ஸ்ரீ:

பகவத்விஷயம்.

பகவத்விஷயம்.

௬- ௭- ௮- ௯- ௰- பத்துக்கள்.

இதில்.

திருவாய்மொழி, ஆறாயிரப்படி, இருபத்திநாலாயிரப்படி, ஸவ்யாக்யாநங்களான

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:, த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம்:,

இதுகளடங்கியது.

சுண்டப்பாளையம்,

அ - ரா - திருவேங்கடாசாரியரால்

யதாமாத்ருகம் ஓலைஸ்ரீகோசங்களைஒத்துப்பார்த்து

பரிசோதிக்கப்பட்டு

சுண்டப்பாளையம் "[illegible]" முத்ராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாவதுஸம்புடம்.

1913

திருவாய்மொழி - ஆறாம்பத்து

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூ— வைகல்பூங்கழிவாய்வந்துமேயுங்குருகினங்காள்*

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே [illegible] நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(வைகல்பூங்கழிவாய்) எம்பெருமானோடுகலந்து பிரிந்தாளொருபிராட்டி, தன்னுடைய நிரவதிகவ்யஸந யத்தாலே என்னுடைய ஸம்ஸ்காரங்களையும் க்ஷமித்துப்போய் திருவண்வண்டூரிலுள்ள நிரவதி

ஜ்ஞாநவைராக்ய [illegible] நம:.

[illegible] ।

[illegible] ஸ்ரீரங்கநாயகி [illegible] ॥

ஆறாம்பத்து.

இ— அஞ்சிறையமடநாரைதுடங்கி ஸந்தேசங்களில் சொன்னந்யாயத்தாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸாபேக்ஷமும் [illegible] தாங்கள் கண்டுகொள்ளலாமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யவை யிரண்டையுஞ் சொல்லாதே [illegible] முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளுகிறார் (எம்பெருமானோடு இத்யாதியால்) ஆனவிவை யிரண்டுமிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில்? நோற்றநோன்புதுடங்கித் தாம் கூப்பிட்டுச்செய்தேயும் எம்பெருமான்தமக்கு [illegible] படி யெழுந்தருளாதொழிந்தவாறே [illegible] தம்முடையதசையை யெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறாரென்றித்திருவாய்மொழிக்கு ஸாபேக்ஷமும் ஸங்கதியுமிருக்கும்படி. இத்தாலித்திருவாய் மொழிக்கு [illegible] மென்கிற [illegible] ப்ரதிபாத்யமென்றதாய்த்து. இப்படி யிப்பத்தி னுபக்ரமத்திலே [illegible] முன்னிடுகையாலே [illegible] இப்பத்திலே ப்ரதிபாத்ய மாய் அத்தாலே [illegible] என்னுமிடம் இப்பத்துக்கெல்லாம் ப்ரதாநப்ரதிபா த்யமென்று ஸூசிதமாய்த்து. இப்பத்துக்கு கீழ்ப்பத்தோடே ஸங்கதியை '[illegible] [illegible] । [illegible] [illegible]" என்றுவாயவர் அருளிச்செய்தருளினார்

முதற்பாட்டு

கைகொள்சக்கரத்தென்கனிவாய் பெருமானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய விரஹாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவண்வண்டூர் இத்யாதியால்) இத்தாலிப்

மூ— பூம் - ரமணீயமான், [illegible] - [illegible]மான, [illegible] யென்றபடி. அவன் பிரிந்துபோய் வாயிக்கிறவள்வன்றிக்கே யிருந்தசைமு மென்னை வாயிடா நிற்கிற தென்றுகருத்து. கழிவாய் - கழியி லே, வாயென்று [illegible]. கழி - [illegible]. வைகல் - ஸர்வதா, ஒருக்கால் ஸம் ச்லேஷித் தென்னை விட்டுப்போனவனைப் போலன்றிக்கே நீங்களெப்போதுமிங்கே வந்திருக்கப்பெற்றேனே யென்று கருத்து. வந்து - ஆளிட்டறிக்கவேண்டின இத்தசையிலே நீங்களே வந்து, வழிபறியுண்டவிடத்தி லே பெற்றதாய்முகங்காட்டினாப்போலே இத்தசையிலே நீங்கள்முகம் காட்டப்பெற்றேனேயென்றுகருத்து. [illegible]" என்றவிரஹதாபோத்தீபகமான தேசத்திலே பெரு மாளுக்கு [illegible]த்தை [illegible] கொண்டாடினாப்போலே தனக்கிவைத்தினுடைய [illegible]த்தைத் தானேகொண் டாடுகிறாள். மேயும் - மேயாநிற்கிற, குருகினங்காள் - குருகுகளுடைய கூட்டங்காள், குருகு - [illegible]

மூ— செய்கொள்செந்நெலுயர் திருவண்வண்டூர் உறையும்* கைகொள்சக்கரத்தென் கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு* கைகள்கூப்பிச்சொல்லீர் வினையாட்டியேன் காதன்மையே* ௨
காதன்மென்பெடையோடுடன்மேயும் கருநாராய்* வேதவேள்வியொலிமுழங்கும்

ஆ— ஸௌந்தர்யத்தாலே என்னை மறந்திருக்கிறவெம்பெருமானைக்கண்டு எனக்காக உங்கள் கைகளைக் கூப்பிச்சொல்லீர் வினையாட்டியேன் காதன்மையென்று சிலகுருகுகளை நோக்கி அருளிச்செய்கிறாள். ௨

இ— பிராட்டியானவள் தானித்தனை க்லேசப்படச்செய்தேயும் அவன்வாராதொழிந்தவாறே ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வநியமனக்ஷமனாய் ஸௌஹார்த்தஸௌலப்யாதிகளை யுடையனாயிருக்கிற வெம்பெருமானைத் திருவண்வண்டூரில் ஸந்நிதி நம்மை நினையாதபடி பண்ணுகையாலே நம்முடைய தசையை யறியாமையால் வாராதொழிந்தான்; இந்தத்தசையை யறிவித்தால் வருமென்றுபார்த்துத் தூதுவிடுகிறாளென்று ஸங்க்ரஹம் (சிலகுருகுகளையிட்டு) தன் ஸகிஜனங்களெல்லாரும் தன் க்லேசத்தைக்கண்டு மிகவும் க்லேசப்பட்டவராயிருக்கையாலே அவர்களிலே யவன்பக்கல் போய்வரவல்லாரொருவரையுங் காணாமையாலே ஸத்வரையாய்த் தன்னுற்றாமையாலே இருந்தவிடத்திலிருக்கமாட்டாதே கழிக்கரையிலேசென்றங்கே யுளவன்றிக்கேயிருக்கிற சிலபக்ஷிகளைக்கண்டு தான் விரஹவ்யஸநாதிசயத்தையாலே அவை தன்வார்த்தை யறியாவென்று விவேகிக்கமாட்டாதே அவைத்தைத் தூதுவிடுகிறாளென்றுகருத்து. ௨

ஶ— யில். ஜாதிவசனம். இனம் - கூட்டம், இதற்குச்சொல்லீரென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். செய் - கழனியை. கொள் கொள்ளாநிற்கிற, ஒரோருமுதல்தானே கழனியெல்லாம் வ்யாபிக்கும்படி ஸாரவத்தானவென்றபடி. செந்நெல் - ச்லாக்யங்களான நெற்பயிர்கள், உயர் - உயராநிற்கிற, ஆகாசமவகாசமும் வளராநிற்கிறவென்றபடி. திரு - ஸ்ரீமத்தான, பநஸாம்ராதிஸம்ருத்தமான வென்றபடி. வண் - ஸுந்தரமான, ரத்நமய திவ்யப்ராஸாத கோபுராதிகளாலே ரமணீயமான வென்றபடி. வண்டூர் - வண்டூரிலே, “வைமாநிகஸஞ்சாரஸ்தலே” என்று சொல்லப்பட்ட திவ்யஸ்தானத்திலேயென்றபடி. உறையும் - வஸியாநிற்கிற ‘செய்துபோனமாயங்களு’ மென்று கூப்பிட வேண்டாதபடி நித்யஸந்நிஹிதனை வென்றபடி. கைகொள் - கையைக் கொள்ளாநிற்கிற, கைக்கெல்லாம் தான்தானே ஆபரணமாயிருக்கிற வென்றபடி. சக்கரத்து - சக்கரத்தை யுடையவனான சக்கரத்தை யுடையவன் - சக்கரத்தன், சக்கரத்தென் கனிவாயென்று ஸமாஸம். என் - என்னுடையவனான, கையுந் திருவாழியுமான அழகாலும் கனிவாயாலும் மெனக்கு ஹ்ருத்யனானவென்றபடி. கனிவாய் - பிம்பாதரனான, கனி - பழம், இங்கே பிம்பமும் விவக்ஷிதம். பெருமானை - ஸ்வாமியை, கண்டு - நான ஸாக்ஷிக்கவாசைப்படுகிற விஷயத்தை நீங்களெனக்குமுன்னே காணப்புகுகிறீர்களென்று கருத்து. கைகள்கூப்பி - அஞ்ஜலி பண்ணி, அங்குப்போன விடத்திலே பிராட்டிபக்கல் நின்றும் வந்தோமென்று ஸ்பர்த்தராயிராதே ஸவிநயராய் அஞ்ஜலி பண்ணியென்றபடி. குருகுகள் கைகூப்புகையாவது விநயகாயமாக்ச்சிறகுகளை யசைக்கை. வினையாட்டியேன் - விச்லேஷஹேதுவான பாபத்தை யுடையவளான வென்னுடைய, வினையை யுடையவள் வினையாட்டி, தன்னைச் சொல்லிக் கொள்ளும்போது வினையாட்டியேனென்று ரூபமாயிருக்கும். காதன்மை - அதிமாத்ரஸம்ப்ரமத்தை, சொல்லீர் - சொல்லுங்கோள். * * * * * ௨

காதல் - ஸ்நேஹத்துக்காஸ்பதமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸ்நேஹம்தான்வடிவுகொண்டாப்போலிருக்கிற, காதல் - ஸ்நேஹம். மென் - ஸுகுமாரங்களான, ஸுகுமாரஸ்வபாவைகளானவென்றபடி. பெடையோடு - ஸ்த்ரீபக்ஷிகளோடே, உடன் - கூட, ஸ்த்ரீயினுடையகாதலையறிந்துகூடத்திரியும்சேவலு (ஸ்நேஹமு) முண்டாவதேயென்று விஸ்மிதையாய்ச்சொல்லுகிறாள். மேயும் - மேயாநிற்கிற, “ஏகசித்தௌ ஸமாகதௌ,” என்னுமாப்போலேபேடைக்குத் தானுமொத்துத்திரிகிறவென்றுகருத்து. கரு - கறுத்திருக்கிற, பேடையோடேகூடத்திரிகையாலே யுடம்பு வெளுக்காதே காந்திபெற்றிருக்கிறவென்றபடி. என்னைப்போலேவிரஹிகளாயிருப்பார்க்கிறே யுடம்பு வெளுப்பதென்றுகருத்து, நாராய் - நாரைப்பக்ஷிபே, இதுக்குப்பணியீர் என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். முன்புபோகவிட்ட தூதர் அழைத்துக்கொண்டு வருகிறார்களென்றறியிருக்கமாட்டாமையாலே பின்னையும் பின்னையும் தூதுவிடுகிறாள். வேதவேள்வி - வேதங்களுடையவும் யஜ்ஞங்களினுடையவும், ஒலி - கோஷமானது, வேள்வி - யஜ்ஞம், வேதகோஷமும் யஜ்ஞத்தில் ஸாமதுந்துபாதிகோஷங்களுமென்றபடி. முழங்கும் - முழங்கு

மூ—தண்டிருவண்வண்டூர்* நாதனுலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானைக்கண்டு* பாதங்கைதொழுதுபணியீரடியேன்திறமே* ||உ||

திறங்களாகியெங்குஞ்செய்களூடுழல்புள்ளினங்காள்* சிறந்தசெல்வம்மல்குதிருவண்வண்டூருறையுங்*
கறங்குசக்கரக்கைக்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு* இறங்கிநீர்தொழுதுபணியீரடியேனிடரே* ||ரு||
இடரில்போகமூழ்கியிணைந்தாடுமடவன்னங்காள்* விடலில்வேதவொலிமுழங்குந்தண்டிருவண்வண்டூர்*

ஆ—(சாதல்) வாஸகோராணிகளுடைய ஸ்ரீகவுசலனுமிருந்த திருவண்வண்டூர்நாதனைக்கண்டு பாதங்கைதொழுது பணியீரடியேன் தறமென்கிறாள். ||உ||

(திறங்களாகி) ஸ்ரீகவிராயிநிரவஸநாயமானவிரோயாலே சுழலாநின்ற திருவாழியை திருவணிகலனாகவுடையனாய் ஸாக்ஷாந்நிஷ்களவிநூவாக ஸுவிலுக்ஷணனான வெம்பெருமானைக்கண்டு இறங்கிநீர் தொழுதுபணியீரடியேனிடரென்கிறாள். ||ரு||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— ஞாலமெல்லாமுண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஸகோராணிகளையென்று) நம்பெருமானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகேதூஷியால்) ||உ||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

கறங்குசக்கரக்கையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகேதூஷியால்) கனிவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாஷிதூஷியால்) இங்குவஷநமென்றது - திருப்பவளத்தை ||ரு||

ஸ—காநிற்கிற.தண் - ஸீதளமான, ஸாம்ஸாரிகதாபம்தட்டாதிருக்கிறவென்றபடி. திருவண்வண்டூர்நாதன் - திருவண்வண்டூருக்கு நாதனான, ஞாலமெல்லாம் - ஜகத்தையெல்லாத்தையும், உண்ட - வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தவனான, நம்பெருமானைக்கண்டு - நம்முடைய ஸ்வாமியைக்கண்டு, பாதம் - பாதங்களை, கைதொழுது - கையாலேதொழுது, தீவப்ரணாமம்பண்ணியென்றபடி. கைகள்கூப்பியென்னுமதுபோதாது; அவர்மிகவும்பெரியவராயிருப்பார்கிடீகோள்? ஸாஷ்டாங்கமாகதீவப்ரணாமம்பண்ணுங்கோளென்றபடி. அடியேன்திறம் - என்னைய வனோடே கூடப்பண்ணவிருக்கிற உங்களுக்கு தாஸஸ்யதையான வென்னுடைய விஷயமாக, திறம் - விஷயம். பணியீர் - பணிக்கவேணும், வார்த்தைசொல்லவேணுமென்றபடி. பணியீரென்று பஹுவசநமாகச்சொன்னது பேடைகளையுங்கூட்டிச் சொன்னபடி. * * * * ||உ||

திறங்களாகி - கூட்டங்களாய், திறம் - கூட்டம், எங்கும் - ஸர்வத்ர, செய்கள் - கழனிகளுடைய, ஊடு - மத்யத்திலே, உழல் - ஸஞ்சரியாநிற்கிற, புள்ளினங்காள் - பக்ஷிக்கூட்டங்காள். புள் - பக்ஷி, இனம் - கூட்டம். பிராட்டியைப்பிரிந்து பெருமாள் நோவுபடுகிற ஸமயத்திலே வாநரமுதலிகளடங்கலுந்திரண்டு நாலுதிக்கும்புகுந்து அங்குமிங்குந்திரிந்தாப்போலே யிவையுந்திரிகிறனவென்றிருக்கிறாள். சிறந்த - ஸம்ருத்தமான, தன்னுடைய ஸாமராஜ்யத்துக்கு ஸம்ருத்தமானவென்றபடி. சிறக்கை - ஸம்ருத்தமாகை. செல்வம் - ஸம்பத்தானது, மல்கு - வர்த்தித்திருக்கிற, திருவண்வண்டூர் - ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ஷேத்ரம். திருவண்வண்டூரிலே, உறையும் - வஸியாநிற்கிற, இதுபெருமானுக்கு விஶேஷணம். கறங்கு - சுழலாநிற்கிற, ஸ்ரீகவிராயிநிரஸநத்வரையாலே சுழலாநிற்கிறவென்றபடி. சக்கரக்கை - சங்கரத்தைக்கையிலேயுடையவனான, கனிவாய் - பிம்பஸமஸாத்ருஶ்யமான திருப்பவளத்தை யுடையனான, பெருமானை - ஸ்வாமியை, கண்டு, நீர் - நீங்கள், இறங்கித்தொழுது - ஆஸநத்தைவிட்டு நன்றாகவணங்கி ப்ரணாமத்தைப்பண்ணி. அடியேனிடர் - என்னுடைய கார்யம் உங்கள் ஸமீநமாம்படியுங்களுக்கு வாஸதாநீயானவென்னுடைய மகுஸத்தை, இடர் - க்லேஶம். பணியீர் - சொல்லவேணும், ||ரு||

இடரில் - விஶ்லேஷமயமில்லாத. இடர் - விஶ்லேஷம் போகம் - ஸம்போகத்திலே, மூழ்கி - ஸமமாஸக்தது, நான் செய்தபடி செய்கிறேன்? இப்படி ஸம்ஶ்லேஷித் திருப்பாரையுங் காணப் பெற்றோமிறே லோகத்திலேயென்றுகருத்து. இணைந்து - கூடிக்கொண்டு, பிரியமாட்டாதேயென்றபடி. ஆடும் - ஸஞ்சரியாநிற்கிற, மட - மௌக்த்யங்களான, அன்னங்காள் - ஹம்ஸங்காள், விடல் - விச்சேதம், இல் - இல்லாத, வேதவொலி - வேதகோஷமானது. முழங்கும் - முழங்காநிற்கிற தண் - ஸீதளமான, ஸம்ஸாரதாபரஹிதமானவென்றபடி. திருவண்வண்டூர் -

மூ.— கடல்மேனிப்பிரான் கண்ணனை நெடுமாலைக்கண்டு* உடலம்நைந்தொருத்தியுருகுமென்றுணர்த்துமினே* ॥ ௪ ॥
உணர்த்தலூடலுணர்ந்துடன்மேயவன்னங்காள்* மணர்த்தவண்டல்கள்மேல் சங்குசேருந்திருவண்வண்டூர்*
புணர்த்தபூந்தண்டுழாய் முடிநம்பெருமானைக்கண்டு* புணர்த்தகையினராயடியேனுக்கும் போற்றுமினே॥

ஆ.—(இடையில்) ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யாதிகளையுடைய ஸர்வேச்வரனான அவனைக்கண்டு அப்பொ! ஒருத்திபடும்பாடே யிதுவென்றுசொல்லுங்கோளென்று சிலவன்னங்களைக் குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ॥ ௪ ॥
(உணர்த்தல்) நாங்களுமுன் திறமாகச் சொல்லும்வார்த்தையை அவன் கேட்டருளாதொழியிற் செய்வதென்னென்னில்? உங்களுடையசேவல்களுங்களோடுள்ள ஊடலாலே தொழுதுங்களையூடல்தீர்த்தாப்போலே நீங்களுமெனக்காக வவனைத்தொழுது எம்மேலுள்ளூடல்தீர்த்துப் பின்னையென்திறஞ்சொல்லுவது.

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்போ வித்யாதியால) ॥ ௪ ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிலே அன்னங்களைச்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலுமவைத்தைச்சொல்லுவானேனென்ன சங்கதிப்பிக்கிறார் (நாங்களித்யாதியால) கீழ் தான் சொல்லச்செய்தேயு மவை போகாதிருந்தவாறே "அவன் நாங்கள் சொல்லும்வார்த்தையைக்கேளாதொழியிற்செய்வதென்" என்று போகாதிருந்தனவாகவுகொண்டு சொல்லுகிறாளென்று கருத்து. ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிர் (உங்களுடைய வித்யாதியால்) சேவல் - பர்த்ருவர்க்கம், ஊடல் - ப்ரணயகலஹம். உங்களோடுள்ளவூடலாலேயென்றது - உங்களாலே தங்களுக்குண்டான ப்ரணயகலஹத்தாலேயென்றபடி. ஊடல்தீர்த்தாப்போலே இத்யனந்தரவாக்யதாத்பர்யம். இவ்வாக்யத்துக்கிப்படி தாத்பர்யமாமோவென்னில்; அடியேனுக்கும் போற்றுமினே என்கிறவிடத்தில் சமுச்சயத்தாலே ஸாமான்யந்தோற்றுகையாலிவ்வாக்யத்துக்கிப்படி தாத்பர்யமாகக்கூடுமென்று கருத்து.

ஸ— ஸ்ரீவைஷ்ணவதீபிகை. திருவண்வண்டூரிலிருக்கிறவென்றபடி. கடல்மேனி. ஸமுத்ரம்போலே ஸ்யாமளமாய் ப்ரகாசமான திருமேனியையுடையவனை, பிரான் – உபகாரகனை, கண்ணனை - க்ருஷ்ணனாயவதரித்தவனை, நெடுமாலை - ஆச்ரிதவிஷயத்தில் தீவ்ரவ்யாமோஹமுடையனானவனை, மால் - வ்யாமோஹம். கண்டு - இதுக்கு உணர்த்துமின் என்கிறதோடே அந்வயம். ஒருத்தி - ஒருஸ்த்ரீயானவள், உடலம் நைந்து - சரீரம் சிதிலமாய், உருகும் - உருகாநிற்கிறாள், என்று உணர்த்துமின் - அறிவியுங்கோள். * * ॥ ௪ ॥
உணர்த்தல் - உணர்த்தலையும், ஊடல் - ஊடலையும், உணர்ந்து - அறிந்து, அதாவது? முற்படவூடலை அநுபவித்து க்லேசித்துப்பின்பு உணர்த்தலைச்செய்தறிந்தென்றபடி. ஊடலாவது – சிலபோது நாயிகையினுடைய ஸந்நிதானத்தை விட்டிருந்துவந்துகூடின ப்ரியதமனுக்கு நிர்ஹேதுகமாக வருவதொரு ப்ரணயகலஹ விசேஷம். அதாவது நானில்லாதிருக்க நீ யார்முகத்தைப்பார்த்தாய், உன்னுடைய வடிவு ஸர்வோபபோக்யமாயிராநின்றது, என்னுப்போலேவரும்கலஹம். உணர்த்தலாவது தன்னைத் தெளிவிக்கை. அதாவது உனக்காகவாதனானேன், உனக்கும் வேணுமென்று வேறொருகைப்பாரதேதன், என்னுப்போலே தெளிவிக்கை. இந்த ஸம்ப்ரதாயத்தைகளுந்தங்களுடைய ப்ரியதமர்களோடேயிவ்வூடலையுமுணர்த்தலையு மநுபவித்திருக்கிறவென்று கருத்து உடன்மேயும - கூடமேயாநிற்கிற, இப்படியூடலை அநுபவித்து க்லேசப்பட்டுப் பின்புணர்த்தலைச் செய்தறிந்து இனியொருக்காலுமிப்படி யூடல்வாராதிருக்கவேணுமென்று கூடவே திரியாநிற்கிற வென்றபடி அன்னங்காள் - ஹம்ஸங்களான, அன்னங்காள் - ஹம்ஸங்காள், இதுக்குப்போற்றுமின் என்கிறதோடே அந்வயம் மணர்த்த - நிபிடமான, வண்டல்கள்மேல - தீரத்திலே வண்டல்மேல், சங்கு - சங்கங்கள், சேரும் - ஸமுத்ரத்தாலே வந்து சேராநிற்கிற, திருவண்வண்டூர் - ஸ்ரீவைஷ்ணவதீபிகை, அவ்வூரிலிருக்கிறவென்றபடி இது நம்பெருமானுக்கு விசேஷணம். புணர்த்த - தொடுக்கப்பட்டதான, பூம் - ரமணீயமான, தண் - சீதளமான, துழாய் - திருத்துழாயையுடைத்தான, முடி - கிரீடத்தையுடையவரான, நம்பெருமானை - ஸ்வாமியை, கண்டு -, புணர்த்த. ஸம்ச்லேஷங்களான, கையினராய் - கைகளையுடையவர்களாய், கூப்பினகையராயென்றபடி. கைகளையுடையவர் கையினர். அடியேனுக்கும் - உங்களுக்கு மோக்ஷஹேதுவானவெனக்கு

மூ—போற்றியானிரங்கேன்புன்னைமேலுறைபூங்குயில்காள்* சேற்றில்வாளைதுள்ளுந் திருவண்வண்டூருறையு* மாற்றலாழியங்கை யமரர்பெருமானைக்கண்டு* மாற்றங்கொண்டருளீர் மையல்தீர்வதொருவண்ணமே ॥௬॥

ஆ—உங்களுக்குத்தானித்தனைவருத்தம்வேண்டுவதில்லை, அவன்தானித்தனைபோதிங்கே யெழுந்தருளுகைக்காக வொப்பித்தருளாநிற்கும், சொல்லுமித்தனையே வேண்டுவதென்கிறாள். ॥௫॥

(போற்றியான்) ஆஸ்ரிதர்க்காத்ஜாநம்பண்ணிலும் ஒன்றுஞ்செய்யாதானாயிருக்கும் ஸ்வபாவனாய், ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநாஸக்தமாக ஸுந்தர தச்ச்ரூதாயாயனாய், ஆஸ்ரித ஸம்ஸ்லேஷைகபோகனாயிருந்த வெம்பெருமானைக்கண்டு மாற்றங்கொண்டருளீர் மையல் தீர்வதொருவண்ணமென்கிறாள். ॥௬॥

(ஒருவண்ணம்) திருவண்வண்டூரிற் சோலைகளுடையவும், தாமரைத்தடாகங்களினுடையவும் · ஸுத்ரநா

இ—ஸாமீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) புணர்த்தபூந்தண்டுழாய் முடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்குத்தானித்யாதியால்) வருத்தம் - ப்ரயாஸம். ஒப்பித்தருளாநிற்குமென்றது - ஸங்கல்பித்துக்கொள்ளாநிற்குமென்றபடி. சொல்லுமித்தனையேவேண்டுவதென்றது - நீங்கள்போய் என்தசையை யவனுக்கொருக்காலறிவிப்பிக்கை மாத்ரமே வேண்டுவதென்றபடி. ॥௫॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

ஆற்றல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்கித்யாதியால்) ஆழியங்கை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரித விரோதீத்யாதியால்) அமரர்பெருமானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரித ஸம்ஸ்லேஷ.இத்யாதியால்) ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

த்விதீயவாக்யார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்துக்கொண்டு ஒருவண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவண்வண்டூரிலித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—வும் போற்றுமின்- போற்றுங்கோள், போற்றுகை - ஸ்துதிக்கை. ஸ்தோத்ரரூபமாம்படி கௌரவித்துவார்த்தைசொல்லுங்கோளென்றபடி. உங்களுடையவல்லபர்கள் ப்ரணயகலஹதசையிலே உங்களைகௌரவித்து வார்த்தைசொன்னாப்போலேநீங்களுமெனக்காக வெம்பெருமானை கௌரவித்து ஒருவார்த்தைசொல்லவேணுமென்றுகருத்து. * * * * . * * * * ॥௫॥

புன்னைமேலுறை - புன்னைமேலே வஸிக்கிற, இப்படி ஸௌகுமார்யமான ஆஸ்ரயத்திலே ஸாவமாக வஸியாநிற்கிற வுங்களைப்போலேசவிடுகை யகோஹாநியாயிருந்ததோ? ஆகிலும்என்னுற்றமையாலேசெய்கிறேன், ராஜ்யத்திலேயிருந்தால்வனவாஸம்கிடைய, தென்றுபெருமாளும்பிராட்டியும் காட்டிலேவனவாஸஸௌகத்துக்குப் போகாநிற்கச்செய்தே நடுவே ராவணன்வந்து தோற்றினாப்போலேஉங்கள்போகத்துக்குநான்விஸ்லேஷம்பண்ணத்தோற்றினேனென்று கருத்து. பூம் - தர்சநீயங்களான, குயில்காள் - கோகிலங்காள், யான் - ஸுநாதகியையான நான், போற்றி- உங்களுக்குமங்களாஸாஸநம்பண்ணி. இரங்கேன்- ப்ரார்த்தித்தேன், உங்களையதிஸேஷிகட்பதிக்கிறேனல்லேன்? ப்ரார்த்திக்கிறேனென்றபடி. சேற்றில் - சேறுகளிலே. வாளை - மத்ஸ்யங்கள், துள்ளும் ஆநந்தத்தாலே துள்ளாநிற்கிற, மத்ஸ்யங்கள் ஸுவிஸஞ்சங்கள் போலே ஸௌலப்யகுணத்தாலே ஸமாயஜலசரங்களையுஞ் சேருக்கியதிலே துள்ளாநிற்கிறனவென்று கருத்து. திருவண்வண்டூர் - ஸ்தான ✕ உக்தம். திருவண்வண்டூரிலே, உறையும் - வஸியாநிற்கிற, இது பெருமானுக்கு விசேஷணம். ஆற்றல் - ஆற்றவேண்டுமவனை, ஆற்றுகை- ஆஸ்வஸிப்பிக்கை, ஆஸ்வஸிப்பிக்கவேண்டும்படி நோவுபட்டிருக்குமவனையென்றபடி. அதாவதுஆஸ்ரிதர்க்காத்ஜாநம்பண்ணிலும்ஒன்றும் செய்திலேனென்று நோவுபட்டிருக்குமவனையென்றபடி, ஆழி - ஸுதர்சநத்தாலே, அம் - ஸுந்தரமான, ஸம்ஸ்க்ருதமான வென்றபடி. கை - ஹஸ்தத்தையுடையவனை, அமரர்பெருமானை - நித்யஸூரிநாயகனை கண்டு - இதுக்குக்கொண்டருளீர்என்கிறதோடே ஸம்பந்தம், மையல் - மோஹமானது, இந்த விரஹக்லேசத்தால் வந்த வென்னுடைய மோஹமானதென்றபடி. தீர்வதொருவண்ணம் - தீரும்படியானதொரு ப்ரகாரத்தாலே, வண்ணம் - ப்ரகாரம். எப்படியானாலிந்த மோஹம்தீரும் அந்தப்படியாகவென்றபடி. மாற்றம் கொண்டு - ப்ரத்யுத்தரங்கொண்டுவந்து. மாற்றம் - வார்த்தை, அங்கே இவ்வளவும் ப்ரத்யுத்தரத்தைச்சொல்லுகிறது. அருளீர். க்ருபை பண்ணவேணும், ஸாதித்தருளவேணுமென்றபடி. * * ॥௬॥

மூ—ஒருவண்ணஞ்சென்று புக்கெனக் கொன்றுரை யொண்கிளியே* செருவொண்பூம்பொழில்சூழ் செக்கர் - வேலைத் திருவண்வண்டூர்* கருவண்ணஞ்செய்யவாய் செய்யகண்செய்யகைசெய்யகால்* செருவொண்சக்கரஞ்சங்கடையாளந்திருந்தக்கண்டே* ॥௭॥

திருந்தக்கண்டெனக்கொன்றுரையாயொண்சிறுபூவாய்* செருந்தி ஞாழன்மகிழ்புன்னைசூழ்தண்திருவண்வண்டூர்* பெருந்தண்டாமரைக்கட்பெருநீண் முடிநாற்றடந்தோட்* கருந்திண்மாமுகில்போற்

ஆ—ஸாரமான வழக்குகளிலே யகப்படாதே பொரு வண்ணஞ்சென்றுபுக்கு, என்னோடுள்ளகலவியாலே புதுக்கணித்த திருநிறத்தையும் திருப்பவளத்தையும் திருக்கண்களையும் திருக்கைகளையுந் திருவடிகளையும் திருவாழியையும் திருச்சங்கையும் தனக்கு திவ்யசிஹ்நமாகவுடையனாயிருந்தவனைத் திருந்தக்கண்டு, எனக் கொன்றுரையொண்கிளியேயென்கிறாள். ॥௭॥

(திருந்த) ஸம்ஶ்லேஷஜநிதமான வழகு காணிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறாள். ॥௮॥

இ—(என்னோடுள்ள வித்ருஷியால்) புதுக்கணித்தவென்றது - நவீக்ருதமானவென்றபடி. இது திருப்பவளம் முதலானவைத்திலு மந்வயிக்கிறது. இப்படி உஜ்ஜ்வலங்களான அவயவங்கள் ஶங்கசக்ரங்களைப்போலே அவனுக்கே அஸாதாரணங்களாகையாலே இவைத்தையும் சிஹ்நங்களாகச் சொல்லக்குறையில்லையென்று கருத்து. இத்தால் அவனுக்கடையாளமேதென்று கேட்டகிளியைக்குறித்து அடையாளம் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ॥௭॥

* எட்டாம்பாட்டு. *

ப—ஒண் - விலக்ஷணமான, ஶ்ரவணத்தாலும் வாயில்சிவப்பாலும் அவனோடொத்திருக்கிறவென்றபடி, கிளியே - ஶுகமே, இதுக்கு உரையென்கிறத்தோடே அந்வயம், செரு - ஸ்பர்த்தியா நின்ற, செருகை - ஸ்பர்த்திக்கை, இதுபொழிலுக்குவிஶேஷணம், ஒண்பூ - ஒள்ளியபுஷ்பங்களை யுடையவையான, பாஸ்வர ஸ்வர்ணங்கள்போலே மிசமிசவென ஶோபமாகப்புஷ்பியாநின்றவையானவென்றபடி. பொழில் - உத்யானங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, இதுஊருக்கு விஶேஷணம், செக்கர் - சிவந்ததான, ஸாயாஹ்நஸந்த்யாகாலம்போலே ப்ரவாளரத்நாதிகளாலே ரக்தவர்ணமானவென்றபடி, வேலை - காஸாரதீரங்களையுடைத்தான, காஸாரங்களாவது வெள்ளமுள்ள ஜலாஶயங்கள், அதின் தீரவாவியானதை ஶோபாத்தாலே காஸாரதீரத்தையுவமிக்கிறது. திருவண்வண்டூர் - ஸ்தலவிஶேஷம், திருவண்வண்டூரிலேயென்றபடி, இதுக்குச்சென்றுபுக்கு என்கிறதோடே அந்வயம். ஒருவண்ணம் - ஒருப்ரகாரம், சென்றுபுக்கு, போய்ப்ரவேஶித்து, அவ்வூரிலுள்ள நாநாவிலாஸங்களிலே யகப்பட்டுநில்லாதேயொருப்ரகாரம்போய்அவன்ஸந்நிதியில்ப்ரவேஶித்தென்றபடி. கருவண்ணம் - திருமேனியில் நீலவர்ணமும், செய்யவாய் - சிவந்தவாயும், செய்யகண் - "ராஜீவலோசந:" என்கிறபடியே சிவந்தகண்களும், செய்யகை - சிவந்தகைகளும், செய்யகால் - சிவந்ததிருவடிகளும், செரும் - ஸ்பர்த்திக்கிறவான, ஸ்வாமிஸம்ரக்ஷணத்தில் ஸ்பர்த்தையாலே ஸஹாயபூதமானவென்றபடி. ஒண் - ஶோபநமான, சக்கரம் - சக்ரமும், சங்கு - ஶங்கமுமாகிற, அடையாளம் - அவனுடைய சிஹ்நங்களை, திருந்தக்கண்டு - ஸம்யக்காகக்கண்டு, ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டென்றபடி, எனக்கு - அவனைக்காணவாசைப்பட்டு க்லேஶிக்கிறவெனக்கு, ஒன்று - ஒருவார்த்தை, அவனருளிச்செய்ததொரு வார்த்தையையென்றபடி. உரை - நீ அருளிச்செய்யவேணும். * ॥௭॥

ஒண் - அழகியதான, சிறு - சிறியதான, தூதுபோம்படி லகுஶரீரமானவென்றபடி. பூவாய் - ஶாரிகையே, இதுக்குஉரையாய் என்கிறதோடே அந்வயம். செருந்தி - வ்ருக்ஷவிஶேஷம், ஞாழல் - பச்சையாயிருப்பதொரு லதாவிஶேஷம், மகிழ் - வகுளவ்ருக்ஷம், புன்னை - புந்நாகம், சூழ் - இவைகளாலே பரிவ்ருதமான. தண் - ஶீதளமான, ஸம்ஸாரதாபஹரமானவென்றபடி. திருவண்வண்டூர் - ஸ்தலவிஶேஷம், திருவண்வண்டூரிலேயிருக்கிற வென்றபடி. இது ஸ்வாமிக்கு விஶேஷணம். பெரும் - அதிவிஶாலங்களான, தண் - அதிஶீதளங்களான. தாமரைக்கண் - பத்மஸத்ருஶங்களான நேத்ரங்களையுடையவரான, பெருநீள் - மிகவும்நீண்ட, ஸர்வாதிராஜ்யஸூசகமாம்படி அதிதீர்க்கமானவென்றபடி. முடி கிரீடத்தையுடையவரான, நால்தடந்தோள் - விஶாலங்களானநாலுபுஜங்களையுடையவரான, தடம் - விஶாலம். கரும் - நீலவர்ணமான, திண் - த்ருடமான, ...வர்ணமும் ...மானவென்றபடி. மாமுகில்போல் - ...

மூ.—திருமேனியடிகளையே* ॥௮॥

அடிகள் கைதொழுதலர்மே லசையு மன்னங்காள்* விடிவை சங்கொலிக்குந் திருவண்வண்டூருறையுங்*
கடியமாயன்றன்னைக் கண்ணனை நெடுமாலைக் கண்டு*கொடியவல்வினையேன் திறங்கூறுமின் வேறுகொண்டே ॥
வேறுகொண்டும்மையானிரந்தேன் வெறிவண்டினங்காள்*

ஆ—(அடிகள்) சென்றாலெங்களுக்குக் காலமாயிருக்குமோவென்ன; நீங்கள் செல்லும்போதிலே திருப்பள்ளியுணர்ந்தருளுங்காலமாம், திருப்பள்ளியுணர்ந்தருளினவாறே ஆஶ்ரிதருடைய ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்களையும் ஒருக்ஷணத்திலே போக்கியருளும் ஸ்வபாவனாய், ஆஶ்ரித ஸாமீப்யனாயிருந்தவனைக்கண்டு, கொடிய வல்வினையேன் திறம் கூறுமின்வேறுகொண்டென்கிறாள். ॥௯॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

இ—முன்பு இரண்டுபாட்டுக்களிலே ஹம்ஸங்களைச்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலும் ஹம்ஸங்களைச்சொல்லுவானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (சென்றாலெங்களுக்கித்யாதியால்) முன்புபோகச்சொன்ன ஹம்ஸங்கள் பின்னையும்போகாதிருந்தவாறே நாங்கள்போனால் காலமாயிருக்குமோவென்று போகாதிருந்தனவாக உத்ப்ரேக்ஷித்து அவைத்தைக்குறித்து விஶ்வாஸஜநகஸ்வபாவத்தாலே உத்தரஞ்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து சங்கொலிக்கும் விடிவையென்று ஸூசிப்பித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) திருப்பள்ளியுணர்ந்தவாறேயென்கிறதும் கண்டு என்கிறதோடே அந்வயம். கடியமாயன்தன்னை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதருடைய வித்யாதியால்) கண்ணனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரித ஸாமீப்யனாயிருந்தவென்று) ॥௯॥

ஶ— பிறக்கிற, கருந்திண்மாமுகில்போலென்று அநுஷங்கம். திருமேனி - திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை யுடையவரான, அடிகளை - ஸ்வாமிகளை, அடி - ஸ்வாமி. திருந்த - நன்றாக, பிறர்க்குச்சொல்லத்தெரியும்படி விஶதமாகவென்றபடி. கண்டு - ஸாக்ஷாத்கரித்து, எனக்கு - அவரபிப்ராயத்தையறியவாசைப்பட்டிருக்கிறவெனக்கு, ஒன்று - ஒருவார்த்தை, அவர்சொன்னதொருவார்த்தையையென்றபடி. உரையாய் - சொல்லவேணும், எனக்காக அவனுக்கொருவார்த்தை சொல்லவேணுமென்றுமாம். * * * ॥௮॥

அலர்மேல் - புஷ்பங்களின் மேலே, ஸரஸ்ஸில் தாமரஸ புஷ்பங்களின் மேலே யென்றபடி. அசையும் - அசையாநிற்கிற. அன்னங்காள் - ஹம்ஸங்காள், தூங்குமெத்தையில்போலே புஷ்பங்களிலே பள்ளிகொண்டு ஶைத்யமார்த்தவஸௌகந்த்யத்திலே அசையாநிற்கிற ஹம்ஸங்காளென்றபடி. இதுக்குக்கூறுமின் என்கிறத்தோடே அந்வயம். நான் புஷ்பங்களைக்கண்டால் தபிக்கையாகாநிற்க உங்களுக்குப்புஷ்பங்களிலே கால்பொருந்துகை உசிதமேயென்றுகருத்து. சங்கு - ஶங்கமானது, ஒலிக்கும் - த்வநியாநிற்கிற, விடிவை - ப்ராதஃகாலம், திருப்பள்ளியுணர்த்துகைக்காக ஶங்கம் த்வநியாநிற்கிற ப்ராதஃகாலமாமென்றபடி. நீங்கள்செல்லுகிறபோதென்று பாவம். திருவண்வண்டூர் - திருவண்வண்டூரிலே, உறையும் - வஸியாநிற்கிற, கடிய - வேகவானான, ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநத்திலே அதிஶீக்ரகாரியானவென்றபடி. மாயன்தன்னை - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனான. ஆஶ்ரிதவிரோதிவிஷயத்தில் தாக்ஷிண்யமற்றிருக்கையாகிற ஆஶ்சர்யத்தை யுடையவனானவென்றபடி. கண்ணனை - க்ருஷ்ணனாயவதரித்து ஸாமீப்யனான, நெடுமாலை - தீர்க்கவ்யாமோஹத்தை யுடையனானவனை, கண்டு - அடிகள் - திருவடிகளை, கைதொழுது - கைகளாலே ஸேவித்து, வேறுகொண்டு - விவிக்தத்தை ஸம்பாதித்து, ஏகாந்த ஸமயத்தைப்பார்த்தென்றபடி. வேறு - விவிக்தம். கொடிய - க்ரூரமான, அத்யந்தவிதாபஹேதுவானவென்றபடி. வல் - ப்ரபலங்களான, வினையேன் - பாபங்களை யுடையவளானவென்னுடைய, திறம் - விஷயமாக, கூறுமின் - வார்த்தைசொல்லுங்கோள். * * ॥௯॥

வெறிவண்டினங்காள் - பரிமளப்ரசுரஸமூஹங்காள்? வெறி - பரிமளம், வெறிவண்டென்று ஶாகபார்த்திவவத்ஸமாஸம். இனம் - ஸமூஹம், உம்மை - பாவித்தாருடைய காரியஞ்செய்தல்லது நிற்கமாட்டாத உங்களை, வேறுகொண்டு - வ்யாவ்ருத்திபண்ணி, வேறு - வ்யாவ்ருத்தி. "விஶேஷணதர்மவாசீ வோ ஸமாநாதிகரண்யதாஸ்ஸுதாஃ" என்னுமாப்போலே கீழ்ச்சொன்ன குருகுமுதலானவை யெல்லாவற்றிலுங்காட்டிலும் உங்களை யதிஶயிதராக வெண்ணியென்றபடி. யான் - உங்களையொழிய கதியின்றிக்கே

மூ — ஏறுநீர்ப்பம்பைவடபாலைத்திருவண்வண்டூர்* மாறில்போரரக்கன்மதிளைநீறெழச்செற்றுகந்த* ஏறு சேவகனார்க்கென்னையுமுளளென்மின்களே* ||௰||

மின்கொள்சேர்புரிநூற்குறளாயகல்ஞாலங்கொண்ட* வன்கள்வனடிமேற் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன*

ஆ — (வேறுகொண்டு) தன்னுடைய ஸௌஜந்யத்தாலே ஸகலமநுஜஜாதமும் ஸ்வாமித்வமாய்ச்செல்லாநிற்கச்செய்தே, திருவண்வண்டூரிலுள்ள தன்னுடைய நிரவதிகவைலக்ஷண்யத்தாலே யென்னைமறந்திருந்தவனுக்கு, தனக்கு ரக்ஷணீயையாயிருப்பாள் நானுமொருத்தியுளளென்று சொல்லவேண்டுமென்று சிலவண்டுகளைப்ப்ரேஷிக்கிறாள். ||௰||

(மின்கொள்) இப்பிராட்டி, ஒருபடியாலும் விரஹவ்யஸநமாற்றவும் முடியாததொருதசையை வரச்செய்தேயும் எம்பெருமானெழுந்தருளாதொழிந்தவாறே, தன்னழகாலே மஹாபலியைத்தோற்பித்து அவனகல்ஞால

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ — மாறிலித்யாதி சேவகனார்க்கித்யேதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) இதீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவண்வண்டூரித்யாதியால்) என்னையுமுளளென்மின்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதியால்) ||௰||

✳ நிகமனம். ✳

இத்திருவாய்மொழி திருவண்வண்டூரிலெம்பெருமான் விஷயமாயிருக்க; இதை "குறளாயகல்ஞாலங்கொண்ட" இத்யாதியாலே வாமநவிஷயமாகச் சொல்லுவானேனென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டியித்யாதியால்) ஒழிந்தவாறே என்கிறதற்குச்சொன்ன என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். இப்பிராட்டிதான் மிகவும் க்லேசப்படச்செய்தேயும் திருவண்வண்டூரிலெம்பெருமான் வாராதொழிந்தவாறே அவன் மஹாவஞ்சகனென்று கிஞ்சித்ப்ரணயரோஷ ஸூசகமாய்க்கொண்டு தூதுவிட்டாளென்றுமிடம் தோற்றுகைக்காக திருவண்வண்டூரிலெம்பெருமானுக்கு வஞ்சகத்வம் தோற்றும்படி அவனை வஞ்சகனாக வர்ணித்து இத்திருவாய்மொழியை வாமநவிஷயமாகச்சொன்னதாக அருளிச்செய்கிறாரென்றுகருத்து. 'கைகள்கூப்பிச்சொல்லீர்' "பாதங்கைதொழுது பணியீர்" என்னும்போலே பாட்டுதோறும் ப்ரணயரோஷம் தோற்றும்படிசில உபாலம்ப விசேஷங்கள் ப்ரதிபாதின்றனவிறே. (தன்னழகாலே மஹாபலியைத்தோற்பித்து) என்றதும்மின்கொள் சேர்புரி நூற்குறளாய் என்கிறதின் தாத்பர்யம். அவனகல்ஞாலமென்றது-அவனுடைய அகல்ஞாலமென்றபடி.

ஸ — யிருக்கிற நான், இரங்கித்தேன் - ப்ரார்த்தித்தேன், ஏறு - ப்ரபலங்களான, நீர் - ஜலங்களையுடைத்தான, பம்பை - பம்பையினுடைய. வடபாலைத்திருவண்வண்டூர் - உத்தரபார்ச்வமான திருவண்வண்டூரிலிருக்கிறவென்றபடி. பாலைஸப்தம் - ஸப்தமி, இது சேவகனார்க்குவிசேஷணம். மாறில் - ப்ரதிபக்ஷமில்லாத, மாறு - ப்ரதிபக்ஷம், போர் - யுத்தத்தையுடையவனான, போர் - யுத்தம், அரக்கன் - ராக்ஷஸனையும், ராவணனையுமென்றபடி. மதிள் - அவன்பட்டணத்தின் ப்ராகாரத்தையும், நீறெழ - நீறாகவெழும்படி, நீறு - பஸ்மம், பஸ்மமாகக்காற்றிலே பறந்துபோம்படியாகவென்றபடி. செற்று - சேதித்து, உகந்த - ஹ்ருஷ்டரான, ஏறுசேவகனார்க்கு - ஏறுகிற சேவகத்தையுடையவர்க்கு, சேவகம் - பராக்ரமம், "[illegible] ஜாதரோஷம்" "ஶத்ரோர்ப்ரக்யாதவீர்யஸ்ய ரஞ்ஜநீயஸ்ய விக்ரமை:" என்கிறபடியே ஶத்ருக்கள் ஶத்ருக்களுமிஹாமற எல்லாருடையநெஞ்சிலுமேறி ஸப்ரதிஷ்டையாகாநிற்கிற பராக்ரமாதிஶயத்தையுடைய பெருமானுக்கென்றபடி. என்னையும் - அநந்யரக்ஷ்யையான வென்னையும், உளளென்மின்கள் - உளளென்னுங்கோள்? உளள் - வித்யமாநை, பராக்ரமாதிஶயத்தாலே லோகமெல்லாம் ரக்ஷிக்கிறவுனக்கு இன்னுமொருத்தி ரக்ஷணீயையாயிருக்கிறாளென்றென்னையுமெம்பெருமானுக்குச்சொல்லுங்கோளென்றபடி. ||௰||

மின்கொள் - மின்னலைக் கொள்ளாநிற்கிற, கொள்ளுகை - ஜயிக்கை. காந்தியாலே வித்யுத்தை ஜயியாநிற்கிறவென்றபடி. சேர் - அநுரூபமான, ஸ்யாமளமான திருமேனிக்குப் பரபாகமாய்க்கொண்டு அநுரூபமாயானவென்றபடி. புரிநூல் - யஜ்ஞோபவீதத்தையுடையவனான, குறளாய் - வாமநனாய், குறள் - வாமநன், அகல்ஞாலம் - மஹாப்ருதிவியை, கொண்ட - மஹாபலி பக்கல்நின்றும் க்ரஹித்தவனான, வன்கள்வன் - மஹாவஞ்சகனுடைய, அடிமேல் - திருவடிகளின்விஷயமாக - குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன -

மூ—பண்கொளாயிரத்துள்ளிவைபத்துந்திருவண்வண்டூர்க்கு* இன்கொள்பாடல்வல்லார் மதனர் மின்னிடையவர்க்கே* ‖கக‖

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—ங்கொண்டவன்கள்வனடிமேல் சொன்ன வித்திருவாய்மொழியை வல்லார் மின்னிடையவர்க்கு மதனன் ஸௌந்த்ர்யமாப்போலே யெம்பெருமானுக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்கும் ஸௌந்த்ர்யமாவரென்கிறார். ‖கக‖

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—அந்த உபாஸ்யநினுடைய ஃபலாவாப்தியிவையென்கை. (வன்கள்வனித்யாதி) இத்திருவாய்மொழி ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததாயிருக்க இத்தை பிராட்டி சொன்னதாகச்சொல்லக்கூடுமோவென்னில்; இத்திருவாய்மொழியினர்த்தம் பிராட்டி சொன்னதாகையாலே இப்படி சொல்லக்குறையில்லை. மதனர் மின்னிடையவர்க்கே என்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மின்னிடையவர்க்கித்யாதியால்) மதனர் மின்னிடையவர்க்கு என்றது ஸர்வோபலக்ஷணமென்று கருத்து. இங்ஙனன்றிக்கே பாகவதர்களுக்கு ஸௌந்த்ர்யராவரென்று யதாச்ருதம் க்ரஹிக்கில் "பலநீகாட்டிப் படுப்பாயோ!" "புறத்திட்டெம்மை யின்னும் கெடுப்பாயோ!" என்று காமபுருஷார்த்தத்தை நிந்திக்கிற வசநத்தோடு விரோதமாமென்றுகருத்து. ‖கக‖

ஸ—ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததான, பண்கொள்-பண்ணிலேகொள்ளப்பட்டிருக்கிற, பண்-கானம், பண்ணிலே தன்னுள்ளே யடக்கிக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறவென்றபடி. அதாவது:—கானமே ப்ரதானமாய்ப்பாட்டுக்கள் அதில் ஸாகல்யமாம்படி யிருக்கிறவென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, திருவண்வண்டூர்க்கு - இங்குற்ற ஷஷ்டீ தாதர்த்யசதுர்த்யர்த்தம். திருவண்வண்டூருடையனாதியாகையாலே தத்விஷயங்களான வென்றபடி. இன்கொள் - இனிமையைக் கொண்டிருக்கிற, இன்னென்று- இனிமை, அதாவது! ஸௌந்த்ர்யத்தை, ஸௌந்த்ர்யங்களானவென்றபடி. பாடல்- பாட்டுக்களான, இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாடலும், இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையு மென்றபடி. வல்லார் - அப்யஸித்தவர்கள், மின்னிடையவர்க்கு- மின்போலேயிருக்கிற இடையையுடையவர்களுக்கு, வித்யுத்ஸத்ருச மத்யபாகத்தையுடையவர்களானபாகவதர்களுக்கென்றபடி. மதனர் – மன்மதராவர், இது ஸர்வோபலக்ஷணம். பாகவதர்களுக்குமதனன்போலே எம்பெருமானுக்கும்ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் ஸௌந்த்ர்யராவரென்றபடி. ‖

ஜ்ஞானவைராக்யநிஷ்டாநகோவயிஸ்ரீமதே வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம꞉.

ஸ்ரீ꞉.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி꞉.

(வைகல்பூங்கழிவாய்.)

சக்ராங்கஸ்வ த்ரிஹாவாப்திவக்ஷிஸவிதயா பிம்பதுல்யாதராங்கா
ஜந்மஸ்ஸ்ரீதாத்ருகாந்த்யா யுததளஸவிதயா நிஜர்த்ராயீசஹாவாங் ।
ரக்தாஹாஸ்ய ஸம்வீஹாவாங்ய்ர்யோசிதாட்ய தயா ஸ்வப்யயவ்ய விசேசேஷ
ஸம்வாஸ்யஸ்வாத்மகங்ஷம் ஸங்ஜிதகய தேசிகஸாரமத்யம் ‖௭0‖

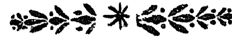
(சக்ராங்க) கைகொள்சக்கரத்தென்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு - திருவாழியைக்கையிலே யுடையவனுகையாலும், (ஸ்வாத்திஹாவாப்திவக்ஷிஸவிதயா) நாதன்ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானை - ப்ரளயாவத்திலே ஸகலலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளின ஸர்வேச்வரனுகையாலும், (பிம்பதுல்யாதராங்கா) கனிவாய்பெருமானை - கோவைப்பழம்போலே தர்சநீயமான திருவதரத்தையுடையவனுகையாலும், (ஜந்மஸ்ஸ்ரீதாத்ருகாந்த்யா) கடன்மேனிப்பிரான் - ஸமுத்ரம்போலே ச்யாமளமான திருநிறத்தையுடையவனுகையாலும், (யுததளஸவிதயா) புணர்த்தபூந்தண்டுழாய்முடி - திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதமான திருமுடியையுடையவனுகையாலும், (நிஜர்த்ராயீசஹாவாங்) அமரர்பெருமானை - அபூர்வஸமமரர்களதிபதியாகையாலும், (ரக்தாஹாஸ்யஸம்வீஹாவாங்) செய்யவாய் செய்யகண் செய்யகை செய்யகால் - சிவந்ததிருப்பவளம் திருக்கண்கள் திருக்கைகள் திருவடிகள் இவைகளையுடையவனுகையாலும், (ப்ரயோசிதாட்யதயா) பெருநீண்முடிநாற்றடந்தோள் - தனக்குத்தகுதியான திருவபிஷேகத்தை யுடையவனுகையாலும். (ஸ்வப்யயவ்யவிசேசேஷ꞉) கடியமாயன்றன்னைக்கண்ணனை - ஆச்ரிதர்களானவேஷ்டிதங்களைச்செய்

த்ரு—தா—தருணமவனாகையாலும், (ஸங்க்யேஸஹா)மாறில்போரரக்கன்பதினீறெழச்செற்றுகந்த-"நமேயம்" என்றெ திரம்புகோத்த ராவணனுடைய ஸம்பெக்ஷையை யழித்தருளினவனாகையாலும், திருவண்வண்டூரெம்பெருமானைதேஶிகர் வாராஷகாரமாக அடையப்படுமவனாக "வைகல்பூங்கழிவாய்" என்கிறதஶகத்தில் ஸகாஸாரணர் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௭௨

ஸ்ரீமதேரம்யஜாமாத்ரு முநயே நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

அ—(மின்னிடைமடவார்கள்) இப்படி தன்னைநான் நெடுங்காலம்விஶ்லேஷித்திருக்கச்செய்தேயும் உதிதப்ரேஷ

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— எம்பெருமானோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்று பிறந்த உத்கண்டாதிஶயத்தாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பக்ஷிகளைநோக்கி எம்பெருமானுக்கென்னுடையதஶையை யறிவிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாயிருக்க இத்திருவாய்மொழியிலே "பந்துங்கழலுந்தந்துபோகுநம்பீ" "எம்மைநீகழறேலே" "சழகம்மேறேல் நம்பீ" என்றாப்போலே எம்பெருமானை யநாதரித்து வார்த்தைசொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வஸதாமிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரணயரோஷத்தாலே சொல்லுகிறதாகையாலே ஸம்கதமென்றதாய்த்து. இப்படியென்றது - மாசறுசோதிதுடங்கி வைகல்பூங்கழிவாயுள்பட கீழ் உக்தரீத்யாஎன்றபடி. அவர்கள் பக்கலென்றது - என்னையொழிய வேறேசில ஸ்த்ரீமார்பக்கலென்றபடி. "ஆகள்போகவிட்டுக்குழலூதபோயிருந்" இத்யாதியாலே க்ருஷ்ணனுடைய வேணுகானாதி வ்யாபாரங்களிறே இங்குசொல்லுகிறது, இத்தாலிங்கு ப்ரணயகலஹமேயாயிருக்கிறவனு மொரு ஸ்த்ரீவர்காஸிகெயென்று ஸம்ஹிதமாய்த்து. ஆழ்வார்தாம் மாசறுசோதிதுடங்கி இவ்வளவாக விரஹத்தாலே பஹுவிதவ்யஸநங்களை யநுபவிக்கச்செய்தேயும் வடிக்காதவத்தாலே ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயும் எம்பெருமானெழுந்தருளாதிருந்தவாறே யத்யந்தவ்யஸனராய் ப்ரணயரோஷபரவஶராய் இனியவன் வந்தாலுமவனைக் கடாக்ஷித்தல் அவனோடு ஸம்பாஷித்தல் செய்யக்கடவோமல்லோமென்று ப்ரணயரோஷத்தாலே துணிந்துநிற்க, எம்பெருமானும் "வேறுகொண்டும்மையானிரந்தே" னென்று முன்பு தாமாக ஸங்கல்பம்பண்ணின வாக்யத்தைக்கேட்டு த்ரௌபதியை உஸ்ஸாஸநாதிகள் ஸபையிலே நலியாநிற்க-அவள் "கோவிந்தா?" வென்று ஆக்ரந்தம்பண்ணின வாக்யத்தைக் கேட்டபோதுபோலேயும் ஸாக்ஷாத்தகரான ஸ்ரீஸீதை தஶையை யநுஸந்தித்தபோதுபோலேயும் மிகவுங்கலங்கி "நம்மைப்பிரிந்தவரிங்ஙனே நோவுபடாநிற்க நாமுதவப்பெற்றிலோமே நமக்கீஸ்வரத்வமாவதென்!" என்று ஊஜாஸபங்களிலே விஹ்வலனாய் மிகவும் விஷண்ணனாய் தம்மோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தல்லது தரிக்கமாட்டாதவனாய் "ஸ்த்ரீஸுஷாம்பரஸ்யம்பதா யிஜ்ஞாதிக்ருநாம ஜஜ ஜராஜமய" என்கிறபடியே தாமிருந்தவிடத்தே சக்கரவெரோடேவந்து தாம் ப்ரணயரோஷத்தாலே கிட்டவொண்ணாதபடியிருக்கிற விருப்பைக்கண்டு "க்ஷமணீய ஹதபதிர ஸஹாஸ் திஷ்ணஹ:" என்கிறபடியே மிகவும் ஆகுலனாய், தம்மை யநுநயித்துத் தம்முடைய ப்ரணயாதத்தை யபேக்ஷிக்க அவனைக்குறித்துத்தாம் ப்ரணயரோஷாதிஶயத்தாலே யநாதரித்துச்சொன்னபடிகளையும் பின்னையுமவன் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளையும் தன்னுடைய ஆர்த்திஶயத்தையு மாவிஷ்கரித்துத்தம்மை ப்ரஸாதிப்பித்துத் தம்மோடுஸம்ஶ்லேஷித்துக் கரைகண்டபடியையும் அநுபவதேஶத்தாலே யருளிச்செய்கிறாரித்திருவாய்மொழியிலென்றுகருத்து. இத்தால் ஸ்யஹேதுகமென்கிற ஸமஸ்துணமித் திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று.

ஶேஷியானஸர்வேஶ்வரனை யநாதரித்து வார்த்தைசொல்லுகையு மதுக்கடியான ப்ரணயரோஷமும் ஶேஷபூதரான விவர்க்குக்கூடுமோவென்னில்? "ப்ரணயாத்ஸ்திராத் வாமிவிக்ஷேபவஸம்" ஸ்மராஜந்யதவேஶஹ: விதாதேரிஜியாத்யம் ரமா? ஜாதாராம்ப்ரவ்யஸ்டம் வாராஷவிழ்ஹம்"

ஆ—ணம்பண்ணச்செய்தேயும் எம்பெருமான் எழுந்தருளாதே நிற்கிறது என்னுடைய நிகர்ஷாநுஸந்தாநத்தாலே என்னை உபேக்ஷித்து அவர்கள்பக்கலுள்ள ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே யவர்களை விஶ்லேஷிக்கில் பொறுக்கமாட்டாமையாலேயென்று நிஶ்சயித்து க்ருத்தமநஸ்ஸிநியாய், ப்ரணயரோஷபர்யந்தமாய்வந்த ப்ரணயரோஷத்தாலே தோழிமாரோடுங்கிளிகள் பூவைகளென்றுள்ள தன்னுடைய லீலோபகரணங்களோடுங்கூட, இனிநாமவன்வந்தாலுமவனைக்கடாக்ஷிக்கவுங்கடவோமல்லோமென்று ஸங்கேதமிட்டுக்கொண்டு அவனெழுந்தருளினாலும் வந்தணுகவொண்ணாததொருபடி அநபிகமநீயையாயிருக்க, எம்பெருமானுமிவளைப்பிரிந்த விரஹவ்யஸநத்தாலே

இ—உக்த்யாதிகளாலே ஜநகராஜன் திருமகள் பெருமாளோடுண்டான விரஹவ்யஸநம்போல விஷயாநுஸ்நேஹத்தாலும் என்னுடையவரன்றோவென்கிற ஸம்பந்தஜ்ஞாநத்தாலுமவரை யபேக்ஷித்து வார்த்தைசொன்னாளிறே; அப்படியே "ஸக்ருத்தூஸஹாயெஜாநயிநிஷஜகம் ஜேநடஸீவாஸகம்த்ரு" மென்கிறபடியே எம்பெருமான்பக்கல் பிராட்டிமாரோடொத்த ப்ரேமவிஶேஷத்தையுடையவரான ஆழ்வாருக்கும் விஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே ப்ரணயரோஷமுமதடியாக ஸநாதரித்து வார்த்தைசொல்லுகையுமுண்டாகக் குறையில்லை. ஆனாலுமந்யாபதேஶத்திலே வேறேசில கோபிமாரென்கிற ஸ்தாநத்திலே ஸ்வாபதேஶத்திலே வேறேசில ஸமஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையிறே சொல்லவேண்டுவது. ஆனபின்பு அந்த கோபிகைக்கு க்ருஷ்ணன் வேறேசில கோபிமார்பக்கலிலே யாஸக்தனாயிருந்தானென்று ப்ரணயகோபமுண்டாகை ஸம்பவித்தாலே ஸம்ஶ்லிஷ்டமானாலும் பரமஶேஷியான ஸர்வேஶ்வரனாய் ஸமஸ்தஶேஷவஸ்துக்களிலாயிருக்கிற ஆழ்வாருக்கு என்பெருமான் வேறேசிலர்பக்கலிலே ஆஸக்தனாயிருந்தானென்று ப்ரணயகோப முண்டாகக்கூடுமோவென்னில்? இவர்க்கங்ஙனேயன்று ப்ரணயகோபமுண்டானது - மற்றெங்ஙனேயென்னில்? தாம் நெடுங்காலம் விஶ்லேஷித்து வ்யஸநபரம்பரைகளாலே நோவுபடுகையாலும் இனியவன்வந்தாலும் அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷம் விஶ்லேஷாந்தமாயல்லதிராதென்று நிஶ்சயிக்கையாலுமவனோடின்னும் ஸம்ஶ்லேஷித்து மீளவும் விஶ்லேஷித்து துக்கபரம்பரைகளை யநுபவிப்பதிற்காட்டில் ஸம்ஶ்லேஷியாதேயொழிந்தமுடிந்தாலிந்த துக்கங்களை யநுபவியாதிருக்கலாமென்று இங்ஙனேயாய்த்திவர்க்கு ப்ரணயகோபமுண்டானது. அந்த கோபிகைக்கு ப்ரணயகோபமுண்டானது மிப்படியேயென்று நஞ்சீயர்முதலானோர் நிர்வஹிப்பார்கள். (என்னையுபேக்ஷித்தவர்கள்பக்கலுள்ள) இத்யாதியான இவ்வாக்யத்துக்கு மப்படியே தாத்பர்யங்கொள்ளலாம். எங்ஙனேயென்னில்? அவர்கள்பக்கல் க்ருஷ்ணனுக்கு ப்ரீத்யதிஶயமிருக்கிறப்போலே என்பக்கலுமவனுக்கு ப்ரீத்யதிஶயமிருக்கப்பெற்றிலேன், நானுபேக்ஷாவிஷயமானேனென்று இப்படி தன்னிழவை யநுஸந்தித்து க்ருத்தமநஸ்ஸிநியாய் ப்ரணயகோபபர்யந்தமாயென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யங்கண்டுகொள்வது. இப்படியானால் தன்னுடைய பாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபஹாநியினாலே ப்ரணயகோபமத்தனையொழிய ஸமஸ்தஸாத்யஹேதுங்களில் இவளுக்கிஷ்டாநிஷ்டங்களில்லையென்று ஸூசிக்கையால் இவளுடைய ஸ்வரூபமும் ஸாக்ஷிகமாமிறே. இங்ஙனன்றிக்கே இவ்வந்யாபதேஶ ஸ்வாபதேஶங்களிரண்டிலுமிப்ப்ரணயகோப மெம்பெருமான் வேறேசிலர்பக்கலாஸக்தனாயிருந்தானென்னுமிதடியாகவே பிறந்ததனாலுமிது ஸமஸ்தவிஷயப்ரீதிவிஶேஷ விஜ்ஞாபிதமாகையாலே ஸஹ்ருதயஸுக்மென்று பட்டருளிச்செய்வர். ஸம்ஶ்லேஷிக்கொண்டாதல் ப்ரகாராந்தரணலாத லவனுக்கிவளுடைய கோபத்தைத்தீர்க்கலாமேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அந்தப்ரணயகோபத்தாலேயித்யாதி) ஈஷத்வைஷம்யம் பண்ணச்செய்தேயும் வாராதிருந்தவனிப்போது வாராநின்றானோ? இவளித்தனை ஸம்ரம்பம்பண்ணுகைக்கென்னில்? நான் தன்னைவிஶ்லேஷித்து நெடுங்காலம் துக்கப்படுகையாலும் பெரியவாக்ஷேபோடே தூதுவிடுகையாலும் அவன்வரவை ஸம்பாவிப்பிக்கிற ஶகுநநிமித்தங்களாலுமவன்தான் நமக்குவிஶ்லேஷஹேதுவாயிருக்க விஶ்லேஷித்துப்போனப்போலே நமக்கு ஸம்ஶ்லேஷஹேதுவாயிருக்க ஸம்ஶ்லேஷிக்கவருவானொருவிபரீதனாகையாலும் நம்முடைய ஸாத்ருஶ்யவைகல்யத்தாலுமவன் வரவுதப்பாதென்று பார்த்தாளென்றுகருத்து. ஸங்கேதம் - ஸம்கேதம், அணுகுகை - கிட்டுகை, அநபிகமநீயையாயென்றது - ஸாந்த்வநாதிகளாலே நிவர்த்திப்பிக்கவொண்ணாத நிஶ்சயத்தையுடையவளாயென்றபடி. அநபிகமநீயைகளாயிருக்கையாலே என்கிறத்துக்கும் அநபிகமநீயமெங்கேயாலேயென்று மேலிரண்டிடத்தைச்சொன்னதுக்கும் பெருமையாலேயென்கிறதோடேசுவயம். இப்படி ஸக்ருத்

ஆ — க்ருஷ்ணனும் வந்து இவளுடைய தோழிமார் ஸந்நிஹிதைகளாயிருக்கையாலே அவர்களைச் சென்று அநு
கியவர்களைப் பரிஹாஸமாக்கிக்கொண்டு இவளுடைய திருவடிகளிலே விழுந்து ஸாபராதத்தை க்ஷமிப்பி
த்து ஸம்ச்லேஷித்து பாரணம்பண்ணுதல்? தன் திருநாமங்களைக் கற்பித்து வளர்த்த இவளுடைய கிளிகள் பூவைக
ளென்னுமுள்ள ஸ்ரீ ஸம்ஞாபகங்களினுடைய ஸந்நிதியிலே அவற்றைச் சென்று தன் திருநாமங்க
ளைச் சொல்லிவைத்தவை சொல்லக்கேட்டு ஆச்வஸித்தல்? இப்பிராட்டி தன்னுடைய ஸந்நிதியிலே அவ
னை வந்து அணுகி இவளோடே ஸம்ச்லேஷித்து பாரணம் பண்ணுதல்? செய்யப்பெறுகையாலே பாரணக்ஷணே
ன்றிப் பாதாரணார்த்தமாக ஸஸம்ப்ரமவிலாஸவிலாஸமான இவளுடைய பந்தும் கழலுங்கொண்டு ஸந்
மானஸ்ரீ ஸம்ஞாபகங்களை யெடுத்து அவற்றை ஸஹர்மாத்ரங்களாலும் ஹஸித்தும் ப்ரேக்ஷணம் பண்ணியும்
ச்லாகித்து த்வாரதாரணனாயிருந்த இவனை அபாங்கவீக்ஷணத்தாலே பார்த்து, நிரவதிக ஸௌந்தர்யம்
யாவிஷ்கரிக்கைகளாயுன்னோடு கூடப்பிறந்தவர்களுடைய பந்துங்கழலுமல்ல காணிவை. என்னுடைய பந்துங்கழலுமென்
ன? ஆனாலென்னென்ன? என்னுடைய பந்துங்கழலுமெடுத்து விளையாடுகிற வித்தை அவர்கள் கண்ணில் செய்வதே
ன்னென்ன? ஸந்நிஹிதைகளாயிருக்கிற அவர்கள் காண்கைக்கு உபாயமென்னென்ன? நான் ஸந்நிஹிதையா

இ — யிட்டுக்கொண்டிருந்தாளாகில் இவளவனோடே வார்த்தைசொல்லுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அந்த
பாரணார்த்தமாகவித்யாதி) அந்தப்பாரணார்த்தமாக என்கிறதற்கு எடுத்தும் ஹஸித்தும் ப்ரேக்ஷணம்
பண்ணியுமென்கிற மூன்றிடத்திலும் அந்வயம். விலாஸம் — அங்கீகாரம், அம்மேதமாயாலே விலாஸ
ராக்ஷமென்று கருத்து. ப்ரேக்ஷணம்பண்ணியுமென்கிறவிடத்திலே “த்ருஷ்டிகாமாபேக்ஷதோ ஸாமத்ர
காமவிஷ்டணம் । ஸதீர்த்தஸம்ப்ராத்ய ஜாநகீம் ப்ருதிதாமவக” என்கிற ச்லோகம் அநுஸந்தேயமா
கிறது. (அபாங்கேத்யாதி) நானிதங்கவனென்று சொல்லாதே நானதங்கவனென்று பரோக்ஷம்போலே
நிர்லஜ்ஜிக்கையாலே இவளெம்பெருமானை முகம்பாராதேயிருந்து வார்த்தைசொல்லுகிறதாகத் தோற்றுகையா
லே அபாங்கவீக்ஷணத்தாலே பார்த்துஎன்கிறார். பார்த்து உக்தவதாமிதி. மேல் முதற்பாட்டுக்கு வ்யா
க்யானம். என்னுடையவென்கிற பதத்தாலே ஸம்பந்தமாய் ப்ரேமாதிசயத்திலதிசயமான வசநத்தை
யருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) அவர்கள்முன்னே இப்பந்தையும் கழலையும் நீயெடுக்கிறதற்கு நா
னஞ்சாநின்றேனென்று சொல்லும்போது இவை அவர்களுடையவையல்லவென்னுமிடமும் என்னுடையவை
யென்னுமிடமும் ஸித்தாலல்லது சொல்லவொண்ணாமையால் இவ்வர்த்தப் ப்ரமேயமாத்ரத்திலே அபிப்ரே
தமென்றுகருத்து. இப்பந்துங்கழலு மிவளுடையவையென்னுமிடமறிந்தே அவனிவற்றையெடுத்துவைத்திரு
க்க இவ்வர்த்தம் சொல்லவேணுமோவென்னில்? இவனித்தை இதநிகைப்பாதிப்பது நம்பக்கலே ஸௌஹார்த்த
லேயாகில் இத்தனைகாலம் நம்மை யிவனிப்படியுபேக்ஷித்து வாராதிருக்கக்கூடாது, ஆகையால் இங்குநின்றும்
போனபின்பு வேறேசிலர்பக்கலிலே ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி அவர்களோடே கலந்து விச்லேஷித்து விரஹாஸ
ஹிக்கமாட்டாமையாலே கலங்கி நம்முடைய பந்துகழல்களை அவர்களுடையவையாக ப்ரமித்து இவற்றை
க்கொண்டிங்ஙனே ப்ரசம்ஸிக்கிறானென்று நினைத்தபடி சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ஸௌந்தர்யஸமா
ச்லேஷிதம். இங்கு ஸமாஸம் ப்ரேமஸ்தாத்பர்யம். ஸௌந்தர்யத்தாலே பின்னிட்ட
ஸர்வார்த்தமும் ஸமாஸத்தாலே மடவார்களென்கிறதினர்த்தம் விவக்ஷிதம். இவளை இத்தனை கலங்கப்ப
ண்ணுகையாலே அவர்களுடைய ஸௌந்தர்யங்கள் நிரவதிகங்களென்றதாகித்து சொல்லுகிறாளெ
ன்றுகருத்து. அவர்களிங்கே ஸந்நிஹிதைகளாகாதிருக்க நின்னருள்சூடுவார் முன்பு என்று சொல்லக்கூடு
மோவென்ன விருக்கத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (ஆனாலித்யாத்யவதாரிகையென்னென்
என்னுமளவாலே) என்னுடைய பந்துங்கழலுமெடுத்து விளையாடுகிற வித்தை என்கிறவித்தத்தை அறிகிற
வசநத்தினர்த்தம் விவக்ஷிதம். (ஸந்நிஹிதைகளாயித்யாதி) இப்பந்துகழல்களை யெடுத்ததெல்லாம் உன்ப
க்கல் ப்ரீதியாலேயென்று சொல்லவேண்டியிருக்கத் தனக்கு வேறேசில ப்ரியதமைகளுளராக வொப்புக்கொ
ண்டு வார்த்தைசொல்லுவானேனென்னில்? ஒருவார்த்தையோடே தலைக்கட்டிப்போகாதே உத்தரோத்தர
வசநத்துடைய வார்த்தைகளைக் கேட்கவேணுமென்கிற ஆசையாலே இப்படிசொல்லுகிறாள். அதுவன்றிக்கே மின்னிடை
மடவார்கள் நின்னருள்சூடுவார்முன்பு என்று ஸிதிதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான் ஸந்நிஹிதை

மூ—மின்னிடைமடவார்கள்நின்னருள்சூடுவார்முன்புநானதஞ்சுவன்* மன்னுடையிலங்கையரண்காய்ந்தமாய

ஆ—ருக்கச்செய்தேயவர்களோடுவந்துபறிமாறிற்றெல்லாமெங்ஙனே கண்டபடி? அப்படியே யவர்களுங்காண்பர்களிறேயென்ன? கண்டால்தான் வருவதென்னென்ன? தங்கள் ஸடாக்ஷ்யாரணனாயிருந்த வுன்னை யுபேக்ஷிப்பரென்று பார்த்து நானஞ்சாநின்றேனென்ன? உனக்கென்னோடுறவில்லையாகில் வருவதென்னென்ன? என்னுடைய க்ருபையாலே யுனக்கநிஷ்டம் வருகிறதென்றஞ்சுகிறேனத்தனை? உறவினாலல்லவென்றிவள்சொல்ல; இப்படி யஸம்பாவி தங்களை யாஶங்கிக்கிறதென்? ஸௌந்தர்யாதிசோப ஒருமைக்கு ப்ரஸங்க முண்டோ? உன்பக்கலுள்ள ப்ரேமாதிஶயத்தாலே உன்னைப்பிரிந்து யரிக்கமாட்டாமையாலே வந்தேனததனையென்றருளிச்செய்ய;

இ—யாயித்யாதியால்) நீயஞ்சவேணுமென்று சொல்லவேண்டியிருக்க நானஞ்சுவனென்பானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (கண்டால்தானித்யாதியால்) அவன் தானஞ்சாதே துணிந்திருக்கையாலே இவள் நானஞ்சாநின்றேன் என்கிறாளென்றதாயிற்று. நானஞ்சுவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்கள்ஸ்பர்த்தைத்யாதியால்) நாயகன்செய்த கௌடில்யத்துக்குத் தன்னை யவர்கள் வெறுப்பாரென்றிவளுக்கஞ்ச ப்ரஸக்தியில்லாமையாலே நானஞ்சுவனென்கிறத்துக்கிப்படியே தாத்பர்யமாகை யுசிதமென்றுகருத்து. அஞ்சுவனென்கிற உத்தமபுருஷையாலே நானென்றுதோற்றுநிற்க விவ்விடத்திலே நானென்கிறவசம் வ்யர்த்தமன்றோ! வென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) உன்னருள்சூடப்பிறந்தவர்கள் அவர்களென்று தனக்கவனோடு உறவில்லாததாகச்சொன்னாளிறே. நானென்கிறது ஸர்வநாமமாகையாலே ஸம்ஜ்ஞாகாரவிஶிஷ்டவாசமாகையா லிங்கு க்ருபாவிஶிஷ்டையான விவளைச்சொல்லுகிறது என்றுநினைத்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையக்ருபையாலேயித்யாதியால்) க்ருபையாலேயென்கிறதற்கு அஞ்சுகிறேனத்தனை யென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். க்ருஷ்ணனைக்குறித்து இலங்கையரண்காய்ந்த மாயவனேயென்று ராமவ்ருத்தாந்தத்தாலே விஶேஷிக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியஸம்பாவிதங்களையித்யாதி ஶங்கையையழிக்கக்கூடுமோவென்னுமளவாலே) தன்பக்கல்

ஶ—அது - அந்த வ்யாபாரமானது, பந்தையுங்கழலையுமெடுத்து நீவிளையாடுகிற வந்தவ்யாபார மானதென்றபடி. இதுக்குமுன்பு என்கிறத்தோடேஸம்பந்தம்- இதென்னவேண்டியிருக்க வதென்கிறாள் - பாவம்பாராதே வாக்யவ்யாபியாயிருந்து சொல்லுகிறாளாகையாலே. மின்னிடை-மின்போலேயிருக்கிற இடையை உடையவர்களான,வித்யுத்தைப்போலே தநுதரமாய் காந்திமத்தான மத்யத்தையுடையவர்களானவென்றபடி. மடவார்கள்- ஸ்த்ரீகளான, மடப்பம்- ஸௌந்தர்யை. ஸௌந்தர்யம் முதலான குணங்களையுடையவர்களானவென்றபடி. ஐயோ! அவர்களுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களுன்னையிங்ஙனேபிச்சேறப்பண்ணிற்றே யென்கிறவபிப்ராயத்தாலே யவற்றைநினைக்கிறபடி. நின்னருள் - உன்னுடையக்ருபையை, சூடுவார் - ஶிரஸாவஹிக்கத்தக்கவர்களுடைய, உன்னுடைய க்ருபாவஶீவாஹமான உபாதாநங்களையடையப்பிறந்தவுன்னுடைய ப்ரியதமைகளுடையவென்றபடி. ப்ரணயகோபவிஷ்டையாய்ச்சொல்லுகிறவிவள் உன் தலையில் கால்வைப்பாரென்று சொல்லப்ராப்தமாயிருக்க நின்னருள்சூடுவார் என்பானேனென்னில்? அப்படி கொவந்தோற்றவாசைதச்சொன்னாளாகில் அவனுக்கவகாஶங்கொடுத்ததாயாமே, அவனோடுறவுதோற்றுதிருக்கிறவிவளப்படி சொன்னாளிறே முன்பு - கண்முன்னே, பந்துகழல்களையெடுத்து நீ பண்ணுகிற வ்யாபாரமானது அவர்கள் கண்முன்னேயென்றபடி. அவர்களித்தை யவஶ்யம் கண்டுபிடிப்பார்களென்று தாத்பர்யம். நான் - க்ருபாபரவஶையான நான், உன்னைப்போலே நிர்க்ருணையல்லேனாங்காண்? நாங்கள். நீயிங்கே சிறிதுபோது விளம்பித்துப்போனால் அவர்களுன்னைபரைக்ஷணம் முகம்பாராதேயிருந்தால் நீ பொறுக்கமாட்டாதே கிடந்துதுடிக்கும் துடிப்புநான்காணமாட்டேன், கலந்துபிரிய வல்லனும் துடிப்புக்காண வல்லனும் நீயேகாணென்றுகருத்து. அஞ்சுவன் - அஞ்சாநின்றேன், அவர்களுன்னை யுபேக்ஷிப்பாரென்று பார்த்தென் க்ருபையாலே நான்பயப்படாநின்றேன் என்றுவாக்யார்த்தம். மன்னுடை - ஐஶ்வர்யத்தையுடைத்தான, மன் - ஐஶ்வர்யம். ஶத்ருஸம்ஹாரத்தாலே ஸௌக்யமானவென்றபடி. இலங்கை - லங்கையாகிற, அரண் - ரக்ஷையை, ராவணன் தனக்குரக்ஷையாகப்பண்ணிக்கொண்ட பட்டணத்தையென்றபடி. காய்ந்த - ப்ரதவித்தவனான, மாயவனே- வஞ்சகனே? ஸம்போதி. அஶோகவநிகையிலெ ப்பிராட்டிக்காகநீசெய்தவையெல்லாம் என்னை யகப்படுத்திக்கொள்ளுகைக்காகச் செய்த வஞ்சனமன்றோ!வென்று

மூ—வனே* உன்னுடைய சுண்டாயம் நானறிவன் இனி அது கொண்டு செய்வதென்* என்னுடைய பந்தும் கழலும் தந்து போகு நம்பி* ।௧॥

போகு நம்பியுன் தாமரைபுரை கண்ணிணையுஞ் செவ்வாய் முறுவலும்* ஆகுலங்கள் செய்ய அழிதற்கே நோற்றோமே

ஆ—என் பக்கலுனக்கு ஸ்நேஹமுள்ள அது பொய்யிறே யென்ன, நானேதேனு மொருவரோடே பரிமாறினவர்கள் பக்கல் பொய்யான ஸ்நேஹத்தைப் பண்ணுமவனோ வென்றருளிச்செய்ய, உனக்காரேனு மொருவர் திறத்திலே மெய்யான ஸ்நேஹமுண்டாகி லவர்களை யின்னாரென்று சொல்லிக் காணென்ன? க்ஷேத்ரகௌஸல்யத்திலே யிருந்த ஸ்ரீஜநகராஜ தநயை திறத்து நான் பண்ணின ஸ்நேஹம் மெய்யன்றோவென் றருளிச்செய்ய, அதுவும் பொய்யென்றிவள் சொல்ல, அவள் பக்கலுள்ள ஸ்நேஹம் பொய்யாகில் அவளுக்காக ஸமுத்ரத்தை யழிக்கக்கூடுமோ வென்றருளிச்செய்ய, அதென்னை யகப்படுத்துகைக்குச் செய்த வஞ்சநையென்னுமிட மறியேனோ? ஆதலால் என்னுடைய பந்துங்கழலுந் தந்தங்கே போகு நம்பி என்று சொல்லுகிறாள். * * ।௧॥

(போகு நம்பி) இப்படியெம்பெருமானையுபேக்ஷித்து தான் சொன்னவார்த்தைகளாகிற ஸ்வரஸாத்ம்யத்தாலே யவனுஜ்ஜீவித்து நிரதிசயஸ்வாஸ்த்யயுக்தனுமாய் புதுக்கணித்த திருக்கண்களையுந் திருப்பவளத்தையு முடையவனுமாயிருந்தவிடத்து, இதுவெல்லாமவர்களாகக் கருதி யிவனுக்கு வந்ததாகக்கொண்டு "இவ்வழகையான சப்

இ—மெய்புண்டென்று காட்டுகைக்காக ப்ராணாஸங்காரவ்ருத்தாந்தத்தை இவனுபாஸித்தவாறே அதுவும் வஞ்சகமென்று சொல்லுகைக்காக விவளத்தை யநுவதிக்கிறாளாகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. சூர்ணீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதென்னையித்யாதியால்) ।௧॥

அவர்களையுன்னுடைய க்ருபைக்கு விஷயமாக்குகிறாய், நாங்களதுக்கு விஷயமாகுகிறோமல்லோமென்று கீழ்ப்பாட்டிலேஸித்திருக்க விப்பாட்டிலுமத்தைச் சொல்லுவானேனென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்), புதுக்கணித்தவென்றது - அபூர்வஸௌந்தர்யமான என்றபடி. உன்தாமரையித்யாதி நோற்றோமேயாமித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வழகையித்யாதியால்) மாயவென்றது - மரிக்க

ப—கருத்து. உன்னுடைய சுண்டாயம் - உன்னுடைய ஸாமர்த்யவ்யவஸாயத்தை, தன்னை யாஸ்ரயித்த பெண்பிள்ளைகளை இவன் கைவிடானென்று வ்யாப்தியை யுண்டாக்கிக்கொண்டு நீயென்னை வஸீகரிக்கைக்காகச் செய்த வ்யாபாரத்தையென்றபடி. சுண்டாயம் - ஸாமர்த்யவ்யாபாரம். நான் - நீ செய்கிறவையெல்லாம் மெய்யென்றிருக்கும் ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் போலன்றிக்கே உன்னுடைய க்ருத்ரிமங்களை யறியத்தக்கவளான நான், அறிவன் - முன்பே அறிந்திரா நின்றேன், இனி - இப்படி நானறிந்திருந்தபின்பு, அது கொண்டு செய்வதென்? - அத்தைக்கொண்டு செய்யத்தக்கதேது? அத்தை யாவிஷ்கரித்து உன்னாலே யென்னை வஸீகரிக்கமுடியாதென்றபடி. நம்பி - பூர்ணனே? இது ஸோபஹாஸம். முகப்பழக்கமுமின்றிக்கே பூர்ணருமாயிருப்பாரைச் சொல்லுமாப்போலே நம்பி? என்று ஸம்போதிக்கிறாள், உன்னை நான் கண்டறிவோமோ வென்றிப்படி விரவிஸ்லேஷம் யநிக்கைக்காக. என்னுடைய பந்தும் கழலும் - என்னுடைய பந்தையுங்கழல்களையும், என்னுடையபந்தென்று தனக்கவற்றோடுறவறுத்துச் சொல்லுகிறாள். ஸ்வாமிகள் மொழியிலே உன்னதென்னதென்று விபாகம் நினைக்கையிறே! யுறவறுக்கையாவது. தந்து எனக்குக்கொடுத்துவிட்டு, உயிரைவைத்துப்போ, என்பாரைப்போலே இவனிவற்றைவிட்டுப் போகமாட்டானென்றிக்தர்த்தத்தை யார்த்தியாகையாலே, தந்து போகு என்கிறாள். போகு - அவர்களுன்னையுபேக்ஷிக்கத் தொடங்குவதற்கு முன்னே யங்கேபோ, ஸிதநீலரக்த தந்தாஜாநவிலக்ஷணமான பாதையும் கூராமிகைகளுடைய மிருவிஸேஷாதிஷ்டாநமாகையாலே வஞ்சஸம்வ்யங்களாயிருக்கிற கழல்களையும் அவன் க்ரஸித்தானென்றது - ஸாமர்த்யத்திலேயாழ்வாருடைய ஸாத்ம்யாதிகமான ஸரீரத்தையும் ஐஸ்வர்யவஞ்சநத்தையும் அவன் தன்விஷயமாக ஸங்கோசித்து விரும்பினபடியைச் சொன்னபடி. இவரவற்றைத்தரச்சொன்னது உன்னைக்கிடையாவிட்டால் புழைபஸ்ரீஸம்ஸ்ர்யங்களே யமையுமென்னுங் கருத்தாலே. * ।௧॥

உன் - உன்னுடைய, தாமரைபுரை - தாமரைஸத்ருஸமான, புரை - ஸத்ருஸம். கண்ணிணையும் - நேத்ரயுகளமும், செவ்வாய் - சிவந்த திருப்பவளத்தில், முறுவலும் - மந்தஸ்மிதமும், ஆகுலங்கள் செய்ய - ஆகுலங்களைபண்ண, ஆகுலம் - துக்கம். உன்னையாசைப்பட்டுப்பெறுதே கிடக்கிறவெங்களுக்கு துக்கங்களைப்பண்ண என்றபடி. அழிதற்கு - அத்தாலே அழிந்துபோகைக்கு, ஸிதிலராய்ப்போகைக்கென்றபடி. நோற்றோமே,

மூ—யாம்* தோகைமாமயிலார்கள் நின்னருள் சூடுவார் செவியோசைவைத்தெழ* ஆகள்போகவிட்டுக்

ஆ—பட்டும்பெறுதே பஶுக்களாய் மேய்க்கப்பிறந்தவர்கள்காண் நாங்கள்; இவ்வழகைக்கண்டு வாழப்பிறந்தவர்களல்லோம். தோகைமாமயிலார்கள் நின்னருள்சூடுவாள்; நீ புகுந்தேபோயவர்களோடே கலந்து பரிமாறு” என்றிவள்சொல்லப் பின்னையுமவன் எழுந்தருளாதேநின்றவாறே போனவர்களைச்சந்திக்கைக்கு உபாயமறியாமேநிற்கிறாயோ? ஆகில் நலமுதேரு உபாயமுண்டு, அதேதென்னென்னில்? பசுக்களைக்கழியப் போகவிட்டவற்றை

இ—யென்றபடி. போகுநம்பி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீபுமி த்யாதியால்) அவர்களோடே ஸம்ஶ்லேஷி என்றுசொன்னவள் பசுக்களைப்போகவிட்டுக் குழலூதுஎன்று வேறேயொருகார்யத்தைச்சொல்லுகை யஸம்ஶமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதி அதேதென்றென்னிலென்னுமளவாலே) நின்றவாறேயென்கிறதுக்கு ஸசொல்லுகிறாளென்கிறதோடே அந்வயம். சந்திக்கைக்குஎன்கிறது - கூடுகைக்கு என்றபடி. ஆகள்போகவிட்டு என்றதையுரைக்கிறார் (பசுக்களையித்யாதியால்) குழலூதென்றிவ்வளவே சொல்லவமைந்திருக்க ஆகள்போகவிட்டுக் குழலூதென்றிதனைசொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றையழைக்கிறாயென்று) பெண்களையழைக்கக் குழலூதுகிறானென்றெல்லாரும் சொல்லுவார்கள். அதெனக்கு யோக்யமன்றென்றிவள்சொல்ல வதுக்குப்பரிஹாரஞ்சொல்லுகைக்காக ஆகள்போகவிட்டுக் குழலூதென்றிதனை சொல்லுகிறாளென்றதாய்த்து. குழலூதினமாத்ரத்திலே நாட்டாரப்படிஶங்கிக்கை ஸம்பாவிதமோவென்ன? அந்தக்குழலின்ஸ்வபாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆச்சர்யர்க்கேயித்யாதியால்)

ஈ—யாம் - நோற்றுவைத்தவர்களோநாங்கள், நோன்பு- அநுஷ்டானம். ஸ்ரீயபதியாகைக்கு ஜந்மாந்தரத்திலே அநுஷ்டானம்பண்ணிவைத்தவர்களோநாங்கள்? அல்லது உன்னோடுஸம்ஶ்லேஷித்து ரஸிக்கநோற்றவர்களான வந்த மொழிகளல்லோமென்றபடி. எங்களையவர்களாக ஹ்ருதியாதேகொள்ளென்றுகருத்து. இப்படியென்னுடைய வழகைக்கண்டுங்களுக்கு மெய்யிழாம்வருகிறதென்னோடுஸம்ஶ்லேஷாபாக்யமன்றோ- ஆதலாலிந்த மெய்யிழாம்போம்படி மேல்காரியம்செய்துகொள்ளிகோள் என்னச்சொல்லுகிறாள், அழிதற்கேநோற்றோமென்று. நாங்கள் மெய்யிழாநஸாம் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பிறந்தோமல்லோம்? இங்ஙனே ஸ்ரீயவாய்ப்போகப்பிறந்தோமென்றபடி. இப்படிசொல்லிவிட்டிவளவனைப்பாராதே வார்த்தையிருக்க விவளுடைய காஷைஷாரத்தைப் பார்த்து, இந்தகாஷைங்களிருக்கிற காருண்யமென்னென்றிவன்சொல்ல விதுவும் சதீபகஸம்ரம்பமாகியாலேசொல்லுகிறானென்று பார்த்து, கண்டார்களைபெல்லாமவர்களாக ஹ்ருதிக்கும்படியுன்னை இங்ஙனேபிச்சேறப்பண்ணினார்களிறே, என்கிற வஸிப்ராயத்தாலே சொல்லுகிறாள். தோகைமாமயிலார்களித்யாதி. தோகைமா - தோகையாலே ஶ்லாக்யர்களான, தோகை- பக்ஷம். ஸ்ரீதாயகநீலவைஷாஷ நிபவைபக்ஷஶாலிகளானவென்றபடி. மயிலார்கள் - ஐபூர்ணிகளாயிருக்கிறவர்கள், இதுமடைகாகிஶயோக்தி. விதசபைக்ஷ்யபூர்ணிகள்போலே அக்நீலவிஷாஷ்மெஸாஷகளாயிருக்கிற மொவிகளென்றபடி. நின்னருள்-உன்னுடைய க்ருபையை, சூடுவார்-ஸிரஸாவஹிப்பார்கள், தங்களுடைய யாஜ்ஞையை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு உன்னுடைய க்ருபைக்கு விஷயபூதராயிருக்கிறவர்களென்றபடி. நாங்களவர்களல்லோம்? வேறேசிலர்கிடாயுன்க்ருபைக்குவிஷயபூதராயிருப்பாரென்று உன்தாமரைபுரையித்யாதியாக விவ்வளவுக்குப்பட்டாஷாம். நம்பி - பூர்ணனே, உனக்கு வியதபெறைகள்பஸஹஸ்ரமுளராயிருக்க எங்களாலுனக்கு அபேக்ஷையுண்டோ என்று கருத்து. போகு - நீபுகுந்தேபோ, அவர்களை விஶ்லேஷித்து நோவுபட்டிராதே யவர்களோடேபோய் ஸம்ஶ்லேஷி என்றபடி. அவர்களைக் காண்கைக்கெனக்கு உபாயமுண்டோ வென்னச்சொல்லுகிறாள். ஓசை - வேணுத்வநியை, செவி - தங்கள் காதுகளிலே, வைத்து - ஸாவதானமாகக்கேட்டு, அவர்கள் குழலோசை கேட்பது எப்போதோ வென்றுகாது கொடுத்துக்கொண்டேயிருக்கிறவர்களாகையாலே யத்ருச்சயாசக்கேட்கையன்றிக்கே இப்படி ஸாவதானமாசக் கேட்பாரென்கிற வஸிப்ராயத்தாலே வைத்து என்கிறது. எழ. எழும்படி, குழலோசை கேட்டவுடனக்ஷணமே இருந்தவிடத்திலே நின்றும் ஸஸம்ப்ரமாசக்கிளம்பியோடிவரும் படிஎன்கை. இதுக்குக்குழலூது என்கிறதோடே அந்வயம். வஸந்தகாலத்திலே வண்டுகள்வந்து விழுமாப்போலே நீகுழலூதவே பெண்களெல்லா முன்காற்கீழே வந்து விழுவார்கள்காண் என்று கருத்து. ஆகள் - மொக்களை, ஆவென்று மொவுக்குப்பேர். போகவிட்டு - மறியாதேதூரத்திலேபோம்படிவிட்டுவிட்டு, பசுக்களையழைக்கிறோமென்று நாட்டார்க்கு ஸாவ

||உ||
மூ—குழலூதுபோயிருந்தே*
போயிருந்துநின்புள்ளுவமறியாதவர்க்குரைநம்பிநின்செய்ய* வாயிருங்கனியுங்கண்களும்விபரீதமிந்நாள்*
வேயிருந்தடந்தோளினாரித்திருவருள்பெறுவார்யவர்கொல்*மாயிருங்கடலை

ஆ—பழைக்கிறாயாயச்சிட்டுக்கே ஊதுமந்நிற்குழலைப்போயிருந்தூது என்று சொல்லுகிறாள். ||உ||
(போயிருந்து) இப்படி இவன் மென்மேலெனவிவளுடைய ஸ்ரீஸூக்தாமமான வார்த்தைகளைக்கேட்டதினாலே வந்த நிரவதிகஸ்ரீயாலே யதோக்தகாரியவளாஸ்வபமான திருப்பவளத்தையுந் திருக்கண்களையுமுடையனுக்கொண்டு விபரீதமாகப்பருளிச்செய்ய இவற்றையெல்லாமுன்னுடைய க்ருத்ரிமமறியாதார்க்குப் போயிருந்து சொல்லென்றவனை யுவாசாஸித்துவைத்து உன்னுடைய திருக்கண்களினுடையவும் திருப்பவளத்தினுடையவும் அழகிருந்தபடியென்? கண்டுங்கேட்டுமறியாததொருபடியான விவ்வழகு திருப்பாற்கடலிலே யத்ருசைபநவஸபத்திலே யவதீர்ணையாய் ஸ்ரூசுஸ்ரீகவாமஞ்சுமிலையாய் வஸ்துபர் ஸமைய ஸகாரயம்

இ—க்ருஷ்ணன் குழலூதுகிறதென்றால் மஹாவிஷ்ணுகோவென்று ஸ்லமாமிருக்கையாலே அப்படி ஸங்கிக்கை ஸம்பாவிதமென்றுகருத்து. ||உ||
உன்னுடையசண்டாயம் நானறிவனென்று கீழ்ச்சொன்னத்தாலே இடவாயவொஹாஸமும் கண்ணிணையும் செவ்வாய்முறுவலுமென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னத்தாலே த்விதீயவொஹாஸமும் நின்னருள்சூடுவாரென்று கீழ்ச்சொன்னத்தாலே இவ்வுத்தராயத்தினஸமும் வாஸநாக்ஷமன்றோவென்ன ஸமதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) விபரீதமாயருளிச்செய்தவென்றது - நான் ஜாகரஸாவிகஜ்ஞையாலே குழலூதுகிறேனத்தனைபோக்கிப் பெண்களையழைக்கைக்காகவோ நான் குழலூதுகிறது, உன்னையல்லது நானறிவேனோ? குழலூதுபோயிருந்தென்று நீ சொல்லுவானேன்? என்னைப்போலே ஸேவாவிதைகளை யருளிச்செய்தவாறேயென்றபடி. வஸ்துத்தைக்காட்டிலும் யதோக்தகாரியவளாஸ்யம் அவனுக்குப்பிறக்கையாலும் விபரீதமாயருளிச்செய்கையாலும் முன்பு சொனனவற்றையே பின்னையுமிப்பாட்டிலே வ்யாஜமாக வாரண சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. வ்யாஜவொஹத்தையுரைக்கிறார் (இவற்றையெல்லாமித்யாதியால்) உன்னாலேயென்னவேண்டியிருக்க பெருமானேலேயென்று வரோக்ஷத்திலேபோலே சொல்லக்கூடுமோ என்ன? அவன்சொன்னதுக்கு உத்தரத்தைச்சொல்லிப் பின்னையும் வாராஜாவியாய்க்கொண்டு தானுக ஸமாவஸம்பிக்கிறாளென்று ஸமுவிப்பிக்கிறார் (உவாஸம்ஹித்துவைத்துஎன்று) த்விதீயவொஹத்துக்குச் சாக்ஷ்யமருளிச்செய்கிறா (உன்னுடையவித்யாதியால்) ஸ்ரீஜசுமாத்தைசொல்லுகிற தாமீபவாஹத்துக்குத் தாக்ஷ்யமருளிச்

ஸ—பண்ணுகைக்காகவவற்றைநாராத்திலேபோகவிட்டென்றபடி. குழலூது வ்யூட்டம். குழலூதவேபெண்களெல்லாம் உன்காறகீழே வந்துவிழுவாரென்றிவள. சொன்னத்தைக்கேட்டவன் இங்கே இருந்தே யூதத்தொடங்கினவாறே சொல்லுகிறாள். போயிருந்து - உன்னுடைய ப்ரியதமைகள்வந்து சேரும்படியான ஸ்தாநங்களிலே போயிருந்தென்றபடி. குழலூதென்றுகீழேமேட்டசயம். உன்னுடையப்ரியதமைகள் வந்து சேருகைக்கிற ஸ்தாநபாயத்சொன்னது. உனக்கிங்கு ப்ரியைகளில்லையே என்றுகருத்து. * ||உ||
நின்புள்ளுவம் - உன்னுடைய கள்ளவார்த்தைகளை, புள்ளுவம் - கள்ளவார்த்தை. அறியாதவர்க்கு - புதியராக உன்னோடே கலந்தவர்களாகையாலே அறியாதிருக்கும்பெண்களுக்கு, இதுக்குஉரையென்றுதாக ஸங்கயம். போயிருந்து - உன்பொய்களையறிந்திருக்கிற வெங்கள் ஸமீபத்தினின்றும் போய்அவையறியாதபெண்கள் கோஷ்டியிலேயிருந்து, உரை - சொல்லு, நீ சொல்லுகிறவையெல்லாம் சொல்லு என்றபடி. நம்பி - பூர்ணனே, உனக்கெங்களால அபேக்ஷயுண்டோ வென்றுகருத்து, நின் - உன்னுடைய, செய்யவாய் - சிவந்தவாயாமாகிற, இரும் - பெரியதான, ஸ்ரீவஸ்துமானவென்றபடி. கனியும் ஸ்ருமுய்; வெ வெஷமுமென்றபடி. கண்களும் செவ்வநங்களும், இந்நாள் - இப்போது, விபரீதம் - ஒருகாலத்திலுமில்லாத ஸத்ரூபமாயிராநின்றது. வேய்- மூங்கிலிற்காட்டிலும், இரும்- அதிசயிதமான, ஸூக்ஷ்மஸம் ஸ்தானத்திற் காட்டிலும் ஸ்நிக்தமையாலே அதிசயிதமான,வென்றபடி. தடம் - விசாலமான, ஸம்ஸ்தானமென்றபடி. தோளினார் - தோள்களையுடையவர்கள் இதுக்குப்பெறுவார் என்கிறத்தோடே ஸங்கயம். மா - ஸ்லாக்யமானவென்றபடி. இரும - விஸ்தாரமான, கம்பீரமானவென்றபடி. கடலை - ஸமுத்ரத்தை, கடைந்த

மூ—க்கடைந்தபெருமானாலே* ॥௫॥

ஆலினிலையேழுலகுமுண்டன்று நீ கிடந்தாயுன்மாயங்கள்* மேலைவானவருமறியாரினியெம்பரமே*
வேலினேர்தடங்கண்ணினார்விளையாடுசூழலைச்சூழவேநின்று* காலிமேய்க்கவல்லாயெம்மைநீகழறேலே* ॥ச॥

ஆ— ஸார்வஜ்ஞ்ய ஸௌஶீல்ய வாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனாய் ஸகலவ்யாப்ருதனாய் ஸர்வேஶ்வரனான பெரியபிராட்டியாரோடன்று கலந்தகலவியாலும் பிறந்ததில்லை, இப்படிப் ப்ரியபிராட்டிபிற்காட்டிலும் முனக்கவிதேகளாய் உன்னை ஸாக்ஷிக்கப்பிறந்தவர்களாரோவென்கிறாள். ॥௫॥

(ஆலினிலை) நம்முடைய விஸம்வாதம்பிறே இவனுடைய விஶ்வாஸத்துக்கு காரணமென்றுபார்த்து நான் பரதந்த்ரனல்லனோ? எனக்குப்பசுமேய்க்கப்போகவேண்டாவோ? நீ நினைத்தபோதே வரலாயிருக்குமோ ஆகையால்விளம்பித்தேன், மற்றொன்றால் விளம்பித்தேனல்லேன் என்றிவனருளிச்செய்ய ஸகலலோகங்களையுமமுதுசெய்து ஓராலிலையிலே கண்வளர்ந்தருளின விசேஷஸாமர்த்த்யத்தையுடையவுனக்குப் பசுமேய்க்கப்போனேனென்றொருபொய்யைக் கேட்டார்க்கு மெய்யென்றிருக்கும்படிசொல்லுகை யாஶ்சர்யமோ? பசுமேய்க்கப்போனமை பொய்யோவென்னில்? வேலினேர்தடங்கண்ணினார்விளையாடும் மணல்குன்றுகளிலேநின்றன்றோ

இ—செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலே இத்யாதியால்) இத்திருவருள்பெறுவாரியவர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிப்பெரிய இத்யாதியால்) இவனுக்கிந்த நயநவிகாஸாதிகளெல்லாம் நம்மையவர்களாக ஜ்ஞாதித்துவந்தென்று நிரூபித்துச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ॥௫॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

க்ருஷ்ணனைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லாநிற்கச்செய்தே வடதளசாயிவ்ருத்தாந்தத்தைச்சொல்லுகை அஸம்பத்தமன்றோவென்ன அதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (நம்முடைய இத்யாதியால்) பரதந்த்ரனல்லனோவென்றது - விதுராதிகளுக்கென்றுகருத்து. பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலலோகங்களையும் இத்யாதி ஆஶ்சர்யமோ என்றளவாலே) பொய்யையென்கிறதற்குச்சொல்லுகையென்கிறதோடே அந்வயம். நீ பசுமேய்த்தது பொய்யென்றுசொன்ன இவள் காலிமேய்க்கவல்லாயென்று

ப— அநந்யார்ஹப்பண்ணினவனை, பெருமானாலே ஸாத்யமாலே - இத்திருவருள்- இந்த ஸ்ரீக்ருபையை, தங்கள்தோளழகைக்கண்டால் அத்யந்த ப்ரஸந்நனாய் ஸம்ஶ்லேஷ ஸந்தோஷத்திற்காட்டிலும் அதிஶயித நயநவிகாஸநைப்பக்கண்டு உகந்தருளுகையாகிற இந்த க்ருபையையென்றபடி. பெறுவார் - அடைந்திருக்கிறவர்கள், யவர்கொல்- எந்தமாத்ருஶிகளோ, நாமவர்கள்அல்லோமே? இவனிங்ஙனே ஹ்ருஷிக்கிறானென்றபடி.॥

ஏழுலகும் - ஸப்தலோகங்களையும், உண்டு - வயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டு, அன்று - அந்த ப்ரளயகாலத்திலே, ஆலின் - வடவ்ருக்ஷத்தினுடைய, நீள் - நீளாநிற்கிற ஶாகாக்ரமெல கழிந்து அப்போதுதான்நீளாநிற்கிற வென்றபடி. ஆலின்நீள் என்கிறவிடத்தில் னகாரஸ்ய நகாரோவர்ண பூர்வநகாரஸ்யணோவர்ண [உத்தரஸ்ய பூர்வணகாரா பூர்வதாவ] இலைவதளத்திலே, நீ - ப்ரளயாணவத்தில் விழுவோமென்றறியமாட்டாதபடியான ஶைஶவத்தையுடையவனான நீ, கிடந்தாய். கண்வளர்ந்தருளினாய், உன்மாயங்கள் - உன்னுடைய ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களை, மேலைவானவரும் - ப்ரஹ்மாதிகளைக்காட்டிலும் மேலான நித்யஸூரிகளும், அறியார்- அறியமாட்டார்கள், இனி - அவர்களுங்கூட அறியமாட்டாத பின்பு, எம்பரமே - எங்களுடைய பரமோ, எங்களுக்கறியப்போமோ வென்றபடி. வேலின்-வேலுக்கு, வேலென்கிற ஆயுதவிஶேஷத்துக்கு, வேலென்று ஸாதகமான பரிகைத்துக்குப்பேர். ஏர் - ஸத்ருஶமான, வேல்போலே ஸக்ருதுக்ரபோமத்தாலே ப்ராணனைபழிக்கத்தக்கதான வென்றபடி. தடம் - விஶாலமான, கண்ணினார் - கண்களையுடையவர்களான- பெண்களானவர், விளையாடு - விளையாடுகிற ஸ்தலமான, சூழலை - ஸ்தலங்களை, ப்ரதேஶங்களை யென்றபடி. சூழவே நின்று - அவ்விடங்களை விட்டுப்போகமாட்டாதே அவற்றைச்சுற்றிக் கொண்டே நின்று என்றபடி. காலி- மாடுகளை, மேய்க்கவல்லாய் - வயிறு நிறைக்கைக்கு ஸமர்த்தனானவனே, இது உபாலம்பகர்ப்பமான ஸம்போதனம். த்ருணமும்கிடையாத ப்ரதேஶங்களிலே பசுக்களைமேய்க்கை ஸம்பாவிதமோவென்று கருத்து. நீ - ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணமே ஸ்வபாவமான நீ, எம்மை - உன்னுடைய க்ருத்ரிமங்களை யறிந்திருக்கிற வெங்களை, கழறேலே- ப்ரதிஷ்டித்துவார்த்தைசொல்லாதே கொள், கழறுகை - ப்ரதிஷ்டித்து வார்த்தைசொல்லுகை. ॥ச॥

மூ—கழறேல்நம்பியுன் கைதவமண்ணும்விண்ணுநன்கறியுந்திண்சக்கர* நிழறுதொல்படையாயுனக்கொன்றுணர்த்துவன்நான்* மழறுதேன்மொழியார்கணின்னருள்சூடுவார்மனம்வாடிநிற்கவெங்* குழறுபூவையொடுங்

ஆ—காலிமேய்ப்பது, இந்தப்பொய்களெங்களுக்குச் சொல்லவேண்டாவென்கிறாள். ।ரு॥

(கழறேல்) இப்படி தன்னையுபேக்ஷித்து மேன்மேலிவள் சொன்னவார்த்தைகளையே தனக்குப்பற்றாசாக்கிக்கொண்டு இவளுடைய கிளிகளையும் பூவைகளையுமெடுத்து அவற்றைக்கொண்டு திருநாமங்களைச்சொல்லுவித்து ஶ்ரவிபாநின்றுகொண்டு "என்பக்கல்பொய்புண்டோ" என்று தான் அருளிச்செய்ய, உன்னுடையபொய்யை யறியாதாருண்டோ? பகலையிரவாக்கவல்லவனல்லையோ? அதுநிற்க ஒருவிசேஷஞ்சொல்லக்கேள், அதேதென்னில்? உன்திருநாமங்களைக்கேட்கவிருந்தாயாகில் நின்னருள்சூடுவார் மனம்வாடிநிற்க, இங்கேநின்று எங்

இ—சொல்லுகை யஸமஞ்சமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (பகலைமெய்க்கபோனமைபொய்போமென்னிலென்று) எம்மைநீகழறேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தப்பொய்களிஸ்ரீஸூக்தியால்) ।ரு॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

உன்மாயங்களிஸ்ரீஸூக்தியாலே உனக்கு க்ருத்ரிமங்கள் அநேகங்களுண்டென்கிறவர்த்தம் கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லியிருக்க உன்கைதவமிஸ்ரீஸூக்தியாலே இப்பாட்டிலுமிவ்வர்த்தத்தைச்சொல்லுகையும் இவளுடையபூவைகிளிகள் அநபிமதீபங்களாயிருக்கையாலே இவனவற்றையெடுக்கமாட்டிற்றிலன் என்று ப்ரமேயத்திலேசொல்லியிருக்கக் குழறுபூவையொடுங் கிளியோடுங் குழகேலென்கையும் அஸமஞ்சமோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிஸ்ரீஸூக்தியால்) ப்ரமேயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிஸ்ரீஸூக்தியால்) திண்சக்கரநிழறுதொல்படையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பகலையிஸ்ரீஸூக்தியால்) உனக்கொன்றுணர்த்துவன் நானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுநிற்கவிஸ்ரீஸூக்தியால்) குழறுபூவையென்றும்

ஶ —நான்சொன்னதெல்லாம் பொய்யைமெய்யாக உபபாதித்ததாக்கியென்னை இப்படி க்ருத்ரிமங்களைச்சொல்லலாமோ வென்றிவன் அருளிச்செய்தவாறே சொல்லுகிறாள் (கழறேல்நம்பியென்று) நம்பி - பெரியவனே? கழறேல் - அதிசயித்து வார்த்தைசொல்லாதே கொள், பெரியவனென்றுகொண்டு எங்களை அதிசயித்து வார்த்தைசொல்லாதே கொள்ளென்றபடி. உன்கைதவம் - உன்னுடையபொய்யை, மண்ணும் - பூலோகமும், விண்ணும் - ஸ்வர்க்கலோகமும், நன்கு - நன்றாக, அறியும் - அறிந்திருக்கும், திண் - த்ருடமான ஜயத்ரதவதத்திலன்று பகலை யிரவாக்க வேணுமென்றுநீயொருபொய்யிலே துணிந்தால் அதைத்தலைக்கட்டித்தரவல்ல ஸாமர்த்யத்தையுடைத்தான என்றபடி. நிழறு - தேஜஃப்ரஸாரியான, நிழறுகை - தேஜஸ்ஸுகள் ப்ரஸரிக்கை. சக்கர - சக்ரமாகிற, தொல்படையாய் - ஸ்வாபாவிகமான ஆயுதத்தையுடையவனே, தொல் - ஸ்வாபாவிகம். படை - ஆயுதம் படையுடையவன் படையான். படையா யென்று ஸம்போதியிலே ரூபம். பகலையிரவாக்கின உன்னுபாயமே உன்பொய்க்கு ஸாக்ஷியன்றோவென்று கருத்து. ஜயத்ரதவ்ருத்தாந்தம் இந்த ஸோவிகைக்கு பவிஷ்யத்சாலும் 'நவமோஹோவிகாரநூ நோஸவாநவிமெஷ்நா ஜநராதந்த்ருக் ।விவநவார்த்தி ... ஸ்வரூபஸ்வபாவ ஸாக்ஷாத்' என்றுக்ருஷ்ணனுடைய ஸவதாராதிகளையும் ஆழ்வாரெம்பெருமானு டைய வடிவழகு முதலானவைகளையும் அவனுடைய ப்ரஸாதவிஶேஷத்தாலேயறிந்து சொல்லுகிறப்போலே இந்த பவிஷ்யத்வர்த்தத்தையும் அப்படியே யறிந்து சொல்லுகிறாளாதல்? ப்ராசீநஜந்மத்தில் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலேயுண்டான ஜயத்ரதவத வ்ருத்தாந்தத்தை யறிந்துசொல்லுகிறாளாதல்? ஆகையாலேவிரோதமில்லை. உனக்கு - எங்கள் பூவைகிளிகள்முகத்தாலே உன்திருநாமங்களைக் கேட்க ஆசைப்படுகிற உனக்கு, ஒன்று - ஒருவிஷயத்தை, நான் உணர்த்துவன் - நான் அறிவிக்கிறேன்' ஸாவதாநமாகக்கேளென்று கருத்து. மழறு - மழலையான, அஸஸாமோஷஜநிதஸாவேஶதோஷத்தாலே மதுரமானவென்றபடி. தேன்மொழியார்கள் - தேன்போலே அதிஸ்வாதுவான உக்திகளையுடையவர்களான, மொழி - உக்தி. நின்னருள்சூடுவார் - உன்னுடைய க்ருபையை ஶிரஸா வஹிக்கிறவர்கள், ஸாதநாம யந்த்ராதநாஸம்பாதநாதிகளில் அஶக்தரான பெண்களென்றபடி. மனம்வாடிநிற்க - நீவிளம்பித்தால் மனஸ்ஸு வாடும்படியிருக்க, இதுக்குக் குழகேலென்கிறதோடே அந்வயம். அவர்கள்மனஸ்ஸு வாடிவிட்டால் பின்னை நீ அத்தைக்கண்டுபொறுக்கமாட்டாய் கிடாய்?யென்றுகருத்து. எங் - எங்களுடைய, குழறு - நன்றாகவார்த்தைசொல்லவறியாததான, பூவையொடும் - ஶாரிகைகளோடேயும்,

ஸூ — கிளியே, நீங்குழகேலே* ।௬॥

குழகியெங்கள் குழமணன் கொண்டு கோயின்மை செய்து கன்மமொன்றில்லை* பழகியாமிருப்போம் பரமேயி-
த்திருவருள்கள்* அழகியாரிவ்வுலகமூன்றுக்குந் தேவிமை தகுவார் பலருளர்*

ஆ — களுடைய பூவைகளையும் கிளிகளையும் உன் திருநாமங்களைச் சொல்லிவித்துக் கொண்டு கேளாதே உன்னு-
டைய மழறுதேனமொழிபாகளைச் சொல்லிவித்துக்கொண்டு கேளென்கிறாள். ।௬॥

(குழகி) முற்படவிவளையணுகக்கூசியிருந்த வெம்பெருமான் இப்படியிவள் தன்னைக்குறித்துச் சிலவா-
ர்த்தைகளைச் சொன்னவாறே அதுவே பற்றாசாக நிஸங்கனாய்ச் சென்றணுகி இவளுடையிருந்த குழமணனை
யெடுத்தருள "குழகியெங்கள் குழமணனைக் கொண்டு அடிக்கழிவு செய்தாலுனக்கென்ன ப்ரயோஜனமுண்" டென்றி-
வள் சொல்ல, என்னுடைய ஸ்பர்சமாத்ரமாக வெடுத்தேனென்று அவன் அருளிச்செய்ய, நாங்களிப்போய்
அளந்துப் பழகியோமல்லோமே? உன்னுடைய இந்த நிரவதிகமான ஸந்நிதிக்கு நாங்கள் விஷய-
மாகப்போதுவோமோ? என்றிவள் சொல்ல, நீ பல்லதுமற்றெனக்கு ஸம்ஸாரிவிஷயமுண்டோ?

இ — மழறு தேன்மொழியென்றும் வாஹ்யவ்யக்யோக்யமாக விசேஷணம் வைத்ததுக்கு ஸாபிப்ராய-
மருளிச்செய்கிறார் (எங்களுடைய விசேஷணத்தால்) சேஷத்வம். ।௬॥

இப்பிராட்டி விஶ்லேஷவெபாயிருக்கைபாலே கிட்டவராமாட்டாதே ஸீதனாயிருந்த இவன் இப்போதும்
இவள் ஸந்நிதானமென்றிக்கேயிருக்க இவளுடைய குழமணனையெடுக்க ப்ரஸக்தியில்லாமையாலே இப்ர-
ஸ்ஸ்வாதத்தில் உக்தி ஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (முற்பட விசேஷணத்தால்) பாடே - ஸமீபத்-
திலே, ப்ரஸ்ஸ்வாதத்தைப்புரைக்கிறார் (குழகியிசேஷணத்தால்) அடிக்கழிவு - ஸம்ச்லேஷம், அதாவது:- இவர்க-
ளுடைய ஸம்ச்லேஷமும் நம்முடையபக்கலிலே பகப்பட்டபின்பு விவாதம் தீர்ந்ததென்று ஜயித்தவனுடைய கீர்த்தி
ப்ரவாதம் ப்ரஸித்தாரமாகஸ்ஸங்களோன்றோடும் ஸம்பிக்கவில்லையேயென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (என்னு-
டையவிசேஷணத்தால்) பழகியாமிருப்போமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்களிசேஷணத்தால்)
பரமேயித்திருவருள்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிந்த நிரவதிகமானவிசேஷ-
ணத்தால்) உனக்குவிபதிகள் ஸம்ஸாரிகரென்று விஸவஸ்வாஸித்து கீழே ஸம்ஸாரஸ்ஸொல்லியிருக்க பலருளர்
என்றிப்போது ஸமயிக்கிறப்போலே சொல்லுகை ஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (நீ அல்லதுவிசே-
ஷணத்தால்) இவ்வுலகமூன்றுக்கும் அழகியாரென்றநயித்துக்கொண்டு த்ருதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்ய-

ப — கிளிபோடும் - ஸமஸங்களோடேயும், குழகேல் - ஸ்ரீஸரஸம் கொண்டாடாதே கொள். குழகுகை - ஸ்நேஹ
பண்ணி ஸ்லிக்கை. எங்குழறுபூவை - நின்னருள்சூடுவார் - தேன்மொழியார்கள் - என்கிறவிவை ஸாபிப்ரா-
யநிர்தேசங்கள். இப்பூவைகிளிகள் எங்களதாகையாலும் இவை உனக்கு ஸஹ்யமாம்படி வார்த்தைசொல்ல
வறியாமையாலும் அவர்கள் நின்னருள்சூடுவாரகையாலும் தேன்மொழியாராகையாலும் இவற்றைப்போகட்-
டு விட்டு அவர்கள் ஸந்நிதிக்கே போகையேயுனக்கு ஹிதமென்று அபிப்ராயம். இந்தபூவையும் கிளியுமென்-
கிறது ஸாவசேஷத்திலே ஆழ்வாருக்கு உசாத்துணையாகைக்கு யோக்யமான ஸ்வபாவத்தையுடைய ஸாமா-
ஸங்ஜனத்தையும், சிஷ்யஸங்கதரய் ஆழ்வாருக்கு ரக்ஷணீயரான ஸம்ஸாரிகளையும் ஸூசிப்பிக்கிறது.॥

குழகி - ஙங்களை வசீகரிக்கைக்காக ச்சிலஶ்லேஷ்டிதங்களைப் பண்ணி, எங்கள் குழமணன் - எங்க-
ளுடைய ஸ்ரீமாஸமான ப்ரதிமையை, குழமணன் - பாஞ்சாலிகாஸமான ப்ரதிமை. கொண்டு - ஸ்ப-
ர்சித்துக்கொண்டு, கோயின்மை - மேன்மையை, நாம் ஜயித்தோமென்றிருக்கையை செய்து - ஸ்புடம், கன்-
மம் - கார்யம், உபேக்ஷாபாத்ரமான ப்ரயோஜனமென்றபடி. ஒன்றில்லை. யாம் - நாங்கள், பழகியிருப்போம் -
உன்னுடைய பொய்களிலே பழகியிருப்போம், பலகாலம் அறிந்திருப்போமென்றபடி. இத்திருவருள்கள் - இ-
ந்த ஸ்ரீக்ருபைகளானவைகள். நீ செய்கிற இந்த ப்ரஸாதங்களெல்லாமென்றபடி. பரமே - எங்களுக்கு ஸ-
ஹமோ, எங்களுக்கு ஸம்பந்தங்களோ - எங்களுக்கு ஸஹிக்கத்தக்கவைகளோ வென்றபடி. இவ்வுலகமூன்றுக்கும் -
இந்தலோகங்கள் மூன்றுகளுக்கும், த்ரைலோக்ய ஸுந்தரான யுவதிகளில் காட்டிலுமென்றபடி. அழகியார் -
ஸௌந்தர்யத்தை யுடையவர்களாய், தேவிமை - தேவிகளாகைக்கு, உனக்கு தேவிகளாயிருக்கைக்கென்றபடி. தகு-
வார் - யோக்யரானவர்கள், பலர் - வஹுகள், உளர் - உளராயிருக்கிறார்கள், அங்கேபோவென்று தாத்பர்யம்.

மூ—கழகமேறேனம்பியுனக்குமிளைதே கன்மமே* ❘ கூ ॥
சன்மமன்றெங்கள்கையிற்பாவைபறிப்பது கடன்ஞாலமுண்டிட்ட* நின்மலா நெடியாயுனக்கேலும்பிழைபி

ஆ—வென்றவனருளிச்செய்ய, ஒத்தகோஷ்டியிலுள்ளாரிலும் மழியாருனக்கே தேவிமைக்கு ரப்பாயிருப்பார் எத்தனைவருளர்; அதுநிற்க, நீ முந்துறவெங்கள் வஸிஷ்த்தில்வந்தேறாதேகொள், இது உனக்கு மிளையதானகர்மமென்கிறாள். ❘ கூ ॥

(கன்மமன்று) இப்படியவன் நிவாரணமாயிருக்கச்செய்தேயும் இவளுடையவஸிஷ்த்திலேயேறி இவளுடையகையிற் பாவைப்பறித்தருளா, எங்கள்கையிற்பாவையைப்பறிப்பது உனக்கு ஸ்வரூபவஹமாம்.

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஒத்தகோஷ்டியிலிருக்கிறதாகையால்) எத்தனைவருளரென்றது - எத்தனைபேருண்டாயிருக்கிறார்களென்றபடி. ஸ்வாபாவிகமன்றேயென்று தாத்பர்யம். கழகமேறேல் என்கிறதையுரைக்கிறார் (எங்களிருக்கையால்) * * * * * ॥ கூ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

கழகமேறேல்நம்பியென்றித்தனை யநாதரித்திருக்கச்செய்தே அவனிவள்கையில் பாவையைப்பறிக்கை ஸம்பாவிதமல்லாதிருக்க "கன்மமன்றெங்கள்கையில பாவையைபபறிபபது" என்கை யஸம்பாவிதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) கழகமேறேல் என்றிவள் நிஷேதிக்கையாலே இவளுடையகோஷ்டியில்புகிரப்பெறாதொழிந்த வெம்பெருமான்செய்யலாவதொன்றும் காணாமையாலே இவளுடைய ஸ்ரீமோகரணமான பாவையைச்சென்றெடுப்போமென்றுபார்க்க, இவனுடைய உம்மிதத்தையறிந்து பிராட்டியுந்தோழிமாருமாகப் பாவையைச்சென்று தாங்களெடுத்துக்கொள்ள, இவர்கள்கையில் பாவையைப்பறித்தாரென்றுகருத்து. கன்மமன்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்குஸ்வரூபமன்றென்று) நின்ம

ஸ—இவளிப்படிசொன்னவாறே இவனிவர்களுடைய வஸிஷ்த்திலேவந்து புகிரப்புக்கான், அத்தைக் கண்டு சொல்லுகிறாள். நம்பி - பரிபூர்ணனே, கழகம் - எங்களுடைய வஸிஷ்த்தை, கழகம் - வஸிஷ்ஸு, ஏறேல் - ஏறாதே கொள்ளீர், பெரியவராகையாலே பாலைகளானவெங்கள் கோஷ்டியிலே யேறாதேகொள்ளு மென்றபடி. "தீமை செய்யுஞ்சிரீதரா" என்று எனக்கு ப்ரஸித்தராகையாலே நாலுபெண்கள் இருந்தவிடத்தே நீம்புசெய்கையெனக்கு ஸ்வாபாவமன்றோவென்னச் சொல்லுகிறாள். உனக்கும் - தீமையே ஸ்வபாவமான உனக்கும். இளைதே - பாலிஸமேயான, கன்மம் - கர்மம். எங்கள் கோஷ்டியிலே புகிருகை யுனக்கும் பாலிஸமான க்ருத்யமென்றபடி. இவ்விடத்தேபட்டர் அருளிச்செய்வதோர்வார்த்தையுண்டு, "ஸர்வஸ்வரூபங்கணாதிசயங்களாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரன் நாலு இடைப்பெண்களிருந்தவிடத்தேபுக்கல்லதுநிற்கமாட்டாதஸௌலப்யம்விளைய' அவர்கள். நீஇங்குபுகிராதேகொள் என்ன, விலங்கிட்டாப்போலே போகவும் திரியவும் மாட்டாதே தடுமாறுநின்றானென்கிற ஸௌலப்யமும் ஆராஞ்சுகொண்டாட வ்யாஸாதிகள் எழுதியிட்டு வைத்துப்போனார்களோ" வெனவருளிச்செய்வர். இங்குகுழமணமென்றது ஸாவமேஷத்திலே ஆழ்வார் பாவ்யமயிலே பாவஜ்ஞமெகள் ஒன்றுசெய்யக் காணப்பெற்றிலோமென்று ஆற்றாமையாலே பரத்வஸம்ஸ்லேஷங்களான உடையநங்கைபார் முதலானார் இவரெழுந்தருளியிருக்கிற திருப்புளியின்கீழே கொண்டுவந்திட்டு வைத்திருக்கிற குழமணன் முதலான பஸ்ஜ்ஞோபகரணங்களை ஸூசிப்பிக்கிறது. * * * * * * * ❘ கூ ॥

எங்கள்கையில் - எங்களுடைய கையிலேயிருக்கிற, பாவை - க்ரீடையை. பறிப்பது - எங்களைத்தீண்டிப்பறிக்கை, சன்மமன்று - தர்மமன்று, க்ருத்யமன்று? உனக்குஸ்வரூபமாமென்றபடி. கடல்ஞாலம் - ஸமுத்ராவ்ருதமான ஸ்ருஷ்டியை, உண்டிட்ட - ஸம்ஹரித்தவனே, வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனேயென்றபடி. நின்மலா - நிர்மலனே, ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கொரு ப்ரயோஜநத்தை அபேக்ஷிக்கையாகிற தோஷமற்றவனேயென்றபடி. இப்படி ஸர்வகுணாதிகனானவெனக்கிது ஸ்வரூபமாமோவென்னச் சொல்லுகிறாள். உனக்கேலும் - உனக்கானாலும், ஸம்ஸர்வத்ரகுண விஸிஷ்டனானவுனக்கானாலுமென்றபடி. பிழைபிழையே - அபலைகளானவெங்களைத்தீண்டிப்பறிக்கையாகிற அபராதமானது அபராதமேயாயிருக்கும்,

மூ— மையிய* வன்மமே சொல்லியெம்மை நீ விளையாடுதியதுகேட்கிலென்னைமார்* தன்மபாவமென்னா ரொருநான்றுதடிபிணக்கே* ||எ||

பிணக்கியாவையும்யாவரும்பிழையாமற்பேதித்தும் பேதியாததோற்றத்தோர்* கணக்கில்கீர்த்திவெள்ளக்கதிர் ஞானமூர்த்தியினாய்* யிணக்கியெம்மையெந்தோழியார்

ஆ— ஸந்ந்யாஸ்யொஜநராய்க்கொண்டு ஸஸ்த்ராஸ்த்ரக்களையும் வயிற்றிலேவைத்து க்ஷமாபாணத்தை தவிளைத்தாப் போலே இத்திமையுமுனக்கு க்ஷமாஸ்வரூபத்தைவிளைக்குமென்றிவள்சொல்ல, அதின்மேலேபனிமொழிகளை யிவனருளிச்செய்ய, இங்ஙனே ஸர்வஸாஹஸமான வார்த்தைகளேயேசொல்லி யெம்மைநீவிளையாடுதி அதுகேட்கிலென்னைமார், இதுகூடும்கூடாது என்றுபாராதே உன்னையுபெக்ஷித்தொருநாளும் ஸபராக்ஷிப்பதும் செய்யாரென்கிறாள். |எ||

(பிணக்கி) இப்படியிவன் க்ருத்ரிமஞ்செய்து நம்மையிங்கிருந்து விளையாடவொட்டானாகில் நாமிங்குநின்றும் போவோமென்றுபார்த்துத் தன்தோழிமாரோடே கூப்பிடப்போசப்புக நான்போகவொட்டேன் என்றவன்

இ— லாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்ந்யஸ்தாஸ்த்ரஇத்யாதியால்) ஞாலமுண்டிட்டஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்த்ராஸ்த்ரஇத்யாதியால்) உனக்கேனும்பிழைபிழையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திமையும் இத்யாதியால்) பாவையெடுத்து விளையாடுதியென்கையே இங்கு ஸமர்த்தமாயிருக்க வன்மமேசொல்லி விளையாடுதிஎன்பானேனென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (அதின்மேலேயித்யாதியால்) பனிமொழிகளை - ஸீதளமானஉக்திகளை, வன்மமேசொல்லியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேஇத்யாதியால்) தன்மபாவமென்னார்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுகூடுமித்யாதியால்) ஒருநான்றுதடிபிணக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) |எ||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

சழக்கமேறேல்நம்பியென்று தோழிமாருந்தானுமாய் அவனைக்கிட்டவொட்டாதபடி ஸ்த்ரீஹஸமிட்டுக்கொண்டிருக்கிற இவள் உணக்கிநீவளைத்தாலென்று தங்களையவன்வளைக்கிறதாகச்சொல்லுகை ஸம்பந்தமன்றேயென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) விளையாடப்போதுமின் என்னப்போந்தோமையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறியாதேயித்யாதியால்) உணக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶ— இப்போதுங்களைத்தீண்டலாகாதென்கிறதென்? பாண்டவம் ஸம்ஸ்லேஷஸமயத்தில் நானும் நீங்களுமிங்ஙனேயன்றோ? வென்னும்போலே சில சேஷ்டிதங்களை அவனருளிச்செய்தவாறேசொல்லுகிறாள். வன்மமே - சேஷ்டிதத்தையே, எம்மைச்சொல்லி - எங்களை நோக்கிச்சொல்லி, நீ விளையாடுதி - நீ விளையாடா நிற்கிறாய், அவன் மெய்யாக ஒருசேஷ்டிதம்சொல்ல-இவள் அத்தைவிளையாட்டாக்குகிறாள். அது - அந்தவிளையாட்டை, என்னை மார் - என்னுடைய ஆணுடன்பிறந்தவர்கள், என்னுடையவதிஸஹோதரிகளென்றபடி. என்னைமாரென்று வதிஸஹோதரிகளுக்குப் பெயர். கேட்கில் - கேட்பார்களாகில், தன்மபாவமென்னார்- யசேஷ்டிவாவமென்றுபாரார்கள், உன்னைமிகவும் பாயிப்பரென்றபடி. அவர்களித்தைக்காணார்களிறேயென்ன சொல்லுகிறாள்:— ஒருநான்று - ஒன்றேனுமொருநாள்வரையிலே, தடிபிணக்கு - தடியாலே கலஹமாம், உன்னை ஸத்ருஜமுபெக்ஷிப்பரென்றபடி.||

யாவையும் - ஸகல அசேதநங்களையும், யாவரும் - ஸகல சேதநரையும், பிணக்கி - பிணைத்து, ஏகமாக்கியென்றபடி. ப்ரளயகாலத்தில் ஸவிஷகநாமரூபங்களாக்கியென்கை. பிழையாமல் - தப்பாமல், அவ்வசேதநருடைய கர்மங்களுக்கு ஸாங்கர்யம் பிறவாமலென்றபடி. பேதித்தும் - வெளிவித்தும், ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே விபக்தநாமரூபங்க ளாக்கினுமென்றபடி. பேதியாதது - வெளியாததான, ஜகதவிகாஸஸ ஜாதஸர்வஷார்வாதி ஸேஷங்களாலே ஸபம்ஸம்ஸ்ருஷ்டமல்லாததான வென்றபடி. ஓர் - அத்வீதீயமான, இது ஞானத்துக்கு விசேஷணம். கணக்கில் - ஸம்க்யையில்லாத, கீர்த்திவெள்ள-கீர்த்திஸம்ப்ரவாஹத்தை யுடைத்தான, கதிர் - நிர்த்தோஷஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரகாஸமான, ஞானமூர்த்தியினாய் - ஸங்கல்பரூபஜ்ஞானத்தை மூர்த்தியாக - ஸ்வரூபமாகவுடையனே, ஜ்ஞானத்தை ஸ்வரூப நிரூபகமாக உடையவனே யென்றபடி. ஸம்போதி. எம் தோழிமார் - எங்களுடைய ஸகிகளானவர்கள், எம்மை - எங்களை, இணக்கி - கூட்டிக்கொண்டு, நாங்கள் விளையாட இசையுமபடி வார்த்தைசொல்லி எங்களையும் தங்களோடு கூட்டிக்கொண்டென்றபடி.

மூ—விளையாடப்போதுமினென்னப்போந்தோமை* யுணக்கிநீவளைத்தாலென்சொல்லாருகவாதவரே* ॥௮॥
உகவையானெஞ்சமுள்ளுருகி யுன்றாமரைத்தடங்கண்விழிகளி* னகவலைப்படுப்பா

ஆ—தங்களைவளைத்தருள, அறியாதேவிளையாடப்போந்தவெங்களை உன்னுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தாலே விழுவித்துக்கொண்டு ஸர்வேச்வரனான நீ வளைத்தால் உன்னையுகவாதாருனக்கென்னபழிசொல்லார்; உனக்கெங்களோடு ஸம்ச்லேஷம் வ்ருத்தமென்றும் சொல்லுவரிறே. ஆனபின்பு இதிடல்லவென்று அவனை உபாலம்பிக்கிறாள்.॥

(உகவையால்) தன்னையெம்பெருமானிப்படிவளைக்கச்செய்தேயும் அவனைக்கடாக்ஷியாதேயிருந்து தான் தோழிமாரோடேகூடச் சிற்றிலிழைத்துச் சிறுசோறிட்டுவிளையாடாநிற்க இவளதுகடாக்ஷமல்லது தனக்கு தாரகமில்லாமையாலே ஏதேனுமொருபடியாலிவள் நம்மைக்கடாக்ஷிக்க அமையுமென்று பார்த்து இவள் தன்னைப்பார்த்தருளும்படியாக இவளுடைய சிற்றிலைத் தன்னுடைய திருவடிகளாலே யழித்தருள, இவளுமவனுடைய திருமுகத்தைப்பார்த்து அவனுடைய திருக்கண்களின் அழகாலே வசீக்ருதையாய், உன்பக்கலுள்ள

இ—(உன்னுடையவித்யாதியால்) பூர்வார்த்தத்தினர்த்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸர்வேச்வரஸ்வத்தாலே) என்சொல்லாருகவாதவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையுகவாதாரித்யாதியால்) ஸம்ச்லேஷம் வ்ருத்தமென்று இதவனுக்கிஷ்டாவாப்தியன்றோவென்ன இதுக்குப் பரிஹாரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையுபாலம்பிக்கிறாளென்று) நாங்களுமக்கத்ருசவிஷயங்களன்றோ? எங்களோடு ஸம்ச்லேஷம் வ்ருத்தமென்றால் உமக்கு ஹானாவஹமன்றோவென்று உபாலம்பரூபமாகச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ॥௮॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

அவனைமுகம்பாராதே உதாஸீநித்திருக்கிற விப்பிராட்டி தடங்கண்விழிகளின்கவலைப்படுப்பான் என்று தான் அவனுடைய கண்ணழகிலே அகப்பட்டதாக விப்பாட்டிலேசொல்லுகை யுக்தமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) சிற்றிலிழைத்துஎன்றது - மாடங்கட்டியென்றபடி. சிறுசோறட்டென்றது - நிப்பிச்சோறுசமைத்தென்றபடி. சிற்றில் - சிறியவையான க்ருஹங்கள், இழைக்கை - விசித்ரரேகைகளாலே ரசிக்கை, சிறுசோறு - சிறியபாத்ரங்களிலே சமைக்குஞ்சோறு, அடுகை - பாகம்பண்ணுகை, இவன் போகவொட்டேனென்றுவளைத்தவாறே போகமாட்டாதேநின்ற இவள் இனியிவனுடையமுகம்பாராதேயிருப்போம் என்றத்யவஸித்து பேசாதேயிருந்தவாறே. தன்னைநினைத்துக்கொண்டிருக்கிறாளென்றெண்ணியிருக்குமிவனென்றுபார்த்து உதாஸீநதைதோற்றச் சிலபாலசேஷ்டைகளைச் செய்யத்துடங்கினாளென்றுகருத்து. ஏதேனுமொருபடியாலென்றது - கோபத்தாலேயாகிலுமென்றபடி. (அவனுடையதிருமுகத்தையித்யாதி) சிற்றிலையழித்தவாறே கோபம்பிறந்து தன்னுடையஸங்கல்பத்தைமறந்து அவன்முகத்தைப் பார்த்துவிட்டாளென்றுகருத்து. உகவையாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கலித்யாதியால்) சண்டிகின்முக

ப—விளையாட - விளையாடுகைக்கு, போதுமின் என்ன - போருங்கோள் என்ன, ஸகைகளாய் வாருங்கோளென்று சொல்லுகையாலேயென்றபடி. போந்தோமை - போந்த வெங்களை, நீ இங்கிருக்கிறதை யறியாதேவந்த வெங்களையென்றபடி. உணக்கி - உணங்கும்படிபண்ணி, உணங்குகை சோஷிக்கை, உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளைக்காட்டி க்லேசப்படுத்தியென்றபடி. நீ - ஸர்வேச்வரனான நீ, பூர்வார்த்தத்தில் ஸர்வேச்வரத்வம் சொல்லிற்றே; வளைத்தால் - போகவொட்டோமென்று தகைந்தால். உகவாதவர் உன்பக்கல் ப்ரீதியில்லாதவர்கள், த்வேஷிகளுமுபேக்ஷகருமென்றபடி. என்சொல்லார் - எந்தவசனத்தைச்சொல்லார், ஸர்வேச்வரனாயிருக்கிறவன் இடைப்பெண்களோடே ஸம்ச்லேஷித்தானென்றிப்படி ஹானாவஹத்தைச்சொல்லுவர்களென்றபடி. இங்கு இணங்கின தோழிமாரென்றது ஸஜாதீயத்தாலே கலந்து ஸௌஹார்தஸாம்ராஜ்யத்தாலே ஸமவிஷயத்திலே ப்ரேமஸாம்யவதரை ஸங்க்ரஹிப்பிக்கிறது. * * * * * ॥௮॥

உகவையால் - உன்பக்கல் ப்ரீதியாலே, உகவை - ப்ரீதி, நெஞ்சம் - எங்களுடைய மநஸ்ஸானது, உள்ளுருகி - உள்ளுங்கூடவுருகி, இதுக்கு அகப்பட வென்கிறத்தோடே அந்வயம். உன் - உன்னுடைய, தாமரைத் தடம் - தாமரஸ தடாகமாயிருக்கிற, தத்ஸத்ருசமான விசாலரமணீயங்களாயிருக்கிற வென்றபடி. கண் - நேத்ரங்களுடைய, விழிகளின்வலையென்றந்வயிப்பது - விழிகளாகிறவலையிலே, வீக்ஷணங்களாகிற வலையிலேயென்றபடி, விழி - வீக்ஷணம். அகப்படுப்பான் - அகப்படப்பண்ணுகைக் கிச்சையுடையவனாய், எங்கள் சிற்றிலும் -

மூ — னழித்தாயுன்றிருவடியாற்* றகவுசெய்திலையெங்கள்சிற்றிலும்யாமடுசிறுசோறுங்கண்டுநின்* முகவொளி திகழ முறுவல்செய்துநின்றிலையே* ‖ ௰ ‖

நின்றிலங்குமுடியினா யிருபத்தோர்கா லரசுகளைகட்ட*

ஆ — ஸ்ரீக்ருஶயத்தாலே நெஞ்சுருகிக்கொண்டு உன் தாமரைத்தடங்கண்விழிகளாகிற வலையிலேநாங்கள் அகப்படுகைக்காக எங்கள்சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறும் உன்திருவடியால் அழித்தருளினாய், நாங்கள் விளையாடுகிறபடியைக்கண்டுகந்துகொண்டு நிற்கமாட்டிற்றில்லை, ஒன்றும்க்ருபையிலலையாகாதேயென்றுகொண்டு தன்னுடையவ்யவஸாயத்தை யெம்பெருமான்தன்னழகாலே யழித்ததாக அவனையின்னாதாகிறாள். ‖ ௰ ‖

இ — வெளியிட்டாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்கள்விளையாடுகிறவித்யாதியால்) தகவிலையேயென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒன்றும்க்ருபையிலலையாகாதேயென்று) இவளை அவன்தன்னுடைய திருக்கண்களினழகிலே யகப்படும்படிசெய்துகொண்டதே க்ருபாகார்யமாயிருக்க க்ருபையில்லையென்கிற தெங்ஙனேயென்ன இதுக்குப் பரிஹாரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) வ்யவஸாயத்தையென்றது- இவனோடேநாம் ஸம்ஶ்லேஷிப்போமல்லோமென்கிற நிஶ்சயத்தையென்றபடி. அழித்ததாகவென்றது - ஶிதிலமாக்கினதாகவென்றபடி. மேல்பாட்டிலேயிறே ப்ரணயகோபம் நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தமானதாகச்சொல்லுகிறது. இன்னாதாகிறாளென்றது - வெறுக்கிறாளென்றபடி. தன் வ்யவஸாயத்தை யழித்தானென்கிறவித்தை [illegible] நம்பண்ணிக்கொண்டு சிற்றிலையழித்ததற்கு வெறுக்கிறப்போலே வெளிக்குபாவித்து வெறுக்கிறாளென்றுகருத்து. அவனோடுஸம்ஶ்லேஷம் விஶ்லேஷாந்தமாயல்லதிராமையாலே அவனோடுஸம்ஶ்லேஷித்து மீளவும் விஶ்லேஷித்து உத்வேகபரம்பரைகளை அநுபவிப்பதிற்காட்டில் ஸம்ஶ்லேஷியாதேயிருப்பதே நமக்கு ஹிதமென்றுபார்த்துப்பண்ணின வ்யவஸாயத்தைக்கலக்கினவனையிவள் வெறுக்கவேணுமிறே. ஸங்கல்பம்பண்ணி இவன் சிற்றிலையழித்தவாறே சிற்றம்ஸ்யாகுமாய் மிகவும் பேசாதிருக்கப்ராப்தமாயிருக்க அவனைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லுகையும் நின்முகவொளிதிகழ முறுவல்செய்துநின்றிலையென்று அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்திலே தனக்கபிநிவேஶம்தோற்றும்படி வர்ணிக்கையும் இவளுடைய வ்யவஸாயம் அழிந்ததற்கு ஜ்ஞாபகமென்றுகருத்து. ‖ ௰ ‖

* பத்தாம்பாட்டு. *

அவனோடேஸம்ஶ்லேஷிப்போமல்லோமென்றுண்டான இவளுடைய வ்யவஸாயம் ஶிதிலமாய்த்தே

ப — எங்களுடைய சிறிய இல்லுகளையும், இல் - க்ருஹம், க்ரீடார்த்தமாக மணல்களாலே செய்யப்பட்ட மாடங்களையுமென்றபடி. யாம் அடு - நாங்கள் அடுகிற, எங்களாலே பசிக்கப்படுகிற வென்றபடி. அடுகை - பசிக்கை. சிறுசோறும் - சிறிய பாத்ரங்களிலே யிருக்கிற சோறுகளையும், உன்திருவடியால் - ஸ்வச்சம். ஸங்கல்பத்தாலழிக்கலாவது தன் சிற்றிலிறே; இவர்களுடைய சிற்றிலாகையாலே இவற்றை ஸ்பர்ஶித் தழிக்கவேணுமே யிவனுக்கு. "க்ரீடாஹரிரிதம்ஸர்வம்" என்று ஜகத்தெல்லாம் அவனுக்குச்சிற்றிலிறே. அழித்தாய் - கலைத்துவிட்டாய், கண்டு- எங்களுடைய பாலசேஷ்டிதங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு, இதுக்கு நின்றிலை யென்கிறதோடே அந்வயம். நின்முகவொளி - உன்னுடைய ஸ்வாபாவிகமானது, திகழ- ஸ்த்ரீஸம்ஸ்பர்ஶத்தாலே உஜ்ஜ்வலமாய் ப்ரகாஶிக்க, முறுவல் செய்து - ஸ்மிதம் பண்ணிக்கொண்டு, நின்றிலையே - நின்றாயில்லையே, தகவு - க்ருபையை, செய்திலை - எங்கள்பக்கல் பண்ணினாயில்லை, எங்களுடைய ப்ரதிஜ்ஞையை ரக்ஷிக்கும்படி க்ருபை பண்ணினாயில்லையென்றபடி. உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிப்போமல்லோமென்று நாங்கள் பண்ணின ஸங்கல்பத்தை யெல்லாம் அழித்துவிட்டாயென்றுகருத்து. எங்கள் சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறு முன்திருவடியா லழித்தாய் என்கிறவித்தாலே ஸ்வாவேஶத்தில் இனியெம்பெருமான் இத்தனை உபேக்ஷகனானபின்பு இந்த ஸ்ரீமஸ்ரியாதிகளைக் கொண்டு பழையபடியை யுண்டுபண்ணித்து ஸம்ஸாரியாய்த் திரிவோமென்று ப்ரணயகோபத்தால் பிறந்த வாழ்வாருடைய ஸங்கல்பத்தைத் தன்திருவடிகளினழகைக்காட்டி யழித்தபடி ஸூசிதமாகிறது. * ‖ ௰ ‖

நின்று - ஸ்தாயியாய்நின்று, இலங்கு - விளங்காநிற்கிற, முடியினாய் - கிரீடத்தையுடையவனே, முடியையுடையவன் - முடியினான். முடியினாய் என்று ஸம்போதனையில் ரூபம். இருபத்தோர்கால் - ஏகவிம்ஶதிவாரம், அரசு - ராஜக்களை, களைகட்ட - பரஶுராமாவதாரத்திலே உந்மூலநம்பண்ணின, களைகட்டுகை -

மூ—வென்றிநீண் மழுவாய்வியன் ஞாலமுன்படைத்தா * யின்றிவ்வாயர்குலத்தை வீடுய்யத்தோன்றிய கருமாணி க்கச்சுடர் * நின்றன்னால் நலிவேபடுவோ மென்றுமாய்ச்சியோமே* ।௰
ஆய்ச்சியாகியவன்னையா லன்றுவெண்ணெய்வார்த்தையுட் சீற்ற

ஆ—(நின்றிலங்கு) இப்படிப் பெருமானுடைய வழகாலும் வைலக்ஷண்யத்தாலும் திவ்யசேஷ்டிதங்களாலும் மாகத் தன்னுடையவுடம்பெல்லாம் திர்ந்து தன்னை யசப்படுத்தின, அவனுடைய அழகையும், ஸௌசீல்ய காருண்ய வாத்ஸல்யாதிகுணங்களையும் பேசி, இப்படி குணவானுமாய் நந்தனுமாய் விச்லேஷமேவ வ்யஸநங்களாலே நங்களையென்று மிங்ஙனே நலிவேசெய்து போனாய், ஆய்ச்சியோமாய்ப்பிறந்து நாங்கள் நலிவுபட்டது உன்னை ப்பிரிந்தார்படும் வ்யஸநமறியாத நீயறியாய்காண்? என்கிறாள். ।௰

இ—யாகிலும் ஆஸ்ரயணமெல்லாம் நிர்ஹேதுகமாம்படி அவனிவளுடைய திருவடிகளிலேயிருந்து ப்ரஸாதம்பண்ணுவித்துக்கொள்ளாநிருக்க "நின்றன்னால் நலிவேபடுவோமென்றுமாய்ச்சியோமே" என்றுதன் க்கவனோடு நித்யமாக வுறவுதோற்றும்படி யிவள்வார்த்தைசொல்லுகை யவன்செய்யக்கூடுமேயென்ன கவதரிப் பிக்கிறார் (இப்படிபித்யாதியால்) இப்படியென்கிறதற்குத் திர்ந்துஎன்கிறதோடே ஸம்பந்தம். இப்படியென்றது- கீழ்ப்பாட்டிலுக்த ப்ரகாரமென்றபடி. அதாவது:—அவனை ஸவிகாரமாகப்பாராதேயிருந்து இவள் தன்சிற்றிலை அ வன் அழித்தவாறே சீற்றம்பிறந்து தன் ஸ்வரூபஸ்வபாவத்தை மறந்து பாஹ்யாகாரமாக அவனைப்பார்க்கையாலே அவனுடைய அழகையெல்லாம் கண்டென்றபடி. வைலக்ஷண்யாதிகளென்கிறவிடத்தில் ஸ்வபாவம் இந்தப்பி ராட்டியைச்சொல்லுகிறது. உடல் - ஆஸ்ரயணமொடம், நின்றிலங்குமுடியினாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அவனுடைய அழகையுமென்று) கருமாணிக்கச்சுடர் என்கிறநின் தாத்பர்யமும் இதிலே ஸங்க்ருஹீதம். இருபத்தோரிப்ரகாரி மழுவாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யத்தாலே) கூத்திரியவர்களாயிருந்த தங்களைஜயித்தவ்யஸநத்தாலே அவனுடைய ஸௌசீல்யத்தைக் கொண்டாடுகிறா ளென்றுகருத்து. வியன்ஞாலமுன்படைத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யஸ்வபா த்தாலே) இன்றிவ்வாயரித்யாதி தோன்றியவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யஸ்வபாவத் தாலே) ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிகுணவானுமித்யாதியால்) ।௰௨

ப—உத்தேசம்பண்ணுகை. வென்றி - ஜயத்தையுடைத்தான, நீள் - பெரியதான, மழுவாய் - பரசுவை யுடையனான, மழு - பரசு, மழுவுடையவன் - மழுவான், மழுவாயென்று ஸம்போதநம். ராஜாக்களையெல்லாம் ஜயித்தவனுக்கு - இடைச்சிகளை ஜயிக்கை ஓராச்சர்யமோவென்றுகருத்து. வியன் - விஸ்தீர்ணமான, ஞாலம் - ஜகத்தை, முன் - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, ப்ரளயகாலத்திலேயென்றபடி. படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனான, இது வும் ஸம்போதநம். இன்று - இப்போது, இவ்வாயர்குலத்தை - இந்தகோபர்களுடைய குலத்தை, வீடுய்ய - வீட்டோடேயுய்யும்படி, "ஸவாஸுதேவ ஸுதுர்லப:" என்கிறபடியே ஸஹ்ருதமாக உஜ்ஜீவிக்கும்படியென்கை. தோன்றிய - அவதரித்தவனான, கருமாணிக்கச்சுடர் - நீலரத்நத்தின் ஒளியைப்போன்றவனே? ஸம்போதனம். ஆய் ச்சியோம் - இடைச்சிகளாகிய நாங்கள், அறிவில்லாத இடைக்குலத்திலே பிறந்தநாங்களென்றபடி. ஆயர் - இ டையர், தஜ்ஜாதிஸ்த்ரீகள் ஆய்ச்சிகள். நின்தன்னால் - உன்னாலே, நின்ஸ்வபாவத்தின் மேலே ஷஷ்டியர்த்தன் ஸம்பந்தம். என்றும் - ஸர்வகாலமும், நலிவேபடுவோம் - வருத்தத்தையே அநுபவியாநின்றோம். உன்னுடைய விஸ்லேஷ வ்யஸநங்களால் நாங்கள் மிகவும் க்லேசப்பட்டோமென்று தாங்கள்பட்ட க்லேசங்களையெல்லாம் ப்ராண வல்லபனான அவனோடே சொல்லிக்கூடுவிக்கிறபடி. * * * * ।௰௧

ஆய்ச்சியாகிய - இடைச்சியான, அன்னையால் - தாயாலே, க்ருஷ்ணனுக்கு க்ஷத்ரியஸ்த்ரீ பெற்றதாயும் இடை ச்சிவளர்த்ததாயுமாகையாலே வ்யாவ்ருத்திதோற்றுகைக்காக ஆய்ச்சியாகியவென்று விசேஷிக்கிறது. யசோதைப் பிராட்டியாலேயென்றபடி. இதுக்குச்சீற்றமுண்டு என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். ஒருக்கால்பெற்று விட்ட தேவகி யைப்போலன்றிக்கே க்ருஷ்ணனுடைய சைசவசேஷ்டிதமெல்லாம் அநுபவியாநின்றவளாகையாலே அதி சயமுடையவளான யசோதைப்பிராட்டி பொறுந்தால் அதுபொறுக்கப்போகாது என்றுகருத்தாலே ஆய்ச்சியாகியவென்று விசேஷிக்கிறது. அன்று - அந்தக்காலத்திலே, வெண்ணெய்வார்த்தையுள் - வெண் ணெய் களவுபோயிற்றென்கிற வார்த்தைபிறந்தவளவிலேயென்றபடி. சீற்றம் - கோபத்தை

ஆ—உண்டமு* கூத்தவப்பன்றன்னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்* ஏத்தியதமிழ்மாலையாயிரத்துள்ளிவையுமோர்
பத்தினொடும்* நாத்தன்னால்நவிலவுரைப்பார்க்கில்லைநல்குரவே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— (ஆய்ச்சியாகிய) அதிஸுந்தரியான யசோதைப்பிராட்டி "வெண்ணெய்களவுகண்டாய்" என்று பொடிந்தபோதுபோலே ஆழ்வார்தாம் ப்ரணயரோஷத்தாலே "எம்பெருமானோடுகலப்பேனல்லேன்" என்றகலஅநுபோதுக்கமாட்டாதே தளர்ந்ததளர்த்தியை யநுஸந்தித்தினியராய் அவ்வெம்பெருமானையேத்தின வித்திருவாய்மொழியை பிப்ராவவ்ருத்தியின்றிக்கே சொன்னார்க்கும் எம்பெருமான் ஸந்நிதியிலுருக்கச்செய்தே பிறங்கித்தாய்ப்பட்ட க்லேசப்படவேண்டாவென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳நிகமனம்.✳

இ—ஆய்ச்சியிதிவாதி அப்பன்தன்னையித்ருஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிஸுந்தரீத்யாதியால்) பொடிந்தபோதுஎன்றது - ஸந்தர்ஜநம்பண்ணினபோதென்றபடி. தளர்ந்ததளர்த்தியையென்றது - க்ருஷ்ணன்தளர்ந்ததளர்த்தியையென்றபடி. இனியராயென்றது - ஸ்ரீதராயென்றபடி. நாத்தன்னாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்பாவவ்ருத்தியின்றிக்கேயென்று) நல்குரவுஇல்லையென்றநயித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) பிறங்கியென்றது - விஸ்லேஷராயென்றபடி. ॥கக॥

ஸ.—உண்டு- அநுபவித்து, தாயாலே கோபகார்யமான ஸந்தர்ஜநத்தை அநுபவித்தென்றபடி. அமு- ரோஷநம்பண்ணினவனை, கூத்த - கூத்தையுடையவனை, தோப்புக்கரணமிடுகையாகிற கூத்தையுடையவனையென்றபடி. ஈஸ்வரனான க்ருஷ்ணன் தோப்புக்கரணமிட்டது நர்த்தநம்பண்ணினாப்போலே ஸௌந்தர்யமாயிருக்கையாலே அத்தைக்கூத்தாகச்சொல்லுகிறார். அப்பன்தன்னை - அப்பனை, உபகாரகனையென்றபடி. தன்னையென்று ஸாமாநாதிகரண்யமாம். குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸ்பஷ்டம், ஏத்திய - ஸ்தோத்ரத்தான, எம்பெருமானுடைய ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகுணவ்யஞ்ஜகமாகையாலே அவனுக்கு ஸ்தோத்ரரூபமானவென்றபடி. இதுபத்துக்குவிசேஷணம். தமிழ்மாலை - த்ராவிடஸந்தர்ப்பங்களுடைய, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், ஓர் - அத்விதீயமான, இவையுமென்கிறவிடத்தில் உகாரார்த்தத்தைப் பத்தோடேயநுயிப்பது. இவைபத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டுகளையும், இசையொடு - கானத்தோடே, நாத்தன்னால் - ஜிஹ்வையாலே, நா - ஜிஹ்வா, நா ஸப்தத்தின்மேலே ஸாமர்த்யஸப்தம். உபதேசவிசேஷமின்றிக்கே ஸாமர்த்யத்தாலேயாகிலுமென்றபடி. நவில - ஸபிக்கும்படி, நவிலுகை - ஸபிக்கை, உரைப்பார்க்கு - சொல்லுகிறவர்களுக்கு, ஸபிக்கும்படிசொல்லுகையாவது ஆவர்த்தம்தோற்றும்படி உச்சைஸ்வரமாகச்சொல்லுகை. நல்குரவு - தாரித்ர்யம், இல்லை, நல்குரவென்று தாரித்ர்யத்துக்குப்பேர். பகவத்ஸம்ஸ்லேஷாபாவமாகிற தாரித்ர்யமில்லையென்றபடி. பரிபூர்ணமாக பகவத்ஸம்ஸ்லேஷம்பெறுவரென்று தாத்பர்யம். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதியீஸ்ரீஉபயவேதாந்தாசார்யராமாநுஜதாஸாசார்யாய நம:.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ருதிப்ரகாசிகாதாத்பர்யதீபிகா.

(பின்னிடைமடவார்கள்,)

பந்துர்ணஸ்ஸ்வாபோக்தா ஸ்ரீஜந ஸம்பந்தயா ரோஷநாஜம்ஸ்யாக்ரயா

ந்ருத்யே ராயோர்ம்ய ஸபத்நீ ஸம்பந்த பரா ஸ்ரீஸஹிதாயாஸ்ஸ்வாகர்பா |

நித்யாபேக்ஷாதாம்யமாஸாத்யவிகஸஸ்லோகாபீகாரித்யுக்தா

நேத்ராக்ஷ்யஸஹோர்த்வாஸ்யஸர்வதீத்யாஹக்ருஷ்ணஸங்கீ: ॥எக॥

(பந்துர்ணஸ்ஸ்வாபோக்தா) பந்துங்குழலுந்தந்துபோகுநம்பி - அவாத்யஸஹ்யத்வமுடைகையாலும், (ஸ்ரீஜந ஸம்பந்தயா) தோன்கமாமயிலார்கள் நின்னருள்சூடுவார் - ஸ்ரீகோபிமாருக்கு ஸம்பந்தமுடைகையாலும், (ரோஷநாஜம்ஸ்யாக்ரயா) மாயிருங்கடலைக்கடைந்த பிராட்டியைப்பெறுகைக்காக திருப்பாற்கடலைக்கடைந்தருளு

உ—தா—கையாலும், (ந்யக்ரோதபத்ரே ஶயாநாய) ஆலினிலையேழுலகுமுண்டன்று கிடந்தாய்-என்றுமௌ கங்களையுந் திருவயிற்றிலேவைத்துக்கொண் டாலிலைமேலே சைஶவரூபமாகக் கண்வளர்ந்தருளினவனாலும், (ஸுதர்ஶநாயுதாய) திண்சக்கரநிழறுதொல்படையாய் — திருவாழியை திவ்யாயுதமாக வுடையவனானவ னாலும், (ஸ்ரீபூமிநீளாநாதாய) அழகியாரிவ்வுலகமூன்றுக்குந் தேவிமைதகுவார்பலருள் — பெரியபிராட்டியா ருக்கும் பூமிப்பிராட்டியாருக்கும் நாயகனானவனாலும், (நிஶ்ஶேஷதோஷாத்மஹராய) நின்மலநெடியாய்- ஹேயப்ரத்யநீகனாய் உஜ்ஜ்வலனானவனாலும், (நிரவதிகயஶஸே) கணக்கில்கீர்த்திவெள்ளாய் - நிரவதிக கீர்த்தியையுடையவனானவனாலும், (வஶீகாரிநேத்ராய) தாமரைத்தடங்கண்விழிகளினகம்படிப்பான் - ஆஶ்ரிதரை வஶீகரிக்கிற திருக்கண்மலரையுடையவனானவனாலும், (கோகுலோத்பவாய) ஆயர்குலத் தை விடியத்தோன்றிய - ஆஶ்ரிதரான கோபர்களுடைய உத்தாரணத்தில் ஔத்ஸுக்யமுடையவனானவனாலும், வண்டுவரைப்பெருமாள் ஆஶ்ரிதரிருந்தவிடத்தே தானேவந்து மேல்விழுந்து ரக்ஷித்தருளுமென்று "நின்னி டைமடவார்" என்கிறகாதையிலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினரென்கிறார். [௭௧]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

*

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

மூ—நல்குரவுஞ்செல்வு நரகுஞ்சுவர்க்கமுமாய்* வெல்பகையுநட்பும்விடமுமமுதமுமாய்* பல்வகையும்பரந்த

ஆ—(நல்குரவும்) இப்படி எம்பெருமான்திறத்துப்படுவோமல்லோமென்றிருந்த ஆழ்வார் தம்மோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருவிண்ணகரிலேயெழுந்தருளின எம்பெருமானுடைய நிரவதிகஸௌலப்யத்தாலும் ஸம்ஶ்லேஷாபாஜநிதமான கைவல்யத்தாலும் நிவ்ருத்தப்ரணயரோஷராய் அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து தத்ஸம்ஶ்லேஷஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலே ஸஹ்ருதயமாக அந்தத்திருவிண்ணகரிலே தானவனோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியையும் ஸர்வப்ரகாரமான ஐஶ்வர்யத்தையும் ஸர்வேஶ்வரத்வப்ரயுக்த ஸௌந்தர்யாதி ஸம்பூர்ண கல்யாணகுணங்களையும் பேசுகிறார். தாரித்ர்யஸாவண்யகஸ்வர்க ரோதோஷாவிஷாமுத

✿ மூன்றாந்திருவாய்மொழி. ✿

இ—இப்படி எம்பெருமானோடு கலப்போமல்லோமென்று ப்ரணயரோஷமானாயிருந்த ஆழ்வார்தன்னை யெம்பெருமான்வந்தநாயித்து ஸஹிதமாக்கிக்கொண்ட வகையை ஸ்ரீ விஶேஷமாகப்பேசுகையாலே தாம்பட்டக்லேஶங்களையெல்லாம் அவனுக்கு விஶேஷணமாக்கி நீ இனியென்னை விட்டுநின்ற விஶ்லே ஷியாதிருக்கவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யப்ராப்தமாயிருக்க அதுசெய்யாதே இத்திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய ஸர்வாத்மபாவாதிகளைப்பேசுகை ஸங்கதமென்னென்று சங்கிப்பிக்கிறார் (நிரவதி ப்ரீதியால்) ப்ரீதிநிரவதிகமாகையாலே ஸ்வகாயத்தைமறந்து அவனுடைய வைலக்ஷண்யத்தை பேசுகை ஸங்கதமென்றதாய்த்து. ஸம்ஶ்லேஷாத்மவென்றது- ஆழ்வாருடைய ஸம்ஶ்லேஷமாகவென்றது- நிர்ப்ர ஸ்துதமானவென்றது - பிணக்கியாவையும்யாவருமென்கிறவிடத்திலே ப்ரஸ்துதமானவென்றபடி. *

✿ முதற்பாட்டு ✿

ஸர்வஸாமாநாதிகரண்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாரித்ர்யாதியால்) விவிதமென்றது - ஸமாப்த

ப—நல்குரவும் - தாரித்ர்யமும், செல்வும் - ஸம்பத்தும், நரகும்- நரகமும், சுவர்க்கமுமாய் - ஸ்வர்க்க மாய், தத்ஸ்வரூபகாரகனேயென்றபடி. வெல் - வெல்லத்தக்கதான, வெல்லுகை - ஜயிக்கை. ப்ரத்யர்த்திகளை ஜயிக்கும்படியான வென்றபடி. பகையும்- ஶாத்ரவமும், நட்பும்-மித்ரத்வமும், விடமும்-விஷமும், அமுதமுமாய்- அம்ருதமுமாய், தத்ஸ்வரூபகாரகனென்றபடி. இச்ஶப்தங்களெல்லாம் தத்தத்ஸ்வரூபரான ப்ராஸாதுவையங்களுக்கு ளென். பல்வகையும்பரந்த-இப்படி பஹுப்ரகாரங்களாலே வ்யாப்தனை, விலக்ஷணத்ருஶ்யத்யோதநாய்ம்..

ரந்த பெருமானென்னையாள்வானைச் செல்வமல்குகுடித்திருவிண்ணகர்க்கண்டேனே* ॥௧॥

கண்டவின்பந்துன்பங் கலக்கங்களுந்தேற்றமுமாய்* தண்டமுந்தண்மையுந் தழலுநிழலுமாய்* கண்டு கொள்கற்கரியபெருமானென்னையாள்வானூர்* தெண்டிரைப்புனல்சூழ்திருவிண்ணகர்நன்னகரே* ॥௨॥

ஆ— ப்ரஹ்மாதி விவிதவிசித்ர ஜகதாகாரங்களைப் ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்துவைத்து என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷித்த வெம்பெருமானை ஸகலகல்யாணவிஶிஷ்ட ஸம்பத்ஸம்ருத்த ஜநவாஸஸ்தாநமான திருவிண்ணகரில் கண்டேனென்கிறார். ॥௧॥

(கண்டவின்பம்) உபயஹேதுக ஸுகதுஃகாதி ஸர்வஸாதாரண்ய நிர்வாஹகதயா ஸ்ரீகௌஸ்துப ப்ரத்யக்ஷவிராஜமாநத்வாதிகளைப் ஸர்வாதிஶயனாயிருந்த ஸர்வேஶ்வரனை நான்கண்டுகொண்டு அடிமைசெய்யும்படி பண்ணியருளின திருநாமம் திருவிண்ணகரென்று திருநகரியை அநுபவிக்கிறார். ॥௨॥

இ— விரோதங்களானவென்றபடி. மேல்பாட்டின் வ்யாக்யானத்திலே அப்படியேசொல்லப்புகுகிறாரே; இத்தால் வாஸ்தவவிரோதங்களான வஸ்துக்களைத் தனக்குவிபூதியாக வுடைய்த்துக்கொண்டு நிற்கையாகிற ஸவிசேஷதங்கவென்கிற ஸமஸ்தங்களை யித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாய்த்து, இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஒருஸமசீவிசேஷமும் ஸூசிதம், எங்ஙனேயென்னில்? விரோதவராயிருந்தம்மை ஸவிரோதமாம்படி பண்ணின இந்த விரோதங்கடேநிஸம்பந்தத்தாலே அவனுடைய ஸகதிஸவடஸ்வாதங்களெல்லாம் இத்திருவாய்மொழியிலே அநுபவிக்கிறாரென்று ஸூசிதமாகிறது. பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதியால்) என்னையாள்வானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேயித்யாதியால்) செல்வமல்கு குடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலகல்யாணேத்யாதியால்) ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

வதிவிரோதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபயஹேதுகேத்யாதியால்) என்னையாள்வானூர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்கண்டுகொலேயித்யாதியால்) ॥௨॥

ப— இவ்வநுவாதம். பெருமான்- ஸர்வேஶ்வரனை, என்னையாள்வானை- விரோதவராயிருந்தவென்னை ஸவிரோதவானாக்கி யடிமைகொண்டவனை, செல்வம் - ஸம்பத்தானது, மல்கு - ஸம்ருத்தமாயிருக்கிற, ஸம்பத்தியையோ திருக்கச்செய்தே கிட்டப்பெறாதே கிடந்த ஸாதாழ்வானைப்போலன்றிக்கே "ஸ்தித்ணோ ஸ்ருஷிஸம்வஜ:" என்னும்படி கிட்டிநின்றடிமைசெய்யு மிளையபெருமாளைப்போலே மிகைகயத் ஸ்தீஸம்பந்தங்களான என்றபடி. குடி - ஸ்ரீவைஷ்ணவ கூட்டங்களையுடைத்தான, திருவிண்ணகர் - ஆவஸவபீகஸ்தலம். திருவிண்ணகரிலே, கண்டேனே - காணவேணுமென்றுரையிருக்கச்செய்தே தேஶாந்தரம்பண்ணி தேஶாந்தரத்திலேபோய்ச் சான்றையன்றிக்கே பசித்த விடத்தே சோறுபெறுமாப்போலே ஆசைப்பட்ட இடத்தே அநுபவிக்கப்பெற்றேனே என்றபடி. * * * * ॥௧॥

கண்ட - ப்ரத்யக்ஷமான, விஷயஜந்யமாய் ஸந்நிஹிதமானவென்றபடி. இன்பம் - ஸுகம், துன்பம் - து:கம், கலக்கங்களும்- து:கத்தால்வந்த விக்ஷேபங்களும், தேற்றமுமாய் - தெளிவுமாய், ஸுகத்தால்வந்த விக்ஷேபாபாவமுமாய், ஸுகது:கவிஶிஷ்டஸாதகங்களையென்றபடி. தண்டமும்-உக்ரமும், நிக்ரஹமும், விக்ஷேபாபாவமுமாகவரும் ப்ரஸாதமுமென்றபடி. தண்மையும் - அநுக்ரஹமும், விக்ஷேபாபாவமுமாகவரும் ப்ரஸாதமுமென்றபடி. தழலும் வெப்பஸமான ஔஷ்ண்யத்தையுடைத்தான அக்நியும், தழல்- அக்நி. நிழலுமாய்- ப்ரஸாதமான ஶைத்யத்தையுடைத்தான சாயையுமாய், தத்தத்பதார்த்தங்களையென்றபடி. கண்டுகொள்தற்கு - ஸ்வயத்நத்தாலே காண்கைக்கு, அரிய - அஶக்யனான, பெருமான் - ஸர்வேஶ்வரனை, என்னையாள்வானூர் - என்னை இழக்கமாட்டாமல்மின்னிடைமடவாரில் நான்செய்த பிழைக்கெல்லாம் பட்டென்னை ஸவிரோதனாக்கியடிமை கொண்டவனுடைய திவ்யநகரமான, இது திருவிண்ணகருக்கு விஶேஷணம். தெண் - தெளிந்ததான, திரை - தரங்கங்களையுடையவையான, தெண்திரையென்கிறவிடத்தில் ணகாரம் தகாரம் டகாராதேஶம். புனல். ஜலங்களாலே, சூழ் - வேஷ்டிதமான, திருவிண்ணகர்-திருவிண்ணகரானது, நன்னகர்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்காட்டிலும் நல்லநகரம். கிழ்நடந்தஸத்வஜநவாஸஸ்தாநமாயிருப்பதவழுகங்காட்டாத ஸ்ரீவைகுண்டமுமொருதேஶமாகமாட்டுமோவென்று கருத்து. * * ॥௨॥

௨—நகரமுநாடுகளும்ஞானமுமூடமுமாய்*நிகரில்சூழ்சுடராயிருளாய்நிலனாய்விசும்பாய்ச்* சிகரமாடங்கள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* புகர்கொள்கீர்த்தியல்லாலில்லையாவர்க்கும்புண்ணியமே* ॥௨॥
புண்ணியம்பாவம்புணர்ச்சிபிரிவென்றிவையாய்* எண்ணமாய்மறப்பாயுண்மையாயின்மையாயல்லனாய்த்* திண்ணமாடங்கள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்*

ஆ—(நகரமும்) நகராஜநபதஜ்ஞாநாஜ்ஞாநத்வாதிகளுக்கு ஏககாரண பதிஸம்பந்த ஸர்வநியந்தாவாயிருந்து சிகரமாடங்கள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்த பிரானுடைய நிரவதிககாருண்யமல்லது மற்றுஜ்ஜீவநோபாயமில்லையென்று தமக்குஜ்ஜீவநோபாயமானகாருண்யத்தை அநுஸந்திக்கிறார். ॥௨॥
(புண்ணியம்) புண்யபாபத்வஸம்ஹிதாஹிதவிஷய ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷ ஸ்மரணவிஸ்மரணஸாவஸாதி ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் நியாமகனாயிருந்து தத்கதகுணதோஷஸம்ஸ்பர்ஶமற்றிருந்த திண்ணமாடங்கள்சூழ திருவிண்ணகர்சேர்ந்த பிரானுடையக்ருபையாலே ஸகலபதார்த்தஸத்தாஸ்தாயநம்

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

இ—வ்யாக்யானத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நகரேத்யாதியால்) ஏகஸ்மிந் ஸர்வநியந்தாவாயென்றது - ஏகஸ்மிந் ஸர்வஸர்வநியந்தாவாயென்றபடி. இங்கு விசும்பாய்என்றுமளவான ஸாமாநாதிகரண்யநிர்தேஶம் ஶரீராத்மபாவநிபந்தநமாகையாலே ஆத்மகதஸத்தாஸ்தாநிபந்தகத்வம் பர்யவஸிதமென்று கருத்து. புகர்கொள்கீர்த்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) புண்ணியமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜீவநோபாயமென்று) ॥௨॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இன்மையாயித்யாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புண்யேத்யாதியால்) ஸாவஸாவ என்கிறவிடத்தில் அஸாவஸ்ஸ்வம் பதார்த்தஸ்வரூபமான ஸபாதஸ்வாதிவாரம். அல்லனாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்கதேத்யாதியால்) கண்ணனின்னருள் என்கிறதை க்ருபாதீநமாகவுரைக்கிறார் (க்ருபையாலேயென்று) கைதவமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) க்ருபையாலே

ஈ—நகரமும் - நகரமும், நாடுகளும் - ஜநபதங்களும், நகரஜநபதங்களுக்குபலக்ஷகமான ஸர்வஸ்தானங்களையும் விவக்ஷிதபதார்த்தங்களும் கண்டுகொள்வது. ஞானமும் - ஸ்ரீராமதேவஜ்ஞாநமும், மூடமுமாய் - அஜ்ஞாநமுமாய், நிகரில் - ஸத்ருஶரஹிதமான, ஏககாரணஸமஷ்டியாலே வருகின்றதங்களுக்குள்ளே அதிஶயிதமான சுடர்ப, நற்பு - ப்ராபமான, சுடராய் - தேஜஸ்ஸாய், இருளாய் - தத்விருத்தமான அந்தகாரமாய், நிலனாய் - ப்ருதிவியான ஸ்ருஷ்டியாய், விசும்பாய் - ஸர்வவியாபியான ஆகாஶமுமாய். தத்தத்பதார்த்த ஏககாரணனென்றபடி. இதுக்குச்சேர்ந்த வென்கிறதோடே அந்வயம். சிகரமாடங்கள் - பர்வதஶிகரங்கள்போலேயிருக்கிற ஸௌதங்களாலே. மாடம் - ஸௌதம். சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவர்த்திக்கிற, ஸந்நிஹிதனாகிறதென்றபடி. பிரான் - உபகாரகனுடைய, புகர்கொள் - புகரைக்கொண்டிருக்கிற, புகர் - தேஜஸ்ஸும். திருவிண்ணகரிலே சேருகையாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்திலகாட்டிலும் விளங்காநின்றுள்ளவென்றபடி. கீர்த்தியல்லால் - கீர்த்தியொழிய, இங்கே கீர்த்திஶப்தம் கீர்த்திஹேதுவான காருண்யத்தைச் சொல்லுகிறது அவனுடையகாருண்யமொழியவென்றபடி. யாவருக்கும் - ஸர்வருக்கும், புண்ணியம் - உஜ்ஜீவநோபாயமானது, இல்லை -, அவனுடையகாருண்யமே ஏகோபாயமென்றபடி. * ॥௨॥

புண்ணியம் - ஸாதநமான புண்யமும், பாவம் - அதுக்கு விரோதியானபாபமும், புணர்ச்சி - ஸம்ஶ்லேஷம், புண்யபலமான இஷ்டவிஷய ஸம்ஶ்லேஷம், பிரிவு - விஶ்லேஷம், பாபபலமான இஷ்டவிஷய விஶ்லேஷம், என்றிவையாய் - என்கிற இப்பதார்த்தங்களாய், இப்பதார்த்தங்களை ஏககாரணனுடையவனாய்யென்றபடி. எண்ணமாய் - ஸ்மரணமாய், மறப்பாய் - விஸ்மரணமாய், உண்மையாய் - ஸத்பதார்த்தங்களாய், இன்மையாய் - அஸத்பதார்த்தங்களாய், பதார்த்தஸ்வரூபமான ஸபாதஸ்வாதி ஏககாரணனாயென்றபடி. அல்லனாய் - இப்பதார்த்தங்களெல்லாம் அல்லாதவனாய், தத்கதஸ்வபாவாவாயிருக்கச்செய்தேயும் தத்கததோஷஸம்ஸ்பர்ஶமற்றவனென்றபடி. திண்ண - ஸ்திரங்களான, மாடங்கள் - ஸௌதங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவர்த்திக்கிற? பிரான் - உபகாரகனுடைய,

மூ—கண்ணனின்னருளே கண்டுகொண்மின்கள் கைதவமே* ॥௪॥

கைதவஞ்செம்மைகருமைவெளுமையுமாய்* மெய்பொய்யிளமைமுதுமைப்புதுமைபழமையுமாய்ச்* செய்த
திண்மதிள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* பெய்தகாவுகண்டீர்பெருந்தேவுடைமூவுலகே* ॥௫॥
மூவுலகங்களுமாயல்லனுமாயுகப்பாய்முனிவாய்ப்* பூவில்வாழ்மகளாய்த்தௌவையாய்ப்புகழாய்ப்பழியாய்த்*.

ஆ—ஸமஸ்தகாரண கல்யாணப்ரப்ருதி ஸர்வபதார்த்தங்களும் ஸ்ருஷ்டமான இவ்வர்த்தம் திருவிண்ணகரிலே ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமென்கிறார். ॥௪॥

(கைதவம்) ஆர்ஜவாநார்ஜவஸிதநீல ஸத்யாஸத்ய பால்யவார்த்தக நவத்வாநவத்வாதிவிசிஷ்டனான எம்பெருமான் ப்ரஹ்மாதிஸம்பந்நமான நித்யஜகத்பரிபூர்ணமான ஸர்வலோகங்களுக்கும் ரக்ஷகனென்கிறார் ॥௫॥

(மூவுலகங்களுமாய்) நித்யலோக ஸஞ்சாரத்தில் ப்ரீத்யப்ரீதி லக்ஷ்மீஜ்யேஷ்டாகீர்த்த்யகீர்த்தி ப்ரப்ருதிகளான ஸமஸ்தபதார்த்தங்களான கல்யாணபதார்த்தங்களின் வ்யாப்தியாலே யாதொருபடி தோஷங்

இ— என்கிற த்ருதீயையாலே உஹித்தவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டமென்று) கண்டுகொண்மின்கள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவிண்ணகரிலேப்ரத்யக்ஷியால்) ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

பதவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆர்ஜவேத்யாதியால்) ஆர்ஜவம் - மநோவாக்காயாநாமைகரூப்யம். பெருந்தேவுடை மூவுலகென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) பெய்தகாவுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனென்று) ॥௫॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

அல்லனாயென்கிறவளவுமொழியப் பதவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதியால்) ஸஞ்சரத்தியென்றது - ப்ரீதிக்குவிசேஷணம். அல்லனாயென்று கீழ் நாலாம்பாட்டிலேசொல்லியிருக்க இங்குமதத்தைச்சொல்லுவானேனென்ன அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கல்யாணபதார்த்த

ப— கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுடைய. இன் - போக்யமான. அருளே - க்ருபையாலே, த்ருதீயார்த்த ப்ரயோகம். கைதவம் - க்ருதகம், கார்யபூதமான காரண கல்யாணாதிகளெல்லாமென்றபடி. இவையெல்லாம் அவனுடையக்ருபையாலே யுண்டானவையென்று பாவார்த்தம். கண்டு கொண்மின்கள் - கண்டுகொள்ளுங்கோள், இவ்வர்த்தத்தை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு கொள்ளுங்கோளென்றபடி. எல்லாருக்கும்காணலாம்படி அவனுடையக்ருபை திருவிண்ணகரிலே கதிப்ரவாஹமாயிருக்கிற தென்றுகருத்து. * ॥௪॥

கைதவம் - அநார்ஜவம், கபட ஸ்வபாவ மென்றபடி. செம்மை - ஆர்ஜவம். மநோவாக்காயாநாமைகரூப்ய மென்றபடி. கருமை - நைல்யம், வெளுமையுமாய் - தாவல்யமுமாய், மெய் - ஸத்யம், பொய் - அஸத்யம், இளமை - பால்யம், முதுமை - வார்த்தகம், புதுமை - நூதநத்வம் - பழமையுமாய் - புராதநத்வமுமாய், தத்தத்பதார்த்த ப்ரகாரகனென்றபடி. இதுக்குச் சேர்ந்த வென்கிறத்தோடே அந்வயம். செய்த - செய்யப் பட்டதான, காலம் செல்லச் செய்தேயும் இப்போதுசெய்தாப்போலே உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிறவென்றபடி. திண் - த்ருடமான, மதிள் - ப்ராகாரத்தாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - ரதித்துவஸிக்கிறவனான, பிரான் - உபகாரகன், பெய்த - வைத்துவளர்த்ததான, காவுகண்டீர், உத்யாநம் கிடீர், காவு - உத்யாநம். பெருந்தேவுடை - பெரியதெய்வங்களையுடைத்தான, ப்ரஹ்மாதிதேவவ்யக்திஸஹிதமானவென்றபடி. மூவுலகு - த்ரைலோக்யமானது, பிரான் பெய்தகாவுகண்டீர் என்றுகீழோடே அந்வயம். உத்யாநமானது உத்யாநகர்த்ரதீநரக்ஷையை யுடைத்தா யிருக்குமாப்போலே த்ரைலோக்யமும் ஸர்வேச்வராதீநமான ரக்ஷையை யுடைத்தானதென்று தாத்பர்யம். * * ॥௫॥

மூவுலகங்களுமாய் - க்ருதகம் - அக்ருதகம் - க்ருதகாக்ருதகம். என்று த்ரிவிதங்களான லோகங்களையும் ப்ரகாரங்களாக உடையனாய், உகப்பாய் - ப்ரீதியாய், முனிவாய் - அப்ரீதியாய், பூவில் - பத்மத்திலே, வாழ் - வாழாநிற்கிற, மகளாய் - பெண்ணாய், லக்ஷ்மியாயென்றபடி. தௌவையாய் - ஜ்யேஷ்டாதேவியாய், தௌவை - ஜ்யேஷ்டாதேவீ. புகழாய் - லக்ஷ்மீகடாக்ஷமுடையவர்க்கு வரக்கடவ கீர்த்தியாய், பழியாய் - ஜ்யேஷ்டாகடாக்ஷமுடையவர்க்கு வரக்கடவ அபகீர்த்தியாய், ப்ரீத்யாதி தத்தத்வஸ்து ப்ரகாரகனென்றபடி. அல்லனாய் - இவை

௬ம—தேவர்மேவித்தொழுந்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* பாவியேன்மனத்தேயுறைகின்றபரஞ்சுடரே* ||௬||
பரஞ்சுடருடம்பாயழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய்* கரந்துந்தோன்றியுநின்றுங்கைதவங்கள்செய்தும் விண்ணோர்
சிரங்களால்வணங்குந் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* வரந்கொள்பாதமல்லாலில்லையவர்க்குமவன்சரணே||

ஆ— தட்டாதேயிருக்கும், அப்படியேஸ்வஸ்வரூபவ்யாப்தியாலுமமிஷ்யாஷணபிருக்கும், அதெங்ஙனே யறிந்தபடியென்னில்? ஸர்வஜ்ஞனான என்னுடையநெஞ்சிலேபுகுந்துவைத்து ஒருஷணமும்தட் டாதே நிரதிசயபோக்யனாயிருக்கையாலே யென்கிறார். ||௬||

(பரஞ்சுடர்) நிரவதிகதேஜோரூபதிவ்யவிக்ரஹனாய் ஸர்வஸ்ரேயாஸ்ஸு ஸஜாதீயனாய் ஸர்வஜ் ஞனாய்ப் ப்ரேபிம்ஸரமாகப்பிறந்தருளியும் அவர்களோடு ஸம்ஸ்லேஷித்தும் ஆஸ்ரிதர்க்குக் கைதவம்செய்தும் விண்ணோர்சிரங்களால்வணங்குந் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரானுடைய திருவடிகளல்லதொருவருக்கு ரக்ஷகமில்லையென்கிறார். ||எ||

(வன்சரண்) தன் திருவடிகளையாஸ்ரயிக்கைக்குவிரோதியான ஸமஸ்தபாபங்களையும்போக்கி ஆஸ்ரிதரைத்

இ— வ்யாப்தியாலேஉத்யாதியால்) இப்போது ஸம்ஸ்லேஷமாயிருக்கப் பாவியேனென்கை என்னத மன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (அதெங்ஙனேயித்யாதியால்) பாவியேனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞேத்யாதியால்) ||௬||

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

பரஞ்சுடருடம்பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) அழுக்குப்பதி த்தவுடம்பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்ரேயஸ்ஸேத்யாதியால்) இங்கு ஸஜாதீ யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞேத்யாதியால்) கரந்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரேபிம் ஸரனென்று) தோன்றியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதரமித்யாதியால்) நின் றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடித்யாதியால்) ||எ||

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

வன்சரண்சுரர்க்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன் திருவடிகளையித்யாதியால்) தன்சரணநிழற்

ப— இத்தனையுமாகாதவனாய், தத்ஸம்பந்தியோகமேஷாரஸம்ஸ்லேஷனாயென்றபடி. இதுக்குச்சேர்ந்தவென்கிற தோடேசம்பம். தேவர் - நித்யஸூரிகள். மேவி - ஆதரித்து, தொழும் - ஸேவியாநிற்கிற, திருவிண்ணகர் - திரு விண்ணகரிலே, சேர்ந்த - ரதித்து வஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகன், பாவியேன் - ஸர்வஜ்ஞ னான வென்னுடைய, மனத்தே - மனஸ்ஸிலே, உறைகின்ற - வஸியாநிற்கிற, பரஞ்சுடர் - உத்க்ருஷ்ட தேஜ ஸ்ஸ்வரூபன், என்னுடைய மனஸ்ஸிலே வஸிக்கச்செய்தேயும் நிரதிசய போக்யனாயிராநின்ற னென்றபடி. * * * * * * ||௬||

பரஞ்சுடருடம்பாய் - நிரதிசயபோக்யமான ஸ்வஸ்வரூப திவ்யவிக்ரஹஸமாரியாய், அழுக்குப்பதித்த உ டம்பாய் - ஸர்வஸஜாதீயனாய் வருணாதிவைகுண்ய ப்ராக்ருதஸமானனாய், கரந்தும் - மறைந்தும், ஸர்வஜ்ஞத்வாதிபாயிருக்கச்செய்தேயும் "அஜ்ஞாநபவேத" என்கிறபடியேஅஜ்ஞனாயென்றபடி. தோன்றி யும் - ராமக்ருஷ்ணாதி ரூபேண ப்ரகாசித்தும், நின்றும் - ஆஸ்ரிதர்க்காக நூறாண்டு பதினோராயிரமாண்டு இந்த லோகத்திலேநின்றும், கைதவங்கள்செய்தும் - க்ருத்ரிமங்கள்பண்ணியும், அதாவது:— அவதரித்துநிற்கச் செய்தே தன்படிகள் ஸிஸுபாலாதிகளுக்குத் தோன்றாதபடி பண்ணியு மென்றபடி. இதுக்குச் சேர்ந்தவென் கிறத்தோடே அந்வயம். விண்ணோர் — நித்யஸூரிகள், விண் — பரமவ்யோமம். விண்ணிலேயிருக்குமவர்விண் ணோர். சிரங்களால் - ஸிரஸ்ஸுக்களால், வணங்கும் - வணங்காநிற்கிற, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகனுடைய, இதுக்குப்பாதமென்கிறத்தோடே அந்வயம். வரங்கொள் - ஸ்ரேஷ்டத்வத்தைக்கொண்டிருக்கிற, வரம் - ஸ்ரேஷ்டம். 'தேவாச்சாசநவாநா ஸ்ஸோந்ரு ஷிதேவதம்', என்கிறபடியே. ஸத்யஸங்கல்பனும் கிட்டலாம்படியான ஸ்ரேஷ்டத்தை யுடைத்தானவென்ற படி. பாதமல்லால் - திருவடிகளல்லது, யாவர்க்கும் - எத்தனை ஜ்ஞாநவான்களுக்கும், வன்சரண் — வலியசர ணம், த்ருடமானஉபாயம், இல்லை. * * * * ||எ||

மூ— வன்சரண்சுரர்க்காயசுரர்க்குவெங்கூற்றமுமாய்* தன்சரணிழற்கீழுலகம்வைத்தும்வையாதும்*தென்சரண்டிசைக்குத்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரா* னென்சரணென்கண்ணனென்னையாளுடையென்னப்பனே* ௮॥ என்னப்பனெனக்காயிகுளாயென்னைப்பெற்றவளாய்* பொன்னப்பன்மணியப்பன்முத்தப்பனென்னப்ப

ஆ— தன் திருவடிகளின்கீழிலே வைத்தருளுமவர்களைப் ஆஸ்ரிதவிரோதிகளைத்தன் திருவடிகளில்சேராதே அவர்களுக்கநிஷ்டகர ம்ருத்யுவாயிருந்த வெம்பெருமான் தென்றிசைக்குப்புகலிடமான திருவிண்ணகரிலேபுகுந்தருளியிருந்தெனக்கு ப்ராப்யமாய் எனக்குத்ருஷ்டியாய் என்னைக்கொண்டு ஸர்வஶேஷவ்ருத்தியுங்கொண்டருளி எனக்குஸ்வாமியானவனென்கிறார். ॥௮॥

(என்னப்பன்) சுட்டுரைத்தநன் பொன்னொளியையும் ஔஜ்ஜ்வல்யமான ரத்நத்தினொளியையுமுடைத்தான திருவுடம்பையுடையனுமாய் அழகியனாய்த்தன்னொப்பாரின்றியேயிருந்த திருவிண்ணகர்சேர்ந்த வப்பன்தன்னழகாலே எனக்குஸ்வாமியாய் தன்னுடைய ஸௌஶீல்யத்தாலே பெற்றதாயும் வளர்த்ததாயும் பண்ணக்கடவ ஸம்ரக்ஷணத்தையென்பக்கலிலேபண்ணி ஸ்வவிஶ்லேஷஜநிதமான என்னுடைய நிரவதிகஸம்ஸாரமெல்லாம்போம்படி

இ— கீழுலகம்வைத்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதரையித்யாதியால்) வையாதுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதிகளையித்யாதியால்) அசுரர்க்குவெங்கூற்றமுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கித்யாதியால்) தாஸீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) ॥௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

பொன்னப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுட்டுரைத்தவித்யாதியால்) மணியப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஔஜ்ஜ்வல்யமித்யாதியால்) முத்தப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியனாயென்று) தன்னொப்பாரின்றியே யிருந்தவென்றது அப்பனுக்குவிஶேஷணம். என்னப்பனெனக்காயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகாலேயித்யாதியால்) இகுளாயென்னைப்பெற்றவளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸௌஶீல்யத்தாலே யித்யாதியால்) தந்தனன்தனதாளை யென்னமைந்திருக்க தனதாள்நிழலேயென்று நிழல்வயமாகச்சொன்னத்தால்

ப— சுரர்க்கு - தைவப்ரக்ருதிகளுக்கு, வன்சரணாய் - த்ருடமான உபாயமாய் ஸம்ஶ்லேஷவிரோதிஸர்வாபாய நிவர்த்தகனுமென்றபடி. தன்சரண் - தன்னுடைய திருவடிகளுடைய, நிழற்கீழ் - சாயையின்கீழே, உலகம் - லோகத்தை, அநுகூலஸமூஹஸஜ்ஜநரை. அந்தஆஸ்ரிதஜநங்களையென்றபடி. வைத்தும் - வைத்துக்கொண்டும், வையாதும் - ப்ரதிகூலரை அப்படிவைத்துக்கொள்ளாதேயும், அசுரர்க்கு - ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு, வெங்கூற்றமுமாய் - அதிக்ரூரமான ம்ருத்யுவுமாய், கூற்றம் - ம்ருத்யு. கூற்றமுமாய் என்கிறதற்குச் சேர்ந்த என்கிறத்தோடேஅந்வயம். தென் - தக்ஷிணமான, திசைக்கு - திக்குக்கு, சரண் - ஶரணமான, ஸம்ஸாரபய நிவ்ருத்திஸாதநமானவென்றபடி. திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே. சேர்ந்த - ப்ரீதித்து வஸிக்கிறவனான, பிரான் - உபகாரகன், என்சரண் - எனக்கு சரணம், லக்ஷணயா ப்ராப்யமென்றபடி. என்கண்ணன் - எனக்கு த்ருஷ்டிஹேதுவானவன், த்ருஷ்டிவத்ஸர்வகார்யஸாதநஹேதுவென்றபடி. கண்ணாயிருக்குமவன் கண்ணன். யதா - இருடீகேசன் என்கிறவிடத்திறபோலே கண் ஶப்தத்தின் மேலே ஸ்வார்த்தே அன் ப்ரத்யயம். என்னை ஆளுடை - என்னை தாஸனாகவுடையவன், என்னைக்கொண்டு ஶேஷவ்ருத்திகளெல்லாம் பண்ணிக்கொள்ளுமவனென்றபடி. என்னப்பன் - எனக்கு ஸ்வாமீ. * * * * ॥௮॥

பொன்னப்பன் - கநகம்போலே உஜ்ஜ்வலவிக்ரஹனான ஸ்வாமியான, மணியப்பன் - ரத்நம்போலே கநகத்தில் காட்டிலும் - ஔஜ்ஜ்வல்யமான திருமேனியையுடைய ஸ்வாமியான, முத்தப்பன் - முக்தாபலவச்சீதளவிக்ரஹனான ஸ்வாமியான, அப்பன் அப்பனென்று பஹுவாரம்சொல்லுகிறது ப்ரேமப்ரகர்ஷத்தாலே. என்னப்பனுமாய் - எனக்குபகாரகனுமாய், இவ்வழகையெல்லாமெனக்குக் காட்டின மஹோபகாரகனென்றபடி. தன்னொப்பார் - உபகாரகத்திலே தனக்கு ஸத்ருஶர், ஒப்பார் - ஸத்ருஶர், இல்லப்பன் - இல்லாத ஸ்வாமியான, அதாவது. மின்னிடை மடவாரிலே அவன் வந்து மேல்விழ நீயெனக்குவேண்டா, வென்று நான் தள்ளத்தள்ள நீ, உனக்குஹிதமறிந்தாயோ? நானுனக்குவேணுங்கா, ணென்று தன்னையெனக்குத் தந்தவனாகையு, மே

மூ—னுமாய்* மின்னப்பொன்மதிள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தவப்பன்* தன்னொப்பாரில்லப்பன்தந்தனன்தன ॥ கூ ॥
தாணிழலே
நிழல்வெய்யில்சிறுமைபெருமைநெடுமையுமாய்ச்* சுழல்வனநிற்பனமற்றுமாயவையல்லனுமாய்* மழலை
வாய்வண்டுவாழ்திருவிண்ணகர்மன்னுபிரான்* கழல்களன்றிமற்றோர்களைகணிலங்காண்மின்களே* ॥ ய ॥

ஆ— சகிஶீதஜமாய் ஸூதஸாஜீவநமான தந்திருவடிகளின்கிழலை எனக்குத்தந்தருளினானென்கிறார். ॥ கூ ॥

(நிழல்) ஹாயாதபாதி ஸகலபதார்த்தங்களை ப்ரகாரமாகவுடையவனாய், மதுரமாகப்பாடு
கிற வண்டுகள்வாழுகிற திருவிண்ணகரென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றஸௌபாக்யத்தையால் இனிஸுஸ்தாநமாக
இவ்விடத்தைவிடேன் என்றெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளல்லது நமக்குமற்றொருகதி
யில்லை. அவனுடைய கடாக்ஷம்பெறுவதற்குமுன்பு என்னுடைய ஸம்ஶ்லேஷயில்லாமையாலும் அவன்கடா
க்ஷித்தருளினவாறே நானுளனானமையாலும் நமக்கவனல்லது கதியில்லையென்னுமிடம் எல்லாருக்கும் ப்ரத்ய
க்ஷிக்கலாமென்கிறார். ॥ ய ॥

(காண்மின்கள்) ஆஸ்ரிதாநாஸ்ரிதவிபாகமின்றியே ஸர்வாத்மாக்களுங் கண்டுவாழுங்கோளென்று அவ

இ—ஸப்ரவிதமான ஸம்ஸாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வேஷ தத்ராதியால்) போம்படியென்கிறதற்குத் தந்த
ருளினானென்கிறதோடே ஸங்கம். ॥ கூ ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

ஸர்வஜீவாத்மஸத்த்வஸவஸமென்றது - ஸர்வாத்யாநிஶோஷம். ஸர்வத்ர ஹசதீவாக்ஷஸத்வஸவ என்றபடி. உ
டையவனுமென்கிறதற்கு எழுந்தருளியிருந்தவென்கிறதோடே ஸங்கம். திருவிண்ணகர்மன்னுவென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கவித்யாதியால்) காண்மின்களேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையகடாக்ஷித்த்யாதியால்) ॥ ய ॥

✳ நிகமனம். ✳

காண்மின்களுலகீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) ஆகையென்கிற

ப—உபகாரகத்வத்திலே தனக்கொப்பில்லாதவனை என்றபடி. மின்ன - மின்னும்படி, காந்திகள் ப்ரகாஸி
க்கும்படியென்றபடி. பொன்மதில் - ஸுவர்ணப்ராகாரத்தாலே, சூழ் - வேஷ்டிதமான, திருவிண்ணகர் - திருவி
ண்ணகரிலே. சேர்ந்தஅப்பன் - சேர்ந்துவஸிக்கிற ஸ்வாமியானவன், என்னப்பனெனக்காய் - எனக்கென்னப்பனாய்
என்றந்வயம். எனக்கானஎன்னுடையஸ்வாமியா யென்றபடி. அதாவது. எனக்கே அஸாதாரணனான என்னுடைய
ஸ்வாமியா யென்கை. இகுளாய் - வளர்த்ததாயாய், இகுளென்றுவளர்த்ததாயாருக்குப்பேர். என்னைப்பெற்றவளாய் -
வளர்த்துக்கொண்டதாய் போலன்றியேபத்துமாஸம்வயிற்றிலே சுமந்துபெற்றவளானஜநநியுமாய், இவர்களைப்
போலே என்பக்கல் அதிஸ்நேஹியாயென்றபடி. தனதாள் - தன்திருவடிகளினுடைய, நிழல் - ஹாயையை, தந்தனன் -
எனக்குத்தந்தருளினான், விரஹாஸஹிஷ்ணுவாயிருந்தவென்னைத்தன்னோடுஸம்ஶ்லேஷிப்பித்தானென்று தாத்பர்யம். ॥

நிழல் - தாபஶமநியானஹாயை, வெய்யில் - தாபஜநகமானஆதபம், சிறுமை - அணுத்வம், பெருமை -
மஹத்த்வம், குறுமை - ஹ்ரஸ்வம், நெடுமையுமாய், தீர்க்கமுமாய் ஸர்வஸப்தத்த தத்ஸம்ப்ரதாயஸாதாரண
ஸ்வாமியுமாய் ப்ரகாரகனு யென்றபடி. சுழல்வன - ஐங்கமஸஜ்ஜாதிகளான, ஜங்கமங்களாமென்றபடி. நிற்ப
ன - ஸ்தாவரங்களான, மற்றுமாய் - கீழ்ச்சொன்ன ஹாயாதபாதிபதார்த்தங்களன்றிக்கே ஜங்கமஸ்தாவராத்மகமான மற்
றுமுள்ள பதார்த்தங்களையும் ப்ரகாரமாக உடையவனு யென்றபடி. அவையல்லனுமாய் - அந்த பதார்த்தங்க
ளாகாதவனுமாய், தத்கதஸ்வதோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனுமா யென்றபடி. இதற்கு - மன்னு
என்கிறதோடே ஸங்கம். மழலை - மதுரமான, வாய் - வாக்வ்யாபாரத்தையுடையவையான, வண்டு - ப்ரமரங்
கள், வாழ் - ஸர்வஸம்ருத்தியாலே வாழாநிற்கிற, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே. மன்னு - ஸ்திரமாக
வஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகனுடைய, கழல்களன்றி - திருவடிகளொழிய, மற்றோர் - வேறேயொரு
களைகண் - ரக்ஷகவஸ்து, இலம் - இல்லாதவர்கள். நாம்அவன் திருவடிகளையொழிய வேறொரு ரக்ஷகவஸ்துவை
யுடையோமல்லோ மென்றபடி. காண்மின்கள் - கண்டுகொள்ளுங்கோள். இவ்வர்த்தம் என்னிடத்தில் காணலா
மென்றுகருத்து. * * * * * ॥ ய ॥

மூ — காண்மின்களுலகீரென்றுகண்முகப்பேநிமிர்ந்த* தாளிணையன்றன்னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* வாணைய1யிரத்துத்திருவிண்ணகர்பத்தும்வல்லார்* கோணையின்றிவிண்ணோர்க்கென்றுமாவர்குரவர்களே ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ — ர்கள்கண்முகப்பேநிமிர்ந்த தாளிணையன்தன்னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன வாயிரத்துளெம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வத்தைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழியை வல்லார் அயர்வறுமமரர்களுக்கு நிரந்தரமாக ஆஶ்ரயணீயராவரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ — தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) கோணையின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரந்தரமாகவென்று)குரவர்களென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆஶ்ரயணீயத்வாதியால்) ॥௧௧॥

ஶ — உலகீர் - லோகத்திலிருக்கிறஜநங்காள்? காண்மின்களென்று - இந்த ஸ்ரீவாதத்தைக்கண்டு க்ருதார்த்தராகுங்கோளென்று, கண்முகப்பே - அவர்கள்கண்ணெதிரே, நிமிர்ந்த - த்ரிவிக்ரமரூபமெயிலே வளர்ந்த, தாளிணையன்தன்னை - பாதத்வந்த்வமுடையவனை, தன்னையென்று ஸர்வேஶ்வரத்வம், குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - ஸூக்தம், ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், ஆணை - ஆஜ்ஞாரூபமான, அவனுடைய ஜகத்ஸ்ரஷ்ட்ருத்வப்ரதிபாதகமானவென்றபடி. திருவிண்ணகர்பத்தும் - திருவிண்ணகர்விஷயமான பத்துப்பாட்டையும், வல்லார் - அப்யஸிக்கிறவர்கள், கோணை - வக்ரம், இன்றி - இல்லாமல், அதாவது:— ஸம்ஸாரியாயிருக்கிற இவன் இத்திருவாய்மொழியைக்கற்றமாத்ரத்திலே நித்யஸூரிகளுக்குப் பூஜ்யனாகக்கூடுமோஎன்கிற விவாதமில்லாமலென்றபடி. இவ்வர்த்தத்திலிப்படி ஒருவர்க்கும்விவாதம்பண்ண வொண்ணாதென்று கருத்து. ஸர்வேஶ்வரனைப் ப்ரதிபாதிக்கும் ஶாஸ்த்ரத்திலே போயிருந்தபின்பு ஸர்வஜ்ஞானாகாரத்தாலே மோக்ஷ விஷயத்துக்குஸாதநம்பண்ணுகிற வித்தை இங்கேயிருந்தே சிலர்பெற்றால் ஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கச்செய்தே நம்முடையபதமெவர்க்குண்டாவதேயென்று நித்யஸூரிகள் இவர்களைப்பூஜிக்கையில் விவாதமில்லை யிறேயென்று தாத்பர்யம். விண்ணோர்க்கு — நித்யஸூரிகளுக்கு, என்றும் - ஸர்வகாலமும், குரவர்கள் - ஆசார்யர்களாக, பூஜநீயராகவென்றபடி. ஆவர் —. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்ய்நிதயே ஸ்ரீமதேஸ்ரீஶடகோபாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(நல்குரவும்.)

ஸம்பத்தாரித்ர்யஹேதோஸ்ஸுகதுஃகக்ருதேஸ்ஸ்வர்கநரகஹேதோ

புண்யபாபாஶ்ரயத்வாத்கபடஜநதயாஸர்வலோகாத்மகத்வாத்

வ்யாப்த்யாஸுரதைத்யேயகதநபயதக்ருத்

ஶயாதபாதிஹேதோஸ்தஸ்ய ஸர்வம்ஸ்வசேஷம் ॥௩௨॥

(ஸம்பத்தாரித்ர்யஹேதோ) நல்குரவுஞ்செல்வும் - தௌர்கத்யதாரித்ர்யாதிகளைத் தனக்கு விபூதியாக வுடையவனாகையாலும், (ஸுகதுஃகக்ருதே) கண்டவின்பம்துன்பம் - ஸுகதுஃகாதிகளைப்பண்ணுகையாலும், (ஸ்வர்கநரகஹேதோ) நகரமுநாடுகளும் - நரகஸ்வர்காதிகளை விபூதியாக உடையவனாகையாலும், (புண்யபாபாஶ்ரயத்வாத்) புண்ணியம்பாவம் - புண்யபாபஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷாதிகளைப் பண்ணுகையாலும், (கபடஜநதயா) கைதவஞ்செம்மை - கபடார்ஜவாதிகளை ப்ரவர்த்திப்பிக்கையாலும், (ஸர்வலோகாத்மகத்வாத்) மூவுலகங்களுமாயல்லனாய் - லீலாவிபூதியையும் நித்யவிபூதியையும் உடையவனாகையாலும்; (வ்யாப்த்யாஸுரதைத்ய) பாஞ்சுடருடம்பாயழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய் - சுத்தாஶுத்தவஸ்து விக்ரஹனாய்க்கொண்டும் வ்யாப்தஜகத்வ்யாப்திகனாய்க்கொண்டுமிருக்கையாலும், (ஸுராதிநிஜஜநஸ்துதித்ருஷ்டகீர்த்த) வன்சரண்சுரர்க்காயசுரர்க்கு வெங்கூற்றமுமாய் - தேவதைகளுக்கு ஸ்துத்யனுமாய் தைத்யர்களுக்கு ம்ருத்யுவுமாகையாலும், (சாயாதபாதிஹேதோ) நிழல்வெய்யில் - சாயாதபாதிகளையுண்டாக்கு

ஈடு—தா— கையாலும், இவற்றாலே; ஆஶ்சர்ய ஸாயாதவங்களைப்போலே ப்ரஸித்தமான "என்னப்ப னெனக்காய்" இத்யாதியாலே ஸங்க்ஷேபேண சொல்லப்படுகிற திவ்ய சேஷ்டிதங்கள் ஸம்ருத்திக்கப்படுகிறது. இப்படி விரோதிநிவ்ருத்திகளைகையாலே திருவிண்ணகர்ப்பெருமானை ஸர்வஸ்மாத்பரனாக "நலகுரவும்" என்கிற திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௱௧௧௰

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்தில் மூன்றாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❧ ✳ ❧

நாலாந்திருவாய்மொழி.

மூ—குரவையாய்ச்சியரோடுகோத்ததுங் குன்றமொன்றேந்தியது* முரவுநீர்ப்பொய்கைநாகங்காய்ந்ததுமுட்பட

ஆ—(குரவை) இப்படி திருவிண்ணகரிலெம்பெருமானைக்கண்டு அவனுடைய ஸர்வநியந்த்ருத்வ ஸௌஶீல்யஸௌ லப்யாதி கல்யாணகுணங்களை யநுபவித்து நிரதிஶயப்ரீதியுக்தராய் ஸம்ஹ்ருஷ்டரான ஆழ்வாரைக்கண்டு எம்பெருமான்பூதனைப் பிறந்தவாற்றில் இவருடையவிழவெல்லாம் தீரும்படி தன்னுடைய க்ருஷ்ணாவதாரம்துடங்கித் திருநாட்டிலெழுந்தருளுகை பர்யந்தமாக நடுவுள்ள ஸர்வசேஷ்டிதங்களையுங்காட்டியருளக்கண்டநுபவித்து தத்அநுபவஜநித நிரதிஶயப்ரீதியாலே ஸர்வேஶ்வரனான நாராயணனை

❧ நாலாந்திருவாய்மொழி. ❧

இ—கீழ்த்திருவாய்மொழியின் பூர்வதஶத்தில் சொன்னபடியே ஆழ்வாரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக வெம்பெருமான் திருவிண்ணகரிலே வந்தெழுந்தருளியிருக்க; இவர் அவனைவிட்டித்திருவாய்மொழியிலே க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை யநுபவிக்கை ஸங்கதமன்றேயென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை அவன் காட்டியருளுகையாலே இவரவற்றை யநுபவிக்கை ஸங்கதமென்றதாயிற்று. மற்றவதாரங்களிருக்க க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களைக் காட்டியருளுவானேனென்ன. அருளிச்செய்கிறார் (பிறந்தவாற்றிலித்யாதியால்) ராமாவதாரவ்ருத்தாந்தத்தில் திருவடியைப்போலே க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தத்திலே ஸக்தராயிருந்த ஆழ்வார் அவற்றைக்காணவேணுமென்று பிறந்தவாற்றிலே வ்யஸநப்பட்டாராகையாலே அந்த க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களையே காட்டியருளினனென்று கருத்து. இத்தால் ஸர்வேஶ்வரனாஶ்ரிதஸவித்தாஸஹிஷ்ணுத்வமென்கிற ஸமந்வயம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாய்த்து. இங்குகாட்டியருளுகையாவது:— ஸாக்ஷாதநுபவத்தையாகிலும் நான் ஸம்ஶ்லேஷிக்கைகாதேநின்று பெறவேணுமென்று பிறந்தவாற்றில் ஆவேஶித்தபடியே ஸௌஶீல்யமன்றிக்கே ஸாக்ஷாதநுபவிக்கப்பண்ணுகை. ஆனால் காட்டியருளவென்பானேனென்னில்? அந்த க்ருஷ்ணசரிதங்களெல்லாமிப்போதாழ்வாருக்கு ஸாக்ஷாத்காரமாய்த்தோற்றுகையன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்காரமாய்த்தோற்றுகிறதென்கிறகருத்தாலே காட்டியருளினதாகச்சொல்லுகிறார்

❧ ✳ முதற்பாட்டு ✳ ❧

"நாமபரிஸங்கீர்த்தந ஸ்ரவணஜ்ஞாநப்ரீதிதாஸ்ய பராம்பரீணம்" என்று நாமஸாயிரமும் அவதாரஸூசகமாகையாலே

ப—குரவை - குரவையிலே, ஹல்லீஸகீஸம்ஜ்ஞம், ராஸகோஷ்டியிலேயென்றபடி. ஆய்ச்சியரோடு - கோபிகைகளோடே, கோத்ததும் - மணிமாலையிலே மணிகோத்தாப்போலே விஜாதீயனென்று தெரியாதபடிதன்னைப் பெண்களிலே ஒருவனாக்கி அந்தபெண்மாலையிலே தன்னைத்தான்கோத்த ரூபசேஷ்டிதமுமென்றபடி, குன்றமொன்று - ஒருபர்வதத்தை, குன்றம் - பர்வதம். கோவர்த்தனத்தையென்றபடி. ஏந்தியதும் — திருக்கையிலே, அநாயாஸமாகப் பூவேந்தினாப்போலே நிரதிஶய ஸௌகுமார்யமாக அநாயாஸேந தரித்துநின்றதுவும், உரவு - உரத்ததான, பலிஷ்டமானவென்றபடி. அதாவது- காளியவிஷஜ்வாலையாலே தாபயுக்தமானவென்றபடி. நீர் - ஜலத்தை யுடைத்தான, பொய்கை — ஹ்ரதத்திலே, பொய்கை - ஹ்ரதம். நாகம் - நாகத்தை, காளியநாகத்தையென்றபடி. காய்ந்ததும் - ப்ரதவித்ததும், நிக்ரஹித்ததுமென்றபடி. உட்பட - இவைமுதலான

ரூ—மற்றும்பல*அரவிற்பள்ளிப்பிரான்றன் மாயவினைகளையேயலற்றி* யிரவுநன்பகலுந்தவிர்கிலனென்னகுறை யெனக்கே* ‖க‖

கேயத்தீங்குழலூதிற்றுநிரைமேய்த்ததுங்கெண்டையொண்கண்* வாசப்பூங் குழற்பின்னைதோள்கள்மணந்தது

ஆ—மென்கிறார். நாமரூபவிபாகாநர்ஹமாயிருந்த ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையைப் போக்கி ஸ்தூலாவஸ்தையைத் தந்து நாமரூபங்களைக் கொடுத்த உபகாரகனான ஸர்வேச்வரன் ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமகனாய் வந்து பிறந்தருளி ஆஸ்ரிதஜநஸம்ச்லேஷ லோலுபனாகையாலே திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளோடே திருக்குரவை கோத்து ஸம்ச்லேஷித்தருளின படியையும் ஆஸ்ரிதஜந ரக்ஷணார்த்தமாகக் குன்றமொன்றேந்தினபடியையும் விஷயவிரக்தரான தனக்கு போக்யமான விஷயாந்தரங்களைப் போக்கி ஸர்வேச்வரன் ஸௌலப்யாதிகளைக் காட்டின மஹோபகாரத்தை நினைத்து ஸர்வஜ்ஞனான ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் செய்த க்ருத்யங்கள் இவையே அனுபவிக்கைக்கு விஷயமானதாலே ஸ்ரீக்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களாகிற மஹாரஸவிஷயங்களைச் சொல்லி அவற்றை யலற்றி இரவும் நன்பகலும் நான் தவிர்கிலன் எனக்கினியென்ன குறையுண்டென்கிறார். ‖ஆ‖

(கேயத்தீங்குழல்) வேதவேதாந்தங்களும் நீராயுருகும்படி குழலூதிக்கொண்டு திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புகந்து நிரைமேய்த்தருளினபடியையும் பசுமேய்க்கவெழுந்தருளின ஸௌலப்யத்தால்வந்த

இ— அரவிற்பள்ளிப்பிரான் என்கிறதை முற்படவுரைக்கிறார் (நாமரூபாதிகளால்) பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவஸுதேவாத்யாதிகளால்) குரவையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஜநஸம்ச்லேஷ இத்யாதியால்) குன்றமொன்று சுமந்ததும்என்னாதே குன்றமொன்றேந்தியதுமென்று சொன்னவித்தால் ஸ்ரீவிதமான அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஜநரக்ஷணார்த்தமித்யாதியால்) உரவுநீர்ப்பொய்கையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷாநமித்யாதியால்) மாயவினைகளையேயென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீக்ருஷ்ண இத்யாதியால்) அலற்றியென்கிறவிடத்தில் அர்த்தவிசேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களையென்று) ‖க‖

* இரண்டாம்பாட்டு. *

கேயத்தீ மென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதவேதாந்தாதியால்) நிரைமேய்த்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவத்திலுமித்யாதியால்) "திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்புகத்தி

ஈ—மற்றும்பல - இன்னும் அநேகங்களான, இது வினைகளுக்கு விசேஷணம். அரவில் - ஸர்ப்பத்தில், பள்ளி - சயனத்தையுடையவனான, பிரான்தன் - உபகாரகனுடைய. ஸர்ப்பத்தின் சயனம். 'நாமரூபங்களை வ்யாக்ரியமாணமாகத் தந்த ஸர்வேச்வரன்', என்கிறபடியே, அந்த நாமரூபங்களைத் தந்து நின்றும்வந்த உபகாரகனுடைய வென்றபடி. மாயவினைகளையே - ஸ்ரீக்ருஷ்ண சேஷ்டிதங்களையே, வினைசப்தம் - சேஷ்டிதவாசகமாயிருக்கிறது. அலற்றி - ப்ரீதிவசத்தாலே அநேகவாரம்சொல்லி, இரவுநன்பகலு மென்கிறவிடத்தில் நன்சப்தம் காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே இரவுமேனும் அந்வயிக்கும். நன் - நல்லதான, க்ருஷ்ணசரித்ராநுஸந்தானாவஸ்யாநுரூபமான வென்றபடி. விச்லேஷகாலமிறே ஸம்ச்லேஷஜந்ய போக்யமாயிருப்பதென்று கருத்து. இரவும் - ராத்ரியும், பகலும் - திவாவும். தவிர்கிலன் - ஒழிகிறேனில்லை, எனக்கு - இப்படியிருக்கிற வெனக்கு, என்ன குறை, ஒருகுறையுமில்லை யென்றபடி. அநந்யஸம்பந்தத்தால் வருங்குறையுண்டோ? அநந்யவிச்லேஷத்தால் வருங்குறையுண்டோ? என்றுகருத்து. தவிர்கிலமென்ன குறை நமக்கென்று பாடமுமுண்டு. ‖க‖

கேயத்தீங்குழலூதிற்றும் - மெய்த்தோடே கூடினதான வெண்மையூதினதும், கேயம் - கேயம், பாட்டு, தீம் என்று கேயமாத் துக்குப்பேர். தான்நினைத்தபெண்களுடைய பேரைவைத்துப்ப ட்டாகவிசேஷித்து கேண விலேகநமாகஆரம்பண்ணின ஸ்ரீக்ருஷ்ணமுமென்றபடி. நிரை - பசுவர்க்கத்தை, மேய்த்ததும் - ஸஞ்சாரம். பெண்களையழைக்கைக்குப்பசுமேய்க்கைக்கும் ஒன்றேவ்யாஜம். குழலையூதவேபசுக்கள்வயிறு நிறையும். ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமகனுக்கு வில்லு மிகவும் ஸுபமாயிருக்குமாப்போலே யாய்த்து க்ருஷ்ணனுக்குக்குழல் மிகவும் ஸுலபமாயிருக்கும்படி. கெண்டை - மத்ஸ்யம்போலே, ஒண் - அதிஸுந்தரமான, கண் - நேத்ரங்களையுடையவளான, வாச - வாஸநாஸாரியான, மிகவும் பரிமளவஸ்துங்களான வென்றபடி. பூம் - புஷ்பங்களான, ஸிந்துவார புஷ்பங்களானவென்றபடி. குழல் - கேசங்களையுடையவளான, பின்னை - நீளையினுடைய, தோள்கள் - புஜங்களோடே, மணந்ததும் - ஸம்ச்லேஷித்ததும், வ்யவயத்தினன்று, "ஸர்வாங்கஸம்ச்லேஷ

௩— மற்றும்பல* மாயக்கோலப்பிரான்றன் செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து* நேயத்தோடுகழிந்தபோ தெனக்கெவ்வுலகம்நிகரே* ||௨||

நிகரின்மல்லரைச்செற்றது நிரைமேய்த்தது நீணெடுங்கைக்* கரிமாகளிறட்டதும்இவைபோல்வனவும்பிறவும்*

ஆ—ஸ்ரீமும் நப்பின்னைப்பிராட்டியைப்பிரிகையால்வந்தஸந்தாபமும் திருக்கைக்கு ஸ்பர்சமாவதாக அவளுடைய நிரதிசய போக்ய ஸ்பர்சசீதள திவ்யாவயவங்களோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்கு, உசிதமான வ்யஸனங்களையும் ஸம்ஸ்லேஷ ஸுகங்களையுங்கொண்டு அவளுடைய நிரதிசய போக்யமான திருத்தோள்களோடேபுணர்ந்ததுமுட்பட மற்றுமுள்ள ஸர்வ திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் நினைந்துமனங்குழைந்திப்படி ஸ்நேஹத்தோடே காலத்தைப்போக்கப்பெற்றவெனக்குத் திருநாட்டில்த்தான் ஸத்ருசருள ரோவென்கிறார். ||௨||

இ—செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே" என்கிறபாசுரம் இங்கே ஸங்க்ருஹீதம். நிலத்திலுமென்றது — நிலத்தி ற்காட்டிலுமென்றபடி. இங்குநிலமாவது "த்ரிபாத்விபூதி" என்கிறபரமபதம். அங்குள்ளாரெல் லாரும் தன்னோடு ஸாம்யமுடையவராயிருக்கையாலே தன்னுடைய ஸௌசீல்யாதிகளுக்குப் ப்ரகாசிக்கிற ஸௌ சீல்யாதிகளுக்கங்கே விஷயம்கிடையாமையாலே அவ்விடத்திற்காட்டிலும் பசுநிரைமேய்ப்பதே அவ னுக்குகக்குமென்றுகருத்து. கெண்டையொண்கண் என்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (பசுமேய்க்கவெழுந்தருளினவிதாழியால்) வாசப்பூங்குழல்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தீயெதாழியால்) தீப என்கிறதற்குக் ஸர்வாவயவங்களோடே சுபம். நேயத்தோடென்கிறதையுரைக்கி றார் (ஸ்நேஹத்தோடேயென்று) எவ்வுலகம்நிகரேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டி லேயிதாழியால்) ||௨||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

நிரைமேய்த்ததுமென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னத்தை யிங்குஞ்சொல்லுகை ஸாநுராகமென்றேவென்ன

ஸ—என்கிறபடியே பிராட்டி அணைத்தாப்போலே பசுமேய்த்துவந்தச்ரமமெல்லாம்போம்படி நப்பின்னைப்பிராட்டி ஸாஸ்யமாய் ஸர்வாவஸ்தாஸீதளமான தன் திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கி அழகிய திருக்குழலில் பரிமள ஸத்தாலே அவன் திருமேனியை வாஸிதமாக்கித் தன்தோளோடே அணைக்க அவள்தோளோடே ஸம்ஸ்லேஷி த்ததுமென்றபடி, மற்றும்பல - இன்னும் அநேகங்களான, இதுசெய்கைக்கு விசேஷணம். மற்றும்பல வெ ன்றது மற்றைப் பிராட்டிமாரோடு கலந்தபடிகளை நினைக்கிறது, லக்ஷ்மீபதித்திருமகளுக்கு ஸ்வாப்யம் ஸ்வாபா வெல்லை ஸ்வாபஸ்வாஸ்யங்களுண்டாமாப்போலே யிவனுக்கெல்லையில்லையிறே. மாயக்கோல- ஆச்சர்யமா ன திருக்கோலத்தை யுடையவனை, நீலாவபிஷசமஸஸாந்த்ரத்தாலே சதுர்ப்புஜமான அழகையும் தக்கா யகல்யாண ஸதநஸுமதாஜ நநோதாரகங்களையுமுடையவனையென்றபடி. பிரான்தன் - உபகாரகனுடைய, செய்கை - திவ்யசேஷ்டிதங்களை, நினைந்து - ஸ்மரித்து, மனங்குழைந்து - நெஞ்சு த்ரவீபூதமாய், நேயத் தோடு - ஸ்நேஹத்தோடே, நேயம் - ஸ்நேஹம், போது - காலங்கள், கழிந்த - போகாநின்றன, எனக்கு - இ ப்படி காலம்போக்காநின்றவெனக்கு, எவ்வுலகம் — எந்தலோகந்தான், நிகர் - ஸத்ருசம். ஒருவரும் ஸத்ரு சராக மாட்டாரென்றபடி. * * * ||௨||

நிரை - கோவர்க்கத்தை, மேய்த்ததும் - ஸ்பஷ்டம். இது மல்லரைச் செற்றதற்கு த்ருஷ்டாந்தம். நிகரில் - ஸத்ருசரஹிதரான, நிகர் - ஸத்ருசம், "த்வயைவநோ நாஸீஹ்ருதஸாகாரதநஜஹ்ருபிதம் த்வஜசர்நா ஹோமதோரயா ஹோஸார: நஸம யாஜ்ஞிதாத ஸ்யாஸாராவாரயோஷிதः" என்கிறபடியே ஸாக்ஷா ராவணனை தனக்கு வஜ்ரகோடி சமந தேஹவைர ஸரீரதயா சத்ருவிஸத்ருசரான வென்றபடி, மல்லரை – சாணூரமுஷ்டிகாதிகளை, செற்றதும் - ஸம்ஹரித்த வ்ருத்தாந்தமும், நீள்நெடும்-அத்யந்ததீர்க்கமான, நீள் என்றும் நெடும் என்றும் இரண்டுபதங்களும் தீர்க்கவாசிகளாகையாலே அத்யந்ததீர்க்கம் விவக்ஷிதம். கை. ஹஸ்தத்தையுடைத்தான. ப்ரௌடியையுடைத்தானவென்றபடி. கரி-பர்வதம்போலே, மா - பெரு த்தான, களிறு - கஜத்தை, குவலயாபீடத்தையென்றபடி. அட்டதும் - நசிப்பித்ததும், இவைபோல்வனவும். இவைத்துக்குஸத்ருசங்களான, இந்த ஸம்ஹாராதிகளைப்போலே ஆச்சர்யங்களான வென்றபடி. பிறவும்- மற்

மூ—புகர்கொள்சோதிப்பிரான்றன்செய்கைநினைந்துபுலம்பியென்றும்* நுகரவைகல்வைகப்பெற்றேனெனக்கெ
ன்னினிநோவதுவே* ௩॥
நோவவாய்ச்சியுரலோடார்க்கவிரங்கிற்றும்வஞ்சப்பெண்ணைச்* சாவப்பாலுண்டதுமூர்சகடமிறச்சாடிய

ஆ—(நிகரில்) பசுமேய்ப்பதருளி விளையாடினாப்போலே அநாயாஸேந செய்தருளின அதிஶயவராக உஜ்ஜ்ஸி
ரோஹ்ய நிரவதிகவைக கால்யபாவீய ப்ருஹத்தியாதிகளுமை நிரஸநஸமர்த்வ ஸவஸ்திவ்யசேஷ்டிதங்
களையும் அநுஸந்தித்து அவ்வநுஸந்தாநவ்ருத்தியாலே அப்ருக்ருதிம்மதனுப்பெற்றுண்டு அலற்றியநுபவிக்க
ப்பெற்றவெனக்கினி யொருநோவுமில்லையென்கிறார். ௩॥
(நோவவாய்ச்சி) உரலோடேகட்டிவைக்கலாம்படி ஸுலபரருக்கு பரவாஸல்யஹானபடியையும் ஶகி
டாஸுர வதநாஶகடநிரஸநம்பண்ணினபடியையும் அதுதுடக்கமாகவுள்ளதிவ்யசேஷ்டிதங்களை ஸ்நேஹத்

இ—அநுஸந்தாநஸுகமென்கிறார் (பசுமேய்ப்பதருளியித்யாதியால்) நிகரில்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (அதிஶயேத்யாதியால்) சிகரமாகளிறென்கிறதைப்புரைக்கிறார் (ஶிஶிரேத்யாதியால்) உஜ்ஜ்ஸிரோ
ஹ்யநிரவதிகவைககால்யபாவீயஸ்ருதிஅம்ஶ: இவைபோல்வனவும்பிறவு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (ப்ருஹத்யாதீத்யாதியால்) புலம்பி என்கிறவிடத்தில் அபேக்ஷிதமான வஸ்துத்தைப்பருளிச்செ
ய்கிறார் (அநுஸந்தாநவ்ருத்தியாலேயித்யாதியால்) ௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

நோவவாய்ச்சியுரலோடார்க்க விரங்கிற்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உரலோடேயி
த்யாதியால்) மனக்குழைந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நேஹத்தோடேயென்று) ௪॥

ப—றுமுள்ள கெலிநிரஸநாதிகளும், புகர்கொள் - புகரைக்கொண்டிருக்கிற, புகர் - தேஜஸ்ஸு. 'ஸவ்யேவஶ்ய
தகுஷ்ணஸ்ய ஸேநாஸ்யகணிகாதிதம்ஶவோ"என்றுஶயநாராயணவதிகள் ஸாதிஶயமாக அநுபவிக்
கும்படி ரணவிஹாரஜநிதஸௌந்தர்ய விஶேஷத்தை யுடைத்தான வென்றபடி. சோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸையுடைய
வனான, ஸுகாஸ்ரயஸுகஸ்ஸ்வரூபவிக்ரஹத்தையுடையவனானவென்றபடி. பிரான்தன் - உபகாரகனு
டைய, செய்கை - சேஷ்டிதங்களை, நினைந்து - அநுஸந்தித்து, புலம்பி - அது உள்ளடங்காதே வாய்விட்டல
ற்றிக்கொண்டு. என்றும் - ப்ரதிதினமும், நுகர - போஜிக்கும்படி, அநுபவிக்கும்படியென்கை நுகருகை -
போஜிக்கை. வைகல் - காலமானது, வைகப்பெற்றேன் - மிகவும் நெடுகப்பெற்றேன், 'ஷஹயாத்யாதிவ்யாவஹா
ரங்களும் மேல்விச்சேதமும் இல்லாமையாலே காலமெல்லாம் இவ்வநுபவத்துக்கே உபயோகமாகப்பெற்
றேனென்றபடி. இனி - இப்படியானபின்பு, எனக்கு, நோவது - வ்யஸனப்படுவது. என்? - எதற்காக, ஒன்றுக்
கும் வ்யஸனப்படவேண்டாவென்றபடி. அநுபவகாலமில்லாமல் வ்யஸனப்பட வேணுமோ? அநுபவம்
ஸாவஸமல்லாமல் வ்யஸனப்படவேணுமோ? என்றபடி. * * * ௩॥

நோவ - நோவும்படி, ஆழ்வார்தம்முடையதிருமேனியிலே கயிறுறுத்தினாப்போலேயிருக்கையாலே
நோவவென்கிறார். ஆய்ச்சி - இடைச்சியானவள், யஶோதைப்பிராட்டியானவளென்றபடி. உரலோடு - உ
லூகலத்தோடே, ஆர்க்க - இறுக்கக்கட்டினவாறே, இரங்கிற்றும் - இரங்கினதும், அதற்குப்பிருந்ததுவு
மென்றபடி. இரக்கம் - ஸ்ரநவஸ்யை, ஸுலாகஷமிருக்கிலிதிஸ்காநஷ ஸ்வஹஸ்தயக்ஷரதகோடி
முணைன தான் ஓர் அவளேகட்டின கட்டவிழ்த்துக்கொண்டுபோகமாட்டாதே நின்றருகைஸுஹாயாயிரு
ந்த ஸௌலப்யமுமென்றபடி. வஞ்சப்பெண்ணை - ஸாத்ருவேஷத்தைக்கொண்டு வஞ்சிக்கபாய்வந்தபெண்ணை,
வஞ்சகியானபூதநையையென்றபடி. சாவ - சாம்படி, முதலைவைபோலே ஸம்ஹாரநியைப்பண்ணிவிட்
டு பூசலிலிளைப்பியாதே அவள்முடிந்தேபோம்படியாகவென்றபடி. பால் - ஸ்தந்யத்தை, உண்டதும் - பாந
ம்பண்ணினதுவும், பெண்ணைப்பாலுண்டதுமென்று இதைக்கும் ஸ்திவராஸாயாஸ. நற்றாய்க்கு ஸத்ய
ஞயிருந்தாப்போலே பேய்த்தாய்க்குமவன் ஸத்யனாயிருந்துவிடாதொழியப்பெற்றோமென்றுகருத்து. ஊர் -
அஸுராவேஶத்தாலேஸ்வயமேவ ஊர்ந்துவாராநிற்கிற, சகடம் - ஶகடமானது, இற - முறியும்படி, இறுகை -
முறிகை, சாடியதும் - சாடினதுவும், திருவடியாலேயுதைத்ததுமாகிறவென்றபடி. இதுக்குச்செய்கையென்கி

மூ—துந்*தேவக்கோலப்பிரான்றன் செய்கைநினைந்து மனங்குழைந்து* மேவக்காலங்கள் கூடினேனெனக்கென் னினிவேண்டுவதே* ||௪||

வேண்டித்தேவரிரக்கவந்துபிறந்ததும் வீங்கிருள்வாய்* பூண்டன்றன்னைப்புலம்பப்போயங்கோராய்க்குலம்புக்கதும்* காண்டலின்றிவளர்ந்து கஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சஞ்செய்தது* மீண்டுநானலற்றப்பெற்றேனெனக்கென்னவிகலுளதே* ||௫||

ஆ—தோடேயநுபவிக்கப்பெற்ற வெனக்கினிவேண்டுவதுண்டோவென்கிறார். ||௪

(வேண்டி) ஸம்ஸாரநிஸ்தரணார்த்தமாக ஸம்ருத்தியிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளவேணுமென்று தேவர்கள்யாசிக்கத் தானாசைப்பட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமாளிகையிலேவந்து பிறந்தருளினபடியையும் "த்ருஷ்டாத்மாவான கம்ஸன்காணிற்செய்வதென்" என்று ஸ்ரீவஸுதேவரும் தேவகிப்பிராட்டியும் பயப்பட்டலற்ற அவர்களுடையபயம்போம்படியாக அதிப்ரஹாஸ ஸஹ்வேதநமான ஐச்வர்யத்திலே தன்னுடைய வஸுதேவஜநித்வாதிவ்யாபார ... திரஸ்காரமாகத் திருவாய்ப்பாடியிலே யெழுந்தருளினபடியும் அங்கேகம்ஸப்ரப்ருதி ராக்ஷஸரறியாதபடி வளர்ந்தருளி கஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சஞ்செய்ததும் இவை

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இ— தேவரிரக்க என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) வேண்டியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தானாசைப்பட்டுக்கொண்டென்று) அன்னைபுலம்பவென்று ஸ்ரீதேவகியைச்சொன்னது ஸ்ரீவஸுதேவருக்கும் உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவஸுதேவருமித்யாதியால்) வீங்கிருள்வாயென்கிறவிடத்தில் அபிப்ரேதமான அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவித்யாதியால்) வீங்கிருள்வாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிப்ரஹாஸேத்யாதியால்) ஆய்க்குலம்புக்கதுமென்கிறவிடத்தில் அபிப்ரேதமான அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) காண்டலின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸேத்யாதியால்) இகலுளதேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ப—தோடே அந்வயம். தேவக்கோல- தேவஸௌந்தர்யத்தையுடையவனை, இவையெல்லாம் ப்ராக்ருதஜாதத்தை ஸ்பர்சித்துச்செய்கையன்றிக்கே அப்ராக்ருதவிக்ரஹவிசிஷ்டனாயிருந்தே செய்தவனையென்றபடி. பிரான்றன் - உபகாரகனுடைய, செய்கை - சேஷ்டிதங்களை, நினைந்து - அநுஸந்தித்து, மனங்குழைந்து- மநஸ்ஸு த்ரவீபூதமாய், மேவ - அநுபவிக்கும்படி, இதுவே ப்ரயோஜநமாயிருக்கும்படியென்கை. காலங்கள்கூடினேன் - காலங்கள்லபிக்கப்பெற்றேன், இனி - இப்படியானபின்பு, எனக்குவேண்டுவதென்? - எனக்கு அவாப்தவ்யமெது? இவ்வநுபவமே பரமபுருஷார்த்தமென்றுகருத்து. ||௪||

தேவர் - தேவர்கள், இரக்க - யாசிக்க, ஸம்ஸார நிஸ்தரணார்த்தம் அவதரிக்க வேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தவாறே என்றபடி. வேண்டி - "விதாரஸோவபாரோஸ" என்கிறபடியே தானாசைப் பட்டு, வந்து - க்ஷீராப்தியில் நின்றும் ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமாளிகையிலே வந்து. பிறந்ததும் - அவதரித்த ப்ரகாரத்தையும், அன்னை - அன்றைக்குப் பெற்றவளான தாயாரானவள், நவப்ரஸவையான தேவகியானவளென்றபடி. பூண்டு- புத்ரஸ்நேஹத்தாலே மார்போடேகக்கட்டிக்கொண்டு, புலம்ப - கம்ஸன்காணில் செய்வதென்? என்று ப்ரலபித்தவாறே, இதுக்குப் போய் என்கிறத்தோடே அந்வயம். வீங்கு - வர்த்தியாநிற்கிற, இருள்வாய் - அந்தகாரத்திலே வாயென்று ஸப்தம்யர்த்தம். போய் - அந்த தேவகி யிருந்த காராக்ருஹத்தில்நின்றும் தப்பிப்போய், அங்கு - அந்த கம்ஸனுடைய தேசத்துக்குள்ளே, ஓர் - அத்விதீயமான, கம்ஸனுக்குமஞ்சப்படாதே இவனைமறைத்து வைத்து ரக்ஷிக்கும்படி அத்விதீயவைபவமான, வென்றபடி. ஆய்க்குலம் - கோபகுலத்தை, புக்கதும் - ப்ரவேசித்ததும், காண்டலின்றி - காண்கையில்லாமல், காண்டல் - காண்கை. கம்ஸாதிகள் காணாமல் என்றபடி. வளர்ந்து - அபிவ்ருத்தனாய். கஞ்சனை - கம்ஸனை, துஞ்ச- நசிக்கும்படி, துஞ்சுகை - நசிக்கை. வஞ்சம் - வஞ்சநம். செய்ததும் - பண்ணினதையும், ஈண்டு - இப்போது, நானலற்றப்பெற்றேன் - நான் ப்ரீதிப்ரசயத்தாலே பின்னையும் பின்னையுஞ்சொல்லப்பெற்றேன், எனக்கு - இப்படிப்பட்ட வெனக்கு, என்ன இகல் - என்னவிரோதமும், இகலென்றுவிரோதத்துக்குப்பேர். என்னஇகல் என்கிறவிடத்தில் ஸந்யவகாரார்த்த:. என்ன ஸமஸ்தநாநா விரோதமென்றபடி. உளது- உண்டு, ஒரு விரோதமுமில்லையென்றபடி. * * ||௫||

மூ—இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுமிமிலேறுகள்செற்றதுவு* முயர்கொள்சோலைக்குருந்தொசித்ததுமுட்படமற்றும்பல* வகல்கொள்வையமளந்தமாயனென்னப்பன்றன்மாயங்களே* பகலிராப்பரவப்பெற்றேனெனக்கென்னமனப்பரிப்பே* ॥ கூ ॥

மனப்பரிப்போடழுக்குமானிடசாதியிற்றான்பிறந்து* தனக்குவேண்டுருக்கொண்டுதான்றனசிற்றத்தினைமுடி

ஆ—எல்லாவற்றையும் இங்கே அலற்றப்பெற்றேன், எனக்கினிஒருது:க்கமுண்டோ!வென்கிறார். ॥ ௫ ॥

(இகல்கொள்) ஸம்ரம்பிதவ்யதிகரண ஶகடம் ஸம்ப்ரதேஶ தாதப்ரவ்ருஷ பாரமுகவாஸ மரு ஸந ப்ரஹ்ரஜிவாஸோபாஷ திவ்யசேஷ்டிதங்களை ஸர்வகாலமுமேத்தப்பெற்ற நான் ஸர்வது:கஸுதூரநானயனேனென்கிறார். ॥ கூ ॥

(மனப்பரிப்போடு) ப்ரணதஜநஸமீஹித தேவகீநந்தநவிஷய தேநாரயனுக்கொண்டு ஸமேஷ.

இ—மருளிச்செய்கிறார் (து:க்கமுண்டோவென்று) ॥ ௫ ॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ரம்பிதாதியால்) இமிலேறுகள்செற்றதுவுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (தாதப்ரவ்ருஷவென்று) குருந்தொசித்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாருதாதியால்) எனக்கென்னமனப்பரிப்பென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (ஸர்வது:காதியால்) ॥ கூ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

மனப்பரிப்போடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணதாதியால்) தான்பிறந்தென்கிற

ஸ—இகல்கொள் - இகலைக் கொண்டிருக்கிற, இகல் - விரோதம், ஸம்ரம்பத்தாலே யாதோநூபமாயிருக்கிறஎன்றபடி. புள்ளை - பக்ஷியை, பகாஸுரனையென்றபடி. பிளந்ததும் - விதாரணம் பண்ணினதும், இமிலேறுகள் - வ்ருஷத்ரககாத்தையுடையவைகளானவ்ருஷபங்களை, இமில் - ககுத்து. செற்றதுவும் - ஸம்ஹரித்ததும், உயர்கொள் - உயரைக்கொண்டிருக்கிற, உயர்-உச்ச்ராயம், ஸத்யோஜைதஹ்ரிதமானவென்றபடி. சோலை - சோலையாயிருக்கிற, ஸத்ருஷந்தழைத்திருக்கிறவென்றபடி. குருந்து- பாருவ்ருக்ஷத்தை, ஒசித்ததும் - முறித்ததும், உட்பட - இவைமுதலாக, மற்றுப்பல - இன்னும் அநேகங்களான. இதுமாயங்களுக்கு விசேஷணம். அகல்கொள் - விஸ்தாரத்தையுடைத்தான, வையம் - ப்ருதிவியை, அளந்த - த்ரிவிக்ரமனையளந்தவனை, மாயன் - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனை, என்னப்பன்தன் - இந்தசரித்ரங்களை யெல்லாமெனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்த உபகாரகனுடைய, மாயங்களே - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களையே, பகலிரா - திவாநக்தம், நாட்டார் ப்ராக்ருதவிஷயங்களை ஸம்பாதிக்கைக்குப்பகலிராவென்று கூறிட்ட காலமிரண்டும் எனக்கிவ்விஷயத்தை அநுபவிக்கைக்கு உபயோகமாகப்பெற்றேனென்றுகருத்து. பரவப்பெற்றேன் - ஸ்தோத்ரிக்கப்பெற்றேன், எனக்கு - ஸர்வஸம்ருத்தனானவெனக்கு, மனப்பரிப்பு - மநோது:க்கம்-என்ன; ஒன்றுமில்லையென்றபடி. பரியென்றுது:க்கம். அதில்பரிப்பென்றபகாரஷ்ஷமானாலும் அவ்வர்த்தத்தையேசொல்லும். * * * ॥ கூ ॥

மனப்பரிப்போடு - மநோது:க்கத்தோடே, ஆஶ்ரிததுக்கா ஸஹிஷ்ணுவாகிற காருண்யத்தோடே யென்றபடி. து:க்கவாசியான பரிப்புஶப்தம் இங்கு லக்ஷணயா காருண்யபரம். அழுக்குமானிடசாதியில்—தேவ்யாதமான மநுஷ்யஜாதியிலே, அழுக்குமானிடசாதியென்று ஶாஸ்த்ரஸித்தமான ஸகருமைஹயாஸுமான மநுஷ்யஜாதியிலேயென்றபடி. தான் - ஸர்வஸமாநஜநிவ்ருத்தி விக்ரஹவிஶிஷ்டனானதான், பிறந்து - அவதரித்து, பத்துமாஸம் கர்ப்பத்திலே வஸிக்கையாலும் தாய்மாருக்கு முலைசுரக்கையாலும் அவர்களுக்குக்கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி தன்னை யெளியனாக்கிவைக்கையாலும் அவதாரத்தைப் பிறப்பாகச்சொல்லுகிறார். நாநாவித ஜாதிகளிலே பிறக்கைக்கு ஸங்கல்பம்பண்ணிவைத்த ஸம்ஸாரியுங்கூட ஜுகுப்ஸிக்கும்படியான ஜந்மத்திலே பிறந்தான்கிடீர்? ஆஶ்ரிதருடைய து:க்கம்பொறுக்க மாட்டாமையாலே யென்றுகருத்து. தனக்கு வேண்டுரு - தனக்குவேண்டின ரூபத்தை, மத்ஸ்யகூர்மாதிஸஜாதிகளான வேண்டினவிக்ரஹங்களை யென்றபடி. கொண்டு - பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு, "க்ருஷ்ணரூபாண்யஸம்க்யாநி" இறே. தான் - ஸ்வயம், தனசிற்றத்தினை - தன்னுடைய சீற்றத்தை, சீற்றம் - கோபம். முடிக்கும் - ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்தாலே தீர்த்துக்

மூ—க்கும்* புனத்துழாய்முடிமாலைமார்பனென்னப்பன்றன்மாயங்களே* நினைக்குநெஞ்சுடையேனெனக்கி
னியார்நிகர்நீணிலத்தே* ௭॥
நீணிலத்தொடுவான்வியப்ப நிறைபெரும்போர்கள்செய்து* வாணனாயிரந்தோள்துணித்ததுமுட்படமற்றும்

ஆ—ஜொஷாஸூ ஜநாஷ்ஜாதியிலே ஸாவயாரணவ்ர [illegible] வருமிருந்தருளி [illegible]
[illegible] ஜாதிர விவக்ஷை [illegible] மனிக்கொண்டு விரோதியை [illegible]
ரொரம்ஞை பாலே ஈகிவரீஷ காஷ்வஸீ [illegible] ஆகிருக்க [illegible]
வேஷிதங்களையே நினைக்கும்நெஞ்சாகிற [illegible] வான்னேரொக்க [illegible] லோகத்தில்
யநரூருண்டோவென்கிறார். ௭॥
(நீணிலத்தொடு) வாணவிஜயப்ரவமான க்ருஷ்ண வேஷிதங்களையும் மற்றும் [illegible]

இ—தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாவயாரணை ஜ்ஞாதியால்) [illegible]
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாஸிதிக ஜ்ஞாதியால்) [illegible]
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரோதி ஜ்ஞாதியால்) புனத்துழாயென்கிறதற்கு [illegible] மருளிச்செய்கிறார்
(ஈகிவரீஷ ஜ்ஞாதியால்) ௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இத்திருவாய்மொழி க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களையே சொல்ல ப்ரவ்ருத்தமாயிருந்தாலும் "[illegible]
னவையமளந்த" என்று கீழ்ச்சொன்ன [illegible] வமனியப்பெருங்கொண்ட" என்று இப்பாட்டிலும்
சொல்லுகிற [illegible] தாத்பர்யமித்தாலே ஸ்ரீவாமநவ்ருத்தாந்தத்திலும் தாத்பர்யமென்று நினை
த்தருளிச்செய்கிறார். (மற்றுமித்யாதியால்) வாக்ஷமான [illegible] வளர்ந்து
[illegible] எல்லாரையுந்தீண்டுகையாலும் ஆச்ரிதவிஷயத்தில் [illegible] ஆச்ரிதா

ம—கொள்ளுமவனை, ஆச்ரிதருக்குவிரோதியைப்போக்கிக்கொடுத்தானுமிருக்கையன்றிக்கே [illegible]
கோவத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டு தன்காரியம் செய்துகொண்டவனுமிருக்குமவனென்றபடி. புனத்து
ழாய் - தன்னிலத்தில் துழாயை, புனம் - பயிர்விளையத்தக்க நிலம். திருமேனியில் [illegible]
லேநின்றாப்போலே ஈகிகொஜஸ் [illegible] ஸாஸிமையையென்றபடி. முடி - [illegible]
யவனை, மாலை மார்பன் - அந்த தாஸீவெமையை மார்விலுடையவனை. ஆச்ரிதவிரோதிகளைப்போக்கி
[illegible] ஞானமாடியருளி தாஸீ [illegible] ஆகிருக்குமவனென்றபடி. என்
னப்பன் தன் - இவ்வழகை யெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்த உபகாரகனுடைய, மாயங்களை - [illegible]
ளையே, நினைக்கும் நெஞ்சு - அநுஸந்திக்கும்படி வியப்பான [illegible], உடையேன் - [illegible], எனக்கு,
இனி இப்படிப்பட்ட [illegible] பெற்றபின்பு நீள் - விஸ்தீர்ணமான, நிலத்து [illegible] [illegible]
[illegible] நகாரெ [illegible] ஸ்த்ர. பார்க்கர் - பார்க்க [illegible]
யென்றபடி. திருநாட்டிலும் தமக்குஸமரில்லையென்று மேற்சொல்லியிருக்க இத்தலையை நிகரில்லை யெ
ன்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ என்னில்? ஆநந்தரூப [illegible] ஸுரமான தேசத்திலேயிருந்து
எம்பெருமானை யநுபவிப்பதிற்காட்டில் இருள்தருமா ஞாலத்திலிருந்து அநுபவிக்கை [illegible]
லே இங்கிருந்தநுபவிப்பாரிலும் எனக்கு ஸத்ருசரில்லையென்கிறார். இதுஸ்வஸ்வநாபம்
பண்ணுகிறபடி. * * * * * ௭॥

நீள் - விஸ்தீர்ணமான, நிலத்தொடு - ப்ருதிவியோடேகூட, வான் - ஆகாசமானது, [illegible]
[illegible] ப்ருதிவிலோக [illegible] ஜாதிகளும் ஆகாசலோக [illegible] என்றபடி. வியப்ப - வியப்ப
பட, இதுக்குச்செய்து என்கிறத்தோடந்வயம். நிறை - பூர்ணங்களான, வைநாயாதி யுத்தங்களாலே
பூர்ணங்களானவென்றபடி. பெரும்போர்கள் - மஹாயுத்தங்களை, வாணனோடுவனும் தனித்தனியே
ப்ரதானரான [illegible] தனித்தனியே யுத்தங்கள் பண்ணுகையாலே போர்களென்று பஹு
வசநம். செய்து, வாணனாயிரந்தோள் - வாணாஸுரனுடைய ஸஹஸ்ர [illegible] பாஹுக்களை, துணித்ததும்
[illegible]; உட்பட - இதுமுதலாக, மற்றும்பல - இன்னுமநேகங்களான, இது மாயங்களென்கிறதற்கு

மூ—பல மாணியாய் நிலங்கொண்டமாயனென்னப்பன்றன் மாயங்களே* காணுநெஞ்சுடையேனெனக்கினியென்னகலக்கமுண்டே* ॥௮॥

கலக்க ஏழ்கடலேழ்மலையுலகேழுங்கழியக்கடாய்* யுலகத்தேர்கொடுசென்றமாயமுமுட்படமற்றும்பல* வலக்கையாழியிடக்கைச்சங்க மிவையுடைமால்வண்ணனை* மலக்குநாவுடையேற்குமாறுளதோவிம்மண்ணின்மிசையே* ॥௯॥

ஆ—திவ்யசேஷ்டிதங்களையுமே அநுஸந்திக்கும்நெஞ்சுடையேனானவெனக்கு இனிகலக்கமுண்டோவென்கிறார்॥ (கலக்க) வைதிகபுத்ராநயநார்த்தமாக வெழுந்தருளுகிறபடியைக்கண்டு பீத்யதிஶயத்தாலே வேதநாவேதநஸமுத்ரபர்வதங்களும் க்ஷோபிதமாம்படி ஸர்வலோகங்களையும்கழிய ஸநாயாஸேந திருத்தேரைத்திருநாட்டிலே செல்லக்கடாவியருளின ஆஶ்சர்யமுட்பட மற்றுமுள்ள ஸர்வசேஷ்டிதங்களையும் ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யஸௌஶீல்யவாநாகையாலே அதிஶாயிநிரஸநார்த்தமாக ஶங்கசக்ராதி ஸர்வதிவ்யாயுதங்களையும் ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற அழகையும் எம்பெருமானையும்கூட வீடழிக்கும்படி செவிக்கினியசெஞ்சொல்லாலேத்தப்பெற்ற வென்னோடொப்பாருளரோ? இந்தலோகத்திலென்கிறார். ॥௯॥

இ—ஸமமாக தேவகார்யங்களான கார்யங்களைச்செய்கையாலும் க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடொத்திருக்கையாலே ஸ்ரீவாமநாவதாரத்தை இங்கேயநுஸந்திக்கை யுசிதமென்றுகருத்து. ॥௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஏழ்கடலேழ்மலையுலகேழும்கலக்கவென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(வைதிகேத்யாதியால்) ஏழ்கடலித்யாதிவிஶேஷணத்தைக் காகாக்ஷிந்யாயேந கழியவென்கிறவிதத்தோடேயும் ஸம்பந்தித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஸர்வேத்யாதியால்) உலக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேசெல்லவென்று) சேஷ்டிதங்களையுமென்கிறதற்கு அழகையுமென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யேத்யாதியால்) அழகையுமென்கிறதற்கு ஏற்றப்பெத்த என்கிறதோடே ஸம்பந்தம் மலக்குநாவுடையேற்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(எம்பெருமானையுமித்யாதியால்) வீடழிக்கை- விக்ருதனாக்குகை, மாறுளதோ விம்மண்ணின்மிசையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒப்பாரித்யாதியால்) ॥௯॥

ஶ—விஶேஷணம். மாணியாய்- வாமநனாய், வாமநப்ரஹ்மசாரியாயென்றபடி. நிலம் - ப்ருதிவியை, கொண்ட- மஹாபலிபக்கல் நின்றும் ஸ்வீகரித்தவனை, மாயன்-ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனான், என்னப்பன்தன்- அந்தவிசித்ரசேஷ்டிதத்தாலே என்னைவஶீகரித்து எனக்குஸ்வாமியானவனுடைய, திருவுலகளக்கிறேனென்கிற வ்யாஜத்தையிட்டு அளந்துகொண்டது தம்மையென்றிருக்கிறார். மாயங்களே- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களையே, காணும் நெஞ்சுடையேன்- காணும்படியான மநஸ்ஸையுடையேனான எனக்கு, ஆழ்வார் முடியானேயிற் கரணங்களை யுடையவராகையாலே நெஞ்சுதானே நினைக்கவும் வற்றாய்க் காணவும் வற்றாயிருக்கு மென்று பிள்ளான் பணிக்குமென்று பட்டர்கள் அருளிச்செய்வார்கள். இனி- நெஞ்சு இப்படியானபின்பு,என்ன கலக்கமுண்டு- ஒருகலக்கமுமில்லையென்றபடி. ॥௮॥

ஏழ்கடல் - ஸப்த ஸமுத்ரங்களும், ஏழ்மலை - ஸப்தகுலாசலங்களும், உலகேழும் - ஸப்த லோகங்களும், கலக்க - கலங்க, வைதிகபுத்ராநயநார்த்தமாக எழுந்தருளுகிற அழகைக்கண்டு பீத்யதிஶயத்தாலே க்ஷோபிதங்களாம்படி யென்கை. கழிய - இவையெல்லாவற்றையும் அதிக்ரமிக்கும்படி, கடாய் - திருத்தேரைக் கடாவி, உலக்க - முடிய, திருநாட்டிலேசெல்லும்படியாகவென்றபடி. தேர்கொடு - ரதத்தைக்கொண்டு, சென்றமாயமுமுட்பட - போனவாஶ்சர்யமும்முதலாக, மற்றும்பல - இன்னும்அநேகங்களும் வைதிகபுத்ரர்களுடைய ஸஶரீராநயநம் [illegible] முதலாக மற்றுமுள்ள ஆஶ்சர்யங்களுமென்றபடி. வலக்கை- தக்ஷிணஹஸ்தத்திலே, ஆழி - சக்ரமும், இடக்கை - வாமஹஸ்தத்திலே, சங்கம் - ஶங்கமும், இவையுடை - இவையித்தனையு முடையவனை, மால்வண்ணனை - நீலவர்ணனை, மால் - நீலம். மலக்கு - மலங்கப்பண்ணத்தக்கதான, ஸௌந்தர்யாதிஶயத்தாலே வ்யாகுலமாம்படி பண்ணத்தக்கதான என்றபடி. நாவுடையேற்கு - நாக்கையுடையவனானவெனக்கு, [illegible] உடையவனானவெனக்குஎன்றபடி. இம்மண்ணின்மிசை - இந்தமண்மேலே, இந்தலோகத்திலேயென்றபடி. மாறு- எதிர், உளதோ-உண்டோ, [illegible] வேறு ப்ருதிவியிலில்லையென்று ஸ்வஸ்ய அநந்யத்தையை அநுஸந்திக்கிறபடி. ॥௯॥

மூ—மண்மிசைப்பெரும்பாரநீங்க வோர்பாரதமாப்பெரும்போர்*பண்ணிமாயங்கள்செய்துசேனையைப்பாழ்பட நூற்றிட்டுப்போய்* விண்மிசைத்தனதாமமேபுகமேவியசோதிதன்றா* ணண்ணிநான்வணங்கப்பெற்றேனெ னக்கார்பிறர்நாயகரே* ௰॥

நாயகன்முழுவேழுலகுக்குமாய் முழுவேழுலகுந்தன்* வாயகம்புகவைத்துமிழ்ந்தவையாயவையல்லனுமாம்*

ஆ—(மண்மிசை) பூபாராவதரணார்த்தமாக ஸாரத்யேந ஹஸ்தஹாஸாதிகளைப்பண்ணியருளி மஹாபாரதஸங்க்ராமத்தைப்பண்ணுவித்து ஸர்வஸேனையையும் நசிப்பித்து ஸ்வேதரஸஜாதீயவிஜாதீயநிரதிசய தேஜஸ்ஸமித்தனாய்க்கொண்டு ஸ்வகீயதிவ்யவாஸஸ்தானத்திலே எழுந்தருளின எம்பெருமானுடைய ஸர்வ திவ்யாவதாரங்களையும் ஸர்வதிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ஸர்வதிவ்யகல்யாணகுணங்களையும் ஸர்வகாலமும் அநுபவிக்கப்பெற்ற வென்னில் மேற்பட்டாருண்டோவென்கிறார். ௰॥

(நாயகன்) கீழிரண்டுதிருவாய்மொழியாலும் சொன்ன அர்த்தத்தை நிகமிக்கிறது. நிகிலஸம்வநிரூப

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ—மண்மிசைப்பெரும்பாரம் நீங்கவென்கிறதையுரைக்கிறார் (பூபாராவதரணார்த்தமென்று) இதற்கு. யுத்தத்தைப்பண்ணுவித்தென்கிறதோடே அந்வயம். மாயங்கள்செய்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாரத்யேநேத்யாதியால்) பாரதமாபெரும்போர்பண்ணியென்கிறதையுரைக்கிறார் (மஹாபாரதேத்யாதியால்) சோதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேதரேத்யாதியால்) விண்மிசைத்தனதாமமேபுகமேவியவென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸ்வகீயேத்யாதியால்) நான்நண்ணிநான்வணங்கப்பெற்றேன்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) எனக்கார்பிறர்நாயகரே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னிலித்யாதியால்) ௰॥

✳ நிகமனம். ✳

க்ருஷ்ணாவதாரத்தைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை நிகமிக்கிறவிப்பாட்டிலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டியாதிகளைச் சொல்லுவானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (கீழித்யாதியால்) கீழ்த்திருவாய்மொழியில் சொன்ன அவைதிகவிடகைகளைவைஷயத்தில் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாச்ரயத்தாலே விசாரவெரூகந்யாயத்தாலே அத்யந்தஇங்கேகிணைத்து நிக மிக்கிறாரென்றுகருத்து. ஸாத்விகாவதாரத்தாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியினர்த்தமும் கேசவன்என்கிறவிடத்திலே

ப—மண்மிசை - பூமியின்மேலே, பெருமபாரம் - விச்வம்பரையானவளுக்கும் பொறுக்க வசக்யமாம்படி பெரியதானபாரமானது, நீக்க - நிவ்ருத்தமாம்படி, இதுக்குப்பண்ணியென்கிறத்தோடே அந்வயம். பாயங்கள் - ஜயத்ரவதத்தினன்று ஸாத்யகிக்கு ஹஸ்தஹாஸாதிகளானஆச்சர்யங்களைச்செய்து, ஓர் - அத்விதீயமான, பாரதமா என்கிறதை மாபாரதவென்றுமாறி அந்வயிப்பது. மஹாபாரதமாகிற, பெரும்போர் - பெரிய யுத்தத்தை, பண்ணி - பண்ணுவித்து, சேனையை - ஸேனையை, பாழ்பட - பூமியில் துகைபடும்படி ஸேனையெல்லாம் நிச்சேஷமாக நசிக்கும்படியென்கை. நூற்றிட்டு- ஸங்கல்பித்து. உபாயங்களை பண்ணியென்றபடி. போய் - வந்தகார்யம் நிவ்ருத்தமானவாறே இந்தஸம்ஸாரமண்டலத்தை விட்டுப்போய், விண்மிசை - ஆகாசத்தின்மேலே, பரமவ்யோமத்திலே யென்றபடி. தனதாமமே - தனக்கஸாதாரணமான ஸ்தானத் தையே, புக - ப்ரவேசிக்க, மேவிய - அநுஷ்டித்தவனை, அநுஷ்டித்துப்ரவேசித்தவனுடையவென்றபடி. சோதி தன் - நிரதிசய தீப்தியுக்தனான க்ருஷ்ணனுடைய, தாள் - திருவடிகளை, நண்ணி - கிட்டி, நான் வணங்கப்பெற் றேன் - நான் சேஷவ்ருத்திகளைப்பண்ணப்பெற்றேன், எனக்கு - ஸர்வம்விஷயனுனவெனக்கு, பிறர் - அந்யர் - நாயகர், பெரியவர், ஆர், எனக்குமேற்பட்டாரொருவருமில்லையென்றபடி. * * ௰॥

முழு - க்ருத்ஸ்நங்களான, எழுலகுக்கும் - ஸப்தலோகங்களுக்கும், நாயகனாய், - ஸர்வேச்வரனாய், முழுவேழு லகும் - க்ருத்ஸ்நங்களான ஸப்தலோகங்களையும், தன்வாய் - தன் வதநத்தினுடைய, அகம் - உள்ளே, புகவை த்து - ஜடரத்திலே ப்ரவேசிக்கும்படி வைத்தும், ஜடரத்திலே ப்ரவேசிக்கும்படி தன்வதநத்திலே வைத தென்றபடி. ப்ரளயகாலத்திலே நிகரணம் பண்ணியென்று வ்யவஸிதார்த்தம். உமிழ்ந்து - உத்கரணம் பண்ணி, ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. அவையாய்- அந்த ஸப்தலோகங்களுமாய், சரீரகா கனுமென்றபடி. அவையல்லனுமாம்- ஸ்வஜாதீயனுமாகாகிற்கிற, தத்கதசேஷாஸம்ஸ்ருஷ்டனுமாகாகிற்கிற

மூ—கேசவனடியிணைமிசைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* தூயவாயிரத்திப்பத்தாற்பத்தராவர்துவளின்றியே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—கேஶிநிஷூதந - க்ருஷ்ண நிர்தோஷாவதாரங்களில் ஸுலப ஸமஸ்த ஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தையுடையனாய் ஸர்வேஶ்வரனான மஹாப்ரபாவஸம்பந்நராய் திவ்யாவதார திவ்யசேஷ்டிதவிஶிஷ்டனான வெம்பெருமானைச்சொன்ன வாயிரத்துளித் திருவாய்மொழிவல்லவர்களை யித்திருவாய்மொழிதானே நிரவத்யபக்தி ஸம்யக் நிரவத்ய பக்திகளாகப் பண்ணி ஸர்வேஶ்வரனாரவிந்த விஷயாநந்யப்ரயோஜந நிரதிஶய நிரவத்ய பக்தியுக்தராக்குமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—இத்திருவாய்மொழியினர்த்தம் ஸம்க்ருஹீதமாகிறதென்றருளிச்செய்து. முழுவேழுலகுந்தன்வாயகம் புகவை த்துமிழ்ந்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலேதி க்ருத்யாதியால்) அவையாயென்கிறவதாரநாயிக ரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிபந்தநஸம்ஸ்பர்த்தாலே) அவையல்லனுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்தோஷஸம்ஸ்பர்த்தாலே) ஸ்வரூபம் நிர்தோஷஸம்ஸித்தமான ஸகலஸம்ஸ்பர்ஶ ஸம்பந்தம். நாயகன்முழுவேழுலகுக்குமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) கேஶிஹந்த்ருத்வமாத்ரமான கேஶவஸ்வரூபம் க்ருஷ்ணாவதார ஸௌலப்யத்தைக் காண்பித்தபடியை ஜ்யோதிப்பித்துக்கொண்டு ஸகலாவதாரஸகலதிவ்யசேஷ்டிதங்களையு முபலக்ஷிக்கிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணதேத்யாதி யால்) தாத்பர்யமாய்த்தி லக்ஷ்யவிஶேஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழிவல்லவர்களையென்று) இப்பத்தால் பத்தராவர்என்கிற இவ்வவதாரவாக்யாலே வ்யஞ்ஜிதமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இத்திரு வாய்மொழிதானேயென்று) துவளின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யதீஸம்யகே த்யாதியால்) பத்தராவர்என்றது - ஸம்கோசாஸாவாஸ்வஸ்தியபுண்ய ஹஸ்திவாரமென்றுகாட்டுகிறார் (வார ஜேத்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஶ—வென்றபடி. கேசுவனடி - கேஶிஹந்தாவான க்ருஷ்ணனுடையதிருவடிகளுடைய, இணைமிசை - யாதஸ்த்தி ன்மேலே, க்ருஷ்ணவாரணயாதஸ்விஷயமாகவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - ஸக்ஷம். ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், தூய - விஶுத்தமான, க்ருஷ்ணாவதார வ்ருத்தாந்தங்களையே சொல்லுகையாலே சுத்தஸத்வ மானவென்றபடி. இப்பத்தால் - இந்த தஶகத்தால், இதுக்குப்பத்தராவர் என்கிறத்தோட்டம். துவளின்றி - கு ற்றமில்லாமல், துவள் - குற்றம்- சந்தேஹவ்ருத்திஸம்யகங்களொன்றுமில்லாமலென்றபடி. பத்தராவர் - பக்தரா வர்கள், இப்பத்தைஅப்யஸித்தவர்களென்று ஶேஷம். * * * ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்ட ஸம்யமி ஶ்ரீவேதாந்தாசார்ய ஸார்வபௌம ஶ்ரீமதாதிவண்சடகோபயதீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம꞉.

ஶ்ரீ꞉.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி꞉.

(குரவை.)

ராஸக்ரீடாதிக்ருத்யை ர்வ்யஸநிகவிதைர் வல்லவீதிவ்யகாந்தை꞉
ஸம்பாவ்யாஸஹ்யஸஹவாஸ ஜாநுஜாவிஷ்கிம்ஸகேதத்யாதிஸம்பந்தை꞉ ।
ப்ராதுர்பாவைர்விபூஷ்ணோ பவஸாகரஸஞ்ஜீவநமத்யுக்ரகாமதை꞉
ஶாகஷைத்வ்யஶுத்தம் ஸ்வஸ்தித்வயாதாஸகாரவதம் ॥௨௫॥

(ராஸக்ரீடாதிக்ருத்யை꞉) குரவையாய்ச்சியரோடு கோத்ததுமித்யாதி - கோபிமாரோடே குரவை கோத்ததும் - கோவர்த்தநத்தையெடுத்ததும் சாபியணைதீர்த்ததும் முதலானவ்யாபாரங்களாலும், (வ்யஸநி விருத்தங்களாலும், (ஜ்ஞாநாதை꞉) கிரிகளிலைச்செற்றதும் - மிடுக்கரானவசுரை விஜித்தவிதைகளாலும், (ஸம்பாவ்யாஸஹ்யஸஹவாஸ) நோவவாய்ச்சி யுரலோடார்க்கவிரங்கிற்றும் - யஶோதை யுரலோடே கட்டும்படியிருந்த ஸௌலப்யத்தையாலும், (ப்ராதுர்பாவை꞉) வேண்டித்தேவரித்யாதி - தேவர்கள்ப்ரார்த்திக்க

ஈ — தா — தேவகிக்குத் தனயனாய் வந்து பிறந்து அந்தக்ஷணத்திலேதானே அந்தகாரத்தோடே கூடின அர்த்தராத்ரியிலே அவள் புலம்ப கோகுலத்திலேபோய் கம்ஸனறியாதபடி வளர்ந்த வ்ருத்தாந்தங்களாலும், (கம்ஸஸ்ய ஜ்ஞாதிஸம்ஜ்ஞை:) இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததும் இத்யாதி - கம்ஸஸம்பந்திகளான ராக்ஷஸவர்க்கங்களை நிரஸித்தது முதலான சேஷ்டிதங்களாலும், (ஹாஸ்ய ஹாஸ்யோ மே வஸ்ய ஹி மே நஷ்ட:) மனப்பரிப்போடழுக்குமானிட சாதியிற்றான்பிறந்து - ஆஸ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக ஸ்வாகாரத்தை மநுஷ்ய ஸம்ஸ்தானத்தோடே கூட ஸ்வாகாரத்தை ஸஜாதீயனுபவதரித்தருளின ப்ரஸங்கங்களாலும், (ஸமாஸ்ரயணீயஸ்வ ஸௌலப்யமாத்ரம்) நீணிலத்தொடுவானவியப்பவித்யாதி - மநுஷ்யர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் விஸ்மயாவஹமான பாணாஸுர ஸம்ஹார ஸமயவ்யாபாரத்தாலும், மாஹாத்ம்யத்தாலே மேலிரண்டுபாட்டில் "கலக்கவேழ்கடலேழ்மலையுலகேழும்" "மண்மிசைப்பெரும்பாரம்நீங்க" இத்யாதியால்சொல்லப்படுகிற வேதவேத்யாவதாரதத்வ ஸாரதயாஸ காரணங்கள்ஸம்க்ருஹீதங்கள். ஏவம்ஹூதசரித்ரங்களாலே வண்டுவரைப்பெருமாள் எல்லாருடையமநஸ்ஸையும் ஆகர்ஷிப்பாதிற்கிறாரென்று "குரவையாய்ச்சியர்" என்கிற தசகத்திலே காரிஸூநு அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௭௬

ஸ்ரீஸடகோபமஹாமுநயே நம:. ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்தில் நாலாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (துவளில்) இப்படியெம்பெருமான் திருவிண்ணகர்தொடக்கமாகவுள்ள திருநகரிகளிலே பொருந்தருளியிருந்திருப்பையும் அவனுடைய திவ்யாவதாரங்களையும் திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ஸௌந்தர்யாதிஸமஸ்தகல்யாண குணங்களையு மநுஸந்தித்த ப்ரீதியையும் அவனோடே பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷம்பெறாமையாலேவந்த நிரவதிகவ்யஸநத்தையும் அந்யாபதேஸத்தாலே அருளிச்செய்கிறார். ஒருபெண்பிள்ளை திருத்தொலைவில்லிமங்கல

⁂ ஐந்தாந்திருவாய்மொழி. ⁂

இ — இப்படி க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை அநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ்டராகாநின்றஆழ்வார் இத்திருவாய்மொழியில் அன்னைமீர்காள்? இனியுமக்காசையில்லை இவளைவிடுங்கோள் என்றாப்போலே சிலவசநங்களைப்பேசுகை அஸம்பந்தமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதிபால்) உகந்துகந்துள்மகிழ்ந்து குழையுமே இத்யாதிகளாலே இத்திருவாய்மொழியிலே ப்ரீதியுந்தோற்றுகிறதென்று அபிப்ராயம். (நிரவதிகேத்யாதி) ஞாநஸாக்ஷாத்காரத்தால்வந்தப்ரீதியும் பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷாபாவத்தால் உண்டான வ்யஸநமுமிரண்டும் அபரிச்சேத்யமாய் உள்ளடங்காமையாலே வாய்விட்டவற்றை அலற்றுகிறாரென்றுகருத்து. (அந்யாபதேஸத்தாலேயித்யாதி) எங்குமந்யாபதேஸமாத்ரம் சொல்லிக்கொண்டுபோந்தவரிங்கு ஸ்வாபதேஸமும் அந்யாபதேஸமும் தனித்துச்சொன்னது, இத்திருவாய்மொழிக்குக்கீழும்மேலும் எம்பெருமானைக்கவிபாடினார். இத்திருவாய்மொழியிலே தம்முடைய ப்ரக்ருதியையருளிச்செய்கிறாரென்றுஜ்ஞாபநார்த்தம். அவ்வந்யாபதேஸமாவதெங்ஙனேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஒருபெண்பிள்ளையித்யாதி) கீழ் இப்படி க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களிலே அவகாஹித்து அத்யந்தஹ்ருஷ்டரான ஆழ்வாருடைய இந்த ஞாநஸாக்ஷாத்காரம் முதிர்ந்து பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷத்திலே அபிநிவேஸத்தைப்பிறப்பிக்க அவ்வபிநிவேஸாநுரூபமாக ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பெறாமையாலே அத்யந்தவ்யஸநராய் அவன்பக்கலிலே அதிமாத்ரப்ரவணராகக்கொண்டு இவர்படுகிற வ்யஸநங்களை பந்துவர்க்கங்கள் இவரை ஸமயஸந்நிதியிலேகொண்டு போய்விட்ட இவருடைய பாயாஸக்கள்கண்டிவரை யிழக்கிறோமென் பயத்தாலே இவருடைய அதிமாத்ரப்ராவண்யத்தை நிவர்த்திப்பிக்கப்பார்க்க இவருடைய ப்ரக்ருதியறிந்த ஸஹ்ருதயரானவர்கள் இனிஇவரை நிவர்த்திப்பிக்கை அஸக்யமென்றுசொல்லிக்கொண்டு அஸக்யதைக்கு ஜ்ஞாபகமாக இவருடையப்ராவண்யாதிஸயஜநிதவிகாரங்களையும் அவர்களுக்குச்சொல்லுகிறபடியை இவ்வந்யாபதேஸத்தாலே பேசுகிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் ஆஸ்ரிதரை எம்பெருமான் ஸ்வவிஷயப்ராவண்யத்தாலே பாயாஸக்களைவிடும்படிபண்ணுவிக்குமென்னுமிடம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யுத்பாத்யமென்று ஸூசிதம். நோக்கியென்கிறதற்கு ஸமாவாக்யாநத்தில் க்ரியையோடே அந்வயம். நோக்கியித்யஸ்யோக்தாநிகை.

மூ — துவளில்மாமணிமாடமோங்குதொலைவில்லிமங்கலந்தொழு* மிவளைநீரினியன்னைமீருமக்காசையில்லைவிடுமி னோ* தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றுந்தாமரைத்தடங்கணென்றும்*

ஆ — தத்தி லெம்பெருமானைக்காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டுப்பெறாமையாலே அத்யந்தமயஸ்தையாய் அவ்வூருடைய ஸம்ருத்தியாதிகுணங்களையும் திவ்யாயுதங்களையும் திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தையும் சொல்லி அலற்றுகிறபடியைக்கண்டு இவளுடைய திருத்தாயாரும் பந்துக்களும் இவளையிழக்கிறோமென்னும்பயத்தாலே இவளுக்கவன்பக்கலுள்ள அபிநிவேசத்தை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்று இவளுடைய தோழியை அபேக்ஷிக்க; இவளுமவர்களைநோக்கி நிரவத்யநிரதிசயவிவிதகுணவிசிஷ்ட ஸர்வேச்வரன் திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தைத்தொழுகையே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற இவள் அவனுடைய அதிநிர்மலமாய் அதிரமணீயமாயிருந்த திருச்சங்குதிருவாழியாகிற திவ்யாயுதங்களையும் பாவனீகசௌந்தர்யங்களையும் சொல்லியலற்றி அத்தாமரைகளின்நிழலிலே வளரக்கடவ குவளைபோலேயிருந்த அழகியகண்கள்

மேல்முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யானம்.

இ — துவளில்என்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரவத்யஎன்று) மாமணியென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரதிசயவென்று) மணிசப்தம் ஸர்வோத்கர்ஷமாகையாலே ஸகலகுணஜாதிவாசமென்றுகாட்டுகிறார் (விவிதேத்யாதியால்) இத்திருவாய்மொழியிலே ஆழ்வார் ப்ரக்ருதிசொல்லப்படுகிறதென்று நம்முதலிகளெல்லாம் இத்திருவாய்மொழியைப் போரவிரும்பியிருப்பார்களென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காகப்பாட்டுத்தோறும் அதிரமணீயஸௌகுமார்யவிசிஷ்டவடிவழகுகளாலே வ்யாக்யானஞ்செய்தருளுகிறார். தவளவொண்சங்குஎன்கிறதையுரைக்கிறார் (அதிநிர்மலமித்யாதியால்) குவளையொண்மலர் என்கிறவிடத்தில் ஒண்சப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்தாமரையித்யாதியால்) ॥க॥

ப — துவளில் - துவளில்லாத, துவள் - அவத்யம், நிரவத்யங்களானவென்றபடி. மாமணி - மஹத்துக்களான, நிரதிசயகாந்திமத்துக்களான வென்றபடி. மணிமாடம் - ரத்னங்களாலே ரசிதமானபவனங்கள், ஓங்கு - உன்னதங்களாயிருக்கிற, அவ்வூருக்கு ஸந்நிக்ருஷ்டமாகையாலே விச்லேஷித்தபோது துடங்கி அவ்வூரையும் அவ்வூரில் மாடங்களையும் அவற்றில் மாணிக்கங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு வைத்தகண்வாங்கமாட்டாதே யிருக்கிறாளென்று இவ்விசேஷணங்களுக்கு அபிப்ராயம். தொலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில்லிமங்கல மென்கிற திவ்யநகரத்தை, தொழுமிவளை - தொழுகையே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற இவளை, "ப்ராஞ்ஜலிம் ப்ரஹ்வமாஸீநம்," என்கிறகணக்கிலே தொழுகையே சேஷபாவமெதுவாயிருக்கிற இவளையென்றபடி. இது ஸாபிப்ராயவிசேஷணம். இத்தனை அபிநிவேசயான இவளை நிவர்த்திப்பிக்கப்போமோவென்றபிப்ராயம். இதுக்குவிடுங்கோ ளென்கிறத்தோடே அந்வயம். அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், ஸ்வவிஷயத்திலே அவகாஹிக்கையென் றொன்றில்லையோ? கேவலம் சரீரத்தை யுண்டாக்கினரை அநுவர்த்திக்கையே பாரார்த்ஷ்யமோ?என்று ஸம்போதநத்துக்குக்கருத்து. நீர் - அடியிலே இவளைக்கொண்டுபோய்த்தொலைவில்லிமங்கலத்திலழக்கைக்காட்டின நீங்கள், விடுமினோ - விடுங்கோள், இவளைவிடுகையாவது - இவளுங்களுக்குவிதேயையென்கிற பாவனையை விடுங்கோள்என்றபடி. இவளுடைய அநுபவத்துக்குத்தண்ணீர்த்துரும்பாகாதே இவளுக்கோடுகிற ரஸத்தைக்கண்டுகொண்டு நிற்கப்பாருங்கோளென்று கருத்து- இனி-இவள் அதிமாத்ர ப்ராவண்யையானபின்பு, தொழுகையேசேஷபாவமெதுவாவதற்கு முன்னேயன்றோ மீட்கப்பார்ப்பதென்றுகருத்து. உமக்கு - தாய்மாரான உங்களுக்கு, ஆசையில்லை, இவளைஆசைப்படஅவகாசமுமில்லை ப்ராப்தியுமில்லை யென்றபடி. ப்ராப்தயளவன்றெங்களானுப்பக்கல் பெற்றவர்களுக்கு ப்ராப்தியுண்டோ? புக்கவிடத்தே ப்ரவணைகளாகா நிற்பாரைப்பெற்றவர்கள் நாங்கள் என்கிறதைக்கொண்டு நிவர்த்திப்பிக்கை யுசிதமோவென்றுகருத்து. இப்படி இவளைஆசைப்பட அவகாசமில்லையென்கிற தெத்தாலேயென்ன? இவளுடைய தசைகளைப்பார்க்கலாகாதோ வென்றவற்றைச் சொல்லுகிறாள். தவள - பவளமான, ஸ்வச்சமான, அவன் திருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி பரிசுத்தமான வென்றபடி. ஒண் - ஒள்ளியதான, "உண்பதுசொல்லி உலகளந்தான் வாயமுதங்கண்படைகொள்ளில் கடல்வண்ணன் கைத்தலத்தே" என்றுபிராட்டிமார் கொண்டாடும்படி அதிசயிதமான வென்றபடி. சங்கு - சங்கம், சக்கரம் - இப்படியொருவிசேஷணமிட்டுச் சொல்லவொண்ணாதவழகையுடைய சக்ரம், என்றும் - இப்படிசொல்லியும், தாமரைத்தடங்கள் - தாமரைஸஸாக்ஷம்போலே

௧௮

மூ— குவளையொண்மலர்க்கண்கணீர்மல்கநின்றுநின்றுகுமிறுமே* குமிறுமோசைவிழவொலித் தொலைவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக்* கமுதமென்மொழியாளை நீருமக்காசையின்றி யகற்றினீர்* திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்கு, மற்றிவ டேவதேவபிரானென்றே*

௧௯

ஆ— நீர்மல்க நின்றுநின்று குமிறுநிற்கும். இவளையாசைப்படவேண்டாவென்கிறாள்.

(குமிறும்) மஹோத்ஸவங்களையுடைத்தான ஸமுசிதமான கோஷத்தையுடைத்தான தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கீகோள். அன்றுதுடங்கி விரஹவ்யஸநத்தாலே அவஸ்தையைப்போலே பொருவெலிதீக்ஷேயன்றியே நின்று அதிஸம்ப்ரமமாக தேவதேவபிரானென்றே சொல்லிச்

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— ஸம்ஶயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹோத்ஸவாதிகளால்). இத்தால் இவளை அவ்வூரிலே கொண்டுபோகவேண்டினால் திருநாளிலே கொண்டுபோவாருண்டோவென்கிறாளென்று ஸங்கதி. திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றுதுடங்கியித்யாதியால்) அமுதமென்மொழியாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிஸம்ப்ரமாதியால்) கிளியும்வாயொடுக ண்கள்நீர்மல்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழுதானென்று) அகற்றினீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய—

மூ— அதிவிஶாலங்களானதிருக்கண்கள். தடம்- விஶாலம். என்றும்- இப்படிசொல்லியும், ஸாவகாஶங்களென்றும் சாதுர்யவிஶாலநேத்ரங்களென்றும் சொல்லியென்றுமெய்ப்பாடும். இவைகளைக்காணவேணுமென்றுசொல்ல உபக்ரமித்து பரவஶமாகியாலே அவ்வளவுசொல்லமாட்டாதே அவஸ்தையிலேவிரமித்தென்றபடி. அதினும்சங்கு சக்கரம்தாமரைத்தடங்கணென்றிப்படி யொருக்கால்சொல்லமாட்டாதேசங்குசக்கரமென்றுசொல்லிவிரமித்தபின்பு தாமரைத்தடங்கணென்று சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. குவளை - கருநெய்தலினுடைய, ஒண் - அழகியதான, மலர்- புஷ்பம்போலேயிருக்கிற, கண்கள்- நேத்ரங்களானவை, நீர்மல்க- ஜலங்கள் ப்ரவஹிக்கும்படி, இதுக்கு க்குமிறுமென்கிறத் தோடன்வயம். நின்று நின்று- க்ஷயாரணம் பண்ணிப்பண்ணி. க்ஷணக்ஷணம் ஶிதிலமாகிற ஞானத்தை யரித்து யரித்தென்றபடி. குமிறும்-வாய்விட்டுச்சொல்லமாட்டாதே யுள்ளேகுமிறாநிற்கிறாள் ௨

குமிறும். - குமுறாநிற்கிற, நாநாவித்யாத்ய ஸங்கமத்தாலே அவ்யக்தவிஶேஷமாகக்குமிறாநிற்கிற வென்றபடி. ஓசை - த்வநியை யுடைத்தான, விழவு - உத்ஸவத்தில், ஒலி - கோஷத்தை யுடைத்தான, "மகோஷாலவண்யாஹவோஷோரஹஸ்ரஶப்தநஃ ஶ்ரோத்ரஹ்ருதி ஸங்கரநாதாதிகஃ" என்கிறபடியே உத்ஸவகோலாஹலங்களை யுடைத்தானவென்றபடி. பாவியே இவ்வ்யஸநிப்பட்டால் இவளைக்கொண்டு மீள்வன்றோவிருப்பது? அவ்வூரையும்திருநாளையும் அங்குள்ள உத்ஸவகோஷங்களையும் கண்டுவைத்து இவளைக்கொண்டு புகுருவாருண்டோ வென்றுகருத்து. தொலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, கொண்டுபுக்கு - இவளைக்கூடக்கொண்டுபோய் ப்ரவேஶித்து. இதுக்கு அகற்றினீர் என்கிறத்தோடே அந்வயம். அமுத - அம்ருதம்போலே ஸரஸமான, மென் - ம்ருதுவான, மொழியாளை - பாஷணத்தையுடைய இவளை, இதுக்கும் அகற்றினீர் என்கிறத்தோடே அந்வயம், மொழி - பாஷணம். கண்டார்க்கு ப்ரீதிகரமான இவளுடைய பாஷணங்களை நீங்கள் கேளாதபடி வாக்ஸஹிதைகளாவதே என்றுகருத்து. அதாவது? அவ்வூரில்புக்கபின்பு இவர்களோடே இவள் வார்த்தை சொல்லத்தவிர்ந்தாளாய்த்து. நீர் - இவளுடையவார்த்தையின் மாதுர்யத்தையறிந்திருக்கிற நீங்கள், உமக்காசையின்றி - உங்களுக்கிவள் பக்கலாசையில்லாமல், இவள்பக்கலாசை யுண்டானால் இவளை யவ்வூரில் கொண்டுபோவதுகோளோவென்றுகருத்து. அகற்றினீர் - அக லும்படி பண்ணினீர்கோள், அகலுகை - விஶ்லேஷிக்கை. உங்களை விட்டகன்றுபோம்படி பண்ணிக்கொண்டிகோளென்றபடி. இவளெங்களைவிட்டுப்போம்படியானளென்கைக்கு ஹேதுவகமெதென்ன? இவளுடைய தஶையைப் பாருங்கோளென்கிறாள். திமிர்கொண்டால் ஒத்துநிற்கும் - ஶரீரம் திமிர்ப்பதினால் யாதொரு ஆகாரமுண்டு? அந்த ஆகாரத்துக்கு ஸத்ருஶையாயிராநின்றாள், திமிர் - தேஹத்திலே வாதவிகாரத்தாலே வரும் ஸ்தம்பம், ஒரு வ்யாபாரக்கும் க்ஷமையல்லாதபடி ஸ்தப்தையாகாநின்றாளென்றபடி. மற்று - அப்படியன்றிக் கே ஒரு வ்யாபாரக்கு க்ஷமையானபோது என்றபடி. இவள்-அவன்பக்கல் அதிமாத்ரப்ரவணையான இவள், தேவதேவபிரானென்றே- தேவர்களான நித்யஸூரிகளுக்கும் தேவரான ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேநாதிகளுக்குத்தன்னே

ஆறு—நிமியும் வாயொடுகண்கணீர்மல்க நெக்கொசிந்துகரையுமே* ।௨।

கரைகொள்பைம்பொழிற்றண்பணைத் தொலைவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக* உரைகொளின்மொழியாளை நீருமக்காசையின்றியகற்றினீர்* திரைகொள்பௌவத்துச்சேர்ந்ததுந் திசைஞாலந்தாவியளந்ததும்*

ஆறு—சொல்லிக்கொண்டழுது நெக்கொசிந்து நீராயுருகாநிற்கும், ஆதலால் அங்கேகொண்டுபுக்கு வலிய இழந்தீர்கள், இனி இவளை ஆசைப்பட்டால் கிடைக்குமோவென்கிறாள். ।௨।

(கரைகொள்) அதிமநோஹரஸௌரப்ய ஸஹிதாதிஸீதல விடபவிராஜித ஸகலஜலாவகாஹிதா ஸிகரவபிவ்யாப்தவயஸ்ஸத்தையுடைத்தான தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்க அன்றுதுடங்கி அவனைப்பிரிந்தவ்யஸநத்தாலே ஸ்வாத்யாதிமதப்பாக்கொண்டு அத்யந்தபரவசமான சொற்களாலே திருப்பாற்கடலிலே.

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) வலியவென்றது- வலுவிலென்றபடி. உமக்காசையின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிஇவளைமித்யாதியால்) ।௨।

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

தண்பணையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிமநோஹரேத்யாதியால்) பைம்பொழிலென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஸகலஜலேத்யாதியால்) கரைகொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வபிவ்யாப்தேத்யாதியால்) இத்தால் திருநகரிலேதான் கொண்டுபோகவேண்டினால் அவ்வூரில் திருச்சோலையுள்ளிட்டுக்கொண்டு போவாருண்டோ? இவளை அத்திருச்சோலையுள்ளாகக்கொண்டுபோய்க்கெடுத்தீர்களென்கிறாளென்று ஸாமதிஸூசிதமான உதாரயத்திலே அபிப்ராயமான அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அன்றுதுடங்கியித்யாதியால்) உரைகொளின்மொழியாளையென்றதை நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அத்யந்தபரவசமித்யாதியால்) பௌவத்துசேர்ந்தது மென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்) திரைகள்மேய்த்தது

ஸ— அநுபவிக்கக்கொடுக்கிற உபகாரகனென்றேசொல்லி, இதுக்குமேல் சொல்லமாட்டாதே இவ்வளவேசொல்லியென்றிவ்வயாபாரணத்துக்குத் தாத்பர்யம். நிமியும் வாயொடு - உதடுநெளியாநிற்கிறவாயோடே. நிமிதல் - நெளிதல், கண்கணீர் - நேத்ரஜலங்கள், மல்க - ப்ரவஹிக்கும்படி, நெக்கு - நெகிழ்ந்து, ஸ்த்ரீத்வத்தாலே ஹ்ருதயமும் தேஹமும் நெகிழ்ந்து என்றபடி. ஒசிந்து - அநந்தரம் ப்ரஸிதிலமாய், கரையும் - நீராயுருகாநின்றாள். * * * ।௨।

தண் - ஸீதளங்களான, வாயுவஹாஹதயா அதிஸீதளங்களானவென்றபடி- பணை - பணைத்த, ஸாகைகளை யுடையவையான வென்றபடி. கரைகொள் - கரைகளைக்கொண்டிருக்கிற, கரை - வயஸ்ஸுஸ்ஸம். வயஸ்ஸுஸ்ஸங்களையெல்லாம் வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கிற வென்றபடி. பைம் பச்சைகளான, அதிஸீதளங்களான வென்றபடி. பொழில்- உத்யாநங்களையுடைத்தான, தொலைவில்லிமங்கலம்- திருத்தொலைவில்லிமங்கல மென்கிற திவ்யநகரத்திலே, கொண்டுபுக்கு - இவளைக் கொண்டுபோய் ப்ரவேசித்து இதுக்கு அகற்றினீர் என்கிறத்தோடே அந்வயம். உரைகொள்- உரைகொள்ளப் படுகிறதான, அர்த்தவயஸ்ஸும் போகாதே ஸப்தமாத்ரமே கேட்டநுபவிக்கப் படுகிறதான வென்றபடி. இன் - போக்யமான, அர்த்தமிருக்க ஸப்தமாத்ரமே கேட்டநுபவிக்கும்படி அதிபோக்யமானவென்றபடி. மொழியாளை - பாஷணத்தையுடையவளான இவளை, நீர் - இவள்ப்ரக்ருதியையறிந்திருந்த நீங்களே, உமக்காசையின்றி - இவள்பக்கல் உங்களுக்கு அபேக்ஷையில்லாமல், ஆசை யுண்டானால் இப்படி செய்வீர்களோ இவளை அவ்வூரிலே கொண்டுபுகுகையென்றும் இவள்பக்கலாசையில்லாமையென்றும் பர்யாயம். இவள்வேண்டாவென்றன்றோ நீங்கள இவளை அங்கேகொண்டுபுக்கதென்றுகருத்து. அகற்றினீர் - விஸ்லேஷிப்பித்தீர்கோள், அகலுகை - விஸ்லேஷிக்கை. இவள் உங்களோடுறவற்று விஸ்லேஷித்துப்போம்படி பண்ணிக்கொண்டீர்களென்றபடி. இவளிப்படியானதுக்கு ஹேதுவதென்னச் சொல்லுகிறாள். திரைகொள் - திரையைக்கொண்டிருக்கிற, திரை- தரங்கம். ஸங்க்ஷோபஜநிதஸமுத்ரங்களை ஸஹஸ்ரமுக தரங்கராணவிதயான வென்றபடி. பௌவத்து - க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே, பௌவம் - ஸமுத்ரம். சேர்ந்ததும் - ஸுரநாதிகள் கூக்குரல் கேட்கும்படியாகக் கண் வளர்ந்ததுவும், திசைஞாலம் - திக்குக்களோடே கூடின பூமியை, தாவியளந்ததும் - திருவடிகளைநீட்டி அளந்ததுவும்

மூ— நிரைகள்மேய்த்ததுமே பிதற்றி நெடுங்கண்ணீர்மல்கநிற்குமே* ॥௩॥

நிற்குநான்மறைவாணர்வாழ்தொலைவில்லிமங்கலங்கண்டபின்* அற்கமொன்றுமறவுறாள் மலிந்தாள்கண்டீரிவளன்னைமீர்* கற்குங்கல்வியெல்லாங்கருங்கடல்வண்ணன்கண்ணபிரானென்றே* யொற்கமொன்றுமிலளுகந்துகந்துள்மகிழ்ந்துகுழையுமே* ॥ச॥

ஆ— கண்வளர்ந்தருளினபடியையும் இந்தலோகத்தை யளந்தருளினபடியையும் பசுமேய்த்தருளினபடியையும் முதலாகவுள்ள திவ்யசேஷ்டிதங்களைப்பேயலற்றி தன்னுடைய திருக்கண்கள்பரப்புமாறும்படி நீர்மல்காநிற்கும்; ஆதலால்அங்கேகொண்டுபுக்கு இவளைவலியவிழுந்திகோளென்கிறாள். ॥௩॥

(நிற்கும்) ஸ்வஸாமஷ்யநிஷ்டாஷ்டாஸேஷ வேதவேதாங்காத்யவதாரான திவ்யஜனங்கள் வேதவேத்யமான ஸர்வஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டு வாழுகிற திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தைக்கண்டபின் ஸ்வரூபாநுரூபமான தைர்யத்தைக்கடந்து ஒருவர்க்கும் விதேயையன்றியே சொல்லும்சொல்லெல்லாங் கருங்கடல்வண்ணன் கண்ணபிரானென்றேயெப்போதுஞ்சொல்லி ஒருஶ்ராந்தியுமின்றியே அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லச்சொல்ல மேன்மேலெனவந்த ப்ரீதிஉதவத்தாலே

இ— மென்கிறத்தைப்புரைக்கிறார் (பசுவித்யாதியால்) இது உபலக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (முதலாகவித்யாதியால்) நெடுங்கண்என்று கண்ணைவிசேஷித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) பரப்பு - விஸ்தாரம், மாறும்படி - பாஷ்பங்களாலே ஆவ்ருதமாம்படி, த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) வலியவென்றது - வலுவிலென்றபடி. ॥௩॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

நிற்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸாமஷ்யவென்று) இத்தால் ஹேதுதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஷ்டாஷ்டவென்று) நான்மறைவாணரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸேஷத்யாதியால்) வாழ்ஜென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதவேத்யமித்யாதியால்) அற்கமொன்றுமறவுறாள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகேவத்யாதியால்) மலிந்தாள்கண்டீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்குமித்யாதியால்) கற்குங்கல்வியெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமித்யாதியால்) ஒற்கமொன்றுமிலளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருஶ்ராந்தியுமித்யாதியால்) உகந்துகந்து என்கிறவிரூக்திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்க

ப— கொண்டதும், நிரைகள்மேய்த்ததுமே - பசுக்களை மேய்த்ததுமே, ஏவகாரணம் இவளுக்குநம்போடு ஸம்ஶ்லேஷணமில்லைகண்டீகோளென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. பிதற்றி- வைலக்ஷண்யத்தாலே அக்ரமமாக அநுபவித்து, நெடுங்கண் - அதிவிஸ்தாரமான விஶாலநயனங்கள், இவையிரண்டும் க்ஷீரஸாகரங்களென்னலாம்படி அதிவிஸ்தாரங்களான இக்கண்களிரண்டிலும் - வர்ணனமாமபடி பாஷ்பமுண்டாவதே! யென்றுகருத்து. நீர்மல்க - ஜலம் ப்ரவஹிக்கும்படி, நிற்கும் - நில்லா, நின்றாள். பிதற்றவும் க்ஷமையன்றியே ஸ்தப்தையாகாநின்றாளென்றபடி. ॥௩॥

அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? இவள், நிற்கும் - நிற்கத்தக்கவையான, ஸ்வஸாமஷ்யசயாநித்யங்களானவென்றபடி. நான்மறை - நாலுவேதங்களுக்கு, வாணர் - நிர்வாஹகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், வாழ் - வாழா நிற்கிற, ஸமஸ்தநாமவைபவத்தாலே ஸாவியாநிற்கிறவென்றபடி. தொலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யதேசத்தை, கண்டபின் - கண்டபின்பு, அற்கம் - ஸ்வரூபாநுரூபமான அடக்கத்தை, அற்கம் - அடக்கம், ஒன்றும் - ஏகதேசத்தும், அற - மிகவும் உறாள் - அடையாநிற்கிறாளில்லை, மலிந்தாள்கண்டீர் - நம்மையமிஞ்சினாள்கிடீர், நமக்கு விதேயையாகாதொழிந்தாளென்றபடி. கற்குங்கல்வியெல்லாம் - அப்யஸிக்கிறவார்த்தைகளெல்லாம், அப்யஸிக்கிறப்போலே ஸ்வைரமாகச்சொல்லுகிற வார்த்தைகளெல்லாமென்றபடி. இதுக்கு என்றே என்கிறதோடே அந்வயம். கருங்கடல்வண்ணன் - நீலஸமுத்ரவர்ணனென, கண்ணபிரான் - க்ருஷ்ணனாய்த்தன்வடிவழகை என்னையநுபவிப்பித்த உபகாரகன், என்றே - இப்படிசொல்லி, சொல்லும் வார்த்தையெல்லாம் இப்படியேசொல்லியென்றபடி. ஒற்கம்- ஶ்ராந்தி, ஒன்றும்- ஏகதேசத்தும், இலள்- இல்லாதவள், உகந்துகந்து - ஸந்தோஷித்து, ஸந்தோஷித்து திருநாமம் சொல்லுகிறத்தாலே உத்தரோத்தரம் ப்ரீதியுக்தையாயென்றபடி. உள்மகிழ்ந்து-உள்ளேமிகவும் ஆநந்தித்து, குழையும்-ஶிதிலையாகாநின்றாள்.॥

மூ—குழையும்வாண்முகத்தேழையைத்தொலைவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக்* இழைகொள்சோதிச்செந்தாமரைக் கட்பிரானிருந்தமைகாட்டினீர்* மழைபெய்தாலொக்குங்கண்ணநீரினொடன்றுதொட்டுமையார்ந்

ஆ—ஸத்ருஶவஸ்துவையெண்ணியாகாநின்றாள், இப்படி அவன்திறத்தில் ஸந்நிவிஷ்டையான இவளை யென்னால் நிவர்த்திப்பிக்கவொண்ணாதென்கிறாள். ॥ ௪ ॥

(குழையும்) நிரவதிகஸௌந்தர்யலாவண்யவத்தான ஜந்மஸித்தியான திருமுகத்தையுடையவளாய் பண்டே எம்பெருமான்திறத்தில் ஸக்தையாயிருந்த இவளைத் திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கு தன்னுடைய திவ்யபூஷணங்களினுடைய நிரவதிகஜ்யோதிஸ்ஸின்வெள்ளமெல்லாம் தன்னுள்ளே அடங்கும்படி பெருகுகிற நிரவதிகமான ஜ்யோதிஸ்ஸின்வெள்ளத்திலே விகஸிதமாய் அலர்ந்ததொரு தாமரைத்தடாகத்தினுடைய குளிர்த்தியையு மழகையுமுடைத்தான திருக்கண்களையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமான் எழுந்தருளியிருந்த இருப்பைக்காட்டினீர்; அன்றுதுடங்கி மழைபெய்தாலொக்குங் கண்ணநீரோடு மயங்கி

இ—ளையித்யாதியால்) குழையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருஶமித்யாதியால்) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இதுவேபாட்டுக்குஸங்கதியென்றுகண்டுகொள்வது. ॥ ௪ ॥

✻ ஐந்தாம்பாட்டு. ✻

குழையும்வாண்முகத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) அதில் ஸௌந்தர்யஶப்தத்தாலே வாள்ஶப்தார்த்தமும் லாவண்யஶப்தத்தாலே குழையுமென்கிறதினர்த்தமும் விவக்ஷிதம். ஏழையையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டேயித்யாதியால்) இழைகொள்ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) சோதியென்கிறதை ஸ்பஷ்டமாக்கிவிவரிக்கிறார் (நிரவதிகமானஜ்யோதிஸ்ஸினித்யாதியால்) வெள்ளத்திலென்கிறதற்கு இருந்தஇருப்பையென்கிறதோடே அந்வயம். செந்தாமரைக்கட்பிரானிருந்தமையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விகஸிதமாயித்யாதியால்) இருந்தவிருப்பைக்காட்டினீரென்கிறவித்தாலே அவ்வூரில் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்ருத்தியைக்காட்டின அளவன்றிக்கே இவளுக்கு அவ்விடத்திலே எம்பெருமானுடையஅழகையும் காட்டிக்கொடுத்திகோளென்கிறாளென்று ஸம்மதியும்ஸூசிதை. மையார்ந்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (மயங்கியென்று)

ப— அன்னைமீர் - தாய்மார்கள், குழையும் - குழையாநிற்கிற, குழைகை - த்ரவமாகை. நிஸர்க்கஸௌந்தர்ய மாயிருக்கிற என்றபடி. வாண்முகத்து - காந்திவிஶிஷ்டமானமுகத்தை யுடையவளான, வாள் - காந்தி. வாள்முகமென்று ஶாகபார்த்திவவத்ஸமாஸ:, வாள்முகத்தென்கிறவிடத்திலே ளகாரஸ்ய மகாரே பரே ணகாராதேஶ:. வாள்முகத்தையுடையவள் வாண்முகத்தாள். வாண்முகத்தேழையையென்று ஸமஸ்தபதம். ஏழையை - சபலையை, பண்டே அவன்விஷயத்திலே சபலையாயிருக்கிற இவளை. தொலைவில்லிமங்கலம் - தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, கொண்டுபுக்கு - கொண்டுபோய்ப்ரவேஶித்து, இதுக்குக்காட்டினீரென்கிறதோடே அந்வயம். இழைகொள் - ஆபரணங்களைக்கொள்ளாநிற்கிற, இழை - ஆபரணம். திருமேனியில் சாற்றியிருக்கிற திவ்யாபரணங்களுடைய காந்திகளையெல்லாம் ஸமுத்ரத்திலே ஶோஷகம்போலே தன்னுள்ளே அடக்கிக் கொள்ளாநிற்கிற வென்றபடி. சோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸிலே, "ஸ்வப்ரபயாதிஸ்ஸீ தவாக்ருத்ஸ்நஸம்ஜ்ஞஹஸ்தாவயவகம்" என்னும்படியிருக்கிற அப்ராக்ருதகாந்திஸமூஹத்திலேயென்றபடி. இதுக்கு இருந்தமை யென்கிறதோடே அந்வயம், செந்தாமரைக்கண் - அருணதாமரஸ விலோசநனை, மநஸ்ஸிலே வைஶேஷ்யாதிகளெல்லாம் ப்ரகாஶிதங்களாம்படி அதிரமணீயங்களானவிலோசநங்களை யுடையவனையென்றபடி. பிரான் - "தயாவிவர்த்தோஷிதாகாரோ ஹஸிதாநந:" என்கிறபடியே அவ்வடிவழகை ஆஶ்ரிதர்க்காக்கின உபகாரகன், கண்பிரான் என்கிறவிடத்தில் ணகாராத்பரேபகாரேடகாராதேஶ:. இருந்தமை - இருந்தபடியை, "சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே யெழுவதோருரு" வென்கிறபடியே அப்ராக்ருதகாந்திஸமூஹத்துக்குள்ளே எழுந்தருளியிருந்த வாஸ்யத்தை யென்றுவ்யாக்யாநம். காட்டினீர் - இவளுக்குக் காட்டினிகோள். அன்றுதொட்டு - அன்றுதுடங்கி, மழைபெய்தால் - வர்ஷம் வர்ஷித்தால், ஒக்கும் - ஒவ்வாநிற்கிற, மழைபெய்தாப்போலேயிருக்கிறவென்றபடி. கண்ணநீரினொடு - நேத்ரஜலங்களோடேகூட, மையார்ந்து - மோஹித்து, மையாருகை - மோஹிக்கை.

மூ—இவள்* நுழையுஞ்சிந்தைய ளன்னைமீர்! தொழுமத்திசையுற்றுநோக்கியே* ।ரு।
நோக்கும்பக்கமெல்லாங்கரும்பொடுசெந்நெலோங்குசெந்தாமரை* வாய்க்குந்தண்பொருநல்வடகரை,
வண்டொலைவில்லிமங்கலம்* நோக்குமேலத்திசையல்லான்மறுநோக்கிலள்வைகன்றொறும்* வாய்க்கொள்
வாசகமும் மணிவண்ணனுமமேயிவளன்னைமீர்* ।௬॥

ஆ— அக்கண்களையேயினைத்து அந்தஇக்கைநோக்கித்தொழாநிற்கும்; இனி இவளை ஆசைப்பட்டால் கிடைக்குமோ! வென்கிறாள். ।ரு।

(நோக்கும்) ஸர்வஸ்வபாவநிஷ்டர ஸ்தாகாஸகநகஸ்ருஷ்ம வஸிஷ்டிஸாஸமஸ்தாநக ஸஸ்தாநஹஸ்த ஸ்தாநவத்ர வஸிவஸ்வநாவிந வஸிவ்ருஷமான பொருநல்வடகரை வண்டொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கவன்று துடங்கி கண்களாலதுக்கல்லது காணாள், வாயால் மணிவண்ணனாமெல்லதுசொல்லாள், இனி இவளை நிவர்த்திப்பிக்கமுடியுமோவென்கிறாள். ।௬।

இ—நுழையும்சிந்தையளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கண்களையேயினைத்தென்று) பாட்டுக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிஇவளையிதாதியால்) ।ரு।

✳ஆறும்பாட்டு.✳

ஸ்வயமேவாக்ஷத்திலாஸமானவஸமத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதேசாதியால்) நிஸர்கஸௌந்தர்ய ஆகாஸ்ருஷ்யவயோமிவிவாஹ தாகாஸ்ருவாவா. செந்நெலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூந கேதாதியால்) வஸிஷ்டம், வஸிவக்ஷ, ஸாலி, வ்ரீஹி, ஓங்குசெந்தாமரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஸ்தாநதேசாதியால்) நோக்கும்பக்கமெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஸிவ்ருஷமானவென்று) நோக்குமேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொண்டுபுக்கவிதாதியால்) அத்திசையல்லாமல் மறுநோக்கிலளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்களாலிதாதியால்) இத்தால் தொழுமத்திசையுற்றுநோக்கி என்று கீழ்ச்சொன்னத்தை வ்யதிரேகஸஸ்தாவேந த்ருடீகரிக்கிறாளென்று ஸங்கிஸஷிதமிதி. பாட்டுக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியிவளையிதாதியால்) ।௬॥

ஶ— இவள் - இந்தப்பெண்பிள்ளையானவள், நுழையுஞ்சிந்தையள் - நுழைபாகிற்கிற விவேகமையுடையவள், சிந்தை - நெஞ்சு, ஸஸௌந்தர்யத்தாலே அவனுடைய வடிவழகிலேஉள்ளுள்ளேநுழைபாநிற்கிற மநஸ்ஸையுடையவளாய்க்கொண்டு என்றபடி. அத்திசை - அந்தஇக்கை; அவனெழுந்தருளியிருக்கிறதொலைவில்லிமங்கலத்தின் திக்கையென்றபடி. உற்று - உறுதியாக, தன்புர்வை யெல்லாம் அந்த திக்கிலேதானே நிரஸராஸ்யாம்படியாகவென்றபடி. "ஸகஸ்ருஸஸ்ருஷ்யாநந்தநாராவேவாநாஸ்யாதி" என்னுமாப்போலே, நோக்கி - பார்த்து, தொழும் - அஞ்ஜலிபண்ணுநின்றாள். * * * * * ரு।

அன்னைமீர் - தாய்மார்கள், கரும்பொடு - இக்ஷுக்களோடேகூட, செந்நெல் - சிவந்த நெல்லுக்கள். வஸிவாஸாவஸெஷுபாலே கநகவர்ணங்களாயிருக்கிற வ்ரீஹிக ளென்றபடி. ஓங்கு - செழிப்பாலே உன்னதங்களான, கரும்புகளுக்கும் செந்நெல்களுக்கும் நிழலைச்செய்யும்படி உன்னதங்களான, செந்தாமரை - ரக்தாரவிந்தங்கள், நோக்கும்பக்கமெல்லாம் - பார்த்தவிடமெல்லாம், பக்கம் - வஸிஸரம், உபயபார்ஸ்வங்களிலுமென்றபடி. வாய்க்கும் - வாயாநிற்கிற; ஸம்ருத்தங்களாகாநிற்கிற வென்றபடி. தண் - ஸீதளமான, பொருநல் - தாம்ரவர்ணியினுடைய, வடகரை - உத்தரதீரத்தில், வண் - உதாரமான, ஸகலஸம்பத்ஸம்ருத்தமான வென்றபடி. தொலைவில்லிமங்கலம் - தொலைவில்லிமங்கல மென்கிற திவ்யதேசத்தை, வண்தொலைவில்லி யென்கிறவிடத்தில் - ணகாரரேப்ரதகாரேடகாராதேசஃ. நோக்குமேல் - நோக்கினதுக்குமேலே, அவ்வூரைக்கண்டபின்பு என்றபடி. இவள் - இந்தப்பெண்ணானவள், அத்திசையல்லால் - அந்தஇக்கை ஒழிய, மறு - மற்றொன்றையும், நோக்கிலள் - பார்க்குறாளில்லை, வைகல்தொறும் - கழிகிறநாள்தோறும், வைகுகை - கழிகை, நாள்தோறுமென்கிறவிடத்தில் ளகாரரேப்ரதகாரேடகாராதேசஃ, ஸர்வகாலமுமென்றபடி. வாய்க்கொள் - வாயிலே கொள்ளுகிற, இவள் தன்வாயாலே சொல்லுகிறவென்றபடி. வாசகமும் - வாசகஸப்தமும், மணிவண்ணனுமமே - நீலமணிவர்ணனானவனுடைய திருநாமமே, மணிபோலேமுடிந்து ஆளலாம்படியானவனுடைய ஸௌந்தர்யஸௌகும்ர்யாதிவ்யஞ்ஜகங்களான திருநாமங்களென்றபடி. * * ।௬॥

மூ—அன்னைமீரணிமாமயிற்சிறுமானிவணம்மைக் கைவலிந்து* என்னவார்த்தையுங்கேட்குறாடொலைவில்லிமங்கலமென்றல்லால்* முன்னநோற்றவிதிகொலோ முகில்வண்ணன்மாயங்கொலோவவன்* சின்னமுந்திருநாமமுமிவள்வாயனகடிருந்தவே* ॥௭॥

ஆ—(அன்னைமீர்) நிரதிஶயஸௌந்தர்யவிஶிஷ்டகையாலே மயூரஸத்ருஶியாய் ஸுகுமாரையுமாய் இருந்த விச்சிறுப்பெண்பிள்ளை நம்முடைய விதிநிஷேதாதிகளை அதிக்ரமித்துக்கொண்டு தொலைவில்லிமங்கலமென்றாஞ்சொல்லல்லது மற்றொருசொல்லுங்கொள்ளாள். வேதங்களும் வேதவித்துக்களான ஸநகாதிகளுமே ஒத்திருப்பாலே விஶதமாய தஜ்ஜாதீயம்படி அவனுடைய திவ்யசிஹ்நங்களையும் ஸௌந்தர்யாதிகல்யாணகுணங்களையும் அதிஸ்பஷ்டமானசொற்களாலே சொல்லாநிற்கும். இப்படி இவளுக்கு எம்பெருமான் திருவடிகளிலுண்டான அதிநிவேஶம் ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரநஷ்டதபோத்யாநஸமாதிஸம்பாத்யத்தாலே வந்ததோ? அன்றியே அவனுடைய நிரதிஶயஸௌந்தர்யத்தைக்காண்கையாலே வந்ததோ? என்று விஸ்மிதைகளாய் இப்படி அதிநிவேஶியான இவளைக்கூட விடவொண்ணாதென்கிறாள். ॥௭॥

(திருந்த) ஸ்விஷ்டதஸ்வாந்தவஶ்யமான ஸர்வவேதங்களாலும் ஸம்ஸ்துத்யமானனுப் தத்ஸௌந்தர்யந

ஏழாம்பாட்டு.

இ— அணிமாமயிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயத்யாதியால்) சிறுமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்யத்யாதியால்) மூக்கையாலே என்கிறத்தை யுவதிக்கைய யென்றொருவசனத்தை வ்யாக்யானித்துயோஜிப்பது. நம்மைக்கைவலிந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடையவித்யாதியால்) என்னவார்த்தையும் கேழ்க்குறாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றொருவித்யாதியால்) திருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களுமித்யாதியால்) அவன்சின்னமுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) திருநாமமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யத்யாதியால்) இவள்வாயனகளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிஸ்பஷ்டமானவித்யாதியால்) இத்தால் வாய்கொள்வாசகமுமென்று கீழ்ச்சொன்னத்தை விவரிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸம்கதிஸூசிதை. த்ருதீயவாக்யத்தில் ஸங்கேதகாயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) முன்னநோற்றவிதிகொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மாந்தரேத்யாதியால்) முகில்வண்ணன்மாயங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றியேயித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பரத்வதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியதிநிவேஶியித்யாதியால்) ॥௭॥

எட்டாம்பாட்டு.

திருந்துவேதமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்விஷ்டேத்யாதியால்) வேள்வியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸமாராதநேத்யாதியால்) திருநாமங்களைச்சொன்னது உபலக்ஷண

பா— அன்னைமீர்- தாய்மார்காள்? அணி - அழகியதான, மா - நீலகாந்தியையுடைத்தான, மா ஶப்தம் நீலவாசி. மயில் - மயூரியாயிருக்கிற, மயூரிபோலே ஸௌந்தர்யமுடையளாயிருக்கிறவென்றபடி. சிறுமான் - பாலஹரிணியான, பாலஹரிணிபோலே ஸுகுமாரையான என்றபடி. இவள்நம்மை - அன்னையருந்தோழியருமானநம்மை; கைவலிந்து - அதிக்ரமித்து, நமக்குவஶ்யையல்லாதவளாயென்றபடி. தொலைவில்லிமங்கலமென்றல்லால் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிறவார்த்தையொழிய, என்னவார்த்தையும் - வேறொருவார்த்தையும்; கேழ்க்க - கேழ்க்கைக்கு, உறாள் - ஸஹியாள், கிட்டாளென்றபடி. அவன்சின்னமும் - அவனுடைய சிஹ்நங்களும், தவளவொண்சங்குசக்கரமென்று சொல்லப்பட்ட திவ்யாயுதாதி சிஹ்நங்களும், திருநாமமும் - ஸௌந்தர்ய ஸௌலப்யாதி குணவாசகங்களான திருநாமமும், இவள்வாயனகள் - இவள்வாயிலே, திருந்த - திருந்தும்படி, உஜ்ஜ்வலமாம்படி. சிஹ்நங்களும் திருநாமங்களுமிவள் வாயிலே பட்டபின்பு உஜ்ஜ்வலங்களாயின வென்றுகருத்து. முன்னம் - பூர்வஜந்மத்திலே, நோற்ற - இவளாலே அநுஷ்டிதமான, விதிகொலோ? - ஸுக்ருதமோ, முகில்வண்ணன்மாயங்கொலோ - மேகவர்ணனுடைய ஸௌந்தர்யமோ, அவனழகைக்கண்டவாஶ்சர்யமோ வென்றபடி. இவளிப்படி சிஹ்நங்களையும் திருநாமங்களையும் மித்தனையழகாகச்சொல்லும்படியான அதிநிவேசம் பூர்வஸுக்ருதத்தால் வந்ததோ? அவன்ஸௌந்தர்யத்தைக்காண்கையால் வந்ததோவென்றபடி.

மூ—திருந்துவேதமும்வேள்வியுந்திருமாமகளிருந்தாமலிந்* திருந்துவாழ்பொருநல்வடகரைவண்தொலைவில்லிமங்கலங்* கருந்தடங்கண்ணிகைதொழுதவந்நாட்டொடங்கியிந்நாடொறு* மிருந்திருந்தரவிந்தலோசனவெ ன்றென்றேநைந்திரங்குமே* ॥அ॥

இரங்கிநாடொறும்வாய்வெரீஇ யிவள்

ஆ—வேதாநுஷ்டாநஸம்ருத்திகளை ஸநாதநமாக நித்யமெய்திருக்கும்ஸமாஜங்களாலே ஸஜாதீயருமாய்க்கொண்டு ஶ்ரீமஹாலக்ஷ்மீநாயகனான ஸர்வேஶ்வரன் திருநாட்டிலெழுந்தருளியிருக்கிற இருப்பிற்காட்டில் ஸந்துஷ்டனாயெழுந்தருளியிருந்து வாழ்கிற பொருநல்வடகரை வண்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே இப்பெண்கொள் ஜோதிச்செந்தாமரைக்கட்பிரானிருந்தமையை அலர்ந்ததொரு நெய்தல்தடாகம்போலேயிருந்த திருக்கண்களாலேகண்டு கைதொழுதவன்றுதொடங்கி இன்றொடாறு மிருந்திருந்து தன்கண்களையே வைத்து அரவிந்தலோசந! அரவிந்தலோசந வென்றென்றேசொல்லிநைந்து தளர்ந்து நிற்குமென்கிறாள். ॥அ॥

(இரங்கி) இவளைத்திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கு அவ்வூர்த்திருநாமத்தை நீங்கள் கற்பி

இ—மென்கிறார் (ஶ்ரீகூக்த்யாதியால்) தாமென்றதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரஷேஷியென்று) மலிந்துவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) தொலைவில்லிமங்கலம் கைதொழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தொலைவில்லிமங்கலத்திலேயித்யாதியால்) கருந்தடங்கண்ணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அலர்ந்ததொருவித்யாதியால்) தொழுதவன்றுளித்யாதி - இத்தாலவளைந் தொழுதவன்றுதொடங்கி இன்றளவுமுண்டான இவளுடையபெருமையைச்சொல்லுகிறாளென்று ஸமதியும்ஸூசிவித்தெ. ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

அவ்வூர்திருநாமங்கற்றதற்பின்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளையித்யாதியால்)

ப—திருந்து - திருந்தியிருக்கிற, ஸ்வரவர்ணாதிகளங்கள் தப்பாதிருக்கிற என்றபடி. வேதமும் - வேதங்களும், வேள்வியும் - யாகங்களும், திருமாமகளிரும் - லக்ஷ்மியாகிற பெரிய பெண்ணும், திரு லக்ஷ்மீ, மா - மஹதீ, ஶ்ரேஷ்டையென்றபடி, மகள் - பெண், மகள் ஶப்தத்துக்கு மகளிரென்று பஹுவசநம் பஹுமாநவசநம், பெரியபிராட்டியாருமென்றபடி தாம் - தாமும். ஸர்வேஶ்வரன்தானுமென்றபடி. பஹுவசநம் ஹாவவசநம், மலிந்து. திருநாட்டிலும் ஸந்தோஷமிகுந்து ஸம்ருத்தமாக எழுந்தருளியிருந்து, வாழ் - வாழாநிற்கிற, இது அவ்வூருக்கு விஶேஷணம். பொருநல் வடகரை - தாம்ரபர்ணிக்கு உத்தரதீரத்தில், விரஜைக்கரை யென்னுமாபோலே சொன்னபடி. வண் - ஸம்பத்ஸம்ருத்தமான, தொலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில்லி மங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்தை, ஸஜாதீயலக்ஷணயா அவ்வூரிலிருக்கிற செந்தாமரைக்கண்ணனை யென்றபடி. இதுக்கு கைதொழுதென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். கரும் - கருத்ததையான, "அஸிதேக்ஷணா" வென்கிறபடியே ஶ்ராவிதஹித காலமேகஸம நீலங்களான வென்றபடி. தடங்கண்ணி - தடாகம்போலே ஸாம்யஸ ஸம்ஸர்கவிஶாலங்களான கண்களையுடையவளான இவள், தடம் - தடாகம். கருங்கண்ணி - கண்ணையுடையவள் அஸிதேக்ஷணையோடொக்கும். தடங்கண்ணியென்று அவளிற் காட்டில் இவளுக்கு வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. அவளையநுபவிக்கையால் வந்தவழகுதானே அவன்கண்ணுக்கு, அதில் ஸௌந்தர்யமுண்டிறே ஶ்ரீயைந்தத்தை யநுபவிக்கையா லிவள் கண்ணுக்கு. கைதொழுத வன்றுதொடங்கி. கண்டுஸேவித்து வந்தவன்றுதொடங்கி, நாள்தொடங்கியென்கிறவிடத்திலே ஸ்வகாராகவிர தகாரமாடகார வர்ணாதேஶம். இன்றொடாறும் - இப்பாலுண்டான நாள் தோறும், இதுக்கு இரங்குமென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். இருந்திருந்து - ஆற்றாமையாலே பார்த்திருக்கமாட்டாதவள் க்ஷணந்தோறும் த்யாநவ்யவதாநம்பண்ணிப்பண்ணியிருந்தென்றபடி. அரவிந்தலோசன - ஸம்போதநம். என்றென்றே - ஒருக்காலசொல்லி நிற்கமாட்டாமையாலே பலகாலுமிப்படியே சொல்லியழைத்து, நைந்து - ஶிதிலையாய், இரங்கும் - நெஞ்சுருகநின்றாள், இரங்குகை - நெஞ்சுருகுகை ॥அ॥

இவள் - இப்பெண்பிள்ளையானவள், அவ்வூர் - அந்தவூரினுடைய, திருத்தொலைவில்லி மங்கலத்தினுடைய வென்றபடி. திருநாமம் - திருநாமத்தை, கற்றதற்பின்னை - சொல்லக்கற்றபின்பு, இரங்கி - நெஞ்சுருகி, நாடொறும் - நாள்தோறும், வாய்வெரீஇ - வாய்வெருவி, அவன் நாமங்களை பலகாலமாகச் சொல்லியென்றபடி.

மூ—கண்ணநீர்களலமர* மரங்களுமிரங்கும்வகைமணிவண்ணவோவென்றுகூவுமால்* துரங்கம்வாய்பிளந்தானுறைதொலைவில்லிமங்கலமென்றுதன்* கரங்கள்கூப்பித்தொழுமவ்வூர்திருநாமங்கற்றதற்பின்னையே* ॥கூ॥
பின்னைகொனிலமாமகள்கொ றிருமகள்கொல்பிறந்திட்டா* ளென்னமாயங்கொலோ விவணெடுமாலென்

ஆ—க்கற்றதற்பின் விஶ்லேஷவ்யஸநத்தாலே து:ஸஹளாய்நாடோறுமவன்திருநாமத்தையே வாய்வெருவி அசேதநமான மரங்களுங்கூட இரங்கும்படி ஶோகித்தோடே மணிவண்ணவோவென்று கூப்பிட்டழைத்துத் துரங்கம்வாய்பிளந்தான் தன் ஶ்ரமமெல்லாம்போம்படி யெழுந்தருளியிருந்த தொலைவில்லிமங்கலமென்றுசொல்லித் தன்கைகளைக்கூப்பித்தொழாநிற்கும். ஆதலால் அவ்வூரில்கொண்டுபுக்கு அவ்வூர்திருநாமத்தைக்கற்பித்துக்கெடுத்திகோளென்கிறாள். ॥கூ॥

(பின்னைகொல்) நீங்களிவளை திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கவன்றுதுடங்கி அவளுடைய பரிவஸிகமான ஶ்ரீதவாத்ஸல்யாதிகுணங்களையே சொல்லிக்கூப்பிட்டுத் தன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கேற்கத் தானவதாரம்பண்ணுவதற்குமுன்னே எம்பெருமான் பலவடிவுகளைக்கொண்டு நின்றிருந்துறைகின்ற திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தைச் சென்னியால்வணங்கி அவ்வூர்திருநாமத்தையென்றே கேட்பதென்று சிந்தியாநிற்கும். இப்படி எம்பெருமான்பக்கலுண்டான பரிபவஸவெள்ளத்திலே யழுந்திக்கிடக்கிற இவள் நப்பின்னை

இ—இரங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஶ்லேஷேத்யாதியால்) வாய்வெரீஇஎன்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமத்தையேயித்யாதியால்) துரங்கம்வாய்பிளந்தானுறை என்கிறதற்கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அந்தஶ்ரமமெல்லாமித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் வாக்யார்த்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ॥கூ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

நெடுமாலென்றேநின்றுகூவும் என்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) நெடுமாலென்றேநின்றுகூவுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையபரிவஸிகேத்யாதியால்) கூப்பிட்டுஎன்கிறதற்கு வணங்கியென்கிறதோடே அந்வயம். முன்னிவந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னோடித்யாதியால்) தன்னோடுஎன்றது - இப்பிராட்டியோடேஎன்றபடி. ஏற்கஎன்றது - அநுகுணமாகவென்றபடி. தானவதாரப்பண்ணுவதற்குஎன்றது - பிராட்டி அவதாரம்பண்ணுவதற்கு என்றபடி. நின்றிருந்துறையும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பலவடிவுகளையித்யாதியால்) அவ்வூர்திருநாமங்கேட்பது சிந்தையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரித்யாதியால்) வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியெம்பெருமான்பக்கலித்யாதியால்) பின்னைகொல் நிலமாமகள்சொல்

ப—கண்ணநீர்கள்- நேத்ரஜலங்கள், அலமர - வ்யாகுலங்களாகப்ரவஹியாநிற்க, மரங்களும்- அசேதநங்களான வ்ருக்ஷங்களுங்கூட, இரங்கும்வகை- இரங்கும்படி. தன்னுடைய த்வநியைக்கேட்டு உருகிப்போம்படியென்கை, ஓமணிவண்ண? என்று மாறியழைப்பது- ஓ! என்று ஸம்போதநவிஶேஷம். மணிவண்ண - நீலஸ்வபாவனே, வண்ணம்- ஸ்வபாவம். மணிபோலே முடிந்தாளலாம்படி ஸுலபனாய் ரக்ஷணீயனாயிருக்கிறவனே என்றபடி. ஸம்போதி. என்றுகூவும் - இப்படிகூப்பிடாநிற்கிறாள், ஆல் - விஷாதே. துரங்கம்- அஶ்வரூபியானகேஶியை, வாய்பிளந்தான் - வாயைப்பிளந்தவனான க்ருஷ்ணன், உறை - வஸிபாநிற்கிற, தொலைவில்லி மங்கலமென்று- திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்று சொல்லி, தன் கரங்கள் - தன்னுடையஹஸ்தங்களை, கூப்பி, - அஞ்ஜலியாகப்பண்ணி, தொழும் - ஸேவியாநின்றாள். * * * * * ॥கூ॥

இவள் - தொலைவில்லிமங்கலத்தை நீங்கள்காட்டக்கண்டநுபவித்தவிவள், நெடுமாலென்றே - ஆஶ்ரித விஷயத்தில் தீவ்ரவ்யாமோஹத்தை உடையவனேஎன்றே, மால் - வ்யாமோஹம், நின்று - ஸ்தாயியாய், நிரந்தரமாயென்றபடி. கூவும் - கூப்பிடாநிற்கிறாள், ஆல் - ஆஶ்சர்யத்யோதகமவ்யயம், முன்னிவந்து - இவளைத் தனக்கு ஸம்வாதிக்கைக்காக இவள்பிறப்பதற்குமுன்னேவந்து, அவன் - அந்தஸர்வேஶ்வரனானவன், நின்றிருந்துரையும் - அநேகரூபங்களை பரிக்ரஹித்து நின்றிருந்தும்வஸியாநிற்கிற, தொலைவில்லிமங்கலம் திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்தை, சென்னியால் - ஶிரஸ்ஸாலே, சென்னி - ஶிரஸ்ஸாய், வணங்கும் - ஸேவியாநிற்கிறாள், அவ்வூர்திருநாமம் - அந்தவூர்திருநாமத்தை, கேட்பது- பிறர்சொல்லக்கேட்கை,

மூ—றேநின்றுகூவுமால்* முன்னிவந்தவனின்றிருந்துறையுந்தொலைவில்லிமங்கலஞ்*சென்னியால்வணங்குமவ்வூர்திருநாமங்கேட்பதுசிந்தையே* ॥௰॥
சிந்தையாலுஞ்சொல்லாலுஞ்செய்கையினாலுந்தேவபிரானையே* தந்தைதாயென்றடைந்தவண்குருகூரவர்சடகோபன்*. முந்தை

ஆ— ப்பிராட்டியோ! ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியோ!பெரியபிராட்டியோ! அன்று.இவள்தானென்றுசொல்லொமித்தனை. ஸர்வவிஷயமான வைராக்யங்கண்டறியோம், இதென்னவாஸ்சர்யமென்று விஸ்மிதையாய்க்கொண்டு இப்படியதிவிலக்ஷணையான இவளை என்னாலும் நிவர்த்திப்பிக்க முடியாதென்றுசொல்லி முடிக்கிறாள். ॥௰॥
(சிந்தையாலும்) வாங்மனஃகாயவ்ருத்திகளாலே தேவபிரானையே தந்தைதாயென்று அடைந்த குருகூர்ச்

இ— திருமகள்கொல் என்றிவ்வளவேசொல்லவமைந்திருக்கையாலேபிறந்திட்டாளென்கிறவிதம்சுபிதமாகையாலதுக்குத் தனியே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றிவள்தானித்யாதியால்) அவர்களுக்கு மிவள்படியில்லாமையாலே யிவளவர்களிலேயொருத்தியுமன்று; லோகமெல்லாம்வாழுகைக்கிவள்தானிப்படியொருத்தி பிறந்தாளென்று சொல்லலாமென்றபடி. கவதரித்தாளென்றுசொல்லாதே பிறந்திட்டாளென்றுசொன்ன வசுஸ்வாரஸ்யத்தாலு மிப்பக்ஷத்திற்கிப்படியே தாத்பர்யங்கொள்ளுகை யுசிதமென்றுகருத்து. என்னமாயங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவிஷயமித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியதிவிலக்ஷணயித்யாதியால்) இவளுக்கிவ்வவஸ்தைகளெல்லா முங்களாலேவந்ததென்கிற வர்த்தத்தைக் கீழ்ப்பாட்டிலே யுபஸம்ஹரித்து இனியென்னாலிவளை நிவர்த்திப்பிக்க முடியாதென்றுபஸம்ஹரிக்கிறதிப்பாட்டிலென்று இவ்விரண்டுபாட்டுக்களுக்கும் ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ॥௰॥

ஈ—சிந்தை - நெஞ்சு, இவளுக்கிதிலேஷ்டம். தான்சொல்லுகிறதிருக்கப் பிறர்சொல்லக்கேட்கவேணுமென்று ஆசைப்படுகிறாளென்றபடி. தோழி தன்வாயில் திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்றால் இப்பிராட்டிசொல்லும்போதுள்ள ப்ரயோஜனம்பிறவாமையாலே ஊர்திருநாமத்தைச்சொல்லாதே யவ்வூரென்றுசொல்லுகிறாள். ஆனாலொருக்கால் சொன்னாளேயென்னில்? அது ப்ரயோஜனமொஸாஹிகமாயிருக்கையாலே இந்தையிப்போதுதவிருகிறாள். பின்னைகொல் - பின்னையோ, இவள் நீளைப்பிராட்டியோ!என்றபடி. நிலமாமகள்கொல் - ஸ்ரீபூமிக்கு அதிஷ்டாத்ரியாய் குணங்களாலே மஹதியான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியோ, நிலம் - பூமி. திருமகள் கொல் - பெரியபிராட்டியோ, பிறந்திட்டாள் - பிறந்தாள், இட்டாளென்றுஸார்வ்வநாத்ருஷ்டம் அவர்களிலேயொருத்தியுமன்று? லோகமெல்லாம்வாழுகைக்கிவளொருத்தி பிறந்தாளென்றபடி. என்னமாயங்கொலோ - என்ன ஆஸ்சர்யமோ, எம்பெருமான்பக்கல் ஸர்வவிஷயமான ப்ரேமமென்ன ஆஸ்சர்யமோ வென்றபடி. * ॥௰॥
சிந்தையாலும் - மனஸ்ஸாலும், சிந்தை - மனஸ்ஸு, சொல்லாலும் - வாக்காலும், செய்கையினாலும் - காயிகவ்யாபாரங்களாலும், இதுக்கு அடைந்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். தேவபிரானையே - தொலைவில்லிமங்கலத்திலிருக்கிற தேவப்பிரானையே, தந்தைதாயென்று - பிதாவும் மாதாவுமென்று. அடைந்த - அடைந்தவரான, இது ஆழ்வாருக்குவிசேஷணம் இத்தலைப்பிராட்டி தன்தாய்மார்முதலான பந்துக்களைவிட்டுத்தேவப்பிரானையே மனோவாக்காயங்களாலே பற்றினாளென்று சொல்லுகிற இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸாரபூததை ஆழ்வார்தாமே வெளியிட்டாராய்த்து. இரங்குநாடோறுமென்று மனஸ்ஸுக்கவன் பக்கல் ப்ரவணதையும், மணிவண்ணாவோவென்று கூவுமாலென்றுவாக்ப்ரவணதையும், கரங்கள்கூப்பித்தொழுமென்றுகாயப்ரவணதையும் முன்னேயொருபாட்டிலேயுபஸம்ஹரித்துச்சொல்லிற்றிறே. வண்-விலக்ஷணரான, ஆழ்வார்அவனையேஸர்வவிதபந்துவுமாகப்பற்றினாப்போலே, "அன்னையாயத்தனாய்", 'மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸஸ்ஸரணம் ஸுஹ்ருத் கதிர் நாராயண:' என்கிறபடியேயாழ்வாரையே ஸர்வவிதபந்துவுமாய்ப்பற்றியிருக்கிறவர்களானவென்றபடி. குருகூரவர் சடகோபன் - திருக்குருகூரிலிருக்கிறவர்களுடைய சடகோபன், ஊரிலிருக்கிறவர்கள் - ஊரவர். அவர்களுக்கு ஸர்வநிர்வாஹகரான ஆழ்வாரென்றபடி. இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடேயன்வயம் முந்தை - அநாதியான, அநாதியாயிருக்கிற வேதத்தினர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதானவென்றபடி. "வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தஸரதாத்மஜே| வேத: ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத் ராமாயணாத்மநா" என்னுமாப்போலே ஐதரஸஜாதீயனாய் வந்துபிறந்தருளுகிற ஸர்வேஸ்வரனுக்கநுரூபமாக வேதமும் தமிழாயவர்பக்கல் பிறந்ததாகையாலே முந்தையாயிரமென்கிறது

மூ—யாயிரத்துள்ளிவைதொலைவில்லிமங்கலத்தைச்சொன்ன* செந்தமிழ்பத்தும்வல்லாரடிமைசெய்வார் திருமாலுக்கே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

அ—சடகோபன்சொன்ன ஸகலவேதஸாரஸங்க்ரஹமானவாயிரந்திருவாய்மொழியிலும் ஸாரஸங்க்ரஹமானவித்திருவாய்மொழியை வல்லாரெம்பெருமானுக்கும்பிராட்டிக்குமஹித ஸர்வசேஷவ்ருத்தியும்பண்ணுவாரென்கிறார். ||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— முந்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலவேத இத்யாதியால்) செந்தமிழ்பத்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாரஸங்க்ரஹமானவித்திருவாய்மொழியை இத்யாதியால்) திருமாலுக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுக்கும் இத்யாதியால்) ||கக||

ப—ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், தொலைவில்லிமங்கலத்தைச்சொன்ன - ஸ்பஷ்டம். செந்தமிழ் - செவ்வியதமிழான, அர்த்தப்ரகாசநத்திலே அத்யந்தஸரளமானவென்றபடி. இவைபத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டையும், வல்லார் - அப்யஸித்தவர்கள், திருமாலுக்கு - லக்ஷ்மீபதிக்கு, திரு - லக்ஷ்மீ, மால் - ஸ்வாமீ, லக்ஷ்மீவிசிஷ்ட நாராயணனுக்கென்றபடி, அடிமைசெய்வார் - ஸகலவிதகைங்கர்யங்களையுஞ் செய்யப்பெறுவர். * ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமஸ்மயி ஸ்ரீமதேவேதாந்தராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.

(துவளில்மாமணிமாடம்.)

ஶங்கசக்ராங்கிதத்வாத் த்ரிதசபதிதயா ஸிந்துஶாயித்வஹேதோ:
தத்வர்ணாம்போதவர்ணாத் அருணஸரஸிஜாக்ஷத்வ விஷ்ணுசிஹ்நை: ।
தேவீஶ்ரீவல்லபத்வாத் அதிஸுபகதயா ஸௌஷ்ட்வ திவ்யஸ்தாவாஸ
த்வ்யாமோஹ்யஸ்வாநுதாஸீவிதபதிஸுஹ்ருத்தைவத்வோத்வாஸி: ||எ௪||

(ஶங்கசக்ராங்கிதத்வாத்) தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றும் - அழகியதிருவாழி திருச்சங்குகளாலும், (த்ரிதசபதிதயா) தேவதேவப்பிரானென்றே - தேவதேவத்வத்தாலும். (ஸிந்துஶாயித்வஹேதோ:) திரைகொள்பௌவத்துச்சேர்ந்ததும் - திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளினவைபவத்தாலும், (தத்வர்ணாம்போதவர்ணாத்) கருங்கடல்வண்ணன் - கடலுக்கு ஸத்ருசமான ஔஜ்வல்யாதிசயத்தாலும், (அருணஸரஸிஜாக்ஷத்வ) செந்தாமரைக்கட்பிரான் - புண்டரீகாக்ஷத்வத்தாலும், (விஷ்ணுசிஹ்நை:) அவன்சின்னமும் திருநாமமும் - சிஹ்நவிஷ்ணுத்தாலும், விஷ்ணு என்கிற இத்தாலேதானே சின்னமும்திருநாமமும் என்று ஸமுதிதமாய் பஞ்சமோபயிலே மணிவண்ணனுமமே என்றுசொல்லப்படுகிற திருநாமமும் ஸங்க்ருஹீதமாகிறதென்று திருவுள்ளம். (தேவீஶ்ரீவல்லபத்வாத்) திருமாமகளிருந்தாம் - ஸ்ரீஸூக்திநீளைகளாலே ஸேவிக்கப்படுகையாலும், திருமாமகளிரென்றது மற்றைப்பிராட்டிமாருக்கும் உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம் (அதிஸுபகதயா) துரங்கம்வாய்பிளந்தானுறை - க்ருஷ்ணனாய்வந்துபிறந்த ஸௌலப்யத்தாலும், (ஸௌஷ்ட்வ திவ்யஸ்தாவாஸ) நெடுமாலென்றேநின்று - ஸ்ரீகிரீடத்தில் அத்யந்தஸௌந்தர்யத்தாலும், திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலெம்பெருமான் தன்னிடத்தில் ஸக்தரானவர்களை உதாரகுணங்களோடே விவஹிப்பியாநிற்கிறானென்று. 'துவளில்மாமணிமாடம்' என்கிற உபக்ரமத்திலே ஸம்பந்திஶ்ரேஷ்டரான ஶடகோபன் அருளிச்செய்தாரென்கிறார்.

[திவ்யாஹியாமெ நீ; தேவீஸம்ஸ்ருஷ்டஸாவாஸ, என்று பதினெண்ணாயிரத்தில்வாமம். விஷ்ணாஹியாமெ நீரிதிஸமஸவாம:. ஸரஸிஜாக்ஷவிஷ்ணு - அயிபாந - விஷ்ணாஹியாமெ நீ - செந்தாமரைக்கண், மணிவண்ணனுமமே, சின்னமுந்திருநாமமும், ஆகையாலே.]

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

✳

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ—மாலுக்குவையமளந்தமணாளர்க்கு*நீலக்கருநிறமேகநியாயர்க்குக்* கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கென்

அ—(மாலுக்கு) இப்படிமாங்களுமிரங்கும்வகை "மணிவண்ணாவோ" வென்று கூப்பிட்டு மவனைக்காணப்பெறாமையாலே சோகாகுலையாய் ஆத்மீயங்களையிழந்து சத்ருசஸ்தையான இவளைக்கண்டு திருத்தாயாரிவளினுடைய ஆர்த்திபூர்வகமான ப்ரலாபத்தைக்கண்டு எம்பெருமானுடைய குணசேஷ்டிதங்களுக்குத்தோற்று இவளிழந்தவற்றைச்சொல்லியலற்றுகிறாள். எம்பெருமானுடைய ஆச்ரிதவாத்ஸல்யத்துக்கு மாச்ரிதாக்ஷமான சேஷ்டிதங்களுக்கும் நிரவதிக ஸௌந்தர்யத்துக்கும் ஸ்நிக்தமாய் ஸர்வலோகமான காளமேகத்தினுடைய நிறத்தைபுங்குளிர்ச்சியையும் பெருமையையுமழகையுமுடைத்தான திருமேனிக்கும் தேவந்திலேயழகியதொரு தாமரைத்தடாகம்போலேயிருந்த திருக்கண்களுக்குந்தோற்று இந்த நிரவதிகஸௌ

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படியெம்பெருமானோடு பாஹ்யஸம்ச்லேஷங்கிடையாமையாலே பஹுகாலமாக வ்யஸநப்பட்டவாழ்வார் அநந்தரமித்திருவாய்மொழியிலே "என்பெண்பிள்ளைதங்கிழாதாள் மாமைநிறமிழந்தாள்" என்றுப்போலே சிலவற்றைப்பேசுகை யுக்தமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) நிரதிசய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதி கல்யாணகுணகணநிதியான ஸர்வேச்வரன்விஷயத்தில் தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகப்ராவண்யத்தால்வந்த பாரவச்யாதிசயத்தாலே ஆத்மாத்மீயவஸ்துக்களெல்லாமவனிட்டவழக்காம்படியவற்றில் தமக்குஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்திபிறந்தபடியைக்கண்டதம்முடையவநாவயவிகள்உபேக்ஷிதராய்ச்சொன்னபாசுரத்தை யந்யாபதேசத்தாலே பேசிக்கொண்டு தம்முடைய விருத்தியைஷை எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறாரென்றுகருத்து. ஆத்மீயங்களையென்றது - வளையாதிஆபரணங்களையும் ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையும்பென்றபடி. இங்கு இழக்கையாவது - காணக்காணஸ்வயமாகை. இத்தாலெம்பெருமான் ஸ்வவிஷயவ்யாமோஹத்தாலே ஸ்வாச்ரிதர்க்காத்மீயங்களோடு ஸம்பந்தமறும்படி பண்ணுவிக்குமென்னுமிடமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யங்க்யார்த்தமென்று ஸூசிதமாய்த்து. இத்தையே ஸாதிகஸாரஸமென்று வாயருளிச்செய்வர். அதில்ஸம்ஸ்வஸ்ஸாச்ரிதவசாம்.
*

முதற்பாட்டு

மாலுக்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) வையமளந்த மணாளர்க்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதாக்ஷமாகவித்யாதியால்) கருநிறஎன்னச்செய்தே நீலஸ்ஸம்ஸ்வயாமித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நிக்தமாயித்யாதியால்) மேகவண்ணர்க்கென்னாதே மேகநியாயர்க்கென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிறத்தையுங்குளிர்ச்சியையுமித்யாதியால்) கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவத்திலேயழகியதொருவித்யாதியால்) கொங்கலர்கோலக்குழலிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தநிரவதிகேத்யாதியால்) "க॥

ஸ— மாலுக்கு - ஆச்ரிதவிஷயத்தில் வ்யாமோஹத்தை யுடையவனை, மால் - வ்யாமோஹவாசு. மின்னிடைமடவாரிலே நீயெனக்கு வேண்டாவென்று பிராட்டிதள்ளச்செய்தேயும் மேல்விழுந்தாகிற வாச்ரிதவ்யாமோஹத்தைக்காட்டி யிவளை யகப்படுத்தினனென்று கருத்து. வையம் - ஜகத்தை, அளந்த - ஆச்ரிதார்த்தமாக வாமநனாய்ப்பிறந்தளந்தவனை, மணாளர்க்கு- மணவாளரான, பஹுஜாயாபேக்ஷாவசாத். மணம் - ஸம்ச்லேஷம், மணத்தையுடையவன் மணவாளன், நாயகனென்றபடி. இதற்குமணாளனென்று ஊஷ்மவகாரமாயும் ரூபமுண்டு, - ஸ்ரீவாமநாவதாரத்தில் குணசேஷ்டிதங்களாலே இவளை வசீகரித்து இவளுக்கு நாயகனானவென்றபடி. நீல - ஸ்நிக்தமான, கருநிற என்று மேல் சொல்லி இருக்கையாலே இந்த நீலசப்தம் ஸ்நிக்தவாசம். கருநிற - நீலவர்ணமான, மேகநியாயர்க்கு - மேகத்தினுடைய ந்யாயத்தை யுடையவரான, நியாயம் - ரீதி. நீலகஸ்ஸிதஸ்ஸ விதாபஸ்ஸ ரமணீயஸ்பர்சத்வமான தேவரீதியையுடையரானவென்றபடி. கோல- அலங்காரங்களான, நீலமான திருமேனிக்குப் பாஸமானமாஸமங்களான என்றபடி. செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கு - காருண்யதாரஸலஸஸ்த்ருசங்களான நேத்ரங்களை யுடையவர்க்கு, இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே அந்வயம்.

மூ—கொங்கல* ரேலக்குழலியிழந்ததுசங்கே* ||க||
சங்குவில்வாடண்டுசக்கரச்கையற்குச்* செங்கனிவாய்ச்செய்யதாமரைக்கண்ணற்குக்* கொங்கலர்தண்ணந்
துழாய்முடியானுக்கென்* மங்கையிழந்தது மாமைநிறமே* ||உ||
நிறங்கரியானுக்கு நீடுலகுண்ட* திறங்கிளர்வாய்ச்சிறுக்கள்வரவற்கு*

ஆ—ரூபத்தையுடையவனை யெம்பெருமானையுங்கூடத்தோற்பிக்குந்திருக்குழலழகையுடையவளானவென் பெண்பிள்ளை தன்னுடைய சங்கிழந்தாளென்கிறாள். ||க||

(சங்கு) அளந்தருளுகிறபோது வளர்ந்த ஶார்ங்கஶங்காதி திவ்யாயுதங்களையேந்திய வழகுக்கும் ஸ்வர்ண நவீந ... ஸம்ஶ்லேஷைகஜீவிதமான ஸர்வாத்மாக்களையும்கண்ட ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே புதுக்கணித்த திருப்பவளத்துக்கும் திருக்கண்களுக்கும் த்ரைலோக்யாதிகஜயாஸஜநித ஶ்ரமாபநோதநார்த்தமாக அயர்வறுமமரர்கள் ஸமர்ப்பித்த தண்ணந்துழாய்மாலைகளைக்கொண்டொப்பித்தருளின வழகுக்குந் தோற்று என்மங்கை மாமைநிறமிழந்தாளென்கிறாள். ||உ||

(நிறங்கரியானுக்கு) ஸர்வலோகங்களையு மமுதுசெய்தருளின சுவடுகாணலாயிருந்த திருப்பவளத்தினழகுக்கும் ஸகலஜநநேத்ராபஹாரியானவந்த சிறியவடிவுதனக்கு மத்திருவடிவுடைய நீலமேகம்போலே

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ—கீழ்ப்பாட்டில் த்விதீயபாதத்தில் ப்ரஸ்துதமாகையா லிப்பாட்டும் ததுக்தாநுவாதமென்றுநினைத்து ப்ரதமபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளந்தருளுகிறவித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வர்ணவித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குந் தா✕ர் (த்ரைலோக்யேத்யாதியால்) ||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

நீடுலகுண்ட திறங்கிளர்வாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோகங்களுமித்யாதியால்) சுவடு - ரஸம், கள்வரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) சிறுஅவர்க்கென்கிறபதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவித்யாதியால்) நிறங்கரியானுக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்திருவடிவுடையவித்யாதியால்) கறங்கியஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶ—மாலுக்கு மணாளர்க்கு இத்யாதியாக விஶேஷணந்தோறும் அவனுக்கு அவனுக்குஎன்றது அவ்விஶேஷணங்களில தனித்தனியே யிவளீடுபட்டாளென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. இப்படிமேலுங்கண்டு கொள்வது. என் - என்னுடையவளான, கொங்கலர் - மகரந்தஸ்யந்திகளான புஷ்பங்களை யுடைத்தான, கொங்கு - மது, அலர் - புஷ்பம், மதுமேதி புஷ்பரஸ:. ஏலக்குழலி - ஏலம்போலே பரிமளமயமாயிகளான கேஶங்களையுடையவளான பெண்ணானவள், இழந்தது - போக்கினது, செந்தாமரைக்கண்ணர்க் கிழந்ததென்கிறது அவரைஆசைப்பட்டுப்பெறுமையாலே இழந்ததென்றபடி. சங்கு - வலயம், அவனைப்பெறுமையாலே வ்யஸநத்தால்வந்த கார்ஶ்யத்தாலே வலயத்தையிழந்தாளென்றபடி. * * * ||க||

சங்குவில்வாள் தண்டு சக்கரக்கையற்கு - ஶங்கஶார்ங்காதி பஞ்சாயுதங்களைக்கையிலேயுடையவரான, சங்கு - ஶங்கம், வில் - ஶார்ங்கம், வாள் - கட்கம், தண்டு - கதை, சக்கரம் - சக்ரம், செங்கனிவாய் - சிவந்தகனிபோன்ற வாயையுடையவனை, செய்யதாமரைக்கண்ணற்கு - சிவந்த தாமரைபோலிருக்கிற நேத்ரங்களையுடையவரான, கொங்கலர் - மகரந்தம் விகஸிய நிற்கிற, மகரந்தம் ப்ரகாஶியா நிற்கிறவென்றபடி. கொங்கென்று மகரந்தத்துக்குப்பேர். தண் - ஶீதளமான, அம் - ஸுந்தரமான, துழாய் - துளஸியை, முடியானுக்கு - கிரீடத்திலேயுடையவரான ஸ்வாமிக்கு, என்மங்கை - என்னுடைய மங்கையானவள், மங்கை - பஞ்சவர்ஷையான பெண், இழந்தது - போக்கிவிட்டது, மாமைநிறம் - அழகியதான காந்தி, மாமை - அழகு, நிறம் - காந்தி, அவனைஆசைப்பட்டும் பெறுமையாலே தன் காந்தியையிழந்தாளென்று பாவம். * * ||உ||

நீடு - விஶாலங்களான, உலகு - லோகங்களை, உண்ட திறம் - ப்ரளயத்திலேயுண்ட ப்ரகாரமானது, திறம் - ப்ரகாரம் - கிளர் - ஜ்ரும்பியா நிற்கிற, ஸ்பஷ்டமாகத் தோற்றுகிறவென்றபடி. வாய் - வாயையுடையவனை, சிறு - வடதளத்திலே யடங்கும்படி சிறியவடிவையுடையவனை, கள்வர் - வஞ்சகனை, தன்ஸௌந்தர்யத்தாலே த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியான என்றபடி. அவற்கு - அந்த ப்ரஸித்தனான, நிறங்கரியானுக்கு வர்ணங் கறுப்பாயிருக்கிறவனை,

௫॥
மூ—சுறங்கியசக்கரக் கையவனுக்கென்* பிறங்கிருங்கூந்தலிழந்ததுபீடே*
பீடுடைநான்முகனைப்படைத்தானுக்கு* மாடுடைவையமளந்தமணாளற்கு* நாடுடைமன்னர்க்குத்தூது ௪॥
செய்நம்பிக்கென்* பாடுடையல்குலிழந்ததுபண்பே*

ஆ—யிருந்த கிறதத்துக்கும் ஆணதவர்த்தாண தலிவாயி நிரவதங்களிலே எப்போதும் ஸஞ்சாரமான திரு வாழியைப்பேந்தின திருக்கைகயழகுக்கும்தோற்று நீரை தங்களிலுடைய வொளிகள்திரண்டாப்போலே விளங்குகிற திருக்குழலையுடையளான வென்பெண்பிள்ளை தன் பெருமையிழந்தாளென்கிறாள். ௫॥
(பீடை) நிவிலஜகஜ்ஜாதாவெகுதிதாரமஷ வாராஷாமஸ்வாயநஷ தக சாணக்ஷ்ஷ்ஷாா ஜ்ஞாவகாரண நிர்வாணாகமான ஜ்ஞாநமஙிபாக்கவ தாஜ்வை ஸாஹெஹகாரைகீ சகாராணத்துக் கும் ஆஞவஹாணவிஷாமமன்றிக்கே ஸவாத்தாக்களும் தன்திருவடிகளை ஸமாஶ்ரயிக்கு கின்றவிடங்களிலே கண்டு யதூராம்படி இந்தலோகத்தை அளந்தருளின ஸௌஶீல்யகுணத்துக்கும் ஸவப்ரகாரவ ஆஶ்ரிதரான பாண்டவர்கள் ஸாவமளரம்படி அவர்களுக்குதூத்யம்பண்ணி அதுவேநிரூபகமாயிரு க்கிற ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்துக்கும்தோற்று என்பாடுடையல்குல் தன் சீர்மையையிழந்தாளென்கிறாள். ௪॥

இ—(அநந்தயதாதியால்) பிறங்கிருங்கூந்தலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீரைதங்களிடை யவிதாதியால்) ௯॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

பீடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவிலஜதாதியால்) நான்முகனைப்படைத்தானுக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வதாஜ்வைதாதியால்) மாடுடைஎன்கிறவிஶேஷணத்துக் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹாணவதாதியால்) வையமளந்தமணாளற்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்தையிதாதியால்) நாடுடையென்கிறவிஶேஷணத்துக்கு அபிப்ராயமரு ளிச்செய்கிறார் (ஸவப்ரகாரதாதியால்) தூதுசெய் நம்பி என்கிற ஸமுதாயத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அதுவேநிரூபகதாதியால்; சீர்மை – நல்லஸ்வபாவம், ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களென்றபடி. ௪॥

ப—வடிவழகாயிரவைத்திலும் நீலவர்ணனென்றபடி. சுறங்கிய – ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநத்வரையாலே எப்பொழுதுஞ் சுழலாநின்ற, சுறங்குகை – சுழலுகை. சக்கரக்கையனுக்கு – ஸுதர்ஶநத்தை கையிலேயுடையவனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே அந்வயம் என் – என்னுடையவளான. பிறங்கும் – உத்தீபங்களுமாய் ஸமூஹங்களுமான, பிறங்குதல – நீட்சி, இருமை – விஶாலமும். இது வை ஶாலத்தைச் சொல்லுகிறது. கூந்தல் – கேஶங்களையுடையவளான பெண்ணானவள், இழந்தது – போ க்கினது, பீடு – பெருமை, ஸ்வாபாவிகமாயுண்டான வைலக்ஷண்யமென்றபடி. அவனைக்காணுகைதிஸமந த்தாலே தன்னுடைய பெருமையை யிழந்தாளென்றபடி. * * ௯॥

பீடை – ஸர்வஜ்ஞ்னமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஸமாதத்தை யுடையவனான, பீடு – ஐஶ்வர்யம். நான் முகனை – ப்ரஹ்மம். படைத்தானுக்கு – ஸ்ருஷ்டித்தவனான, மாடுடை – இடமுடைததான, மாடு – இடம். ஹாணவ ஷஹாண விஷாமமற ஸவாநுக்கும் ஸஹித்தம்படி ஸமாஶ்ரயைகளையுடைத்தான வென்றபடி, வையம் – ஷ்ருதி வை, அளந்த த்ரிவிக்ரமனைப் அளந்தவனான. மணாளற்கு – த்ரிவிக்ரமனைப் எல்லாரையும் தன்திருவடியாலே ஸம்ஸ்பர்ஶித்த ஸௌஶீல்யத்தைக்காட்டி இவளை வஶீகரித்திவளுக்கு நாயகனான. மணாளன் – நாயகன். நாடுடை – நாட்டையுடையவரான, நாட்டுக்கெல்லாம் உடையவர்களாகைக்கு அர்ஹரான வென்றபடி. மன்னர்க்கு – ராஜா க்களுக்கு, மன்னர் ராஜாக்கள். பாண்டவர்களுக்கென்றபடி. தூதுசெய் – தூத்யம்பண்ணின, நம்பிக கு – பூர்ணனானவனுக்கு, "அஹிஷிப்யமாகாபாம" இத்யாதிகளிற்படியே அந்த தூத்யகாரணத்தாலே பூர் த்தமாயிருக்கிற க்ருஷ்ணனுக்கென்றபடி. இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே அந்வயம் என் – என்னுடையவ ளான, பாடுடை – விஸ்தாரத்தை யுடைத்தான, பாடு – விஸ்தாரம். அல்குல் – நிதம்பத்தையுடையவளான பெ ண்ணானவள். அல்குல் – நிதம்பம். இழந்தது – போக்கினது, பண்பு – ஸ்வபாவம். தன்னுடைய நிஸர்க்கஸி த்தஸௌஶீல்யாதிகுணமென்றபடி. அவனை யாசைப்பட்டுப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே தன் ஸ்வபாவத்தை யிழந் தாளென்றபடி. * * * * ௧௦॥

ரு—பண்புடைவேதம்பயந்தபரனுக்கு* மண்புரைவையமிடந்தவராகற்குத்* தெண்புனற்பள்ளியென்றேவபி ரானுக்கென்* கண்புனைகோதையிழந்ததுசற்பே* ।ரு॥
கற்பகக்காவனநற்பலதோளற்குப்* பொற்சுடர்க்

அ—(பண்புடை) தன்னுடையஸ்வாபாவிகமான ஸர்வேச்வரத்வமாகையாலே தன்னினுஞ்சிறியதான வே தங்களை ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்குக் கொடுத்த வராஹாவதாரத்துக்கும் ஸமுத்ரப்பிராட்டியைமெடுத்தருளி அவ ளோடேஸம்ஸ்லேஷித்தருளின ஸ்ரீவராஹமான திருவடிவிலழகுக்கும் திருநாட்டிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற இருப்பைக்கண்டு அனுபவிக்கிற அயர்வறுமமரர்களையுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கவல்ல, திருப்பாற்கடலி லே பிராட்டியோடேகூடக் கண்வளர்ந்தருளுகிற அழகுக்குந்தோற்று உபலக்ஷணீயமான திருச்சுழலையுடைய யென்பெண்பிள்ளை தன்னுடைய கற்பிழந்தாளென்கிறாள். ।ரு॥
(கற்பகக்காவன) திருப்பாற்கடலிலே பிராட்டியோடே ஸம்ஸ்லேஷித்தருளுகையாலே ஒருகற்பகச்சோலை

ஐந்தாம்பாட்டு

இ—பண்புடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதிபால்) வேதம்பயந்தபரனு க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களைப்ரகாசிப்பியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம ருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபூமிதேவியால்) தெண்புனல்பள்ளி தேவபிரானுக்கென்கிற ஸதவ்யூஹாவதாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயிருப்பியால்) அடிமையாக்கவல்லவென்கிறதற்கு கண்வளர்ந்தரு ளுகிற அழகுக்கும் என்கிறதோடேசுலோகம். ।ரு॥

ஆறும்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டிலே க்ஷீராப்திநாதனாயிருப்பவும் ப்ரஸ்தாவமாகையாலே இப்பாட்டும் தத்கதமென்று நினைத்து ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயிருப்பியால்) த்விதீயபாத

ப—பண்புடை - நல்ல ஸ்வபாவத்தை யுடையவையான, பண்பு - ஸ்வபாவம். ஸமஸ்தஸ்வாபாவிகமானதிநாம ய மாகஸ் ப்ரகாமகஸ்வாபாவ ஸ்வபாவத்தை யுடையவையான, வென்றபடி. வேதம் - வேதங்களை, பயந்த - உண் டாக்கினவனை, "யோ ப்ரஹ்மாணம்விததாதி பூர்வம் யோவைவேதாம்ச்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" என்கிறபடி பே ப்ரஹ்மாவுக்கும் உபதேசித்தவனென்றபடி. பரனுக்கு - ஸர்வவிஷயத்தாலே ஸ ர்வேச்வரனை, இப்படியெல்லார்க்குமறிவு கொடுக்குமவன் கிடீர் இவளுடைய அறிவை அபஹரித்தா னென்று கருத்து. மண்புரை - ப்ருதிவீபூர்வமான, புரை - பூர்வமாம். த்ருஷ்டவிஷயத்தையோ தா னையென்றபடி. வையம் - ப்ருதிவியை இடந்த - வராஹாவதாரமுபாஸித்தவனை, வராகற்கு - ஸ்ரீவ ராஹவாஹனை, தெண் - தெளிந்ததான. புனல் - ஜலத்தை யுடைத்தான க்ஷீராப்தியிலே, புனல் - ஜலம், தெண்புனலென்று பஹுவ்ரீஹி. பள்ளி - சயனத்தையுடையவனை, என் - என்னுடையவனை, ஸ்வ ஸ்வாமியான வென்றபடி. தேவபிரானுக்கு - இதுதேவதைகளுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும். நித்யஸூரிகளுக்குப ஸ்வாமிகளுக்கு ஸ்வாமி, க்ஷீராப்திசயனத்தைக்காட்டி நித்யஸூரிகளையும் அங்கேயடிமை கொ ண்ட ஸ்வாமிக்கென்றபடி. இதுக்கு இழந்ததென்கிறதோடே அந்வயம். என் - என்னுடையவளான, கண்புனை - கண்களைப்புனையாநிற்கிற, புனைதல் - கட்டுதல் கண்டார் கண்களையெல்லாம் தன்னோடே கட்டாநிற்கிற, வென்றபடி. அதாவது? வைத்தகண் வாங்க வொண்ணாதபடி உபலக்ஷணீய சீலமான வென்கை. கோதை - கூ ந்தலையுடையவளான பெண்ணானவள், இழந்தது - போக்கினது, கற்பு - பாதிவ்ரத்யத்தை, அவனை யாசைப்பட்டுப்பெறாமையாலே தன்னுடைய பாதிவ்ரத்யமே யிழந்தாளென்று பாவம். ।ரு॥
கற்பக - கல்பவ்ருக்ஷங்களினுடைய, காவு - உத்யானத்துக்கு, அன - ஸத்ருசங்களான, அன ஸப்தம் ஸாத்ரு ச்யவாசி, கல்பகதரு போலே ரமணீயங்களானவென்றபடி. நல்-நல்லவை யான ஸௌந்தர்ய லாவண்யா திகளாலே திவ்யாத்மகங்களான வென்றபடி. பல - பஹுக்களான. "ஸஹஸ்ரசீர்ஷா புருஷஸ்ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ஸஹஸ்ரபாத்" என்கிறகணக்கிலே ச்ருதிகளை அனுக்கைக்கும் அவர்களுக்கு நேத்ராநந்தமாகை ஸுகமான பஹுக்களானவென்றபடி. தோளற்கு - புஜங்களை யுடையவரான, தோளை

மூ— குன்றன்னபூந்தண்முடியற்கு* நற்பலதாமரை நாண்மலர்க்கையற்கென்* விற்புருவக்கொடிதோற்றது மெய்யே* ॥ ௬ ॥

மெய்யமர்பல்கலன்நன்கணிந்தானுக்குப்* பையவரவினணைப்பள்ளியினானுக்குக்* கையொடுகால்செய்ய

ஆ—தழைத்தாப்போலேயிருக்கிற திருத்தோள்களிலழகுக்கும் கற்பகச்சோலையிலே தாமரைக்காடலர்ந்தாப்போலேயிருந்த திருக்கைகளின் அழகுக்கும் நிரதிஶயதேஜோயுக்தகநகஶிகர ஸத்ருஶமான திருவபிஷேகத்திலழகுக்கும், ஸ்ரீஶார்ங்கம்வளைந்தாப்போலேயிருந்த திருப்புருவத்தையுடையளான இவள் தன் திருமேனிதோற்றாளென்கிறாள், ॥ ௬ ॥

(மெய்யமர்) அவனுடைய திருமேனியில் தேஜஸ்ஸூக்தாப்போலேயிருந்த ஸம்வேத்யமான திருவணிகலன்களாலே யொப்பித்தருளினவழகுக்கும் திருப்பாற்கடலிலே நிரதிஶயஸௌகுமார்யமான திருவரவணையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவழகுக்கும் அந்த திருவணிகலன்களுடைய நிரவதிகமான தேஜஸ்ஸையும் திருவனந்தாழ்வானுடைய ஃபணாமணிகளின் நிரவதிகமான தேஜஸ்ஸையும் விஞ்சிப்புறப்படாநின்ற வொளியையுடைய

இ—த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கற்பகச்சோலையிலேயித்யாதிடால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶய இத்யாதியால்) விற்புருவக்கொடியென்கிறதறுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஶார்ங்கமித்யாதியால்) ॥ ௬ ॥

❋ ஏழாம்பாட்டு. ❋

மெய்யமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) பல்கலன்நன்கணிந்தானுக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வேத்யமித்யாதியால்)* ஒப்பித்தருளினவென்றது - அலங்கரித்தருளினவென்றபடி. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்) தாமரைநாண்மலர்க்கையற்கென்று கீழ்ச்சொன்ன திருக்கையினழகை கையொடுகாலென்று இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை புனருக்தியன்றோவென்ன? கீழ்ப்பாட்டிற்காட்டிலும் காஷிவாஸாஹஸ்ரம் விவக்ஷிதமாகையாலே புனருக்தியில்லையென்கிறார் (அந்தத்திருவணியித்யாதியால்) கையொடுகாலென்றது உபலக்ஷண

மா—யுடையவர் தோளர். சுடர்ப்பொற்குன்று என்றுமாறி அந்வயிப்பது. சுடர்-உத்க்ருஷ்டமான, பொற்குன்று- கநகஶிகரத்து, அன்ன - ஸத்ருஶமான, அன்ன- ஸத்ருஶம். பூம்- ஸ்ப்ருஹணீயமான, தண்- ஶீதளமான, திருமுடிக்கு ஸௌகுமார்யமான வென்றபடி. முடியற்கு- கிரீடத்தை யுடையவரான, முடி-கிரீடம். முடியையுடையவர்-முடியர். நல்- நல்லவையான நீலரத்நரேகங்களான ரேகைகளுக்குப் பரஹமங்களானவென்படி. பல் - வஹுக்களான, இவை கைகளுக்கு விஶேஷணங்கள். தாமரை - தாமரஸத்திறுடைய, நாள்- அபிநவமான, நாள் - அபிநவம். நாள் மலர்- என்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்ய மகாரேவமாரணைகாராதேஶ:. மலர் - புஷ்பம் போலேயிருக்கிற, கையற்கு - கைகளை யுடையவரானவராக்கு, இதற்குத்தோற்றது என்கிறதோடே அந்வயம். என்- என்னுடையவளான, வில்புருவ - தநுஸ்ஸுபோலேயிருக்கிற ஹ்ரு, இவையுடையவளான, ஸ்ரூஹாஸத்தைக்கையில்கொண்டுபட்டுக் கிடப்பாரைப்போலே விஜயஹேதுவான வளிபத்தைக்கொண்டு.ம! இவள் தோற்றதென்று விஷாதம் இங்கே த்வநிக்கும் கொடி - ஸாகாஶாரமதைப்போலே யிருக்கிறவள். தோற்றது - இழந்தது, மெய் - தன்னுடைய ஶரீரம். மெய்யென்று ஶரீரம், ஶரீரத்தை இழக்கையாவது ஶரீரம் ஸவஶமன்றிக்கே யொழிகை. "உத்தம்ஸாஜீவிஷ்ய" என்னப்பண்ணும் தன்வடிவழகைக்காட்டி "ஜீவயமக்ஷணபலி" என்னப்பண்ணும் இவளுடைய வடிவைக்கிரீடர் அபஹரித்தானென்றுகருத்து. ॥ ௬ ॥

மெய் - திருமேனியிலே, அமர் - பொருந்தி யிருக்கிற, ததவயவங்களுக் கநுரூபங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. பல் - வஹுவியங்களாயிருக்கிற, கலன் - திவ்யாபரணங்களை, கலன் - ஆபரணம். நன்கு - நன்றாக, ஸ்ப்ருஹணீயமாகவென்றபடி. அணிந்தானுக்கு - சாத்திக்கொண்டிருக்கிறவனை, அணிகை - சாத்துகை, பையரவின் - ஃபணாஶாலியான பாம்பினுடைய, பை ஃபணம்- ஃபணாவாளி. அரவு - நாகம், ஶாகவாதிவேகம் ஸ்ரோதஸ். ஸஹவஸம்ஸர்க்ஜநித நிரவதிகாநந்தத்தாலே விகஸிதஃபணனான திருவனந்தாழ்வானுடைய. அணை - ஶய்யையிலே, திருவனந்தாழ்வானாகிற ஶய்யையிலே என்றபடி. பள்ளியினானுக்கு - கண்வளர்த்தியையுடையவனை, பள்ளி- கண்வளர்த்தி, பள்ளியை யுடையவன்- பள்ளியினான். கையொடுகால் - திருக்கைகளோடே

மூ—கண்ணபிரானுக்கென்* தையலிழந்ததுதன்னுடைச்சாயே* ‖எ‖
சாயக்குருந்தமொசித்ததமியற்கு* மாயச்சகடமுதைத்தமணாளற்குப்* பேயைப்பிணம்படப்பாலுண்பிரானுக்கென்* வாசக்குழலியிழந்ததுமாண்பே* ‖அ‖
மாண்பமைகோலத்தெம்மாயக்குறளற்குச்* சேண்சுடர்க்குன்றன்னசெஞ்சுடர்மூர்த்திக்குக்* காண்பெருந்

ஆ— திருக்கைகள்திருவடிகள்திருக்கண்களிலழுக்கு மிவள்தோற்றுத்தன்னொளியிழந்தாளென்கிறாள். ‖எ‖
(சாயக்குருந்தம்) திருப்பாற்கடலில்நின்றும் ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமாளிகையிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளி க்ருஷ்ணசகடவத்ஸாதிநாநாவிதாஸுர நிரஸநாயாஸஜநிதகண்டிகாமதூகா... திருமுகத்திலழுக்கும் தோற்றுத்தன்னழகிழந்தாளென்கிறாள். ‖அ‖
(மாண்பமை) கொள்வனென்மாவலிமூவடிதாவென்றிரக்கிற ஸமயத்திலே நிரவதிகஸௌந்தர்யநிவாஸஸ்தலமாய் ஸகலஜநநயநஹாரியாயஸ்வரூபமான திருவடியினழகுக்கும் அளந்தருளுகைக்காக

இ—மென்கிறகருத்தாலே திருக்கண்களைச்சொன்னது. இங்குஒளியென்றது- ஸுகுமாரஜநிதஸௌரமை. ‖எ‖

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

இப்பாட்டிலே யதாவிஸமானவதாத்தைபருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலில்நின்றுமித்யாதியால்) வாஸுதேவ காரயத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (க்ருஷ்ணேத்யாதியால்) ‖அ‖

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

மாண்பமைகோலத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொள்வனென்னித்யாதியால்) எம்மாயக்குறளற்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வரூபமானவித்யாதியால்) ஸ்தீபவாசுத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளந்தருளுகையித்யாதியால்) பெருந்தோற்றத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ப—கூடத்திருவடிகளும் செய்ய – சிவந்திருக்கிறவனான, கண்ணப்பிரானுக்கு – க்ருஷ்ணரூபவதாரகனான வனுக்கு, இதுக்கு இழந்ததுஎன்கிறதோடேஸம்பந்தம். என்தையல்- என்னுடையபெண்ணானவள், தையலென்று பெண்ணுக்குப்பேர். இழந்தது – வஸ்தும். தன்னுடைச்சாயே - தன்னுடையஊகையை, ஸுகுமாரஜநிதஸௌரமை யென்றபடி. சாயை – ஸௌரமை. * * ‖எ‖

குருந்தம் – ஸஸாராவிஷ்டமான காஞ்சவ்ருக்ஷத்தை, சாய - வேரோடேசாயும்படி, ஒசித்த - முறித்தவனான, தமியற்கு - ஸஸஹாயவீரனான, தமியன் – ஏககாகீ, மாயச்சகடம் - ஆயாஸகடத்தை, உதைத்த - திருவடியாலே நாசம்பண்ணினவனான, மணாளற்கு - மணவாளனான, ஸகடஸம்ஜநநதிவவிஷ்தூவரித்தைக்காட்டி இவளுக்குநாயகனானவென்றபடி. ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளுக்கு தநுர்பங்கம்போலே இந்த சகடபஞ்ஜநமிவளுக்கு வசீகரமாய்த்தென்றுகருத்து. பேயை - பிசாசியை, ஸ்திதமென்[illegible]யென்றபடி. பிணம்பட – பிணமாய்விழும்படி, பாலுண் - ஸ்தந்யத்தையுண்டவனான, பேயைஸ்தந்யத்தையுண்டவனென்று விசேஷணங்களுக்கு விபர்யாஸஹாவ்யாக. பிரானுக்கு - ஸத்வைணவைவயைப்போலே ஓரநயத்தைவிளக்கும்படி உயிரோடேவிடாதே உபகாரம்பண்ணின உபகாரகனுக்கு, என் – என்னுடையவளான, வாசக்குழலி - நிஸர்கவாஸிதகேஸர் காந்தையானபெண்ணானவள், வாசம் - வாஸநம், இழந்தது - வஸ்தும், மாண்பு – ஸௌந்தர்யம், அவனுக்காகவந்தவிரஹவ்யஸநத்தாலேதன் ஸௌந்தர்யத்தையிழந்தாளென்றபடி. ‖அ‖

மாண்பு - ஸௌந்தர்யம், அமை - பொருந்தியிருக்கிற, கோலத்து – அவதார விக்ரஹத்தையுடையனான, கோலம் - வேஷம். இங்கு வாமநாவதாரமான அவதார விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. கோலமுடையவன்-கோலத்தன். கோலத்தெம்மாயக் குறளற்கு என்று ஸமஸ்தமாகையாலே கோலத்தனென்கிறவிடத்தல் அன்ஸவஸ்யமெவம். எம் - அஸ்மதீயனான, அவ்வழகாலே நமக்கு ஸ்வாமியான வென்றபடி. மாய - ஆஸ்சர்ய சேஷ்டிதனான, குறளற்கு - ஸ்ரீவாமநனான, சேண் – உந்நதமான, சேண்ஸப்தம் உந்நதவாசி. சுடர்க்குன்று – தேஜோமயமான பர்வதத்துக்கு, அன்ன - ஸத்ருஸமான, செஞ்சுடர் – காவவர்ண ரோசநகளஸ்தஹாதிகளாலே காரணகாந்தியை யுடைத்தான, மூர்த்திக்கு- த்ரிவிக்ரமமூர்த்தியை யுடையவனான, காண் – "த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிண" மென்கிறபடிபேதஸநீயதரான, பெருந்தோற்றத்து "ஜநார்தநஸ்யஸந்தேஹக" என்கிறபடியே

௩௨॥

மூ—தோற்றத்தெங்காகுத்தனம்பிக்கென்* பூண்புனைமென்முலைதோற்றதுபொற்பே*
பொற்பமைநீண்முடிபூந்தண்டுழாயற்கு* மற்பொருதோளுடைமாயப்பிரானுக்கு* நிற்பனபல்லுருவாய் ।௰।
நிற்குமாயற்கென்* கற்புடையாட்டியிழந்ததுகட்டே*

ஆ—தாமரைக்காடலர்ந்தாற்போலே வளர்ந்தருளினபோதைக்கு [illegible]
ஜ்வலந்” என்னும்படி திவ்யமானஜந்துக்கைப்புடையனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய [illegible]
ஸௌந்தர்யங்களுக்குந்தோற்று ஸ்வஸௌந்தர்யத்தை இழந்த [illegible] ॥௩௨॥
தாளென்கிறாள்.

(பொற்பமை) அயர்வறுமமரர்களும் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனும் [illegible]
மான திவ்யாபரணங்களைக் கொண்டொப்பித்தருளப்பண்ணின [illegible]
படி மற்பொருத வ்ருத்தாந்தத்துக்கு அவனுடைய ஸௌலப்யகுணம் [illegible]

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு இத்யாதியால்) நம்பிக்குமென்கிறவத்துக்குத் [illegible]
(ஸௌந்தர்ய இத்யாதியால்) பூண்புனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) ॥௩௨॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

பொற்பமைநீண்முடியென்று ராஜாதிராஜசக்ரவர்த்தியான திருவபிஷேகத்தைச் [illegible]
ஸர்வேஶ்வரத்வமும் மற்பொருதோளென்று ஸௌலப்யத்தைச்சொல்லுகையாலே [illegible]
தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறும் இத்யாதியால்) [illegible]
த்திலே “ஸர்வபூஷணபூஷார்ஹாஸ்ஸம்ஸ்தாநாபரணாந்வித” மென்கிறவதுக்கு [illegible]
ன்னது உபலக்ஷணமென்று கருத்தாலே ஆபரணங்கள் [illegible]
கொள்ளவென்றபடி. த்விதீயபாதத்தில் மாயஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]
யாத இத்யாதியால்) மற்பொருதவென்றது — ஸ்வேச்சையாலே அவதரித்து [illegible]
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய இத்யாதியால்) அவனுடைய [illegible]

ஸ—பெரிய வாத்ஸல்யத்தை யுடையவனான, தோற்றம் - அவதாரம். [illegible]
திவ்யமான வாத்ஸல்யத்தை யுடையவனானவென்றபடி. தோற்றத்தையுடையவன் [illegible]
ங்காகுத்தநம்பி என்று ஸம்போதனம், எம் - [illegible]
னென்றாரிறே. காகுத்தநம்பிக்கு - காகுத்ஸ்தனாய் ஸகலகல்யாணகுண [illegible]
தோற்றது - என்கிறதோடே அந்வயம். என் - என்னுடையவளான, பூண் - ஆபரணங்களை, புனை - [illegible]
க்கொண்டிருக்கிற. புனைதல் - தொடுதல். ஆபரணங்களை யுடைவாக [illegible]
மென் - ம்ருதுக்களான, விரஹதாபாஸஹிஷ்ணுக்களான வென்றபடி. முலை - [illegible]
ண்ணானவள், தோற்றது - இழந்தது, பொற்பு - அழகு, லாவண்யமென்றபடி. [illegible] ॥௩௨॥
தாலே தன்லாவண்யத்தை யிழந்தாளென்றபடி.

பொற்பு - அழகு, அமை - பொருந்தியிருக்கிற. நீள் - உன்னதமாயிருக்கிற, முடி - [illegible]
டையவனான, பூம் - திருமேனி ஸம்பந்தத்தாலே வாஸிதமான, தண் - [illegible]
ஶீதளமான, துழாயற்கு - திருத்துழாயை யுடையவனான, மல் - மல்லரோடு, [illegible]
ரு வென்கிறவிடத்தில் ஏகாரஸ்ய ஒகாரோ ரேபாதேஶ: பொரு - யுத்தம் [illegible]
ளுடை - தோள்களை யுடையவனான, மாய - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனான, தோள்களிலே [illegible]
குறியழியாதே ஜீவிக்கப்பண்ணின ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனான வென்றபடி, பிரானுக்கு - [illegible]
யிலே பெண்களுக்குபகரித்தவனான, நிற்பன - ஸ்தாவரங்களான, இதுஜங்கமங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். பல்-
பஹுக்களான. உருவாய் - பதார்த்தங்களாய், பதார்த்தஶரீரகனு மென்றபடி. நிற்கும் - நிற்கிறவனான.
மாயற்கு - ஸர்வாந்தராத்மாவாயிருக்கச்செய்தே தத்கததோஷ ரஸம்ஸ்ருஷ்டனாயிருக்கிற ஆஶ்சர்யசேஷ்டித
னுக்கு, இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே அந்வயம். - என்னுடையவளான, கற்புடையாட்டி - அறிவுடையவளா
யிருக்கிறபெண்ணானவள், கற்பு - அறிவு. கற்புடையவள் - கற்புடையாட்டி. இழந்தது - ஸர்வம். கட்டு - ஸகலமும்

மூ — கட்டெழிற்சோலைநல்வேங்கடவாணனைக் கட்டெழிற்றென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* கட்டெழிலாயிரத் திப்பத்தும்வல்லவர்* கட்டெழில்வானவர் போகமுண்பாரே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ — த்வயத்தில் சொல்லுகிற விஶ்வாஸத்துக்கும் தோற்று ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான வென்பொன்பிள்ளை தன்னையும் தன்னுடைமையையும் சட்டடங்கவிழர்த்தவனென்கிறாள். ॥௰॥

(கட்டெழில்) பரமபோக்யதேஶமென்கைக்கு ஸ்ரீவைகுண்டத்திலும் ஸ்ரீஸ்ருஷ்டிதமான ஸ்ரீப்ரத்யக்ஷம் ஸமான ஸார்வஜ்ஞ்யஸ்தத்திலும், வைர்த்துக்கொண்டு காகலேந்த்ரநாரஹணீயமான சோலைகளாலே உபலக்ஷிதமான திருமலையிலே நின்றருளின திருவேங்கடமுடையானுடைய கல்யாணகுணவைஷிஷ்ட்யங்களையே ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஸாகல்யகல்யாணமான இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் அயர்வறுமமரர்களுடைய கல்யாணமான ஸம்பத்தை யனுபவிக்கப்பெறுவாரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ — மென்கிறதோடேசுநயம். சர்புடையாட்டி என்று ஜ்ஞானவைஶத்யைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுநி னைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமத்யாதியால்) ॥௭॥

✳ நிகமனம். ✳

த்விதீயவாக்யத்தில் கட்டெழில்ஸ்வைத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமேத்யாதியால்) தென்கு ருகூரித்யாதியையுரைக்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) வைத்துக்கொண்டுஎன்கிறத்துக்கு ஸாகல்ய கல்யாண மான என்கிறதோடேசுநயம். ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காகலேந்த்ரேத்யாதியா ல்) த்ருதீயவாக்யத்தில் கட்டெழிலஸ்வைத்தை பத்துக்குவிஶேஷணமாக்கியுரைக்கிறார் (ஸாகல்யேத்யாதி யால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஶ — ஸூத்ரோக்தங்களெல்லாமென்றபடி, கட்டு ஸ்வைம், ஸங்க்ஷேபஸ்வைஷப்ராயம். * ॥௰॥

கட்டெழில் - க்ருத்ஸ்னமுமுஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிற, கட்டு - க்ருத்ஸ்னம், காகலேந்த்ரநாரஹணீயமாயிருக்கிற வென் றபடி. சோலை - வனங்களையுடைத்தான, நல் - நல்லதான, ஶேஷஶேஷிகளிருவற்கு போக்யஸ்தானமான என்ற படி. வேங்கட - வேங்கடாசலத்துக்கு வாணனை - நிவாஸகஸ்தானவாஸியை, வாணன் - நிவாஸகன், இதுக்கு த்சொல்லென்கிறதோடே சுநயம். கட்டெழில் - காகலேந்த்ர உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிற, ஸர்வங்கும் ஸமஸ்தஷ தைகரஸிகஸ்ஸக்ஷ்யப்ருஜமான என்றபடி. தென் - ஸாந்த்ரமான, குருகூர் - ஸ்ரீநகரமாயிலிருக்கிற, சட கோபன்சொல் - ஶடகோபனருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்குவிஶேஷணம், ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலும் கட்டெழில் - காகலேந்த்ரகல்யாணதமமான, இப்பத்து - இந்தஶதகத்தை, வல்லவர் - ஸ்வப்யஸித்தவர்கள், க ட்டெழில் - அடங்க - உஜ்ஜ்வலமான, வானவர் - நித்யஸூரிகளுடைய, போகம் - ஶோபத்தை, உண்பாரே - ஸா ஜிப்பார்கள். * * * * * ॥௧௧॥

ஜ்ஞானவைராக்யாநுஷ்டானஶேஷயிஸ்ரீமதேவநாதகுருவாசகாநஜதஹாதேஶிகாயநம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.

(மானுக்கு.)

பாதுர்ப்ரதேஶவமனாயாஸவிஹ்ருதிமாம்போக்யம் லக்ஷணம் ஸ்வஷ்யஹாவாக
ஶேவாநாம்ஸ்வாதிஹவாஸவிலாஸமையா தயாசங்க்ருதைஸ்ஸாந்த்ரஹாமாக ।
ப்ரவ்ருத்தமோக்ஷ்ப்ராஸ்வஸ்வாகாரமிலதயா ஸ்வஸ்தகஸ்திஷ்டியேய
ஸாதத்யாத்ஸ்வஷ்ஷோதவஹாராதிஹஸிதோஷ்யஹாணீஷாமாஸி: ॥௨௫॥

(பாதுர்ப்ரதேஶ) மானுக்குவையமளந்தமணாளற்கு - ஸ்வப்ஸ்வாஸ்வாரஸ்யத்தாலும் திருவுலகளந்தரு ளினத்தாலும், (வனாயாஸவிஹ்ருதிமோபோ:) சங்கு வில் வாள் தண்டுசக்கரக்கையற்கு - ஶங்கசக்ராதிவ ஞாயாஸவிலாஸத்தாலும், போக்யத்தாலே மேலில்பாட்டிலே நீடுலகுண்டதிறங்கிளர்வாய்ச்சிறுக்கள்வாவற்கு

ஞ்ரு—தா— என்றுசொல்லுகிற உபக்ஷேபமாயிருக்கும் ஸம்ஹ்ருஷ்டிக்கப்படுகிறது. (வேதாந்தவேத்யஸ்ருஷ்டிமைலாக) பிரமனை நான்முகனைப்படைத்தானுக்கு- வதாக்ஷேபஸாஹாய்ய நிரவதிகஸௌந்தர்ய வக்ஷஸ்த்தலாலேவஸ்யுத்பத்தியையாலும், (தேவாநாம்ஸாதிஸாவாக) தெண்புனற்பள்ளியெந்தேவபிரானுக்கு - தேவர்களுக்கு ஸ்வாபாவிகஸங்கஞனையா லும், (ஸாஹஸதயா) கற்பகக்காவனவிஸ்வாதி - ஸௌஸாஹ்யாவஹங்களாயிருக்கிற திருக்கோள்கள்முதலான திவ்யாவயவங்களையுடையவனையாலும், (சுஸங்கூலெதை) பெய்யபர்பல்கலன் நன்கமைந்திருந்தானுக்கு - அந்த அவயவங்களிலே பொருந்தியிருக்கிற திவ்யாபரணாலங்காரத்தாலும், (காருஹமாக) சாயந்நருந்த மொசித்த - காருஜ்யக்ஷஸஞ்ஜநத்தாலும், (ஞாதாஹாமேவஸ்ய) காண்பெருந்தோற்றத்தென் காகுத்தநம்பிக்கு - நிரவதிகவைபவத்தையுடைய ராமக்ருஷ்ணாவதாரங்களாலும், (ஸவ்.ஞாபதிருபதயா) நிலமளப்பனுந வாய்நிற்கும்பற்கு - ஸகலருக்கும் ஆஸ்ராத்யாதிற்சையாலும், எம்பெருமான் ஸ்ரீதிருவடிய அஹங்கார ஸ்ஸ்காரமெய்யப்ரவாதாக்ஷிகளை ஸ்வஸ்திபாலிக்குமென்று "மாலுக்கு ஸம்ஸயம்" என்கிற உபக்ஷத்திலே மாறனருளிச்செய்தாரென்கிறார். எஞ

[வேதாநாம்ஸாஷ்ட்ரூஸாயாக, வேதம்பயந்த - தேஜோத்பாதநத்தாலும், ஸ்ருஷ்டிப்ரதாநம் என்று பதினெண்ணாயிரம்]

ஸ்ரீமதேநிமஹாஸமஹாதேஸிகாயநம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் ஆறாந் திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

*

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (உண்ணுஞ்சோறு) இப்படியெம்பெருமானைப்பிரிந்தவ்யஸநத்தாலே பராங்குசநாயகியான பிராட்டி தவிஷபநிரவதிகாதிநிவேஸஸ்தியையுடையாள்கொண்டு திருக்கோளூரிலே யெழுந்தருள, திருத்தாயாரிவளுடைய நிரவதிகவ்யஸநத்தாலே பராங்குசநாயகியாகிற தெய்வத்தையாலே இவளெழுந்தருளுகிறபத்தி லவற்றையநுஸந்திக்க க்ஷமையன்றிப் பேசின நெடும்

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலெம்பெருமான்பக்கல் ப்ராவண்யாதிஸயத்தாலே தம்முடையவர் நீடங்கொள்ளா மவனிட்டவழக்காம்படி தமக்குப்பிறந்த பாரவஸ்யத்தைப்பேசின ஆழ்வார் அநந்தரந்திருவாய்மொழியிலே என்பெண்பிள்ளை தனியே திருக்கோளூரிலே போனாளென்றும் இனியொருக்கால் வருமோவென்றும் ஆங்கேபோய்க்கண்ணீரோடே நிற்குமோவென்றும் மற்றுமிப்படி சிலவற்றைப்பேசுமவராக மாறுபடுகிறவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படிபித்யாதியால்) இப்போதெ எம்பெருமானை யநுபவிக்கப்பெறாதொழிந்தமையால் பிறந்த அவஸாதிஸயத்தாலே அநுபவங்களையுபேக்ஷித்து அவனைப்ராபிக்கையிலே விசேஷத்தை உத்தேஸித்துத் திருக்கோளூரிலே எம்பெருமான்பக்கலிலே ஸாகாங்க்ஷிதராய் அந்த பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே தாமவ்வூரிலே போய்ப்புகுந்ததாகவே தமக்குத்தோற்றுகையாலே தன்னுடைய விரஹதஸையிலே அநுபவிக்கக்ஷமரல்லாதபடி அந்த ஸாதநாநுபவப்ரகர்ஷத்தாலும் முன்பே விரஹவ்யஸநத்தால் வந்திருந்த வைவர்ண்யாதிபாலும் உபாதவஸகலவாஹ்யகரணவ்யாபாரராயிருக்க; தம்முடைய தசையைக்கண்டநுபவியாதவர்கள் ஸோகித்தபடியை மாத்ருவசனத்தாலே பேசிக்கொண்டு தம்முடையவிருத்தியையெல்லாம் எம்பெருமானுக்கறிவிக்கிறாரென்றுகருத்து. அவற்றையநுஸந்திக்கவென்றது - எழுந்தருளுகிறதிக்கினைக்கண்டநுபவிக்க என்றபடி. நெடும்போதுங்கூடவென்றது - தீர்க்ககாலமென்பென்றபடி. *

* முதற்பாட்டு *

ப்ராப்யமும்ப்ராபகமும் க்ருஷ்ணனென்றிப்படிசொல்லுகை யுசிதமாயிருக்க சோறுநீர்வெற்றிலை யென் றிவையெல்லாம் க்ருஷ்ணனென்றிப்படிசொல்லுவானேனென்ன இங்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார்

மூ—உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர்தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாங்* கண்ணனெம்பெருமானென்றென்றேகண்கணீர் மல்கி* மண்ணினுளவன்சீர்வளமிக்கவனூர்வினவித்* திண்ணமென்னிளமான்புகுமூர்திருக்கோளூரே* ||க||

ஆ— போதுங்கூட ப்ராவண்யாதிசயமாயிவளைக்காணாமையாலே இவளையிழந்தேனென்கிறாள். லோகவிலக்ஷணமான தாரகபோஷகபோக்யங்களை யிவள் ஸ்ருஜிக்கவேணுமென்றுகொண்டு சென்றால் அத்தைப்பாராதே எனக்கு தாரகமும் போஷகமும் போக்யமும் கண்ணனெம்பெருமான் என்றென்றேசொல்லி யவனைப்பெறாமையாலே கண்கள் நீர்மல்கியிருந்த வென்னுடையபெண்பிள்ளை ஸ்ருஷ்டியிலெங்குத்தையிலும் ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்கள் ஸமூஹமாக விவனைவளைத்துக்கிடக்கிற திருக்கோளூரிலே யதிராத்யஸந்நிதானமாகையாலே யவ்வூரை

இ—(லோகேத்யாதியால்) கொண்டுசென்றாலென்றது- நாங்கள்கொண்டுபோய் ஸமர்ப்பித்தாலென்றபடி. உண்ணுஞ்சோறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாரகமுமென்று) பருகுநீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போஷகமுமென்று) தின்னும்வெற்றிலையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போக்யமுமென்று) இத்தால் ஸ்ரீதாரகபோஷணாதிநிர்வாஹகத்வமென்கிற ஸமஸ்தகுணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதம். என்னிளமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையபெண்பிள்ளையென்று) மண்ணினுளவன்சீர்வளமிக்கவனூரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டியிலித்யாதியால்) இவனைவளைத்துக்கிடக்கிறதென்றது - இந்த எம்பெருமானை வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கிறதென்றபடி. வினவியென்கிறவிடத்தில் சப்தஸித்தமானவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அதிராதேத்யாதியால்) வினவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரையித்யாதியால்) திண்ணமென்கிறதற்குத்

ப—உண்ணுஞ்சோறு - பசித்தஸமயத்திலே சரீரதாரணார்த்தமாக உண்ணப்படுமதான ஓதநம், பருகுநீர்- த்ருஷ்ணாயுக்தஸமயத்திலே த்ருஷ்ணாசமநதேஹபோஷகமாகப்பருகப்படுமதான பாநீயம், பருகுகை- பாநம் பண்ணுகை. தின்னும்வெற்றிலையும் - போகார்த்தமாகத்தின்னப்படுமதான வெற்றிலையும், எல்லாம்- இப்படி தாரகபோஷக பருகப்படும். போக்யங்களானவிவையெல்லாம், எம்பெருமான்கண்ணன்- ஸர்வஸ்வாமியான க்ருஷ்ணன், அசநபாநாதிகளெனக்கு தாரகபோஷகாதிகளன்று- "வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்" மென்கிறபடியே க்ருஷ்ணனெனக்கு தாரகபோஷகாதிகளெல்லாமாயிருக்கிறானென்றபடி. சோறுநீர்வெற்றிலை யென்றிவ்வளவே சொல்லவமையாதோ? இவற்றில் ப்ரத்யேகஞ்சொல்லுகிற விசேஷணங்களெதுக்கென்னில்? அசநபாநாதிகள் உபயோகவேளையிலே அபேக்ஷிதங்களாயிருக்கையாலே தத்ப்ராப்த்யர்த்தமிவ்விசேஷணங்கள் - அசநபாநாதிகள் அபேக்ஷிதஸமயத்திலேயாதொருபடி இருக்கும்? அப்படியேயிருக்குமெப்போது மெம்பெருமானிவளுக்கு என்றதாய்த்து. என்றென்றே- இப்படியே பின்னையும் பின்னையுஞ்சொல்லி, கண்கள் நீர்கள் மல்கி - அவனைக்காணாமையாலேகண்களிலேஜலங்கள் ப்ரவஹித்து, இது ப்ரவேசமாறுமிங்குகண்களிலே ஜலம்ப்ரவஹித்திராநின்றவளான என்றபடி. "சநிக்ருதஸர்வம் லோகமிதம் ப்ராவ்ருஷஜலஸ்ரீ"மென்கிற விடத்திலே ப்ராவ்ருஷென்றது ப்ராவ்ருட்காலம் என்று ப்ராவ்ருட்காலமானதுபோலே யிங்கும் நீர்கள்மல்கி என்றது நீர்கள் மல்கியிராநின்றவளான என்றர்த்தமாகக்குறையில்லையிறே; என் - என்னுடையவளான, இது ஸாபிப்ராய விசேஷணம். என்னுடைய பெண்ணாகையாலே அவனெழுந்தருளியிருக்கிற திருக்கோளூர்க்கே போவளென்றபிப்ராயம். ஸ்ரீவைஷ்ணவஸந்தாநத்தில் பிறந்தவர்கள் அவர்களைப் போலே யிருப்பார்களிறே. இளமான் — பாலஹரிணியானவள், தத்ஸத்ருசமான பெண்ணானவள்என்றபடி. இதுக்குப்புகுமூர் என்கிறத்தோடேஅந்வயம். மண்ணினுள் — ஸ்ருஷ்டிக்குள்ளே, அவன்சீர்- அவனுடையகல்யாணகுணங்களுடைய, வளம் - ஸம்ருத்தியானது, மிக்க- மிகுந்திருந்த, கல்யாணகுணங்கள் மிகவும் ப்ரகாசிதங்களாயிருந்தவென்றபடி. அவனூர் - அவனுடையவூரை, அவனுக்கு அஸாதாரணமான திருக்கோளூரை, வினவி - ப்ரச்நம்பண்ணி, அவ்வூரிலாஸக்த்யதிசயத்தாலே அவ்வூரெத்திசையிலுண்டென்று எதிரேவருகிற ஜனங்களை யெல்லாம் கேட்டு என்றபடி. புகுமூர்- போய்ப்ரவேசிக்கத்தக்கவூர், திருக்கோளூரே - ஸ்பஷ்டம். அவதாரணத்தால்வேறொரு ஊரன்றென்று தோற்றுகிறது. திண்ணம் - இது நிச்சிதம், என்னுடையபெண்ணாகையாலே அவனூரல்லதுபுகாமையாலும் பாலஹரிணிபோலே ஸ்வச்சந்தமாகையாலே வேறோரிடத்திலே ஒதுங்கப்போகமாட்டாமையாலும் திருக்கோளூரிலேயே போவள், இதில் ஸந்தேஹமில்லையென்று பதார்த்தம்.

மூ— ஊருநாடுமுலகமுந்தன்னைப்போலவனுடைய* பேருந்தார்களுமேபிதற்றக்கற்புவானிடறிச* சேருநல்வளஞ்சேர்பழனத்திருக்கோளூருக்கே* போருங்கொலுரையீர்கொடியேன்கொடிப்பூவைகளே* ॥௨॥

ஆ— வினவினவி தனக்கதுவே ப்ராப்யமாகக்கொண்டு திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புகும், இதிலொருஸந்தேஹமில்லை. அங்ஙனே கண்கள்நீர்மல்க விருந்தவிருப்பையாகிலும் கண்டிருக்கப்பெறுகிறிலேன், இழந்தேனென்றலற்றுகிறாள். ॥௧॥

(ஊருநாடும்) அவனுடைய ஐச்வர்யகுணங்களையும் திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் நிரவதிகமான ப்ரீதியோடே கூப்பிடுகிற தன்னுடைய வ்யாஹாரத்தைக்கேட்டு ஊருநாடுமுலகமுந்தன்னைப்போலே க்ருஷ்ணகுணஜ்ஞராய்க்கொண்டு அத்திருநாமங்களையும் திவ்யசேஷ்டிதங்களுமே சொல்லிக்கூப்பிடும்படியாகக் கூப்பிடுகிறவிவள்

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதிவிச்வாஸியால்) பாட்டுக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனே யிச்வாஸியால்) "[illegible]" என்கிறபடியே ஸாவம்விசேஷமான விஷயத்தைக்கண்டுகொண்டிருக்கை நமக்குப்ராப்யமாகையாலே [illegible] என்றுகருத்து. ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ஐச்வர்யமாயத்தில் லஹிவ்ருத்தாந்தமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவிச்வாஸியால்) அந்தவனுடைய குணங்களையென்றது - பேர்கள்குணங்களுக்கு வாசகங்களாகையாலே இங்கு பேருமென்றது ஸகலகுணவாசகமென்கிறகருத்தாலே. ஆகையாலிறே மேல் அந்தகுணங்களையுமென்று சொல்லவேண்டின ஸ்தானத்திலே அத்திருநாமங்களையுமென்றுசொல்லிற்று. பிதற்றவென்கிறவிடத்தில் ஸம்ப்ரமத்தை யருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணகுணஜ்ஞராய்க்கொண்டென்று) தார்களுமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யசேஷ்டிதங்களால்) விஹாரமும் ஸர்வகாலங்களிலுமாம். பிதற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லிக்கூப்பிடும்படியால்) கற்புவானிடறி என்கிறவிடத்தில் ஸம்ப்ரமத்தையருளிச்செய்கிறார்

ஸ— ஊரும் - தானிருந்தக்ராமமும், நாடும் - அத்தோடேசேர்ந்த தேசமும், உலகும் - அந்ததேசத்தோடே சேர்ந்த லோகமும், இஸ்வபாவங்கள் ஊரார்க்கு ஸமாநமாகப்போலே தத்ஸம்பந்தங்கள் அந்தந்தஜநங்களுடைய ஸ்வபாவத்தாலே ஊரும் நாடுமுலகமென்று நிர்தேசம். இதுக்குப்பிதற்றுமென்கிறதோடே அந்வயம். தன்னைப்போல் - ஸ்வபாவஸாம்யத்தாலே ஸமமாக அலற்றுகிற தன்னைப்போலே, அவனுடைய பேரும்- அவனுடையதிருநாமங்களையும், தார்களுமே - மாலைகளையுமே, இது ஸர்வசேஷ்டிதங்களுக்கு உபலக்ஷணம். பிதற்ற - ஸ்வபாவஸாம்யத்தாலே ஸகலமாகச்சொல்லும்படி, தேவதேவபிரானென்றும் [illegible] அழகனென்றும்தான்பிதற்றுகிறாப்போலேயெல்லாரும்பிதற்றும்படியிருக்கிறவளானவென்படி. அதாவது அப்படியே கூப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறவளானவென்கை. இதுபெண்ணுக்கு விசேஷணம். வான் - [illegible], வான் ஸ்வபம் ஆகத்துக்குவாசகம். ஸர்வரும் ஆராதிக்கத்தக்கமான என்றபடி. கற்பு - [illegible] விசேஷை, கற்பு - பதிவ்ரதை, இடறி - த்ருணீகரித்து, இதுக்குசேருமென்கிறதோடே அந்வயம், நல்வளம் - நல்லஸம்பத்துக்களானவை, சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, இது ஊருக்கு விசேஷணம். பழனத்திருக்கோளூர்க்கே - நல்ல கழனிகளையுடைத்தான திருக்கோளூரிலே, பழனம் - கழனி, ஸாகல்யாத்திவயவஸ்தாவஸ். [illegible] கரைக்கே என்னுமாப்போலே திருக்கோளூர்க்கே என்று ஸங்க்ஷேபம், சேரும் - போய்ச்சேராநின்றவளான, கொடியேன் கொடி - க்ரூரமானவ்யவத்தை யுடையவளானவென்னுடையகொடியானவள், கொடிபோலே ஸுகுமாரமாயானபெண்ணானவளென்றபடி. கொடிது - க்ரூரம், அத்தையுடையவள் கொடியாள். இஸ்வபாவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொளும்போது கொடியேனென்று ஸ்வபாவமாயிருக்கும். பெண்ணைப்பிரிந்த ஸ்வபாவத்தாலே கொடியேனென்று தன்னைவெறுக்கிறாள். போருங்கொல் - திரும்பிவருவளோ, போருகை - வருகை. பூவைகளே - அவளுடையபூவைகள், பூவை - ஸாரிகை. உரையீர் - சொல்லுங்கோள், அவள்தன்போக்குவரத்தென க்கென்றே சொல்லலாகாது? உங்களுக்கெல்லாஞ்சொல்லிப்போவளே? ஆசலாலவள்வருவாள் வாராளென்கிறத்தை நீங்களெனக்குச் சொல்லவேணுமென்று கருத்து. பாவியானநானிருக்கையாலே வராதொழியவும் ஸம்பாவிதம்? நீங்களிருக்கையாலே வரவும் ஸம்பாவிதம்? அதிலவள்சொல்லிப்போனத்தைச் சொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥௨॥

மூ — பூவைபைங்கிளிகள்பந்துதூதைபூம்புட்டில்கள்* யாவையுந்திருமால்திருநாமங்களேகூவியெழுமென்* பாவை
போயினித்தண்பழனத்திருக்கோளூர்க்கே* கோவைவாய் துடிப்பமழைக்கண்ணொடென்செய்யுங்கொலோ ॥

ஆ — அந்தவ்யஸநம்பொறுக்கமாட்டாமையாலே உபாதேயமான தன்னுடைய ஸ்வத்தைத் த்ருணவந்நிரஸ்தமெயாய்க்கொண்டு போகட்டு நல்வளஞ்சேர்பழனத் திருக்கோளூருக்கே போய்ப்புக்கும் ஸாஹஸிகையான வென்னுடைய பெண்பிள்ளை யுங்களினைத்தாகிலு மொருகாலவருமேயென்று என்றவளுடைய பூவைகளைக்கேட்கிறாள். ௨ ॥

(பூவை) லீலார்த்தமாகக்கொண்டுவந்த ஸாரிகாதி லீலோபகரணங்களைக்கண்டால் வரும்ஸ்மரணமும் தனக்குப்பிராட்டியோடே ரமணனான வெம்பெருமானைக்காணுமதுவேயாகையால் அவனைநினைத்துக்காணப்பெறாமையாலே அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லிக்கூப்பிட்டு அச்சொல்லினுடைய மாதுர்யத்தாலும் குளிர்த்தியாலும் உஜ்ஜீவித்திருக்கிற வென்பெண்பிள்ளை திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புக்கு இனிதன்னுடைய

இ — (அந்தவ்யஸநமித்யாதியால்) மாட்டாமையாலேயென்கிறதற்கு த்ருணவந்நிரஸ்தமெயாய்க்கொண்டென்கிறத்தோடே ஸமபம். வானென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபாதேயமானவென்று) கடுபுஎன்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வத்தையென்று) இட்டிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ருணவதித்யாதியால்) சேருமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (போய்ப்புகுமென்று) புகுமென்றது க்ரியாபதமன்று, புகுமவளானவென்றபடி. இது பெண்பிள்ளைக்கு விசேஷணம். கொடியேன்கொடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாஹஸித்யாதியால்) போருங்கொல்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களையித்யாதியால்) வருமேயென்றது - வருமோஎன்றபடி. அவளுடையபூவைகளை இத்யாதியாலே இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதிஸூசிதை. திருக்கோளூருக்குப்போனாளென்று கீழ்ப்பாட்டிலேநிஶ்சயித்தாள்; திரும்பிவருவளோ! வென்றிப்பாட்டிலே பூவைகளைக்கேட்கிறாளென்று ஸங்கதி. ௨ ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

யாவையுந்திருமாலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லீலார்த்தலாகவித்யாதியால்) திருநாமங்களேகூவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைநினைத்தித்யாதியால்) எழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மாதுர்யத்தாலுமித்யாதியால்) என்பாவையென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்பெண்பிள்ளையென்று) என்செய்யுங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிதன்னுடையவித்யாதியால்) (அன்றியேஇத்யாதி) அவனிவளுக்கெதிரேவந்து ஸாமதாநங்களைப்பண்ணி கூடுமோ [illegible]

ஸா — பூவை - லீலார்த்தமான ஸாரிகைகள், பைம் - பச்சைவர்ணங்களான, கிளிகள் - ஶுகங்கள், பந்து - கந்துகம், தூதை - ஊண்சோபகரணங்கள், பூம்புட்டில்கள் - வர்ணபேடிகைகள், யாவையும் - இந்த லீலோபகரணங்களெல்லாம், திருமால் - ஸ்ரீய:பதியே, இவளுக்கிதிஶேஷ:. இந்த லீலோபகரணங்களைக் கண்டால் இவளுக்கஸஹ்யமாயிவையெல்லாத்தாலும்வரும்ரஸமெல்லாம் ஸ்ரீய:பதியைக்கண்டநுபவிக்கையென்று ஸ்மாரகமாயிருக்குமிவளுக்கென்றபடி. திருநாமங்களேகூவி - அவனுடையதிருநாமங்களையே கூப்பிட்டு, தனக்குஸர்வவிதஸ்நேஹனுமாயிருந்தவனைக்காணக்கிடையாவிட்டவாறேயவனுடைய திருநாமங்களையேயலற்றியென்றபடி எழும் - அதனாலே ப்ராணதாரணம்பண்ணி யுஜ்ஜீவித்திராநிற்கும், வேறொரு லீலோபகரணங்களைக் கொண்டு போதுபோக்கவேண்டும்படியான பால்யவயஸ்ஸிலும் அவன்திருநாமங்களையே கொண்டுஜ்ஜீவியாநிற்கும், இதென்ன வாஶ்சர்யமோ வென்றபடி. என்பாவை - என்னுடைய பெண்ணானவள், பாவை - பெண். தண்பழன - ஜலஸம்ருத்தியாலே ஶீதளங்களான கழனிகளையுடைத்தான, பழனம் - கழனி, திருக்கோளூருக்கே - [illegible], போய் - இத்திருநாமோச்சாரணரஸமிருக்கவித்தை விட்டுப்போய், இங்கிருந்தநாள் மற்றொன்றுபாரகமாய் அங்கேபோயவனுலேயபிக்கப்போனாளோவென்று கருத்து. இனி - அவ்வூரிலே புக்கபின்பு, கோவைவாய் - பிம்பபலம்போலேசிவந்திருக்கிற தன்னுடையவதரமானது, துடிப்ப - உத்வேகத்தால் துடியாநிற்க, மழைக்கண்ணொடு - வர்ஷம்போலே தாராவமானகண்களோடே, என்செய்யுங்கொலோ - என்னசெய்வளோ, அவனைக்கண்டு ஸந்தோஷிப்பளோ? அன்றிக்கேயவனுதவியாமையாலே பின்னையும் உத்வேலியாநிற்பாளோ வென்றபடி.

மூ—கொல்லையென்பர்கொலோ குணமிக்கனளென்பர்கொலோ* சில்லைவாய்ப்பெண்டுகளயற்சேரியுள்ளாருமெல்லே* செல்வமல்கியவன்கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே* மெல்லிடைநுடங்கவிளமான்செல்லமேவினளே*௪॥ மேவிநைந்துநைந்துவிளையாடலுறாளென்சிறுத்* தேவிபோயினித்தன் திருமால் திருக்கோளூரில்* பூவியல்

ஆ—ஐச்வர்யமெல்லாம் வரிவடிவாம்படியிருக்குமோ? அன்றியே தன்னுடைய கண்ணில் ரூபமுழையு மேயாப்பிற்குமோவென்கிறாள். ॥௩॥

(கொல்லை) சௌசீல்யத்தால் ஸாத்ம்யமாய்க்கொண்டவன் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருக்கோளூர்க்கே ஈடுபாடுடையவிவள் மெல்லிடைநுடங்கப்போனாள், மர்யாதையைக்கடந்தாளென்று லோகத்தாரிவளுக்குக் குற்றமாகச்சொல்லுவரோ? அன்றியே திருக்கோளூரிலே பொருந்தநின்றாள் வரிசியுமிருக்கும்படியென்? என்று ஸ்லாகையாகச்சொல்வரோ? அங்ஙனே குணமாகச்சொல்லுகை ஸம்பவிக்குமோ? வாஸ்தவமான குணத்தையும் தோஷமாகவேகாண்கிற லோகஸ்வபாவமிருந்தபடி என்னென்று இன்னாகிறாள். ॥௪॥

(மேவிநைந்து) பிள்ளையாய்விளையாடும்பருவமானால் பிள்ளைகளோடே விளையாடுகையில் ஆதரமின்றியே

இ—நாயகியானாளே ஸ்வாதந்த்ர்யமையாலே பின்னையும் அழுதுகொண்டே நிற்குமோவென்றபடி. ॥௫॥

* நாலாம்பாட்டு. *

த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சௌசீல்யத்தாலித்யாதியால்) இளமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈடுபாடுடையவிவளென்று) கொல்லையென்பர்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மர்யாதையை இத்யாதியால்) குணம்மிக்கனளென்பர்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றியேயித்யாதியால்) சில்லைவாயென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனே குணமாகவித்யாதியால்) ॥௪॥

* ஐந்தாம்பாட்டு. *

விளையாடலுறாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளையாயித்யாதியால்) பிள்ளை - சிறுபெண்,

ப—இளமான் - பாலஹரிணியானவள், தக்நாயிகையானவளென்றபடி. இதுக்குமேலிளமையென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். செல்வம்மல்கி - சௌசீல்யம் ஸாத்ம்யமாய்க்கொண்டு, அவன்கிடந்த - அவன் கண்வளர்ந்தருளுகிற, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, இதுக்குச்செல்லவென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். மெல் - ஸூக்ஷ்மமான, இடை - தன்னுடைய மத்யமானது, நுடங்க - ஸுகுமாரத்தாலே துவளத்துவள, செல்ல - போகைக்கு, மேவினள் - ஆதரித்தாள், தன்னுடைய வயஸ்ஸுக்கு ஒவ்வாததையும் பாராதே த்வரித்தோடே போனாளென்றபடி, சில்லைவாய் - சிறுதே ஸ்வபாவமானவாயையுடையவர்களான, சில்லை - க்ஷுத்ரம். பெண்டுகள் - க்ஷுத்ரஸ்வபாவைகளான ஸ்த்ரீகள், அயல்சேரியுள்ளாரும் - அயல்தெருவிலே யிருக்கிற ஸ்த்ரீகளும், கொல்லையென்பர்கொலோ - கொல்லையென்று சொல்லுவார்களோ, கொல்லை - மர்யாதாதிலங்கிநீ, மர்யாதையைபழித்தவளென்று சொல்லுவார்களோ வென்றபடி. குணம்மிக்கனளென்பர்கொலோ - குணாதிகையென்று சொல்லுவார்களோ, திருக்கோளூரிலெம்பெருமான்பக்கல் குணாதிசயத்தை யறிந்து மேல்விழும்படியான விலக்ஷணை குணாதிசயத்தை யுடையவளென்று சொல்லுவார்களோ வென்றபடி. எல்லே யென்று விஷாதத்யோதகமவ்யயம், அகன்றாயிழந்து படுகிற நான் இத்தனை குணாதிகையான இவளைச் சிலர் பழிசொல்லவும் கேட்கில் என்செய்வேனே யென்றுகருத்து. * * * * * ॥௪॥

மேவி - கிட்டி, அவனைநெஞ்சாலே கிட்டி, அவனையாசைப்பட்டென்றபடி. நைந்து நைந்து - க்ஷணக்ஷணம் சிதிலையாய், விளையாடல் - பால்யலீலைகளிலே, உறாள் - ஸம்பந்தியாதவளான. "மால்பால் மனம்சுழிப்பமங்கையர்தோள்கைவிட்டு" "யஸ்ய ந க்ஷோபம் லீலாஸ்வபி" என்கிறபடியே பால்யலீலைகளிலே அநிவ்ருத்தியாகவளானவென்றபடி. என் - என்னுடையவளான, சிறு - பாலையான, தேவி - தேவியானவள், சிறுபெண்ணாயிருக்கச்செய்தே ஸர்வேச்வரனை மேவக்ஷணமறியும்படியான திவ்யஸ்வபாவத்தை யுடையவளான இவளென்றபடி. போய் - இங்குநின்றும்போய், இனி - உத்தரம், தன் திருமால் - தனக்கு ஸ்வாமியானனை ஸ்ரீயப்பதியினுடைய, திருக்கோளூரில் - வஸ்ஸ்தானம். பூவியல் - வாஸிங்களையே ஸ்வபாவமாக உடையவையான, இயல் - ஸ்வபாவம். ஸஸ்த்ரவாஸிப்ரவாஹங்களானவென்றபடி. பொழிலும் - உத்யானங்களையும்

மூ—பொழிலுந்தடமுமவன்கோயிலுங்கண்* டாவியுள்குளிரவெங்ஙனேயுகக்குங்கொலின்றே* ॥ரு॥
இன்றெனக்குதவாதகன்றவிளமானினிப்போய்த்* தென்றிசைத்திலதமனையதிருக்கோளூர்க்கே* சென்று
தன்திருமால்திருக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுங்கண்டு* நின்றுநின்றுநையுநெடுங்கண்கள்பனிமல்கவே* ॥கூ॥

ஆ—எம்பெருமானைக்காண வேணுமென்றாசைப்பட்டுப் பெருமையாலே நைந்துநைந்து இருந்தவென்சிறுத்தேவிபோயினித்தன்திருமால் திருக்கோளூரில் பூவியல்பொழிலையும் அதுக்குள்ளே தாமரைத்தடாகங்களையு மதுக்குள்ளே யவன்கோயிலையுங்கண்டு தன்னுடைய நிரவதிகஸங்கல்பமெல்லாம்போய் ஆவியுள்குளிரவின்று எங்ஙனேயுகக்கிறாளோ? நானந்தஸம்ருத்தியைக் காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ॥ரு॥

(இன்றெனக்கு) இன்றுதன்னைப்பிரிந்துவ்யஸனப்படுகிற வெனக்குத்துணையாகாதே யென்னைப்போகட்டுப்போன வென்னிளமானினிப்போய்த் தென்றிசைத்திலதமனைய திருக்கோளூர்க்கேசென்று அவன்கோயிலுள்ளேபோய்த் தனக்குப்பிராட்டியோடுள்ள ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே புதுக்கணித்ததிருக்கண்களையும் திருப்பவளத்தையுங்கண்டு நிரவதிகப்ரீதியாலே விகஸிதமான வவளுடையகண்களையுமாநந்தஜமானகண்ணில்நீரையுமாநந்தமதமான ஸௌபாக்யவைபவத்தையுங் காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ॥கூ॥

இ—மேவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) தடமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாமரையித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) ॥ரு॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

இன்றெனக்குதவாதகன்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்றுதன்னையித்யாதியால்) திருமாலென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்குப்பிராட்டிஇத்யாதியால்) தனக்கென்கிறபதமெம்பெருமானைச்சொல்லுகிறது. நெடுங்கண்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) பனிமல்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆநந்தஜ இத்யாதியால்) நின்றுநின்றுநையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆநந்தப்ரவாஹமதமித்யாதியால்) [ஆநந்தமதமானவென்று பாடாந்தரம்.] ॥கூ॥

ப—தடமும்-அந்த உத்யாநங்களுக்குள்ளே யிருக்கிற தாமரஸதடாகங்களையும், தடம்- தடாகம். அவன் கோயிலும்- அவனுடைய திவ்யாயதநத்தையும், இன்று - தனக்குநல்லவிடிவானவின்றைக்கு, கண்டு - இங்கிருந்து நினைத்து ப்ரீதியையாகா நின்றவிவள்தன் கண்ணாரக்கண்டு, ஆவி-ப்ராணனானது, லக்ஷணயா ப்ராணாஶ்ரயமான ஹ்ருதயமானதென்றபடி. உள்குளிர-விரஹஜநித தாபமெல்லாம்போய்உள்ளெங்கூடக்குளிரும்படி, எங்ஙனே யுகக்குங்கொலோ - எப்படி ஸந்தோஷிப்பாளோ, அந்தப்ரீதிஸந்தோஷாதிஶயத்தை நான்காணப் பெற்றிலேனென்று கருத்து. * * * * * ॥ரு॥

எனக்கு- தன்னைப்பிரிந்து நோவுபடாநிற்கிற வெனக்கு, இன்று- இப்படி வ்யஸநதஶாபன்னமாயிருக்கிற காலத்திலே, உதவாது-உதவாதே, ஊர்வராக்ஷிப்ரம்படியாக ஸஹிஷ்ணுவையாயிராதே யென்றபடி. அகன்ற-விஶ்லேஷித்துப்போனவளான, இளமான்- பாலஹரிணிபோலே முக்தையானபெண்ணானவள், போய்- ப்ரயாஸேந நடந்துபோய், இதுக்குச்சென்றென்கிறதோடே அந்வயம். தென்திசை - தக்ஷிணதிக்குக்கு, திலதமனைய - திலகம்போலேயிருக்கிற, திலதமென்று திலகத்துக்குப்பேர். அனையஶப்தம்-ஸாத்ருஶ்யவாசி. திருக்கோளூர்க்கே- திருக்கோளூரிலே, சென்று - ப்ரவேஶித்து, இனி- அங்கேபோய்ப்புக்கபின்பு, தன்திருமால் - தனக்கஸாதாரணனான ஶ்ரிய:பதியினுடைய, திருக்கண்ணும் - ஶ்ரீமத்துக்களான நேத்ரங்களையும், செவ்வாயும், அருணமான வதரத்தையும், கண்டு - தன்கண்களாரக்கண்டு, நெடுங்கண்கள்- அந்ததிவ்யாவயவங்களைக்கண்டவாநந்தத்தாலே விகஸிதங்களானதன்னுடைய நேத்ரங்கள், பனிமல்க- ஆநந்தபாஷ்பப்ரவாஹியாநிற்க, பனியென்றுஜலம். நின்றுநின்றுநையும்- ஆநந்தாதிஶயத்தாலேபின்னையும் ப்ரீதியையாகாநிற்பள். அந்த ஶோபையை நான்காணப் பெற்றிலேன் "ஆஹ்லாதஶீதநேத்ராம்பு:புலகீக்ருதகாத்ரவாந்|ஸதா பரகுணாவிஷ்டோ த்ரஷ்டவ்ய: ஸர்வதேஹிபி:" என்னும்படியான விவளுடைய தர்ஶநீயமாகிற பாக்யாதிஶயத்தை யிழந்தேனென்றுகருத்து. *

மூ—மல்குநீர்க்கண்ணொடுமையலுற்றமனத்தனளாய்* அல்லுநன்பகலுநெடுமாலென்றழைத்திளைப்போய்* செல்வமல்கியவன்கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே* ஒல்கியொல்கிநடந்தெங்ஙனேபுகுங்கொலொசிந்தே* ||எ||
ஒசிந்தநுண்ணிடைமேற்கையைவைத்துநொந்துநொந்து* கசிந்தநெஞ்சினளாய்க்கண்ணநீர்துளும்பச்செல்

ஆ—(மல்குநீர்) எம்பெருமானைக்கண்டுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக ஸாபேக்ஷமான அருமந்தகாலமெல்லாம் அவனோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறாமையாலே கண்ணநீர்மல்கி நெடுமால் நெடுமால் என்றுஅழைத்து, இனிஇவள் தன்னுடைய விரஹவ்யஸநத்தாலும் ஸாகாங்க்ஷத்தாலும் ஸகிலாத்ரவ்யஸமேதாய் வஶீகாரமெநபாய்க்கொண்டு செல்வமல்கியவன்கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே நடந்துபோய்ப்புகும்படியைக்காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ||எ||
(ஒசிந்த)வண்டாலேதுகையுண்ட பூமாலைபோலே எம்பெருமானோடுள்ள கலவியாலேயொசிந்த திருமேனி

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ—நன்பகலுமென்கிறவிடத்தில் நன்ஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையிசைவிக்கையால்) அல்லும்பகலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலமெல்லாமென்று) காலமெல்லாமென்கிறதற்கு மல்கிஎன்கிறத்தோடும் அழைத்துஎன்கிறத்தோடும் அந்வயம். வ்யவதாநத்தில் ஸமாதிஸமாநாதிகரணத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவனோடிசைவியால்) ஒல்கியொல்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிஶ்லேஷியால்) ஒசிந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஶீகாரமெநபாயென்று) நடந்தெங்ஙனேபுகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நடந்துபோயிசைவியால்) ||எ||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ஒசிந்தவொண்மலராள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டாலேஉத்தேஶியால்) துகையுண்டவென்றது- உபமர்திக்கப்பட்டவென்றபடி. ஒசிந்ததிருமேனியையுடையவென்றது- “உபபுக்தஸ்ரக்ஸம்ஸ்தவவ்யஸ்தவிஹ்வலதேஹகாந்தோத்ஸவஹாஸமநஸ்கதாம்ஸ்யஷ்டிஃ। பாஷாணஶ்லேஷவிஸம்ஸ்திதபோதமாலாகாலீநவிநித்ரஸ்மிதரூபஸம்ஸ்காரம்” என்கிறபடியே விமர்திதமான திருமேனியையுடையவென்றபடி.

ப—அல்லுநன்பகலு மென்கிறவிடத்தில் நன் ஶப்தம்காலத்ரயவாசியாக நிற்கும்- மேலும் அந்வயிக்கிறது. நன்- நல்லதான, ஸமயஸ ஸம்ஶ்லேஷார்ஹம் ஸாபேக்ஷமான வென்றபடி. அல்லும்- ராத்ரியிலும், அல்லு ஶப்தம் ராத்ரிவாசி அல்லுமித்யத்ர மகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம்லோபஃ. நனபகலும் – நல்ல திவாவிலும், மல்குநீர் – விரஹத்தாலே ப்ரவஹஜலங்களான, கண்ணொடு - கண்களோடேகூட, மையலுற்ற - மோஹத்தை யடைந்ததான, மையல் - மோஹம். உறுகை- அடைகை, மனத்தனளாய் - மநஸ்ஸையுடையவளாய், நெடுமாலென்றழைத்து- ஆஶ்ரிதர்பக்கல் தீவ்ரவ்யாமோஹஶாலியானவனையென்று ஸங்கேதம்பண்ணி; மால் - வ்யாமோஹம். இனி- இதுக்குமேலே. இங்கிருந்தநாள்நடந்தஇத்தனைவ்யஸநங்களின்மேலே யென்றபடி. ஒல்கிபொல்கிநடந்து- ஜாலத்தாலே அசைந்தசைந்து வழிநடந்து, ஒல்குதல் – அசைதல். ஒசிந்து - துவண்டு, ஒசிகை - துவளுகை. இன்னுமவனைக்காணுதற்கேவத்தாலே ஶிதிலமாத்ரயாய் என்றபடி. இதுக்கு எங்ஙனே புகுமென்கிறதோடே அந்வயம். செல்வம் மல்கி - வைபவம் ஸம்ருத்தமாய், அவன்கிடந்த – அந்த வைபவத்தாலே இவளுக்கெதிரேவராதே அவன் கணவளர்ந்து கொண்டிருக்கிற விடமான, வைபவமென்றுகில் இவளுக்கெதிரே வந்தணைத்தாஶ்வாஸநம்பண்ணுமேவென்று கருத்து. யதா? “ஶயானோபோயிதஃஶ்ரீமாநுவாசவசஃ” என்கிறபடியே ஸாநுபமஹிமயிதமாய் அவன் கண்வளர்ந்தருளுகிற விடமானவென்றபடி. திருக்கோளூர்க்கே திருக்கோளூரிலே, எங்ஙனேபோய்ப் புகுங்கொல் - எப்படிபோய்ப் புகுவளோ, அத்தைநான் காணப்பெற்றிலேனென்றுகருத்து.

* * * * ||எ||

ஒசிந்த- துவண்டவளான, ரஸிகஹ்ருதயோபமர்தமான வாஷாணம்போலே ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே துவண்டவளானவென்றபடி. ஒண் - அழகியளான, அந்ததுவட்சியாலே பின்னையும் அழகியவளான வென்றபடி மலராள் - பத்மவாஸிநியினுடைய, கொழுநன்- வல்லபனுடைய, கொழுநன் – வல்லபன், திருக்கோளூர்க்கே- திருக்கோளூர்க்காகவே, திருக்கோளூரையடைகைக்காக வென்றபடி, கசிந்தநெஞ்சினளாய்-ஸ்நேஹார்த்ரமான மநஸ்ஸையுடையவளாய், எம்மை - தாய்மாரானவெங்களை, நீத்த- நீக்கினவளான, அவ்வூரிலாஸக்தியாலேஎங்களைவிட்டவளான என்றபடி, எங்காரிகை. என்னுடைய காரிகையானவள், காரிகை– ஸ்த்ரீரூபமெவையானபெண்

மூ— லுங்கொ* லொசிந்தவொண்மலராள்கொழுநன்றிருக்கோளூர்க்கே* கசிந்தநெஞ்சினளாயெம்மைநீத்தவெங்காரிகையே* ॥அ॥

காரியநல்லனகளவைகாணிலென்கண்ணனுக்கென்* றீரியாயிருப்பாளிதெல்லாங்கிடக்கவினிப்போய்* சேரிபல்பழிதூஉயிரைப்பத்திருக்கோளூர்க்கே* நேரிழைநடந்தாளெம்மையொன்றுநினைத்திலளே* ॥கூ॥

ஆ— உடையபிராட்டியோடே திருக்கோளூரிலே அவன்கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியைக் காணவேணுமென்னுமாசையாலே என்னைப்போகட்டுப்போன என்காரிகை வ்யஸநத்தாலேமெலிந்த நுண்ணிடைமேலே ஶ்ரமாதிஶயத்தாலே கையைவைத்து நொந்துநொந்து கண்ணீர்துளும்ப அவ்வபிநிவேஶமேதுணையாக அவ்வூரிலேபுக்கு முடியவல்லளேயோவென்கிறாள். ॥அ॥

(காரியம்) ஆகிஞ்சநஸாதநமான ஸௌஹ்ருதவஸ்துக்களைக்காணில் இவையெல்லாமென்கண்ணனுக்கென்று சொல்லாநிற்கும்இப்பெண்பிள்ளை தனக்காக நாங்கள்கொண்டுவந்த ஸௌஹ்ருதபதார்த்தங்களையும் எங்களையுமொரு

இ— கொழுநன்திருக்கோளூர்க்கே என்கிற ஸங்க்ரஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கோளூரிலேஇத்யாதியால்) கசிந்தநெஞ்சினளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமித்யாதியால்) எம்மைநீத்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) ஒசிந்தநுண்ணிடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யஸநத்தாலேஇத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்தில் கசிந்தநெஞ்சினளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வபிநிவேஶமேஇத்யாதியால்) செல்லுங்கொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரிலேஇத்யாதியால்). ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகிஞ்சநஸாதநமித்யாதியால்) செல்லாநிற்குமென்கிறது க்ரியாபதமன்று; பெண்பிள்ளைக்குவிஶேஷணம். இதெல்லாங்கிடக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்காகவித்யாதியால்) எம்மையொன்றும்நினைத்திலளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— ஒசிந்த - வ்யஸநாதிஶயத்தாலே துவண்டதான, நுண் - ஸௌக்ஷ்மதமமான, இடைமேல் - தன்னுடைய இடையின்மேலே, கையைவைத்து - ஶ்ரமாதிக்யத்தாலே தன்னுடைய கையைவைத்துக்கொண்டு, நொந்துநொந்து - அந்தகைவைத்ததும் பொறாமையாலே பின்னையும்பின்னையும் க்லேஶப்பட்டு, கண்ணீர் - நேத்ரஜலங்கள், துளும்ப - அலைய, கசிந்தநெஞ்சினளாய் - அவன்பக்கல்ஸ்நேஹத்தால் ஆர்த்ரமான நெஞ்சையுடையவளாய், செல்லுங்கொல் - செல்லுவளோ, அவ்வூரிலேபோய்ச்சேரமாட்டுவளோ மாட்டாளோவென்றபடி. ॥அ॥

காரியநல்லனகளவை - கார்யஸாதகங்களாய் நல்லவைகளான வஸ்துக்களை, தனக்காகவெங்களாலே செய்யப்பட்டு நல்லவையான போஷகநாதிவஸ்துக்களையென்றபடி. காரியநல்லன என்கிறவிடத்திலே நகாரமேவ ரேபமகாரவஸ்து சொவஃ. காணில் - கண்டால், என் கண்ணனுக்கென்று - எனக்கு ஸுலபனான க்ருஷ்ணனுக்கென்று ஸங்கல்பித்து. ஈரியாயிருப்பாள் - ஆர்த்ரஸ்வபாவையாயிருக்கிறவளான, ஸ்நேஹார்த்ரவித்தையாயிருக்கிறவளானவென்றபடி. நேரிழை - நேர்களான இழைகளையுடையவள், நேர் - ஸூக்ஷ்மம், இழை - ஆபரணம். நிஸர்க்கஸுகுமாரமாக திருமேனிக்கநுரூபமாக ஸுந்தரங்களான ஆபரணங்களையுடைய பெண்ணானவளென்றபடி. இதெல்லாங்கிடக்க - தனக்காக நாங்கள் கொண்டுவந்த ஸௌஹ்ருதவஸ்துக்களெல்லாமிங்கேகிடக்க, இவைக்கை த்ருணீகரித்துவென்றபடி. இனி - இதுக்குமேலே, கண்டஸௌஹ்ருதவஸ்துக்களெல்லாம்க்ருஷ்ணனுக்கென்கிற விப்ரதிபத்திக்குமேலே அவனுக்கு என்செய்ய வங்கே போனாளென்று கருத்து, போய் - இவ்வகத்தை விட்டுப்போய். சேரி - வீதியானது, வீதியிலுள்ளஜநங்களானவர்களென்றபடி. ஜநங்களுடைய ஸம்ஸ்ருஷ்டத்வாதநாம் லக்ஷணயாவாதமம். பல்பழி - பஹுவாக்களான அபவாதங்களை, அவன் வரவுபார்த்திராதே தான் புறப்பட்டுப் போனாள், தாயைவிட்டுப் போனாள், தனியே போனாள், ஊராருக்கஞ்சாதேபோனாள், என்றாப்போலே பஹுவிதங்களான அபவாதங்களையென்றபடி. தூஉய் - தூற்றி, தூறுதல் - குற்றமாக எல்லாரோடும் சொல்லுதல். இரைப்ப - கோஷியாநிற்க, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே. நடந்தாள் - எழுந்தருளினாள், நடந்தாளென்றது ஆதிக்யத்திலே பஹுமாநோக்தி. தன்னுடைய பெண்ணானவளை பஹுமாநோக்தியாலே சொல்லுகிறாள் ஸவிஷயத்திலவமாநித்தவள் என்கிறத்தாலே. எம்மை - என்னை, ஆத்மநிபஹு...

மூ— நினைக்கிலேன் தெய்வங்காள் நெடுங்கணிளமானினிப்போய்* அனைத்துலகுமுடையவரவிந்தலோசனனைத்*
தினைத்தனையும்விடாளவன்சேர் திருக்கோளூர்க்கே* மனைக்குவான்பழியுநினையாள் செல்லவைத்தனளே *௰॥

ஆ— த்யாஜ்யமாக நினையாதே போகட்டு லோகமெல்லாம் இவள் தனியே போனாளென்று பழிசொல்லியிரைக்கும்படியாகத் திருக்கோளூரிலே போனாளென்கிறாள். ॥௬॥

(நினைக்கிலேன்) தன்திருக்கண்களினழகாலே ஸர்வலோகங்களையும் தோற்பித்தடிமையாக்கிக்கொண்டிருக்கிறவனுடைய திருக்கண்களைக்கண்டல்லதொரு க்ஷணமாத்ரமும் தரிக்கமாட்டாதிருக்கிற நெடுங்கணிளமான் இனிஇது குடிப்பழிஎன்னுமிடமென்று நினையாதே அவன்சேர் திருக்கோளூர்க்கே போய்ப்புக்காள். இவளைப்பிரிந்த வ்யஸநாதிஶயம் நினைக்கவும்கூடுகிறதில்லை, என்றுசொல்லிப்பின்னையும் தன்செயலறுதியாலே தெய்வங்காளென்று கூப்பிடுகிறாள். ॥௰॥

(வைத்தமாநிதி) ஆழ்வார் விஶ்லேஷமாகிற ஆபத்துக்குத் தமக்குவைப்பாகவைத்த மஹாநிதியாயிருந்த

இ—(எங்களையுமித்யாதியால்) சேரிபல்பழிதூஉய்இரைப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகமெல்லாமித்யாதியால்) ॥௬॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

அனைத்துலகுமுடையவரவிந்தலோசனனையென்கிற ஸம்போதனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருக்கண்களித்யாதியால்) தினைத்தனையும்விடாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமாத்ரமித்யாதியால்) மனைக்குவான்பழியும் நினையாளென்கிறதையுரைக்கிறார் (இதுகுடிஇத்யாதியால்) நினைக்கிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளைப்பிரிந்தவித்யாதியால்) நினைக்கவும்கூடுகிறதில்லையென்றது - நினைக்கவுமாட்டுகிறதில்லையென்றபடி. செயலறுதியாலேஎன்றது - தன்னால்செய்யலாவதில்லாமையாலேயென்றபடி. ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

வைத்தமாநிதியாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரித்யாதியால்) ஆழ்வார்தமக்கு

ப—வசநம். ஒன்றும் நினைத்திலள் - ஒன்றாகவும் நினைத்தாளில்லை, உறவுடையவளாகவும் நினைத்திலள், ஸாராராகவும் நினைத்திலளென்றபடி. தன்னையவள் நினையாததற்குத் தாயார் ஶோகிக்கிறாள் ஸமஸ்தாஸக்தியுடையவருடைய ஸந்நிதாநமே உத்தேஶ்யமாகையாலே, * * * ௬

அனைத்துலகும் - ஸர்வலோகங்களையும், உபயவிபூதிகளையுமென்றபடி. உடைய - உடையவனான, அரவிந்தலோசனனை - கமலலோசநனை. தினைத்தனையும் - ஸ்வல்பமாத்ரமும், ஒருக்ஷணமாத்ரமுமென்கிறபடி. தினை - வ்ரீஹி, தனையென்று பரிமாணவாசிஶப்தம் எள்ளத்தனையுமென்னுமாப்போலே தினைத்தனையுமென்கிறது. விடாள் - விடாதவளான, நெடுங்கண் - கர்ணாந்தவிஶ்ராந்தலோசநையான, இதனாலே ஸாம்யவிஶேஷணம். இவள்தான் நெடுங்கண்ணளாகையாலே அரவிந்தலோசநனை விடமாட்டாளென்றபிப்ராயம். இளமான் - பாலஹரிணிபோலே மௌக்த்யமுடையவனென்னவுமாம், இனி - இதுக்குமேலே, தனக்குப்படைக்காருண்டாயிருக்க இதின்மேலேயென்றபடி. இக்கண்ணழகுக்குத்தோற்று வரவல்லனாய் அவனிங்கேவரவேண்டியபடியாயிருக்க இவளங்கே போனவிதென்ன ஸாஹஸமென்று கருத்து. போய் - அவனைநாடிக்கொண்டுபோய், மனைக்கு - தன்னுடைய குடிக்கு, வான்பழியும் - பெரியஅபவாதத்தையும், வான் - பெரியது, பழியுமென்கிறவிடத்தில் உம்காரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம் லோபம். நினையாள் - எண்ணாதவளாய்க்கொண்டு, அவன்சேர் - அவன்வஸிக்கிறவிடமான, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, செல்லவைத்தனளே - போகவைத்தாள், ஸ்திரமாகப்போனாளென்றபடி. செல்லவைத்தாளென்கிற லோகோக்தியாலே ஸ்திரபோனாளென்கிறதாகிறது, நினை - அவனுடையவஸ்துத்வத்தையும்நினைக்கவும், கிலேன் - மாட்டுகிறிலேன், தெய்வங்காள் - தேவர்காள், இது ஊர்ஜிதம்பொறுக்கமாட்டாமையாலே யாக்ரந்தம்பண்ணுகிறபடி, இங்குதேவதாஸங்களாரக்ஷணாபேக்ஷை ஆக்ரந்தம் பண்ணுகிறாளென்று பழிசொல்லுவாரோடே இந்த வ்ருத்தாந்தத்தைச்சொல்லி ப்ராப்தமொன்றுமையாலும் தேவர்கள் பழிசொல்லாதிருக்கையாலும் தன்னோடொக்கவுறங்காதிருக்கையாலும் தேவர்களோடே வ்ருத்தாந்தத்தைச்சொல்லிக்கூப்பிடுகிறாள்॥

மூ — வைத்தமாநிதியாம் மதுசூதனையே யலற்றிக்* கொத்தலர்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* பத்துநூற்றுளிப்பத்தவன்சேர் திருக்கோளூர்க்கே* சித்தம்வைத்துரைப்பார் திகழ்பொன்னுலகாள்வாரே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ — எம்பெருமானையேயலற்றிச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைத் திருக்கோளூர்க்கேப்ரவணமான மநஸ்ஸையுடையராய்க்கொண்டு சொல்லுவார் இட்டவழக்காகும் திருநாடென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ — வைப்பாகவைத்தவென்றபடியம். தமக்கு மஹாநிதியாக வ்யவஸித்திருந்தவென்றபடி. பொன் னுலகாள் வாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இட்டவழக்காமித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஈ — வைத்த - வைக்கப்பட்டதான, ஆபத்திலே ரக்ஷகமாகவேணுமென்று வைக்கப்பட்டதானவென்றபடி. மா - மஹத்தான, சிலகாலத்துக்கப்பால் மாண்டுபோகக்கடவதான லோகத்தில் நிதிபோலன்றிக்கே எத்தனை காலம் போஜித்தாலும் குறையாததானவென்றபடி. நிதியாம் - நிதியாகாநிற்கிற, "தத்யதா ஹிரண்யநிதிம் நிஹித"மென்கிறபடியே நிதிபோலேயிராநிற்கிறவென்றபடி. அதாவது:— ஆபத்திலேரக்ஷகமாய்த் தன்னையுடையவனொருவனுக்கும் விஷயப்படவேண்டாதபடியாய் ஸகலதோஷங்களையும் தன்னைக்கொண்டே ஸாதிக்கலாய் ஸகலபுருஷார்த்தங்களும் தன்னையநுபவிக்கிற ஸாதநத்துக்குள்ளேகிடக்கும்படியாய் தன்னையுடையவனுக்கு பரிபூர்ண ஸம்ருத்தியையுண்டாக்கவற்றாய்த் தன்னையுடையவன்காலிலே யெல்லாரும்விழும்படி பண்ணவைத்தாய் மற்றும் ஸகலவிதகுணங்களையுடைத்தாயிருக்கிறவென்றபடி. இத்தால் ஊரார்பழிக்குமஞ்சாதே தாயையும்கைவிட்டுத் தனிவழிபோகைக்கு நிபந்தநஞ்சொல்லித்தாய்த்து. மதுசூதனையே - மத்வஸுர ஹநனையே, விரோதிநிராஸகனானவனையென்றபடி. உத்தேஶ்யமானதுதானே விரோதியையும்போக்கித் தன்னையநுபவிப்பிக்கவைத்தாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. அலற்றி — தத்ஸம்பந்தமான ஸாந்நித்யாலே ப்ரலாபித்து, இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடே அந்வயம். கொத்து - புஷ்பமஞ்ஜரிகள், அலர் - விகஸிதமாநிற்கிற, தாம் விரஹதஶையையநுஸந்திக்க க்ஷமரல்லாதபடி திருக்கோளூரி லெம்பெருமான்பக்கல் ஸக்தசித்தராகையாலே தமக்குப்பிறந்தவாஶ்வாஸத்தால்ஸமுத்புஷ்பவங்களானவென்றபடி. பொழில் - உத்யாநங்களையுடைத்தான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன — ஸ்ருஷ்டம், இதுபத்துக்குவிஶேஷணம். பத்து - பத்துப்படிகளான, "ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத்" என்கிறஶ்லோகத்தின்படியே ஸஹஸ்ரஶாகைகளான பத்தங்களையடைவே ப்ரகாஶிக்கிறவையானவென்றபடி. நூற்றுள் - ஶதங்களுக்குள்ளே, இப்பத்து - ப்ராப்யப்ராப்பகஸ்வரூபமான விஷயத்தை, இதுக்கு உரைப்பாரென்கிறதோடே அந்வயம். அவன்சேர் - அவனெழுந்தருளியிருக்கிற, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, சித்தம்வைத்து - சித்தத்தைவைத்து, அவ்வூரிலேப்ரவணமான மநஸ்ஸையுடையவராய்க்கொண்டென்றபடி. உரைப்பார் — சொல்லுகிறவர்கள், திகழ் - உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிற, ஸமஸ்தஸாதநங்களாலே யுஜ்ஜ்வலமானவென்றபடி, பொன்னுலகு - ஸ்வப்ரகாஶமாயுமுள்ளமான லோகத்தை, பரமபதத்தையென்றபடி. ஆள்வாரே - ஆளுவர்கள், ஸமஸ்தாநந்தமுள்ளவரோடேயாலே ஸ்வாதந்த்ர்யமாகப் போஜிப்பரென்றபடி. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதி ஸ்ரீமதெதிராஜ ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ருதீயோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(உண்ணுஞ்சோறு.)

பாரப்ராப்த்யுஷஸ்ஸஹ ஸஹிதம் த்ருஷ்டிவே: ஸ்ரீஶௌரிதேவ்ய மஹேந்த்ர
வ்ருஷ்டிஷ்வநாதிர ஸ்வாரஸ்ய ப்ரஶ்நவாஸா ஸ்தாநமநோநதாம் வ்ருஷா: ।
யத்த்ரார்த்ராநுஷ்டி வநபர ப்ருந்தாநுபூதபாஷாஸம்ப்ராப்த தாநாம
வேதாநாமஸ்ருஷ்டாஸப்தாங்கபரஸ்பர ஸ்வாதாப்ய ஶேஷிநாம: ॥௭௬॥

(பாரப்ராப்த்யுஷஸ்ஸஹ) கண்ணனெம்பெருமானென்றென்றே பரக்கத்தோடே க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்து

ஈ — தா — படைத்தவளஸௌந்த்ர்யத்தாலும், (ஸம்ருத்திமத்தர்மேவ) பேருநதார்களுமேபிதற்றி - திருநாமஸங்கீர்த்-
னத்தாலும் திருமாலையினுடையஉக்தியாலும், (ஸ்ரீமத்தேஶ்யபத்மநேத்ர) இத்தாலே நாலுபாட்டில் ஸம்பந்-
தம்தோத்ராஷ்டகமாக்கப்படுகிறது. யாவையும்திருமால் - செல்வம்மல்கியவன்கிடந்த - இனித்தன்திருமால்திருக்
கோளூரில் - தன்திருமால் திருக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுங்கண்டு - ஸ்ரியஃபதித்வத்தாலும் அத்தாலுண்டானவை
பவஸம்ருத்தியாலும் பிராட்டியோடே பொருந்தியிருக்கையாலே நித்யஸந்நிதாகச்செல்லுகிற தீர்த்தாதிகா
திஷ்டாதிஸௌகர்யத்தாலும், தத்ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே புதுக்கணித்ததிருக்கண்கள்முதலான திவ்யாவயவஶோ
பையாலும், (ஸௌந்தர்யேண) நெடுமாலென்றழைத்தினிப்போய் - ஆஶ்ரிதர்பக்கல் வ்யாமோஹத்தாலும்
(ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹ) ஒசிந்தவொண்மலராள் கொழுநன் - வேரிமாறாதபூமேலிருப்பாளுக்கநுரூபமான
ஸௌகுமார்யாதியாலும், (ஸ்ரீதவாரவஸ்த) என்கண்ணுக்கென்றீரியாயிருப்பாள். - ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தை
யாலும், (ஸர்வலோகைகநாதேஸ்ய) அனைத்துலகுமுடையவரவிந்தலோசனனை- ஸர்வஸ்வாமித்வத்தாலும்,
ஆஶ்ரயத்தாலே அத்தைக்கோள்சொல்லுகிற ஈரவிந்தலோசனத்வம் ஸங்க்ருஹீதமாகிறது. இப்படிகளாலே
திருக்கோளூரெம்பெருமான் ஆஶ்ரிதர்க்கு விஶ்லேஷஸம்பத்தில் ஸவாதீனதியில்லாதபடி ஸௌலப்யாதிகளை
யுண்டாக்காநிற்கிறானென்று "உண்ணுஞ்சோறு" என்கிறதஶகத்திலே ஸம்ஶ்லேஷாநுஜீவநாஸ்வாத்மாகவேதங்களை
ஆஶ்ரிதஸாக்ஷாத்ருத்யமாக ஸங்க்ருஹித்த ஸ்ரீகோவர் உபகரித்தருளினார்என்கிறார். ॥௭ ௬॥

ஸ்ரீமதேநிஶமாஸஹாஸேஶிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (பொன்னுலகு) திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புக் கெம்பெருமானோடே ஸம்ஶ்லேஷித்ததெல்லாம் மநோர
தமாத்ரமாய் பழையபடியே எம்பெருமானைக்காணப்பெறாமையாலே தத்விரஹாஸஹாராய் அந்யாபதேஶ
த்தாலே ஒருபிராட்டியாய் அவனைக்குறித்து தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறார்; இப்படி திருக்கோளூரிலே

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ — மாலுக்குவையத்திலே விரஹவ்யஸநத்தால்வந்த மோஹாதியாலும் உண்ணுஞ்சோற்றிலே திருக்கோ
ளூரிலே எம்பெருமான்பக்கலிலே ஸங்கல்பம் மிகவும் த்ருடமாகையாலும் "விஸ்மார ஸர்வகார்யாணி ந
தத்ரஜாநாதி" என்னும்படியான ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானைப்போலே தம்மைமறந்து தம்முடைய விரஹதசை
யையுமநுஸந்திக்க க்ஷமரல்லாதவராயிருந்த வாழ்வார் விரஹாநுஸந்தாநதஶையிற்போலே இத்திருவாய்
மொழியிலே யொருபிராட்டி யெம்பெருமானுக்கு தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறதாகச்சொல்லுமை ப்ரஸங்க
மன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (திருக்கோளூரிலேஐத்யாதியால்) அப்படியிருந்தாரேயாகிலும் திருக்
கோளூரிலெம்பெருமான்பக்கலிலே ஸங்காஸக்தராய் அவன்குணங்களை நெடும்போதநுபவிக்கையாலே
பெருவிடாய்ப்பட்டவர்கள் நீரிலேமுழுகி ஸம்ஶ்லேஷிக்குமாப்போலே அந்தவிரஹவ்யஸநத்தால்வந்த மோ
ஹாதிநீங்கி ஸம்ஶ்லேஷித்து "ப்ரஹ்லாதோஸ்மி ஸஸ்மார" என்னுமாப்போலே தம்மையுணர்ந்து தம்முடைய
தஶைகளையுமநுஸந்திக்கக்ஷமரானவாறே பழையபடியே தம்முடையவிரஹதஶை உபலம்பமாகையால்
அத்தை ப்ரஸஹ்யாநராய்க்கொண்டு தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறாரென்றுகருத்து. காணப்பெறாமையாலே
என்றது - பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷம்படி காணப்பெறாமையாலேஎன்றபடி. ஒருபிராட்டியாயென்றது - வி
ரஹிணியானவொருபிராட்டி தஶையையுடையவராயென்றபடி. அந்யாபதேஶத்தாலே தூதப்ரேஷ
ணம்பண்ணுகிறாரென்றபடி. இப்படி ஸ்வாபதேஶத்திலே திருவாய்மொழிஸங்கதமானாலும் மாலுக்குவையத்தி
லே மோஹதஶையாயிருந்த பிராட்டி இத்திருக்கோளூரிலேசென்றாளென்று உண்ணுஞ்சோற்றிலே சொல்
லுகையாலே இவளுக்கு தூதப்ரேஷணம்பண்ணவேண்டாமையால் அந்யாபதேஶத்திலே இத்திருவாய்
மொழி ப்ரஸங்கமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படிதிருக்கோளூரிலேயெழுந்தருளினவித்யாதியால்),

மூ— பொன்னுலகாளீரோ புவனிமுழுதாளீரோ * நன்னலப்புள்ளினங்காள் வினையாட்டியேனிரந்தேன் * முன்

ஆ— யெழுந்தருளினபிராட்டியோடுள்ள விரஹாவஸாந ஸம்ஶ்லேஷஜநிதாநவதிகாதிஶய ஸந்தோஷார்ணவாந்தர்நிமக்நனான வெம்பெருமான் அந்த ஸந்தோஷவெள்ளந் தனக்கு ஸாத்ம்யமானவாறே அதஸாத்மிக்கைக்காக விஶ்லேஷித்து நெடுங் காலம் எழுந்தருளாதிருந்தவாறே தத்விஶ்லேஷத்தாலே ஸத்யஸ்ஸந்நிவேஶயான பிராட்டி தன்னுடைய ஆற்றா மையாலே அவனைக்குறித்து சிலபக்ஷிகளைத் தூதாகவிடுகிறாளென்றுமாம். திருக்கோளூரிலே போய்ப்புக்க வேணுமென்று புறப்பட்டவிப்பிராட்டி தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தாலே பின்னைபோகக்ஷமையன்றியே அங்கே உத்யானத்திலேயிருந்து எம்பெருமானைக்குறித்து தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறாளென்றுமாம். ஶ்ரிய:ஸம் ஶ்லேஷகார்யாணக்ஷோபஸமாஹ்ருஷ்டனாய் திவ்யநவரத்நவரதமான விஷமவிவேசனையாய்க்கொண்டு என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷிக்கிறான், என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் அபஹரித்துக்கொண்டென்னைத் தோற்பித்துத் தனக்கடிமையாக்கிக்கொண்ட எம்பெருமான்தன்னைப்பிரிந்து நான்படுகிற வ்யஸநத்தைச்சென்று சொல்லவேணுமென்று புள்ளினங்களைக்குறித்துச்சொல்ல; பின்னையும்அவை போகாதிருந்தவாறே அவன் நம்முடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்யாதொழியில் செய்வதென்னென்று போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டு

இ— தூதாகவிடுகிறாளென்றுமாமென்கிறவிடத்தில் ஸந்தேஹமானது மேல்வாக்யத்தில் ஸந்தேஹபத்தோடே அந்வயிக்கிறது. ஸ்வாபதேஶத்திலே திருக்கோளூரிலெம்பெருமானோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷமின்றிக்கேயிருக்க அந்யாபதேஶத்திலே யவனோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் நடந்ததாகச்சொன்னால் விருத்தார்த்தமாமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே ப்ரகாராந்தரேண அவதரிப்பிக்கிறார் (திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புகவேணுமித்யாதியால்) *

❈ முதற்பாட்டு ❈

பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரிய:ஸம்ஶ்லேஷேத்யாதியால்): பொன்னுலகாளீரோ இத்யாதியாலே உபயவிபூதியையும் வடுகர்க்கிவள் கொடுக்கிறதாகச்சொல்லும்போ திவ்விபூதிகளெல்லா மிவளதீநமென்னுமிட மிப்பாட்டிலேசொல்லவேண்டுகையால் பிரானென்கிறபதத்துக்கிப்படி தாத்பர்யமாகை யுசிதமென்றுகருத்து. என்னலங்கொண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஶ்லேஷிக்கிறானித்யாதியால்) விஶ்லேஷிக்கிறானென்றது - விஶ்லேஷியாநிற்கிறவனென்றபடி. ஸர்வஸ்வத்தையுமென்றது - ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிரூபநலங்களாதிகளையென்றபடி. த்ருதீயபாதத்தில்சொல்லுகிற விஶேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமேதென்னவதுசொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (பிரிந்துநான்படுகிறவித்யாதியால்) போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டு என்றது - போகாதேயிருந்தனவாக உத்ப்ரேக்ஷித்துஎன்றபடி. இந்தஸம்ஶ்லேஷயைப்

ப— நன்னல - நல்லதான நலத்தைபுடையவையான, நலம் - ஸௌந்தர்யகுணம். ஸந்தித்தார்க்குக் காரியஞ்செய்கைக்கடியான தயாஸௌஹார்த்த ஸௌந்தர்யகுணங்களை யுடையவையானவென்றபடி. புள்ளினங்காள் - பக்ஷிக ணங்காள், புள் - பக்ஷி, இனம் - கணம், பிரிந்தாரைச்சேர்க்கை திர்யக்குக்களுக்குக்காரியமென்று இருக்கி றாள் ஸாத்வதாரத்தில் வாஸநையாலே. இனங்காளென்று “நிக்ஷேபஸர்வஸாமர்த்யே” என்கிறபடியே யெல்லாவிக்கினும்போகவிடலாம்படி திரள் இருக்கிறபடியைக்கொண்டாடினபடி. முன் - பண்டைக்காலத்திலே; இந்த ஜகத்துக்களெல்லாம் கரண களேவரங்களை யிழந்து தங்களுடைய ஸத்பாவங்களை யறிவிக்கவும் மாட்டாதே கிடக்கிற தஶையிலே யென்றபடி. உலகங்களெல்லாம் - லோகங்களை யெல்லாற்றையும், படைத்த - தன் காருண்யத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தவனை, முகில்வண்ணன் - மேகஸ்வபாவனை வண்ணம் - ஸ்வபாவம் வாமேக வாரனை என்றபடி. கண்ணன் - க்ருஷ்ணனை, ஆஶ்ரிதஸுலபனைவென்றபடி. அவதாரதஶையிலேயிறே வாத்ஸல்யாதிகள்நமக்குப்ப்ரகாஶிப்பது, என்னலம் - என்னுடையநன்மைகளை, என்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையும் பாதிவ்ரத்யாதிகளான ஆத்மகுணங்களையும்என்றுஸர்வாபிவத்தைபுமென்றபடி. கொண்ட - அபஹரித்தவனை, விஶ்லேஷத்தாலேஅஸஹ்யமாம்படி பண்ணினவனை என்றபடி. பிரான்தனக்கு - உபகாரகனானவனுக்கு, இந்த விஶ்லேஷாநுபவம் என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து ஶ்ரிய:ஸம்ஶ்லேஷக மோஹனாய் திவ்யநாதாதீயவிபூதிகளுமிருந்தவனுக் கென்றபடி. அவனுடைய ஸந்நிதானத்திலு மிவள் உபயவிபூதியையு மிஷ்டவிநியோகார்ஹமாகக் கொடுக்கும்படியிறே யவன் தன்னையும் தன் விபூதியையு மிவளுக்காக்கிவைத் தபடி. என்னிலைமை - என்னுடைய ஸ்திதியை, உரைத்து - விண்ணப்பஞ்செய்து; பொன்னுலகு - ஸ்வர்க்காதி

மூ— னுலகங்களெல்லாம்படைத்தழிக்கில்வல்லவன் கண்ணனென்னலங்கொண்டபிரானுக்கென்னி லைமையுரைத்தே* ॥க॥

ஆ— அவன்வாஸ்தலமாவணிசனுகையானும்ஆஸ்ரிதவத்ஸலனுகையானும்நம்மைவெகுஷிசந்நிசெய்தருளும்; ஆதலால் என்னுடைபக்ஷிமேமயைச் சொல்லவேணுமென்று சொல்லி அவற்றின்பக்கலுள்ள ஸ்ரீ த்ருதிமையத்தாலே திருநா ட்டையும் மீமோவகாரணமான ஸம்ஸங்களையுமடக்கஇவைசெய்கிறஉவகாரங்களுக்குக்கைம்மாறாகக்கொடுத்துப் பின்னையும் நிரூபித்து இவை செய்கிறவொவகாரத்துக்குக் கைம்மாறாகப்போராதென்று பார்த்து வரதே யாலுக்களான உங்களுடைய நிரவயிகதயையாலே ஊக்கவெமாமநிதமெமுமாய ஒன்றுடைய தம்மை யைச்சென்று சொல்லவேணுமென்றுஅராயிக்கிறாள். ॥க॥

(மையமர்) ஒருதாமரையிலே ஒருதாமரைபூத்தாப்போலே திருக்கையும் திருவாழியும்சேர்ந்திருக்கிற

இ— வரிஹரிக்கைக்காக விவ்விசேஷணங்களென்றுக நதது. முன்னுலகங்களெல்லாம்படைத்தழிக்கில்வண்ண னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்வாஸ்தலஇத்யாதியால்) கண்ணனென்னலங்கொண் தாத்பர் மருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவத்ஸல இத்யாதியால்) என்னிலைமையுரைத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலி த்யாதியால்) வ்யவஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றின்பக்கலி த்யாதியால்) கை ம்மாறாக - ப்ரத்யுபகாரமாக, உபயவிபூதியு மிவளையே நமாம்படி யவன்பண்ணியிருக்கையாலும் ஸௌஷ ஸ்யமஹிஷிமோதமைஸ்வரிஷமோமாஷந்தகம்" என்றுசொன்னவனை வவனுடைய தெருவுள்ளத்தைப்பார்த் தால் இவளைத்தன்னோடுசேர்த்தார்க்கு உபயவிபூதியுங்கொடுக்கை யானுக்கு அத்வோசிதமாகையாலும் இப்புள்ளினங்களுக்கு இவள் உபயவிபூதியையுங்கொடுக்கத் தட்டில்லையென்றுகருதது. இத்தாலித்திருவா ய்மொழிக்கு வடிகாயகிவொவபவிபூதிகளுமென்கிற ஸமவலக்ஷணம் வ்யாஹாரமென்றமைபு ஸூசிதமாய்த்து இப்படியுபயவிபூதியையுங்கொடுத்தவிவள் நானிரங்குதெனென்று சுகிகுநனைப்போலே அராயிப்பானே னென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) வாதேயாலுக்களென்கிறதாலே நன் நலஹஸமுஷஸ்வபாவம். ॥க॥

✳இரண்டாம்பாட்டு.✳

மையமர்சககரத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதாமரையிலே இத்யாதியால்) சங்கரத்

மூ— ஊர்வசக்தமான வொகத்தை, யதா - நிதவ்யஹணீயமானவொசுசநு, ஸ்ரீமைசுபக்ஷஸமோதகம்மென்று படி, ஆளீரோ - ஆளுங்கோள், முழுது - ஸகலவஸுவான, புவனிஹரிக்ஷமையும், இது உடைமையான. நிவா விபூதிகளையு மென்றபடி. ஆளீரோ - ஆளுங்கோள், என் உமைமையை நீங்களவருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்க வசனம். உபயவிபூதியு முங்களதன்றோ வென்றுகருதது. என் உமைமையை யவருக்கு அறிவிக்குமபடி நீங்கள் சிலருளராகப் பெற்றேனே, உங்களுக்கு உபயவிபூதியையும் தருகிறேனென்று தருகிறேன் னென்று சொல்லாதே ஆளுங்கோளென்று சொன்னது உங்கள் விபூதியை நீங்கள் ஆளுமாய் நிற்கிறீர்கள் நான் தருகையென்றொன் றுண்டோவென்று வையம்மாகியங்கச் சொன்னபடி. ஆளீரோவென்கிறவிடத்தில் ஜிதெ னகிற ஸஹமும் ஸகாமையேதோதகம். உங்களுடைய விபூதியும் நான் பட்டு படாமல், அழியா ப்படாதபடி இவைத்தை ரக்ஷித்தருளவேணும். இவைத்துக்கு ரக்ஷகர் நீங்களே யன்றோ, எங்களுக்குத்தில் ப்ராப்தியுண்டோ? நாங்களு முங்களுக்கு ரக்ஷ்யராயிருக்கு மத்தனையன்றோவென்று கருதது. வினை யாட்டிய ன் - விசேஷித்து நோவுபடுகைக்கீடான வாபத்தை யுடையவளான, வினையாட்டியை யென்னாட்டி இ ஸூத்தால் தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது வினையாட்டியேனென்று ஸ்ருடைமையிருந்து. நான் - என் னுடைய விஸ்லேஷத்திலே "ஸா ஸ்ரீஸம்ஹாரணமேகஃ" என்று கியாக்கிலிநாவிலே யவன்போப்பிரிந்திருக் கிறவளான நான், இரந்தேன்- அராயித்தேன், நீங்கள் செய்கிற உவகாரத்துக்கும் உபயவிபூதியும் ஸமானமல்லாமையாலே சுகிகுநனுக்கொண்டு உங்களை அராயித்தேனென்றபடி. இரக்கிறேனென்று வத்தமானமாகச் சொல்லாதே வஸ்தமாகச் சொன்னது என்றும் ஸ்வாமித்வமும் புலனையுமல யித்து, இனி உங்களாலும்வெகுஷிக்கக் கூடாதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. யதா:— இரண்டுமுன்றுதரமிரந் தால் உங்களுக்கு ஸாமஹாவமாமென்றறிந்து ஒருக்கால் இரந்தொழிந்தேனென்றபடி. ॥உ॥

மூ — மையமர்வாணெடுங்கண்மங்கைமார்முன்பென்கையிருந்து*நெய்யமரின்னடிசிலொடுபாலமுதூட்டுவன்* கையமர்சக்கரத்தென்கனிவாய்பெருமானைக்கண்டு* மெய்யமர்காதல்சொல்லிக்கிளிகாள்விரைந்தோடிவந்தே॥

ஆ — வழகாலுந்திருவாழியைக்கண்டவஸ்தியாலேபுதுக்கணித்ததிருப்பவளத்தினழகாலும்என்னையடிமையாக்கி னவனுடைய அழகைக்கண்டு நீங்கள்ஸந்நிதராய்ப் பின்னை அவனுக்குன்பக்கலுள்ளஸ்நேஹம் மெய்யானஸ்நேஹம் என்று அவனுக்குச்சொல்லி அவனருளிச்செய்யும் வார்த்தைகளை நான்முடிவதற்குமுன்னே விரைந்தோ

இ — துவன்றுசொன்ன வசநாலங்கனிவாயென்றுசொன்னஸௌந்தர்யஸாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாழியைக்கண்டவித்யாதியால்) புதுக்கணித்தஎன்றது - நவீநதஸௌந்தர்யமான என்றபடி. எம்பெரு மானென்றநுபவித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) சொல்லிஎன்றபோதே காணுகை ஸித்தமாயிருக்கசெய்தே கண்டுஎன்கிறவசநம் ஸ்வயம்பாவித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகைக்கண்டித்யாதியால்) மெய்யமர்காதல்சொல்லியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக் குன்பக்கலித்யாதியால்) விரைந்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்முடிவதற்கித்யாதியால்) இவள் விரஹாமொகம்பாகாதே யபித்திருந்தாலல்லது தோழிமார்க்கௌஜ்வல்யங்கூடாமையால் மெய்யமர் வாணெடுங்கணென்று தோழிகளுக்கு ஔஜ்வல்யஞ்சொல்லுகிறவிடத்திலே ஸமாஸவிஸமானவயத்தையருளிச்

ப — கிளிகாள் - ஹ்ருதயஸ்பர்ஸைதையாலே எனக்காதாரணீயராய் ஸ்வபாவஸாம்யத்தாலே அவனுக்காதாரணீ யராயிருக்கிற ஸ்ரீகங்காள்! கையமர் - திருக்கையிலேயமர்ந்திருக்கிற, ஸாரணஸ்பர்ஸஜஸந்தோஷமானதிருக்கை யிலே ஸநாநாவயமாய்க்கொண்டிருக்கிறஎன்றபடி. சக்கரத்து - சக்கரத்தையுடையவனான, சக்கரத்தையுடைய வன் சக்கரத்தன், சக்கரத்தென்கனிவாய் என்றுஸமஸ்தவசநம். என் - என்னுடைய, கனிவாய்பெருமானை - பிம் பாயாரஞ்யஸ்வாதுவை, கனி - பழம், இங்கு பிம்பஃபலம் விவக்ஷிதம். கண்டு - நெஞ்சாலேநினைத்துக்கொண்டு, சொல்லுகிற வென்னைப்போலன்றிக்கே கண்ணாலே காணப்பெற்று, மெய் - ஸத்யமான, அமர் - ஸ்திதிமா ன, காதல் - ஸ்நேஹத்தை, தம்முடைய ஸ்நேஹத்தைப்போலே பொய்யுமாய் - ஸஞ்சலமுமாயிராதே ஸத்யமாய் ஸ்திரமான வென்னுடைய ஸ்நேஹத்தை யென்றபடி. சொல்லி - அவனுக்கறிவித்து, விரைந்து - த்வரித்து, அவ னோடேகூட வருகிறோமென்று அங்கே நில்லாதே யென்றபடி. ராவணவதாநந்தரம்நம்பெருமான் மீண்டெழுந்த ருளுகிறபோது திருவடி முன்னேவந்து ஸ்ரீபரதாழ்வானை யாஸ்வஸிப்பித்தாப்போலே யென்னுடைய தா பத்தை யாற்றுகைக்காகவும் நீங்கள்வந்த வீதியெனக்கு முற்பட ஸாக்ஷித்து பின்பு அவன்வந்த வீதியைய நுபவிக்கலாம்படி யிருக்கைக்காகவும் நீங்களவனுக்கு முன்னே வரவேணுமென்று கருத்து. ஓடிவந்து - வழி யிலேமெள்ளவராதே யதிப்ரமமாகவந்து, பிராட்டியைக்கண்டு மீண்டவநந்தரம் ஸுக்ரீவாதிமுதலிகள் பெருமாள் தாபத்தை யாற்றவேணுமென்றோடிவந்தாப்போலேநீங்களு மவனருளிச்செய்தவார்த்தைகளைக்கொண்டுவந்தெ ன்னுடைய தாபத்தையாற்றுகைக்காக அதிஶீக்ரமாக வோடிவந்தென்றபடி. இதுக்கு என்கையிருந்தென்கி றதோடே ஸம்பந்தம். மையமர் - மை அமர்ந்தவையான, அஞ்ஜநத்தாலேயலங்காரமாகவழகியதமானஎன்ற படி. நீங்கள் திரும்பிவருகையின்வார்த்தைகளைச் சொல்லக்கேட்டு எனக்குண்டான ஸந்தோஷத்தைக்கண்டு தோழி மார்தங்கள் அஞ்ஜநங்களாலே யலங்கரித்துக்கொள்ளுவரென்று கருத்து. வாள் - அந்தஸந்தோஷத்தாலே காந்திமதிகளாயுள்ள, வாள் - காந்தி, வாணெடுங்கணென்று ஸமாஸவாக்யபேதஸமாஸம். வாள்நெடுமெ ன்கிறவிடத்தில் ளகாரத்துக்கு ணகாரவிகாரம். நெடும் - ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலேயவிஸ்த்ருதங்களான, கண் - கண்களையுடையவர்களான, மங்கைமார்முன்பு - யுவதிகளுடையமுன்னே, மங்கை - யுவதி, உங்களைப்போலே பாதணீயராயிருக்கைகளான என்ஸகிகளுடையகண்முன்னேஎன்றபடி. "ஸர்வதா நாஸத்தந்தர்ப்பாதா:" என்கிறபடியிலே என்றுகருத்து. என்கையிருந்து - என்னுடையகையிலேயிருந்து, பெரியதிருவடியைப்போலே அவனைப்ரீதிகாவஹிக்கிற வென்கையையுங்களுக்கு வாஹநமாக ஸம்கரித்தென்ற படி. இதுக்கு மேவீரோவென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். நெய்யமர் - நெய்யமர்ந்திருக்கிற, ஸநாநாவயமானநெ ய்யோடே கலந்திருக்கிறவென்றபடி. இன் - ஸ்வாதுவான, அடிசில் - பாயஸாதநங்களை, பாலொடு - க்ஷீ ரத்தோடேகூட, நிச்சல் - நித்யமும், மேவீர் - புஜியுங்கோள், மேவுதல் - புஜித்தல், ஓவென்கிறவவ்யயம் ஸம்போதநார்த்தகம். புஜத்தோடே ஸ்வீகரித்தென்னை யுஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணுமென்றபடி. இங்கு இன்னடி

மூ—ஓடிவந்தென்குழல்மேலொளிமாமலரூதீரோ * கூடியவண்டினங்காள் குருநாடுடையைவர்கட்கா * யாடிய

ஆ—டிவந்தெனக்குச்சொல்லி என்னைப்ரீதிப்பித்து என்னுடையதோழிமாரெல்லாரும் உங்களுடைய ப்ராப்தியை.க்கண்டாசைப்படும்படி என்கையிலேயிருந்து அவன்திருநாமங்களை நான்கற்பிக்கக்கற்று வாழ்மின்களென்று தன்கிளியைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ௩

(ஓடிவந்து) ராஜ்யஸ்தாவராய் ஸம்ருத்தரான பாண்டவர்பக்கலுள்ள வாத்ஸல்யத்தாலே தேர்ஜோக்யவிஜயாவகாரணஹேதுமாய் சத்ருநாசகமாயிருக்க திருத்தேரிலேநின்று அவர்களுக்கு ஸாரத்யம்பண்ணி தத்விரோதிகளை நிரஸித்தருளின ஸ்வரூபத்திலே பரமஸங்க்ரஹரான ஸ்ரீஜநங்கள் ஸம்ஸேவ்யமாகச் சாற்றியருளப்பண்ணின ஸ்ரீவ்யஞ்ஜயமான திருத்துழாயின்கந்தத்தைவாஸம்பண்ணி அக்காமதுவாய்களைக் கொண்டு ஓடிவந்து அம்மகந்தத்தையும் மக்ஸீகைஷமான ஸ்ரீவ்யஞ்ஜயத்தையும் என் குழல்மேல் ஒளிமாமலர்களின்மேல்

இ—செய்கிறார் (எனக்குச்சொல்லியிதயாதியால்) மங்கைமார்முன்பு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோழிமாரித்யாதியால்) ஆசைப்படும்படியென்கையிலே யிருந்தென்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திருநாட்டைக்கொடுத்தாள் இப்பாட்டிலே யதிற்காட்டில் மிகவும்ஸ்லாக்யமாய் "வாணிஜ்யஸுஷுவாணிஜா" என்றவனுக்கு மிகவுமாதரணீயமான தன்திருக்கையைக்கொடுக்கிறாளென்று ஸமதிவ்யத்தையும் ச. த்விதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையித்யாதியால்) உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாங் கண்ணனென்றிருக்கிறவளாகையாலும் "யஸூர்ஸுவா" என்கிறந்யாயத்தாலே இவளுடையகிளிகளுக்கும் திருநாமங்களை ஸஹசோத்யங்களாகையாலும் நெய்யடிசில்பாலென்றிவள் சொன்னது திருநாமங்களேயாகை யுசிதமென்று கருத்து. ௩

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

குருநாடுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராஜ்யஸ்தாவராயென்று) ஸ்தாவராயென்றது - யொழுங்காரயென்றபடி. ஐவர்கட்காயென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ருத்தருமித்யாதியால்) வாத்ஸல்யத்தாலேஎன்கிறதற்கு பண்ணிஎன்கிறத்தோடும் நிரஸித்தருளினவென்கிறத்தோடு மந்வயம். நெடுந்தேரென்கிறவிடத்தில் விசேஷ தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேர்ஜோக்யத்யாதியால்) நெடுந்தேரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சத்ருநாசகமித்யாதியால்) படைநீறெழச்செற்றஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்விரோதீத்யாதியால்) நீறெழச்செற்றபிரான் சூடியஎன்கிற ஸம்பந்தஸாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபத்திலித்யாதியால்) தண்டுளபமுண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவ்யஞ்ஜயமித்யாதியால்) ஊதீரோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அம்மகந்தத்தையுமித்யாதியால்) இவள்விரஹமோஹதையாயிருக்க ஒளிமாமலரென்னக்கூடுமோவென்ன விதக்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ப—லென்றது காருண்யஸௌசீல்யாதிகுணவாசகங்களான திருநாமங்களை,பாலென்றது - அந்ததிருநாமங்களை மிகவும்ரஸிக்கும்படியான ஸக்தியை, நெய்யென்றது - அந்தஸக்திஜநகமாய் திருநாமோச்சாரணத்துக்கு ஹேதுபூதங்களான மனங்களை. ௩

கூடிய - பரஸ்பரம் ஸம்ஸ்லேஷித்து வர்த்திக்கிற, வண்டினங்காள் - ப்ரமரகணங்காள்? குருநாடுடை - குருதேசத்தை யுடையவர்களான, குருதேசத்தையாள ஸ்தாவரானவென்றபடி. ஐவர்கட்காய் - பாண்டவர்களுக்காக, இதுக்குநீறெழச்செற்றபிரானென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஆடியமா - ஆடாநிற்கிற பாக்களை யுடைத்தான, ஆநிரை - தேனாமாமாக ஸஞ்சரிக்கை, மா - அஸ்வம் தேனாஸஞ்சாரிதமாமாரூபமானவென்றபடி. நெடும் - "ஜகதிவ்யூஹநெடுஸிகள" என்கிறபடியே பதிதாமமான, தேர் - ரதஸ்தனீகவசம். தேரிலேயிருந்தென்றபடி. தேரிலேஸாரதியாயிருந்தென்று தாத்பர்யம். படை - ஸேநையை, சத்ருஸேனை யென்றபடி. நீறெழ - நீறுயெழும்படி, ஸூக்ஷ்மமாய்ப் பறந்துபோம்படி யென்கை. செற்ற - ஸம்ஹரித்தவனான, பிரான் - உபகாரகன், சூடிய - அந்தஸாரத்யஸ்ருமாவநயநார்த்தமாகச் சூடிக்கொண்டிருக்கிற, தண் - ஸ்ரீதளமான, துளபம் - தூளஸியை, உண்ட - பானஞ்செய்த்தவையான, தூளஸியில் கந்தத்தைபானஞ்செய்த்தவையான வென்றபடி. தூமது - அந்த தூளஸியில் ப்ரவஹமானமதுக்களான கந்தங்களையுடையவையான, தூவென்றது ஸ்லக்ஷ்ணமும்வாஸநையும். வாய்கள்கொண்டு - வதநங்களைக்கொண்டு, ஓடிவந்து - விரஹதாபத்தாலேவருந்து

மூ—நெடுந்தேர்ப்படை நீறெழச்செற்றபிரான்* சூடிய தண்டுளபமுண்ட—தூமதுவாய்கள்கொண்டே* ।ஈ॥ தூமதுவாய்கள்கொண்டுவந்து என் முல்லைகள்மேல் தும்பிகாள்* பூமதுவுண்ணச்செல்லில் வினையேனைப் பொய்செய்தகன்ற* மாமதுவார் தண்டுழாய்முடி வானவர்கோனைக்கண்டு*

ஆ—வஹிக்கவேணும், வஹிக்கவே அவைமலர்ந்து புதுக்கணிக்கும் என்கிறபண்டுபோலக்கும்கெண்டை யொண்கண்ணுந் துயிலும் என்று: வாராவஸம்ஶ்லேஷகவஸரமான வண்டுகளை நோக்கிச் சொல்லுகிறாள். ।ஈ॥

(தாமது) நீங்கள் பூமதுவுண்ணச்செல்லில் ஸம்ஶ்லேஷ ஸேயானவனுக்கு ஸம்ஶ்லேஷமென்றொரு வ்யாஜத்தைக்காட்டி என்னையகன்று திருநாட்டிலே திருமாமணிமண்டபத்திலே, அயர்வறுமமரர்கள் நித்யஸேவைபண்ண ஸஹவாஸமாயிருந்த அவர்களாலே ஸமைக்யதனையிருந்த அவனைக்கண்டு அவன் திருக்குழலில் திருத்துழாயின் மதுவெள்ளத்தை உங்கள் தூமதுவாய்கள்கொண்டு பருகிப்பின்னை உம்மை

இ—செய்கிறார் (வஹிக்கவேணுமித்யாதியால்) வஹிக்கவேயென்றது - வஹிக்கவுபகரித்தவளவிலேயென்றபடி. புதுக்கணிக்குமென்றது - நவீக்ருதமாமென்றபடி. இது உடனேயென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (என்கிறமித்யாதி) பண்டுபோலாக்குமென்றது - வியோகத்துக்குப்போலே, பழமையமாயென்றபடி. கெண்டை யொண்கண்ணுமென்றது - மத்ஸ்யம்போலேயழகியதான வென்கண்ணுமென்றபடி. துயிலுமென்றது - நித்ரை யுமென்றபடி. கூடியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாராவஸரேத்யாதியால்). ।ஈ॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

வினையேனைப்பொய்செய்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷமென்றொருவித்யாதியால்) வானவர்கோனையென்கிறவிடத்திலே பலிதமானவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) வானவர்கோனென்கிற ஸவிஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மூமெணரித்யாதியால்) பூமதுவுண்ணச்செல்லிலென்றுவகரித்துமாமதுவாயென்று விஶேஷணங்கொடுத்தவித்தாலே ஸ்பஷ்டமாய் தூமதுவாய்கள்கொண்டு என்கிறவிடத்திலே விவக்ஷிதமானவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருக்குழலித்யாதியால்) யாமிதுவோதக்கவாறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உம்மையொருத்

ப—முடியாதபடி ஶீக்ரமாகவந்து, என்குழல்மேல் என்னுடையகேஶங்களின்மேலே, ஒளிமாமலர் - காந்தி மத்தாங்களாய் மஹத்துக்களான புஷ்பங்களை, ஒளி - காந்தி; மாகவாதிப்ரயகஸஹவாஸம். அவன் புக்கு நின்றும்வந்தவுங்களுடைய ஸம்பந்தாதத்திலே யத்ரஜங்களாய் ஸிதங்களான புஷ்பங்களையென்றபடி. ஊதிரோ - ஊதுங்கோள், ஓவென்கிற ஸம்புயம் ஸநாநய ஶ்யாதகம். அவன்சூடின திருத்துழாயில்நின்று முங்கள்வாயில் கொண்டுவந்த மேயாக்களெல்லா மென்குழல்மேலே புஷ்பங்களில்விழும்படி ஸங்காரம்பண்ணவேணுமென்றபடி. "வாஸிவாதய தத்காந்தா ஸாம்ஸ்ப்ருஷ்ட் மேஶவிஷ்யம் । ஸுயிமோரத ஸஹஸம்ப்ரத் ஸ்ருஷ்டிஸ்ரமதே:" என்னுமாப்போலே சொல்லுகிறாள். ।ஈ॥

என்முல்லைகள்மேல் - என்னுடைய முல்லைகளின் மேலே, நான் வளர்க்கிற முல்லைக் கொடிகளின்மேலே யிருக்கிறவென்றபடி, தும்பிகாள் - ப்ரமரவிஶேஷங்காள், தும்பி - ப்ரமரவிஶேஷம், பூமது - புஷ்பங்களின் மேயாக்களை, அந்தமுல்லைப் புஷ்பங்களில் மகரந்தங்களை யென்றபடி. உண்ணச்செல்லில் - பாநிக்கப்போனால், பாநிக்கவுத்யுக்தாளாகிலென்றபடி. இதுக்கிதுவோதக்கவாறென்னவேண்டுமென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். வினையேனை - அவன் சொன்னதெல்லாம்மெய்யென்றிருக்கைக்குஹேதுவான பாபத்தையுடையவளா னவென்னை, இதுக்ககன்றவென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். பொய்செய்து - என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷமென்றொருவ்யாஜத்தைச்செய்து, அகன்ற - விஶ்லேஷித்துப்போனவனை, இது வானவர்கோனுக்கு விஶேஷணம். மா - மஹத்தான, அதிஶயமானவென்றபடி. மது - மகரந்தங்களை, வார் - வாராநிற்கிற, பாமெரயாக விடாநிற்கிற வென்றபடி. தண் - திருமுடி ஸம்பந்தத்தாலே பதிஶீதளமான, துழாய் - திருத்துழாயை, முடி - கிரீடத்திலேயுடையவனை, துழாய்முடியென்றது வ்யதிகரணபஹுவ்ரீஹி. வானவர்கோனைக்கண்டு - நித்யஸூரிநாயகனைக் கண்டு, கோன் - ஸ்வாமீ; தூமது - பரிஶுத்தமானதுபாவையுடையவையான, ஸங்க்ருதங்களாய் மதுரங்களான பேச்சுக்களை யுடையவையானவென்றபடி. இங்கேமதுரமென்பது ரூபகாதிஶயோக்தியாய் பேச்சைச் சொல்லு கிறது. உங்களுடைய வாக்யபாடமான பிஞ்செயாகவிருக்குமென்னுகருத்து. வாய்கள்கொண்டு - ஸத்துங்களை

மூ — பாயிநவோ தக்கவாறென்னவேண்டுங்கொண்டீர் நுங்கட்கே*
நுங்கட்கியானுரைக்கேன் வம்மின்யான் வளர்த்தகிளிகாள்* வெங்கட்புள்ளூர்ந்துவந்து வினையேனை யினையேன் ....ய்

ஆ — யொருத்தி இன்னாசைபபட்டுக்கூப்பிடாநிற்க அவளைக் கிளியாதிருக்குமிதுவோ உம்முடைய ...... வந்திருந்த வன் ஸந்நிதியிலே சொல்லவேணுமென்று தனக்குப்பரவேஸோஷூத்துக்களாய் தன் முல்லைகளின்மேல் வந்திருந்த தூதப்பிகளை நோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥ சு ॥

(நுங்கட்கு) க்ரோதவம்ஸாகநகாஸாநகஷ வ்ருத்திக ஸ்ரௌஜநஞான பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயே தியருளிவந்தென்னோடே ஸம்ஸ்லேஷித்தது விஸ்லேஷிக்கிறபோது ஈதபரீதமாய் த்ருதஸஞ்ஜீவமான திவ்ய)

இ — திபித்ருஷிபால்) என்முல்லைகள்மேல்என்கிறவிடத்திலசுவிஷேதமானவ்யதிரேகத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன க்கித்ருஷிபால்) தன்முல்லைகள்மேலே வந்திருந்தவாறே தனக்குப்பரவேஸோஷூத்துக்களாக ஸாவித்துச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ॥ ரு ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

வெங்கட்புள்ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ரோதத்ருஷிபால்) ஊர்ந்துவந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருத்தோளிலேஊத்ருஷிபால்) வினையேனைத்துறந்தவர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லச்செய்தே நடுவே த்ருதீயவாக்யத்துக்குங்கூடத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஸ்லேஷிக்கிறபோதிதருஷிபால்) அதில்ஈதிபரீதமிதருஷியாலே செங்கண்பூவைதாத்பர்யமும் சுகிதயாஸத்ருஷி

ப — க்கொண்டு,உவகந்து, உகந்து, வஷநங்கங்களைக்கொண்டுக்கையாவது ஊடயங்களாம்லவுந்த தாஸவியின் ஸ்பர்சங்களைப் பாரம்பண்ணி ஸம்ஸ்லேஷிக்கை. நுங்கட்கு - என்னுடைய விஸ்லேஷவேளையிலே என் முல்லைக் கொடிகளிலே வந்திருக்கிற வுங்களுக்கு, இதுக்கு என்னவேண்டுமென்கிறதோடே அந்வயம். இதுவோ - இப் படி நித்யஸம்ஸாரி வெவிதனுப் ஸஜாதீயமாமின்றிக்கே பரிஸ்தமான உபாஸ்யதஸ்ரீ நாஸா ...... ளுமிருந்துகொண்டு விரஹகாவாமைதத்யானவிவளை ரக்ஷித்தும் நிலையாதிருக்கிறவிதுவோ, பார்க்கவாறு "நஜீவேயம்க்ஷணமபி விநாதாமஸிதேக்ஷணாம்" என்னும்படி வரகாரஸம்ஸீகுனா நாம் செய்யத்தக்க ஓர காரம், நீரென்கிற ஸ்தானத்திலே நாமென்றுவவாரொப்பிதாகச்சொன்னபடி. தக்கது - உசிதம், ... ரம், தக்கவாறென்று ஸங்கேதமும். தக்க ஆறுஎன்றவிடத்திலே ஸ்பரம்ஸஷயமாகும். என்ன வேண்டும் கொண்டீர் இப்படிசொல்லவேணுங்கிடீர், கண்டீரென்கிறவஸ்த்ய ஜ்ஞானத்தைக்ருத்ய நிஷ்ப்ரக்ராமஸஷம். என் முல்லைக்கொடி களிலேபோவாநம் பண்ணப்பார்க்கிற வுங்களுக்கு அவனைக்கண்டிபவாகைக் ப்ரபப்த்ரு சொல்லவேணும். இ து சொல்லாதபோது அவன் வாராமையாலே என் விரஹஸ்வஸம் போகாமையால "சுவிஷ்யக்ஷாக்ஷேவிஜ்ஞா நா:" என்கிறகணக்கிலேயென்னுடைய தாபத்தாலே என் முல்லைக்கொடிகளதங்களும் .... யவற்றிலே யுங்களுக்கு வாஸஸ்தலம் கிடையாதொழியும், நீங்களிவ்வாக்கியஞ்சொல்லவே .... மையால் நானுஜ்ஜீவிதையாய் என்னுடைய முல்லைக்கொடிகளும் உஜ்ஜீவிதவாஸ்யமும் .... ஸ்ருங்காதமாசையாலே அப்போதுக்கநந்து உபாவாஸம் பண்ணலாமென்று ...... ஷடாஸயம். ॥ சு ॥

* * * *

யான்வளர்த்தகிளிகாள் - ஊஜஸ்பிருமான வென்னாலேவளர்க்கப்பட்டதால ஸம்பந்தம் ...... வளர்க்கப்பட்ட வுங்களுக்கு ஸ்வாதந்த்ரியர்விளையாடித்திரிய அவகாசமுண்டோ? அவனுடைய ...... க்கிலிறே ஸ்வாதந்த்ரராயிருக்கலாவதென்றுகருத்து. நுங்கட்கு - என்னிலகாட்டிலும் ஸ்வாதந்த்ரராயிருக்கு ளுக்கு, நீங்களிப்படியாதநுராயிருக்க வுங்களைக்காயமேவுகிறது யாதுமோவென்றுகருத்து. யானுரை க்கேன் - நான்சொல்லுகிறேன், வம்மின் - வாருங்கோள், இவளைநாம் ஜீவிப்பிக்குமுபாயமேதோவென்று வி ஸெஞப்படாநிற்கிறவுங்களுக்கு ஒருஉபாயம்நான் சொல்லக்கேட்கவாருங்கோளென்றபடி. வெங்கண் - வெவ்வியகண்களையுடைத்தான, ப்ரதிகூலர்க்குஅஸஹ்யங்களாயிருக்கிற த்ருஷ்டிவாதகங்களையுடைத்தான வென்றபடி. எம்பெருமான் என்னோடேஸம்ஸ்லேஷிக்கிறபோது நடுவுள்ளஸ்தக்ஸ்யங்களை நிராஸித்தம்படி யான த்ருஷ்டியையுடைத்தானவென்றபடி, வெங்கண்புள்ளென்கிறவிடத்திலே ஸகாரஸ்புகாரேவ்வீ....காரா ஸ்ஸமாஸ:. புள் - பக்ஷியை - ஸாரஸனையென்றபடி. ஊர்ந்து - ஊரப்பண்ணி, நடத்திக்கொண்டென்றபடி.

மூ— கவர்ந்த* செங்கட் கருமுகிலைச் செய்யவாய்ச் செழுங்கற்பகத்தை* எங்குச்சென்றாகிலுங்கண்டு இதுவோ தக்கவாறென்மினே*
என்மின்னுநூன்மார்ப னென்கரும்பெருமா னென்கண்ணன்* ।௫॥

ஆ— கடாக்ஷங்களாலும ... மான பணிமொழிகளினாலும் திருமேனியிலழகாலும் கூ... யான பெரிஷ்டத்தாலு மென்னுடைய உந்ஸ்ஸ்ஸ்வகாரணங்களையும் அபஹரித்துக்கொண்டுபோனவனைத் திருநாட்டிலேசென்றாகிலுங்கண்டு உம்முடையதக்கவாறிதுவோவென்று சொல்லவேணுமென்று தான்வளர்த்தகிளிகளைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ।௫॥

(என்மின்னுநூன்மார்பன்) இதுவோ தக்கவாறென்றுசொல்லவேணுமென்று தான்வளர்த்தபூவைகளை அபேக்ஷிக்கப் பின்னையும் அவைபோகாதிருந்தவாறே நம்மபேக்ஷிதமவன் செய்தருளாவிடில் செய்வதென்னென்று போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டு ஸகீபாவஸம்ப்ரய ... ஷண ... ஷிதமான ... த்தையும் தன்

இ— பாலே செய்யவாய்ஸௌந்தர்யமும் திருமேனியினழகாலுமென்கிறவித்தாலே கருமுகில் ஸௌந்தர்யமும் ... தாலே செழுங்கற்பகஸௌந்தர்யமும் சொல்லிற்றாய்த்து. நெஞ்சைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்கிறதாலே ... எங்குச்சென்றாகிலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலே ... யால்) ।௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

அவனென்னையநாதரித்துப்போயிருக்கிறானென்றுகீழெல்லாஞ்சொன்னவளிப்பாட்டிலே நமக்கன்றி நல்காளென்பானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இதுவோவித்யாதியால்) போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டென்னு மளவுமய காரிகை. கொண்டென்றது — உத்ப்ரேக்ஷித்தென்றபடி. இதுக்கு உபாஸ்வாக்யானத்தில் கி... யோடே ... பம். இதுவோதக்கவாறென்று சொல்லவேணுமென்கிறவித்தாலே த்ருதீயபாதத்தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாய்த்து. ... பாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகீயெத்யாதியால்) அகல ... ஷிதமான

ஸ — ஊர்ந்து என்றது - ... விதணிஜந்தம். வந்து - என்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகயிப்படி ஸமைமாகவந்து. விளையேனை - விஶ்லேஷித்தாலவன் யரித்திருக்கிறபோலே யிருக்கவொட்டாதவாடத்தைப்பண்ணினவென்னை, நெஞ்சங்கவர்ந்த - உந்ஸ்ஸைஸம்க்ரஹித்தவனை, உந்ஸ்ஸைஅபஹரித்தவனையென்றபடி. என்னை உந்ஸ்ஸைஅபஹரித்தவனென்று ... க்கவும் ... வாஹாவ்யாக்யாதாக்களும். என்னுடையஉந்ஸ்ஸைஅபஹரித்தவனையென்றபடி. செங்கண் - என்பக்கல்வாத்ஸல்யத்தாலே சிவந்தகண்களையுடையவனை, செங்கட்கருமுகிலை என்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்யககாரவகாரடகாராதேஶம். கருமுகிலை - காளமேகநிபனை, செய்யவாய் என்னைவிஶ்லேஷிக்கிறஸமயத்திலே வாடாமுகம்சொல்லப்புக்கு ஸ்மிதம்பண்ணும்போது மிகவும் சிவந்தவாயாதலையுடையவனை, செழுங்கற்பகத்தை அழகியதாகநிற்கிற கல்பகத்தை, செழுஎன்றது அழகியது ... கல்பகம்போலன்றிக்கே ஸ்வாத்மாவைக்கொடுக்கிற விலக்ஷணகல்பவ்ருக்ஷமாயிருக்கிறவனையென்றபடி. எங்குச்சென்றாகிலுங்கண்டு - எங்கேபோயாகிலுங்கண்டு, திருநாட்டிலேபோயாகிலுங்கண்டென்றபடி. இதுவோதக்கவாறு - இப்படியவள்நெஞ்சையுமபஹரித்துக்கொண்டு உம்முடையநெஞ்சை அவள்பக்கலிலே ... ம்மையாதேக்ஷிப்போருகையோவுமக்குத்தக்கப்ரகாரம், என்மினே - என்னுங்கோள், இப்படிசொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥௫॥

நீங்களெல்லாம்வளர்த்த - க்ருபையான பாவத்தை யுடையவளான நான்வளர்த்த, உங்களுடைய கார்யமும் நான் செய்யவேண்டியிருக்க வுங்களைக்கொண்டென்கார்யஞ் செய்துகொள்ளும்படியான பாவத்தைப்பண்ணினவளான என்னாலே வளர்க்கப்பட்டவையான வென்றபடி. சிறு - உத்துங்கமான, பூவைகளே - ஸாரிகைகாள்! என் - என்னுடையவனை, மின்னுநூல்மார்பை யெனக்கு போக்யமாக்கினவனை வென்றபடி. மின்னுநூல் மின்னாநிற்கிற நூலையுடையத்தான, ஸத்வஜ்ஞகம்யஜ்ஞோபவீதாரியானவென்றபடி. மார்பன் - வக்ஷஸ்ஸையுடையவனை. என் - என்னுடையவனை, தன்னுடையசுத்ததிருமேனியையெனக்கு போக்யமாக்கினவனை வென்றபடி. கருமபெருமான் - நீலவர்ணனானஸர்வேஶ்வரன், உத்க்ருஷ்டநீலஸத்ருஶமான திருமேனியினழகைக்காட்டி யென்னையடிமை கொண்டவனைவென்றபடி. என்கண்ணன் - என்னுடைய க்ருஷ்ணன், தன்ஸௌலப்யத்தைக்

மூ— றன்மன்னுநீள்கழன்மேற்றண்டுழாய்நமக்கன்றிநல்கான்* கன்மின்களென்றும்மையான்கற்பியாவைத்த மாற்றஞ்சொல்லிச்* சென்மின்கடீவினையேன் வளர்த்தசிறுபூவைகளே* ॥சு॥
பூவைகள்போனிறத்தன்புண்டரீகங்கள்போலுங்கண்ணன்* யாவையும்யாவருமாய்நின்றமாயனென்னாழிப்பிரான்* மாவைவல்வாய்பிளந்தமதுசூதற்கென்மாற்றஞ்சொல்லிப்* பாவைகடீர்க்கிற்றிரே வினையாட்டி

ஆ— னையும் எனக்கே ஸ்வாதீநமாக்கிக்கொண்டிருக்கிற என்கண்ணன் தன்மன்னுநீள்கழல்மேல் தண்டுழாய்நமக்கன்றிநல்கான் ஆகலாலவனுடனேசென்று சொல்லுங்கோளென்கிறாள். ॥சு॥

(பூவைகள்) நான்வளர்த்தசிறுபூவைகளினுடைய நிறம்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தையும் ஸ்ரீபுண்டரீகங்கள்போன்றிருந்தகண்களையும் அக்கண்களாலே ஸூசிதமான சேதநாசேதநஸமஸ்தவஸ்துக்களினுடைய நியந்த்ருஸ்வரூபத்தையு மென்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கின திருவாழியையேந்தின அழகையும் திருக்கையில்தழும்பாலே ஸூசிதமான உபகாரசீலத்வாதிகளையும் திவ்யசேஷ்டிதங்களையுமுடையான

இ— வென்னுமளவாலேயின்னு நால்மார்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாய்த்து விசேஷணத்தைத்தவிர்ந்து தவித்தாலே கரும்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்று. தன்னையுமென்கிறவிதாலே கண்ணனென் கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லித்தாய்த்து. எனக்கேசேஷமாக்கி என்னென்கிறவிசேஷணங்களுக்கும் தாத்பர்யஞ் சொல்லித்து. சென்மின்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகலாலித்யாதியால்) ॥சு॥

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

புண்டரீகங்கள்போலுங் கண்ணன்யாவையும்யாவருமாய்நின்றமாயனென்கிற ஸம்ஹிதாஹாரத்துக்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்களாலேஸூசிதமானவென்று) யாவையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (வேதநேத்யாதியால்) என்னாழிப்பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத் தோற்பித்தித்யாதியால்) இத்தோடு த்ருதீயபாதஸம்ஹிதாஹாரத்துக்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கையில்தித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபகாரசீலத்யாதியால்)

ப— யெனக்கு சேஷமாக்கினகண்ணனவனென்றபடி. தன் - தன்னுடைய, நீள்கழல்மேல் - ஜகத்தையளந்தவிடத்தளவும்நீண்டுவருவதானதிருவடிகளின்மேலே, மன்னு - மன்னியிருக்கிற, ஸ்திரமாயிருக்கிற நித்யம் சாற்றப் பட்டிருக்கிறவென்றபடி. தண் - ஸௌசீதமான, துழாய் - திருத்துழாயை, நமக்கன்றி - நமக்கொழிய, நல்கா ன் - உபகரியான், நமக்கொழிய வேறொருவர்க்குமீந்து கொடானென்றபடி. கன்மின்களென்று - அப்யஸியு ங்கோளென்று, ஸ்வைரமாய் விளையாடித்திரியாதே யித்தையப்யஸியுங்கோளென்று நியமித்தென்றபடி. கற் கை - அப்யஸிக்கை, உம்மை - ஸ்வைரரான உங்களை, யான் - உங்களைக்கொண்டு கார்யங்கொள்ளவிருக்கிற நா ன், கற்பியாவைத்த - கற்பித்து வைத்த; அப்யஸிப்பித்துவைத்த வென்றபடி. மாற்றம் - வார்த்தையை, இதுவோ தக்கவாறென்கிறவார்த்தையையென்றபடி. சொல்லி - இத்தை வழிக்குப் பாதேயமாகச் சொல்லிக்கொண்டு சென்மின்கள் - செல்லுங்கோள், அவன் ஸமீபத்துப்போங்கோளென்றபடி. அங்கேசென்றபின்பு சொல்லுகி றோமென்றிராதேசொல்லிக்கொண்டே போங்கோளென்றபடி. * * ॥சு॥

பூவைகள்போல் - பூவைகளென்கிறபக்ஷிவிசேஷங்கள் போலே, நிறத்தன் - தேஹகாந்தியுடையவனுன புண்டரீகங்கள்போலும் - ஸ்ரீபுண்டரீகங்களுக்கு ஸத்ருசங்களாகாநிற்கிற, கண்ணன் - கண்களையுடையவனுன, யாவையும் - ஸகலாசேதநங்களும், யாவரும் - ஸகலசேதநரும் - ஆய்நின்ற - "ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி" என்கி றபடியே இவையித்தனையுமாய்நின்ற, தத்ப்ரகாரகனாய் நின்றவனுனவென்றபடி. மாயன் - ஆச்சர்யசக்தியுக்தனு ன, என் - என்னுடையவனுன, திருவாழிபழகாலே யென்னை வசீகரித்தவனுன வென்றபடி. ஆழிப்பிரான் - உபகாரகனாய் அவ்வழகை யெனக்குக்காட்டி உபகரித்தவனுன' மாம்பாகஸுதர்சநசக்ரதர:. மாவை - அச்வத் தை, கேசியை யென்றபடி. வல் - த்ருடமான, வாய் - வதநத்தை, பிளந்த - விதாரணம் பண்ணினவனுன மதுசூதற்கு - மதுஸூதநனுக்கு, என்மாற்றஞ்சொல்லி - என்னுடைய வார்த்தையை விண்ணப்பஞ்செய்து, மாற்றம் - வார்த்தை. இதுவோதக்கவாறு என்கிற வார்த்தையைச் சொல்லி யென்றபடி. பாவைகள் - தீராவ்யாதி சேஷகாள்? ஸம்போதநம். பாவை தீராவ்யாதியெச. வினையாட்டியேன் - உங்களை நாலுவளாவிக்கவேண்டி யிருக்க உங்களை யென் கார்யத்திலேவரும்படியான பாபத்தையுடையவளானவென்னுடைய, பாசறவு - துக்கத்

மூ—யேன்பாசறவே*

பாசறவெய்தியின்னே வினையேனெனையூழிநைவே* ஆசறுதூவிவெள்ளைக்குருகே யருள்செய்தொருநாள்* ௭॥
மாசறுநீலச்சுடர்முடி வானவர்கோனைக்கண்டு* ஏசறுநும்மையல்லன்

ஆ—ராகவுடைய வனுதிநந்தவெம்பெருமானுக்கென்மனற்றம்சொல்லியென்னிழவை நீக்கவோ தீர்க்கத்தருயித்தாவ என்றுலொருசெயலில்லையென்று தன்னுடையநிரவயிகவ்யஸநத்தாலேகலங்கித்தன்பாவைகளோடு அருளிச்செய்கிருள். ॥

(பாசறவெய்தி) நீங்களும்செல்லவேணுமென்று சிலகுருகுகளைக்கூவிக்க அவைபோகாதிருந்தவாறே பிரிந்தஉத்தாக்ஷணத்திலே ஈருதவ்யஷனம்பண்ணுமிததனையோ?' அவன்விடைவைத்தாலல்லவே? ஆ. தெருஷணம்பண்ணுவதென்று போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டு அவனைப்பிரிந்தப்படியே வ்யஸநப்படுகிறதெத்தனையாயிரம் ஸம்வத்ஸரமுண்டு! ஆதலால வாஜாவாவஷ—லேக வ்யாகரான நீங்கள் விடைநீவ

இ—பாசறவென்கிறதற்கு ஜ்ஞாதுவ்யமருளிச்செய்கிருர் (எனையூழியென்று தீர்க்கிற்றிரேயென்கிறதற்குதாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (நீங்களேயித்யாதியால்) பாவைகள் ஸவாதங்களாயிருக்க வற்றைநடுவாயி - க்கைக்குநோமாவன்னை வருளிச்செய்கிருர் (தன்னுடையவித்யாதி) பக்ஷிகளைப்போலேபறந்துபோகாதே பாவைகள் தன்பரிவவத்தைவிடாதே நிறுகையாலே இவைதன்காயஞ்செய்யுமென்று பார்த்துஅவற்றை நாயிடுக்கிருளென்றுசருக்கு. ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

எனையூழிநைகிருளென்று அவனுக்குச்சொல்லுங்கோளென்று சொல்லவேண்டியிருக்க எனையூழிநைவேனென்று தன்மெய்யிருத்தையிக்குருகுகளுக்கு அறிவிக்கையவதமன்றே? வென்ன வவதரிப்பிக்கிருர் (நீங்களுமித்யாதியால) பாசறவெய்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (அவனையிழந்துஎன்று) இன்னேவினையேனெனையூழிநைவேனென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (இப்படியேயித்யாதியால்) எத்தனையாயிரமென்றது - அநேகமாயிரமென்றபடி. வெள்ளைக்குருகேயென்கிறவிடத்தில் விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (வாக்யாதிவெத்யாதியால்) மாசறுநீலச்சுடர்முடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (விரஹெத்யாதியால்) வானவர்கோனைக்கண்டுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி

ப—க்கை, பாசறவென்று உரவா. தீர்க்கிற்றிரே-தீர்க்கக்கிற்பிரோகொளோ,கிற்கை - ஸமர்த்தராகை,தீர்க்கமாட்டீர்களோ என்றபடி. ✳ ✳ ✳ ॥௭॥

ஆசறுதூவி - தோஷரஹிதங்களான பக்ஷங்களையுடைத்தான, ஆசு - தோஷம், அறுகை - ராஹித்யம். தூவி - பக்ஷம். ஸ்நேத்வ குறைவற்றவையான பக்ஷங்களையுடைத்தானவென்றபடி. வெள்ளைக்குருகே - வெளுத்திருக்கிற குருகே? மேலேகரியனாயிருக்கிறவள வன்றிக்கே யென்னைவிட்டுப்போகையாலே உள்ளுங்கூட வவன் கரியனாயிருக்குமாப்போலே இவ்வாபத்திலே எனக்குதவுகையாலே உள்ளுங்கூட ஸுத்தமாயிருக்கிற குருகென்றபடி ஸம்போதநம். வினையேன் - விரஹதாபம் முடியாதபடியான பாபத்தைப்பண்ணினவளானநான் பாசறவு ஸ்ரீயதவிஶ்லேஷத்தை,பாசு. ஸம்பந்தம்.அறவு- விச்சேதம்,விஶ்லேஷமென்றதாய்த்து. எய்தி - அடைந்து, இன்னே - இப்படியே உங்களுக்கெல்லார்க்குங்காணப்படுகிற விந்த ஸ்வரூபமாயென்றபடி. இது ஈநபலமெல்லாவற்றையும் மத்தனைபோக்கி ஈாவாநிஷேதிக்கை யுக்தமென்கிற கருத்தாலே இன்னேயென்று தன்னுடையலைபயந்தக்குருகுக்குக் காட்டுகிருள். எனையூழி - அநேகம் கல்பங்கள், எனையென்று பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸ விஶிஷ்டவாசி. ஊழி - கல்பம். நைவேன் - சிதிலையாகாநிற்கிறேன், ஒருநாள் - பலநாள்வேண்டாமென்றபடி. அருள்செய்து - என்பக்கலிலே க்ருபையைப்பண்ணி, இதுக்குச் சொல்லவேணுமென்ற ப்ரார்த்திக்கப்புகுகிறவதத்தோடே அந்வயம். மாசறு - தோஷரஹிதமான, மாசு - தோஷம், அறுகை - ராஹித்யம். உஜ்ஜ்வலமான வென்றபடி. நீல - க்ருஷ்ணமான, சுடர்முடி - ஜ்யோதிர்மயமான மயிர்முடியையுடையவனான, ஸர்வாதிகார ஸ்வாமித்வஸூசக கிரீடமாலா ஶோபிதமான என்றபடி. வானவர்கோனைக்கண்டு - நித்யஸூரிநாயகனைக்கண்டு, கோன் - ஸ்வாமீ. இதுக்குச் சொல்லவேணுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஏசு - ஏச்சு. ஊரார்தன்பக்கல்சொல்லும்பழியென்றபடி. அறும் - அற்றவளாயிருக்கிருள், உன்பக்கல ஸம்ஶ்லேஷத்தாலேவச்சையெண்ணுதவளாயிருக்கிருளென்றபடி. நும்மையல்லால் - உம்மையொழிய

(அ)

ரூ—மறுநோக்கிலள் பேர்த்துமற்றே*

பேர்த்துமற்றோர் களைகண் இனியாருமில்லை* சீர்த்திரைமேல் உலவி இரைதேருங் குருகினங்காள்* கார்த்திரண்மா முகில்போல் கண்ணன் விண்ணவர் கோனைக்கண்டு* வார்த்தைகள் கொண்டருளி உரையீர் வைகல் வந்திருந்தே* ‖௯‖

ஆ—ஜ்ஞாநத்ரய ஸாக்ஷாத்காரம் ப்ரத்யக்ஷம் ஸ்வாமியான பகவான் பக்கலிலே நீர் போய் அவருக்கு அநந்யகதித்வத்தை அறிவிக்கும்படி உன்பக்கலிலே ஸந்நிதிபண்ணுமாறும், ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு உன்னுடைய கடாக்ஷமல்லது வேறொரு துணையுண்டென்றிராமென்று சொல்லவேணுமென்று குருகுகளையிரக்கிறாள். ‖அ‖

(பேர்த்தும்) ஸமுத்ரங்களையுலராநிற்கிற மேகங்கள் கடலிலே வர்ஷிக்குமாப்போலே தன்னுடைய கடாக்ஷமொழிய வேறொரு நமக்கின்றியே நான் தாராநிற்கத் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளை விஷயமாக்காமல் ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்படி ஸந்நிதிபண்ணினால் அபூர்வமாமனாரக்கும் தேகத்தையுடைய நாம் அவிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமித்தனையோ வென்றெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து பின்னை அவன் அருளிச்செய்தருளின வார்த்தைகளைக் கேட்டு “வ்யாஸாஸ்ரம வ்யவஸிதம்” என்னும்படி வந்திருக்கும்படியாய் இருந்தென்பக்கலிலே ஸந்நிதிபண்ணி எனக்குப்போதுமவற்றைச்சொல்லி என்னை உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேணும்

இ—ரார் (வாமதேவாதியாக்) ஏசறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேதராதியால்) தாம் மைபல்லாவிக்ராஹிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயும் வெங்கிக்கிறாயிதியால்) பாட்டுக்கு வாக்யமெல ஷயம்ஸாமித்துயோஜிக்கிறார் (என்றுசொல்லவேணுமென்று) ‖அ‖

ஒன்பதாம்பாட்டு.

கார்த்திரண்மாமுகில்போலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமுத்ரங்களி த்யாதியால்) ஔதார்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையகடாக்ஷமித்யாதியால்) விண்ணவர்கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) வார்த்தைகள் கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையவனித்யாதியால்) வந்திருந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யாஸாஸ்ரமித்யாதியால்) அருளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலே இத்யாதியால்) உரையீர்வைகலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குப்போதுமித்யாதியால்) ‖

ப—போதுமறுத்து - நின்மேவேறொன்றிலே, மறுநோக்கு - மறித்துப்பார்வை, உம்முடைய கடாக்ஷமொழிய வேறொன்றைத் துணையாகவென்றுமென்னும்படி. இலள் - இல்லாதவள், என்று - சொல்லவேணுமென்று உத்துப்பத்தை ஸாமித்துயோஜிப்பது. * * அ

சீர்த்திரைமேல - ஜலசாமங்களின்மேலே, திரை - தரங்கம், உலவி - உலாவி ஸஞ்சரிக்குமாப்போலே ஸஞ்சரித்து, இந்த விலை ஸம்ஸாரஜலத்தைப் பேருத்தி பவம்போலவலைவென்றுஇருக்கிறாள், இரைதேரும் - ஆஹாரத்தைத்தேடாநிற்கும், குருகினங்காள் - பெருநாரைக் கூட்டங்காள்? புதா - பெருநாரை, இனம் - கூட்டம், இனியாருமில்லை - எத்தனையோ வெம்பெருமானாலே இப்படியுபேக்ஷிக்கப்படும்படி ஸ்வாமியானதால், போர்த்தும் - அந்தொழியும், மற்று - வேறு, ஓர் - அத்விதீயமான, களைகண் - ரக்ஷகவஸ்து, ஒன்றிலேன் - ஒன்றுமுடையேனல்லேன், கார்த்திரள் - நீலவர்ணமான, கார் - நீலவர்ணம், திரள் - ஸமூஹம், நீலவர்ணமெல்லாம் ஸமுதாயமாய்ப் போலேயிருக்கிறவென்றபடி. மாமுகில்போல் ஔதார்யம்போலேயிருக்கிறவனை, ஸமுத்ரங்களை உலராநிற்கச்செய்தே மேகம் ஸமுத்ரத்திலே வர்ஷிக்குமாப்போலே நான் தன்னைப்பிரிந்து வாடுகைக்கவிடாதே நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்னைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவனை வென்றபடி, கண்ணன் - க்ருஷ்ணரூபமான ஸௌலப்யத்தையுடையவனை, விண்ணவர்கோனைக்கண்டு - நித்யஸூரிநாதனைக்கண்டு, வார்த்தைகள்கொண்டு - அவனருளிச்செய்தவார்த்தைகளை க்ரஹித்துக்கொண்டு, வந்து - அங்குநின்று மீண்டுவந்து, இருந்து - நான் வஸிக்கும் ஸ்தலத்திலேயிருந்து, அருளி - என்பக்கலிலே ஸந்நிதிபண்ணி, வைகல் - ஸர்வகாலமும், உரையீர் - நீங்கள் சொல்லவேணும், “கிமேவாஹ ஸவோராகஃ கிமுவாச ஸ லக்ஷ்மணஃ | ஸாகேதம் த்வதாகதோ ஸாது

மூ—வந்திருந்து உம்முடைய மணிச்சேவலும் நீரும் எல்லாம் * அந்தரமொன்றுமின்றி அலர்மேல் அசையும் அன்னங்காள் * என் திருமார்வர்க்கு என்னை இன்னவாறு இவள் காண்மின் என்று * மந்திரத்து ஒன்று உணர்த்தி உரையீர் மறுமாற்றங்களே * ॥ ௰ ॥

மாற்றங்களாய்ந்து கொண்டு மதுசூதபிரானடிமேல் *

ஆ—மென்று சிலபக்ஷிகளை நோக்கிச் சொல்லுகிறாள். ॥ ௬ ॥

(வந்திருந்து) திருவோலக்கத்திலே எழுந்தருளியிருந்த ஸமயத்தில் திருவுள்ளம் ப்ரஸந்நமாயிருக்கிறபோது சொல்லாதே அவ்வோலக்கங்கிளம்பி திவ்யாந்தப்புரத்திலே எழுந்தருளினால் அங்கே பிராட்டியினுடைய ஸந்நிதியிலே திருவுள்ளத்திலே படும்படி என் திறம் விண்ணப்பஞ்செய்து அவன் அருளிச்செய்தருளின மறுமாற்றங்கொண்டு என்னருகே வந்திருந்து சொல்லவேணுமென்று ஸபரிவாரமான அன்னங்களைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள். ॥ ௰ ॥

(மாற்றங்கள்) பொலிந்துநின்றபிரான் திருவடிகளிலே நாற்றங்கொள் பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்

✻ பதப்பாட்டு. ✻

இ—மந்திரத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவோலக்கத்திலேயித்யாதியால்) என்னை இன்னவாறு இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்திறமித்யாதியால்) வந்திருந்து உரையீரென்றதையபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னருகே இத்யாதியால்) உம்முடைய மணி இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸபரிவாரமித்யாதியால்) ॥ ௰ ॥

✻ நிகமனம். ✻

மதுசூதபிரானடிமேல் நாற்றங்கொள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பொலிந்துநின்ற இத்யா

ப—கிமேவ வசஸி” என்கிறபடியே பவற்றைக்கேட்கையே எனக்குப்போதுபோக்காயிருக்கும்படி எப்போதும் நவ்வெலந்தவற்றையே சொல்லவேணுமென்றபடி. ॥ ௬ ॥

உம்முடைய - உங்களுடைய, மணி - ஸ்லாக்யமான, என்னுடைய நாயகனென்னை விட்டுப்போனாற்போல அன்றிக் கேவலமாசம் ஸம்ஸ்லேஷசாலிகளானவென்றபடி. சேவலும் - புருஷபக்ஷிகளும், நீரும் - ஸ்த்ரீ பக்ஷிகளானநீங்களும், ஏகதேசத்திலே விஸ்லேஷம் உண்டாயிருந்தாலும் மது திவ்யதம்பதிகளுடைய சேர்க்கை கண்டுத்தக்குவப்பாரதமாயிருக்குமாப்போலே இவற்றினுடைய ஸம்ஸ்லேஷமும் தன்காரியஞ்செய்கைக்கு உபயோகமென்றிருக்கிறாள். எல்லாம் - ஸபாத்ரவள த்ருஸமணா” என்னுமாப்போலே மற்றுமுள்ள உங்களுடைய பரிவாரங்களுமெல்லாருமென்றபடி. அந்தரம் - இடைவெளி, பரஸ்பரஸம்ஸ்லேஷத்துக்கு விச்சேதமென்றபடி. ஒன்றுமின்றி - ஸம்ஸ்லேஷத்துமில்லாமல், அலர்மேல் - புஷ்பங்களின்மேலே, பத்ரங்களின்மேலேயென்றபடி. அசையும் - ஸம்ஸ்லேஷரஸத்தாலே அசையாநிற்கிற, இவையுந்தன் தோழிமாரைப்போலே கூடத்தேவேணுமென்றபடி. ஸம்ஸ்லேஷங்களாயிருந்துவிடாதே இப்படி ஸஞ்சாரங்களாயிருக்கை தன் காரியத்துக்கு உபயோகமென்றிருக்கிறாள். அன்னங்காள் - ஹம்ஸங்காள், என் திருமார்வருக்கு - எனக்கு ஸாத்ருஸ்யமான பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்பிலே யுடையவரான ஸ்வாமிக்கு, இதுக்குஉணர்த்தியென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். என்னை - ஸந்ந்யமதியெகயான என்னை உத்தேசித்து, இதுக்கு ஒரு வாசகமென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். இவளின்னவாறு - இவளிப்படிப்பட்ட ப்ரகாரத்தையுடையவளானாள், ஆறு - ப்ரகாரம். காண்மினென்று - கண்டுகொள்ளுமென்று, தன் ப்ரகாரம் வாசாமகோசரமல்லாமையாலே இன்னவாறென்று ஸாமாந்யேந சொல்லுகிறாள். பதா:—இன்னவாறு காண்மினென்று பதமான உங்களுடம்பைக் காட்டுங்கோளென்கிற கருத்தாலே இப்படி நிர்தேசிக்கிறாள். மந்திரத்து - மந்திரத்திலே, பிராட்டியுந்தானுமாய் ஏகாந்தமாயிருக்கிற அந்தப்புர ஸ்தானத்திலே யென்றபடி. ஒன்று - ஒருவார்த்தையை, உணர்த்தி - அறிவிப்பித்து, மறுமாற்றங்கள் அவனருளிச்செய்த ப்ரதிவசநங்களை, வந்து - அவன்பக்கல் நின்றும் இங்கே வந்து, இருந்து - என் வாஸஸ்தானத்திலேயிருந்து, மறுமாற்றம் - ப்ரத்யுத்தரம், உரையீர் - நீங்கள் சொல்லவேணும். ॥ ௰ ॥

* * *

மதுசூதபிரான் - ஜ்ஞானவிரோதியான மதுவென்னும் அசுரனை நிரஸித்து ப்ரகாசகனான பொலிந்து நின்றபிரானுடைய, அடிமேல் - திருவடிகளிலே, மேலென்று ஸப்தமீ ...

மூ— நாற்றங்கொள்பூம்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்*தோற்றங்களாயிரத்துளிவையுமோருபத்தும்வல்லார்* ஊற்றின்கணுண்மணற்போலுருகாநிற்பர்நீராயே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷமாகத் த்விவிதப்ரகாரமான அநுபவங்களை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு. அதிமாத்ரமாய் த்ருஷ்ணா வாயிருந்தசொற்களாலே சொன்ன ஆயிரத்துள் இத்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வாருக்குச்சென்ற வ்யஸநத்தை அநுஸந்தித்தார் ரஸஜ்ஞராயக்ஷரென்றியே ஊற்றின்கண் நுண்மணற்போல் நீராயுருகாநிற்பரென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—(வியால்) "ஸர்வகந்தஸ் ஸர்வரஸ:" என்னும்படியிருக்கிறவன் திருவடிகளிலே பொழில்கள் பரிமளங்களைக் கொள்ளாநிற்கிறனவென்றுகருத்து. தோற்றங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்க்லேஷ த்யாதியால்). அநுஸந்திப்பண்ணுவோமென்கிற ஸம்ஶ்லேஷ ப்ரதிபக்ஷமன்றிக்கே "மோக்ஷம் ப்ராப்ஸ்யதி ஶாஶ்வதம்:" என்கிற கணக்கிலே ஸ்ரீ ஜீவனமாகச் சொன்னதானவென்றபடி. மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிமாத்ர த்ருஷ்ணையால்) இவையுமொருபத்தும்வல்லாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியில் த்ருஷ்ணையால்). ||கக||

ஸ—நாற்றங்கொள்— பரிமளங்களைக்கொள்ளாநிற்கிற, "ஸர்வகந்த:" என்றுசொல்லப்பட்டவன் திருவடிகளி லின்றும் பரிமளங்களை ஸம்பாதியாநிற்கிறவையான வென்றபடி. பூம்பொழில் — புஷ்போத்யாநங்களாலே, சூழ் — பரிவ்ருதமான, குருகூர்ச்சடகோபன் — திருநகரியிலிருக்கிறவாழ்வார், மாற்றங்கள் — ஶப்தங்களை. கொள் ஊர த்யாகங்களான ஶப்தங்களை யென்றபடி. ஆய்ந்துகொண்டு — எம்பெருமானுக்குத் தகுதியாயிருக்கும்படி பரீக்ஷித்துக்கொண்டு. சொன்ன — அருளிச்செய்ததான. தோற்றங்கள் — தோற்றங்களான, ஆவிர்பாவங்களான. ஸம்ஶ்லேஷ ஜநித நிரவதிக ப்ரீதியாலே ஸ்வயமேவாவிர்பூதங்களானவென்றபடி, ஆயிரத்துள் — ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே. இவையுமொருபத்தும் — இப்படியொரு விலக்ஷணமான தஶகத்தை, இவையுமே ன்கிற விடத்தில் உகாரார்த்ததாலே இப்படியுமொருபத்துண்டோ!வென்று விஸ்மயிக்கிறபடி. வல்லார் — ஸார்த்தோடேயநுஸந்திக்கவல்லரானவர்கள், ஊற்றின்கண், ஊற்றினிடத்திலே. கண் என்று ஸப்தமீ த்விதீய்யம். ஊற்றுப்புறப்படுகிறவிடத்திலிருக்கிறவென்றபடி. நுண் — அதிஸூக்ஷ்மங்களான, மணற்போல் — ஸிகதங்கள் போலே த்ரவீபூதராய், நீராயுருகாநிற்பர். த்ருடீபூதமாயுருகுவரென்றபடி. "ஸகாத்ர வரலீநமேகோஷ்ஹதா ஶிலா" என்று ப்ராக்ருதமான ஹ்ருதயத்தாலேவந்த ஶரீரமெய்த்தித் தகாட்டில்வாராக்ஷரமில்லைபிறே. உருகாநிற்பரென்கிற விடத்தில் வர்த்தமாந நிர்தேஶத்தாலே த்ருடத்தினுடைய அவிச்சேதம் சொல்லப்படுகிறது. * * ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷாயை நமோவாயி ஸ்ரீமதே வரதாசார்யாந்தஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ராவிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

(பொன்னுலகு.)

லோகஸ்ருஷ்ட்யுத்ஸுகத்வாத் ஸ்வயமஸஹதயா ஜிஷ்ணு ஸாரத்யயோகாத்
ஸம்ஹாஸே வேஶபாவாத் ப்ரணயததயா ஸ்வாஶ்ரிதே ஷ்வக்ஷதத்வாத் |
கோத்ராஸம் ராஜ்யயோகாதுபதரணஶராவிஷ்க்ருதேர் வாரணஸ்ய
ஸ்தீயாயத்தஸ்வவ்ருத்தி ப்ரியமஸ்யாகாதேவஶௌரி: ||ருஎ||

(லோகஸ்ருஷ்ட்யுத்ஸுகத்வாத்) முன்னுலகங்களெல்லாம்படைத்த — ஸர்வலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தஸாமர்த்யத்தாலும், (ஸ்வாயஸாஹஸதயா) கையமர்சக்கரத்தென் — திருவாழியைத் திருக்கையிலே தரித்தருளுகையாலும், (ஜிஷ்ணு ஸாரத்யயோகாத்) குருநாடுடை ஐவர்க்காயடியரநெடுந்தேர் — பாரதயுத்தத்திலே பார்த்தனுக்கு ஸாரத்யத்தைப்பண்ணுகையாலும், (ஸம்ஹாஸே வேஶபாவாத்) மாமதுவார்தண்டுழாய்முடியனைவர்கோனைக்கண்டு — ஶ்லாக்யமான திருத்துழாய்மாலையலங்காரத்தாலே வ்யஞ்ஜிதமான சேஷ

ஈ—தா—தைவத்தாலும், (ஸாபாஸ்யதயா) வெங்கட்புள்ளூர்ந்துவந்து - விரோதிநிரஸநசீலனை மெய்ந்தேவனை வாஹநமாகவுடையவனாகையாலும், (ஸ்வாமித்வ தைவஸ்வாமித்வ) என்கண்ணன் தன் மன்னு நீள் கழல்மேல் தண்டுழாய் நமக்கன்றி நல்கான் - ஸ்ரீ ஸ்ரீடத்துல்ய ஸ்வாமித்தாலும், (காந்த்யா) பூவைகள் போல்நிறத்தன் - பூவைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தாலும், (ஸாம்ராஜ்யயோகாத்) மாசறு நீலச்சுடர்முடி - வ்யஞ்ஜகங்களோடே சேர்ந்திருக்கிற திருவபிஷேகத்தாலே வ்யஞ்ஜிதமான விலக்ஷணஸாம்ராஜ்யயோகத்தாலும், (ஸ்வதாரண ஸாம்யஸ்வாரஸ்யாத்) கார்த்திரள்மாமுகில்போல் கண்ணன் விண்ணவர் கோனை - ஸ்வதாரஸாம்யத்திலும் ப்ரகாசிக்கிற அயர்வறுமமரர்களதிபதித்வத்தாலும், சகாரத்தாலே "என் திருமார்வற்கு" என்று மேலிற்பாட்டில் சொல்லுகிற ஸ்ரீய:பதித்வமும் ஸமுச்சிதமாகிறது, இப்படிகளாலெம்பெருமானை ஸகலஜநங்க ளிட்டவழக்காம்படியான விலக்ஷணத்வத்தையுடையனாக "பொன்னுலகாளீரோ" என்கிறபாட்டில் ஆழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார். ௱எ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

ஸூ—நீராய்நிலனாய்த்தீயாய்க் காலாய்நெடுவானாய்* சீரார்சுடர்களிரண்டாய்ச் சிவனாய் அயனானாய்*

ஆ—(நீராய்) இப்படி உத்க்ரோஷணம்பண்ணியு மெம்பெருமான் வாராமையாலே அவனைத்தம்முடைய பெரியவார்த்தியோடேகூடத் திருநாட்டிலே கேட்கும்படி கூப்பிட்டழைக்கிறார். ப்ரஹ்மாதிவிபூதிகாலவலக்ஷ

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி உத்க்ரோஷணம்பண்ணினவநந்தர மவன்வருகை யஸம்பாவிதமாக வஞ்சிறைமடநாரைமுதலானவிடங்களிலே கண்டிருக்கிறவிவ ரித்திருவாய்மொழியிலே ஆர்த்தராய் ஆக்ரந்தம்பண்ணுகை யஸங்கதமன்றோ? உத்க்ரோஷணத்தாலே அவன்வாராமையாலே தாமாகவவனைக்கூப்பிட்டு அழைக்கிறாரென்றில்? உத்க்ரோஷணத்தால் வாராதவன் தாமாகவழைத்தால் வருமவனென்றிருக்கைக்கு நிபந்தநமேதென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியுத்க்ரோஷணேத்யாதியால்) "மரங்களுமிரங்கும்வகை மணிவண்ணவோ! வென்றுகூவுமா" லென்கிறபடியே தம்முடையவார்த்த்யதிசயத்தாலே அசேதநங்களான மரங்களுங்கூட விரங்கிறபடியைக்கண்டவிவர் கீழ்ப்பாட்டில் பெரியவார்த்தியோடேகூட தாமாக்ரந்தம்பண்ணினால் ஸர்வேச்வரனாய் பரமகாருணிகனாயிருக்கிறவவன் நீராயுருகிவந்து விழாதிருக்கமாட்டானென்று பார்த்து இப்படி கூப்பிட்டழைக்கிறாரென்றுகருத்து. * * * * * * *

முதற்பாட்டு

சிவனாயயனானாயென்று ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கிவன் ஆத்மாவென்றபோதே மற்றபேர்க்காத்மாவென்னுமிடம் கைமுத்யஸித்தமென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேசாதி) (நீராயித்யாதி) சுடர்களி

ஸா— நீராய் - ஜந்துக்களுக்கு ப்ராணஸாதகமாயிருக்கிற ஜலமாய். நிலனாய் - ஸகலருக்கும் ஆதாரமாயுமிருக்கிற ஸகலாதாரங்களான ஜலங்களை யுண்டாக்குகிற ப்ருதிவியாய், தீயாய் - ப்ரகாசகமாயிருக்கிற அக்நியாய், தீ - சுடு, காலாய் - தேஹங்களை ஸாதிக்கிற ப்ராணனாய். காலென்று ப்ராணன், நெடு - விசாலமான, ஸகலத்துக்குமவகாசப்ரதமாய்க்கொண்டு ஸகலத்தையும் வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. வானாய் - ஆகாசமாய், சீரார் - ஸ்ரீயினாலே பூர்ணங்களான, சீர் - ஸ்ரீ, ஸர்வஜநாபிலாஷிதமான ஸகலஸம்பத்துக்குமாச்ரயமாயுமிருக்கிற ஸகலபூர்ணங்களானவென்றபடி. சுடர்களிரண்டாய் - இரண்டு ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களாய், சந்த்ர ஸூர்யர்களாயென்றபடி. சிவனாய் - ருத்ரனாய், அயனாய் - சதுர்முகனாய்? சதுராநனனானவனே யென்றபடி. ஸம்போதி. நீராய்நிலனாயென்று தொடங்கி சிவனாயயனாயென்

மூ—கூராராழிவெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால்வாராய்* ஒருநாண்மண்ணும்விண்ணுமகிழவே* ௨॥
மண்ணும்விண்ணுமகிழக் குறளாய்வலங்காட்டி* மண்ணும்விண்ணுங்கொண்ட

ஆ—ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக அவைகளுக்காத்மபாலநத்துக்கு அவற்றுக்குவேண்டுவனவெல்லாம் தேடிக்கொடுத்த நிரவதிகவாத்ஸல்யமான உபகாரத்தைப் பண்ணுகைக்காக திவ்யாயுதங்களோடே ஆயுதங்களுக்கு மாத்ரம் ஆயிருந்த உபகாரகனானவனே! உன்னைக்காணப்பெறாதே கூப்பிடுகிற என்னுடைய ஆர்த்தஸ்வரம் கேட்டு இவ்வவதாரத்திலுள்ள ஆழ்வார்களும் திருநாட்டிலுள்ள திவ்யபார்ஷதர்களும் மண்ணுடைய புடையத்தோடாய்ப்புகுகிறது, ஆதலால் உன்னுடைய ஸ்ரீவைகுண்டமும் மஹாவைகுண்டமும் மகிழும்படி கூராராழி வெண்சங்கேந்தின அழகோடே உன்னுடைய விபூதியெல்லாம் நடந்துகாணும்படி கூப்பிடுகிற கொடியேன் பால் ஒருநாளாகிலும் வாராயென்று கூப்பிடுகிறார்.

(மண்ணும்) ஸ்ரீவாமநனாய்ப் பிறந்தருளி உன்னுடைய நிரதிசயஸௌந்தர்யமாகிற வலத்தாலே மஹாபலியை ஜயித்து லோகங்களைக்கொண்டருளிற்று, இவ்வவதாரத்திலாழ்வார்களும் திருநாட்டிலு ௩॥

இ—ரண்டாயிரப்படிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைத்துக்கு வ்யாக்யானத்தால்) மண்ணும்விண்ணுமகிழ வென்கிறவிடத்தில் ஸர்வேச்வரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவிருப்பால்) அடையவென்றது - ஸகலமுமென்றபடி. மண்ணும்விண்ணும் மகிழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலால் வ்யாக்யானத்தால்) ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிறவிடத்தாலே பரமபதமும் பரமபதவாஸிகளுமென்று கூப்பிடுகிறவிவர் ஸ்ரீவ்யாக்யானத்தாலே ஜகத்ஸ்ரீஸௌக்யத்தைச்சொல்லுகையால் மண்ணோடேவென்கிற ஸம்ஸாரிகளும் வாசியறக் கைக்கொள்ள அத்து. என்னுடைய வாத்ஸல்யத்தாலே ஜகத்தெல்லாம் முடிந்துபோகாதபடி நோக்கிக்கொள்ளென்று சொல்லும்போது ஜகத்தவனுடைய விபூதியென்னுமிடம் சொல்லவேண்டுகையால் அதுக்காக ஜகத்ஸ்ரீஸௌக்யத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்றுகருத்து. ௪॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

குறளாயென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீவாமநனிருத்யாஜியால்) வலங்காட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிருத்யாஜியால்) மண்ணும்விண்ணுங்கொண்ட என்கிறத்தைவஸமூஹங்கிறார் (லோகங்களைஉத்யாஜியால்) மண்ணும்விண்ணுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வவதாரத்திலாத்யாஜியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்சொல்லித்தாய்த்து. எங்ஙனேயென்னில்? கீழ்ப்பாட்டிலே என்

ஸ—கையாலே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸர்வஸ்ரீப்ரஹ்மாதிகளுக்கும்ஸமஸ்தாஸ்ரயாச்சதகாரணத்வத்திலொருவாசியில்லையென்று ஸம்ருத்திசெய்து கூர் - கூர்மையிலே, கொக்கூடு தாரையென்றபடி. ஆர் - வஜ்ரமணி - மணி, ஆழி - சக்ரத்தையும் வெண்சங்கு - சுத்யசுபமான ஸங்கத்தையும், ஏந்தி - தரித்துக்கொண்டு, மண்ணும் - ஸம்ஸாரிகமும், இது உபலக்ஷணம். ஸ்ரீவிபூதியும். விண்ணும் - பரமபதமும், மகிழ - ஸந்தோஷிக்கும்படி, என்னுடைய வாத்ஸல்யநிலைக்கேட்டு ஸஹிக்கமாட்டாதே முடிவுமாய்ப் போகாநிற்கிற உபயவிபூதியும் அந்த நாசவம்நீங்கி ஸந்தோஷமாம்படி யென்கை. இதுக்கு வாராயென்கிறதோடே அந்வயம். கொடியேன்பால் - க்ரூரனான வென் விஷயத்திலே, பாலென்று ஸப்தமீவிபக்தியாய். உன்னுடைய விபூதிகளெல்லாமழி யும்படி யாக்ரந்தநம் பண்ணுகையாலே யெல்லார்க்கு மனுதாபஜனகமான வென்கர்மமென்றபடி. ஒருநாள் - ஒரு நாளாகிலும் வாராய்? - நீவரவேணும், விடாய்ப்பட்டவர்களுக்குக் காலநியதியில்லாத ஆழ்வார்வேணுமென்றுமாய் போலே ஒருநாளவாராயென்கிறார்.

* * *

மண்ணும் - ஸம்ஸாரிலோகமும், இது உபலக்ஷணம். ஸ்ரீவிபூதியுமென்றபடி. விண்ணும் - பரமபதமும், தத்ரஸ்தராகிய வஸ்த்ரங்களுமென்றபடி. மகிழ - உன்னழகைக்கண்டுகளிக்கும்படி, குறளாய் - ஸ்ரீவாமநனாய், வலங்காட்டி - பலத்தைக்காட்டி, மஹாபலிபாலன் ஔதார்யமென்னொரு குணத்தையுடையவனாயிருக் கையாலே ராவணாதிகளைப்போலே யவனை நிரஸிக்கவொண்ணாமையாலே ஸௌந்தர்யமாகிற பலத்தைக் காட்டியென்றபடி. ஸுக்ராதிகள் நிரோதிக்கச்செய்தேயும் அவர்களைத்தள்ளிக்காரியம்நடக்கும்படி பண்ணு கையாலே ஸௌந்தர்யத்தை பலமாகச்சொன்னது. மண்ணும் - ஸம்ஸாரியையும், விண்ணும் - ஊர்த்வலோகங் களையும், கொண்ட - க்ரஹித்தவனை, இந்த்ரனுக்கு வாங்கிக்கொடுத்தவனென்னவேண்டியிருக்கத்தான் க்ரஹித்த

மூ—மாயவம்மானே *நண்ணி புன்னை நான் கண்டுகந்து கூத்தாட* நண்ணியொருநாள் ஞாலத்தூடே நடவாயே*॥ ஞாலத்தூடே நடந்துநின்றும்

ஆ—ள்ள திவ்யபுருஷர்களும் ஸ்ரீ சரணைக்கன்றோ? ஆதலால் அவர்களுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமாக சோகாபிபூதையான என்னுடைய மாத்ருக்களாலே உன்னை ஸ்துதித்துன்னழகையு முன்னடையையுங் கண்ணாலேகண்டுகந்து அந்த ஸ்ரீ க்ருதிசயத்தாலே நான்கூத்தாடும்படி வந்தொருநாள் ஞாலத்தூடே நடவாயென்கிறார். ॥உ॥

(ஞாலத்தூடே) வாமநனும் சக்ரவர்த்தித்திருமகனும் ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனும்மற்றுமவஸ்வேவ்ய

இ—ஞ்ச ஜக்ருதியைக்கேட் டுன்விஷ்ணுதியழியாமைக்காக நீ வரவேணுமென்றிவ ரருளிச்செய்தவாறே உம்முடைய மாத்ருதியாலேயிவை சோகாவிஷ்டங்களாஞவிவைத்தைஸ்ரீ தங்களாக்குகைக்காக நமக்குவிசமல்லாத கார்யத்தை நாம் செய்யப்போமோவென்றருளிச்செய்ய ஸ்ரீயஃபதியான நீ உன்விபூதியான மாத்ருக்கள் ஸ்ரீ சரணைக்காகவன்றோ வஸுதேவன்பக்கலிலே யாசகனுப்சென்றது, அப்படியே இத்தையுஞ்செய்யவேணுமென்கிறாரென்றுகருத்து. வ்யாக்யாநத்தில் ஸங்காரமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) உஜ்ஜீவநார்த்தமாகவென்கிறதற்கு நடவாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். நண்ணியுன்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சோகாபிபூதித்யாதியால்) 'யதா தம்வா,ராஷுஸ்ஸ் ஹமாத்ருசோகாபிபூதே ஸம்ஸ்வ்ருத்யலங்கார மம தயாக ஏவ பாம்ய' என்கிறஶ்லோகமிங்கே யபிப்ரேதம். கண்டுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமித்யாதியால்) ॥உ॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

ஞாலத்தூடே நடந்தென்கிறவிடத்திலே யபிப்ராயத்தையருளிச்செய்கிறார்(வாமநனுமித்யாதியால்)

ஶ—தாகச் சொன்னது ஆஶ்ரிதர்பேறே தன்பேறாகயிருக்குமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. மாய- ஆஶ்சர்ய சேஷ்டிதனை, ஸ்ரீயஃபதியானவன் அர்த்தியாய் வந்தபடியும்வடிவழகைக்காட்டி மஹாபலியை வஶீகரித்தபடியும் "கொள்வனுன் மாவலிமூவடி" யென்றுபோலே சில முக்தஜல்பிதங்களைப் பண்ணினபடியும் சிற்றடியைக்காட்டிப் பெரியவடியாலே யளந்துகொண்டபடியும் முதலான ஆஶ்சர்யங்களை யுடையவனை யென்றபடி. அம்மானே- ஸ்வாமீ? "தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்யமதிதைவதம்" மென்கிறபடியேபொதுவான ஸ்வாமித்வத்தாலேயிறே மஹாபலியையும் அநுவர்த்திக்கவேண்டித்தென்றுகருத்து. உன்னை- நிரதிஶயஸௌந்தர்யநிதியான உன்னை, நண்ணி- கிட்டி, சோகாபிபூதங்களான வென்னுடைய அவயவங்களாலே ஸ்பர்சித்தென்றபடி. கண்டு- கண்ணாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து, உகந்து- மிகவும் ஹர்ஷத்தையுடையனாய், நான்கூத்தாட-நான் தாண்டவம்பண்ணும்படி, இந்த்ரனைப்போலே உன்பக்கலொன்றைவாங்குகைக்காக வாதல் ஜனாபவாதமபோலே என்னுதென்றபிமானித்து வைத்ததொன்றை யுனக்குக்கொடுக்கைக்காகவாதல் நீ வரவேணுமென்கிறேனல்லேன் "ஸம்ஸ்லேஷ மோவிது மநஸ்வாரஸ்யத" என்கிறபடியே நான் ஸம்ஸ்லேஷமோகக்கண்டநுபவிக்கைக்காக ப்ரார்த்திக்கிறேன். எனக்கு வேணுமென்றிருப்பாரோடும் என்னுதான வஸ்துவைக்கொடுக்கிறேனென் றிருப்பாரோடுமோ நீ கலப்பது. உன்னைக்கண்டநுபவிக்கையே ப்ரயோஜநமாயிருப்பார்க்குன்னைக் காட்டலாகாதோ,வென்று கருத்து. நண்ணி- கிட்டி, நானிருக்கிறவிடத்திலே வந்தென்றபடி. ஒருநாள்- ஒரு நாளாகிலும், பலநாள் செய்யச் சொல்லுகிறேனோ. முன்புசெய்ததை பின்னையுமொருநாள் செய்தாலாகாதோ. மண்ணும் விண்ணும் மகிழநடப்பது மஹாபலி முன்பேபோ- அநந்யப்ரயோஜநர்முன்னே நடந்தா லாகாதோவென்று கருத்து. ஞாலத்தூடே- ஸம்ஸாரத்திலே, ஊடு- மத்யம், ஸம்ஸாரமத்யிலேயென்றபடி. நடவாய்- பெரியதிருவாடிதிலே நடந்தாப்போலே நடந்துவரவேணும். ॥உ॥

ஞாலத்தூடே - ஸம்ஸாரமத்யத்திலே, ஜனங்களில்லாத வொருமூலையிலேயன்றிக்கே ஸர்வருங்காணும்படியாக மத்யஸம்ஸ்ருதியிலே யென்றபடி; ஸங்கல்பமாத்ரம் பண்ணுவார் முன்னே நடக்கக்கடவநடையை ஸர்வாஜ்ஞமாகத் தான்வந்தாலும் கடாக்ஷியாதார் முன்னே நடந்தாய் இதென்ன ஸௌஶீல்யமென்று கருத்து. நடந்தும்- 'கமதஃப்ரியவராம், வஷ்டராஶாயிவீப்ரராமொநாமஹாபலம், விஷ்ணுதாந்ஷர்ஷபவேண வாமஸ்யாதஃ" என்கிறபடியே ஸவிலாஸமாக ஸஞ்சாரங்களைப்பண்ணியருளியும், நடந்துமென்கிற விடத்தில் மகாரம் ஸமுச்சயத்திலே ப்ரயுக்தமா யிருக்கிறது. நின்றும் "ஈஷதூர்த்வதிஷ்டதம் உதஶ்சய நாபிஜித,

மூ— கிடந்திருந்துஞ்* சாலப்பலநாளுகந்தோறுயிர்கள்காப்பானே* கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே*
சாலப்பலநாளடியே னின்னுந்தளர்வேனோ* ||௩||

தளர்ந்தும்முறிந்துஞ்சகடவசுரநுடல்வேறாய்ப்* பிளந்துவீயத்திருக்காலாண்ட

ஆ— யங்களானதிருவவதாரங்களைப்பண்ணி ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாம்கதனாய்க்கொண்டு ஸமஸ்தநாயகஸா ரீதிவ்யசேஷ்டிதாதி ஸாவதாநனாய்க்கொண்டு ஸகலாத்மாக்களையும் யுகந்தோறும் ரக்ஷித்தருளுகிற வாத்ஸல்ய காருணிகனே? நீ பிராட்டியோடேகூட பெருந்தருளியிருக்கிற இருப்பையு முன்னழகையு முன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் நானொருத்தனும் ஸகலகாலமும் காணப்பெறாதே தளருமித்தனையோவென்கிறார். ||௩||
(தளர்ந்தும்) ஶகடாஸுரநிரஸநம்பண்ணினாப்போலே உன்னைக்காண்கைக்கு விரோதியானவென்.

இ— ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கிடந்திருந்தித்யாதியால்) இதிஹாஸத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தாத்மாக்களையுமித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் ஸூசிதமாயிற்று. எங்ஙனேயென்னில்? யாத்ருச்சிகமாக நாமொருக்கால் வாத்ஸல்யமுடையவனித்தவளவைக்கண்டு நீயின்னமித்தவதார ஸஜாதீயங்கள்நடுவே நம்மைவரச்சொல்லலாமோ? வென்னவொண்ணாதபடி நீயுகந்தோறும் ரக்ஷகத்வஹேதுவான அநேகாவதாரங்களைப்பண்ணி ஸமஸ்தாத்மாக்களையும் ரக்ஷிப்பது தவச்சேஷ்டிதங்களையும் பண்ணுமவனாயிருக்க, நானொருவனோ முன்னைக்காணாதே க்லேசப்படுகை யுக்தமோவென்கிறாரென்றுகருத்து. உன்னைக் கூடாதேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமித்யாதியால்) உன்னையென்கிறது ஸர்வாத்ம ஸம்பந்தமாகையாலே ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸாக்ஷாத்காரவிஷயமென்று கருத்து. ||௩||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

ஆசிதவிரோதிநிவர்த்தகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶகடாஸுரேத்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு

ப— ராஜாதிராஜ ஸர்வேஷாம்" என்கிறபடியே ஈசிதவ்யனாகநின்றருளியும், கிடந்தென்கிறவிடத்திலும் ஸகாரணார்த்த ப்ரதிஷ்டீயம். கிடந்தும் 'போகி போக ஶயநே ஶயாநம் தேவம் தேவ தேவமநந்தம்' என்கிறபடியே கடற்கரையிலே கடலுக்கு ஸந்நிதியாக இரண்டாங்கடல் கிடந்தாப்போலே கண்வளர்ந்தருளியும், இருந்தும் - 'உபவிஷ்டம் ஸுகாஸீநம், உபவிஷ்டம் ஸுகாஸீநம், ஸமஸ்த ஸேவ்ய ஸௌலப்ய ஸ்வரூபம்" என்கிறபடியே பிராட்டியோடே ஸிம்ஹாஸநத்திலே இருந்தருளியும், இதுக்குக்காப்பானே என்கிறதோடே அந்வயம். சால - மிகவும், பலநாள் - பஹுகாலம், "அநேக வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி" என்கிறபடியே மிகவும் பஹுகாலமென்றபடி. உகந்தோறும் - "ஸம்பவாமி யுகே யுகே" என்கிறபடியே யுகந்தோறும், உயிர்கள் - ஆத்மாக்களை, காப்பானே - ரக்ஷித்தருளுகிறவனே? ஸர்வேஶ. கோலத் திருமாமகளோடு - கோலத்தை யுடையவளான பெரியபிராட்டியாரோடேகூட, கோலம் - வடிவழகு, ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம் "தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ! விஷ்ணோர் தேஹாநுரூபாம் வை கரோத்யேஷாத்மநஸ்தநும்" என்கிறபடியே உன்னவதாரங்களுக்கநுரூபங்களானவடிவழகுகளை யுடையவளான பெரியபிராட்டியாரோடேகூட என்றபடி. உன்னை - மிதுநமான உன்னை, கூடாதே - கிட்டியநுபவியாதே, இன்னம் - கிழநாளிகாலமிழந்தவளவு மன்றிக்கே இதுக்கு மேலும், யத்ர:—ரக்ஷியில்லாத நாளிழந்தவளவு மன்றிக்கே ரக்ஷிவிபிறந்த பின்புமென்றபடி. சால - மிகவும், பலநாள் - பஹுகாலம், ஒருநாளிரண்டுநாளன்றிக்கே யநேககாலமென்றபடி. இதுக்குத்தளர்வேனோ என்கிறத்தோடே அந்வயம். அடியேன் - தாஸனான நான், உறவறியாதநாளில்தானிழந்தா லுறவறிந்தபின்புமிழக்கவோவென்றுகருத்து. தளர்வேனோ - ஶிதிலனாகக்கடவேனோ, உன்னைக்காணாத தஶையத்தாலே க்லேசப்படக்கடவேனோ என்றபடி. * * * * ||௩||

சகடவசுரர் - ஶகடாஸுரனுடைய, அசுரரென்கிற பஹுவசநம் கலுஷதேஹ ஶகடாஸுரவாஹுல்யவாம், அநேகவநரூபக மென்னவுமாம். உடல் - ஶரீரமானது, தளர்ந்தும் - கட்டுக்குலைந்தும், முறிந்தும் - அநேகாவயவங்களாயும், வேறாய் - இரண்டுகூறாக, பிளந்து - ஸ்புடம், வீய - நஶிக்கும்படி, யசேஷ்டிபாய் போம்படியென்கை. திருக்காலாண்ட - திருவடிகளை யாண்டவனே, திருவடிகளை வ்யாபரித்தருளினவ

மூ— பெருமானே* கிளர்ந்தபிரமன்சிவனிந்திரன்விண்ணவர்சூழ* விளங்கவொருநாள் காணவாராய் விண்மீதே*
||சா|

விண்மீதிருப்பாய்மலைமேனிற்பாய் கடற்சேர்ப்பாய்* மண்மீதுழல்வாயிவற்றுளெங்கு மறைந்துறைவாய்*

ஆ—பக்தருள்ளவாவங்களை நிர்லேஷமாக நீயே நிரஸித்தருளி உஜ்ஜீவநார்த்தமாகவேணுமென்றுகிறபடியைக் கண்டு ப்ரஹ்மருத்ராதி ஸகலதேவதைகளும் ஸாமகாநம்பண்ணிக்கொண்டு ஸாமகாநபரிவ்ருத்தனாய் யாதவர்களோடே கூடி நீ வாஸுதேவனாய் தேஜஸ்ஸ்வரூபமான உன்னுடைய திருமேனியில் தேஜஸ்ஸாலே ஸகலலோகங்களும் விளங்கும்படி ஸ்ரீமதுராநகரிலே அவதரித்துத் தோற்றினாப்போலே ஒருநாள்காணவாராய்? விண்மீதேயென்று கூப்பிடுகிறார்.
| சா ||

(விண்மீது) திருநாட்டிலும் திருமலையிலும் திருப்பாற்கடலிலும் மற்றும் ஸ்ருஷ்டியிலுள்ள திருநகரிகளிலும்

இ— ஸம்ஶ்லேஷஸித்திதெ. எங்ஙனேயென்னில்? ப்ரதிபந்தகங்கள் ப்ரபலங்களாயிருக்க இன்னங்களர் வேணுமென்று நீர்கூப்பிடப்போமோவென்ன? அதுக்குத்தாம் அருளிச்செய்கிறாரென்றுகருத்து. கிளர்ந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜீவநேச்சாதியால்) விளங்கவென்கிறவிடத்தில் சமத்கா ஶாஸ்த்ரத்தையருளிச்செய்கிறார் (பூர்வோக்தாதியால்) இன்னதுவிளங்கவென்று விசேஷியாதே விளங்கவென் று ஸாமாந்யேநசொன்னதுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலதேவதாதியால்). த்ருதீயபாதத்திலபி ப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதுராதியால்)
|| சா |

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

மண்மீதுழல்வாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டியிலிதாதியால்) இவற்றுளென்கிற

ஈ—னவென்றபடி. ஆஶ்ரிதர்க்கு விரோதிநிவர்த்தகங்களானதிருவடிகளே உனக்கும்விரோதிநிவர்த்தகங்களாய்த்தென்றுகருத்து. பெருமானே - ஸ்வாமிந்? ஶேஷிவஸ்துவான உன்னை பரன்பக்கல் நின்றும் ரக்ஷித்த உனக்கு ஶேஷவஸ்துவான வென்னை ப்ரதிபந்தகங்கள் நின்றும் ரக்ஷிக்கை அறிமையோவென்றுகருத்து. கிளர்ந்த - ஜம்ஹிதஞான, யென்னைரக்ஷிச்சைக்காக வருகிறவுன்னைக் கண்டு ப்ரஹர்ஷ ஸம்ஹ்ருத ஞானவென்றபடி. இது ப்ரஹ்மாதிகளுக்செல்லாம் விசேஷணம். பிரமன் - ப்ரஹ்மாவும், சிவன் - ருத்ர னும், இந்த்ரன் - இந்த்ரனும், விண்ணவர் மற்றுமுள்ள தேவதைகளும், சூழ - உன்னைச்சுற்றிலும் ஸேவிக்க, வி ளங்க - உன்னுடைய தேஜஸ்ஸாலே ஸகலலோகங்களும் விளங்கும்படி, விண்மீதே - ஆகாஶத்தின்மேலே, விண் - ஆகாஶம், மீதென்றுவபரிஶப்தபர்யாயம். ஆகாஶத்தினுடைய ஊர்த்வபாகத்திலே என்றபடி. நா னிருந்த ஸ்ருஷ்டியிலே வரச்சொல்லுகிறேனோ ஆகாஶத்திலேயத்தை முயர்ந்த ப்ரதேஶத்திலே வரவமையுமெ ன்றுகருத்து. ஒருநாள் - "ஶஷஷ்டிவர்ஷஸஹஸ்ராணி..." என்னுமாப்போலே பதினோராயிர மா ண்டு வரச்சொல்லுகிறேனோ. ஒருநாள் வந்தாலமையுமென்றுகருத்து. காணவாராய் - நான்கண்ணாலே காணு ம்படி வரவேணும், என்தலையிலே திருவடிகளை வைத்தருளவேணுமென்கிறேனோ என்கண்ணுக்குத் தோற்றும்படி வரவேணுமென்று கருத்து.
| சா ||

விண்மீது - பரமபதத்தின் மேலே, இருப்பாய் - திருநாட்டிலுள்ளார்க்குஸௌலப்யத்தைக்கொண்டிருக்கிற வனே? ஸம்போ - ஸி. இதா ப்ருஹ்மாஸநாஸீநம். பரமபதத்திலிருக்குமாப்போலே பரிபூர்ணனாய்க்கொண்டே திருமலைமுதலான விடங்களிலும் நிற்கிறாயென்றுவ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னபடி. மலைமேல்நிற்பாய். திரு நாட்டிலுள்ளார்க்கும் ஸ்ருஷ்டியிலுள்ளார்க்கும் ஸேவிக்கலாம்படி திருமலைமேலேறிநின்றருளுகிறவனே? கடல் - க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே சேர்ப்பாய் - ப்ரஹ்மாதிகளுக்காஶ்ரயணீயனாம்படி கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, சேருதை - ஶயனிக்கை, மண்மீது - ஸ்ருஷ்டியின்மேலே, திருவயோத்யை ஸ்ரீமதுரை ப்ருந்தாவநம்முதலான திவ்யதேஶங் களிலேயென்றபடி, உழல்வாய் - ஸஞ்சரிக்கிறவனே, உழலுகை - ஸஞ்சரிக்கை. உன்னழகாலேஎல்லாரையும்வ ஶீகரிக்கைக்காக [illegible] ஸஞ்சரிக்கிறவனே, என்றபடி. இவற்றுள் - இந்த ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மக வஸ்துக்களில், [illegible] எல்லாத்திலும், மறைந்து ஒருவர்க்குந்தெரியாதபடி. உறைவாய் - வஸியாநிற்கிறவனே?

மூ—லெண்மீதியன்றபுறவண்டத்தாயெனதாவி* யுண்மீதாடி யுருக்காட்டாதேயொளிப்பாயோ* ॥௫॥
பாயோரடிவைத்ததன்கீழ்ப்பரவைநிலமெல்லாந்* தாயோரடியாலெல்லாவுலகுந்தடவந்த* மாயோனுன்னைக்காண்பன்வருந்தியெனைநாளுந்* தீயோடுடன்சேர்மெழுகாயுலகிற்றிரிவேனே* ॥௬॥

ஆ—இவற்றிலும் ஸம்ஸாரஸம்பந்திகளான ஸ்தாவரஜங்கமாத்மகஸகலபதார்த்தங்களிலும் ஸமஷ்டிரூபமான ஸம்ஸாரங்களினுள்ளும் என்னுடைய ஆத்மாவினுள்ளும் எங்கும் ஸூக்ஷ்மாகாரமாக வஸிப்பவனாயிருந்துவைத்து எனக்கு ஒருத்தனுக்கு உன்திருவடியைக்காட்டாதொளிக்கவோ பார்த்தருளிற்றென்கிறார். ॥௫॥

(பாயோரடிவைத்து) என்னை யுன்திருவடிகளிலேசேர்க்கவேணுமென்று லோகவிக்ராந்தவ்யாஜத்தாலே விலையில்லாதொரு ரத்நங்கெடுத்துத்தேடுவாரைப்போலே பெரியவருத்தத்தோடே யுன்திருவடியாலே என்னைத்தேடிக்கொண்டுதிரிந்தவுன்னை நான்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டு "எங்குற்றாயெம்பெருமான்" என்று வருந்தித்தேடிக்காணப்பெறாதே சோகாக்நியாலே தீயோடுடன்சேர்மெழுகுபோலே உத்ஸந்நனாயிவ்வுலகத்திலே

இ—த்துக்கு இவற்றிலுமென்று ப்ரதிஜ்ஞையிட்டு அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரஸம்பந்திகளானவித்யாதியால்) எண்மீதியென்ற புறவண்டத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுஸம்வேத்யமித்யாதியால்) எனதாவியுண்மீதாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையாத்மாவினுள்ளுமித்யாதியால்) உருக்காட்டாதேயொளிப்பாயோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) "ஸாஜ்ஞாதிராஸ்ஸம்ஸ்ருதி:" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரிகளுக்கு ப்ராப்யனாய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கிற நமக்கந்தஸ்தாநத்தைவிட்டு வரப்போமோவென்ன? ஸம்ஸாரந்துடங்கி யெங்கும்வஸிக்கிற நீ எனக்குன்னைக்காட்டாதிருக்கை யுக்தமோவென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸந்திவிசேஷம். ॥௫॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

ஸம்க்ஷேபத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதிதிரிந்தவுன்னையென்னுமளவாலே) வருத்தத்தோடேயென்றது - ப்ரயாஸத்தோடேயென்றபடி. இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்ஸூசிதம். எங்ஙனேயென்னில்? நாமெங்குமஸந்நிஹிதராயிருந்தோமேயாகிலும் நம்மைக்காண்கைக்கு நீ ப்ரயத்நம்பண்ணினாயோவென்றவனுக்கபிப்ராயமாகவெண்ணி நீயென்னைத்தேடித்திரியாநிற்க நானநர்ஹனென்னைக்கூடுமோவென்கிறாரென்றுகருத்து. காண்பன்வருந்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமித்யாதியால) தத்ப்ரியவாக்யத்தில் ஸாமர்த்யார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (காணப்பெறாதேயென்று) எனைநாளுமென்

ப—எண்மீது-ஸங்க்யைக்குமேலே, இயன்றவஸ்துதாநின்றதான, ஸர்வாதீசமானவென்றபடி. புறவண்டத்தாய்-பஹிரண்டங்களிலேயிருக்கிறவனே? புறம் - பஹி:, அண்டத்திலேயிருக்குமவன் அண்டத்தான். அண்டத்தாயென்று ஸம்போதநம். எனது - மதீயமான, ஆவியுள் - ஆத்மாவுக்குள்ளே, ஸ்வரூபத்திலேயென்றபடி. மீது - மிசையும், ஆடி - நடையாடி, வஸித்தென்றபடி. உரு, ரூபத்தை, உன்னுடைய திவ்யரூபத்தையென்றபடி. காட்டாதே - என்கண்ணுக்குக்காட்டாதே, ஒளிப்பாயோ, மறைக்கக்கடவையோ. * ॥௫॥

ஓரடி - ஒருதிருவடியை, பாய்வைத்து - பரப்பிவைத்து, பாயென்று ப்ரஸக்தம். ஒருதிருவடியை ஸங்கோசிக்கி ஸம்ப்ரஸாரணமாம்படி விஸ்த்ருதமாக்கி ஸ்ருஷ்டியிலே வைத்தென்றபடி. அதன் கீழ் - அந்த திருவடிகளின்கீழே, அந்ததிருவடிகளுக்குள்ளே யடங்கும்படியென்கை. பரவை நிலமெல்லாம் - ஸமுத்ரத்தோடே கூடினஸ்ருஷ்டியெல்லாம், பரவை - ஸமுத்ரம், ஸாகராந்தவஸுந்தராஸ தாய் - தாவி, அளந்தென்றபடி. ஓரடியால் - மற்றொருதிருவடியாலே, எல்லாவுலகும் - ஸத்யலோக பர்யந்தங்களான வெல்லாலோகங்களையும், தடவந்த - தடவினவனை, கடாகத்திலேவிழுந்த ரத்நத்தை தேடுவார் காலாலேதடவுமாப்போலே என்னைத் தேடிக்கொண்டு தடவினவனையென்றபடி. மாயோன் - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனே? இப்படி யென்பக்கல் வ்யாமோஹத்தை யுடைய ஆச்சர்யசேஷ்டிதனே யென்றபடி, ஸம்போதி. உன்னைக்காண்பான் - உன்னைக்காணவேணுமென்றிச்சை யுடையவனாய்க்கொண்டு, வருந்தி - ப்ரயாஸப்பட்டு, உன்னைக் காணப் பெறாமையாலே க்லேசப்பட்டென்றபடி. எனைநாளும் - ஸர்வகாலமும், இதுக்குமெழுகா யென்கிறத்தோடே அந்வயம். தீயோடுடன் - அக்நியோடேகூட, தீ - அக்நி, சேர் - சேர்ந்ததான, அக்நிஸம்பந்தமானவென்றபடி. மெழுகாய் - மெழுகினுடைய அவஸ்தையை யுடையனாயென்றபடி, உலகில் - லோகத்திலே, ஹேயமான விந்தநாட்டிலே யென்றபடி.

மூ— உலகிற்றிரியுங்கருமகதியாயுலகுமாய்*உலகுக்கேயோருயிருமானாய்ப்புறவண்டத்* தலகிற்பொலிந்ததிசைப
த்தா யருவேயோ* வலகிற்பொலிந்த வறிவிலேனுக்கருளாயே* ॥எ॥

ஆ— நானுள்ளதனையும் திரியுமத்தனையோவென்கிறார்.

(உலகிற்றிரியும்) ஸ்வாஹிதவ்யாபாராஸக்தராய நசேதநாநுஷ்டாநமாயிருந்த யாகாதி ஸத்க்ரி
யைகளும், அந்த க்ரியாநுஷ்டாநாநுகுணமான லோகமும், அந்த லோகத்திலே ஸத்கர்மநராய் க்ரியா
நுஷ்டாதாக்களான ஆத்மாக்களும், ஸம்ஸாரஸம்பந்த்தநராய் கர்மஸம்பந்தாதிஜ்ஞாதராய் ஸம
ஷ்டிவ்யஷ்டியாயிருந்த சேதநாத்மாக்களும், இதெல்லாமுன் ஸங்கல்பாயத்தமன்றோ? ஆதலாலென்னலொருசெயலில்லை
கரணகளேபராய விஷயஜ்ஞாநமாயமின்றியேயிருக்கிறவெனக் குன்னுடைய நிர்ஹேதுககருணையாலே
உன்னைக்காட்டியருளாயென்கிறார். ।எ॥

இ—கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுள்ளதனையுமென்று) ॥சு॥

ஏழாம்பாட்டு.

உலகில்திரியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஹிதேத்யாதியால்) கருமகதியாயென்கி
றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாகேத்யாதியால்) உலகுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (அந்தக்ரியேத்யாதியால்) உலகுக்கேயோருயிருமானாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்த
லோகத்திலேயித்யாதியால்) திசைபத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மஸ்ரேத்யாதியால்)
அலகில்பொலிந்தவென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸமஷ்டியாயிருந்தவென்று) அருவேயென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேதநேத்யாதியால்) வாக்யத்ரயஸ்ய தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்)
இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதை. எங்ஙனேயென்னில்? நம்மைக்காண்கைக்கு நீரொருவ்யாபா
ராநுஷ்டானம்பண்ணவேணுமென்ன வதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று. அலகில்பொலிந்தவறிவிலேனுக்கு
என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கரணகளேபரேத்யாதியால்) அருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ।எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

அறிவிலேனுக்கருளாயென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னத்தையே இப்பாட்டிலும்சொல்லுகையாலே வாக்ய

ப— திரிவேனே - திரியக்கடவேனே. * * * ॥சு॥

உலகில் - லோகத்தில், திரியும - திரியாநிற்கிற, தத்தத்ஸ்வபாவங்களாலே பதார்த்தங்களாயிருக்கிற
வென்றபடி. கருமகதியாய் - கர்மகதியாய், கதிர்வாயக். யாகாதிகர்மங்களாகிற உபாயங்களாய்- தனிய
தாவாயென்றபடி. உலகுமாய் - அந்த கர்மாநுஷ்டாநோபயோகங்களான லோகங்களுமாயென்றபடி. உல
குக்கே - லோகங்களுக்கே, "ஞாலம்கோலம்" போலே வசநம். லோகாநுவர்த்திகளான ஆத்மாக்க
ளுக்கென்றபடி. ஸகாரம்காரணபூர்வகம். ஓருயிருமானாய் - அத்வீதீயமான ஆத்மாவுமானவனே? ஸம்பாத
ம், புறவண்டத்து - பஹிரண்டவர்த்திகளான, ஸம்ஸாரஸம்பந்தரஹிதவர்த்திகளானவென்றபடி. அலகில் -
ஸமஷ்டியிலே, பொலிந்த - வர்த்தமையான ஸமஷ்டிக்கு முடிவில்லாதவையானவென்றபடி. அலகு-
ஸமஷ்டி, திசைபத்தாய் - பத்துதிக்குகளுமாயிருக்கிற, "ஸர்வாநுஜ்ஞாயஸ்வரூபத" என்கிறபடியே யதேஷ்டத
ஜ்ஞாநத்தாலே ஸகலதிக்குகளிலும் வ்யாபகங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. அருவே - ஸாரூப்யமுடையவனே? "நாம
ரூபவிபாகம்" என்கிறபடியே தேவதாநுஷ்டாநரூபவிகாரியான சேதநாத்மாக்களுக்கு ஸ்வாதாரத
ஸ்ரூபனேயென்றபடி. ஸம்பாதம். அலகில் - ஸமஷ்டியில், பொலிந்த - வர்த்தமையான, ஸமஷ்டிக்கு
முடிவில்லாதவையான என்றபடி. அறிவிலேனுக்கு - ஜ்ஞாநாபாவங்களையுடையேனானவெனக்கு, ஸத்ருஶ
ஜ்ஞாநஸம்பந்நனானவெனக்கென்றபடி. அறிவு - ஜ்ஞாநம், இல் - இல்லாமை, அபாவமென்றபடி. அறிவினு
டையவன் அறிவிலான், இஸ்ஸ்வபாவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது அறிவிலேனென்றாரம்.
அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும், என்தலையிலொரு உபாயத்தைச்சுமத்தாதே நீயே உன்னையெனக்கு
க்காட்டியருளவேணுமென்றபடி. அருவேயோவென்கிறவிடத்தில் ஓவென்றது குத்ஸிதப்ரயத்தாலேவந்த
ஆக்ரந்தநம். ॥எ॥

மூ — அறிவிலேனுக்கருளாயறிவாருயிரானாய்* வெறிகொள்சோதிமூர்த்தியடியேன்நெடுமாலே* கிறிசெய்தென்னைப்புறத்திட் டின்னங்கெடுப்பாயோ* பிறிதொன்றறியாவடியேனாவிதிகைக்கவே* ॥அ॥

ஆ — (அறிவிலேனுக்கு) என்னையுள்ளபடியறிவார்க்கன்றோ நானென்னைக்காட்டிக்கொடுப்பதென்னில்? ஸ்வேதரஸாதாரணராகையாலே யவர்களுக்கு உன்னைக்காட்டிக்கொடுக்கைப்ராப்தம். அவற்றிலெனக்குச்செய்தருளுகையன்றோ? ப்ரமாணமாவது:— ஆதலாலுன்னுடைய நிரதிசயஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யலாவண்யாதிஸர்வ தோதாரப்ரமாணஸாரமான உன்திருமேனியை கேவலமுன் க்ருபையாலே யெனக்குக்காட்டியருளவேணுமென்றபேக்ஷிக்க, தத்காரணத்திலே செய்தருளக்காணாமையாலே யதிசோகாவிஷ்டராய் நெடுங்காலமெல்லாமுன்னைக்காணப்பெறாதே விஶ்லேஷத்தோம்படி யெனக்கரியனான நீ உன்திருவடிகளல்லது மற்றொருஸாதனமும் ஸாதகமுமில்லையென்றிருக்கிற விவ்வறிவுங்கூடக்கலங்கும்படி உன்னைக்காட்டாதே என்னைவஞ்சித்து ஸம்ஸாரவிஷயங்களைக்காட்டி என்னையின்னங்கெடுக்கவோ பார்த்தருளிற்றென்கிறார். ॥அ॥

(ஆவிதிகைக்க) ஸம்ஸாரவிஷயஸாவம ஸாபேக்ஷத்வமென்றோ? அத்தையநுஸந்தாநமாகச்சொல்லு

இடமாகுமன்றோவென்ன? வதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) அறிவாருயிரானாய்? என்று ஸம்போதித்து அறிவிலேனுக்கருளாய்? என்றுசொன்னவிஶேஷவ்யாஹாரத்தாலே தோற்றுகிற ஸந்த்தைதயருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேதரேத்யாதிப்ரமாணமாவதென்னுமளவாலே) "ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் ஸ்வேதராணாம்" வெறிகொள்சோதிமூர்த்தி அருளாயென்கிறவடிங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) அருளாயென்று ப்ரார்த்திக்கிறவிவர் அவனுடைய ஸாத்ருஶ்யாதிப்ரமாணங்களைச்சொல்லுகை யுசிதமாயிருக்க இன்னங்கெடுப்பாயோவென்றவனுடைய வ்யாபகத்தைச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (தத்காரணத்திலேயித்யாதியால்) ஸ்வரா யென்கிறத்துக்கு ஶப்தாவாக்யத்தில் க்ருபையோடே ஸ்வபம். நெடுமாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெடுங்காலமித்யாதியால்) பிறிதொன்றறியாவடியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளித்யாதியால்) ஆவிதிகைக்கவென்கிறத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வறிவுங்கூடவித்யாதியால்) கிறிசெய்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காட்டாதேயித்யாதியால்) புறத்திட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

புறத்திட்டின்னங்கெடுப்பாயோவென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை ஸாகாங்க்ஷ்யமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) ஆவிதிகைக்களன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஸ — வெறிகொள் - வெறியைக்கொண்டிருக்கிற, வெறி - பரிமளம். "ஸர்வகந்த:" என்கிறபடியே பரிமள ப்ரசுரமான வென்றபடி. சோதி — "தேஜஸாம்ராஶிமூர்ஜிதம்" மென்கிறபடியே தேஜோமயமான, மூர்த்தி - திவ்யமங்களவிக்ரஹமுடையவனே? அறிவாருயிரானாய் - அறிவார்க்குயிரானவனே? உன்னையுள்ளபடி யறியத்தக்கவர்களுக்கு நீயே உன்னைக்காட்டிக் கொடுத்து தாரகனாயிருக்கிறவனே என்றபடி. ஸம்போதி - அறிவிலேனுக்கு — அறிவில்லாதவனான வெனக்கு, ஸஜாதீயஜ்ஞாநஶூந்யனான வெனக்கு. அருளாய் — க்ருபைபண்ணவேணும், உன்னுடைய திவ்யரூபத்தைக் காட்டியருளவேணுமென்றபடி. இப்படிசொன்ன உத்தரக்ஷணம் காட்டியருளாமையாலே சொல்லுகிறார் மேல். அடியேன்நெடு - தாஸனானவெனக்கு தீர்க்கனான. வெனக்கு தாஸனானவென்றபடி. மாலே- பெரியவனே? மால்- பெரியவன், பிரிது- வ்யக்கான, ஸ்வரூபகுண விக்ரஹமானவென்றபடி, ஒன்று - ஒருவிஷயத்தை, அறியா- அறியாதவனான, ஸாத்யமாகவாதல் ஸாதகமாகவாதல் எண்ணிப்பிராதவனான வென்றபடி. அடியேனாவி - தாஸனானவென்னுடைய ப்ராணனானது, இங்கே ஆவிஶப்தம் லக்ஷணயா ப்ராணஸ்ஸைச் சொல்லுகிறது. திகைக்க - கலங்கும்படி, நீயே ஸாபேக்ஷத்வமென்றிருக்கிற வ்யவஸாயமற்றதாம்படியென்கை. கிறிசெய்து-ஏதேனுமொரு உபாயத்தைப்பண்ணி, கிறி, உபாயம். என்னை - உன்னையொழியமற்றொருவரறியாதிருக்கிற வென்னை, புறத்திட்டு - புறம்பேவைத்து, ஸம்ஸாரவிஷயங்களிலேப்ரவணனாக்கி, இன்னங்கெடுப்பாயோ - ராஜ்யவிருவாதல அதிகாரம் பிழந்தது போராமல் உன்பக்கல்ருசிபிறந்தபின்னும் கெடுக்கப்பார்க்கிறாயோ,

॥அ॥

மூ — ஆவிதிகைக்கவைவர் குமைக்குஞ்சிற்றின்பம்* பாவியேனைப் பலநீகாட்டிப் படுப்பாயோ* தாவிவையங் கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே* கூவிக்கொள்ளுங்கால மின்னங்குறுகாதோ* ||கூ||

ஆ — வாறேதென்னில்? ஜ்ஞாநலாபம் நமக்கு ஸாதாரணமாய் உபேக்ஷாஸஹமாயத்வமாய் அத்யுத்க்ருஷ்டமாயிருக்கையாலே வைஷயிகஸுகமும் ஸ்வாராதாஸ்ரயமாகையாலே அந்தவிஷயங்களைக்காட்டி யுன்னையிழப்பித்தென்னைத் தரைப்படுத்தாதே. லோகமெல்லாம் நிறையும்படி மலர்ந்த உன் திருவடிகளாகிற தாமரைத்தடாகத்திலே என்னை வாங்கியருளாயென்று வெகுளிக்க அப்போதே செய்தருளாமையாலே அக்காலம்வந்தால் செய்கிறோமென்றிருக்கக்கொண்டு அக்காலம் இக்காலமெல்லாம் முடிந்தாலும் வரக்கடவதன்றோவென்று கூப்பிடுகிறார்.॥

இ — செய்கிறார் (ஜ்ஞாநேத்யாதியால்) குமைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பூர்வேத்யாதியால்) சிற்றின்பமென்கிறவிடத்தில் விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (அத்யுத்தமாயென்று) இது உபலக்ஷணமென்கிறகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (அத்யுத்க்ருஷ்டமென்று) இவ்விசேஷணங்களெல்லாம் ஹேதுகர்ப்பங்களென்று நினைத்தால் ஸித்தவஸ்த்தைபருளிச்செய்கிறார் (வைஷயிகேத்யாதியா ல்) ஸ்வாராதாஸ்ரயமாகையாலே யென்கிறத்துக்கு தரைப்படுத்தாதேயென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். வைஷயிகஸுகம் ஸ்வாராதாஸ்ரயமாகையாலே அத்தைக்கொடுக்கையே தரைப்படுத்துகையன்றோ வென்றுகருத்து. பலசிற்றின்பம்காட்டி என்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவிஷயங்களைக்காட்டியென்று) படுப்பாயோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையிழப்பித்தேத்யாதியால்) இழப்பித்தென்றது - உன்னைநானிழக்கும்படி பண்ணியென்றபடி. ஸத்யஸங்கல்பனாயிருக்கிற விவரிந்தக்ஷணத்திலே என்னையுன்திருவடிகளிலே சேர்க்கவேணுமென்று சொல்லாதேகாலமின்னங்குறுகாதோவென்று சிலகாலவிளம்பத்தை இசைந்துசொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வ்யவஸ்தாபிக்கிறார் (லோகமெல்லாமித்யாதி செய்கிறோமென்றிருக்கக்கொண்டென்னுமளவாலே) என்றிருக்கக்கொண்டென்றது - என்றெண்ணிருகை உபேக்ஷித்தென்றபடி. இவ்வாக்யத்தில் லோகமெல்லாமித்யாதி தடாகத்திலேயென்னுமளவாலே த்ருதீயபாதார்த்தமும் சொல்லித்தாய்த்து. வாங்கியருளாயென்றது - நீசேர்த்துக்கொள்ளவேணுமென்றபடி. சதுர்த்தபாதத் துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்காலமித்யாதியால்) இக்காலமென்றது - ஸாவதிகஸம்வத்ஸரா

ப — ஆவி - ஜ்ஞானமானது, ப்ராணவாசியான ஆவி ஸப்தமிங்கே லக்ஷணயா ஜ்ஞானத்தைக் காட்டுகிறது. திகைக்க - மோஹிக்கும்படி. ப்ராக்ருதவிஷயாஸக்தியாலே ஜ்ஞானங்களெல்லாம் ஸாந்த்ரங்களாமிறே ஐவர் - ஐந்துபேர்கள், பஞ்சேந்த்ரியங்களென்றபடி. குமைக்கும் - பீடிக்கும்படியான, என்விஷயத்தைக் காட்டு என் விஷயத்தை காட்டென்று தனித்தனியே என்னைப் பீடிக்கும்படி பண்ணுகிறவையான வென்படி. ஒருவ்யக்தியைப்பற்றி ஐந்து யஜமானர் ஹிம்ஸிக்குமாப்போலே யிவையும் ஹிம்ஸிக்கிறனவென்றுகருத்தாலே ஐவரென்று வெதநேர நிர்தேசிக்குமாப்போலே நிர்தேசித்தது. பல - பஹுக்களான, சிற்றின்பம் - சிறியஸுகங்களை; இன்பம் - ஸுகம், அத்யல்பங்களான விஷயஜந்யஸுகங்களை யென்றபடி.. காட்டி - உத்ஸாங்களைச்சொல்லுகைக்கு ஜ்ஞானங்களைக்காட்டுவாரைப்போலேகாட்டி, பாவியேனை - விஷயங்களோடு பொருந்தாத ஸ்வபாவத்தைப்பெற்றும் பின்னையுமந்தவிஷயங்களாகிற விஷபாகங்கள் நிர்விஷங்களாய் வர்த்திக்கிற தேசத்திலே யிருக்கும்படி பாவியானவென்னை, நீ - ரக்ஷகனான நீ. படுப்பாயோ - நசிப்பிப்பாயோ. உன்னை யறியாதே ஸம்ஸாரத்திலே அழுந்தும் படி பண்ணப்பார்க்கிறாயோ வென்றபடி. இந்த விஷய விஷயபாகங்களின் நடுவேயென்னைவைத்தபோதே இப்படிசெய்கிறது நிஸ்சயமன்றோவென்றுகருத்துகருத்து. உம்மை யுஜ்ஜீவிப்பிக்குங்காலம் வந்தவாறே யுஜ்ஜீவிப்பிக்கிறோமென்னச் சொல்லுகிறார்மேல். தாவி - "த்ரீணிபதாவிசக்ரமே" என்கிறபடியே விக்ரமணம்பண்ணி, வையம் - ப்ருதிவியை, கொண்ட - ஸ்வீகரித்ததான, தடம் - விஸ்தீர்ணமான, நிரதிசயபோக்யமான என்றபடி. தாமரைகட்கே - தாமரைகளிலே, இதுரூபகாதிஸயோக்தி. ஸாமாநாதிகரண்யம்போலேயிருக்கிற திருவடிகளிலே யென்றபடி. அங்கே இங்கே என்னுமாப்போலே தாமரைகட்கேயென்று ஸப்தமீ. கூவிக்கொள்ளுங்காலம் - அடியேனை யழைத்துக்கொள்ளத் தக்ககாலம், கூவிக்கொள்ளுகை - அழைத்துக் கொள்ளுகை, திருவடிகளிலே யழைத்துக்கொள்ளுகையாவது - திருவடிகளிலே நிரந்தரகைங்கர்யம் பண்ணும்படி வைக்கும்படியழைத்துக்கொள்ளுகை. இன்னம் - இத்தனையாயிரங்காலம் போனபின்பும், குறுகாதோ - கிட்டிவாராதோ! குறுகுகை கிட்டுகை,

மூ—குறுகாநீளாவிறுதிகூடாவெனையூழி* சிறுகாபெருகாவளவிலின்பஞ்சேர்ந்தாலும்* மறுகாலின்றிமாயோ
னுனக்கேயாளாகும்* சிறுகாலத்தையுறுமோ வந்தோதெரியிலே* ௰

ஆ—(குறுகா) வைஷயிகஸாவத்ருஷ்யஸ்வர்காதிஸோஷத்மானமாகையாலே உபக்ரமேஸுதிமன்றுதில் ஸ்வா
ஸ்யஸ்வர்காதிநிகழ்ச்சியானமான கைவல்யானந்தஸவஸ்வத்தை ஸ்வாபாகத்தையெண்ணா
ஏதோவென்னில்? கைவல்யானந்தஸவும் ஸர்வாஸம்ஸிதமாய் நித்யமாய் நிரவதிகமாயத்து
ஸ்வஸ்வேதகீயஸுவும் க்ஷணிகமாயதாகுமாவது, ஆகிலுமந்த ஸ்வாதானந்தஸவ பொருதட்டுமிந்த
வெகுஸ்வயவ பொருதட்டுமாறும் இத்தைக்கைவிட்டத்தைப்பற்றுமைக்கு ஏறுமென்றிருப்பாரோவறிவுடை

இ—ஸத்த்வாதிரமேண விபரீதஸ்ரோதமாயிருக்கிறதுமேஸல்லமென்றபடி. ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

ஸ்வீஹரஸ்ரஸதமாய் நித்யமான வைவயிகாநந்தத்தைப்பெற்றாலும் அத்வாநந்தமனைத்தையைசெய்யு
த்ஸ்வாகாத்தோடு ஸத்ருஸமாகமாட்டுமோ வென்றிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதிமாகையாலே ஜோக்ஷத்தைக்காட்டிவிங்கி
ருகத்து வெகுஸ்வசுட்பண்ணுகையே பக்ஷமயிதமென்றதாகத்தோறுறுகையாலிப்பாட்டு கூலிக்கொள்ளுங்கால
மின்னங்குறுகாதோவென்று ஜோக்ஷவிஷயவஸ்யாததாகக் கிறுகச்சொன்னத்தோடு விபரீயாமோவெ
ன்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸ்வதரிப்பிக்கிருர் (வைஷயிகேத்யாதியால்) இங்கு ஸ்வா
ஸ்யம் வைஷயிகஸவாவேக்ஷயா ஸயிகஸ்வம் ஸ்வர்கஸ்ய "க்ஷயோகம்வோஸாநுஷ்லோஜிதஸ்ய
ஸ்யத" மென்னுமாப்போலே விகாஸ்யாயிஸம். ஆதிஸப்தத்தாலே ஸர்வாஸம்ஸிதவா விவக்ஷிதம். இஸ்
பமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (கேவலேத்யாதியால்) குறுகாநீளா பெருகாமென்கிறத
த்து ஹிதாஸ்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸர்வாஸம்ஸிதமாயென்று) இறுதிகூடாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிருர் (நித்யஸிஸமாயென்று) கதிவிரஸ்வயாயாவென்றபடி. யதா:— கேவலம் நித்யமாய்
நிரவதிகமாயிருந்தாலும் ஸ்வஸ்வேகஸ்வஸம் க்ஷணிகமாயத்ருஷ்டமாயிருந்தாலு மிருக்கத்து ஸத்ருஸமாக
மாட்டாதென்று சொல்லுகைக்காக நித்யஸிஸ்வாதிக ஸாமாந்யவாசகமாகச் சொன்னதுகமாகமுமே. அள
விலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (நிரவதிகமாவதென்று) நிரவதிகமாகட்டுமென்றபடி.
உனக்கேயாளாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸ்வஸ்வேகஸ்வஸவமென்று) சிறுகாலத்
தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (க்ஷணிகமாயென்று) மறுகாலின்றியென்றதற்கு ஹிதா
ஸ்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸத்ருஸமாவதன்று) ஸத்ருஸமாகட்டுமென்றபடி. சிறுகாலத்தையுறுமோவென்கிற
விடத்தில ஸஹிதஸ்வதாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஆகிலுமித்யாதியால்) உறுமோவென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (இத்தைக்கைவிட்டித்யாதியால்) அந்தோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

ஸ—ஓ - என்று ஆதத்ஸம்பந்தாலே வந்த ஸக்ஷேபம். * * ॥௰॥

மாயோன் - உன்விஷயத்தில ஸத்ருஸ. ஸ்வரூப வெகுஸ்வஸ்புபஸாவஸ்யவாஸ்ரமகீமாயிஸாப்பு
ஆஸ்வபமஞ்சனனவனே, குறுகா - குறுகாததான, நீளா - நீளாததான. ஸாஸ்தாவ்ஸ் ஸ்வாவாஸ்யஸமமென்
றபடி. இறுதி - நாஶம், கூடா - கூடாததான, கதிவிரஸ்வயாயான வென்றபடி. எனையூழி - வெஸமாகமும்,
சிறுகா - ஸங்கோசியாததான, பெருகா - விகஸியாததான, காலத்ரயஸமமாயிவ விகாஸமில்லாததான
வென்றபடி. அளவில - அளவில்லாததான, வைஷயிக ஸவாவேக்ஷயா ஸயிகமென்றபடி. இன்பம் - ஸு
வத்தை, கைவல்யானந்தத்தையென்றபடி. குறுகா நீளாவித்யாதி விசேஷணை தயைஸையாலும் பேரில
ஹமஸ வைக்கட்டோ வைக்ஷயாதிக்ஷயஞ்சொல்லுகை யாலுமிக இன்பமென்பது கைவல்யானந்தமாவது ஸா
வாம். சேர்ந்தாலும் - அடைந்தாலும், இதுக்கு உறுமோவென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். தெரியில் - நன்றாகவிசா
ரித்து தமிதெளிந்தால், இதுக்குமுறுமோவென்கிறதோடேயம். மறுகால் - பின்னேயிருக்காமல். இன்றி - இல
லாமல், உனக்கேயாளாகும் - உனக்கேகிங்கரனாகிற, சிறுகாலத்தை - ஸமுக்ஷணத்தை, ஒருநாவொழியப்
பின்னையொருக்காலில்லாமல் ஒருக்ஷணமாத்ரமாகிலும் முனைக்குமேகையம் பண்ணுமானந்தமென்று வ்யா
ஸ்யம். உறுமோ - கிட்டுமோ. அதுக்குஸத்ருஸமாகமாட்டுமோ வென்றபடி. அந்தோ - அய்யோ! இவ்வர்த்தம் ஶோ
தொக்க வேணுமோ என்று நிர்வேதத்தாலே அந்தோ வென்கிருர். * * ॥௰॥

மூ—தெரிதனினை தலெண்ணலாகாத்திருமாலுக்* குரியதொண்டர்தொண்டர்தொண்டன்சடகோபன்* தெரியச்
சொன்ன வோராயிரத்துளிப்பத்தும்* உரியதொண்டராக்குமுலகமுண்டார்க்கே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— இப்பொருளுவவாநீயமோ? அந்தவைஷயிகஸுகத்தினுடைய ஸௌலப்யாதிதோஷங்கள் பண்ணிற்று அநவேக்ஷிதமஹதாவாகவன்று, ஸாங்கேதிகமாக ஸ்வர்ப்பணம்பண்ணினவித்தனை, வைஷயிகஸுகவு நவேக்ஷிதமாகைக்குஹேது ஸம்ஸ்லேஷவ்யதிரேகமாகை, ஆதலாலந்த வைஷயிகஸுகத்தையும் கைவல்யஸுகத்தையுமொழிய ஸுதநப்ராப்யவிசேஷாநுபவத்தை எனக்குத்தந்தருளவேணுமென் றெம்பெருமானை ப்ரார்த்தித்துமுடிக்கிறார். ॥௰॥

(தெரிதல்) வ்யாஸவஸிஷ்டாதிகளுடைய ஞானதர்சனப்ராப்திகளுக்கவிஷயமாய் ஸ்ரீயப்பதியாயிருந்த வெம்பெருமானுக்குரியதொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் சொன்னவாயிரத்துள் கண்ணற்கண்டதிற்கட்டியும் விசதமாம்படி சொன்னவித்திருவாய்மொழிதானே அவன்குணங்களுக்குத்தோற்றடிமையாம்படி பண்ணுமென்கிறார். ॥௪௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ—ய்கிறார் (இப்பொருளிதாதிநால்) இப்படி விஷயிகஸுகாதிகளுவாக்ஷேபமெய்க்கும் ஸௌலப்யாதிகள் த்யாஜ்யமெய்க்கும் ப்ரயோஜநங்களல்லவாகில் சிற்றின்பம் பாவியேனைப்பலநீகட்டிப் படைப்பாயோவென்று கீழ்ப்பாட்டிலே ஸௌலப்யாதிகளாலே வைஷயிகஸுகம் த்யாஜ்யமாகச்சொன்னது விரோதியபதோவென்ன வதுக்குத்தரமாக விப்பாட்டிலபிப்ரேதமான வர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அந்தவைஷயிகஸுகத்தினுடையவித்யாதியால்) ஸௌலப்யாதிகீர்த்தநம் ஸ்வார்த்தவசீகரணமாகில் த்யாஜ்யத்வமெத்தாலேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (வைஷயிகஸுகவுநவேக்ஷிதமித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

தெரிதல்நினைதல் எண்ணலகாரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யாஸவஸிஷ்டாதியால்) இன்னாருடையதெரிதல் நினைதல்என்று பாட்டிலேவிசேஷியாமையாலே வ்யாஸாதிகளுடைய ஞானதர்சனாதிகளுக்குங்கூட அப்ராப்யனென்று விவக்ஷிதமென்றுகருத்து, அப்ராப்யனென்றது - அவிஷயனென்றபடி. தெரியச்சொன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணலித்யாதியால்) உரியதொண்டராக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்குணங்களுக்கித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ப—தெரிதல் - தெளியாமல ஸத்ருசநாய யாகச்ரவணஜந்ய ஸ்மீசீந ஜ்ஞானத்தாலே, நினைதல் - த்யானத்தாலே, எண்ணல் - ப்ராநத்தாலே, ஆகா - ஆகாதவனை, அசக்யனையென்றபடி. வசிதேஹாதிசக்யமல்லாதவனென்கை. திருமாலுக்கு - ஸ்ரீயப்பதிக்கு, உரிய - சேஷபூதரான, அநந்யார்ஹரானவென்றபடி. தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன்- தாஸர்க்கும் தாஸர்க்கும் தாஸரானவாழ்வார், தெரியச்சொன்ன - கரதலாமலகம்போலே யெல்லார்க்கும் ஸௌலப்யமும் ஸம்ச்லேஷமும் விசதமாகத் தெரியும்படி யருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்கு விசேஷணம். ஓர்- விலக்ஷணமான, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும். இந்த தசகமானது. உலகமுண்டார்க்கு - லோகங்களை வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனை ஸ்வாமிக்கு. உரியதொண்டராக்கும்- அநந்யார்ஹதாஸராகப்பண்ணும், தன்னை யப்யஸித்தவர்களை இதிசேஷ:. உரியர் - யோக்யர், இங்கு அநந்யார்ஹரைச் சொல்லுகிறது, தொண்டர் - தாஸர். ॥௧௧॥

ஜ்ஞானவைராக்யநிதயே ஸ்ரீமதேவராஜாயவரதஹஸ்தாய தேசிகாய நம:.

✳

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.

(நீராய்நிலனாய்.)

ஸர்வாத்மத்வாஜ்ஜகத்ஸ்ருஷ்டே: ரக்ஷண உத்ஸாரக்ஷணாதிஷ்டாநாத்
ஶத்ருவ்யாஸங்காஸ்ஸர்வாஶ்ரிதஸம்பாவநீயபாவஸ்பூர்த்தேஶ்ச ।
நிஶாந்தக்ஷேமஸம்பாதநாத் ஸ்வயம்பாத ஸ்ரீணிதாஶாவித்தா
நேத்ரோக்ஷேத்ரோக்தா ஸ்வஜநஸ்ஸுக்ருதந்யாஸவிஷயோ ॥ ௬௦

(ஸர்வாத்மத்வாத்) நீராய்நிலனாயித்யாதி - ஸர்வதத்வங்களுக்கும் ஆத்மாவாகையாலும், (ஜகத்ஸ்ருஷ்டே:) மண்ணும்விண்ணும்மகிழ கொண்டமாயவம்மானே - லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிபண்ணுகையாலும், (ஸர்வரக்ஷணாதிஷ்டாநாத்) பலநாளுகந்தோருயிர்கள்காப்பானே - எல்லாவற்றையும் ரக்ஷித்தருளுகையாலும், (ஶத்ருவ்யாஸங்காத்) தளர்ந்தும்முறிந்தும் சகடவசுரருடல் வேறாப்பிளந்தவீய - விரோதியான சகடாஸுரனை ஸம்ஹரிக்கையாலும் (ஸர்வாஶ்ரிதஸம்பாவநீயபாவஸ்பூர்த்தேஶ்ச) விண்மீதிருப்பாயித்யாதி - பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாமிகளிலே ஸம்பாவநீயமாயிருக்கையாலும், (நிஶாந்தக்ஷேமஸம்பாதநாத்) பாரோரடிவைத்தநின்மேலித்யாதி உலகமளந்தபொன்னடியேயித்யாதி - ஸ்வகீய ஸ்வபாவத்தைக்கொண்டு எல்லாருக்கும் பரிரக்ஷணத்தை ஸம்பாதிப்பதாலும், (ஸ்வயம்பாத) அறிவாருயிரானாய் - ஜ்ஞாநிகளை ஆத்மாவாகவுடையவனாகையாலும், ஸர்வஜ்ஞாநிகளுக்கு ஆதாரமாயிருக்கையாலும், (ஸ்வஸ்ரீணிதாஶாவித்தா) தாவியவையங்கொண்டதடந்தாமரைகட்கே - ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் அளந்து எல்லார் தலையிலும் திருவடிகளை வைக்கையாலும், (நேத்ரோக்ஷேத்ரோக்தா) நுழைகளிலேவிடாதே - உதாரஸ்வபாவமுடைய திருவேங்கடமுடையான் ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனுமாய் கூட்டுகையாலும், எம்பெருமானை விஶேஷித்தருக்கநம்மாழ்வார் "நீராய்நிலனாய்" என்கிற திருவாய்மொழியிலே ஆழ்வார் திருவடிகளிலே சரணம்புகுகிறார். ௬௦

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❦ * ❦

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(உலகமுண்டபெருவாயா) இப்படி திருநாட்டிலே கேட்கும்படி கூப்பிட்டவிடத்தும் வந்து காணப்பெறாமை

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ—என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிப்பண்ணும்படி நீ இங்கே எழுந்தருளுதல் அங்கே என்னை திருநாட்டிலேயழைத்தருளுதல் செய்தருளவேணுமென்றிப்படி கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே ஆழ்வார் கூப்பிட்டவிடத்தும் தடந்தாமரைகட்கே கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னங்குறுகாதோவென்று பாசுரமிட்டருளின ஆழ்வார் ஸம்ஶ்லேஷம் ஒன்றிக்கே பரஸ்வாதந்த்ர்யத்தோடே யெழுந்தருளியிருக்கிற திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளை அநுபவிக்கவேணுமென்று இத்திருவாய்மொழியிலே ஸாதரமாய் அருளிச்செய்கிறார் என்னவபதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவடிகளையிக்கு உபாயமாகவவேக்ஷிக்கிறாரல்லர், கீழ்த்திருவாய்மொழியில் ப்ராப்யத்தை ப்ராப்யாகாரமானதுக்கு உபாயமாய்ப்பற்றுகிறாராதலால் இத்திருவாய்மொழி இங்கே மிகவும் ஸங்கதமென்றதாய்த்து.

இத்திருவாய்மொழியிலாறும்பாட்டிலே திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளை உபாயமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கிறதுவும் அவதாரகாலத்திலகப்படாதே நிஸ்ஸம்ஶயமாயத்தஸம்ஸாரராய்க்கொண்டு நித்யஸூரிகளைப்போலே அஸங்கோசிதமாக அநுபவிக்க ஆசைப்படுகிறபடியென்னுமிடம் அந்தப்பாட்டின் வ்யாக்யாநத்திலே வ்யஞ்ஜிதமாயிருக்கையால் விரோதமில்லை. இவனைக்காண்கைக்கு என்றது - தம்முடைய

மூ உலகமுண்டபெருவாயா வுலப்பில்கீர்த்தியம்மானே* நிலவுஞ்சுடர்சூழொளிமூர்த்தி நெடியாயடியேனாருயிரே*
திலதமுலகுக்காய்நின்ற திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே* குலதொல்லடியேனுன்பாதங்கூடுமாறுகூறாயே* ௧

ஆ— யாமே இனி ரக்ஷகத்வம் இவன் திருவடிகளே சரணமென்று நினைக்க மற்றொன்றுமில்லையென்று பார்த்து இவனுடைய காருண்யாதிகுணங்களைப் பற்றாசாகச் சொல்லிக்கொண்டு பிராட்டி புருஷகாரமாக ஸகலலோகசரண்யரான திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்புகுகிறார். காருண்யாதிகுணங்களை யிட்டுச் சொல்லுகிறதுகளும் தீர்க்க ஸ்வாமித்வமாகிற வுலப்பில் கீர்த்தியுடையனாய் எனக்கு ப்ராப்யனாய் உள்ள ஸௌலப்யாதிகுணங்களை

இ— அஃதுக்கள் காலமெல்லாம் திருவேங்கடமுடையானை அநுபவித்து அடிமைசெய்ய வேணுமென்று ஆசைப்பட்டபடி. மேல் பத்தின் முதற்பாட்டில் ஆஸ்ரயணத்திலே இப்படி ப்ராபகத்வம் பூர்த்தி; ஸர்வேஸ்வரனுடைய கருணையும் ப்ரதானமான பாட்டையும் பத்துப்பாட்டுகள் பாடிவைத்தனவென்று அருளிச்செய்கிறார் (இவனுடைய காருண்யாதிகுணங்களாலே, ஒன்பது பாட்டாலும் சரணாகதியை நிர்வஹித்துப் பத்தாம்பாட்டிலே சரணம் புகுகிறாரென்று கருத்து. இத்தால் எம்பெருமானுடைய காருண்யாதிகுணங்களே திருவாய்மொழிக்கு ப்ரமேயம் என்று தாத்பர்யம். * * *

முதற்பாட்டு

உலகமுண்டபெருவாயா என்கிறதற்குக் காருண்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (காருண்யத்தாலே) உலப்பில் கீர்த்தியம்மானே என்கிறதற்கு ஸ்வாமித்வத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமித்வத்தாலே) நிலவுஞ்சுடர்சூழொளிமூர்த்தி என்கிறதற்கு ஸௌந்தர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யத்தாலே) அடியேனாருயிரே என்கிறதற்கு வாத்ஸல்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யத்தாலே) நெடியாய் என்கிறதற்கு ஸௌசீல்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யத்தாலே) திலதமாகைக்காக என்கிறதற்கு நின்ற என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். குலதொலடியே

ஸ— உலகமுண்டபெருவாயா - லோகங்களை யமுதுசெய்த பெரியவாயை யுடையவனே, வாயையுடையவன் வாயான் வாயா என்று ஸம்போதனம். பெரியவாயாது ப்ரளயகாலத்திலே வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷிக்கைக்காக லோகங்களை அமுதுசெய்யும்போது ரக்ஷ்யங்களான லோகங்களுக்கு அளவாக ஊற்றமன்றியே காருண்யாதிசயத்தாலே ப்ரஸித்தமான ரக்ஷணஸாமர்த்யத்தையுடைத்தானவாயென்றபடி. அந்த லோகரக்ஷணந்தன்னிலே யத்நமின்றிக்கே ஸாமான்யமாக நீயொருபாதியிலே இத்தனையும் வைத்து ரக்ஷிக்கவல்லவன் பண்ணாமையென்னுமோ? ஜகத்தையெல்லாம் ரக்ஷிக்கலாவது? உன்னைக் குறையாக்கிக்கொண்டு எனக்கொருவனுக்கு வந்தால் ரக்ஷிக்கலாகாதோ? ப்ரளயாபத்திலே விழுந்தாரைப்போல ரக்ஷிக்கலாவது? ஸம்ஸாராபத்திலே விழுந்தவரை ரக்ஷிக்கலாகாதோ - கேட்கமாட்டாதே அவிவேகராய்க் கிடப்பவரையோ ரக்ஷிக்கலாவது? அபேக்ஷிப்பவரை ரக்ஷிக்கலாகாதோவென்று கருத்து. உலப்பில - அவயாஸில்லாத, உலப்பு - அவயி. கீர்த்தி - வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்யாதி குணங்கள் ப்ரகாசிக்கும் புகழையுடையவனே, அம்மானே - எனக்கு ஸ்வாமியானவனே, நிலவும் - வர்த்தியாநின்ற, நிலவுகை - வர்த்திக்கை, ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே நிகமமாயிராநின்ற என்றபடி. சுடர் - தேஜஸ்ஸாலே சூழ - வ்யாப்தமான, "திவ்ய விக்ரஹம்" என்கிறபடியே தேஜஸ்ஸாலே ப்ரகாசிக்கிறதென்றபடி. ஒளிமூர்த்தி - ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையுடையவனே. அடியேனாருயிரே - தாஸனான எனக்கு தாரகனானவனே, ஆர் - தாரகம், உயிர் - ப்ராணன். நெடியாய் - ஸர்வோத்க்ருஷ்டனே, ஸௌசீல்யகுணத்தையுடையவனேயென்றபடி. இதுக்கு திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். உலகுக்கு - லோகங்களுக்கு, திலதமாய் நின்ற - திலகமாய் நின்றதான, ஜகத்துக்கெல்லாம் ஸ்ரேஷ்டமாய் ப்ரஸித்தமாயிருந்த என்றபடி. திருவேங்கடத்து - ஸ்ரீவேங்கடாசலத்திலே இருக்கிற, எம்பெருமானே - உன்னுடைய நிருபாதிக ஸ்வாமித்வத்தை யெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனே, அம்மானேயென்று ஸ்வாமித்வஞ் சொல்லுகையாலே எம்பெருமானே என்கிற இதத்துக்கு ஸ்வாமித்வ ப்ரகாசத்தைச் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யங்கொள்ளுகை யுசிதம். குலதொலடியேன் - காலதத்துவமுள்ளதனையும் ஸேஷத்வத்தால் வந்த ஸம்பந்தத்தாலே முன்பேயுனக்கு தாஸனாயிருக்கிறேனென்றபடி. உன பாதம் - உன்னுடைய திருவடிகளை. கூடுமாறு - அடையும் ப்ரகாரத்தை, ஆறு - ப்ரகாரம். கூறாய் - அருளிச்

மூ - கூறாய்நீறாய்நிலனாகிக் கொடுவல்லசுரர் குலமெல்லாஞ் சீறாவெரியுந் திருநேமிவலவா தெய்வக்கோமானே * சேறார்சுனைத்தாமரைச்செந்தீமலருந் திருவேங்கடத்தானே * ஆறாவன்பிலடியேனுன்னடிசேர்வண்ணமருளாயே.

ஆ — நீ காரணவஸ்துவாயிருந்து ப்ரவர்த்திப்பாரைப்பன்றியே காரணவிஷயமாகைக்காக ஸகலர்க்கும் ஆச்ரயணீயமான திருமலையிலேபுகுந்து நின்றருளுகையாலும் நானுனக்குக் குடியடிமையுடையனாய் உன் திருவடிகளிலே என்னைச்சேர்த்தருளவேணுமென்கிறார். ॥ ௧ ॥

(கூறாய்) ஆதிவ்யகங்களான பாஸங்கள் போலன்றிறே வென்றேற்று வடமொழிக்கப்படலாவதென்னில்; ஸ்ரீதராஜனங்களுக்கு விரோதிகளான அஸுரவர்க்கங்களைத் திருவாழியைக்கொண்டு நிரஸித்தாப்போலே என்பக்கலுள்ள ஆதிவ்யகத்தையும் நிரஸித்து ஸர்வேச்வரத்வமெல்லாம் விளங்கும்படி பத்மஜாதிகளுமாய் ஸம்ருத்தமுமாய் உகந்தருளினவிடமான ஸ்ரீவேங்கடத்திலே ஸௌலப்யத்தையுடைய திருமலையிலே நின்றருளின உன் திருவடிகளை உபாயோபேயங்களாக ஆச்ரயித்தடியேன் சேரும்படி க்ருபைபண்ணியருளவேணுமென்கிறார். ॥ ௨ ॥

இ — னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுனக்கித்யாதியால்) இப்படிக்கொள்ளாம் ஸ்வதந்த்ரமென்றுகருத்து. உன்பாதமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவடிகளிலே இத்யாதியால்) ॥ ௩ ॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

அடியேன் உன் திருவடிகளையடையும்படி க்ருபைபண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்தனையைச் சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வாக்யார்த்தமென்ன? என்னவருளிக்கிறது தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதிவ்யகங்களானவித்யாதியால்) ஆதிவ்யகநிரஸநத்தாலும் ஆதிவ்யகநிவ்ருத்திக்கும் ஸர்வேச்வரனாவிலென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கையிலும் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் வாக்யார்த்தமில்லையென்றதாய்த்து. தெய்வக்கோமானேயென்கிறவிடத்தில் ஸர்வேச்வரத்வமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனித்யாதியால்) கூறாயித்யாதியலவாயித்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸுரர்களையித்யாதியால்) நிரஸித்தானென்கிறதுக்குப் பண்ணியருளினாயென்கிறதே ஸமயம். செந்தீயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யமெல்லாம் இத்யாதியால்) சேறார்சுனையென்கிறவிடத்தால் ஸம்ருத்தபாவத்தையருளிச்செய்கிறார் (பத்மஜாதிகளுமாய் இத்யாதியால்) தாமரைமலருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உகந்தருளினவித்யாதியால்) ஆறாவன்பிலடியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ — செய்யவேணும், கூறுதல்-சொல்லுதல், அடியேனும் திருவடிகளையடையும்படி செய்தருளவேணுமென்றபடி. செய்தருளாயென்னாதே கூறாயென்பானென்னென்னில்? உனக்கொரு சொல்லு மாத்ரம். எனக்கு ஸாதனாந்தரமன்றென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் “ஸாதயேத்” என்கிறபடியே ... தன்னையே நேர்க்கவேணுமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் கூறாயென்கிறார். * ॥ ௪ ॥

தெய்வக்கோமானே - தேவதைகளுக்கு ஸ்வாமியான, கோமான - ஸ்வாமி. கொடு - க்ரூரரான, வல் - வலியரான, அசுரர்குலமெல்லாம் - அஸுரர்களுடைய கூட்டங்களை எல்லாவற்றையும், கூறாய் - கண்டகண்டங்களாக விழுகைகளாயும். நீறாய் - சூர்ணமாய் அவயவமும் தெரியாதபடி பஸ்மமாயும், நிலன் - ஸ்தானமும் தெரியாதே வெறுந்தரையாகவும், ஆகி - ஆக்கி, சீறா - சீறி, எரியும் - ஜ்வாலைகளாலே ஜ்வலியாநின்றதான, திருநேமி - திருவாழியை, வலவா - வலத்திலேயுடையவனே, வலம் - தக்ஷிணஹஸ்தம், வலத்திலேயுடையவன் வலவன், வலவா என்று ஸம்போதநம். சேறார் - பங்கஜபாஹுல்யத்துக்கு உபயோகங்களான சேறுகளாலே பூர்ணங்களான, இத்தால் சுனைகளுக்கு நித்யாமலஸம்ருத்தி வ்யஞ்ஜிதம். சுனை - தடாகங்களில். தாமரை - தாமரைகள், செந்தீ - ஜ்வலிக்கிற அக்நிகள் போலே, மலரும் - விகஸியாநிற்கிற, திருவேங்கடத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிறவனே, ஸம்போதநம். ஆறா - ஆறாததான, அடங்காததான. அன்பில் - ஸ்நேஹத்தையுடையவனை, அன்பு - ஸ்நேஹம். இல்லென்று ... அடியேன் - ... நான், உன்னடி - நிரதிசய போக்யமான உன் திருவடிகளை, சேர்வண்ணம் - சேரும் ப்ரகாரம், வண்ணம் - ப்ரகாரம், அடையும்படி என்கை. அருளாய் - க்ருபை பண்ணவேணும். ॥ ௫ ॥

மூ—வண்ணமருள்கொளணிமேகவண்ணாமாயவம்மானே* எண்ணம்புகுந்துதித்திக்குமமுதேயிமையோரதிப தியே* தெண்ணலருவிமணிபொன்முத்தலைக்குந் திருவேங்கடத்தானே* அண்ணலேயுன்னடிசேரவடியோர்க்காவாவென்னுயே* ॥௩॥

ஆவாவென்று துலகத்தையலைக்கு

ஆ—(வண்ணமருள்கொள்) நிர்ஹேதுகமாகச் செய்யக்கடவதோவென்னில்? உன்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு அபூர்வநும்மரர்களுளராயிருக்கச்செய்தே கேவலக்ருபையாலே நிரதிஶயபாவநீய நீலமேகஸத்ருஶ ஸ்வரூப ஸஹித திவ்யரூபவிஶிஷ்டனுய்க்கொண்டு என்நெஞ்சுநிறையப்புகுந்து எனக்கினியையானுப்போலே இன்ன முன்க்ருபையாலே ஸாத்விகஜநாஶ்ரயணீய ஸமீஹஸீத்தாமமே வரவராநீகயான விசித்ரநிவிவியமணி கநககுளக்கிஜலங்களாலே விராஜமாநமான திருமலையிலே நின்றருளின உன் திருவடிகளிலே பிரானே? என்னைச்சேர்ந்தருளவேணுமென்கிறர். ॥௩॥

இ—(உவபக்வஸீத்யாதியால்) ॥உ॥

✳மூன்றும்பாட்டு✳

அதிஶீவ்ரமாகமோக்ஷத்தைத்தந்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறவிவரிபபோதுண்டான ஶோகஸா தாஸந்தைபராத்ரித்து ஸஹேதுகசொல்லவேண்டியிருக்கி எண்ணமபுகுந்து தித்திக்குமமுதேயென்றித்தை நமணமாகச்சொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன? அது க்ருஷ்ணாவதாரமாகையாலே ஸம்மதமென்றிப்படி காதபஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறர் (நிர்ஹேதுகமித்யாதியால்) இமையோரதிபதியேயென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (உன்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கித்யாதியால்) வண்ணமருள்கொளென்கிறத ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (கேவலேத்யாதியால்) க்ருபையாலேயென்கிறதற்கு இனிமையாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். அணிமேகவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) எண்ணம்புகுந்துதித்திக்குமமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (என்நெஞ்சித்யாதியால்) இனியையானுப்போலேயென்றது – நீ ஸௌஹார்த்தனுப்போலேயென்றபடி. இனியன் – ஸௌஹ்ருத், இஸ்ஸ்வபமெதிரேயிருக்குமவனைச்சொல்லும்போது இனியையென்றுராவமாயிருக்கும். இன்னமுன்க்ருபையாலே என்கிறத்துக்கு சேர்த்தருளவேணுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். தெண்ணலருவி என்கிறத்தையுரைக்கிறர் (ஸாத்விகஸேஜ்யத்யாதியால்) மணிபொன்முத்தலைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (வரவராநீகதித்யாதியால்) அடியோர்க்காவாவென்னுயேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (பிரானே இத்யாதியால்) ॥௩॥

✳நாலாம்பாட்டு✳

ஆவாவென்றுதுலகத்தையலைக்குமசுரரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர்(நிஷ்க்ருணரித்யாதியால்)

ப—இமையோர் - அநிமிஷர்கள், நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. அதிபதியே - ஸ்வாமியாயிருக்கிறவனை, வண்ணமருள் – ஸ்வபாவமான க்ருபையை, வண்ணம் - ஸ்வபாவம், கொள் - கொண்டவனை, ஆமஸங்குமுல்லா மல் ஸ்வபாவமாயிருக்கிற க்ருபையை யுடையவனை என்றபடி. அணி - ஸுந்தரமான, மேகவண்ணா – மேகத்தினுடைய வர்ணம்போலேயிருக்கிற வர்ணமுடையவனை, மாய - "ஸகலாஶ்சர்யசேஷ்ட" மென்கிறபடியே ஆஶ்சர்யவிசித்ரஸம்பவமான, அம்மானே - ஸ்வாமியான, எண்ணம் - என்னுடைய ஸங்கல்பம், புகுந்து - ப்ரவேசித்து, தித்திக்கும் எனக்கு அதிஸௌஹ்ருதமான, அமுதே - அம்ருதமாயிருக்கிறவனை, தெண் - தெளிந்தவையான, நல் - நல்லவையான, உஜ்ஜ்வலங்களானவென்றபடி. அருவி - நிர்ஜரங்கள், மணி - மாணிக்கங்களையும், பொன் - கநகங்களையும், முத்து - மௌக்திகங்களையும், அலைக்கும் - உபயவாஶ்வத்திலும் தாரவராவர்ஜகளாலே யலையாநிற்கிற, திருவேங்கடத்தானே – ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனை, அண்ணலே - உன்னுடைய நிரவதிகஸௌஹித்தத்தை யெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனே, உன்னடி - உன்னுடைய திருவடிகளை, சேர் - சேரும்படி, அடியோர்க்கு - தாஸபூதரான வெங்களுக்கு, ஸாதநிவஹாரவநம். அடியேனுக்கென்றபடி. ஆவாவென்னாயே - ஹா! ஹா! வென்னவேணும். ஐயோ! வையோ! வென்று க்ருபைபண்ணவேணுமென்றபடி.॥

ஆவாவென்றுது - ஹாஹாவென்றுமே, ஐயோவையோவென்று க்ருபைபண்ணுதேநிஷ்க்ருணராயென்றபடி. உலகத்தை - லோகங்களை, அலைக்கும் - வ்யாகுலப்படுத்துகிறவர்களான, க்ருபைபண்ணுதவளவன்றிக்கே

மூ—அசுரர்வாணன்மேல்* தீவாய்வாளிமழைபொழிந்த சிலையா திருமாமகள்கேள்வா* தேவா சுரர்கள் முனிக்கணங்கள்விரும்புந்திருவேங்கடத்தானே* பூவார்கழல்களருவினையேன் பொருந்துமாறு புணராயே* ॥

ஆ—(ஆவாவென்னது) நிவ்ருத்தனானவஸுரராலே ப்ரதூதமான லோகத்துக்கடைய ஸம்ஹரிக்கமாட்டாமை அவ்வஸுரருடைய ராஜ்யப்ராப்திபாலே யுக்தாய்படியவர்கள் ப்ராணங்களை நேய்ல ஸம்ரக்ஷணத்தை வஹித்து லோகத்தை நிர்பயமாக்கினாப்போலே நித்யஸூரிகளுக்கும் ஸம்ஸ்ரயணீயமான திருமலையிலே பிராட்டியோடேகூட நின்றருளின உன்னுடைய நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளை சேருகைக்கு எனக்கென்னவேயவ தீனமாயிருப்பதோருபாயத்தைப்பரிகல்பித்து அவ்வுபாயத்தாலே என்னைச்சேர்த்தருளி அடியேனுடைய ஸம்ஸாரவேதனையும் போக்கியருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார். ௪

இ— வாணன்மேல்தீவாய்வாளிமழைபொழிந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வஸுரருடையவித்யாதியால்) அடையவென்றது - க்ருத்ஸ்நருமென்றபடி. ஆக்கினாப்போலேயென்கிறதற்குப் போக்கியருளவேணுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளுக்காதியால்) பிராட்டியோடேகூடவென்கிறவித்தாலே திருமாமகள்கேள்வா என்கிறது வ்யாக்யாதம். பூவார்கழல்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயாதியால்) புணராயென்கிற பதஸ்வாரஸ்யத்தாலே ஸித்தபதார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (எனக்கென்னவேயித்யாதியால்) கைமுன் க்ருபையாலே நீயென்னெஞ்சிலே புகுந்தருளினாப்போலே என்னையுன்திருவடிகளிலே சேர்ப்பதும் கைமுக்ருபையாலே செய்தருளவேணுமென்றிவர் விண்ணப்பஞ்செய்தவாறே நாமும்உம்முடைய நெஞ்சில்புகுந்து ஒருஸாக்ஷாத்தை வ்யாஜமாகக்கொண்டு செய்தோமாகையாலே நம்மைப்ராபிக்கைக்கு ஒருவ்யாஜம்வேணுமென்றிவரருளிச்செய்ய அப்படிவேணுமாகில் ஸாதநமுன்னால் பரிகணிதங்களான உபாயங்களிலொன்றுமெனக்குக்கார்யகரமாகிறதில்லை, எனக்கேயஸாதாரணமாகக் கார்யகரமாமபடி ஸ்வதந்த்ரமாகவொரு உபாயத்தை நீ கல்பித்து அவ்வுபாயத்தாலே நீயென்னை ரக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸம்ஹிதஸ்ருதிகை. அருவினையேனென்கிறபதத்திலபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுடையவித்யாதியால்)॥௪॥

ஈ—ஸம்ஹரிப்பதும் செய்கிறவர்களான வென்றபடி. ஸம்ஹாரனுக்கு ப்ரபஞ்செய்கையாவது ஸம்ஹார விஹிதியானலோகத்திலே க்ருபை பண்ணுகையிறே; அது செய்யாதவளவன்றிக்கே அத்தை ஸம்ஹரிப்பதும்செய்தால் அவனுக்கு நிராகரணீயரிறே என்றுகருத்து. அசுரர் - அஸுரர்களுடைய, வாணன் மேல் - பாணன்மேலே, வாணன் - பாணன் - பாணவிஷயமாக என்றபடி. ப்ராணங்களைப் போக்குகைக்காக என்கை, இதுக்குப்பொழிந்த என்கிறத்தோடே அந்வயம். தீவாய் - அக்நிமுகங்களான, "தீக்ஷ்ணவாயக ஸம்காசைஃ" என்கிறபடியே அக்நிபோலே து:ஸஹங்களான அக்ரபாகங்களையுடையவையான வென்றபடி. வாளிமழை - பாணங்களுடையவர்ஷத்தை, வாளி – பாணம். பொழிந்த சிலையா - வர்ஷித்த யசநுஸ்ஸையுடையவனே, சிலையசநுஸ், சிலையையுடையவன் சிலையான். சிலையாவென்று ஸம்போதநம். திருமாமகள்கேள்வா - பெரிய பிராட்டியாருக்கு நாயகனானவனே, கேள்வன் - நாயகன், கேள்வாவென்று ஸம்போதநம், ஶ்ரீஸம்ஹிதைநிரஸநஜநித வீரஶ்ரீயாலே, "தத்ருஷ்ட்வா ஶத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம் । பபூவ ஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ பர்தாரம் பரிஷஸ்வஜே" என்கிறபடியே பெரிய பிராட்டியாருக்கு மிகவும்ஆதரணீயனான வென்றபடி. தேவா - தேவனான, ஜ்யோதிர்மயனான வென்றபடி. வீரஶ்ரீயிருக்க அதின்மேலே ஸ்வதஶ்ரீயானவள்பண்ணின பரிஷ்வங்கத்தால் பிறந்தவளஜ்ஜ்யோதிஸ்ஸுஞ்சொன்னபடி. சுரர்கள் - நித்யஸூரிகளும், முனிக்கணங்கள் - ஸநகாதிகளும், விரும்பும் - ஆஸ்ரயிக்கிற, போக்யமாக அநுபவிக்கிற என்றபடி. திருவேங்கடத்தானே ஶ்ரீவேங்கடகிரியிலே யிருக்கிறவனே, பூவார் - புஷ்பலக்ஷணங்களான, அந்தஸ்ஸாரஸாதநங்களாலேஸம்வலிதங்களான புஷ்பங்களாலேபரிலக்ஷணங்களானஎன்றபடி. கழல்கள் – உன்திருவடிகளை, அருவினையேன் - கடினங்களானபாபங்களையுடையவனானநான், திருவடிகளில் ஸஹஜனாயிருந்துவைத்து இழக்கைக்கீடானபாபத்தைப்பண்ணினநானென்றபடி. பொருந்துமாறு - கிட்டும்படியான உபாயத்தைப், பொருந்துகை, கிட்டுகை, ஆறு - உபாயம். உன்திருவடிகளை நித்யமாகச் சேர்ந்திருக்கும்படியான உபாயத்தை யென்றபடி,

மூ—புணராநின்றமரமேழன்றெய்தவொருவில்வலவாவோ* புணரேய்நின்றமரமிரண்டின்நடுவேபோனமுதல்வாவோ* திணரார்மேகமெனக்களிறுசேருந்திருவேங்கடத்தானே* திணரார்சார்ங்கத்துன்பாதஞ்சேர்வதடியேனெந்நாளே* ।௫।

ஆ—(புணரா) இதுக்குமுன்புகளை ஸ்வரூபமன்றியே ஸஹஜமாயிருப்பதொருபாயத்தை வலிகழிக்கமுடியுமோவென்னில்; ஒருதிருச்சரத்தாலே ஸப்தஸங்க்யமான மராமரங்களேழும் ஸப்தத்தையும் ஸஹ ஸமத்தைமுருவுபடிசெய்த உனக்குமுடியாததுண்டோ? ஆதலால் அன்றுனக்கொரு தீங்குவிளையாதபடி மருதின்நடுவேபோயென்னுடைய ஸம்ஸயத்தைப்போக்கி என்னையுஜ்ஜீவிப்பித்தாப்போலே ஸர்வேஶ்வரனான திருமலையிலே ஸ்வாமித்வ ப்ரகாஶகமான ஸ்ரீஶார்ங்கத்தைக் கொண்டு நின்றருளினவுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தென்னையுஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணுவதெந்நாளென்கிறார். ।௫।

* ஐந்தாம்பாட்டு *

இ—ஸக்த்வாதிகளைப்போலே ஆஶ்ரிதவிரோதிகளல்லாமையாலே கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வரக்ஷணம் நம்போலே இவ்வைரூப்யம் ஸ்வரக்ஷணம் ஸ்வாபாவிகமாக மாட்டானமயாலித்தையிங்கே சொல்லுகை நிரர்த்தகமன்றோ? ஸாதம்ய வ்யஞ்ஜகமாகிறதென்னில்! அதுவுமொரு ஸர்வஸங்கத்திலே ஸர்வரக்ஷகத்வம் ஸஹஜமாகையாலே இது ஸாதர்ம்யகாதோவென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (இதுக்குமுன்பித்யாதியால்) இந்த ரக்ஷகத்வஞ்சொல்லுகைக்காக விஶ்வாஸத்தைச் சொல்லவந்ததாகையாலே ஒருதோஷமுமில்லையென்றதாய்த்து. ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதிருவித்யாதிஉண்டோ என்னுமளவாலே) அதில்அன்றுஎன்று தத்காலத்தைஸூசிப்பிக்கையால் வ்யஞ்ஜிதமாகிற ஸங்கத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸப்தத்தையுமித்யாதியால்) ஆதலாலென்கிறதற்கு உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணுவதெந்நாள் என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கொருவித்யாதியால்) தீங்கு - அநிஷ்டம், மருதின்நடுவே - யமளார்ஜுனவ்ருக்ஷத்திலே, அர்ஜுனவ்ருக்ஷத்வயத்தைப்போகப்புக்க க்ருஷ்ணனுக்கென்ன தீங்குவிளையப்போகிறதோ! வென்றெனக்குப்பிறந்த ஸம்ஶயத்தைப்போக்கியென்றபடி. களிறுசேருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரேத்யாதியால்) திணரார்சார்ங்கத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமித்வேத்யாதியால்) ।௫।

ஶ—புணரா - கூடித்தநின்றவையாய், புணர்த்தல் - கூடித்தல். * * ।௪।

புணராநின்ற - ஸப்தஸங்க்ய ஸம்ஶ்லிஷ்டங்களாய் நின்றவையான, புணர் - ஸம்யோகம், ஆகை - உண்டாகை. செவ்வையாக இவைக்குநிற்கவொண்ணாதபடி ஸப்த ஸங்க்யாதங்களாய்நின்றவையானஎன்றபடி. மரமேழு - வ்ருக்ஷங்களேழும். அன்று - "ஸா ஶ்ரீ ஶைக்ஷம் ஸப்தஸாலாந் ஸ்வயம் வீரேண ராகவேண" என்று ஸுக்ரீவஸகாயமாக்கிரங்கின காலத்திலே, எய்த - பேதம் பண்ணினவனான, ஒரு - அத்விதீயனான, வில்வலவா - தநுஸ்ஸையுடைய ஸமர்த்தனான, வலவன் - வீரன், வில்வலவா - வென்று - ஸாமர்த்தியம் ஸூசகம், ஓ!வென்று திருவடிகளைப் பெறுகையால் வந்த விஷாதாதிஶய த்யோதகம். புணரேய்நின்ற - ஸங்கஸம்ஶ்லிஷ்டம் பொருந்தியிருக்கிற ஏய்கை - பொருந்துகை, நிர்விவரமாம்படி நன்றாக ஸம்ஶ்லிஷ்டங்களாய் நிற்கிற என்றபடி. மரமிரண்டின் நடுவே - அர்ஜுனவ்ருக்ஷங்களிரண்டுக்கும்மத்யத்திலே, போன - திருமேனியிலே ஒருதீங்கு வாராதபடி தப்பிப்போனவனான, முதல்வா - காரணபூதனான, மருதமரங்களாலேஉனக்கென்ன தீங்கு வருகிறதோவென்கிறவெனக்குப்பிறந்த பயத்தைப் போக்கி யென்னை யுளனாக்கினவனான என்றபடி. ஓ!வென்று பூர்வவத் விஷாதாதிஶய த்யோதகம். திணரார் - திணராலேபூர்ணங்களான, திணர் - ஸாந்த்ரஸம்ஶ்லேஷம், மிகவும். நெருக்கிருக்குமவையான என்றபடி. மேகமென - மேகங்களென்று சொல்லலாம்படி, களிறுசேரும் - கஜங்கள் கூடியிருக்கிற, திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே, திணரார் - திணராலேபூர்ணமான, திணர் - பெருமை. ஸர்வஸம்ருத்தமான என்றபடி. சார்ங்கத்து - ஸ்ரீஶார்ங்கத்தை யுடையவனான, ஶார்ங்கத்தை யுடையவன் ஶார்ங்கத்தன். ஶார்ங்கத்துன்பாதமென்று ஸமஸ்தபதம். உன்பாதம் - உன்னுடைய திருவடிகளை, அடியேன் - தாஸபூதனான நான், சேர்வது - அடைவது, எந்நாள் - எந்தகாலமோ! விஷாதாதிஶய த்யோதகங்களான ஓகாரங்களை இங்கே கூட்டிப்பது. ।௫।

மூ—எந்நாளேநாம்மண்ணளந்தவிணைத்தாமரைகள்காண்பதற்கென்* றெந்நாளுநின்றிமையோர்களேத்தியிறைஞ்சியினமினமாய்* மெய்ந்நாமனத்தால்வழிபாடுசெய்யுந்திருவேங்கடத்தானே* மெய்ந்நானெய்தியெந்நாளுன்னடிக்களடியேன்மேவுவதே* ॥சு॥

அடியேன்மேவியமர்கின்றவமுதே யிமையோரதிபதியே*

ஆ—(எந்நாளே) பரமவ்யோமத்திலேயிருக்கும் ஸம்ஸாரிகட்கு ஸம்ஶ்லேஷவ்ருத்தியும்பண்ணுகையன்றோ வெல்லார்க்கும்ப்ராப்யமென்னில், அங்குள்ள அயர்வறுமமரர்களுந் திருவேங்கடமுடையான்திருவடிகளையன்றோ நாங்கள் காண்பதென்றாசைப்பட்டு இங்கே இனமினமாகவந்துன்னுடைய திருவடிகளிலேயன்றோ வாங்மநஃ காயங்களாலே ஸம்ஶ்லேஷமும் ஸம்ஶ்லேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுகிறது, அப்படியெனக்கு மிதுவேப்ராப்யம். ஆதலால் திருமலையிலேசெல்லவேணும், என்னத்தக்கதாக நான் மெய்யாகத்திருமலையிலேவந்துன் திருவடிகளிலே ஸம்ஶ்லேஷமும் ஸம்ஶ்லேஷங்களாலும் ஸம்ஶ்லேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுவதன்றோவென்கிறார். ॥சு॥

(அடியேன்மேவி) உபாயாநுஷ்டாநம்பண்ணினாலன்றோ விந்தப்ராப்யம் பெறலாவதென்னில்? பரம

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

இ— உன்திருவடிகளையடியேன் சேர்வதென்றோவென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தத்தைப்பெ சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு பூர்வோக்தமன்றோவென்ன இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (பரமவ்யோமாதியால்) இமையோரென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (அங்குள்ளவித்யாதியால்) ப்ராப்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமுடையானித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையதிருவடிகளிலேஇத்யாதியால்) இதுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியித்யாதியால்) மெய்ந்நானெய்தியென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) மெய்ந்நானெய்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்மெய்யாகவித்யாதியால்) உன்னடிக்களடியேன் மேவுவதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளிலேஇத்யாதியால்) ॥சு॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

எனக்கொரு உபாயமும் கர்த்தவ்யமாகிறதில்லை, நீயே என்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று கீழ்ச்சொன்னவிவர் "உன்பாதங்காணநோலாதாற்றேன்" என்று இப்பாட்டிலே உன்னையநுஷ்டிக்கைக்கு உபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணாதேயாயிருக்கமாட்டேனென்று சொல்லுகையாலே மாறியென்னவிருக்குந் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (உபாயாநுஷ்டாநமித்யாதியால்) ஏனென்னவென்னுமுபாயாயாரணமாக

ஶ— மண்ணளந்த - ஸ்ருஷ்டியை அளந்ததுகளான, ம்ருணாளமாணங்களைப் பாராதே மேல்மேல்தள்ளியும்படிம்படி ஸ்ருஷ்டியெல்லாம் வ்யாப்தங்களானவென்றபடி. தாமரைகள் — காருணிக வாஷ்கங்களே, ஸர்வகாலஸுபோக்யமாகி, ஸுஸ்பர்ஶங்களான திருவேங்கடமுடையானுடையதிருவடிகளையென்றபடி. இனை - ஒன்றையொன்றுவிடாமல் நாம பரஸ்பராநுரூபத்தை யநுஷ்டிப்பதற்கிறநாம், காண்பதற்கு கண்டநுஷ்டிக்கைக்கு எந்நாளென்று- எந்நாளேயுடையோமாயிருக்கிறவர்களென்று, எந்நாளென்று வையமாஹி. திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளைக் கண்டநுபவிப்பது எந்தகாலமோவென்றாசைப்பட்டு என்றபடி. இமையோர் - அநிமிஷர், சுருதிகளுக்காராந நித்யஸூரிகளென்றபடி. எந்நாளும் — ஸர்வகாலமும், இனமினமாய் கூட்டங்கூட்டமாய், இனம் - கூட்டம். நின்று - திருமலையிலேவந்து நின்று, ஏத்தி - ஸ்தோத்ரம், இறைஞ்சி- ஆஶ்ரயித்து, இறைஞ்சுதல் - ஆஶ்ரயித்தல். மெய்ந்நா மனத்தால் - ஶரீரவாங்மநஸ்ஸுக்களாலே, மெய் - ஶரீரம், நா - ஜிஹ்வை, மனமென்றபடி. வழிபாடு - கைங்கர்யத்தை, செய்யும் - செய்யும்படியான, திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடமலையிலிருக்குமவனே! அடியேன் - உந்நிரதிஶயஶேஷபூதனான, நான் - அஹமர்த்தனான நான், மெய்- ஸத்யமாக, ஸ்வைஶ்யமாக ஸாதநாநுஷ்டாநமன்றியே ஸாக்ஷாத்காரமாகவென்றபடி, எய்தி — அடைந்து - கண்டநுபவித்தென்றபடி. அடிக்கள் - திருவடிகளிலே, கள்ளென்று ஸப்தம்யர்த்தம். மேவுவது - பொருந்துவது, நிரந்தரமாக கைங்கர்யம்பண்ணுவதென்றபடி. எந்நாள் — எந்தகாலம். * ॥சு॥

இமையோரதிபதியே - நித்யஸூரிநாயகனே, அடு - ஆஶ்ரிதவிரோதிகளைத்தகர்க்கும் ஸ்வபாவமுடைய, ஆழிகை - சக்கரம். புள் - பக்ஷியை, கருடனையென்றபடி. கொடியா - த்வஜமாக, கொடி - த்வஜம், உடையானே

மூ—கொடியாவடுபுள்ளுடையானே கோலக்கனிவாய்ப்பெருமானே* செடியார்வினைகள்தீர்மருந்தே திருவேங்கடத் தெம்பெருமானே* நொடியார்பொழுது முனபாதங்காணநோலாதாற்றேனே* ௭॥

ஆ—ஶ்ரௌதநிஷ்டரான ப்ராஹ்மணர்களாலே பரிவ்ருதனைப்கொண்டு உனக்குவிஜயத்வஜமாயா ஸ்ரீதவிரோயிநி ரஸநவாஹனனை பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறியருளி எனக்காகத்திருமலையிலேபுகுந்தருளி யென் பக்கலுள்ள ஸ்ருதிவாயகங்களைப்போக்கி. எந்நெஞ்சிலேவந்து புகந்தருளி, உன்திருப்பவளத்தினழகாலே ஸ்ராக்ஷ்யதவிஷயஸ்வரூபனான என்னையுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கி ஒரு க்ஷணமாத்ரவிஶ்லேஷத்திலும் ஸஹ்யபாரணக்ஷமனன்றியே யவிஶ்லேஷந நானுன்னை யநுஸந்திக்கும்படி யெனக்கு ப்ராப்யஹோமாயிருக்கையாலே- உன்னைக்காண்கைக்கோருபாயாநுஷ்டாநத்திலேனாகிலும் முன்னைக்காணுதொழியில் ஸஹிக்கமாட்டேன், ஆதலால் உன்னைக்காட்டியருளாயென்கிறார். ௭॥

இ—ஒரு உபாயத்தை ஸ்வீகரிக்கை விதிஶாஸ்த்ரமானனவுனக்கருமையோ என்றுகேழ இவர்சொன்னவாறேஇது நமக்கருமையன்றாகிலும் வைஷ்ணவந்யஜ்ஞவரிஹாராஸ்ம் ஸ்வஸ்வாயாரணமாக நாமநாதியாகக் கல்பித்துவைத்த உபாயங்களிராகிறத உமக்கேபஸாயாரணமாக வேறொரு உபாயத்தை இப்போது ஸ்வீகரித்தால் நமக்கு வைஷம்யம் ப்ரஸங்கமாம். ஆதலால் வர்ணாஶ்ரமோசிதங்களான உபாயங்களிலே ஒன்றை யநுஷ்டி த்தாலன்றோ பிந்த ப்ராப்யம்பெறலாவது என்றவனருளிச்செய்ய, அப்படியொரு உபாயாநுஷ்டிதத்திலேனாகி லும், உன்னைக்காணுதொழியில் க்ஷணமாத்ரமும் ஸஹிக்கமாட்டுகிறிலேன், ஆதலாலெனக் குன்னைக் காட்டியரு ளவேணுமென்றப்படி- இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் இப்பாட்டு ஸமதமென்றுகருத்து. இமையோரதி பதியே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராமாதிருஷியால்) கொடியாவடுபுள்ளுடையானே என்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்குவிஜயமொத்ருஷியால்) திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே என்கிறத ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்காகவித்ருஷியால்) செடியார்வினைகள் தீர்மருந்தே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலுள்ள வித்ருஷியால்) அடியேன்மேவி என்கிறவிடத்தி லபிப்ராயம் மருளிச்செய்கிறார் (எந்நெஞ்சிலே யித்ருஷியால்) கோவக்கனிவாயென்கிற வதத்துக்கும் அடியேனென்கிற பத த்துக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருப்பவளத்தினித்ருஷியால்) மேவியமர்கின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமாத்ர த்ருஷியால்) அமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குப்ராப்ய த்ருஷியால்) உனபாதங்காணநோலாதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்கா ண்கைக்கித்ருஷியால்) ஆற்றேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணுதொழியில் த்ருஷியால்) இதுக்குப் ப்ராப்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலுன்னையித்ருஷியால்) ௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ஆறும்பாட்டிலே நித்யஸூரிகளெல்லாருந் திருமலையிலேவந்தெம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்கிறார்க ளென்றபோதே ப்ரஹ்மாதிகளிங்கேவந்தடிமைசெய்கிறாரென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாமையால் அத்தை

ஸ—உடையவனை, திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே- ஸ்ரீவேங்கடாசலத்திலே யிருக்கிறஸ்வாமியான, செடியார்- காஷாயம்போலே யதிப்ரபஞ்சங்களான, செடி - காஷாயம், ஆர் - பூர்ணம், ப்ரபஞ்சமென்றபடி. வினை கள் - துஷ்கர்மங்கள், தீர் - தீருகைக்கு, மருந்தே - ஔஷதமாயிருக்கிறவனை, கோல - ஸுந்தரமான, கனி வாய் - பக்வமும்போலேயிருக்கிற அதரத்தைபுடையவனை, பெருமானே - பெரியவனை, ஸௌஹார்த்தயிலே ஸ்வ பரிஶ்ரமனை என்றபடி. அடியேன் - இந்த வழகுக்குத்தோற்றடிமைபுகுந்தநான், மேவி - ஆஶ்ரித்து, க்ஷ ணமாத்ர விரஹாஸஹனை யென்றபடி. அமர்கின்ற - அமராநிற்கிற, நிரந்தரமாக யநுஸந்தியாநிற்கிற வெ ன்றபடி. அமுதே - அம்ருதமே. உனபாதம் - உன்னுடையதிருவடிகளை, காண - கண்டனுபவிக்கைக்கு, நோலாது- நோலாதே, நோன்புபண்ணுதே, நோன்பு - வ்ருதம், உபாயாநுஷ்டானம் பண்ணுதிருக்கச்செய்தே யும் என்றபடி. நொடியார் பொழுதும் - நொடியானது காலக்ஷேபமாய்க்காலமும், நொடி- ஸம்ஜ்ஞாவிஶேஷம். ஆற்றகை - ஸஹமாகை. ஒரு க்ஷணமாத்ரமுமென்றபடி. ஆற்றேன்- ஆறியிருக்கமாட்டேன், உன்னைக்காணுதே ஒருக்ஷணமாத்ரமும் ஸஹிக்கமாட்டேனென்றபடி. ௮॥

நோலாதாற்றேனுன்பாதங்காணவென்றுநுண்ணுணர்வி* னீலார்க்கண்டத்தம்மானுநிறைநான்முகனுமிந்திர
னுஞ்* சேலேய்கண்ணார்பலர்சூழவிரும்புந்திருவேங்கடத்தானே* மாலாய்மயக்கியடியேன்பால்வந்தாய்

ஆ—(நோலாதாற்றேன்) உபாயஶூந்யராயிருந்து வைத்தாசைப்பட்டால் கிடைக்குமோவென்னில்; அறிவுடையரான ருத்ரசதுர்முகேந்த்ராதி தேவர்களுங்கூட ஸாபிலாஷமாகவந்து, நாங்கள் உபாயஶூந்யராகிலும் முன்னைக் காணுதொழியில் தரிக்கமாட்டோமென்றாசைப் பட்டன்றோ உன்னைக் காணப்பெறுகிறது, ஆதலாலடியேனு முன்னை ஸர்வகாலமுங் காணும்படி வரவேணுமென்றபேக்ஷிக்க, அப்படியாறுதே யெழுந்தருளாவிட்டவாறே இப்படி செய்கை திருவுள்ளமன்றாகில், உன்னைக்காணப்பெறாத து:கத்தாலே பித்தேறி

இ—இப்பாட்டிலே சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (உபாயஶூந்யராயித்யாதியால்) நுண்ணுணர்வில்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிவுடையரானவென்று) சேலேய்கண்ணார்பலர்சூழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாபிலாஷமித்யாதியால்) ஸாபிலாஷமாக வந்தென்கை, நோலாதாற்றேனுன்பாதங்காணவென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்களித்யாதியால்) ஶூந்யராகையாலுமென்றது - ஶூந்யராயிருக்கச்செய்தேயுமென்றபடி. விரும்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணப்பெறுகிறதென்று) இப்வாக்யத்துக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இப்போது பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தை அபேக்ஷிக்கிறவர் தம்மோடே பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்துக்கபேக்ஷாம்படி எம்பெருமான் முன்பு வந்ததில்லாதிருக்க வந்தாப்போலே வாராவென்று முன்புவாராதாப் போலே இப்போதும் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு வரவேணுமென்று சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன இதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (அப்போதேயித்யாதியால்) எழுந்தருளாவிட்ட வாறேஎன்கிறதற்கு உபாலம்பநத்தில் க்ருபையோடே ஸம்பந்தம். தாத்பர்யவாக்யத்தில் லக்ஷ்யவாக்யதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிசெய்கையித்யாதியால்) இப்படிசெய்கையென்றது - நானுன்னை ஸர்வகாலமுங் காணும்படி நீவருகையென்றபடி. மாலாய்மயக்கிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணப்

ஸ— நுண்ணுணர்வில் - ஸூக்ஷ்மஜ்ஞாநத்தையுடையவனான, நுண் - ஸூக்ஷ்மம், உணர்வு - ஜ்ஞானம். இல்லென்று ஷஷ்டீஸப்தமீத்வயம். ஸூக்ஷ்மார்த்தவ்யவாயங்களிலே ஸூக்ஷ்மஜ்ஞானமுடையவனானவென்றபடி. நீலார் - நெஞ்சத்தாலே ஆர்ந்திருக்கிற, விஷத்தாலே நீலவர்ணவ்யாப்தனாயிருக்கிறனென்றபடி. கண்டத்து - கண்டத்தையுடையவனான, அம்மானும் - ஜகதீஶ்வரனானும், விஷத்தைகண்டத்திலேதரித்தஶக்தியுடைமையாலே ஜகதீஶ்வரனான ருத்ரனும் என்றபடி. நிறை - ஸம்பூர்ணனான, அந்த ருத்ரனிற்காட்டில் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி ஸம்பூர்ணனான. நான்முகனும் - சதுர்முகனும், இந்திரனும் - இந்த்ரனும், இதுக்குவிரும்புமென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். சேலேய்கண்ணார் - மீநஸத்ருஶவிஶாலநேத்ரைகளான உர்வஶ்யாதி தேவஸ்த்ரீகள், சேல - மீநம், ஏய்தல் - ஸத்ருஶமாகை. பலர் - அநேகம்பேர், சூழ - சூழ்ந்திருக்க, உபநீதமாய்ப்புதங்களுடைய ஸ்த்ரீகளையுங்கூட்டிக்கொண்டு வந்தென்றபடி. இதுக்கும்விரும்புமென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். உன்பாதம் - உன் திருவடிகளை காண - கண்டநுபவிக்கைக்கு, நோலாது - நோன்புபண்ணாதே, நோன்பு - விரதம், உன் திருவடிகளைக் கண்டநுபவிக்கைக்கு ஒருஉபாயாநுஷ்டானமின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும் என்று பதார்த்தம். ஆற்றேன் - ஆறியிருக்கமாட்டேன், உன்னைக் காணாதே தரித்திருக்கமாட்டேனென்றபடி. ப்ரஹ்மாதிகள் தனித்தனியே சொல்லுகிறபடியை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக ஆற்றேனென்று ஏகவசநநிர்தேஶம். என்று - இப்படி சொல்லி விருத்தத்தைச்சொல்லி, விரும்பும் - ஆதரியாநிற்கிற, ஸாதரமாக ஆஶ்ரயியாநிற்கிற என்றபடி. திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடாத்ரியிலேயிருக்கிறவனே, மாலாய் - பித்தாய், உன்னைக்காணப் பெறாமையாலே பித்தேறியென்றபடி. மயக்கி - மயங்கப்பண்ணி, மோஹிக்கப்பண்ணியென்றபடி. உன்னைக்காணாமையாலே பித்தேறி மயங்கும்படி பண்ணுவித்தென்கை. "அமித்ரஸைந்யம் ப்ராவ்ருஷஜலதர"மென்கிறவிடத்தில் ப்ராவ்ருஷென்றது விஷயன்றிக்கை ஸமாநாதிகரணமாய் ப்ராவ்ருட்காலமென்று ப்ராவ்ருட்காலம்போலே மயக்கியென்றதுவு ஸமாநாதிகரணமாய் என்னை மயங்கப் பண்ணியிருக்கிறவனான நீயென்றதாகிறது. வந்தாய்போலே - ஸ்ரீமஜ்ஜநகாழ்வாருக்கு வந்தாப்போலே, ஸர்வகாலமும் நான்கண்டநுபவிக்கும்படி வரத்திருவுள்ள மன்றாகில் ஸ்ரீமஜ்ஜநகாழ்வாருக்கு வந்தாப்போலே ஸக்ருத்தாகிலுமென்றபடி. அடியேன்பால் - அநந்யார்ஹனானவென்பக்கலிலே.

மூ— போலேவாராயே*

॥ அ ॥

வந்தாய்போலேவாராதாய்வாராதாய்போல்வருவானே* செந்தாமரைக்கட்செங்கனிவாய் நாற்றோளமுதே யெனதுயிரே* சிந்தாமணிகள்பகரல்லைப்பகல்செய் திருவேங்கடத்தானே* அந்தோவடியேனுன்பாத

ஆ— மயங்கியிருந்த வடியேன்பால் ஸ்ரீமஜ்ஜாழ்வானுக்கு வந்துதோற்றினப்போலேயாகிலும் வந்தென்னை யளிப்பித்தருளாயென்கிறார்.

॥ அ ॥

(வந்தாய்போலே) ப்ரதிகூலர்க்குக் கண்டவாற்றாலேயெளியாரைப்போலே யிருந்தரியையாகையாலும் ஆஸ்ரிதற்குக் கண்டவாற்றாலரியாரைப்போலே யிருந்தெளிமையாயிருக்கையாலும், நீயென்னை ஸௌலப்யைக யாரக வொஷகமொஹ ஞக்குகையாலும், நிகலகிரணஸஹிமமான ஸவர்ணமேகளாலே ராத்ரியையும் பகலாக்காநின்ற ரத்நங்களாலே யலங்க்ருதமான திருமலையிலே யெனக்காக நின்றருளுகையாலும், அடியேனொருக்ஷணமோ தரமூ முன் திருவடிகளை விஸ்லேஷிக்கமாட்டாதபடியான முன் ஸ்வமேவயாலே யடியேனை

இ— பெறுதவிஷ்த்யாதியால்) வந்தாய்போலேவாராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஜ்ஜம்த்ராதியால்)

॥ அ ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

வந்தாய்போலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலர்க்கித்யாதியால்) கண்டவாற்றாலென்றது — ஸ்வாதந்த்ர்யீயஸௌந்தர்யகாரத்தாலே என்றபடி. ஆறு - ப்ரகாரம், எளியார் — ஸாஅஹர், வாராதாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அரியையாகையாலுமென்று) அரியை - உாஅஹன், அருமையாயிருக்குமவன் அரியான், இஸ்ஸப்தம்எதிரேயிருக்குமவனைச்சொல்லும்போது அரியையென்று ரூபமாயிருக்கும். வாராதாய்போலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்கித்யாதியால்) வருவானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எளிமையித்யாதியால்) எளியாயென்கிறஸப்தம் எதிரேயிருக்குமவனைப்பார்த்துச்சொலலும்போது எளிமையென்று ரூபமாயிருக்கும். செந்தாமரையித்யாதி விஸேஷணங்களோடே எனதுயிரேயென்கிறவசநத்தின் ஸமபிவ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயென்னையித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (நிகலேத்யாதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனொருக்ஷணமோதரமித்யாதியால்) இதுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் ஸ்வமேவயாலேயித்யாதியால்) இத்தால் தாமபேக்ஷித்தபோதே காணப்பெறுமையாலே

ரு— பாலென்றுஸாத்யோபாயம். எனக்காகவென்றபடி. வாராய்- வரவேணும். * ॥ அ ॥

வந்தாய்போலே - வந்துகிட்டினவன்போலே, ஸாஅஹனவன்போலேயிருந்து என்றபடி. வாராதாய்- வந்துகிட்டாதவனை, உாஅஹனாயிருந்தவனையென்றபடி. சுநாஸ்ரிதற்கிதிஸேஷ:. வாராதானென்கிற ஸப்தம் எதிரேயிருக்குமவனைக்குறித்துச் சொல்லும்போதுவாராதாயென்று ரூபமாயிக்கும். வாராதாய்போல் - வந்துகிட்டாதவன்போல், உாஅஹன்போலே யிருந்தென்றபடி. ஆஸ்ரிதற்குத் தங்களாகிறநத்தைப் பார்த்தால்நமக்கவன் உாஅஹனென்று தோற்றும்படி இருந்தென்றபடி. வருவானே - வருமவனே, ஸாஅஹனாயிருக்குமவனை என்றபடி. செந்தாமரைக்கண் - அருணதாமரஸஸிமலோசனனை, கட்செங்கனிவாயென்கிற விடத்தில் ணகாரஸ்ய ககாரலோபம் ஸந்திகார்யம். செங்கனிவாய் - அருணஸமஸத்ருஸமானவயரத்தை யுடையவனை, விம்பாதரனையென்றபடி. நாற்றோள் - சதுர்புஜனை, அமுதே — சுக்ருதமான, ஸத்ருஸமோஹனை யென்றபடி. எனது - மதீயமான, உயிரே — ப்ராணனை, இந்த ஸௌந்தர்யத்தை எனக்கு யாரகவொஷக மொஹ்யங்களாக்கினவனை யென்றபடி. சிந்தாமணிகள் - சிந்தாமணிகளுடைய, பகர் - தேஜஸானது, சிந்தாமணிகள்போலே யபேக்ஷிதார்த்தங்களாய்க்கொண்டு வேங்கடகிரிதடங்களிலே யிருக்கும்மாணிக்கங்களுடைய தேஜஸானது என்றபடி. பகர் - தேஜஸ், அல்லை - ராத்ரியை, அல்லு ராத்ரி, பகல்செய் - பகலாக்காநிற்கிற, "ஸகூர்த்திர்ஷாமெஹாவாஸ்யஸக்தி" என்னுமாப்போலே பகலேயாம்படி ராத்ரியையுங்கூடப் பகலாககாநிற்கிற என்றபடி, திருவேங்கடத்தானே— ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே, அந்தோ - ஐயோ, ஸத்யஹ்யநீயஸாவனராய் ஆஸக்திஸபத்தாலே அந்தோ என்கிறார். அடியேன் — நிரூபாதிகஸேஷபூதனை நான், உன்பாதம் - உன்னுடையதிருவடிகளை, இறையும் - அல்பகாலமும், க்ஷணமாத்ரமுமென்றபடி.

மூ—அகலகில்லேனிறையுமே*

அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா* நிகரில்புகழாயுலகம்மூன்றுடையாயென்னையாள்வானே* நிகரிலமரர்முனிக்கணங்கள்விரும்புந் திருவேங்கடத்தானே*

ஆ—உன் திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்கிறார்.

(அகலகில்லேன்) ஸ்வாபாவிககாருண்ய ஔதார்யாதிகளையுடையையாய் ஸர்வஸ்வாமியாய், உன்னுடைய குணங்களாலே ஸர்வஸ்வாமியாய், திருநாட்டிலே அஸ்கலிதவேத்யைக போகராயும் அஸ்கலிதஜ்ஞாநாநுபவைக போகராயும்

இ—இனி ஒருக்ஷணமாத்ரமும் பிரிக்கமாட்டேனென்கிறாரென்று ஸம்க்ஷிப்தவ்ருத்திகை.

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

நிகரில்புகழாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபாவிகாதியால்) புகழாயென்றது - குணஸாமாந்யவாசகமாயிருந்ததேயாகிலும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள் நிர்ஹேதுகஹேதுஸாதாரணங்களாகையாலும், வாத்ஸல்யௌதார்யஸௌஶீல்யாதிகளெல்லாம் காருண்யத்தின் கடுகளாகையாலும், ஸர்வகுணப்ரதாநமான காருண்யகுணமே இங்கே விவக்ஷிதமென்று கருத்து. உலகமூன்றுடையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமியாயென்று) என்னையாள்வானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) அமரரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேஇத்யாதியால்) "தேவாஃ ஜ்ஞாநாநந்தநமீஶாஃ" என்றிப்படி தேவஶப்தம் ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே வ்யாக்யாதமாகையாலே தேவஶப்தம் ஜ்ஞாநாநந்தமான ஸூரிஶப்தம் ஸ்வஸ்வரூபாநுபவைகபோகரைச் சொல்லுமென்றுகருத்து. முனிக்கணங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸ்கலிதஇத்யாதியால்) முநிஶப்தம் மநநஶீலரைச்சொல்லுகிறதாகையாலே ஜ்ஞாநாநுபவநிஷ்டரைச்சொல்லுமென்றுகருத்து. த்ரிதீபவாதத்தில் நிகரிலென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (நிரவதிகாதியால்) இப்படிநிகரிலென்று விஶேஷிக்கையாலே இங்கு ஸூரிஶப்தமும் முநிஶப்தமும் நித்யவிஷயமென்றுகருத்து. விரும்புமென்கிறதற்குத்

ப—அகல்- விஶ்லேஷிக்க, கில்லேன் - ஶக்தனாகிறிலேன், கிற்கை- ஶக்தனாகை.

இறையும்- லேஶத்தும், க்ஷணகாலமுமென்றபடி. அகல- விஶ்லேஷிக்க, நிரதிஶயபோக்யமான விந்தத் திருமார்வை விஶ்லேஷிக்கவென்றபடி. கில்லேனென்று- மாட்டுகிறிலேனென்று, நித்யஸம்ஶ்லேஷம் நடவாநிற்கச் செய்தேயும் அவன் திருமார்வின் போக்யதாதிஶயத்தாலே நவம்நவமாகப்பிறக்கிற வாஸக்த்யதிஶயத்தாலே விஶ்லேஷிக்கமாட்டேன் விஶ்லேஷிக்கமாட்டேனென்று சொல்லா நின்றுகொண்டென்றபடி. இதுக்கு உரையுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். அலர்மேல்- புஷ்பத்தின் மேலேயிருக்கிற, பத்மவாஸிநியானவென்றபடி. பத்மத்திலே பரிமளம் வடிவுகொண்டாப்போலே நிரதிஶய போக்யமாயிருக்கிறவளுங்கூட வகலகில்லேனி றையுமென்றும்படி யிருக்கிறது உன்னுடைய போக்யதையென்றுகருத்து. மங்கை - யௌவநயானவள், நித்யயௌவநஸ்வபாவையான பெரியபிராட்டியாரென்றபடி. உரைமார்பா — வஸியாநிற்கிறதிருமார்வையுடையவனே; உரைகை - வஸிக்கை. நிகரில் - ஸத்ருஶரஹிதங்களான, நிகர் - ஸத்ருஶம். புகழாய்- புகழையுடையவனே, புகழ் - குணவத்தாப்ரதை, புகழையுடையவன் புகழான். புகழாயென்று ஸம்போதநம். இத்தால்காருண்ய வாத்ஸல்யாதிகுணவத்தைச்சொல்லித்து. மூன்றுலகமென்றுமாறியநப்பது. மூன்று - த்ரிவிதங்களான, உலகம்- லோகங்களை, லோகத்ரயஶப்தம் ப்ரதாநவிஶேஷங்களான வேதநாவேதநங்களையென்றபடி, உடையாய்- ஸ்வமாக வுடையவனே, இத்தால் தன்பேறாக ரக்ஷிக்கைக்கீடான ஸ்வாமித்வஞ்சொல்லித்து. என்னை - அநந்யகதியனை யென்னை, ஆள்வானே — அநந்யஶரணத்வமெங்கும் ஸம்ஸ்ரயித்தாளாநின்றவனே, இத்தால் ஸௌஶீல்யஞ்சொல்லித்து. நிகரில் - ஸமஸ்த ப்ரஜைகளிலே ஸத்ருஶரஹிதரான, அமரர் - தேவர்களும், ஸமஸ்ஜ்ஞாநாநந்தநிகராதிகரான நித்யஸூரிகளுமென்றபடி. முனிக்கணங்கள் - முநிகணங்களும், ஜ்ஞாநாநுபவநிஷ்டரான ஸூரிகளுடைய கூட்டங்களுமென்றபடி. விரும்பும் மிகவுமாதரிக்கும்படியான், இருட்டறையிலேவிளக்குப்போலே எம்பெருமானுடைய வாத்ஸல்யஸௌஶீல்ய காருண்யாதிகுணங்களமிகவும் ப்ரகாஶிப்பதுஸம்ஸாரதேஶத்திலேயாகையாலே இப்பாட்டு அதீபகுணப்ரகாஶநாதிஶயத்தையிட்டு ஸூரிகள்திருமலையைபரமபதத்திற்காட்டிலும் மிகவும் ஆதரியாநிற்பரென்று கருத்து. திருவேங்கடத்தானே-

மூ—புகலொன்றில்லாவடியேனுன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே * ௰॥
அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந் தடியீர்வாழ்மின்னென்றென்றருள்

ஆ—நிரவத்³யராயிருந்த நித்யஸித்³த⁴புருஷர்களுக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமலையிலே, அநந்யாஶ்ரிதவிஶேஷ ஶேஷியோக ஶரண்யனைக்கொண்டு நின்றருளுவதுஞ்செய்த உன் திருவடிகளை, அநந்யஶரணனான வடியேன் அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக ஶரணம் புகுந்தேன், இப்போதே நிரதிஶய ப்ராப்யங்களான யுன்திருவடிகளிலே ஸர்வகாலமும் ஸர்வவித⁴கைங்கர்யமு மடியேன் பண்ணப்பெறவேணு மென்கிறார். ௰॥

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ப்ருஹணீயமானவென்று) திருவேங்கடத்தானேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலேயித்யாதியால்) புகலொன்றில்லாஎன்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (அநந்யஶரணனாயித்யாதியால்) அமர்ந்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டென்று) ப்ரயோகத்திலபிப்ரேதார்த்த²மருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) இங்குபிராட்டிக்குப்புருஷகாரத்வஞ்சொன்னது இவளுடைய ஸந்நிதா⁴நவிஶேஷணத்வத்துக்கு உபலக்ஷணம். அல்லதவ்விஶேஷணத்வத்தை வ்யவச்சே²தித்தபடியன்று. த்³வயத்திலும் தத்³விவரணமான பூர்வத்திலு மிப்பாட்டிலுமிவளுக்கு ஸந்நிதா⁴நவிஶேஷணத்வம் ஸர்வஸம்மதமாயிருக்கையாலே அத்தையிங்கே வ்யவச்சே²திக்கக்கூடாதிறே; ஆகையாலிவ்விஶேஷணத்வத்தை எடாதே புருஷகாரத்வத்தைஎடுத்தது எம்பெருமானிற்காட்டில் இவளுக்குள்ளவேற்றஞ்சொல்லுகைக்காகவாமத்தனை. புகுந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶரணம்புகுந்தேனென்று) பாட்டிலபிப்ரேதார்த்த²மருளிச்செய்கிறார் (இப்போதேயித்யாதியால்) "அந்தோவடியேனுன்பாதமகலகில்லேனிறையு" மென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லி இப்பாட்டிலே உன்னடிக்கீழ்அமர்ந்துபுகுந்தேனென்றுசொன்ன விஶேஷஸ்வாரஸ்யத்தாலு மிப்பாட்டு ஶரணாக³திபரமான த்³வயத்தினுடைய வ்யாக்²யாநரூபமாகையாலே உத்தரவாக்யார்த்த²முமிங்கு சொல்லவேண்டுகையாலும் ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வக பரிபூர்ணப்ராப்யார்த்த²ப்ரார்த்த²நமிங்கே அபிப்ரேதமென்றுகருத்து. இத்தால்ஶரண்யமாயிருப்பதோர் உபாயஸ்வீகாரமல்லது பரிபூர்ணப்ராப்யார்த்த²ஸித்³தி⁴யாதென்று அவனருளிச்செய்தவாறே யிப்பாட்டிலேஶரணாக³தியைப்பண்ணுகிறாரென்றுஸங்க³திஸூசிதமாச்சு. இப்பாட்டுத்³வயார்த்தா²நுஸந்தா⁴நமாகிறபடி எங்ஙனேயென்னில்? ப்ரயோகத்தாலே ஶ்ரீமத்பதா³ர்த்த²மும் த்³விதீயத்ருதீயபாத³ங்களாலே காருண்யவாத்ஸல்யாதி³கல்யாணகு³ணகு³ணபூர்ணமான நாராயணபதா³ர்த்த²மும் புகலொன்றில்லாவடியேனென்று ப்ரபத்³யேஎன்கிற க்ரியாபத³த்திலுத்தமனில் விவக்ஷிதமானவர்த்த²மும் உன்னடிக்கீழென்று சரணபதா³ர்த்த²மும் புகுந்தேனென்று க்ரியாபத³த்திலர்த்த²மும் சொல்லி அமர்ந்தேனென்று அநந்யப்ரயோஜநத்வேந உத்தரவாக்யார்த்த²மும் ஸூசிதமாகிறதிறே. ௰॥

ஸ—ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறவனே? ஸம்போ³தி⁴. இத்தால்ஸௌலப்⁴யஞ்சொல்லித்து. உன்னடிக்கீழ் - கீழ்ச்சொன்ன ஆஶ்ரயணஸௌகர்யாபாதக காருண்ய வாத்ஸல்யாதி³க ஸௌஶீல்யஸௌலப்⁴யவிஶிஷ்டனான உன்னுடைய பாத³பத்³மத்திலே, புகலொன்றில்லாவடியேன் - ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயமொன்று மில்லாதவனாய் நிரவதி⁴காநந்யார்ஹஶேஷபூ⁴தனான நான், புகல் - க³தி, உபாயமென்றபடி. நானுனக்கு நித்யஸாபேக்ஷமாகையாலும் ஸர்வஸாமர்த்²ய நிரபேக்ஷனான வெனக்கு மத்⁴யஸ்த²ரில்லாமையாலும் என்னுடைய ரக்ஷணபா⁴ரத்தை நீ சுமவாதொழியவொண்ணாதென்றுகருத்து. அமர்ந்து - ப்ரத்யக்ஷிதனாய், ப்ரயோஜநாந்தரங்களை வாங்கிக்கொண்டுஎன்னைவிட்டுப்போகாதே ஸ்வரூபைகப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபாநுரூபவ்ருத்திபோலே கைங்கர்யமாத்ரபரமான ப்ரீதியை யுடையனா யென்றபடி. புகுந்தேன் - ப்ரவேஶித்தேன். ப்ரபந்நனானே னென்றபடி. உன்திருவடிகளே என்னுடைய ரக்ஷணபா⁴ரத்தைச்சுமந்தருளாக அத்⁴யவஸித்தேனென்று பா⁴வார்த்த²ம். * ௰॥

அடியீர் - ஆஶ்ரிதரானஜனங்காள்? அடிக்கீழ் - உங்களுக்கிஷ்டமான வென்னுடைய பாத³பத்³மத்திலே, அமர்ந்து - ப்ரதிஷ்டிதராய், ப்ரயோஜநாந்தரத்தில் ருசியன்றிக்கே இதிலேஸ்தி²ரமான ருசியை யுடையவராயென்றபடி. புகுந்து - ப்ரவிஷ்டராய், கைங்கர்யைகபோ⁴கிகளாயென்றபடி. வாழ்மின் - வாழுங்கோள்?

மூ—கொடுக்கும்* படிக்கேழில்லாப்பெருமானைப்பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன்*முடிப்பான்சொன்னவாயிரத் துத்திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்தும்* பிடித்தார்பிடித்தார்வீற்றிருந்துபெரியவானுண்ணிலாவுவரே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(அடிக்கீழமர்ந்து) ஐஶ்வர்யகைவல்யாதிகளாய்க்கொண்டு தன்றிருவடிகளை ஶரணம்புக்கவவர்களுக்கு ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களைக் கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிற நிரவத்யமான வாத்ஸல்யத்தையுடைய திருவேங்கடமுடையானைச்சேர்ந்து முடிக்கைக்காகத் திருமலையில் ஸூக்தியைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழியை யாஶ்ரயித்தவர்களை யாஶ்ரயித்தவர்களே, திருநாட்டிலே ஸகலவைஷ்ணவஸாம்ராஜ்யத்திலே யபிஷிக்தராய் ஸகலகாலமும் ஸகலஶேஷவ்ருத்தியும் பண்ணிக்கொண்டு வர்த்திக்கப்பெறுவாரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ—அடியீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்வர்யகைவல்யாதிகளித்யாதியால்) அடிக்கீழித்யாதி படிக்கேழில்லாஎன்பதற்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களையித்யாதியால்) முடிப்பான்சொன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், சேர்ந்தமுடிக்கைக்காகவென்று) அடைந்துதிருகைக்காக வென்றபடி. அடைந்து-க்ருதார்த்தராகைக்காகவென்கை. திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலித்யாதியால்) பிடித்தார்பிடித்தாரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஆஶ்ரயித்தவர்களையித்யாதியால்) பெரியவானுள்வீற்றிருந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேஇத்யாதியால்) நிலாவுவரென்கிறதையுரைக்கிறார் (வர்த்திக்கவித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ப—அருஞ்சியுங்கோள், என்றென்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, ஆஶ்ரிதஜனங்களுக்குத்தனித்தனியே யிப்படி சொல்லியென்றபடி. அருள்கொடுக்கும்படி - க்ருபையைகொடுக்கும் ப்ரகாரத்துக்கு, க்ருபைபண்ணுகிற ப்ரகாரத்துக்குஎன்றபடி. கேழில்லா - ஸத்ருஶராஹிதனை, கெழ் - ஸத்ருஶம் ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்திலே தனக்கு ஸத்ருஶரில்லாதவனை என்று பதார்த்தம். பெருமானை - ஸர்வாதிகனை, இதுக்குச்சொன்னவென்கிறதோடே அந்வயம். பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன் - நல்லகழனிகளை யுடைத்தான திருநகரியிலிருக்கிற வாழ்வார், பழனம் கழனி, இங்கு ஶாகவார்த்திவவதாரஸ:. முடிப்பான் - முடிக்கவிச்சையுடையவனாய், முடிக்கை - தீர்க்கை, எம்பெருமானையடைந்துக்ருதக்ருத்யனாய்த் திரிகைக்கு இச்சையுடையவராயென்றபடி. சொன்ன - அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில். திருவேங்கடத்துக்கு - ஸ்ரீவேங்கடமிசிக்கு ஶேஷமான, தத்ஸமர்தாதிஶயங்களை வர்ணித்ததானஎன்றபடி. இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாட்டுகளையும், பிடித்தார் பிடித்தார் - ஆஶ்ரயித்தவர்களையாஶ்ரயித்தவர்கள், இத்தைஸாதரமாக வநுஸந்திக்கிறவர்களை யாஶ்ரயித்தவர்களென்றபடி. பெரிய - அவஸ்திஸாஹுமஸ்ஸமமான, வானுள் - ஆகாஶத்திலே, வான் - ஆகாஶம், பரமவ்யோமத்திலே என்றபடி. வீற்றிருந்து - வீறுபெற்றிருந்து, வீறு உத்கர்ஷம். ஐஶ்வர்யஸாம்ராஜ்யத்தைபெற்றிருந்துஎன்றபடி. நிலாவுவர் - வர்த்திப்பார், நிலாவுகை - வர்த்திக்கை. பாரதந்த்ர்யவ்ருத்தியன்றிக்கே நித்யமாக வர்த்திக்கப் பெறுவரென்றபடி. * * * ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதி ஸ்ரீமத்வரவரமுநீந்த்ர ஸ்ரீசரணாரவிந்தாப்யாம் நம:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவலி:.

(உலகமுண்டபெருவாயா.)

ஸ்வத்ராணார்த்ரவக்ராணதயா சைவ ஸாத்ம்யாதிதேயேந
ஸாநாவிஶ்யாஸதாநாத் ஸாமாநஸஜநாதிவ்யதேஶாவலத்ய ।
ப்ராப்யப்ராப்யவ்யயோ ஶாஸ்வஜநவிஜநயோ:ஸத்ப்ரவத்ஸல்ய ஸாமாத்
ஏகாந்தாயஸ்ஸாரண்யம்ப்ரபேதிஸ தவிதிதம் வேங்கடேஶம் ஶஶாஸ: ॥ ॥௬௰॥

(ஸ்வத்ராணார்த்த) உலகமுண்டபெருவாயா - ப்ரளயாபத்திலே எல்லாரையுந் திருவயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்தருளுகையாலும், (ஆஶ்ரிதவக்ராணதயா) கொடுவல்லசுரர் குலமெல்லாஞ் சீறுவெரியுந்திருநேமி வலவா - ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே சீறுகிற திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (சைவ

(ஸ்ரீ — தா — ஸாத்யஹிம ஸ்ரீந்ர) அணிமேகவண்ணா - ஷாட்குண்யஸமக்ரஸௌந்தர்யத்தையுடையவனாகையாலும், ஆஸ்ரயத்தாலே சுநத்துரமாயெயிலே "திருமாமகள் கேள்வா தேவா" என்று சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீயபதித்வம் ஸம்ஸூசிக்கப்படுகிறது, (ஸ்வாநாம் விஸ்வாஸதாநாத்) புணரா நின்றமரமேழெய்த வொருவில்வலவாவோ — ஸத்வஸாம்யங்களை ஸேதித்துக்காட்டி "விஸ்வஸ்யஸ்ஸம்ஸ்ரஹாதகாவி:" என்கிறபடியே ஸ்வாஸ்ரிதர்க்கு விஸ்வாஸத்தையுண்டாக்குமவனாகையாலும், (ஸாமரணஸஜநாத்) இமையோர்களேத்தி யிறைஞ்சியினமினமாய் இமையோரதிபதியே - அயர்வறுமமரர்கள் திரள்திரளாகவந்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணி அடிமைசெய்ய அவர்களாஸ்ரயணத்துக்கு ஸுலபனாய் நிற்கையாலும், (திவ்யதேஸாவஸ்த்யா) நீலார்கண்டத்தம்மானும் இத்யாதி - தேவதாந்தராதிவிஷயமற வெல்லாருமாஸ்ரயிக்கும்படி திவ்யமான திருமலையிலே நின்றருளுகையாலும், (ப்ராப்யப்ராபகத்வ யோமாகஸஜநவிஜநயோ:) வந்தாய்போலேவாராதாய் வாராதாய்போல்வருவானே - ஆஸ்ரிதர்க்கரியனைப் போலே ஸுலபனுமாய் அநாஸ்ரிதர்களுக்கெளியனைப் போலே துர்லபனுமாயிருக்கையாலும், (ஸர்வப்ரவ்ருத்தஸஹாயாத்) அகலகில்லேனிறையுமித்யாதி - ஸர்வர்க்குமாஸ்ரயணீயையாய் தன்னை யாஸ்ரயித்திருக்கிற பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாதவனுமாய் வாத்ஸல்யஸௌஸீல்ய ஸௌலப்ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஸக்தித்வ ஸத்யகாமத்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வ பரமகாருணிகத்வ க்ருதஜ்ஞத்வ ஸ்திரத்வ பரிபூர்ணத்வ பரமோதாரத்வாதி கல்யாணகுணவிஸிஷ்டனுமாகையாலே சகிஞறரான வெல்லாராலும் ப்ராப்யனாகையாலும், ஸர்வவேதாந்தங்களிலும் ஸாத்யமிஸிவேதனான திருவேங்கடமுடையானை ஸர்வலோகஸரண்யனாக "உலகமுண்டபெருவாயா" என்கிறதஸகத்திலே ஆழ்வார் உபதேஸித்தருளினாரென்கிறார். ॥ 59 ॥

> உச்சம் ஸம்ஸாரசக்ரம் ஸ்வயமிதி கதயஸ்ஸந்ததம் ஸாயிநாம் யோஜநாஹம்
>
> க்ஷிப்தம் மே ஸ்வஸ்திதிர்வை விஹிதவிஜநம் ஸாதிதவேதநார்த்தம் ।
>
> யத்ர ஸ்வாதீநம் நிக்ஷேபகவஸஹாயகிமவஸ்துஸம்ஸாரி
>
> தேவைஸ்ஸ்வப்யாஸ்ரயேத ஸம்ப்ராபநஸாதநஸம்ப்ராபஷட்ஸரண்யம் ॥ 60 ॥

இப்படி ஷஷ்டஸதகத்திலே பத்துதஸகங்களாலும் ப்ரகிருதிதங்களான குணங்களைஸம்ஸூசித்தருளுகிறார்.

ஆஸ்ரயணீயனாக வஸிஷ்டனுமாய், ஆஸ்ரிதரிருந்தவிடத்தில் தானேவந்துமேல்விழுமவனாய், விரோதிகளானவஸ்துக்களை வஹிப்பிக்குமவனாய், ஸ்வகீயவஸ்துக்களாலே ஸர்வஸ்ரக்ஷகனுமாய், ஸௌபாக்யஸம்பாதநங்களோடே விவஹிப்பிக்குமவனாய், ஆஸ்ரிதருடைய சுபஸம்ஸ்காரதோஷாதிஸாதகனுமாய் விஸிஷ்டஸம்பத்தில் மாஸ்ரிதர்க்கு ஸ்ரேயஸாதிகளையுண்டாக்குமவனாய், ஆஸ்ரிதரைத் தன்னோடேவஹிப்பித்த ஜநங்களிட்டவழக்காம்படியான விஸ்மிருதியத்தையுடையனுமாய், விஸேஷித்துக்கரக்ஷகனுமாய், ப்ராபநத்துக்கு ஸாதநனுமான திருவேங்கடமுடையானை ஸர்வலோகஸரண்யனாக ஷஷ்டஸதகத்திலே ஸடகோபர் ஸ்தாபித்தருளினாரென்கிறார். ॥ 60 ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:.

ஆறும்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

த்ரமிடோபநிஷத்ஸார:.

> அநாத்யேநாநு ஸம்ஸாரஸாகரே சநஜநித: ப்ரணதார்த்திஹர: ப்ராபநவிபாகரக்ஷித:।
>
> சராசரமேயவஜ்ஞம் விரஹவிரஹித ஸர்வஸ்வஸ்வதந்த்ரஸ்வாமிநிஷ்டோ ஸ்ரீநிவாஸமேணாயாதிஸரணம் ॥ 13 ॥
>
> ஸாரஸாரமேஸ்வரம் ஸ்வயம்ஹிம தம்மேஸ்வரியக்கம் நிமித்தை:க்ஷேமம் பரவிவகநம் ஸ்வாநிகஸ்வம்।
>
> நிதாநம்யத்ராதே வக்ஷகவஸஹிதம் அடமாதநஸ்மைவ ஸ்வேவிகம ஸரண்யஸ்திதிம் ॥ 14 ॥

இஸ்லோகத்தில் கீழ்பத்துகளுக்கும் மேல்பத்துக்குமுள்ள ஸங்கதியை அருளிச்செய்கிறார் (அநாதீத்யாதி) ஸௌலப்ய ஸௌஸீல்ய ஸமாஸ்ரயவிக்ரஹஸ்வ ஸர்வஸௌஹார்த்திஸாயிங்களாலே ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயனாய் ஆஸ்ரிதரக்ஷிதனைப் பிரதிஸ்யாநநு ஸம்ஸ்ருஷ்டியாயிருக்கிற பரமபுருஷனுடைய, காரணவிஸேஷமின்னதென்றறுதியிட வொண்ணாமையாலே நிர்ஹேதுகமென்னலாம்படி ஸாவஸாஹியான க்ருபையென்னும் காரணமடியாக அவன்தான் வேதநனை ப்ராபநத்திலேமூட்டும்படிகளிருக்கும் படியை ஐந்தாம்பத்தில் அருளிச்செய்தார். பரமபதஸோபாநத்தின்படியே விவேகநிர்வேத விரக்த்யாதிகளையுண்டாக்கினபடியென்கை. மேல் ஆறும்பத்தில் — நெடுங்காலமிழந்த நம்மைத்திருவுள்ளம்பற்றி ஸரணன்என்றுகொண்டு அவனது

ப்ரபதநஸாதநத்வத்தை ஸ்ரீஸூக்திகளின்றுகொண்டு தாம் அகிஞ்சநராய்ப் பிறரை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஶரணாகதி பண்ணியருளுகிறா ரென்கிறார். * * *

அங்க்யஸ்வாந்தஸ்வஸாம்யா காருண்யேநைவ கர்த்தா நஜநிதஃ ப்ரணேதா ஸ்வஜநப்ரணயிநஃ, விரவிரஹிதஸ்ய ஸாத்தநேஷ்டேநேஷ்டே நேநவாஸ்யாத்மக்லிஷ்டம் ஸம்யமஷம். ஆவாப்யேஷ்டாப்ரஸூதே ஶரணகோசராதி, இது ஆவாப்யநிர்தேஶயிருக்கும்படி. * * ௧௫

இச்லோகத்தில் ப்ரபதநஸாதநத்வ ப்ரதிபாதகமான ஆரம்பத்தில் பத்துத்திருவாய்மொழிகளாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட பத்துக் குணங்களையும் அடைவே அருளிச்செய்கிறார் (ஶாஸ்த்ரமொ ரோம்பதிக்) முதல் திருவாய்மொழியில் 'விஶ்வம் ஸ்வஸ்வரூபமே' உத்தாநஶ்லக்ஷணஸம்பிதரான ஆவாப்யர்களை குருகுமுதலானவை களாக நியந்த்ருத்வஸ்வ ஶரீரமாக வசித்துத்தரித்திடுகையாலே ஆவாப்யத்வாராப்ய ரென்றருளிச்செய்தார். இரண்டாந் திருவாய்மொழியில், கேட்டாரடைய நீராப்படி நெடும்போது கூடக்கூப்பிடாநிற்கச்செய்தே அவன் வாராமையாலே ப்ரணயரோஷத்தாலே வாராதேவனிருக்க அஸஹ்யமிக்கும் ஸமயத்தே விஷயத்தில் அவன்தானேவந்து மேல்விழுந்து இவன் அஸிஷ்டநத்தைமாற்றிக் கலந்தருளும்படியை அநந்யபக்ஷத்தாலே அருளிச்செய்து அம்மோஹத்தாலே ஸஹிஷ்ணுத்வ ஸம்பவிஷயே ஸமயஸிம்ஹா வென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில், ஸாஷநாயிகாநாயகவைராக்யவிஶேஷவிபக்ஷஸூக்திகளுடைகையாலே 'ஸம்ஶ்லேஷ' மென்றால 'ஸம்ஶ்லேஷ' என்கிறத்தோடே நில்லாதே 'ஸம்ஶ்லேஷ' என்னும்படியானாலும் அவன் ஸ்வஸத்திலே ப்ரபதநத்திலே மூட்டிவைப்பன் என்றுகொண்டு விராஜபதநாநஶாஶ்வதக ஶக்தியாக்கனென் றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில்- தன் நிரவதிக காருண்யமடியாகத் தனக்கு அஸிஷ்டமானவர்கள் தன்னைவிட்டுப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதபடி பண்ணவற்றான திவ்யாவதாரங்களை யருளிச்செய்கையாலே வத்ஸலதாகஷ்டசவாஸித்வத்தையருளிச்செய்தார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் 'இப்படி தாழ்வுஶீலரைக்கிடையாதபோது' விஶேஷகஸம் ஸமஷ்டம் ஸகாஜ வாஸ வஶிஷ்டாயஷ்ட' என்று அருளிச்செய்த கணக்கிலே ஸுஶீலவிராஜஶீலர்யாராகிலுமாம் அவரைவஶிகரிக்கவ்ராவ்ருமென்றுகொண்டு தாய்மாரைவிட்டுப்போந்தபெண்பிள்ளைபடியைப்பேசுகையாலேஹளவா யிகஸ்வயாவிஷயகங்களென்றருளிச்செய்தார். 'ஸ்வாதாஸக்ஷ்டவஸ்யாஸ்ய விதாவஶராவஸ'' என்கையாலே அல்லாதார்எல்லாரும் வாரிறே; ஆறாந்திருவாய்மொழியில் ஸ்வாஶ்ரயவிரோதிகளைப்போக்கி அவன்நம்மைக்கைக்கொள்ளுமவனென்றுகொண்டு 'நஹிதேஜீவிதோராஜேஷ்ட பேவாபேஷ்டநஷ்டவஷ்டஷிபணேஃ'' என்கிறபடியே இவர் அஸிஸ்வயிபன்ன அவைதான்தன்னடையையே போனபடியையருளிச்செய்கையாலே ஆஸ்ரிதருடைய அஹங்காரதஶகார வாதாஷ்டமேஷ்டிகளை அபஹரியாநிற்பன் என்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில் எழுந்துநடக்கப்புக்கால் ஓரடிபேர்த்து வைக்கவும்மாட்டாதபடியான அவஸாதஶேஷ யிலும் நெடுந்தூரம்நடந்துவரும்படியான ஶக்தியையும் மஹாகாவ்யாஶஜநாவஶநாஷிஸமமும்பான வெ யஷ்டிகளையும் எம்பெருமான்தானே உண்டாக்கிவைக்கும்படியை யருளிச்செய்தார். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் தன்விஶ்லேஷத்தையும் ஸாஷிகரைத்தன்னோடுசேர்த்தவிட்ட வழக்காய்ப் அவன்வைத்தருளினபடியை அருளிச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் அவனைக்ஷணமும் பிரிந்திருக்கமாட்டாத ஸ்வபாவத்துக்கு அநயஷ்டமென்றருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியில் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளில் ஸாம்யமாக ஶரணாகதி பண்ணுகையாலே ஶரண்யவ்யாபக ஶரண்யங்களில் குறைவிலாதவனென் றருளிச்செய்தார். இப்படி ஶேஷிகஅரமாஶ்ரயாஷிகளாலே எம்பெருமான் ப்ரபதநஸாதனமென்றருளிச்செய்தாராயிற் றென்கிறார். ஶேஷமாஶவகாஃ ஸாஷிதாநாஅஹங்காராதிநாஶமபஷ்டஷ்ட. மத்யஷ்டாநாம் பொஜ்யஷ்டகாக அஸஹ்யவஸித்தருளினார் என்கை. ஶாஜீ. ௧௫

ஸ்ரீமதேஶ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸாய ஶடாரிஶேஷிகாயநமஃ.

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாயநமஃ.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆரம்பத்துமுற்றிற்று.

*

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே சடகோபாய வரவரமுநயே நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

திருவாய்மொழி — ஏழாம்பத்து.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(உண்ணிலாவிய) இப்படி எம்பெருமானைச் சரணம்புக்கு என்னுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப் போக்கி என்னை யடிமைகொண்டருளவேணுமென்று அபேக்ஷிக்கச்செய்தேயும் அவனுக்கு தம்முடைய திருவுடம்பிலுள்ள வ்யாமோஹத்தாலு மிவரைக்கொண்டே திருவாய்மொழியை முடிக்கத் திருவுள்ளமாகையாலு மிப் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைத் தவிர்த்தருளாமையாலே பண்டுபோலே இந்த்ரியங்கள் நடுவே தாமிருக்கிறபடியைக்கண்டு இவர்தம்முடைய கரணங்கள ப்ராக்ருதவிஷயவிமுகமாய் பகவதநுபவமா யிருக்கச்செய்தேயும் விஷயப்ரவணகரண ஸஜாதீயமாகையாலு மின்னமும்வர வநாதிகாலமெல்லாம் விஷயப்ரவணமாய் பகவதநுபவவிரோதியாகை யாலுமிப்போது மஹாத ஸம்ஶ்லேஷ ப்ராதிகூல்யமாகையாலும் ஹேயமாகையாலே பகவத் ஸம்ஶ்லேஷாநர்ஹமாகையாலுமிவற்றினுடைய துர்ப்பலத்வத்தாலே விஷயங்களில் ப்ராவண்யத்தைப்போலே யதிமாத்ரமாக எம்பெருமானைக் காணப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே வ்யஸநருமாய்க்கொண்டு எம்பெருமானை நோக்கி இக்கரண ஸம்பந்தத்தைத் தவிர்ப்பித்தருள வல்லையாயிருந்து வைத்துத் தவிர்த்தருளாமையாலே நீ இவற்றையிட்டு என்னை ஹிம்ஸிப்பித்து உன்திருவடிகளில் சேராதபடி பண்ணுகிறாய்? இத்தாலுனக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு ஶரணாகதரக்ஷணைகனே இவற்றினின்றுமுன் திருவடிகளிலே யென்னை வாங்கியருளாயென்று

ஸக்ருந்நிஶ்சித்ய ஸம்ஸாரே நிர்வாணா நிஷ்க்ருதிஸ்ஸ்வதோநாத்மஸாரதி:।
ஶரணாகதரக்ஷணகரணாந்தரேப்யோ ஶ்ரீரங்கநாயகம் ஶ்ரீவரநாதமயே॥

ஏழாம்பத்து.

இ— ஸர்வேஶ்வரனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தனாய் ஶரணாகதரக்ஷணைகனாயிருக்கிற திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே இப்படி ஶரணாகதி பண்ணினவநந்தரம் க்ருதக்ருத்யராகையாலே நிர்ப்பரராய் நிர்ப்பரராய் நிஸ்ஸம்ஶயராய் ஸ்வஷ்டதநமாயிருக்க ப்ராப்தமாயிருக்க விபரீதத்திருவாய்மொழியிலே இந்த்ரியங்களே என்னை ஹிம்ஸிக்கிறனவென்றும் நீ யென்னைக்கைவிடப்பார்த்தாயென்றும் சொல்லிக்கொண்டு க்லேஶமடைந்து பண்ணுகை யஸாதாரணமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) பண்டுபோலேயென்றது - ஸம்ஸாரியல்லாதபோலே யென்றபடி. முடியானேயில தான் சொன்னபடியே தம்முடைய கரணங்கள் பகவத்விஷயப்ரவணங்களாயிருக்க விக்கரணங்கள் நடுவே தாமிருக்கிறதாலேதத்தாலே பித்தனையலற்றுகை ஸஹஜவிஷயமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தம்முடையகரணங்கள் ப்ராக்ருதவிஷயேத்யாதியால்) அநாதிகாலமித்யாதியாலே ஹேயத்வகத்திலே இந்த்ரியங்கள் விரோதிகளாயிருந்தபடியு மிப்போது மித்யாதியாலே வர்த்தமாநகாலத்திலும் விரோதிகளாயிருக்கிறபடியும் ஹேயமித்யாதியாலே பவிஷ்யத்காலத்திலும் விரோதியாகத்தக்கபடியும் சொல்லிற்றாயிற்று. மஹிதஸ்த்வாஸள ஸம்ஶ்லேஷ ஸ்ரீவிஷ்ணு ஹ:. மஹிதஸம்ஶ்லேஷமாவது ஸ்வேதரஸாதாரணமான பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம். இவருடைய கரணங்கள் ப்ராக்ருதவிஷயவைமுக்யங்களாயிராவிட்டாலும் எம்பெருமான் ஸந்நிதியுமையாலே அவனோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ப்ரதிபந்தகங்களாயிருக்கிறனவென்று கருத்து. (துர்ப்பலத்வத்தாலேயித்யாதி) ஸவாங்கள்கடியாதிருந்தாலும் அவைகளுடைய ஸம்பந்தத்தின் நடுவே வஸிக்கை யதிபயங்கரமாயிருக்குமிறே யென்று கருத்து. (நீயிவற்றையிப்படியித்யாதி) இப்படி இவரவன்பக்கலிலே ஶரணாகதி பண்ணுகிறபடியைச்சொன்னவித்தாலே ஶரணாகதரக்ஷணைகனென்கிற பகவத்குணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாய்த்து. (இவற்றினின்

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூ—உண்ணிலாவிய ஐவரால் குமைதீற்றி யென்னை உன் பாதபங்கய* நண்ணிலாவகையே நலிவான் இன்னமெண்ணுகின்றாய்* எண்ணிலாப் பெருமாயனே இமையோர்கள் ஏத்தும் உலகமூன்றுடை* அண்ணலே அமுதே அப்பனே என்னையாள்வானே.* ௧

ஆ—திருவடிகளைப் பூண்டு கொண்டு கிடந்த எம்பெருமானைக் காணப்பெறாத ஸாரத்தாலும் ஈச்வரஸ்ருஷ்டி ப்ரக்ருதி வாயக ப்ரக்ருதி ஸம்பந்த ஜனித வ்யஸநத்தாலுமாக அசோகவநிகையில் பிராட்டி கூப்பிட்டாப்போலே

இ—(அமிதாத்ரி) இப்படி இந்த்ரியங்களை நிவ்ருத்திப்பிக்கவேணுமென்று இப்பத்தினுடைய உக்திலே சொல்லுகையாலே இப்பத்துக்கு எம்பெருமானுடைய உபாயத்வ ஸ்வீகாரணாய் ஸூக்ஷ்மமான இந்த்ரிய விஜ்ஞாஸாமர்த்யத்தை ப்ரதிவாதிக்கையிலே தாதயமென்று ஸம்ருதிதமாய்த்து. இத்தால் கீழ்ப்பத்திலே எம்பெருமானுடைய திருவடிகளிலே ப்ரவணதையைப் பண்ணி இப்பத்திலே அவனுடைய ஆச்ரிதாநிஷ்ட விஜ்ஞாஸாமர்த்யத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு தம்முடைய இந்த்ரிய நிவர்த்தனத்திலே விடைவிடாதபடி அவனை அபேக்ஷிக்கிறாரென்று கீழோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதி ஸூசிதமெத். இவ்வர்த்தத்தை "தமேவம் ஷஷ்டம் விஷய ஸக்தவிசேஷப்ர வசநஃ ஹரா ஹர ஹரீ விஷயாஸ்தஸ்ய ப்ரஸக்த ஸங்கதம் ஸாத் । இந்த்ரியாவந்ராய ப்ரஸ்ய நிரந்தர இந்த்ரிய ப்ரஸங்கே ஸாஸ்ய தஸ்ய ஸ்ரீமத் வ்ருஷ ஸாஹிதம் ஸப்தமேவ" என்று ஆசார்யரருளிச்செய்தார். *

ஸ—எண்ணிலா - எண்ணில்லாதவையான, அஸங்க்யேயங்களான வென்றபடி. பெரு - பெரியதுகளான ஸங்கல்பங்களான வென்றபடி. மாயனே - ஆச்சர்யங்களை யுடையவனே? விசித்ர சக்திகளை யுடையவனே யென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞ, நீ ஸர்வசக்தனாயிருப்பது என்னை இக்காரணங்களைவிட்டு நலிகைக்காக வென்றறிந்தேனென்று கருத்து. இமையோர்களேத்தும் - நித்யஸூரிகளாலே ஏத்தப்படாநிற்கிறவரான, இமையோர் - அநிமிஷர் இங்கே நித்யஸூரிகளைச் சொல்லுகிறது. உன் திருவடிகளை விச்லேஷிக்கில் தரிக்க மாட்டாதாரை இந்த்ரியங்களைவிட்டு நலிவிக்கிற விப்பெருங்குணத்தை யேத்துகைக்குனக்கொரு விரோதி யுண்டாயிருக்க நீயென்னை கடாக்ஷிக்க ப்ரஸங்கமுண்டோ வென்று வாயம்ஹிக்கிறபடி. உலகமூன்றுடை - லோகத்ரயத்தையு முடைய அண்ணலே - ஸ்வாமி, ஸ்வாமியா யிருக்குமவன் நம்மை நலியுமோ வென்று நான் நம்பி இருக்கும்படி பண்ணி என்னை நலியப்பார்த்தாயென்று, கருத்து. அமுதே - அம்ருதமே? எனக்கு நிரவதிக போக்யனானவனே என்றபடி. உன்னுடைய போக்யதையை யெனக்குக்காட்டினது வேறொரு பதார்த்தத்திலும் பொருந்தாதே உன்னையே நினைத்து நான் நோவுபடுகைக்காகச்செய்தாயென்று கருத்து. அப்பனே - உபகாரகனே? உத்பத்தி தொடங்கி யிவ்வளவாக எனக்குபகரித்தவனே, இப்படி உபகாரகனாயிருக்கிறவன் நம்மை நலியானென்று நான் விச்வஸிக்கும்படி பண்ணி என்னை நலியப்பார்த்தாயென்று கருத்து. என்னையாள்வானே - இன்னமுள்ள உன்னுடைய குணங்களாலே யென்னை வசீகரித்தவனே, இதெல்லாம் தம்மை நலிகைக்காக வென்றிருக்கிறார். உள் — உள்ளே, என்னுடைய சரீரத்துக்குள்ளே என்றபடி. உள்நிலாவிய என்கிறவிடத்திலே ளகாரஸ்வநகாரேவர்ணகாரஃ. நிலாவிய - வர்த்தியாநிற்கிற, நிலாவுகைவர்த்திக்கை. ஓடிப்போய் தப்பவுமொண்ணாதபடி சத்ருக்கள் எனக்கு சரீரத்துக்குள்ளே வர்த்தியா நிற்கிறார்களென்று உஹாபீக்யாலே சொல்லுகிறபடி. ஐவரால் ஐந்து பேர்களாலே, இந்த்ரியங்களாலே என்றபடி. ஐந்துகளாலே என்று சொல்லாதே ஐவராலென்று சேதநரைச்சொல்லுமாப்போலே சொன்னது பிரயோஜனரைப்போலே யிருக்கிறனவென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. ஐவராலென்கிறவித்தால் ஒருவரிருவரானால் பரிஹரித்துக்கொள்ளலாமென்று தோன்றுகிறது. இன்னும் - உத்வேகமும், கீழ்ச்சொன்ன அநாதியான ஸம்ஸாரத்தில் நலிந்ததுபோராதே இனமான ஜீவிதத்திலுமென்றபடி. குமை - வேதனையை, தீற்றி - தின்றப்பண்ணி, அநுபவிக்கப்பண்ணியென்றபடி. இந்த்ரியங்கள் சிறிது ஊடைபண்ணிலும் பண்ணவொட்டாமே தாமே தக விருந்துகொண்டு நலியப்பார்க்கிறானென்றிருக்கிறார். என்னை உன்திருவடிகளை யொருக்ஷணம் விச்லேஷிக்கிலும் தரிக்கமாட்டாதவனானவென்னை, உன்பாதபங்கயம் - உன்பாதபங்கஜத்தை, நண்ணிலா வகையே - நண்ணாதபடியாகவே, நண்ணுகை — கிட்டுகை. நலிவான் - ஹிம்ஸிக்கக் கடவனாக, திருவடிகளைக் கிட்டாமையே நலிவென்றிருக்கின்றார். எண்ணுகிறாய் — எண்ணாநிற்கிறாய், இவரை நம்பக்கல் கிட்டாதபடி பண்ணுகைக்குபாயமேதோ வென்று விசாரியா நிற்கிறாய்

ரூ—என்னையாளும்வன்கோவோரைந்திவைபெய்திராப்பகன்மோதுவித்திட்* டுன்னைநானணுகாவகைசெய்து போதிகண்டாய்* கன்னலேயமுதேகார்முகில்வண்ணனேகடன்ஞாலங்காக்கின்ற* மின்னுநேமியனுய்வினை

ஆ—கூப்பிடுகிறார். ...

(என்னையாளும்) ... ॥௧॥

உம்முடைய ... வென்னை உமக்குத்தந்து நானுமுமை ... இழப்பிப்பனோவென்னில்? எனக்கு ... வைத்து ... யாயிருந்தாயேபோகிலுமுன்னை ... பின்னுமிந்த

✻ முதற்பாட்டு ✻

இ—எண்ணிலாப்பெருமாயனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (...யால்) உலக மூன்றுடையயண்ணலேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (...யால்) அமுதேயப்பனேயெ ன்னையாள்வானே என்கிற ... த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (...யால்) இன்னமுமென்கிறவ ... த்தாலே ... த்தை யருளிச்செய்கிறார் (இன்றளவுமித்யாதியால்) இன்ன முமென்கிறதற்கு இழப்பிக்கவோயென்கிறத்தோடேயன்வயம். உண்ணிலாவியஎன்றதையுரைக்கிறார் (என்னுடைய ...யால்) ... பங்கள் ... ளாயிருக்கச்செய்தே ஐவராலென்றிவற்றை வெ ... லே ... த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (...யால்) குமைதீற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷயங்களிலேஇத்யாதியால்) என்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளையித்யாதியால்) உன்பாதவித்யாதி எண்ணுகின்றுயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளையிழப்பிக்கவித்யாதியால்) ॥௧॥

✻ இரண்டாம்பாட்டு. ✻

அவன்பக்கலிலே ... பண்ணுகிற விப்ர ... த்திலே கன்னலேயமுதேயித்யாதியாலே ... னுடைய ... களைச்சொல்லுகை ... மன்றோவென்ன ... கிறார் (...ங்கள் யுமித்யாதியால்) கன்னலேயமுதேயென்கிறதறகுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (...த்தாலே ...) வினையேனுடைவேதியனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (...என் ...) கார்முகி ல்வண்ணனேயென்கிறதறகுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (...யென்று) கடல்ஞாலங்காக்கின்ற என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (...யால்) ஐந்திவைபெய்து என்கிற ... விடத்தில ... தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னை ...யால) வைத்தருளுகையாலேஎன்கிறத்துக்கு ...

...யென்றபடி. ... னுக்கிதொழிய வேறு ...மில்லை யென்றிருக்கிறார். ... யை ... சொல்லுகிறது தனக்கவனோடுறவுமிகுந்தமையாலே.

கன்னலே - ...மே அமுதே - ...மே, ...னுமாக ... னே என்றபடி. வினை யேனுடை - உனைகிட்டவொட்டாதபடியான பாபத்தை யுடையேனுடைய வென்னுடையவனுன, எனக்குன்னை ... ங்களை யுடையவனே என்றபடி. கார்முகில்வண்ணனே - ... னே. வண்ணம் - ... ஔதார்யத்தை ... மாக வுடையவனே என்றபடி. ... களையுமென்றபடி. காக்கின்ற - ... நிற்கிறவனுன, மின்னுநேமியனுய் - மினுநிற்கிற நேமியை உடையவனே, ... நேமியையுடையவன்நேமியன். ... சொல்லும்போது நேமியனு ॥௧॥

மூ—மீயனுடைவேதயனே* ॥௨॥

ஆ—ப்ரக்ருதியிலேயென்னை வைத்த நுனுகையாலேஉனக்கசிப்ரஶேஷமானவென்னையவயவங்களான இந்த்ரியங்களுக்கு ஶேஷமாக்கி அவற்றைமிட்டு வாயிப்பித் துன் திருவடிகளைச்சேராதபடி பண்ணப் போகிறாயென்று பயப்படாநின்றேனென்கிறார். ॥௨॥

(வேதியாநிற்கும்) உம்மை நானிந்த ப்ரக்ருதியிலே வைத்தநோரு ப்ரயோஜநாஸமாக வாதலாயிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நிவர்த்திப்பிக்கடவதனன்றென்னில்? நிவிருஜஸலிருப்ராண நிமுமிணைாழிாண க்ருதனோ

இ— நின்றேனென்கிறத்தோடே ஸமயம். என்னை யென்கிறதற்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கநன்ரு த்ராழியால்) ஆளும்வன் கோனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உக்ப்ரவமௌத்ராழியால்) போதுவித்திட்டேனென்கிறதையுரைக்கிறார் (இவற்றையித்ராழியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளையித்ராழியால்) ॥௨॥

மூன்றும்பாட்டு.

நீயென்பக்கல் க்ருதஞ்ஞாவகாரகனுயிருந்தாயேயாகிலுமிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப்போக்காத ஶத்ருத்தைக்கொண்டு நான் ஸட்டப்படாநின்றேன் என்றிப்படி கீழ்ப்பாட்டிலே அவனை குணவானாக ஒப்புக்கொண்டருளிச்செய்த வாழ்வார் என்னை இந்த்ரியங்களையிட்டு நீ வீவித்தாலுனக்கு ப்ரயோஜநம் ஸித்திப்பதொன்றுமில்லை கேவலமென்னைப் வீவிக்கைக்காகவே ப்ரவர்த்திக்கிறுயென்றிப்படி மேலிரண்டுபாட்டுகளாலே யவனை கேவலநிஷ்டுரனாகச்சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்மையித்ராழியால்) உமக்கு வஹுவிதோவகாரகனாயிருந்த நானும்மைப்வீவிப்பனோ வென்றவன்சொல்லுகையாலே அவனை குணவானாகவொப்புக்கொண்டார் கீழ் இப்போது இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நிவர்த்திப்பிக்கக்கடவதன்றென்று அவன்சொன்னவாறே யிப்படிகுற்றஞ்சொல்லுகிறாராகையாலே இது ஸம்கதமென்றதாயிற்று. ஒருப்ரயோஜநத்துக்காகவேயென்றது - திருவாய்மொழியை நிறைவேற்றுகையைச்சொன்னபடி. இத்தைச்சொன்னுலிவ ரநாதரிப்பரென்று ஸபத்தாலே ஒருப்ரயோஜநத்துக்காகவென்று ஸாமாந்யமாகச்சொல்லுகிறார். த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவிமௌத்ராழியால்) சோதிநீள்முடியாய் என்கிறவித்தாலே ஸம்ஹிதபா—வென்று ரஸஹிவமாயிருக்கும். ஸௌகஸகாரணமுமாய் திருமேனிக்குப்பரபாகமாம்படி ஸமஸ்ரமுமான திருவாழியை யுடையவனே என்றபடி. இத்தனை குணங்களுமுனக்குண்டேயாகிலுமிப்போதென்னை இந்த்ரியங்களைமிட்டு நலியப்பார்க்கிறுயென்று ஸயப்படாநின்றேனென்று சொல்லுகைக்காக விக்குணங்களைமெல்லாம் அநுஸந்தித்தபடி. என்னை - உனக்கநந்யாஹஶேஷபூதனான வென்னை, ஆளும் - ஆளாநிற்கிறவையான, உனக்கே கிம்கரனான வென்னைத் தங்களுக்கு கிம்கரனாக்கிக்கொண்டு ஸ்வஸ்வகார்யங்களிலே ஆகவிடுக்கிறவையான,வன் - ப்ரபலங்களான' எனக்கு ஜயங்களான வென்றபடி. கோ-ஸ்வாமிகளான, எனக்குத்தாங்கள் கருவகாரணக்ஷமமான ஶேஷங்களாயிருக்கையன்றிக்கே தங்களுக்குக் கூறைசோறுதேடியிடும்படி யுன்னைத் தென்னைஶேஷமாக்கிக்கொண்டவையான என்றபடி. ஓர்- அத்விதீயங்களான, ஒன்றுக்கொன்று ஸத்ருஶங்களாகாதபடி விசித்ரஶக்திகளை யுடையவையான யென்றபடி. ஐந்து வளுஸம்க்யங்களான, "வனகுணாவஸா" என்கிற நியமம் போய்விட்டது கிடேரென்று கருத்து. இவை - இந்தஇந்த்ரியங்களை, பெய்து - வஷடுத்து, என்மேலே ஸ்ஹியிதமாக நியோமித்துஎன்றபடி. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வான்மேலே அஸுரன் ஸ்ஹியிஷமாக ஸ்வமாஸஜங்களை ஏவினப்போலேயென்றுகருத்து. அடியார்களகுழாங்களை உடன்கூடுவதென்றுகொலோ' என்று ப்ரார்த்தித்தவெனக்குஇவற்றுடனேகூடும்படியாவதேயென்றுகருத்து. இராப்பகல் - நக்தம்திவம், காலத்துக்கெல்லாம்விநியோகம் என்னை மோதுவிக்கையிலேயே யாய்விட்டதே, ஒழிவில்காலமெல்லா மடிமை செய்யவேணுமென்று ஆசைப்பட்ட ஸமம் அழகியதாகப் படைத்தேனென்று கருத்து. மோதுவித்திட்டு - என்னைமிகவும் வீவிப்பித்து, மோதுவிக்கை - அதிவேகமாக ப்ரஹரிக்கை, இட்டுஎன்று ஸாகல்யார்த ப்ரயோகம். உன்னை - நிரதிஶயபோக்யனான உன்னை, நான் - ஸம்ஶ்லேஷித்தல்லதுதரிக்கமாட்டாநான், அணுகாவகை - கிட்டாதபடி, அணுகுகை - கிட்டுகை. செய்து- பண்ணுவித்து, போதிகண்டாய் - போவாய்கிடாய், என் கண்ணுக்குத்தோற்றுதபடி யொளித்துப்போவாய் கிடாயென்றபடி.

மூ—வேதியாநிற்குமைவரால்வினையேனைமோதுவித்துன்றிருவடிச்*சாதியாவகைநீதடுத்தென்பெறுதியந்தோ* ஆதியாகி யகலிடம்படைத்துண்டுமிழ்ந்துகடந்திடந்திட்ட* சோதிநீண்முடியாய்தொண்டனேன்மதுசூதனனே*

||௩||

சூதுநானறியாவகை சுழற்றியோரைவரைக்காட்டியுன்னடிப்* போதுநானணுகாவகைசெய்துபோதிகண்

ஆ—காரணபூதனாய் ஸர்வேஶ்வரனாய் ஸர்வஸ்ரஷ்டாவாய் மஹோதாரஸ்வபாவனாய் நிவாரணக்ஷமனாய் ப்ரயோஜநனுமாயிருந்த வுனக்குப் ப்ரக்ருதியிலே என்னைவைத்து அநவரத பாதகஸ்வபாவமான இந்த்ரியங்களாலும்பாதிப்பித்துன்திருவடிகளைச்சேராதபடி தடுத்தாலென்னப்ரயோஜநமுண்டென்கிறார். ||

(சூது) இந்த்ரியக்ருதமான வென்னுடைய பாபத்தையைப்போக்கவல்லையுமாயென்னுடைய பாபத்தைய ப்போக்குகைக்காக ஸர்வஸ்வாமியுமாயிருந்துவைத்துன்திருவடிகளைப்பெறுகைக்குபாய முன்திருவடிகளே

இ—யாகிறவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதியால்) தொண்டனேனித்யாதிக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶரண்யனித்யாதியால்) ப்ரயோஜநத்திலே யர்த்தாந்தரஸக்தியைக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதியிலேயித்யாதியால்) வேதியாநிற்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநவரதேத்யாதியால்) ஐவரால்மோதுவித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரியங்களாலுமித்யாதியால்) சாதியாவகையென்கிறதையுரைக்கிறார் (சேராதபடியென்று) என்பெறுதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னவித்யாதியால்)

||௩||

✳நாலாம்பாட்டு.✳

யாதுமித்யாதி குழுவியித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரியேத்யாதியால்) வினையேனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய பாபத்தைப்போக்குகைக்காக ஸர்வஸ்வாமியுமாயிருந்துவைத்தென்று) சூதுநானறியாவகையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளை

ஶ—ஆதியாகி - காரணபூதனாய், அகலிடம் - விஸ்தீர்ணையான ப்ருதிவியை, இடம் - ப்ருதிவி. படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, உண்டு - ப்ரளயத்திலே வயற்றிலேவைத்து, உமிழ்ந்து - பஹிஸ்ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உத்கிரணம்பண்ணி, கடந்து - பிறர்ஸ்வத்வம்ஹரியாமே த்ரிவிக்ரமனாயளந்து, இடந்திட்ட - வராஹனாயுத்தரித்தவனை, இப்படி ஸர்வவிஷய கார்யஶக்தனாயிருக்கிற உனக்குஎன்னாலே ஸாதிக்கவேண்டினதொன்றுண்டோ என்றுகருத்து. சோதிநீள்முடியாய் - ஜ்யோதிர்மயமாய்உத்துங்கமானகிரீடத்தையுடையவனை, முடியையுடையவன்முடியான். முடியானென்று ஸம்போதநரூபமாயிருக்கும். ராஜாதிராஜனாய ஸர்வலோகேஶ்வரனாயிருக்கிற உனக்குஇனிமேல் அநவாப்தமாய் அவாப்தவ்யமொன்றுண்டோ என்றுகருத்து. தொண்டனேன் மதுசூதனனே - ஶேஷனான வென்னுடைய விரோதிநிரஸநனே, தொண்டன்- ஶேஷன், இஷ்டத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேனென்று ரூபமாயிருக்கும். உன்னுடைய ஶத்ருக்களைநிரஸிக்கையிலே ஶேஷனானவெனக்கு ஶத்ருவென்கிற ஶப்தத்தைப்போலே ஸந்நிஹிதமாயிருந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாதிகளைப்போக்கும்ஸ்வபாவனே என்றபடி. வேதியாநிற்கும் - வேதியாநிற்கிற, வேதனம்பண்ணுகை - ஶஸ்த்ரத்தாலேஉருவும்படிபோடுகை. மிகவும்ஹிம்ஸியாநிற்கிறஎன்றபடி. ஐவரால்-ஐந்துபேர்களாலே, பஞ்சேந்த்ரியங்களாலே என்றபடி. வினையேனை- உன்னுடையரக்ஷணத்துக்குவிஷயமாகவொட்டாதபடியான பாபத்தையுடையவனைவென்னை, மோதுவித்து - ப்ரஹரிப்பித்து, மோதுகை - ஸம்யக்ப்ரஹரிக்கை, உன்திருவடி- உன்னுடையதிருவடிகளை, சாதியாவகை- ஸாதியாதபடி. நானடையாதபடி என்கை. தடுத்து - நிரோதித்து, நீஎன்பெறுதி - நீ என்னப்ரயோஜநம் பெறப் புகுகிறாய், ஒருப்ரயோஜநமுமில்லையென்றபடி. ஸ்ரீபரதாழ்வானை நீ ஸத்யப்ரதிஜ்ஞைக்காகப் பிரித்துவைத்தாய், என்னைவிஶ்லேஷிப்பித்து வைக்கிறதுக்கு என்னப்ரயோஜநமுண்டு, நான் படுகிற வ்யஸநத்தாலுனக்கு ஒருப்ரயோஜநமுண்டாகில் எனக்கிதுவே யமையுமென்று கருத்து. அந்தோ!- ஐயோ, ரக்ஷகனா யிருக்குமவனே பாதகனாவதே என்று ஶோகிக்கிறபடி.

||௩||

யாதும்- ஸகலாசேதநங்களும், யாவரும் - ஸகலசேதநரும், இன்றி- இல்லாமல், சேதநாசேதநங்களிலே ஒன்றும் விடாமல்என்றபடி. நின்னகம்பால்- உன்னுள்ளுக்குள்ளே, அகம் - உள்ளு. பாலென்று ஸப்தம்யர்த்தாவ்யயம். உன்வயிற்றுக்குள்ளே யென்றபடி. ஒடுக்கி- ஒடுங்கப்பண்ணி, ஓராலின்- ஒருவடவ்ருக்ஷத்தினுடைய

மூ— டாய்* யாதும்யாவருமின்றிநின்னகம்பாலொடுக்கியோராலினிளிலை* மீதுசேர்குழவிவினையேன்வினை தீர்மருந்தே* ॥௪॥

தீர்மருந்தின்றியைந்துநோயடுஞ்செக்கிலிட்டுத்திரிக்குமைவரை* நேர்மருங்குடைத்தாயடைத்துநெகிழ்ப்பானொக்கின்றாய்* யார்மருந்தினியாகுவாரடலாழியேந்தியசுரர்வன்குலம்* வேர்மருங்கறுத்தாய்விண்ணு

ஆ— வென்றிருக்கிற என்னுடைய வறிவுங்கூட வழியும்படி இந்த்ரியங்களைச்காட்டி என்னைக்கலக்கி யுன் திருவடிகளைச்சேராதபடி பண்ணிப்போகவொகாதே புகுகிறதென்கிறார். ॥௪॥

(தீர்மருந்தின்றி) ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநைகஸ்வபாவனுப் ஜகந்நாராயணத்வாதி திவ்யாவசரண வேஷ்டனுமாய் ஸர்வேச்வரனுமாயிருந்துவைத்து ஆஸக்தவிஷயாஸ்ய ஸ்வஸாமர்த்யஞனுகங்களாலே யதிநா த்ரவீபிகனைக்கொண்டு ப்ரக்ருதியிலே இவ்வாத்மாவை ப்ரமிப்பிக்கிற இந்த்ரியங்களாலேசுற்றும்

இ—ப்பெறுகைக்கித்யாதியால்) சுழற்றியென்கிறதையுரைக்கிறார் (கலக்கியென்று) உன்னடிப்போதித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளைச்சேராதவித்யாதியால்) இத்தாலென்னை இந்தப்ரக்ருதியிலேதிருத்தினவித்தாலுனக்கொரு ப்ரயோஜநமில்லையென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லி ஆதலால் என்னைப்பேசிக்கைக்காகவே இப்படிசெய்கிறாயென்று இப்பாட்டிலேசொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதியுமிதே. ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

அசுரர்வன்குலம்வேர்மருங்கறுத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேத்யாதியால்) அடலாழியேந்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சக்ரதாரணேத்யாதியால்) வேர்மருங்கறுத்தா யென்கிறவிடத்தில் ஸ்வாரஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமூலமித்யாதியால்) தீர்மருந்தின்றி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிகித்ஸா என்று) ஐந்துநோயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷயேத்யாதியால்) அடுஞ்செக்கிலிட்டுத்திரிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சரீரேத்யாதியால்) ஐவரைநேர்மருங்குடைத்தாயடைத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரியங்களாலே

ப— இன்னவிடத்திலேமுளைத்தெழுந்ததென்று தெரியாததொருவடவ்ருக்ஷத்தினுடையதென்றபடி. நீள் - நீளாநிற்கிற, - ஸமுத்ரமெல்லாமழிந்து அப்போதான் விஸ்த்ருதமாகாநிற்கிறதென்றபடி. இலைமீது- இலையினுடையமேலே சேர் - கண்வளர்ந்தருளினவனான, குழவி - சிசுவானவனே, குழவி - சிசு, வினையேன்வினை - பாபமே நிரூபகமாம்படியானவென்னுடையபாபங்களை, தீர்மருந்தே - தீர்க்கவௌஷதமானவனே, ஓர் - சத்ருக்களான, ஐவரை - ஐந்துபேர்களை, இந்த்ரியங்களையென்றபடி. காட்டி, என்மேலே கொண்டுவந்துவிட்டுஎன்றபடி, சூது நானறியாவகை - சூதை நானறியாதபடி, சூது - உறுவது, உசிதமானதென்றபடி, உன் திருவடிகளே உசிதோபாயமென்று நானறியாதே போம்படியென்கை. சுழற்றி - யென்னை ப்ரமிப்பித்து, உன்னடிப்போது- ஸ்வரூபாரவிந்தத்தை, போது, புஷ்பம், இங்கேஅரவிந்தம்விவக்ஷிதம். நானணுகாவகைசெய்து - நான்கிட்டாதபடி பண்ணி, போதிகண்டாய் - போவாய்கிடாய்,எனக்குத்தோற்றாதபடி போகப்பார்க்கிறாய் கிடாயென்றபடி. கண்டாயென்கிற அவ்யயத்தாலே நீயிப்படி செய்வாயென்றுமிடத்தில் ஸம்சயமில்லையென்று தோற்றுகிறது ॥௪॥

அடலாழி - பராக்ரமசாலியானசக்ரத்தை, அடல் - பராக்ரமம், சாகவாத்ரவத்ஸகாலை:. ஏந்தி - தரித்து, அசுரர்வன்குலம்- அஸுரர்களுடைய ப்ரபலமான குலத்தை, வன்- ப்ரபலம் மருங்கு வேரொன்று மாறியமயிப்பது மருங்குவேர்- பார்ச்வத்தில்வேரோடே, மருங்கு - பார்ச்வம், நிச்சேஷமாக என்றபடி. அறுத்தாய் - சேதித்தவனே, ஸம்போதனம். தீர்மருந்தின்றி - தீர்க்கத்தக்கமருந்தில்லாமல், ஒன்றாலும் நிவர்த்திப்பிக்க முடியாமலென்றபடி. ஐந்துநோய் - பஞ்சவ்யாதிகளாலே, சப்தாதி விஷயங்களாகிற பஞ்சவ்யாதிகளாலேஎன்றபடி, அடும்-பாதிக்குமவையான, இது இந்த்ரியங்களுக்குவிசேஷணம், செக்கிலிட்டு- சிக்கத்திலே வைத்து, ப்ராணிகளை பாதகமாயிருக்கிற சரீரமாகிற யந்த்ரத்திலே வைத்தென்றபடி. திரிக்கும் - இவ்வாத்மாவை ப்ரமிப்பிக்குமவையான, ஐவரை-ஐந்துபேர்களை, பாஹ்யமித்ரதர்சத்தாலே ஸத்ருசரூபம் தோன்றுகிற து. யதாஸ்தரைப்போலே சத்ருபூதங்களான இந்த்ரியங்களை யென்றபடி. நேர்மருங்குடைத்தாய் - நேர்மருங்குடைத்தா யிருக்கும்படி, நேர், முற்புறம், மருங்கு - பார்ச்வம்; என்னுடைய முற்புறத்திலும் பக்கங்களிலும் இருக்கும்படிஎன்கை. அடைத்து - நிபிடமாகநிறுத்தி, சரீரத்ரு என்றொருபாதனை. நலிகைக்காக சுதிரமூ

ரூ—ளார்பெருமானேயோ*

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையுஞ்செறுமைம்புலனிவை* மண்ணுளென்னைப்பெற்றாலென்செ ॥௬॥

ஆ— நிரோயிப்பத்தென்னைக் கைவிடுவாரைப்போலே யிராநின்றாய், நீயென்னைக்கைவிட்டால் வேறெனக்கு ரக்ஷகருளரோ? ஆதலால் ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஸந்நிதியாயிருந்த திருநாட்டிலே அயர்வறுமமரர்கள் சூழவெழுந்தருளியிருந்த வுன்திருவடிகளிலே யடியேனைவாங்கியருளாயென்கிறார். ॥௬॥

(விண்ணுளார்) திருநாட்டிலே அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்த உன்திருவடிகளிலே யடிமைசெய்கிற வயர்வறுமமரர்களையுங்கூட ஸ்வவஶவர்த்திகளாக்கி யுன்திருவடிகளைபிழுபபிக்கவல்ல விந்த்ரியாதிவிஷயங்கள் தன்னிலமாவது பின்னை நீயுங்கைவிடுவது ஆனபின்பு என்னையென்செய்யா இவைசெய்யும்போமெயெ சொல்லநிலமல்ல இந்தவாமெயபாலே கூப்பிடுகிற வென்னுடையசொற்களிலும் கூதிஶேஷாஸஹிஷ்ணுகாரியமான வென்னுடையபிரஸஹத்திலு முன்னைக்காணப்பெறுமையாலே யவஸநமானவென்னுடைய வக்ஷுராதிகரணங்களினு

இ—ஐத்யாதியால்) நெகிழ்ப்பாயென்கின்றாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவிடுவாரையித்யாதியால்) ஆர்மருந்தினியாகுவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயென்னையித்யாதியால்) விண்ணுளார்பெருமானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இத்தால் நீயென்னை வீவிக்கப்பார்க்கிறாயென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லி இப்பாட்டிலே இப்படிகைவிடாதே என்னைரக்ஷிக்க வேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ।௬।

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) செறுமைம்புலனிவையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவஶவர்த்தியித்யாதியால்) விஷயங்களென்கிறதற்கு என்செய்யாயென்கிறத்தோடேஅந்வயம். மண்ணுள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னிலமாவதென்று) மற்றுநீயும்விட்டாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையித்யாதியால்) தன்னிலமென்றது - தங்கள்கார்யங்களைத்தட்டில்லாமல் செய்யலாம்படியான ஸ்தலமென்றபடி. இவ்விடம் ப்ராக்ருதவிஷயங்களுக்குத் தன்னிலமாயிருக்க நீயுமென்னைக்கைவிட இப்படியானவிந்தவிஷயங்கள் என்னையென்னபாடுபடுத்தாவென்றுகருத்து. என்செய்யாஎன்கிறவிடத்தில் ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இவைசெய்யுமித்யாதியால்) பண்ணுளாய்கவிதன்னுளாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவாமெயபாலேகூப்பிடுகிறவித்யாதியால்) பத்தியினுள்ளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூதிஶேஷேத்யாதியால்) கண்ணுளாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) இப்வக்ஷுங்

ப—ஸம்ஸாரமெல்லாநும்சூழ்ந்திருந்தாப்போலேஎன்னைச் சுற்றிலும் நிறுத்தினன்றபடி. நெகிழ்ப்பாயென்கின்றாய் - நெகிழ்க்க விவக்ஷையுடையவனுக்கு ஸத்ருஶனாகா நிற்கிறாய், என்னை விஶ்லேஷிக்க விவக்ஷையுடையவனைப்போலே யிராநின்றாய் என்றபடி. இனி - ரக்ஷகனானநீ கைவிட்டபின்பு, மருந்தாகுவார் ஆர்?- இந்த்ரியவ்யாதிக்கு நிவர்த்தகராகத்தக்கவர்களார், ஒருவருமில்லை என்றபடி. விண்ணுளார்பெருமானே - பரமபதவாஸிகளான நித்யஸூரிகளுக்குநிர்வாஹகனானவனே, ஓ என்று ஶோகாதிஶயத்தாலேதீர்க்கமாக வாக்ரந்தநம்பண்ணுகிறபடி. "ஹாராமஹாலக்ஷ்மண ஹாஸுமித்ரே ஹாராமமாத ஸஹஸீதயா" என்னுமாப்போலேதமக்குறவுமுறையாரான அயர்வறுமமரர்களையும் எம்பெருமானையும் நினைத்துத் தம்முடையவார்த்திஶயத்தாலே கூப்பிடுகிறார். ॥௬॥

விண்ணுளார் பெருமாற்கு - பரமவ்யோமத்திலேயிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்வாமியானஸர்வேஶ்வரனுக்கு, அடிமைசெய்வாரையும் - கைங்கர்யம் பண்ணுகிறவர்களையும், நித்யஸூரிகளையுமென்றபடி. செறும் - நிக்ரஹிக்குமவையான ஈஹிஸவிக்கத்தக்கவையான என்றபடி. செறுதல்- நிக்ரஹித்தல்; பெரியதிருவடியையுங் கூடஸம்ஸாரஸமுத்ரத்திலேநவதரித்திருக்கும்போது ஸாக்ஷவனென்கிற வொருஸர்வமாகிறவாஹநம்தப்பிப் போனவாறே உபேந்த்ரனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனையும் த்ருணீகரித்து வாமேதமே சொல்லப்பண்ணி வைத்ததிறே இவ்விஷயமென்றுகருத்து. ஐம்புலனிவை- இவைஐம்புலனென்றுமாறி அந்வயிப்பது. இந்த்ரியவிஷயங்களானவை, புலனென்றுவிஷயங்களுக்குப்பேர், மண்ணுள் - ஸம்ஸ்ருதிக்குள்ளே, தங்களுக்குஸ்வாயத்தமான

மூ—ய்யா மற்றுநீயும்விட்டால்* பண்ணுளாய்கவிதன்னுளாய்பத்தியினுள்ளாய்* பரமீசனேவந்தென்* கண்ணுளாய்நெஞ்சுளாய்சொல்லுளாயொன்றுசொல்லாயே* ||௬||

ஒன்றுசொல்லியொருத்தினினிற்கிலாதவோரைவர்வன்கயவரை* யென்றுயான்வெல்கிற்பனுன்திருவருளி

ஆ— மஹஷ்டிதனும் ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வேஶ்வரனுமாயிருந்த நீ என்னுடைய விஷயஸங்கமெல்லாந்தீரும்படி என்னையுன்திருவடிகளிலே வாங்குகிறேனென்றுசொல்லுதல் நானுசையறும்படி வாங்கக்கடவதன்றென்று சொல்லுதலிரண்டத்தொன்று சொல்லாயென்றுகூப்பிடுகிறார். ||௬||

(ஒன்றுசொல்லி) இப்படி இந்தவிஷயங்களுமக்குவஶ்யமாகி விஷயத்தில் ப்ரவணமாகாதபடி உம்முடைய விஷயங்களை ஜயிக்கமாட்டீரோவென்னில்? சதுர்முகப்ரமுகராஷராண தேவர்களுங்கூட உன்னையொழிய தனியத்தேநக்ஷிக்கராயிற்றிலர் அவ்ருத்திதஸாவருமாபக்ஷிவமாய் [illegible] இருக்கிற

இ— களிலஷிஶ்ருதாஸமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனுமாயென்று) பரமீசனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனுமாயிருந்தஎன்று) ஒன்றுசொல்லாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிந்தவ்யஸநமித்யாதியால்) இத்தால் மேற்பாட்டிலே என்னை ஸமீகரிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தவரிப்பாட்டிலே இரண்டத்தொன்றுசொல்லவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமித. ||௬||

✻ ஏழாம்பாட்டு. ✻

இந்தவிஷயங்களினின்றும் என்னையிப்போதே உன்திருவடிகளிலே வாங்கியருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தியாநின்ற விவரின்னஞ்சிலகால மிஷயங்களோடிருக்கையை இசைந்தார்சொல்லுமாப்போலே உன்னுடையக்ருபையில்லையாகில் இவ்விஷயங்களை நானென்றைக்குஜயிக்கப்புகுகிறேன் என்றுசொல்லுகை யஸாமாவிதமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வஸதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தேவாஸுராதித்யாதி குன்றம்வைத்தஉத்ஸவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சதுர்முகேத்யாதியால்) ஒன்றுசொல்லி ஒருத்தனில்நிற்கிலாதஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்ருத்திதேத்யாதியால்) வன்

ஈ— இந்தப்ராக்ருத லோகத்திலே என்றபடி. என்னை - விஷயங்களைஜயிக்கமாட்டாதஸாமர்த்யஹீனனையென்னை, பெற்றால் - தங்களுக்குஶேஷமாக வடைந்தால், மற்று - இதுதவிர, இப்படிமண்ணுக்குள்ளே என்னைப் பெற்றவிது ஶாஸ்த்ரமன்றிக்கே என்றபடி. நீயும்விட்டால் - ரக்ஷகனான நீயும்கைவிட்டால் - என்செய்யா - என்னை விநியோகத்தைப் பண்ணாது, ஸர்வவிநியோகங்களையும் பண்ணுமென்றபடி. பண்ணுளாய் - பண்ணுக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, பண் - ராகம், பண்ணுக்குள்ளே யிருக்குமவன் பண்ணுளான். பண்ணுளாயென்று ஸம்போதி. ஆர்த்தியாலே கூப்பிடுகிற வென்னுடைய வார்த்தஸ்வரத்துக்குள்ளே இருக்கிறவனே என்றபடி. என்னார்த்தஸ்வரம் கேளாதவனல்லையே என்றுகருத்து, கவிதன்னுளாய்- கவிதைக்குள்ளே இருக்கிறவனே, அந்தஸ்வரத்துக்காஶ்ரயமானவென்னுடையஉக்திகளைக்கேளாதாயல்லைஎன்றுகருத்து. பத்தியினுள்ளாய் - என்னுடையபக்திக்குள்ளே இருக்கிறவனே? எனக்குன்பக்கலுள்ள ப்ரேமாதிஶயத்தையறியாதாயல்லையென்றுகருத்து. என்கண்ணுளாய் - என்னுடைய சக்ஷுரிந்த்ரியத்துக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, நெஞ்சுளாய் - மநஸ்ஸுக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, சொல்லுளாய் - சொல்லுக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, வாகிந்த்ரியத்துக்குள்ளே யிருக்கிறவனே என்றபடி. உன்னைக்காணப்பெறாதே அவஸந்நங்களான வென்னுடைய சக்ஷுராதி கரணங்களை யறியாதாயல்லையே என்றுகருத்து. வந்து - எனக்காக நாலடிநடந்து வந்து, ஒன்றுசொல்லாய் - ஒன்றுசொல்லவேணும், என்னையுன்திருவடிகளிலே சேர்க்கையையாதல் சேராமையையாதல் இவற்றிலேதேனுமொன்றுசொல்லவேணும். ||௬||

அன்று - அந்தஉத்பாதஸமயத்திலே, தேவர் - தேவதைகளும், அசுரர்- அஸுரர்களும், வாங்க- வாங்கினவாறே, அவர்கள் கடையமாட்டாதேநெகிழவாங்கினவாறேஎன்றபடி. இதுக்குவைத்த என்கிறத்தோடே அந்வயம். அலைகடல் - அலைகிறகடலிலே, அரவம்- ஸர்ப்பத்தை, வாஸுகியையென்றபடி. அளாவி - ப்ராவிக்கப்பண்ணி, சுற்றியென்றபடி. ஓர்குன்றம் - ஒரு பர்வதத்தை, மந்தரபர்வதத்தை என்றபடி. வைத்த - வைத்தவனே, அவர்களுக்குக்கடையலாம்படி நிறுத்தினவனே என்றபடி, எந்தாய்- ஸ்வாமிந், கொடியேன்- க்ரூரனான நான், உன்னை யநுபவிக்க வொட்டாதபடி அதிக்ரூரமான பாபத்தைப்பண்ணினநான், பருகு- பருகும்படி, பருகுகை - பானம்பண்ணுகை, நன்றாக வநுபவிக்கும்படிஎன்கை. இன் - அதிபோக்யமான, அமுதே

மூ—ல்லையே* லன்றுதேவர்சுரர்வாங்கவலைகடலரவமளாவியோர்* குன்றம்வைத்தவெந்தாய்கொடியேன்பருகி ன்னமுதே*

இன்னமுதெனத்தோன்றியோரைவர்யாவரையுமயக்கநீவைத்த*முன்னைமாயமெல்லாமுழுவேரரிந்தென்னை ॥எ॥

ஆ— விஷயங்களை உன்னுடைய க்ருபையொழிய நானெங்ஙனே ஜயிக்கும்படி ஆதலாலுன்னுடைய க்ருபையாலே நீ யென்னுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமான பாவத்தைப்போக்கி நிரதிசயபோக்யமான வுன்னையெனக்கு ஸாக்ஷாத்கரித்தருளினாப்போலே இன்னமுமுன்க்ருபையாலே நீயேயிந்த காரணஸம்பந்தத்தைப் போக்கி யுன்திருவடிகளிலே வாங்கியருளவேணுமென்கிறார். ॥எ॥

(இன்னமுதென) அநாதிவாஸனையாலே போக்யதையாய் விஷயங்கள் நிரவதிகபோக்யங்களாய் ஸகலதேவாஸுரமனுஷ்யாதி விஷயபேதாதிகமான தேவாதிகளையுங்கூட மோஹிப்பிக்கும்படி ஸ்வாபாவிகமான உன்னாலே நிர்மிதமான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை ஸவாஸனமாகப்போக்கி அயர்வறுமமரர்கள் ஸந்நிதியிலேயென்னைவாங்கி ப்ராக்ருதவிஷயஸ்பர்சமற்றவனாக

இ—என்கிறதைபுரைக்கிறார் (அநிஷ்டமாயென்று) கயவரை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸரோத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையக்ருபையை யித்யாதியால்) கொடியேன்பருகின்னமுதேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு: ✳

இன்னமுதெனத்தோன்றிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநாதிவாஸனேத்யாதியால்) தோன்றி என்கிறவித்தாலே அபூர்வமாகத்தோற்றுகிற வித்தனையொழிய வஸ்துவ்ருத்தியில் விஷயம் மென்றுஸூசிதமாகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (விஷயஜேத்யாதி) யாவரையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலதேவேத்யாதியால்) மயக்கஎன்கிறதையுரைக்கிறார் (மோஹிப்பிக்கும்படியென்று) ஒன்ற வரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வபாவேத்யாதியால்) நீவைத்தமுன்னமாயமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னாலேயித்யாதியால்) எல்லாம்முழுவேரரிந்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸவாஸனமித்யாதியால்) ப்ரக்ருதிஸம்பந்தஸஹிதமான அநாதிகர்மத்தோடே என்றபடி.

ப—அமுதமே, ஒன்றுசொல்லி-ஒருவார்த்தையைச்சொல்லி, ஒரு விஷயத்தைத்தரவேணுமென்றொரு வார்த்தை சொல்லி - என்றபடி. ஒரு விஷயத்தைக்ஷணத்திலே ஸம்பாதிக்கும்படி குமைத்துஎன்று தாத்பர்யம். ஒருத்தனில் - ஒருபடியிலே, ஏகரீதியிலே என்றபடி. ஒருத்து - ஏகரீதியா யிருக்கை. நிற்கிலாத - நிற்கமாட்டாதவையான, ஒருவிஷயத்திலே அபேக்ஷையுண்டாம்படிகுமைத்துபின்னையந்தவிஷயத்தை ஸம்பாதித்த நாபவிக்குந்தனையுமே அந்தரீதியாயிருக்கமாட்டாதவையான என்று பாவம். அவ்யவஸ்தித ஸ்வபாவங்களான என்றபடி. ஓர் - அத்விதீயங்களான, தனிதனியே ஸ்வதந்த்ரங்களான என்றபடி. ஐவர் - பஞ்சேந்த்ரியங்களாகிற, வன் - அதிப்ரபலரான. கயவரை - க்ஷுத்ரரை, கயவர் - க்ஷுத்ரர், பாஹ்யவிஷய ஸஹாயரை என்றபடி. நின் திருவருளில்லையேல் - உன்னுடைய ஸ்ரீக்ருபை யில்லையாகில், நீ க்ருபை பண்ணாவிட்டாலென்றபடி. என்று - என்றைக்கு, வெல்கிற்பன் - வெல்லமாட்டுவேன், வெல்லுகை - ஜயிக்கை, கிற்கை - ஸமர்த்தனாகை- ஒருகாலத்திலும் ஜயிக்கமாட்டேனென்றபடி. ஆதலாலிந்தசத்ருக்களினின்றும்என்னை விடுவிக்கவேணுமென்றுகருத்து. ॥௭॥

என்னம்மா - என்தாயே, தாய்போலே எனக்குப்பரிவனானவனே என்றபடி. என்கண்ணா - என்னுடைய சக்ஷுஸ்ஸே, உன்னுடைய ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்தை எனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனே என்றபடி. இமையோர்தங்குலமுதலே - நித்யஸூரிகளுடைய ஸமூஹத்துக்கு ப்ரதானனானவனே, இமையோர்- அநிமிஷர்- இங்கே நித்யஸூரிகளைச்சொல்லுகிறது. தம் என்று ஸாமான்யேன ப்ரயோகம். குலம் - ஸமூஹம். முதல்- ப்ரதானன், ஓர்- அத்விதீயங்களான, தனித்தனியே ஸ்வதந்த்ரங்களான என்றபடி. ஐவர்- ஸ்வபாதிகளான பஞ்சவிஷயங்கள், இன்- போக்யமான, அமுதென்- அம்ருதமென்னும்படி, தோன்றி- "யத்தத்அக்ரேऽம்ருதமிவ" என்கிறபடியே அநுபவவேளையிலே தோற்றிஎன்றபடி. அமுதென்னவே போக்யத்வம்ஸித்தியாநிற்க போக்யத்வவிசேஷணம் வ்யர்த்தமன்றோவென்னில்? பழியும்பரிணாமமுமாய் மேல் நரக மூமானாலும் விடப்போகாதபடி அத்யந்தஸ

மூ—யுன்* சின்னமுந்திருமூர்த்தியுஞ்சிந்தித்தேத்திக்கைதொழவேயருளெனக்* கென்னம்மாவென்கண்ணாவி
மையோர்தங்குலமுதலே* ॥அ॥

குலமுதலடுந்தீவினைகொடுவன்குழியினில்வீழ்க்குமைவரை* வலமுதல்கெடுக்கும்வரமேதந்தருள்கண்டாய்*

ஆ—உன்னுடைய ஶங்கசக்ராதஸாதாரணதிவ்யசிஹ்னங்களையும் அவற்றாலே யலங்க்ருதமான திருமேனியையும் நான்சிந்தித்தேத்திக்கைதொழவேயருள் எனக்கு எம்பிரானே ஶ்ரீதலக்ஷ்மீனே என்றெம்பெருமானை ப்ரார்த்திக்கிறார். ॥அ॥

(குலமுதல்) ஸங்கல்பமாத்ரவிநிர்மித நிகிலஸாமான்யவர்த்திய ஸாமானாதிகரண்யஜாதனாய் ஸர்வஶக்தியாய் ஸாக்ஷாத்க்ருஷ்ணாதிரூபேண அவதீர்ணனாய் ஜநவர்த்தனத்திலோபிநிரஸனத்துக்கு ஹேதுவாயிருந்த நீ

இ—இமையோர்தங்குலமுதலென்கிற விஶேஷணத்துக்கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்). கைதொழவென்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தாலே தோற்றுகிறவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) உன்சின்னமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஶங்கேத்யாதியால்) என்னம்மாவென்கண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பிரானேயித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே யபிப்ரேதங்களாயிருந்த அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திப்ரார்த்தனைகளை யிப்பாட்டிலே ஸ்பஷ்டமாக வெளியிடுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

நிலமுதலித்யாதி படைத்தாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்கல்பேத்யாதியால்) அதில் அபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶக்தியாயென்று) என்கண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ரூ—ங்களாய்த் தோற்றுகிறனவென்கைக்காக இவ்விஶேஷணம். யாவரையும்- எல்லாரையும், க்ஷேத்ரஜ்ஞரான ப்ரஜைகளோடு ஜ்ஞானவான்களான ப்ரஹ்மாதிகளோடு வாசியறஎல்லாரையுமென்றபடி. மயக்க- மோஹிப்பிக்கும்படி, க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகஶூந்யராகைக்காக என்றபடி. நீ வைத்த- உன்னாலே வைக்கப்பட்டவையான, முன்னை- அநாதியான, மாயம்- ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை, எல்லாம்- க்ருத்ஸ்னத்தையும், என்னை. ஸம்ஸாரிதனான வென்னை, முழுவேரரிந்து, முழுக்கவேரறுத்து, ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்துக்கு மூலமானகர்மத்தோடேகூட நிஶ்ஶேஷமாக அறுத்து என்றபடி. என்னை ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைஎன்றுத்விகர்மகமும். என்னுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை அறுத்து என்றபடி. உன்சின்னமும்- உன்னுடையசிஹ்னங்களையும், ஶங்கசக்ராதிகளையுமென்றபடி. திருமூர்த்தியும்- ஶ்ரீமத்தான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும், சிந்தித்து - மனஸ்ஸாலே த்யானித்து, ஏத்தி- வாயாலே ஸ்தோத்ரித்து, கைதொழ- கையாலே தொழும்படி, வாயாலேயொன்றைச்சொல்லி நெஞ்சாலே வேறொன்றை நினைத்திருத்தல் மனஸ்ஸாலே- உனக்குஶேஷமென்றநுஸந்தித்து வைத்து கையாலே வேறொருவர்க்கடிமை செய்கையன்றிக்கே மனோவாக்காயங்கள்மூன்றும் ஸ்வரூபாநுகுண ப்ரவணங்களாயென்றபடி. கைதொழ என்கிறவிடத்திலேவகாரத்தை எனக்கு என்கிறதோடேயன்வயிப்பது. எனக்கேயருள்- எனக்கேக்ருபைபண்ணு, எனக்கேயஸாதாரணமாக க்ருபைபண்ணவேணுமென்றபடி. ॥அ॥

நிலமுதல் - ப்ருதிவிமுதலாக, இனியெவ்வுலகுக்கும் – இன்னமுள்ள ஸர்வலோகங்களுக்கும், லோகங்கள் நிரம்பியிருக்கைக்காக என்றபடி. இதுகருப் படைத்தாய்என்கிறத்தோடே அந்வயம். நிற்பன - ஸ்தாவரங்கள், செல்வன - ஸஞ்சரிக்குமவைகள், என - என்னும்படி, ஸ்தாவரங்கள் ஜங்கமங்களென்று சொல்லப்படுமவையான என்றபடி. பல - பஹுவாக்களான, பொருள் - பதார்த்தங்களை, முதல் - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, "ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் ஏகமேவாத்விதீயம்" மென்று ஸஹாயாந்தரமில்லாதபடியான ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே என்றபடி. படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனே, அத்விதீயமாயிருக்கையாலே ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தவனே என்று பாவம். என்கண்ணா - என்னுடைய க்ருஷ்ணனே, லோகங்களுக்காக அவதரித்த க்ருஷ்ணனைதமக்காக அவதரித்தவனாக நினைக்கிறார். என்பரஞ்சுடரே-என்னுடைய பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸே. எனக்கு போக்யமான நிரதிஶயஉஜ்ஜ்வல்யத்தை யுடையவனேஎன்றபடி. குலமுதல் - குலத்துக்கு முதலானவர்களையும், வம்ஶத்துக்கு கூடஸ்தரான பூர்வபுருஷர்களையுமென்றபடி. அடும் - ஹிம்ஸிக்குமவையான, ஒருவன் பண்ணினபாபம் அவன் தன்னளவிலே நிற்கையன்றிக்கே கூடஸ்தரையுங்கூட ஹிம்ஸிக்குமென்று கருத்து. தீவினை - க்ரூரங்

மூ— நிலமுதலினியெவ்வுலகுக்குநிற்பனசெல்வனவெனப்பொருள்* பலமுதல்படைத்தாயெனகண்ணாவென்பரஞ்சுடரே* ॥கூ॥

என்பரஞ்சுடரேயென்றுன்னையலற்றியுன்னிணைத்தாமரைகட்* கன்புருகிநிற்குமதுநிற்கச்சுமடுதந்தாய்*

ஆ— ஸாஸபதாதிநாமகார த்ருஷ்டாதிஸர்வ ஸ்ரீராமஸ்ரீஹாநாய மதஸ்நிவர்தக ஹேதுபூதமான இந்த்ரியங்களினுடைய பலத்தை ஸமூலகாஷமாகக்கெடுக்கையாகிற வென்னுடைய அபேக்ஷிதத்தைச்செய்தருளவேணுமென்கிறார். ॥கூ॥

(என்பரஞ்சுடரே) ஸ்ரீசருடையவபேக்ஷிதத்தை முடிப்பானொருவனுமாய் முடிக்கவல்லானொருவனுமாயிருக்கச்செய்தே உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிஜநித நிரதிஶயப்ரீதியாலே ப்ரக்ருதிமத ஞப்க்கொண்டு என்பரஞ்சுடரேயென்றுன்னையலற்றி உன்திருவடிகளிலுள்ள ப்ரேமாதிஶயத்தாலே நீராயுருகிநிற்கையாகிற வென்னுடைய ஸ்வரூபத்தையொழிய விஷயாநுபவோபகரணமான ப்ரக்ருதியை

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வக்ஷேணத்யாதியால்) பரஞ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணேதவ்யாதியால்) குலமுதலடுந்தீவினையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்யாதியால்) கொடுவன்குழியினில்வீழ்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிகோரேத்யாதியால்) த்ருஷ்டகோசரஸ்வர்க்கோ ராமோஹாநாய மதஸ்திதிவிஷஹ: ஐவரால்வலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரியேத்யாதியால்) முதல்கெடுக்கும்வரமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமூலகாஷேத்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திகளிரண்டையும் ப்ரார்த்தித்தவரிவ்விந்த்ரியங்களின்றும் பயாதிஶயத்தாலே பின்னையுமநிஷ்டநிவ்ருத்தியை விஶேஷித்து ப்ரார்த்திக்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிஸூசிதமெத. ॥கூ॥

✱பத்தாம்பாட்டு.✱

தாத்பர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீசருடையவித்யாதியால்) இருக்கச்செய்தே என்கிறதற்குத் தந்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். அலற்றியென்கிறவிடத்திலே பர்யவஸிக்கிறவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) அன்புருகிநிற்குமது நிற்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரேமாதிஶயத்தாலேயித்யாதியால்) சுமடுதந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—களான பாவங்களாகிற, கொடுவன் குழியினில்- கோரமாய் ப்ரபலமான மதத்திலே, வீழ்க்கும்- விழப்பண்ணுமவையான, ஐவரை - இந்த்ரியங்களை, வலம்- பலத்தை, கெடுக்கும்வரமே - நஶிப்பிக்கையாகிறவென்னுடையஅபேக்ஷிதத்தையே, வரம் - அபேக்ஷிதம், அவதாரணத்தாலே இந்த அநிஷ்டநிவ்ருத்தியே ப்ரதானமென்று தோன்றுகிறது. தந்தருள்கண்டாய் - நீதந்தருளவேணும் கிடாய்; கண்டாயென்கிற அவ்யயம் இந்த காரியத்துக்கு அவஶ்யகர்தவ்யத்வ த்யோதகமான வசநமாகி. ॥கூ॥

முன் - பண்டுபண்டொருகாலத்திலே, தேவாஸுரஸங்க்ராமத்தால்வந்த ஆபத்காலத்திலேயென்றபடி. பரவை-ஸமுத்ரத்தை, கடைந்து - உபக்ரமம்பண்ணி, அமுதங்கொண்ட - அம்ருதத்தை ஸ்ருஷ்டித்தவனே. மூர்த்தி - ஸ்வாமி, அந்த அம்ருதத்தைக் கொடுத்து தேவர்களுக்குபகரித்த ஸ்வாமித்வத்தையுடையவனே என்றபடி. ஓ என்கிறதற்கு எற்றுகின்றனர் என்கிறத்தோடேயந்வயம், என்பரஞ்சுடரே - என்னுடைய பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸே, எனக்கு ஸௌந்தர்யாதிஶயஜநகனானவனே என்றபடி. என்றுன்னையலற்றி - இப்படி யுன்னைகுறித்து ப்ரலபித்து, உன் - உன்னுடைய, இணைத்தாமரைகட்கு - உசிதமான திருவடித்தாமரைகளுக்காக, இணை - உசிதம், தாமரையென்று ரூபகாதிஶயோக்தி, போக்யமுள்ளசேர்த்தியாலேபத்மஸௌந்தர்யங்களான திருவடிகளென்றபடி, அன்பு - ப்ரேமத்தாலே, ஈனர்க்கு சதுர்த்யர்த்தம் வஷம். உருகிநிற்குமது நிற்க - த்ரவீபூதனாயிருக்கையாகிற வந்த ஸ்வரூபம் கிடக்க, தாத்ருஶஸ்வரூபமே யிவ்வாத்மாவுக்கு உசிதமாயிருக்கச்செய்தே என்றபடி. சுமடுதந்தாய் - சும்மாட்டைத்தந்தாய், சுமடு என்று பாரம் வஹிக்கைக்காகத் தலையிலே கட்டுகிற சும்மாடு. விஷயாநுபவோபகரணமான தேஹஶரீரத்தைத் தந்தாயென்றபடி. ஐவர் - ஐந்துபேர்கள், இந்த்ரியங்களென்றபடி. ஒருவரிருவரானால் நான் பொறுத்திரேனோ வென்று கருத்து. வன் - ப்ரபலங்களான, சுமக்கப்போகாதவையான வென்றபடி. சுமக்கலாம்படியான சுமைகளை யெடுத்தினார்களாகில்

மூ—வன்பரங்களெடுத்திவையவர் திசைதிசைவலித்தெற்றுகின்றனர்* முன்பரவைகடைந்தமுதங்கொண்டமூர்த்தியோ* ‖௰‖
கொண்டமூர்த்தியோர்மூவராய்க்குணங்கள்படைத்தளித்துக்கெடுக்குமப்* புண்டரீகக்கொப்பூழ்புனற்பள்ளியப்பனுக்கேதொண்டர்* தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன் சடகோபன்சொல்லாயிரத்துளிப்பத்தும்*

ஆ—யெனக்குத்தந்தாய் இந்தவாஶ்சர்யபூதமான வித்ரியங்கள் ஊர்ஜிதமான விஷயஸாரங்களையெடுத்து அதிஶயகஷ்டத்தென்னை வாயிபாகின்றனகிடா யென்றெம்பெருமானைக்கூப்பிடுகிறார். ‖௰‖
(கொண்டமூர்த்தி) ஶ்ராணத்ரயாஶ்ரயஸ்தி உத்பத்திஸ்திதி நிவ்ருத்திஜகஜ்ஜந்மாதி ஸம்ஹாரஹேதுபூதனைப் ஸ்ருஷ்டமானஜகத்தினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக க்ஷீரார்ணவஶாயனைப் பத்மநாபஸ்வரூபமானதிருநாபியையுடையனையிருந்த வெம்பெருமானுடைய ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்ய ஸத்யஸங்கல்ப காருண்யாத்ஸல்ய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களுக்குத்தோற்று அநந்யார்ஹ ஶேஷபூதரானவர்களுடைய தொண்டர்தொண்டர்தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் அந்தகுணங்களையே தமக்குப்பற்றாசாகக்கொண்டு கூப்பிட்ட வித்திருவாய்மொழியில் ஸாவஶேஷமை யுள்ளபடியேகண்டு பாடுவாருடைய ஆஶ்சர்ய

இ—(விஷயைதாத்ரியால்) வன்பரங்களெடுத்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஊர்ஜிதமானவிதாத்ரியால்) திசைதிசைஜதாத்ரிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிஶயித்ரியால்) மூர்த்தியோ யென்கிறவிடத்தில் ஓ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானைக்கூப்பிடுகிறாரென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலேதாம் ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயு மவன் செய்யாதொழிந்தவாறே அத்யந்தார்த்தராய் கூப்பிடுகிறாரென்று ஸம்மதிஸூசிதமாகிறது. ‖௰‖

✳ நிகமனம். ✳

ஆஶ்சர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (குணத்ரயைதாத்ரியால்) புனல்பள்ளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டமானவிதாத்ரியால்) ஆஶ்சர்யத்தில் ஸூசிதர்த்தங்களையருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஶீல்யைதாத்ரியால்) புனல்பள்ளியென்கிறவிடத்தில் ஸூசிதர்த்தங்களையருளிச்செய்கிறார் (காருண்யைதாத்ரியால்) தொண்டரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யைதாத்ரியால்) இப்பத்துங்கண்டு பாடவல்லாரென்கிறவிடத்தில் ஸூசிதர்த்தங்களை யருளிச்செய்கிறார் (அந்தகுணங்

ஶ—நான்சுமவேனே வென்றுகருத்து. பரங்கள்- ஸாரங்களை, விஷயங்களாகிறசுமைகளையென்றபடி. எடுத்தி- என்தலையிலே சுமத்தி, திசைதிசை - தங்கள்தங்களுக்கிஷ்டமானதிக்குகளிலே, ஒருதிக்கிலே போக இழுத்தார்களாகில் நான்பொறுக்கேனோ வென்றுகருத்து. வலித்து- இழுத்து, எற்றுகின்றனர் - எற்றுகின்றார்கள், வீசியாநின்றனவென்றபடி. ராஜபுத்ரன் தலையில் கிரீடத்தைவாங்கி சும்மாடுந் தலையுமாய் வழியிலேநின்றுலறியாதாரிவன் தலையிலே சுமையை எடுத்திக் தள்ளிக்கொண்டு போமாப்போலே ஹேயஶரீரத்தோடே இருக்கிறவென்னை இந்த்ரியங்கள் விஷயங்கள்தோறுமிழுத்துப்பீடியாநிற்கிறனவென்றுகருத்து. ஓ என்று ஊர்வோதிஶயத்தாலே முறையிடுகிறபடி. ‖௰‖
குணங்கள்கொண்டமூர்த்திஎன்றதயிப்பது - ஸத்வராஜஸதாமஸ குணங்களைக்கொண்டிருக்கிற மூர்த்திகளையுடையவர்களான, ஓர் - அத்வதீயமான, மூவராய் - ப்ரஹ்மவிஷ்ணு ருத்ரர்கள் மூவருமாய், ப்ரஹ்மருத்ரஶரீரகனாய் விஷ்ணுவாகாரவிஶிஷ்டனுமாயென்றபடி. படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, அளித்து - ரக்ஷித்து, கெடுக்கும் - ஸம்ஹரிக்குமவனை, ப்ரஹ்மாவாய்ஸ்ருஷ்டித்து விஷ்ணுவாய்ரக்ஷித்து ருத்ரனாய் ஸம்ஹரிக்குமவனையென்றபடி. புண்டரீகக்கொப்பூழ்- பத்மஸ்வரூபமானதிருநாபியையுடையவனை, சதுர்முகனுக்கு உத்பத்திஸ்தானமான பத்மத்தை நாபியிலேயுடையவனை என்றுமாம். புனல்பள்ளி - ஜலத்தை ஶயநமாகவுடையவனை, புனல் - ஜலம், பள்ளி - ஶயநம், லோகரக்ஷணார்த்தமாக க்ஷீரார்ணவஶாயியான என்றபடி. அப்பனுக்கே - உபகாரகனுக்கே, தொண்டர்தொண்டர்தொண்டர் - தாஸரானவர்களுக்கும் தாஸரானவர்களுக்கும் தாஸரானவர்களுக்கும், தொண்டன் - தாஸபூதரான, தாவாதந்ன்மடுவிலே தாழ முழுகுமாப்போலே விஷயேந்த்ரியவிஷயங்களை யநுஸந்தித்துண்டான ஸோபாதாவத்தாலே ஶேஷத்வத்தினுடைய வெல்லை நிலத்திலேபோய்நிற்கிறார். சடகோபன்சொல் - ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்

மூ—கண்டுபாடவல்லார்வினைபோங்கங்குலும்பகலே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸம்பந்தஸஹிதமான பாபம்நிஶ்ஶேஷமாகப்போமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— கண்டித்யாதிபாதம்) வினைபோங்கங்குலும்பகலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுக்ருதீத்யாதிபாதம்) ॥௧௧॥

ஶ—த்திலே, இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டுகளையும், கண்டுபாடவல்லார்- அர்த்தங்களைத்தெளிந்து மானம்பண்ணத்தக்கவர்களுக்கு, கங்குலுமென்கிறவிடத்தில் அவ்யயம் காகாக்ஷிந்யாயேந பூர்வோத்தரவாக்யங்களிரண்டிலுமந்வயிப்பது. கங்குலும்பகலும் - ராத்ரியிலும் திவாவிலும், கங்குல் - ராத்ரி, ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி. வினை - ஸுக்ருதிஸம்பந்த ஸஹிதங்களான பாபங்கள், போம் - நிஶ்ஶேஷமாகப்போய்விடும். ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதிஶ்ரீமதுபயவேதாந்தாசார்யமஹாதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(உண்ணிலாவிய.)

நிஸ்ஸங்க்யாஶ்சர்யயோகாதநிமதுரதயா யோகதாக்காரணத்வாத்
ந்யக்ரோதாஹர்த்தஸுப்தேரதிபரவஶதயா ஜ்ஞாநஸத்யாஸநத்வாத் ।
பீயூஷஸ்ருஷ்டிஹேதோ ரவிபதிதயா லோகஸம்ரக்ஷணாத்யை:
ஶார்ங்கீ ஸம்ஸாரஸஹதத்ர நபரவஶஸஹத்வாநதி(தா(ஞா)த்ரிக்ஸு: ॥௬௧॥

(நிஸ்ஸங்க்யாஶ்சர்யயோகாத்) எண்ணிலாப்பெருமாயனே - எண்ணிமுடியாத ஆஶ்சர்யங்களையுடையவனாகையாலும், (அதிமதுரதயா) கன்னலேஅமுதே - கருப்புக்கட்டிபோலேயும் அம்ருதம்போலேயும் அத்யந்தபோக்யனாகையாலும், (அயோகதாக்காரணத்வாத்) ஆதியாகியித்யாதி - லோகங்களுக்கெல்லாம் காரணபூதனாயிருக்கையாலும், (ந்யக்ரோதாஹர்த்தஸுப்தே:) ஓராலினீளிலைமீதுசேர்குழவி - வேதநாவேதநங்களொன்றும் பிரியாதபடி வயிற்றிலேவைத்துக்கொண்டு ஓராலின்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (அதிபரவஶதயா) விண்ணுளார்பெருமானேயோ - அபர்வருமமரர்களுக்கதிபதியாகையாலும், (ஜ்ஞாநஸத்யாஸநத்வாத்) பண்ணுளாயித்யாதி - ஆஶ்ரிதருடையஜ்ஞாநஸங்களிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலும், (பீயூஷஸ்ருஷ்டிஹேதோ:) அன்றுதேவரசுரர்வாங்கஇத்யாதி - திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து தேவர்களுக்கு அம்ருதத்தைக்கொடுத்தருளுகையாலும், (அவிபதிதயா) என்னம்மாஎன்கண்ணே - எல்லாருக்கும் ஸ்வாமியாகையாலும், (லோகஸம்ரக்ஷணாத்யை:) நிலமுதலினிஎவ்வுலகுக்கும் - லோகங்களையெல்லாம் ரக்ஷித்தருளுகையாலும், ஆஶ்ரிதஸ்பர்த்தாலே அநந்தரமாகவேயிலே "என்பாஞ்சுடரேஎன்றுன்னையலற்றி" என்றுசொல்லுகிறபடியே ஆஶ்ரிதருக்குத்தன் வடிவழகைக்காட்டி அநுபவிப்பிக்கிற உபகாரகத்வம் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. (த்ரிதநு:) கொண்டமூர்த்தியோர்மூவராயித்யாதி - ப்ரஹ்மருத்ரஶரீரகனாயும் ஸ்வரூபேணவிஷ்ணுவாயும் வஸவஹேதனான எம்பெருமான் தன்னிடத்திலே ந்யஸ்தபரரான நம்மை இந்த்ரியங்களோடே ஸம்பந்திப்பித்து ஸம்ஸாரத்திலேவைத்தபோதே கைவிடநினைத்தாயென்று ஆழ்வார் மிகவும் வ்யாகுலிதராய் இனி நாம் இவனிடத்தில்பண்ணும் ஶார்ங்கிஸம்ஜ்ஞையை ஸஹிக்குமவன்என்று "உண்ணிலாவிய" என்கிறதஶகத்திலே உபபாதித்தருளினாரென்கிறார். ॥௬௧॥

ஶ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (கங்குலும்பகலும்) இப்படி திருவேங்கடமுடையானோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறாத வ்யஸநத்தாலும் தத்ஸம்ஶ்லேஷவ்யதிரேக ப்ராக்ருதிகஸம்பந்த ஜநிதவ்யஸநத்தாலும் மஹாது:கவஶராய் அவன்திருவடிகளைப் பூண்டுகொண்டு கிடந்துகூப்பிட்டுப் பின்னையுந்தம்முடைய ஸவிஶேஷகம்பெறாமையாலே இனிக்கோயிலிலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே சென்றுவிழுந்தாலல்லது என்னுடைய க்லேஶம் போகாதென்றுபார்த்துப் பெரியபெருமாள்திருவடிகளிலேசென்று விழுந்து அங்குமொரு கடாக்ஷம்பெறாமையாலே மதியெல்லாமுள்கலங்கி எனக்குச்செல்லுகிறவ்யஸநமொன்றுந்தெறிகிறதில்லை, சொல்லக்ஷமனாகிறிலேன், பிரானே! என்னை என்செய்யநினைத்தருளினாயென்று தாம் பெரியபெருமாளைநோக்கிக் கூப்பிடுகிறபாசுரத்தை அந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறார். பெரியபெருமாளோடே கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டி வ்யஸநாதிஶயத்தாலே மோஹதஶாபந்நையாயிருக்கிறபடியைக்கண்டவளினுடைய அவஸ்தஜ்ஞையாயிருந்த இவளுடைய திருத்தாயாரிவளுக்குச்செல்லுகிற தஶையைச்சொல்ல நிலமல்லாமையாலே இவளுடையதஶையை பெரியபெருமாளுக்குக்காட்டி இவளுடைய வ்யஸநகாரிதமான சேஷ்டிதங்களையுஞ்சொல்லி இவள்திறத்தென்செய்ய நினைத்தருளினாயென்று பெரியபெருமாளைநோக்கிக்கூப்பிடுகிற பாசுரங்களாகச்சொல்லுகிறார். உன்னைக்காணப்பெறாத நிரவதிகவ்யஸநத்தாலே

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே ப்ராக்ருதவிஷயங்களென்னை விடுவிபாநிற்கிறனவென்று தம்முடையதஶையைச்சொல்லியலற்றின விவர்ஜநஹார மித்திருவாய்மொழியிலே ஒரு பெண்பிள்ளையினுடைய வ்யஸநங்களைப் பேசுகை யஸம்கதமன்றோ? தாம் ஆர்த்தராய்க்கூப்பிடச்செய்தேயு மவன் தம்முடைய ஸவிஶேஷதஞ்செய்யக் காணாமையாலே தமக்குப்பிறந்த வுத்கட்வ்யஸநங்களை யந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறாரென்னில்? அதுபேசுமிடத்தில் தாம்ஸாந்த்வநம்பண்ணின திருவேங்கடமுடையானைக்குறித்துப்பேசுகை யுசிதமாயிருக்க திருவரங்கத்தாயென்று பெரியபெருமாளைக்குறித்துப்பேசுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இனிக்கோயிலிலேஇத்யாதி "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருஶம் பவதி து:கித:" என்கிறபடியே ஸாகாருண்யனான பெருமாள் ஶ்ரீஶைலாத்வஸ்தாநமாகராய்க்கொண்டு தம்மைப்ஸாதேவதையாக ஸாஸாயிக்கும்படி ஸாகாருணிகோத்தராயிருக்கிற பெரியபெருமாள் திருமுன்பே தம்முடைய வ்யஸநங்களை யறிவித்தாலவர் திருவுள்ளம் புண்படப்புகுகிறதென்று ப்ராயிக்த்தித்தனைகாலமும் ஸற்றஸுங்களிலெம்பெருமான்களைக்குறித்துத் தம்மார்த்தியைச்சொல்லி யலற்றின வாழ்வார் தமக்கு வ்யஸநஸோத்கடமானவாறே இனி பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலேசென்று விழுந்தாலல்லது தீராதென்று பார்த்தாரென்றபடி. (அங்குமொருகடாக்ஷமித்யாதி) ஸாகாருணிகரான பெரியபெருமாள் இவருடைய திவ்யஸூக்திகளாகிற திவ்யப்ரபந்தங்களாலே ஸம்ஸாரதஶாதநதஶோத்தாந ஜநகஜாதங்களை யாவ்யாயநம்பண்ணியருளத் திருவுள்ளமாயிவரைக்கொண்டே இப்ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டுகைக்காக விவரை இப்போதாஶ்வஸிப்பிக்கைக்குபாய மேதோவென்று விசாரித்துக்கொண்டு ஸ்திதராயிருந்தவாறே தம்மை பெரியபெருமாள் ஒரு விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணிற்றிலராகக்கொண்டு விஷாதிக்கிறாரென்றுகருத்து. கலங்கிஎன்கிறத்துக்கு கூப்பிடுகிறஎன்கிறதோடே அந்வயம். தம்முடையதஶையை யந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறதாகில் நானுன்னைப்பிரிந்து நோவுபடாநின்றேன் நீயென்னைக்கடாக்ஷிக்கிறாயில்லையென்றிப்படி இத்திருவாய்மொழி பிராட்டியினுடைய வாக்யாநுஸந்தாநமாயிருக்கவேண்டாவோ உம்மைப்பிரிந்துப்பிராட்டி நோவுபடாநின்றாள், இவளைநீர் கடாக்ஷிக்கிறீரில்லையென்று ஸாவஸாநுஸந்தாநமாயிருக்கக்கூடுமோவென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (பெரியபெருமாளோடேஇத்யாதியால்) பெரியபெருமாள் தம்மை விஶேஷித்துக் கடாக்ஷியாதாகக்கொண்டு தாம்மிகவுமவஸந்நராய் மோஹதஶாபந்நராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு தம்முடைய ஸம்பந்திகளிதஶையைப் பெரியபெருமாளுக்குவிண்ணப்பஞ்செய்து முறையிட்டபடியை யிவ்வந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறார். தம்பக்கல் பெரியபெருமாள் திருவுள்ளம் நீராய்க்கரைந்துருகியிருக்கைக்காக வென்றபிப்ராயம். *

முதற்பாட்டு

கங்குலும்பகலும்கண்டுயிலறியாள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (உன்னைக்காணவித்யாதிஆ

மூ— கங்குலும்பகலுங்கண்டுயிலறியாள்கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்கும்* சங்குசக்கரங்களென்றுகைகூப்புந்
தாமரைக்கண்ணென்றேதளரும்* எங்ஙனேதரிக்கேனுன்னைவிட்டென்னுமிருநிலங்கைதுழாவிருக்கும்*

ஆ—திவாராத்ரவிபாகமின்றியேயொருக்காலும் நித்ரையானதெங்ஙனேயிருக்குமென்றறியாள், உன்னைக்கா ணுகைக்காகப்பேராறாக ஊறுகிற கண்ணீராகிறகடலைத் தன்னுடைய விஹ்வலத்தாலும்சைசவத்தாலும் தன் சிறுகைகளாலே இறையாநிற்கும், “கூராராழிவெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால்வாராய்” யென்று சொல்லத்தொ டங்கி முடியச்சொல்ல க்ஷமையல்லாமையவ்விரப்புத்தோன்றும்படி கைகளாலே தொழாநிற்கும் தாமரைக் கண்களாலே நோக்காயென்றுசொல்ல வ்யவஸாயத்திலே தளரும். என்னையுங்கூடத்தோற்பித்தடிமையா க்கின கண்களையுடைய வுன்னைப்பிரிந்து தீக்ஷ்ணமானவிஷத்தைப் பானம்பண்ணினாப்போலே ஒருபடியாலும் தரிக்கமாட்டேனென்றுசொல்லாநிற்கும். தன்னுடைய ஸந்தாபத்தைப்பொறுக்கமாட்டாமை உஷ்ணத்தாலே விவேஷ்டமானம்பண்ணாநிற்கும். நிரவத்யஜலாசயஸம்பந்நனே கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளுகிற நீயிவளுக்காக

இ—றியாளென்றுமளவாலே) கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்குமென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னை க்காணுகைக்காகவித்யாதியால்) காணுகைக்கு என்கிறதற்கு இறையாநிற்குமென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். பேராற் றாகஊறுகிறஎன்றது - பெரியஊற்றாக ஊறாநிற்கிறஎன்றபடி. தான்மிகவும்ஸௌகுமார்யயாயிருக்கையாலே இப்போ தவன்வருகை தப்பாதென்றுபார்த்து அவன்வந்தால் காண்கைக்கு ப்ரதிபந்தகமாய் ப்ரவஹிக்கிற பாஷ்ப ங்களைத் தன்கைகளாலே இறையாநிற்கிறாளென்றுகருத்து. சைசவத்தாலுமென்றது - இந்தபாஷ்பஸமுத்ர மானது தன்சிறுகைகளாலே இறைக்கமுடியாதென்றறியமாட்டாமையாலுமென்றபடி. சங்குசக்கரங்களெ ன்று கைகூப்புமென்கிற ஸம்க்ஷிப்தவ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூராராழியித்யாதியால்) அவ் விரப்புஎன்றது — வாராயென்கிற இந்தப்ரார்த்தநையானது என்றபடி. தாமரைக்கண்ணென்றே தளருமெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாமரைக்கண்களாலித்யாதியால்) உன்னைவிட்டெங்ஙனே தரிக்கே னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையுங்கூடவித்யாதியால்) இருநிலங்கைதுழாவிருக்குமெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸந்தாபத்தையித்யாதியால்) செங்கயல்பாயென்கிறத ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யேத்யாதியால்) திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ப— கங்குலும் - ராத்ரியும், பகலும் - திவாவும், கண்டுயில் - கண்களிலேநித்ரையை; துயில் - நித்ரா. க ண்துயிலென்கிற விடத்தில் ணகாரஸ்யலகாரஸ்ய தகாரஸ்யடகாராதேசஃ. அறியாள் — விரஹஸந்தாபத்தா லே நித்ரை யின்னபடி இருக்குமென்றறியா ளென்றபடி. நாயகனோடு ப்ரணயரஸ மறியாதநாட்டாருறங்கு கிறராத்ரியிலும் நாயகஸம்ஶ்லேஷரஸத்தாலேராத்ரியெல்லாம்போதுபோக்கின ப்ரணயிகளுறங்குகிறபகலிலு மிவளுக்குநித்ரையிலே ஐஹாம்சமுங்கூட இல்லைஎன்றபடி. நாயகனோடுஸம்ஶ்லேஷரஸமறியாதிருந்தால் ராத்ரியுறங்கலாம், நாயகனோடுஸம்ஶ்லேஷித்திருந்தால்பகலிலேயுறங்கலாம் இரண்டுமில்லாத தசையாய்த் திவளுக்கென்றுகருத்து. கண்ணநீர் — நேத்ரஜலங்களை, கைகளாலிறைக்கும் - இவளுடைய கண்வட் டத்திலே ஶோகாஸ்ருவெள்ள மெடுக்கவகாலேயத்தைத் தன்கைகளாலே இறையாநிற்கிறாளென்றபடி. இத்தனை யாதிசயான தசையில் நீவருகை தப்பாதென்று நினைத்து உன்னைக் காண்கைக்காக அஸ்ருவெள்ளத்தைக்கட லைக்கையையிட்டு இறைக்குமாப்போலே இறையாநிற்கிறாளென்று கருத்து. சங்குசக்கரங்களென்று - ஸம்வ ப்தங்களென்று, கைகூப்பும் - கைகளைக்கூப்பாநிற்கிறாள், ஸம்வ்ருதங்களை யேந்திக்கொண்டு வரவேணு மென்று யாசிக்க வுபக்ரமித்து முடியச்சொல்ல மாட்டாமையாலே சங்குசக்கரங்களென்று கண்டோக்தியி லே மேல்ச்சொல்லமாட்டாதே அந்த யாச்ஞையை அஞ்ஜலியாலே வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறாளென்று கருத்து. தாமரைக் கண்ணென்றே — தாமரஸ ஸத்ருஶ விலோசநங்களென் றிவ்வளவே சொல்லி, தளரும் — ஸிதிலையாகா நிற்கிறாள். தாமரஸ ஸத்ருஶ விலோசநங்களாலே குளிரக் கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்று சொல்ல வுபக்ர மித்து தாமரைக்கண்ணென் றிவ்வளவுசொன்ன வளவிலே மேல்சொல்லமாட்டாதே ஸிதிலையாகா நிற்கிறா ளென்றுகருத்து. உன்னைவிட்டு - அதிமநோஹரமான கண்ணழகை யுடையவனான உன்னைவிட்டு, எங்ஙனேதரி க்கேன் - எப்படி யாசிக்கக் கடவேனென்று சொல்லாநிற்கிறாள், இரு - விஸ்தாரமான, நிலம் - ஸ்தலியை கைதுழா — கையாலேதுழாவா நின்றுகொண்டு, இருக்கும் - இராநிற்கிறாள். எங்ஙனேதரிக்கேனென்னச்செய்

மூ—செங்கயல்பாய்நீர்த்திருவரங்கத்தாயிவடிறத்தென்செய்கின்றாயே* ||க||
என்செய்கின்றாயென்தாமரைக்கண்ணாவென்னுங்கண்ணீர்மல்கவிருக்கும்* என்செய்கேனெறிநீர்த்திருவ
ரங்கத்தாயென்னும்வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகும்* முன்செய்தவினையேமுகப்படாயென்னும்முகில்வண்

ஆ— வன்றோ?இவளுடைய தசையிருக்கிறபடிபார்த்தருளாய் பிராணேயிவள்திறத்துஎன்செய்யநினைத்தருளி
றாயென்கிறார். ||க||

(என்செய்கின்றாய்) என்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கின தாமரைக்கண்களையுடையவனே அக்கண்களாலே
யென்னைக்குளிரப்பார்த்தருளநினைத்தாயோ இல்லையோவென்னும், உன்னுடைய வைலக்ஷண்யமான ஜநிதஸ
ஸ்வபாவத்தாலே யக்கண்ணநீர்வெள்ளமெல்லாம் ப்ரவஹிக்கையாலே சரைக்குட்பட்ட கண்ணநீரையுடையவளா
யொரு வெஷிதஷுதசயன்றியே இருக்கும். என்னுடைய ஸ்வபாவத்தையெல்லாம் பொறுக்கைக்காகவன்
றோ கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளிற்று. இஸ்ஸ்வபாவமொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலேன் என்செய்கேனென்

இ—செய்கிறார் (கோயிலிலேஉத்யாதியால்) இவளென்கிறவசத்தில்விவக்ஷிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இவளு
டையவித்யாதியால்) ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

என்தாமரைக்கண்ணாஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தோற்பித்தித்யாதியால்) என்
செய்கின்றாயென்தாமரைக்கண்ணாவென்கிற ஸம்வோதநபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கண்
களாலேயித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்குமென்று சோகாச்ருக்களுடைய பாஹு
ள்யாவஸ்தைத்தைச்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலே, கண்ணீர்மல்கவிருக்குமென்று ஆநந்தாஜலம் பெருகிற
தாத்பர்யத்தைச்சொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவ
லக்ஷணநேத்யாதியால்) எறிநீர்திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய
ஸ்வபாவத்தையித்யாதியால்) என்செய்கேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸ்வபாவமொன்று

ப—தேயுமவன்வரக்காணாமையாலேயாசைகையாயிந்தஉஸ்ரவஸ்தையையெல்லாம்தன்கையாலே துழாவிக்கொ
ண்டிராநிற்கிறாளென்றபடி. செம் - சிவந்தவையான, இளமையாலே ஸம்ஜ்ஞிதரக்த வர்ணங்களானவை
ன்றபடி. கயல் - மத்ஸ்யங்களானவை, பாய் - பாயாநிற்கிற, ஹ்ருஷ்டப்ரஹர்ஷத்தாலே குறுக்கும்நெடுக்கும் ஸ
வேகமாக ஓடாநிற்கிற வென்றபடி. நீர் - ஜலங்களை யுடைத்தான, ஜலஜந்துக்களுங்கூடக் களிக்கும்படி
இருக்கிறதென்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே இருக்கிறவனே, இவள்திறத்து - இந்தபெண்பிள்ளையின்
விஷயத்திலே, தன்பெண்பிள்ளையினுடையவ்யஸநங்களொன்றும் வாய்விட்டுச்சொல்லி முடியாமையாலே "வஸஹி
வஸ்ரூஸ்ரீராணி" என்னுமாப்போலே இவள்திறத்தென்று இப்பெண்பிள்ளையை யவனுக்குக்காட்டுகிறாள்.
என்செய்கின்றாய் - என்னசெய்யாநின்றாய். ||க||

என்தாமரைக்கண்ணா - என்னுடைய தாரஸ விலோசநனே, என்செய்கின்றாயென்னும் - என்ன
செய்யாநிற்கிறாய், உன்திருக்கண்களாலே என்னை கடாக்ஷிக்கநினைக்கிறாயோ இல்லையோ வென்றபடி.
கண்ணீர்மல்க - நீ கடாக்ஷியாதொழிந்தவாறே சோகாச்ருப்ரவஹிக்க, இருக்கும் - ஒருவெஷிதக்ஷதசெ
யன்றிக்கே யிராநிற்கிறாள். எறிநீர் - எறிகிறநீரை யுடைத்தான ஸாரஸவிக்ஷேப ஸாலிகளான ஜலங்களை
யுடைத்தான என்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனே, என்செய்கேனெ
ன்னும் - என்னசெய்யக்கடவேனென்று சொல்லாநிற்கும், வந்துகிட்டுகைக்கு ஸக்தனாய் ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிற நீ
யொன்றுஞ் செய்யாதிருந்தால் நானெத்தைச்செய்யக்கடவே னென்கிறாளென்றபடி. வெவ்வு - உஷ்ணமாக,
வெம்மை - ஔஷ்ண்யம், உயிர்த்துயிர்த்து- பின்னையும் பின்னையும் மூச்சுவிட்டு, உருகும்- உருகாநிற்கிறாள், என்
செய்கேனென்று கீழ்ச்சொன்ன வாக்யவந்நாநாவஸ்யாநத்துக்கும வரராதொழிந்தவாறே இப்படி விஷண்ணெ
யாய் மூச்சுவிட்டுருகாநிற்கிறாள் என்றுகருத்து. முன்செய்த - பூர்வஜந்மத்திலே என்னாலே செய்யப்பட்ட,
வினையே - கர்மமே, முகப்படாயென்னும்- தேவத்திலே ஸம்பாவியா யென்றுசொல்லா நிற்கும் என்கண்
ணுக்குத்தோற்றும்படி வந்து நில்லாய்-என்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. தானித்தனை க்லேசப்படச்செய்தேயு
மவனொன்றுஞ்செய்யா தொழிந்தவாறே ,,பூர்வஜந்மக்ருதம் பாபம் வ்யாதிரூபேண பாததே" என்கிறகணக்

மூ—ணா தகுவதோவென்றும்* முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாயென்கொலோ முடிகின்றதிவட்கே*||௨||

ஆ—னும். தன்னுடைய ஸந்தாபஜநிததீவ்ரோஷ்ணநிஶ்வாஸபரம்பரைகளாலே யுருகாநிற்கும். ஶோச்யமான வ்யஸநத்தை யநுபவிக்கைக்கு ஜந்மாந்தரத்திலே யென்ன பாபத்தைப்பண்ணினேனோவென்னும். பரமோதாரனே! என்னுடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்யாதொழிகை யுன்னுடைய ஔதார்யத்துக்குப் போருமோவென்னும், நிர்ஹேதுகமாக லோகத்தைப்படைத்து ரக்ஷித்தருளுகிற பரமகாருணிகனே இவளுக்கென்னாய் விளையுமோவென்கிறாள். ||௨||

(வட்கிலள்) உன்னைக்காணப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே தன்னுடைய ஸ்வாபாவிகமான ஸ்த்ரீத்வகுணங்களையுமிழந்தாள், பின்னை நெடும்போதுங்கூட ஐஶ்வர்யஸம்பந்நையாய் நிரதிஶயஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதி கல்யாணகுணங்களையுடையவனே யென்னும். ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு வந்துதோன்றினாப்போலே பெரியதிருவடி திருத்தோளிலே யேறியருளிவந்து தோன்றுவதுகாணென்று ஆகாஶத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும், அங்குக்காணாதொழிந்தவாறே மயங்கும். ஶரணஸம்ஸாரம்ப்ரதிமஹ ஆஶ்ரிதப்ரதிகூலராய் சுதிவமவாராக்ரான ஸம்ஸாரரையெல்லாம் நிரஸித்து நிரவத்யமான ஸாம்ராஜ்யத்தையுடையவனே உன்னைக்காண்கைக்கென்பக்கலுள்ள ப்ரதிபந்தகத்தையெல்லாம் போக்கியருளாயென்னும். பின்னையும் அவன்வாராமையாலே நெஞ்சுருகும். ப்ராக்ருதமான சக்ஷுஸ்ஸுக்களுக்கு நாளொருநாளும் விஷயமாகே

இ—மித்யாதியால்) வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸந்தாபஜநிதேத்யாதியால்) முன்செய்தவினையேமுகப்படாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶோச்யமானவித்யாதியால்) முகில்வண்ணா தகுவதோவென்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமோதாரேத்யாதியால்) முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகமித்யாதியால்) ||௨||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

வட்கிலளிறையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) ஸ்த்ரீத்வகுணங்களையுமென்றது - ஸ்த்ரீத்வத்துக்கஸாதாரணமான லஜ்ஜாதிகளையுமென்றபடி. மணிவண்ணாவென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) வானமேநோக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகஜேந்த்ரேத்யாதியால்) மையாக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குக்காணதித்யாதியால்) ப்ரதிபந்தகமென்கிறத்துக்கு போக்கியருளாயென்னுமென்கிறவிடத்தில் என்னுமென்கிறக்ரியையோடே அந்வயம். உட்குடையசுரருயிரெல்லாமுண்ட வொருவனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதி போக்கியருளாயென்னுமித்யந்தம்) கட்கிலீயுன்னைக்காணுமாறருளாயென்கிற ஸம்விதாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதமானவித்யாதியால்) மணிவண்ணாவென்று ஸௌந்தர்யத்தை யநுஸந்தித்தவள் காகுத்தா கண்ணனேயென்று பின்னையும்பின்னையுமந்தவஸ

ஸ—கிலே தனக்கொரு அபேக்ஷிதமிவ்வப்ரதிபந்தமாயிருக்கிறதாக நினைத்து பரமகாருணிகனையுங்கூட ப்ரதிபந்தயிக்கிறவுன்னுடைய க்ரௌர்யத்தைநாளொருக்கால்கண்ணாலே காணவாராயென்று தன்னாற்றாமையாலலற்றுகிறாளென்றுகருத்து. முகில்வண்ணா - மேகவர்ணனே, வண்ணம் - வர்ணம், நிரவதிகோதாரனே என்றபடி. தகுவதோ என்னும் - உசிதமோ வென்றுசொல்லாநிற்கிறாள், தகுவது - உசிதம், நீ யிப்படிமுகங்காட்டாதிருக்கிற விது பரமோதாரனானவுனக்கு உசிதமோ என்னாநின்றாளென்றபடி. முன் - பண்டுகாலத்திலே ஜந்துக்களெல்லாம் சுகிதவிஶேஷிதங்களாய் தங்களுக்கொரு உபாயங்களை யபேக்ஷிக்கவும் மாட்டாதே கிடக்கிற தஶையிலேயென்றபடி. இவ்வுலகம். இந்தலோகத்தை, செய்து - ஸ்ருஷ்டித்து, உண்டு - ப்ரளயகாலத்திலே வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்து - புநஸ்ஸ்ருஷ்டித்து, அளந்தாய் - பிறர்கொண்டுபோகாதபடி த்ரிவிக்ரமனாய் யளந்துகொண்டவனே, நீ யித்தனை பரமோதாரனன்றோ வென்றபடி. இவட்கு - உம்மை யொழியஜீவிக்கமாட்டாதவளான விவளுக்கு, முடிகின்றது. பர்யவஸிக்கப்புகுகிறது, என்கொலோ - என்னவாயிருக்கிறதோ, இவளுடைய ஸத்தையே ஹானிக்கப்புகுகிறதோ உன்னுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வமே ஹானிக்கப்புகுகிறதோவென்றுகருத்து. ||௩||

மூ—வட்கிலளிறையுமணிவண்ணாவென்னும்வானமேநோக்குமையாக்கும்* உட்குடையசுரருயிரெல்லாமுண்ட வொருவனேயென்னுமுள்ளுருகும்* கட்கிலீயுன்னைக்காணுமாறருளாய்காகுத்தாகண்ணனேயென்னும்* திண்கொடிமதிள்சூழ்திருவரங்கத்தாயிவள்திறத்தென்செய்திட்டாயே* ॥௯॥

ஆ—னென்றுனக்கொரு நிர்ப்பந்தமுண்டாகில் நானொருத்தியுமுன்னைக்காணும்படி க்ருபைபண்ணாயென்னும் அங்ஙனேசெய்யக்கடவதோவென்னில்? உன்னைக்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டார் காண்கைக்காகவன்றோ வசுதேவர்திருமகனும் ஸ்ரீதசரதர்திருமகனும் பிறந்தநீளிற்றென்றுசொல்லும். இவளோடே ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காக த்வஜபதாகாத்யலங்க்ருதமான ப்ராகாரங்களாலேபரிஷ்க்ருதமான கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற நீ இவள்திறத்தென்செய்ய நினைத்தருளினாயென்கிறார். ॥௯॥

இ—ஸம்ச்லேஷ காலங்களைச்சொல்லுவானேனென்ன அவற்றுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (அங்ஙனேசெய்யவித்யாதியால்) அவற்றுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவேணுமித்யாதியால்) திண்கொடிமதிள்சூழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளோடேஇத்யாதியால்) ॥௯॥

ப—இறையும் - ஸ்வல்பமும், வட்கு - லஜ்ஜை, இலள் - இல்லாதவளானாள், வட்குதல்- வெட்குதலாய், லஜ்ஜையைச் சொல்லுகிறது. லஜ்ஜையில்லாமையை நீ கண்டபடி எங்ஙனேயென்ன? சொல்லுகிறாள். மணிவண்ணாவென்னும் - நீலஸ்வபாவனேயென்று சொல்லுகிறாள், வண்ணம் - ஸ்வபாவம், மணிபோலே முந்தானையிலே முடிந்து ஆளலாம்படி ஸௌலப்ய யுக்தனானவனேயென்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. பெற்றதாய் முன்பென்று ஸங்கோசப்படாதே யிப்படி தன் நாயகனைச் சொல்லுகிறபோதே இவள் லஜ்ஜையில்லாதவளானாளென்றறிந்தேனென்று கருத்து. வானமே நோக்கும்- ஆகாசத்தையேபாராநிற்கும், மணிவண்ணாவென்று தான் கூப்பிடுகிற ஆர்த்தத்வனியைக்கேட்டவன் வருகைதப்பாதென்றுபார்த்து நீ பெரிய திருவடிமேலேயேறியெழுந்தருளும் ப்ரதேசமான ஆகாசத்தைப் பாராநிற்கிறாளென்றபடி. வானமே என்கிற அவதாரணத்தாலே நிரந்தரமாகப் பார்க்கிறாளென்று தோற்றுகிறது. மையாக்கும் - அப்படி வரக்காணாமையாலே மோஹியாநிற்கும், மையாக்கை - மோஹிக்கை, உட்கு - ஸாமர்த்த்யத்தை, உடை- உடையவர்களான, இந்த்ராதிகளை ஜயிக்கும்படி ப்ரபலரானவென்றபடி. உட்குஎன்று ஸாமர்த்த்யத்துக்குப்பேர். அசுரர் - அஸுரர்களுடைய, உயிரெல்லாம்- ப்ராணங்களெல்லாவற்றையும், உண்ட - க்ரஸித்தவனான, ஒருவனே என்னும்- ஏகவீரனேயென்று சொல்லாநிற்கிறாள், என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களை நிரஸிக்கைக்குனக்கு ஸாமர்த்த்யமில்லையோவென்று கருத்தாலே இப்படி சொல்லுகிறாளென்று தாத்பர்யம். உள்ளுருகும் - பின்னையும், நீ வாராமையாலே நெஞ்சுநீராயுருகாநிற்கிறாள், கட்கு - கண்ணுக்கு, இலீ - இல்லாதவனே, ப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸுக்கு கோசரனல்லாதவனே என்றபடி. உன்னை - ஸர்வஜ்ஞனான வுன்னை, காணுமாறு- காணும் ப்ரகாரம், நான் என்கண்ணாலே காணும்படியென்கை. அருளாய் - க்ருபை பண்ணவேணும், ப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸுக்கு கோசரனல்லனென்கிற நியமத்தை எனக்கொருத்திக்குமாத்ரமன்யதாகரித்தாலாகாதோ என்று பாவம் தாத்பர்யம். நாமந்த நியமத்தையாரேனுமொருவர்க்கன்யதாகரித்ததுண்டோ வென்ன? சொல்லுகிறாள். காகுத்தா — காகுத்ஸ்த, வசுதேவர் திருமகனாயவதரித்து "த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" மென்றும் "ரூபஸம்ஹநநம் லக்ஷ்மீம் ஸௌகுமார்யம் ஸுவேஷதாம் । தத்ருசுர்விஸ்மிதாகாரா ராமஸ்ய வநவாஸிந:" என்றும் நாட்டோடும் காட்டோடும் வாசியற எல்லாருக்கும் முன்னை நீ காட்டினாயில்லையோ வென்றுகருத்து. அதொருக்கால்செய்ததத்தனையன்றோவென்ன சொல்லுகிறாள் கண்ணனே?- க்ருஷ்ணனே? "தாஸாமாவிரபூச்சௌரி:" என்கிறபடியே இடைச்சிகளுக்குங்கூட உன்னை நீ காட்டினாயில்லையோ என்றுகருத்து. என்னும்- இப்படி சொல்லாநிற்கும், திண்- த்ருடமான, ஸமாவிஷ்ட த்வஜ மணிவிதானக விஸ்தீர்ணமாகையாலே த்ருடதரமான என்றபடி. இது ப்ராகாரத்துக்கு விசேஷணம். திண்கொடி யென்கிற விடத்தில் ணகாரஸ்ய டகாரேபரே டகாராதேச:. கொடி- மதிள் - த்வஜாத்யலங்க்ருதமான ப்ராகாரத்தாலே, கொடி- த்வஜம், ஸாகவார்த்தலக்ஷண ஸம்பந்த:. சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே இருக்கிறவனே, அவதாரகாலத்திலே யுதவாதாரிழக்கவொண்ணாதென்றுபார்த்து ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனே என்றபடி. இவள் திறத்து- இவள்விஷயத்திலே, என்செய்திட்டாய் - என்னசெய்தாய், இது என்று ஸாமாந்யே நபும்ஸகம் ப்ரயோக:. என்செய்யநினைத்தாய்.

மூ— இட்டகாலிட்டகைகளாயிருக்குமெழுந்துலாமயங்குங்கைகூப்பும்* கட்டமேகாதலென்றுமூர்ச்சிக்கும் கடல்வண்ணாகடியைகாணென்னும்* வட்டவாய்நேமிவலங்கையாவென்னும் வந்திடாயென்றென்றேமய

ஆ— (இட்டகால்) இவ்வாஸ்ரீநவெஷ்டிசமான கரசரணாத்யவயவங்களை யுடையவளாயிருக்கும். இப்படி வெஷ்டிக்கக்ஷமையன்றியே யிருக்கச்செய்தே யவஸாநஸமயத்திலே தீபம்போலே ஸஹஸா எழுந்துலாவி மயங்கிக்கிடக்கும். பின்னையும் ப்ரபத்தியைப் பண்ணித் தன்னுடைய வ்யவஸாயத்தாலே உன்னைத் தொழாநிற்கும். ஸஹ்யமான தத்தனைபொல்லாதாகாதே; ஸஹ்யதுக்கங்களல்லாதார் என்னஸாஹஸம்பண்ணினரோவென்று சொல்லி மோஹிக்கும். ஈநவயிகாதிஸயாஸம்வேத்ய கல்யாணகுணகணனே யென்றுன்னைச்சொல்லுகிற விதெல்லாப்பொய் நீ சாலநிஷ்டுரனென்காணென்றுசொல்லும். வலத்திருக்கையிலே திருவாழியை யேந்திக்கொண்டிருக்கிற வழகைநான்காணும்படி வந்திடாயென்று சொல்லவுபக்ரமிக்கும். முடியச்சொல்ல க்ஷமையல்லாமை வட்டவாய்நேமிவலங்கையாவென்னும், பின்னையும் நெடும்போதுங்கூட வந்திடாயென்னும், வரக்காணாமையாலே பின்னையும் வந்திடாயென்னும், வரக்காணாமையாலே மயங்கும். இங்ஙனேசொல்லாநிற்கும்.

நாலாம்பாட்டு.

இ— இட்டகாலிட்டகையளாயிருக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவள்வாஸ்ரீநெத்யாதியால்) எழுந்துலாய்மயங்குமென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிவெஷ்டிதக்ஷமை யித்யாதியால்) கட்டமேகாதலென்று மூர்ச்சிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹ்யமான வித்யாதியால்) கடல்வண்ணாகடியைகாணென்கிற வபிப்ராயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈநவயிகாதிஸயெத்யாதிசொல்லுமென்னுமளவாலே) சாலவென்றது - மிகவுமென்றபடி. க்ஷமையல்லாமை யென்றது - க்ஷமையல்லாமையாலே என்றபடி. நெடும்போதுங்கூடஎன்றது - தீர்க்ககாலமானபின்பு என்றபடி. தீர்க்ககாலமவன் வாராதிருந்தவாறே என்கை. என்றென்றேஎன்கிறவீப்ஸைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரக்காணாமையாலேபின்னையுமித்யாதியால்) மயங்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரக்காணாமையாலேமயங்குமென்று) இவ்வளவுக்கும் வடிவு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேசொல்லாநிற்குமென்று). இப்படியே மோஹமும்தெளிவுமாய் நடவாநிற்குமென்றபடி. சிட்டனேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஸ— என்றபடி. உபேக்ஷிக்கநினைத்தாயோ உபேக்ஷிக்கநினைத்தாயோ வென்கை. ௩௧

இட்டகாலிட்ட கையளாயிருக்கும்- இடப்பட்டகால்களை யுடையவளாயு மிடப்பட்ட கைகளை யுடையவளாயு மிருக்கிறாள், தான் வெஷ்டிக்க க்ஷமையல்லாமையாலே "ஸவீஸிநத்ருஷ்டிர்க்ஷீணஸ்வாங்கோ விவாஸ்யாம்" என்கிறபடியே ஸலிகளிட்டுவைத்தபடியே நிஸ்சேஷ்டமாய்க்கிடக்கிற கரசரணங்களை யுடையவளாய் யிருக்கிறாளென்றபடி. எழுந்து. கிளம்பி, அணையப்புகுகிற விளக்குப்போலே ஸத்தாகஎழுந்திருந்து என்றபடி. உலா- உலாவி, ஸஞ்சரித்தென்றபடி. மயங்கும் - மோஹித்துக்கிடக்கும், கைகூப்பும் - மோஹந்தெளிந்தவாறே ப்ரஸந்நம் பொறுக்கமாட்டாதே யஞ்ஜலிபண்ணாநிற்கும், காதல் - ப்ரேமமானது, கட்டமென்று - கஷ்டமென்றுசொல்லி, ஸஹ்யவ்யதிரேகத்துக்கு நிதாநமேயொழிய அத்தாலொரு ஸாபமில்லையென்று அத்தை நிந்தித்தென்றபடி. மூர்ச்சிக்கும். மோஹியாநிற்கும், கடல்வண்ணா- ஸமுத்ரஸ்வபாவனே, ஸுலபனே என்றபடி. ஈநவயிகாதிஸயாஸம்வேத்யகல்யாணகுணனே என்கை. கடியைகாணென்னும் - நீகடியன்காணென்னும் சொல்லாநிற்கும், கடியன் - க்ரூரன், இங்கு நிஷ்டுரனைச் சொல்லுகிறது. கடல்வண்ணாஎன்றது ஸாமி ப்ராயஸம்போதனம், உன்னையஸம்வேத்யகுணனாகவநுஸந்தித்தோம், நீ நிஷ்டுரனென்காணென்று வடதாபிப்ராயம். கடியன் ஸப்தம் ஸுதீவனைச் சொல்லும்போதுகடியையென்று ரூபமாயிருக்கும், வட்டவாய்-வட்டமானவாயையுடைத்தான, ஸ்ரீசக்ஷணாகாரமாகச்சுற்றிலும் வாயையுடைத்தான என்றபடி. நேமி - சக்ரத்தை யுடைத்தான, வலங்கையாஎன்னும் - தக்ஷிணஹஸ்தத்தையுடையவனேஎன்றுசொல்லாநிற்கும்; திருவாழியையேந்தினவழகோடேவரவேணுமென்றுசொல்லவுபக்ரமித்துமுடியச் சொல்லமாட்டாமையாலேயபஸம்ஹாரமிகப் பண்ணாநிற்குமென்றபடி. வந்திடாயென்றென்றே - நீவரவேணுமென்றென்றே பலகாலுஞ்சொல்லி, இடாயென்று ஸாபேக்ஷநாவ்யயமாம். கவிஸம்ப்ரதாயத்திலே விப்ரதித்தவக்ஷரம்குறைவாகெடியுஞ்சொல்லிஎன்றபடி. மயங்கும் - பின்னையும்நீ வரக்காணாமையாலே மோஹியாநிற்கும், சிட்டனே - ஸிஷ்டனே, ஸத்ருத்தமுடையவனே

மூ— ங்குஞ்* சிட்டனே செழுநீர்த்திருவரங்கத்தாய் இவள் திறத்தென் சிந்தித்தாயே* ॥௪॥

சிந்திக்குந்திசைக்குந்தேறுங்கைகூப்புந்திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்* வந்திக்குமாங்கேமழைக்கண்ணீர்ம ல்கவந்திடாயென்றென்றேமயங்கும்* அந்திப்போதவுணனுடலிடந்தானேயலைகடல்கடைந்தவாரமுதே*

ஆ—செழுநீர்த்திருவரங்கத்தா யிதுவோவுன்னுடைய ஶீலவத்தம், இவள்திறத்தென்செய்ய நினைத்தருளினாய் என்கிறாள். ॥௪॥

(சிந்திக்கும்) உன்னழகையு முன்னோடேபண்டு ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியையும் நினைக்கும். நினையா ஶோகிக்கும் நெடும்போதுங்கூட ஸ்வஸம்வேத்யமாம், தன்னுடைய ஸம்ஶ்லேஷம்பெறுகைக்காக உன்னைத்தொழாநிற்கும், தன்னுடைய வ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும், ஸந்நிதியாயிருந்து வைத்தே நாயகனைப்போலே திருவடிகளிலேவிழுந்துகிடக்கும், அங்ஙனேவிழுந்துகிடந்து தன்னுடையவழகியகண்கள் நீர்மல்க வந்திடாயென்றென்றே மயங்காநிற்கும். உன்திருவடிகளை பொருக்கால்கண்டு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்னுமாசையாலே தன்னை யழித்துக்கொண்டிருக்கிற விப்பெண்பிள்ளையை இப்பாடு

இ—மருளிச்செய்கிறார் (இதுவோ உத்தரார்த்தியால்) ॥௪॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

சிந்திக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமித்யாதியால்) திசைக்குமென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினையாஶோகிக்குமென்று) நினையா என்றது - நினைத்தவாறேயென்றபடி. தேறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெடுமித்யாதியால்) தன்னுடையவித்யாதி வாக்யத்வயம் ஸ்வாரஸ்யம். வந்திக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்நிதியெயித்யாதியால்) ஆங்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனேவிழுந்துகிடந்துஎன்று) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளையித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—என்றபடி. இது மஹத்தமமான ஸம்போதநம்- உம்முடையஶீலமழகியதாயிருந்தது- ஸ்த்ரீகள் குடிகெடுக்கைக்கு அழகியதாக ஶ்ரீஸ்வஸ்த்யயநராயிருந்தீர்- ப்ராஹ்மணர்களைப்பண்ணிப் பூணுநூலைவெளுக்க யணிந்துக்கொண்டு கையிலே பவித்ரத்தையுமிட்டு ஸ்வஸ்த்யயநஞ் சொல்லிக்கொண்டுதிரிவாரைப்போலேயிருந்ததுஉம்முடையஶீலியென்றுகருத்து. செழு - ரமணீயமான, செழு ஶப்தம் ரமணீயவாசி. நீர்- ஜலங்களை யுடைத்தான, திருவரங்கத்தாய் -ஶ்ரீரங்கத்திலே யிருக்கிறவனே, ஶிக்ஷாஸனை பண்ணிக்கொண்டு நீர்க்கரையிலே கிடக்கிறவனேஎன்றபடி. தண்ணீர்ப்பந்தலிலேவாதகரோதிங்களைப்போலேயா யிருக்கிறது நீ யிவ்வூரில் வஸிக்கிறதுஎன்றுகருத்து. இவள் திறத்து- உம்முடைய விஶ்லேஷகாலத்திலே ஶோகிக்கும் ஸ்வபாவையான விவள்விஷயத்திலே, என்சிந்தித்தாய் - என்னநினைத்தாய், இவளை ஶோகிப்பிக்கவே நினைத்திருக்கிறாயோ? தேறப்பண்ணிவைக்கநினைத்திருக்கிறாயோ? என்றபடி. இப்படி யிப்பாட்டிலே யவனை மஹிக்கையாலே ஶ்ரீகர் வ்யஸநாதரராய்த்தன்னை மஹித்தால் "[illegible]" என்கிறபடியே யவர்களைத்தான் ரஞ்ஜிப்பித்து அந்த மஹிமையை ராஜிப்பிக்குமென்கிற ஸமஸ்தார்த்தமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யங்க்யமென்று ஸூசிதமாய்த்து. ॥௪॥

அந்திபபோது- அஸுரர்களுக்கு பலம் வர்த்திக்கிற ஸாயங்காலத்திலே, அவுணனுடல் - ஹிரண்யனுடைய தேஹத்தை, அவுணன் - ஹிரண்யன், இடந்தானே - ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்காகப்பிளந்தவனே, இடக்குகை - நகத்தாலே பிளக்குகை, 'உதஸ்ஸ்வதிஷ்டஸ்ஸம்ஸ்தாதி" மென்று தெளிவோடே இருப்பார்க்கோ நீ யுதவலாவது, ஶோகத்தாலே ஶோகித்துக்கிடப்பார்க்குதவலாகாதோ. அங்குஸந்த்யையென்றொரு காலநியமம் பார்த்தாப்போலே இவளை ரக்ஷிக்கைக்கு அப்படியே ஒருகால நியமந்தான்பார்க்கவேணுமோ வென்று கருத்து. ப்ரஹ்லாதனென்பா னொருவனுக்கொருக்காலுதவினோமென்றால் அப்படி யெல்லாருக்கும் நாமுதவப்போமோ வென்னச் சொல்லுகிறாள். அலைகடல் - அலையாநிற்கிற ஸமுத்ரத்தை. தேவாஸுரர்களுக்குங்கூட நினைத்தபடி கார்யங்கொள்ள வொண்ணாதபடி உதோஹ்ஸங்க்ஷோபமாயிருக்கிற க்ஷீரஸமுத்ரத்தை என்றபடி. கடைந்த-அவர்களுக்காகஶ்ரமம்பண்ணிக்கொடுத்தவனை, ஆரமுதே-பரிபூர்ணாம்ருதமே, நிரதிஶயபோக்யனே

மூ— சந்தித்துன்சரணஞ்சார்வதேவலித்ததையலைமையல்செய்தானே* ॥௫॥

மையல்செய்தென்னைமனங்கவர்ந்தானேயென்னுமாமாயனேயென்னும்* செய்யவாய்மணியேயென்னுந்த

ஆ—படுத்தவேணுமோ உன்னுடையநிரவதிகமான வாஶ்ரிதவாத்ஸல்யமெல்லாம் எங்ஙனேபோயிற்றென்கிறாள்.॥

(மையல்செய்து) அதிக்ஷுத்ரமான காகத்தின்பக்கலிலே ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தைவிட்டருளின உன்னுடைய ஸர்வேஶ்வரனான ப்ரணயித்வகுணத்தாலே என்னுடையமநஸ்ஸை யபஹரித்தவனேயென்னும், வக்ஷ்ய

இ— (உன்னுடையநிரவதிகமித்யாதியால்) ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

மையல்செய்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிக்ஷுத்ரேத்யாதியால்) பெரியபெருமாளுக்கு ராமாவதாரம் ஸந்நிஹிதமாகையால் மையல்செய்தென்றது ராமாவதாரத்தில் ப்ரணயித்வகார்யத்தை விவக்ஷிக்கிறதுஎன்கையே யுக்தமென்றுகருத்து. என்னைமனங்கவர்ந்தானேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) மாமாயனேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—என்றபடி. உன்னைக்கொண்டொருப்ரயோஜநாந்தரங்கொள்ளுவார்க்கோநீயுதவலாவது. உன்னையேப்ரயோஜநமாகப்பற்றினார்க்குதவலாகாதோவென்றுகருத்து. சந்தித்து- ஸம்யித்து, உன்னைக்கிட்டி என்றபடி. ஜ்ஞாநஸாதந ஜ்ஞாத்ருமன்றிக்கே வக்ஷ்யமாணகாரணங்களாலும் ஸாதிக்கும்படி உன்னையடைந்து என்றபடி. உன்சரணம் உன்னுடைய திருவடிகளை, சார்வதே- சார்வதாகவே, உன்திருவடிகளோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் பெறுகைக்காகவே என்றபடி. வலித்த- வலித்தவளான, வலிக்கை- கரைந்துபோகாதே த்ருடமாயிருக்கை. "ஏதிஜீவந்தமாநந்தோ நரம் வர்ஷஶதாதபி" என்கிற கணக்கிலே என்றேனுமொருநாளுன் திருவடிகளோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் பெறவேணுமென்றுமாசையாலே தன்ஶரீரத்தை நீராயுருகிப் போகாதபடி தரித்துக்கொண்டு இருக்கிறவளான என்று பதார்த்தம். தையலை-பெண்பிள்ளையை, தையலென்று பெண்பிள்ளைக்குப்பேர். மையல் செய்தானே - மோஹம்பண்ணுவித்தவனே, மையல் - மோஹம், இவளைஇப்படி மோஹிப்பித்து க்லேஶப்படுத்துகிறவனே என்று மஹாக்ஷேபகர்ப்பிதமான ஸம்போதநம். சிந்திக்கும் - உன்னுடைய கமநீய ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களையும் உன்னோடேதான் பண்டு ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியையும் சிந்தியாநிற்கும், திகைக்கும் அந்த ஸம்ஶ்லேஷம்ப்போது பெருமையாலே மோஹியாநிற்கும், தேறும் - தெளியும், நெடும்போது போன பின்பு பின்னையும் லப்தஸம்ஜ்ஞையாமென்றபடி. கைகூப்பும் - மோஹந்தெளிந்தவாறே தன்னபேக்ஷிதம்பெறுகைக்காக வுன்னைக்குறித்து அஞ்ஜலி பண்ணாநிற்கும். திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும் - ஸ்ரீரங்கத்துக்குள்ளேஇருக்குமவனே என்றுசொல்லாநிற்கும், இப்படி நீ ஸந்நிஹிதனாயிருக்கச்செய்தே யெனக்குதுர்லபனானையென்றுதன்னாற்றாமையாலே சொல்லாநிற்குமென்றபடி. வந்திக்கும்- வந்தநம்பண்ணாநிற்கும், அநாதையைப்போலே காருண்யந்தோற்ற உன் திருவடிகளைநினைத்துதெண்டனிட்டுக்கிடக்குமென்றபடி. அங்கே - அவ்வவஸ்தையிலே, அப்படிதெண்டனிட்டபடியே கிடக்கச்செய்தே என்றபடி. மழைக்கண் - மழைபோலே குளிர்ந்திருக்கிற கண்களுடைய, நீர் - ஜலங்களானவை, மல்க - ப்ரவஹிக்க, வந்திடாயென்றென்றே - நீ வரவேணுமென்றென்றே சொல்லி, மயங்கும்- பின்னையும் வரக்காணாமையாலே மோஹியாநிற்கும், காமாதுரர்களுடைய விகாரங்களில் இவளுக்கில்லாதவை யில்லையென்றுகருத்து. ॥௫॥

மையல் செய்து - பிச்சேறினாருடைய வ்யாபாரத்தைச் செய்து, மையலென்று பிச்சுக்கும் பிச்சேறினாருடைய வ்யாபாரத்துக்கும் பேர். ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள்பக்கல் பிச்சாலே அதிக்ஷுத்ரமான காகத்தின்மேலே ப்ரஹ்மாஸ்த்ரப்ரயோகத்தைப்பண்ணி என்றபடி. இப்படி ப்ரணயிகள் பக்கலிலே தனக்கத்யந்தாஸக்தியுள்ளதாகக்காண்பித்தென்கை. என்னை - உன்னுடைய க்ருத்யங்களறியாதவென்னை, மனம்- மநஸ்ஸை. ஜீவவாசகம். என்னுடையமநஸ்ஸைஎன்றபடி. கவர்ந்தானேஎன்னும் - அபஹரித்தவனே என்று சொல்லாநிற்கும், கவருகை - அபஹரிக்கை. இங்கேஅபஹரிக்கையைச் சொல்லுகிறது. மாமாயனேஎன்னும் - மஹாஶ்சர்யசேஷ்டிதனே என்று சொல்லாநிற்கும், மஹாஶ்சர்யமான ஸௌந்தர்யமுடையவனே என்றுசொல்லாநிற்கும் என்றபடி. அதையே விவரிக்கிறாள் மேல். செய்யவாய் மணியே என்னும் - அருணாதரத்தையுடைத்தான நீலமணியேஎன்றுசொல்லாநிற்கும். நானுன்னுடையஸொத்தன்றோஎன்றுப் போலே ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே

மூ—தண்புனல்சூழ்திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்* வெய்யவாடண்டுசங்குசக்கரம்வில்லேந்தும்விண்ணோர்முத லென்னும்* பைகொள்பாம்பணையாயிவடிறத்தருளாய்பாவியேன்செயற்பாலதுவே* ॥௬॥

ஆ—ஶரணமான வுனுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவத்தையனுஸந்தித்து அஸ்ஸ்வரூபஸ்வபாவனே என்றுசொல்லும், நிரதிஶயதீப்திமத்தமாயிருப்பதொரு நீலரத்நம் செந்தாமரைபூத்தாபோலேயிருந்த திருவுடம்பையும் திருப்பவளத்தையுமுடையவனே என்றவ்வழகைச்சொல்லும். அடியேனுக்கு ஸுலபனாய் நம்பண்ணுகைக்காகவன்றோ கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளுகிறதென்னும். ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தியுமாய் த்ருப்தருமாயிருந்த ஶங்கஶார்ங்காதி திவ்யாயுதங்களை யேந்தியருளுகிற தெனக்காகவன்றோ வென்னும், இவளுக்காக நீ கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளாநிற்கச்செய்தே இவள்பக்கல் க்ருபை பண்ணியருளுகிறதில்லை, இதுக்குஹேது என்னுடையபாபமேயிறே என்கிறாள். ॥௬॥

(பாலதுன்பங்கள்) ஸாவத்யங்களை யநாதிஸித்தாநுபவநாஹேதுவாக நீ பண்ணின வ்யவ.

இ—(ஶரண்யஶரணேத்யாதியால்) செய்யவாய்மணியேயென்று ஸௌந்தர்யம்ஶரண்யமிறே. செய்யவாய்மணியே யென்னும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) விண்ணோர்முதலென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனுமித்யாதியால்) வெய்யவாளித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார் (த்ருப்தருமித்யாதியால்) பைகொள்பாம்பணையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ ளுக்காகநீ இத்யாதியால்) இவள்திறத்தருளாயென்கிறதையுரைக்கிறார் (இவள்பக்கலித்யாதியால்) பாவியேன்செ யற்பாலதுவென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்குஹேதுவித்யாதியால்). ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

பாலத்துன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாவத்யேத்யாதியால்) (அநாதிஸித்தேத்யாதி) ஸம்ஸாரிஜ்ஞாநவான்களுக்கும் முமுக்ஷுக்களுக்கும் அநுபவ்யங்களாக என்றபடி.

ஶ—ஸவிநயமாக விவளைக்குறித்து சிலவார்த்தைகளைச் சொல்லும்போது ஸௌந்தர்யவிஶிஷ்டமான உன்னுடைய வடிவத்தையும் தஸ்ஸாம்யத்தில் திருமேனியொளியையும் நினைக்கிறாளென்றுகருத்து. தண்புனல் - குளிர்ந்த ஜலங்களாலே' ஶிஶிராமலமெய்யான ஸரஸ்ஸுக்கள ஸலிலங்களாலே என்றபடி. சூழ் - வளிவுற்ற மான, ஹம்ஸாவதாரக ஶீகரமண்டலங்களுடைய குளிர்ச்சிபோலே யிராநின்றதவ்வூரில்குளிர்ச்சியுமென் றுகருத்து. திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும் - ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனேஎன்று சொல்லா நிற்கும். வெய்ய - உக்ரங்களான, ஆஶ்ரிதவிரோதிகள்பக்கல் அதிதீக்ஷ்ணங்களான என்றபடி. வாள்தண்டு சங்குசக்கரம்வில் - ஸுதர்ஶநஸம்வகு, ஶார்ங்கங்களை, ஏந்தும் - ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறவனை, "ஆதாம்ரநேத்ரவக்ஷஸ்தாமம் விஶாலபுஜவக்ஷஸம் | ஸநாதநம் நாயகம் ஶேஷஶாயிநம் ஸ்ரீரங்கநாயகம்" என்னும்படியோ க்ஷணாத்ரமம் தோன்றும்படி. ஸர்வாயுதத்துக்கொண்டிருக்கிறவனை என்றபடி. உன்னுடைய திவ்யாயுதம் வெளிகளை நலியுமாப்போலேகாதிநிகளையும் நலியாநின்றது. "க்ஷிப்ரமேவ ஸர்வதேவாநாதஸம்ஶோஹவிஷ்யதி" என்னும்படியான விவ்வாயுதங்களையே கொண்டு நீ பெண்பிள்ளைகளை இங்கே அழப்பண்ணலாமோ. இங்ஙனேயோ நீஶத்ருக்கள்பக்கல் ஸதையிருப்ப தென்கிறாளென்று கருத்து. வி ண்ணோர் முதலென்னும் - ஸர்வவ்யாப்த ஸாலிகளுக்குநிர்வாஹகனென்னுநிற்கும். அவர்களுடையஸத்தை க்கும்பராம்ஷாஸங்கத்துக்கும் நிர்வாஹகனும்படி ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியா யிருக்குமவனென்று சொல் லாநிற்கிறாள் என்றபடி. பைகொள் - பையைக்கொள்ளாநிற்கிற, பையென்று ஹணத்துக்குப்பேர். ஸ்வீபதிவ்யஶம ஸ்பர்ஶ ஸம்ஸர்க ஸம்ஜாத ஸம்ஹர்ஷ விகஸத்பணாமண்டலனான என்றபடி. பாம்பு - நாகத்தை, அணை யாய் - ஶயநமாக வுடையவனே, இவளுக்காக இங்கேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே என்றபடி. இவள்திற த்து - நீ திவ்யஶயநத்திலே ஸாவஶயிதனாயிருக்கத் தரைப்பட்டுகிடந்து அலற்றுகிற விவள் விஷயத்திலே, அருளாய் - க்ருபை பண்ணுகிறாயில்லை, பாவியேன் - இவளை இப்படி காண்கைக்கிடான பாபங்களை யுடை யவளான வென்னுடைய, செயற் பாலது - கர்மத்திலே யிருப்பது, செயல் - கர்மம், பால் - இடம், பாவிலே யிருக்குமது பாலது. இப்படி நீ யிவள்பக்கல் க்ருபைபண்ணாமைக்கு நிபந்தநம் என்னுடைய து:ஷ்கர்மத் திலே யிருக்கிறதென்று பாவம்.

॥௬॥

மூ—பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய்பற்றிலார்பற்றநின்றானே*காலசக்கரத்தாய்கடலிடங்கொண்டகட-
ல்வண்ணா கண்ணனேயென்னும்* சேல்கொண்டதண்புனல்சூழ்திருவரங்கத்தாயென்னுமென்தீர்த்தனேயென்
னும்* கோலமாமழைக்கண்பனிமல்கவிருக்குமென்னுடைய கோமளக்கொழுந்தே* ௭॥

ஆ—லெஷ்மீயை என்னளவிலே விமுகமாகவோ பார்த்தருளிற்றென்னும். உன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தை
ஸ்மரிங்கேபோயிற்றென்னும் ஆஸ்ரிதவிரோதிகளுடைய வாயஸஞ்சநமணிநேஸஸ்ஸ்ரூபத்துடன் திரு
வாழியையேந்திக்கொண்டிருக்கிற தடியேனுக்காகவன்றோவென்னும், திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தரு
கிறதும் ஸ்ரீநந்தகோபர்திருமகனாகவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளினதும் கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்த
ருளுகிறதும ஆஸ்ரிதார்த்தமாகவன்றோவென்னும். ஸுஸங்கணேகபாபக வொஷகஸ்ஸ்ரூஜ்வலிலேனாய்

இ—பற்றிலார்பற்றநின்றானேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(உன்னுடையவித்யாதியால) காலசக்கரத்
தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதிகளுடையவித்யாதியால்) கடலிடங்கொண்
டனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேஉத்யாதியால்) கண்ணனேஎன்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீநந்தகோபரித்யாதியால்) திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (கோயிலிலேஉத்யாதியால்) என்தீர்த்தனேஎன்னும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸுஸங்கணேத்யாதிசொல்லிக்கொண்டென்றுமளவாமேல) கோமளக்கொழுந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி

ப—பால - பாலாக, இரண்டுபாலாக என்றபடி. பாலென்றுஸாமம். ப்ரக்ருதிகளுக்கு துக்கமும் அனுகூ
லர்க்கு ஸுகமும் என்றிப்படி இரண்டுஸாமமாக என்றபடி. துன்பங்களின்பங்கள் - ஸுகங்களையும் து:
கங்களையும், துன்பம் - து:கம், இன்பம் - ஸுகம், படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனே, இதுஸாஹித்யாயஸம்
பொயநம். இப்படி யநாதிபாக நீ கட்டினஉபசாரத்தையை என்பக்கலிலேவிமுகமாக்கிறாயேவென்றபி
ப்ராயம். ஸாதனங்களொன்றுமில்லாதாரை விஷயீகரிக்கப்போமோவென்ன? சொல்லுகிறாள், பற்றிலார் - அவ
லம்பநமில்லாதார், பற்று - அவலம்பநம், ஒருஸாதனமொன்றுமில்லாதாரென்றபடி. பற்ற - ஆஸ்ரயிக்கும்படி,
நின்றானே, நின்றவனே, ஸாதனமொன்று மன்றியே பவ்யமாயிருக்கிற காகாஸுரன் முதலானவர்க
ளு முன்னே யாஸ்ரயிக்கும்படி நின்றவனே என்றபடி. இவ்வஸௌலப்ய ஸௌலப்யஸ்வபாவ முனக்கு இப்போது
போய்விட்டதோவென்றுகருத்து. ஆனாலும் ப்ரதிபந்தகங்களிருக்க விப்போது அங்கீகரிக்கக்கூடுமோ வென்
ன? சொல்லுகிறாள். காலசக்கரத்தாய்- ஆஸ்ரிதவிரோதிகளுக்கு ம்ருத்யுவாயிருக்கிற சக்ரத்தை யுடையவனே,
காலோம்ருத்யு:. ப்ரதிபந்தக நிரஸநார்த்தமாகவன்றோ நீதிருவாழி யேந்திக்கொண்டிருக்கிறதென்று
கருத்து. ஆனாலும ம்ருத்யுஸ்ரீமதனுக் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே யன்றோ நாமிருக்கிறதென்ன? சொல்லுகிறாள்
மேல், கடலிடங்கொண்ட - க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே ஸ்தானத்தைக்கொண்டவனான, கடல்வண்ணா - ஸமுத்ரவ
ர்ணனே, ஒருகடலிலேயொருகடல்சாய்ந்தாப்போலேஇருக்கிறவனேஎன்றபடி. ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகவ
ன்றோக்ஷீரஸமுத்ரத்தில் கண்வளர்ந்தருளுகிறதென்று கருத்து. கண்ணனே - க்ருஷ்ணனே, க்ஷீராப்தியத்திலே
வரமாட்டாதார்க்குமாஸ்ரயணீயனாகைக்காகவன்றோ "நாமவயம்கநந்நஸம்ப்ராஜ்ய ஸம்ப்ராப்தோயாவாம்ஸீ"
என்கிறபடியே க்ருஷ்ணனாய்வந்து அவதரித்தருளிற்றென்றுகருத்து. என்னும் - என்னாநிற்கும், இப்படி சொல்லா
நிற்கு மென்றபடி. சேலகொள் - மத்ஸ்யங்களைக் கொண்டிருக்கிறவையான, சேல் - மத்ஸ்யம். மத்ஸ்யங்களை யுடைத்
தானவையான என்றபடி. மத்ஸ்யங்கள் ஜலத்தைப்பிரிந்துயரிக்கிலன்றோநானுன்னைப் பிரிந்துயரிக்கவல்லளாவது
என்றுகருத்து. தண்புனல் - ஶீதலங்களானஜலங்களாலே,சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவரங்கத்தாயென்னும்-
ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருக்கிறவனேஎன்றுசொல்லாநிற்கும், அந்த க்ருஷ்ணாவதாரத்திலும்உதவாதார்க்காகவன்றோ
கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற தென்கிறாளென்றுகருத்து. என்தீர்த்தனேஎன்னும் - என்னுடைய
தீர்த்தனேஎன்னாநிற்கும், எனக்கு பாவநனானதனே என்னாநிற்குமென்றபடி. எனக்கு அநிஷ்டப்ராப்த
விரோதிகளையெல்லாம் போக்கினவனே என்னாநிற்கிறாளென்கை. என்னுடைய - மதீயையான, கோமளக்
கொழுந்து - ஸுகுமாரமான லதாமும்போலே அத்யந்தஸௌகுமார்யையான பெண்ணானவள், கொ
ழுந்து - லதாமம், கோல - ரமணீயங்களான, மா - மஹத்துக்களான, விஸாலங்களான என்றபடி. ம
ழை - வர்ஷம்போலே ஸுஶீதலங்களான, கண் - நேத்ரங்கள், பனிமல்க - ஜலம்ப்ரவஹிக்க, இருக்கும்-

மூ—கொழுந்துவானவர்கட்கென்னுங்குன்றேந்திக்கோநிரைகாத்தவனென்னும்* அழுந்தொழுமாவியனலவெவ்வுயிர்க்குமஞ்சனவண்ணனேயென்னும்* எழுந்துமேல்நோக்கியிமைப்பிலளிருக்குமெங்ஙனேநோக்குகேனென்னுஞ்* செழுந்தடம்புனல்சூழ்த்திருவரங்கத்தாயென்செய்கேனென்திருமகட்கே* ॥அ॥

ஆ—உக்தமான விஶேஷசேஷ்டிதங்களையும் போக்கினாற்போலே ஸ்வஸம்ஶ்லேஷவிரோதியான வென்னுடைய பாபங்களையும் போக்கியருளாயென்னும் சொல்லிக்கொண்டு பிரிவென்னுஞ் சொல்லுங்கூடப்பொறுக்கமாட்டாதபடி ஸௌகுமார்யமாவையான வென்னுடைய பெண்பிள்ளை தன்னுடைய வழகியதிருக்கண்கள்நீர்மல்கவிருக்குமென்கிறாள். ॥எ॥

(கொழுந்து) ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய் அவர்களுக்கு ஸத்தாதிகாரணனாயிருந்துவைத்து கோபவேஷம்பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு பிறந்தருளி வர்ஷத்திலே ஸஜீவ்யூதமான கோபகோபீஜனங்களையும் பசுக்களையும் ஸ்ரீகோவர்த்தனத்தை யெடுத்துரக்ஷித்தருளின உன்னுடைய நிரவதிகமான காருண்யத்துக்குங்கூட விஷயமல்லேனோவென்னும். பின்னையும் நீ பார்த்தருளாதொழிந்தவாறே யழாநிற்கும். தன்னுடைய அபேக்ஷிதம்பெறுகைக்காக உன்னைத்தொழாநிற்கும். தன்னுடைய வார்த்தஸ்வரவ ஸம்ஹாரமா

இ—செய்கிறார் (பிரிவென்னுஞ்சொல்லுமித்யாதியால) ॥எ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

கொழுந்துவானவர்கட்கென்கிறவிடத்தில் ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதியால்) அத்தையுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) இங்கே ஸௌலப்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாவேத்யாதியால்) குன்றேந்தியென்கிறவிடத்தில் ஸர்வேஶ்வரத்வத்தையருளிச்செய்கிறார் (கோவேத்யாதியால்) குன்றேந்திக்கோநிரைகாத்தவனென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வர்ஷத்தினாலே இத்யாதி அல்லேனோவென்றுமித்யந்தம்) ஆவியனலவெவ்வுயிர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவார்த்தேத்யாதியால்) எழுந்துமேல்நோக்கி இமைப்பிலளிருக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம

ர—நிஶ்சேஷ்டமாயிருக்கும், தன்னுடைய வார்த்தத்வநிக்கெல்லா மவன்வாராதொழிந்தவாறே இப்படி கண்ணீர்மல்கவிருக்குமென்றுகருத்து. ॥எ॥

வானவர்கட்கு - பரமவ்யோமவாஸிகளுக்கு, நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. கொழுந்தென்னும் - கொழுந்துபோலே ஶிரோபூதனென்று சொல்லாநிற்கும், அவர்களுக்கு நிருபாதிகஸ்வாத்மப்ரதன ஹேதுபூதனாயிருக்கிறவனென்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. குன்று - பர்வதத்தை, கோவர்த்தனத்தையென்றபடி. ஏந்தி - கையிலேதரித்து, கோநிரை - கோவர்க்கத்தை, காத்தவனென்னும் - ரக்ஷித்தவனென்றுசொல்லாநிற்கும், அவனுக்குப்பக்ஷமில்லாமையாலே யென்னையுபேக்ஷித்திழக்கிறேனோ ஸௌஹார்த்தமில்லாமையாலே இழக்கிறேனோவென்று வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். அழும் - பின்னையும் நீ வாராதொழிந்தவாறே அழாநிற்கும், தொழும் - உன்னைக்குறித்தஞ்ஜலிபண்ணாநிற்கும், ஆவி - ஶ்வாஸமானது, அனலவெவ்வு - அனலாலேவேகும்படி, ஶோகாக்நியாலே உஷ்ணமாம்படி, உயிர்க்கும் - பெருமூச்சுவிடாநிற்கும், அஞ்சனவண்ணனேயென்னும் - என்னையிப்படியாசைப்படுத்தின நீலவிக்ரஹத்தையுடையவனேயென்று சொல்லாநிற்கும், எழுந்து - இவளார்த்தத்வநியைக்கேட்டு நீ வருகை ஸம்பாவிதமென்று ப்ரீதியாலே எழுந்திருந்து, மேல்நோக்கி - மேலேநோக்கி, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு வந்தாப்போலே ஆகாஶத்திலே நீ வரப்புகுகிறாயென்று கருத்தாலே ஆகாஶத்திலே பார்த்தென்றபடி. இமைப்பு - நிமேஷம், இலள் - இல்லாதவளாக, இருக்கும் - இராநிற்கும், நீ வருகிறதை அடியே தொடங்கிக்காணவேணுமென்னுமாசையாலே கண்கொட்டாதே பார்த்துக்கொண்டிருக்குமென்றபடி. இமைப்புஎன்றுநிமேஷம். எங்ஙனேநோக்குகேனென்னும் - அப்படி வரக்காணாதவாறே உன்னைநானெப்படி காணப்புகுகிறேனென்று சொல்லாநிற்கிறாள். செழும் - ரமணீயங்களான, செழுஎன்று ரமணீயம். தடம் - விஶாலங்களான, புனல் - ஜலங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, ‘[illegible]’ யான காவேரியாலே பரிவ்ருதமானஎன்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருக்கிறவனே, என்திருமகட்கு - என்னுடையவளான லக்ஷ்மீஸமானையான விப்பெண்பிள்ளைக்கு, என்செய்கேன் - என்னத்தைச்செய்யக்கடவேன், இவ்வார்த்திக்கடியான விரஹத்தை யளவுபடுத்துவேனோ, வாராதவவனை

மூ—என்திருமகள்சேர்மார்வனேயென்னுமென்னுடையாவியேயென்னும்* நின்திருவெயிற்றாலிடந்துநீகொண்டநிலமகள்கேள்வனேயென்னும்* அன்றுருவேழுந்தழுவிநீகொண்டவாய்மகளன்பனேயென்னுந்* தென்

ஆ—ம்படி தீர்க்கநிஶ்வாஸத்தைப்பண்ணும். என்னுடையஸந்தாபமெல்லாம்போம்படி உன்னுடையஶீதளமான அஞ்ஜநமேனியைக் காட்டியருளாயென்னும். நீவரும்படி காணவேணுமென்றெழுந்திருந்து அநிமிஷாவலோகநையாய் ஆகாஶத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும். அங்குங்காணாதொழிந்தவாறே உன்னைக்காண்கைக்கு உபாயமேதோவென்னும். செழுந்தடம்புனல்சூழ் திருவரங்கத்தாய் என்திருமகட்கினிநான்செய்வதென்னென்றுகூப்பிடுகிறாள். ॥அ॥

(என்திருமகள்) ஸர்வலோகேஶ்வரியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மிகையாயிருந்த பெரியபிராட்டியார்க்கும்ஶேஷியாய் உன்னுடைய குணங்களாலே தாஸ்யைகரஸையான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கும் ஶேஷியாய் தன்னுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்ய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாதி ஸம்பூர்ண கல்யாணகுணங்களாலே வஶீகார்யஸ்வபாவையான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கும் ப்ரணயியாயிருந்த நீ தத்ஸம்பந்தமாகையாலே என்னை ஸவிஷயமாக்கினப்போலே இன்னமும் தத்ஸம்பந்தமென்றென்னை யுன்திருக்கண்களாலே பார்த்தருளாயென்றுசொல்லும். இவளுக்காகக்கோயிலிலே கண்

இ—ருளிச்செய்கிறார் (நீவரும்படி இத்யாதியால்) எங்ஙனேநோக்குகேனென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குங்காணாதி இத்யாதியால்) ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

திருமகள்சேர்மார்வனேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) நீகொண்டநிலமகள் கேள்வனேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையகுணங்களாலே இத்யாதியால்) அன்றுருவேழுந்தழுவிநீகொண்ட என்கிறவிடத்தில் விஶிஷ்டதாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையநிரவதிக இத்யாதியால்) ஆய்மகளன்பனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நப்பின்னை இத்யாதியால்) என்திருமகளென்கிறவிடத்திலே என்பதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸம்பந்தமாகையாலேஎன்று) என்னுடையாவியேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைஸ்வீகரித்யாதியால்) வாக்யத்திலபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமும் இத்யாதியால்) சரமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளுக்காக இத்யாதியால்) ॥கூ॥

ப—வரப்பண்ணுவேனோ, இவ்விரண்டுமஶக்யமன்றோவென்றுகருத்து. ॥அ॥

என்திருமகள் - எனக்கு ஸ்வாமிநியான பெரியபிராட்டியார், சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, நித்யமாக வஸியாநிற்கிறவென்றபடி. மார்வனேஎன்னும் - வக்ஷஸ்ஸ்தலம். பெரியபிராட்டியார்க்கு நான் ஸ்வபாவஸித்த வாத்ஸல்யைகரஸையான ஶேஷபூதையென்றன்றோ நீ என்னையென்றுமாதரிக்கிறது, இப்போதுமவளுடைய ஸம்பந்தவிஶேஷமாக என்னைகடாக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறாளென்றுகருத்து, நின் - உன்னுடைய, திருவெயிற்றால் - ஸ்ரீதம்ஷ்ட்ரையால், எயிறு - தம்ஷ்ட்ரை. "தம்ஷ்ட்ராவராஹ தம்ஷ்ட்ராக்ர ஸம்லக்ந க்ஷ்மாம் கோஶேஷேவ ப்ருதிவீம்" என்னும்படி ஸுகுமாரமான திவ்யதம்ஷ்ட்ரையாலே என்றபடி. இடந்து - அண்டபித்தியத்தில்நின்றுங்கீண்டெடுத்து, உன்னை யநந்யார்ஹமாக்கித்துக்கொண்டாகிலும் ப்ரணயிநிகளுக்கு நீ காரியஞ்செய்யுமவனல்லையோ வென்கிறாளென்றுகருத்து. நீகொண்ட - இப்படி உன்னுடையப்ரணயித்வகுணத்தைக்காட்டி நீயுனக்கு ஶேஷமாக்கிக்கொண்ட, நிலமகள் - பூமிப்பிராட்டிக்கு, கேள்வனே என்னும் - வல்லபனேஎன்றுசொல்லாநிற்கும், அன்று - க்ருஷ்ணனோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பெறுவேனோவென்று நப்பின்னைப்பிராட்டி வ்யஸநப்படாநின்றவந்த காலத்தில், உரு - இடிபோலே பயங்கரமான த்வநியை யுடையவையான வ்ருஷபங்களை, உருவென்று இடிபோலே பயங்கரத்வநியான்வஸ்துவுக்குப் பேர். ஏழு - ஏழுகளையும், தழுவி - ஆலிங்கநம் பண்ணி, மர்த்தநத்தாலேவஶீகரித்தென்றபடி. நீளாவகாஶம் ஸம்ஶ்லேஷஸாதநமாகையாலே தத்ஸம்ஶ்லேஷம்போலே க்ருஷ்ணனுக்கு போக்யமாயிருந்ததென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக மர்த்தநத்தை தழுவுதலாகச் சொல்லுகிறாள். நீகொண்ட - நீயுனக்காக்கிக்கொண்ட. ஆய்மகள் - கோபகுமாரிகைக்கு நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கென்றபடி. அன்பனேயென்னும் - ப்ரியதமனேஎன்று சொல்லாநிற்கும். இப்படியவர்கள்பக்கலிலே ஸ்நேஹியாயிருந்த நீ அவர்களுக்கு ஶேஷமான வென்பக்கலிலே க்ருபை

மூ—திருவரங்கங்கோயில்கொண்டானே தெளிகிலேன் முடிவிவள்தனக்கே* ॥௰॥
முடிவிவள்தனக்கொன்றறிகிலேனென்னும் மூவுலகாளியேயென்னும்* கடிகமழ்கொன்றைச்சடையனேயென்னும் நான்முகக்கடவுளேயென்னும்* வடிவுடைவானோர்தலைவனேயென்னும் வண்திருவரங்கனேயென்னும்*

ஆ—வளர்ந்தருளுகிற நீ இவளைப்பார்த்தருளுகிறதில்லை, இனியிவளுக்கென்னாய்விளையுமென்றொன்று மறிகிறிலேனென்கிறாள். ॥௰॥

(முடிவிவள்தனக்கு) இப்பெண்பிள்ளைதனக்கு முடிகைக்கொருபாய மறிகிலேனென்னும், ப்ரஹ்மருத்ராதி ஸகலதேவதைகளுக்கு அந்தராத்மதயாவஸ்திதனா யவர்களுடைய ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்த்யாதி ஹேதுபூதனானவனே? உன் திருவடிகளிலவர்களோபாதி யுறவுபோராதோவென்னும், அயர்வறுமமரர்களையுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கிக்கொண்டிருக்கிற வுன்னைக்காட்டியருளாயென்னும், கோயிலிலேபுகுந்து கண்வளர்ந்தருளி ஸுஸ்திரப்ரதிஷ்டானம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற பரமோதாரனேயென்னும்.

பத்தாம்பாட்டு.

இ—மூவுலகித்யாதிகடவுளேயென்னுமித்யந்தத்துக்கு வ்யாக்யாநரூபேண தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மருத்ராத்யாதியால்) இதுக்குப் பலதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளிலித்யாதியால்) வடிவுடைவானோர்தலைவனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) வண்திருவரங்கனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கோயிலிலேயித்யாதியால்) அடியுடையாதாள் போலிவளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெருமாள்திருவடிகளையித்யாதியால்) சேர்ந்துமுடியவென்றது - சேர்ந்துதலைக்கட்டஎன்றபடி. போய்முடிந்தாளென்றது - மிகவும் ஜீர்ணையானாளென்றபடி.

ப—பண்ணுதொழிவதெங்ஙனே யென்றாளென்றுகருத்து. தென் - ஸுந்தரமான, திருவரங்கம் - ஸ்ரீரங்கத்தை, கோயில் கொண்டானே - கோயிலாகக்கொண்டவனே, அவதாரத்திலே யுதவாதாருன்னை யிழந்து போகாதபடி கோயிலை நித்யவாஸஸ்தாநமாக ஸ்வீகரித்தவனே என்றபடி. இவள்தனக்கு - இப்பெண்பிள்ளைக்கு, தன்னென்று ஸாவதாரணப்ரயோகம். முடிவு - தேஹாவஸாநத்தை, முடிவு - அவஸாநம், தெளிகிலேன் - தெளியமாட்டுகிறேனில்லை, நீஎத்தனை ஸர்வஜ்ஞனேயாகிலு மிவளுடைய வ்யஸநஸங்கட்யத்தைப் பார்த்தாலிதுக்கு முடிவுண்டாகப் புகுகிறதாகவெனக்குத் தோற்றுகிறதில்லைஎன்றபடி. ॥௰॥

இவள் - இப்பெண் பிள்ளையானவள், தனக்கு - விரஹாக்நி ஸந்தப்தையானதனக்கு, முடிவொன்று - முடிவை யொன்றையும், முடிக்கைக்குபாயமொன்றையு மென்றபடி. இங்குமுடிவு சப்தம் முடிக்கைக்கு உபாயபரம். அறிகிலேனென்னும் - அறியமாட்டுகிறிலே னென்றுசொல்லுகிறாள். இந்தவிரஹ தசையிலே தனக்கு முடிகையே நன்மை யென்று நினைத்து அதுக்குபாய மொன்று மறியமாட்டுகிறிலே னென்று சொல்லாநிற்கிறாளென்று கருத்து. மூவுலகாளியே என்னும் - மூன்றுலோகங்களையு மாளுகிறவனேஎன்னாநிற்கிறாள், மூன்றுலோகங்களையுமாளுகிற விஷ்ணுக்கந்தராத்மபூதனே என்றுசொல்லுகிறாளென்றபடி. கடி - பரிமளமானது, கமழ் - பரிமளியாநிற்கிற, கமழ்கை - பரிமளிக்கை. பரிமளம் ப்ரவஹியாநிற்கிற என்றபடி, கொன்றைச் சடையனே யென்னும் - கொன்றைப்பூவை ஜடையிலே யுடையவனேயென்னாநிற்கிறாள். ருத்ரனுக்கந்தராத்மபூதனே என்றுசொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. நான்முக - சதுர்முகனான, கடவுளேயென்னும் - தெய்வமேஎன்னாநிற்கிறாள். கடவுள் - தெய்வம், சதுர்முகனாகிய தேவதைக்கந்தராத்மபூதனே என்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளோடுள்ள வுறவு சேஷைக ஜீவிதையான என்னோடுனக் கில்லையோ வென்று தாத்பர்யம். வடிவுடை - திவ்யரூபத்தை யுடையவர்களான, பகவதநுபவ ரஸமெல்லாம் வடிவிலேதோன்றும்படி யுஜ்ஜ்வலரூப ஸாலிகளான என்றபடி, வானோர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தலைவனேஎன்னும்-ப்ரதாநனே என்னாநிற்கிறாள், உன்னழகாலேயவர்களை தோற்பித்தடிமை யாக்கிக்கொண்டு அவர்களுக்கு சேஷியாயிருக்கிறவனே என்றுசொல்லுகிறா ளென்றபடி. அவர்களுக்கு நீயுன்னைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலேஎனக்கு முன்னைக்காட்டியருளா யென்கிறாள் என்று தாத்பர்யம். வண் - உதாரமான, திருவரங்கனேயென்னும் - ஸ்ரீரங்கத்திலேயிருக்கிறவனேஎன்னாநிற்கும். நித்யஸூரிகள் மாத்ரமநுபவிக்கிறதாய்ப்போகாதே ஸம்ஸாரிகளுமநுபவிக்கும்படி கோயிலிலே

மூ—அடியடையாதாள்போலிவளணுகியடைந்தனள்முகில்வண்ணனடியே* ||௰||
முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடியுய்ந்தவன்மொய்புனற்பொருநல்* துகில்வண்ணத்தூநீர்சேர்ப்பன்
வண்பொழில்சூழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்* முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்னசொல்மாலையாயிரத்திப்பத்து

ஆ—இனி பெருமாள்திருவடிகளைச்சேர்ந்து முடியமாட்டாள் போய்முடிந்தாளென்னும்படி உத்க்ருஷ்டப்ரேமவிஶேஷயானவிவள் ப்ரபூதமானவிந்த விஶ்லேஷநிபந்தநமான ஸர்வவிதஸந்தாபமெல்லாம் விஸ்ம்ருதமாம்படி தானாசைப்பட்டபடியே பெரியபெருமாள்திருவடிகளையே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றாள் என்றிவளுடைய திருத்தாயார் ப்ரீதையாகிறாள். ||௰||

(முகில்வண்ணன்) பெரியபெருமாள்திருவடிகளைச்சேர்ந்து ஸர்வப்ரகாரஸம்ஶ்லேஷமும் பண்ணப்பெறுகையாலே உஜ்ஜீவநராய் ஸாத்ரவஸஞ்ஜநிதவைவர்ண்யமான திருப்பொருநலாலும் ரமணீய த்ருமஷண்ட ஸந்தோநிதாரிதாநிகாரங்களாலும் பரிவேஷ்டிதமான திவ்யநகரியையுடையனாயிருந்த சடகோபன் முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்ன சொல்மாலையாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார் பெரியபெருமாள்திருமேனியில் நீலமான ஜ்யோதிஸ்ஸின்வெள்ளத்தாலே தேஜோரூபமான திருநாட்டிலே பயர்வறுமமரர்கள்சூழ ஸவி

இ—த்ருதவ்ரதையாளென்றுகருத்து. அணுகியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபூதமான வித்யாதிகளால்) இத்தால் ஸர்வேஶ்வரனிவளுடைய வ்யாகுலதையையறிந்து தன்ஶீலாதிஶயத்தாலும் ஔதார்யத்தாலுமிவளுடையவாஞ்சாஸம்ஶ்லேஷத்தை விஶேஷித்து ப்ரகாஶிப்பிக்க இவளுக்கதால்பிறந்த ஸந்தோஷத்தைக்கண்டு தாயார் ஸந்தோஷயாய்ச்சொல்லுகிறாளென்று ஸங்க்ஷிப்தார்த்தம். ||௰||

✳நிகமனம்.✳

முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடியுயர்ந்தவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) மொய்புனற்பொருநல்துகில்வண்ணத்தூநீர்சேர்ப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்ரவஸஞ்ஜேத்யாதியால்) வண்பொழில்சூழ்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ருமஷண்டேத்யாதியால்) வண்குருகூர்ச்சடகோபனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யநகரேத்யாதியால்) முகில்வண்ணவானத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியபெருமாளித்யாதியால்) இமையவர்சூழஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்வறுமித்யாதியால்) பேரின்பவெள்ளத்தேஎன்கிற

ஶ—வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வேஶ்வரனேஎன்கிறாளென்று பதார்த்தம். நீ கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸுகம்நான் பெறவேண்டாவோ என்கிறாளென்று ஸாரதாத்பர்யம். அடி - அவன்திருவடிகளை, அடையாதாள்போல்- அடையாதவள்போலே இருந்தவளான, இந்த விரஹத்தாலே யிவள் முடிந்து போமித்தனையொழிய இனியவன்திருவடிகளை யடையமாட்டாளென்னும்படி இருந்தவளான என்றபடி. இவள் - இப்பெண்பிள்ளையானவள், முகில்வண்ணன் - மேகஸ்வபாவனானவனுடைய, முகில் - மேகம், ஜலஸ்தலவிபாகமற வர்ஷிக்கும் மேகம்போலே ஸர்வருக்கு முபகரிக்கும் ஸ்வபாவரான பெரியபெருமாளுடைய என்றபடி. அடி - திருவடிகளை, அணுகி - கிட்டி, அடைந்தனள் - அடைந்தாள், தேஶாந்தரத்திலேவிஶதமாக ஸந்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்று ஸுகித்தாளென்று கருத்து. ||௰||

முகில்வண்ணன் - மேகவர்ணரான பெரியபெருமாளுடைய, அடியை - திருவடிகளை, அடைந்து - ஸம்ஶ்லேஷித்து, தேஶாந்தரத்திலே விஶதமாக ஸந்ஶ்லேஷித்தென்றபடி. அருள்சூடி - க்ருபையை ஶிரஸாவஹித்து, அவருடைய ப்ரஸாதத்தைப் பெற்றுஎன்றபடி. உய்ந்தவன் - உஜ்ஜீவித்தவரான, விரஹதாபந்தீர்ந்து ஸுகித்தவரான என்றபடி. மொய் - நிபிடங்களான, ஸம்ருத்தங்களான என்றபடி. புனல் - ஜலங்களை யுடைத்தான, பொருநல் - தாம்ரபர்ணியினுடைய, இதுக்கு, நீர் என்கிறத்தோடேயந்வயம். துகில்வண்ண - படவர்ண ஸத்ருஶம்போலே, துகில் - படவஸ்த்ரம், தூ - ஶுப்ரமான, "ரமணீயம் ப்ரஸந்நாம்பு ஸந்மநுஷ்யமநோயதா" என்கிறபடியே அதிஸ்வச்சமானஎன்று பதார்த்தம். நீர் - ஜலத்தை, சேர்ப்பன் - சேர்ந்தவரான, தாம்ரபர்ணீதீரஸந்நிஹிதரான என்றபடி. வண் - அதிஸாந்த்ரங்களான, பொழில் - உத்யானங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, வண்குருகூர் - அதிரமணீய திருநகரியில், சடகோபன் - ஆழ்வாரானவர், முகிலவண்ணனடிமேற்சொன்ன - மேகவர்ணன்விஷயமாகவருளிச்செய்ததான, சொல்மாலையாயிரத்து - ஸூக்திரூபஸஹஸ்ரத்தில்,

மூ—மவல்லார்* முகில்வண்ணவானத்திமையவர்சூழவிருப்பர்பேரின்பவெள்ளத்தே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸ-முகிகவர்ஸேவாஸக்தநஸஹஜநித நிரவதிகாநந்த ஸமானாவாஸநிமக்நராயிருப்பரென்கிறார். ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஸ-முகிகெத்யாதியால்) ॥கக॥

ஈ— இப்பத்தும்- இந்த பத்து பாட்டுக்களையும், வல்லார்- ஸஹ்ருவிக்கவல்லார்கள், முகில்வண்ண- ஜேவவணமான, பெரியபெருமாளுடைய திருமேனியி லத்யுஜ்வலகாந்தியுக்தவாஸங்களாலே நீலவணமான என்றபடி. வானத்து- பரமவ்யோமத்திலே, இமையவர்-தேவர்கள், நித்யஸூரிகளென்றபடி. சூழ- இவர்கள்பக்கலாதரா திசயத்தாலேசூழ்ந்துகொண்டிருக்க, பேரின்ப வெள்ளத்தே - ஸமாநந்தவ்யவாஸத்திலே, இன்பம் - ஆநந்தம் வரிவுமணம் ஸமஸ்தாநந்தானந்தத்திலேஎன்றபடி. இருப்பர் - நித்யமாக ஸுகிஷ்தராவர்கள். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதிஶ்ரீஸவ்வாஸராமாநுஜமஹாதேஶிகாயநம:.

ஶ்ரீ:

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவலீ.

(கங்குலும்பகலும்.)

ஶ்ரீரங்கேஸஸ்யாநாத்விஜமஹிதாஸ்ருஷ்டகாலேத்யுஸ்ராவிதார

த்விஸந்த்யாஸ்தாயா¬ரமணயநத: கோஷகாமநாஸ்ராவம் ।

ஸமாஸமவ்யூஹநாஜ்ஞமஹிதநாதயோவதிவ்யாதரஸாக

ஸாம்யஸாநாம்விமலாமஸுஸமயகிவேத்யாதயிமாநுஸாரி: ॥

(ஶ்ரீரங்கேஸஸ்யாநாத) செங்கயல்பாய் நீர்திருவரங்கத்தாய் - திர்யக்குகளுக்குங்கூடக் களித்துவர்த்திக்கும்படி ஸுஸமமான ஜலஸம்ருத்தியையுடைய ஶ்ரீரங்கத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (நிவிஜமஹிதாஸ்ருஷ்டகாலேத்யு:) முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாய் - எல்லாலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், ஆத்யஸ்ருஷ்த்தாலே ஸகலாமாயையிலே "காகுத்தாகண்ணனேயென்னும்" என்றுசொல்லுகிற கவதீயரக்ஷகத்வம் ஸம்ரக்ஷிக்கப்படுகிறது. (ஸாவிதார) சிட்டனே - வரிஸஜனுகையாலும், (த்விஸந்த்யாஸ்தாயா) அந்திப்போதவுணனுடலிடந்தானே - விரோதியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரிக்கையாலும் (உரமணயநத:) பைகொள்பாம்பணையாய் - தன்திருமேனிஸ்பர்சத்தாலுண்டான ஹர்ஷத்தாலே விகஸிதமான பணங்களையுடைய திருவனந்தாழ்வானை திருப்படுக்கையாகவுடையவனுகையாலும், (கோஷகாமநாஸ்ராவம்ஸமாஸமவ்யூஹநாத) பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய் - வேதநருடைய கர்மாநுகுணமாக ஸுகது:கங்களைக் கொடுக்குமவனுகையாலும், (ஜ்ஞமஹிதநாதயோவதிவ்யாதரஸாக) இங்கேஸம்விஸ்திதமன்று சூன்றேந்திக்கோநிரைகாத்தவனென்னும் - நின்திருவெயிற்றுவித்யாதி - முகில்வண்ணனடியை - மோக்ஷமநத்தைமெடுத்து மொமொவாஸகர்கருவகாரிக்கை பாலும், ஸாமஸாம்யத்தைக் கொண்டு ஸமுகிக்குவகாரிக்கையாலும், ஸஷ்டாகவஸாமகம்போலே ஸ்யாமோய்க்குளிர்ந்திருக்கிற வடிவையுடையனுகையாலும், எல்லார்க்கும்ஸாதியான ஶ்ரீரங்கநாயன் ஸ்வாஶ்ரிதருடைய மஹிமையை ஸதிப்பிக்கிறானென்று "கங்குலும்பகலும்" என்கிறஶதகத்திலே காரிமாறன் அருளிச்செய்தானென்கிறார். ॥

ஶ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(வெள்ளைச்சுரிசங்கு) இப்பிராட்டியோடே பெரியபெருமாள் ஸம்ஶ்லேஷரஸத்தை யநுபவித்து அந்த ஸம்ஶ்லேஷரஸமுள்ளடங்காதபடி பெருகினவாறே அதுஸாத்மிக்கைக்காகவு மாஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாகவுந் தென்றிருப்பேரையிலே எழுந்தருளத்திருவுள்ளத்தே கோலியருளி இவளுடைய ஸமாதாநார்த்தமாக விவளிடத்திலே ஶீக்ராகமநத்தைப்பண்ணியருளி தென்றிருப்பேரையிலே வேட்டைக்குப்போய்வருகிறோமென்றருளிச்செய்ய, இப்படி அதிஶீக்ரகாமியான விவள் வ்யாமுக்தவிஶ்லேஷையாகையாலு மிவனெழுந்தருளுகை யிவனைக்காணுதொழிகைக்கு ஹேதுவென்னுமிட மறியாமையாலு மெழுந்தருள ஸம்மதித்து விஜயத்தைப்ராஶம்ஸித்து திவ்யாயுதங்களைக்கொடுத்தருளி "ஸூர்யாரஸநாநந்தயாஜ ஶம்ஸநாந்விஶயந்தீ" என்னும் ஸூக்தியையாலே திருப்பல்லாண்டுபாடிக்கொண்டு திருவணுக்கன் திருவாசலளவும் பின்னேயெழுந்தருளப் பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறியருளி தாமரைத்தடாகம் மலர்ந்தாப்போலேயிருந்த திருக்கண்களாலே யிவளைப்புரிந்துபார்த்தருளி இவளாலேயநுஜ்ஞாதனாய்த் தென்றிருப்பேரையிலேயெழுந்தருள, இவளவனைக்காணுமையாலே க்ருதஸங்கல்பையாய் அவனெழுந்தருளியிருந்த தென்றிருப்பேரையிலேயெழுந்தருள வ்யவஸாயிக்க இவளுடைய திருத்தாயாரும் தோழிமாரும் மற்றுமுள்ள பந்துக்களு மிவளைப்ரதிஷேதிக்க நான்போகைதவிரேன், தனியேபோவேனென்னும் பழியுங்களுக்கு வாராமே

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ — கீழ்ப்பாட்டில்சொன்னபடியே ஆழ்வார் பெரியபெருமாளோடு மாநஸஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷத்தைப்பெற்று ஸந்துஷ்டராயிருக்க விஶ்லேஷதஶையில்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே விரஹிணியான வொருபிராட்டியினுடைய பேச்சுக்களைப்பேசுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன? இப்போதிவர் மாநஸாநுபவவிஶேஷத்தாலே ஸந்துஷ்டராயிருந்தாரேயாகிலும் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷங்கிடையாமையாலே பின்னையுமவஸந்நராய் இப்போதவனோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம்பெறவேணுமென்று க்லேஶப்படுகிற தம்முடையதஶையை பெரியபெருமாளோடு ஸம்ஶ்லேஷித்துப்பிரிந்து விரஹார்த்தையான வொருபிராட்டியானவள் தான் திருப்பேரையில் செல்லவேணுமென்று அன்னைமாரையும் தோழிமாரையுங்குறித்துச்சொல்லுகிற வாக்யாவஸ்தையாலே பேசுகிறாளென்கிற கருத்தாலே யவதரிப்பிக்கிறார் (இப்பிராட்டியோடே இத்யாதியால்) இப்படி ஸ்வாவஸ்தையிலே இத்திருவாய்மொழி ஸங்கதமானாலும் அந்யாவஸ்தையிலே பெரியபெருமாளோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்று கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே வ்யஸநப்பட்ட விப்பிராட்டி இத்திருவாய்மொழியிலே திருப்பேரையிலே செல்லவேணுமென்று பேசுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸம்ஶ்லேஷரஸமித்யாதியால்) இத்தனைஸம்ஶ்லேஷம் நடவாநிற்க இவளவன்விஶ்லேஷத்தை ஸம்மதிப்பளோ, இவள் ஸம்மதிக்கவில்லையாகில் அவனிவளை விஶ்லேஷித்துப்போகை யுசிதமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவளுடைய ஸமாதாநார்த்தமாகவித்யாதியால்) அவ்யாமுக்தவிஶ்லேஷையாகையாலுமென்றது - ஸம்ஶ்லேஷரஸபரவஶமாகையாலே விஶ்லேஷமின்னபடியிருக்குமென்று தெரியாதேபோம்படி அத்தை மறந்தவளாகையாலுமென்றபடி. (இவனெழுந்தருளுகையித்யாதி) இவன் திருப்பேரைக்கெழுந்தருளுகிறது இவனைக்காணுதேபோகுகைக்கு ஹேதுவென்னுமிடத்தை யறியமாட்டாதபடி அத்யந்தமுக்தையாகையாலுமென்றபடி. இவன் திருப்பேரைக்கெழுந்தருளுகிறதும் ஒருஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷமென்றே எண்ணிக்கொண்டிருந்தாளென்றுகருத்து. இப்படி அவனைப்பிரிந்தவிவள் ஸாக்ஷாத்தன்னோடு அவன் ஸம்ஶ்லேஷித்திருந்த தஶையிலுண்டான வவனுடையவழகுகளை நினைத்துச்சொல்லுமத்தனையொழிய ஸம்வாதத்திலேயிருக்கிற தான் காணுதவனுடைய ப்ரயாணஸந்நாஹங்களை வெள்ளைச்சுரிசங்கொடித்யாதியாலே யிவள் பேசக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (விஜயத்தையித்யாதியால்) திவ்யாயுதங்களைக்கொடுத்தருளி என்கிறவிடத்திலே "ததஸ்ஸ்வஸ்த்யயநம் க்ருத்வா மந்த்ரவத்விஜயைஷிணீ யநாஷீவாயதேக்ஷணா । உதாஸீதா தயோர்ஹஸ்தௌ ஸப்ரேமுதார்த்தா" என்கிறஶ்லோகஸூசிதம். திருவணுக்கன் திருவாசலளவுஞ்சென்று ப்ரயாணஸந்நாஹங்களையெல்லாங் காண்கையாலே இவளவற்றைச் சொல்லக்கூடுமென்றதாய்த்து. புரிந்துபார்த்தருளி என்றது - திரும்பிப்பார்த்தருளி என்றபடி. *

மூ— வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழியேந்தித்தாமரைக்கண்ணனென்னெஞ்சினூடே* புள்ளைக்கடாகின்றவாற்றைக்காணீரென்சொல்லிச்சொல்லுகேனன்னைமீர்காள்* வெள்ளச்சுகமவன்வீற்றிருந்தவேதவொலியும்விழா

ஆ— நீங்களேயென்னைத் தென்திருப்பேரையிலே யீண்டெனக்கொண்டுபோய்விடுங்கோளென்கிறாள். நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்ய வலிவர்ணம் நிஜ்ஜலம்பாரசு வசத்ருசமும்போலேயிருந்த ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், நிரதிசய தீப்தியுக்த ஸர்யஸமமும்போலேயிருந்த திருவாழியையுமேந்தி, பொன்மலையின்மீமிசைக் கார்முகில்போலே பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறிய நளி இலங்கொளிசேர அரவிந்தம்போன்ற நீண்டகண்களையுடையனானவ னென்னெஞ்சினூடே சாரிகைத்திரிந்தருளுகிறபடி நீங்கள் காணகிறிலீகோள். இன்னபடியென்றென்க்குச் சொல்லநிலமாகிறதில்லை, ஆதலாலவனை யொருக்ஷணங்காணுதொழியில் தரிக்கமாட்டேன் வேதகோஷத்தாலும் உத்ஸவகோஷத்தாலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸம்ப்ரமகோஷத்தாலும் வலிவர்ணமான திருப்பேரையிலே உத்ஸவஜநித நிரவதிகஸம்ப

✳✳✳✳ முதற்பாட்டு ✳✳✳✳

இ— வெள்ளைச்சுரிசங்கொடு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்யத்யாதியால்) ஆழியேந்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயதீப்தீத்யாதியால்) புள்ளைக்கடாகின்ற என்கிறவிடத்தி லபிப்ராயவிசேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பொன்மலையித்யாதியால்) மீமிசையென்றது - உபரி என்றபடி. கநகாசலோபரி காளமேகம்போலேயென்றபடி. தாமரைக்கண்ணனென்கிறதற்கு திருமொழிப்பாசுரத்தாலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இலங்கொளியித்யாதியால்) இலங்கொளி – விளங்காநிற்கிறகாந்தியானது, சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, காந்திப்ரசுரமாயிருக்கிற என்றபடி அரவிந்தம்போன்ற – அரவிந்தஸத்ருசமான, புள்ளைக்கடாகின்றவாற்றைஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சாரிகையித்யாதியால்) என்சொல்லிச்சொல்லுகேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னபடியித்யாதியால்) வாக்யார்த்துக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதியால்) வேதவொலியுமித்யாதி விளையாட்டொலியுமறுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதகித்யாதியால்) ஸ்ரீவைஷ்ணவரானவென்கிறவிடத்திலே "வைஷ்ணவநிஜஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஸ்ரீமஹாஸ்ரேஷ்டஸம்பஸ: । ராமோவிஷ்ணுஸ்ஸம்பாக்தா ஸ்ருக்ஷேவதியெஸ்யா:” என்கிறஸ்லோகமநுஸந்தேயம். வெள்ளச்சுகமவன்வீற்றிருந்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்ஸ

ப— அன்னைமீர்காள்? - மாத்ருஜநங்காள், வெள்ளை - தவளமான, ஸ்பாடிகமானதிருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி சுத்தமான என்றபடி, சுரிசங்கொண்டு - சுரியையுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தோடே, சுரி - சுழல், சக்கச்சுழிபோலே வலம்புரியான ஸகலசங்கலக்ஷணவிசேஷத்தையுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தோடேகூட என்றபடி. ஆழி - வட்டமானது, அப்படியொருவிசேஷண மிட்டுச்சொல்ல வொண்ணாதபடி சுதர்சனமான ஸ்ரீஸுதர்சனத்தைஎன்றபடி. ஏந்தி - அவற்றில்வைஷ்ணவத்தாலே திருக்கைகளாலே ஏந்திக்கொண்டென்றபடி. தாமரைக்கண்ணன் - சரணாரவிந்தவதனன், கரசரணங்களையுந் திருக்கண்களையும்சேர வர்ணித்தது இவைகளுடையவசீகரண்யதன்மை ஸௌந்தர்யத்துக்குண்டாயிருக்கையாலே. அதாவது:— திருக்கண்களைப்போலே திவ்யாயுதங்களும் திருமேனிக்கலங்காரமாயிருக்கையாலும் திவ்யாயுதங்களைப்போலே திருக்கண்களும் எல்லாரையும் தோற்றுக்காலிலே விழப்பண்ணுகையாலுமென்றபடி. என்னெஞ்சின் - என்னுள்ளினுடைய, ஊடே - மத்யத்திலே, புள்ளை - பக்ஷியை, கருடனை என்றபடி, கடாகின்ற - கதியாக நடத்துகிற, ஆற்றை - ப்ரகாரத்தை. ஆறு - ப்ரகாரம், கடாகின்ற ஆற்றைஎன்கிறவிடத்திலே ஸப்தமியிலேயகாராகமும். காணீர் - காண்கிறீகோளில்லை. உங்கள்நெஞ்சிலே தோற்றாத மார்த்தத்தைக்கொண்டு நீங்களிதுகூடாதென்றிருக்கக்கூடுமோ வென்றுகருத்து. நாங்கள் காணோமாகில் நீசொல்லலாகாதோவென்ன? உத்தரஞ் சொல்லுகிறாள். என் சொல்லி - என்ன பாசுரத்தைச் சொல்லி, சொல்லுகேன் - என்னெஞ்சில்நடக்கிற வாச்யார்த்தைச் சொல்லக்கடவே னென்றபடி. அதுவாவாசோகோசரமென்றுகருத்து. வெள்ளச்சுகம் - வெள்ளமான ஸுகங்களை யுடையவனை, நிரவதிகாநந்த ஸஹிதனை வென்றபடி. அவன் - அந்த பரமபுருஷோத்தமன், வீற்றிருந்த - வீறுதோன்றும்படி இருந்த, வீறு - உத்கர்ஷம், ஸர்வோத்கர்ஷந்தோன்றும்படி எழுந்தருளி யிருந்தவிடமான என்றபடி. இதுதிருப்பேரைக்கு விசேஷணம். வேதவொலியும் - வேதகோஷமும், ஒலி - கோஷம், விழா

மூ — வொலியும்* பிள்ளைக்குழா விளையாட்டொலியுமறாத்திருப்பேரெயிற்சேர்வன்நானே* ॥௨॥
நாணக்கருங்குழற்றோழிமீர்காளன்னையர்காளயற்சேரியீர்காள்* நானித்தனிநெஞ்சங்காக்கமாட்டேனென்

ஆ — உத்ஸவாதியிலிருந்தனைப் ஸர்வரக்ஷகனைப்பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற திருப்பேரைக்காணவேணும், நீங்களென்னைக்கொண்டுபோய்விடீர்களாகில நானேயாகிலும்போவனென்று தன்னை நிஷேதிக்கிற தாய்மாரையும் தோழிமாரையுங்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ॥௧॥

(நாணக்கருங்குழல்) அதிஶயித நீலாலகாலங்க்ருத வதநாரவிந்தங்களையுடைய தோழிமாருமன்னையரும் மற்றுமுள்ளவயஸ்யஜநங்களும் நீதனியேபோகை யீட்டல்லவென்றுசொல்ல, அவர்களைக்குறித்து நானென்னுடைய ஸ்வதந்த்ரமானநெஞ்சைக் காக்கமாட்டேன், எனக்குவிதேயமன்று, ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணைகரஸனாகத் திருநாட்டிலநின்றும் ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனாய் வந்தவதரித்தருளி, அக்காலத்தில் பெறாதாருடையவிழவுதீரும்படி தேன்மொய்த்தபூம்பொழில தண்பணைசூழ் தென்திருப்பேரையில் ஸர்வரக்ஷகனையெழுந்

இ — ஸம்ஶ்லேஷத்யாதியால்) சேர்வன்நானேயென்கிறவிடத்தில அவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களென்னையித்யாதியால்) சேர்வன்நானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானேயாகிலுமித்யாதியால்) ॥௧॥

நான் திருப்பேரையிலேபோயல்லது நில்லேனென்று சொல்லவந்தவிவள் அத்தைப்பிப்பாட்டிலே என்னெஞ்சவன்பக்கலிலே கிடக்கிறதென்றுசொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (அதிஶயிதேத்யாதியால்) இத்தால் பூர்வார்த்தத்தில் பதங்களுக்கர்த்தமும் ஸூசிதமாயிற்று. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானென்னுடையவித்யாதியால்) மணிவண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவஸுதேவேத்யாதியால்) அக்காலத்திற்பெறாதாருடையவென்றது - அந்த க்ருஷ்ணாவதாரகாலத்திலே அநுபவிக்கப்பெறாதாருடைய என்றபடி. வானப்பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வரக்ஷகனித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் ஸாரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்.

ப — வொலியும் - உத்ஸவகோஷமும், விழா - உத்ஸவம், உத்ஸவங்களிலுண்டான ஶங்கவாத்யாதிகோஷமுமென்றபடி. பிள்ளைக்குழா - பாலஸமூஹத்தினுடைய, குழா - ஸமூஹம், விளையாட்டொலியும் - க்ரீடநத்திலுண்டானகோஷமும், க்ரீடநகாலத்திலே பாலர்கள் சொல்லுகிற ஶப்தமான ஜயகோலாஹலமுமென்றபடி. அறா - அறுதலான, விச்சேதியாதவென்றபடி. இதுவெல்லாம் நித்யமாக நடவாநிற்கிறதானவென்றபடி. திருப்பேரையில் - திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திலே. நானே - நான்தானே, நீங்கள் கொண்டுபோய் விடீர்களாகில்நான்தானேயாகிலுமென்றபடி. சேர்வன் - போவேன். ॥௧॥

நாணக் கருங்குழல் - ஸலஜ்ஜ ஸ்நிக்தங்களாய நீலங்களான கேஶபாஶங்களையுடையவர்களான, நாணமென்று மயிர்முடிக்கிடும் ஸுகந்தத்ரவ்யத்துக்குப்பேர். நாணக்கருங்குழலென்று ஸம்போதநவாக்யத்தில விஶேஷணம். இப்படிவர்த்திதேஹ ஶோபிதகேஶபாஶங்களானவுங்கள ஸம்ருத்தியில்லையாகில் நாநங்குப்போகவிலையாதிரேயோவென்று கருத்து. இவளோடு ஸம்ஶ்லேஷகாலத்திலே தானேசாற்றிக்கழித்தவையாய் ‘ஸர்வஸ்வமப்ரதாதோ’ என்கிறகணக்கிலே தங்களுக்கவன் ப்ரஸாதித்தருளினவையான பரிச்சதங்களையெல்லாமித்தோழிமார்கள் அவன்பக்கல ப்ரீதியாலே அத்யாவஸித்துக்கொண்டிருக்கையாலேயவர்களுடைய ஸம்ருத்தியேயிவளுக்கு உத்தேஶ்யவேஷாதி ஸாரகமாய்க்கொண்டு பாதகமாயிருக்கைபாலே இப்படிசொல்லுகிறாள். தோழிமீர்காள் - ஸகிகாள், அன்னையர்காள் - தாய்மார்காள், அயல் - அசலாரான, ஸமீபஸ்தஜநவ்யக்திகளான என்றபடி. சேரியீர்கள் - ஊரிலிருக்கிறஸ்த்ரீகாள், சேரி - ஊர், சேரியிலிருக்குமவர்கள். சேரியார், சேரியீர்களென்று ஸம்போதநம். அந்தரங்கதமைகளான தோழிமாரோடு அந்தரங்கைகளான தாய்மாரோடு அநந்தரங்கரல்லாரானவூராரோடு வாசியற இவளுடைய பாவத்தையெல்லாரு மறியும்படியாய்த்திவளுடைய வாத்ஸல்யாதிஶயம். நான் - அவன்பேர் சொன்னால் நையும் ப்ரக்ருதியான நான், இத்தனிநெஞ்சம் - இந்த தனிநெஞ்சத்தை, சொல்வழியுங் கேளாதே, ஸ்வதந்த்ரமான விந்த நெஞ்சத்தையென்றபடி. “ஸாநவக்ஷிம்ஸவிஷ்யஸி” என்றுகொண்டு ஒருவரையும் பாராதே போகாநின்ற விந்த நெஞ்சத்தையென்கை. காக்கமாட்டேன் - அவன் பக்கல் போகாதே தகையமாட்டேன்

மூ—வசமன்றிதிராப்பகற்போய்* தேன்மொய்த்தபூம்பொழிற்றண்பணைசூழ்தென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த* வானப்பிரான்மணிவண்ணன்கண்ணன்செங்கனிவாயின்றிறத்ததுவே* ॥௨॥

செங்கனிவாயின்றிறத்ததாயுஞ்செஞ்சுடர்நீண்முடித்தாழ்ந்ததாயுஞ்* சங்கொடுசக்கரங்கண்டுகந்துந்தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்துஞ்* திங்களுநாளும்விழாவறாததென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த* நங்கள்பிரானுக்கென்னெஞ்சந்தோழிநாணுநிறையுமிழந்ததுவே* ॥௩॥

ஆ—தருளியிருந்தவவனுடைய ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே புதுக்கணித்த திருப்பவளத்திலே என்னெஞ்சிராப்பகல் போய்ப்படிந்துகிடக்கும், இனிநானெங்ஙனேபோகாநிற்கும்படியென்கிறாள். ॥௨॥

(செங்கனிவாயின்) உன்னுடையலஜ்ஜைக்கும நிறைவுக்கும்போருமோ தனியேபோகையென்று தோழிசொல்ல திருப்பவளத்தினழகிலே போய்ப்படிந்தும் திருப்பவளத்திலொளிசொழுந்துவிட்டு மேனோக்கிவளர்ந்ததோவென்னும்படி நீண்டிருந்த திருவபிஷேகத்திலழகிலேதாழ்ந்தும், திருவாழியுந் திருச்சங்குமேந்தின வழகைக்கண்டுகந்தும், மற்றோரழகுக்குரித்தல்லாதபடி தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்தும், என்னுடையநெஞ்

இ—(இனிநானித்யாதியால்) ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

மநஸ்ஸவன்பக்கலிலே ப்ரவணமாயிருக்கிறதென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலிப்பாட்டு புநருக்தியன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) லஜ்ஜாதிகள் நிஶ்ஶேஷமாய்ப்போயிற்றென்கையிலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் புநருக்தியில்லையென்றதாய்த்து. நிறைவு - அடக்கம், அதாவது:— நெஞ்சிலேயோடுகிறது ஒருவர்க்குந்தெரியாதபடியிருக்கை. செஞ்சுடர்நீண்முடித்தாழ்ந்ததாயுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பவளத்திலொளியித்யாதியால்) தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ப—என்வசமன்று- எனக்கு விதேயமன்று, இது, மநஸ்ஸானது, இராப்பகல்- ராத்ரிந்திவம், சிலபோது ஸம்ஶ்லேஷமும்சிலபோதுஸம்ஸாரயாத்ரையுமாயிருந்ததாகிலிறே ஹிதஞ்சொல்லிமீட்கலாவதென்றுகருத்து. போய்- விட்டுப்போய், இதுக்கு திறத்ததுவென்கிறதோடே அந்வயம்., தேன் - வண்டுகளானவை, தேனென்றுவண்டுக்குப் பேர். மொய்த்த - நிபிடமாகஸேவித்துக்கொண்டிருக்கிற, பூம்பொழில் - புஷ்போத்யாநங்களாலும். தண்- ஶீதளங்களான, பணை-நீர்நிலங்களாலும், பணை - நீர்நிலம், சூழ்- பரிவ்ருதமான, தென்- தக்ஷிணதேஶீயமான திருப்பேரையில் - திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திலே, வீற்று - வீறுபெற்று, வீறு - உத்கர்ஷம், ஸர்வேஶ்வரத்வ வைபவமெல்லாமதோற்றும்படிஎன்கை. இருந்த - எழுந்தருளியிருந்தவனான, வானப்பிரான் - பரமவ்யோமத்திலிருக்கு முபகாரகனான, வானம் - பரமவ்யோமம், பரமபதத்திலே தானிருக்கிறபடியை யெல்லாம் நமக்காகவிங்கே யிருந்துகாட்டுகிற வுபகாரகனானவென்றபடி. மணிவண்ணன் - நீலரத்நவர்ணனான, மணி போலே முடிந்தாளலாம்படி ஸுலபனான என்றபடி. கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுடைய செங்கனிவாயின்றிறத்தது- சிவந்தகனிபோலேயிருக்கிறவதரத்தின் விஷயத்திலேயிருக்கிறது. கனி - பழம், இங்கே பிம்பபலமும் விவக்ஷிதம். திறம் - விஷயம், திறத்திலிருக்குமது திறத்தது, ததேகப்ரவணமாயிருக்கிறதென்றபடி. ஆதலால்நானெங்குப்போய்சேராநிற்கமாட்டேனென்றுகருத்து. ।௨॥

தோழி - வயஸ்யே ஸகியே, என்னெஞ்சம் - என்னுடைய மநஸ்ஸானது, செங்கனிவாயின்றிறத்ததாயும் - சிவந்தகனிபோலேயிருக்கிற அதரவிஷயத்திலே அதிப்ரவணமாயும், செஞ்சுடர் - ஸூர்யகிரணம்போலேயான, நீண்முடி - உத்துங்கமான கிரீடத்திலே, தாழ்ந்ததாயும், ப்ரவணமானதாயும், சங்கொடு - ஶங்கத்தோடு, சக்கரம் - சக்ரத்தையும், கண்டுகந்தும் - ஸாக்ஷாத்கரித்து ஆநந்தித்தும், தாமரைக்கண்களுக்கு — தாமரஸஸத்ருஶங்களான நேத்ரங்களுக்கு, அற்றுத்தீர்ந்தும் - மற்றொரு அவயவங்களுக்கும் ஶேஷமாகாதபடி யவற்றுக்கே ஶேஷமாயுமென்றபடி. இதுக்குநிறையுமிழந்ததுவென்கிறத்தோடே அந்வயம். திங்களும் — மாஸங்களிலும், நாளும் - திநங்களிலும், விழா- உத்ஸவங்கள், மாஸோத்ஸவங்களும் நித்யோத்ஸவங்களுமென்றபடி. அறாத — விச்சேதியாததான, தென்திருப்பேரையில் வீற்றிருந்த- ஶ்ரேஷ்டம், நங்கள் பிரானுக்கு — நம்முடைய வுபகாரகனுக்கு, அவதாரத்தாலே நமக்குஸாம்யமுள்ள வுபகாரகனானவனுக்கு. நாணும் - லஜ்ஜையும், நிறையும் — அடக்

மூ—இழந்தவெம்மாமைத்திறத்துப்போனவென்னெஞ்சினருமங்கேயொழிந்தார்* உழந்தினியாரைக்கொண்டெ ன்னுசாகோவோதக்கடலொலிபோலவெங்கு* மெழுந்தநல்வேதத்தொலிநின்றோங்குதென் திருப்பேரையி ல்வீற்றிருந்த* முழங்குசங்கக்கையன்மாயத்தாழ்ந்தேனன்னையர்காளென்னையென்முனிந்தே* ௪॥

ஆ—சானது திங்களும்நாளும் விழாவறாத தென் திருப்பேரையிலேவீற்றிருந்த நங்கள்பிரானுக்குநாணும்நிறைவு மிழந்தது, இனியெனக்கு நாணும்நிறைவுமுண்டோவென்று தோழியைநோக்கிச்சொல்லுகிருள். ௩॥

(இழந்த) யாதுமோவென்று நிரூபியாதே போகப்பெறலாமோவென் றன்னைமார்தன் னை முனிய இழந்தவெம்மாமைதிறத்துப்போன வென்னெஞ்சினரு மவனுடையவழகைக்கண்டு என்னைமறந்து வாராதேயங்கேயொழிந்தார், இனி இங்கிருந்தென்ன வாஷாஸம்வாயிப்பது, ஆரோடேயெத்தைநிரூ விப்பது, ஓதங்கிளருகிற கடலினுடைய வொஷம்பொலேஇருந்த ஸமஸமான வேதவொஷத்தாலே ஸ ஸூஸமான தென் திருப்பேரையிலே வீற்றிருந்தருளினவிவனுடைய நண்ணுவசுரர் நலிவெய்துநல்ல வமரர்பொலி

இ—செய்கிறார் (மற்றோராமுக்கித்யாதியால்) உரித்தல்லாதபடியென்றது - ஸேஷமாகாதபடியென்கை, உரித்து- ஸேஷஸூதம். ௩॥

✱ நாலாம்பாட்டு. ✱

திருப்பேரைக்கு நான்தானேபோவேனென்றபோதே தான்வன்பக்க லத்யாவஸெகயென்னுமிடம் ஸூ ஷ்டமாயிருக்க விப்பாட்டிலுமவ்வஸத்தைச்சொல்லுகை வாமருகியன்றோவென்ன விதுக்குத்தாதுபஞ் சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (யாதுமோவித்யாதியால்) அங்கேயொழிந்தாரென்கிறதற்குத் தாதுய ஞமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவழகையித்யாதியால்) உழந்தினியென்கிறதற்குத் தாதுபஞமருளிச்செய் கிறார் (இனியித்யாதியால்) ஆரைக்கொண்டென்னுசாகோஎன்கிறதற்குத் தாதுபஞமருளிச்செய்கிறார் (ஆ ரோடேயித்யாதியால்) நல்வேதஎன்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸமஸமித்யாதியால்) ஓங்குஎன்கிறத்தையுரைக்கி றார் (ஸமூஸமானவென்று) முழங்குஎன்கிறதற்குத் தாதுபஞமருளிச்செய்கிறார் (நண்ணுவசுரரித்யாதியால்) ஸஷாஸம், நண்ணு- தன்னைபாஸ்ரயியாதவர்களான, அசுரர் - ஸவாமர்களானவர்கள், நலிவு- வீமெயை,

ஶ— கத்தையும், இழந்தது - ஸூஷ்டம், வகாரம்வாக்யவாரணம். ௩॥

இழந்த - என்னாலே இழக்கப்பட்டதான, அவனவஹரித்துக்கொண்டுபோனதான வென்றபடி. எம்மா மை - என்னுடைய மாமையுடைய, திறத்து - விஷயத்திலே, மாமை - காமதி, அவனவஹரித்துக்கொண்டு போன வென்னுடைய காமதிக்காக வென்றபடி. போன - அவன்பக்கலிலே போனதான, என்னெஞ்சினரும் - என்னுடையமநஸ்ஸும், அவனுக்காக வன்றிக்கே என் காமதிக்காகப்போன வென்மநஸ்ஸு மென்றபடி. நெஞ்சினருமென்கிறவ்ஹுவநம் அங்கேபோயவரோடேகூடினவாறேமிகவும்பெரியவராயென்னைமறந்துவிட் டாரென்று வ்யஜிப்பிக்கைக்காக. அங்கே - அவ்விடத்திலேதானே, ஒழிந்தார் - நின்றுவிட்டார், அவனழகை க்கண்டவாறே அங்கே நின்றுவிட்டாரென்றபடி. இனி - இப்படி நெஞ்சுபோனபின்பு, உழந்து - க்லேசப்பட் டுவாஷாஸமொன்றுமின்றிக்கேக்லேசப்பட்டுஎன்றபடி. ஆரைக்கொண்டு- ஆரைஸஹாயமாகக்கொண்டு, என் - என்னத்தை, எந்தவஸத்தைஎன்றபடி. உசாகோ - உசாவுவேன், ஸூவம் பண்ணி நிரூபிக்கக்கட வேனென்றபடி. உசாவுகை - ஸூவம்பண்ணுகை, கோ வென்றது கிம்ஸவ்யயமாய்கொண்டு க்ஷேபா ஸம்கம். மநஸ்ஸுபோனபின்பு யாதுமாதும் நிரூபிக்ககூடுமோ வென்றுகருத்து. ஓதக்கடல் - ஓதத்தை யுடைத்தான ஸமுத்திரத்தில் ஓதம் - தரங்கஜ்ஜம், ஒலிபோல - வொஷம்போலே, எங்கும் - ஸவலேவு தேஸத்திலும், எழுந்த - உஜ்ஜிதங்களான, நல் - ஸமஸமான, வேதத்து. வேதங்களினுடைய, ஒலி -வொ ஷமானது, நின்று - ஸூயியாய்க்கொண்டு, ஓங்கு - ஓங்காநின்ற, ஸமூஸமாகாநின்றவென்றபடி. தென்திருப்பே ரையில்வீற்றிருந்த - ஸூஷ்டம், முழங்கு - ஸவாரஸமான, அந்த வேதவொஷ ஸூதிஸுநியாலே ஸவா ஸமாக நின்றவென்றபடி. சங்கக்கையன் - ஸங்கத்தைக்கையிலே யுடையவனான வெம்பெருமானுடைய, மாயத்து - மாயையிலே, ஆஸ்சர்யமான வழகிலே, ஆழ்ந்தேன் - ஸமெக்நயானேன் அன்னையர்காள்?- தாய்மார் காள்? என்னை - இப்படியிருக்கிற வென்னை, முனிந்து - கோபித்து, என்?- என்னவுபயோஜநமுண்டு, நீங்கள் தாய்மாரான ஸாதுத்தாலே கோபிக்கப்போமோ வென்றுகருத்து. ௪॥

மூ—முனிந்துசகடமுதைத்துமாயப்பேய்முலையுண்டுமருதிடைபோய்க்* கனிந்தவிளவுக்குக்கன்றெறிந்தகண்ணபிரானுக்கென்பெண்மைதோற்றேன்* முனிந்தினியென்செய்தீரன்னைமீர்காண்முன்னியவன்வந்துவீற்றிருந்த* கனிந்தபொழிற்றிருப்பேரையிற்கேகாலம்பெறவென்னைக்காட்டுமினே* ॥ரு॥

ஆ— வெய்தும்படி முழங்குகிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையேந்தினவழகு வெள்ளத்திலேபுக்கழுந்தினேன், இனியென்னை முனிந்து ப்ரயோஜநமென்னென்று தன்னுடைய வன்னைமாரைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥ச॥

(முனிந்து) உன்னுடையஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் போருமோவென்றவர்கள் பின்னையுந்தன்னைமுனிய, ஸந்நாயிதையாய், ரோஷத்தாலே ஶகடத்தைப்பாய்ந்த திவ்யசேஷ்டிதத்துக்கும் வஞ்சனையால்வந்த பேய்ச்சிமாயும் படி முலையுண்டதிவ்யசேஷ்டிதத்துக்கும், கனிந்தவிளவுக்குக் கன்றெறிகைக்காக விளங்கனியைக்குறித்துப்பார்த்தருளின பார்வைக்கு மென்பெண்மைதோற்றேன், நீங்களினியென்னைமுனிந்துசெய்வதென்? என்னுடைய வரவுபார்த்து முன்னமேபோயவன் வீற்றிருந்த நிரவதிகஸௌரப்யமான சோலையையுடைத்தான தென்திருப்பேரையிலே கொண்டுபோயவன்பக்கலிலே யென்னை யீண்டக்காட்டிக்கொடுங்கோளென்கிறாள். ॥ரு॥

இ— எய்து - அடைந்து, நல்ல - நல்லவர்களான, தன்னையாஶ்ரயித்தவர்களானவென்றபடி. அமரர் - தேவர்களானவர்கள், பொலிவு - வ்ருத்தியை. எய்தும்படி - அடையும்படி, மாயத்தாழ்ந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகித்யாதியால்) ॥ச॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

அவன்பக்கல்நான த்ருடவ்யவஸாயையானேன், என்னைநீங்கள் முனிந்தென்னப்ரயோஜநமென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே சொல்லுகையாலே யிப்பாட்டு ஸாநாகாங்க்ஷியன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) முனிந்துசகடமுதைத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நேஹாதித்யாதியால்); மாயப்பேய்முலையுண்டுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஞ்சனையாலித்யாதியால்) முன்னியவன்வீற்றிருந்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவரவித்யாதியால்) கனிந்தபொழிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) திருப்பேரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தென்றிருப்பேரையிலேஇத்யாதியால்) ॥ரு॥

✳ஆறும்பாட்டு.✳

எனக்கவன்பக்கலிலே ஸஹிநிவேஶத்ருடத்வமென்னும் என்னைத்திருப்பேரையிலே கொண்டுபோய்க்காட்டுங்கோளென்னும் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தங்களையே சொல்லுகிறதாகையாலேயிப்பாட்டு ஸாநாகாங்க்ஷியன்றோ

ப— முனிந்து - கோபித்து, "ஸ்நேஹாதீவ்ரரோஷ:" என்கிறபடியேஸ்நேஹாதிசயாய் அது விஞ்சித்தவாறே கோபித்தென்றபடி. சகடம் - ஶகடத்தை, உதைத்து - திருவடிகளாலே தாடநம்பண்ணி, மாய - வஞ்சகையான, பேய் - பூதநையினுடைய, முலை - ஸ்தநத்தை, உண்டு - அமுதுசெய்து, மருது - அர்ஜுந வ்ருக்ஷங்களுடைய, இடை - மத்யத்திலே, போய் - அவைகளானவவற்றிலகப்படாதே தப்பிப்போய், கனிந்த - பக்வமான, விளவுக்கு - கபித்தவ்ருக்ஷத்துக்கு, விளவு - கபித்தம், கன்றெறிந்த - வத்ஸத்தை எடுத்தெறிந்தவனான, கபித்தாஸுரனாய்நின்ற வஸுரன்மேலே வத்ஸாஸுரனாய்வந்திருந்த வஸுரனை ஏகப்ரயத்நத்தால் கல்லெறிவாரைப்போலே எறிந்தவிசித்ரசேஷ்டிதனானவென்றபடி. கண்ணபிரானுக்கு - க்ருஷ்ணனான உபகாரகனுக்கு, அந்தக்ருஷ்ணாவதாரத்தில் விசித்ரசரித்ரங்களை யெல்லாம் எனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்த உபகாரகனுக் கென்றபடி. என்பெண்மை - என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தை, தோற்றேன் - இழந்தேன், இனி - இப்படியானபின்பு, அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், முனிந்து - என்னைக்கோபித்து, என்செய்தீர் - என்ன கார்யஞ்செய்யாநிற்கிறீர்கோள், இந்தமுனிவாலொரு ப்ரயோஜநமுமில்லையென்றபடி. முன்னி - பூர்வமே, என்னுடைய வரவு பார்த்துக்கொண்டு எனக்கு முன்னேதானே என்றபடி. அவன்வந்து வீற்றிருந்த - அவன்வந்தெழுந்தருளியிருக்கவிடமான, கனிந்தபொழில் - பரிபக்வமான உத்யாநங்களையுடைத்தான, திருப்பேரையிற்கே - திருப்பேரையென்கிறதிவ்யநகரத்துக்கு, காலம்பெற - ஶீக்ரமாக, என்னை - அவன்வருமளவும் விளம்பம் பொறுக்கமாட்டாதவென்னை, காட்டுமின் - காட்டுங்கோள், திருப்பேரையிலிருக்கிறவனுக் கென்னைக் கொண்டுபோய் ஶீக்ரமாகக் காட்டுங்கோளென்றபடி. ॥ரு॥

மூ—காலம்பெறவென்னைக்காட்டுமின்கள்காதல்கடலின்மிகப்பெரிதா* னீலமுகில்வண்ணத்தெம்பெருமானிற் குமுன்னேவந்தென்கைக்குமெய்தான்* ஞாலத்தவன்வந்துவீற்றிருந்தநான்மறையாளரும்வேள்வியோவாக்* கோலச்செந்நெற்கள்கவரிவீசுங்கூடுபுனற்றிருப்பேரையிற்கே* ॥௬॥

ஆ—(காலம்பெற) வேட்டைக்கெழுந்தருளினவத்தனையன்றோ இப்போதே யெழுந்தருளுகிறானிறே, இங்ஙனே பதறவேணுமோ, என்று அவர்கள்சொல்ல, எனக்கவன்திறத்திலுள்ள ஸந்நிவேஶவெள்ளத்துக்கொரு முடிவில்லை, நீலமேகஸந்நிபமான திவ்யரூபத்தினுடைய வழகாலே யென்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கினவனென்கண்ணிலேவந்துதோற்றாநிற்கும், என்கைக்குமெய்தான், ஸர்வேஶ்வரஸாந்நித்யமநேகவேஷ நித்ய நைமித்திகாதி ஸகலகர்மாநுஷ்டாநநிரதராய் வேதவிதக்ரேஸரான திவ்யஜநங்களாலே ஸததஸேவ்யமாய், கதிரமணீய ஸஸ்ய ஸம்ருத்திகளாலே வீஜ்யமாநமாய் ஸாந்த்ரஸலிலஸம்ருத்த தா...

இ—வென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (வேட்டைக்கித்யாதியால்) காதல்கடலின்மிகப்பெரிதாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீலமேகேத்யாதியால்) வேள்வியோவாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶேத்யாதியால்) நான்மறையாளருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதவிதித்யாதியால்) கோலச்செந்நெற்கள் கவரிவீசுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கதிரமணீயேத்யாதியால்) கூடுபுனலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாந்த்ரஸலிலேத்யாதியால்) ஞாலத்தவன்வீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ப—காதல் - ஸந்நிவேஶமானது, எனக்கவனைக் காணவேணுமென்கிற ஸந்நிவேஶமானதென்றபடி, கடலில் - ஸமுத்ரத்தைக்காட்டில், மிகப்பெரிது - மிகவும் பெரியதாய் இருக்கிறது, ஆலென்று வேதஜ்யோதகம் ஆதலால் அவனுகவருமளவும்விளம்பம் பொறுக்கமாட்டேனென்றுகருத்து, ஆனாலும் காதலை யளவுபடுத்திக் கொண்டு நீ நாங்கள்சொல்லுகிற வார்த்தையைக்கேட்கவேண்டாவோவென்ன? சொல்லுகிறாள். நீலமுகில் வண்ணத்து - நீலமேகவர்ணத்தை யுடையவனான, வண்ணத்தை யுடையவன் வண்ணத்தன், வண்ணத் தெம்பெருமானென்று ஸமாஸம். எம்பெருமான் - அவ்வழகாலே என்னை யடிமை யாக்கிக்கொண்டவன், முன்னே வந்து - என்கண் முன்னேவந்து- நிற்கும் - நில்லாநிற்கிறான், கண்ணுக்குத் தோற்றுமாப்போலே தோற்றாநிற்கிறானென்றபடி. இப்படியவன்வந்து முன்னே நின்றிலனாகில் நானுங்கள் வார்த்தையைக்கேட்டு மீளேனோ அவனிப்படி வந்து முன்னேநிற்க வென்னால் மீளப்போமோ வென்றுகருத்து. இப்படியவன்வந்து முன்னே நின்றானாகில் உன்னஸ்தங் தலைக்கட்டித்தே யென்ன? சொல்லுகிறாள். என்கைக்கும்- என்னுடைய கைகளுக்கும், எய்தான் - எட்டான், வார்த்தைசொல்லுதல் அணைத்தல்செய்யாமை மாத்ரமன்று. கைக்குங் கூடக்கிட்டுகிறானில்லை யென்றபடி. ஆனால் - நீ செய்யநினைக்கிறதென்னென்னில் சொல்லுகிறாள்மேல், ஞாலத்து - ப்ருதிவியிலே, அவன் - அந்தஸர்வேஶ்வரன், வந்து - தன்னழகோடே வந்து, வீற்று - வீறுபெற்று, தன்னுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வ வைபவம் ப்ரகாஶிக்கும் படியென்கை. இருந்த - எழுந்தருளியிருந்த ஸ்தலமான, இது திருப்பேரைக்கு விஶேஷணம். நான்மறையாளரும் - வதாவேத ஶாலிகளான திவ்யப்ராஹ்மணர்களும், மறை - வேதம். மறையுடையவர்கள் மறையாளர், மறையாளருமென்கிற வசநத்தின்மே லிருக்கிற உகாரம் கவரி வீசு மென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். ஸர்வஜ்ஞரான ப்ராஹ்மணர்களும் அஜ்ஞங்களான செந்நெற்களும் ஒக்க கைங்கர்யம்பண்ணும்படி யிருக்கிற என்று ஸமுதாயத்துக்குத் தாத்பர்யம். வேள்வி - யாகங்களிலே, நித்யநைமித்திக ரூபங்களான ஸமாராதநங்களிலே என்றபடி. ஓவா - ஓயாதவிடமான, ஸர்வதா நித்யநைமித்திக ஸமாராதநங்களை யநுஷ்டியாநிற்கிறவிடமானவென்றபடி. இதுவுந்திருப்பேரைக்குவிஶேஷணம். கோல - ரமணீயங்களான, செந்நெற்கள் - ஸஸ்யாக்ரஶேஷியிலேசிவந்திருக்கிறநெல்லுகளானவை, கவரிவீசும் - சாமரம் வீசாநிற்கிற, சாமரவிமர்ஶங்களானகதிர்கள் ஸமாகம்பித ஶிரஸ்களாய்க்கொண்டு அசைகிறபோது சாமரம் வீசுகிறாப்போலே யிருக்கிறதென்றுகருத்து. நான்மறையாளரும் வேள்வியிலே ஓயாதவர்களாய் செந்நெற்களும் கவரிவீசுகிறனவா யிருக்கிறஸ்தலமான என்று பாடாந்தரம். கூடுபுனல் கூடினஜலங்களை யுடைத்தான, சேர்ந்தஜலங்களை யுடைத்தானவென்றபடி. அந்தஸமாராதநங்களுக்கும்செந்நெற்களுக்குமநுரூபமானஜலஸம்ருத்தியையுடைத்தான வென்கை. திருப்பேரையிற்கே - திருப்

மூ—பேரையிற்சூழ்கடற்றென்னிலங்கைசெற்றபிரான்வந்துவீற்றிருந்த* பேரையிற்கேபுக்கென்னெஞ்சநாடிப்
பேர்த்துவரவெங்குங்காணமாட்டேன்* ஆரையினியிங்குடையந்தோழியென்னெஞ்சங்கூவவல்லாருமில்லை*
யாரையினிக்கொண்டென்சாதிக்கின்றதென்னெஞ்சங்கண்டதுவேகண்டேனே* ॥௭॥

ஆ—வண்ணலோரிக்ஷ வாஸ்தவ்யமாயிருந்த திருப்பேரையிலே யெனக்காகவெழுந்தருளியிருந்த பெரியபெருமாள் பக்கலிலே காலம்பெற வென்னைக்காட்டுமின்களென்று தன்னுடைய வன்னைமாரைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥௬॥

(பேரையில்) உனக்கவன்பக்கலுள்ள ஸந்நிதானம் நிரவதிகமாயிருந்ததாகிலும், அவனெழுந்தருளுமளவு மிங்கேயிருக்குமத்தனை, அங்குப்போகை யுக்தமன்றென்று தோழிசொல்ல, ஸமுத்ரஸந்நிதப்ராகாரஜயிவிஶிஷ்டமான லங்கையிலே ராவணனை ஸபரிஜநபாந்தவமாகக் கொன்றருளின விஜயலக்ஷ்மீ விஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு தென்றிருப்பேரையிலே யெழுந்தருளியிருந்த விருப்பைக்கண்டென்னெஞ்சின்னம் மீண்டுவாராது, எனக்கிங்கொருதுணையுமில்லை. துணையானவென்னெஞ்சை யழைக்கவல்லாருமில்லை, இங்காரைக்கொண்டென்ன ப்ரயோஜனம் ஸாதிப்பது இனியென்னெஞ்சு புக்க தேஶத்திலேபோய்ப்புகு மித்தனையென்று தன்தோழியைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ॥௬॥

இ—செய்கிறார் (எனக்காகவித்யாதியால்) ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

நெஞ்சங்கேபோயிற்றென்றும் திரும்பிவரக்காணேனென்றும் எனக்கிங்காருமில்லையென்றும் நானுமங்கேபோவேனென்றும் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தங்களையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) பேரையிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமுத்ரஸந்நிதேத்யாதியால்) சூழ்கடற்றென்னிலங்கை செற்றபிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜலயீத்யாதியால்) வீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஜயேத்யாதியால்) பேர்த்துவரவெங்குங்காணமாட்டேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சின்னமித்யாதியால்) ஆரையினியிங்குடையமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிங்கித்யாதியால்) என்னெஞ்சங்கூவவல்லாருமில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துணையானவென்னெஞ்சையித்யாதியால்) என்னெஞ்சங்கண்டதுவேகண்டேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியென்னெஞ்சித்யாதியால்) ॥௭॥

ப— பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திற்கே, என்னை - விரஹவ்யாகுலையான வென்னை, காலம்பெற - ஶீக்ரமாக, காட்டுமின்கள் - காட்டுங்கோள், திருப்பேரையிலேகொண்டுபோய் விடுங்கோளென்றபடி. ॥௬॥

பேர் - பெரியதான, ஸமுத்ரஸந்நிதமானவென்றபடி. எயில் - ப்ராகாரத்தாலே, எயில் - ப்ராகாரம் சூழ் - விஶிஷ்டமான, கடற்றென்னிலங்கை - கடலையுடைத்தான தக்ஷிணதிக்கிலிருக்கிற லங்கையை, ஸமுத்ரத்தை யகழாகவுடைத்தாய் ஸமுத்ரம்போலே பயங்கரமான லங்கையிலிருக்கிற ராவணாதிகளையென்றபடி. செற்ற - ஹிம்ஸித்தவரான, பிரான் - அத்தாலே ஜகத்துக்கெல்லா முபகாரகனானவன், வந்து - தூரத்தில்தேடிக்கொண்டுபோகவேண்டாதபடி தானேகிட்டிவந்து, வீற்று - வீறுபெற்று, விஜயலக்ஷ்மியெல்லாம் ஸாம்ராஜ்யமாய்த்தோன்றும்படி, இருந்த - எழுந்தருளியிருந்தவிடமான, அவன் ப்ரதிகூலநிரஸனம்பண்ணி விடாய்த்துவந்திருக்கிறான் “ஹதக்ரூராவஶிஷ்டஸ்வஜ” என்கிறபடியே பரிஶ்ரமாபஹாரம்பண்ணப்போகவேணுமென்றுகருத்து. பேரையிற்கே - திருப்பேரையிலே, புக்கு - ப்ரவேஶித்து, நாடி - அவனைத்தேடி, என்னெஞ்சம் - என்னுடைய மனஸ்ஸானது, பேர்த்து - மீண்டு, எங்கும் - ஒருவிடத்திலேயும், வரக்காணமாட்டேன் - வரும்படிகாணமாட்டுகிறேனில்லை, இனியது வரமாட்டாதென்றுகருத்து. இனி - இப்படிநெஞ்சுவாராதொழிந்தபின்பு. தோழி - என்னோடு ஸமதுக்கஸுகையான ஸகியே, இங்கு - இவ்வவஸ்தையிலே, ஆரையுடையம் - ஆரைஸஹாயமாகவுடையோம், ஒருவரும்ஸஹாயமில்லையென்றபடி. என்னெஞ்சம் - அங்கேபோனவென்னுடைய மனஸ்ஸை, கூவவல்லாருமில்லை - அழைக்கத்தக்கவருமில்லை, மனஸ்ஸைத்திருப்பவும் ஒருவராலேயும் ஶக்யமன்றென்றபடி. இனி - இப்படிநெஞ்சுவாராதேபோய், நீயுமென்னைப்போலே துக்கிதையாயிருந்தபின்பென்றபடி. ஆரைக்கொண்டு - எந்தஸஹாயத்தைக்கொண்டு, என் - என்னப்ரயோஜனத்தை, சாதிக்கின்றது - ஸாதிக்கிறது, இனியிங்கே நமக்கொருப்ரயோஜனமுமில்லையென்றபடி. என்னெஞ்சங்கண்டதுவே - என்னுடைய மனஸ்ஸுகண்டவிஷயத்தையே, கண்டேனே - நானுங்கண்டுவிட்டேன். ॥௭॥

மூ— கண்டதுவேகொண்டெல்லாருங்கூடிக்கார்கடல்வண்ணனோடென் திறத்துக்* கொண்டலர் தூற்றிற்றதுமுதலாக்கொண்டவென்காதலுரைக்கிற்றோழி* மண்டிணிஞாலமுமேழ்கடலும்நீள்விசும்புங்கழியப்பெரிதால்* தெண்டிரைசூழ்ந்தவன்வீற்றிருந்ததென்திருப்பேரையிற்சேர்வன்சென்றே* ॥அ॥

ஆ—(கண்டதுவேகொண்டு) ப்ரகாசமான ஸம்ஶ்லேஷம் ஸாக்ஷாத்காரமாயிருக்கச்செய்தே புறம்பு தோற்றுகிற ஆகாரத்தையேகொண்டு ஸகலஜநஸாதாரணமான வென்னபிநிவேசத்தைக் குற்றமாகவுங்கொண்டு லோகமெல்லாங்கூடி ஒருத்திக்கெம்பெருமான்பக்கலுள்ள அபிநிவேசமே, இப்படியபிநிவேசிக்கை குடிப்பழியன்றோ? என்று என்னை யலர்தூற்ற, அதடியாகக்கொண்டு கிளர்ந்தெழுந்த வென்னபிநிவேசத்தின்பெருமை சொல்லநிலமன்று, சொல்லில் தோழி இவ்வஸங்க்யேயமான வண்டங்களு மளவிறந்ததிருநாடும் நிறையப்பெருகி அதுவுமிடம்போராமைப் பொங்கிப்பெருகாநின்றது, ஆதலாலவனெழுந்தருளியிருந்த தென்திருப்பேரையிலே நானேயாகிலுஞ்சென்று ஸம்ஶ்லேஷிக்கை தவிரேனென்கிறாள்.

(சேர்வன்சென்று) இப்போதேதானே எழுந்தருளுகிறானிறே, இப்படி பதறவேணுமோவென்றும் போகைதானுமீடல்லவென்றுந் தோழிமாருமன்னையருஞ்சொல்ல; நீங்களென்னையொன்றுந் தேற்றவேண்டா, ॥அ॥

எட்டாம்பாட்டு.

இ— கண்டதுவேகொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரகாசமானவித்யாதியால்) கார்க்கடல்வண்ணனோடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஜநேத்யாதியால்) என்திறத்துக்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னபிநிவேசத்தையித்யாதியால்) உரைக்கிலென்கிற பத்யாம்சத்தாலே ஸூசிதமாகிறவம்சத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சொல்லநிலமன்றென்று) மண்டிணிஞாலமுமேழ்கடலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வஸங்க்யேயேத்யாதியால்) நீள்விசும்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளவித்யாதியால்) கழியப்பெரிதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவுமித்யாதியால்) ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

நீர்களுரைக்கின்றதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) இங்கபிப்ரேததாத்பர்ய

ப— தோழி - ஸகியே? கண்டதுவேகொண்டு - வெளியிலேகாணப்படுகிற ஆகாரத்தைக்கொண்டு, உள்ளேயிருக்கிற வென்னபிநிவேசத்தையறியாதே மேல்காணப்படுகிற ஸஜாதீயநாதிவிஹாராகாரத்தைக்கொண்டென்றபடி. எல்லாருங்கூடி - ஸ்நேஹபரரான தோழிமாரும் ஹிதபரரானவன்னைமாருமெல்லாரு மேகமாய்க்கூடிக்கொண்டு, கார் - நீலவர்ணமான, கடல் - ஸமுத்ரத்தினுடைய, வண்ணனோடு - வர்ணத்தை யுடையவனோடே, என்திறத்து - என்பக்கலுள்ளத்தை, இங்குதிற ஶப்தம் திறத்திலேயிருக்கிற வஸ்துவைக் காட்டுகிறது யென்பக்கலுள்ள அபிநிவேசத்தை யென்றபடி. அவனோடெனக்குண்டான வாஸக்த்யதிஶயத்தை யென்றபடி. கொண்டு - க்ரஹித்து, அத்தையொரு குற்றமாக க்ரஹித்தென்று தாத்பர்யம். அலர்தூற்றிற்றதுமுதலா - பழிதூற்றினபதுவேமுதலாக, அலர் - பழி, நீங்கள் திரளாக அபவாதஞ்சொன்னதுவே ஹேதுவாகவென்றபடி. கொண்ட - இடங்கொண்டதான, அதிப்ரவ்ருத்தமானதானவென்றபடி. நீங்கள் பேசாதிருந்தீர்களாகில் என்னுடைய அபிநிவேசமளவுபடாதோ வென்றுகருத்து. என்காதல் - என்னுடைய அபிநிவேசத்தை, உரைக்கில் - சொல்லப்புக்கால், மண் - ம்ருத்திகைகளாலே, திணி - திணிந்திருந்ததான, ம்ருத்ஸாரமானவென்றபடி. ஞாலமும் - ஸமஸ்தலோகமும் - ஏழ்கடலும - ஸப்தஸமுத்ரங்களும், நீள் - அதிவிஸ்தாரமான விசும்பும - ஆகாசமும், பரமவ்யோமமுமென்றபடி. கழிய - அதிக்ரமமாம்படி, இவையெல்லாம் அவஶேஷமாம்படி இவையித்தனையும்விஞ்சவென்றபடி, பெரிது - பெரியதாயிருக்கிறது, ஆல் - விஷாதத்யோதகம். தெண் - தெளிந்ததையான, திரை - தரங்கங்களாலே, [illegible] ஸமுத்ர தரங்கங்களாலே என்றபடி, சூழ்ந்து - சூழப்பட்டு, அவன் வீற்றிருந்த - அவனெழுந்தருளியிருந்த விடமான, "தஸ்யாவந நகுலம்வேஷா நாவாஷஸாமயிஷா! விஸ்ருத்யஸ்மிந்ஞா தவாஸகேஸமாவாஸ:" என்கிறபடியே அநந்யாவஹமான தேசத்திலேபோய்ப் புகக்கடவேனென்றபடி. தென்திருப்பேரையில் - தக்ஷிணதேசஸ்திதமான திருப்பேரையிலே. சென்று சேர்வன் - போய்ச்சேருவேன். ॥அ॥

மூ—கண்டதுவேகொண்டெல்லாருங்கூடிக்கார்கடல்வண்ணனோடென்றிறத்துக்* கொண்டலர்தூற்றிற்றதுமுதலாக்கொண்டவென்காதலுரைக்கிற்றோழி* மண்டிணிஞாலமுமேழ்கடலும்நீள்விசும்புங்கழியப்பெரிதால்* தெண்டிரைசூழ்ந்தவன்வீற்றிருந்ததென்திருப்பேரையிற்சேர்வன்சென்றே* ॥அ॥

ஆ—(கண்டதுவேகொண்டு) ஜ்ஞாநமான பக்திவிஶேஷம் ஸூக்ஷ்மமாயிருக்கச்செய்தே புறம்புதோற்றுகிற ஶரீரத்தையேகொண்டு ஸகலஸஜாதீயஸம்பாஷணஜநிதமான என்னபக்திவிஶேஷத்தைக் குற்றமாகவுங்கொண்டு லோகமெல்லாங்கூடி ஒருத்திக்கெம்பெருமான்பக்கலுள்ள பக்திவிஶேஷமே, இப்படியபக்திவிஶேஷிச்சை குடிப்பழியன்றோ? என்று என்னை யலர்தூற்ற, அதடியாகக்கொண்டு கிளர்ந்தெழுந்த என்னபக்திவிஶேஷத்தின்பெருமை சொல்லநிலமன்று, சொல்லில் தோழி இவ்வஸம்வேத்யமான அண்டங்களு மளவிறந்ததிருநாடும் நிறையப்பெருகி அதுவுமிடம்போராமை பொங்கிப்பெருகாநின்றது, ஆதலாலவனெழுந்தருளியிருந்த தென்திருப்பேரையிலே நானேயாகிலுஞ்சென்று ஸம்ஶ்லேஷிக்கை தவிரேனென்கிறாள். ॥அ॥

(சேர்வன்சென்று) இப்போதேதானே எழுந்தருளுகிறானிறே, இப்படி பதறவேணுமோவென்றும் போகைதானுமிடல்லவென்றுந் தோழிமாருமன்னையருஞ்சொல்ல; நீங்களென்னையொன்றுந் தேற்றவேண்டா,

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

இ— கண்டதுவேகொண்டெ(ன்)கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநமானவித்யாதியால்) கார்க்கடல்வண்ணனோடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஸஜாதீயேத்யாதியால்) என்திறத்துக்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னபக்திவிஶேஷத்தையித்யாதியால்) உரைக்கிலென்கிற பதத்தாலே ஸூசிதமாகிற அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சொல்லநிலமன்றென்று) மண்டிணிஞாலமுமேழ்கடலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வஸம்வேத்யேத்யாதியால்) நீள்விசும்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளவித்யாதியால்) கழியப்பெரிதுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவுமித்யாதியால்) ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

நீர்களுரைக்கின்றதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) இங்கபிப்ராயம்

ப— தோழி - ஸகியே? கண்டதுவேகொண்டு - வெளியிலேகாணப்படுகிற ஶரீரத்தைக்கொண்டு, உள்ளேயிருக்கிற என்னபக்திவிஶேஷத்தை அறியாதேமேல்காணப்படுகிற தனுகாந்திநாதிவிஶிஷ்டஶரீரத்தைக்கொண்டென்றபடி. எல்லாருங்கூடி - ஸ்நேஹிதரான தோழிமாரும் ஹிதபரரானவன்னைமாருமெல்லாரு மேகமாய்க் கூடிக்கொண்டு, கார் - நீலவர்ணமான, கடல் - ஸமுத்ரத்தினுடைய, வண்ணனோடு - வர்ணத்தை யுடையவனோடே, என்திறத்து - என்பக்கலுள்ளத்தை, இங்குதிற ஶப்தம் திறத்திலே யிருக்கிற வஸ்துவைக்காட்டுகிறது யென்பக்கலுள்ள பக்திவிஶேஷத்தை யென்றபடி. அவனோடெனக்குண்டான ஸாத்ருஶ்யத்தை யென்றபடி. கொண்டு - க்ரஹித்து, அத்தையொரு குற்றமாக க்ரஹித்தென்று தாத்பர்யம். அலர்தூற்றிற்றதுமுதலா - பழிதூற்றினபதுவேமுதலாக, அலர் - பழி, நீங்கள் திரளாக அபவாதஞ்சொன்னதுவே உத்தம்ஸகமாகவென்றபடி, கொண்ட - இடங்கொண்டதான, ஸத்ருஶப்ரவ்ருத்தமானதானஎன்றபடி. நீங்கள் பேசாதிருந்திகோளாகில் என்னுடைய பக்திவிஶேஷமளவுபடாதோ வென்றுகருத்து. என்காதல் - என்னுடைய பக்திவிஶேஷத்தை, உரைக்கில் - சொல்லப்புக்கால்' மண் - ம்ருத்திகைகளாலே, திணி - திணிந்திருந்ததான, நிபிடப்ரதேஶமானஎன்றபடி. ஞாலமும் - பூலோகமும் - ஏழ்கடலும் - ஸப்தஸமுத்ரங்களும், நீள் - அதிவிஸ்தாரமான' விசும்பும - ஆகாஶமும், பரமவ்யோமமுமென்றபடி. கழிய - அதிக்ராந்தமாம்படி, இவைஎல்லாம் அதிக்ஷேபமாம்படி இவையித்தனையும்விஞ்சிஎன்றபடி, பெரிது - பெரியதாயிருக்கிறது, ஆல் - விஷாதத்யோதகம். தெண் - தெளிந்ததையுடையான, திரை - தரங்கங்களாலே, ஶுத்தஜலத்துடைய தரங்கங்களாலே என்றபடி. சூழ்ந்து - சூழப்பட்டு, அவன் வீற்றிருந்த - அவனெழுந்தருளியிருந்த விடமான, "தஸ்யாவதநஷம்ஶ்லேஷாத் நாவஶிஷ்ஸங்கரமயிஷ்டா ! விஸ்ரத்யஸமிநுக்கிளா தவாம்கேஸரிவாவிஶம்" என்கிறபடியே ஸந்நிஹிதமான தேஶத்திலேபோய்ப் புகக்கடவேனென்றபடி. தென்திருப்பேரையில் - தக்ஷிணதேஶஸ்திதமான திருப்பேரையிலே. சென்று சேர்வன் - போய்ச்சேருவேன். ॥அ॥

மூ— சேர்வன்சென்றென்னுடைத்தோழிமீர்காளன்னையர்காளென்னைத்தேற்றவேண்டா* நீர்களுரைக்கின்றதென்னிதற்கென்னெஞ்சுநிறைவுமெனக்கிங்கில்லை* கார்வண்ணன்கார்க்கடல்ஞாலமுண்டகண்ணபிரான்வந்துவீற்றிருந்த* ஏர்வளவொண்கழனிப்பழனத்தென்திருப்பேரையின்மாநகரே* ||௰||

ஆ— போகைக்கு நீங்கள்சொல்லும்விரோதமென்? போனால்வரக்கடவ விரோதமுண்டோவென்றிவள்சொல்ல; உன்னுடைய மெய்ப்பாடாதிகளுக்குப் போராது என்று அவர்கள்சொல்ல, அவனுடைய ஸௌந்தர்யஸௌசீல்ய காருண்யாதிகுணங்களாலே என்னுடைய மெய்ப்பாடாதிகளபஹ்ருதங்களாயிற்றன, ஆதலாலதிஸ்ப்ருஹணீயமா யதிரமணீயமாயென்னோடேஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காக அவன்வந்தெழுந்தருளியிருந்த தென்திருப்பேரையிலே சேர்வன்சென்றென்கிறாள். ||௰||

(நகரமும்) அவனெழுந்தருளியிருந்த தென்திருப்பேரையிலே நீ போகில் ஊருநாடும் மற்றுமெல்லாருமுன்னைப் பழிசொல்லாரோவென்று தோழிமார்சொல்ல, அவர்களையிறே நான் தேடுவதென்றிவள்சொல்ல, பழிசொன்னாலுனக்கு லஜ்ஜையாகாதோவென்று பின்னையுந்தோழிமார்சொல்ல,

இ— மருளிச்செய்கிறார் (போனால் இத்யாதியால்) நெஞ்சுநிறைவுமில்லையென்கிற பக்ஷம்மேலே உக்தமாயிருக்கையாலே யிங்கத்தைச்சொல்லுகை வ்யர்த்தமன்றோவென்ன இதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடைய மெய்ப்பாடு இத்யாதியால்) கார்வண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யரூபத்தாலே) கண்ணபிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யரூபத்தாலே) கார்க்கடல்ஞாலமுண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்ய இத்யாதியால்) நெஞ்சுநிறைவுமெனக்கிங்கில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய இத்யாதியால்) ஏர்வளவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிஸ்ப்ருஹணீயமாயென்று) ஒண்ணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிரமணீயமாயென்று) வந்துவீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடே இத்யாதியால்) ||௰||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

திருப்பேரைப்போவேனென்று சொல்லாநின்றவிவள் நகரமும்நாடுந்தேர்வேனென்றுசொல்லுகை அஸங்கதமன்றோவென்ன இதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (அவனி இத்யாதியால்) நகரமுநாடும் பிறவுந்தேர்வேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களையிறே இத்யாதியால்) என்னெஞ்சங்கவர்ந்தென் றிப்பாட்டிற்சொல்லுகிற இது மேலோடே வ்யர்த்தமன்றோவென்ன இதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (பழிசொன்னால் இத்யாதியால்) மாயன்மகரநெடுங்குழைக்காதனென்

ப— என்னுடைத்தோழிமீர்காள்? - என்னுடைய ஸகிகாள், அன்னையர்காள்? - தாய்மார்காள், என்னை - அங்குப்போகையிலே துணிந்திருக்கிற வென்னை, தேற்றவேண்டா - நீங்களாஸ்வாஸம் பண்ணவேண்டா, இதற்கு - நானங்கேபோகிறவிதுக்கு, என் - என்னத்தை, என்னவிரோதத்தை, நீர்கள் - நீங்கள், உரைக்கின்றது - சொல்லுகிறது இதுக்கொரு விரோதமுண்டோ சொல்லுகைக்கென்று கருத்து. நீ போகையுன்னுடைய மெய்ப்பாடாதிகளுக்கு விருத்தமன்றோவென்னில், நெஞ்சும் - மனஸ்ஸும், நிறைவும் - மெய்ப்பாடாதிகுணவர்க்கமும், எனக்கிங்கில்லை - ஸ்பஷ்டம். எல்லாமவனாலேயபஹ்ருதமாயிற்றென்றுகருத்து. கார்வண்ணன் - நீலவர்ணனான, கார்க்கடல் ஞாலமுண்ட - நீலவர்ணமான ஸமுத்ரத்தை யுடைத்தான ப்ருதிவியை ப்ரளயத்திலே வயிற்றிலே வைத்துரக்ஷித்தவனான, கண்ணபிரான் - க்ருஷ்ணனாயவதரித்துஉபகாரகனானவன், என்னுடையநெஞ்சையும் நிறைவையு மபஹரிக்கைக்கீடான ஸௌந்தர்யகாருண்ய ஸௌசீல்யாதிகுணங்களையுடையவனானவனென்று பாவம். வந்து - என்னோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காக முன்னமேவந்து, வீற்றிருந்த - ஸவைபவனாதனைக்கொண்டு வஸிக்கிற விடமான, ஏர்வள - ஏர்களுடைய ஸம்ருத்தியை யுடையவையான, ஏர் - க்ருஷியிலே நியுக்தமான வ்ருஷபஸங்கம், வளம் - ஸம்ருத்தி, ஒண் - ரமணீயங்களான, கழனிப்பழன - கழனிகளையும்பழனங்களையு முடைத்தான, கழனி - க்ஷேத்ரம். பழனம் - நீர்நிலம், தென் - தக்ஷிணதேசஸ்தமான. திருப்பேரையில்மாநகர் - திருப்பேரையிலாகிற மஹாநகரத்தை, சென்று - போய் - நீங்கள்சொல்லுகிறவார்த்தைக்கு மீளாதே போயென்றபடி. சேர்வன் - அடைவேன், வழியிலே நில்லாதே சேர்ந்துவிடுவேனென்றபடி. ||௰||

மூ — நகரமுநாடும்பிறவுந்தேர்வேன்நாணெனக்கில்லென்தோழிமீர்காள்* சிகரமணிநெடுமாடநீடுதென்திருப் பேரெயில்வீற்றிருந்த*மகரநெடுங்குழைக்காதன்மாயனூற்றுவரையன்றுமங்கநூற்ற* நிகரின்முகில்வண்ண னேமியானென்னெஞ்சங்கவர்ந்தெனையூழியானே* ।௰॥

ஊழிதோறூழிபுருவும்பேரும்செய்கைபும்வேறவன்வையங்காக்கும* ஆழிநீர்வண்ணனை யச்சுதனை யணிகு

ஆ — அவனுடைய நிரதிஶயபாவ்யமான ஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணங்களாலுமவனுடைய வாத்ஸல்யாதி சேஷ்டிதங்களாலு மென்னுடைய நெஞ்சமும் லஜ்ஜையுமபஹ்ருதமாய்த்தனைகாணுமென்றி, ஆதலாலினித் தென்திருப் பேரையிலே நானேயாகிலும்போமத்தனையென்று வ்யவஸிக்கிறாள். ॥௰॥

இ — கீழ்தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையநிரதிஶயஸௌந்தர்யாதியால்) நூற்றுவரையித்யாதி நேமியானித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவாத்ஸல்யாதியால்) என்னெஞ்சங்கவர்ந் தெனையூழியான் நாணெனக்கில்லையென்கிற விரண்டுக்குங்கூடத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய நெஞ்சுமித்யாதியால்) ।௰।

✳ நிகமனம். ✳

ஊழிதோறூழிபுருவும்பெருஞ்செய்கையும் வேறவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப — என்தோழிமீர்காள்? - என்னுடைய ஸகிகாள், நகரமும் - நகரங்களையும், நாடும் - ஜநபதங்களையும் பிறவும் - மற்றுமுள்ள ஸ்தலங்களையும், ஸக்ஷ்யபாததாததாதிகளான ஜநங்களெல்லாரையுமென்றபடி. தேர்வேன் தேடாநிற்கிறேன், அவர்களெல்லாருங்கூடி எனக்குப்பழிசொல்லவேணுமென்று அவர்களைத்தேடா நிற்கிறேனென்றுகருத்து. நீங்களென்னைக் கொண்டுபோ யவனோடே சேர்க்கோளாகில் அவன்தானும் வாரானாகில் இனியவனோடே யென்னைக்கூட்டிப் பழிசொல்லுவாருடையவாக்யங்களாகிறவஸ்த்ரங்களைக்காதாலேவாநம்ப ண்ணியிறே யெனக்குப்ப்ராணதாரணம்பண்ணவேண்டுமென்றுகருத்து. அவர்கள்பழிசொன்னாலுனக்கு லஜ்ஜை யாகாதோவென்னில்? நாணெனக்கில்லை - லஜ்ஜையெனக்கில்லை, நாண் - லஜ்ஜை. என்னையவனோடேகூட்டிச்சொல்லு கிற பழிகளைக் கேட்கையே யெனக்குப் பரமபோக்யமானபின்பு லஜ்ஜைக்கு ப்ரஸக்தியுண்டோவென்று க ருத்து. இவ்வளவேயன்று, சிகர - ஶிகரங்களை யுடையவையான, மணி - ரத்நங்களான, நெடு - உந்நத ங்களான, மாட - ஸௌதங்களையுடைத்தான, நீடு - தீர்க்கமான, விமாநமுடையதான என்றபடி. தென் - த க்ஷிணதிக்ஸ்திதமான, திருப்பேரையில - திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திலே, வீற்றிருந்த - ஸந்நிதானத் தை யெழுந்தருளியிருந்தவனை, மகர - மகரத்தை யுடைத்தான, மகராகாரங்களான ஆபரணங்களை யுடை த்தான, நெடும் - தீர்க்கங்களான, குழை - கர்ணாவலம்பிகளான என்றபடி. குழைக்காதன் - கர்ணாபர ணங்களான குண்டலங்களை யுடையவனை, மாயன் - இவ்வாச்சர்யசேஷ்டைகளாலே ஸர்வஸ்வாபஹாரியானவனை, அ ன்று - அந்த மாரதயுத்தஸமயத்திலே, நூற்றுவரை - ஶதஸங்க்யரான துர்யோதநாதிகளை, மங்க - நசிக் கும்படி, நூற்ற - ஸங்கல்பித்தவனை, நூற்கை - ஸங்கல்பம்பண்ணுகை, நிகரில் - ஸத்ருஶரில்லாதவரான, மு கில் வண்ணன் - மேகவர்ணனை, ஆஶ்ரிதபக்ஷபாதத்தாலே ஸந்நத்தனானவனை என்றபடி. நேமியான் - சக் ராயுதனானவன், ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணார்த்தம் பகலை இரவாக்கும் ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தை யுடையவனான ஸ ர்வரக்ஷகன், என்னெஞ்சங்கவர்ந்து - என்னுடைய நெஞ்சை யபஹரித்து, எனையூழியான் - சத்தனேயோ கத்தையுடையவன், ஸங்கல்பத்தையுடையவனென்றபடி. அவன்என் நெஞ்சை யபஹரித்துக்கொண் டுபோய் ஸங்கல்பமாயிற்றென்றுகருத்து. ।௰॥

ஊழிதோறூழி - ஊழியூழி தோறுமென்றபடி. கல்பங்கல்பந்தோறுமென்றபடி. உருவும் - ரூபங் களும், பேரும் - திருநாமங்களும், செய்கையும் - திவ்யசேஷ்டிதங்களும், வேறவன் - வேறாக வுடையவனைக் கொண்டு, ராமக்ருஷ்ணந்ருஸிம்ஹாதிரூபங்களையும் விலக்ஷணநாமசேஷ்டிதங்களையுமுடையவனைக்கொண் டு, வையம் - ஸர்வலோகங்களையும், காக்கும் - ரக்ஷிக்கும்ஸ்வபாவனை, ஆழிநீர்வண்ணனை - ஸமுத்ரஜலம் போலே ஶ்யாமளமான வர்ணத்தையுடையவனை, ஆழி - ஸமுத்ரம். ரக்ஷியாதேயுபேக்ஷித்திருந்தாலும் விட வொண்ணாதபடியான வடிவழகை யுடையவனை யென்றபடி. அச்சுதனை, ஆஶ்ரிதரைக் கைவிடாதவனானவனை அணி - அலங்காரமான, ஜகத்துக்கெல்லாமலங்காரமாயிருக்கிற என்றபடி. குருகூர் - திருநகரியி லிருக்கிற,

மூ — ருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* கேழிலந்தாதியோராயிரத்துள்ளிவைதிருப்பேரையின்மேயபத்து* மாழிய ங்கையனையேத்தவல்லாரவரடிமைத்திறத்தாழியாரே* ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ॥கக॥

ஆ — (ஊழிதோறாழி) ப்ரதிபாத்யம் ஸர்வேச்வரன்றனைப்பற்றி ஸர்வஸ்ய மாநுபவத்தை வேண்டி ஸர்வலோகரக்ஷணம் பண்ணி ஆச்ரிதரை ரக்ஷித்தருளும் ஸ்வபாவனாயிருந்த வச்சுதனை யணிகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன ஸகலகுணங்களாலும் நிரவத்யமாயிருந்த திருவாய்மொழியில் தென்றிருப்பேரையைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழியைக்கொண்டு அவனுடைய திருவாழியுங்கையுமாயிருக்குமழகை யேத்தவல்லார் திருவாழி போலொக்கவடிமைசெய்யப்பெறுவாரென்கிறார். ॥கக॥ திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ — (ப்ரதிபாத்யமித்யாதியால்) ஆழிநீர்வண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோகரக்ஷணேத்யாதியால்) வையங்காக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதேத்யாதியால்) இவ்வளவாலே ஆச்ரிதர்க்குத் தன்னுடைய ஸௌலப்யத்தைத்தானே ப்ரகாசிப்பிக்கும்என்கிற ஸௌலப்யகுணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. கேழிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) ஆழியங்கையனையேத்தவல்லாரவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையதிருவாழியுமித்யாதியால்) அடிமைத்திறத்தாழியாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாழியோடித்யாதியால்)

ஸ — சடகோபன் சொன்ன - ஸ்பஷ்டம். கேழில் - ஸாத்ருச்யரஹிதமான, கேழ் - ஸாத்ருச்யம், அந்தாதி - அந்தாதிரூபமான, ஓர் - விலக்ஷணமான, ஒருபடியாலு மொப்பில்லாததான என்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில் திருப்பேரையில் மேய - திருப்பேரையின் மேலேசேர்ந்த, தத்விஷயமான என்றபடி. இவைபத்தும் - இந்த பத்து பாட்டுக்களையும் கொண்டு, ஆழியங் கையனை - ஸ்ரீஸுதர்சநத்தாலே அழகியதான கையையுடையவனை, ஏத்தவல்லாரவர் - ஸ்தோத்ர ஸமர்த்தரானவர்கள், அடிமைத் திறத்து - கைங்கர்யவிஷயத்திலே, ஆழியார் - ஸுதர்சநாழ்வார்கள், ஸ்ரீஸுதர்சநாழ்வானைப் போலே அந்தரங்க கைங்கர்யங்கள் பண்ணப் பெறுவரென்றபடி, ॥கக॥ ஜ்ஞாநவைராக்ய பூஷாய ஸ்ரீமதே வரவரமுநயே நம:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவலி:. (வெள்ளைச்சுரிசங்கு.)
பத்மாக்ஷத்வநஸ்பர்சஸ்ஸ்வாதுபதிபோக்யபூ:ஸ்வாஸ்ரித்ரீவிரஜா
ஸம்போதநீலம்ப்ரஹஸிதஸ்ஸர்வலோகஸ்த்ராதாப்ரஹ்மணோநயாதிஸிஸோ:
ஸ்வஜநஸ்ய ரக்ஷக: ஸ்ரீமகரஸ்ஸ்வர்ணகுண்டல: ஸ்வர்ணவர்ணகாந்தி:
ஸௌலப்யாதிஸர்வஸௌலப்யாதிமணிஸம்பதிதம்பத்மாக்ஷ: ஸர்வஸ்வாமீ ॥அ௩॥

(பத்மாக்ஷத்வநஸ்பர்ச:) தாமரைக்கண்ணனென்னெஞ்சினூடே - ஸர்வவிஜாதீயரனைக்கொண்டு ஹ்ருதயத்திலே ப்ரகாசிக்குமவனாய், (ஸ்வாதுபதிபோக்ய:) வானப்பிரான் - ஸ்வாதுபோக்யனுமாய், (ஸ்வாஸ்ரித்ரீ) தென்றிருப்பேரையில் வீற்றிருந்த நங்கள்பிரானுக்கு - ஆச்ரிதார்த்தமாகத் தென்றிருப்பேரையிலே வந்து வீற்றிருந்துவஸிக்குமவனாய், (விரஜாஸம்போத:) முழங்குசங்கக்கையன் - ஆநந்த ஜநகமாய் ஒலிக்கவும் முழங்காநிற்கிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுடையனுமாய், (அந்தரங்க ப்ரஹஸித:) முனிந்து சகடமித்யாதி - சகடாஸுரநிரஸந பூதநாநிரஸந யமளார்ஜுநபஞ்ஜநாதிகளைப் பண்ணுமவனாய், (ஆச்ரிதஸுலபத்வ) காதல்கடலின்மிகப்பெரிதால் - ஆச்ரிதர்களுத்தன்னிடத்திலே ஸ்நேஹத்தைவளர்ப்பிக்குமவனாய், (ரக்ஷக:) பேரையில்சூழ்கடலித்யாதி - அவதரித்தருளி விரோதிநிரஸநம் பண்ணி ஸகலலோகங்களுக்கு ரக்ஷகனுமாய், (ஸம்ஹாயிஸ்ஸ்ர்ய:) கார்க்கடல்வண்ணனோடென்திறத்து - கடல்போலே ப்ரகாசமான வடிவையுடையவனுமாய், (ஸ்வஜநஸ்ய ரக்ஷக:) கார்க்கடல்ஞாலமுண்ட கண்ணபிரான் - ப்ரளயாபத்திலே யெல்லாரையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்குமவனாய், (ஸ்ரீமகரஸ்வர்ணகுண்டலஸ்வர்ணகாந்தி) மகரநெடுங்குழைக்காதன்மாயன் - மகரகுண்டலங்களையுடையனுமாய்ப் திருமேனிகாந்தியாலே விளங்கா நிற்கிற திருக்காதுகளை யுடையனுமாயிருக்கிற தென்றிருப்பேரையி லெம்பெருமான் ஸ்வாச்ரிதவிஷயத்திலே தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தை ப்ரகாசிப்பியாநிற்கிறனென்று "வெள்ளைச்சுரிசங்கு" என்கிறதசகத்திலே யாழ்வார் வெளியிட்டருளினாரென்கிறார். ॥அ௩॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஏழாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந் திருவாய்மொழி.

மூ— ஆழியெழச் சங்கும் வில்லுமெழத் திசை* வாழியெழத் தண்டும் வாளுமெழ வண்டம்* மோழையெழ முடிபா தமெழ வப்ப* னூழியெழவுலகங்கொண்டவாறே* ௧

ஆ— (ஆழியெழ) இப்படி தென்திருப்பேரையிலே தாமேபோக வ்யவஸித்திருந்த ஸமயத்திலே “யதா வ்ருஜிநஸங்க்ராமம் ப்ராப்ய தைத்யநிஷூதந: । மஹாபலஸ்திதி ஸாயினோ நாவிஜித்ய நிவர்த்ததே । ஸம்ப்ராப்தவாந் ராஜ்யம் ரணாய்யேநவா । ஸ்ராத்விஜ்ஞத்ரி த்ரிலோகஸம்பந்நம்வலிவ்யூஹ” என்னும் ஸூக்தியாலே தென்திருப்பேரையிலே உபயானமாக வெழுந்தருளின பெரியபெருமாள் விஜயஸூசகங்களான திவ்யாயுதங்களைக்கொண் டெழுந்தருளினபடியைக்கண்டு நிரதிஶயப்ரீதியுக்தராய் ஸம்ப்ராந்தராய்க் கொண்டு “தஸ்ய ப்ராஸாதாம் ஸ்ம்ருதம் உபஸ்தாம்ஸாவாவஹம் । பஹுவ்யாஹ்ருதாம்வெவஹீநதர்ம ஸம்வலிஷஸ்ஜ” என்னும் ந்யாயத்தாலே ப்ரதிகூலநிரஸந ஜநிதஹர்ஷத்துக்கு ஶிஶிரோபசார மாகப் பெரியபெருமாளோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து ததீயதிவ்யசேஷ்டிதங்களைச்சொல்லி என்னப்பன்செய்தருளி னபடியென்? பிரான்செய்தருளினபடியென்? என்று அநுபவிக்கிறார், பதார்த்தஸ்வபாவநாதவர்த்திகளான ஸமர்த்தர்க்களிலும் ஸம்ஸ்ப்ருஶ்யமானைய் ஸ்வேச்சையமென்னும்படி அத்யந்தாபஹ்ருதமாக ஸம்வர்த்தித திவ்யாவயவ திவ்யாயுதயோவெதங்களைக்கொண்டு என்னப்பன் உபாஸ்யையைஜயித்து லோகத்தையளந்து

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிவிரஹார்த்தராய் இப்போதே தென்திருப்பேரையிலேபோய் அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணு மென்றலற்றின வாழ்வார்கநகற மிந்திருவாய்மொழியிலே யவனுடைய ஜைத்ரிகஸௌர்ய உபநாதிவிஜித்வ சிந்துங்களைப்பேசுகை யஸம்தமன்றோவென்ன? வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படிஉக்த்யாதியால்) கீழ்த்திருவாய் மொழியிலே பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபாவத்தாலே வந்த வ்யஸநத்தாலே உபநஸாநுபவமும் கலங்கித் தென்றிருப்பேரையிலேபோக வ்யவஸித்த விவருடைய வார்த்தியைக்கண்டு பெரியபெருமாளிவர்க்குத்தாம் விஜயஸூசகஸ்வலிவ்யூதனுக்கொண்டெழுந்தருளுகிறபடியை யத்யுத்ஸவிஶதமாக உபநஷாலேபநுபவிக்கும்படி பண்ணி யருள அத்தாலேஹ்ருஷ்டரா யிப்படிபேசுகிறாரென்றபடி. *

முதற்பாட்டு

திசைவாழியெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பதார்த்தஸ்வேத்யாதியால்) அண்டம்மோழையெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேச்சயமித்யாதியால்) முடிபாதமெழ ஆழியெழச்சங்கும் வில்லுமெழத் தண்டும் வாளுமெழவென்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வர்த்திதேத்யாதியால்) உலகங்கொண்டவாறேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னப்பன்உபாஸ்யையைஜத்யாதியால்)।

ப— திசை – திக்குகளிலே, ஸர்வதிக்குகளிலேயு மென்றபடி. வாழி - மங்களாஶாஸநமானது, எழ - கிளம் பாநிற்க, தேவர்ஷி ஸித்தம்யர்வாதிகளுடைய வாழி வாழியென்னுப்போலே சொல்லுகிற மங்களாஶாஸந த்வநிகள் திக்குகள்தோறுங்கிளம்பாநிற்கவென்றபடி. எழுகை - கிளம்புகை, அண்டம்மோழையெழ முடிபாதமெழ – அண்டம்குமிழி கிளம்பும்படி முடியும் பாதமும் வளராநிற்க, மோழை - குமிழி. திருமேனிவளர்த்திக்கு அண்டஞானஸ்தானம் போராமையாலேநெருங்கிப்பகுத்திபிளந்து ஆவரணஜலமுள்ளே புகும்படி திருமுடியும் திருவடிகளும் வளராநிற்க வென்றபடி. ஆழி- ஸுதர்ஶநம்’ எழ - ப்ரகாஶியாநிற்க, வாமநன் வளர்த்துடங் கினவாறே உபாஸ்யையினுடைய படரான அஸுர வீரர்கள் மேல்விழப்புகுகிறாரென்று ஹேஸ்தாதஸ்தாந ரக்ஷாவ்யஸநியான திருவாழியாழ்வான் ஸஹஸ்ரமோக த்திருக்கையிலேவநதேறி யாபவதாதிதநிகர ஶத ஸஹஸ்ர ஜ்வாலைகளுக்கொண்டு அண்டமெல்லாம் நிறையும்படி ப்ரகாஶியாநிற்கவென்றபடி. சங்கும்வில்லுமெழ – ஶங்கமும்பாஞ்சஜன்யம்ப்ரகாஶியாநிற்க, தண்டும்வாளுமெழ - கதையும்வாளும்ப்ரகாஶியாநிற்க, ஆயாநமான ஸ்ரீஸுதர்ஶநாழ்வான்முன்னேகிளம்பப்பின்னேடேஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும்ஶார்ங்காதிகளும்ப்ரகாஶியாநிற்கவென்று பட்டதாத்பர்யம். ஊழி - காலமானது, எழ – ப்ரகாஶிக்கும்படி, உபாஸ்யையாலே வீர்ப்பெப்பட்ட காலம்போய் நல்ல காலமாம்படி யென்கை. அப்பன் - உபகாரகனான ஸர்வேஶ்வரன், உலகங்கொண்டவாறே -

மூ,— ஆறுமலைக்கெதிர்ந்தோடுமொலி அரவூறு சுலாய் மலைதேய்க்குமொலி கடல்* மாறுசுழன்றழைக்கின்றவொலி யப்பன்* சாறுபடவமுதங்கொண்டநான்றே* ||௨||

நான்றிலவேழ்மண்ணுந்தானத்தவே பின்னும்* நான்றிலவேழ்மலைதானத்தவே பின்னும்* நான்றிலவேழ்

|௬|

ஆ.— கொண்டருளினபடியென்னென்கிறார்.

(ஆறு) கடைந்தருளுகிறபோது மலைகளிற்காட்டில் கடலுக்குக் கையாலே ஆறு மலையை நோக்கி யோடுகிறவோசையும், பாம்பினுடம்பைச்சுற்றி மலையைத்தேய்க்கிற த்வநியும், ஸமுத்ரத்தை மதித்தபோது இடமும் வலமுமாய்ச்சுழன்று கோஷிக்கிற கோஷமும், என்னப்பன் நீர்கோதாம்படி பசைபடக்கடைந்தம்ருதம் வாங்கினநாளிவையெல்லா முளவாயினவென்று ஸமுத்ரமதந க்ரியையை அநுஸந்திக்கிறார். ||௨||

(நான்றில) என்னப்பன் மஹாவராஹமான பூமியைத் திருவெயிற்றிலே யிடந்தெடுத்தருளினபோது ஸப்தத்வீபங்களும் ஸப்தகுலபர்வதங்களும் ஸப்தஸமுத்ரங்களும் தந்தாமுடைய ஸ்தாநங்களிலே

* இரண்டாம்பாட்டு. *

இ— ஆறுமலைக்கெதிர்ந்தோடுமொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கடைந்தருளுகிறவித்யாதியால்) உக்குகையாலேயென்றது - ஊர்த்வோர்த்வமாக ப்ரவஹமாகையாலேயென்றபடி. அரவூறுசுலாய் மலைதேய்க்குமொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாம்பினித்யாதியால்) கடல்மாறுசுழன்றழைக்கின்றவொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமுத்ரத்தையித்யாதியால்) சாறுபடவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீரித்யாதியால்) பசைபடவென்றது - ஸாரமுண்டாகவென்றபடி. அமுதங்கொண்டநான்றேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கடைந்தம்ருதமித்யாதியால்) ||௨||

* மூன்றாம்பாட்டு. *

ஊன்றியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹாவராஹமித்யாதியால்) நான்றில தானத்தவேயென்கிற பதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடையவித்யாதியால்) பாட்டுதோறு மப்பனப்பனென்கிறது

ப.— லோகங்களை யளந்துகொண்ட உபகாரம், கொண்டஆறு என்கிறவிடத்திலே ஸம்ஹிதை வகாரலோப:. இப்படி லோகங்களை யளந்துகொண்ட உபகாரமென்ன வாச்யமென்றுகருத்து. |௧|

அப்பன் - உபகாரகனானவென்னுண்டவன்' சாறுபட - ஸாரமுண்டாம்படி, க்ஷீரஸமுத்ரத்தில் நீரெல்லாம் கோதாயதிலே ஸாரமுண்டாம்படியென்கை. அமுதங்கொண்ட நான்று - அம்ருதத்தைக் கடைந்தெடுத்த வந்தகாலத்திலே, ஆறு - நதிகளானவை, மலைக்கு - ஸ்வோத்பத்தி ஸ்தாநங்களான பர்வதங்களுக்கு, எதிர்ந்து - எதிர்த்து, ஓடுமொலி - ஓடுகிறகோஷமும், மதநவேக வசீக்ருதமாய்க்கொண்டு ஸாகராம்பஸ்ஸு ஜாதிவிபரீதம்படி உஜ்ஜ்ரும்பிக்கையாலே ஆறுகளெதிர்த்து சீக்ரமாகத் திருப்பிக்கொண்டோடுகிற கோஷமுமென்றபடி. அரவூறு - ஸர்ப்பத்தினுடைய உடலாலே, அரவு - ஸர்ப்பம், ஊறு - உடல், வாஸுகியினுடைய உடலாலே என்றபடி. சுலாய் - சுற்றி, மலை - மந்தரபர்வதத்தை, தேய்க்குமொலி - தேய்க்கிற கோஷமும், மதநஸமயத்திலே வாஸுகியை கிரகயிற்றை யிழுக்கும்போது மந்தரகிரியோடுரைத்தலாலே உண்டான சரசரவென்கிற கோஷமுமென்றபடி. கடல் - ஸமுத்ரமானது, மாறு சுழன்று - மாறிமாறிசுழந்து, மதநவேகத்தாலே ஸவ்யாபஸவ்யமாகச் சூழ்ந்தென்றபடி. அழைக்கின்ற - கூப்பிடாநிற்கிற, அழைக்கை - கூப்பிடுகை. ஒலி - கோஷமும், அம்ருதமதநத்திலேபிந்த வ்ருத்தாந்தங்களெல்லாம் நடந்தனவென்று விஸ்மிதராயவனுடைய அம்ருதமதந சேஷ்டிதத்தை யநுஸந்திக்கிறபடி. ||௨||

அப்பன் - என்னுண்டவன், ஊன்றி - குத்தி, ப்ரளயத்திலே ப்ருதிவியோடொட்டிக்கிடந்த பூமிக்கு அத்தோடே ஒட்டிவிடும்படி தம்ஷ்ட்ரத்தாலே குத்தியென்றபடி. இடந்து - ஸம்ஹிதியில்நின்றுமிடந்து, எயிற்றில் - தம்ஷ்ட்ரையில், எயிறு - தம்ஷ்ட்ரை, கொண்ட நாள் - எடுத்துக்கொண்டருளின காலத்திலே, நான்றில - நான்றுதவை, நான்றுகை - ஸ்தாநத்தை விட்டு வழிக்கை, ஸ்தாநத்தைவிட்டுச்வழிபாதவையாய்க் கொண்டென்றபடி. ஏழ்மண்ணும் - ஸப்தத்வீபங்களும், தானத்த - ஸ்வஸ்தாநஸ்தங்களாயின, தானம் - ஸ்தாநம், தானத்திலேயிருக்குமவை தானத்த, ஏகாரமவதாரணார்த்தம். தானத்தவென்கிறவிடத்திலேஸம்ஹிதை வகாரலோப:. பின்னும் இதின்மேலே, இந்தவாச்சர்யமொன்றுமே யமைந்திருக்க இதின்மேலேயென்றபடி. நான்றில - நான்றுதவையாய்

மூ—கடல்தானத்தவே யப்ப* ஞான்றிபிடந்தெயிற்றிற்கொண்டநாளோ* ||௩||
நாளுமெழநிலநீருமெழவிண்ணும்* கோளுமெழவெரிகாலுமெழமலை* தாளுமெழச்சுடர்தானுமெழவப்ப*
ஞாளியெழவுலகமுண்டவூணே* ||ச||
ஊனுடைமல்லர்ததர்ந்தவொலிமன்ன* ரானுடைச்சேனைநடுங்குமொலிவிண்ணு* ளானுடைத்தேவர்

ஆ—திஸ்ஸமமாயிருக்கும்படி யெடுத்தருளினான், இதென்னவாஸ்சர்யம், என்னப்பனென்னப்பனென்கிறார். ||௩||

(நாளுமெழ) ஸம்வத்ஸராதிரூபமான காலத்தையும், பூம்யாதிபஞ்சபூதங்களையும், ஸகல குலாசலங்களையும், நக்ஷத்ர ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களையும், ப்ரளயகாலஸலிலாதிரூபமான ஸ்தாவரஜங்கமத்தையும், அநாயாஸேந பக்ஷணம்பண்ணினாப்போலே நிரவஶேஷமாக வுண்டருளினானென்னப்பனென்னப்பனென்கிறார். ||ச||

(ஊனுடைமல்லர்) அதிபலவான்களான மல்லருடைய வித்வம்ஸமதியும், ஸ்ரீபீஷ்மாதிவிவித ஸைந்யஸஹிதரான ராஜாக்களுடைய ஸைந்யநிஷ்டமான ஸமரகோஷமும்,

இ— நிரவதிகஸக்தியாலே வாயணிக்கவமுதூறச்சொல்லுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக வருளிச்செய்கிறார் (என்னப்பனென்னப்பனென்கிறரென்று) ||௩||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

நாளுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வத்ஸராதியால்) நிலமித்யாதிகாலுமெழவித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பூம்யாதீத்யாதியால்) மலைதாளுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (ஸகலேத்யாதியால்) சுடர்தானுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நக்ஷத்ரேத்யாதியால்) உலகமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயகாலேத்யாதியால்) ஊழியெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநாயாஸேநேத்யாதியால்) உண்டவூணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவஶேஷமித்யாதியால்) ||ச||

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

ஆனுடைச்சேனைமன்னர் நடுங்குமொலியென்றதயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸைந்யேத்யா

ஸ—க்கொண்டு, ஸ்வஸ்தாநத்தில்நின்றும் வழிபாதவையாய்க்கொண்டென்றபடி. ஏழுமலை- ஸப்தகுலாசலங்கள், தானத்த- ஸ்வஸ்தாநங்களாயின, ஏகாரம் வாக்யாலங்காரம். ஆஸ்சர்யத்யோதகமவா. இதென்னவாஸ்சர்யமென்றபடி பின்னும்- இதின்மேலேயும், இந்தஆஸ்சர்யத்தின் மேலேயும் என்றபடி. நான்றில- வழியாதவையாய்க்கொண்டு, ஏழ்கடல் - ஸப்தஸமுத்ரங்களும், தானத்த - ஸ்வஸ்தாநஸ்தங்களாய்த்தன, ஏகார மாஸ்சர்யத்யோதகம். இதென்னவாஸ்சர்யமென்றபடி. ||௩||

நாளும் - ஸம்வத்ஸரங்களும், இது உபலக்ஷணம், அஹோராத்ர பக்ஷமாஸாதி காலங்களுமென்றபடி. எழ - போக, எழுகை - போகை, நிலைகுலைந்துபோக என்றபடி. நிலம் - பூமியும். நீரும் - ஜலமும், எழ - நிலைகுலைந்துபோக. விண்ணும்- ஆகாசமும், கோளும்- தேஜஸ்ஸும், நவக்ரஹாதிதேஜஸ்ஸுக்களுமென்றபடி. கோள்- தேஜஸ்ஸு. எழ- நிலைகுலைந்துபோக, எரி- அக்நியும், காலும்- வாயுவும், எழ- ஸ்ருஷ்டம், மலைதாளும்- பர்வதங்களுடைய மூலங்களும், எழ- நிலைகுலைந்துபோக. குலபர்வதங்களெல்லாம் போகவென்றபடி. சுடர்தானும்- நக்ஷத்ராதிகளானஜ்யோதிஸ்ஸுக்களுமென்றபடி. தானுமென்று ஸாமாந்யநிர்த்தேஶம். எழ- ஸ்ருஷ்டம், இதுக்கு உலகமுண்ட வூணே என்கிறதோடே அந்வயம், அப்பன்- ப்ரளயாபத்ஸகனாயுபகாரகனான ஸர்வேஶ்வரன், ஊழி- உறங்குகிற ப்ருதிவியானது, எழ- கிளப்பும்படி, உறங்கினாப்போலே அநாயாஸமாகவென்று தாத்பர்யம். உலகமுண்டவூண்- லோகங்களை பக்ஷித்தபக்ஷணம். இப்படி ஸகலபதார்த்தங்களும் நிஶ்ஶேஷமாய்ப்போம்படி ப்ரளயத்திலே லோகங்களை க்ரஸித்தவிது என்னவாஸ்சர்யம் என்றபடி.!

அப்பன் - ஆஸ்ரித வத்ஸலனான வென்னப்பன், காணுடை- காண்கையை யுடைத்தான, ஸத்ருஷ்டிஸந்நிதமான வென்றபடி. பாரதம் - ஸமரத்திலே. ஸமரஸம்ரம்பத்திலேயென்றபடி. கையெறிபோழ்து - கையெறிந்தபோது, அதாவது ஸேநையை வ்யூஹித்து நீங்களின்னபடி செய்யுங்கோள் நாங்களின்னபடி செய்கிறோமென்று ஸங்ராமத்திலே கைதட்டினபோதென்றபடி, ஊனுடை- ஊனையுடையவரான, பலமாக...

மூ— வெளிப்பட்டவொலியப்பன்* காணுடைப்பாரதங்கையெறிபோழ்தே* ॥ரு॥
போழ்துமெலிந்தபுன்செக்கரில்வான்றிசை* சூழுமெழுந்துதிரப்புனலாமலை* கீழ்துபிளந்தசிங்கமொத்த
தாலப்ப* ஆழ்துயர்செய்தசுரரைக்கொல்லுமாறே* ॥சா॥

ஆ— ஆஶ்ரிதரான ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்வவிஷயஸ்துதிகோஷமுமெழும்படி ஶ்லாகநீயமான ஸமர
ரதயுத்தத்திலே யணிவகுத்தென்னப்பன் ஸாரத்யம்பண்ணினபடியென்னென்கிறார். ॥ரு॥

(போழ்து) உபஶமஸந்த்யாகாலத்திலே ஸகலதிக்கவகாஶமும் ருதிரப்ரவாஹப்ரவ்ருத்தமாம்படி
ஹிரண்யனுடைய வக்ஷஸ்ஸாரத்தாலே மேருவோடொத்த மலையை நரஸிம்ஹமானது ஒருபடிப்பிளந்தாப்போலே ஹிரண்யவதமாகும்படிபண்ணி யென்னப்பன் பிளந்தருளினபடியென்னென்கிறார். ॥சா॥

(மாறுநிறைத்து) சாரிகைவருகிற வைவஸ்வதரூபத்தாலே ஸர்வதிக்குகளிலும் நின்றுவிட்ட திருச்

இ—ஷிபால) ஏனுடைத்தேவர்வெளிப்பட்டவொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதரான
வித்யாதியால்) காணுடையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்லாகநீயமானவித்யாதியால்) ரு॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

போழ்துமெலிந்தபுன்செக்கரிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபஶமேத்யாதியால்) வான்
திசைசூழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) எழுந்துதிரப்புனலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ருதிரேத்யாதியால்) இதுக்குப் பிளந்தருளினபடியென்கிறதோடே
அந்வயம். மலைகீழ்துபிளந்த சிங்கமொத்ததாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹிரண்யேத்யாதியா
ல்) ஆழ்துயர்செய்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹிரண்யவதேத்யாதியால்) ॥சா॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

மாறுநிறைத்திரைக்குஞ் சரங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சாரிகையித்யாதியால்)

ப— வாஹனங்களை யுடையவரான வென்றபடி. யுத்தத்திலே உத்ஸாஹியுண்டாகைக்காக ஶ்ருங்கார
ன ஶங்கநாதங்களைஸஹித்து யுத்தத்திலே ஆஶ்ரிதரான வென்கை. மல்லர் - மல்லரானவர்கள், ததர்ந்
தவொலி - நெருங்கின கோஷமும், ததர்த்தல் - நெருங்குதல், யுத்தத்திலே பரஸ்பரம் நெருங்கி ஶரீரமு
றிகிற படபடாரவமும் மென்றபடி. ஆணுடை - பௌருஷத்தை யுடைத்தான, ஆண் - பௌருஷம். சேனை -
ஸேனையை யுடையவர்களான, மன்னர் - துர்யோதநஸேனையில் ராஜாக்கள், நடுங்குமொலி - பயத்
தினாலே நடுங்குகிற கோஷமும், தான் ஸாரதியாய்க்கொண்டு அர்ஜுனரதத்தை நடத்திக்கொண்டெழுந்த
ருளிறவாறே பயத்தாலே நடுங்காநிற்கிற ஶத்ருராஜாக்களுடைய கோஷமுமென்றபடி. ஏனுடை - ஏனை
யுடையவர்களான, லோகத்திலெண்ணப்பட்டவர்களான வென்றபடி. மிகவும் ஆஶ்ரிதர்களான வென்கை. தே
வர் - ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள், விண்ணுள் - ஆகாஶத்திலே, வெளிப்பட்டவொலி - வந்துதோன்றினகோ
ஷமும், யுத்தப்ரேக்ஷகராய் ஆகாஶத்திலேவந்துதோன்றி க்ருஷ்ணனுடைய ஸௌர்ய ஸாதனாதிகளைக்
கொண்டாடுகிற ஶப்தகோஷமும், இவையெல்லா முண்டாயிற்றன, இதென்ன வத்புதமென்றுகருத்து. ॥ரு॥

போழ்து - காலமானது, அஸ்தஸ்ஸானதென்றபடி. மெலிந்த - க்ஷயித்த, மெலிகை - க்ஷயிக்கை, புன் -
புல்லியதான, அல்பமானவென்றபடி. செக்கரில் - சிவந்தத்திலே, ஸம்ஶயாஸ்பதமான ஸந்த்யாகாலத்திலேயெ
ன்றபடி. செக்கர் - சிவந்தது, அஸ்தஸ்யக்ஷயித்த ஸந்த்யாகாலமாவது உபஶமஸந்த்யாகாலம், உபஶமஸ
ந்த்யாகாலத்திலென்று பதார்த்தம். வான் - ஆகாஶமும், திசை - திக்குகளும், சூழும் - சுற்றிலும், எங்கு
மென்றபடி. எழுந்து - கிளம்பி, உதிரப்புனலா - ருதிரஜலமாக, எங்கும் ரக்தப்ரவாஹமாம்படியென்கை.
அப்பன் - ஸ்ரீப்ரஹ்லாதனுக்குப்போலே ஆஶ்ரிதரெல்லார்க்கும் ஆபத்ஸகனான உபகாரகன், ஆழ் - அகா
தமான, அதிஶயிஷ்டமானவென்றபடி. துயர் - துக்கத்தை, செய்து - பண்ணிவித்து, மிகவும் க்லேஶப்படுத்தி
யென்றபடி. அசுரரை - அஸுரரை, ப்ரஹ்லாதஸ்வாமித்வஜாதநாஶம் பஹுவசநம். கொல்லுமாறு -
ஸம்ஹரிக்கும்ப்ரகாரம், மலை - பர்வதத்தை, கீழ்து - கீழாக, தனக்குக்கீழேயாம்படி, தான்மேலேயேறி
க்கொண்டென்றபடி. பிளந்த - விதாரணம்பண்ணின, சிங்கம் - ஸிம்ஹத்துக்கு, ஒத்தது - ஸத்ருஶமாயிருந்த
து, ஆலென்றுவிஸ்மயத்யோதகம். இதென்னவத்யாஶ்சர்யமென்றபடி. ॥சா॥

மூ—மாறுநிறைத்திரைக்குஞ்சரங்களின* நூறுபிணமலைபோல்புரளக்* கடலாறுமடுத்துதிரப்புனலாவப்ப*
நீறுபடவிலங்கைசெற்றநேரே* ।௭॥
நேர்சரிந்தான்கொடிக்கோழிகொண்டான்பின்னு* நேர்சரிந்தானெரியுமனலோன்பின்னும்* நேர்சரிந்தான்

ஆ—சரங்கள் பரஸ்பரம் தன்னிலேசந்தித்திரைக்கும்படியாகவும் ராக்ஷஸஶரீரங்கள் சின்னமாம்படியும் பின்னமாம்படியும் ஶரதக்தமாம்படியும் ப்ரபக்நமாம்படியும் ஶஸ்த்ரபீடிதமாம்படியும், ருதிரவெள்ளத்தாலே கடலெல்லாம்நிறைந்தாறுகளிலே எதிர்க்கும்படியும் ஶரவர்ஷத்தை வர்ஷித்தென்னப்பன் பொடிபடவிலங்கையைச்செற்றானென்கிறார். ।௭॥

(நேர்சரிந்தான்) பாணனுடையதோள்களைத்துணித்தவன்று தோற்கைக்குக்கொடிகட்டிக்கொண்டு வந்தாப்போலே ஸுப்ரஹ்மண்யன்முகமாகத்தோற்றான், கிளர்ந்தெரிகிற வஹ்நியு மப்படியேதோற்றான், த்ரிநேத்ரனும் பாணஜயவேளையிலே ஸ்வகாணித்தனுக்கொண்டுபோனான். என்னப்பன் ஜயித்தருளினபடியென்

இ—சாரிகை- ஓ ஸஞ்சாரமாகயாதிஸஞ்சாரணம். இனநூறுபிணம்மலைபோல்புரளவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராக்ஷஸதேஹாதிகள்) இங்கு "சின்னம்பின்னம்ஶரைர்தக்தம் ப்ரபக்நம்ஶஸ்த்ரபீடித" மென்கிற ஶ்லோகமநுஸந்தேயம். கடலாறுமடுத்துதிரப்புனலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ருதிரேத்யாதியால்) இங்கஷ்டவிதாஷ்டத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஶரவர்ஷத்தைவர்ஷித்தென்று) ।௭॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

வாணன்திண்டோள்கொண்டவன்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாணனுடையவித்யாதியால்) கொடிக்கோழிகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோற்கைக்கித்யாதியால்) நேர்சரிந்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முகமாகத்தோற்றானென்று) ப்ரயஸந்தோற்றானென்றபடி. நேர்சரிந்தானெரியுமனலோனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கிளர்ந்தவித்யாதியால்) கண்டரென்கிறபக்ஷம் ப்ரயோஜித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாணஜயேத்யாதியால்) முக்கண்

ஶ— இனநூறு - நூறுஇனமென்று மாறியநயிப்பது. நூறுநூறாகக்கூட்டமாயென்றபடி. இனம் - கூட்டம், பிணம் - ஶவங்களானவை, ராக்ஷஸஶவங்களானவையென்றபடி. மலைபோல்- பர்வதங்கள்போல், புரள- பூமியிலேகிடந்து புரளும்படியாகவும், கடல்- ஸமுத்ரமானது, ஆறு மடுத்து- ஆறுகளிலே எதிர்த்து, உதிரப்புனலா- ருதிரஜலமாகவும், ஸமுத்ரமெல்லாம் ரக்தப்ரவாஹங்களாலே அதி ப்ரவ்ருத்தமாய் நதிகளிலே எதிர்க்கும்படியாகவுமென்றபடி. இதுக்கு இலங்கை செற்ற வென்கிறத்தோடே அந்வயம். அப்பன்- ஸர்வஜகதுபகாரகனான ஸர்வஶக்தித்திருமகன், இலங்கை- லங்கையை, நீறுபட- பஸ்மமாம்படி, செற்றநேரே- ஹிம்ஸித்த காலத்திலே, ஸம்ஹாரம்பண்ணின காலத்திலேயென்றபடி. நேரென்று காலம். சரங்கள்- பாணங்களானவை மாறு- எதிர்க்க, ஒன்றுக்கொன்று எதிர்க்க வென்றபடி. நிறைத்து- வ்ருத்திவ்ருத்தியாக ஸம்ஸக்தங்களாயென்றபடி. இரைக்கும்- ஶப்திபாநிற்கும், பெருமாள் ஸஞ்சாரமாக ஓடியோடி ஶரங்களை வர்ஷிக்கும்போது மேற்குதிக்கில் நின்றும்புறப்பட்ட ஶரவர்ஷங்கள் கிழக்கே வருவதற்கு முன்னே இவருடைய லாகவத்தாலேகிழக்கில் நின்றும் ஶரவர்ஷம் எதிரேபுறப்படுகையாலே இப்படிஎட்டுதிக்கிலுமிவருடைய ஶரஜாலங்கள் ஒன்றுக்கொன்று எதிர்த்தடிபட்டு வடவடவென்று ஶப்தநிபாக ஶப்திபாநிற்கும். இதென்ன வைசித்ரியமென்றபடி. ।௭॥

அப்பன் - என்னப்பனானவன், சேர்சரி - நேரில் நின்றும் சரிந்தவனான. நேர் - எதிர், தான் முன்னேவந்து நிற்கமாட்டாதே ருத்ராதிகளை முன்னிட்டுப்பின்னே ஒதுங்கி இருந்தவனானஎன்றபடி. வாணன் - பாணனுடைய, திண் - த்ருடங்களான, ருத்ரப்ரஸாதத்தாலே த்ருடங்களான என்றபடி. தோள் - புஜங்களை, கொண்டவன்று, ஜயித்தவன்றைக்கு, கொள்ளுகை - ஜயிக்கை, ஹிம்ஸித்தவன்றைக்கென்றபடி. கோழி - மயிலை, கோழியென்றுமயிலுக்கும்பேர். கொடி - த்வஜத்திலே, கொண்டான் - கொண்டிருக்கிறவன், மயூரத்வஜனான ஸுப்ரஹ்மண்யனென்றபடி. நேர்சரிந்தான் - நேரில் நின்றும் சரிந்துபோனான், எதிரே நிற்கமாட்டாதே ஒதுங்கிப்போனானென்றபடி. பின்னும் - அதின் மேலே, எரியும் - ஜ்வலியாநிற்கிற, அனலோன் - அக்நியும், நேர்சரிந்தான் - முன்னே நிற்கமாட்டாதே போனான், பின்னும் - இவ்வளவுமன்றிக்கே அதின்மேலே, முக்கண் -

மூ— முக்கண்மூர்த்திகண்டீரப்ப* னேர்சரிவாணன்றிண்டோள்கொண்டவன்றே* ॥அ॥
அன்றுமண்ணீரெரிகால்விண்மலைமுத* லன்றுசுடரிரண்டுபிறவும்பின்னும்* மன்றுமழையுயிர்தேவுமற்றுமப்ப* னன்றுமுதலுலகஞ்செய்ததுமே* ॥கூ॥
மேய்நிரைகீழ்புகமாபுரளச்சுனை*வாய்நிறைநீர்பிளிறிச்சொரியவின*வாநிரைபாடியங்கேயொடுங்கவப்பன்*.

ஆ—னென்கிறார். ॥அ॥

(அன்று) ஸங்கல்பலேசத்தாலே நிகிலஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணியருளுகிற ஸர்வேச்வரனுக்கு சத்ருவர்க்க நிரஸநமொருபொருளோவென்கிறார். ॥கூ॥

(மேய்நிரை) பசுக்களுக்குமிடையர்க்கும் கீழ்புக்கு நிற்கும்படியாகவும், மஹீயரோவிவதனோத்திகளின் கீழ் புரளும்படியாகவும், ப்ரண்வாஸ்ரஸங்கள் சுயோமாய்

இ— மூர்த்திகண்டீரென்று இவரவனைமுக்கண்ணனாக விசேஷித்து எல்லாருக்குங்காட்டுகையாலே யவன் வ்ரீடையாலே தன்னைமறைத்துக்கொண்டுபோகிறதாகத் தோற்றுகிறதென்றுகருத்து, பாட்டுக்குப் பாவத்தயமருளிச்செய்கிறார் (என்னப்பனித்யாதியால்) ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்கல்பேத்யாதியால்) ॥கூ॥

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

மேய்நிரைகீழ்புக இனவாநிரைபாடியங்கே யொடுங்கவென்கிறவிரண்டுக்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுக்களுக்குமித்யாதியால்) மாபுரளவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹீயரேத்யாதியால்) சுனைவாய்நிறைநீர்பிளிறிச்சொரியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணேத்யாதியால்)

ஈடு— த்ரிநேத்ரனை, மூர்த்தி - ஸ்வாமியானவன், மூர்த்திசப்தம் ஸ்வாமிவாசகம். தான்ஜகத்ஸ்வாமியென்கிற அபிமாநத்தை யுடையவனான ருத்ரனென்றபடி. நேர்சரிந்தான் கண்டீர் - முன்னே நிற்கமாட்டாதேஹதனாய்ப் போனான்கிடீர், அவன் வ்ரீடையாலே தன்னை மறைத்துக்கொண்டுபோக இவர் முக்கண்மூர்த்தி கண்டீரென்று அவனைக்காட்டுகிறார். ॥அ॥

அப்பன் - ஜகதுபகாரகனான மஹோபகாரகனானவன், மண் - ப்ருதிவியையும், நீர் - ஜலத்தையும், எரி - அக்நியையும், கால் - வாயுவையும், விண் - ஆகாசத்தையும், மலைமுதல் - பர்வதங்கள்முதலானவற்றையும், தாதீயவாக்யத்தில் செய்து மென்கிறபதத்தை கீழ்மூன்றுவாக்யத்திலும் அநுஷங்கிப்பது. செய்ததும் - ஸ்ருஷ்டித்ததும், அன்று - அன்றைக்கே, ஸங்கல்பித்தபோதே யென்றபடி. க்ஷணமாத்ரத்திலே ஸ்ருஷ்டித்தானல்லது விளம்பங்கூடிஸ்ருஷ்டித்தானல்லனென்றபடி. இரண்டு. சுடரென்று மாறியவயிப்பது. இரண்டு தேஜஸ்பதார்த்தங்களை, ஸூர்யசந்த்ரர்களை யென்றபடி. பிறவும் - மற்றவையும் மற்றுமுள்ள நக்ஷத்ராதி தேஜஸ்பதார்த்தங்களையுமென்றபடி. செய்ததுவும்-ஸ்ருஷ்டித்ததுவும், அன்று- தத்க்ஷணத்திலே, பின்னும்-அதுக்குமேலே, மழை-வர்ஷத்தையும். உயிர்-அந்த வர்ஷோபஜீவிகளான ப்ராணிகளையும், தேவும்-அந்த வர்ஷப்ரதரான தேவதைகளையும. மற்றும்- இன்னுமுள்ளபதார்த்தங்களையும், செய்ததுவும்- ஸ்ருஷ்டித்ததுவும், அன்று- ஸங்கல்பித்தக்ஷணத்திலேதானே, முதல் -ஆத்யஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, உலகஞ்செய்ததும்- லோகங்களை ஸ்ருஷ்டித்ததும், அன்று - தத்க்ஷணத்திலேதானே, இதென்ன ஆச்சர்யமென்று கருத்து. இப்படி ஸங்கல்பமாத்ரத்திலே ஸகலஸ்ருஷ்டியும் பண்ணுகிறவனுக்குச்சொன்ன சத்ருநிரஸநாதிகள் ஒரு ஆச்சர்யமோ வென்று பாட்டுக்குத்தாத்பர்யம். ॥கூ॥

மேய்நிரை - பசுக்களுடைய கூட்டங்கள், மேய் - மேயுமவை, பசுக்களென்றபடி. கீழ்புக - கீழ்புகும்படியாகவும், கீழ்புக்கு வர்ஷபீடையின்றிக்கே ஸுகமாயிருக்கும்படியாகவுமென்றபடி. மா - திர்யக்குக்களானவை' வநமருகங்களென்றபடி. மா சப்தம் திர்யக்வாசகம். புரள - புரளும்படியாகவும், சுனை - பர்வதஸரஸ்ஸுக்களுடைய, வாய்நிறை - வாயளவும் நிறைந்தவையான, நீர் - ஜலங்கள், பிளிறி - கோஷித்து, பிளிறுகை - கோஷிக்கை, சொரிய - திரளாக வர்ஷிக்க, கோவர்த்தந கிரியை யெடுத்துத் தலைகீழாகப் பிடிக்கைபோலே சுனைநீரெல்லாம் சொரியும்படியாகவு மென்றபடி. இன - கூட்டங்கூட்டமாக, ஆநிரை, கோவ்ருந்தங்களை யுடைத்தான, பாடி - திருவாய்ப்பாடியானது, அங்கேயொடுங்க - அதின்கீழேவந்தடங்கும்படி

மூ— தீமழைகாத்துக் குன்றமெடுத்தானே* ॥௰॥

குன்றமெடுத்தபிரானடியாரொடு* மொன்றிநின்றசடகோபனுரைசெய* னன்றிபுணர்ந்தவோராயிரத்துள் ளிவை* வென்றிதரும்பத்தும்மேவிக்கற்பார்க்கே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸர்வேஷமாய் ரக்ஷிக்கும்படியாகவும், ஸ்ரீ கோவர்த்தனத்தையெடுத்தருளி, பாதகமானவர்ஷத்தைத் தடுத்தருளி, இந்த்ரனைஜயித்தருளின னென்னப்பனென்கிறார். ॥௰॥

(குன்றமெடுத்த) ஆழ்வார்தாமும் கோவர்த்தனத்தின் கீழே திருவாயரோடேகூடிநின்று கோவர்த்தனோத்தாரணவ்ருத்தாந்தவிஜயாதிவ ஸங்கீர்த்யவிஷ்டிதங்களையும் ஏத்தின திருவாய்மொழியை ஸாதரமாகக்கற்ப வர்க்கு, இத்திருவாய்மொழியிலோரோர்பாட்டே விஜயத்தைக்கொடுக்குமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—தீமழைகாத்தென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாதகநிவ்ருத்யாதியால்) பாட்டுதோறுமப்பனப்பனெ ன்றது ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாயகாத்ருதமென்று ஸூசிப்பிச்சைக்காக அநுஸக்தி. ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

குன்றமெடுத்தபிரானடியாரொடு மொன்றிநின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வார்தா முமித்யாதியால்) நன்றிபுணர்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கோவர்த்தநேத்யாதியால்). மேவிக்கற்பார்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாதரமாகவித்யாதியால்) இவைபத்தும்வென் றிதருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியிலித்யாதியால்). ॥௧௧॥

ப—பாகவும், அப்பன்—ஸர்வஜ்ஞனான க்ருஷ்ணன், தீமழை—க்ரூரமான மழையை, காத்து, நிவாரணம்பண்ணி, குன்றம்—கோவர்த்தனபர்வதத்தை, எடுத்தானே—ஸ்வாமி, இதென்னவிசித்ரமென்றபடி, ॥௰॥

குன்றமெடுத்த—கோவர்த்தனகிரியை யெடுத்தவனான, பிரான்—உபகாரகனுடைய, அடியாரோடும்—தாஸர்களோடே, கோவர்த்தனதாரணனுடைய ஸௌந்தர்யஸௌசீல்யாதிகல்யாணகுணங்களாலே தாஸ்ய ஸ்வபாவரான கோவரோடே, ஒன்றிநின்ற—ஸங்கமித்துநின்றவரான, அவர்களுக்கு தாஸ்யத்தை வஹித்துநின்றவரானவென்றபடி. சடகோபன்—ஆழ்வாருடைய, உரைசெயல்—உக்திசெய்கையான, வாசிககைங்கர்ய வ்ருத்திரூபமானவென்றபடி. நன்றி புணர்ந்த—நன்மையைப்புணர்ந்ததான, புணைகை—தொடுக்கை. ஸர்வேச்வரனுடைய விசித்ரசேஷ்டிதங்களையுடைவடைவேஷ்டிவாசித்ததானவென்றபடி. இது பத்துக்கு விசேஷணம். ஓர்—அத்விதீயமான—ஆயிரத்துள்—ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்தும்—இந்தபத்து பாட்டுக்களும், இதுக்குத்தருமென்கிறத்தோடே யந்வயம். மேவி—ஆதரித்து, கற்பார்க்கு—அப்யஸிக்கிறவர்களுக்கு, வென்றி—ஜயத்தை, தரும்—கொடுக்கும், ஐச்வர்யார்த்திகளுக்கு ஐச்வர்யவிரோதிவிஜயத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்கும். கைவல்யார்த்திகளுக்கு தத்விரோதி ஜயத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்கும். ஸம்ஸாரார்த்திகளினுடைய ஸ்வர்க்கஹானிவிரோதிவிஜயத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்கும். ப்ரபன்னர்க்கு கைங்கர்யவிரோதிவிஜயத் தைப் பண்ணிகொடுக்குமென்றபடி. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநசேவதிஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாயநம:.

ஸ்ரீ:.

த்ருதீயோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(ஆழியெழ.)

விக்ராந்த்யாவிஷ்டவாநாதத்ருதயநதஸேநாஸ்ர்தேஹஸம்பந்தயாத்ரா:
கல்போகாந்தாநுகூலிக்ஷாமஸாரணைதீத்யாஜஹ்வாஸாகா ।
அங்காஸஹ்யாவதாரஸமரஸஹஜவநவேஷநாயோகஸவ்யேஷ்ட
ஸ்ருத்யா கோவர்த்தநாத்ரி ஸூடஜநவநஹவிஸ்ருஷ்டியம்ஸ்ரீஸஹாஸ ॥௪௪॥

(விக்ராந்த்யாவிஷ்டவாநா) உலகங்கொண்டவாறே—த்ரிவிக்ரமனைக்கொண்டு லோகங்களையளக்கையாலும்,

த்ரா—தா—(க்ருதஜலதிமதந:) அமுதங்கொண்டநான்றே- க்ருதம் நிர்த்தமாகக் கடலைக்கடைகையாலும், (உத்ருததைத்யாத்ரிதார:) ஊன்றியிடந்தெயிற்றிற்கொண்டநாளை- வராஹாவதாரத்தைக்கொண்டு ஸ்ருஷ்டியை யாஜ்ஞிக்கையாலும், (கவளிதஸகலலோக:) உலகமுண்டவூணே - ப்ரளயகாலத்திலே எல்லாலோகங்களையும்விழுங்குகையாலும், (க்ருதஹரஸஹாரக:) காணுடைப்பாரதங்கையறைபோழ்தே - பாரதயுத்தத்தை நடத்தி ஸம்ஹாரத்தை ப்ரவர்த்திக்கையாலும், (ரிபுதநுஜஸஹாரக:) அசுரரைக்கொல்லுமாறே - ந்ருஸிம்ஹனாய்க்கொண்டு விரோதியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரிக்கையாலும், (லங்காஸம்லோடகாரக:) நீறுபடவிலங்கைசெற்றநேரே - தூளிக்கூடுபோலே ராக்ஷஸாவாஸமான இலங்கையை நீறாக்குகையாலும், (க்ஷபிதபாஹுஜவநச்சேதநாக:) வாணன்திண்டோள்கொண்டவன்றே- வைரியான பாணாஸுரனுடைய [illegible]ங்களைக்கழிக்கையாலும், (லோகஸ்ரஷ்டா:) அன்றுமுதலுலகஞ்செய்ததுமே - முதலிலே லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், (த்ருதகிரிஜநதாரக:) தீமழைகாத்துக்குன்றமெடுத்தானே - கோகோபாலர் நிமித்தமாக கோவர்த்தனத்தை தரிக்கையாலும், எம்பெருமானை தன்னுடையரக்ஷாசரித்ரங்களை வெளியிடாநிற்கிறவனாக 'ஆழியெழச்சங்கு" என்கிறதசகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥௬௪॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ—கற்பாரிராமபிரானையல்லால்மற்றுங்கற்பரோ* புற்பாமுதலாப்புல்லெறும்பாதியொன்றின்றியே* நற்பால

ஆ—(கற்பாரிராமபிரானை) ப்ரஸ்துதமேத்ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரநாதிவிபவ ப்ராதுர்ப்பாவ திவ்யசேஷ்டிதங்களுடைய பரோபகாரகத்வலக்ஷண குணவத்வாகாரத்தை அநுபவிக்கிறார், எங்ஙனே, ப்ரஸ்துதஸௌலப்யாதிஜதிவ்யசேஷ்டிதங்களிலே திருவுள்ளம்தாழ்ந்து மற்றும் ப்ரஸ்துததிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ததீயமென்னுமிவ்வாகாரத்தாலே யநுபவிக்கிறார், ப்ராக்ருதவஸ்துக்களே யாரகமோக்ஷஸாதநமாயிருக்கக்கடவ

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன திவ்யாவதாரசேஷ்டிதங்களையே யித்திருவாய்மொழியிலுஞ் சொல்லுகிறதாகையாலே யித்திருவாய்மொழி ஸங்கதமாகியன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ப்ரஸ்துதமேதத்யாதியால்) இப்படியாகில் முந்தினவையான வராஹாத்யவதாரங்களை முற்படச்சொல்லாதே கற்பாரிராமபிரானை யித்யாதியாலே ராமாவதாரத்தை முற்படச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ப்ரகாராந்தரேணாவதரிப்பிக்கிறார் (ஸுலபேத்யாதியால்) தாழ்ந்துஎன்றது - மிகவும்ப்ரவணமாயென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

நான்முகனார்பெற்றநாட்டுளேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்)

ப— நான்முகனார் - சதுர்முகனை, நியந்த்ருத்வம் உக்ருஷ்டவ்யாகதாரம் வஸ்துவநம. பெற்ற - ஸ்ருஷ்டித்த, சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டியாய் - கர்த்தாத்வமாயிருக்கையாலே சதுர்முகனுமானவென்று தாத்பர்யம். நாட்டுளே - ஜகத்துக்குள்ளே, இதுக்கு நற்பாலுக்குய்த்தனனென்கிறதோடேயன்வயம். புற்பாமுதலா வென்கிறத்தை பாபுல் முதலாவென்று மாறியன்வயிப்பது, பா - பாவினவைபரன பாவுகை - பரம்புகை, ஸ்ருஷ்டியெல்லாம் படர்ந்தவையானவென்றபடி. புல்முதலா - ஊர்த்வஜாதி த்ருணங்கள் முதலாக, புல் - ஸ்திராசரங்களான, புல்லென்று ஸ்தாவரத்துக்கும் பேர். எறும்பாதி - எறும்புமுதலாக, ஸ்தாவரங்களிற் கடையான த்ருணங்களும், ஜங்கமங்களிற் கடையான சிற்றெறும்புமுதலாகவென்று வடாமிஷம் ப்ரவாஹமானது நிர்ஹேதுகத்திலே முற்பட்டவோடுமாப்போலே யிந்த ஸ்தாவரஜங்கமங்கள் பக்கலிலேயிறே ஸ்ரீராமனுடைய க்ருபையானது முற்பட ப்ரவஹிக்குமென்றுகருத்து. இதுக்குச்சராசரமென்கிறத்தோடே யன்வயம். நற்பால் - நல்லப்ரதேசங்களை யுடைத்தான, ஸத்கர்மமான வுபாயமொன்று மில்லாதாருக்கும் ஸம்ஸ்ருஷ்டஸாமர்த்யத்தாலே ஸ்ரீராமவஸத்தக்திகமாயிருந்த ப்ரதேசங்களை யுடைத்தானவென்றபடி. அயோத்தியில் - ஸயோ

மூ—யோத்தியில்வாழுஞ்சராசரமுற்றவு* நற்பாலுக்குய்த்தனனான்முகனார்பெற்றநாட்டுளே* ।௧॥

ஆ—இப் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்திலே வைத்துக்கொண்டு திருவயோத்யா திருநகரியிலே வர்த்திக்கிற த்ருணகுல்மாதி ஸர்வஜந்துக்களையும் கர்மஸம்பந்தம் பண்ணாதிருக்கச்செய்தேயும் திருநாட்டிலுள்ளாரைப்போலே தன்திருவடிகளே ப்ராப்யப்ராபகபோக்யமாக்கியருளின ஸௌசீல்யகுணத்தையுடையனாயிருந்த இராமபிரானையல்லால் மற்றுங்கற்பரோவென்றவனுடைய குணங்களையநுபவிக்கிறார். ॥௧॥

(நாட்டிற்பிறந்தவர்) தான்திருவவதாரம்பண்ணியருளின திருநகரியிலே வர்த்திக்கிற ஜந்துக்களைத் தன் திருவடியே ப்ராப்யப்ராபகபோக்யமாகப் பண்ணியருளினனென்னுமிதோரேற்றமோ ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவுடைய ஸர்வம் பொறுக்கமாட்டாமை அவிரோதியாயிருக்கும்படி பண்ணியருளின ஸௌசீல்யகுணத்தைப்பார்த்தாலென்கிறார். ராவணவதார்த்தமாக தேவர்களாலேயர்த்திதனாய் தனக்கு விஸத்ருசமான ஸ்ருஷ்டியோகத்திலே ஸஜாதீயனாய்வந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளி ஒருஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவும் ஸர்வப்படியும் தான்ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாஸர்வவிதனாய் ஸர்வஸௌகுமார்ய ஸம்பந்தரான விராதவதாதி ராவணவதாந்தரான ராக்ஷஸரையெ

இ—வைத்துக்கொண்டுளென்கிறதற்குத் தன்திருவடிகளேயித்யாதியோடேயந்வயம். புற்பாமுதலாப்புல்லெறும்பாதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ருணகுல்மேத்யாதியால்) ஒன்றின்றியேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மஸம்பந்தேத்யாதியால்) நற்பாலுக்குய்த்தனனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலித்யாதிகுணத்தையுடையனென்னுமளவாலே) இத்திருவாய்மொழியினுபக்ரமத்திலே யிப்படிசொல்லுகையாலே நிர்ஹேதுகக்ருபையென்கிற ஸௌசீல்யம் இங்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸர்வேஜநோபகாரகத்வத்தையே சொல்லுகையாலே யிப்பாட்டு ஸாமாந்யோக்தி யன்றோவென்ன வததரிப்பிக்கிறார் (தான்திருவித்யாதியால்) நாட்டிற்பிறந்தென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயவிசேஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (ராவணேத்யாதியால்) அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்குவிஸத்ருசமித்யாதியால்) இவ்விடத்திலே "ஸஹிதேவைரதீனஸ்ய ராவணஸ்யவதார்த்திபி: । அர்த்திதோமாநுஷேலோகே ஜஜ்ஞேவிஷ்ணுஸ்ஸநாதந:" என்கிறவசநமிஹ ப்ரதிம் மனிசர்க்காயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருமாநுஷேத்யாதியால்) படாதனபட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதியால்) நாட்டைநலிபுமரக்கரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்)

ரா—அயோத்யையில், வாழும் - வாழாநிற்கிறவையான, ராமகுணாநுபவத்தாலே ஜீவியாநிற்கிறவையானவென் றபடி. சராசரம் முற்றவும் - ஸ்தாவரஜங்கமமெல்லாவற்றையும், ஒன்றின்றியே - கர்மஸம்பந்தமொன்றில் லாதிருக்கச் செய்தேயும், நற்பாலுக்கு - நல்ல ஸ்வபாவத்திலே, ஸ்வரூபாநுரூப ப்ராப்யப்ராபக போக்யமாகிறநல்ல ஸ்வபாவத்திலே யென்றபடி. அங்கு இங்கு என்னுமாப்போலே பாலுக்கென்று ஸப்தமி. உய்த்தனன் - ப்ரவேசிப்பித்தான், உய்க்கை - ப்ரவேசிப்பிக்கை, நல்லஸ்வபாவ நிஷ்டராக்கினனென் றபடி. "விஷயேதேமஹாராஜ ராமவ்யஸநகர்சிதா: அபிவ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா: ॥ உபதப்தோதகா நத்ய: பல்வலாநி ஸராம்ஸி ச" என்னும்படி பண்ணியருளினனென்கை. ஆதலா லென்று ஒரு பதங்கூட்டிக்கொள்ளுக. கற்பார் - கற்குமவர்கள், ப்ரயோஜநங்களை யநுஸந்திக்க வேண்டு மென்று இச்சையுடையவர்க ளென்றபடி. இராமபிரானையல்லால் - ராமனைப் போலுபகாரகனானவனை யொழிய மற்றும் - வேறொன்றையும், அவதாரத்தைபுமவதாரங்களையுமென்றபடி. கற்பரோ? - அநுஸந்திப்பா ரோ, "ஸமாநோரூபவேஷாதேர் தஸ்யைவாயம் ஸுதோ மம । ஸகிஸந்திபதாவீரஸோயோநாநுரஜ்யதே" என்றிறே யிருப்பார்களென்று கருத்து. இவனையொழியவேறு ப்ரயோஜநமுண்டோவென்று கருத்து. இராமனென்கிறவித்தாலே ப்ரயோஜநமும் பிரானென்கிறவித்தாலே உபகாரகத்வமும்சொல்லிற்று. ரமயதீதிராம: என் கிறதிறே. "அதீவப்ரியதர்சநம், த்ருஷ்ட்வாசைவ ஹார்த்தம், நவதத்ஸாநந்த: ஸர்வே ஸர்வதநோரதா: । ஸுலபோ ஸர்வலோகாநாம் ஸ்ருஷ்டிமாந் ப்ரியதர்சந: । ராமேராஜ்யம் ப்ரசாஸதி" ॥௨॥

என்னும்படியிறே ப்ரயோஜநமும் உபகாரகத்வமுமிருக்கும்படி.

மூ—நாட்டிற்பிறந்தவர்நாரணர்க்காளன்றியாவரோ*நாட்டிற்பிறந்துபடாதனபட்டுமனிசர்க்காய்* நாட்டைநலியுமரக்கரைநாடித்தடிந்திட்டு* நாட்டையளித்துய்யச்செய்துநடந்தமைகேட்டுமே* ||௨||

ஆ—ல்லாரையும்விதூவவநவஸிவா௭நவ்யாஜேந வநத்திலேயெழுந்தருளித்தேடித்தேடிவயித்தருளி இப்படி லோகத்தைரக்ஷித்தருளி "தஸ்மிந்ஸ்நாத்வா தஂகாயஂ ஸஹ்ரூஷ்டாஜிவஜாக ஜ" என்று ஸஹாவிண்ணப்பஞ்செய்தபோதே யெழுந்தருளாதே விஶ்லேஷத்தாலே விநஷ்டப்ராயமான திருநகரியில் ஸாவஜங்கமாஜாதத்தை யெல்லாமீண்டெழுந்தருளி யுய்யச்செய்து பின்னை திருநாட்டிலேயெழுந்தருளின விம்ஹாஸாதனத்தைக்கேட்டும் வேதநராயிருப்பார் "ஸவாஞநாராயணோஜவ:" என்றுசொல்லப்படுகிற ஈஶ்வராத்மஜனை நாராயணனுக்கடிமையாகாதிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்கிறார். ||௨||

இ—. நாடியென்கிறவிடத்தி லக்ஷ்யவிஶேஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (விதூவவநேதத்யாதியால்) நாடித்தடிந்திட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேடியித்யாதியால்) நாட்டையளித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிலோகத்தையித்யாதியால்) நாட்டையளித்தென்றிருக்கச்செய்தே உய்யச்செய்துவென்றுசொல்லுகை வ்யதிரேகமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ("தஸ்மிந்ஸ்நாத்வா" இத்யாதிசெய்தென்னுமளவாலே) நடந்தமையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னைதிருநாட்டிலேயித்யாதியால்) நாட்டிற்பிறந்தவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதநராயிருப்பாரென்று) ஈஶ்வராத்மஜனுக்காளாகாதவர் நாட்டிற்பிறந்தாரோடுகூட்டன்று, வேதநமில்லாத காஷ்டப்ராயரென்கிறாரென்றுகருத்து. ஈஶ்வராத்மஜனை நாராயணனென்று சொல்லப்போமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸவாநித்யாதியால்) ஆளன்றியாவரோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமையித்யாதியால்) ||

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

ஈஶ்வராதிஸகலஜங்கமங்களையும் ரக்ஷித்தவாத்ஸல்யத்தைச்சொன்னவ ரிப்பாட்டிலே ஸௌஶீல்யத்தை.

ப—நாட்டில் - மநுஷ்யருங்கூட ஜங்கமமென்னப்படும்படி யிருக்கிறவிந்த மநுஷ்யலோகத்திலே, பிறந்து - ஸஜாதீயனாக தான்வந்துபிறந்து, மனிசர்க்காய் - மநுஷ்யர்க்காக, திருவயோத்யையிலுள்ளார் மற்றையூராரென்கிற வாசியற வெல்லாமநுஷ்யர்க்காகவு மென்றபடி. படாதனபட்டு - ஒருவரும் படாதது:கங்களைப்பட்டு, "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருஶம் பவதி து:கித:" என்கிறபடியே யொருவனொருவன் து:கப்பட்டாலும் தான்மிகவும் து:கிதனென்றபடி, இதுக்கு தடிந்திட்டு என்கிறத்தோடே யந்வயம். நாட்டை - லோகத்தை, நலியும் - ஹிம்ஸிக்குமவர்களான, அரக்கரை - ராக்ஷஸர்களை, விராதவாதூஷணாதிகளை யென்றபடி. நாடி - தேடி, அவர்களிருந்தவிடந்தேடிக்கொண்டு போயென்றபடி. தடிந்திட்டு - ஸம்ஹரித்து, தடிதல் - ஸம்ஹரித்தல், இட்டென்று ஸாகல்யநிர்தேசம். நாட்டையளித்து - இப்படிலோகத்தைரக்ஷித்து, உய்யச்செய்து - உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணி, ராவணவதமான மட்டிலே தன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருளாதே மீண்டுதிருவயோத்யைக்கெழுந்தருளி "அவிப்ருக்ஷாஃபுஷ்பிதாநா:" என்னும்படிகிடந்தஸ்தாவரங்களெல்லாவற்றையும் "ஈஶ்வரஸஹஸ்ராணி ஈஶ்வரஶதாநிச" என்கிறபடியே நெடுங்காலந்தன்னுடைய ஸௌஶீல்யாதிகளாலே ரஞ்ஜிப்பித்து ஸுகீஸாதநம்பண்ணி யென்றபடி. நடந்தமை - பின்பு - எழுந்தருளின ப்ரகாரத்தை, பின்புதன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருளினவிந்தஸாதனத்தையென்றபடி. கேட்டும் - ஸ்ரீராமாயணஶ்ரவத்தாலே கேட்டிருக்கச்செய்தேயும், இதுக்குஆளன்றியாவரோவென்கிறத்தோடேயந்வயம் - நாட்டில் - "ராமோராமோராம இதிப்ரஜாநாமபவந் கதா: ராமபூதம் ஜகதபூத்" என்றிருக்ககடவலோகத்திலே நாடென்றில் ராமாயணஶ்ரவணமாயல்லாதிராதென்றிருக்கிறார். பிறந்தவர் - ஜநித்தவர்கள் இன்னாரினியாரென்று விஶேஷமில்லை பிறப்புடையவர்களெல்லாருமென்றபடி. ஈஶ்வராத்மஜனுக்கு ஆளாகாதாரென்ன பிறப்புப்பிறந்தவரென்றுகருத்து. நாரணர்க்கு - நாராயணனுக்கு, வாத்ஸல்யாதிஸௌஶீல்யாதிகல்யாணகுணஸ்வாமியான ஈஶ்வராத்மஜனுக்கென்றபடி. ஆளன்றியாவரோ - அடிமையாகாதவர்களாயிருப்பார்களோ, "ஸாவநவிநாகாஸ" என்னுமிளையபெருமாளைப்போலே பெருமாளுக்கடிமையாகாதேயிருப்பாருமுண்டோவென்றபடி. பிறந்தாராளன்றியாவரோ. "ஸூக்ஷ்மம் ஸம்ஸாரஸாய" என்னுமாப்போலே ஜனித்தவர்கள் ஜந்மத்தை யிழப்பரோவென்றுகருத்து.

||௩||

மூ—கேட்பார்களகேசவன்கீர்த்தியல்லால் மற்றுங்கேட்பரோ* கேட்பார்செவிசுடுகீழ்மைவசவுகளேவையும்*
சேட்பாற்பழம்பகைவன்சிசுபாலன்றிருவடி* தாட்பாலடைந்ததன்மையறிவாரையறிந்துமே* ||ங||

ஆ—(கேட்பார்கள்) ஜந்மஷ்டாதசாபராதஸநம் பண்ணியருளுமித்தனை யொருகுணமோ, அபராதிக னான சிசுபாலனுக்குங்கூடத் தன்றிருவடிகளைக் கொடுத்த வீரகுணத்தைப் பார்த்தாலென்கிறார். ஸர்வாபராதஸஹமான அபராதிகளுடைய செவிகளும்வேம்படி பருஷபாஷணங்களைப் அபிஹிதம் ஸஹமாநனாயிருந்த சிசுபாலனுக்குங்கூடத் தன்றிருவடிகளைக்கொடுத்தருளின இ ஸ்வபாவத்தை யறிவாரையறிந்துவைத்தும் ஸம்ஶ்ரயணீயராயிருப்பதொன்றைக் கேட்கவேண்டியிருப்பா ரவர்கள்பக்கலிலே சென்றிக்குணத்தையன்றி மற்றுமொன்றைக் கேட்பரோவென்கிறார். ||ங||

(தன்மையறிபவர்) அபராதிகனான சிசுபாலனை ரக்ஷித்தருளினதென்று மிதுதானுமொருகுண மோ? ஸம்வேத்யாபராதிகளானார்க்கும் ஸகலஜந்துஜாதத்துக்கும் ஸம்ஶ்லேஷபரோக்ஷாத் ஸாம்ய ஸம்பந்தகாரணகல்யாண க்ருபாகாரணமான அவதாரம்பண்ணின வீரகுணத்தைப் பார்த்தாலென்கிறார்

இ—யொருத்தனை ரக்ஷித்தவிதையொரு குணமாகச்சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (ஜந்மஷட்காதியால்) ஸநாதநரை ரக்ஷிக்கிறதிற்காட்டில் அபராதிகளை ரக்ஷிக்கை யாஶ்சர்யமாகை யாலே சொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. கேட்பார்செவிசுடு என்கிறவிடத்திலே கேட்பாரென்கிற ஸாமாந்ய நிர்தேஶத்தாலே அபராதிகளுங்கூட விவக்ஷிதரென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாபராதத்யாதியால்) இந்தஸ்வரூபம் க்ருஷ்ணவாக்யம். கீழ்மைவசவுகளையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரு ஷத்யாதியால்) சேட்பால்பழம்பகைவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபிஹிதமித்யாதியா ல்) திருவடிதாட்பாலடைந்த தன்மையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையித்யா தியால்) சேட்பாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்ரயணீயரித்யாதியால்) கேட்பரோவென்கிற விடத்தி லக்ஷ்யவிஷயத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவர்களித்யாதியால்) அவர்கள்பக்கலிலேயென்றது - அந் தக்ருஷ்ணனுடைய ஸ்வபாவத்தை யறிவார்பக்கலிலேயென்றபடி. கேசவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (இக்குணத்தையித்யாதியால்) ||ங||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

கீழும்மேலுமவதாரங்களைச்சொல்லாநிற்க நடுவேயிந்தப்பாட்டிலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லுகை ய ஸம்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அபராதிகளையித்யாதியால்) இப்படி மேற்பாட்டுக்களிலும் அவதாராவதாரகுணாபேக்ஷயா உத்க்ருஷ்டமானகுணங்களை உதாஹரணமாகச் சொல்லுகிறாரென்று

ப—கேட்பார்செவி - கேட்கிறபேர்களெல்லாருடையகாதுக்கும், சுடு - சுஷ்டிகரமாய்க்கொண்டு சுடுமவையான: கீழ்மை - நிக்ருஷ்டவாக்குகளான, கீழ்மை - நிகர்ஷம். வசவுகளேவையும் - பருஷங்களையே சொல்லு மவனான, வசவுகளேவையுமென்றது, ஒருதேவதாவைபவம் என்னுமாப்போலே ஔபசாரிகம். சேட்பால் - உத்ரத்தில், உத்ரகாலத்திலென்றபடி. ஹிரண்யராவணஜந்மங்கள் தொடங்கி விரகாலத்திலேயென்றபடி. சேண் - உத்ரம், பாலென்று ஸப்தம்யர்த்தம், சேண் பாலென்கிறவிடத்திலே ஸாமீபிலே கால ஸம்ப காராதேஶ:. பழம் - பழையவனான. பகைவன் - வெளியான, பகை - வைரம், பகை யுடையவன் பகை வன், ஹிரண்யாதி ஜந்மந்தொடங்கி விரகாலமாக ஸஹஜ வெளியானவனென்று பதார்த்தம். சிசுபாலன் - சிசுபாலனானவன், திருவடி - ஶ்ரீஶ்ரீஸ்வாமியினுடைய, நிரவதிக ஸ்வாமியானவனுடைய வென்றபடி, அடியென்று ஸ்வாமிவாசகம். தாட்பால் - ஶ்ரீபாதத்திலே, தாள் - பாதம். பாலென்று ஸப்தம்யர்த்தகம், அடை ந்ததன்மை - அடைந்த ஸ்வபாவத்தை, தன்மை - ஸ்வபாவம். அப்படிப்பட்ட சிசுபாலனுங்கூட திருவடி களை யடையும்படி பண்ணின க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்வபாவத்தை யென்றபடி. அறிவாரை - அறிந்தஜ்ஞாநாதிகரை, அறிந்தும் - அறிந்திருக்கச் செய்தேயும், கேட்பார்கள் - ஶ்ரோதவ்யமாயிருப்ப தொன்றைக் கேட்கவேணுமெ ன்றிச்சையுடையவர்கள், கேசவன் கீர்த்தியல்லால் - க்லேஶஹந்தாவான க்ருஷ்ணனுடைய கீர்த்தியொழிய, அப ராதிஸஹவைரமுள்ளவர்க்குங்கூட மோக்ஷங்கொடுத்தவிந்த கீர்த்தியொழிய வென்றபடி. மற்றும் - வேறொன்றையும். கேட்பரோ - ஸ்பஷ்டம். ||ங||

மூ—தன்மையறிபவர்தாமவர்க்காளன்றியாவரோ* பன்மைப்படர்பொருளாதுமில்பாழ்நெடுங்காலத்து* நன்மைப்புனற்பண்ணிநான்முகனைப்பண்ணித்தன்னுள்ளே* தொன்மைமயக்கியதோன்றியசூழல்கள்சிந்தித்தே॥

ஆ— தேவாதிரூபாநுப்ரவிஷ்டஜந்துக்களும் அவ்யாக்ருதமும் ஸமஷ்டிரூபமாய் சேதநேதராத்மகமாய் ஸகலபதார்த்தசூந்யமாயிருக்க ஸ்வஸங்கல்பகாரணத்தாலே ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிரூபமான சேதநாசேதநபதார்த்தங்களையும் தன்னுடைய ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தருளின விஸ்மயமான ஆச்சர்யத்தை யநுஸந்தித்தால் ஸர்வஸ்வாமித்வத்தை யறிவார், அந்த ஸர்வகாரணனுக்கன்றி யாளாவரோவென்கிறார்.

(சூழல்கள்) கிணற்றிலேவிழுந்த தன்னுடைய புத்ரனை பிதாவானவன் வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே விழுந்தெடுக்குமாப்போலே ப்ரளயத்திலே நிமக்நமான ப்ருதிவியை வராஹரூபியானாய் அக்ஷணத் ॥௩॥

இ—கண்டுகொள்வது. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவேத்யாதியால்) அவ்யாக்ருதமென்கிறவித்தாலே நெடுங்காலத்துஎன்றது வ்யாவ்ருத்தம். ஸமஷ்டிரூபமித்யாதியாலே ஆதுமிலென்றது வ்யாவ்ருத்தம். ஸகலபதார்த்தசூந்யமென்கிறவித்தாலே பாழென்றது வ்யாவ்ருத்தம். த்விதீயபாதத் திலபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸங்கல்பேத்யாதியால்) நன்மைப்புனலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஷ்டீத்யாதியால்) தன்னுள்ளேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமித்வேத்யாதியால்) ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

பாடிலஹிதமான த்ருஷ்டாந்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (கிணற்றிலேயித்யாதியால்) த்விதீயபாதார்த் த்தை ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயேத்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (வராஹேத்யாதியால்) உணர்ந்துஎன்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநேத்யாதியா

ஸ— பன்மைப் படர்பொருள் - பஹுத்வத்தை யுடையவையாய் படர்ந்தவையான பதார்த்தங்கள், பன்மை - பஹுத்வம், ஸாமாந்யேஸப்தமீ. தேவாதிரூபேண பஹுவிதமாய் சராசரபேதத் தாலும் அநேகவிதமாய் வ்யாப்தமானபதார்த்தங்களென்றபடி. ஆதும் - ஒன்றும், இல் - இல்லாத, எல்லாம் ஸம்ஹ்ருதியிலே ப்ரளீநமானவென்றபடி. பாழ் - சூந்யமான, ஸகலபதார்த்த சூந்யமான வென்றபடி. நெடும் - தீர்க்கமான, அவ்யாக்ருதாவஸ்தையா லதீர்க்கமான வென்றபடி. காலத்து - காலத்தி லே, ப்ரளயகாலத்திலே யென்றபடி. ப்ரளயகாலத்திலே யென்று விவக்ஷிதம். நன்மைப்புனல் - நன்மை யை யுடைத்தானஜலத்தை, ஸாமாந்யேஸப்தமீ. ஸம்ஹாரிக்கைக்கு ஸாமர்த்யமுண்டா க்கினஜலம்போலன்றிக் கேவலமாத்மாக்களுக்கெல்லாமுபகாரகமாகிறதன்மையையுடைத்தான ஜலத்தைஎன் றபடி. பண்ணி - ஸ்ருஷ்டித்து, "அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ" என்கிறபடியே முற்பட ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. நான் முகனைப் பண்ணி - அண்டம் அதுக்குள்ளே சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்து, ஸ்ருஷ்டித்தென்றுமிதே பண்ணியென்ற து சதுர்முகஸ்ருஷ்டி அத்யந்த விலக்ஷணமென்னும் ப்ரகாசனார்த்தம். சூழமனைப் பண்ணியென்னாதபாலே. தன்னு ள்ளே - தன்னுடைய ஸங்கல்பத்திலே, தொன்மை - ப்ராக்தநத்திலே, தொல் - ப்ராக்தநம், தொன் மை - ப்ராக்தநத்வம். இப்படி அநாதியான கர்மவாஸனையாயிருப்பாம். மயக்கிய - தான்மயக்கின, ஒரு வர்க்குந்தெரியாதபடி, 'மமமாயா துரத்யயா' என்னும்படி பண்ணிவித்தவன்றபடி. ஸ்தாவரஜங்கமங்களெல்லாம் ஸாக்ஷமாம்படி சேதநாசேதநங்களை ப்ரகாசிப்பித்துவைத்தவென்கை, தோன்றிய - ஆவிர்ப்பவித்த, தி ரும்பிகாரணங்களை ப்ரத்யக்ஷத்தாலேயெல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டித்தவென்றபடி. சூழல்கள் - உபாயங்களை, இப்படிஜகத்தாரணமாகவவன்பண்ணினஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களையென்றபடி. சிந்தித்து - சிந்தித்து, சேதந ஹிதார்த்தமாகாநாதிகர்மவயம் ப்ரஹ்மா:” என்கிறபடியே அவன்காரணமாயிவையெல்லாமவனுக்குக்கார்யமாயி ருக்கிறவிந்த ஸர்வஸ்வாமித்வத்தை யென்றபடி. அறிபவர் - அறிந்தவர்கள், தாம் - தாங்கள், ஸர்வேச ரோ - அடிமையாவார்களோ. அவர்க்கன்றி - அந்த ஜகத்காரணபூதரான பெருமாளுக்கல்லது, ஆளாவ ॥௫॥

ரு — சூழல்கள்சிந்திக்கின்மாயன்கழலன்றிச்சூழ்வரோ* ஆழப்பெரும்புனற்றன்னுளழுந்தியஞாலத்தைத்* தாழப்படாமற்றன்பாலொருகோட்டிடைத்தான்கொண்ட* கேழற்றிருவுருவாயிற்றுக்கேட்டுமுணர்ந்துமே*||ரு||
கேட்டுமுணர்ந்தவர்கேசவற்காளன்றியாவரோ* வாட்டமிலாவண்கைமாவலிவாதிக்கவாதிப்புண்* ஈட்டங்கொடேவர்கள்சென்றிரந்தார்க்கிடர்நீக்கிய* கோட்டங்கைவாமனனாய்ச்செய்தகூத்துக்கள்கண்டுமே*||சு||

ஆ — திமேலசென்று முழுகியெடுத்தருளின விஸம்ஹாரசரணத்தைக்கேட்டு ப்ரமாணத்தை ஸ்மரித்திருந்துவைத்து தங்களுக்கொரு வ்யாபாரஷாஸம்ஸாயநத்தைச் செய்யவேண்டுமென்றுநினைக்கில் அந்தஸ்வரூபஸம்பந்தனவனுடைய திருவடிகளையல்ல தாஸ்ரயிப்பரோவென்கிறார். ||ரு||

(கேட்டுமுணர்ந்தவர்) ஸம்பாவமியாகிற ஸம்ஸாரஜைலவசீவிதமாய் தந்த்ரஸாநாயிபான தைவஸ

இ—ல்) சூழல்கள்சிந்திக்கிலென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுக்கிசந்யாதியால்) மாயன்கழலன்றிச்சூழ்வரோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவாஸ்யபந்த்யாதியால்) ||ரு||

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

மாவலியிதந்யாதி இரந்தார்க்கிதந்ஞத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பாவமீதந்யாதிபால்) வாட்ட

ப—பெரும் - பெரியதான, ஸம்ருத்தமான, வென்றபடி. புனல் தன்னுள் - ஜலத்துக்குள்ளே. புனல்-ஜலம், தன்னென்று ஸாமாந்யாதிகாரண்யமாம். ஆழ - ஆழும்படி. ஸம்பந்தவாலத்தளவும்தாழவிழும்படியென்கை. அழுந்திய - ஸம்ப்ருபான, ஞாலத்தை - பூமியை, இதுக்குக்கொண்டவென்கிறத்தோடேயந்வயம். தாழப்படாமல் - விளம்பிக்கப் படாமல், தாழ்கை - விளம்பிக்கை, க்ஷிப்ரமாக வென்றபடி. தன்பால் - தன்னிடத்திலே, தன்திருமேனியிலே என்றபடி. ஒரு - வனத்தைஸமான, கோட்டிடை - தம்ஷ்ட்ராக்ரத்திலே, கோட்டு - தம்ஷ்ட்ர இடை - அக்ரம், தம்ஷ்ட்ரயிலேஎன்றபடி. கொண்ட - ரக்ஷித்தவனை, கேழற்றிருவுருவாயிற்று - வராஹமான வழகிய ரூபவனனதை, கேழல் - வராஹம். கேட்டும் - வேதைதிஹாஸ புராணாதிகளாலே கேட்டிருக்கச்செய்தேயும், உணர்ந்தும் - அறிந்தும், கேட்டிருந்தவித்தை ஸ்மரித்திருக்கச் செய்தேயுமென்றபடி. இதுக்குக் கழலன்றிச் சூழ்வாரோ வென்கிறத்தோடே யந்வயம், சூழல்கள்- உபாயங்களை, புருஷார்த்த ஸாதநங்களை யென்றபடி. சிந்திக்கில் - அநுஷ்டிக்கவேணுமென்று நிச்சித்தால், மாயன்கழலன்றி - ஸ்வரூபஸம்பந்தனவனுடைய திருவடிகளை யொழிய, சூழ்வரோ - ஆஸ்ரயிப்பரோ வென்றபடி.|| ||ரு||

வாட்டமிலா - ஹாநியில்லாததான, ஒருக்கால் ஔதார்யங் குறையாததான வென்றபடி. வண்கை - உதாரமானகையை யுடையவனை, எத்தனைதாநம் தாநம்பண்ணினாலும் ஔதார்யம்வாடாதே உத்தரோத்தர உதாரமானகையையுடையவனைவென்றுவ்யாக்யானம். இப்படிஸம்பாவமி ஔதார்யமாகிற ஸம்பாரணமிருக்கையாலே அவனை ராவணாதிகளைக்கொன்றாப்போலேகொல்லமாட்டாதேதான்யாசகனாய் வந்தானென்று கருத்து. மாவலி - ஸம்பாவமியானவன், வாதிக்க - பாதிக்க, பாதித்ததினாலேயென்றபடி. வாதிப்பு - பாதையை, உண்டு - அநுபவித்து. ஈட்டங்கொள் - கூட்டங்கொண்டவர்களான, ஸமூஹீபூதரான வென்றபடி. ஈட்டம் - ஸமூஹம், ப்ராஜ்ணிகள்போலே பரஸ்பரரக்ஷகம் ஸக்தியாமையாலே சேரச் சேர்ந்தியாயிருந்துவைத்து. ஸம்பாவமி பீடிக்கத்துடங்கினவாறே ஸ்வாமிபாநராய் காரயார்த்தமாக க்கூட்டங்கூடினவர்களான வென்றபடி. தேவர்கள் - தேவதைகள், சென்று - தான் எழுந்தருளியிருக்கிறவிடத்திலேவந்து, இரந்தார்க்கு - யாசித்தவர்களுக்கு, பூர்வம்தேவஸ்வாமிகளாயிருந்துவைத்து இப்போது தீநராய்வந்து யாசித்தவர்களுக்கென்று வ்யாக்யானம் இடர்நீக்கிய - து:க்கத்தைப்போக்கினவனை, இடர் - து:க்கம். யாசித்த வஸ்துத்தைச் செய்கிறோமென்கிற ப்ரதிஜ்ஞா வசனத்தாலே யவர்களுடைய மநோது:க்கத்தைப் போக்கினவனை வென்றபடி. கோட்டு - குவிந்ததான, ஸம்பாவமியினுடையதாநஜல மேற்கைக்காகக் குவிந்ததான வென்றபடி. அம் - ஸுந்தரமான அழகியதான, கை - ஹஸ்தத்தை யுடையவனை, வாமனனாய்; வாமநவேஷதாரியாய், செய்த கூத்துகள்- பண்ணினவாஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களை, அதாவது அன்றேபிறந்து அன்றேவளர்ந்து அன்றே ஸமித்க்ஷயிலே யபிஷேகித்து ஸம்பாவமி யஜ்ஞவாடத்திலே க்ருஷ்ணாஜிநமும் யஜ்ஞோபவீதமும் முஞ்சியுமான விநீத வேஷத்துடனே வந்துநின்று "கொள்வனுன்மாவலிமூவடிதா" வென்று யாசநத்தைப்பண்ணிச்சிறியகாலைக்காட்டிப்பெரியகாலாலேயளந்துகொண்டவிந்த வாஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களை

மூ— கண்டுந்தெளிந்துங்கற்றார் கண்ணற்காளன்றியாவரோ* வண்டுண்மலர்த்தொங்கல்மார்க்கண்டேயனுக் குவாழுநாள்* இண்டைச்சடைமுடியீசனுடன்கொண்டுசாச்செல்லக்*

ஆ— உபதேசத்தாலே யதிசக்தனானவெம்பெருமான் அவனுடையவனுபாயத்தாலே ஸர்வேச்வரனை நிரூபிக்கமாட்டாமை ஸ்ரீவாமனனாய்வந்துபிறந்தருளி ஆச்ரிதரக்ஷகனாக "..." என்கிற தன்னுடைய ஸர்வேச்வரத்தைபுங்கூட ஸர்வ்யாகரித்துக்கொண் டவனுடையஜமதத்தை "கொள்வனுன்மாவலிமூவடிதா" வென்றிரந்துகொண்டுசெய்தருளின வாமனபக்ஷங்களைக்கண்டுவைத்து மறிவுடையராயிருப்பார் ஸ்ரீவாமனாதிகளுக்குக் காரணபூதனான ஸ்ரீவாமனனுக்கல்லது ஆளாவரோவென்கிறார். ||சு||

(கண்டும்தெளிந்தும்) உபகாரவிதாக்களாலே உபதேசவசனானுப் ... நிருந்த மார்க்கண்டேயன் தன்னுடைய ஸ்வரூபமாக ருத்ரனையாச்ரயிக்க, அவனும் உபதேசஸ்வரூபமாக நானும் ஸர்வேச்வரனைநோக்கி தபஸ்ஸுபண்ணிவர்த்திக்கிறேனென்றுசொல்லி தன்னுடைய தவோவேஷத்தைபுங்காட்டி, அவனுடையதிருவடிகளை யாச்ரயிக்கப்போரென்று அவனைக் கொண்டு ருத்ரன்வந்தாச்ரயிக்க, அவனுக்காக மார்க்கண்டேயனுக்கு வஸரமான வாயுஸ்ஸைக்கொடுத்தருளி

இ— மிலாவண்கைஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவனுபாயத்தாலேயித்யாதியால்) கோட்டங்கைவாமனனுயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவாமனனித்யாதியால்) செய்தகூத்துக் களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையஜமதத்தையித்யாதியால்) கேட்டுணர்ந்தவரென் கிறதற்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிவுடையராயிருப்பாரென்று) கேசவர்க்குக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவாமனாதித்யாதியால்) ||சு||

✳ ஏழாம்பாட்டு.✳

வண்டுண்மலர்த்தொங்கல் என்கிறவிடத்திலே ஸூசிப்பிக்கிற ஸந்தர்ப்பத்தையருளிச்செய்கிறார் (உப தேசத்யாதியால்) அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாதந்த்ரியாதியால்) வாழுநாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) இங்கு ஸூசகமருளிச்செய்கிறார் (ருத்ரனையி த்யாதியால்) இண்டைச்சடைமுடியீசனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபதேசமித்யாதியால்) உடன்கொண்டுசாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையதிருவடிகளையித்யாதியால்) ஆச்ரயிக்கப்போரென்றது - ஆச்ரயிக்கவாருங்கோளென்றபடி. செல்லஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (அவனைக்கொண்டித்யாதியால்) கொண்டங்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்காக

ஸ— யென்றபடி. கண்டும் - நன்றாகவறிந்திருக்கச்செய்தேயும், இதுக்கு ஆளாவரோவென்கிறதோடேயந்வயம். கேட்டும் - பிறர்சொல்லக்கேட்டும், உணர்ந்தவர் - அறிந்திருக்கிறவர்கள், தேவாதிகளைப் பிறர்சொல்லக்கேட் டும், தாங்கள் உபதேசத்தாலே நிரூபித்துமறிந்திருக்குமவர்கள், கேசவர்க்கன்றி - '...' என்கிறபடியே ... காரணபூதரானவர்க்கல்லது, "..." என்னும்படி யவர்களுக் காரணபூதனான ஸ்ரீவாமனனுக் கல்லது என்றபடி. ஆளாவரோ - அடிமையாவர்களோ. ||சு||

வண்டுண் - வண்டுகளுண்ணுகிறது. உபகாரகபூதமாகையாலே வண்டுகளாலே பாஸாதநம்பண்ண ப்படாநிற்கிற வென்றபடி. மலர் - வர்ஷங்களையுடைத்தான, தொங்கல் - மாலையை யுடையவனுன, மார்க்கண் டேயனாலே விசேஷாதிசயத்தாலேஸவர்ஷ ஸமங்க்ருதனானவென்றபடி. மார்க்கண்டேயனுக்கு- மார்க்கண்டே யனுக்கு, வாழுநாள் - வாழுநாளைக்காக, ஜீவித்திருக்கும்காலமுண்டாகைக்காகவென்றபடி. ... ஜீவித்திருக்கும்காலமுண்டாகைக்காகவென்கை. இதுக்குச்செல்லவென்கிறதோடே யந்வயம். இண்டைச்ச டை - ஸமூஹமானஜடைபை, இண்டை - ஸமூஹம். முடி - சிரஸ்ஸிலேயுடையவனுன, தன்னுடை ய தபோநிஷ்டை தோற்றும்படி யிருக்கிறவனுன வென்றபடி. ஈசன் - ருத்ரனானவன், உசா - உசாவி, ஸ ஹவாஸம்பண்ணி, உசாவுகை - ஸஹவாஸம்பண்ணுகை, நான் நாராயணசரணாச்ரிதன், நீயுமவனையாச்ரயிக்க வாவென்று மார்க்கண்டேயனோடே ஸஹவாஸம்பண்ணியென்கை; உடன்கொண்டு - மார்க்கண்டேயனையுங்கூட

ஶ்ரீ— கொண்டங்குத்தன்னொடுங்கொண்டுடன்சென்றதுணர்ந்துமே* ||எ||

செல்லவுணர்ந்தவர்செல்வன்றன்சீரன்றிக்கற்பரோ* எல்லையிலாதபெருந்தவத்தாற்பலசெய்மிறை* அல்லலமரரைச்செய்யுமிரணியனாகத்தை* மல்லலரியுருவாய்ச்செய்தமாயமறிந்துமே* ||அ||

ஆ— நித்யகிங்கரஸ்ய விஷயீகரிப்பதாஞ்செய்தருளின விமலாசரணத்தைப் பற்றிவைத்தும் ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞராயிருப்பர் அந்தக்ருஷ்ணனுக்காளன்றியாவரோவென்கிறார். ||எ||

(செல்லவுணர்ந்தவர்) தன்னுடைய தபோபலத்தாலே தேவர்களுக்கு ஸர்வோபத்ரவகரனான ஹிரண்யனுடைய சரீரத்தை யநாயாஸேன ந்ருஸிம்ஹரூபியாகக்கொண்டு பிளந்தருளின வ்ருத்தாந்தத்தையறிந்துவைத்து மதியுடையராயிருப்பர், ஶ்ரீதேவஸௌஶீல்ய நிரதிஶயஸௌலப்யத்தையுடையனானவனுடைய வந்த வாஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தையல்லது கற்பரோவென்கிறார். ||அ||

இ— (விபூத்யா) தன்னொடும் விபூதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்வ்ருத்யா) கண்டுந்தெளிந்துங்கற்றாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமர்த்யால்) ||எ||

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

எல்லையிலாதபெருந்தவத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிபூதியால்) பலவிபூதிசெய்யும் த்ருஷ்டத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவர்களுக்கிபூதியால) மல்லலரியுருவாயித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈவிர்த்தித்ருதியால்) செல்லவுணர்ந்தவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிவித்ருதியால்) செல்வன்றன்னித்ருதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீதவஸம்ஶ்லேஷ த்ருதியால்) ||அ||

ஸ— வழைத்துக்கொண்டு, செல்ல - ஸர்வேஶ்வரனை வந்துகிட்டினவாறே, அங்கு - அந்தஸமயத்திலே, ஶரண்யனாய் பணிப்படி ஶ்ருத்யாஶீதனுய்வந்த ஸமயத்திலேயென்றபடி. கொண்டு - அங்கீகரித்து, அப்படி தேவதாஸாநிஷ்டனை ஶரண்யனையும் ரக்ஷ்யத்வேந அங்கீகரித்தென்றபடி. தன்னொடுங்கொண்டு - தன்னோடேகூட்டிக்கொண்டு, ரக்ஷித்த ஶத்ருமன்றிக்கே யவனைத்தனக்கு கிங்கரனுக்கியுங்கொண்டென்றபடி. உடன்சென்றது- கூடச்சென்றத்தை, அவனிதன்னைப்பிரியாதபடியாக வவனை நாராயணனைக்கிஷ்டனும்படி பண்ணிக்கொண்டத்தை. உணர்ந்தும் - ப்ரமாணஶ்ரவணத்தாலே யறிந்திருந்தும், இதுக்குஆளாவரோ வென்கிறத்தோடே யந்வயம். கண்டும் - ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலேயறிந்தும, விபக்ஷிகங்களை யிக்ஶேஷ:. தெளிந்தும் - ஸம்ஶயங்கள் தீரும்படி ஶ்ரவணத்தாலே தெளிந்தும், கற்றார் - இப்படிஶாஸ்த்ரங்களை யப்யஸித்திருக்குமவர்கள், ஸாரஸாரவிவேகம்பண்ணி யிருக்குமவர்களென்றபடி. கண்ணநின்றி - க்ருஷ்ணனுக்கல்லது, ஆளாவரோ- அடியையாவாரோ. ||எ||

எல்லையிலாத - அவதியில்லாத, ஸஹஸ்ரபங்களான, பெருந்தவத்தால் - பெரியதவஸ்ஸுக்களால், பல - வரஸுக்களான, செய் - தன்னால் செய்ப்பட்டவையான, மிறை - மிறுக்குக்களையுடையவனை, லோகவிஶேஷங்களையுடையவனை வென்றபடி. தவஸ்ஸுக்களைப் பண்ணி வரங்களைப் பெற்று லோகங்களை யெல்லாம் பலாத்காரமாக வஶீகரிக்கிறவனை வென்றபடி. அமரரை - தேவர்களை, அல்லல்செய்யும் - உபத்ரவம் பண்ணுமவனை, அல்லல் - உபத்ரவம், இரணியனாகத்தை - ஹிரண்யனுடைய ஶரீரத்தை, ஆகம் - ஶரீரம், மல்லலரியுருவாய் - பெருமையையுடைய ஹரிரூபவனுய், மல்லல் - பெருமை அரி - ஹரி ஸிம்ஹமென்றபடி. ஶஹாஸ்ரஶண நரஸிம்ஹரூபயானு யென்றபடி. செய்தமாயம் - பண்ணின வாஶ்சர்யங்களை, பாலனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸத்யத்திலே ஸம்ஹத்தில் நின்று மாவிர்ப்பவிக்கையும் ஶஹாஸுரனுடைய உடலை நகாக்ரங்களாலே பிளக்கையும் முதலான வாஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களையென்றபடி. அறிந்தும் - ப்ரமாணஶ்ரவணத்தாலே கேட்டறிந்திருக்கச் செய்தேயும், இதுக்குச் சேர்ந்திச் கற்பரோவென்கிறத்தோடே யந்வயம். செல்ல உணர்ந்தவர் - எல்லையளவும் செல்லவறிந்தவர்கள், பூர்ணஜ்ஞானராயிருக்குமவர்களென்றபடி. செல்வன்தன் சீரன்றி - ஸர்வேஶ்வரனுடைய கல்யாணகுணங்களை யல்லது, ஶ்ரீதவஸம்ஶ்லேஷரூப ஶஹாஸம்பந்தத்தை யுடையவனுடைய வாஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தை யென்றபடி. கற்பரோ - அப்யஸிப்பரோ, வேறொன்றை ஶ்ரவண மனனம் பண்ணுவாரோ வென்றபடி. ||அ||

மூ— மாயமறிபவர்மாயவற்காளன்றியாவரோ* தாயஞ்செறுமொருநூற்றுவர்மங்கவோரைவர்க்காய்* தேசமறியவோர்சாரதியாய்ச்சென்றுசேனையை* நாசஞ்செய்திட்டு நடந்தநல்வார்த்தையறிந்துமே* ॥௯॥
வார்த்தையறிபவர்மாயவற்காளன்றியாவரோ* போர்த்தபிறப்பொடு நோயொடு மூப்பொடிறப்பவை*

ஆ—(மாயமறிபவர்) பாண்டவர்களுக்கு ஸபக்ஷமாகஸாக்ஷிகமாக ஸாரத்யம்பண்ணி யவர்களுடைய தாயப்ராப்தராஜ்யாபஹாரிகளான துர்யோதநாதிகளையும் அவர்களுடையஸேனைகளையும் நாசஞ்செய்திட்டு திருநாட்டேறவெழுந்தருளின க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தத்தைப்பரிந்துவைத்து நல்லதறிவார் அந்தவாஸ்ரயணீயஸ்ரீதனுக்கன்றி யாளாவரோவென்கிறார். ॥௯॥

(வார்த்தையறிபவர்) "விவேகஸ்வேஷவிஜ்ஞஸாஸீலஹாநம்" என்றுகொண்டாப்ருதிகளை யாத்ராவதிகராயாகா ஜந்மவ்யாதிஜராமரணாதி நிரயதுக்கங்களையெல்லாம் ஸமாப்தைப்போக்கி மோக்ஷ

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ— ஓரைவர்க்காயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாண்டவர்களுக்கென்று) தேசமறியவோர் சாரதியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரனாகிய) தாயஞ்செறுமொருநூற்றுவர்மங்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவிஷ்ராதிபால்) நடந்தநல்வார்த்தையறிந்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டேறவிஷ்ராதிபால்) அறிந்துவைத்தென்கிறதற்கு ஆளாவரோவென்கிறத்தோடேயன்வயம். ஸ்வபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நல்லதிஷ்ராதியால்) ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

போர்த்தவிஷ்ராதி போர்த்திஷ்ருத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விவேகஷ்ராதிபால்) நாம ஸரீரஸம்பந்தமும் ஜந்மவிஶேஷமாகையால் போர்த்தபிறப்பொடுவென்று ஜந்மவ்யாதியைச்சொன்னபோதே

ஸ— தாயம் - தாயத்தை, தாயப்ராப்தமான ராஜ்யாம்ஸத்தையென்றபடி. செறும் - செறுக்கினவர்களான, செறுக்குதல் - வாயித்தல், தாயத்தைவாயிக்கையாவது இவர்களை ஸாஜிக்கவொட்டாதே தாங்களபஹரிக்கை, ஓர் - சௌர்யத்திலும் ஔத்தத்யத்திலுமத்விதீயரான, நூற்றுவர் - ஸங்க்யாதரான துர்யோதநாதிகள், மங்க - நஸிக்கும்படி, இதுக்குச்சாரதியாயென்கிறதத்தோடே யன்வயம். ஓர் - ஸஹாயாந்தரமற்ற, ஒரு ஸாரதியொழிய வேறுதுணையில்லாதவர்களான வென்றபடி. ஐவர்க்காய் - பஞ்சஸங்க்யரான பாண்டவர்களுக்காய், அவர்களுக்குத்தானொருவனுமே ஸகலவிதபந்துமாயென்றபடி. தேசமறிய - ஜகமெல்லாமறியும்படியாக, இது நிக்ருஷ்டக்ருத்யமாகையாலே இத்தை ரஹஸ்யமாகச்செய்யவேணுமென்றெண்ணாதே "பாண்டவாநாம்பவாந் நாதோ பவந்தஸ்ஸுஹ்ருதோ மம" என்னும்படி உபயஸேநைகளுக்கும் நடுவே ஸகலஜநங்களிலும் ப்ரகாஸமாம்படியாகவென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயனான, சாரதியாய் - ஸாரதியாய், சென்று - தேரைநடத்திக்கொண்டு ஸஞ்சரித்து, சேனையை - ஸேனையை, நாசஞ்செய்திட்டு - நாஸம்பண்ணுவித்து, நடந்த - "கதாநம்ஸ்மிந் ... நாகம் ..." மென்கிறபடியே தன்னுடைய விந்த ஸௌஸீல்யாதிகுணங்களை யறியமாட்டாதே ஸம்ஸாரிகள் விந்தப் ... நிர்வேதத்தாலே தன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருளின, நல்வார்த்தை - நல்லவ்ருத்தாந்தத்தை, இப்படியெழுந்தருளினபடியைப்பேசின இதிஹாஸத்தையென்கை. இப்படி க்ருஷ்ணனுடைய ஸௌஸீல்யாதிகுணங்களை ப்ரதிபாதிக்கையிலே ப்ரதாநதாத்பர்யமாகையாலே நல்லதான இதிஹாஸத்தையென்கை. அறிந்தும் - அறிந்திருக்கச்செய்தேயும், இதுக்காளாவரோவென்கிறத்தோடே யன்வயம். மாயம் - ஆஸ்சர்யத்தை, ஆஸ்சர்யமான விந்த சரித்ரத்தையென்றபடி. அறிபவர் - அறிந்தவர்கள், மாயவற்கன்றி - அந்தவாஸ்சர்யசேஷ்டிதனான க்ருஷ்ணனுக்கல்லது, ஆளாவரோ - வேறொருவர்க்கு அடிமையாவர்களோவென்றபடி. ॥௯॥

போர்த்த - போர்த்துக்கொண்டிருக்கிற, ஸம்பந்தஸம்பந்திகளைக் காணவொண்ணாதபடி யாத்மாவை மறைத்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. பிறப்பொடு - ஜந்மத்தோடே, நோயொடு - அந்த ஸரீரஸம்பந்தமான வ்யாதிகளோடு, மூப்பொடு - ஜரையோடு, அந்தவ்யாதிகள்போலே ஔஷதாதிகளாலிட்டுப் பரிஹரித்துக்கொள்ளவு மொண்ணாதபடியான ஜரையோடென்றபடி. இறப்பு - மரணமும், அப்படி ஜரையோடே யாகிலும் ஜீவித்திருக்கவுமொட்டாத மரணமுமென்றபடி. அவை - அவையத்தனையையும், பேர்த்து - அடியோடே

மூ— பேர்த்தும் பெருந்துன்பம் வேரற நீக்கித் தன் தாளின்கீழ்ச்* சேர்த்து அவன் செய்யுஞ் சேமத்தை எண்ணித் தெளிவுற்றே* ॥௰॥

தெளிவுற்று வீவின்றி நின்றவர்க்கு இன்பக்கதி செய்யும்* தெளிவுற்ற கண்ணனைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்

ஆ— புநரபி ஸம்ஸாரத்திலும் புகாமே தன் தாளிணைக்கீழ்ச்சேர்த்து ஆத்மஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பண்ணியருளும் ஸம்ரக்ஷணத்தை உள்ளபடியே அறிந்துவைத்தும் வேதநராயிருப்பார் ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யஜ்ஞனான வக்ஷஸ்தலத்திருமகனுக்கல்ல ஆளாவரோ என்கிறார். ॥௰॥

(தெளிவுற்று) அநந்யப்ரயோஜநமாக ஒருக்கால் தன்னை நினைத்தவர்களுக்குத் தன் திருவடிகளை ஆத்ம

இ— ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியும் தனித்துச்சொல்லவேண்டாமையாலே பெருந்துன்பமென்றது கைவல்யமென்றுகருத்து. அவன்செய்யுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மஸேத்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் ஸூசிதமாகிறது. கீழ்ப்பாட்டுக்களிற்சொன்ன வுபகாரங்களெல்லா மிவ்வேதநர் ஸம்ஸாரத்தேயிருக்கச்செய்தே யிவர்களுக்குப்பண்ணுமுபகாரங்கள் அவ்வளவன்றிக்கே ஸம்ஸாரத்தை நிஶ்ஶேஷமாகப் போக்கித் தன்திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளுகையாகிற ஸம்ரக்ஷணத்தை ப்ரகாஶிக்கிறதிப்பாட்டிலேயென்றதாயிற்று. வார்த்தையறிபவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதநராயிருப்பாரென்று) மாயவர்க்கென்று ஸாமாந்யநிர்தேஶமாயிருந்தாலும் கற்பார் இராமபிரானையென்றுபக்ரமத்தாலே யிவ்வுபஸம்ஹாரமும் ராமவிஷயமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யஜ்ஞனித்யாதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

வீவின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) தெளிவுற்றுநின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்காலித்யாதியால்) இன்பக்கதிசெய்யுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையித்யாதியால்) தெளிவுற்றகண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶ— பேர்க்கி, பெருந்துன்பம் - பெரியது:க்கத்தை, கைவல்யமாகிற ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி. ஜந்மஜராமரணாதிகளை நிஶ்ஶேஷமாகக்கழிக்க யத்நம்பண்ணுவாரையும் "பஶ்சாத்தாபவாந்நாஶ" மென்கிறபடியே அநுவர்த்திக்குமதாகையாலே ஸம்ஸாரமிறே கைவல்யம். வேரற - வேரற்றுப்போம்படி, கைவல்யத்தில் லேஶமும் கிட்டாதபடியென்கை. நீக்கி - தள்ளிவிட்டு, தன்றாளிணைக்கீழ் - "பாவநஞ்சரணமஸ்ய தேவவாஸிவத்யஜநாஹிதாஸ்திராஸ்யாயிதஸ்தி நமஶாஜிதவிஷ்ணு" என்னும்படியிருக்கிற தன்திருவடிகளின்கீழே, சேர்த்தி - சேரப்பண்ணி. ஆஶ்ரிதரையிதிஶேஷ:. அவன் - "விதித: ஸ ஹி தர்மஜ்ஞ:" என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதவத்ஸலனான வக்ஷஸ்தலத் திருமகன், செய்யுஞ்சேமத்தை - பண்ணும்க்ஷேமத்தை, ஐஶ்வர்யகைவல்யாநுபந்தக்ஷேமம், அவர்களுக்குப்பராவ்ருத்திவாராதபடி பரமாத்மாவினுடைய ஸம்பந்தத்தையவர்களுக்கு நடத்தும்படியை யென்றபடி. எண்ணி - மநநம்பண்ணி, தெளிவு - நிஶ்சயத்தை, உற்று - நன்றாக வடைந்து, உறுகை - ஸம்ஸம்யம்' அவனுடைய விம்ஸம்ரக்ஷணத்தை நன்றாகத்தெளிந்துஎன்றபடி. இதற்கு மாயவற்காளன்றியாவரோ வென்கிறத்தோடேயந்வயம். வார்த்தையறிபவர் - வ்யவஹாரமறிந்தவர்கள், வேதநராயிருப்பாரென்றபடி. விஶேஷஜ்ஞராயிருப்பாரென்று தாத்பர்யம். மாயவற்கன்றி - ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யஜ்ஞனான உபாயாநுஜனுக்குக் கல்லது, ஆளாவரோ, மற்றொருவர்க்கடிமை யாவாரோ வென்றபடி. ॥௰॥

வீவு - நாஶம், விச்சேதமென்றபடி, இன்றி - இல்லாமல், அநந்யப்ரயோஜநமாயென்றபடி. ப்ரயோஜநாந்தரவியுண்டாகிலிறே ஸம்ஸ்லேஷத்தில் நின்றும்விச்சேதம்வரும், ஆகையாலே வீவின்றி என்றவாறே அநந்யப்ரயோஜநமாகவென்று ஸித்திக்குமிறே! தெளிவு. நல்லஜ்ஞாநத்தை, உற்று - அடைந்து, பகவத்விஷயமாக நல்ல ஸ்மரணத்தைப்பண்ணியென்றபடி. அவனேப்ராப்யம்ப்ராபகமென்றத்யவஸித்துஎன்கை. நின்றவர்க்கு - இப்படியொருக்கால்நினைத்து அப்பால் ஸ்திராத்யவஸாயராயிருக்கிறவர்களுக்கு, இன்ப - அதிபோக்யமான, கதி - கதியை, அதிபோக்யமான தன்திருவடிகளினுடைய ஸம்பந்தத்தையென்றபடி. செய்யும் - பண்ணுமவனை, தெளிவுற்ற - விஶேஷஜ்ஞாநத்தையடைந்தவனை' அதாவது, அப்படி திருவடிகளையவர்களுக்குக் கொடுத்தும் இவர்களுக்கொன்றும் செய்யமாட்டித்திலோமென்று "ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமே" என்று நினைத்திருக்குமவனையென்றபடி, கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை, தென் - ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரி

மூ — சொற்*றெளிவுற்றவாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்வல்லாரவர்*தெளிவுற்றசிந்தையர்பாமரு மூவுலகத்துள்ளே॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ — மோக்ஷமாகக்கொடுத்துவைத்துப் பின்னையுமவர்களுக்கொன்றுஞ்செய்யப்பெற்றிலோமென்று அவர்கள்சிகலினைத்துக்கொண்டிருக்குமிந்த உதாரகுணவிசிஷ்டனை யெம்பெருமானை ஸாக்ஷாத்கரித்துச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை வல்லாரிந்தலோகத்திலேயிருந்துவைத்தே யவனையறிந்து தத்வதர்சிகளாவரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ — (பின்னையுமவர்களுக்கித்யாதியால்) சிகலையென்றது - க்ருதியையென்றபடி. அவர்கள்செய்த கிஞ்சித்காரத்தையென்கை. தெளிவுற்றவாயிரத்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத்கரித்தித்யாதியால்) தத்வதர்சித்வத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்திலேயித்யாதியால்) ॥௧௧॥

இ — யிலிருக்கிற வாழ்வாருடைய, சொல் - உக்தியான, தெளிவுற்ற - விசதஜ்ஞானத்தை யுடைத்தான, "தமிழ்மாலைகள் நான்தெளியவோதித்தெளியாத மறைநிலங்க டெளிகின்றோமே" என்னும்படி விசதஜ்ஞாநஜந்யமானவென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்தும் வல்லார் - ஸ்பஷ்டம். பாமரு - விஸ்தாரத்தை யுடைத்தான, பா - பரப்பு, விஸ்தாரமென்றபடி. மருவுதல் - ஸம்பந்தித்திருத்தல், வேதநருடைய கர்மநாமமாக அதிவிஸ்த்ருதமான வென்றபடி. மூவுலகத்துள்ளே - ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே த்ரிவிதங்களான லோகங்களுக்குள்ளே, தெளிவுற்ற சிந்தையர் - தெளிவை யுடைத்தான சித்தத்தையுடையவர்கள், ப்ரஸ்பஷ்ட ஸாத்ய ஸாதநாகாரஸாக்ஷாத்கார ஸமர்த்த ஹ்ருதயவிஷய வைசத்யசாலிக ராவரென்றபடி. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநசேவதயே ஸ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(கற்பாரிராமபிரானை.)

ஸாகேதஸ்தாவராதீந் ஸ்வபதநயநத: ஸர்வஸம்ரக்ஷகத்வாத்
சைத்யே ஸாயுஜ்யதாநாஜ் ஜடதசபக்லுப்தேஸ் தராஜ்யப்ரதேமஹத்ஸ்ருஷ்டிதேவ்யா: ।
யாத்ரம்வாதநக்ஷாத்விஹஜகத்ரேநதே தராக்ஷதாநாதத்யேஷை:
வைஸ்தம்ஸ்வர்ணப்ரியம்ஸம்ஸ்ப்ருக்கடிபதிகஸிசேஷ்டித்யாஜ்ஞாயிதேந ॥௬௫॥

(ஸாகேதஸ்தாவராதீந்ஸ்வபதநயநத:) புற்பாமுதலாவித்யாதி - வத்ஸ்யதிர்த்தநமனைக்கொண்டு திருவயோத்யையில் ஜங்கமஸ்தாவரவிஸர்கமன்றிக்கே யெல்லார்க்கும் மோக்ஷங்கொடுக்கையாலும், (ஸர்வஸம்ரக்ஷகத்வாத்) நாட்டிற்பிறந்தித்யாதி - லோகத்தார்படும்பாட்டைத் தானேபட்டு அவர்களுக்கு பாதகனான ராவணனிருந்தவிடத்தேசென்று ஸம்ஹரித்து ஸர்வஸ்வீகாரத்தாலும் லோகத்தை ரக்ஷிக்கையாலும், (சைத்யேஸாயுஜ்யதாநாத்) சிசுபாலன்றிருவடிதாட்பாலடைந்த - ப்ரதிகூலனையுங்கொண்டு மிகவும் அபராதங்களைப்பண்ணின சிசுபாலனுக்கும் ஸாயுஜ்யத்தைக்கொடுக்கையாலும், (ஜடதசபக்லுப்தே:) ஆதுமில்பாழ்நெடுங்காலத்தித்யாதி - ஒன்றுமின்றிக்கே பாழாய்க்கிடக்கிறகாலத்திலே "அவிபாகதமோபூதமாஸீதிதம் தமோ ஏக:" என்கிறபடியே அசித்கல்பராயிருக்கிற ஸகலசேதநருக்கும் கரணகளேபரயோஜநமாக லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், (உபக்லுப்தேஸ்ஸ்ருஷ்டிதேவ்யா:) ஆழப்பெரும்புனலித்யாதி - மிக்கஜலத்திலே யழுந்தினபூமியை வராஹவேஷத்தைக்கொண்டு எயிற்றிலேயெடுக்கையாலும், (யாத்ரம்வாதநக்ஷாத்) ஈட்டங்கொள்தேவர்களித்யாதி - தேவாஸுரராலே பாதிக்கப்பட்டதேவர்களிரக்க அவர்கள்நிமித்தமாகத் தான் வாஹநமாய்க்கொண்டிருப்பானாகையாலும், (விஹஜகத்ரேநதேதராக்ஷதாநாதத்யேஷை:) வண்டுண்மலர்த்தொங்கலித்யாதி - சிவனைஹஜித்த ப்ரஹ்மகபாலத்தை அவன்றன் கையிலேகாட்டிக்கொடுக்க, அவனுக்கு மோக்ஷங்கொடுக்கையாலும், ஆதிசப்தத்தாலே விரோதிநிவர்த்தகமான பாண்டவஸாரத்யாதி சேஷ்டிதங்கள் ஸங்க்ருஹீதங்கள். அல்லலமரரைச்செய்யுமித்யாதி - ஸ்வாச்ரிதரானதேவர்களுக்கு விநாசனை ஹிரண்யனை நிரஸிக்கையாலும், ஒருவர்க்காய் தேசமறியவோர்,

ஈ— கா— சாரதியாய்ச்சென்று. 'ஸாக்ஷாத் ஸாரதிநாராயணனுமானாய் ஸர்வலோகஸாக்ஷிகளுமாம்' என்கிறபடியே எல்லாருமறிய அர்ஜுநனை ரதியாக்கிக்கொண்டுநின்றகடாலும். போர்த்தபிறப்பொடுநோய்-வேதநர்க்கு ஜநநஜராமரணாதிநிவாரணமே ப்ரயோஜநமாகத் தன்திருவடிகளிலேசேர்க்கையாகிற மோக்ஷத்தைப்பண்ணுமவனுகையாலும், எம்பெருமான் ஸாமாந்யமான தன்னுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வஸௌலப்யாதிகளைத் தொகுத்துப்பிரகாசிப்பியாநின்றுனென்று "கூபாரிராமபிரானே" என்கிற வாக்யத்திலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥ ௬௦ ॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ— பாமருமூவுலகம்படைத்தபற்பநாபாவோ* பாமருமூவுலகுமளந்தபற்பபாதாவோ* தாமரைக்கண்ணாவோ

ஆ— (பாமருமூவுலகம்) இப்படியாச்ரிதரை ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப்போக்கித் தன்திருவடிகளிலேசேர்த்தருளும் உபாயமானங்கள்கிடக்கச்செய்தே நான்பின்னையும்ப்ரக்ருதியோடேகூட வர்த்திக்கிறவத்தனையாகாதேயென்று அஸஹ்யஸம்ச்லேஷவிரோதியான தம்முடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தாலே அத்யந்தக்லேசமுடையராய் இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப்போக்கியருளி யுன்திருவடிகளிலேயென்னைச் சேர்த்தியருளவேணுமென்று ஸர்வசக்தித்திருமகனைநோக்கிக் கூப்பிடுகிறார். தேவாதிஸ்தாவராந்த விவிதஜந்துஜாதவைசித்ர்யமான ஸகலலோகங்களையும்படைத்த ஜகத்காரணிகனே? பின்னையுமந்த ஸ்ருஷ்டமானலோகத்திலே ஸ்ரீவாமனனாய்வந்தவதரித்தருளி ஸநாலோகிதமானாமானமாக ஸர்வாத்மாக்களுமுஜ்ஜீவிக்கும்படி ஸகலலோகத்தையு

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிஸ்ரீதசரதாத்மஜனுடைய கல்யாணகுணானுபூதங்களை யநுஸந்தியாநின்றுகொண்டு ஹ்ருஷ்டராயிருந்த வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே யாகுலநம்பண்ணுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியாச்ரிதரையித்யாதியால்) ஸர்வசக்தித்திருமகனையித்யாதி - இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஆச்ரிதாக்ருநம்வஸ்துத்வமென்கிற ஸ்வலக்ஷணம் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

பாமருமூவுலகம்படைத்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாதீத்யாதியால்) பாமருமூவுலகுமளந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) தனியேன்தனியாளாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குநீயித்யாதியால்) பற்பநாபா பற்பபாதா தாமரைக்கண்ணா

ஸ— பா - பதார்த்தங்கள், தேவாதிஸ்தாவராந்த விவிதஜந்துஜாதங்களென்றபடி. பாவென்று பதார்த்தங்களுக்குப்பெயர் - மரு - மருவியிருக்கிற, எங்கும் வ்யாப்தங்களாகச்சேர்ந்திருக்கிறவென்றபடி- மூவுலகம் - க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகமென்று த்ரிவிதங்களான லோகங்களை, படைத்த - ஸ்ருஷ்டித்தவனை, இப்படி காரணகமேவமாய ப்ரதாநத்தாலே ஸர்வஸம்ஹர்த்தாவகாரகனை யென்றபடி. இப்படி பெற்ற தாயாயிருந்து வைததென்னை யுபேக்ஷிக்கலாமோவென்று கருத்து. பற்பநாபா - பத்மநாப? பத்மம்போலே யதிரமணீயமான நாபியை யுடையவனே யென்றபடி. லோகங்களை யெல்லாம் உண்டாக்கின பத்மத்தை நாபியிலே யுடையவனேயென்று சொல்லுவாருமுண்டு. ஓவென்று ஆர்த்திசயத்தாலே யாக்ரந்தம்பண்ணுகிறபடி. பா - தேவாதி ஸ்தாவராந்த பதார்த்தங்கள், மரு - மருவியிருக்கிற, எங்கும் வ்யாப்தங்களாகச்சேர்ந்திருக்கிற வென்றபடி, மூவுலகும்- மூன்று லோகங்களையும், அளந்த - த்ரிவிக்ரமாவதாரத்திலே யளந்துகொண்டதான, பற்பபாதா? - பத்மஸத்ருசபாதங்களையுடையவனே, லோகங்களைஸ்ருஷ்டித்த வளவன்றிக்கே ஸம்ரக்ஷணமு மிருக்கிறவனே யென்றபடி. ஓவென்றுக்ரந்தம், தாமரைக் கண்ணா - தாமரைவிலோசனனே? லோகங்களைப்பெற்று வளர்த்தவுபகாரமாத்ரமொழிய ஸௌந்தர்யமின்றிக்கேயிருந்தாயாகில் நானுறியிரேனோ,

மூ—தனியேன்றனியாளாவோ * தாமரைக்கையாவோ வுன்னையென்றுகொல்சேர்வதுவே * ॥க॥
என்றுகொற்சேர்வதந்தோவரனான்முகனேத்துஞ்செய்ய * நின்றிருப்பாதத்தையானிலநீரெரிகால் விண்ணு
யி* ரென்றிவைதான்முதலாமுற்றுமாய்நின்றவெந்தாயோ * குன்றெடுத்தாநிரைமேய்த்தவைகாத்தவெங்
கூத்தாவோ * ॥உ॥

ஆ—மளந்தருளின வாமநனே? எனக்குநீயல்லது கதியில்லை, ஆனபின்பு உன்னுடைய அதிரமணீய விகஸித ஸரஸீருஹஸத்ருஶமான திருநாபியையும் விகஸிதநளிநஸத்ருஶமான திருவடிகளையும் திருக்கண்களையும் திருக்கைகளையும் கண்களாரளவும் நின்றுகாணும்படி யுன்னையென்றோநான் சேர்வதென்று கூப்பிடுகிறார். ॥க॥

(என்றுகொல்) விவிதவிசித்ர ஸ்தாவரஜங்கமங்களுக்கு மாத்ருபூதனன்றோ? நிர்ஹேதுகமாக ஸ்ரீகோவர்த்தநத்தையெடுத்தருளிப் பஶுக்களைரக்ஷித்தருளின பரமகாருணிகனே? ஸர்வஜ்ஞரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீய நிரதிஶயபோக்யமான வுன்றிருவடிமலர்களை யென்றோநான்சேர்வதென்று கூப்பிடுகிறார். ॥உ॥

இ—தாமரைக்கையா வென்கிற ஸம்போதநங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவதிரமணீயத்வாதியால்) நளிநஸத்ருஶமானவென்றது - திருக்கண்கள் திருக்கைகளுக்கும் விஶேஷணம். கண்களாரளவுமென்றது - கண்கள் த்ருப்திகளாமளவுமென்றபடி. ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

நிலநீரித்யாதிஎந்தாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விவிதவிசித்ரேத்யாதியால்) குன்றெடுத்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகமித்யாதியால்) அரனான்முகனேத்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞேத்யாதியால்) இத்தால் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்குங்கூட போக்யமான வுன்றிருவடிகளை அநந்யப்ரயோஜநனான நான் கிட்டும்படிபண்ணவேணுமென்று கூப்பிடுகிறார் என்று ஸமதிகஸந்நிதே. செய்யவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயபோக்யமானவென்று) ॥

ப—வென்று கருத்து. ஓவென்று க்ரந்தநம். தனியேன்தனியாளா - தனியேனானவெனக்குத் தனியாளானவனே, உபாயாந்தரமில்லாமையாலே யஸஹாயனானவெனக்கு அத்விதீய ரக்ஷகனானவனே. ஆளன் - ஆண்டவன், ரக்ஷகனென்றபடி. ஆளாவென்று ஸம்போதநம். தாமரைக்கையா - தாமரை ஸத்ருஶ ஹஸ்தனே, உன்னை - நிரதிஶயபோக்யனான வுன்னை, என்றுகொல் - என்றைக்கோ, சேர்வது - நானடைவது. ॥க॥

நிலம் - ப்ருத்வி, நீர் - ஜலம், எரி - அக்நி, கால் - வாயு, விண் - ஆகாஶம், உயிர் - ப்ராணிகள், என்றிவைதான் முதலா - என்கிறவிவைமுதலாக, தானென்று ஸாவதாரணப்ரயோகம், முற்றுமாய்நின்ற - க்ருத்ஸ்நப்ரகாரகனாய் நின்றவனே யென்றபடி. எந்தாய் - ஸ்வாமீ, அநாதிஸித்தஸம்பந்தமாக ஸர்வத்துக்கு ஜநயிதாவாய் நின்றவிந்த ஸம்பந்தத்தாலே யென்னை யடிமைகொண்டவனே யென்றபடி. ஓவென்று க்ரந்தநம். ஆநிரை - கோஸமூஹத்தை, மேய்த்தது - ஸ்வஷ்டம், குன்றம் - கோவர்த்தநத்தை, எடுத்து - சத்ரம்போலே வுயரத்தரித்து, அவை - அந்தகோக்களை, காத்த - ரக்ஷித்தவனை, இந்த்ரவர்ஷத்தில் நின்றும் ரக்ஷித்தவனென்றபடி. ஆஶ்ரிதரக்ஷணைகஸ்வபாவனென்கை. என்கூத்தா - என்னுடைய கூத்தனே, கூத்து - விசித்ரசரித்ரம், கூத்தை யுடையவன் - கூத்தன், கூத்தாவென்று ஸம்போதநம். கோவர்த்தநோத்தாரணாதியான தன்னுடைய விசித்ரசேஷ்டிதத்தை யெனக்கு போக்யமாக ப்ரகாஶிப்பித்தவனே என்றபடி. ஓவென்று ஆர்த்தகோஷம். அரன் - ஹரனும், நான்முகன் - சதுர்முகனும், ஏத்தும் - கொண்டாடும்படியான, அந்யபரரானவர்க்குங்கூட போக்யமானவென்றபடி. செய்ய - சிவந்ததான, அருணாரவிந்தஸுந்தரமான வென்றபடி. நின்திருப்பாதத்தை - உன்னுடைய ஸ்ரீபாதத்தை, யான் - கைங்கர்யைக ப்ரயோஜநனான நான், என்றுகொல் - என்றைக்கோ, சேர்வது - கிட்டுவது, அந்தோ - அய்யோ, ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு ஸாத்ம்யமான திருவடிகளை யநந்யப்ரயோஜநனான நான் கிட்டுகைக்குக் கூப்பிடவேண்டுவதே யென்றுகருத்து.॥

மூ — காத்தவெங்கூத்தாவோ மலையேந்திக்கன்மாரிதன்னைப்* பூத்தண்டுழாய்முடியாய்ப்புனைகொன்றையஞ்செஞ்சடையாய்* வாய்த்தவென்னான்முகனேவந்தென்னாருயிர்நீயானால்* ஏத்தருங்கீர்த்தியினாயுன்னையெங்குத்தலைப்பெய்வனே* . ॥௩॥

எங்குத்தலைப்பெய்வனானெழில்மூவுலகும்நீயே* யங்குயர்முக்கட்பிரான்பிரமபெருமானவனீ* வெங்கதிர்

ஆ — (காத்தவெங்கூத்தாவோ) ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார தேவதாவ்யக்திகளைப் ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகர்த்தாவுமாய் ஜகத்காரணவ்யாபகமாகையாலே பரத்வஸ்வரூபமான கல்யாணகுணவிசிஷ்டனுமாயிருக்கிறவனே? வஷ்டிவிஷயமான பசுக்களை ரக்ஷித்தருளுகைக்காக ஸ்ரீகோவர்த்தநத்தையெடுத்துக்கொண்டு நின்றருளின வுன்னுடைய ஸௌசீல்யமான வந்நிலையையும் அப்போது திருவாயர் திருத்துழாயைக்கொண்டொப்பித்தருளப்பண்ணின வவ்வழகையும் கேவலமுன்னுடைய க்ருபையாலே யென்றே காண்பதென்கிறார். ॥௩॥

* மூன்றாம்பாட்டு *

இ — கொன்றையித்யாதிநான்முகனேயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிரேதத்ராதியால்) வந்தென்னாருயிர்நீயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகர்த்தனுமாயென்று) ஏத்தருங்கீர்த்தியினாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்காரணத்வாதியால்) ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஷ்டித்யாதியால்) பூத்தண்டுழாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்போதுதிருவயரித்யாதியால்) இத்தாலே ஸம்கதியும்ஸம்ருத்திகேயாயிற்று. கீழ்ப்பாட்டிலே கோவர்த்தநோத்தாரணம் ப்ரஸ்துதமானவாறே அவ்வழகைநான் காண்பதென்றோவென்று கூப்பிடுகிறாரென்று ஸம்கதி. எங்குத்தலைப்பெய்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேவலமித்யாதியால்) ॥௩॥

அ — மலையேந்தி - கோவர்த்தநத்தை யெடுத்து, கன்மாரிதன்னை - கல்வர்ஷத்தை, க்ரூரமான வர்ஷத்தை யென்றபடி. காத்த - நிவாரணம் பண்ணினவனான, காக்கை - நிவாரணம்பண்ணுகை, என்கூத்தா - என்னுடையகூத்தனே' கூத்து - ஸௌசீல்யசேஷ்டிதம். கூத்தையுடையவன் கூத்தன். கூத்தாவென்று ஸம்போதி. பூத்தண்டுழாய் முடியாய் - வாஸங்களையும் சீதளஸ்வபாவ தாவளிகளையும் முடியிலே யுடையவனே, புனைகொன்றை - புனைந்தகொன்றையை யுடைத்தான, புனைதல் - தொடுத்தல், தொடுக்கப்பட்டகொன்றைப்பூவை யுடைத்தான வென்றபடி. அம் - அழகிய அழகியதான, செம் - சிவந்ததான, சடையாய் - ஜடையை யுடையவனே, அவ்வஜடையையுடையவனான ருத்ரனே யென்றபடி. ருத்ரசரீரகனேயென்கை. ருத்ரனுடையஜடைவிசேஷ வர்ணமென்று ப்ரஸித்திறே, வாய்த்த-ஸித்தவனான, உனக்குப் புத்ரனாகப் பிறந்தவனானவென்றபடி. என்னான்முகனே - என்னுடைய சதுர்முகனே, எனக்குஸ்வாமியாய் சதுர்முகசரீரகனாயிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஏத்தரும் - ஏத்துகைக்கருமையான, அநந்தங்களாகையாலே ஸ்தோத்ரங்களானவென்றபடி. கீர்த்தியினாய் - கீர்த்திகளையுடையவனே, கீர்த்தியையுடையவன் கீர்த்தியினான். கீர்த்தியினாயென்று ஸம்போதநம். நீ ஸர்வநியந்தாவான நீ, வந்து - என்னபேக்ஷா நிரபேக்ஷனாய்வந்து, என்னாருயிர் - எனக்கு ப்ராப்யனானவாத்மா, ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்தி ப்ரயோஜகனென்றபடி. ஆனால் - இப்படியானால், நீ ஸர்வநிர்வாஹகனாய் நான க்ருதார்த்தனாயிருந்தபின்பு என்றபடி. உன்னை - கோவர்த்தநோத்தாரணசேஷ்டிதவிசிஷ்டனாயிருந்தவுன்னை, எங்குத்தலைப்பெய்வன் - எங்கே கிட்டப்புகுகிறேன், உன் க்ருபையொழியவெனக்கு வேறுகதியில்லையென்றபடி. தலைப்பெய்கை - கிட்டுகை. ॥௩॥

கொங்கலர் தண்ணந்துழாய்முடி - ஸௌரப்யாதிவிகஸித சீதளஸ்வபாவ தாவளியை முடியிலே யுடையவனான, கொங்கு - ஸௌரப, மாகவாதிப்ரவக ஸஹாஸ. அலர் - விகஸிதம், தண் - சீதளம், அம் - ஸுந்தரம். என்னுடைக்கோவலனே - என்னுடையகோபாலனே, உன்னழகையென் கண்களுக்கு ப்ரகாசிப்பித்த கோபாலனே யென்றபடி. எழில் - உஜ்ஜ்வலங்களான, நாநாவிதஸ்வரூபப்ரபஞ்சங்களான வென்றபடி, மூவுலகும் - மூன்றுலோகங்களும், நீயே. தச்சரீரகன் நீயேயென்றபடி. தச்சரீரங்களான வஸ்துக்களிலெல்லாம் ஸ்ருஷ்டியங்க ளொன்கைபிலே தாத்பர்யம். அங்கு அந்தலோகவைதாஸங்களிலும். உயர் - உத்க்ருஷ்டனான, ஜ்ஞாநஸ்வதேஜோபலாதிகளாலேயுத்க்ருஷ்டனானவென்றபடி, முக்கட்பிரான் - த்ரிநயநனாய்

மூ — வச்சிரக்கையிந்திரன் முதலாத்தெய்வம் நீ* கொங்கலர் தண்ணந்துழாய்முடியென்னுடைய கோவலனே* ||௪||
என்னுடைக்கோவலனேயென்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே* உன்னுடையுந்திமலருலகமவைமூன்றும் – பரந்*

ஆ—(எங்குத்தலைப்பெய்வன்) ப்ரஹ்மாதிஸகலஜந்துக்களுடைய ஸத்தாதிகளும் அவர்களுடைய ஸ்வரூபமும் த்வததீநமன்றோ, ஆதலால் ப்ராப்யத்தையும் போகமருளி யடியேனை யுன்றிருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்கிறார். |௪|

(என்னுடைக்கோவலனே) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸத்தாதிகள் த்வததீநமேயாகிலும் ஸ்வதேஹாதிஷு ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நீயே நிவர்த்திக்கவேணுமென்றொரு நிர்ப்பந்தமுண்டாகில் ஸர்வேச்வரனொருவனே ஸகல ஸம்ஸாரிகளுடையவும் ஸர்வவிஷயங்களிலும் ப்ரவணமான என்னுடைய ஸ்வாதந்த்ர்ய நிரஸனத்தைப்பண்ணி நிரதிசயதேஜோரூபமான திருநாட்டிலே யுன்னைக்கண்டு

✻நாலாம்பாட்டு.✻

இ— ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்த்யாதிகள் த்வததீநங்களென்னுமிடத்தை கீழ்ப்பாட்டிலே ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலுமந்த ஸாமாநாதிகரண்யத்தைச்சொல்லுகை புநருக்தியன்றோவென்ன? விஸாமாநாதிகரண்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாத்யாதியால்) எங்குத்தலைப்பெய்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதியால்) இதனால் கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ரஹ்மாதீநாம்ஸத்தாதிவம் த்வததீநமென்று சொன்னவிப்பாட்டிலே யவர்களுடைய ஸ்வரூபமும் த்வததீநமென்றுசொல்லிக்கொண்டு ஸாமாநாதிகரண்யத்தைப்பேசுகிறாரென்று ஸமர்த்திதமாகிறதே. ||௪||

✻ஐந்தாம்பாட்டு.✻

என்னுடையாருயிராரென்று தம்முடையவாத்மாவை ஸம்போதநத்தாலேசொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன? விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ப்ரஹ்மாதேதித்யாதியால்) இது ஆழ்வாரைக்குறித் தெம்பெருமானருளிச்செய்கிற வாக்யமாகச்சொன்னபடி. உண்டாகிலென்கிறதற்கு முடியாததுண்டோவென்கிறத்தோடே யன்வயம். த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரேத்யாதியால்) என்னுடையாருயிராரென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னுடையவாத்மாவென்று) த்ருதீயவாக்யத்தின் லக்ஷ்யார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்த்யேத்யாதியால்) அதற்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதி

ஶ— ஸம்ஹாரத்துக்குவகாரகனான சிவனும், முக்கண் பிரானென்கிற விடத்திலே ஸாமாநாதிகரண்யமேவமாடகாரமித்யர்த்தஃ. அவன் - அந்த ப்ரஸித்தனான, பிரமபெருமான் - ப்ரஹ்மாவாகிற ஸ்வாமியும், ஸர்வ ப்ரதிநீயான ப்ரஹ்மாவும், நீ, சதுர்முகனும் நீயென்றபடி, அவர்களுடைய ஸம்ஹாராதிகப்ரஜாபதிகாரங்கள் த்வததீநங்கள் என்றபடி. வெங்கதிர் - வெவ்வியதான கதிரையுடைத்தான, வெம் ஸ்வபம - உஷ்ணவாவி. கதிர - கிரணம், ப்ரஜ யருஷிபோலே ப்ரகாசவாஜ்யமான வென்றபடி. வச்சிரக்கை - வஜ்ரத்தைக்கையிலேயுடைத்தான, இந்திரன் முதலா - இந்த்ரன்முதலான, தெய்வம் - - தேவதைகளும் - நீ, தத்ஸ்வரூபனும் நீயென்றபடி. அவர்களுடைய வதிஸ்வபங்களும் த்வததீநங்களென்றபடி. நான் - சத்ருக்ஞனாகிறு மஞ்ஞனான், எங்குத்தலைப்பெய்வன் - எங்கே கிட்டப்புகுகிறேன், உன்னையிதிசேஷஃ. அந்தப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸாக்ஷாத்ஸ்வங்களைக் கொடுத்தாற்போலே யென்னுடைய ஸம்ரக்ஷணத்தையும் நீ தானே செய்தருளவேணுமென்று கருத்து. ||௫||

என்னுடைக்கோவலனே - என்னுடையகோபாலனே, ஸர்வக்களை மேய்த்து வாவென்று நியமிக்கலாம்படியான வாச்ரிதஸௌலப்யத்தை யெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனேயென்றபடி. என் - என்னுடைய, எனக்குன் ஸௌலப்யத்தைப்ரகாசிப்பித்தவனானவென்றபடி. பொல்லா - பொல்லாததான, துளையாததான வென்றபடி. அநாக்ராதமானவென்று தாத்பர்யம். கருமாணிக்கமே - நீலரத்நமே, அநாக்ராதமான நீலரத்நம் போலே அதிபோக்யமான வென்றபடி. உன்னுடையுந்தி - உன்னுடைய நாபியில், மலர் - பத்மத்தில், தாமரவபத்மத்திலேயுண்டானவென்றபடி. லோகங்களுடைய காரணத்ருஷ்ணனாயும்ப்ரவிசேஷணம் உலகம் - லோகங்களுடைய, அவை - ப்ரஸித்தங்களான, மூன்றும் - மூன்றுவிஷயங்களையும், ஸத்த்வப்ரதானத்தாலே திவ்யங்களான விஷயங்களை யென்றபடி. பரந்து - வ்யாபித்து, ஸாகல்யஸர்வவிஷயங்களிலு மத்யந்த ப்ரவணமாயிருந்து வைத்தேனென்றபடி. இதுக்கெங்கனே கொல்வந்தெய்துவரென்கிறத்தோடே யன்வயம். என்னு

மூ — உன்னுடைச் சோதிவெள்ளத்தகம்பால் உன்னைக்கண்டு கொண்டிட்டு* என்னுடையாருயிரார் எங்ஙனே கொல் வந்தெய்துவரே*

வந்தேய்ப்புமாறறியேன் மல்குநீலச்சுடர்தழைப்ப* செஞ்சுடர்ச்சோதிகள் பூத்தொருமாணிக்கஞ்சேர்வது போல்* அந்தரமேல் செம்பட்டோடடியுந்திகைமார்பு கண்வாய்* ||ரு||

ஆ — ப்ராவிக்கும்படி என்னை இவ்வாத்மாவுக்கு முடியாததுண்டோவென்று தம்மையநுஸந்தித்துக் கொண்டு சொல்லுகிறார்.

(வந்தேய்ப்புமாறறியேன்) ஸ்யாமளமாய் நீலமாயிருந்த தேஜஸ் ஸிலைத்தழைத்து சிவந்தவொளியைப்பூத் தொரு மாணிக்கங்கிடந்தாற்போலே திவ்யாவயவங்களாலும் வீதாம்பரமாக நிருபமாக ஸௌந்தர்யாதி லக்ஷ்மீவிராஜித வக்ஷஸ்ஸ்தலமும் விசாலநேத்ரமான ஆபரணங்களாலும் தீப்யமானனுமாய் ஸ்ரீபரமபதியாய்க் கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளுகிற வுன்னைக் ||ரு||

இ — (ஸ்யாமளதேஜஸ்ஸாலிப்பால்) எங்ஙனேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராவிச்சுமித்யாதியால்) என்னுயிரானென்கிற பதார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இம்மஹாத்மேத்யாதியால்) ||ரு||

✻ ஆரம்பாட்டு ✻

மல்குநீலச்சுடர்தழைப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்யாமேத்யாதியால்) செஞ்சுடர்ச் சோதிகள்பூத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிவந்தவித்யாதியால்) சேர்வதுபோலென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (கிடந்தாற்போலேயென்று) நீலாத்ருஷ்டாந்தத்தாலே ஸந்நிவேசமானவயவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) செம்பட்டோடித்யாதி சோதிவிடவித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வீதாம்பரேத்யாதியால்) வீதாம்பரனும் நிருபநாபிகமலனும் கரதலனும் ஸௌந்தர்யலக்ஷ்மீவிராஜித வக்ஷஸ்ஸ்தலனும் விசாலநேத்ரனும் ஸ்மிதவதனனுமென்கை. திருமார்பனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபதியாயென்று) உறையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கோயிலிலேயித்யாதியால்)

ஈ — உடையாருயிரார் - என்னுடைய ப்ராணனுக்குத் தாரகரானவர், அந்த ஸகலவிஷயங்களுக்கும் தம்மையே ஹேதுவாக ஸந்தித்து ப்ராணனுக்கு ஆதாரமாயிருக்கிறதாரகரானவரென்றபடி. இவர் தாரகரன்றோ, இவர் ஸாதிக்கமாட்டாத துண்டோவென்று தம்பாக்யத்தையநுஸந்திக்கிறபடி. உன்னுடை - உன்னுடைய தான, உனக்கே அஸாதாரணமான வென்றபடி. சோதிவெள்ளத்து - ஜ்யோதிஸ்ஸமூஹத்தை யுடைத்தான "தத்க்ஷராத் பரமே வ்யோமந் ஸ்தாநம் விஷ்ணோ: ப்ரதம்" என்கிறபடியே அதிதேஜிஷ்டமானவென்றபடி. அகம் பால் - அகத்தைப்பாலாகவுடையவனை, அகம் - ஸ்தானம். பால் - இடம் - அதிதேஜிஷ்டமான ஸ்ரீவை குண்டத்தை ஸ்தானமாகவுடையவனை வென்றபடி. உன்னை, இப்படிப்பட்ட ஸ்தானவிசேஷத்தையுடைய உன்னை வென்றபடி. கண்டு கொண்டிட்டு - ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிக்கப்பெற்று, எங்ஙனே கொல் வந்தெய்துவர் - எப்படிதான் வந்தடைவர், ஸம்ஸாரிகளாயிருக்கும் நமக்கு ஆசையுடையமட்டா னென்றபடி.

மல்கு - ப்ரவ்ருத்தமான, நீலச்சுடர் - நீலதேஜஸ்ஸானது, தழைப்ப - தழையாநிற்க, ஸகலதிக்குகளி லும் வியாபித்து ஸம்பரம்பாநிற்கவென்றபடி. இதுக்குச்சேர்வதுபோலென்கிறத்தோடேயந்வயம். செஞ்சுடர் - சி வந்தவர்ணத்தையுடையவையான, சோதிகள் - தேஜஸ்ஸுக்களை, காரணவஸ்துக்களான அவயவங்களை யென்றபடி. பூத்து - வ்யாபித்து, நீலதேஜஸ்ஸின் நடுவே நடுவே வ்யாபித்தாப்போலே காரணங்களை யுடைத்தாயென்றபடி. ஒருமாணிக்கம் - விலக்ஷணமான ஒரு நீலரத்னமானது, சேர்வதுபோல் - படுத்து க்கிடந்ததுபோலே, இதுக்கு உறையென்கிறதோடே யந்வயம். அந்தரமேல் - அனந்தன்மேலே, அனந்தம் - சேஷம், கபிபடத்திலென்றபடி. ஸரீரத்துக்கு ஸ்ப்ருஹணீயம். செம்பட்டோடு - சிவந்தபட்டோடே, சுபிரபவி ராஜமான வீதாம்பரத்தோடேயென்றபடி. அடி - திருவடிகளும், உந்தி - திருநாபியும், உந்தியென்று நா பிக்குப்பேர். காரணவஸ்துவாகையாலே நாபியையும் காரணங்களோடேகூடவெடுக்கக்குறையில்லை யிறே! கை - திருக்கைகளும், மார்பு - வக்ஷஸ்ஸ்தலமும், லக்ஷ்மீஸம்பந்தவிராஜிதமாகையாலே திருமார்பையுஞ் சிவந்தவஸ்துக்களோடே சேரவெடுக்கக்குறை யில்லையிறே! கண் - திருக்கண்களும், வாய் - திவ்யாதரமும், செஞ்சுடர்ச்சோதி - காரண வஸ்துக்களான ப்ரபைகளை, விட - ப்ரகாசிப்பியாநிற்க, உறை -

மூ— செஞ்சுடர்ச்சோதிவிடவுறையென்றிருமார்பனையே* [சு]
என்றிருமார்பன்றன்னையென்மலைமகள்கூறன்றன்னை*யென்றுமென்னாமகளையகம்பாற்கொண்டநான்முகனை*
நின்றசசிபதியை நிலங்கீண்டெயின்மூன்றெரித்த*

ஆ—சாணுதொழியில் யாசிக்கமாட்டுகிறிலேன், காண்கைக்கொருபாயமுங் காண்கிறிலேனென்கிறார். ॥சுஎ॥
(என்றிருமார்பன்றன்னை) உன்னுடைய சௌந்தர்ய வ்யூஹங்கள் ஸ்வாதீனமானாப்போலே ப்ரஹ்மாதிக

இ—வந்தெய்துமாறறியேனென்கிறவிடத்து லக்ஷ்மீவிசிஷ்டதாஸந்நமருளிச்செய்கிறார் (காணுந்தொழியில் த்ருஷ்டியால)
இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சாண்கைக்கு த்ருஷ்டியால்) ॥சுஎ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

என்றிருமார்பன்தன்னையென்று ஸ்ரீயபதித்வத்தை யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை ஸாமாநாதிகரண்யமென்னவிறுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமென்கிறார் (உன்னுடைய த்ருஷ்டியால்) சௌந்தர்ய வ்யூஹங்களென்றது அம்சவசாவம், சௌந்தர்யங்களும் வ்யூஹங்களுமென்றபடி. சௌந்தர்யவைத்தாலே திருமார்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமும் வ்யூஹங்களைத்தாலே நிலங்கீண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. ப்ரஹ்மாதிகளோடே ஸமேஸ்வரனுக்கு ஸாமாநாதிகரண்யநிர்தேசம் பண்ணியிருக்க விப்பாட்டிலுமப்படி ஸாமாநாதிகரித்துச்சொல்லுகை ஸாமாநாதிகரண்யமென்ன விறுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மத்ருஷ்டியால்) சௌந்தர்யவ்யூஹங்களுமென்றது - பஹுவ்ரீஹிஸமாஸம். அவர்களுடைய சௌந்தர்யங்கள் ஸ்வாதீநங்களென்கிற விவக்ஷத்தாலே மலைமகளித்யாதி சசிபதியையித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமும் வ்யூஹங்கள் ஸ்வாதீநங்களென்கிற விவக்ஷத்தாலே எயில்மூன்றித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. இங்கு ஸாமாநாதிகரண்யேந நிர்தேசிக்கப்படுகிற ப்ரஹ்மாதிகளை மலைமகளித்யாதியாலே ஸ்வலக்ஷ்மீஸம்ருத்திஸவ லக்ஷ்மீவிசிஷ்டர்களாக நிர்தேசிக்கையாலே இஸ்ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு அவர்களுடைய சௌந்தர்யம் ஸ்வாதீநமென்கையிலே தாத்பர்யஞ்சொல்லுகையிலும் எயில்மூன்றெரித்தித்யாதியாலே திவ்யாவதாரஹேதுவி

ப—கண்வளர்ந்தருளுமவனை, கோயிலிலேயென்றுகருத்து. என்றிருமார்பனை - என் மாதாவான பெரியபிராட்டியாரை வக்ஷஸ்ஸிலேயுடையரான பெரியபெருமாளையென்றபடி. வந்தெய்துமாறு - வந்துகிட்டுமுபாயத்தை, எய்துகை - கிட்டுகை, ஆறு - உபாயம். அறியேன் - நான்காணேன், நீயேயுன்னுபாயத்தைச் செய்தருளவேணுமென்றுகருத்து. ! சுஎ॥

என்றிருமார்பன்றன்னை - என்னைப்பெற்றதாயான பெரியபிராட்டியாரை வக்ஷஸ்ஸ்தலத்திலேயுடையவனை, தன்னையென்று ஸ்வாதந்த்ர்யமாம். என் - என்னுடையவனை, என்னுடையவனையென்றபடி. தன்னுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகத்தை எனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனையென்கை. மலைமகள்கூறன்றன்னை - பார்வதியை ஸரீரைகதேசத்திலேயுடையவனை, மலைமகள் - பார்வதீ, கூறு - பாகம், கூறிலேயுடையவன்-கூறன், பார்வதீஸஹிதனான ருத்ரசரீரகனையென்றபடி. என் - என்னுடையவனை, இது ஸகலஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கும் விசேஷணம். ஸமஸ்தஸ்வாதந்த்ர்யத்தை எனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனையென்றபடி. நாமகளை - ஸரஸ்வதியை, நா வென்று நாக்கு, மகள் - பெண், நாக்கிலேயிருக்கும்மகள் நாமகள். என்றும் - ஸர்வதா, அகம்பால - உள்ளே, அகம் - உள்ளு, பாலென்று ஸப்தம்யர்த்தம், தன் ஸரீரவிருத்துக்கு உள்ளேயென்றபடி. கொண்ட - வைத்துக்கொண்டவனை, ஸரஸ்வதியோடே நித்யஸம்ஸ்லிஷ்டனையென்றபடி. நான்முகனை - சதுர்முகனை, ஸமஷ்டிசேதநசரீரகனையென்றபடி. நின்ற - "ஸ்வஹாவஸிஷ்டஸம்ஹதி:" என்றிவர்களோடேகூடச் சொல்லலாமபடி நின்றவனை, சசிபதியை - இந்த்ரனான, தச்சரீரகனையென்றபடி. ப்ராப்யனான ஸுரர்களுக்கு அஸுரவிஷயங்களிலே விஜயம்பண்ணிவைக்கும விதாவைப்போலே தனக்குப்பிராட்டிபோல ப்ரஹ்மேந்த்ராதிகளுக்கு ஸம்ருத்தியைஸ்வஷீஹத்தைப் பண்ணிவைத்தவனையென்று பாவம். நிலங்கீண்ட - வராஹரூபியாய் பூமியை யெடுத்து. எயின்மூன்று - ப்ராகாரங்கள்மூன்றை, எயில் - ப்ராகாரம், லக்ஷணயா புரத்தைக்காட்டுகிறது. த்ரிபுரத்தையென்றபடி. எரித்து - ருத்ரரூபியாய்க்கொண்டு தஹித்து, புலன் - இந்த்ரியங்களை வென்றுதுறந்த - ஜயித்துத்துறந்தவனை, வெல்லுகை - ஜயிக்கை, ப்ரஹ்மசரீரகனைக்கொண்டு ஸ்வஷ்டாவ

மூ—வென்றுபுலன்றுறந்தவிசும்பாளியைக்காணேனோ ||எ||

ஆளியைக்காண்பரியா யரிகாணரியாயரக்கர்*ஊளையிட்டன்றிலங்கைகடந்து பிலம்புக்கொளிப்ப* மீளியம்புள்ளைக்கடாய் விறல்மாலியைக்கொன்றுபின்னும்*ஆளுயர்குன்றங்கள்செய்தடர்த்தானையுங்காண்டுங்கொலோ *||

ஆ—ருடைய ஸௌம்ய ப்ரவ்ருத்திகளும் ஸ்வாதீநம்; ஆனபின்பு என்னுடைய வைலக்ஷண்யமும் ஸ்வஸ்வரூபமும் ஸ்வதீநமும், இங்ஙனேயிருக்கச்செய்தே நீயோவென்னவைலக்ஷண்யம் செய்தருளுகிறதில்லை, நானினியுன்னைக்காணப்பெறுதே போமத்தனையாகாதேயென்கிறார். ||எ||

(ஆளிமை) ஆளியைக்கண்டகுதிரையைப்போலேயும், ஸிம்ஹத்தைக்கண்ட நரியைப்போலேயும் ஸமஸ்தரான ராக்ஷஸரெல்லாரும் பீதபீதராயூளையிட்டு லங்கையினின்றும் ரஸாதலத்திலே புக்கொளிக்கும்

இ—தத்வ்யாபாரங்களாலே அவர்களைவிசேஷிக்கையாலே தத்ஸ்வரூபவ்ருத்திகள் ஸ்வாதீநங்களென்கையிலே யிவ்விடத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகையுங் கூடுமென்றுகருத்து. விசும்பாளியையிதுக்குப் பூர்வ தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிதாதியால்) காணேனோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயிருக்கவிதாதியால்) ||எ||

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

ஆளியைக்காண்பரியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆளியையிதாதியால்) அரிகாணரியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸிம்ஹத்தையிதாதியால்) பிலம்புக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸாதலத்திலேபுக்கென்று) மீளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—யாதுமாக விஜயத்தைப்பண்ணினவனுனவென்றபடி. வ்யூஹ ஜயம்பண்ணினத்தையே தசஷயாதிவ்யாஜமாகச்சொல்லுகிறார். விசும்பாளியை - நாகாதிபதியை, விசும்பு - நாகம், ஜம்ஹூஸரீரகளுக்கொண்டு ஸ்வர்க்கத்தையாளுகிற ஸவேஸ்வரனையென்றபடி. ராக்ஷஸாதிகளுடைய நிரஸநாதிவ்யாபாரங்களும் ஸ்வாதீநங்களென்று பட்டதாத்பர்யம். காணேனோ - காணமாட்டேனோ, இப்படி வ்யூஹாதிஸர்வஜநஸாஜாத வைராக்ஷாரஸ்வவ்ருத்திநிவர்த்தகனானவன் என்காரியஞ்செய்யக்காணுமையாலே யினிநானவனை யிழந்துபோமித்தனையென்றுகருத்து. ||எ||

ஆளியைக்காண் - ஆளியைக்கண்டதான, ஆளியென்று யாளிக்குப்பேர். அதாவது - மஜவெலி யாயிருப்பதொரு ஜந்துவிசேஷம். பரியாய் - அஸ்வமாய், பரி - அஸ்வம், யாளியைக் கண்ட அஸ்வம்போலே அதிபீதரா யென்றபடி. மஜவெலியைக்கண்டால் அஸ்வம் நடுங்கும்படி சொல்லவேண்டாமிறே, அரிகாண் - ஹரியைக்கண்டதான, அரி - ஸிம்ஹம், நரியாய் - ஜம்புகமாய், காண்நரியென்கிறவிடத்தில் ணகாரநகாரங்களுக்கு ஏகாதேசம் ணகாரவணகாதேசம். ஸிம்ஹத்தைக்கண்டநரிபோலேபீதராயென்றபடி. "ஸரபேண யதாஸிம்ஹா ஸிம்ஹேந த்விரதாயதா ! த்விரதேநயதாவ்யாக்ரா: வ்யாக்ரேண த்வீபிநோயதா ! ததைவ ராக்ஷஸாபக்ந விஷ்ணுநா ப்ரபவிஷ்ணுநா" என்று ஜாம்பவஜ்ஜாம்பவிகளுடைய யுத்தத்திலே ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் சொன்ன த்ருஷ்டாந்தச்சாயையாலே சொல்லுகிறார். அரக்கர் - ராக்ஷஸரானவர்கள், ஸமஸ்தரான ராக்ஷஸர்களென்றபடி. அன்று - அந்தயுத்தகாலத்திலே, ஊளையிட்டு - பயாதிசயத்தாலே ஸ்வேதநூமாகக்கூப்பிட்டு, இலங்கைகடந்து - லங்கையை யதிக்ரமித்து, குளவிகள் கூண்டைவிட்டுப்பறந்து போமாப்போலே லங்கையை விட்டென்றபடி. பிலம்புக்கு - பிலத்தை ப்ரவேசித்து, உரகஜந்துக்கள் பயத்தாலே பிலத்தை ப்ரவேசிக்குமாப்போலே ரஸாதலத்திலே ப்ரவேசித்தென்றபடி. ஒளிப்ப - ஒளிக்கும்படி, இதுக்கடர்த்தானை யென்கிறத்தோடேயந்வயம். மீளி - ப்ரதாநமான, மீளியென்று ப்ரதாநவுக்குப்பேர். பக்ஷிகளுக்கு ப்ரதாநமான வென்றபடி. அம் - ஸுந்தரமான, அநேகஸூர்யர்க்கதுல்யதேஜஸ்ஸான வென்றபடி. புள்ளை - கருடனை, கடாய் - கடாவி, ஸவேகமாக நடத்தியென்றபடி. விறல்மாலியை - பராக்ரமவானான மாலியென்கிற ராக்ஷஸனை, ஸாகவார்த்திபலாஸாவ:. கொன்று. ஸம்ஹரித்து, பின்னும்- அதின்மேலேயும், ஆளுயர் குன்றங்கள்செய்து - ஆள்களாலே யுயர்ந்த குன்றங்களைச் செய்து, ராக்ஷஸர்களைக்கொன்றுராக்ஷஸர்களை பர்வதங்களாகக்குவித்தென்றபடி. அடர்த்தானையும் - இப்படி யவர்களை ஸம்ஹரித்த வவனையும், அடர்த்தானையுமென்கிறது வகாரராஸ்யத்தாலே யவனைக்காண்கை அதிதுர்லபமன்றோவென்று தோற்றுகிறது.

மூ—காண்டுங்கொலோநெஞ்சமே கடியவினையே முயலு* மாண்டிறன்மீளிமொய்ம்பிலரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து* - மீண்டுமவன்றம்பிக் கேவிரிநீரிலங்கையருளி* யாண்டதன்சோதிபுக்கவமரரரியேற்றினையே* ||கூ||

ஆ—படியாக ப்ரதிகூலர்க்கு ம்ருத்யுஸத்ருசரான பெரியதிருவடிதிருத்தோளிலேயேறி லங்கையைச்சென்றடர்த்து அதிவிஜயராக மரைநிருந்த ராமஸ்வாமிதனை ஸம்வேஸநமாகக்கொன்றருளினாப்போலே விரோதியான வென்னுடையபாவங்களையும்போக்கி யெனக்கென்றே தன்னைக்காட்டியருளுவதென்கிறார். ||அ||

(காண்டுங்கொலோ) பின்னையுங்க்ரூரகர்மத்திலேநிரதனாய் லீலா விபூதிஜாவிஷ்டனாய் ம்ருத்யுஸத்ருஶனுமாயிருந்த ராவணனுடைய காமோபகஸாதநத்தைப்பண்ணி அவனைக்கொன்றேமென்று திருவுள்ளத்திலேநொந்து அவன்றம்பியான ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கு லங்கைஸ்வாம்யத்தைக் கொடுத்தருளி மீண்டெழுந்தருளி ஸ்வர்கேஷுஜநித நிரவதிகவ்யஸநத்தாலே விநஷ்டப்ராயமான திருவயோத்யாநகரியிலுள்ள

இ—(ப்ரதிகூலர்க்கித்யாதியால்) கடாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருத்தோளிலேயித்யாதியால்) அடர்த்தென்றது - பீடித்தென்றபடி. விரலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (அதிவேகேத்யாதியால்) ராமியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (ராமீத்யாதியால்) பின்னுமித்யாதிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வேஸநமித்யாதியால்) ||அ||

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

கடியவினையேமுயலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) பின்னையுமென்றது - மிகவுமென்றபடி. ஆண்டிறலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வீர்யேத்யாதியால்) மீளிமொய்ம்பிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ம்ருத்யுவித்யாதியால்) அரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராவணனுடையவித்யாதியால்) அவன் தம்பிக்கேயென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவனைக்கொன்றேமித்யாதியால்) மீண்டுமாண்டென்றதயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மீண்டெழுந்தருளியித்யாதியால்) தன்சோதிபுக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய-

ப— காண்டுங்கொலோ - காணப்போமோ, அப்படியும் நமக்கொருகாலம் வருமோவென்றுகருத்து. ||அ||

கடியவினையே - க்ரூரகர்மங்களையே, ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளைப் பிரிகைத்துடக்கமான அதிக்ரூரகர்மங்களை யென்றபடி. ஏவகாரணத்தாலே ஸாநுகூலமேயுமில்லையென்று தோற்றுகிறது. முயலும் - அபிநிவேஶத்தோடே யாரம்பிக்கிறவனை, முயலுகை - அபிநிவேஶத்தோடே யாரம்பிக்கை. ஆண் - ஆண்மையிலே, ஸங்க்ரஸத்திலே யென்றபடி. திறல் - பராபிபவந ஸாமர்த்யத்தை யுடையவனை, திறல் - பராபிபவந ஸாமர்த்யம். ஆண்திறலென்று வ்யதிகரண பஹுவ்ரீஹி. ஆண்திறலென்கிற விடத்திலே டகாராதேஶ:. ஸங்க்ரஸத்திலே பார்த்தால் ஸகலபராஷாஹி ஸாவகனை வென்றபடி. மீளிமொய்ம்பில் - ம்ருத்யுவைப்போலே மிடுக்கையுடையவனை. மீளி - ம்ருத்யு, மொய்ம்பு - மிடுக்கு. இல்லென்று ஸப்தமீயம், ம்ருத்யுவைப்போலே அத்யந்தஶக்தியை யுடையவனை வென்றபடி. அரக்கன்குலத்தை - ராக்ஷஸனுடையகுலத்தை, ராவணனுடைய ப்ராதாவானகும்பகர்ணனும் இந்த்ரஜித் ப்ரஹஸ்தி ப்ரதானனுமான குலத்தைஎன்றபடி. தடிந்து - சேதித்து, தடிகை - சேதிக்கை. அவன்றம்பிக்கே - அவனுடையதம்பிக்குத்தானே, விபீஷணாழ்வானுக்கென்றபடி. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்குலங்கைஸாம்ராஜ்யங்கொடுத்த அவனநாகுலனா யிருந்தானென்கிற வித்தாலே யன்று. ராவணனைக் கொன்றேமே யென்று திருவுள்ளத்திலேநொந்து இனியவன்றம்பிக்காகிலும் ராஜ்யத்தைக்கொடுக்கவேணுமென்றுபார்த்து நம்முடைய ஸாம்ராஜ்யத்தாலேயிவனவன்றம்பியா யிருக்கப்பெற்றோமென்றிவ்வாகாரத்தாலேயென்றுகருத்து. விரிநீர் - விஸ்த்ருத ஜலத்தையுடைத்தான, அதிவிததஸமுத்ர பரிவ்ருதமான வென்றபடி. இலங்கை - லங்கையை, அருளி - கொடுத்தருளி, மீண்டுமாண்டு - பின்னையும் பரிபாலநம்பண்ணி, ராவணவதாநந்தரம்மீண்டெழுந்தருளி திருவயோத்யையிலே ஸகலஜநங்களையும் பதினோராயிரமாண்டு பரிபாலநம்பண்ணி யென்றபடி. தன்சோதி - தன்னுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸை, அப்ராக்ருதமான தன்னுடைய பரமபதத்தையென்றபடி. புக்க - "விவேஶ வைஷ்ணவம் தேஜஸ்ஸஶரீரஸஹாநுக:", என்கிறபடியேயெல்லாரையுங்கூட்டிக்கொண்டு ப்ரவேஶித்தவனை, அமரரரியேற்றினை - அமரருடைய ஶ்ரேஷ்டத்தை, அரி - ஸிம்ஹம். ஸிம்ஹமென்றபடி. ஏறு - வ்ருஷபம்,

மூ— ஏற்றருமவைகுந்தத்தையருளுநமக்காயர்குலத்** தீற்றிளம்பிள்ளையொன்றாய்ப்புக்குமாயங்களேயியற்றி*கூற்றியல்கஞ்சனைக்கொன்றைவர்க்காய்க்கொடுஞ்சேனைதடிந்* தாற்றன்மிக்கான்பெரியபரஞ்சோதிபுக்

இ— ஸ்தாவரஜங்கமாத்மகமான ஸஜாதீயவிஜாதீயத்தையும்ரக்ஷித்தருளி அவர்களையுங்கூடக்கொண்டு திருநாட்டிலேயெழுந்தருளி திருமாமணிமண்டபத்திலேயபர்வருமமரர்கள்நடுவே ப்ரதிகூலநிரஸநஜமான ஜயத்தோடேகூட வெழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பை நெஞ்சேநாமுமொருநாள் காணவல்லோமோவென்கிறார். ௯

(ஏற்றரும்) ஸ்ரீநந்தகோபகுமாரனாய்வந்துபிறந்தருளி திண்கொளசுரரைத்தேயவளர்ந்தருளி ஸாமாந்யவ்யாஜேந போய்ப்புக்கு ப்ரதிகூலனானகம்ஸனை வஞ்சித்துக்கொன்றருளி பின்னை பாண்டவர்களுக்காக தத்ப்ரதிகூலனான துர்யோதநனையும் க்ரூரனானவனுடைய ஸேநையையும் நிஶ்ஶேஷமாக நஶிப்பித்து பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யத்தைக்கொடுத்து பின்னையுமவர்களுக்கொன்றும செய்யாதானாய்த் திருநாட்டிலே

இ—மருளிச்செய்கிறார் (அவர்களையுமித்யாதியால்) அமரரரியேற்றினையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமாமணியித்யாதியால்) காண்டுங்கொலோநெஞ்சமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சேயித்யாதியால்) ௯

பத்தாம்பாட்டு.

ஆயர்குலத்தீற்றிளம்பிள்ளையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீநந்தேத்யாதியால்) மாயங்களேயியற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திண்கொளித்யாதியால்) அஸுராஸ:, திண்கொள் - திண்மையைக்கொண்டிருக்கிற, வஜ்ரகோடிகடிநகாத்ரரானவென்றபடி. அசுரரை - அஸுரரை, ப்ரலம்பதேநுகாதிகளை, த்ருணாவர்த்த ஶகடாஸுரர்களையென்றபடி. தேய - க்ஷயிக்கும்படி, வளர்ந்தருளி - அவர்களைக்ஷயிக்கப்பண்ணிக்கொண்டே வளர்ந்தருளியென்றபடி. ஒன்றாய்ப்புக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யாஜேத்யாதியால்) கூற்றியல்கஞ்சனைக் கொன்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலனானவித்யாதியால்) ஐவர்க்காய்கொடுஞ்சேனைதடிந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னைபாண்டவர்களுக்கித்யாதியால்) ஆற்றன்மிக்கானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாண்டவர்களுக்குராஜ்யத்தையித்யாதியால்) பெரியவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்)

பப— ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே பேற்றினையென்று பாடமாயிருக்கும், நித்யஸூரிகளுடைய ஸிம்ஹஶ்ரேஷ்டத்தையென்றபடி. ராவணாதி ப்ரதிகூலநிரஸநஜநிதஹர்ஷாதிஶயாநுவ்ருத்தியாலே நித்யஸூரிகள் நடுவே ஸிம்ஹமாநம்போலே த்ருப்தனாயெழுந்தருளியிருக்குமவனை வக்ஷ்யதித்திருமகனையென்கை. நெஞ்சமே - என்னுடைய மநஸ்ஸே, ஸம்போதநம். காண்டுங்கொலோ - காண்போமோ, காணமாட்டோமோவென்றபடி. ௯

ஆயர்குலத்து - கோபர்களுடைய குலத்திலே, ஈற்றிளம்பிள்ளை - ஈன்றப்பட்ட பாலகுமாரனை, ஈன்றுகை - ஜநிக்கை, இது க்ருஷ்ணனுக்கு விஶேஷணம். மாயங்களேயியற்றி - ஆஶ்சர்யங்களையே ப்ரவர்த்திப்பித்து, இயற்றுகை - ப்ரவர்த்திப்பிக்கை, பூதநாத்ருணாவர்த்த ஶகடாஸுர நிரஸநாதிகளான ஆஶ்சர்யங்களையே நடத்தியென்றபடி. ஒன்றாய்ப்புக்கு - ஒருவ்யாஜத்தாலே ப்ரவேஶித்து, தநுர்யாகத்துக்கு வருகிற ஸாமந்தர்களோடே தானும் ஸாமாந்யவ்யாஜத்தாலே ஸபையிலே ப்ரவேஶித்தென்றபடி. கூற்றியல் - ம்ருத்யுஸ்வபாவனை, கூற்றம் - ம்ருத்யு, இயல் - ஸ்வபாவம். ம்ருத்யுவுக்கு ஸ்வபாவமாவது ப்ராணனையும் தேஹத்தையும் பிரிக்கையிறே. ஸ்ரீவஸுதேவதேவகிகளுக்கு ப்ராணபூதனான தன்னை யவர்கள் பக்கல் நின்றும் பிரிக்குமவனையென்றபடி. கஞ்சனை - கம்ஸனை, கொன்று - ஸம்ஹரித்து, ஐவர்க்காய் - பஞ்சபாண்டவர்களுக்காக, ஸர்வவிதபாந்தவமவர்களுக்காயென்றபடி. கொடுஞ்சேனை - கொடியதான ஸேநையை, க்ஷத்ரியங்களான துர்யோதநாதிஸேநைகளையென்றபடி. தடிந்து - நஶிப்பித்து, ஆற்றன்மிக்கான் - பொறுமைவிஞ்சினவனை, ஆற்றல் - பொறுமை. நாம் பாண்டவர்கள்கார்யமெல்லாம் ஸாதித்துக் கொடுத்தோமென்று மதித்தனாகாதே „ருணம் ப்ரவ்ருத்தமிவமே" என்கிறபடியே யிவர்களுக்கொன்றும் செய்யாதானாயிருக்குமவனையென்றபடி. பெரிய - ஸர்வஶ்ரேஷ்டமான, பரஞ்சோதி - பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸை, ஸ்ரீவைகுண்டத்தையென்றபடி. புக்க - ப்ரவேஶித்தவனை, பூபாராவதாரணாநந்தரமெழுந்தருளினவனை, அரி - ஹரியானவன்

மூ— கவரியே* ॥ம॥

புக்கவரியுருவா யவுணனுடல்கீண்டுகந்த*சக்கரச்செல்வன்றன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* மிக்கவோராயிரத்து ளிவைபத்தும்வல்லாரவரைத்*தொக்குப்பல்லாண்டிசைத்துக் கவரிசெய்வரேழையரே* ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— போய்ப்புக்கருளின பரமபதநாதனே அத்யந்தஸ்ராவ்யமானதிருநாட்டை நமக்குந்தந்தருளுமென்று தம்திருவுள்ளத்தையாஶ்வஸிப்பிக்கிறார். ॥ம॥

(புக்கவரியுருவாய்) ஸர்வாஶ்சர்யமாம்படி நரஸிம்ஹரூபமான ஸிம்ஹவிக்ரஹனாய்ப்புக்கு ஹிரண்யனைப்பிளந்தருளி ப்ரஹ்லாதனுக்குத் தத்க்ஷணப்ரத்யக்ஷனாய் நிரஸ்தநிகில ஸகலவிரோதியாய ஸம்ஸ்த்தவிஸ்வஸ்ரஷ்டாவாய் ஸ்ரீசக்ரதரனான ஸர்வேஶ்வரனைக் குறித்து அருளிச்செய்ததான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரதிபாதகமாய் ப்ரதிபாதகத்திலும் உத்க்ருஷ்டமான திருவாய்மொழியி லித்திருவாய்மொழிவல்லார்க்கு ஸமஸ்தவிபவமெய்யுமுக்க ஸௌகரராயிருப்பாரெல்லாரும், திறந்திறமாக ஸர்வவிதஶேஷவ்ருத்திகளும் பண்ணுவார்களென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— ஏற்றருமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அநாஸ்வாத்யமானவென்று) வைகுந்தத்தையருளும்நமக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டைநமக்குமித்யாதியால்) இத்தாலித்திருவாய்மொழியில முதலிரண்டுபாட்டுகளாலே ப்ராப்யனைவென்று சொல்லுமிடத்தைச்சொல்லி மேலெந்துபாட்டுகளாலே ப்ராபகனைவென்னுமிடத்தைச்சொல்லி சரமஶ்லோகமிரண்டுபட்டாலே யவனுடைய விரோதிநிரஸநபரத்வத்தையுஞ்சொல்லி யிப்பாட்டிலே யிப்படியிருக்கிறவனே நமக்கபிமதத்தைச்செய்தருளுமென்று தம்முடையதிருவுள்ளத்தை யாஶ்வஸிப்பிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸித்திதெ. ॥ம॥

✳ நிகமனம். ✳

புக்கு அ அரியுருவாயென்று பதச்சேதம்பண்ணி அ அரியுருவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாஶ்சர்யமித்யாதியால்) அவுணனுடல்கீண்டுகந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹிரண்யனைமித்யாதியால்) சக்கரச்செல்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சக்ரதரேத்யாதியால்) மிக்கவோராயிரத்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபாதகத்திலுமித்யாதியால) ஏழையரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால) தொக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திறந்திறமாகவென்று) பல்லாண்டித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவித்யாதியால்) ॥

ஸ— க்ருஷ்ணனவனென்றபடி. ஏற்றரும்- ஏறுகைக்கருமையான, ஸ்வக்ருபையொழிய அநாக்ராதமான வென்றபடி. வைகுந்தத்தை- ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, நமக்கருளும்- அவன் க்ருபையொழிய வேறுபாயமில்லாத நமக்குத் தந்தருளும். ॥கட॥

அ அரியுருவாய் - அந்த நரஸிம்ஹவுருவாய், ப்ரஸித்தமான ஸிம்ஹரூபத்தையுடையனாய் யென்றபடி. அ என்று ப்ரஸித்தவாசகம். அநந்தரவிக்ரஹரூபனாயென்கை. புக்கு- ஸத்ருவிஷயத்திலே ப்ரவேசித்து, அவுணனுடல் - ஹிரண்யனுடைய ஶரீரத்தை, கீண்டு - பிளந்து, உகந்த - ஸ்ரீநரஸிம்ஹவிரோதிநாஶத்தாலே ப்ரஹ்ருஷ்டனான, சக்கரச்செல்வன்றன்னை - சக்ரபாணியான ஸ்ரீமானை. ஶாகவாக்ஷிகர்வஸாத ஸ். தன்னை யென்று - ஸாமிநாராயணாயநம:. குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன - ஸ்பஷ்டம். மிக்க - அதிஶயிதமான, ஸமஸ்த ப்ரதிபாதகமாகையாலே அதிஶயிதமான வென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயமான, ஆயிரத்துளிவைபத்தும் - ஸ்பஷ்டம். வல்லாரவரை - அப்யஸிக்கவல்லவர்களை, ஏழையர் - பெண்களு, ஸமஸ்தவிபவமெய்யுமுக்க ஸௌகர்யங்களாய் ஸமஸ்த கிங்கர ஸௌலப்யங்களாயிருக்கிற நித்யஸூரிகளென்றபடி. தொக்கு - ஸம்ஹிதைகளாய், தொக்குதல் - ஸம்ஹிதவித்தல். பல்லாண்டு - மங்களாஶாஸநமா யெங்களை, இசைத்து - பாடி, கவரி - சாமர வீஜநத்தை, ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையு மென்றபடி. செய்வர் - பண்ணுவர்கள். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநபோகயிஸ்ரீமதேவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாயநம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(பாமருமூவுலகம்.)

நாபீபத்மோத்பவத்வாத் விபுதஹஜநீபாம்ஸவி ஹாரஸஹுவாஞ

த்ராணாத்ஸர்வ்வஸ்யஸர்வோத்தாரநிபத்தநத்வாஸம்ஸ்ரிதஸவ்யஹாரவாத் ।

ஸுஹ்ருத்யாவதீரக்ஷாதிஸம்ஹாரநிரஸநாத் தாரக்ஷோநஜஸ்வாத்

ஸீயாத்த்ராவஹாரீஹவதிஸஹஸ்வாநித்யாஸ்ஸ்ரஸி: ॥௮௯॥

(நாபீபத்மோத்பவத்வாத்) பாமருமூவுலகம்படைத்த பற்பநாபாவோ- ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஹேதுவான திருநாபீகமலத்தாலே யுஜ்ஜ்வலனாகையாலும், (விபுதஹஜநீபாம்ஸவிஹாரவாத்) அரனுன்முகனேற்றுஞ் செய்யநின்றிருப்பாதத்தை - ப்ரஹ்மாதிகர்களாலே ஸேவ்யமான திருவடிகளை யுடையனாகையாலும், (தாரணாத்ரார்ணவேஷ்ட்ருஃ) காத்தவெங்கூத்தாவோமலையேந்தி - கோவர்த்தநத்தையெடுத்து கோகுலத்தை ரக்ஷிக்கையாலும், (ஸர்வஸ்யோத்தாரநிபத்தநத:) எழில்மூவுலகுநீயேயித்யாதி - ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் ஸ்வஸ்வாதீநப்ரவ்ருத்திகளாக்கையாலும், (ஸம்ஸ்ரிதஸவ்யஹாரவாத்) என்னுடைக்கோவலனே - க்ருஷ்ணனுபவதரித்தாஸ்ரிதர்க்கு ஸுலபனாயிருக்கையாலும், இத்தாலேதானே மேலிற்பாட்டில் என்றிருமார்பனையென்று ஸம்ஹ்ருதஸ்வதோஸ்யஸௌலப்யத்துக்கு ஹேதுவாகச்சொல்லப்படுகிற 'லக்ஷ்மீஸம்பந்தமுங்கூட' மாயிற்றென்று திருவுள்ளம். (ஸுஹ்ருத்யாவதீரக்ஷாத்) நிலங்கீண்டெயின்மூன்றெரித்தித்யாதி - 'விஷ்ணுப்ரஸாதஸம்பவ:' இத்யாதிகளிற்படியே ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை விசேஷித்தநிர்மித்து அவர்கள்துடங்கின த்ரிபுரஸம்ஹாராதிகளைத் தலைக்கட்டி அந்தந்தவாபத்துக்களினின்றும் விடுவிக்கையாலும். (ஸம்ஹாரநிரஸநாத்) ஆனியைக்காண்பரியாயித்யாதி- விரோதிகளானவஸுரர்களை யோரிடத்திலும்தரிக்கவொட்டாதே நிரஸிக்கையாலும், (தாரக்ஷோநஜஸ்வாத்) அரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து மீண்டுமவன்றம்பிக்கே விரிநீரிலங்கையருளி - துஷ்ப்ரக்ருதியான ராவணனை ஸபந்துதிர்களோடேகூட ஸம்ஹரித்து ஸத்ப்ரக்ருதியான விபீஷணாழ்வானுக்கு லங்காராஜ்யத்தைக்கொடுத்துரக்ஷிக்கையாலும், இவற்றாலேதானே மேலிற்பாட்டிலே பக்தஸுலபமாய் ஐவர்க்காய் கொடுஞ்சேனைதடிந்து என்றுசொல்லுகிற துஷ்டப்ரக்ருதிகளான துர்யோதநாதிநிரஸநபூர்வகமான பாண்டவரக்ஷணமுபலக்ஷிதமென்றுகருத்து. இப்படிகளாலே யெம்பெருமான் ஸ்வாஸ்ரிதர் தன்னை யநுபவிக்கப் பெறாதே கூப்பிடுகிறவற்றைப் பரிஹரியாநிற்கிறானென்று "பாமருமூவுலகம்" என்கிறதசகத்தாலே யாழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார். ॥௮௯॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❋ ✳ ❋

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(ஏழையராவி) இப்படி யெம்பெருமானுடைய வாஸ்ரிதவாத்ஸல்ய ப்ரகாசநஸம்பாதநத்தாலே ஸ்வாபேக்ஷிதத்தைச்செய்தருளுமென்று ஆஸ்வஸ்தரானவாழ்வார், அவன் செய்தருளாமையாலே, பின்னையுமவனோடேஸம்ஸ்லேஷிக்க வாசைப்பட்டு, தத்ஸௌந்தர்யாநுஸந்தாந ப்ரகர்ஷஜநிததத்ஸாக்ஷாத்காரராய், தத்ஸம்ஸ்லேஷ

❋ ஏழாந்திருவாய்மொழி. ❋

இ— ஏற்றரும் வைகுந்தத்தையருளும் நமக்கென்றிப்படி யாஸ்வஸ்தரான வாழ்வார் அநந்தரமே யித்திருவாய்மொழியிலே வ்யஸநதசையிலேபோலே விரஹிணியான பிராட்டியினுடைய பாசுரங்களைப்பேசுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) அநுஸந்தாநத்தாலேயென்கிறதுக்கு ஆஸ்வஸ்தரான வென்கிறத்தோடே பந்தம், தத்ஸாக்ஷாத்காரராயென்று ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரத்தைச்சொன்னபடி

மூ— ஏழைபராவியுண்ணுமிணைக்கூற்றங்கொலோவறியேன்* ஆழியங்கண்ணபிரான் திருக்கண்கள்கொலோ

ஆ— உபேதராய். ஸாக்ஷாத்க்ருத ஸ்ரமணீய திவ்யாவயவங்களாலே விஶ்லேஷதராய்க்கொண்டு ஈடுபா வஶத்தாலே கூப்பிடுகிறார். ஸம்ஶ்லேஷ ஸம்ஶ்லேஷாவெகரியதிகாரஜ ப்ராணாபஹாரி த்ரவ்யமோ? அன்றியே ஸ்ரமணீய விகஸித ஸக்ஷாத்காரமான எம்பெருமானுடைய திருக்கண்கள்கொலோ அறிகிறிலேன், அப்போதலர்ந்த தாமரைப்பூப்போலே சூழவந்து தோன்றி என்னை வாயி யாகின்றன, தோழியர்காள் அன்னையென்றும் உதவேமெபட்ட பிறகே ஞாநேதயென்று "ஸாராமேஸாரஞ்ச

இ— ஸங்கல்பேஷமென்றது-ஜாஸ்ரா ஸம்ஶ்லேஷத்தையென்றபடி. ஸாக்ஷாத்க்ருதாக்ஷீணிமென்றபடி. இத்தாலே ஸமணவிஸமமென்னும் ஹ்ருதயமான இந்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரகிவாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. ஆறாலே யங்கோனமேயா வன்னைமீர்காட்டிவித்திருவாய்மொழிக்கு விஶேஷமிதென்னில், அதிலே ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்களிரண்டும் ஸமமாயிருக்கும். இதிலே சவுஹ்ருதம் ப்ரஶமயிகமாயிருக்கும். இவ்வகைக்குவிஶ்லேஷதராயென்கிறவஶத்தாலே ஸூசிதம். ஏழைபராவியுண்ணுமிணைக்கூற்றங்கொலோ என்றெம்பெருமானுடைய திருக்கண்களை த்ரவ்யங்களாகச்சொல்லுகையாலே ஈஶ்வரவிஶ்லேஷமும் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. (ஈக்ஷணமேஶேஷத்ருஷ்டி) ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸாக்ஷாத்காரமாகத் தம்முடைய நெஞ்சிலே வந்துதோற்றுகிறவவனுடைய திவ்யாவயவஶோபைகளாலே விஶ்லேஷதரான வாழ்வார் தம்முடையவாகிலைபக்கண்டு நிவிஷ்ணரான ஸமஸ்தத்துக்களுக்கும் வாயல்களுக்கும் தமக்கும்நடக்கிற விதஶமேஸயத்தாமாவிஷ்கரித்துக்கொண்டலற்றுகிற ப்ரகாரத்தை விரஹிணியான வொருபிராட்டியினுடைய பாசுரங்களாலே பேசுகிறாரென்றபடி.

முதற்பாட்டு.

ஏழையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமேதத்ராஷியால்) ஆவியுண்ணுமிணைக்கூற்றங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராணஹாத்ராஷியால்) ஆழியங்கண்ணபிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரமணீயத்ராஷியால்) வெகமாவெகநரையகப்படுத்தவல்ல கண்ணாலேயாகையாலே தன்னையகப்படுத்தினகண்களை மற்றையவயவங்களுக்கு முன்னே யநுபவிக்கிறாரென்று கருத்து. தாமரைநாண்மலரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்போதித்ராஷியால்) தோன்றுங்கண்டீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோன்றிபித்ராஷியால்) தன்னுடைய வக்ஷஸ்வரூபத்தை நிஷேதிக்கக்கடவரான தோழிமார்க்கு மன்னைமார்க்கும் தன்னுடையவ்யஸநங்களைச் சொல்லுவானேனென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (ஸாராமேஶத்ராஷியால்) அவனைப்பிரிந்திருக்கமாட்டாதே வபலமெழுடமைவியள்

ப— ஏழைபராவி - ஏழைகளுடைய ப்ராணனை, ஏழைகள் - அபலைகள், அபலை பக்கலிலே யாசையுத்தைபண்ணி அவனைக்கிடையாவிடில் தரிக்கமாட்டாத அபலைகளுடைய ப்ராணனையென்றபடி. இவை அபலைகளையே நாசநவிகிறன வத்தனையொழிய இச்சாவஶத்தை புண்டாக்கின வவனையும் இவனையொண்டா வென்று மீட்கப்பார்க்கிற வன்னைமுதலானேரையும் கிட்டுகிறதலை. அவனையும நமைப்போலே நலிந்ததாகில் இவைபடுத்துகிற பாட்டை யறிந்து நம்பக்கலிரங்காநே. அன்னைமுதலானேரைநலிந்தாகில் அவர்களு மிவளைபடுகிறதெல்லாம் யுக்தமென்றிரார்களோவென்று கருத்து. உண்ணும் - முடிக்கக்கடவதாயேழையரைநலிவுமிடத்திலும் அவர்களுடைய தேஹமுமிந்த்ரியமு மிருந்தபடியே யிருக்க ஸாரமாம்போலே ப்ராணனையே உண்கிறனவென்று கருத்து. இணை - அவையொ, இவை ப்ரஸ்பரம ஸங்கேதம் பண்ணிக்கொண்டு வந்தாப்போலே யிருக்கிறனவென்றுகருத்து. கூற்றங்கொலோ - த்ரவ்யங்களோ, கூற்றம் - த்ருவ்ய, கொலோ வென்றவ்யயம் ஸம்ஶயார்த்தம். அறியேன் - நிரூபிக்கமாட்டுகிறேனில்லை, இவை த்ரவ்யங்களாகி லிப்படி உஜ்ஜ்வலங்களாயிருக்குமோவென்றுகருத்து. அன்றியேயென்று ஒருவ்யாக்யானம். ஆழியங்கண்ண - ஸமுத்ரத்ருஶங்களாய் ஸௌந்தர்யங்களானகண்களையுடையவனே, ஆழி - ஸமுத்ரம், அம் - ஸௌந்தர்யமான, கண்ணுடையவன் கண்ணன், கண்ணபிரானென்று ஸமாஸம். க்ஷீரஸமுத்ரங்கள்போலே ஸ்ரமணீயதவிஸ்ரமஶீதள உபாயமுங்களாய் அதிஸௌந்தர்யரஸங்களான திருக்கண்களையுடையவனென்றபடி. பிரான் - முன்பெனக்கு வியபனென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்துபகரித்த க்ருஷ்ணனுடைய, திருக்கண்கள்கொலோ - திருக்கண்தானோ, அறியேன் - அதுவும் நிரூபிக்கமாட்டுகிறிலேன்,

ஈடு — அறியேன் - ஆழ்ந்தாரென்று நான்மறைகள் போல யாதாகிலும் ஒன்றும் தெரியாதபடி சொல்லுகிறார்கள் என்னைச் செய்வித்த துயராட்டியேனை. ௧

ஆறாயிரப்படி - ப்ரியமின்றி என்னைச் சொன்னதைச் சொல்லிக்கொண்டும் நாய்ச்சிமார்க்கு மேனிமுகம் மேம்பட்ட கொழுந்தோ அறியேன்.

ஆறு — ஸர்வேச்வரனுடைய ஸௌந்தர்யம் ஐச்வர்யத்தில் ஏற்பட்டதோ காப்பிட்டாற் போலே கூப்பிடுகிறார். ௨௦

(ஆறாயிரப்படி) ஸர்வேச்வரனாமத்தான் முகத்திருக்கிறபடி தாமரையுடைய கொடியுடனே அறிக்கை அதிருடையக் கூடுந்தோ அதுவுமன்று, சுட்டிய வெண்ணையுண்டான் திருமூக்கு அந்தமில

ஈடு — அவனுடைய திருமுகத்தழகை மிகவுமிதனைக் கொண்டுபோகுதைபோலே பித்தேறியுயர்த்திலேபிவ ருடையது உபமானப்பட்டு வாயு விஷயத்தெல்லாந்தக்கது ஸௌந்தர்யாதிகளுக்கு நிருத்தான் ஸகலகா ரணமாகமாட்டாதே பாதகமான ப்ரதேசத்தை ப்ரயோஜனமாகயதைப் போலே கண்முன்னே வந்து நின்றாப்போலே ஸாக்ஷாத்காரமாய்க்கொண்டவழகு ஸ்நிக்தமாகிக்கத் தானேத்தென் தோற்றி நிற்கிறவள் கிட் டச்செல்ல, நினைத்தபடி ஸம்ச்லேஷிக்கப்போகாமையாலே நடுக்கடலிலே புகப்பட்டாற் போலே ஸம்ஸாரிகா ளேயாய் உபாயமுபேயமேயாய் உஜ்ஜீவநங்களைப் பெறாமல் நினைத்து முறையிடுகிறாளென்று கருத்து. ௧

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

மாட்டியரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமான்யத்தாலே) ஸாமான்யத்தையே தன க்கு உபகாரகமாக உடைத்தாய்க் கொண்டேன்றபடி. இதுமேற்ச் சொல்லுகிறது. த்ருதீயபாதத்தில ஹி தோதாஹரணமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவெண்ணெயினுடைய விக்ரஹத்தால்) மாட்டியவிக்ரஹத்துக்குத் தாத்பர்ய

ஈடு — இவையவனுடைய திருக்கண்களாகி விப்பிரலம்பங்களாயிருக்குமோ, ரூபலாவண்யங்களை ன்றோ அவனுடைய திருக்கண்களென்று கருத்து. இப்படி வாயகங்களாலவற்றில் அசப்படாதேசப்பிப்போ லேயென்ன? சொல்லுகிறாள். தாமரை நாண்மலர் போல் - தாமரையத்தினுடைய வஹிநவவைலக்ஷண்யம்போல, நாள் - அபிநவம், நாண்மலரென்கிறவிடத்திலே ஸாமான்யங்காமெறவேற ஸகாரமெளம். சூழவும் - சுற்றி லும், சேவைபாக்யத்தின்று பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம்பெருமானையாயிருந்தாப்போலேயிருக்கிறது. ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே தப்பிப்போகலாகிலன்றோ வென்னெனக்கண்டாலுந் தப்பிப்போகலாவதென்று கருத்து. வந்துதோன்றும் - வந்து தோன்றுகின்றது, வர்த்தமானநிர்த்தேசம். கண்டீர் - கண்டீர்களோ, உ ங்களுக்குத் தோற்றுகிறதிலையோவென்றுகருத்து. தோழிமார்காள் - ஸகிகாள், அன்னையீர் - தாய்மார்காள், துயராட்டியேன் - துக்கங்களையுடையவளானநான், துயர் - துக்கம், துயரையுடையவள் துயராட்டி. இ ஸம்பந்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளுமபோது துயராட்டியேனென்று ஸஹஜமாயிருக்கும். துக்கமே வடிவெடுத்தவனாநானென்றபடி. என்செய்கேன் - என்னசெய்யக்கடவேன், இந்த துக்கத்துக்கு என்ன பரி ஹாரமபண்ணக்கடவேன், தோற்றுகிற திருக்கண்களை மறைக்கமாட்டேன் கிட்டியநுபவிக்கவுமாட்டே னென்றபடி. ௧

மாட்டியர் - மாட்டிலேயுயராகின்ற, மாடு - பரிஸரம், ஸமீபத்திலே ஸகாரம் நிகும் - கீர்ணாசயம மல வரிஸரத்திலே அந்த கீர்த்தமேயைசாத்தாலே ஸௌந்தர்யத்துக்குக்கொடி வளரும்போலே திருக்கண்களின் பரிஸரத்திலே வளராநின்ற வென்றபடி. கற்பகத்தின் - கல்பகத்தருவினுடைய, கல் லிபோ - கொடிபோ, கொழுந்தோ - உதாரமோ, ஸ்ஜாதமாக நீண்டிருக்கையாலே கொடியென்னவுமாம், ஸ க்லீஷ்டமாகவுமாய் காம்யமாயிருக்கையாலே கொழுந்தென்னவுமாமென்று கருத்து. அறியேன் - ஸ்வ ரூபம், என்னெஞ்சிலே தோற்றுகிற விஷயத்துக்கு கல்பகமோ, அதின் கொழுந்தோ, அறியேனென்று விசா ரம். ஈட்டிய - திரட்டின, ஈட்டுகை - திரட்டுகை, கடைந்தெடுத்து திரட்டி வைத்ததான வென்றபடி. க்ருஷ்ணனுக்கு முக்கைக்கட்டி - மண்டி உண்ணலாம்படி திரளாயிருந்ததான வெண்ணை. வெண்ணெயுண்டான் திருமூக்கு - வெண்ணெயையுண்டவனான க்ருஷ்ணனுடைய திவ்யநாஸிகை, இது கல்பகக்கொடியுமன்று, கொழுந்துமன்று, ஸ்வநீதவளரமுடைத்தாயிருக்கையாலே இந்த க்ருஷ்ணனுடைய திருமூக்கேயென்று விசாரம். இது நிரூபாதி ஸம்தேஹாலங்காரம். ஸாவநாவ்ருக்ஷ ஜநித வைஸாத்ருச்யத்தாலே

மூ— ஊட்டியவெண்ணெயுண்டான்றிருமூக்கெனதாவியுள்ளே* மாட்டியவல்விளக்கின்சுடராய்நிற்கும்வா லியதே* ॥௨॥

வாலியதோர்கனிகொல்வினையாட்டியேன்வல்வினைகொல்* கோலந்திரள்பவளக்கொழுந்துண்டங்கொலோ

ஆ— கண்ணபிரானுடைய திவ்யாவயவாவஸிதமான திருமூக்கு என்னுடைய ஆத்மாவினுள்ளே ப்ரகாசித்து மாய்ஸூக்ஷ்மத்தாயிருப்பதொரு விளக்கினுடைய ஜ்வாலையைப்போலே நின்று ஹிம்ஸியாநின்றது, அவ்வளவன்று அதிலும் பாதகமாயிராநின்றது. என்னை பலத்துக்கொண்டெங்கும் போஷித்துநின்றென்னை பாயித்தால் அன்னைமீருங்களுக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்கிறாள். ॥௨॥

(வாலியதோர்) வஸ்துமாத்ரஸாரமாயிருப்பதொருகனியோ, அன்றியே பாதகமாகையாலே ஸஹஜ

இ— மருளிச்செய்கிறார் (கூராவிதமித்யாதியால்) வாலியதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வளவித்யாதியால்) ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையலத்தித்யாதியால்) இத்தால் தோழியர்காளன்னைமீரென்று கீழேயிவர் முறையிட்டவாறே யவர்களெல்லாரும் வந்திப்படிநீயலற்றுகிறது யாதென்றிவளைக்கூப்பிட அவர்களைக்குறித்து இப்படிசொல்லுகிறாளென்று ஸம்மதிஸூசிதமென்கை. ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

வினையாட்டியேன்வல்வினைகொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாதகமித்யாதியால்) பாதகமாகையாலேயென்கிறத்துக்கு பாபமோவென்கிறத்தோடேயந்வயம். கோலந்திரளென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய—

ய— க்ருஷ்ணனுடைய திருமூக்கில் நவநீதஸ்பர்சமுங்கூடவிருக்கிறபோதை ஸ்மரணமாகையாலேயிப்படி சொல்லுகிறாள். எனதாவியுள்ளே - என்னுடைய ஆவினுள்ளே, ஆத்மவஸ்துவுக்குள்ளேயென்றபடி. மாட்டிய - மாட்டப்பட்டதான, ஏற்றப்பட்டதானதென்றபடி. மாட்டுகை - தூண்டுகை. ஏற்றுகை என்றபடி. வல் - வலியதான, ஊஹத்தானவென்றபடி. விளக்கின் சுடராய் - தீபத்தினுடைய ஜ்வாலையாய், நிற்கும் - ஸ்திரமாயிருக்கிறது, அந்த திருமூக்கின் விசேஷம். அவனுடைய திருக்கண்கள் சுற்றியிருந்த உத்ருமாகையாலே அவற்றைகளுக்கு தப்பினும் தப்பலாம். இது என்னுடைய ஆத்மவஸ்துவுக்குள்ளே பற்றி நிற்கையாலே ஒருபடியாலு மிதைத் தப்பிப்போக முடியாதென்று கருத்து. இங்கு திருமூக்கை ஆத்மாவைப் பற்றின தீபஜ்வாலையாகச் சொன்னது ஸத்வாஜ்ஞாநப்ரதீபத்தை ஸம்பிவைஸம்பவியாயிருக்கச்செய்தே தான் பற்றின வஸ்துவைத் தஹிக்கிறதென்று த்யோதிப்பிக்கைக்காக. வாலியது, வலியது. பலவத்தென்றபடி. தீபஜ்வாலையைக்காட்டிலும் அதிகமாக தஹிக்கிறதென்றபடி. அதை மணிமந்த்ராதிகளாலே ப்ரதிபந்திக்கலாம், இதை யொன்றாலும் ப்ரதிபந்திக்கமுடிகிறதில்லை யென்றதாகவுமாம். அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், நீர் - எனக்குப்ரியவரைகளான நீங்கள், ஆட்டியும் - அலற்றியும், ஹிதவசநங்களான நிஷேதவாக்யங்களாலே யென்னை யிருந்தவிடத்திலே யிருக்கவொட்டாதே பண்ணியுமென்றபடி. தூற்றியும் - அபவாதம் பண்ணிவைத்தும், தூற்றுகை - அபவாதம்பண்ணுகை. நீங்களாகவென்னை யலற்றுகிற வளவன்றிக்கே ஊரெல்லாரோடும் என்பக்கல் குற்றங்களைச்சொல்லியு மென்றபடி. நின்று - ஸ்தாயியாய், ஒருகால் - சொலவிவிழுகை யன்றிக்கே யெப்போதுமிப்படியே சொல்லிக்கொண்டுநின்றென்றபடி. என்னைநலிந்து - இப்படி யென்னைப்பீடித்து, என்? - என்ன ப்ரயோஜநம். ॥௨॥

வாலியது - வலியதான, வலிவுள்ளதான வென்றபடி. ஓர் - விலக்ஷணமான, நிரதிசய போக்யஸாரமான வென்றபடி. கனிகொல் - பழமோ, வினையாட்டியேன - இப்பேற்றை இப்போதேபநுபவிக்கப் பெறாதபடி பாபங்களை யுடையவளான வென்னுடைய. வல் - க்ரூரமான, அநுபவித்துங்கழிக்க முடியாததான வென்றபடி. வினைகொல் - பாபமோ, அன்றுகிலித்தனை ஸுகாவஹமாயிருக்குமோ வென்றுகருத்து. பாபங்களாவன மஹாவஸ்து விரோதங்களாகையாலே தன்னுடைய பாபத்தையவன்பக்கலிலே யிருக்கிறதாகச் சொல்லக்குறையில்லையிறே. கோலந்திரள் - ஸௌந்தர்யந்திரண்டதான; கோலம் - ஸௌந்தர்யம். ஸௌந்தர்யங்க ளெல்லாங்கூடி ஸந்நிவிஷ்டமானதுப்போலே யிருக்கிறதான வென்றபடி, பவளம் - ப்ரவாளத்தினுடைய, வித்ருமத்தினுடைய வென்றபடி. கொழும் - கொழுத்ததான, ஸ்நிக்தமாக வளர்ந்ததான் வென்றபடி. துண்டங்கொலோ - கண்டமோ, அறியேன் - ஸர்வம் ஸௌந்தர்யஸாரமாயிருக்கையாலே பாப

மூ—வறியேன் * நீலநெடுமுகில்போற்றிருமேனியம்மான்றொண்டைவாய் * ஏலுந்திசையுளெல்லாம்வந்துதோன்றுமெனின்னுயிர்க்கே * ||௩||

இன்னுயிர்க்கேழையர்மேல்வளையுமிணைநீலவிற்கொல் * மன்னியசீர்மதனன்கருப்புச்சிலைகொல்மதனன் *

ஆ—விரஹவ்யஸநேயிருந்தவென்னுடைய உஹாபோஹமோ? ஸௌந்தர்யஸாரஸமுதாயமான பவளத்தினுடைய கொழுவியாயிருப்பதொருமுறியோ? அவையெல்லாமல்ல நீலமேகஶ்யாமளக ரமணீயதிவ்யரூபனானவனுடைய ஸாரோத்தரபிம்பஸத்ருஶமான திருப்பவளம், ததீயதிவ்யாவயவஸௌந்தர்யஸம்ஸ்ருஷ்டமாய்க் கொண்டென்னை முடிக்கைக்காக வெல்லாதிக்குகளிலும் வந்துதோன்றாநின்றதென்கிறார். ||௩||

(இன்னுயிர்க்கு) ஸர்வேஶ்வரஸௌந்தர்யதர்ஶனத்திலே ஶாபமான காதிநீஜநத்தினுடைய ப்ராணனையே லக்ஷ்யமாகவுடையவையாய் நடுமாய் நீலமாயிருப்பனவிரண்டுவிற்களோ அன்றிக்கே? ஈஶ்வரனுடைய ஸௌந்தர்யநிகேதநமான விலாஸகோதண்டமோ? இவையெல்லாமல்ல ஸௌந்தர்யஸாரஜ்ஞனை ஈஶ்வரனுக்கு ஜநகபூதியான ஸௌம்பரீகவிலாஸவானனுடைய புருவங்களே இவையென்னுடைய ப்ராணன்களையெப்போதும் ஶோஷிக்கிறனவென்கிறார். ||௪||

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) கொழுவியது - கொழுத்தது, புஷ்டமாகவளர்ந்ததென்றபடி. முறி - ஸம்பம், த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவையெல்லாமித்யாதியால்) நீலநெடுமுகில்போலென்கிறவிஶேஷணத்தாலே ஸூசிதமர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ததீயேத்யாதியால்) எனின்னுயிர்க்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைமுடிக்கைக்காகவென்று) ||௩||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

ஏழையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) இன்னுயிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராணனையேயித்யாதியால்) வளையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நடுமாயித்யாதியால்) மன்னியசீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யநிகேதநமானவென்று) மதனன்றன்னுயிர்த்தாதையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யஸாரஜ்ஞனையென்று) துரீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ||௪||

ஸ— மென்று நிரூபிக்க மாட்டுகிறிலேன்- ஸந்தாபஜநகமாயிருக்கையாலேகனிபவளமென்று நிரூபிக்கவும், மாட்டுகிறிலேனென்றபடி. நீல - நீலவர்ணமான, நெடு முகில் போல் - மஹாமேகம்போலே யிருக்கிற திருமேனி - திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடையவனான, அம்மான் - ஸ்வாமியினுடைய, தொண்டைவாய் - பிம்பாதரமானது. தொண்டை - பிம்பம், வாய் - அதரம், ஶ்யாமளமான திருமேனிக்குப் ப்ரகாஶமாம்படி சிவந்திருக்கிற திவ்யாதரமானதென்றபடி. என் - என்னுடைய, இன்னுயிர்க்கு - இனியதான ஆத்மாவுக்கு, யோக்யமான உஜ்ஜீவநத்திற்கென்றபடி. உஜ்ஜீவநத்தைக் கொல்லுகைக்காக வென்கை. ஏலும் - யோக்யமான, இதிலகப்படாதே தப்பிப் போகைக்கு யோக்யமானவென்றபடி. திசையுளெல்லாம் - திக்குகளிலெங்கும். பார்த்த பார்த்த திக்குக்களெங்குமென்று வ்யவஸ்திதார்த்தம். வந்து தோன்றும் - வந்துதோன்றாநின்றது. ||௩||

இன்னுயிர்க்கு - யோக்யமான ப்ராணனுக்காக, ப்ராணனை யபஹரிக்கைக்காக வென்றபடி. ஏழையர் மேல் - அபலைகள் மேலே. ஸர்வேஶ்வரஸௌந்தர்யதர்ஶனசாபலைகளான அபலைகள்மேலே யென்றபடி. வளையும் - தாந்தானே நடுமாகாநிற்கும், இணை - ஸமமாயிருக்கிற, நீலவிற்கொல் - ஶ்யாமளவர்ணங்களான தநுஸ்ஸுக்களோ, மன்னியசீர் - ஸ்திரமானஸௌந்தர்யத்தையுடைத்தான, சீர் - கல்யாணகுணம், இங்கு ஸௌந்தர்யம் விவக்ஷிதம். இதுகருப்புசிலைக்கு விஶேஷணம், மதனன் கருப்புச்சிலைகொல் - ஈஶ்வரனுடைய விலாஸதநுஸ்ஸோ, சிலை - தநுஸ்ஸு, ஏதேனுமொரு நீலதநுஸ்ஸுக்களாகில் ஏழையர்மேலே வளையவேணுமென்று நிர்ப்பந்தமில்லையிறே, ஆதலாலிவை ஈஶ்வரனுடைய தநுஸ்ஸுக்களென்று கருத்து. மதனன்றன் - மதனன் தனக்கு, ஸௌந்தர்யத்தாலே லோகங்களை யெல்லாம் மோஹிப்பிக்கிற மந்மதனுக்குங்கூட வென்று தன் ஸௌந்தர்யத்துக்குக்கருத்து, உயிர் - ஜநகனான, அவனுக்குங்கூடஸௌந்தர்யாதிகளை

மூ—றன்னுயிர்த்தாதைக்கண்ணபெருமான்புருவமவையே*யென்னுயிர்மேலனவாயடுகின்றனவென்றுநின்றே*॥
என்றுநின்றேதிகழுஞ்செய்யவீன்சுடர்வெண்மின்னுக்கொ* லன்றியென்னாவியடுமணிமுத்தங்கொலோவ
றியேன்* குன்றமெடுத்தபிரான்முறுவலெனதாவியடு* மொன்றுமறிகின்றிலேனன்னைமீரெனக்குய்விடமே*॥

ஆ—(என்றுநின்றே)தோன்றிமாயாதேயென்றும் நின்றுவிளங்காநின்று சிவந்தசுடரையீன்றுநின்ற வெள்ளை மின்னோ? அன்றிக்கே என்னாத்மாவை நோவுபடுத்தாநின்றுள்ள வழகியமுத்துநிரையோ? அறிகிறிலேன், கோவர்த்தநோத்தாரணம்பண்ணி யாஶ்ரிதர்பக்கல நாந்ருஶம்ஸ்யனான க்ருஷ்ணனுடைய முறுவலானது என்னுடைய ப்ராணனை நலியாநின்றது. அன்னைமீரவனுடைய திருவழகாலேவந்த நலிவைத்தப்பியுஜ்ஜீவிக்கலாமிடமொன்று மறிகிறிலேனென்கிறாள். ॥ரு॥

(உய்விடம்) சுவமெயெகளுக்குமஸுராருக்கும் ராக்ஷஸருக்கு முய்விட மெவ்விடமென்றிலங்கி திருமாருண்டலந்தளிர்க்கிறதன்றோ? தன்னோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே விகஸிதமான ஸ்தனங்களையும் ப்ரதிகூலர்க்கனுகூலவாண்ணுதபடி. நஞ்சைபுமுடையனுப் தன்னுடைய திருவழகுக்கு உத்தம்ஸகனான திருவனந்தாழ்வானை.

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இ— என்றுநின்றேதிகழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோன்றியித்யாதியால்) செய்யசுடரீன் என்றதைப்பிடித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிவந்தவித்யாதியால்) அணிமுத்தங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முத்துநிரையோவென்று) எனதாவியடுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) உய்விடமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய வித்யாதியால்) ॥ரு॥

✳ஆறாம்பாட்டு.✳

பைவிடமென்கிறவக்ஷரங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னோட்டையித்யாதியால்) பாம்பணையானென்கிறவிடத்திலே ஸம்பந்தஸ்வாரஸ்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) கைவிட

பு— தாவான வென்றபடி. தாதை- ஜநகனான, கண்ணபெருமான்- க்ருஷ்ணன ஸர்வஸ்வாமியினுடைய, புருவமவையே - புருவங்கள்தானே, அழகிலே ப்ரஸித்தங்களான வந்தபுருவங்கள்தானே யென்றபடி. உபயநாஸ்க்களுக்கித்தனை யதிஶயங்கூடுமோ? அவனுக்குங்கூட ஜநகனான க்ருஷ்ணனுடைய திருப்புருவங்களே யிவையென்று கருத்து. என்னுயிர் மேலனவாய் - ப்ராணவிஷயங்களாய்க்கொண்டு. உயிரின்மேலே யிருக்கிறவை உயிரின் மேலன, ப்ராணாபிமுகங்களாய்க்கொண்டென்றபடி. என்றும்- ஸர்வகாலமும், என்றும் என்கிற மகாரத்துக்கு ஸந்தியிலே லோபம், நின்று - ஸ்வாயத்தத்திலே ஸ்தாயியாய்நின்று, அடுகின்றன . ஹிம்ஸிக்கிறன. ॥சா॥

என்றும் - ஸர்வகாலமும், ஸந்தி மகாரலோபம். நின்றே திகழும் - ஸ்திரமாய் விளங்காநிற்கிற, லோகத்தில் மின்போலன்றிக்கே ஸ்தாயியாய் விளங்காநிற்கிறதானவென்றபடி. இதுவெண்மின்னுக்கு விஶேஷணம். செய்யச்சுடர் - சிவந்த காந்தியை, ஈன் - ஈனாநிற்கிற, வெண்மின்னுக்கொல்- வெளுத்தமின்னோ, ஸ்வதஸ்ஸித்தகாந்தியானது பிம்பாதரகாந்தி விஶிஷ்ட ஸாமீப்யமாயிருக்கையாலே சிவந்த காந்தியை யீனாநிற்கிற வெள்ளை மின்னாக வத்தைச்சொல்லுகிறாள், அன்றி - அன்றிக்கே, என்னாவி - ஆத்மாவை, அடும் - ஹிம்ஸிக்கும் ஸ்வபாவமான, அடுகை - ஹிம்ஸிக்கை. அணி - பங்க்தியான, முத்தங்கொலோ - முத்துக்களோ, அறியேன் - நிரூபிக்க மாட்டுகிறிலேன், குன்றமெடுத்த - கோவர்த்தநகிரியை யெடுத்தவனான, பிரான் - அத்தாலே பெண்பிள்ளைகளை மழையினின்றும் காத்துரக்ஷித்த உபகாரகனானவனுடைய, முறுவல் - அவர்களை ரக்ஷித்த ப்ரீதியாலேயுண்டான ஸ்மிதமானது, எனதாவி- ஆத்மாவை, அடும் ஹிம்ஸியாநிற்கிறது, கோவர்த்தநத்தின்கீழே நின்ற பெண்பிள்ளைகளுக்கெல்லாம் ரக்ஷகமான முறுவலெனக்கொருத்திக்கும் ஹிம்ஸகமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், எனக்கு - இப்படியவனுடைய திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்களிலே யகப்பட்ட வெனக்கு, உய்விடமொன்றும் - உஜ்ஜீவிக்கத்தக்கவிடமொன்றையும், இவற்றில் நின்றும் தப்பிப்போயுஜ்ஜீவிக்கும்படியான ஸ்தாநத்தை யொன்றையுமென்றபடி. அறிகின்றிலேன் - அறியமாட்டுகிறேனில்லை, எங்கேபோனாலுமிவை யென்னை விடாவென்றுகருத்து. ॥ரு॥

மூ—உய்விடமேழையர்க்குமசுரர்க்குமரக்கர்கட்கு* மெவ்விடமென்றிலங்கிமகரந்தழைக்குந்தளிர்கொல்* பைவிடப்பாம்பணையான்றிருக்குண்டலக்காதுகளே* கைவிடலொன்றுமின்றியடுகின்றனகாண்மின்களே* ॥௬॥ காண்மின்களன்னையர்காளென்றுகாட்டும்வகையறியேன்* நாண்மன்னுவெண்டிங்கள்கொல்நயந்தார்கட்குநச்சில்கொல்* சேண்மன்னுநாற்றடந்தோட்பெருமான்றன்றிருநுதலே*

ஆ—பணையாகவுடைய வெம்பெருமானுடைய திருக்குண்டலக்காதுகளை பாதகமாகநலியாநின்றன பாருங்கோளென்கிறார். ॥௬॥

(காண்மின்கள்) (நாள்மன்னு) வடிவேலக்ஷத்திலக்ஷ்மீவாத்ஸல்யமோ அன்றிக்கே ஆசைப்பட்டார்க்கு நச்

இ—லொன்றுமின்றியென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாதகமாகவென்று) ॥௬॥

ஏழாம்பாட்டு.

ப்ரதீகக்ரஹணம்பண்ணியதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வடிவேலக்ஷ்யாதியால்) வெண்டிங்கள்கொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லக்ஷ்மீத்யாதியால்) நயந்தார்கட்குநச்சில்கொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசையித்யாதியால்) நச்சவேண்டாதிருக்கிறதோவென்றது - நச்சவேண்

ஶ— ஏழையர்க்கும் - பரமபுருஷன் பக்கல் சபலைகளான அபலைகளுக்கும், அசுரர்க்கும் - தைத்யர்களான ஆஸுரர்களுக்கும், அரக்கர்கட்கும் - ராக்ஷஸர்களுக்கும், உய்விடம் - உஜ்ஜீவிக்குமிடம், தப்பிப்போய்ப் பிழைக்குமிடமென்றபடி. எவ்விடமென்று - எந்தவிடமென்று, இது க்ஷேபாக்ஷேபம். தப்பிப்போய்ப்பிழைக்குமிடமொன்றுண்டோவென்று கொண்டென்றபடி. இலங்கி - விளங்கி அதாவது இவ்வழகைக்கண்டால் அபலைகளுக்கு மஸுர ராக்ஷஸர்களுக்கு பிழைக்கவிட முண்டோவென்று கொண்டென்றபடி. இவ்வழகைக்கண்டால் அஸுரராக்ஷஸர்கள்பொறுக்கமாட்டாதே முடிந்துபோவார்கள், அபலைகள் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறுமையாலே முடிந்துபோவார்களென்றுகருத்து. மகரந்தழைக்கும் - மகரமாகத்தழையாநிற்கிற, தளிர்கொல் - பல்லவங்களோ, மகராகாரமாகத்தழையாநிற்பன சிலபல்லவங்களோ வென்றபடி. பைவிடப் பாம்பணையான் - பையையும் விடத்தையு முடைத்தான பாம்பை யணையாக வுடையவனுடைய, பை - பணம். விடம் - விஷம். ஸாகவாத்ம்யேவக ஸஹஸ: ஸமவஹிவ்யதோமுகை விஷ்ணு ஸம்பத்தாலே விகஸிதங்களான பணங்களையும் ஶத்ருக்களுக்குக் கிட்டவொண்ணாதபடி விஷத்தையு முடையவனை திருவனந்தாழ்வானை ஶய்யையாகவுடைய வெம்பெருமானுடைய வென்றபடி. திருக்குண்டலக்காதுகளே - மகராகார குண்டலங்களான திருக்காதுகள்தானே, பல்லவங்களென்றபடி. அவற்றுக்கித்தனை போக்யதை ஶக்தியுண்டோ வென்றுகருத்து. கைவிடலொன்றுமின்றி - கைவிடுகை யிஷத்துமின்றிக்கே, ஈஷத்து மொட்டாதே யென்றபடி. அடுகின்றன - வீவிபாகிற்கின்றன, காண்மின்கள் - பாருங்கோள், தங்களைப்போலே யவர்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷமாகத் தோற்றுமென் றிருக்கிறாள். ॥௬॥

நாள்மன்னு - நாள்களிலே மன்னுநிற்கிற, நாள்தோறும் க்ஷயியாமல் வர்த்தியாநிற்கிற வென்றபடி. வடிவேலக்ஷமசனான வென்றதாயிற்று. வெண் - வெளுத்தவனான, ஶுத்ராகாரனாயிருக்கையாலே ஶுக்லவர்ணதயா ஸம்ஜ்ஞனானவென்றபடி.. திங்கள்கொல் - சந்த்ரனோ, திங்கள் - சந்த்ரன் - நயந்தார்கட்கு ஆசைப்பட்டவர்கட்கு. நயந்தை - ஆசைப்படுகை, தன்னையாசைப்பட்டார்க்கென்றபடி.. நச்சில்கொல் - ஆசையில்லையோ. நச்சு - ஆசை, தன்னை யாசைப்பட்டாரை முடித்துவிடுகையாலே இனியவர்களுக்கு தன்னை யாசைப்பட வேண்டாதபடி யிருக்கிறதோ வென்றபடி. இப்படி யாசைப்பட வேண்டாதபடி யிருப்பதொரு விலக்ஷணவஸ்துவோ வென்கை. சேண்மன்னு - தைர்க்யத்துடையமாயிருக்கிற, சேண் - ஔன்னத்யம். இங்கே தைர்க்யத்தைக்காட்டுகிறது. "ஆயதாஶ்ச ஸுவ்ருத்தாஶ்ச" என்கிறபடியே ஆஜாநுலம்பிகளான வென்றபடி. நால் - நாலுகளான; தோளழகுகண்ட மாத்ரத்திலே ஸம்ஶ்லேஷிப்பார்க்கு ஸமமிராட்டிக்கும்படி நாலுகளாயிருக்கிறவையான வென்றபடி. தடம் - விஶாலங்களான, பீவரங்களானவென்றபடி. தோள் - புஜங்களை யுடையவனான, பெருமான்றன் - அவ்வழகாலே யென்னை யடிமைகொண்டவனுடைய, தன்னென்று ஸாமாந்யநிர்த்தேஶம். திருநுதலே - திருநெற்றியே, நுதல் - நெற்றி, மற்றவையொன்றும் இத்தனை ஸர்வஜநகங்க ளாகமாட்டாவென்று

மூ—கோண்மன்னியாவியடுங் கொடியேனுயிர்கோளிழைத்தே* ।௭॥

கோளிழைத்தாமரையுங்கொடியும்பவளமும்வில்லுங்* கோளிழைத்தண்முத்தமுந்தளிருங்குளிர்வான்பிறையுங்* கோளிழையாவுடைய கொழுஞ்சோதிவட்டங்கொல்கண்ணன்*

ஆ—சவேண்டாதிருக்கிறதோ! கொழுந்துவிட்டுச்சுற்றுடைத்தானநாலுதிருத்தோளையுடைய ஸர்வேச்வரனுடைய திருநெற்றியே. இப்படி நோவுபடுகைக்கு பாபத்தைப்பண்ணின வென்ப்ராணனைமுடிக்கையிலே துணிந்தஹிம்ஸித்துநலியாநின்றது, இத்தைக்காண்மின்களென்னையர்காளென்று காட்டும்வகையறிகிறிலேனென்கிறாள். ।௭॥

(கோளிழைத்தாமரையும்) தன்னொளியைத்தனக்காபரணமாகவுடைய தாமரையும், கொடியும், பவளமும், வில்லும், அழகைபாபரணமாகவுடைய குளிர்ந்த முத்தும், தளிரும், குளிர்ந்துபெருத்தபிறையுமாய்த் தன்னழகேதனக்காபரணமாயிருக்கிற ஜ்யோதிர்மண்டலமோ? தன்னொளியேதனக்காபரணமாகவுடைய க்ரு

இ—டாதபடியிருக்கிறவொரு விலக்ஷணவஸ்துவோவென்றபடி. சேண்மன்னுநாற்றடந்தோளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொழுந்தித்யாதியால்) திருநுதலேயென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (திருநெற்றியிலேயென்று) கொடியே னித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) கோள்மன்னியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹிம்ஸித்தென்று) ஆவியடு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நலியாநின்றதென்று) ।௭।

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

கோளிழை யென்கிதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னொளியை யித்யாதியால்) இரண்டாங்கோளிழைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகை யித்யாதியால்) வான்பிறையு மென்னதை யுரைக்கிறார் (பெருத்த பிறையுமென்று) கோளிழையாவுடைய வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகை யித்யாதியால்) சோதிவட்டங்கொலென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜ்யோதிர்மண்டலமென்று) இதுக்குநலிகிறதென்னெ

ப—கருத்து. கொடியேனுயிர்- பாபிஷ்டையான வென்னுடைய ப்ராணனை, கொடுமை - க்ரௌர்யம். பாபமென்றபடி, கொடுமையை யுடையவள் கொடியாள். ஸ்த்ரீத்வத்தாலே தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது கொடியேனென்று ரூபம். உயிர் - ப்ராணன், கோள் - கொள்ளுகையை, ப்ராணனையபஹரிக்கையை யென்றபடி. கோள் - அபஹாரம். இழைத்து - நிரூபித்து, இழைக்கை - ரசிக்கை, இங்கு நிரூபிக்கையைச் சொல்லுகிறது. ப்ராணனை யபஹரிக்கையிலே துணிந்தென்று வடதாத்பர்யம். கோண்மன்னி - கொள்கையிலே ஸ்திரமாய், ப்ராணனை யபஹரிக்கையிலே யபிநிவிஷ்டையாயென்றபடி. ஆவி - உக்த ப்ராணனை, அடும் - பீடியாநிற்கிறது, இது நலியா நின்றதென்று சொல்லாநின்றாய், எங்களுக்குத் தெரிகிறதில்லை, எங்களுக்குத் தெரியும்படி சொல்லிக்காணுமென்ன? அதுக்குத் தாமே சொல்லுகிறாள். அன்னையர்காள்?- தாய்மார்காள், காண்மின்களென்று - இத்தைக்கண்டுகொள்ளுங்கோளென்று, காட்டும்வகை - காட்டும்ப்ரகாரத்தை, அறியேன் - அறியமாட்டுகிறேனில்லை, எனக்கதுகையிலே யகப்படுகை யாதல், என்னைப்போலே யுங்களுக்கும் மாநஸ ஸாக்ஷாத்கார விஷயமாகையாதல், செய்யிலிறே யுங்களுக்குத் தெரியச் சொல்லலாவ தென்று கருத்து. ॥௭॥

கோளிழை - தன் காந்தியையே தனக்காபரணமாக வுடையவையான, கோள் - காந்தி, இழை - ஆபரணம். தாமரையும் - தாமரஸ வ்ருக்ஷங்களும், கொடியும் - கல்பலதையும், "கற்பகத்தின்வல்லியோ" வென்றதிறே. பவளமும் - வித்ருமமும், வில்லும் - ஐந்த்ரநீலமணிமய சாபங்களும், "இணைநீலவிற்கொ" லென்றதிறே. கோளிழை - தன்னழகையே தனக்காபரணமாக வுடையவையான, கோள் ரூபமிங்கே யழகைக்காட்டுகிறது. தண் - சிசிரங்களான, முத்தமும் - மௌக்திகங்களும். தளிரும் - பல்லவங்களும், 'மகரந்தழைக்குந்தளிர்" ரென்றதிறே. குளிர் - சீதளமான, வான் - பெரியதான, வான் ரூபம் விபரீதமாகில், பிறையும் - அர்த்தசந்த்ரனையும், அஷ்டமீ சந்த்ரனுடைய சந்த்ரனையு மென்றபடி. இவை யித்தனையும் ஸமுதிதமாயிருக்கிற வென்றபடி. இது சோதி வட்டத்துக்கு விசேஷணம். கோள் - தன்னழகையே, இழையாவுடைய - ஆபரணமாக வுடையதான, கொழும் - கொழுத்ததான, ஸத்ருஜ்ஜலமான வென்றபடி. சோதிவட்டங்கொல் - ஜ்யோதிர்மண்டலமோ, இதுக்குக் கொள்கின்ற தென்கிறத்தோடே யந்வயம். கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுடைய,

மூ— கோளிழைவாண்முகமாய்க் கொடியேனுயிர் கொள்கின்றதே* ॥ அ ॥

கொள்கின்ற கோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்ட கொழுஞ்சுடரின்* உள்கொண்ட நீலநன்னூற்றழை கொலன்று மாயன் குழல்* விள்கின்ற பூந்தண் துழாய் விரைநாற வந்தென்னுயிரை* கள்கின்றவாறறியீர் அன்னைமீர் கழறுகின்றீர்* ॥ கூ ॥

ஆ— ஊனுடைய அழகிய திருமுகமென்று பேரையிட்டுக்கொண்டு இப்படி நோவுபடுகைக்கீடான பாவத்தையுடைய என்னுடைய ப்ராணனை நலிகின்றதென்கிறாள். ॥ அ ॥

(கொள்கின்ற) ப்ரளயகாலத்திலே ஆதித்யாதிஸமஸ்தமின்றிக்கே ஜகத்தையடைய வ்யாபியாநின்ற மிக்க இருளைப்புறவாயிலே வெளிறானவாஸத்தைக்கழித்து அதினுள்ளேயுண்டான கொழுவியவிருண்டசுருளினுடைய ஸாரமானகறுத்தநூற்றிரளோ? அங்ஙனமன்று, ஆச்சர்யபூதமானவழகையுடைய க்ருஷ்ணனுடைய திருக்குழல் அலராநின்றுள்ள அழகிய திருத்துழாயினுடைய பரிமளம்நாறவந்து என்னுடைய ப்ராணனை-

இ— நத்தோடே யபம். வாண்முகமாயி த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகிய திருமுக மித்யாதியால்) இத்தால் கீழேழு பாட்டுக்களாலே திருமுகத்திலவயவ சோபைகளை தனித்தனியே சொல்லி, இப்பாட்டிலே யதின் ஸமுதாயசோபையைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ॥ அ ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

கொள்கின்ற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயேத்யாதியால்) கோளிருளை யென்கிறத்தைப்புரைக்கிறார் (மிக்க இருளை யென்று) சுகிர்ந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புறவாயிலே யித்யாதியால்) புறவாயிலேயென்றது- பஹிரவயவங்களிலே யென்றபடி. வெளிறானவென்றது- நெருக்கும் போராததான வென்றபடி. கொழுஞ்சுருளின் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதினுள்ளேயித்யாதியால்) கொழுவிய - கொழுத்த, அதாவது:— அத்யந்த நீலமானவென்றபடி. உள்கொண்ட நீல நன்னூற்றழைகொலென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸாரமானவித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்

ஶ— இதுக்குவாண்முகத்தோடே யபம் கோளிழை - தன்காந்தியையே தனக்காபரணமாகவுடைத்தான, வாண்முகமாய்- அழகியதிருமுகமண்டலமாய், திருமுகமண்டலமென்று பேரிட்டுக்கொண்டென்றபடி. வாள் - உஜ்ஜ்வலம். அழகியதென்றபடி. கொடியேனுயிர் - அவனழகாலே நோவுபடும்படியான பாவத்தையுடையவளான வென்னுடைய ப்ராணனை. கொள்கின்றது - அபஹரியாநின்றது. ॥ அ ॥

கொள்கின்ற - ஜகத்தையெல்லாம்வ்யாபியாநிற்கிற, ப்ரளயகாலத்திலே ஸூர்யாதிதேஜஸ்ஸுக்களில்லாமையாலே நிரவகாசமாக வெங்கும் வ்யாபியாநிற்கிற வென்றபடி. கோள் - வலிஷ்டமான, நிபிடமான வென்றபடி. இருளை - இருளை, சுகிர்ந்து - எஃகி, கந்தல் கழியும்படி பண்ணியென்றபடி. சுகிருகை - எஃகுகை, அதாவது:- ஸாரமல்லாதவற்றைப்போய் நூல்நன்றாக விழுகைக்காக பஞ்சைவில்லாலே தறிக்கையை எஃகுகை யென்பார்கள் - இட்ட - இடப்பட்டதான, அந்த இருளாலே ரசிக்கப்பட்டதான வென்றபடி. கொழும் - கொழுத்ததான, அதிநீலமான வென்றபடி. சுருளின் - சுருட்டினுடைய, உள்கொண்ட - உள்ளேகொண்டதான சைபழக்குப்படாதேயுள்ளேநூர்க்கப்பட்டதானவென்றபடி. இருளின் ஸாராம்ஶத்தைத் தானே ஒருகாவலாலம்போலே சுருட்டியதினுள்ளே நூர்க்கப்பட்ட தானவென்று பட்டாசார்யம். இத்தனை விசேஷித்தாலாயிற்று இந்நூற்றழையுவமையாகப்போராதென்றுசொல்லலாமாவது.நீல- அதிநீலங்களான, நல் - நல்லவைபான, ஸ்நிக்தங்களானவென்றபடி,நூற்றழைகொல்- தந்துஸமூஹமோ? இது ஸம்சயார்த்தகம். உன் ப்ரகாசமன்று. அந்தநூற்றழை இத்தனை யழகியதாயிருக்கமாட்டுமோ வென்னுகருத்து. அன்று - ஆதலாலிந்த நூற்றழையு மன்று, மற்றென்னில்? மாயன் குழல் - ஸௌந்தர்ய லாவண்யங்களாலே ஆச்சர்யபூதனான க்ருஷ்ணனுடைய கேசங்கள், விள்கின்ற - விகஸ்வரங்களான, பூம் - அதிஸுந்தரங்களான, பூம் ஸௌரம் ஸுந்தரவாசி. தண் - ஸுஶீதளங்களான, துழாய்- துளஸிகளுடைய, விரை - பரிமளமானது, நாற - பரிமளிக்க, வந்து - சுற்றிலும்வந்து, என்னுயிரை - ஜீவாத்மாவை, கள்கின்றவாறு - அபஹரியாநிற்கிற ப்ரகாரத்தை, கள்கை - அபஹரிக்கை, ஆறு - ப்ரகாரம், ஸம்யள வகாரஜனனம். அறியீர் - அறியமாட்டுகிறீர்களில்லை, அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? கழறுகின்றீர் - கழறுகின்றீர்கோள்,

மூ— நிற்றிமுற்றத்துளென்றுநெரித்தகையினிராயெம்மைநீர்* சுற்றியுஞ்சூழ்ந்தும்வைதிர்சுடர்ச்சோதிமணிநிற மாய்* முற்றவிம்மூவுலகும்விரிகின்றசுடர்முடிக்கே* யொற்றுமைக்கொண்டதுள்ளமன்னைமீர்நசையென் னுங்கட்கே* ‖ய‖

கட்கரியபிரமன்சிவனிந்திரனென்றவர்க்கும்* கட்கரியகண்ணனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* வுட்கு

ஆ— ஈவஹரிக்கிறபடி யறிகிறிலீகோள், ஏதேனுமொன்றைச்சொலலிப் பொடியாநிற்கிறீகோளென்கிறாள். ‖௯‖

(நிற்றிமுற்றத்துள்) தன்னகத்துமுற்றத்தேநின்றுயென்று அபராதஞ்செய்தேனாகக்கொண்டு என்னுடைய ஸ்வபாவத்தையறிந்தநீங்கள் விடாதேசுற்றியுஞ்சூழ்ந்தும் வையாநின்றீகோள், நிரவதிகதேஜஸ்ஸான ரத்நங் களினுடையவொளியை யுடைத்தாய்க்கொண்டு ஸகலலோகங்களையு மோரிடமொழியாமே வ்யாபிக்கிற தேஜஸ்ஸையுடைய திருவபிஷேகத்திலென்னுடைய ஹ்ருதயமகப்பட்டது, இனியென்னைப்பொடிந்தன்னை மீருங்களுக்கொரு ப்ரயோஜநமில்லையென்கிறாள். ‖ய‖

இ— கிறார் (அலராநின்றுள்ளவித்யாதியால்) கள்கின்றவாறென்கிறதையுரைக்கிறார் (சஹஸிக்கிறபடியென்று) கழறுநிற்றிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏதேனுமொன்றையித்யாதியால்) ‖௯‖

பத்தாம்பாட்டு.

நிற்றிமுற்றத்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னகத்தித்யாதியால்) நீரென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) சுடர்ச்சோதிமணிநிறமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) முற்றவிம்மூவுலகும்விரிகின்ற சுடர்முடிக்கேயென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) ஒற்றுமைக்கொண்டதுள்ளமென்கிறதற்குத் தாத்பர் யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையஹ்ருதயமித்யாதியால்) நசையென்னுங்கட்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இனியென்னையித்யாதியால்) ‖ய‖

ஈ— நிர்ப்பந்தித்துக்கொண்டேசொல்லாநின்றீர்களென்றபடி. கழறுகை – நிர்ப்பந்தித்துக்கொண்டேசொல்லுகை. ‖௯‖

முற்றத்துள் - க்ருஹாங்கணத்திலே, நிற்றியென்று – நில்லாநிற்கிறாயென்று, "யாத ஸகாவாஸஸ்தே ஹ்ருதயே நாகாஸமேவ" என்னும்படி யிருக்கக்கடவ நீயெல்லாருங்காணும்படி முற்றத்திலேபுறப்ப ட்டு நில்லாநின்றாயென்று கோபித்தென்றபடி. நெரித்த - நெரிக்கப்பட்ட, கையினிராய் - கையை யுடைய வர்களாய், கையை யுடையவர்கள் கையினர். ஸ்த்ரீகளைச் சொல்லும்போது கையினிரென்னுமிவம் கோபித்துவையும்போது கையைநெரித்து வைகிறீர்களென்றுகருத்து. நீர் – என்னுடைய ஸ்வபாவத்தையறிந் த நீங்கள், எம்மை – அவனுடைய ஸௌந்தர்ய ஸாகரத்திலே வீழ்விக்கப்படாநிற்கிறவென்னை, சுற்றி யுஞ்சூழ்ந்தும் - போயும்வந்தும், சுற்றுகை - வெளியிலே திரிகை. சூழ்கை – வந்து கிட்டுகை, வைதிர் - வை யாநிற்கிறீகோள், சுடர்ச்சோதி - தேஜஸ்ஸினுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸைப்போலே தக்க ஜ்யோதிஸ்ஸை யுடைய வையான, ஸூர்யாதி தேஜஸ்ஸுக்களுடையரூபம்போலே தக்கரூபத்தை யுடைத்தானவென்றபடி. மணிநிறமாய் - ரத்நங்களினுடைய ரூபத்தை யுடைத்தாய், இம் மூவுலகும் – இந்த மூன்று லோகங்களை யும், முற்ற - ஸகலத்தையும், விரிகின்ற - வ்யாபியாநிற்கிற, சுடர் - காந்தியையுடைத்தான, முடிக்கே - முடியிலே, திவ்யகிரீடத்திலே யென்றபடி. அக்கரைக்கே இக்கரைக்கே யென்னுமாப்போலே முடிக்கேயென்று ஸப்தமீ. உள்ளம் - என்னுடையமனஸ்ஸானது, ஒற்றுமை - ஏகாக்ரத்தை, கொண்டது - அடைந்துவிட் டது. அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? நுங்கள்க்கு - உங்களுக்கு, நசையென் – ஆசையென்ன, ப்ராப்தயௌவனைக ளாய் நாயகஸம்ஸ்லேஷரஸமறிந்த பெண்கள்பக்கலிலே தாய்மார்களுக்காசையுண்டோ வென்று கருத்து ‖ய‖

கட்கு - கண்ணுக்கு, அரிய – அஸக்யரான, சர்மசக்ஷுஸ்ஸுக்கு க்ராஹ்யரல்லாதவரானவென்ற படி. பிரமன் - ப்ரஹ்மா, சிவன் - ருத்ரன், இந்திரன் – இந்த்ரன், என்று அவர்க்கும் - என்றுசொல்லப்பட்டு வந்த தேவர்களுக்கும், கட்கரிய - கண்ணுக்கஸக்யனான, அவர்கள் கண்ணுக்கும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கவொண்ணாதவன் தம க்கு மறக்க வொண்ணாதபடி நெஞ்சிலே நிற்கின்றானென்றபிப்ராயம். கண்ணனை - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை க்ரு ஷ்ணை, குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன - ஸங்க்ரஹம். உட்குடை - உட்கை யுடைத்தான, உட்கு-ஸக்தி. ஸமர்த்த ரான ப்ரதிவாதிகளை ஜயிக்கும் ஸக்தியுக்தமான வென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இவையும் – இப்படியுமொரு

மூ—டையாயிரத்துளிவையுமொருபத்தும்வல்லார்* ருட்குடைவானவரோடுடனுயென்றுமாயாரே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(கட்கரிய) ஸர்வேஶ்வரனுடையவிஶ்வரூபங்களுக்கு விஷயமன்றிக்கேயிருக்கிற ஶ்ரோத்ராதிகளுக்கும் கண்ணுக்காணவரியனான க்ருஷ்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன (உட்குடையாயிரம்) வாஶ்யத்தைவிக்கவல்ல ஶக்தியோக்யதையுடைய வாயிரத்திலித்திருவாய்மொழிவல்லார் ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களை வடிவுணர்மாகவநுபவிக்கவல்ல வயர்வறுமமரர்களோடே நித்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணப்பெறுவரென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— கட்கரியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனுடையவித்யாதியால்) இரண்டாங்கட்கரியஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணுக்கித்யாதியால்) உட்குடையாயிரமென்று ப்ரதீகமெடுத்து ஸமனம்பண்ணியதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஶ்யதையித்யாதியால்) இரண்டாமுட்குடைஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தகல்யாணகுணேத்யாதியால்) வானவரோடித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ||கக||

ப—விலக்ஷணங்களான, ஒரு - அத்விதீயங்களான, பத்தும் - பதுபாட்டுகளையும், வல்லார் - அப்யஸிக்கவல்லார்கள், உட்குடை - ஶக்தியை யுடையவரான, ஸமஸ்தகல்யாணங்களைவடிவுணர்மாக யநுபவிக்கும் ஶக்தியை புடையவர்களானவென்றபடி. வானவரோடு - நித்யஸூரிகளோடு, உடனாய் - அநுபவராய், என்றும் - ஸர்வகாலமும், மாயாரே - நசியார்கள், அவர்களைவிட்டுப் பிரியார்களென்றபடி, ||கக||

ஜ்ஞானவைராக்யநிஷ்டாநகவயிஶ்ரீஸதேஹாஸாராநுஜஸ்ஹாதேஶிகாயநம:.

ஶ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(ஏழையராவி)

அம்போஜாக்ஷத்வரிஸரதரா ஸந்தாநவல்லீகரோஷ்டப்ரஸ்ரேண

ஹ்ருத்வார்வைநவஸ்ரவிஸகவ்யதாஸகலஶஸ்ரீவ்ருத்தாஹ்மவிஶிஷ்ட: ।

ஸாந்நோ நாமோஜ்நாஸ்யஸாமஸஸ்வமஸிநாஸேதுஸ்ராவாதிஹாஜா

ஸ்ரீஸாஸ்வேஷ: கிரீடீஸ்வாதிவிஶத தம்ஸ்ஹாதிவ ஸ்ஹாயாயி ॥ எ ॥

(அம்போஜாக்ஷத்வரிஸஹம்) ஆழியங்கண்ணபிரான்றிருக்கண்கள்கொலோவித்யாதி - ஸாரஸிஜஸத்ருஶங்களான திருக்கண்மலர்களோடும், (ஸந்தாநவல்லீகரோஷ்ட:) மாட்டுயர்கற்பகத்தின் வல்லியோகொழுந்தோவித்யாதி - கல்பவ்ருக்ஷத்தினுடைய லதைபோலேயிருக்கிற திவ்யநாஸிகையோடும், (ப்ரவாளேந) கோலந்திரள்பவளக்கொழுந்துண்டங்கொலோவித்யாதி - அழகிய பவளமுறிபோலேயும், பக்வமானகோவைப்பழம்போலேயுமிருக்கிற திருவதரத்தோடும், (ஹ்ருத்வார்வைந) மன்னியசீர்மதனனித்யாதி - ஸந்மதனுடையவிக்ஷுசாபம்போலேயிருக்கிற திருப்புருவங்களோடும், (ஸ்மிதேந) வெண்மின்னுக்கொலீத்யாதி - வெளுத்தமின்போலேயும் முத்துநிரைபோலேயுமிருக்கிற ஸ்மிதத்தோடும், (ஸகலஶஸ்ரீவ்ருத்தாஹ்வம்) மகரந்தழைக்குந்தளிர்கொலீத்யாதி - தளிர்போலேயிருக்கிற திருச்செவியிலே ஸகலஸந்நிவேஶமாய் விளங்காநிற்கிற திருக்குண்டலங்களோடும், (ஸாமோநாமோஜ்நாஸ்யஸா) நாண்மன்னுவெண்டிங்கள்கொலீத்யாதி - உஸஜ்ஜமான பதிவர்ஷ்டீவஶ்யநாஶிக்கிற திருநெற்றியோடும், (அஸமஸ்வமஸிநாஸேதுஸ்ராஹாதிஹாஜா) கோளிழைத்தாமரையுமித்யாதி - திருக்கண்மலர் - திவ்யநாஸாவம்ஶம், திருவதரம், திருப்புருவம், ஸ்மிதம், திவ்யகர்ணபாஶம்; திருநெற்றி, இவைகளாலே ஶோபமானமாய், நிரவதிகவைலக்ஷண்யமான திருமுகமண்டலத்தோடும் விஶிஷ்டனைக்கொண்டு, (ஸ்ரீஸாஸ்வேஷ: கிரீடீ) முற்றவிம்மூவுலகும்விரிகின்றசுடர்முடிக்கே - நிரதிஶயதீப்தியுக்தமான திருவபிஷேகத்தையுடையனைப் அந்தாலே ஸர்வாதிகனுகவிளங்காநிற்கிற "கிரீடீ" என்கிறவித்தாலேதானே முன்னில்பாட்டிலே "கொள்கின்றகோளிருளை" இத்யாதியாலே சொல்லப்படுகிற திருவபிஷேகத்தோடேஸம்பாயித்திருக்கிறதிருக்குழல்கற்றையையுடையனுகையுமுக்தமாயிற்

ஆ—கா—றென்றுகருத்து. ஸம்ஸாரத்தை வெம்பெருமான் ஸ்ரீசக்ரவிஶேஷமீதல்லாத விஷயமென்றே என்று "ஏழைபராவியுண்ணும்" என்கிறதுமுகத்திலே யாழ்வாராலே யருளிச்செய்யப்பட்டதென்கிறார். ॥அஎ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ—மாயாவாமனனே மதுசூதா நீயருளாய்* தீயாய்நீராய்நிலனாய் விசும்பாய்க்காலாய்த்* தாயாய்த்தந்தையாய்

ஆ—(மாயாவாமனனே) கீழ் உருவு வெளிப்பாடென் றறிந்து நோவுபடச் செய்தே தன்னைக்காட்டி யகிலதிரா தொழிகிற படியையும், அங்ஙனேயிருக்க முடியாதபடி நம்மை நடத்துகிற படியையுமுகலாக, 'இவ்வாஶ்சர்யமிருந்தபடியென்' என்றெம்பெருமானுக் கறிவிக்க, அவனும் இவளவீவா வென்பது என்று தன்னுடைய விசித்ர ஸ்ருஷ்டிகார்த்தைக் காட்டியருளக் கண்டு, இதிருந்தபடியென்?என்று விஸ்மிதராகிறார் ஆஶ்சர்யஸ்ருஷ்டியை யாஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநஶீலனான நீயென்னைத் தெளிவிக்க வேண்டும், ப்ரகரத்தில்,

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலெம்பெருமானோடு போகஸம்ஶ்லேஷத்தை யாசைப்பட்டுப்பெறுமையாலும் லோகாநுக்ரஹகநீயதிவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்களாலே வீட்யுமானமாகையாலும், க்லேஶப்பட்டவாழ்வார் ஈஜ்ஜகத்திருவாய்மொழியிலே யவனுடைய விஸ்ருஷ்டிகரத்தை விஸ்மிதராய்ப்பேசுகை யஸம்மதமன்றோவென்னவநுஸந்திப்பிக்கிறார் (கீழிகத்ராதிபால்) உருவுவெளிப்பாடென்றது - ஸம்ஶ்லேஷகாமாஸக்தியென்றபடி. அதாவது:— விரஹிணிக்குவருவதோரவஸ்தாவிஶேஷம். நாயகனைப்பிரிந்துதரிக்கமாட்டாத நாயகியானவள் பிரிந்தக்ஷணந்துடங்கி யவனுடைய ஸௌந்தர்யாவயவங்களை நிரந்தரமாக நினைத்துக்கொண்டேயிருக்க; அந்தவ்யஸநாதிஶயத்தாலே 'அதைவ-பஶ்யாமி ஸர்வத்ர ஸுவர்ணஸ்வர்ணவ்ருக்ஷவிகேஸரம்' என்கிறகணக்கிலே பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம் அவன்ரூபம் ப்ரத்யக்ஷமாய்த்தோற்றுகை. (உருவுவெளிப்பாடென்றறிந்து கூர்ந்து) எம்பெருமானுடையரூபம் ப்ரத்யக்ஷதாவஸ்தையாய்த்தோற்றினவாறே யவன்வந்ததாகவேயெண்ணிவேண்டி மாசவெழுந்திருந்து திருவடிகளைப்பிடிக்க, அதுசையிலேயகப்படாதொழிந்தவாறே இதுவுருவுவெளிப்பாடென்றறிந்து நோவுபட்டாரென்றுகருத்து. முடியாதபடியென்றது - ஸம்ஶ்லேஷம் வராதபடியென்றபடி. 'வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருஶம் பவதி து:கித:' என்னும்படியிருக்கிறவன் ஆழ்வார்நோவுபடாநிற்க கூடிக்கைத்திராதொழிகிறவிதுவும். இத்தனைவிஶேஷதாவம்நடக்கச்செய்தேயு மிவரை முடியாதபடி நடத்துகையுமாஶ்சர்யமன்றே! (விசித்ர-கத்ராதி) இத்தால் விசித்ரஸ்ருஷ்டிகமுமென்கிற ஸம்பந்தமையிந்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரக்ருதஸங்கதியென்றதாயிற்று.

முதற்பாட்டு.

மாயாவாமனனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்சர்யேத்யாதியால்) மதுசூதாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதிபால்) நீயருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஈ— மாயா - ஆஶ்சர்யஸ்ருஷ்டியனே, இத்திருவாய்மொழியில சொல்லப்புகுகிற ஆஶ்சர்யவ்யாபாரங்களையெல்லாம் ஸாமாந்யமாக நிர்தேஶித்தபடி. அதிலே யொன்றை யுதாஹரிக்கிறார், வாமனனே - மஹாபேரூபை மாட்டும்மணியாகச் சுருக்கினைப்போலே ஆஶ்சர்யமான வாமநரூபத்தையுடையவனே, மதுசூதா- மதுவென்னுமஸுரனை, ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநஸ்வபாவனேயென்றபடி. நீயருளாய் - நீயேயருள் செய்ய வேணும், மேல் நான் கேட்கப்புகுகிற வசநங்களை நீயேயருள் செய்யவேணுமென்றபடி. தீயாய் - அக்நியாய், நீராய் - ஜலமாய், நிலனாய் -ப்ருதிவியாய், விசும்பாய் - ஆகாஶமாய், காலாய் - வாயுவாய், தத்வங்களானவற்றை யென்றபடி. தாயாய் - லோகத்திலே மாதாக்களாயிருக்கிற ஜநங்களாய், தந்தையாய் - பிதாக்க

மூ—மக்களாய்மற்றுமாய்முற்றுமாய்* நீயாய்நீநின்றவாறிவையென்னநியாயங்களே* ॥௧॥

அங்கண்மலர்த்தண்டுழாய்முடி யச்சுதனேயருளாய்* திங்களுநாயிறுமாய்ச் செழும்பல்சுடராயிருளாய்ப்*
பொங்குபொழிமழையாய் ப்புகழாய்ப்பழியாய்ப்பின்னுநீ* வெங்கண்வெங்கூற்றமுமா யிவையென்னவிசித்திரமே* ॥உ॥

ஆ— ஸஹஜஸம்ப்ரு(த்)திஸ்ரோதாரூபரானவர்களையுந்தாயையுந்தந்தையையும் மக்களையும்மற்றெல்லாரையும் ஸம்ருத்தியாகவுடையையாய், இவற்றோடேபிரியஸாமாநாதிகரண்யத்தையுமுடையையாய்க்கொண்டுநீநின்றபடிஎன்னென்று விஸ்மிதராய் எம்பெருமானைக் கேட்கிறார். ॥௧॥

(அங்கண்மலர்) அழகிய ஸௌரபத்தோடேகூடின பூவையுடைய திருத்துழாயை திருமுடியிலே யுடையையாய், இவ்வழகுக்கொருநாளுமொருவ்யாவ்ருத்தியில்லாதவனே, திங்களும்ஞாயிறுமாயழகியதாய்பலவகைப்பட்ட நக்ஷ

இ—செய்கிறார் (நீயிதயாதியால) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜொகத்திலேயிதாதியா ல்) நீயாய்நீநின்றவாறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவற்றோடிதாதியால்) இவற்றோடேபிரியவெ ன்றது – இவற்றிற்காட்டில்வ்யாவ்ருத்தமாகவென்றபடி. இவையிதாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வி ஸ்மிதரிதாதியால்) ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு.✳

அங்கண்மலரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவிதாதியால்) அச்சுதனேயென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வழகுக்கிதாதியால்) செழும்பல்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (அழகியதாயிதாதியால்) வெங்கண்வெங்கூற்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—ளாய், மக்களாய்- புத்ரர்களாய், மற்றுமாய்- இன்னுமுள்ளஸம்பந்திகளாய்,முற்றுமாய் - ஸம்ஸ்ருதிஸம்ஸர்ஜநங்களுமாய், காரணஸம்ஹிதஸம்ஹிதவஸ்துகளுமாய் கார்யஸம்ஹிதாகாசாதிகளுமாய் என்றபடி. நீயாய் – உன்னுடைய ஸாமாநாதிகரண்ய விசிஷ்டனை யென்றபடி. இத்தனையுமா யிருக்கச் செய்தேயும் தத்கதஜொஷ ஸம்ஸ்பர்சத்தைக்கொண்டு “ஸத்யஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம” என்கிறபடியே ஸ்வரூபைக தானனென்கை. இவைநீ நின்றவாறு - நீநின்றவிந்த ப்ரகாரங்கள், ஆறு - ப்ரகாரம், என்ன நியாயங்கள், என்ன ந்யாயங்கள், என்னஉபபத்திகளென்றபடி. காரணமும்கார்யமும் நீயேயாயிருக்கச்செய்தே யும், நீ தத்கதஜொஷ ஸம்ஸ்பர்சமற யிருக்கிறவிப் ப்ரகாரங்களுக்கு ஸாதகங்களான வேதாந்தஸூ த்ராவபத்திகளென்ன ஆச்சர்யங்களாயிருக்கிறன, இவற்றை நீயேசொல்ல வேணுமென்றுகருத்து. இந்த ஜகதாகாரவஸ்துக்களிக்ஷே க்ஷேமங்களிலே யநுபவித்தாரேயாகிலும் “அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென் னாராவமுத” மென்கிறகணக்கிலே யபூர்வம்போலே ரஸிக்கையாலே இப்படிவிஸ்மிதராய்ச் சொல்லுகிறார்.॥

அங்கள் - அழகியதான கள்ளை யுடையவையான, கள் - மாதுஸாஸவம். ஸௌரபஸ்ரோதஸ்ஸுகளான வென்றபடி. கள் மலர்என்கிறவிடத்திலே ளகாரஸ்ய மகாரெ;ரவரெ ணகாராதெஸ:. மலர் – புஷ்பங்களை யுடையவையான, தண்டுழாய்முடி - ஸீதளதுளஸிகளை கிரீடத்திலே யுடையவனான, அச்சுதனே - அவ்யா தனே? இந்த திவ்யஸௌந்தர்யத்துக்கொருக்காலும்வ்யாவ்ருத்தியில்லாதவனேயென்றபடி. அருளாய் – நீயருள்செய்ய வேணும், மேல் சொல்லப்புகுகிறவெவிதியையென்றபடி. திங்களும் நாயறுமாய் - விஶ்வாஹ்லாதகரனை ஸம்ஜ்ஞனும் ப்ரதாபகரனை ஸூர்யனுமாய். செழும் – அழகியதுகளான, செழுமென்றழகியதுக்குப்பேர், பல் - பஹுவியங்களான, சுடராய் - தெஜஸ்ஸுக்களாய், நக்ஷத்ரங்களாயென்றபடி. இருளாய் - ஸர்வஸ ஞ்சாரம் பண்ணவொட்டாத தமஸ்ஸாய், பொங்கு பொழி - பொங்கிப்பொழியாநிற்கிற, அத்யந்தம் வர்ஷி யாநிற்கிற வென்றபடி. மழையாய் - வர்ஷமாய், புகழாய் - கீர்த்தியாய், பழியாய் - அபகீர்த்தியாய், பின்னும்- அதின்மேலேயும், தாரணாயிகமான அபகீர்த்தியாயிருக்கிற விதுக்கு மேலேயு மென்றபடி. இதுக்குக் கூற்ற முமா யென்கிறத்தோடே யந்வயம். நீ – ஸர்வாணமஸாநஸவனனநீ, வெங்கண் - வெவ்விய கண்ணை யுடை த்தான, அத்யுக்ரமானத்ருஷ்டிபாதத்தை யுடைத்தான வென்றபடி. வெங்கூற்றமும் – க்ரூரமான ம்ருத்யு வும், க்ரூரஸ்வபாவமானம்ருத்யுவுமென்றபடி. கூற்றம் - ம்ருத்யு, ஆமிவை - ஆகிறவிவை, நீயே யித்தனையு மாகிற விந்த ப்ரகாரங்க ளென்றபடி. என்ன விசித்திரம் – என்னவிசித்ரம், என்னவாச்சர்யமென்றபடி. ॥உ॥

மூ—சித்திரத்தேர்வலவா திருச்சக்கரத்தாயருளாய் *யெத்தனையோருகமுமவையாயவற்றுள்ளியனு* மொத்தவொ ண்பல்பொருள்களுலப்பிலனவாய்வியவாய்* வித்தகத்தானிற்றிநீ யிவையென்னவிடமங்களே* ॥௩॥

ஆ—தேங்களுமாய் தேஶஸ்தமாய் பொங்குபொழி மழையாய் புகழாய்பழியாய், பின்னும்நீ வெவ்விய கண் ணையுடையவெவ்விய ரூபத்தாவுமான படிகளென்ன வெவிதிதாளனென்கிறார். ॥௨॥

(சித்திரத்தேர்வலவா) ஸாரத்யம்பண்ணும்போது சித்ராஶ்ரயமாம்படி தேரைநடத்தவல்லவனே? ஐயதூ, மயத்தினன்று பகலை யிரவாக்கின வத்ராஶ்ரயமான திருவாழியை யுடையவனே? க்ருதாதிகளான வ நேகயுகங்களையும், அவ்வவகாலங்களி லுண்டான ஓரோர்வகையாலேயொத்தும், ஓரோர்வகையாலே வேறுப ட்டும், தேவமநுஷ்யாதிரூபேண பலவாய், அதிவ்யக்தஸாமர்த்யமான பதார்த்தங்களையும் விபூதி யாக வுடையையாய், இப்படி விஸ்மயநீயனாய் நில்லாநின்றாய்? இவையென்ன சேராச்சேர்த்திக ளென்கிறார்.॥

(கள்ளவிழ்) ஔதார்யமியான தாமரைபோன்ற திருக்கண்களையுடையகண்ணனே? எனக்கொன்றருளிச்

இ—(வெவ்வியவித்யாதியால்) வெவ்வியது - உக்ரமானது. ॥௨॥

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

சித்திரத்தேர்வலவாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாரத்யமித்யாதியால்) திருச்சக்க ரத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜயதூயெத்யாதியால்) எத்தனையோருகமென்கிறதற்கு த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருதாதீத்யாதியால்) அவற்றுள்ளியனுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார் (அவ்வவகாலங்களிலுண்டானவென்று) அந்தந்தகாலங்களிலுண்டாயென்றபடி. ஒத்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஓரோர்வகையித்யாதியால்) வியவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஓரோர்வகையாலேவேறுபட்டுமென்று) பல்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவேத்யாதியால்) உலப்பிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிவ்யக்தேத்யாதியால்) பொருள்களாயென்றதைபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பதார்த்தங்களையித்யாதியால்) கார்யவாசகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (இப்படிவிஸ்மயநீயனித்யாதியால்). ॥௩॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

கள்ளவிழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஔதார்யமியானவென்று) உள்ளதுமென்கிறதற்

ஶ—சித்திரத்தேர் வலவா - விசித்ரமாகத் தேரிலே வலவனே, வலவன் - ஸமர்த்தன், ஸாரத்யம பண்ணும் போது விசித்ரமாகத் தேரைநடத்தவல்லவனானவனே, பீஷ்மத்ரோணாதிகள் விடுகிற பாணங்கள் தப்பிப்போ ம்படியாகவும் அர்ஜுநன் விடுகிறபாணங்கள் தப்பாதே இலக்கிலேவிழும்படியாகவும் அர்ஜுநன்விட்ட பாணங்கள் தன்தேருக்குப் பிந்தும்படி பாணவேகாதிசயமாகும்படியும் மற்றுமிப்படி விசித்ரமாக த் தேரை நடத்தவல்லவனே யென்றபடி. திருச்சக்கரத்தாய் – ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தை யுடையவனே, சக்கரமு டையவன் சக்கரத்தான், ஸம்போதியிலே சக்கரத்தா யென்று ரூபம். பகலை யிரவாக்கின வாஶ்ரய வுக்யாயனே யென்றபடி. அருளாய் – நீயருள் செய்யவேணும். எத்தனை - அநேகங்களான, க்ருதத்ரே தாதி ரூபேண பஹுவியங்களான வென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயங்களான, ஒன்றுக்கொன்று ஸத்ருஶங்க ளாகமாட்டாமையாலே யத்விதீயங்களான வென்றபடி. அவை - ப்ரஸித்தங்களான, உகமுமாய் - யுகங்க ளுமாய், அவற்றுள். அந்த யுகங்களுக்குள்ளே, இயலும் – ப்ரவ்ருத்தியாகிற்கிற, அந்தகாலவஸ்துக்களாய் ந டவாநிற்கிற வென்றபடி. ஒத்த - ஸத்ருஶங்களான, ஓரோரா காரங்களாலே வரவார ஸத்ருஶங்களான.வெ ன்றபடி. வியவாய் - விலக்ஷணங்களாயிருப்பதுகளான, மற்றோராகாரத்தாலே வரவார விலக்ஷணங்களான வென்றபடி. ஒண் - ஒள்ளியதுகளான, ஶோபாஸ்யங்களான வென்றபடி. பல் - தேவமநுஷ்யாதி ரூபேண பஹுவியங்களான, உலப்பிலன - அவதியில்லாதவைகளான, உலப்பு - அவதி, தேவாதேவத்வேகஜாதிக ளாலு மஸம்வ்யாதங்களான வென்றபடி. பொருள்களாய் – பதார்த்தங்களாய். தத்ப்ரகாரகனேயென்றபடி.. வித்தகத்தால் – விஸ்மயநீயதையால், இப்படி விசித்ரபதார்த்தப்ரகாரகனாகிற விஸ்மயநீயதையாலே யெ ன்றபடி. நீநிற்றி - நீ நில்லாநிற்கிறாய், இவை, யென்னவிடமங்கள், - இவையென்ன விஷமங்கள், இந்த, வையடி ஷமங்கள், ஆஶ்சர்யங்களென்றபடி. ॥௩॥

மூ— கள்ளவிழ்தாமரைக்கட்கண்ணனேயெனக்கொன்றருளாய்* யுள்ளதுமில்லதுமாயுலப்பிலனவாய்வியவாய்* வெள்ளத்தடங்கடலுள்விடநாகணைமேல்மருவி* யுள்ளப்பல்யோகுசெய்தியிவையென்னவுபாயங்களே*॥ச॥ பாசங்கணீக்கியென்னையுனக்கேயறக்கொண்டிட்டுநீ* வாசமலர்த்தண்டுழாய்முடிமாயவனேயருளாய்* காயம்

ஆ—செய்யவேணும் நிக்ருமாயிருக்கையாலேயுண்டென்றுசொல்லலாம்படி ஸததுமவிநாசிநவமுமாய்க்கொண்டு ஆச்சர்யஹேதுவாநதைசயாலே யில்லையென்னலாம்படியுமாய் வெள்ளத்தடங்கடலுள் விடநாகணைமேல்மருவி திருவுள்ளத்தாலே பலரக்ஷண சிந்தைகளைப்பண்ணுகிறதி? இவையென்ன விரகுகளென்கிறார். ॥ச॥

(பாசங்கணீக்கி) ஸம்ஜாதவாஸனைதாஸவ்ருஷ்ணாமிருதிமான திருமுடியையுடையையாய் ஆச்சர்யபூதனுனநீ ப்ராக்ருதவிஷயப்ராவண்யத்தைத்தவிர்த்து ஸ்வைகபரனாம்படி என்னைப்பண்ணிவைத்து பின்னையும்ப்ராக்ருதியிலேயிட்டுவைக்கிற வாஸ்யத்தை யருளிச்செய்யவேணும், ஸர்வஜீவஜநாரணாதிநிவர்த்தகனாய் ஸ்வித்யாதிகளாகிற ஸர்ஜநங்களைப்பண்ணியையாநின்றாய் இவையென்னஉபாயங்கள் ஆச்சர்யங்களென்கிறார். ॥ரு॥

இ—குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிக்ருமாயென்று) இல்லதுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஸநாதிகத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவுள்ளத்தாலேயித்யாதியால்)॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஜாதேத்யாதியால்) பாசங்கணீக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) என்னையுனக்கேயறக்கொண்டிட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வைகேத்யாதியால்) அருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) மாயங்கள் செய்துவைத்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளித்யாதியால்) ஸர்ஜநங்கள் - ஸம்ஹாரங்கள். ॥ரு॥

ஸ— கள்ளவிழ் - கள்ளாக அவிழாநிற்கிற, கள் - மதுவாஸம், அவிழ்கை - ஸ்ரவணம், ஸ்ரவணசீலமானவென்றபடி. தத்க்ஷணவிகாஸிதமான வென்கை. தாமரைக்கண் - தாமரையைப்போலே யிருக்கிற திருக்கண்களையுடையவனான, கண் கண்ணனே என்கிறவிடத்தில் ணகாரலோபம் ககாரமாவது ருகாரமாத்மம். கண்ணனே - க்ருஷ்ணனே? எனக்கொன்றருளாய் - எனக்கொன்றருளிச்செய்யவேணும், உள்ளதும் - ஸததைகரூபமாகையாலே ஸ்வரூபவாச்யமானவைதநவஸ்துவும், இல்லதுமாய் - ஸததவிகாரசீலமாகையாலே நாஸ்தி ஸவசவாச்யமான அவைதநமுமாய், இரண்டுப்ரக்ருதியுமா யென்றபடி. உலப்பிலனவாய் - அவதியில்லாதவையாய், வியவாய் - விலக்ஷணங்களானவஸ்துக்களாய், தத்ப்ரகாரகனென்றபடி. வெள்ளம் - வண்ணஜலமான, தடம் - விஸ்தீர்ணமான, கடலுள் - க்ஷீரார்ணவத்திலே, விடநாகணைமேல் - விஷத்தையுடைத்தான நாகசயநத்தின்மேல், விடம் - விஷம், ஸாதவாதிவைஸாதவம். ப்ரதிகூலர்க்குக் கிட்டவொண்ணாதபடி விஷஸாவியான சேஷசயநத்தின்மேலே யென்றபடி, மருவி - ஆஸ்ரித்து, ஸாதரமாகக்கண்வளர்ந்தருளியென்றபடி. உள்ளப்பல்யோகு - உள்ளத்தாலே பஹுவிதயோகங்களை, செய்தி - செய்யாநிற்கிறாய், யோகம் - சிந்தை, திருவுள்ளத்தாலேபஹுவிதரக்ஷணசிந்தைகளைப்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாயென்றபடி. இவையென்னவுபாயங்கள் - ஸவதாரணோபாயமோ? ஸம்ஸாரநிவ்ருத்த்யுபாயமோ? ஸம்ஸாரப்ரவர்த்தநோபாயமோ? ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரோபாயமோ? அறிகிறிலேன். ஒன்றை நிஷ்கர்ஷித்து அருளிச்செய்யவேணும், ॥ச॥

வாசமலர் - வாஸனையையும் மலரையுமுடைத்தான, வாஸனைப்ரசுரமாய் வாஸிதமுமான வென்றபடி. தண்டுழாய்முடி - ஸீதளதுளஸியை முடியிலே யுடையவனான, மாயவனே - ஆச்சர்யபூதனே, அருளாய் - வதஸம், பாசங்கள் - ப்ராக்ருதவிஷயாஸக்திகளை, நீக்கி - நிவர்த்திப்பித்து, பாசங்கள் நீக்கி என்கிறவிடத்தில் ளகாரலோபம் நகாரமாவது ணகாரமாவது ககாரமாத்மம், என்னை - ஸ்வைகபரகனான வென்னை, உனக்கேயற - உனக்கேயறும்படி, மற்றொருவர்க்கு மன்றிக்கே யுனக்கே சேஷமாகத் தீரும்படி என்னைக் கொண்டிட்டு - ஸ்வீகரித்து, பின்னும் - இப்படி ஸ்வீகரித்தும், இதுக்கு மாயங்கள் செய்து வைத்தி

மூ—முஞ்சீவனுமாய்க்கழிவாய்ப்பிறப்பாய்ப்பின்னுநீ*மாயங்கள்செய்துவைத்தியிவையென்னமயக்குக்களே!! ௫
மயக்காவாமனனேமதியாம்வண்ணமொன்றருளா* யயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாயழலாய்க்குளிராய்வியவாய்*
வியப்பாய்வென்றிகளாய்வினையாய்ப்பயனாய்ப்பின்னுநீ* துயக்காநீநின்றவாறிவையென்னதுயரங்களே* ॥

ஆ—(மயக்காவாமனனே) ஸ்ரீவாமநனை வழக்காலேபிச்சேற்றி நினைத்ததுமுடித்துக்கொள்ள வல்லவிரகனானநீ தெளிவுடையேனும்படி யொன்றுபண்ணியருளாய், அஜ்ஞாநஜ்ஞாநோஷ்ணசீதவிஸ்மய விஸ்மயஜயபுண்யபாபஸுகதுக்கங்களையும் அதுக்குமேலே அந்யதாஜ்ஞாநாதிஜநகனாய் நீநின்றப்ரகாரமென்ன து:க்கங்களென்கிறார். ॥ சு ॥

(துயரங்கள்செய்யுங்கண்ணசுடர்நீண்முடியாயருளாய்) உன்னுடைய திருவபிஷேகத்திலழகாலே நலியும் க்ருஷ்ணனே? அப்படியேவிஸ்ருதியினுடைய வாத்ஸல்யத்தாலேயும் நலிவுபடாமே தெளிவிக்கவேணும், து:க்க

✳ ஆறும்பாட்டு.✳

இ— மயக்காவாமனனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவாமநனித்யாதியால்) மதியாமவண்ணமொன்றருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தெளிவித்யாதியால்) அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஜ்ஞாநஜ்ஞாநவென்று) அழலாய்க்குளிராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஷ்ணசீதவென்று) வியப்பாய்வியவாயென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஸ்மயேத்யாதியால்) வினையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாபபுண்யவென்று) பயனாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுகமேத்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்யேத்யாதியால்) ॥ சு ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு.✳

ப்ரமேயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) துயரஞ்செய்மானங்களா

ர—என்கிறதோடேயந்வயம். காயமும் - ஶரீரமும், சீவனுமாய் - ஜீவாத்மாவுமாய், கழிவாய் - நிவ்ருத்தியாய், ஶரீர நிவ்ருத்திரூப மரணமா யென்றபடி. பிறப்பாய் - ஜந்மமாய், நீமாயங்கள் செய்து வைத்தி - நீ மாயங்களைச் செய்து வையாநிற்கிறாய். கவிசித்ராகர்மவாஸநாதிகளாகிற விசித்ரஹேதுக்களைப் பண்ணிவையாநிற்கிறா யென்றபடி. இவையென்ன மயக்குக்கள் - இவையென்ன ஆஶ்சர்ய வ்யாபாரங்கள். இந்தஸம்ஸாரத்திலே ருசியில்லாதவனாய் கைவல்யமோக்ஷமானும்படி என்னைப்பண்ணி பின்னையுமிந்த ஸம்ஸாரத்திலே நிறுத்தியிருக்கும்படி பண்ணுவதாகிற விவைகளென்ன ஆஶ்சர்யவ்யாபாரங்களென்றபடி. இத்திருவாய்மொழிக்கு நிதாநமிப்பாட்டினர்த்தம். இவ்வர்த்தத்தைக்கேட்கவந்து தத்த்வஸம்ஶயத்தாலேயிறே மற்றவிவித்துங்களை யெல்லாய நாவஸம்யித்தது. ॥ ரு ॥

மயக்கா - மயக்குமவனை, வடிவழகாலும் நடையழகாலும் முக்தியாலு மெல்லாரையும் மோஹிப்பிக்குமவனை யென்றபடி. வாமனனே - ஸ்ரீவாமநரூபத்தையுடையவனே, மதியாம் வண்ணம் - வைஶத்யமுண்டாம்படி, எனக்குக் கலக்கம்தீர்ந்து தெளிவுண்டாம்படி யென்கை. ஒன்றருளாய் - ஒன்றுபண்ணி யருளவேணும், அயர்ப்பாய் - அஜ்ஞாநமாய், லோகத்திலுள்ள அஜ்ஞாநத்தை யெல்லாம்தனக்கு ஶரீரவத்விஶேஷணமாகவுடையவனை யென்றபடி. அயர்ப்பு - அஜ்ஞாநம், தேற்றமுமாய் - தெளிவுமாய், விஶதஜ்ஞாநமுமா யென்றபடி. லோகத்தில் விஶதஜ்ஞாநங்களை ப்ரகாரமாக வுடையவனை யென்கை. அழலாய் - உஷ்ணப்ரகாரனாய், அழலென்று உஷ்ணத்துக்குப்பேர். குளிராய் - ஶீதமாய், வியப்பா யென்கிறத்தை முற்பட வநுபிப்பது. வியப்பாய் - விஸ்மயமாய், தத்ப்ரகாரகனா யென்றபடி. வியப்பு - விஸ்மயம். வியவாய் - விலக்ஷணமாய், விஸ்மயா விலக்ஷணமான வவிஸ்மயத்தையும் ப்ரகாரமாக வுடையவனாயென்றபடி. வியந்தது - விலக்ஷணமானது. வென்றிகளாய் - ஜயங்களாய், வினையாய் - கர்மங்களாய், புண்யபாபங்களா யென்றபடி. பயனாய் - ஃபலங்களாய், பயன் - ஃபலம். பின்னும் - அதின்மேலேயும், நீ துயக்கா - நீயந்யதா ஜ்ஞாநத்தை ஶரீரமாகவுடையனாய், துயக்கு - அந்யதாஜ்ஞாநம். நீநின்றவாறு - நீநின்றப்ரகாரங்கள், இவையென்னதுயரங்கள் - இவையென்ன து:க்கங்கள், இப்படிஶீதோஷ்ணாதி த்வந்த்வஶரீரகனாயிருக்கிற விந்தவிசித்ரப்ரகாரங்களுனக்குலீலையாயிருக்கின்றன, எங்களுக்கிவைது:க்கங்களாயிருக்கிறனவென்றபடி. ॥ சு ॥

மூ—துயரங்கள்செய்யுங்கண்ணா சுடர்நீண்முடியாயருளாய்* துயரஞ்செய்மானங்களாய்மதனாகியுகவைகளாய்த்* துயரஞ்செய்காமங்களாய்த்துலையாய்நிலையாய்நடையாய்த்* துயரங்கள்செய்துவைத்தி யிவையென்னசுண்டாயங்களே* ௭

என்னசுண்டாயங்களானின்றிட்டா யென்னையாளுங்கண்ணா* இன்னதோர்தன்மையையென்றுன்னையாவர்க்குந்தேற்றரியை* முன்னியமூவுலகுமவையாயவற்றைப்படைத்துப்* பின்னுமுள்ளாய்ப்புறத்தாயிவையென்

ஆ—ஸௌந்தர்யாநவஹிதநம், அத்யாலேவந்தநம், உகப்பு - து:க்கரமானகாமம், வசீகரணம், ஸ்திதிகமநங்கள், ஸ்வஸம்ருத்திமாய் து:க்கோதர்க்கமான வ்யாபாரங்களைப்பண்ணிவைத்தாய், இவையென்னவிளையாட்டுகளென்கிறார். ௭

(என்னசுண்டாயங்கள்)என்னலீலாபாதங்களைப்பிற்கின்றாய் என்னையடிமைகொள்ளுகிறக்ருஷ்ணனே? இன்னதொரு

இ—யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (து:க்கஸௌந்தர்யானவித்யாதியால்) துலையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வசீகரணமென்று) நிலையாய்நடையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்திதிகமநங்களென்று) துயரங்கள்செய்துவைத்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸமித்யாதியால்) ௭

எட்டாம்பாட்டு.

என்னசுண்டாயங்களானின்றிட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னலீலேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னதொருவித்யாதியால்) முன்னியமூவுலகுமவை

மூ— சுடர் - தேஜோரூபமான, நீள் - உத்துங்கமான, முடியாய் - கிரீடத்தையுடையவனே, முடியையுடையவன் முடியான். முடியாயென்று ஸம்போதி. துயரங்கள் செய்யும் - து:க்கங்களைப் பண்ணுகிற, துயரம் - து:க்கம், உன்னுடைய திருவபிஷேகத்தின் அழகைக்காட்டி என்னை க்லேசப்படுத்தாநிற்கிற வனென்றபடி. கண்ணா - க்ருஷ்ணனே, அருளாய் - நீ க்ருபை பண்ணவேணும், இந்தவிபூதிவைசித்ர்யத்தைக்கண்டு நான்நலிவுபடாதபடி யென்னைத்தெளிவித்து க்ருபைபண்ணவேணும், துயரஞ்செய் - து:க்கங்களைப் பண்ணக்கடவதான, மானங்களாய் - அபிமானங்களாய், கர்வங்களா யென்றபடி. மதனாகி - காமமாய், அபிஜநாதிபி: ஸ்வஸ்யாதிசயத்வ புத்தி: கர்வ:. க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகசூன்யத்வஹேதுர் மநோவிகார: மத:. மதமென்கிற ஶப்தத்துக்கு மதனென்று னகாராகமப்ரயோகமு முண்டு. உகவைகளாய் - ப்ரீதிகளாய், துயரஞ்செய் - "காமாத்க்ரோதோபிஜாயதே" "புத்திநாசாத் ப்ரணஶ்யதி" என்கிறபடியே து:க்கங்களை யுண்டாக்கக்கடவதான, காமங்களாய் - ஸ்நேஹம், துலையாய் - தூக்கமாய், ஸாம்யவைஷம்யங்களா யென்றபடி. துலை - தூக்கம். நிலையாய் - ஸ்திதியாய், நடையாய் - கமநமாய், துயரங்கள் செய்து வைத்தி - து:க்கங்களைப்பண்ணிவையா நிற்கிறாய், இவை யென்ன சுண்டாயங்கள் - இவையென்ன ஸாமர்த்ய ப்ரவ்ருத்திகள், உனக்கிவை லீலார்த்தமான ஸாமர்த்யப்ரவ்ருத்திகளாயிருக்கிறன, எங்களுக்கு து:க்கங்களாயிருக்கிறன வென்றபடி. ௭

என்ன சுண்டாயங்களால் - என்ன ஸாமர்த்யப்ரவ்ருத்திகளாலே, நின்றிட்டாய், நின்றருளினாய், எத்தனை யாஶ்சர்யமான லீலைகளை யுடையவனாய் நின்றருளினாயென்று பாவம். என்னை யாளுங்கண்ணா - உன் குணங்களைக்காட்டி என்னையடிமைகொள்ளுகிற க்ருஷ்ணனே, இன்னதோர்தன்மையையென்று - இன்னபடியானவொரு ப்ரகாரத்தை யுடையவனென்று, தன்மை - ப்ரகாரம், உன்னை - அபரிச்சேத்யவைபவனான வுன்னை, யாவர்க்கும் - எத்தனை ஜ்ஞானாதிகர்க்கும், தேற்றரியை - நீதேருகைக்கரியனானவன், அறிகைக்கசக்யனென்றபடி. அரியன் - அசக்யன், அஹிதாவனைச்சொல்லும்போது அரியையென்று ரூபமாயிருக்கும், முன்னிய - அநாதியான, ப்ரவாஹாநாதியான வென்றபடி. மூவுலகுமவையாய் - அந்தமூன்று லோகங்களுமாய் க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகமென்று ப்ரஸித்தங்களான த்ரிவிதலோகங்களுக்கும் சேஷியாயென்றபடி. அவற்றைப்படைத்து - அந்த லோகங்களை ஸ்ருஷ்டித்து, பின்னும் - அதின்மேலேயும், உள்ளாய் - அந்த: ப்ரவிஷ்டனாயிராநின்றாய், உள்ளே யிருக்குமவன் உள்ளான், அஹிதாவனைச் சொல்லும்போது உள்ளாயென்று ரூபமாயிருக்கும். புறத்தாய் - பஹிஷ்டனாயிராநின்றாய்? புறத்திலே யிருக்குமவன் புறத்தான். அஹிதாவனைச்சொல்லும்போது புறத்தாயென்று ரூபம். இவை யென்ன வியற்கைகள். வியற்கை - ஸ்வபாவம்,

மூ— னவியற்கைகளே* ||அ||
என்னவியற்கைகளாலெங்ஙனேநின்றிட்டாயென்கண்ணா* துன்னுகரசரணமுதலாகவெல்லாவுறுப்பு* முன்னுசுவையொளியூறொலிநாற்றமுற்றுநீயே* யுன்னையுணரவுறிலுலப்பில்லநுணுக்கங்களே* ||கூ||
இல்லைநுணுக்கங்களே யிதனிற்பிறிதென்னும்வண்ணம்* தொல்லைநன்னூலிற்சொன்னவுருவுமருவுநீயே*

ஆ—ஸ்வபாவமென்று ஜ்ஞாநாதிகளுக்கு மறியவொண்ணாதே பழையதான மூவுலகுக்குங்கடைவயாய் அவற்றைஸ்ருஷ்டித்து பின்னையுமஸுபஸ்ரீஸ்யாவித்துநின்றாய், இவையென்னஸ்வரூபஸ்வபாவமென்கிறார். ||அ||
(என்னவியற்கைகள்) என்னஸ்வபாவங்களையுடையனாய் எந்நவாகாரத்திலேநிற்கிறாய் எனக்குஸுலபனான க்ருஷ்ணனே? நெருங்கினகரசரணம் முதலானவெல்லா (உறுப்பும்) அவயவங்களுக்கும், ரஸம், ரூபம், ஸ்பர்சம், ஶப்தம், கந்தம், இவையெல்லாவற்றுக்கும் கடவையனாவுன்னை யநுஸந்திக்கப்புக்கால் உன்னுடைய வைலக்ஷண்யத்துக்கு முடிவில்லையென்கிறார். ||கூ||
(இல்லை) இதிற்காட்டில் (பிறிது) வேறுஸூக்ஷ்மமில்லையென்னும்படி பழையதான வேதாந்தத்திலேசொன்ன

இ—யாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பழையதானவித்யாதியால்) உள்ளாய்புறத்தாயென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வபாவஸித்தித்யாதியால்) ||அ||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

எங்ஙனேநின்றிட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எந்நவாகாரத்திலேநிற்கிறாயென்று) என்கண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) துன்னுஎன்கிறதையுரைக்கிறார் (நெருங்கினவென்று) நிபிடங்களானவென்றபடி. உறுப்புமென்று ப்ரதீகக்ரஹணம். அவயவங்களுக்குமென்றது - அதினர்த்தத்தைச்சொன்னபடி. த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸமித்யாதியால்) உன்னையுணரவுறிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) உலப்பில்லைநுணுக்கங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ||கூ||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

தொல்லைநன்னூலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பழையதானவித்யாதியால்) உருவுமருவுநீயேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவிந்துக்குமித்யாதியால்) அச்சுதனேயென்கிறதற்குத்தாத்பர்ய

ஶ— இதென்ன ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களென்றபடி. ||அ||
என்கண்ணா- என்னுடையக்ருஷ்ணனே, எனக்குஸுலபனான க்ருஷ்ணனேயென்றபடி. என்னவியற்கைகளால்- என்னஸ்வரூபஸ்வபாவங்களாலே, என்ன ஸ்வரூபஸ்வபாவயுக்தனாயென்று தாத்பர்யம். எங்ஙனே நின்றிட்டாய்- என்ன ப்ரகாரத்திலே நின்றருளினாய், எத்தனை விசித்ரவிபூதிகளாய் நின்றருளினாயென்றபடி. துன்னு- நிபிடங்களான, ஶரீரத்திலே நிபிடங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. கரசரணமுதலாக- கரசரணாத்யுபாதிகளான, எல்லாவுறுப்பும்- எல்லாவவயவங்களும், உறுப்பு- அவயவம், இதுக்கு நீயேயென்கிறத்தோடே அந்வயம். உன்னு- உன்னப்படுமதான, போக்யமாகையாலே யாசைப்படும்படி யிருக்குமவையானவென்றபடி. உன்னுகை- ஆசைப்படுகை, சுவை- ரஸம், ஒளி- ரூபம், ஒளியென்று ரூபத்துக்குப்பேர், ஊறு- ஸ்பர்சம், ஊறுகை- ஸ்பர்சிக்கையிறே. ஒலி- ஶப்தம், நாற்றம்- கந்தம், நாற்றமென்கிறவிடத்தில மகாரம் ஸந்தியிலே லோபம். முற்றும்- க்ருத்ஸ்நமும், நீயே- இவையித்தனையையும் ப்ரகாரமாகவுடையவன் நீயேயென்றபடி. உன்னையுணர- உன்னையறிகைக்கு, உறில்- அபேக்ஷிக்கில், நுணுக்கங்கள்- ஸூக்ஷ்மங்கள். நுணுக்கம்- ஸூக்ஷ்மம், வைலக்ஷண்யங்களென்றபடி. உலப்பில்லை- அவதியில்லை, அநந்தங்களாயிருக்கிறனவென்றபடி. ||கூ||
இதனில்- இதிற்காட்டில், பிறிது- வேறு, நுணுக்கங்கள்- ஸூக்ஷ்மங்களானவை, இல்லையென்னும் வண்ணம்- இல்லையென்னும்படி, இதுக்குச்சொன்ன வென்கிறத்தோடே யந்வயம். தொல்லை- அநாதியான, நன்னூலில்- நல்ல ஶாஸ்த்ரத்திலே, நூல்- ஶாஸ்த்ரம், அபௌருஷேயமான வேதாந்தத்திலேயென்றபடி. சொன்ன- சொல்லப்பட்டதான, "அணோரணீயாந் மஹதோ மஹீயாந்" இத்யாதி வேதாந்தவாக்யங்களிலே அணுத்வாத்யபேக்ஷயா ஸூக்ஷ்மமாகச் சொல்லப்பட்டதானவென்றபடி. உருவும்- ரூபவிஶிஷ்டவஸ்துவும், காரியதசையிலே ரூபாந்விதமாகத்தக்க த்ரவ்யஸூக்ஷ்மமுமென்றபடி. அருவும்- அரூபியும்,

மூ— அல்லித்துழாயலங்கலணிமார்பவென்னச்சுதனே* வல்லதோர்வண்ணஞ்சொன்னாலதுவேயுனக்காம் வண்ணமே* ॥௰॥

ஆம்வண்ணமின்னதொன்றென்றறிவதரியவரியை* யாம்வண்ணத்தாற்குருகூர்ச்சடகோபனுரைத்த* வாம்வண்ணவொண்டமிழ்களிவையாயிரத்துளிப்பத்து* மாம்வண்ணத்தா

அ—ஸவித்துக்களும் விதத்துக்கும் நிர்வாஹகனானவனே அல்லியையுடைய திருத்துழாய்மாலையாலே ஸமலங்க்ருதமான அழகியமார்பையுடையையாய் இவ்வழகுக்கொருநாளுமொழிவில்லாதவனே? வேதங்களும் ஸநகாதியொமிதுகளும் உன்னுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவகுணவிபூதிகளைப் பேசப்புக்கால் பேசினவளவும் பேசிற்றாமத்தனைபோக்கி பேசாதநக்கையிலலை, அயவா- உனக்குநல்லராய் உன்குணங்களிலேயீடுபட்டிருப்பார் உன்னைபேதேனுமொருபடிபேசினுல் அதுவேயுனக்காம்ப்ரகாரமென்கிறார். ॥௰॥

(ஆம்வண்ணம்) ஒருவராலுமொருவகையுமறியவொண்ணாத ஸர்வேச்வரனை யுள்ளபடியேயறிந்தருத்தைக்கு ஸத்ருசமாக வாழ்வாரருளிச்செய்த வாயிரத்திலுமித்திருவாய்மொழியை யதாசக்திசொல்லுமவர்களை என்றைக்கும் க்ருதக்ருத்யரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—மருளிச்செய்கிறார் (இவ்வழகுக்கித்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களுமித்யாதியால) இந்தயோஜனையிலே உனக்காம்வண்ணமென்கிறவிடத்திலே காகாக்ஷநிவ்ருத்திக்கவேண்டுகையாலே இந்தயோஜனைக்கு க்லிஷ்டமாகையாலே யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (அயவெத்யாதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவராலுமித்யாதியால்) ஆம்வண்ணத்தாலறிந்தென்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உள்ளபடியேயறிந்தென்று) த்ருதீயவாக்யத்தில் ஆம்வண்ணசப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அருத்தைக்குஸத்ருசமாகவென்று) ஆம்வண்ணத்தாலுரைப்பாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யதாசக்த்யாதியால்) அமைந்தார்தமக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருதக்ருத்யரென்று) ॥௧௧॥

ப—காரணாவஸ்தாவஸ்தனான ஜீவாத்மாவும். நீயே-இவையித்தனையையும் ப்ரகாரமாகவுடையவன் நீயென்றபடி. அல்லித்துழாய்- புஷ்பங்களையுடையவையான தளங்களுடைய, அலங்கல்- மாலையை, அணி- அலங்காரமாக வுடைத்தான, மார்பன்- வக்ஷஸ்ஸையுடையவனான, அலங்கல்- மாலை, அணி- அலங்காரம், என்னச்சுதனே- என்னுடைய ஸ்வாமியே, இவ்வழகுக்கொருநாளும் வ்யாவ்ருத்தியில்லாதபடியை யெனக்குக் காட்டினவனே யென்றபடி. பூர்வவாக்யத்தாலே ஸ்வரூபஸித்தியோகமும், த்ருதீயவாக்யத்தாலே ப்ரகாரப்ரகாரிஸம்பந்தஸித்தியோகமும் சொல்லிற்றாயிற்று. வல்லதோர்வண்ணம்- தாங்களறிந்ததொரு ப்ரகாரத்தை, சொன்னால்- சொன்னார்களாகில், வேதங்களும் ஸநகாதிகளுமிதிசேஷ:. அதுவே- அந்தாதமே, உனக்காம்வண்ணமே- உனக்கஸாதாரணமான ப்ரகாரமோவென்றபடி. அவ்வளவேயுனக்குப் ப்ரகாரமன்று. இன்னுமுன்னுடைய ப்ரகாரங்களபரிச்சேத்யங்களென்றபடி. இது ஆறாயிரப்படியில் ப்ரதமயோஜனைக்கநுகுணமான ஸ்வாபதேசம். த்விதீயயோஜனைக்கு ஸ்வாபதேசமெங்ஙனேயென்னில்; வல்லதோர்வண்ணம் சொன்னால்- உன்பக்கல் ப்ரேமயுக்தர்களாயிருப்பார் தாங்கள் வல்லதேதேனுமொரு ப்ரகாரத்தைச் சொன்னால், ஏதேனுமொருபடி யுன்னைப்பேசினாலென்றபடி. அதுவே யுனக்காம்வண்ணம்- அதுவே யுனக்கு நல்ல ப்ரகாரமாம்படி அங்கீகரித்திருப்புதி யென்றபடி. ॥௰॥

ஆம் வண்ணம்- ஆகாநின்ற ப்ரகாரம், அவனுக்குண்டாயிருக்கிற ப்ரகாரமென்றபடி, இன்னதொன்றென்று இப்படிப்பட்டதாயிருப்பதொன்றென்று, அறிவதரிய- அறிவதிலே யரியவனான, அறிகைக்கசக்யனானவென்றபடி. அரியை- ஹரியை, ஆம் வண்ணத்தால்- உண்டாயிருக்கிற ப்ரகாரத்தாலே, உள்ளபடியேயென்றபடி. அறிந்து குருகூர்ச்சடகோபனுரைத்த- ஸூக்தம், ஆம்வண்ணம்- ஆநந்தக்கபடியான, அவனுக்கநுரூபமாம்படியான வென்றபடி. ஒண்- அழகியதான, தமிழ்களிவை- இந்த த்ராவிடமாலைகளுடைய, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்த பத்துபாட்டுக்களையும், ஆம் வண்ணத்தால்- ஆன ப்ரகார

மூ— வுரைப்பாரமைந்தார்தமக்கென்றைக்குமே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஈ— தாலே, உங்களுக்கு ஸக்ருத்மான ஸ்ரீகாரத்தாலே யென்றபடி- ஸஅர்த்தஜ்ஞானத்தோடே யாதல், அதன்றிக்கேயாதல், ஸாநயாஸமாக வாதல், கேவலமாகவாதலென்றபடி. உரைப்பார்- சொல்லுமவர்கள், என்றைக்கும்- ஸர்வகாலத்திலும், தமக்கமைந்தார்- தமக்கு யதார்த்தரா யிருப்பார்கள், அமைவு- யதார்த்தி. அவர்களுக்கீஸ்வரனையு மநுவர்த்திக்க வேண்டா, இத்திருவாய்மொழியின் ஸம்பாதநாத்தாலே க்ருதக்ருத்யராய் விடுவார்களென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமேவயி ஸ்ரீமதேவாதூலராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(மாயாவாமனனே.)

ஸ்ரீமத்தேஶாந்தராதிஷ்வஸக்ருதஸமயத்வேஷ்விதேஶ்வநாமைதேஷு
ஸ்வஸ்வைர்காநாம்நிபத்யாஸரணதசிதஶேதாத * நாநாநநாமைதேஷு ।
தேஜோப்யக்வாஸ்வஸ்ஸாஜம்பேஸஸாஸகரணாதேஷு வேத்யஸ்வஸாவாஸ்
ஸ்ரீமாநாஶ்ரயநாநாவிஷயஜதிதத: ஶ்ரீயர:ஸ்தூயவாதி ॥அஅ॥

(ஸ்ரீமதை:) தியாய்ராயிறாதி - வஹுஸமிதிங்களாலும், (தேஶாந்தராதிஷ்வ:) திங்களுந்நாயிறுமாயிறாதி - தேஶாதிநக்ஷத்ராதிகளாலும், (ஸஸமயஸமத்வேஷ்வஸ்ஹி:) எத்தனையோருகமுமவையாயிறாதி - க்ருதத்ரேதாதிஸகலகாலவிஶேஷங்களாலும், (வேதநாமைதேஷு:) உள்ளதுமில்லதுமாயிறாதி - நித்யாநித்யங்களான வேதநாவேதநவஸ்துக்களாலும், (யோகாநாம்நிபத்யா) காயமுஞ்சீவனுமாயிறாதி- ஸம்ஸார:ஜந்மவிநாஶாதிகளை யுண்டாக்கிறதாகத்தான் கட்டிவைத்த யோகஸ்யாதேயாலும்; (ஸ்வரணதசிதஶேதாதநாக) அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாய் - ஸ்மரணவிஸ்மரணங்களை யுண்டாக்குகையாலும், (ஶாநநாமைதேஷு:) துயரஞ்செய்மானங்களாயிறாதி - ஶாநஜாதிகளாலும், (தேஜோப்யக்வாக) இன்னதோர் தன்மையையென்றுன்னை யாவர்க்குந்தேற்றரியை - இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்னதயுடையவனென்று எத்தனை பேனுமதிஶயிதஜ்ஞாநராலு மறியவொண்ணாதபடி நிற்கையாலும், (ஸ்வஸாஜம்பேஸஸாஸகரணாக) நின்றிட்டாயென்னையாளுங்கண்ணா - தன்னையாஶ்ரயித்தபேர்களுக்கு நன்மைகளைப்பண்ணுகையாலும், (வேதவேத்யஸ்வஸாவாக) தொல்லைநன்னூலிற்சொன்ன வுருவுமருவுநீயே - ஸர்வஶாஸ்த்ரவிதிஶிஷ்டதயா "ஸர்வேவேதா யத்பதமாமநந்தி" இத்யாதியாலே ஸ்துதிவாதிக்கப்படுகையாலும், எம்பெருமானுஶ்ரயவிஷயஜிதனென்று "மாயாவாமனனே" என்கிற ஶ்லோகத்திலே மாறனாலேஸ்துதிவாதிக்கப்பட்டதென்கிறார். ॥அஅ॥

† காயகோஷ்டஜ்ஞாவைவ்ய:, * நொநாஜநாமைதேஷு:" என்று பதினெண்ணாயிரத்தில் வாக்யம்.

ஸ்ரீமதேநிமஶாஸநமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❋❋❋ ✱ ❋❋❋

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

மூ— என்றைக்குமென்னையுய்யக்கொண்டுபோகிய* அன்றைக்கன்றென்னைத்தன்னாக்கியென்னாற்றன்னை*

ஆ—(என்றைக்குமென்னை) இப்படி ஔதார்யமான ஜகத்காரணத்வத்தையும், அப்ராக்ருதஸ்வாஸாதாரணவிக்ரஹவத்தையும், இவையவன்பக்கலிலே ஸங்கதமாயிருக்கிறபடியையு மநுஸந்தித்தத்ருஷ்டவிஸ்மிதராய் நிரதிஶயப்ரீதியுக்தராய் நிரஸ்தஸமஸ்தது:கஸ்பர்ஶராயிருந்து நிரவதிகாஶ்சர்யமான வ்யாபாரத்தையுள்ளபடியேசொன்னார், இதுதானும்நிரூபித்தவாறே யவன்செயலாயிருந்தது, இத்தையநுஸந்தித்து க்ருதஜ்ஞநிஹீநனாயிருந்த வென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிசொல்லுவித்தருளுவதே என்றுதம்மைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளின அவனுடைய ஸர்வஶக்தித்வ ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணாநுஸந்தாநஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலேசொல்லுகிறார். ஸூத்ரகிங்கரஸேவநஸ்வீகரித்து ப்ரீதிநமுமென்னைத்தன்னைப்

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஸம்ஸாரதாவத்தைப்பொறுக்கமாட்டாதே வ்யஸநிக்கிறதம்மை இஸ்ஸம்ஸாரத்திலேவைத்து வ்யஸநிப்பிக்கிற வாஸ்சர்யத்தையநுஸந்தித்து தத்ஸம்பந்தத்தாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே யவனுடையவிசித்ரவிபூதிகத்வத்தை யநுஸந்தித்தவாழ்வார் ப்ராஸங்கிகமான வவ்வநுஸந்தாநம் தலைகட்டினபின்பு பழையபடியே யவிலம்பிதஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியைப்ரார்த்திக்க ப்ராப்தமாயிருக்க ஸம்ஸாரத்திலேபொருந்துவார்சொல்லுமாப்போலே தம்மையிச்ஶரீரத்தோடேவைத்து கவிபாடுவிக்கிறவித்தை யித்திருவாய்மொழியிலே கொண்டாடிக்கொண்டுபேசுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன? வித்தையஸங்கதிப்பிக்கைக்காக வ்ருத்தாநுவாதத்தையநுவதிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) நிரஸ்தேத்யாதி, இங்குவ்யஸநமாவது- ஸம்ஸாரதுரிதாநுபவ ப்ரதிபந்தகமத்தை யவன்நிவர்த்திப்பியாமையாலே வந்தது:க்கம். அவனுடைய வெவ்விதியைக்கண்டவ்ரீதியாலே யிந்தது:க்கம் நிவ்ருத்தமாயிற்றென்றுகருத்து. இந்தவ்ருத்தாநுவாதத்தாலே யஸாங்கத்யஶங்கைக்குப் பரிஹாரமென்னாயிற்றென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (இதுதானுமித்யாதி) இதுதானுமென்றது - இப்படிதான் சொன்னதுதானுமென்றபடி. இதுதானுமென்கிறவிடத்தில் உகாரஸமுச்சயத்தாலே கீழ்ச்சொன்னவாஸ்சர்யங்கள்போலே இதுவுமொருவாஸ்சர்யமென்று வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. நிரூபித்தவாறேயித்யாதி - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் பொறுக்கமாட்டாதே வ்யஸநியாநின்றதாம் அந்தக்லேஶங்களைமறந்து அவனுடைய விசித்ரவிபூதியோகத்தைப்பேசி விஸ்மிதராய் ப்ரக்ருதியோடுபொருந்தாத நாமிப்ப்ரக்ருதியோடேயிருந்துகொண்டு இதென்ன செய்கிறோமென்றுவிசாரித்து ஸ்வஸ்வரூபவிரோதியாயுள்ள ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை யறுத்தருளவேணுமென்று பலகாலுமபேக்ஷிக்கச்செய்தேயு மவன்செய்தருளாமைக்குக் காரணமென்னென்றுநிரூபித்தவாறே ஶாஸ்த்ரத்திலே ஸித்தாந்தைவைத்து லோகத்தாருக்கு யர்த்தஞ்சொல்லிவைத்தாப்போலே தன்னையாஶ்ரயித்தார்க்கும் தனக்கும் ஸாதநமாகத்தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொள்ள நினைக்கிறவவனுடைய வ்யாபாரமிதென்னுமிடத்தைக் கண்டாரென்றபடி. க்ருதஜ்ஞநிஹீநனித்யாதி - வேதங்களும் ஶ்ரீவால்மீகிபகவான்றுடக்கமாகவுண்டான ருஷிகள்சொன்னகவிகளும் எனக்குமுந்தினவர்களான முதலாழ்வார்கள்அருளிச்செய்த கவிகளும்கிடக்க க்ருதஜ்ஞநிஹீநனானவென்னைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொள்ளுகிற விதென்னவாஸ்சர்யமென்றபடி. சொல்லுவித்தருளுவதேயென்றென்கிறத்துக்கு சொல்லுகிறாரென்கிறத்தோடேயந்வயம். *

முதற்பாட்டு

என்றைக்குமென்னையுய்யக்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூத்ரமேத்யாதியால்) என்னைத்தன்னாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) என்னாற்றன்னையின்றமிழ்

ப— என்றைக்கும்- எல்லாக் காலத்துக்கும், மேலுள்ள ஸர்வகாலத்துக்குமென்றபடி. யாவதாத்மபாவியாக மேலெல்லா மநுவர்த்திக்கும்படி யென்கை. என்னை- அஸக்ருதஜ்ஞனானவென்னை, உய்யக்கொண்டு- உஜ்ஜீவிப்பித்து, கிங்கரனென ஸ்வீகரித்தென்றபடி. போகிய- போனவையான, அன்றைக்கன்று- தினம்தினந்தோறும், என்னைத்தன்னாக்கி- என்னைத் தன்னாகவாக்கி, ஸாயுஜ்யனான வென்னைத் தன்னைப்போலே பரிஶுத்தனாக்கியென்றபடி, என்னால்- ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளொன்றுமில்லாத வென்னைக்கொண்டு, தன்னை- வேதங்களுக்கு

மூ— யின்றமிழ்பாடியவீசனையாதியாய்* நின்றவென்சோதியையென்சொல்லிநிற்பனோ* ||க||
என்சொல்லிநிற்பனென்னின்னுயிரின்றொன்றாய்* என்சொல்லால்யான்சொன்னவின்கவியென்பித்துத்* தன்
சொல்லாற்றான்றன்னைக்கீர்த்தித்தமாயனென்* முன்சொல்லுமூவுருவாமுதல்வனே* ||உ||

ஆ— போலேஸர்வேச்வரனுக்கு என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுந்தன்னுடைய ஸர்வ ஸௌசீல்யத்தையும் ஸகலஸ்வபாவ நிரூபணஹேதுபூத நிரவதிக தேஜஸ்ஸையும் எத்தைச்சொல்லியனு பவிப்பன், காலதத்வமுள்ளதெல்லாம் சொன்னாலும் முடியாதென்கிறார். ||க||

(என்சொல்லி) என்னையுமொருவஸ்துவாகக்கொண்டு என்சொல்லால்யான்சொன்ன வின்கவியென்பித்து வ்யாஸாதிகளுக்காதாரமாய்நின்று வ்யாஸாதிகளைப்பண்ணினாற்போலே என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு

இ— பாடியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையுபகரணமித்யாதியால்) ஈசனையென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்வத்தையுமென்று) ஆதியாய்நின்றவென்சோதியையென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஸ்வபாவேத்யாதியால்) என்சொல்லிநிற்பனோவென்கிறதற்குத் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எத்தைச்சொல்லியித்யாதியால்) ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

என்னின்னுயிரின்றொன்றாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) மூவுருவா முதல்வனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யாஸேத்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர் ய—மிகஸாஸ வாசாமகோசராதிகளுக்கும் வரிகூழிக்க முடியாத தன்னை, இன்- ஹோஹ்யங்களான, ஸர்வஸம் ஸத்தானே சுகிருதோபகாரமாயிருக்கு மவையான வென்றபடி. தமிழ்- ஸர்வாதிகாரமாம்படி த்ராவிட பங்களான மாலைகளே, பாடிய- பாடின, ஈசனை- ஸர்வநியந்தாவான, ஸர்வசக்தியுக்தனனவென்றபடி. ஸர்வசக்தனாகையாலே த்ருணத்தை வஜ்ரஸமாக்கினாற்போலே யென்னைக்கொண்டு தன்னைக்கவிபாடவும் வல்லவனேயென்று கருத்து. நானொரு வுபகரண மிருந்தாலும் கவிபாடினவனவனென்று திருவுள்ளம். தன்னையின் தமிழ்பாடியவென்று அக்ஷரக்ரமம். ஆதியாய் நின்ற- இதுக்கு உபகாரணமாய் நின்றவனை, எனக்காதாரமாய் நின்று கவிபாடுகையாலே யிக்கவிக்கு ப்ரதானகாரணமாய் நின்றவனனவென்றபடி. என்சோதியை- என்னுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸை. தானிப்ரபந்தஞ்செய்தருளி யத்தாலே சுதர்சனனாயிருக்கு மிருப்பை யெனக்குக் காட்டினவனை வென்றபடி. என் சொல்லிநிற்பனோ- என்னவாசகஞ்சொல்லி நிற்க க்கடவேன். அவனுடைய ஸர்வேச்வரத்வ ஸௌசீல்யஸௌலப்யாதிகளிலே எத்தைச்சொல்லி நிற்கக்கடவேனென் றபடி. ஓரோருகுணங்களைக் காலதத்வமுள்ளதனையும் பேசினாலும் முடியுமோவென்று கருத்து. ||க||

என்- என்னுடைய, இன்- இனியதான, நல்லதான வென்றபடி. விபரீத லக்ஷணயாஹேயமான வெ ன்றபடி. உயிர்- ஆத்மாவானது, இன்று- இன்றைக்கு, ஒன்றாய்- ஒரு வஸ்துவாய், இத்தனைநாள் அஸத்க ல்பமான விது இன்றைக்கொரு வஸ்துவா யென்றபடி. என்சொல்லால்- என்னுடைய சொல்லாலே, யான்சொன் ன- நான்சொன்னதான, இன்கவி- போக்யமானகவி, என்பித்து- என்னும்படிபண்ணிவித்து, உக்தியுமென்னத ன்றிக்கே கவிபாடினவனும் நானன்றிக்கேயிருக்க; உக்திகளுமென்னதாய் கவிபாடினவனும் நானேயென்று லோகத்திலே ப்ரஸித்தமாம்படி பண்ணிவித்தென்று பாவம். த்ராவிடத்திலே கவியென்று பாட்டுக்கு ப்பேர். தன்சொல்லால்- தன்னுடைய சொல்லாலே, தான்றன்னைக் கீர்த்தித்த- தான் தானேதன்னை ஸ்தோத்ரித்தவனை, மாயன்- ஆச்சர்யசேஷ்டிதனை, என்முன் சொல்லும்- நான் கவிசொல்லும் போதெனக் காதாரமாய் இருந்துகொண்டெனக்கு முன்னேசொல்லுமவனை, அவன்றான்முன்னே சொல்லிக் கொண்டுபோக நான்பின்னேசொன்னேனத்தனையென்று கருத்து, மூவுருவாம்- மூன்றுரூபமாக நிற்கிற, த்ரிமூர்த்திரூபனாக நிற்கிறவென்றபடி. மூவுருவமென்கிற விடத்தில் மகாரத்துக்கு லோபம் த்ராவிடத்திலேயுண்டாம்; விஷ்ணுவதார ரூபனைக்கொண்டு ரக்ஷணம்பண்ணுகிறாப்போலே வ்யாஸாதிகளை யாதியாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களையுந்தான் பண்ணச்செய்தே வ்யாஸாதிகள்செய்கிறார்க ளென்று லோகத்திலே ப்ரஸித்திபண்ணிவித்தாற்போலே தான்பண்ணச்செய்தேயுமிப் ப்ரபந்தத்தைநான் பண்ணினதாக ப்ரஸித்திபண்ணி வைக்கிறானென்று. ஸாதிப்பிக்கைக்காக. இவ்விசேஷணம், முதல்வனே—

மூ—ஆமுதல்வனிவனென்றுதற்றேற்றியென்* னாமுதல்வந்துபுகுந்துநல்லின்கவி* தூமுதற்பத்தர்க்குத்தான் றன்னைச்சொன்னவென்* வாய்முதலப்பனையென்றுமறப்பனோ* ॥௩॥

அப்பனையென்றுமறப்பனென்னாகியே* தப்புதலின்றி தனைக்கவிதான்சொல்லி*

ஆ—திருவாய்மொழிபாடியருளினதன்னுடையவிந்தமாணத்தை யெத்தைச்சொல்லி வ்யவஸிப்பதென்கிறார்.॥

(ஆமுதல்வன்) ஆமிவனேஸர்வேஶ்வரனென்று தன்னையுள்ளபடியேயறிவித்து என்னாவைநியமித்துக் கொண்டுவந்து புகுந்து அயர்வறுமமரர்களுக்குமேஹாத்யமாக நல்லனவாயினியவான கவிகளைத்தான்றன்னைசொல்லுகையாகிற விம்மஹோபகாரத்தை யென்றுமறப்பனென்கிறார். ॥௩॥

(அப்பனையென்று) என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு கவிசொல்லாநிற்கச்செய்தே தப்பாதபடிசொல்லி

இ—மருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியித்யாதியால்) என்சொல்லிநிற்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எத்தையித்யாதியால்) ॥௨॥

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

ஆமுதல்வனிவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆமிவனேயித்யாதியால்) தற்றேற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) என்னாமுதல்வந்தென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னாவையித்யாதியால்) தூமுதற்பத்தர்க்குநல்லின்கவியென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) அப்பனையென்றுமறப்பனோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இம்மஹோபகாரத்தையித்யாதியால்) ॥௩॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

என்னாகியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) உய்யக்கொண்டென்கிறதற்குத்

ஈ— காரணபூதனானவனை, என்சொல்லி நிற்பன் - எத்தைச்சொல்லிநிற்கக்கடவேன். இந்த வாஸ்யமென்னாலே சொல்லிமுடியாதென்று கருத்து. ॥௨॥

முதல்வன் - ஜகத்காரணபூதன், இவனு மென்று - இந்த நாராயணனே யென்று - நான்கவிபாடியேத்தும்படி ஜகத்காரணதயா ஸர்வேஶ்வரனாயிருப்பானிவனேயென்றபடி. தற்றேற்றி - தன்னை நான் தேறும்படிபண்ணி, தன்னை நானநுபவிக்கும்படி பண்ணியென்றபடி. தற்றேற்றியென்றது சுவம்பவமாய் தன்னைத் தேற்றியென்கிற வசனத்தைக்கொடுக்கும், என்னாமுதல் – என்னுடையநாக்குமுதலாக, என்னுடைய வாகிந்த்ரியத்துக்குக் காரணபூதனென்றபடி. வந்துபுகுந்து - என்னாக்கிலே வந்து ப்ரவேஶித்து "ஜிஹ்வாக்ரேவ தேவீ ப்ரவ்ருத்தேயம் ஸரஸ்வதீ" என்கிறபடியே ஸ்ரீவால்மீகிபகவானுக்கு சதுர்முகன் நிமித்தமாக ஸரஸ்வதிவந்து நாக்கிலேபுகுந்தாப்போலேயன்றிக்கே தன் ப்ரஸாதத்தினாலே தான்தானே வந்து புகுந்தென்றபடி. தூ - பரிஶுத்தரான, முதல் - ஆதிகளான, அநாதியாக ஸர்வஜ்ஞரான வென்று பதார்த்தம். பத்தர்க்கு - பக்தர்களுக்கு, நிரதிஶயபோக்யராயிகளான நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. நல்லின் - நல்லவினியவையான, நிரதிஶய போக்யங்களான வென்றபடி, "கேட்டாரார் வானவர்கள்" என்றதிறே, இன் என்கிறதற்கு ஈன்என்று தீர்க்கமாக பாடமுமுண்டு. கவி – கவிகளை; தான்றன்னைச்சொன்ன – தான்தானேதன்னை ப்ரஶம்ஸித்துச் சொன்னவனை, என் வாய்முதல் - என்னுடைய வாக்ப்ரவ்ருத்திகளுக்குக் காரணபூதனை, அப்பனை - உபகாரகனை, என்றும் மறப்பனோ – என்றாகிலும் மறப்பேனோ, ஒருநாளும் மறவேனென்றபடி, ॥௩॥

என்னாகியே - தானென்பக்கலிலேயாயே - என்னையுபகரணமாகக் கொண்டே யென்றபடி. ஸ்வயாரண த்தாலே பரதந்த்ரனை யென்னைக்கொண்டே யிப்படிதப்பாமல்சொல்லுகை யாஶ்சர்யமன்றோவென்று ஜநிக்கிறது, இங்கே எம்பெருமானாருளிச்செய்யும்படி, தான் பாடினானாகில் நிரவத்யமாய் தலைக்கட்டும், நான் பாடினேனாகில் ப்ரபாஸப்பட்டு தப்புந்தாருமாக வொருபடி தலைக்கட்டும், என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடாநிற்கச்செய்தேயும் என்னோடே ஸம்பந்தத்தால் வரும்தோஷந்தட்டாதபடி தலைக்கட்டினானிதென்ன வாஶ்சர்யமென்று, தப்புதலின்றி - தப்புகையில்லாமல், ஶப்ததோஷ மர்த்ததோஷமொன்றுமில்லாம லென்றபடி

மூ—யொப்பிலாத்தீவினையேனையுய்யக்கொண்டு* செப்பமேசெய்துதிரிகின்றசீர்கண்டே* ॥ச॥
சீர்கண்டுகொண்டுதிருந்துநல்லின்கவி* நேர்படயான்சொல்லுநீர்மையிலாமையி* லேர்விலாவென்னைத்
தன்னாக்கியென்னாற்றன்னைப்* பார்பரவின்கவிபாடும்பரமரே* ॥ரு॥

ஆ—திரிகின்றசீர்கண்டு அப்பனையென்றுமறப்பனென்கிறார். ॥ச॥

(சீர்கண்டு) தன்னுடையகல்யாணகுணங்களை யுள்ளபடிகண்டுகொண்டு திருந்துநல்லின்கவிநான்சொல்லும் நீர்மையிலாமையில் எனக்குஸத்ருசரில்லை, இப்படிகுணலேசமின்றியே யிருந்தவென்னைத் தன்னைப்போலே ஹேயப்ரத்யநீகஸ்வஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிசிஷ்டனாக்கி என்னாற்றன்னை ஸர்வலோகமுமிக்கவியை ஸாதிக்கும்படி யின்கவிபாடும்பரமனையென்று மறப்பனென்கிறார். ॥ரு॥

(இன்கவி) இன்கவிபாடும்பரமகவிகள் தனக்குளராயிருக்கச்செய்தே அவர்களைக்கொண்டு தன்னைக்கவி யொப்பில்லாததீவினையேனையிருக்கச்செய்தே யென்னையாதரமாக வடிமைகொண்டு மேன்மேலனநன்மைசெய்து

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதரமித்யாதியால்) செப்பமேசெய்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மேன்மேலித்யாதியால்) ॥ச॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

சீரென்கிறதையுரைக்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) ஏர்விலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) என்னைத்தன்னாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) பார்பரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ॥ரு॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

பூர்வார்த்தத்திலபிப்ராயத்தையருளிச்செய்கிறார் (தனக்குளராயிருக்கச்செய்தேயென்று) இத்தால்ஸூர்யாதிரான கவிகளில்லாமையாலே யும்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொண்டா னித்தனையாகையாலி

ஸ— தன்னைக்கவிதான் சொல்லி - தன்னைக்குறித்துக்கவிகளைத்தான்தானே சொல்லி, ஒப்பிலா - ஸத்ருசரஹிதனான, ஸர்வேச்வரன் ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளிலே யொப்பிலாதவனாயிருக்குமாப்போலே அஜ்ஞாநசக்திகளிலே யொப்பிலாதவனென்றுகருத்து. தீவினையேனை - க்ரூரகர்மாவானவென்னை, தீ - க்ரூரம், வினை - கர்மம். வினையுடையவன்வினையான். தன்னைச்சொல்லும்போது வினையேனென்று ரூபமாயிருக்கும். உய்யக்கொண்டு - உஜ்ஜீவிப்பித்து, ஆதரதாஸ்ய ரஸிகனாக்கியென்றபடி. செப்பமே செய்து - மேலும் நன்மைகளையேசெய்து, செப்பம் - செவ்வை, இங்கே நன்மையைக்காட்டுகிறது. திரிகின்ற சீர்கண்டு - இதுவே காரியமாய்த்திரிகிற சீலத்தைக் கண்டிருந்து, அப்பனை - இப்படி உபகாரகனானவனை, என்றும் மறப்பன் - என்றாகிலும் மறப்பனோ, இனியவ னபகாரம் பண்ணினால்தா னென்றால் மறக்கசக்யமோவென்றபடி. ॥ச॥

சீர் - அவனுடைய கல்யாணகுணங்களை, கண்டுகொண்டு - ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டு, திருந்து - திருந்தாநிற்கிற, ஸ்வார்த்தங்களை நன்றாகப் ப்ரகாசியாநிற்கிற வென்றபடி. நல் - நல்லதான, ஸர்வலக்ஷணோபேதமான, இன் - இனியதான, ஸம்ஸ்ருவ உதாரமான வென்றபடி. கவி - கவியை, நேர்பட - வாய்க்கும்படியாக, அவனுக்கு மவன்பக்கல் ப்ரேமவான்களுக்கும் ஹர்ஷஜநகமாய்க்கொண்டு ரஸிக்கும்படி யென்கை. யான்சொல்லு நீர்மையி லாமையில் - நான் சொல்லும்படியான நீர்மை யில்லாமை யிலே, நீர்மை - ஸ்வபாவம், சொல்லுமென்கிற மகாரத்துக்கு ஸம்யக்லோபம். நான்சொல்லுகைக்கீடான ஜ்ஞாநசக்த்யாதி ஸ்வபாவங்களில்லாமையிலே யென்படி. ஏர்விலா - ஸத்ருசரஹிதனான, ஏர் - ஸத்ருசம், என்னை - இப்படி குணலேசசூந்யனான வென்னை: தன்னாக்கி - தன்னைப்போலே ஸகலஹேய ரஹிதனாய் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி விசிஷ்டனாக்கி, என்னால் - என்னை யுபகரணமாக்கிக்கொண்டு, தன்னை [illegible] வனான தன்னை, இதுக்குப்பாடுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். பார் - பூமியானது, பாரென்றுபூமிக்குப்பேர், ஸர்வலோகமுமென்றபடி. பரவ - கொண்டாடும்படி, பரவுதல் - கொண்டாடுதல், இன்கவி - உதாரமானகவிகளை, பாடும் - பாடாநிற்கிறவனான, பரமர் - ஸர்வோத்க்ருஷ்டனை, இத்தனை பெருமையனான வென்னைக்கொண்டிப்படி கவிபாடுவித்தவித்தாலே யவனுடைய ஸர்வேச்வரத்வம் ஸாக்ஷிகொண்டறியவேண்டாதபடி ப்ரத்யக்ஷமாயிற்றென்றுகருத்து. பூஜாயாம் பஹுவசநம். என்றுமறப்பனென்று கீழோடேயந்வயம். ॥ரு॥

மூ— இன்கவிபாடும்பரமகவிகளாற்* றன்கவிதான்றன்னைப்பாடுவியாதின்று* நன்குவந்தென்னுடனாக்கியென்னாற்றன்னை* வன்கவிபாடுமென்வைகுந்தநாதனே* ||௬||

வைகுந்தநாதனென்வல்வினைமாய்ந்தறச்* செய்குந்தன்றன்னையென்னாக்கியென்னாற்றன்னை* வைகுந்தனாகப்

ஆ— பாடுவியாதே, இன்றுநான்வந்து என்னுள்ளேபுகுந்து வேதங்களினுள்ளுமடங்காத தனக்குங்கூடவடங்காதகவிகளைப்பாடின வென்வைகுந்தநாதனை யென்றுமறப்பனென்கிறார். ||௬||

(வைகுந்தநாதன்) ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனாயிருந்துவைத்து என்னுடைய வல்வினைகளையெல்லாம்போக்கி ஆதலால் குந்தனென்னும்திருநாமத்தையுடையனாய் என்னைத்தன்னைப்போலே தூயனாக்கி என்னாற்றன்னைவைகுந்தனாகப் புகழவண்டீன்கவிசெய்குந்தன்றன்னைக்காலதத்வமெல்லா மநுபவித்தாற்றுனர்வனோவென்கிறார். ||எ||

இ— தொருமாணமோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் இப்பாட்டாலேயென்று ஸம்கதிஸூசிதை. என்னுடனாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளே புகுந்தென்று) வன்ஸாத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களித்யாதியால்) அடங்காதவென்றது - அபரிச்சேத்யமானவென்றபடி. ததாவிதகல்யாணமானவென்கை. ||௬||

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

என்வல்வினைமாய்ந்தறச்செய்யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) குந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) "குந்த: குந்தர: குந்த:" என்றதிறே. தன்னையென்னாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தன்னைப்போலேயித்யாதியால்) தூயனாக்கி – பரிசுத்தனாக்கி. ||எ||

ப— இன் - "[illegible]" மென்கிறபடியே அத்யந்தமநோஹரங்களான, கவி - வசநங்களை, பாடும் - பாடத்தக்கவர்களான, பரமகவிகளால் - மஹாகவிகளாலே, ஸ்ரீவால்மீகிபராசரவ்யாஸாதிகளாலும் முதலாழ்வார்களாலுமென்றபடி. தன்கவி - தனக்குஸத்ருசங்களான கவிகளை, தான்றன்னைப்பாடுவியாது - ப்ரயோஜகனைதான் நிரவதிகமாஹாத்ம்யனை தன்னைமுன்புபோலே யிப்போதும் பாடுவித்துக்கொள்ளாதே. இன்று - இப்போது, நன்கு - நன்றாக, உவந்து - உகந்து, இக்கவிபாடுகைதானே ப்ரயோஜநமாகவுகந்தென்றபடி. என்னுடனாக்கி - என்னையவிநாபூதனாக்கி, உடன் - அவிநாபூதன், என்னையவிநாபூதமான உபகரணமாக்கியென்றபடி. என்னால் – அவஸ்துபூதனனவென்னாலே, தன்னை - அபரிச்சின்னமாஹாத்ம்யனை தன்னை, வன்கவி - ப்ரபலங்களானகவிகளை, ஸர்வேச்வரனுக்கும் பரிச்சேதிக்கமுடியாதபடி நிரதிசய கல்யாணமான கவிகளையென்றபடி. பாடும் - பாடாநிற்கிற, என்வைகுந்தநாதனே - என்னுடையவைகுண்டநாயனை, தான் வைகுண்டநாயனாயெழுந்தருளியிருக்கிற பெருமையைப்போலே திருவாய்மொழிபாடுவிக்கிறவித்தைத்தனக்கு மிகவும் பெருமையாகவுடையனாயிருக்கிற விருப்பை யெனக்குப்ப்ரகாசிப்பித்தவனையென்றபடி. என்றுமறப்பனென்று கீழோடேயந்வயம். ||௬||

வைகுந்தநாதன் – வைகுண்டநாயனைதான், '[illegible]' என்கிறகணக்கிலே ஸ்ரீவைகுண்டநாயனாயிருந்துவைத்து ஒருஸம்ஸாரிபக்கலிலே இத்தனைமேல்விழுந்தாலென்னை லாறியிருக்கப்போமோவென்று கருத்து. என் - பாபம்போகவேணுமென் றபேக்ஷையில்லாதவென்னுடைய, வல் – ப்ரபலங்களான, வினை - பாபங்களை, மாய்ந்து - நசித்து, அற - அறும்படி, நிச்சேஷநிவ்ருத்தங்களாம்படியென்கை. செய் - செய்தவனை, குந்தன் - குந்தபுஷ்பம்போலே பரிசுத்தனை, தன்னையென்னாக்கி – என்னைத்தன்னாக்கியென்று பதங்களை மாறியந்வயிப்பது. ஹேயனானவென்னைத் தன்னைப்போலே அஜ்ஞாநாதிதோஷரஹிதனாக்கியென்றபடி. என்னால் - இப்படிதான் விஷயீகரித்தவென்னால், தன்னை - அபரிச்சேத்யவைபவனைதன்னை, வைகுந்தனாகப்புகழ – வைகுண்டனாம்படிஸ்தோத்ரிக்க, அவனுக்கு வைகுண்டத்வமுண்டாம்படி நான்ஸ்தோத்ரிக்கவென்றபடி. வைகுண்டத்வமாவது - நித்யஸூரிநாயகத்வம். ஜ்ஞாநாநந்தகுணங்களுக்கொருக்காலும் குண்டநமில்லாதார் - விகுண்டர். விகுண்டாநாம்பதி: வைகுண்ட:, அவனுக்கு வைகுண்டத்வமுண்டாம்படி யிவன்ஸ்தோத்ரிக்கையாவது - லோகத்திலேயின்னான்வாக்காலே கவிபாடினபின்பு யிவனுக்கைச்வர்யமுண்டாயிற்றென்னுமாப்போலே இவர்புகழ்ந்தவித்தால் தனக்கு விபூதியுண்

மூ—புகழுவண்டீங்கவி* செய்குந்தன்றன்னையெந்நாள்சிந்தித்தார்வனோ* ॥எ॥

ஆர்வனோவாழியங்கையெம்பிரான்புகழ்* பார்விண்ணீர்முற்றுங்கலந்துபருகினும்* ஏர்விலாவென்னைத்தன்னாக்கியென்னாற்றன்னைச்* சீர்பெறவின்கவிசொன்னதிறத்துக்கே* ॥அ॥

திறத்துக்கேதுப்புரவாந்திருமாலின்சீர்* இறப்பெதிர்காலம்பருகினுமார்வனோ* மறப்பிலாவென்னைத்தன்னாந்

ஆ—(ஆர்வனோ) என்னைக்கொண்டு தானுளனாம்படி கவிபாடினவிந்தமஹாகுணத்தை இவ்வபோகஸ்தலிகளான வஸம்வேத்யவாதாக்களுடைய வாமாநுபவகாணங்களையும அயர்வறுமமரர்களுடைய வாமாநுபவகாரணங்களையுங்கொண்டு அநுபவித்தாற்றானார்வனோவென்கிறார். ॥அ॥

(திறத்துக்கே) அஜ்ஞாநத்துக்குங்கூட வாச்ரயமல்லாமையாலே பதிகநுனாயிருந்த வென்னைத்தன்னைப்போலேயாக்கி யென்னைக்கொண்டு பிராட்டியுந்தானுமாக திருவாய்மொழிபாடின விம்மஹோபகாரத்தை

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

இ— சீர்பெறவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானுளனாம்படியென்று) இன்கவிசொன்னவென்றிருக்கையாலே யெம்பிரான்புகழென்கிறது கவிபாடினவிந்தமஹாகுணத்தைச் சொல்லுகிறதென்கிறார் (கவியித்யாதியால்) த்விதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வபோகஸ்தலீத்யாதி அநுபவித்தாற்றானென்றுமளவாலே) ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

மறப்பிலாவென்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஜ்ஞாநத்துக்குமித்யாதியால்) திருமாலென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியுந்தானுமாகவென்று) சீரென்கிறபதம் தாதீயவாதாநுஸந்தாநத்தாலே தம்மைக்கொண்டு கவிபாடினமஹாகுணத்தைச் சொல்லுகிறதென்றுகாட்டுகிறார் (திருவாய்மொழியித்யாதியால்) என்னாள்சிந்தித்தார்வனோவென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே இறப்பெதிர்காலம்பருகினுமென்று சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டுவாநராவ்ருத்தியன்றோவென்ன? விங்கஹிதேப்ரகாசம்

ப—டானதாக வவன்நினைத்திருக்குமென்றுகருத்து. வண் - உதாரங்களான, தீம் - ஸ்வாதுவான, தீம் என்று ஸ்வாதுவுக்குப்பேர். கவி - கவிகளை, செய் - செய்யாநிற்கிறவனை, குந்தன்றன்னை - குந்தபுஷ்பம்போலேயிருக்கிறவனை, என்னைக்கவிபாடுவிக்கை தன்பேறாயிருக்கையாகிற பரமஸௌஹார்த்தத்தையுடையவனை யென்றபடி. சிந்தித்து - அவனுடையவிந்தமஹாகுணங்களை யநுபவித்தென்றபடி. எந்நாளார்வன் - எந்தகாலத்திலே த்ருப்தனாவேன், காலமெல்லாமநுபவித்தாலும் த்ருப்திவாராதென்றபடி. ॥எ॥

ஏர்விலாவென்னை - ஏர்விலாதவனானவென்னை, ஏர்வு - யோக்யதை, கவிபாடுகைக்கு யோக்யதையான ஜ்ஞாநபக்த்யாதிகளில்லாதவனான வென்னையென்றபடி. தன்னாக்கி - தன்னைப்போலே ஜ்ஞாநாதியுக்தனாக்கி, என்னாற்றன்னை - ஸ்வஸ்வரூபம், சீர்பெற - கல்யாணமஹாகுணங்களுண்டாம்படி, ஸ்வதஸ்ஸகலகல்யாணகுணநிதியானவன் நான்கவிபாடினவித்தால் தனக்கு கல்யாணமஹாகுணங்களுண்டாயிற்றாக நினைத்திருக்கிறானென்றுகருத்து. இன்கவிசொன்னதிறத்துக்கு - ஸ்வாதுக்களானகவிகளைத் தான்சொன்னவுபகாரத்துக்கு, திறம் - உபகாரம், இதுக்குப்பருகினுமென்கிறதோடே யந்வயம். ஆழியங்கை - திருவாழியாலே யழகியதானகையையுடையவனை, எம்பிரான் - இவ்வழகைக்காட்டி யென்னையடிமைகொண்டஸ்வாமியினுடைய, புகழ் - கல்யாணமஹாகுணத்தை, என்னாற்றன்னைக்கவிபாடுவித்தவிம்மஹாகுணத்தையென்றபடி. இதுக்குப்பருகினுமென்கிறதோடே யந்வயம். பார் - ப்ருதிவியும், தத்ரஸ்தப்ராணிகளுமென்றபடி. "ஏகாகேநாபதே:" (லக்ஷணா). விண் - பரமவ்யோமமும், தத்ரஸ்தஜநங்களுமென்றபடி. நீர் - ஜலங்களும், தத்ரஸ்தப்ராணிகளும், முற்றுங்கலந்து - இவையித்தனையையுங்கூட்டிக்கொண்டு, இவைற்றினுடைய வாமாநுபவகாரணங்களெல்லாத்தையுங் கொண்டென்றபடி, பருகினும் - பாநம்பண்ணினாலும், அநுபவிக்கிலுமென்றபடி. ஆர்வனோ - த்ருப்தனாவனோ. ॥அ॥

மறப்பு - விஸ்மரணம், இலா வென்னை - இல்லாதவனான வென்னை, ஸ்மரணமுண்டாமவனுக்கிறே தத்விஸ்மரணமான விஸ்மரணமுண்டாவது. ஒருக்காலும் ஜ்ஞாநப்ரஸக்தியில்லாமையாலே அஜ்ஞாநப்ரஸக்தியுமில்லாதபடி யதிதுச்சனானவென்னை யென்றபடி. தன்னாக்கி - தன்னைப்போலே பக்திமாயிகஜ்ஞாநவானாக்கி, என்னால் - "மறந்தேனுன்னைமுன்னம்" மென்கிற வநுதாபமுங் கூடவில்லாத வென்னால், தன்னையுற - தன்னை ஸாதமாக

ரூ—னாற்றன்னை* யுறப்பலவின்கவிசொன்ன வுதவிக்கே* ||கூ||

உதவிக்கைம்மாறென்னுயிரென்ன வுற்றெண்ணில்* அதுவுமற்றாங்கவன்றன்னதென்னாற்றன்னைப்* பதவிய வின்கவிபாடியவப்பனுக்கு* எதுவுமொன்றுமில்லைசெய்வதிங்குமங்கே* ||ய||

ஆ—முன்புசொன்ன ஸ்வோபகாரபாரதன்னைக்கொண்டு பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமாநகாலமெல்லா மநுபவித்தாற்றாரவனோவென்கிறார். ||கூ||

(உதவி) இப்படியென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளின விசேஷோபகாரத்துக்குக் கைம்மாறாக வென்னாத்மாவை யவனுக்கடிமையாகக்கொடுக்கவேண்டில் அதுவும் பண்டேயவனுக்கடிமையாதலால் இங்குமங்கு மிதுக்கொரு கைம்மாறுசெய்யலாவதில்லையென்று அவனுடைய விசேஷோபகாரத்தை யநுஸந்திக்கிறார். ||ய||

இ—மருளிச்செய்கிறார் (முன்புசொன்னவித்யாதியால) இறப்பெதிர்காலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ||கூ||

* பத்தாம்பாட்டு. *

என்னாற்றன்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஆத்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விசேஷோபகாரேத்யாதியால்) அதுவுமற்றாங்கவன்றன்னதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவும்பண்டேயித்யாதியால்) ||ய||

ப— ஸம்ஸ்லேஷிக்கும்படி, உறுகை - ப்ராப்யமாக ஸம்ஸ்லேஷிக்கை. "விரதிவ்ருத்தசேவ்யதக ஸ்வத்ருஷ்டிவிஷயீக்ருத" மென்னுமாபோலே தன்னுடைய ஸ்வரூபகுணாதிகளை யெல்லாம் வ்யக்தமாக ப்ரகாசிக்கும்படி யென்றபடி. பல் - பஹூக்களான, இன் - அத்யந்தபோக்யங்களான, "வதாவிம்சக ஸஹஸ்ராணி ஸ்லோகாநா முக்தவாந்ருஷி:" என்னுமாப்போலே யிந்த ஸம்ஸாரத்திலே யிப்படி விலக்ஷணங்களான வாயிரம் பாட்டுக்களைப் பாடினானென்று விஸ்மயிக்கிறபடி. கவி - பாட்டுக்களை, சொன்ன வுதவிக்கு - சொன்ன உபகாரத்துக்கு, உதவி - உபகாரம், இதுக்குப்பருகிலு மென்கிறத்தோடே யந்வயம். திறத்துக்கு - ஸகலகார்ய ப்ரகாரங்களுக்கு, திறம் - ப்ரகாரம், ஏய் - அநுரூபமான, ஏய்கை - அநுரூபமாகை, துப்பரவாம் - ஸாமர்த்ய முண்டா யிருக்குமவனான, துப்பரவு - ஸாமர்த்யம், ஸர்வகார்யங்களையுமுண்டாக்குகைக் கநுரூபமான ஸாமர்த்யத்தை யுடையவனானவென்றபடி. திருமாலின் - ஸ்ரிய:பதியினுடைய, சீர் - கல்யாணகுணங்களை, இறப்பு - அதீதகாலத்திலே, இறப்பென்றதீதகாலங்களுக்குப்பேர், எதிர்காலம் - பவிஷ்யத்காலத்திலும், இதுஉபலக்ஷணம், வர்த்தமாநகாலத்திலுமென்றபடி. பருகிலும் - பாநம்பண்ணினாலும், அநுபவித்தாலுமென்றபடி. ஆர்வனோ - த்ருப்தனாவனோ. ||கூ||

உதவி - உபகாரத்துக்கு, என்னைக்கொண்டுகவிபாடுவித்த வுபகாரத்துக்கென்றபடி. கைம்மாறு - ப்ரத்யுபகாரம், என்னுயிரென்ன - ஆத்மாவென்ன, உற்று - ப்ராப்யமாக ஸம்ஸ்லேஷித்து, ப்ராப்யமாகநிரூபித்தென்றபடி. எண்ணில் - நினைத்துப்பார்க்கில், ஆங்கு - அவ்வவஸ்தையிலே, ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணி யாறிக்கவேண்டுமவவஸ்தையிலே யென்றபடி. அதுவும் - அந்த ஆத்மவஸ்துவும், மற்று - தத்ஸம்பந்திகளான ஆத்மீயங்களும், அவன் தன்னதே - அந்த ஸர்வேஸ்வரனுடையதே, ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணி யாறிக்கவேண்டுமவவஸ்தையிலே என்னதாயிருப்பதொன்றுமில்லாமல் போய்விட்டதென்று தாத்பர்யம். என்னால் - ப்ரத்யுபகாரமிடுவதற்குக்கூட யோக்யதையில்லாதவென்னாலே, தன்னை - விசேஷோபகாரகனானதன்னை, பதவிய - ம்ருதுக்களான, பதவியது - ம்ருதுவானது, இன் - ஸ்வாதுக்களான, கவி - பாட்டுக்களை, பாடிய - பாடினவனான, அப்பனுக்கு - உபகாரகனுக்கு, இங்கும் - இந்தலோகத்திலும், அங்கும் - திருநாட்டிலும், இங்கு - ஸம்ஸாரிஜ்ஞாநனாயிருந்த பத்ததசையிலே ப்ரத்யுபகாரமில்லையாகிலும் முக்ததசையிலேயுண்டாகலாமேயென்ன வங்குமில்லையென்கிறார். இங்கே அவித்யாஸம்ஸாரிதசையாகையாலே யேதேனுமொன்றை யென்னதாக ஸ்வீகரித்து ப்ரத்யுபகாரமாகக்கொடுக்கநினைத்தாலும நினைக்கலாம். முக்ததசையிலே இப்படிநினைக்கவுங்கூட வவகாசமில்லையென்றுகருத்து. செய்வது - ப்ரத்யுபகாரஞ்செய்யத்தக்கது, எதுவுமொன்றுமில்லை - ஏதேனுமொருவஸ்துவில்லை. ||ய||

மூ— இங்குமங்குந்திருமாலன்றியின்மைகண்* டங்ஙனேவண் குருகூர்ச்சடகோப* னிங்ஙனேசொன்னவோரா யிரத்திப்பத்து* மெங்ஙனேசொல்லிலுமின்பம்பயக்குமே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— (இங்குமங்கும்) ஸ்ரீய:பதியானவனல்லது உபகாரகரில்லையென்னுமிடத்தை யநுஸந்தித்து அந்தஸ்ஸாரயாஸக்தரானவாழ்வார் தம்மைத்திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளின விம்மஹோபகாரத்தைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழி எங்ஙனேசொல்லிலு மின்பம்பயக்குமென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— திருமாலன்றியிங்குமங்குமின்மைகண்டென்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீய:பதித்வாதி யால்) அங்ஙனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸ்ஸாரயாஸக்தரானவென்று) இங்ஙனேசொ ன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தம்மையித்யாதியால்) ||கக||

ஈ— திருமாலன்றி - ஸ்ரீய:பதியல்லது, இங்குமங்கும் - ஆமுஷ்மிகதசையிலும் ஐஹிகதசையிலும், இன்மை- இல்லாமை, வேறுபகாரகரில்லாமையை, கண்டு - அநுஸந்தித்து, "பண்டைநாளாலேநின்றிருவருளும் பங்க யத்தாள்திருவருளுங்கொண்டு நின்கோயில்சீய்த்" தென்றதிறே. அங்ஙனே - அப்படியிருக்குமவனை, ஆச்ர யத்தனுபவதெசிக்கிறஸமயத்திலே செவ்வையாயிருந்து புறம்போனால் அந்யபரவாய்ப்போருகிற நம்மைப்போ லன்றிக்கே ஸ்ரீயவனே ஸர்வோபகாரகனென்கிற பாவமொருக்காலும் மாறாதவனென்றபடி. வண் - உ தாரரான, குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸ்வேஷ்டம், இங்ஙனேசொன்ன - இப்படிசொன்னதான, என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்தான் இதுக்கொருப்ரத்யுபகாரமில்லையென்றிப்படி யருளிச்செய்ததானவென்றபடி. இது பத்துக்கு விசேஷணம். ஓர் - அத்விதீயமான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும் - இந்தபத்துபா ட்டுக்களும், எங்ஙனேசொல்லிலும் - ஏதேனுமொருபடிசொல்லிலும், பாவபந்தத்தோடேயாதல் பாவபந்தம ன்றிக்கேயாதல் ஏதேனுமொருப்ரகாரஞ்சொல்லிலுமென்றபடி. சடகோபனுடையபாசுரங்களைக் கற்றவர்க ளென்றிறே ஸம்ஸாரிகளிவர்களைக்கடாக்ஷிப்பது. ஆதலாலிவர்களுடைய பாவபந்தஸத்பாவங்களிரண்டு மப்ரயோஜகங்களென்றுகருத்து. இன்பம் - ஆநந்தத்தை, மோக்ஷாநந்தத்தையென்றபடி. பயக்கும் - ஜநி க்கும், உண்டாக்குமென்றபடி. பயக்கை - ஜநிக்கை. ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநசாலயி ஸ்ரீமதேஹாரீதராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ருதீயோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(என்றைக்குமென்னை)

ஸ்வாதிஷ்வாஸ்யப்ரஸாவாதவிதகரணயாதத்வரஜ்ஜஸங்கா
ஸ்வோஜ்ஜீவாவாதகஸ்வாதவடிதவடநாசக்தமைவகுண்டமோமாக
ராஜஸ்வாஙகவக்ரியாபுஜமயிஸந்தாவஹஸ்வாதித்யகாங்க
வைமௌத்வித்ஷண்ணராரப்ரத்யுபகாரவிஷயேஸாநுபந்தீத்யாயக ||அகூ||

(ஸ்வாதிஷ்வ) இன்றமிழ்பாடியவீசனை - ஸர்வஸ்வாதியாகையாலும், (ஸ்ரீஸ்வப்ரஸாவாக) தன்சொல்லாற்று ன்றன்னைக்கீர்த்தித்தமாயன் - ஸ்வாத்மாஸ்யப்ரசக்தியுக்தனாகையாலும், (கரணயாதத்வரஜ்ஜஸங்காக) என்வாய் முதலப்பனை - யந்த்ரவானுக்குப்போலே தன்க்ருபையாலே தானேபாஸ்ரிதர்க்கு வாக்கையுண்டாக்குமவனா கையாலும், (உஜ்ஜீவாவாதகஸ்வாக) ஒப்பில்லாத்தீவினையேனையுய்யக்கொண்டு - அத்யந்தநிக்ருஷ்டர்களையு முஜ்ஜீவி ப்பிக்குமவனாகையாலும், (அவடிதவடநாசக்த) ஏர்விலாவென்னைத்தன்னாக்கியித்யாதி - தன்னைககவிபாடுகை க்கு ஸர்வப்ரகாரத்தாலு மயோக்யரானவர்களையுங்கொண்டு பாடுவித்துக்கொள்ளவல்ல அவடிதவடநா ஸாமர்த்யத்தையுடைத்தாகையாலும், (வைகுண்டமோமாக) வன்கவிபாடுமென்வைகுந்தநாதனே - ஸ்ரீவை குண்டத்திலெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ராஜஸ்வாஙகஸ்வ) வல்வினைமாய்ந்தறச்செய்குந்தன்றன்னை - ஆச்ரித

ஆ—தா— ருடையவானவங்களை நிவ்ருத்தமாம்படி பண்ணவல்ல ஸர்வஶக்தனானவனாகையாலும், (வகுளா யா) ஆர்வனேவாழியங்கை யெம்பிரான்புகழ் - திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (ஜலதிஸுதாவல்லபஸ்ய) திருமாலின்சீர் - ஶ்ரிய:பதியாகையாலும், (விதுஷ:) பதவியவின்கவிபாடியவப்பனுக்கு- உபகாரகனாகையாலும், எம்பெருமானுக்ரிதரை ஸநந்யப்ரயோஜந ஸவிஷயஸ்தத்திலே மூட்டாநிற்கிறரென்று "என்றைக்குமென்னை" யென்கிற ஶ்லோகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். (அ)

ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ— இன்பம்பயக்கவெழின்மலர்மாதருந்தானுமிவ்வேழுலகை* யின்பம்பயக்கவினிதுடன்வீற்றிருந்தாள்கின்ற

ஆ— (இன்பம்பயக்க) இப்படி என்னைத்திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளுகைக்காகத் திருநாட்டினின்றும் அங்கேயெழுந்தருளியிருந்தபடியை ஸவிஸ்தரமாகத் திருவாறன்விளையிலேவந்துபுகுந்து என்னைத்திருவாய்மொழிபாடுவித்துப் பாட்டுக்கேட்டருளி திருவடி பெருமாள்குணங்களைச்சொல்லக்கேட்டருளி அஶோகவநிகையிலே பிராட்டி நிஷ்டையாயிருந்தாப்போலே நிஷ்டனாயிருந்த திருவாறன்விளையை யென்றுசென்றுநாமநுபவிக்கப்பெறுவதென்று மநோரதிக்கிறார். ஸர்வஸ்வஸாஹித்யத்தாலே தங்களுக்கின்ப

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— என்னுடையப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை யிப்போதேபோக்கி யென்னையுன்றிருவடிகளிலேசேர்த்தருளவேணுமென்று "பாமருமூவுலகிலே" யலத்தினவாழ்வார் ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமாகவந்த விவித்ரவிஷயதிக ஸாநுஸந்தாநமும் தம்மைக்கொண்டுகவிபாடுவித்த வாஸுபத்தையநுஸந்தித்தவிதுவும் தலைக்கட்டினபின்பு பழையபடியே ஸம்ஸாரநிவேதந் தலையெடுத்தென்னை யிப்போதேதிருநாட்டிலே சேர்த்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கவேண்டியிருக்க வின்னமிச்ஶரீரத்தோடேயிருந்து திருவாறன்விளையிலே போயடிமைசெய்யவேணுமென் றித்திருவாய்மொழியிலேபேசுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) *

முதற்பாட்டு

இன்பம்பயக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வேத்யாதியால்) இனிதென்கிறதற்குத்

ஸ— இன்பம்- ஆநந்தமானது, பயக்க- ஜநிக்கும்படி, அந்யோந்யஸாஹித்யத்தாலே தங்களிருவருக்குமாநந்தவ்ருத்தி யுண்டாம்படி யென்றபடி. இனிது- இனிதாக, நித்யஸூரிகளுக்கு போக்யமாகவென்றபடி. இதுக்கு வீற்றிருந்தென்கிறதோடே யந்வயம். எழில்- உஜ்ஜ்வலையான, "ராகவோऽர்ஹதி வைதேஹீம்" மென்று வக்ஷஸ்தலத்திருமகனே யிவளுக்கநுரூப னென்னும்படி நிரதிஶய ஸௌந்தர்ய லாவண்யஶாலிநியான வென்றபடி. மலர்மாதரும்- ஸரஸீருஹவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாரும், தானும்- அவளும் மேல்விழும்படி அதிமநோஹரனான தானும், உடன்- இருவருங்கூட, வீற்றிருந்து- வீறுதோற்றவிருந்து, வீறு- உத்கர்ஷம். ஸர்வஶேஷித்வரூபமான வுத்கர்ஷந்தோற்றும்படி திருமாமணி மண்டபத்திலே யிருந்தருளி யென்றபடி. இவ்வேழுலகை- இந்த ஸப்தலோகங்களை, லோக்யந்த இதி லோகா:- பதார்த்தா:. திருணகாஷ்டஸர்வஸ்வஜீவ ப்ரதிஜ்ஞாநரூப பதார்த்த வேதநமும் பஞ்சாஶதிந்த்ரியரூப த்ரிவிதசேதநருமென் றிப்படி ப்ரமாண ஸித்தங்களான ஸப்த பதார்த்தங்களையுமென்றபடி. இதுக்காள்கின்ற வென்கிறத்தோடே யந்வயம். இன்பம்பயக்க- ஆநந்தம் பிறக்கும்படி, "ராஜ்ஞீ தாநநுப்ராப்ய ராஜ்யம் வாநரவாஹிநீ" ப்ரஹ்ருஷ்டமுதிதோ லோக:" என்கிறபடியே மாதாபிதாக்களான தாங்களிருவருங்கூட விருந்து ரக்ஷிக்கத் துடங்கினவாறே லோகங்களுக்கு நிரதிஶயாநந்தமுண்டாம்படி. யென்கை,

மூ— வெங்கள்பிரா* னன்புற்றமர்ந்துறைகின்றவணிபொழில்சூழ்திருவாறன்விளை* யன்புற்றமர்ந்துவலஞ்
செய்து கைதொழுநாள்களுமாகுங்கொலோ* ||க||
ஆகுங்கொலையமொன்றின்றியகலிடமுற்றவுமீரடியே* யாகும்பரிசுநிமிர்ந்த திருக்குறளப்பனமர்ந்துறையு*

ஆ— மூண்டாம்படியாகவும், அயர்வறுமமரர்களுக்கினிதாம்படியாகவும் பிராட்டியோடேகூடத்திருமாமணிமண்டபத்திலே வீற்றிருந்தருளி யிவ்வேழுலகையின்பம்பயக்கவாள்கின்ற வெங்கள்பிரான் அன்புற்றமர்ந்துறைகின்றவணிபொழில்சூழ் திருவாறன்விளையன்புற்றமர்ந்து வலஞ்செய்து கைதொழுநாள்களுமாக வற்றேயோவென்கிறார்.||

(ஆகுங்கொல்) ஒருஸந்தேஹமின்றிக்கே யகலிடமுற்றவு மீரடியேயாகும்படி யளந்தருளின ஸ்ரீவாமநனெழுந்தருளியிருக்கிற திருவாய்மொழிபாடுவிக்கையாகிற உத்ஸவத்துக்காகக் கொடிகட்டி யலங்க்ருதமானதிருவாறன்விளையை உத்யாநவாபீப்ராஸாத ஸாமஸ்த்யவ்யாபிதமாய் ஹிமஸீதளமான நீர்கொண்டு தூவி வலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுமோவென்கிறார். ||உ||

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ஆகவற்றேயோவென்றது - ஆகமாட்டுமோவென்றபடி. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ஆகுங்கொலையமொன்றின்றியென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒருஸந்தேஹமின்றிக்கேயென்று) எழுந்தருளியிருக்கிறவென்கிறது திருவாறன்விளைக்கு விஶேஷணம். மாகந்திகழித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியித்யாதியால்) மாகந்தநீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்யாநேத்யாதியால்) ||உ||

ஸ— ஆள்கின்ற- வஶீவஶியாநிற்கிற, எங்கள்பிரான்- எங்களுடைய உபகாரகன், தன்னுடைய ஸம்பத்தை யெங்களுக்குக் காட்டி யென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழி பாடுவித்தெனக்கு மென்னநுபவிகளுக்கும் உபகாரகனான வென்றபடி. அன்பு- ஸ்நேஹத்தை, உற்று- ப்ராப்யமாகஸ்வீகரித்து. திருவாய்மொழிகேட்கைக் கநுரூபமாயிருப்பதொரு தேஶத்தைப்பெற்றோமென்றந்தேஶத்திலே ப்ரஸ்நேஹயுக்தனா யென்றபடி. அமர்ந்து- ப்ரீதிபூர்வகனாய், அத்தேஶத்திலிருந்துதிருவாய்மொழி கேட்கையிற்காட்டில் வேறொரு ப்ரயோஜநத்தை யபேக்ஷியாதவனா யென்றபடி. உறையும்- ஸஞ்சாரங்கள்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்துப்போகாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, ஸ்ரீவால்மீகிபகவாந் பாடின ஸ்ரீராமாயணம் கேட்கைக்குத் திருவயோத்யையிலே திருத்தம்பிமாருந்தாமுங்கூடப்பெருமாள் பேரோலக்கமாக விருந்தாப்போலே நான்பாடின திருவாய்மொழி கேட்கைக்காகத் திருவனந்தாழ்வான்மேலே நாய்ச்சிமாரோடேகூட நித்யஸூரிஜநங்களோடேகூட வன்வஸிக்கிற தேஶமானவென்றபடி. அணிபொழில்- ஊருக்கலங்காரமான வுத்யாநங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேஶத்தை, இதுக்குக் கைதொழுமென்கிறதோடே யந்வயம். அன்புற்று- திருவாய்மொழி கேட்கைக்கநுரூபமான தேஶமிதுவென்று அத்தேஶத்திலே ப்ரஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி, அமர்ந்து- அத்தேஶவாஸத்திற்காட்டில் வேறொருப்ரயோஜநத்தை யபிஸந்திபண்ணாமல், வலஞ்செய்து- ப்ரதக்ஷிணங்களைப் பண்ணி, கைதொழுநாள்களும்- கைகளாலே தொழும்படியான திநங்களும், „பத்தாஞ்ஜலி புடா ஹ்ருஷ்டா:" என்கிறபடியே யஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண்டநுபவிக்கும் திநங்களுமென்றபடி. நாள்களுமென்கிற பஹுவசநத்தாலே யவற்றினுடைய நைரந்தர்யமும் ஸூசிக்கிறது. ஆகுங்கொலோ- உண்டாகுமோ. „கதாநீம் ஸகால: ஸ்யாத் [illegible] ஸஹாயம் [illegible]" என்னுமாப்போலே யிக்காலமே யக்காலமாகாதோ வென்றபடி. ||க||

ஆகுங்கொல்ஐயம்- ஆகமாட்டுமோ வென்கிற ஸந்தேஹம், இது ஸாத்யமாமே,வென்கிற ஸந்தேஹமென்றபடி. ஐயம்- ஸந்தேஹம், ஒன்றின்றி- லேஶத்துமில்லாமல், இத்தனை உபாஹனன விஷ்ணுகல்வஹவாஸிக்கு லோகங்களளக்க ஸாத்யமோவென்று கலங்கின தேவர்களுடைய ஸந்தேஹமெல்லாம்போம்படி யென்கை. இதுக்கு நிமிர்ந்தவென்கிறத்தோடே யந்வயம். அகலிடம்- விஸ்தீர்ணையான ப்ருதிவியானது, இடம்- ப்ருதிவீ, முற்றவும்- க்ருத்ஸ்நமும், ஈரடியேயாகும்பரிசு- இரண்டடியே யாகும்படியாக, நிமிர்ந்த- த்ரிவிக்ரமனாயளந்தவனான, திருக்குறளப்பன்- ஸ்ரீவாமநனான உபகாரகன், குறள்- வாமநன். அமர்ந்துறையும்- பரமபதத்திற்காட்டிலும் பொருந்திவஸிக்கிற ஸ்தலமான, மாகம்- ஆகாஶத்திலே, மா- மஹத்து, கம்-

மூ—மாகந்திகழ்கொடிமாடங்கணீடுமதிட்டிருவாறன்விளை* மாகந்தநீர்கொண்டுதூவிவலஞ்செய்துகைதொழக் கூடுங்கொலோ* ॥௨॥

கூடுங்கொல்வைகலுங்கோவிந்தனைமதுசூதனைக்கோளரியை* ஆடும்பறவைமிசைக்கண்டுகைதொழுதன்றி யவனுறையும்* பாடும்பெரும்புகழ்நான்மறைவேள்வியைந்தாறங்கப்பன்னினர்வாழ்* நீடுபொழிற்றிருவா றன்விளைதொழவாய்க்குங்கொனிச்சலுமே* ॥௩॥

ஆ—(கூடுங்கொல்) ஸஶ்ரீயஃபதித்வாதி கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனான வெம்பெருமான் பெரியதிருவடிமே லேயெழுந்தருளி யிருக்கும்படியைக்கண்டு கைதொழுகையன்றியே அவனுக்குங்கூடப்ராப்யமாய், ஸாங்க ஸகலவேதவித்வாம்ஸராய், ததர்த்தபராஃபராராயண பஞ்சமஹாயஜ்ஞாத்யநுஷ்டாநஶ்ரீ ராயிருந்த ஶிஷ்டஜநங்கள்வாழ்கிற திருவாறன்விளையை நிச்சலுந்தொழக்கூடுமேயோவென்கிறார். ॥௩॥

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

இ— கோவிந்தனையித்யாதிவசநங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஶ்ரீயெத்யாதியால்) ஸ்ரீஶப்தத் தாலே விரோதிநிரஸநக்ஷமும் ஶத்ருணாம்நஸிஹவநீயத்வமும் விவக்ஷிதம். ஆடுபறவைமிசைக்கண்டு கைதொழுதன்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) அவனுறையுமென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்குமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (ஸாங்கேத்யாதியால்) அதில்ஸாங்கஶப்தத்தாலே ஆறங்கமென்றதுவ்யாக்யாதம். பஞ்சமஹாயஜ்ஞஶப்தத் தாலே வேள்வியைந்தென்கிறது வ்யாக்யாதம். ॥௩॥

ப—ஸ்ரீகாரமென்றபடி. திகழ்- விளங்காநிற்கிற, கொடி- த்வஜங்களையுடையவையான, மாடங்கள்- ப்ராஸாதங் களையும், நீடு- உந்நதங்களான, மதிள்- ப்ராகாரத்தையு முடைத்தான, மதிள் திருவாறன் என்கிறவிடத் திலே ளகாரஸ்யவர்ண தகாரேணஸம்யோக³மாநே டகாரவிகாரஶ்சாந்தஸ:. திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளை யென்கிற திவ்யதேஶத்தை, மாகந்த- உத்தமமான, சந்தநகர்ப்பூராதி திவ்யகந்தயுக்தமான வென் றபடி. நீர்கொண்டு- ஜலங்களைக்கொண்டு, தூவி- “விஷ்ணோர் தேவாலயஸ்ய ஸம்மார்ஜநம் ஸிக்தஶீதவாரி ணா” என்கிற கணக்கிலே யெங்கும் திருநீர்பரிமாறி. வலஞ்செய்து- ப்ரதக்ஷிணங்களைப்பண்ணி, கைதொழக் கூடுங்கொலோ- அஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண்டநுபவிக்கக்கூடுமோ. ॥௨॥

வைகலும்- ஸர்வதா, கூடுங்கொல்- இது ப்ரார்த்தநத்தாலே கீழ்ச்சொன்னத்துக்கநுஷங்கம். கோவிந்தனை- கோவிந்தனை, கோக்களை ரக்ஷிக்கையாலே ஸஶ்ரீயஃபதித்வகுண விஶிஷ்டனையென்றபடி. மதுசூதனை- மதுஸூதநனை, ரக்ஷ்யவிரோதிநிரஸநனையென்றபடி. கோள்- பலிஷ்டமான, அரியை- ஹரியை, ஸிம்ஹத்தை, ஸிம்ஹம்போலே ஶத்ருக்களுக்கநபிபவநீயனான வெம்பெருமானை யென்றபடி. ஆடு- ஆடாநிற்கிற, ஆடுகை- நர்த்தநம்பண்ணுகை. எம்பெருமானுக்கு வாஹநமாயிருக்கிற ஹர்ஷாதிஶ யத்தாலே நர்த்தநம்பண்ணுமாப்போலே ஸஞ்சரணஶீலமான வென்றபடி. பறவைமிசை- பக்ஷியின்மே லே, கருடன்மேலே யென்றபடி. கண்டு- திருவாறன் விளையினின்றும் என்னைக் கடாக்ஷிக்கைக்காக விங்கே யெழுந்தருளக்கண்டு, கைதொழுதன்றி- கைகளாலே தொழுகையன்றிக்கே, இதுக்குத்தொழவாய்க்குங்கொ லென்கிறதோடே யந்வயம். எழுந்தருளினவிடத்திலே யவனைக்காண்கை போராது. அவ்வூரிலேபோயவனைக் காணவேணும் என்றுகருத்து. அவனுறையும்- அவன் நித்யவாஸம் பண்ணாநிற்கிற விடமான, இது திருவா றன்விளைக்கு விஶேஷணம். பாடும்- பாடாநிற்கிற, உச்சைஸ்ஸ்வரமாகச் சொல்லப்படாநிற்கிறவையான வென் றபடி. பெரும்புகழ்- விஷ்ணுமஹத்த்வ ப்ரதிபாதகங்களான, நான்மறை- நாலு வேதங்களையும். வேள்வி யைந்து- யஜ்ஞங்களைந்தையும், பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களையுமென்றபடி. ஆறங்கம்- ஷடங்கங்களையும், பன்னினர்- நன்றாக நிரூபித்தவர்கள், வாழ்- ஸதநுஷ்டாநத்தாலே வாழாநிற்கிற ஸ்தலமான, நீடுபொழில்- விஸ்தீர்ணோத்யாநஶாலியான, திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேஶத்தை, நிச்சலும்- நித்ய மும், தொழ- ஸேவிக்க, வாய்க்குங்கொல்?- கிடைக்குமோ, நித்யமும் ஸேவிக்கும்படி என்றைக்குக்கிடை க்கப்புகுகிறதென்று சிந்திக்கிறபடி. ॥௩॥

மூ—வாய்க்குங்கொனிச்சனுமெப்பொழுதுமனத்திங்குநினைக்கப்பெற* வாய்க்குங்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும் வயல்சூழ்திருவாறன்விளை* வாய்க்கும்பெரும்புகழ்மூவுலகீசன்வடமதுரைப்பிறந்த* வாய்க்குமணிநிறக்க ண்ணபிரான்றன்மலரடிப்போதுகளே* ௪

மலரடிப்போதுகளென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதுமிருத்திவணங்கப்* பலரடியார்முன்பருளியபாம்பணையப்ப னமர்ந்துறையு* மலரின்மணிநெடுமாடங்கணீடுமதிள்

ஆ—(வாய்க்குங்கொல்) ஸ்ரீமதுராபுரியிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளுகையாலே யதார்த்தமான ஸௌலப்யங்களையும் பரத்வகுணங்களையுமுடையனாயிருந்த ஸர்வேச்வரனெழுந்தருளியிருந்த திருவாறன்விளையிலே அவன்றிருவடிமலர்களை நெஞ்சாலென்றநுபவிக்கக்கூடுமென்கிறார். ௪

(மலரடிப்போதுகள்) தன்றிருவடிமலர்களை யென்னெஞ்சத்தெப்பொழுது மிருத்திவணங்கித் திருவாய் மொழிபாடியநுபவிக்கும்படி திருவனந்தாழ்வான்முதலாகவுள்ள பலரடியார்முன்பருளிய ஸர்வேச்வரனிக

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— வடமதுரைப்பிறந்தவாய்க்கும்பெரும்புகழென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதுராபுரி லேயித்யாதியால்) வாய்க்கும்மணிநிறமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரத்வேத்யாதியால்) ஸர்வேச்வரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சாலேயித்யாதியால்) ௪

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

வணங்கவென்கிறதற்குப் ப்ரகாரமாநுபவமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வணங்கியித்யாதியா

ஸ— வடமதுரை - உத்தரதேசஸ்தமான ஸ்ரீமதுராபுரியிலே, பிறந்த – அவதரித்தவனான, வாய்க்கும் – அத்தாலேவாயாநிற்கிற, மதுராபுரியிலே யவதரிக்கையாலே ஸௌலப்யம்ப்ரகாசியாநிற்கிறவையான வென்ற படி. பெரும்புகழ் - அவதாரவிஷயங்களான கல்யாணகுணங்களையுடையவனான, மூவுலகீசன் - த்ரிவிதசேத நாசேதநநியந்தாவான, வாய்க்கும் - ஸித்தியாநிற்கிற, அவதரிக்கையாலே மிகவும்ப்ரகாசியாநிற்கிறவென்ற படி. அணி – அலங்காரமான, அதிமநோஹரமானவென்றபடி. நிறம் - காந்தியையுடையவனான, கண்ணபி ரான்றன் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனான ஸர்வேச்வரனுடைய, தன்னென்றுஸ்வாதந்த்ர்யாநுஸந்தானம். மலர் - விகஸித ங்களான, அடிப்போதுகளை - சரணகமலங்களை, போது - புஷ்பம், இங்குகமலம்விவக்ஷிதம். இதுக்கு நி னைக்கவென்கிறதோடேயந்வயம். ஈங்கு - இந்தலோகத்திலே, வாய்க்கும் – ஸம்ருத்தமாகஸித்தியாநிற்கிற, க ரும்பும் – இக்ஷுக்களும், பெரும் – பெரியதுகளான, கரும்புகளுக்கும்நிழலாம்படி யுன்னதங்களானவென்றபடி. செந்நெலும் - சிவந்தகதிர்களையுடையவையான நெல்லுப்பயிர்களுமான, வயல் - கழனிகளாலே, சூழ் - பரி வ்ருதமான, திருவாறன்விளை, திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்திலே, நிச்சலும் - நித்யமும், எப்பொழு தும் - ததாவிக்ஷணந்தோறும், மனத்து – மநஸ்ஸிலே, நினைக்கப்பெற - ஸ்மரிக்கப்பெறுகைக்கு, பெறவென் கிறவித்தாலே ஸ்மரிக்கையே பேறென்றுதோற்றுகிறது. "ஸம்வத்தமேஸ்ம்ருதிவ்ருத்தி:" என்றதிறே! வாய்க் குங்கொல் – கிடைக்குமோ. ௫

மலர் - விகஸிதமான, அடிப்போதுகள் - தன்திருவடித்தாமரைகளை, என்னெஞ்சத்து - என்னுடையமந ஸ்ஸிலே, எப்பொழுதும் - ஸர்வக்ஷணங்களிலும், இருத்தி – ப்ரதிஷ்டிதங்களாக்கி, வணங்க - நான்ஸேவிக் கும்படி, திருவாய்மொழிபாடி யநுபவிக்கும்படியென்கை. இதுக்கருளியவென்கிறதோடே யந்வயம். பலரடி யார்முன்பு - ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவான் ஸ்ரீபராசரபகவான் முதலாழ்வார்களென்கிற வி த்தனைபேர்களான வடியார்முன்னே, அடியார் - தாஸபூதர்கள், அருளிய - என்பக்கல் விசேஷித்துக்ரு பைபண்ணினவனான, "ஸர்வேஷாமேவலோகாநாம் பிதாமாதாசமாதவ:" என்றுமுதலிகளெல்லாருமிருக்க ச்செய்தே திருவடிபக்கலிலே விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணினாப்போலே யென்றுகருத்து. பாம்பணை - சேஷ சயநனான, அப்பன் - ஸர்வேச்வரன், அமர்ந்து - ப்ரதிஷ்டிதனாய், அத்தேசவாஸத்திற்காட்டில் வே றொன்றை யபிஸந்திபண்ணுமலென்றபடி. உறையும் - நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமான, மலரில் - புஷ்ப ங்களையுடையவையான, இல்லென்றதுகேவலீயம், புஷ்பாலங்க்ருதங்களானவென்றபடி. மணி - ரத்நமயங்களா ன, நெடு - உத்துங்கங்களான, மாடங்கள் - ஹர்ம்யங்களையும், நீடு - அத்யுன்னதங்களான, மதிள் – ப்ராகா

மூ—திருவாறன்விளை* யுலகுமலிபுகழ்பாடநம்மேல்வினையொன்றுமில்லாகெடுமே* ॥டு॥

ஒன்றுமில்லாகெடுமுற்றவுந்தீவினையுள்ளித்தொழுமின்றொண்டீர்* அன்றங்கமர்வென்றுருப்பிணிநங்கையணிநெடுந்தோள்புணர்ந்தா* னென்றுமெப்போதுமென்னெஞ்சந்துதிப்பவுள்ளேயிருக்கின்றபிரா* னின்றவணிதிருவாறன்விளையென்னுநீணகரமதுவே* ॥கூ॥

நீணகரமதுவேமலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருவாறன்விளை* நீணகரத்துறைகின்றபிரானெடுமால்கண்ணன்விண்

ணமர்ந்துறையும் திருவாறன்விளையினுடைய வுலகமலிபுகழ்பாட நம்முடையக்லேசமெல்லாந்தீரும், திருவாறன்விளையைப்பாடுங்கோளென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார். ॥டு॥

(ஒன்றுமில்லாகெடும்) அன்றங்கமர்வென்றுருப்பிணிநங்கை யணிநெடுந்தோள்புணர்ந்தருளி அத்திருமணம்புணர்ந்தருளின திருவழகையென்று மென்னெஞ்சந்துதிப்ப வென்னெஞ்சுள்ளேபுகுந்திருக்கிற பிரான் நின்றவணிதிருவாறன்விளையென்னும் நீணகரமதுவே உள்ளித்தொழுமின்தொண்டீர்? உங்கள்ஸமஸ்தது:கங்களும்போமென்கிறார். ॥கூ॥

ல்) பாம்பணையென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானிஅ்யாதியால்) பாட்டுக்குவஹிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையைப்பாடுங்கோளிஅ்யாதியால்) ॥டு॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

என்னெஞ்சந்துதிப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்திருமணமிஅ்யாதியால்) ॥கூ॥

ஙங்களையுமுடைத்தான, திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்தினுடைய, இதுக்குப்புகழோடேயந்வயம். உலகமலி - லோகத்திலேமலிந்ததான, ஸர்வாதிகமானதென்றபடி. புகழ - கீர்த்தியை, பாட - பாடினால், நம்மேல்வினை - நம்முடையமேலேயிருக்கிற கர்மங்கள், ஒன்றுமில்லா - சேஷத்துமில்லாமல், கெடும் - நஷ்டங்களாம். ॥டு॥

அன்று- சிசுபாலன் விவாஹக்ரிப்பதாக ஸந்நத்தனாய் வந்திருந்த காலத்திலே, அங்கு- அந்த யுத்தபூமியிலே, அமர்- யுத்தத்திலே, வென்று- ஜயித்து, சிசுபாலாதிகளை யென்கிறவிசேஷம். நங்கை யுருப்பிணியென்று மாறியந்வயிப்பது. நங்கை- கல்யாணகுண பரிபூர்ணையான, நங்கை- பூர்ணை. உருப்பிணி- ருக்மிணிப் பிராட்டியினுடைய, அணி- அலங்காரபூதங்களான, அணி- அலங்காரம். பாகவதத்தில் ஸர்வாலங்காரவசு. நெடும்- பெரியதுகளான, சுதிர்க்கசௌந்தர்யங்களான வென்றபடி. தோள்- புஜங்களை, புணர்ந்தான்- ஸம்ச்லேஷித்தவனான, என்றும்- ஸர்வதிநங்களிலும், எப்போதும்- சதுர்விதஸர்வக்ஷணங்களிலும், என்னெஞ்சம்- என்னுடைய உள்ளானது, துதிப்ப- ஸ்தோத்ரிக்கும்படி, அவ்வவதாரத்தையும் அவ்வழகையுங்கொண்டாடும்படி யென்றபடி. உள்ளே- என்னெஞ்சுக்குள்ளே, இருக்கின்ற- ருக்மிணிப்பிராட்டியை கல்யாணம் பண்ணினபோதுள்ளவத்திருக்கோலத்தோடே வந்திருக்கிறவனான, பிரான்- உபகாரகன், நின்ற- எல்லாருங்கண்ணாலே காணும்படி நின்றருளுகிற ஸ்தலமான, அணி- ஜகதலங்காரமான, திருவாறன் விளையென்னும்- திருவாறன் விளையென்கிற, நீணகரமது- அந்தப்ரஸித்தமான உத்தமநகரத்தை, நீள்நகரமென்கிற விடத்திலே ளகாரலோபோ நகாரோ உபஜனார்த்தோ வகாரோ விசேஷ:. தொண்டீர்- பகவத்விஷயத்திலே ஸாவமுடையவர்காள்? தொண்டு- ஸாவம், தொண்டுடையவர் தொண்டர், தொண்டீரென்று ஸம்போதனம். உள்ளி- உள்ளத்தாலே யநுஸந்தித்து, தொழுமின்- ஸேவியுங்கோள், தீவினை- க்ரூரபாபங்கள், ஒன்றுமிலா- சேஷத்தும் நிற்கமாட்டா, முற்றவும்- க்ருத்ஸ்நபாபமும், கெடும்- நஷ்டமாய்விடும், கெடுமென்கிற மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம் லோப:. ॥கூ॥

அதுவே - அந்ததிருவாறன்விளையே, நீணகரம்- தீர்க்ககாலமிருந்து ஸகலவிதகைங்கர்யங்களும் பண்ணும்படியான விஸ்தாரமுடையதும், மலர்ச்சோலைகள் - ஸம்பகவகுளாதிபுஷ்ப வ்ருக்ஷங்களாலே, சூழ- பரிவ்ருதமான, திருவாறன்விளைநீணகரத்து - திருவாறன்விளையாகிற உத்தமநகரத்திலே, உறைகின்ற - நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனான, பிரான் - என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்த உபகாரகனான, விண்ணவர்கோன் - நித்யஸூரிநாயகனான, நெடுமால் - குசீர்பக்கலிலே தீர்க்கவ்யாமோஹத்தையுடையவனான, கண்ணன்- சுதவாவ க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்தவனான, வாணபுரம்புக்கு- பாணாஸுரனுடைய

மூ— ணவர்கோன்* வாணபுரம்புக்குமுக்கட்பிரானைத்தொலையவெம்போர்கள்செய்து* வாணனையாயிரந்தோடுணி த்தான்சரணன்றிமற்றொன்றிலமே* ॥எ॥

அன்றிமற்றொன்றிலநின்சரணேயென்றகலிரும்பொய்கையின்வாய்* நின்றுதன்னீள்கழலேத்தியவானையி ன்னெஞ்சிடர்தீர்த்தபிரான்* சென்றங்கினிதுறைகின்றசெழும்பொழில்சூழ்திருவாறன்விளை* யொன்றிவ

ஆ— (நீணகரமதுவே) திருவாறன்விளையென்னும் நீணகரமதுவேபரமப்ராப்யம், அதுபெறுகைக்குபாயம் அதிலேநின்றருளின அவன், அவனுகிறான் அயர்வறுமமரர்களதிபதியோடொக்கத்துவைத்து ஆச்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே ஸுலபனாகையாலே ஸ்ரீஜயந்தியிலே யாச்ரிதவிரோதிநிரஸநார்த்தமாகவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளின ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநைகஸ்வபாவனான க்ருஷ்ணன், அவனல்லதுபாயமில்லை, அவனை ஶரணம்புகுங்கோ ளென்கிறார். ॥எ॥

(அன்றிமற்றொன்றிலம்) ஶரணம்புக்கால் நம்மபேக்ஷிதஞ்செய்தருளுமோவென்னில், பரதேவதைவ

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

இ— நீணகரமதுவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறனித்யாதியால்) நீணகரத்துறைகின்றபிரான்சரணென்கிறபதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுபெறுகைக்கித்யாதியால்) நெடுமாலித்யாதிதோள்துணித்தானித்யந்தத்துக்கு ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார் (அவனுகிறானித்யாதியால்) அதில்நெடுமாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதவாத்ஸல்யேத்யாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஜயந்தியிலேயித்யாதியால்) பண்ணியருளினவென்கிறதற்கு க்ருஷ்ணனேயென்கையபிப்ராயம். வாணபுரமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) அன்றிமற்றொன்றிலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனல்லதித்யாதியால்) இதுக்குப்பரமதாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (அவனையித்யாதியால்) ॥எ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

அகலிரும்பொய்கையின்வாய் நின்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமேத்யாதியால்)

ஸ— பாரத்தைப்ரவேசித்து, முக்கட்பிரான்- ப்ரத்யக்ஷஸித்தமான நேத்ரத்ரயத்தையுடைய பாணாஸுரனுக்குபகாரகனான ருத்ரனை, இதுக்குப் போர்கள்செய்தென்கிறதோடே அந்வயம். கண்பிரான் என்கிறவிடத்திலே ஸகாரஸ்ய பகாரேபரே டகாராதேசஃ. தொலைய - ஸராவணும்படி, பாணாஸுர ரக்ஷணம்பண்ணினது போருமென்று உபரதனாம்படியென்கை. வெம்போர்கள்செய்து - க்ரூரங்களான யுத்தங்களைப்பண்ணி, வெம்மென்று - உக்ரம், போர் - யுத்தம், ருத்ரனை யுத்தங்களைப்பண்ணியென்று விகர்த்தக்ஷமும் த்ருதிவஸ்ராஹாவ்யாக்ஷேபவனும். வாணனை - பாணாஸுரனை. ஆயிரந்தோள் - ஸஹஸ்ர ஸங்க்யாகங்களான புஜங்களை, விகர்த்தக்ஷமும். துணித்தான் - சேதித்தவன், சரண் - ஶரணம், திருவாறன்விளையை ப்ராபிக்கைக்குபாயம் என்றபடி. அன்றி - அவனன்றிகே, மற்றொன்றிலம் - வேறொரு வுபாயமுடையோமல்லோம். ॥அ॥

அகல்- விஸ்தீர்ணமான, இரும்- பெரியதான, அகாதமானவென்றபடி. பொய்கையின்வாய்- ஸரஸ்ஸினிடத்திலே, வாய்- இடம். நின்று- க்ராஹக்ரஸ்தனாய்க்கொண்டு வலிக்கமாட்டாதேநின்று. இதுக்கேத்தியவென்கிறதோடே அந்வயம். நின்சரணேயன்றி- உன்திருவடிகளையொழிய, மற்றொன்றிலமென்று- வேறொரு கதியுடையோமல்லோமென்று, தன்- தன்னுடைய, நீள்- நீளுமவையான, ஆபந்நரிருந்தவிடத்தளவும் வரத் தக்கவையானவென்றபடி. கழல்- திருவடிகளை, ஏத்திய- ஸ்தோத்ரம்பண்ணின, ஆனையின்- ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ் வானுடைய, நெஞ்சிடர்- மநஸ்ஸில் து:க்கத்தை, தாமரஸபுஷ்பங்களை திருவடிகளிலே சாத்தப்பெற்றிலேனென் கிற மநோது:க்கத்தையென்றபடி. தீர்த்த- நிவாரணம்பண்ணினவனான, பிரான்- மஹோபகாரகன், ஆனை யிடரைப் போக்கினதுவும் தமக்குபகரித்ததாக நினைத்திருக்கிறார். சென்று- ஆதராதிசயத்தாலே வந்து, அங்கு - அவ்விடத்திலே, இனிது - இனிதாக, ஸௌக்யமாக உறைகின்ற - வஸியாநிற்கிறஸ்ரயமான, இதுஊரு க்குவிசேஷணம், செழும் - அழகியதான, பொழில் - உத்யானங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவா றன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யநகரத்தை, ஒன்றி- கிட்டி, வலஞ்செய்ய - ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணுதல்,

மூ— லஞ்செய்யவொன்றுமோ தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவே* ||அ||

தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகித்தெளிவிசும்பேறலுற்றால்* நாவினுள்ளுமுள்ளத்துள்ளுமமைந்ததொழிலினுள்ளுநவின்று* யாவரும்வந்துவணங்கும்பொழிற்றிருவாறன்விளைபதனை* மேவிவலஞ்செய்துகைதொழக்கூடுங்கொலென்னுமென்சிந்தனையே* ||கூ||

ஆ— ஞானப் ப்ரமாணமதனை ஸ்ரீமஹேஜநாதாழ்வானுடைய பாபத்தையெல்லாம்போக்கி பவனோரக்ஷித்தருளின ப்ரமாணமதஸ்தனல்லனோ திருவாறன்விளையிலே யிருக்கிறான், அவன்நம்முடைய ஸம்வேக்ஷிதஞ்செய்தருளும் ஆதலானுங்களுடைய ஸம்ஸ்காரங்களும்போம்படி திருவாறன்விளையிலே போயநுபவியுங்கோளென்கிறார். ||அ||

(தீவினை) திருவாறன்விளை போக்யமும், திருநாடன்றோவென்னில்? நிரஸ்தஸமஸ்தத்ரிதவ்யயகராய்த்தெளிவிசும்பேறலுற்றால், திருவாறன்விளையைக்கண்டால் திருநாட்டைவிட்டு இத்தையே போக்யமாகக்கொண்டு ஸகலகரணங்களாலுமநுபவிப்பார் திருநாட்டிலுள்ளார்க்கு மிதுவே போக்யமும், என்னெஞ்சம் திருவாறன்விளையை மேவிவலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுமேயோவென்று மநோரதியாநிற்கும், அதுவே போக்யமென்கிறார். ||கூ||

இ— அன்றியித்யாதிக்கும் தன்னீள்கழலேத்தியவென்கிறதற்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரமாணமதனை யென்று) ஆனையின்னெஞ்சித்யாதி விளையித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஹேந்த்ர இத்யாதி இருக்கிறானென்னுமளவாலே) இவ்வளவுக்கும் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) தாசிய பாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதியால்) ||அ||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

திருவாறன்விளை ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருக்கைக்காக வீஸ்வரனாலே வரிகுணவக்ஷமாயிருக்க வித்தை நிரஸ்தஸமஸ்தத்ரிதவ்யயகராய்த் திருநாட்டிலேபோமவர்கள் வந்தநுபவிப்பரென்றிப்பாட்டிலேசொல்லுகை ப்ரஸித்தமன்றோ வென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (திருவாறனித்யாதியால்) தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்தி லர்த்தாந்தரவிவக்ஷிக்கிற அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையைக்கண்டாலித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) யாவருமென்கிறபதத்திலே ப்ரஸக்தமானவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேபோக்யமென்று) ||கூ||

ப— தீவினையொன்றும் - துஷ்கர்மங்களொன்றும், ஓமென்று ஸம்போதநம். வாரீர்ஜநங்காளென்றபடி. உள்ளத்தின்சார்வு - உள்ளத்திலேசார்வையுடையவை, அல்ல - மநஸ்ஸிலேஸக்தியுடையவையல்ல, மநஸ்ஸிலேநிற்கமாட்டாதே நசித்துப்போமென்கை. ஆதலாலங்கேபோய் அநுபவியுங்கோளென்று தாத்பர்யம். ||அ||

என்சிந்தனை - என்னுடைய சிந்தையானது, என்னுடைய மநோரதமானதென்றபடி. இதுக்குக் கூடுங்கொலென்று மென்கிறத்தோடே அந்வயம். தீவினை - துஷ்கர்மங்கள், உள்ளத்தின்சார்வு - மநஸ்ஸிலே சார்வையுடையவை, மநஸ்ஸிலே ஸக்தியை யுடையவை. அல்லவாகி - அல்லாதவைகளாய், ஸகலமும் நிவ்ருத்தங்களா யென்றபடி. தெளிவிசும்பு - தெளிவைக் கொடுக்கு மாகாசத்திலுடைய, பரிபூர்ணாநுபவஸ்தானமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலுடைய வென்றபடி. ஏறல் - ஆரோஹணமானது, உற்றால் - கிட்டினால், உறுகை - கிட்டுகை, ப்ரதிபந்தகங்களும் நிவ்ருத்தங்களாய் ஸ்ரீவைகுண்டாரோஹணமும் வந்து கிட்டினாலென்று பர்யவஸாநம். இதுக்கு வணங்குமென்கிறத்தோடே அந்வயம். நாவினுள்ளும் - வாக்கிலும், உள்ளத்துள்ளும் - மநஸ்ஸிலும், அமைந்த - அந்த வாங்மநஸங்களுக் கநுரூபமாம்படி பூர்ணமான, அமைவு - பூர்த்தி. தொழிலினுள்ளும் - காயிகவ்யாபாரங்களிலும், த்ருதீயாசப்தம் ஸப்தமீ. மநோவாக்காயங்களாலே யென்றபடி. நவின்று - அப்யஸித்து, நவிலுகை - அப்யஸிக்கை. ஆதராதிசயத்தாலே பூர்ணமாகப் பூர்ணமாநுபவித்தென்றபடி, யாவரும் - எல்லாரும், முக்தராய்ப்போவாரெல்லாருமென்றபடி. இது நித்யஸூரிகளுக்கு முபலக்ஷணம். வந்துவணங்கும் - இவர்களெல்லாரும் வந்து ஸேவிக்கிற ஸ்தானமான, பொழிற்றிருவாறன்விளையதனை - உத்யானங்களை யுடைத்தான திருவாறன்விளையாகிற வந்த திவ்யதேசத்தை, மேவி - ஆச்ரயித்து, வலம்செய்து - ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, கைதொழ - கைகளாலேயஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண் டநுபவிக்க, கூடுங்கொலென்னும் -

மூ—சிந்தைமற்றொன்றின் றிறத்ததல்லாத்தன்மைதேவபிரானறியுஞ்* சிந்தையினாற்செய்வதானறியாதனமாயங் களொன்றுமில்லைச்* சிந்தையினாற்சொல்லினாற்செய்கையானிலத்தேவர்குழுவணங்குஞ்* சிந்தைமகிழ்திருவாறன்விளையுறைதீர்த்தனுக்கற்றபின்னே* ॥ ௰ ॥

தீர்த்தனுக்கற்றபின்மற்றோர்சரணில்லையென்றெண்ணித் தீர்த்தனுக்கே* தீர்த்தமனத்தனனாகிச்செழுங்

ஆ—(சிந்தை) திருநாடுப்ராப்யம், என்னுமத்யவஸாயத்தாலே யும்மைத்திருநாட்டேறக்கொண்டெழுந்தருளிற்செய்வதென்னென்னில், திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்றிருக்கைக்கு விரோதியான வாஸநத்தைப்போக்கி யென்னைத்திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்றிருக்கப்பண்ணினபின்பு திருவாறன்விளையென்றால் என்னெஞ்சு தாழ்ந்துகிடக்கும்படியறியானோ, ஸர்வஜ்ஞனல்லனோவென்கிறார். ॥ ௰ ॥

(தீர்த்தனுக்கற்றபின்) திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்றிருக்கைக்கு விரோதியானவென்னுடைய வாஸநத்தைப்போக்குகையாலே பவித்ரம். அதில்நின்றருளின வெம்பெருமான் அதிலும்பவித்ரம். அவனை

* பத்தாம்பாட்டு. *

இ—திருவாறன்விளையொழிய வேறொன்றை யென்னெஞ்சறியாதென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு புநருக்தியன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (திருநாட்டிலித்யாதியால்) தீர்த்தனுக்கென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையேப்ராப்யமித்யாதியால்) ஸ்வபாவபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) ப்ரதமபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையென்றாலித்யாதியால்) த்விதீயபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனல்லனோவென்று) ॥ ௰ ॥

* நிகமனம். *

மனத்தனாகியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறனித்யாதியெம்பெருமானென்னுமவ

ரா—கிடைக்குமோவென்று நினையாநின்றது. ॥ ௯ ॥

நிலத்தேவர்குழு - ஸம்ஸாரரான ப்ராஹ்மணருடைய ஸமூஹமானது, குழு - ஸமூஹம், சிந்தையினால் - மநஸ்ஸாலே, சொல்லினால் - வாக்காலே, செய்கையினால் - காயிகவ்யாபாரத்தாலே, வணங்கும் - ஸேவியாநிற்கிற, இவ்வூருக்குவிசேஷணம். சிந்தைமகிழ் - ஆஸ்ரயிக்கிறவர்களுடைய சித்தத்தை யாநந்திப்பிக்கிறதான, திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்திலே, உறை - வஸியாநிற்கிற, தீர்த்தனுக்கு - பவித்ரனுக்கு, பரமபாவநசீலனுக்கென்றபடி. அற்றபின்னே - அறுதியாகத்தீர்ந்தபின்பு, அவ்வூரிலெம்பெருமானுக்கே அநந்யார்ஹசேஷமாக அத்யவஸித்துத்தீர்ந்தபின்பென்றபடி. சிந்தை - என்னுடையஹ்ருதயமானது, மற்றொன்றின்றிறத்ததல்லாத்தன்மை - திருவாறன்விளையொழிய வேறொன்றின்விஷயத்திலேயிராத ஸ்வபாவத்தை, இங்குவேறென்றது திருநாட்டை. அதின்பேர்சொல்லுகையுங்கூட அஸஹ்யமாகையாலே வேறொன்றென்று ஸாமாந்யமாகநிர்த்தேசிக்கிறார். திறம் - விஷயம், திறத்திலேயிருக்குமது திறத்தது, தன்மை - ஸ்வபாவம், வேறொன்றை உத்தேஸ்யமாக வுடைத்தாயிராத ஸ்வபாவத்தையென்றபடி. தேவபிரான் - நித்யஸூரிநாயகன், அறியும் - அறிவன், சிந்தையினால் - என்னுடையமநஸ்ஸாலே, செய்வ - செய்யப்பட்டவையான, மாயங்கள் - ஒருவர்க்குந்தெரியாதே மறைக்கப்பட்டவர்த்தங்கள், தானறியாதன - ஸர்வஜ்ஞனானதானறியாதவைகள், ஒன்றுமில்லை - என்னுடையமநஸ்ஸிலேயிருக்கிற அர்த்தங்களிலே அவனறியாததொன்றுமில்லையென்றபடி. ஆதலாலென்னைத் திருவாறன்விளையிலேதானே கொண்டுபோய்ச்சேர்ப்பனென்றுகருத்து. ॥ ௰ ॥

தீர்த்தனுக்கு - பாவநசீலனானவனுக்கு, அற்றபின் - அநந்யார்ஹசேஷமாகத் தீர்ந்தபின்பு, மற்றோர்சரணில்லையென்றெண்ணி - வேறொருஉபாயமில்லையென்று நிஸ்சயித்து, தீர்த்தனுக்கே - திருவாறன்விளையிலேயிருக்கிற பரமபாவநனுக்கே, தீர்த்த - அத்யவஸிதமான, ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனையும்விட்டு இவனுக்கேயடிமையாக அத்யவஸிதமானவென்றபடி. மனத்தனாகி - மநஸ்ஸையுடையவனாய், செழும் - செழித்ததான, ஸஸ்யங்களைச் செழிப்பிக்குமதானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - திருநகரியிலே

மூ—குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* தீர்த்தங்களாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்வல்லார்களைத்தேவர்வைக* தீர்த்தங்களேயென்றுபூசித்துநல்கியுரைப்பர்தந்தேவியர்க்கே* ‖கக‖

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ப்ரதிபாதித்த திருவாய்மொழிகள் இவைவல்லா ரைவற்றிலும்பவித்ரபூதரென்று இந்த்ராதிதேவர்கள்ஸத்கரித்துக்கொண்டு தங்கள் ப்ரணயிநிகளுக்குச் சொல்லுவரென்கிறார். ‖கக‖

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—வாலே) அதில்நின்றருளினவெம்பெருமான் பாவத்தைப்போக்குகையாலே பவித்ரமென்றபயம். பவித்ரஸ்பர்சத்தாலே தீர்த்தஸ்பர்சம்வ்யாவ்ருத்தம். த்ருதீயபாதத்தில் தீர்த்தஸ்பர்சத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிலுமித்யாதியால்) திருவாய்மொழிக ளதிலும்பவித்ரமென்றபயம். தீர்த்தங்களேயென்றுபூசித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவைவல்லாரித்யாதியால்) ப்ரதிபாதித்ததிருவாய்மொழிகளென்னுமளவு மாழ்வார்தாமாக வருளிச்செய்ததைச்சொன்னபடி. இவைவல்லாரதிலும் பவித்ரபூதரென்றது - இந்த்ராதிகள்சொன்னதாக வாழ்வாரநுகரித்ததைச்சொன்னபடி. ‖கக‖

ப—பிறக்கிற வாழ்வாரருளிச்செய்ததான, தீர்த்தங்கள் - தீர்த்தங்களான, பாவனங்களான. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், ஆயிரம்பாட்டுமாயிரந்தீர்த்தமென்றுகருத்து. இவைபத்தும்வல்லார்களை - இந்தபத்துபாட்டுக்களையு மப்யஸிக்குமவர்களை, தேவர் - இந்த்ராதிதேவதைகள், வைகல் - ஸர்வதா, ஸர்வதீர்த்தங்களிட்டுத்தீண்டலாகாதென்றாப்போலே பொருகாலநியதியன்றிக்கேயென்றபடி. தீர்த்தங்களேயென்று - பாவனபூதரேயென்று, ஏகாரத்தாலே அதில் ஸம்ஶயலேஶமில்லையென்றபடி. இதுக்கு உரைப்பரென்கிறத்தோடேயந்வயம். பூசித்து - பூஜித்து, நல்கி - ஸ்நேஹித்து, தம்தேவியர்க்கு - தங்களுடைய தேவிகளுக்கு. உரைப்பர் - ப்ரீதிப்ரவாஹத்தாலே சொல்லாநிற்பர்கள். ‖கக‖

ஸஹஸ்ரஶாக்யோபநிஷத்ஸமாகமம் நமாம்யஹம் த்ராவிடவேதஸாகரம் ।
ஸமஸ்தகல்யாணகுணாம்ருதோததிம் ஸகலார்த்தஸாரம் ।
ஸ்ரீமந்தமாதாரமஶேஷஜந்தோ:
ஸுஹ்ருத்தமம் தேஶிகமாத்மவித்யா ॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதிஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(இன்பம்பயக்க.)

தைவகாண்வே நித்யயோகாத் ஶ்ரிதவிவஶதயா நதகீர்த்யா ஜயாத்
ஶேஷஶாயித்வாத் ருக்மிண்யபிமதவஸநாத் பாணதோர்த்வம்ஸநாஶாத் ।
க்ராஹக்ரஸ்தேபரக்ஷாவிரசிதவிஷயே ஸந்நிதாநாத் ஶாஸித்வாத்
ஸ்தோத்ரூணாம் தோஷஜாதம் வ்யபநயதி ஹரிஸ்ஸப்தமே தோஷஹாயி ॥௭0॥
ஶாஸ்த்ரஶங்காஸஹிஷ்ணும் ப்ரஶ்ரிதஜநதமஹத்வம் ஸ்வரக்ஷாம்
வ்யாகாரம் ஸ்வப்ரகாராந் ப்ரவிஜநஸுஹ்ருதாம் தர்ஶயந்தம் ।
ஸ்வீயாக்ரந்தீஶ்ரிதாநாம் ஹரணமபி ஸுஹ்ருத்ஸ்யாமதிம்
ஸ்தோத்ரேயாம்ஜநதாஹ ஸ்தோத்ருதோஷாபஹந்தாரம் ஸ்வயமிஹ பாதம் ॥௭௧॥

(தைவகாண்வே நித்யயோகாத்) இன்பம்பயக்கவித்யாதி - பெரியபிராட்டியாருந்தானுமாக நலமந்தமில்லதோர்நாட்டுக்குள்ளே நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலும், (ஶ்ரிதவிவஶதயா) அகலிடமுற்றவுமித்யாதி - கூடுங்கொல்வைகலுங் கோவிந்தனையித்யாதி - வாதநகூஷாதிரூபேண வவதரித்தாஶ்ரிதர்க்குச் சொல்லிற்றுச் செய்யுமவனாகையாலும், (நதகீர்த்யாஜயாத்) வாய்க்கும்பெரும்புகழ் மூவுலகீசன் - நிரவதிககீர்த்தியாலே யாஜயனாகையாலும், (ஶேஷஶாயித்வ) பாம்பணையப்பனமர்ந்துறையும் - திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாகவுடையவனாகையாலும், (ருக்மிண்யபிமத) உருப்பிணிநங்கையணிநெடுநதோள் புணர்ந்தான் - ருக்மிணிப்பிராட்டிக்கபிமதஸ்வபத்திலே யுதவுகையாலும், (பாணதோர்வம்ஸநாஶாத்) வாணபுரம்புக்கு முக்கட்பிரானைத்தொலைய வெம்போர்கள்செய்து வாணனையாயிரந்தோள்துணித்தான் - நெற்றியிலே கண்படைத்தாரூத்ரனை ரக்ஷகனாகப்பற்றினேம் என்றிறுமாந்து தேவர்களோடேவிரோதித்த பாணாஸுரனிருந்தவிடத்தேசென்று ஸம்ப்ரதக்ஷகநாயத்தாலே அவனுக்கு ரக்ஷகனான ருத்ரனை முன்னே பராஜிதனாகப்பண்ணி பின்னையவனுடைய வாயிரம்கரங்களைக்கழிக்கையாலும், (க்ராஹக்ரஸ்தேபரக்ஷா ஷி:) அகலிரும்பொய்கையின்வாயித்யாதி - ப்ரபலமான முதலைகையிலே யகப்பட்டநந்யகதியாய்நின்ற கஜேந்த்ராழ்வானைக்ருபைபண்ணி அதில்நின்றும் விடுவித்து ரக்ஷிக்கையாலும், (உசிதவிஷயே ஸந்நிதாநாத்) பரவரும்வந்துவணங்கும் பொழில்திருவாறன்விளையதனை - அயர்வறுமமரர்களும் வந்தாஶ்ரயிக்கும்படி ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவாறன்விளையிலே யெழுந்தருளுகையாலும், (ஶாஸித்வாத்) திருவாறன்விளையுறைதீர்த்தனுக்கற்றபின்னே - தன்னிடத்திலே ப்ரபந்நரானாரை உதாவிஷயநிவ்ருத்தராம்படி பண்ணவல்லஶாஸிதாவாகையாலும், திருவாறன்விளை யெம்பெருமான்தன்னை ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிறபேர்களுடைய தோஷத்தையெல்லாம் ஶமிப்பியாநிற்கிறானென்று "இன்பம்பயக்க" என்கிறதஶகத்திலே யாழ்வாராலேயருளிச்செய்யப்பட்டதென்கிறார். ॥௭0॥

இப்படி ஸப்தமஶதகத்தில் பத்துதஶகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களானவர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார்.

ஶாஸ்த்ரஶங்கையை ஸஹிக்குமவனாய், ஆஶ்ரிதருடைய மஹிமையை ஶமிப்பிக்குமவனாய், தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தை வெளியிடுமவனாய், அதினுடைய ப்ரகாரங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்குமவனாய், தன்னுடைய ஸஜ்ஜநஸஹவாஸத்தை தர்ஶிப்பிக்குமவனாய், ஸ்வாஶ்ரிதருடைய கூப்பீட்டைப் பரிஹரிக்குமவனாய், அவர்களுக்கு விஶதமாக ஸ்ம்ருதிவிஷயனுமாய், ஸௌலப்யவிலக்ஷணகுணனுமாய், ஆஶ்ரிதரை ஸ்வவிஷயஸ்தோத்ரத்திலே யோஜிக்குமவனாய், ஸ்தோதாக்களுடைய தோஷத்தை ஹரிக்குமவனான வெம்பெருமானை ஸப்தமஶதகத்திலே ஆஶ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகனாக ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௭௧॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❧❧ ✱ ❧❧

ஸ்ரீ:

தச்சேஷம் ஷட்கஷட்காஞ்சலிமிஹிதகலவிசேஷப்ரபத்தி: ஸ்வாமிநாமஸ்வவிஶ்லிஷ்டதுஷ்டப்ரியஸஹ்ருதயஸமாஶ்ரயே ।
க்ருஷ்ணோ வத்ஸாரஸ்வப்ரக்ருதி விரதிஷ்டப்ரஶம்ஸதே தஸ்ய ஸக்திஸ்ஸ்வஸ்யாபி ஸம்ஸ்வபதி ॥ ௧௫ ॥
ஸமதுஶாலீஸம்ஸாரஸாதிநம ஹ்ருத்ப்ரகடயதுஷ்டோராத்ம்யபக்ஷம் ஸர்வஜ்ஞதைவதீக்ஷணமயிதா: ।

இச்லோகத்தில் கீழ்ப்பத்துக்களோடே ஏழாம்பத்துக்குள்ள ஸங்கதியை அருளிச்செய்கிறார் (தச்சேஷமித்யாதி) ப்ராப்யப்ராபகங்களான ஸாத்யஸாதனவிஶேஷங்களாலேவிஶிஷ்டனான ஸ்ரீபதியின் திருவடிகளிலே ஸமஸ்தஜ்ஞானவானமாய் ஆத்மநிக்ஷேபரூபமான ஶரணவரணம்பண்ணச்செய்தேயும் தம்மபேக்ஷிதம் தமக்குச் சட்டக்காணாமையாலே விஷண்ணராய் ஆற்றாமையின்மிகுதியாலே "இந்த்ரியங்களைவிட்டென்னை ஹிம்ஸித்துன் திருவடிகளைச் சேராதபடிபண்ணப்பார்த்தாயாகாதே" என்று "ப்ரணயாஸ்வாஹீநாத்மவிஷயக்லேஶாவஹம்" என்கிறகணக்கிலே உபாலம்பியாநின்றுகொண்டு ஆஶ்ரிதஜநாநிஷ்டநிவர்த்தந தக்ஷனான எம்பெருமானை ஸம்போதிக்கிறாரென்கிறார். ॥ ௧௫ ॥

இச்லோகத்தில் ஆஶ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகத்வப்ரதிபாதகமான ஏழாம்பத்தில் பத்துதிருவாய்மொழிகளிலும் ப்ரதிபாதிதங்களான பத்துகுணங்களையும் அடைவே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் (ஸமதுஶாலீ) கீழுலகமுண்டபெருவாயாவில் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ப்ரபதநம்பண்ணச்செய்தேயும் ஸம்ஸாரத்திலே கைபுகுராமையாலே விஷண்ணராய் நீஎன்னை உன்திருவடிகளிலே சேரவொட்டாதபடி பண்ணுகிறாயாகாதே இப்படிபண்ணுகிறஶாஸ்த்ராலே உனக்கென்னப்ரயோஜநமுண்டென்று முதற்திருவாய்மொழியிலே எம்பெருமானைவைத்துக்கொண்டுநிற்கையாலே எம்பெருமான் தன்திறத்தில் ஆஶ்ரிதர்பண்ணும் ஶாஸ்த்ரஸம்பந்தங்களை ஸஹித்தருளுமவன் என்றருளிச்செய்தார். இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் பெரியபெருமாளோடே கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டியினுடைய திருத்தாயார் எம்பெருமானைநோக்கி இவள்திறத்தென்செய்கின்றாயே என்று ஶமிக்கும்பாசுரத்தாலே ஸ்வஜநஸம்ரக்ஷணம் எம்பெருமானுக்குள்ள ப்ரீதியையும் ப்ரீதிஸாத்ருஶ்யத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஸ்வாஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணஶாலகனென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில் ஸமஸ்தகல்யாணப்ரஸம்பந்தத்தாலே ஶோபித்தபிராட்டி பாசுரத்தாலே திருப்பேரைக்குப்போகாமல் நிற்கவல்லேனல்லேனாதேயென்றுகொண்டு எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதாகர்ஷகஸ்வப்ரகாஶகனென்றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானுடைய அவதாரசேஷ்டிதங்களை அநுஸந்தித்து அவன்பண்ணும்ரக்ஷாப்ரகாரங்களை அநுஸந்திக்கையாலே ரக்ஷாகரப்ரகாஶகனென்றருளிச்செய்தார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் "அன்றுசராசரங்களைவைகுந்தத்தேற்றி" என்கிறபடியே கோஸலஜநபதஜநிஜங்கமஸ்தாவரஜந்துஜாதத்துக்கு மோக்ஷப்ரதாநரூபமான திவ்யசேஷ்டிதங்களை அநுஸந்தித்து அவன் நிகிலஜந்துஜாதஶரண்யனென்றுகொண்டு ஸகலஜநஸுலபனாகப்ரகாஶகனென்றருளிச்செய்தார். ஆறாந்திருவாய்மொழியில் "உன்னையென்று

ஶ்ரிதாக்ருஷ்டேர்வேதஸ்த்ராணவிஶதஶ்ரீத்ரவிஹஸ்வாந்தபாலம்ஜநஸ்வேஷ்டத்யாஜ்யஸஞ்ஜிக்ஞபஶ்ரீர்ஹ்ருதஹாரிஸ ।

கொல்சேர்வதுவே” என்று கேட்டாரடைய நீராம்படிகூப்பிடுகையாலே எம்பெருமான் ஸ்வாஶ்ரிதர்பண்ணும் க்ருஷ்ணங்களை ஸஹிப்பியாநிற்பனென்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில் ஸாவநாக்ஷத்தாலே த்ருக்ஷஸாநாகாரமாகத் தோற்றுநிற்கச்செய்தேயும் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷங்கிடையாமையாலே கரைந்து நோவுபடும் பிராட்டி பாசுரத்தாலே எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதர்நினைக்குந்தோறும் மனதிலே ப்ரகாஶியாநிற்பனென்றுகொண்டு ஸ்ம்ருதிவிஶதத்வத்தை உபபாதித்தருளினர். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமாந் தனது ஆஶ்சர்யநாநாவிபூதிகளைக் காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு அவனது விசித்ரவிபூதிகத்வத்தையருளிச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் “நீயென்னை இப்ப்ரக்ருதியிலேயேன்வைத்தா” யென்று எம்பெருமானைக்கேட்க லோகோபகாரார்த்தமாக நம்ஸ்வரூபஸ்வரூபகுணவிபூதிகளை உள்ளீடாக வைத்த திருவாய்மொழியைப் பாடுவிக்கைக்காகவென்று அவன் அருளிச்செய்ய, ‘ஸ்ரீவால்மீகிஹரவான் உள்ளிட்டார்நிற்க என்னைக்கொண்டு பாடுவிப்பதே’ என்றுகொண்டு எம்பெருமானுடைய ஸ்வாத்மப்ரகாஶகத்வகுணத்தை அருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானைக்கவிபாட வினைகளொன்றுநில்லாகெடுமென்றுகொண்டு எம்பெருமானுடைய ஸ்வாத்யஜநாவஹாரகத்வத்தை அருளிச்செய்தார்.

இப்படி ஶாஸ்த்ரஸங்காஸஹகாதிகளாலே எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதாபிஷ்டநிவர்த்தகனென்றருளிச்செய்தாராயிற்றென்கிறார். ॥௬௯॥

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீமதே ஶ்ரீநிவாஸாய மஹாதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானர் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணதாதிஹயவதநபரப்ரஹ்மணே நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

திருவாய்மொழி-எட்டாம்பத்து.

மூ— தேவிமாராவார்திருமகள்பூமியேவமற்றமராட்செய்வார்* மேவியவுலகமூன்றவையாட்சிவேண்டுவேண்

* திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். *

ஆ— (தேவிமாராவார்) கீழில்திருவாய்மொழியிலே ப்ரார்த்தித்தபடி பெறுமையாலே அத்யந்தப்ரஸந்நராய் எம்பெருமானுடைய ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகுணங்களை அநுஸந்தாநம் பண்ணும்படி கலங்கி "காணுமா

* ஜ்ஞாநவைராக்யபாஷாநிதயே ஸ்ரீமதே வேதாந்ததேஶிகாய நம:. *

அஶரணஜநஸம்ரக்ஷணஸந்நத்தசித்தோத்யத நாதமுநிஸம்ப்ரஸாதாத் ஸுலப: ।

அபிமதவிஷயஸாஜாத்யமப்ரயந்ந ப்ரதிஷ்டிதவிப்ரஸாத ப்ரஸாதம் ஸ்வைரமாஹ: ॥

* எட்டாம்பத்து. *

இ— தாம்ப்ரார்த்தித்தபடியே ஸம்ஶ்லேஷிக்கலாம்படி திருவாறன்விளையிலே அவன் எழுந்தருளியிருக்கக் காணுமாறருளாயென்றிவர் இத்திருவாய்மொழியிலே அலற்றுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வஸந்தரிப்பிக்கிறார்- (கீழில் த்ருதி) ப்ரார்த்தித்தபடியே பெறுமையாலேயென்றது - நினைத்தக்ஷணத்திலே திருவாறன்விளையைக் காணப்பெறுமையாலே யென்றபடி. அநுஸந்தாநம்பண்ணும்படி என்கிறவிடத்தில் "ஸ்ரீதஸ்ராஜ்ஞ:க்ருத ஜ்ஞஸ்ய நாதேராஶஸ்யராவஸ: । ஸாதுநோதுநாதேராஶ ஸம்ஶோதோஹ்யஸம்க்ஷயாத்" என்கிறஶ்லோகம் அபிப்ரேதம். காணுமாறருளாயென்கிறவித்தாலே ஸாக்ஷாத்காரஸௌக்யமென்கிற ஸ்வகுணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. அதாவது:— ஆஶ்ரிதர்காணவேணுமென்று இச்சித்தால் அவனுக்குத்தான்ஸ்ருஹணீயமாகை. இப்பத்திலுபக்ரமத்திலே இப்படிசொல்லுகையாலே ஸங்க்ரஹாநுஸந்தாநம் இப்பத்துக்கெல்லாம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. இத்தால்கீழ்ப்பத்திலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியாகிற ஸ்வபாவத்தைச்சொல்லி இப்படிஅநிஷ்டநிவ்ருத்திஹேதுவும் தனக்குஸ்வபாவமானாலும் இஷ்டப்ராப்திநிவ்ருத்திகளெல்லாம்

ஸ— தேவிமாராவார்- உனக்கநுரூபமஹிஷிகளாயிருப்பார், திருமகள்பூமி- ஸ்ரீதேவியும் பூமிப்பிராட்டியும், ததிமிதவராயிநனுப்க்கொண்டு நீ காரியம் செய்யும்படி உனக்கு ஸஹாயைகளாயிருப்பார் ஸ்ரீஸூக்திகள், இப்படி "நகஸ்ஸ்வநாபராதி" என்பாரும் அருகேயிருக்க எனக்கு க்லேஶப்படவேண்டின ஹேதுவென்னென்று கருத்து. ஏவ- நீ ஆஜ்ஞாபிக்க, கைங்கர்யம் ப்ரியமானுப்போலே "க்ரியதாமிதிமாம்வத" என்கிறபடியே ஏவி அடிமை கொள்ளுகையும் மிகவும் ப்ரியமாயிருக்குமிறே; "க்ஷாமஸமீரயாவாவா" என்கிற ஶ்லோகத்தை இங்கே அநுஸந்திப்பது. ஆட்செய்வார்- கைங்கர்யம்பண்ணுவார், மற்றமரர்- ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு வேறான அமரர், அவர்களுக்கு ப்ரதிநிதிகளான அமரரென்றபடி. ஸநாதநவரிஷ்டத்தாலே பிராட்டிமாருக்குப் பிறக்கும் ரஸாதிஶயம் அவர்களோடவனுக்கு கைங்கர்யம் பண்ணப் பெறுகையாலே தங்களுக்கு முண்டாகையாலே அவர்களோடு ஸாம்யமாக விகல்பிக்கலாம்படி இருக்கிற நித்யஸூரிகளென்கை. "வேதம் வல்லார்களைக்கொண்டு" என்கிறபடியே இவர்களெல்லோரும் ஸாக்ஷாத்காரமாயிருக்க நான் க்லேஶப்படுவதே என்றுகருத்து. ஆனாலும் ஸௌலப்யத்தில் குறையுண்டாகில் காரியம் செய்யமுடியுமோ வென்னில்; மேவிய- வரிவிதங்களான, ஆஶ்ரிதமானவென்றபடி. "ஜ்ஞாநசோஷி ப்ரஹ்மாவாஹம்" என்கிறபடியே உன்பக்கல் பொருந்தினவையான என்கை. உலகமூன்றவை- அந்த ப்ரஸித்தங்களான மூன்று லோகங்கள். லோகத்ரயஜிலோக:, ஷடாஸ்த:, த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களென்றபடி. ஆட்சி- ஆளப்படுமவை, நியாம்யங்களென்றபடி. வேண்டுவேண்டு- இந்த ஐஶ்வர்யலக்ஷணத்துக்கு தத்தத்காலங்களிலே வேண்டின வேண்டினவையான

மூ—உருவநின்னுருவம்* பாவியேன்றன்னையடுகின்றகமலக்கண்ணதோர்பவளவாய்மணியே* யாவியேயமுதே யலைகடல்கடைந்தவப்பனேகாணுமாறருளாய்* ||க||

காணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக்கண்ணநீர்களலமரவினையேன்* பேணுமாறெல்லாம்பேணிநின்பேரே

ஆ— ரருளாய்” என்றுகூப்பிடுகிறார். ஶ்ரீபூமிநீளாநாயகனாய் ஶேஷஶேஷாஶந கருட ப்ரமுக நாநாவிதாநந்த பரிஜந பரிசாரிகா பரிசரித சரணயுகளனாய், நிகிலஜகதுதய விபவ லய லீலனாய், ஆஶ்ரிதவஸ்துத்ராணார்த்தமாக ஜந்மாநுரூபவிக்ரஹனாய், ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாங்கதனாய், உபேந்த்ரநயநகமலதளாயதஶோபநனாய், ஸந்த்யாராகவித்ருமஸமாநாதரனாய், நீலரத்நஸத்ருஶதிவ்யரூபனாய், எனக்குதாரகனாய், போக்யனாய், ப்ராணதஜநஸஞ்ஜீவித நிவர்த்தித ஸ்வபாவனாய் இருந்த- உன்னைக்காணுமாறருளாயென்கிறார். ||க||

இ—ஸாக்ஷாத்காரமாகவே செய்தருளுமென்னுமிடத்தை இப்பத்திலேயருளிச்செய்கிறாரென்று கீழ்ப்பத்தோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதியும்ஸங்கதியாகிறது. இவ்வர்த்தத்தை “ஶ்ரீநிவாஸம் ஸம்ப்ரபேதே” என்றுவாயர் அருளிச்செய்தார்.

முதற்பாட்டு

பூமியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீத்யாதியால்) ஏவமற்றமாராட்செய்வார்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷேத்யாதியால்) உலகமூன்றுடையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலேத்யாதியால்) பாவியேன்றன்னையடுகின்ற கமலக்கண்ணதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) ஆவியேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குதாரகனாயென்று) அமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போக்யனாயென்று) அலைகடல்கடைந்தவப்பனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராணதேத்யாதியால்) ||க||

ப— உருவம்- ரூபங்கள், நின்னுருவம்- உனக்கு திவ்யவிக்ரஹங்கள், பாவியேன்றன்னை- உன்னழகுகளை யநுபவிக்கப் பெறாதபடி பாபத்தையுடையவனான வென்னை, பாபத்தை யுடையவன் பாவியான். இஶ்ஶப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது பாவியேன் என்று ரூபமாயிருக்கும். தன்னை யென்று ஸாபேக்ஷ ப்ரயோகம். அடுகின்ற- பீடியாநின்ற, ஸ்வ்ருதிவிஷயமாகக் கொண்டு பீடியாநின்ற என்றபடி. கமலக்கண்ணது- கமலஸத்ருஶநயநங்களை யுடைத்தான, கண்ணை உடைத்தானது கண்ணது, இதுமணிக்கு விஶேஷணம். ஓர்பவளவாய் விலக்ஷணப்ரவாளாகாரமான. வாய்- அதரம், ஸந்த்யாராகப்ரவாளஸத்ருஶாதரத்தையுடையான வென்றபடி. மணியே- நீலரத்நமே, ஒரு நீலரத்நமானது கமலவிதோரணமாய் ப்ரவாள ஸத்ருஶாதரத்தையுடையதாயிருந்தாப்போலே இருக்கிறவனே என்றபடி. ஆவியே- ப்ராணனே, விஶ்லேஷித்தால் எனக்கு ஜீவிக்கப்போகாதபடி இருக்கிறவனே என்றபடி. ஒரு வாயுவிஶேஷமன்று இவருக்கு ப்ராணன், நாய்ச்சிமாரோடும் விபூதியோடும்கூடி அழகிய கண்ணும் வாயும் வடிவுமாயாயிற்றிவருடைய ப்ராணனிருப்பது. அமுதே- நிரதிஶயபோக்யனே, தாரகமான ப்ராணமாத்ரமாய் போக்யவஸ்து புறம்பேதேடவேண்டியிராதே போக்யமும் நீயேயாயிருக்கிறவனே என்றபடி. அலை- தேவாஸுரர்களாலே கடைந்து தலைக்கட்டவொண்ணாதபடி அலையாநிற்கிற, கடல்- ஸமுத்ரத்தை, கடைந்த- உதநம்பண்ணிக்கொடுத்தவனான, அப்பனே- உபகாரகனே, ப்ரயோஜநாந்தரபரருக்கும் அமுதங்களைச்செய்தாகிலும் உபகரிக்குமவனே என்றபடி. காணுமாறு- உன்னை நான் கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கும்படி, அருளாய்- நீ க்ருபை பண்ணவேணும். அவர்களுக்குப்போலெனக்குக் கடல் கடையவேண்டா, அவ்வடிவைக்காட்ட அமையும், ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் நீயே என்றிருப்பாருக்கிவ்வளவும்செய்யலாகாதோ என்று கருத்து. ||க||

காணுமாறருளாய் என்றென்றே- உன்னைநான்காணும்படி க்ருபைபண்ணியருளவேணுமென்றலற்றி பலற்றியே, கலங்கி- ஶோகித்து, கண்ணநீர்கள்- நேத்ரஜலங்கள், அலமர- வ்யாகுலங்களாய் ப்ரவஹிக்க, வினையேன்- உன்னைக்காணப்பெறாதபடி பாபங்களையுடையவனான நான், பேணுமாறெல்லாம்பேணி- ஆசைப்படும்படியெல்லாமாசைப்பட்டு, பேணுகை- ஆசைப்படுகை. கூப்பிடும் தூதுவிட்டும் மடலெடுக்கப்புகுந்தும் ஶோகித்துக்கிடந்தும் இப்படி பஹுப்ரகாரமாக வாசைப்பட்டென்றபடி. நின்பெயரேபிதற்றுமாறு-

மூ— பிதற்றுமாறருளெனக்கந்தோ* காணுமாறருளாய்காகுத்தா கண்ணா தொண்டனேன்கற்பகக்கனியே* பேணுவாரமுதேபெரியதண்புனல்சூழ்பெருநிலமெடுத்தபேராளா* ௨

எடுத்தபேராள னந்தகோபன்ற னின்னுயிர்ச்சிறுவனே யசோதைக்* கடுத்த

ஆ—(காணுமாறருளாய்) இப்படிகாணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக் கண்ணநீர்களலமறவினையேன் இதற்குமேல் இல்லையென்னும்படி யாசைப்பட்டாலும் உன்திருநாமங்களையே சொல்லிக்கூப்பிடப்பெறுமிதுவோ எனக்கருளுமருள். இங்ஙனன்றிக்கே காணுமாறருளாய் காணவேணுமோஎன்னில், காணவேணுமென்றபேக்ஷித்தாருக்கு சக்ரவர்த்தித்திருமகனும் ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனும் வந்து திருவவதாரம்பண்ணியன்றோ உன்னைக்காட்டிக்கொடுத்தருளிற்று. நெஞ்சாலே அநுபவிக்கலாம்படி உன்னையெனக்கு போக்யமாகத் தந்தருளின பரமோதாரனல்லையோ? மற்றுமாசைப்பட்டாரெல்லாருக்கும் உன்னைபோக்யமாகக்கொடுக்குமவனல்லையோ? ப்ரளயாபந்நமான ஜகத்தையெடுத்து ரக்ஷித்தருளின பரமகாருணிகனல்லையோ? காணுமாறருளாய் யென்கிறார். ௨

(எடுத்த) ஸ்வச்சந்தநிதி எடுத்தாப்போலே எடுத்தநுபவிக்கலாம்படி ஸ்ரீநந்தகோபர்க்கும் யசோதைப்

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— பேணுமாறெல்லாம்பேணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமேல்இத்யாதியால்) நின்பெயர்பிதற்றுமாறருளெனக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருநாமங்களையேயித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்தில் விசேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன அவற்றிற்குப்ரயோஜநம்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (காணவேணுமோஎன்று) காகுத்தாகண்ணாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமென்றபேக்ஷித்தவர்க்கித்யாதியால்) தொண்டனேன்கற்பகக்கனியே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சாலேயித்யாதியால்) பேணுவாரமுதேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) பெரியவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயாபேத்யாதியால்) ௨

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

எடுத்தவித்யாதி களிறேயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வச்சந்தேத்யாதியால்) அடுத்தநோருரு

ப—பின்னையும் காணப்பெறாமையாலே யுன்திருநாமங்களையே அலற்றும்படியே, பெயர் - நாமம், பிதற்றுகை- அலற்றுகை, பிதற்றுமாறுஎன்றது கர்மஸாத்யம். எனக்குஅருள்என்று மாறியந்வயிப்பது. எனக்கு - அநந்யசரணனானஎனக்கு, அருள் - நீபண்ணும்க்ருபை, உன்னைக்காணப்பெறாதே நான் க்லேசப்பட்டலற்றுகையேயோ நீயெனக்குப்பண்ணும்க்ருபையென்று பாவம். அந்தோ - அய்யோ! இது விஷாதோக்தி. காகுத்தா - காகுத்ஸ்த, ருஷிகளுடையவபேக்ஷிதங்களும் கிடைக்கும் காகுத்ஸ்தவம்சத்திலே பிறந்தவனேயென்றபடி. கண்ணா - க்ருஷ்ண, பெண்பிறந்தாரும் கலந்தநுபவிக்கும்படி ஸத்ருசஸௌலப்யனான க்ருஷ்ணனாய்ப்பிறந்தவனேயென்றபடி. தொண்டனேன்கற்பக- தாஸனானஎன்னுடைய கல்பகமே, தொண்டன்- தாஸன், இஸ்ரூபத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேனென்று ரூடமாயிருக்கும், ஸம்ஸாரிவிஷயங்களிலே தாஸனாய்த்திரிகிற எனக்குங்கூட நெஞ்சாலே அநுபவிக்கும்படி உன்னைத்தந்தவனேயென்றபடி. கனியே - பழமே, எனக்குபோக்யனானவனேயென்றபடி. பேணுவாரமுதே - உன்னைஆசைப்பட்டாருக்குநிரதிசயபோக்யனானவனே, பெரிய - அதிவிஸ்தாரமான, தேசோவ்யாப்தமானவென்றபடி. தண் - சீதளமான, ப்ரளயமாகையாலே ஸூர்யகிரணஸ்பர்சமில்லாமையாலே அத்யந்தசீதளமானவென்றபடி. புனல் - ப்ரளயார்ணவஜலத்தாலே, சூழ் - வ்யாப்தமான, பெருநிலம் - மஹாப்ருதிவியை, எடுத்த- உத்தரித்தவனான, பேராளா - மஹாபுருஷனே, காணுமாறு - உன்னைநான்காணும்படி, அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும். ௨

எடுத்த - ஸ்வச்சந்தமாக நிதியெடுத்தாப்போலே உன்னைக்கண்டெடுத்தவரான, பேராளன் - மஹாபுருஷரான, பாக்யாதிகரானவென்றபடி. நந்தகோபன்தன் - ஸ்ரீநந்தகோபருடைய, இன் - நிரதிசயபோக்யமான, உயிர் - ப்ராணனான, சிறுவனே - பாலகனே, அசோதைக்கு - யசோதைப்பிராட்டிக்கு, அடுத்த

மூ— பேரின்பக்குலவிளங்களிறே யடியனேன்பெரியவம்மானே* கடுத்தபோரவுண னுடலிருபிளவாக் கைகியுகிராண்டவெங்கடலே* யடுத்ததோருருவாயின்றுநீவாராயெங்ஙனந்தேறுவருமரே* ௩

உமருகந்துகந்தவுருவநின் னுருவமாகியுன்றனக்கன்பரு* ரவருகந்தமர்ந்தசெய்கையுன்மாயையறிவொன் றுஞ்சங்கிப்பன்வினையே* னமராதுபண்ணிபகலிடம்புடைசூழடுபடையவித்தவம்மானே* யமரர்தமமுதே

ஆ— பிராட்டிக்கும் பரதந்த்ரனாய் ஸ்ரீப்ரஹ்லாதப்ரதிஜ்ஞாஸத்யதாஸம்பாதகனாய் தத்விரோதிநிரஸநோசித ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹரூபனாய் நகராங்குரகோடிவிதாரிதகநககஶிபுனாய் ததிதாரணஸமானகால நிரவதிகாஸ்ரிதவாத்ஸல்ய ஸௌஹார்தாதிகனாயிருந்துவைத்து ஆஸ்ரிதனானவெனக்கரியையாயின்று நீவருகிறிலை, வாராதொழிந்தால் உன்னுடைய ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யகுணைகதாரகரான ஆஸ்ரிதஜநங்களெங்ஙனே? தரிக்கும்படியென்கிறார். ௩

(உமருகந்து) ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநைகஸ்வபாவனைப், ஆஸ்ரிதபரதந்த்ரனைப், ஆஸ்ரிதவிரோதி

இ— வாயென்கிறவிடத்திலே பதஸ்வாரஸ்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீப்ரஹ்லாதேத்யாதியால்) அடுத்த தோருருவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்விரோதீத்யாதியால்) கடுத்தஇத்யாதிஉகிராண்ட இத்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நகரேத்யாதியால்) எங்கடலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ததிதாரணேத்யாதியால்) அடியனேன்பெரியஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதனானவெனக்கித்யாதியால்) எங்ஙனந்தேறுவருமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாராதொழிந்தாலித்யாதியால்) ௩

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) அமரர்தமமுதேஎன்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதபரதந்த்ரனையென்று) அசுரர்கணெஞ்சேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதிநாஶகனேத்யாதியால்) என்னுடையாருயிரென்கிறதற்குத்

ஶ— ஸ்வதந்த்ரமாகக்கிட்டின, ஸ்வதந்த்ரமாக போக்யமானவென்றபடி. இதுகளிறுக்குவிஶேஷணம். பேரின்பம்- நிரதிஶயமான, இதுவும் களிறுக்குவிஶேஷணம், குலவிளங்களிறே — கோத்ரத்துக்கு இளங்களிறானவனே, களி று — கஜம், ஶைவகோத்ரத்திற்கு வாரணகஜம்போலே நித்யபோக்யதயாஸம்ஸேவ்யனானவனே? யென்றபடி. அடுத்த து - உசிதமான, அடுத்தது - உசிதம், வஜ்ரகோடிகடிநஹிரண்யாஸுரவக்ஷோவிதாரணாநுகுணமுமா னவென்றபடி. ஒருருவாய் - லோகவிலக்ஷணவிக்ரஹனாய், அத்புதமான ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹவிக்ரஹயுக்தனாயெ ன்றபடி. போர - யுத்தத்திலே, கடுத்த — கோபத்தையுடையவனான, அவுணன் — ஹிரண்யனுடைய, உட ல் - ஶரீரமானது, இருபிளவா - இரண்டுபிளவாக, இரண்டுஸமமாம்படியாகவென்றபடி. கையுகிர் - கரநக ங்களை, ஆண்ட — ஆண்டவனான, நியமித்தவனானவென்றபடி. நகங்களைவ்யாபரிப்பித்தவனானவென்கை. எங்க டலே - எங்களுடையஸமுத்ரமே, ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யஜலநிதியானவனேயென்றபடி. அடியனேன் - தாஸனானவெ னக்கு, பெரிய - பெரியவனான, எட்டவொண்ணாதவீஶ்வரனானவென்றபடி. அம்மானே - ஸ்வாமிந், இன்றுநீ வாராய் - எனக்கிப்படி யாவத்துநடவாநிற்கிற விப்போதும்வருகிறாயில்லை, உமர் - உன்னுடையவர், உன்னு டையகுணங்களையே ஜீவநமாகவுடையவர்களென்றபடி. எங்ஙனந்தேறுவர் - எப்படிவிஶ்வஸிப்பர்கள், தே றுகை - விஶ்வஸிக்கை, ஆஸ்ரிதரெல்லாருமுன்னை விஶ்வஸிக்கைக்காக நீயென்னவெகுஷிதம் செய்யவேணுமெ ன்றுகருத்து. ௩

அமாதுவென்கிறவித்தை அதுஅமர்என்று மாறியஙயிப்பது. அது - அந்தப்ரஸித்தமான, அமர் - யுத்தத் தைப்பண்ணி, ஜகத்ஸம்ஹாரஶக்திஸ்வபாவத்தாலேயுண்டாக்கி, இதுக்குஅவித்தஎன்கிறத்தோடே யன்வயம். அக லிடம்புடை - விஸ்தீர்ணையான ஸ்ருஷ்டியினுடைய பரிஸரமெங்கும், இடம் — ஸ்ருஷ்டி, புடை- பரிஸரம், சூழ - வ்யாப்தமான. அடு - ஹிம்ஸகஸ்வபாவமான, அடுகை - ஹிம்ஸிக்கை, படை - ஸேனையை, ஸாரத ஸேனையையென்றபடி. அவித்த - நஶிப்பித்தவனான, அவித்தல் — நஶிப்பித்தல், அம்மானே — ஸ்வாமிந், அ மரர்தம் - ஸூரர்களுக்கு, ஸேவ்யபூதியானவாஶ்ரிதர்க்கென்றபடி. தம்மென்று ஸ்வாஸ்யப்ராப்யபோகம், அமுதே - அம்ருதமே, நிரதிஶயபோக்யபூதனேயென்றபடி. அசுரர்கணஞ்சே - அஸுரர்களுக்கு நஞ்சா

மூ— அசுரர்கணஞ்சே யென்னுடையாருயிரேயோ* ॥௪॥
ஆருயிரேயோ வகலிடமுழுதும் படைத் திடந் துண்டுமிழ்ந்தளந்த*

ஆ— ஸாமஸ்த்யேந ஸகலரூபனுய், எனக்குதாரகனுயிருந்த உன்னுடைய ஆஶ்ரிதர்க்காய் நின்ற திவ்யாவதார திவ்யசேஷ்டிதரூபமான ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யகுணமொன்றுமே யெனக்குதாரகம். நீவாராமையாலே அதுவுமென்னுடைய பாபத்தாலே பொய்யோவென்று ஶங்கியாநின்றேனென்கிறார். ॥௪॥

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) உமருகந்தவித்யாதி செய்கையந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யே நேத்யாதியால்) அதில்திவ்யசேஷ்டிதஶப்தத்தாலே செய்கையுன்மாயையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. இதில் ஸமிதார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யகுணமென்று) உன்மாயையறிவொன்றுமென்கிறவிடத்தி லவ்யார்த்தத்தாலே ஸூசிதமாகிறவர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுமேயெனக்குதாரகமென்று) இதொன்றுமன்றோ எனக்குதாரகமாயிருந்தது, இத்தையும் ஶங்கியாநின்றேனென்று சவ்யார்த்தத்தாலே ஸூசிதமாகிறதென்றுகருத்து. அமர்ந்தசெய்கையுன்மாயையென்கிறவித்தோடு ஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே அறிவுஶப்தம் வாத்ஸல்யகுணவிஷயமானவறிவைச்சொல்லுகிறதென்றுகருத்து. சங்கிப்பன்வினையேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீவாராமையாலே யித்யாதியால்) ॥௪॥

ஈ—னவனே, ஆஸுரப்ரக்ருதிகளான வாஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு நாஶகஸகலஸ்வரூபனானவனே யென்றபடி. அசுரர்கள் நஞ்சேயென்கிறவிடத்திலே ஏகாரார்த்தமோ நகாரமோ ணகாரம் உஸயொரோகாஷேஶ:. என்னுடை- என்னுடைய, ஆர் - ப்ராப்தமான, உயிரே - ஆத்மாவே, எனக்குஸதாதாரகனேயென்றபடி. அதாவது:— ஆஶ்ரிதர்க்குபூதமாய் ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு நாஶகனுமிருக்கிற திவ்யாகாரங்களைக்காட்டி யென்னை யரிப்பித்தவனேயென்கை. ஓ! என்றது அவனைக்காணாமையாலேவந்த விஷாதாதிஶயத்யோதகம். உமர் - உன்னுடையவர்கள், ஸதாஶ்ரிதரென்றபடி. உகந்துகந்த - ஸம்வாதேந உகந்ததான, உருவம்- ரூபமானது, நின்னுருவமாகி- உனக்குரூபமாய், இன்னரூபமெங்களுக்கு ஹேயமென்று ஆஶ்ரிதர்மிகவுமுகந்ததான ரூபமேஉனக்கு திருமேனியாய்என்று பாவம். இதுக்கப்ராஹரிஷ்யாணக்ரியையோடேயந்வயம். உந்தனக்கன்பராணர்- அவர் உன்விஷயத்திலே ப்ரேமவாரவஶராயிருக்குமவர், ஷஷ்டியானது ஸம்பந்தஸாமாந்யவாசமாகையாலே உன்றனுக்கு என்கிறவிடத்தில் ஷஷ்டியானது விஷயகவம்மோ. அன்பர் - ஸ்ரீமான்கள், உகந்து - உகிநதநம்பண்ணி, அமர்ந்தசெய்கை - ப்ரக்ருஷ்டங்களான சேஷ்டிதங்கள், ப்ரயோஜநாந்தரவிமுகராய்வந்து கிட்டும்படியான சேஷ்டிதங்களென்றபடி. உன்மாயை - உன்னுடையவாஶ்சர்யசேஷ்டிதங்கள், ஆயிருக்குமென்று க்ரியாத்யாஹாரம்பண்ணயோஜிப்பது. ஆஶ்ரிதர் ப்ரயோஜநாந்தரவிமுகராய்க்கொண்டு நிரந்தரமாக வுன்னைவந்துகிட்டும்படி யவர்களுக்குமிகவும் ப்ரியங்களாயிருந்த சேஷ்டிதங்களை யுனக்குவ்யாபாரங்களாயிருக்குமென்று பாவம். அறிவொன்றும்- இப்படிநீ யாஶ்ரிதவத்ஸலனாயிருப்பதென்கிற வறிவையொன்றையும், வினையேன்- ஶரண்யமாயிருக்குமவற்றிலும் அதிஶங்கைபண்ணும்படியானபாபத்தையுடையவனான நான், சங்கிப்பன்- ஶங்கியாநின்றேன், நீயாஶ்ரிதவத்ஸலனென்கிற வறிவொன்றுமேயெனக்கு தாரகமாயிருந்தது, நீவாராமையாலே அதுவும்பொய்யோவென்று ஶங்கியாநின்றேன், வாவியாமையாலேயென்று பாவம், "ப்ரதிஷ்டா ஜ்ஞாநஸ்ய அஜ்ஞாநம்" என்கிறஶ்லோகத்தை யிங்கேயநுஸந்திப்பது. என்னுடைய ஸாமர்த்யஹாநியாலே நானதிஶங்கைபண்ணுகிறேனத்தனைபோக்கி அவர்பக்கலிலே ஸம்ஶயத்துக்கு ஸம்பாவனையில்லையென்கிறாரிறே. ॥௪॥

ஆர்- பூர்ணமான, உயிரே- ப்ராணனே, "ப்ராணஸ்ய ப்ராண:"என்கிறபடியே தாரகமான ப்ராணாதிகளுக்கும் தாரகனாகையாலேயெனக்கு பரிபூர்ணதாரகனானவனே என்றபடி. ஓ! வென்று வேதனாதிஶயத்யோதகம். ஸம்ஶயாபன்னனான நான் என்னத்தைபண்ணக்கடவேன். எனக்கு தாரகனான நீயே என் கார்யஞ் செய்ய வேண்டாவோவென்று கருத்து. அகல்- விஸ்தீர்ணமான, இடமுழுதும்- ஸ்ருஷ்டியெல்லாத்தையும், படைத்து- நீ ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து- ப்ரளயார்ணவத்தாலே யழிந்துபோகாதபடி ரக்ஷித்து. உண்டு- ப்ரளயே ப்ருதிவியைவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்து- ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே உத்தரணம்பண்ணி,

௫— பேருயிரேயோபெரியநீர்படைத்தங் குறைந்ததுகடைந்தடைத்துடைத்த* சீருயிரேயோ மனிசர்க்குத்தே
வர்போலத்தேவர்க்குந்தேவாவோ ** ஒருயிரேயோ வுலகங்கட்கெல்லாமுன்னைநானெங்குவந்துறுகோ * ௫॥

ஆ— (ஆருயிரேயோ) நீரே உபாயங்களை அநுஷ்டித்து என்னை ப்ராபிக்குமத்தனையன்றோ வென்னில், என
க்குபாஸகனைப் நிவிஜமஹிமதோரண உஹாரணைத்வநிஷ்ட ஜமடாதாரண நிமிரமெணாஜிரணவிகு உஹாஹெஹதா
ஷமித வாகரராணேவிஸிஷ்டனைப், வபொநியிஸபநஷயபஷயமஷேடிந மகோதாஹமிக ப்ராணயி
க்ஷமாணயாகுனுமாய், ஸூக்ஷ்மாணங்களாலும் ராவிவெசாணங்களாலும் உநாஷ்டூர்களைக்காட்டில் மேவர்க
ளெத்தனை விலக்ஷணராயிருப்பார். அப்படியே தேவர்கள்உநாஷ்டூ என்னுமபடி அர்தமாணங்களால் விஜ

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இ— ஸாதகப்ராப்திநமக்கு ஸம்பவிக்குமென்கிற வ்யவஸாயத்தாலே சானுமாறநளரென்று தத்ப்ராப்தியை
ப்ராபிக்கிற விவரிப்பாட்டிலே யுன்னைநானெங்குவந்துறுகோவென்று தத்ப்ராப்திதனக்கு ஸம்பவி
யாதென்றுசொல்லுகை யஸம்கமன்றோவென்ன ஸங்கதியடிக்கிறார் (நீரேயிக்ராதிபால) நீரேயென்றது -
ஸ்வதஸ்ஸாயநிரபெக்ஷமாகை நீரேஸ்வதந்த்ரமாயென்றபடி. ஸாதகஸாஹாயநிரபெக்ஷ ஸ்வபதத்தாலே தம
க்குஸாதகப்ராப்தி ஸம்ஸவியாதென்கிறார். ஆகையாலே ஸம்கதமென்றுஸூசிதமாயிற்று. உபாயங்களை
யென்றது - ஸக்திப்ரவ்ருத்திகளிலேதேனுமொரு வுபாயத்தையென்றபடி. அவனிப்போது விடவித்தவாறே
முன்புதான்பண்ணினப்ரவ்ருத்தி "ஸ்வவ்ருத்திஸ்வஸ்வஸிதோஸ்வ" மெனிறபடியேயவர் ப்ராயாநகதவாய்ப் பண்
ணினதாகையாலே யங்கனன்றிக்கே ஸ்வதந்த்ரஸஹாயநிரபெக்ஷமாக நீரேயேதேனுமொரு வுபாயத்தை ய
நுஷ்டிக்கவேணுமென்றிஸ்வாமி ப்ராயமோ பென்றுகலங்கியிப்படிசொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. ஆருயிரே
யோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதிபால) அகலித்யாதிபேருயிரேயோவித்யாதித்
த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவிஜெத்யாதிபால்) பெரியநீரித்யாதிசீருயிரேயோவித்யாதத்துக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வபொநியீத்யாதிபால்) மனிசர்க்கித்யாதிதேவர்வோவித்யாதத்துக்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்ஷ்மாணங்களாலுமித்யாதிபால்) ஒருயிரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶ— ஸாநுஷ்டித்தென்றபடி. அளந்த - உஹாரவமிபவஹரிந்தவாறே யத்தையளந்து மீட்டுக்கொண்
டவனே, பேருயிரே - உஹாத்மாவே, வாகரரணிகனேயென்றபடி. ஓ! வென்றுவிவேதே, ஸம்ஸ்ருதியை ஸக
லாவஸ்தைகளிலும் ரக்ஷித்தநீயே என்னையும்ரக்ஷிக்கவேண்டாவோ, என்னாலொருவுபாய மநுஷ்டிக்கமுடி
யுமோவென்றுகருத்து. பெரியநீர் - ஸகலலோகஸ்ருஷ்டிஹேதுவான ஏகாணவத்தை, படைத்து - ஸ்ருஷ்டி
த்து, அங்கு - அந்தஏகாணவத்திலே, உறைந்து - கண்வளர்ந்தருளி, அது - அந்தஸமுத்ரத்தை, க்ஷீரா
ணவமாகவே வரிணதித்த வந்தஸமுத்ரத்தையென்றபடி. கடைந்து — பிராட்டியையடிக்கைக்காக
உயநம்பண்ணி, அடைத்து - லவணாணவாகாரமானவத்தை பிராட்டிக்காகவே ஸேதுவாலேபந்தித்து,
உடைத்து - ஸாஸாரிகளுக்கு தீயதிஹேதுவாம்படி யநேகொடிபாலேயுடைத்தவனே, சீருயிரே - ப்ர
ணயிக்ஷமாணஸாயிபான வாத்மாவே, சீர் — கல்யாணகுணம், வபொநியிஸமாதி ஸ்விஸ்வாஹாரத்தா
லே யிங்கேப்ரணயிக்ஷமாணம் விவக்ஷிதம். உயிரேயென்றது ஆத்மாபோலேயிருக்குமவனேயென்றபடி. அதா
வது:— ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தில்வந்தால் ஒருவன்தான் தன்னுடைய ரக்ஷணத்திலே ப்ரணயிபாயிருக்குமாப்போலே
யிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஓ! வென்றுவிவேதே, பெரியபிராட்டியாரோடு ஏகதேசவாசியும ப்ரணயி
யானநீ யென்தலையிலேயொரு ஸாரத்தைச்சுமத்தப்பார்க்கலாமோவென்று கருத்து. மனிசர்க்கு - உநாஷ்டூ
ர்க்கு, தேவர்போல - தெய்வங்கள்போலே, தேவர்க்குந்தேவா - தெய்வங்களுக்கும் தெய்வமாயிருக்கி
றவனே, தெய்வங்களை உநாஷ்டூஸ்தாநமாக்கி யவர்களைக்காட்டில் ஸர்வப்ரகாரோத்க்ருஷ்டனாயிருக்கிறவ
னேயென்றபடி. ஓ! வென்றுவிவேதே, இத்தனையுத்க்ருஷ்டனானவுன்னை நீயே ப்ராபித்தாலல்லது என்னால்கிட்
டமுடியுமோவென்றுகருத்து. உலகங்கட்கெல்லாம் - ஸகலலோகங்களுக்கும், ஒருயிரே - அத்விதீயாத்மாவே, ஓ!
ஆகிவிவேதே, ஶரீரரக்ஷணமாத்மாவுதன்றோ? ஶரீரம் தான்றன்னைரக்ஷித்துக்கொள்ளுமோவென்றுகருத்து.
உன்னை - ஸர்வஸம்ருத்தனானவுன்னை, நான் - க்ஷுத்ரஸ்வரூபாதிஸக்திப்ரவ்ருத்திகளான நான், எங்குவந்துறுகோ-
எங்கேவந்துகிட்டுவது, உறுகை - கிட்டுகை, கேவலஸ்வீயயத்நத்தாலே யவனைக்கிட்டமுடியாதென்றுகருத்து. ௫

மூ—எங்குவந்துறுகோவென்னையாள்வானேயேழுலகங்களுநீயே* யங்கவர்க்கமைத்ததெய்வமுநீயேயவற்றவை கருமமுநீயே* பொங்கியபுறம்பாற்பொருளுளவேலுமவ்வுமோநீயின்னேயானால்* மங்கியவருவானெறப்பமுநீயேவான்புலனிறந்ததுநீயே* ॥௬॥

ஆ— க்ஷணனுப் ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஆத்மாவாயிருந்தவுன்னை நான் என்னுடையபதத்தாலே எங்ஙனே ப்ராபிக்கும்படியென்கிறார். ॥௬॥

(எங்குவந்து) ஸர்வலோகங்களும் தத்ஸமாச்ரயணீயரான இந்த்ராதிதேவரும் அவற்றினுடைய க்ரியைகளும் லோகத்துக்கும்புறம்புள்ள பதார்த்தங்களும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாய் ஸூக்ஷ்மங்கண்டி ஜ்ஞானமாய் ஸூக்ஷ்மமாயிருந்த பராவஸ்தையும் ஸூக்ஷ்மஸம்பந்தரஹிதமாய், ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமாய், ஸம்ஸாஜமா

இ—(ஸர்வலோகத்யாதியால்) நானித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமென்னுடையபதித்யாதியால்) ॥௬॥

✳ அரும்பாட்டு. ✳

புறம்பாற்பொருளென்கிறதைப்புரைக்கிறார் (லோகத்துக்கித்யாதியால்) மங்கியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) ஸம்பந்தமாயென்றது - லீனமாயென்றபடி. அருவாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞானேத்யாதியால்) நெற்பமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்ஷ்மமித்யாதியால்) வான்புலனிறந்தது மென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்ஷ்மஸம்பந்தேத்யாதியால்) புலனிறந்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) ஸம்ஸாஜமாயென்றது - அவித்யாவாஸநாதிதோஷாத்யஸம்ஸ்ருஷ்டமாயென்றபடி. இன்னேயானாலெங்கு.

ப— ஏழுலகங்களும் - ஸப்தலோகங்களும், உபலக்ஷணயா ஸப்தலோகஸ்ருஜநங்களுமென்றபடி. நீயே - தத்ஸப்ரகாரகன் நீயேயென்றபடி. ஸமாராணமநுஷ்டேயபதார்த்தம். அங்கவர்க்கு - அங்குள்ளாருக்கு, அங்கென்றது ப்ரவிஷ்டம். ப்ரவிஷ்டதத்தேஹஸ்ருஜநங்களுக்கென்றபடி. அமைத்த - வ்யவஸ்த்தமாக்கிவைத்த, "தேவாநுஸ்யதாநேநதேவாஸ்யவந்துவ:" என்கிறபடியே ஆராத்யதேதயிலும் ஆராதகதேதயிலும் வ்யவஸ்த்தமாக்கிவைத்தவென்றபடி. தெய்வமுநீயே - இந்த்ராதிதேவஸரீரகனும் நீயேயென்றபடி. அவற்றவை - அந்த தேவகர்த்தக்யங்களான, கருமமும் - யஜ்ஞாதிவ்யாபாரங்களுமென்றபடி, நீயே - தத்ஸப்ரகாரகனும் நீதானேயென்கை. பொங்கிய - அபிவ்ருத்தங்களான, உபசோபிதாகாரங்களானவென்றபடி. புறம்பாற்பொருள் - பஹி: ப்ரதேசத்தில் பதார்த்தங்களும், பால் - ப்ரதேசம். அண்டபஹிஸ்ஸ்தங்களான மஹதாகாராதிபதார்த்தங்கள், உளவேலும் - உண்டாயிருந்தாலும், "விகாரஜநநீமஜ்ஞாமஷ்டரூபா" இத்யாதிப்ரமாணஸித்தங்களாகையாலே யவையுண்டாயிருந்தாலும் என்றபடி. அவையுநீயென்றதயிப்பது, தத்ஸப்ரகாரகனும் நீயேயென்றபடி. அவையும் த்வதீயங்களாயேயிருக்குமென்றபடி. உளவேலுமென்கிறவஸ்த்வந்தரோக்தி ப்ரகாராணவாதிகளானநமக்கு ஸாங்க்யாதிகள் ஜகத்காரணமாகச்சொன்ன ப்ரக்ருதிமஹதாதிபதார்த்தங்களையில்லையென்னவேண்டா, அவையுண்டாகிலும் த்வதீயங்களிறே ஸ்ருதிகளாலேஸித்திப்பதென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக. அவையுமென்கிறவிடத்திலே ஓவென்றது ஸர்வஸ்வாமியான உன்னை நானெங்ஙனே வந்துகிட்டுவதென்கிற விஷாததோதகம். ஓரென்றுவாமோனால் நானுன்னைக்கிட்டவல்லேனோவென்கிறவர்த்தத்தை நீ விசாரித்துப்பாரென்றபடி. இன்னை - விசாரிக்கை, மங்கிய - நஷ்டமான, மங்குதல்- நசித்தல், ப்ரக்ருதியிலேலீனமானவென்றபடி. அருவான் - அரூபமான, ரூபம் - ஆகாரம், அசித்ஸம்ஸர்க்கி ஜ்ஞானமென்றபடி ஆத்மவஸ்துவானது ஜ்ஞானைகாகாரமிறே. அருவானெற்பமும் என்கிறவிடத்திலே ஸம்ஹிதாயாம் ஸந்தியேன காரலோபோவ: நெற்பமும் - ஸூக்ஷ்மவஸ்துவும், ஸூக்ஷ்மரூபமான க்ஷேத்ரஜ்ஞஸமஷ்டியுமென்றபடி. நீயே - தத்ஸப்ரகாரகனும் நீயேயென்கை. வான்புலனிறந்ததும்- பரமவ்யோமத்தில் விநிர்முக்தமான வஸ்துவும், வான் - பரமவ்யோமம், புலன் - இந்த்ரியம், இறந்தது - ரஹிதமானது, பரமவ்யோமத்திலேபோய் இந்த்ரியதேஹாதி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தரஹிதமான முக்தஸ்வரூபமுமென்றபடி. நீயே - தத்ஸப்ரகாரகனும் நீயேவென்றபடி. இன்னேயானால் - இங்ஙனேயானால், இப்படிநீ ஸர்வாதாரனானபின்பென்றபடி. எங்குவந்துறுகோ - நானென்னுடையபதத்தாலே உன்னையெங்குவந்துகிட்டுவது. என்னையாள்வானே - என்னைரக்ஷித்தருளுகிறவனே, இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம். இவ்வளவாக கேவலம்

மூ— இறந்ததும்நீயேயெதிர்ந்ததும்நீயேநிகழ்வதோநீயின்னேயானால்* சிறந்தநின்றன்மையதுவிதுவுதுவென்று அறிவொன்றுஞ்சங்கிப்பன்வினையேன்* கறந்தபானெய்யேநெய்யினின்சுவையேகடலினுளமுதமேயமுதில்*

ஆ— யிருந்த ஸுத்தஸ்வபாவனுமும்நீயே, ஆதலால் என்னுடையயத்நத்தாலே உன்னைநான் எங்ஙனேப்ராபிக்கும்படி, இதற்குமுன்பு நிர்ஹேதுகமாக என்னைவிஷயீகரித்தாப்போலே இன்னமும் உன்க்ருபையாலே விஷயீகரித்தருளாயென்கிறார். வக்ஷ்யமாணமான ஸூக்ஷ்மஶரீரஹாவம் இந்தஸர்வகாரணத்வமென்னுமிடஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. ॥ ௭ ॥

(இறந்ததும்நீயே) ஸம்ருத்தவிஷ்யத்வர்த்தமான ஸகலஜகஜ்ஜாதத்துக்கும்கர்த்தாவாய் ரக்ஷகனாயிருந்த வுன்

இ— வந்தடைகோவென்றபேக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால) ஆதலாலென்றது - நீயிப்படிஸர்வகர்த்தாவாகையாலென்றபடி. என்னையாள்வானே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமுன்பித்யாதியால) இப்படிநீயென்னை விஷயீகரிப்பதற்கு என்பக்கலுள்ளது ஒருவ்யாஜமாத்ரமன்றோ? இதுவொருஹேதுவென்னப்போருமோவென்று நிர்ஹேதுகத்வத்துக்குக்கருத்து. ஒருநீரேயோ வுலகங்கட்கெல்லாமென்று கீழ்ச்சொன்ன வாத்மஶரீரபாவத்தை ஸர்வகாரணத்வவிஶேஷணங்களாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன இந்த ஸர்வகாரணத்வ வ்யதிகரணவிஶேஷணங்களிரண்டுக்கும் ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார் (வக்ஷ்யமாணேத்யாதியால்) ஸ்வஶரீரத்தைரக்ஷிக்க ப்ராப்தனென்னுமிடம் சொல்லுகைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வாத்மஶரீரபாவத்தை யிப்பாட்டிலே வாக்யார்த்தமாக விவரித்தபடி. ஸத்யஸங்கல்பனானவுன்னை யென்னால்கிட்டக்கூடுமோவென்று சொல்லவந்தவிடத்திலே ஸர்வகாரணத்வவிஶேஷணம்பண்ணுகையால் வக்ஷ்யமாணாத்மஶரீரபாவ நிபந்தநமித்த ஸர்வகாரணத்வமென்றபிப்ராயமாகிறதென்றுகருத்து. ॥ ௭ ॥

* ஏழாம்பாட்டு *

இறந்ததுமித்யாதிவுதுவென்றுஸங்கதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ருத்தேத்யாதியால்) இத்தால்ஸித்தாந்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனாயிருந்தவென்று) அறிவொன்றுஞ்சங்கிப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) "தேனும்பாலும்நெய்யுங்கன்னலுமமுதுமொத்தே"

பப— க்ருபையாலே ரக்ஷித்தருளினாப்போலே மேலும்செய்தருளவேணுமென்றபிப்ராயம். ॥ ௭ ॥

கறந்தபால் - கறக்கப்பட்டபாலாயிருக்கிறவனே, ஸத்யோஜாதமான க்ஷீரம்போலே ஸ்வாதுதமனாயிருக்கிறவனேயென்றபடி. நெய்யே - அதில்ஸாராம்ஶமான நெய்போலேயிருக்கிறவனே, நெய்யின் - அந்த நெய்யினுடைய, இன்சுவையே - ஸ்வாதுதமமான ஸாரமாயிருக்கிறவனே, தத்துல்யபோக்யனாயிருக்கிறவனேயென்றபடி. கடலினுளமுதமே - இப்படிலௌகிகபோக்யமன்றியே திவ்யபோக்யமாம்படி க்ஷீரஸாகரத்திற்பிறந்த அம்ருதம்போலிருக்கிறவனே, அமுதிற்பிறந்த - அம்ருதத்திலுண்டான, இன் - அதிஶயமான, சுவையே - ரஸம்போலேயிருக்கிறவனே, அதுசுவையென்று மாறியநுபிப்பது. அதுசுவையயனே - அந்த ரஸத்தாலுண்டானப்ரயோஜநமே, பயன் - ப்ரயோஜநம், ஸுகமென்றபடி. அதிஶயஸுகஜநகபோக்யனேயென்றபடி. இப்படி யுக்தரோத்தரோத்கர்ஷங்களான ரஸங்களாக நிரூபித்துச் சொல்லி இவையித்தனையும் அவனுடையபோக்யதைக்குப் போராமையாலே ஸர்வவிதபோக்யனானவனன்றன்னையே நிர்தேஶிக்கிறார்மேல். பின்னைதோள்மணந்த - நப்பின்னையினுடைய திருத்தோளோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தவனே, ஸம்ஸாரியாயிருந்து ஜ்ஞானவானுக்கு அவன்போக்யமாயிருக்குமாப்போலேயாயிற்று இவளுக்கவன் போக்யனாயிருப்பனென்கிறது அத்தம்பதிகளிருவருங்கூடியேயாயிற்றிவருக்குபோக்யராயிருப்பது. பேராயா - பெரியஆயனே, மஹாப்ரபாவனான கோபாலனேயென்றபடி. இறந்ததும் - அதீதமானவஸ்து, நீயே - தத்ப்ரகாரகனும் நீயேயென்றபடி. எதிர்ந்ததும்நீயே - பவிஷ்யத்வஸ்துஶரீரகனும் நீயே, எதிர்ந்தது - பவிஷ்யத், நிகழ்வதோநீ - வர்த்தமானவஸ்துப்ரகாரகனும்நீ, நிகழ்வது - வர்த்தமானம், இந்த மூன்றதுஸமுச்சயார்த்தம். இன்னேயானால் - இங்ஙனேயானால், நீ காலத்ரயவர்த்திவஸ்துஶரீரகனானபின்பென்றபடி. அதுவிதுவுது - விப்ரக்ருஷ்ட ஸந்நிக்ருஷ்ட மத்யஸ்தவஸ்துக்கள், சிறந்த - ப்ரஶஸ்தனான, ஶேஷித்வத்தாலே ஸர்வாதிகனானவென்றபடி. நின்தன்மை - உன்னுடையப்ரகாரங்கள், என்றறி

மூ— பிறந்தவின்சுவையேசுவையதுபயனேபின்னைதோண்மணந்தபேராயா* ॥௭॥
மணந்தபேராயாமாயத்தான்முழுதும்வல்வினையேனையீர்கின்ற* குணங்களையுடையாயசுரர்வன்கையர்கூற்

ஆ— னுடையவிந்த நிரவதிககாருண்யத்தையும் பொய்யோவென்று ஶங்கியாநின்றேன், அப்படி அதிஶங்கை பண்ணுவானேனென்னில், நிரவதிகஸௌஹார்த்தனாயிருந்த வுன்னைக்காணப்பெறாதொழிந்தால் ஶங்கைபிறவாதோவென்கிறார். ॥௭॥

(மணந்தபேராயா) உம்முடையவபேக்ஷிதஞ் செய்யவேண்டுமாகில் லோகரஞ்ஜநார்த்தமாகிலும் பண்ணமாட்டீரோவென்னில், அதுக்குத்தாம் மேலிட்டு ப்ரணயஸ்வபாவனாகையாலும் "ஸுஹ்ருதயாந்ருஶம்ஸ்யமேவ ஜநஸ்ய ஶரணவத்ஸலா" என்னும்உக்தியையாலே முழுதும்வல்வினையேனாயிருந்த வென்னையுங்கூடவீராநின்ற ஸௌஶீல்யாதிகல்யாணகுணங்களை யுடையையாயிருக்கையாலும் ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநைகஸ்வபாவனாயிருக்கையாலும், ஆஶ்ரிதருடைய பாபத்துக்குத்தவவருகைக்கீடான பெரியதிருவடியை த்வஜவாஹநமாகவுடைய

இ— என்று ஸம்ஶ்லேஷதஶையிற்சொல்லுமத்தை கறந்தபாலித்யாதியாலே இந்தவிரஹதஶையிலேசொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) கறந்தவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ஸர்வவிஷயஶங்கைகளும்பண்ணும்படி நானுன்னைக்காணவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிற விவரிப்பாட்டிலே வணங்குமாறறியேனென்று வணக்கமாகிற ஶங்கைகளுமஶக்யத்ரமும் தம்மாலேசெய்யமுடியாதென்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) ஐந்தாம்பாட்டிற்சொன்னபடியே அஸஹ்யஸ்வபாவநிரபேக்ஷமாக நீரேவ ஸ்வதந்த்ரராய் ப்ரவ்ருத்த்யாதிகள்பண்ணமாட்டீராகில் லோகரஞ்ஜநார்த்தமாகிலும் பண்ணமாட்டீரோவென்ன இப்படி உபாயஸாக்ஷ்யமும் ஸ்வஸ்வரூபநாஶமென்றென்கையிலே பாட்டுக்குப் பாவதாத்பர்யமாகையாலிது ஸங்கதமென்றதாயிற்று. மணந்தபேராயா மாயத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மேலிட்டித்யாதியால்) மேலிட்டென்றது - மிகவுமென்றபடி. முழுதுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுஹ்ருதயாநீத்யாதியால்) உக்தியையாலே முழுதுமென்கிறவதுங்களுக்கு ஈர்கின்றவென்கிறதோடே அந்வயம். அசுரரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) கொடியபுள்ளுயர்த்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதருடையவா

ஶ— வொன்றுஞ்சங்கிப்பன் - என்கிறவறிவையொன்றையுமதிஶங்கைபண்ணுகின்றேன். இவையுனக்கு ஶரீரதயா ப்ரகாரபூதங்களாகையாலே பவற்றிற்குவந்தஸௌக்யத்தை ஸ்வஸௌக்யமாகநினைத்து காருணிகனாயிருப்பதென்கிற ஜ்ஞாநமொன்றும் எனக்குதாரகமாயிருந்தது. அத்யந்தஸௌஹார்த்தனாயிருந்த வுன்னைக்காணப்பெறாமையாலே அந்தஜ்ஞாநத்தையும் பொய்யென்று ஶங்கியாநின்றேனென்றபடி. வினையேன் - து:க்கங்களையுடையவனானநான், உன்னுடையகாருண்யமும் பொய்யாகாதிறே. இப்படி அதிஶங்கைபண்ணுகைக்குஹேது என்னுடையது:க்கமிறே! என்றுக்கருத்து. ॥௭॥

மாயத்தால் - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களாலே, மணந்த - ஸ்ரீகோபீவர்க்கம் ஸம்ஶ்லேஷித்தாநந்திப்பித்தவனை, உத்கர்ஷாபகர்ஷம் பாராதே ஆஶ்ரிதரெல்லாரையும் ஸ்ரீகோபீவர்க்கஸம்ஶ்லேஷிப்பித்தாநந்திப்பித்தவனை வென்றபடி. மணமென்று நாயிகாநாயகயோர்பரஸ்பராநந்தாவஹமான ஸம்ஶ்லேஷம், ததாநந்தாவஹமான ஸம்ஶ்லேஷார்த்தத்தைக் காட்டுகிறது. பேராயா - ஸௌஶீல்ய ஸௌஹார்த்தாதி குணங்களாலே பெரியவனான ஹொவாஸனே, முழுதும் - க்ருத்ஸ்நமும், இதுக்கு ஈர்கின்ற வென்கிறத்தோடே அந்வயம். சில குணங்களீராநிற்கச் சிலகுணங்கள் தாரகங்களாகையன்றிக்கே யெல்லாங்கூடவென்னை யீராநிற்கிறன வென்று கருத்து. வல்வினையேனை - ப்ரபலது:க்கங்களையுடையவனானவென்னை, சிலர் த்வதீயகுணஜ்ஞாநத்தாலே ஜீவித்திருக்க அந்த குணம் பாதகமாம்படி ப்ரபலபாபத்தைப் பண்ணினேனென்று கருத்து. ஈர்கின்ற - விதாரணம் பண்ணுகின்ற, ஸ்வாதீனங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் பீடியாநின்றனவென்றபடி. குணங்களை யுடையாய் - ஸௌஶீல்யஸௌந்தர்யாதிகுணங்களை யுடையவனே, வன்கையர் - வலியகையையுடையவர்களான, பலிஷ்டர்களான வென்றபடி. அசுரர் - அஸுரர்களுக்கு, ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக் கென்றபடி. கூற்றமே-

மூ—றமேகொடியபுள்ளுயர்த்தாய்* பணங்களாயிரமுடையபைந்நாகப்பள்ளியாய்பாற்கடற்சேர்ப்பா* வணங்குமாறறியேன்மனமும்வாசகமுஞ்செய்கையும்யானுநீதானே* ॥அ॥

யானுநீதானேயாவதோமெய்யே யருநரகவையுநீயானால்* வானுயரின்பமெய்திலென்மற்றை நரகமேயெய்

ஆ—வனுகையாலும், திருநாட்டில்நின்றும் வந்து ஆஶ்ரிதருடைய பாவத்தைப்போக்கப்பற்றுமை யணித்தாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், ஈஶ்வரசேஷ்டிதங்கள் ஸுஸமாஶ்ரயணீயமாய் ஸ்வாதீனமாய் ஸுஸ்திரமாகையாலும் என்னாலொருசெயலில்லை; ஆதலால் அவனை வணங்குமாறறியேனென்கிறார். ॥அ॥

(யானுநீதானே) உம்முடையஸர்வஸ்வமுள்பட ஸர்வமும்நானேயென்னுமிட மறிந்தீராகி லுமக்கென் பக்கல் அபேக்ஷிதமுண்டோவென்னில், ஸர்வமும்நீயே ஆதலால் இவ்விடத்தேயிருந்தத்தோடு திருநாட்டி

இ—வத்துக்கிஸூத்ரியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலிஸூத்ரியால்) பற்றுமையென்றது - அத்தனைவிஶம்பம்ஸஹியாமையாலென்றபடி. அணித்தாக - ஸமீபமாக, யானும்மனமுமென்ற ஐயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வரசேஷ்டிதஸூத்ரியால்) (என்னாலிஸூத்ரி) ஸுஸமாஶ்ரயணீயமாக வென்னாலொருவ்யாபாரஞ்செய்ய ஸம்பவியாதென்றபடி. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஸம்ஸாரத்தில்நின்றுமெடுத்தென்னை யுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்றிவ்வளவே சொல்லவுசிதமாயிருக்க வானுயரிஸூத்ரியாலே திருநாட்டிலிருந்தத்தோடு ஸம்ஸாரத்திலிருந்தத்தோடு வாசியில்லையென்றிதைச்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவிஸூத்ரியால்) அபேக்ஷிதமுண்டோவென்றதுக் கிங்கிருந்தத்தோடு திருநாட்டிலிருந்தத்தோடு வாசியுண்டோவென்றுகருத்து. ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வமிஸூத்ரியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலா

ஈ— ஶத்ருக்களாயிருக்கிறவனே, கூற்றம்- ஶத்ரு. கொடிய- ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு க்ரூரமான, புள்- பக்ஷியாலே, கருடனாலே யென்றபடி. உயர்த்தாய்- வஹிக்கப்பட்டவனே, பணங்களாயிரமுமுடைய- ஃபணா ஸஹஸ்ரஶாலியான, ஸ்வீயமாத்ருஸம்ஜனித ஹர்ஷாதிஶய விகஸிதங்களாய் ஸ்வாநுபவ ஜனிதாநந்தத்துக்கு பஹிர்த்வாரமாக ஸ்தோத்ரத்தாலே போக்குவிடலாம்படி ஸஹஸ்ரஸம்க்யங்களான ஃபணங்களையுடையவனான வென்றபடி. பைந்நாக- பிராட்டிமாருக்கு முனக்கும் விஶ்ரமமாக விருக்கலாம்படி ஶக்திவிஶிஷ்டனான திருவனந்தாழ்வானாகிற, பையென்று விஶேஷணவாசி. பள்ளியாய்- படுக்கையை யுடையவனே, பள்ளியுடையவன் பள்ளியான், பள்ளியாயென்று ஸம்போதநம். பாற்கடற்சேர்ப்பா- க்ஷீரார்ணவஶாயியானவனே, சேர்ப்பன்- ஶயிதன், சேர்ப்பாவென்று ஸம்போதநம். யானும்- நானும், மனமும்- மநஸ்ஸும், வாசகமும்- வாக்கும், செய்கையும்- அநுஷ்டாநஸாதநமான ஶரீரமும், செய்கையென்று பதார்த்தவாசியான பதமிங்கே பதார்த்தத்தைக் காட்டுகிறது. நீ தானே- காரணியான நானும் கரணங்களான மனோவாக்காயங்களும் நீயே யென்றபடி. தத்ஸ்வீகாரகன் நீயேயென்கை. வணங்குமாறு- வணங்கும் ப்ரகாரத்தை, அறியேன்- இவை யெல்லாம் ஸ்வஸ்வீகாரதயா ஸ்வாதீநங்களான பின்பு நான் ஸ்வதந்த்ரமாக வணங்கும் ப்ரகார மறிகிறிலேனென்றபடி. ॥அ॥

யானுநீதானே யாவதோ- ஈஸ்வீகாரகன் நீயேயாயிருக்கிற விவ்வர்த்தமோவென்றால், மெய்யே- “ஸர்வாத்மகஸ்ஸர்வ ஸம்வேதைவதே” என்று ப்ரமாணஸித்தமாகையாலே ஸத்யம். அரு- அருமையான, எனக்கு துஸ்ஸஹமான வென்றபடி. நரகவையும்- நரகதுல்யமான ஸம்ஸார துக்கத்திலிருக்கிற பதார்த்தங்களும், நீ - தத்ஸ்வீகாரகனும் நீயேயென்றபடி. ஆனல் - ஸர்வஸ்தியிப்படியானல், வான் - பரமபதத்திலே, உயர் - உத்க்ருஷ்டமான, இன்பம் - ஆநந்தத்தை, எய்தில் - அடைந்தால், என் - என்னதிஶயம், மற்றை - அதுக்கெதிர்த்தட்டான, நரகமே - ஸத்வத்துக்கும் ஶேஷஸ்வஜ்ஞாநத்துக்கும் விரோதியாகையாலே நரகதுல்யமாயிருக்கிற ஸம்ஸாரதுக்கத்தையே, எய்தில் - அடைந்திருந்தால், என் - என்னகுறை, ஶேஷஸ்வஜ்ஞாநம் ப்ரதிஷ்டிதமாயிருந்தாலிரண்டும் துல்யமென்று பட்டர் தாத்பர்யம். எனினும் - என்றாலும், இப்படிநிரூபித்தறிந்தாலுமென்றபடி. யானுநீதானுய்த்தெளிதொறும் - நானும்நீயாய்த் தெளிகைதோறும்,

மூ— நிலமுன்னினும்*யானுநீதானாய்த்தெளிதொறு நன்றுமஞ்சுவனாகநானடைதல்* வானுயரின்பமன்னிவீற்றிருந்தாயருளுநின்றாள்களையெனக்கே* ॥ ௯ ॥

தாள்களையெனக்கேதலைத்தலைச்சிறப்பத்தந்தபேருதவிக்கைம்மாறாத்* தோள்களையாரத்தழுவியென்னுயி

ஆ— ருந்தத்தோடு வாசியில்லை நிரூபிக்கில் அப்படியேயாகிலும் ஸர்வமும்நீயேயென்னுமிடத்தை யறியச்செய்தேயும் திருநாட்டிலே நீயேயாயிருக்கிறவிருப்பைக் காணாதேயிருக்கு மிவ்விருப்பாகிற நரகத்தை மிகவுமஞ்சாநின்றேன், அருளுநின்தாள்களை யெனக்கேயென்கிறார். ॥ ௯ ॥

(தாள்களை) ஸம்ஸாரிகளெல்லாரும் ப்ராக்ருதவிஷயைக தாரகபோஷகபோக்யராயிருக்கச்செய்தே என்னையுன்திருவடிகளையே தாரகபோஷகபோக்யமாயிருக்கும்படி பண்ணியருளினாய் இந்த மஹோபகாரமேயமையாதோ, இவ்வுபகாரத்துக்குக்கைம்மாறாக வென்னுடையவாத்மாவை யுனக்கே யடிமையாக

இ— (நிலமுன்னினும் இத்யாதியால்) யானுநீதானாய்த்தெளிதொறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வமும்நீயேயென்னுமிடத்தையித்யாதியால்) கேசவன்றமர் கீழ்மேலெமரேழெழுபிறப்பு இத்யாதியாலிருக்கிறவிவருக்கு நரகஸம்பந்தமில்லாமையாலே நன்றுமஞ்சுவனாகநானடைதலென்கை யஸம்பந்தமன்றோவென்னவிதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேநீயேயித்யாதியால்) (அதிலிருக்குமிருப்பையென்னுமளவாலே) வானுயரின்பமன்னிவீற்றிருந்தாயென்கிறதினர்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதமாயிற்று. நீயேயாயிருக்கிறவென்றது - ஸாம்ஸாரிகஸ்வாதந்த்ர்யகாரகஸ்வம் கலசாதே நீ ஸர்வஸ்வகாரகனாயிருக்கிறவென்றபடி. ॥ ௯ ॥

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

எனக்கேயென்கிறவவதாரணத்தாலே ஸூசிதமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளித்யாதியால்) தாளித்யாதிதந்தவித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) பேருதவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தமஹாத்யாதியால்) பாட்டிலே தந்த பேருதவிக்கைம்மாறுவென்று ஸகலவாக்யமாயிருக்கச்செய்தே பண்ணியருளினாயென்றிவர் வாக்யபேதம்பண்ணிற்றும் தமக்கவன்ஸர்வஸ்வம்பண்ணின உபகாரங்களைக்கண்டு கொண்டாடுகிற விவ்வர்த்தமிப்பாட்டுக்கு விசேஷமென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதிகொடுத்துஎன்னுமளவாலே) அதில்ப்ரீதியாலே ஸம்ஹாவித்துஎன்கிறவித்தாலே தோள்களையாரத்தழுவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. தந்தேனென்னுமென்கிறதற்குக் கொடுத்துமென்கிறத்தோடேயந்வயம். ப்ரீதியாலேயென்றது - இவ்வாத்மா அவனுக்கு சேஷமாயிற்றென்னும் ப்ரீதியாலேயென்றபடி. ஸம்ஹாவித்து

ப— ஸர்வகாரகன் நீயாகையாலே உபகாரகனும் நீயேயாய்த் தெளியச்செய்தேயுமென்றபடி. இதுக்கு அஞ்சுவனென்கிறத்தோடே யந்வயம். நான் - சேஷைகரஸியான நான், நரகம் - நரகத்தை, நரகதுல்யமான ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி. அடைதல் - அடைந்திருக்கையை, நன்றுமஞ்சுவன் - மிகவுமஞ்சாநின்றேன், சேஷத்வஜ்ஞானவிரோதியாகையாலே ஸம்ஸாரத்திலிருக்கையைப்பற்ற மிகவுமஞ்சாநின்றேனென்றபடி. வான் - பரமவ்யோமத்திலே, உயர் - உச்ரிதமான, நிரதிசயமானவென்றபடி. இன்பம்மன்னி - ஆநந்தஸ்வரூபமாய், வீற்றிருந்தாய் - வீறுபெற்றிருந்தவனே, வீறு - உத்கர்ஷம், சேஷிதேவாத்கர்ஷம்தோன்றும்படி ராஜாதிராஜனாயிருந்தவனேயென்றபடி. நின்தாள்களை - சரணங்களை, எனக்கு - இப்படி ஸம்ஹிதனானவெனக்கு, அருளு - க்ருபைசெய்து ப்ரஸாதித்தருளவேணும். ॥ ௯ ॥

எனக்கே - மற்றஸம்ஸாரிகளொருவருக்குமன்றிக்கே யெனக்கேயஸாதாரணமாக, தாள்களை - உன்திருவடிகளை, தலைத்தலைச்சிறப்ப - மேன்மேலெனச்சிறக்கும்படி, சிறக்கை - பரிவர்த்தமாகை, தலையையென்று மேலைச்சொல்லுகிறது. உத்தரோத்தரம்பரிவர்த்தமாம்படியென்கை. தாரகமும்போஷகமும்போக்யமும் எல்லாமிதுவே பர்யாப்தமாம்படியென்று பர்யவஸிதார்த்தம். தந்தபேருதவி - ப்ரஸாதித்தருளினவிம்மஹோபகாரத்திற்கு, கைம்மாறு - ப்ரத்யுபகாரமாக, இதுக்கு விலைசெய்தனனென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னுயிரை - என்னாத்மஸ்வத்தை, இதுக்குத்தழுவி விலைசெய்தனனென்கிறத்தோடேயந்வயம். "எனதாவியாரியானார், அதுவுமற்றங்கவன்றனதே" என்கிறபிரஸங்கங்களைப்பின்பே ஹர்ஷாதிசயத்தாலே மறந்து என்னுயிரையென்கிறார். தோள்களையார - தோள்களைவ்யாபிக்கும்படி, தோள்களிரண்டும் நிரம்பும்படியென்கை.

மூ— ரையறவிலைசெய்தனன்சோதீ* தோள்களாயிரத்தாய்முடிகளாயிரத்தாய்துணைமலர்க்கண்களாயிரத்தாய்*
தாள்களாயிரத்தாய்பேர்களாயிரத்தாய்தமியனேன்பெரியவப்பனே* ॥௰॥
பெரியவப்பனைப்பிரமனப்பனையுருத்திரனப்பனைமுனிவர்க்* குரியவப்பனையமரரப்பனையுலகுக்கோர்தனியப்

ஆ— த்தந்தேனென்னும் ரீதியாலே ஸம்ஹரித்து தம்முடைய ஆத்மாவை ஶேஷமாகக்கொடுத்து இந்த உபகாரத்தைப்பண்ணினவுன்னை யொருக்கால்காணவேணும் காணவெளிதோவென்னில்? காணவேணுமென்றபேக்ஷித்த வாஞ்சிதர்க்காகவன்றோ நீ யஸங்க்யேயதிவ்யரூபங்களையும் அஸங்க்யேயகல்யாணகுணங்களையும் உடையையாயிருக்கிறது, உன்னையொழிய வொருக்ஷணமாத்ரமும் செல்லாதிருக்கிறவெனக்கு மரியையாகலாமோ பிரானே? யென்கிறார். ॥௰॥

இ— என்றது. பஹுமானம்பண்ணியென்றபடி. கொடுத்தவென்கிறதற்கு உபகாரஸ்ம்ருதியில் க்ருபையோடேயன்வயம். சோதியென்று காந்திவிஶிஷ்டமாய ஸம்போதனம்பண்ணுகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவுபகாரத்தைப்பங்க்தியால்) ஆச்ரிதரானவிவரை ஸ்வீகாரம்பண்ணுகைக்காகத்தானிவரை ஸம்ஸாரிகளைப்போலன்றிக்கே ஸ்வசரணாரவிந்தைகதாரகபோஷகபோக்யராக்கினபடியை ப்ரகாஶிப்பிக்க இவரும் அக்குணத்தைக்கொண்டாடி யதுவே ஹேதுவாக அவனையாசைப்படுகிறாரென்று ஸங்கதி ஸம்பாவிதையாயிற்று. உத்தரார்த்தத்தில் விசேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜனமென்னவென்ன அதுசொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (காணவெளிதோவென்னிலென்று) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமென்றபேக்ஷித்தபங்க்தியால்) அதில் ரூபங்களையுமென்கிறவித்தாலே தாள்களாயிரத்தாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமும் குணங்களையுமென்கிறவித்தாலே பேர்களாயிரத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. தமியனேன்பெரியவப்பனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையொழியபங்க்தியால்) ॥௰॥

ப— அதிஸாஹஸமாகவென்று விவக்ஷிதம். தழுவி - ஆலிங்கநம்பண்ணி, ஸ்ரீஜநகராஜன்றன்திருமகளை "இயம்ஸீதாமமஸுதா" என்ற த்ருஷ்டாந்தத்தோடே அணைந்துகொடுக்குமாப்போலே உனக்குத்தரப்புகுகிற வஸ்துவென்கிற ரீதியாலே ஸஹர்ஷமாகவாலிங்கநம்பண்ணியென்றபடி. அதிஶயிதமானவஸ்துவானது அணைத்துக்கொள்ளலாம்படி தானுந்தோளுமாய்ப் பணைத்ததாயிற்று. உபகாரஸ்ம்ருதியால்வந்த ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலே தழுவிக்கொள்ளுமாப்போலே ஆஶ்லேஷம்பண்ணியென்று விவக்ஷிதம். அற - அறும்படி, மற்றொருவரோடு ஸம்பந்தமற்று உனக்கேயஸாதாரணமாம்படியென்கை. விலைசெய்தனன் - விக்ரயம்பண்ணினேன், மீளாதபடி ஸமர்ப்பித்தேனென்றபடி. ஆத்மத்ரவ்யத்தை விக்ரயமாகச்சொன்னது உபகாரமானாநந்தத்தை பஹுத்ரவ்யத்தாலே பெற்றவனுகக்குமாப்போலே அவன்தன்னுடைய திவ்யாத்புதரூபாதிகளைக்காட்டி ஸ்வீகரித்துக்கொண்ட ஆர்த்தியிலுடையனாதலை "ஸஹஸ்ராக்ஷ: ஸஹஸ்ரபாத்" என்றுதன் ஸாமர்த்யாதிகளிற்காட்டில் அதிகமாகவாதரிக்கைக்காக, சோதீ - ஸ்ப்ருஹணீயமான காந்தியையுடையவனே, தோள்களாயிரத்தாய் - பாஹுஸஹஸ்ரமுடையவனே, ஆயிரமுடையவன் ஆயிரத்தான், ஆயிரத்தாயென்றுஸம்போதனம். முடிகளாயிரத்தாய் - ஶிரஸ்ஸஹஸ்ரமுடையவனே, துணைமலர்க்கண்களாயிரத்தாய் - அம்ஶமாயிருக்கிற தாமரைப்பூக்கள்போலிருக்கிற நேத்ரஸஹஸ்ரமுடையவனே, துணை - ஸாத்ருஶ்யம், அம்ஶமென்றபடி. தாள்களாயிரத்தாய் - பாதஸஹஸ்ரமுடையவனே, பேர்களாயிரத்தாய் - நாமஸஹஸ்ரமுடையவனே, தத்தத்குணப்ரதிபாதக நாமஸஹஸ்ரங்களையுடையவனேயென்று தாத்பர்யம். தமியனேன் - அஸஹாயனானவெனக்கு, உன்னைவிட்டிருக்கமாட்டாத ப்ரக்ருதியானவெனக்கென்றபடி. பெரியவப்பனே - உபகாரகனானவனே, அஸம்வியனான நீயெனக்கு துர்லபனாகலாமோவென்றுகருத்து. விலைசெய்தனனென்று கீழோடேயன்வயம். ॥௰॥

பெரியவப்பனை - ஸர்வாதிகஸ்வாமியான, ஸர்வஸ்வாமித்வாகாரஸம்மிதனையென்றபடி. பிரமனப்பனை - ப்ரஹ்மாவுக்கீஶ்வரனை, உருத்திரனப்பனை - ருத்ரனுக்கீஶ்வரனை, முனிவர்க்கு - ஸநகாதிகளுக்கு, உரியவப்பனை - அஸாதாரணஸ்வாமியான, ஸநகாதிகள் கேவலம் ஸ்வத்யாநநிஷ்டராகையாலே அவர்கள்பக்கல் விசேஷகடாக்ஷமுடையவனையென்றபடி. அமரரப்பனை - தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஸ்வாமியான, உலகுக்கு,

மூ—பன்றன்னைப்* பெரியவண்குருகூர்வண்சடகோபன்பேணினவாயிரத்துள்ளும்* உரியசொன்மாலையிவையும்பத்திவற்றாலுய்யலாந்தொண்டீர்நங்கட்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(பெரியவப்பனை) ப்ரஹ்மாதிஸகலஸாமாந்யங்களுக்கும் ஸர்வலோகத்துக்குமீஶ்வரனாயிருந்தநீயே யுன்றிருவடிகளைத் தந்தருளவேணுமென்றாசைப்பட்டு "ஸம்ஶ்லேஷஸாம்யஸங்க்ஷயாத்" என்றுபிராட்டிசொன்னாப்போலே சொன்ன வுரியசொன்மாலையான வித்திருவாய்மொழியைவல்லார்க் கெம்பெருமானைப்பெறலாம், நான்பட்டபாடுபடவேண்டாம். நீரிப்பாடுபடுவானேனென்னில், இக்கண்ணாலேயிப்போதே காணவேணுமென்றுபடுகிறேன், எம்பெருமானைப்பெறுதொழிகிறேனன்று படுகிறேனல்லேனென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— பிரமனித்யாதி அமரரப்பனையித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) உலகுக்கு ஐத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பேணினவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயித்யாதிசொன்னவென்றுமளவாலே) உய்யலாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) இங்கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (நான்பட்டவித்யாதியால்) ॥கக॥

ர—ஸர்வலோகங்களுக்கும், ஓர் - அத்விதீயமான, தனியப்பன்றன்னை - ப்ரதாநகாரணனானவனை, இதற்குப்பேணினவென்கிறத்தோடே யந்வயம். பெரியவண்குருகூர் - மஹாஸம்பத்ஸம்ருத்தமான திருநகரியில், வண்ணென்று ஸம்பத்ஸம்ருத்தம். வண்சடகோபன் - திவ்யப்ரபந்தநிர்மாணத்தாலே உதாரரான ஶடகோபன். பேணின - ஆசைப்பட்ட, எம்பெருமானைக்காணவாசைப்பட்டுச் சொன்னவையானவென்றபடி. இது பத்துக்குவிஶேஷணம். இவைபத்தும்என்று வசநாபாஸத்தைப் பத்தோடேகூட்டியந்வயிப்பது. இந்தபத்துப்பாட்டுகளுமென்றபடி. ஆயிரத்துள்ளும் - ஆயிரம்பாட்டுகளிலும், உரியசொன்மாலை - யோக்யமானஸூக்திஸமூஹம், ஸர்வஸ்மாத்பரத்வஸூசகமான ஸமூஹமென்றபடி. தொண்டீர் - விஷயாநுபவரராய்த்திரியுமஜநங்காள், தொண்டர்- பவரர், தொண்டீரென்று ஸம்போதநத்திலே ரூபமாயிருக்கும். நங்கட்கு - இப்படிபவரரானநமக்கு, உங்களுக்கென்றபடி. நங்கட்கென்று நிர்தேஶித்தது, அவர்களை ஸ்வபக்ஷநவரிக்ரஹித்து ஸ்நேஹத்தாலேசொன்னபடி. இவற்றால் - இந்தபத்துப்பாட்டால், உய்யலாம் - உஜ்ஜீவிக்கலாம், எம்பெருமானைக்கிட்டி யநுபவிக்கலாமென்றபடி. ஆகையாலிவற்றை யப்யஸியுங்கொளென்று தாத்பர்யம். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஶேஷயிஸ்ரீமதேவராஜமஹாதேஶிகாயநம꞉.

ஶ்ரீ꞉.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி꞉.

(தேவிமாராவார்.)

ஸ்ருத்யாதீந்த்யாத்ஸர்வாயுதாநுபவாஸ்பதஶரீரநீஶ
யீநேஹாவிக்ரஹஸ்தப்ரதிஷ்டிதாத்மஸ்வரூபதீந꞉ ।
ஸாநித்யாஸ்பதாவேஶ்யவிலஸத்யாஜ்ஞாநிதாவ்யூஹப்ரவ
ஸ்தேஹ்நவாத்மநாவேத்யஹம்ஸ்வயம்பரமாத்மநேஹ்யாஸ்யபூஸ்யா꞉ ॥கூ௨॥

(ஸ்ருத்யாதீந்த்யாத்ஸர்வ) தேவிமாராவாரித்யாதி - லக்ஷ்மீஸ்ருதிகளை பத்நிகளாகவும், ஶேஷஶேஷாஶநசேநசேதயர்களை பரிஜநமாகவும் உடையவனாகையாலும், (ஸர்வாயுதாநுபவாஸ) காணுமாறருளாய்காகுத்தா - எடுத்தபேராளன் நந்தகோபன்றனித்யாதி - ஶ்ரீராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரமாக ராமக்ருஷ்ணரூபேண அவதரிக்கையாலும், (ஸ்வாஸ்ரீதநாயீநேஹாவிக்ரஹஸ்தாஸ) உமருகந்துகந்தவுருவம் நின்னுருவமாகியித்யாதி - தனக்கபிமதனாயிருந்தவடிவைத் தனக்குத்திருமேனியாகவும், அவர்களுக்கபிமதங்களான விக்ரஹங்களைத் தனக்கு அபிமதங்களாகவும் கைக்கொள்ளுமவனாகையாலும், (ஸகலவிதாநதா

ஆ— தா— (ராத்ரிஸஹஸ்ரா) ஒருயிரேயோ வுலகங்கட்கெல்லாம் ஏழுலகங்களுமித்யாதி - ஸகலசேதநா சேதநங்களுக்கு மந்தராத்மாவாய்நிற்கையாலும், (ஸ்வாதிகாக) இறந்ததும்நீயேயித்யாதி - காலத்ரயத்திலுள்ள ஸகலபதார்த்தங்களையும் ஶேஷமாகவுடையவனாகையாலும், (ஸ்ரீ ...) வல்வினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடையாய்- ஆஶ்ரிதருடைய மநஸ்ஸை யாகர்ஷிக்கவல்ல ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களை யுடையனாகையாலும், (ஜ்ஞாநிநாம் ...) யானுநீதானாய்த்தெளிதொறும் நன்றுமஞ்சுவனித்யாதி – ஶேஷஜ்ஞாநமாத்ரராய், ஶேஷியானதன்னிடத்திலே ந்யஸ்தபரராயிருப்பாரையும் ஸ்வரூபத்திலேஸம்ஶயத்தையுண்டாக்கித் தன்னை ப்ராபிக்கப்பண்ணுமவனாகையாலும், ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶத்தாலே ப்ரகாஶமாமெயிலே என்னுயிரையறவிலைசெய்தனன்சோதீ என்றுசொல்லப்படுகிற நிரதிஶயதீப்திகமும் ஸம்ஹிக்கப்படுகிறது. இப்படிகளாலெம்பெருமான்தன்னைக் காணவேணுமென்றாசைப்படுமவர்களுக்குத் தானேப்ரஸந்நனாகிற்கிறனென்று "தேவிமாராவார்" என்கிறதஶகத்திலே யாழ்வாராலேதெளிவிக்கப்பட்டதென்கிறார்.॥

ஸ்ரீமதேரங்கராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் முதற்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (நங்கள்வரிவளை) இந்தவ்யஸநம்முறுகி எம்பெருமானோடே கலந்துபிரிந்த பிராட்டியாய்க் காணவேணுமென்றுகூப்பிடுகிறார். ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனை ஸர்வேஶ்வரனும் "உன்னுடைய கடாக்ஷலக்ஷ்யமாகப் பெறுவது காண்" என்றாசைப்படவேண்டும்படியான வடிவையுடைய நீயாசைப்படுதற்கீடாயிருப்பதொரு விஷயமுண்டோ?

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிஎம்பெருமானைக்கண்டு அநுபவிக்கவேணுமென்றபிலஷித்து ப்ராபித்த வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே அந்யாபதேஶத்தாலே சங்கஞ்சரிந்தனவென்றும் சங்குமணிநிறையுங் கொள்வானென்றும் கோலவளையொடுமாமை கொள்வானென்று மிப்புடைகளிலே யவன்பக்கல்நின்றும் வலயாதிபூஷணங்களையும் தேஹகாந்தியையும் நான்பெறவேணுமென்றும் அதற்காகவவனைக்காணவேணுமென்று மாசைப்படுகை ஸங்கதமன்றோ, ஸம்ஶயமான அந்யாபதேஶோக்தியால் சில ப்ரயோஜநாந்தரங்களை யவன்பக்கல்நின்றும் நான்பெறவேணுமென்றன்றோ ஸ்வாபதேஶத்தில்ஸித்திப்பது. ஆகையாலிதுகூடுமோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (இந்தவ்யஸநமித்யாதியால்) முறுகியென்றது - அத்யந்தமாயென்றபடி. அந்யாபதேஶோக்திரூபமான இத்திருவாய்மொழிக்கு மவனைக்காணவேணுமென்கையே ப்ரயோஜநமித்யாஶயம். அல்லது வலயாதிகளைப்பெறவேணுமென்கை ப்ரயோஜநமன்று, 'நமேஜீவிதேநார்த்தோ நைவார்த்தைர்ந ச பூஷணை: । வஸந்த்யா ராக்ஷஸீமத்யே விநா ராமம் மஹாரதம்" என்றிருக்கிறபிராட்டிக்கு அவனைக்காண்கையேயொழிய வலயாதிகளைப்பெறுகை யுத்தேஶ்யமன்றிறே. ஆதலாலத்தைச்சொல்லுவானேனென்னில், தன்னுடைய வ்யஸநம்முறுகினபடியை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக சங்கொடுசாயிழந்தேனென்று வலயாதிகளையும் தன்திருமேனியொளியையு மிழந்தேனென்றுசொன்னவித்தனை, சங்கும்நிறையுங்கொள்வானித்யாதியாலே யவற்றைப்பெறவேணுமென்றாகாரஞ்சொன்னதுக்கு மிவனோடிஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்கையிலே தாத்பர்யம். ஆகையாலவனைக்காணவேணுமென்கையே ஸ்வாபதேஶத்திலும் ஸித்திக்கையாலிது ஸங்கதமென்றுகருத்து. முறுகியென்கிறதற்கு பிராட்டியாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். பிராட்டியாயென்றது - பிராட்டிதஶையையுடையராயென்றபடி. இதுக்குக் கூப்பிடுகிறாரென்கிறத்தோடே யந்வயம். *

முதற்பாட்டு

அவனைக்காணவேணுமென்றாசைப்படுகிற பிராட்டி யிவ்வர்த்தத்தை யவனுக்குஅறிவிக்க விருப்பாராதே தோழிமாரோடே ஸம்வாதம்பண்ணுவானேனென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதியால்) ஸர்வேஶ்வரனுமென்கிறதற்கு ஆசைப்படவென்கிறத்தோடே யந்வயம். பெறுவதுஎன்றது ஸாபேக்ஷப்ரயோ

மூ— நங்கள்வரிவளையாயங்காளோநம்முடையேதலர்முன்புநாணி* நுங்கட்கியானொன்றுரைக்குமாற்ற

ஆ—நீயாசைப்பட்ட விஷயமேது என்றும் உனக்குச்சொல்லுகிற வ்யவஸாயமேது என்றுமிவளுடைய தோழிமார்கேட்க உகவாதார்முன் என்னுடையவ்யவஸாயத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கையிலுள்ள லஜ்ஜையாலும், ஸ்வவ்யவஸாயந்தான் நிரவதிகமாயிருக்கையாலே அதுக்குவாசகமாயிருப்பதொரு ஶப்தம் காணாமையாலு மென்னுடையவ்யவஸாயத்தை யுங்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன், இப்படி வ்யவஸாயம்வருகைக்காசைப்பட்டதென்னென்னில்

இ—மமாய் ப்ராணநாயகனைப் பெறவேணுமென்றபடி. தோழிமார்கேட்கவென்கிறதற்கு பூர்வார்த்தத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். நம்முடையேதலர் முன்புநாணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உகவாதாரித்யாதியால்) இங்குதவாதாரென்றது நீயவன்பக்கல் ஆஸக்திபண்ணலாகாதென்று தன்னையவன்பக்கல்நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கிற அன்னைமார்களைச்சொன்னபடி. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவ்யவஸாயந்தானித்யாதி மாட்டுகிறிலேனென்னுமளவாலே) உங்களுக்கென்றது ஸஹவாஸமுடைமையாகையாலே பாந்தவமாகையாலே உகவாதாரென்று ப்ரஸ்துதைகளான அன்னைமார்களையும் கூட்டிக்கொண்டு தோழிமார்களையுஞ்சொல்லுகிறது. அன்னைமார்களுக்கும் தோழிமார்களுக்குமென்றபடி. ஸ்வாபாவ லஜ்ஜையாலும் ஶப்தங்காணாமையாலும் உங்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன். லஜ்ஜையாலே அன்னைமார்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன், ஶப்தங்காணாமையாலே தோழிமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. இங்கு அன்னைமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்றது உபலக்ஷணம். உகவாதவர்களான அன்னைமார்களுக்கன்றோ உன்ன வ்யவஸாயத்தைமறைக்கவேண்டுவது, அந்தரங்கைகளான உங்களுக்கும் மறைக்கலாமோவென்ன லஜ்ஜையாலே அன்னைமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டாதாப்போலே இதுக்கொரு வாசகஶப்தங்காணாமையாலே யுங்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்கிறாளென்றுகருத்து. இப்படி வ்யவஸாயம்நிரவதிகமென்று சொன்னபின்பு சங்கஞ்சரிந்தனசாயிழந்தேனித்யாதியாலே அத்தைச்சொல்லுகை ஸாதநாந்தரமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) வருகைக்குஎன்கிறதற்கு ஏதுஎன்கிறத்தோடேயந்வயம். உன்னாலே அபிலஷிக்கப்பட்டதாய் இத்தனைவ்யவஸாயத்திற்கு ஹேதுவானவிஷயமேதென்றபடி. இவ்வ்யவஸாயத்திற்கு ஹேதுவைச்சொல்லுகையிலே உத்தரார்த்தத்திற்குத் தாத்பர்யமாகையாலே ஸாதநாந்தரமல்லவென்றதாயிற்று. ஆனாலும் த்ருதீயபாதம் வ்யர்த்தமன்றோவென்னில், என்னவ்யவஸாயத்தை நான்சொல்லவேணுமோ, என்னுடம்பிலே இதுஸ்பஷ்ட

ஈ— நங்கள் - நம்முடைய, இது ஸ்வாதீநநிர்வாஹவசநம், இதுக்காயங்காளென்கிறத்தோடே அந்வயம். நமக்கந்தரங்கைகளானவென்றபிப்ராயம். வரிவளையாயங்காள் - தர்ஶநீயவலயஶாலிகளான ஸகிகாள், வரி - தர்ஶநீயம், வரிவளையென்று பஹுவ்ரீஹி. ஆயங்காள் - ஸகிகாள், சங்கஞ்சரிந்தாவென்னும்படி நான் க்ருஶவிவர்ணையாய் நிற்கச்செய்தே நீங்கள் தர்ஶநீயவலயைகளாயிருப்பதே "ஸுகம்ஶேதே ஸாவநுஜாள" என்றிருக்கிற வுங்களுடைய அந்தரங்கத்வம் கைமேலேகாணலாயற்றென்றுகருத்து. இவளையாஶ்வஸிப்பிக்கைக்காகத் தங்களுடையவ்யவஸாயத்தை மறைத்துக்கொண்டு ப்ரியாபோஸநாதிகள் ஶுஶ்ரூஷணங்களையபரித்துக்கொண்டிருக்கிற இந்த மந்த்ராபிப்ராயத்தை யிவளுமறிவளேயாகிலும் அறியாதவள்போலே அவர்களையிப்படி ஸம்போதிக்கிறாள். இவர்கள்தன்னை அவன்பக்கல்நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கவுத்யோகிக்கிற அபிஸந்தியைச்சில லிங்கங்களாலேகாண்கையால் ஓ! என்று விஷாதோக்தி. அவர்களை ஸம்போதித்துவைத்து வார்த்தைசொல்லுவதற்குமுன்னே விஷண்ணையாகிறாள், வ்யஸநாதிஶயத்தாலே உன்னவ்யவஸாயத்தை ப்ரதிகூலர்க்கன்றோமறைப்பது, அந்தரங்கைகளான உங்களுக்குச்சொல்லவேண்டாவோ என்ன அதுக்குத்தரஞ்சொல்லுகிறாள். நம்முடையேதலர்முன்பு - நம்முடையஶத்ருக்கள்முன்னே, ஏதலர் - ஶத்ருக்கள், நாயகாபிஸரணோத்யோகிநியானவென்னை ப்ரதிபந்திக்கப்பார்க்கையாலே ஶத்ருக்களான தாய்மார்கள்முன்னேயென்றபடி. என்னுடையேதலரென்னாதே இப்போது ப்ராதிகூல்யவ்யவஸிதைகளான ஸகிகளையும் தன்னோடேகூட்டிக்கொண்டு நம்முடையேதலரென்று நிர்தேஶித்தது நாயகஸம்ஶ்லேஷோத்ஸவத்தில் ஸஹஶ்லிஷ்டும் ஸ்வஸகைகளென்கிறகருத்தாலே, நாணி - லஜ்ஜித்து, தாய்மார்கள்முன்னே வ்யவஸாயத்தைச்சொல்ல லஜ்ஜித்தென்றபடி. நுங்கட்கு - அந்தரங்கைகளான உங்களுக்கு, உரைக்குமாற்றமொன்று என்றந்வயம். சொல்லத்தக்கவாசகமொன்று, மாற்றம் - வாசகம், இவ்வ்யவஸாயத்தை யுங்களுக்குச்சொல்லும்படி யான

மூ— நோக்குகின்றேனெங்குங்காணமாட்டேன்* சங்கஞ்சரிந்தனசாயிழந்தேன்றடமுலைபொன்னிறமாய்த்தளர்ந்தேன்* வெங்கட்பறவையின்பாகனெங்கோன்வேங்கடவாணனைவேண்டிச்சென்றே* ॥க॥
வேண்டிச்சென்றொன்றுபெறுகிற்பாரிலென்னுடைத்தோழியர்நுங்கட்கேலும்*

ஆ— தீக்ஷ்ணநிரீக்ஷணநிஷ்டுரபக்ஷனான பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடையதிருவேங்கடமுடையானை யாசைப்பட்டு சங்கம்சரிந்தனசாயிழந்தேன் தடமுலைபொன்னிறமாய்த் தளர்ந்தேனென்கிறாள். ॥க॥

(வேண்டிச்சென்று) நீயாசைப்பட்டவிஷயந் திருவேங்கடமுடையானாகில்? அதுபாகும், உனக்குங்கூட

இ— மன்றோவென்று ஸம்பாவிப்பிக்கைக்காகச் சொல்லுகிறதாகையாலே த்ருதீயபாதமும் ஸாபிப்ராயமென்று கருத்து. வெங்கணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தீக்ஷ்ணத்ருஷ்டியால்) பறவையின்பாகனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருவடியித்யாதியால்) ஸ்பஷ்டம்- ஸ்பஷ்டம். ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டில் ஸந்தேஶவாக்யத்திற்சொன்னவர்த்தத்தையே யுரைக்கும்படியை யந்தோகாண்கிறிலைனென்று சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டில் ஸந்தேஶவாக்யம் ஸந்நாப்யன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (நீயாசையித்யாதியால்) ஆசைப்பட்டபொருள் பெறுவாரி

ப— லாமைதகையையென்றபடி. யான் - இவ்வவஸாதத்தை யநுபவியாநிற்கிறயான், நோக்குகின்றேன் - ஸர்வதஸ்ஸிர்பார்க்கின்றேன், எங்குங்காணமாட்டேன் - ஒருவழியிலுமத்தைக் காணமாட்டுகிறிலேனில்லை, நிரவதிகமான விவ்வவஸாதத்திற்கு வ்யாபகமானஸமஸ்த்தை யொருவ்யாபாரத்தாலும் காணமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. ஆனாலுன்னுடையவவஸாதம் எங்களுக்குத்தெரியும்படியெங்ஙனே, நிரதிஶயகல்யாணியான வுனக்குங்கூடவித்தனை ஸ்ப்ருஹணீயமான விஷயந்தானேதென்னச் சொல்லுகிறாள்மேல், வெங்கண் - வெவ்வியகண்களையுடைத்தான. ப்ரதிபக்ஷவிஷயத்திலே க்ரூரத்ருஷ்டிமானான நேத்ரங்களையுடைத்தானவென்றபடி. வெங்கண்பறவையென்கிறவிடத்திலே ணகாரஸ்யபகாரேவரே டகாராதேஶ:. பறவையின் - பக்ஷியினுடைய, கருடனுடையவென்றபடி. பாகன் - நேதாவான, கருடனையேறிக்கொண்டு நடத்துமவனானவென்றபடி. பாகனென்று ஹஸ்த்யஶ்வாதிகளைநடத்துமவனுக்குப்பெயர். எங்கோன் - அந்தகருடவாஹனஸௌந்தர்யதர்ஶநத்தாலே என்னையடிமைகொண்டெனக்கு ஸ்வாமியான, வேங்கடவாணனை - வேங்கடநிவாஸகனை, வாணன் - நிவாஸகன், ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்போலன்றிக்கே ஸர்வஸுலபனாகைக்காகத் திருமலையிலே நின்றருளினவென்றபடி. வேண்டிச்சென்று - ஆசைப்பட்டடைந்து, நிரந்தரமாகவாசைப்பட்டென்றபடி. சங்கம் - வளை, ஜாத்யேகவசநம், என்னுடையவளைகளானவையென்றபடி. சரிந்தன - கட்டோடேவிழுந்துபோயின, அவனைக்காணுதவ்யஸநத்தால்வந்த கார்ஶ்யத்தால் கராக்ரத்தில்நின்றும் பாஹுமூலபர்யந்தங்களாயிற்றுகளென்றபடி. சாய் - காந்தியை, ஸௌந்தர்யஶோபையையென்றபடி. இழந்தேன் - அதுவுமெனக்குப்போய்விட்டதென்றபடி. தடமுலை - விஶாலங்களானஸ்தநங்கள், தடம் - விஶாலம், "அக்ஷீணவக்ஷோதடம் ஸ்தநஸ்தபகபூர்ணம் । ஸ்ரீரங்கராஜஸ்ய மனோஜ்ஞ ரத்நாகரஸம்பாதயே" என்கிறபடியே நாயகனுமேகதேஶத்திலேயடங்கும்படி அதிவிஶாலங்களான ஸ்தநங்களென்றபடி. பொன்னிறமாய் - பொல்லாதநிறத்தையுடையவையாய், பொல்லென்று - பொல்லாதது, பொல்நிறமென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்யநகாரேவரே ணகாராதேஶ:. விவர்ணமாயென்றபடி. தளர்ந்தேன் - ஶிதிலையானேன், ஶிதிலகாத்ரையானேனென்றபடி. என்னவஸாதமென்னுடைய ஶரீரத்திலே காணலாகிறதில்லையோவென்று கருத்து. ॥க॥

சென்று- அவனிருந்தவிடத்திலேபோய், ஒன்று- ஒருப்ரயோஜநத்தை, வேண்டி- அபேக்ஷித்து, பெறுகிற்பாரில்- பெறுகைக்கு, ஸமர்த்தரானவர்களில், கிற்பார்- ஸமர்த்தர்- அபேக்ஷிதமெல்லாம் பெறும்படியான அதிஶயத்தை யுடையவர்களிலே என்றபடி. இங்கதிஶயமாவது அவனுக் கத்யந்தமபிமதையாயிருக்கை, தலையானவென்றொரு பதமத்யாஹரிப்பது- ப்ரதானையான வென்றபடி. யதா- பெறுகிற்பாரிலென்றது பெறுகிற்பாரில்லாதவளானவென்றபடி. அதாவதுதானொழிய அபேக்ஷிதம் பெறத்தகுவாரினிவேறில்லாதவளானவென்கை, அவர்களெல்லாரிலும் ப்ரதானையானவென்று பர்யவஸிதார்த்தம். என்னுடை- என்னுடைய, தோழியர்- ஸகிகாள், நுங்கட்கேலும்- உங்களுக்கேயாகிலும், அன்னைமார்களைப்போ,

மூ—ஈண்டிதுரைக்கும்படியையந்தோ காண்கின்றிலேனிடராட்டியேனான்* காண்டகுதாமரைக்கண்ணன்கள்
வன்விண்ணவர்கோன்நங்கள்கோனைக் கண்டால்* ஈண்டியசங்குநிறைவுங்கொள்வானெத்தனைகாலமிளைக்கின்

ஆ—ஸ்ப்ருஹணீயமானவனாகிலும் நீயாசைப்பட்டால் கிடையாததுண்டோவென்னில், ஆசைப்பட்டபொருள் பெறுவாரெல்லாரிலும் தலையாயிருக்கச்செய்தேயும ஆசைப்பட்டுப்பெறாதே நான்படுகிறவ்யஸநம் வாசாமகோசரமாகையாலே வ்யஸநப்படுமத்தனையல்லது உங்களுக்குச்சொல்லுகைக்கொரு சொல்லுச்சொல்லக்காண்கிறிலேன், அவனையாசைப்பட்டார் துக்கக்ஷணம்பெறுதொழியில் தளர்ந்துகொண்டுநிற்கு மித்தனையோவென்னில், ஸர்வதர்ஶநீயமாவதும் ஸ்வப்ரவ்ருத்திஸூசகமாய் வாத்ஸல்யைகஜ்ஞாபகமான திருக்கண்களையுமுடையனாய் ஸௌலப்யாதிஶயத்தாலே ஸகலமநுஜநயநனாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத் தென்னை

இ— துக்கப்ரேப்ஸுவாயிருக்கச்செய்தேயு மத்தைப்பெறமாட்டாதே க்லேஶப்படுகிறேனென்கையிலே இதுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலே வாசகமில்லையென்றதாயிற்று. இவளையவன்பக்கல்நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கவபேக்ஷிக்கிறவர்கள் அவனுனக்கு ஸ்ப்ருஹணீயனும்படியான குணமுடையவனல்லன், ஆதலால் அவன்பக்கல் ஸ்ப்ருஹையைவிட்டுவிடென்றிப்படி சொல்லாதே நீயாசைப்பட்டால்கிடையாததுண்டோ வென்றிப்படிசொல்லும்போது திருவேங்கடமுடையானை இவளுச்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயனாக ஸம்மதித்ததாக வேணுமென்கிறகருத்தாலே யாக்ஷேபஸித்தமாயிற்று. திருவேங்கடமுடையானாகி லென்கிறவித்தாலே ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக்கில் யாக்ஷேபமன்றென்றுதோற்றுகிறது. ஸௌந்தர்யமுண்டாகிலு மவனுக்கித்தனை ஸௌலப்யமில்லையிறே. வேண்டிச்சென்றொன்று பெறுகிற்பாரிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டபொருளித்யாதியால்) தலையாய் - ஶ்ரேஷ்டையாய், த்விதீயபாதத்தி லபிப்ரேதமான வர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டுப்பெறாதேயித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேயித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலுத்தரார்த்தத்திற்சொன்ன ஶரீரவஸாதத்தையே எத்தனைகாலமிளைக்கின்றேனென் றிப்பாட்டிலுத்தரார்த்தத்திலும் சொல்லுகையாலே இதுவாசகமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனையாசைப்பட்டாரித்யாதியால்) வ்யஸநம்வந்து விகாரமாயிற்றென்கையிலே தாத்பர்யமாகையாலே வாசகமில்லையென்றதாயிற்று. காண்டகுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதர்ஶநீயமானவித்யாதியால்) கள்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யேத்யாதியால்) நங்கள்கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—என்றிக்கே ஐதரமைகளாயிருக்கிற வுங்களுக்குச் சொல்லுகிறதென்று பார்த்தாலு மென்றபடி. ஈண்டு- இப்போது, முன்பெல்லாமென்னவஸாதம் சொன்னேனேயாகிலும் இப்போது சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்று கருத்து. இது- இந்த வ்யஸநத்தை, மத்த வ்யஸநங்களைச்சொல்லிப் போந்தேனேயாகிலுமிந்த வ்யஸநஞ்சொல்ல முடிகிறதில்லையென்று கருத்து. உரைக்கும்படியை- சொல்லும் ப்ரகாரத்தை, இடராட்டியேன்நான்- துக்கவதியானநான், இடர்- துக்கம், இடரையுடையவளிடராட்டி. இச்ஶப்தத்தாலே தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது இடராட்டியேனென்று ரூபமாயிருக்கும். காண்கின்றிலேன்- காண்கிறிலேனில்லை, அந்தோ- ஐயோ, உங்களுக்குச் சொல்லியாறவேண்டி யிருக்கச்செய்தே சொல்லும்படியைக் காணேனென்று விஷண்ணையாகிறபடி. காண்டகு- காண்கைக்குத் தகுதியான, ஸர்வதர்ஶநீயங்களான வென்றபடி. காண்டகு என்கிறவிடத்திலே ணகாராத்பரஸ்ய தகாரஸ்ய டகாராதேஶ:. தாமரைக்கண்ணன்- தாமரஸம்போலேயிருக்கிற கண்களையுடையவனை, கள்வன்- வஞ்சகனை, அக்கண்ணழகாலே ஸகலமநுஜநயநஹாரியான வென்றபடி. விண்ணவர்கோன்- நித்யஸூரிநாயகனை, நங்கள்கோனை- அவர்களுக்குப் போலே யக்கண்ணழகாலேநமக்கும் ஸ்வாமியானவனை, கண்டால்- காணப்பெற்றால், காணப்பெற்ற வநந்தரமென்கிறபடி. இதுக்குக் கொள்வானென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஈண்டிய- குவிந்ததான, என்பக்கல்நின்றும் அவன்பக்கலிலேபோய் ராஶீபூதங்களானவென்றபடி. தன் பக்கல் தரித்திருக்கமாட்டாதவை யெல்லாத்துக்கும் கதியவனேயென்றிருக்கிறாள். சங்கும்- வலயங்களையும், நிறைவும்- என்னுடையகுணவ்ருத்திகளையும், கொள்வான்- வாங்கிக்கொள்ள விச்சையுடையவளாய், கொள்வானென்றது ஸந்தர்ப்பவசநம்; ஆகையாலிது வாக்யஶேஷமன்று, ஸர்வத்ரத்திலும் ஸாமாந்யமானரூபம். இப்படிதிருத்துவான் தொழுவான்

மூ— னேனே* ॥௨॥

காலமிளைக்கிலல்லால்வினையேனானிளைக்கின்றிலன் கண்டுகொண்மின்* ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேனன்னுதலீர்

ஆ—யடிமைகொண்ட வாமநனைப்பிரிந்தவனை யாசைப்பட்டுப்பெறாதே யென்னுடைய ஸௌபாக்யாபூஷணங் களையும் ஆத்மகுணங்களையுமிழந்து அவைகொள்கைக்கு நான்வருந்துகிற தெத்தனைகாலமுண்டென்கிறாள். ॥௨॥

(காலமிளைக்கில்) அவனையாசைப்பெட்டுப்பெறாதே யுனக்குள்ளவையு மிழந்தவைபெறுகைக்கு நெடுங்காலம்

இ—(என்னையடிமையித்யாதியால்) தாசீயவாக்யத்தில ஸம்ஸாக்ஷிக்கிற ஸம்யத்தைய ருளிச்செய்கிறார் (அவனை யாசைப்பட்டுப்பெறாதேயித்யாதியால்) தாசீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைகொள்கைக் கித்யாதியால்) ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

நான்ப்ராஜயாகாநின்றேனென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னவளிப்பாட்டிலே நானிளைக்கின்றிலனென்று தனக்கு விரஹஜநிதக்லாந்தியில்லாததாகச்சொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) காலதத்வமெல்லாம் முடிந்துபோனாலும் நான

ஸ—செய்வானித்யாதியான ஸந்தேஶவ்யவஸாயங்களிலெங்கும் கண்டுகொள்வது. எத்தனைகாலம் - ஸம்வத்ஸரகாலமெல்லாம், சதுர்யுகஸம்பொமஹ்யாதநாஶம் ஸஷ்டிவர்ஷ யோஸாஸ:. இளைக்கின்றேன் - ப்ராஜயாகாநின்றேன், வர்த்தமாநநிர்தேஶத்தாலே இதுக்கு விராதிகாணேனென்றுதோற்றுகிறது. அவனைக் கண்டு அவன்பக்கல்நின்றும் ஸௌபாக்யகளைவாங்கிக்கொள்ளவேணும் என்றவிதுக்கு விரஹஜநிதஸ்வரூபங் களான ஸௌபாக்யகளை அவன்வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தென்னை யாஶ்வஸிப்பித்து ப்ரணயாபராதக்ஷமாபணுப்பக்கொ ண்டு "ஸௌபாக்யோஹமஸௌபாக்யஸ்யா:" என்னும் ஸூக்தியையாலே தன்கையாலே பூட்டியருளப்பெற வேணுமென்று கருத்து. ஆகையாலிப்படியவன் ஸ்வீகரிபண்ணும்படி அவனோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென் கையிலே யிவ்வுக்திக்குத்தாத்பர்யமாயிற்று. ॥௨॥

நீல - நீலரூபமான, மலர் - விகாஸியான, ஸர்வதஸ்வரூபாணியானவென்றபடி. நெடும் - விஶால மான. ஸமஷ்டிமானவென்றபடி. சோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸாலே, ஸ்வப்ரபையாலேயென்றபடி. சூழ்ந்த - வ்யாப்தமான, நீண்டமுகில்வண்ணன் - மஹாமேகவர்ணனான, ஸமஷ்டிநீலஜ்யோதி: வ்யாப்தமஹாமேக வர்ணனென்று ஸங்க்ரஹம். கண்ணன் - க்ருஷ்ணன், இவ்வடிவழகைப்பெண்களுக்கே யாக்கிவைக்குமவனெ ன்றபடி. கொண்ட - ஸ்வீகரித்த, அவனாலேயபஹரிக்கப்பட்டவையானவென்றபடி. கோலவளையொடு - அழகியவளைகளோடேகூட, மாமை - காந்தியை, ஸ்வபர்ணத்தையென்றபடி. கொள்வான் - வாங்கிக்கொ ள்ளவிச்சையுடையவளாய், காலமுமென்கிறவித்தி லஸ்யத்தை சென்றுஎன்கிறதோடே ஸம்பிப்பது. எத் தனைகாலங்கூடச்சென்றும் - காலமெல்லாங்கூடநடந்தும், காலமுள்ளதனையும் நடந்தாகிலுமென்றபடி. கொ ள்வன்என்றொரு க்ரியாபதமத்யாஹரிப்பது. அவன்பக்கல்நின்றும் வாங்கிக்கொள்ளுவேன், இளைக்கில் காலமென்றொருவாக்யமும் அல்லால்வினையேன் நானிளைக்கின்றிலனென்றொரு வாக்யமுமாக யோஜிப்பது. இளைக்கில் - ஒழியில், அந்தஸௌபாக்யகளை யவன்பக்கல்நின்றும் கொள்ளுவதற்குமுன்னே யுபரதமாய்ப்போகி லென்றபடி. காலம் - காலதத்வம், அல்லால் - அல்லது, இதுக்கு இளைக்கின்றிலனென்கிறதோடே யந்வயம். வினையேன் - அவன்ஸம்ஶ்லேஷமொன்றாலும் விடவொட்டாத பாபத்தையுடையவளான, வினையையுடையவள் வினையாள். இஸ்த்ரீத்வத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது வினையேனென்றாகவும். நான் - ஸதா ஸ்பர்ஶிநிவ்ருத்தியான நான், இளைக்கின்றிலன் - இளைக்கிறேனில்லை, உபரதையாகிறேனில்லை, உப ரதமாகில் காலமுபரதமாமத்தனையல்லது நானுபரதையாகிறேனில்லையென் றிவ்வாக்யத்துக்கும் நிஷ்கர்ஷம் இதுவாவாசொல்லு மத்தனையல்லது உன்னால்நடத்தமுடியுமோவென்னில், கண்டுகொண்மி ன் - நான்நடத்தப்புகுகிறபடியை நானிப்போது சொல்லவேணுமோ நீங்களே ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டுகொள் ளுங்கோள், நீ லோகத்தார்க்கு லஜ்ஜிக்கவேண்டாவோவென்னில், ஞாலமறிய - லோகமெல்லாம் ப்ரஸித் தமாம்படி, பழி - அபவாதத்தை, துணிந்துபுறப்பட்டாளென்கிற அபவாதத்தையென்றபடி. சுமந்தேன் - ஸ்வீகரித்துக்கொள்ளவும் ஶக்யமன்றிக்கே பூஷணமாக வஹித்தேன், நன்னுதலீர் - நல்லதான நுதலையுடைய

மூ—ரினிநாணித்தானென்* நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்தநீண்டமுகில்வண்ணன்கண்ணன்கொண்ட* கோலவளையொடுமாமைகொள்வானெத்தனைகாலமுங்கூடச்சென்றே* ||ங||

கூடச்சென்றேனினியென்கொடுக்கேன்கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கமெல்லாம்* பாடற்றொழியவிழந்துவை

ஆ—வருந்தியும் பெறுதபின்பு நான்வருந்தினால் கிடைக்குமோ இனியவைபெறுகைக்கு வருந்தாதேவிட்டாலோவென்னில் நிரவதிக ஜ்யோதிர்விக்ரஹ உஹாவஹ ஸகலஸ்வரூபமான திருமேனியையுடையவனை க்ருஷ்ணனென்பவனுடைய கோலவளையோடு மாமைகொள்வானுத்யோகிக்கிறான் நானெத்தனைகாலங்கூடச்சென்றாகிலும் கொள்வன் இக்காலதசைதான் முடிந்துபோமத்தனையல்லது நான்கொண்டல்லது விடேன் இத்தைக்கண்டுகொண்மின் அவன்றானுசைப்பட வவனுக்கு மரியையாயிருக்கக்கடவ நீயவனையாசைப்பட்டால் உனக்குப்பழிவருமே. என்னில் இதிலேயொன்றும்பரிஹாரமில்லையோவென்னில் ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேன் நன்னுதலீரினி நாணித்தானெனென்கிறாள். ||ங||

(கூடச்சென்றேன்) இதுக்குமுன்பு அவனையாசைப்பட்டு உன்னுடையஉபகரணங்களை யிழந்தாப்போலே

இ—வனைக்கண்டாலல்லது ஒழியேனென்கையிலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலிது ஸம்பந்தமென்றதாயிற்று, நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) நீண்டவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஹாவஹஸகேத்யாதியால்) கொள்வானுத்யோகியானவென்றது - கொள்ளவேணுமென்கிற இச்சையுடையவனான யுத்யோகியானவென்றபடி. கொள்வனென்றொருவசநத்தை யத்யாஹரித்துயோஜிக்கிறார் (சென்றாகிலுங்கொள்வனென்று) அத்யவஸாயத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இக்காலதசேத்யாதியால்) ஸ்வநாயகனிடத்திலே ப்ரீதிபண்ணினால் பழியுண்டாகப் ப்ரஸக்தியில்லாமையாலே பழிசுமந்தேனினி நாணித்தானென்னென்றுசொல்கை யஸம்பத்தமன்றோவென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (அவன்தானித்யாதியால்) அரியையாய் - உசாஹமெய்யாய், அவனுக்குசாஹமாம்படி யடைக்கலமாயிருக்கிற நீமேல்விழுந்தாசைப்பட்டால் பழிவாராதோவென்றபடி. ||ங||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

சங்குஞ்சரிந்தனவித்யாதியாலே யவனையாசைப்பட்டு வளையாதிகளையிழந்தேனென்று முதற்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யானமன்றோவென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (இதுக்கித்யாதியால்) முதற்பாட்டிலே தன்னுடையவ்யவஸாயத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னாள். உனக்கின்ன

ம—வர்காள், நுதல் - லலாடம், நல்நுதல்என்கிறவிடத்தில் லகாரஸ்யநகாரோவவா நகார ஆதேஶஃ. வாமாக்ஷிகளான ஸகிகாளென்றபடி. இனி - இப்படிபழிசுமந்தபின்பு, நாணித்தானென் - லஜ்ஜித்துத்தானென்ன ப்ரயோஜநம், ஸவவாக்ஷம் ப்ரவ்ருத்தமானபின்பு லஜ்ஜித்துப்ரயோஜநமில்லையென்றபடி. இப்படிகொள்வனென்றொரு க்ரியாபதப்ரத்யாஹரித்துயோஜிப்பது இவ்வத்யாஹாரமில்லாதபக்ஷத்திலே ப்ரயோஜநஸ்வாதம். ஸம்ஹாரம் நீலமலரித்யாதி வளையொடுமாமை யெத்தனைகாலங்கூடச்சென்றும் கொள்வன்ஞாலமறியப்பழியித்யாதியென்றிப்படியந்வயம். இப்பக்ஷத்தி லிவ்வாறுயிரப்படிவாக்யம் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகிறதத்தனைபோக்கி யிப்பத்துப்பாட்டினந்வயம் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமில்லையென்றுகண்டுகொள்வது. ||ங||

மாடக்கொடிமதிள் - மாடங்களையும் கொடியோடேகூடின மதிளையுமுடைத்தான, மாடங்கள் - ஹர்ம்யங்கள், கொடி - த்வஜம், மதிள் - ப்ராகாரம், கொடியுடையமதிள் கொடிமதிள், கொடிமதிள்என்று வ்யுத்பத்தி விஶேஷணஸமாஸஃ. மதிள்தென்குளத்தை என்கிறதுவும் வ்யுத்பத்தி விஶேஷணஸமாஸஃ. மதிள்தென் என்கிறவிடத்திலே ளகாரதகாரயோ: ஸ்தாநேடகாராதேஶஃ. தென்குளந்தை - தக்ஷிணதிக்கிலிருக்கிற குளந்தையென்கிற திவ்யதேஶத்தினுடைய, வண்குடபால - ஸௌந்தர்யபஶ்சிமபாகத்திலே, வண் - ஸௌந்தர்யம், குடஎன்பது பஶ்சிமம், பாலென்று - பாகம், நின்ற - நித்யஸந்நிஹிதனான, ஆடல்பறவை - ஆடலையுடைத்தான பறவையாலே, ஆடல் - நடனம், பறவை - பக்ஷி, வ்யுத்பத்தி விஶேஷணஸமாஸஃ. ஸர்வேஶ்வரனுக்கு வாஹநமாயிருக்கப்பெற்ற ஹர்ஷத்தாலே தாண்டவிக்கின்ற வைநதேயனாலேயென்றபடி. உயர்த்த - வஹிக்கப்பட்டவனான, வெல்போர்என்கிறதை. போர்வெல்லென்று மாறியந்வயிப்பது. யுத்தங்களிலே ஜிஷ்ணுவானவென்றபடி. போர் - யுத்தம், ஆவ்ருத்திவசநம். வெல்என்று ஜிஷ்ணு, ஆழி - ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தை, வலவனை - வலத்திலேயுடையவனான, ஆழி

மூ—கல்பல்வளைபார்முன்பரிசழிந்தேன்* மாடக்கொடிமதிட்டென்குளந் தைவண்குடபானின்றமாயக்கூத்த*
ஆடற்பறவையுயர்த்தவெல்போராழிவலவனையாதரித்தே* ॥ ச ॥
ஆழிவலவனையாதரிப்புமாங்கவனம்மில்வரவுமெல்லாந்* தோழியர்காணம்முடையமேதான்சொல்லுவதோ

ஆ—இனியுள்ளவற்றையுமிழவாதே யவனை யாசைப்படத்தவிர்ந்தாலோவென்னில், ஸௌசீல்யஸௌலப்ய ப்ரகாஶகமாய், த்வஜப்ராஜிதப்ராகாரபரிவ்ருதமாய், தக்ஷிணதிக்விபூஷணமாயிருந்த திருக்குளந்தையில் ஸர்வோதாரமானமேலைத்திக்கிலே வைநதேயவாஹநனுய், விஜிதஸர்வஶத்ரு ஸதோதித விஶ்ராந்தக்ஷண ஸஜ்ஜனுய்க்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வஶக்தியனும்படி நின்றருளினவவனை யாதரித்துக்கூடச்சென்றேன், சென்று கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கமெல்லாம் பாடற்றொழியவிழந்து வைகல்பல்வளையார்முன்னே யென்ஸர்வஸ்வமெல்லாமிழந்தேன், இனியென்கொடுக்கேனென்கிறாள். ॥ ச ॥

(ஆழிவலவனை) அவனையாசைப்பட்டால் பெறவொண்ணாது, துர்லபனவன், அவனையாசைப்படவேண்டா

இ—முள்ளவற்றையு மிழக்கப்புகுகிறாயென்று தோழிமார்சொல்ல முன்பேயெல்லாமிழந்தேன் இனியெத்தையிழக்கப்புகுகிறேனென்றிப்பாட்டிலே யதுக்குத்தரம்சொல்லப்புகுகிறாளாகையாலே ஸங்கதியில்லையென்றதாயிற்று. மாடக்கொடிமதிளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யத்யாதியால்) தென்குளந்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தக்ஷிணேத்யாதியால்) வண்குடபாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) உதாரம் - மேநாஜ்ஞம், ஆடற்பறவையுயர்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைநதேயேத்யாதியால்) வெல்போராழிவலவனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஜிதேத்யாதியால்) நின்றமாயக்கூத்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்வேத்யாதியால்) । ச ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

அவனோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கச்சென்று அதுபெறாமையாலே என்னுடையவவயவாதிகளையு மிழந்தேனென்று கீழ்ப்பாட்டிலே அவனுடைய துர்லபத்வஞ்சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலே அவன்நம்மில் வரவுமித்யாதியாலே அவனநாதியாக எல்லாருக்கும் துர்லபனென்றுவவாதிக்கை யஸம்கதமன்றோவென்ன வஸ்தரிப்பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) இப்படியவனுக்கு துஷ்ப்ராபத்வஞ்சொல்லுகிற ஸகிகளுக்குத்தரஞ்சொல்லுகிறதாகை

ரு—யென்று வ்யாக்யானவதாரிகை. திருவாழியை வலத்திருக்கையிலேயுடையவனனவென்றபடி. மாயக்கூத்தன்-ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதன். ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வஶக்தியானவனை, “கிம்விஸ்மயம் அஸம்பவ“ மென்கிறபடியே ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வஶக்தியமான நிலையுடையவனை ஸ்வாமியையென்றபடி. ஆதரித்து- ஆசைப்பட்டு, கூடச்சென்றேன் - ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்போனேன், கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கம்- அவயவங்கள், மனஸ்ஸு முதலாகவெல்லாம், பாஹ்யாப்யந்தரங்களான அவயவங்களும் ஸூக்ஷ்மமானமனஸ்ஸு முதலாக என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையுமென்றபடி. இதுக்கு இழந்து என்கிறத்தோடே யந்வயம். பாடு-என் பரிஸரத்திலே, அற்று- இல்லாமல், ஒழிய- போம்படி, என்னிடத்திலே லேஶமுமில்லாமல் நிஶ்ஶேஷமாகப்போம்படி என்றுவ்யாக்யானம். இழந்துபோக்கிவிட்டு, வைகல்பல்வளையார்முன் - ஸர்வகாலமும் பஹுவலயவதிகளான ஸ்த்ரீகள்முன்னே, வைகலென்று ஸர்வகாலவாசகம். பரிசுஅழிந்தேன் - ப்ரகாரமிழந்தவளானேன் - பரிசு - ப்ரகாரம், இங்கு லஜ்ஜையாகிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லுகிறது. சிலபோதுகழத்தி சிலபோதுபூணத்தக்க ஸாதாரணமான அவயவங்களும், ஒருக்காலுமிழவாத ஸ்த்ரீகள்முன்பே ஒருக்காலும்கழத்தவேண்டாத ஸாதாரணமான லஜ்ஜையையுங்கூடயிழந்தவளானேனென்று வ்யாக்யானம். இனியென்கொடுக்கேன் - இனியெத்தைக்கொடுக்கப்போகிறேன்; இனியெத்தை யிழக்கப்போகிறேனென்றபடி. எல்லாம்முன்பே இழந்துபோனபின்பு இனிஇழக்கைக்கு ஒன்றுமில்லையென்கை, । ச ॥

தொல்லையஞ்சோதி- அநாதிஸாந்த்ரஜ்யோதிஸ்ஸை, தொல்லை- அநாதி, அம்- ஸாந்த்ரம், நித்யஸாந்த்ரஜ்யோதிர்மய விக்ரஹஸ்வாமியான என்றபடி. ஆதி- ஜகத்காரணபூதனை, நினைக்குங்கால்- விமர்சிக்கும்போது, பராமர்சித்துப் பார்க்கும்போது என்றபடி. இதற்குசுடர்கொளென்கிறத்தோடே அந்வயம். நன்கு- நன்றாக, உணர்வார்க்கும்- அறியத்தக்கவர்களுக்கும், தத்த்வங்களை யதாவஸ்திதங்களாக வறியத்தக்க ஸ

மூ—லிங்கரியதுதா* னூழிதோறூழியொருவனுகநன்குணர்வார்க்குமுணரலாகாச் சூழலுடையசுடர்கொளா திந்தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலே* ॥ ரு॥

ஆ—வோவென்னில், பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸான ஸர்வேச்வரனை நினைக்கப்புக்கால் ஜ்ஞாநவ்ருத்தரான ஸநகாதிமுனிகளுக்கும் ஊழிதோறூழிகூடினாலும் ஒருவனுக உணரவொண்ணாத திவ்யசேஷ்டிதங்களையும், தேஜஃப்ரப்ருத்யஸங்க்யேய கல்யாணகுணகணத்தையுமுடையானொருவனுகிலு மந்த ஸௌலப்யஸமாநாயானுமிருந்த வனை யாசைப்படுகையும் ஆசைப்பட்டநம்போல்வர் பக்கலவன்வருகையும் நாம்துடங்கியோ? இப்படியரியனு யிருக்கச்செய்தே யாசைப்படுவாரும் பெறுவாருமெத்தனைவர், அவனரியன், அவனையாசைப்படவேண்டாவென்று சொல்லுகையெளிதென்னுச் சொல்லுமித்தனையோவென்கிறாள். ॥ ரு॥

இ—யாலே இதுஸங்கதம். கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னது "தேவதாந்தரங்களில் ஸௌலப்யஸம்பத்" என்கிற படியே நமக்கு ஸுலபங்களிருக்கையாலே விசேஷிக்கிறானென்றுசொன்ன வித்தனையல்லது ஸர்வ ஸ்ரேஷ்டனென்றுசொன்னபடி யல்லாமையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. தொல்லையஞ்சோதிநினை க்குங்காலென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸித்யாதியால்) நன்குணர்வார்க்குமென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநவ்ருத்தரித்யாதியால்) சூழலுடையசுடர்கொளாதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) உணரவொண்ணாதஎன்றது - உணரவொண்ணாதபடியானவெ ன்றபடி. ஒருவனுகிலுமென்கிற வ்யதிரேகத்தாலே அவர்கள்சொன்ன ஸர்வஸ்ரேஷ்ட்யஸாமான வனு டைய ஸௌலப்யத்தை யிவள்தானுமநுபவிக்கிறாளென்று ஸூசிதமாயிற்று. இத்தால் ஸௌலப்யஞ் சொல்லவந்தவள் ஸௌலப்யஞ் சொல்லுவானேனென்கிற சங்கையுஞ்ஸமாஹிதமாயிற்று. ஆழிவலவ னையாதரிப்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸௌலப்யேத்யாதியால்) ஆங்கவனம்மில் வரவு மெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டவித்யாதியால்) நம்போல்வரென்றது - ஸம ஸஜாதீயரென்றபடி. நம்முடையமேதானென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (நாம்துடங்கியோவென்று) இவ்வள வுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) சொல்லுவதோவிங்கரியதுதான்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனரியனித்யாதியால்) ॥ ரு॥

ஈ— ஸநகாதிகளுந்த மென்றபடி. ஊழியூழிதோறு என்றவிப்பது. கல்பம். கல்பந்தோறுமென்றபடி. ஸர்வகாலத் திலுமென்கை. ஒருவனுகை - ஒருபடிப்பட்டவனுக, ஸமஸ்வியனென்று வஸிஷ்டஸ்வபாவனுகஎன்றபடி. உண ரலாகாச்சூழலுடைய- அறியவொண்ணாத வசீகரணோபாயங்களை யுடையவனுன, சூழல்- வசீகரணோ பாயம், அவனை வஸிஷ்டித்தரியவொட்டாதவையாய் ஆச்ரிதர்க்கு ஆகர்ஷகங்களான திவ்யசேஷ்டிதங்களை யுடையனுனவென்றபடி. சுடர்கொள் - சுடரைக்கொண்டிருக்குமவன், சுடர் - தேஜஸ்ஸு, இதுஉபலக்ஷ ணம், தேஜஃப்ரப்ருத்யஸங்க்யேய கல்யாணகுணராசியாயிருக்குமவனென்றபடி. ஆகிலுமென்றொருவகும் கூட்டிக்கொள்வது, ஆழிவலவனை- திருவாழியை வலத்திருக்கையிலேயுடையவனை, ஆதரிப்பும் - ஆதரிக்கை யும், ஆசைப்படுகையுமென்றபடி. ஆங்கு - அந்த ஆச்ரயணாவஸ்தையிலே, அவன்ஸ்வரூபம்போலே ஸௌசீ ல்யத்தையுமுடையவனுனவவன், நம்மில் - நம்பக்கலிலே, வரவும் - வருகையும், ஆசைப்பட்டவர்களான நம் மையுபேக்ஷித்து வருகையுமென்றபடி. எல்லாம் - அவனையாசைப்படுகையு மவன்வருகையுமாகிற விவையெல் லாம், நம்முடையமேதான் - நம்முதாகவுடையோமே, தானென்றது வாக்யாலங்காரம், ஸ்வாதீனமாக வு டையோமேஎன்றபடி. இவையெல்லாம்நாம்துடங்கி நடக்கக்கடவனவாக நாம்செய்கிறோமே. ஸ்வாதீநமாக நட க்கிறவையன்றோவென்கை. தோழியர்காள் - என்னோடே ஸமாநசீலைகளாகையாலே யவனுடையஸ்வபாவ ங்களிலே நீங்களுமவகாஹித்திருப்பதிகொளோஎன்று ஸாபிப்ராயஸம்போதநம். சொல்லுவதோ - அவ ன்ஸர்வஸ்ரேஷ்டனென்றுசொல்லுகையோ, இங்கரியது - இங்கரியாமையாயிருக்கிறது, அவன்ஸர்வஸ்ரேஷ்டனென் றுசொன்னல் நிவாரணம்பண்ணுவாரில்லாத விங்கேயிப்படிசொல்லுகை யருமையோ, அருமையில்லாதவா றே ஸுலபத்தைச்சொல்லுமித்தனையோவென்று கருத்து. தானென்றது வாக்யாலங்காரம், யத்வா, அவனை யாதரிப்பும் அவன்நம்மில்வரவுமாகிற விவையெல்லாந்தான் நாம்துடங்கியுண்டாமவையோ அவன்ஸர்வஸ்ரேஷ்டனெ ன்றுசொல்லுகைதானரியதோ இவையிரண்டுமிப்படியன்றிறே என்றிப்படி தான் ஸம்பந்தத்துக்கு மந்தர

மூ—தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலென்சொல்லளவன்றிமையோர்தமக்கு* மெல்லையிலாதனகூழ்ப்புச்செய்யுமத்திறநிற்கவெம்மாமைகொண்டா* னல்லிமலர்த்தண்டுழாயுந்தாரானார்க்கிடுகோவினிப்பூசல்சொல்லீர்* வல்லிவளவயல்சூழ்குடந்தைமாமலர்க்கண்வளர்கின்றமாலே* ॥சு॥

ஆ—(தொல்லையஞ்சோதி) அவனறியனல்லலேனோவென்னில், நான்சொல்லுமளவோ வவனுடையவருமை; ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்குங்கூட வறியவொண்ணாத ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களையுடையானொருவனல்லனோ, அத்திறம்நிற்க என்னைவிஷயீகரித்தருளுகைக்காகத்திருக்குடந்தையிலே புகுந்துவைத்தென்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையு

ஆறாம்பாட்டு.

இ—இப்படியவனுக்கு ஸௌஹார்த்தமநாதிஸித்தமென்று சொன்னவிவள் என்சொல்லளவன்றித்யாதியாலே யவனுக்கு ஔதார்யமுண்டென்றுசொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வதனிப்பிக்கிறார் (அவனிதாதியால்) அவனுக்கு ஸௌஹார்த்தமே அநாதிஸித்தமென்றாகிலும் ஔதார்யமொருக்காலுமில்லையோவென்றபடி. "யஸ்ய ஸமவார்த்த ப்ரஹ்மராஜாதிவாராதேஷா தஸம்" "நம ஸஹ்யஸ்கேஷநவிஸ்வஸ்ய" என்றுசொல்லிற்றில்லையோ வென்றுகருத்து. இப்படிஸங்கித்த ஸதிகளைக்குறித்து அவனுக்கு ஔதார்யமுண்டென்றுசொல்லி யிப்படிக்ஷவிசிஷ்டஔதார்யனானாலும் என்பக்கலிலே ஸௌஹார்த்தத்தைக்காட்டிப் பின்னையும்விளம்பிக்கிறவனை நான்கூப்பிடாதொழியேனென்று சொல்லுகிறாளாகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. என்சொல்லளவன்றித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) இமையோரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாத்யாதியால்) தாநீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) எம்மாமைகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ॥சு॥

ஈ—ஷஷ்டமாகவுமாம். ॥௫॥

நினைக்குங்கால் - பராமர்சிக்கும்போது, தொல்லையஞ்சோதி - அநாதிஸித்தஜ்யோதிஸ்ஸானது, நித்யமாய்ஸித்தமான ஜ்யோதிர்விக்ரஹஸாலியானவனென்றபடி. என்சொல்லளவன்று - உக்தியிலடங்கத்தக்கதன்று, அளவு - அடங்கத்தக்கது, "நஸம்த்ருஸே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய நசக்ஷுஷா பஸ்யதி கஸ்சநைநம் । ஸர்வதேவ ஜநஸ்ய சுவம்யோஷிகரிஷ்யதி" என்றபடி. இமையோர்தமக்கும் - அநிமிஷர்க்கும், தம்மெய்ந்நுவ ஸெளந்தர்யோமம். அதிசயிதஜ்ஞாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமென்றபடி. எல்லையிலாதன - அவதியில்லாதவையான, கூழ்ப்பு - ஸம்சயங்கள், செய்யும் - பண்ணுநிற்கும், ஜநிப்பிக்குமென்றபடி. அத்திறம் - அந்த ப்ரகாரமானது, அந்தஅதிசயோக்திஷ்டமானதென்றபடி. நிற்க - நிற்கச்செய்தே, வல்லிவளவயல்சூழ் - வாஷ்டிமதிகளாலும் அழகியவலயங்களாலும் சூழப்பட்டதான, வல்லி - ஷடிகை, வளம் – அழகு, குடந்தையிலே, மாமலர்க்கண் - ஸ்லாக்யாம்பஜீகஸத்ருசங்களான நேத்ரங்கள், மா - ஸ்லாக்யம், வளர்கின்ற - நித்ரைபண்ணுகின்ற, மால் – ஆஸ்ரிதவ்யாமோஹஸாலியானவன், நித்ரைபண்ணுநிற்கிற நேத்ரங்களையுடைய, ஆஸ்ரிதவத்ஸலனென்று வடாக்ஷம். இப்படிஸந்நிஹிதனுப் வத்ஸலனானவனுடைய ஸர்வேந்த்ரிய நேத்ரங்களென்ன வளவில்மாலாகக்காணேனென்றுகருத்து. கூப்பிட்டுக்கேட்கும்படி திருக்குடந்தையிலே ஸந்நிஹிதனென்றுமபிப்ராயம். நித்ரைகண்களுக்குப் போஷணஹேதுவாகையாலே அத்தைக் கண்ணுக்குவளர்த்தியாக வ்யவஹரித்துச்சொல்லுவார்கள். எம்மாமை - என்னுடையகாந்தியை, கொண்டான் அபஹரித்தான், திருக்குடந்தையிலே ஸந்நிஹிதனுபி நக்கிறவித்தாலே தன்னுடைய ஸௌஹார்த்தத்தைக்காட்டி வைத்து பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷம்தாராதே விளம்பிக்கையாலே என்காந்தியை யபஹரித்தானென்றபடி. அல்லிமலர்த்தண்டுழாயும் - கேஸரஸாலிவாஷ்யாக்தமாய் ஸீதளமான திருத்துழாயையும், அல்லிகேஸரம் பர்க்காயிவகஸ்ஸராஸ: யதா அல்லியென்றுமாலையாய் மாலையினுடைய விகஸிதஸீதளகாந்தியையு மென்னவுமாம். அதவா, அல்லிகாதேஹமாய் அஸ்பஷ்டவிகஸித ஸீதளகாந்தியையுமென்னவுமாம். தாரான் - தருகிறானில்லை, என்னையிப்படி நோவுபடுத்திவைத்து தான்வந்துஸம்ஸ்லேஷியாவிட்டால் தன்னோடு ஸம்பந்தமுள்ளவற்றையாகிலும் தரலாமிறே, அதுவும்தாரிகிறிலனென்று கருத்து. இனி – அவனிப்படி நம்மைப்படுத்தினபின்பு, ஆர்க்குப்பூசலிடுகோகொல்லீர் - இப்படிநம்பக்கலுறவுபண்ணி நம்மைப்படுத்தினவனையொழிய மற்றார்க்குக்ரந்தநம்பண்ணுவது சொல்லுங்கோள், பூசல் - க்ரந்தநம், இடுகை - பண்ணுகை, இடுகை

மூ—மாலரிகேசவனாரணன்சீமாதவன்கோவிந்தன்வைகுந்தனென்றன்* றோலமிடவென்னைப்பண்ணிவிட்டிட் டொன்றுமுருவுஞ்சுவடுங்காட்டா* னேலமலர்க்குழலன்னைமீர்காளென்னுடைத்தோழியர்காளென்செய்

ஆ— ஸம்ஶ்லேஷித்துத் தன் திருவடிமலர்களில் அல்லிமலர்த் தண்டுழாயுந் தருகிறிலேன், இப்படி அந்யாயஞ்செய்தவனையொழிய மற்றாரைக்கூப்பிடுவோம் சொல்லீரென்கிறார். ||௬||

(மாலரி) இப்படிகூப்பிடச்செய்தேயுந் தன்னைக்காட்டாதிருக்கிறவனை யாசைப்படுவாருண்டோவென்னில், ஆஶ்ரிதவத்ஸலன், ஆஶ்ரிதார்த்திஹரன், ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவன், ஸர்வஶக்தி, ஸமஸ்தகல்யாணகுணநிதி, ஶ்ரிய:பதி, பரமபதவான், ஶ்ரீவைகுண்டநிலயனென்று கூப்பிடும்படி பண்ணிவிட்டொன்றுமுருவுஞ்சுவடுங்காட்டான் ஏலமலர்க்குழலன்னைமீர்கா ளென்னுடைத்தோழியர்காளென்செய்கேன் ஸஹநம்பொறுக்கலாயிருக்கிறதில்லை காலம்பலசென்று முங்களையேகண்டல்லதுவிடேன் நீங்களிதற்குவிரோதத்தைப்பண்ணி யுமுங்களோடுமுதவில்லையென்கிறார். ||எ||

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இ— நங்கள்வரிவளையாயங்காளென்று தனக்கந்தரங்கைகளாகச்சொல்லப்பட்ட ஸகிகளைக்குறித்து உங்களோடே எங்களிடையில்லையென்றுறவறுக்கை யஸாம்ப்ரதமன்றோவென்ன வ்யதிரேகிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஆசைப்படுவாருண்டோவென்றதுக்கு நீயவனையாசைப்படவேண்டாவென்றுகருத்து. அவர்களிப்படி ஶக்தியையிக்கையாலே யுறவறுக்கிறாளென்றுகருத்து. மாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) அரியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதார்த்திஹ்ருதித்யாதியால்) கேசவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) நாரணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶக்த்யாதியால்) சீமாதவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரிய:பதியென்று) கோவிந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (பரமபதத்யாதியால்) வைகுந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீத்யாதியால்) ஓலமிடஎன்கிறதையுரைக்கிறார் (கூப்பிடும்படியென்று) உங்களோடித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) ||எ||

ப—யென்றது ஸாபேக்ஷஸம்போதநம் ஒஎன்று கிம்ஶப்தார்த்தம். உறவுண்டானவனைக்குறித்து முறையிடுமத்தனையொழிய வுறவில்லாதாரைக்குறித்து முறையிட்டு ப்ரயோஜநமுண்டோவென்றுகருத்து. ||௬||

மால்- ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹமே வடிவாயிருக்குமவன், அரி- ஹரி, ஆஶ்ரிதார்த்திஹரன்- கேசவன்- கேஶிஹந்தா, இது உபலக்ஷணம். கேசிமுதலான ஆஶ்ரிதவிரோதிகளை நிரஸிக்குமவனென்றபடி. நாரணன்- உபயவிபூதிநாதனான கல்யாணகுணாகரன், சீமாதவன்- ஶ்ரிய:பதி இக்குணங்களை பதிஶயிக்குங்களாக்குமவளான லக்ஷ்மிக்கு வல்லபனானவனென்றபடி. கோவிந்தன்- கோவிந்த, கோக்களோடே மருவும்படியான ஸௌஶீல்யத்தையுடையவனென்றபடி. வைகுந்தன்- வைகுண்ட, ஶ்ரீவைகுண்டநிலயனென்றபடி. ஸௌஶீல்யாதிகளைக்கண்டாஶ்ரயித்தார்க்குக்கொடுக்கும்படி கல்யாணமான விபூதியையுடையனென்கை. என்றென்று- இப்படி நிரந்தரமாகச் சொல்லி, ஓலமிட- கூப்பிடும்படி, என்னைப்பண்ணி "ஸு ஸுகம் பரவாஸாய" என்ற கணக்கிலேயிப்படி கூப்பிடும்படியாகவே என்னைப்பண்ணி என்றபடி. விட்டு- தன்பக்கல்நின்றும் என்னைப்பிரித்து, இட்டு- ஒரு த்ருணத்தைப் போடுமாப்போலே போகவிட்டு, ஒன்றும்- ஶப்தத்தும், உருவும்- ரூபத்தையும், மற்ற வடிவையுமென்றபடி. சுவடும்- தானிருந்தவிடத்துக்கு ஒரு அடையாளமும், சுவடு- அடையாளம், காட்டான் "தாஸாரதிரஸந்நிதௌ" என்கிற கணக்கிலே தன் திருமேனியை யாதல் ராமாஶ்ரமத்தில் ஶ்ரீபரதாழ்வானுக்கு பாதுகாதிகளைப்போலே தானிருந்த விடத்துக்கு அடையாளமாயிருப்பதொன்றை யாதல் காட்டுகிறதில்லை என்றபடி. ஏலமலர்க்குழல்- ஏலம்போலே குளிர்ந்து பரிமளிபாநின்ற புஷ்பங்களையுடைத்தான கேஶபாஶங்களை யுடையவர்களான, குழல்- கேஶபாஶம், இப்போதுதாம் ஸ்வஸ்த்திதைகளாயிருக்கிற உங்களை இப்படி பலாக்ரோஶிதைகளான நான்காண்பதெப்போது என்று கருத்தாலே இவ்விஶேஷணம். அன்னைமீர்காள்- தாய்மார்காள், என்னுடைத்தோழியர்காள். அன்னைமார்களைப்போலன்றிக்கே எனக்கந்தரங்கைகளாயிருந்த ஸகிகாள் என்செய்கேன்- எத்தைச் செய்யக்கடவேன், ஓரடையாளமும் காணாத நானெத்தைச் செய்வேனென்று வ்யஸநாதிஶயத்தாலே சொன்னபடி. காலம்பலசென்றும்-

மூ— கேன்* காலம்பலசென்றுங்காண்பதாணையுங் களோடெங்களிடையில்லையே* ॥எ॥

இடையில்லையான்வளர்த்தகிளிகாள்பூவைகள்காள்குயில்காள்மயில்காள்* ளுடையநம்மாமையுஞ்சங்குநெஞ்சுமொன்றுமொழியவொட்டாதுகொண்டா* னடையும்வைகுந்தமும்பாற்கடலுமஞ்சனவெற்புமவைநணிய*

ஆ—(இடையில்லை) தன்னை ஸ்ருஷ்டிவ்யதிரிக்தநிற வன்னைமாரோடுந்தோழிமாரோடு முறவறச்செய்தேயு மவனைக் காணுதொழிந்தவாறே தான்வளர்த்த தன்னுடைய லீலோபகரணமான கிளிகள், பூவைகள், குயில்கள், மயில்கள், என்கிறவிவற்றோடுள்ள ஸம்பந்தமாகாதே யவனைக்காண்கைக்கு ப்ரதிபந்தகமென்று பார்த்தவற்றை நோக்கிச்சொல்லுகிறாள். அவன் நம்முடையநிறமும் வளையும்நெஞ்சுந்துடக்கமாகவுள்ள ஸர்வஸ்வத்தையு மபஹரித்துக்கொண்டுபோனானாகிலும் ப்ராப்யமான திருநாடும் திருப்பாற்கடலுந்திருமலையுந் தன்னையாசைப்பட்டார்க்குக் காணலநணியவாகில் காட்டாதொழிவானேனென்னில், உங்கள்பக்கலுள்ள ஸம்பந்தம் ப்ரதிபந்தகமாகப்போனாலல்லதவனவை காண்கொடான், ஆதலாலினியுங்களோடு முறவில்லையென்கிறாள். ॥அ॥

✳ எட்டாம்பத்து. ✳

இ— இப்படிஸகிகளைத்துறந்தாளேயாகிலு மவர்களைப்போலே தன்னை ப்ரதிஷேதிக்கைக்கு யோக்யதையுமில்லாதபடி நியந்த்ருகளாயிருக்கிற ஸாகஸாரிகாதிகளை யிப்பாட்டிலேதுறக்கிறவிது ஸஸம்பந்தமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) ஸம்பந்தமாகாதேயென்றது - ஸம்பந்தமன்றோவென்றபடி. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) அடையும்வைகுந்தமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யேத்யாதியால்) நணியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையாசையித்யாதியால்) காணல்நணியவென்கிறது - காண்கைக்குக்கிட்டினவையென்றபடி. நணியவென்று திருநாடு முதலான திவ்யதேசங்களுக்கு ஸாந்நித்யத்தைச்சொல்லி யங்ஙனமே யவைகாண்கொண்டானேயென்று அவைதந்துக்கு நைகட்யஞ்சொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆகிலித்யாதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களித்யாதியால்) இத்தால் நணியவென்று ஸாந்நித்யஞ்சொன்னது விஷயஸம்பந்தராஹித்யர்களுக்கென்று ஸமிக்கையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. பஞ்சமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு நிஸ்ஸம்பந்தஸாபேக்ஷமென்கிற ஸமஸ்தஸாரணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ॥அ॥

ப— பலகாலம் சென்றபின்பாகிலும், காலமெல்லாமதீதமாகிலு மென்றபடி. காண்பது - காணக்கடவது, ஸாவேதியி நிர்த்தேசம். நானவனை ஸாக்ஷாத்காண்பே னென்றபடி. ஆணை - இதுக்கு ஸபதம்பண்ணுகிறே னென்றபடி. நானிந்தவ்யவஸாயத்தை விடேனென்கை. உங்களோடு - இத்தை ப்ரதிபந்தகிக்கிற வுங்களோடே, எங்களிடையில்லை - எங்களுக்கும் ஸம்பந்தமில்லை, ஸ்வாதந்த்ரிய ஸாவதாநம். இடை - ஸம்பந்தம், எனக்கொரு ஸம்பந்தமில்லையென்றபடி. உங்களோடு ஸம்பந்தத்தைவிட்டேனென்கை. ॥எ॥

யான்வளர்த்த - என்னாலேவளர்க்கப்பட்டவையான, ஸீதை தன்வளர்த்த மான்போலே நீங்களும்வளர்த்த ஸம்பந்தத்தாலே எனக்கு பாதகங்களாய்விட்டிகோளென்று கருத்து. யான்வளர்க்கிறவென்னாதே யான்வளர்த்தவென்று ஸித்தாஸம்மோகநிர்த்தேசித்தது இப்போதுங்கள்பக்கலெனக்காஸக்தியற்றது தோற்றுகைக்காக, கிளிகாள் - ஸாகங்காள், பூவைகள்காள் - ஸாரிகைகாள், குயில்காள்மயில்காள் - ஸ்பஷ்டம், உடையநம்என்கிறத்தை தம்முடையவென்று மாறிபவதிப்பது. நம்முடையமாமையும் - ஸ்வாதந்த்ர்யஸாவதாநம் என்னுடையமேனிநிறத்தையுமென்றபடி. சங்கும் - வளைகளையும, நெஞ்சும் - நெஞ்சையும், ஒன்றுமொழியவொட்டாது - ஒன்றுமென்பக்கலவசேஷிக்கவொட்டாதே, கொண்டான் - அபஹரித்தான், தான்வந்துஸம்ஸ்லேஷியாதே விலம்பித்தபஹரித்தானென்றபடி. ஆனாலுமென்று ஒருவசனங்கூட்டிக்கொள்ளுக. இப்படிவிரோதமானப்பேசினே யிருந்தாகிலுமென்றபடி. இதுக்கு நாணியென்கிறத்தோடே அந்வயம். அடையும் - அடையவேண்டுவதான, ப்ராப்யமானவென்றபடி. வைகுந்தமும் - ஸ்ரீவைகுண்டமும், பாற்கடலும் - க்ஷீரஸாகரமும், அஞ்சனவெற்பும் - அஞ்ஜநாசலமும், அவதாரஸ்தலங்களுக்குள்ளே திருமலையும் ப்ராப்யத்தோடொக்கச் சொல்லலாயிருக்கிறதென்று கருத்து. அவை - அந்தத்திவ்யதேசங்கள், ஸ்ரீவைகுண்டமும் க்ஷீராப்தியும் அஞ்ஜநாத்ரியுமாகிற வந்த திவ்யதேசங்களென்று பதார்த்தம். நணிய - கிட்டினவை, அவனைக்

மூ— கடையறப்பாசங்கள்விட்டபின்னையன்றி யவனவைகாண்கொடானே* ॥அ॥
காண்கொடுப்பானல்லனார்க்குந்தன்னைக் கைசெயப்பாலதோர்மாயந்தன்னால்* மாண்குறள்கோலவடிவுகாட்டிமண்ணும்விண்ணுநிறையமலர்ந்த* சேண்சுடர்த்தோள்கள்பலதழைத்த தேவபிராற்கென்னிறைவினொடு*

ஆ—(காண்கொடுப்பானல்லன்) உனக்குத்தன்னைக்காட்டானோவென்னில்; ஸ்வவ்யதிரிக்தவிஷயஸங்கம் விட்டாலல்லதார்க்குந் தன்னைக்காட்டானென்று அவற்றைநோக்கிச்சொல்லி ஸுலபநாயகமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை வ்யாவர்த்திக்கைக்காக நீ அவனைப்பாசைப்பட்டதற்குமுன்பு உன்னுடையவுபகரணங்களை யிழந்தாய்போலே யின்னமுள்ளவற்றையிழவாதே யிருக்கப்பார்க்கிலத்தைவிடு என்றநந்யராயிருப்பார்சொல்ல; அவர்களை நோக்கி ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தியாயிருந்த ஸர்வேஸ்வரனாலுமிப்படி நிர்மிக்கமுடியாதென்னும்படி யாஸ்சர்யமாய் நிரதிசயஸௌந்தர்யவிசிஷ்டமுமாய் ஸர்வவசீகரணமான தன்னுடைய மாண்குறள் கோலவடி

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ— காண்கொடுப்பானல்லனென்கிறவாக்யம் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே ஸாபேக்ஷியன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) நீயத்ருஷ்டாஹிதமேதயன்றோ உனக்குக்காட்டானோவென்றுகருத்து. அந்த ஸாகஸாதிகாதிகளைக்குறித்து என்னுடைய உஜாதிகளையெல்லாமிழந்தேன் இனியென்கொடுக்கேனென்று நாலாம்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை பலமமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (ஸுலபநேத்யாதியால்) வ்யாவர்த்திக்கைக்காகவென்கிறதற்கு அநந்யராயிருப்பார் சொல்லவென்கிறத்தோடே யந்வயம். அநந்யரென்றது - ஸர்வவ்யதிரிக்தரென்றபடி. கீழேஸகிகளுக்குச்சொன்னாள், இங்கே அநந்யருக்குச்சொல்லுகிறாளாகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. தன்னால்கைசெயப்பாலது என்றதையபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனித்யாதியால்) மாயமென்றதையுரைக்கிறார் (ஆஸ்சர்யம, யென்று) ஓரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) மாண்குறளென்கிற

ரா— காணவாசைப்பட்டார்க்கு ஸாதனங்களென்றபடி. ஆறலவற்றையுனக்கவன் காட்டாதொழிவானேனென்னச்சொல்லுகிறாள். கடையற - சேஷமற்றுப்போம்படி, கடை - சேஷம், நிஸ்ஸேஷமாகவென்றதாயிற்று. அதாவது:— வாஸனையுங்கூட நஷ்டமாம்படியென்கை. பாசங்கள் - ஆஸக்திகள், ஸ்வவ்யதிரிக்தவிஷயாஸக்திகளென்றபடி. விட்டபின்னையன்றி - நம்மைவிட்டுப்போனபின்பல்லது, அவன் 'வ்யதிரிக்தஸங்கஸங்கேந ... ஸாமானஜநாதிந:" என்னும்படியான ஸ்வாதந்த்ர்யவிசேஷத்தையுடையவன், அவை - அந்தவிஷயங்களை, காண்கொடான் - காணும்படிபண்ணான், உன் ஸ்வவிசேஷத்தையுடையவன், அவை - அந்தவிஷயங்களை, காண்கொடான் - காணும்படிஸங்கல்பியான், உன் பக்கலெனக்குள்ள ஆஸக்தியாலே அவற்றையெனக்கவன்காட்டுகிறிலன் என்றுகருத்து. உங்கள்பக்கலாஸக்தியைவிட்டேனென்றதாயிற்று. ॥அ॥

ஆர்க்கும் - எத்தனையேனுந்தனக்கபிமதரானார்க்கும், தன்னை - அநந்யப்ரயோஜநருக்கு ஸ்வாநுபவனத்தன்னை, காண்கொடுப்பானல்லன் - அநுபவிக்கக்கொடுக்கும் ஸ்வபாவனல்லன், அவர்களுக்கு விஷயாஸங்கமுண்டாயிருக்கிலென்றுகருத்து. தன்னால் - ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தனான தன்னாலும், கைசெய் - கையாலேசெய்கைக்கு, நிர்மிக்கைக்கென்றபடி. அப்பாலது - அப்பாற்பட்டதான, நிர்மிக்கைக்கு அசக்யமாயிருக்கிலென்றுகருத்து. மாயம் - ஆஸ்சர்யமான, ஓர் - அத்விதீயமான, நிரதிசயஸௌந்தர்யநிதியான வென்றபடி. மாயமல்லாததென்னும்படியானவென்றபடி. மாண் - வாமநவிசேஷமான. மாண் - வாமநகம், குறள் - வாமநன், வாமநரூபமான, மாண்குறள்கோல- வாமநவிசேஷமான ரூபவத்தை, காட்டி- மஹாபலியை வஞ்சிக்கைக்காக அவனுக்கு ப்ரஹ்மசாரிவேஷமானவென்றபடி. வடிவு - ரூபத்தை, காட்டி- மஹாபலியை வஞ்சிக்கைக்காக அவனுக்கு, நிறைய- நிறைக்காட்டி, மண்ணும். ஊர்த்வலோகங்களுமென்றபடி. நிறைய- நிறை பூலோகமும், விண்ணும்- ஆகாசமும், ஊர்த்வலோகங்களுமென்றபடி. இதுதேவபிரானுக்குவிசேஷயும்படி, மலர்ந்த - விஸ்த்ருதனான, த்ரிவிக்ரமவேஷத்தை ஸந்நீவாரதிபோலே வர்த்திக்கிற திருமேனியை ஜம்பீவாரதிபோலே வளர்ந்தருளி உபாவஸித்துதிருமேனியை ஜம்பீவாரதிபோலே ஸ்ஹ்ருதயணம். அபிவ்ருத்தியை வர்ஷயத்தமான மலர்த்தியாலே உபமிசித்துதிருமேனியை, சேண்- உன்னதம், நிர ஸாகாரமாரஸார ஸஹியென்றுவ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக, சேண்சுடர்- தேஜஸ்ஸான தகாந்திபான, சேண்- உன்னதம், நிர திசயஜ்வலமானவென்றபடி. பலதோள்கள்- அநேகபுஜங்கள், தழைத்த- அஸுராதிவேகள்தழைத்தாப்போலே திவ்யஜ்வமானவென்றபடி. பலதோள்கள்- அநேகபுஜங்கள், தழைத்த- மஹாபலிபக்கல்நின்றும் ராஜ்யத்தைமீட்டுக்கொடுத்து தேவர்களுக்குபகாரகனானவனுக்கு, தேவபிரார்க்கு- தேவோபகாரகனானவனுக்கு, மஹாபலிபக்கல்நின்றும் ராஜ்யத்தைமீட்டுக்கொடுத்து தேவர்களுக்குவுபகாரகனுக்கு என்றபடி. என்னிறைவினோடு- என்னுடையவாக்ருதியோடே,

மூ— நாண்கொடுத்தேனினியென்கொடுக்கே னென்னுடைநன்னுதனங்கைமீர்காள்* ॥௯॥

என்னுடைநன்னுதனங் கைமீர்காள்யானினிச்செய்வதென்னென்னெஞ் சென்னை* நின்னிடையேனல்லே னென்றுநீங்கிநேமியுஞ்ச ங்குமிருகைக்கொண்டு* பன்னெடுஞ்சூழ்சுடர்ஞாயிற்றோடுபான்மதியேந்தியோர்

ஆ— வுகாட்டி, ஔதார்யத்தினுடைய ஸௌந்தர்யங்களையு மவஸரித்து நெய்தல்பூ அலர்ந்தாப்போலே ஸர்வதோமுகமாக்கும்படி மலர்ந்ததிருமேனியையும் கற்பகச்சோலைதழைத்தாப்போலே தழைத்த விக்ரம யொஜ்வலமான திருத்தோள்களையு முடையனாயிருந்த தேவபிரான்கென்னிறைவினோடு நாண்கொடுத்தேன் இனி யென்கொடுக்கேன் என்னுடைநன்னுதல் நங்கைமீர்காளென்றுசொல்லுகிறாள். ॥௯॥

(என்னுடை) ஆகிலுமவனையாசைப்படுகை யீடல்லவென்றவர்கள்சொல்ல; நான் தோழிமாரைவிட்டாப்

இ—விடத்தில் ஸம்திதாஸர்வமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்வாதியால்) ஔதார்யகார்யமெனாயிருக்கும் ஸர்வ ஸ்வீகாரணமிறே. வடிவுடையனுமென்னாதே வடிவுகாட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஔதா ர்யத்யாதியால்) நிமிர்ந்தவென்னாதே மலர்ந்தவென்றதால் பாஷ்யாத்ருஶ்யந்தோற்றுகிறதென்று நினைத்த ருளிச்செய்கிறார் (நெய்தலித்யாதியால்) தழைத்தவென்றதால் சோலைபோடுஸாத்ருஶ்யந் தோற்றுகிறதென்றுநி னைத்து உசிதமானசோலையை யருளிச்செய்கிறார் (கற்பகச்சோலையித்யாதியால்) செஞ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விக்ரமயொஜ்வலமானவென்று) ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

லஜ்ஜையையுங்கூடவிழந்தேனென்றபோதே தன்னெஞ்சவன்திருவடிகளிலே ஸக்தமென்னுமிடம் ஸித்த மாயிருக்க யிப்பாட்டிலேயத்தைச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ஆகிலுமித்யா தியால்) சொல்லவென்கிறதற்கு ஔதார்யத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். இப்படி சொன்னவர்களைக்குறித் தென்னெஞ்செனக்கு ஸ்வாதீனமன்றிக்கே போயிற்றென்றுசொல்லுகிறாளாகையாலே யிதுஸங்கதமென்றதா யிற்று. தன்னெஞ்சுதன்னைவிடுகை யஸம்பாவிதமன்றோவென்ன இது ஸம்பாவிதமென்கைக்கு உசிதமாக மான த்ருஷ்டாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நான்தோழிமாரையித்யாதியால்) இவ்வர்த்தமுங்களோடெங்களிடை

பத—நிறைவு- பூர்த்தி, ஸாம்ஸீபமென்றபடி. ஸம்ஸீரஹ்ருதயத்வமென்கை. நாண்- நாணத்தை, லஜ்ஜையையெ ன்றபடி. கொடுத்தேன் - இழந்தேன் அவனையாசைப்பட்டுப்பெறுமைபாலே யிழந்தேனென்றுவட்டார்த்தம். நன்னு தல் - நன்னுதலையுடையவர்களான, நுதல் - லலாடம், சோகமறியாமையாலே காந்திஸ்வரூபமாயிருந்த லலாடங்களையுடையவர்களானவென்றபடி, என்னுடைநங்கைமீர்காள் என்றநயிப்பது. என்னுடையபூர் ணைகாள், நங்கை - பூர்ணை, எனக்குஹிதஞ்சொல்ல ஶக்தைகளாய் விரஹமறியாமையாலே ஸாம்ஸீய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களாலே குறைவற்றவர்களாயிருக்கிற ஸ்த்ரீகாளென்றபடி. இனியென்கொடுக் கேன் - இனியெத்தைக்கொடுக்கப்போகிறேன், எல்லாம்முன்பே யிழந்தபின்பெத்தை இழப்பதென்றபடி. ॥௯॥

என்னெஞ்சு- எனக்கெப்போதும் ஸஹ்யமாயிருந்த வென்னெஞ்சானது, நின்னிடையேனல்லேனென்று- நானுனக்கவகாஶ முடையதல்லேனென்று, இடை- அவகாஶம், இடை யுடையது இடையது. இஶ்வைத் தாலே தன்னைச்சொல்லிக் கொள்ளும்போது இடையேனென்று ரூபமாயிருக்கும். என்பக்கலுனக் கவ காஶமுண்டாம்படி நானுனக்கு காரணமாயிருப்பேனல்லேனென்றென்றபடி. என்னை- தன்னைக்கொண்டு உஜ்ஜீ விக்கவிருக்கிற வென்னை, நீங்கி- விட்டுப்போய், "ஸஹ்ருத்ஸம்ஶயா" என்று போவாரைப்போலே இனிமீழ்க் கவொண்ணாதபடி ஸம்பந்தமறுத்துவிட்டுப் போயென்று வட்டார்த்தம். இதுக்கு அடைந்ததென்கிறதோடே அந்வயம். நேமியும்- சக்ரத்தையும், சங்கும்- ஶங்கத்தையும் இரு கைகொண்டு- இரண்டுகைகளிலும் தரி த்துக்கொண்டு, இதுக்கு வருவதொப்பா னென்கிறதோடே அந்வயம். பல்- பஹுக்களான, அஸங்க்யேயங்க ளான வென்றபடி. நெடும்- தீர்க்கங்களான, திமஹவ்யாபிகளான வென்றபடி. சூழ்- சூழ்ந்தவையான, திஶா க்குகளிலும் வ்யாப்தங்களான வென்றபடி. சுடர்- ப்ரபைகளையுடையவையான, ஞாயிற்றோடு- ஸூர்யனோ டேகூட, ஞாயர்- ஸூர்யன், பான்மதி- பால்போலேயிருக்கிற சந்த்ரனையும், மதி- சந்த்ரன், பால் போலே யவதாதஹ்லாதகத்வாதி குணங்களை யுடையனான சந்த்ரனையுமென்றபடி. ஏந்தி- தரித்துக்கொ ண்டு, இதுக்குவருவதென்கிறதோடே அந்வயம். ஓர்கோல- அத்யாஶ்சர்யமான ஸௌந்தர்யமான, நீல- இந்த்ரநீல

மூ—கோலநீல* நன்னெடுங்குன்றம்வருவதொப்பா னாண்மலர்ப்பாதமடைந்ததுவே* ॥௰॥
பாதமடைவதன்பாசத்தாலேமற்றவன்பாசங்கள்முற்றவிட்டுக்* கோதில்புகழ்க்கண்ணன்றன்னடிமேல்வண்
குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* தீதிலந்தாதியோராயிரத்துள்

ஆ—போலே யென்னெஞ்சென்னை நின்னிடையேனல்லேனென்றுநீங்கி ஸம்ஸாரஸஹாயனாய், நீலமான திருமேனியையுடையனாய், நிரவதிகதீப்தியுக்த திவாகரநிசாகராலங்க்ருத நிரதிசயௌந்நத்ய ரமணீய ஜங்கம நீலஸாநுமத்போலேயிருந்த வவனுடைய நாண்மலர்ப்பாதமடைந்தது, யானினிச்செய்வதென்? என்னுடைநன்னுதல்நங்கைமீர்காளென்கிருள். ॥௰॥

(பாதமடைவதன்) திருவடிகளைச்சேரவேணுமென்னுமாசையாலே தத்வ்யதிரிக்தவிஷயஸங்கத்தை நிஶ்ஶேஷமாகவிட்டு ஸர்வ்வ்யதிரிக்தஸகலவிஷயஸங்க நிவர்த்தகமான கல்யாணகுணங்களையுடையனான கண்ணன்

இ—யில்லையென்று தான்சொன்னப்போலே நின்னிடையேனல்லேனென்று நீங்கியென்று தன்னைக்குறித்துத் தன்னுடை நெஞ்சுசொன்னதாகச் சொல்லுகிறவித்தால் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. நீலநன்னெடுமித்யாதி னொகத நீலகிரிஸ்த்ருஷ்டாந்தத்தாலே கருஷ்ணவிக்ரஹமான வடிவத்தைபுரைக்கிருர் (நீலமானவித்யாதியால்) பன் னெடுஞ்சூழ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (நிரவதிகேத்யாதியால்) நாயிற்றோடுபான்மதி யேந்தியென்கிறத்தையுரைக்கிருர் (திவாகரேத்யாதியால்) ஓர்கோலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (நிரதிசயேத்யாதியால்) நீலநன்னெடுங்குன்றம் வருவதொப்பான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ரமணீயேத்யாதியால்) அதில் ரமணீயஶப்தத்தாலே நன்ஶப்தம்வ்யாக்யாதம். ஜங்கமஶப்தத்தாலே வருவ தென்றதுவ்யாக்யாதம். ॥௰॥

✳நிகமனம்.✳

கோதில்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸர்வ்யதிரிக்தஸகலவிஷய ஸங்கநிவர்த்தகமான

ஶ—வணமான, நல்- நல்லதான, உத்தாநுகூல ஸகலஸ்வீகார நிரதிசய ஸௌந்தர்யமான வென்றபடி, நல் நெடுமென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்ய நகாரோவரே ணகாராதேஶ:. நெடும் உத்துங்கமான, குன்றம்- பர்வதமானது, வருவதொப்பான்- நடந்து வருவதற்கு ஸத்ருஶமானவனுடைய, ஒப்பு- ஸாத்ருஶ்யம், ஒப்புடையவன்- ஒப்பான், நாண்மலர் பாதம்- ஸ்வஷ்டம், அடைந்தது- வந்தித்திலேவண்டுபடிந்தாப்போலே சேர்ந்துவிட்டது. நன்னுதல்- நல்லநுதலை யுடையவர்களான, லகாரஸ்ய ணகாராதேஶ:. நங்கைமீர்- நுதல்- லலாடம். தூர்வமறியாமையாலே யொளியழியாத தேஜஸ்ஸைப்புடையவர்களான வென்றபடி. என்னுடை நங்கைமீர்காள்- என்னுடைய ஸகிமார்காள், நங்கை- ஸகி, எனக்கு ஹிதஞ்சொல்ல ப்ரவ்ருத்தைகளாய் விரஹமறியாமையாலே ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களில் குறைவற்றவர்களாயிருக்கிற ஸகீகாளென்றபடி. யான்- உங்களைப்போலன்றிக்கேயெல்லாத்தையு மிழந்திருக்கிறநான், இனி- நெஞ்சு என்னைத்துறந்துபோனபின்பு, செய்வது- செய்யத்தக்கது, என்- எது, என்னால்செய்யலாவதொன்றுமில்லை யென்றபடி. நெஞ்சுஸ்வாயீநமன்றிக்கே யென்னைவிட்டுப்போனபின்பு நீங்கள் சொன்னஹிதத்தை யென்னால்கேட்கமுடியா தென்று கருத்து. ॥௧௦॥

பாதமடைவதன் பாசத்தாலே- ஶேஷத்வாநுரூபப்ராப்தியிலாஸக்தியாலே, பாசம்- ஆஸக்தி, இதுக்குவிட்டு என்றதோடே அந்வயம். மற்ற- தத்வ்யதிரிக்தங்களான, இதர ப்ராப்யவிஷயங்களான என்றபடி. வன்- த்ருடங்களான, பாசங்கள்- ஆஸக்திகளை, முற்ற- காருத்ஸ்ந்யத்தையும், விட்டு, இதுக்குச்சென்ற வென்கிறதோடே அந்வயம். இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு நிஸ்ஸம்ஶயஸ்வம் ப்ராப்திஸ்வாதந்த்ர்யமென்னுமிடத்தை யிவர்தாமே யருளிச்செய்தாராயிற்று கோதில்-கோதில்லாததான, கோது- அஸாரம், தன்னை யநுஸந்திப்பாருக்கு இதர விஷயஸங்கம் விட்டுப்போம்படி அத்யந்தஸாரமானதென்றபடி. புகழ்- கல்யாணகுணங்களையுடையவனான, கண்ணன்தன்னடிமேல்- க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளின்விஷயமாக, வண்- பரமோதாரனான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன- ஸ்ஷ்டம், தீதில்- தீதில்லாததான, தீது- தோஷம், ஶப்தகுணமொழிய அர்த்தாநுரூபஸ்வாதமாகிற தோஷமில்லாததானதென்றபடி. யதா விஷயாநுரூபஸம்ப்ரதாயா தோஷ நிவர்த்தகமான தென்றபடி. இது பத்துக்கு விஶேஷணம், அந்தாதி- அந்தாதிரூபமான, ஓர்- அத்விதீயமான, ஆயிரத்துள்

மூ—ளிவையுமோர்பத்திசையொடும்வல்லா*ராதுமோர்தீதிலராகியங்குமிங்குமெல்லாமமைவார்கடாமே* ||கக||

ஆ—தன்னடிமேல் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன நிரவத்யமான வித்திருவாய்மொழியைவல்லார் நிரவத்ய ஸந்தோஷவராய் அங்குமிங்குமெல்லாப்படியாலும் ஸம்பூர்ணரென்கிறார். ||கக||

இ—வென்று) தீதில்லனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யமானவென்று) ஆதுமோர்தீதிலராகியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யதையால்) எல்லாமமைவார்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாப்படியாலுமித்யாதியால்) ||கக||

ஶ—ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, ஓர்இவைபத்தும் என்றமைப்பது. அத்விதீயமான விந்தப்பத்துப்பாட்டையும், இசையொடும் - கானத்தோடே, ஸமமாக கானமுண்டாம்படியான ஸங்கீதத்தோடே என்றபடி. வல்லார் - அப்யஸிக்கவல்லவர்கள், ஆதுமோர்தீது - அவித்யாகர்மவாஸநாதிகளிலேதேனுமொருதோஷமும், இலராகி - இல்லாதவர்களாய், ஆதுமென்கிறவிடத்திலே உபயஸம்பந்தமற்றிருக்கச்செய்தே ஸம்ஸாரம் தலைக்கட்டுகைக்காக யிருக்கையாகிற வைஷம்யமுமவர்களுக்கில்லையென்று தோற்றுகிறது. தாமே - தாங்கள்தானே, இவர்களுக்கு ஈஶ்வரவிஷயீகாரத்தையுமபேக்ஷிக்கவேண்டாவென்று கருத்து. இங்குமங்கும் - இஹலோகத்திலும் பரலோகத்திலும், எல்லாமமைவார்கள் - எல்லாம்ஸம்பூர்ணராவார்கள், அமைவு - ஸம்ருத்தி, இஹலோகத்திலே க்ருதக்ருத்யத்வஸம்பாதநஸம்பத்திகளிலும் பரலோகத்திலே ப்ரஹ்மாநந்தகைங்கர்யாதிகளாலும் ஸம்பூர்ணராவர்களென்றபடி. ||சக||

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

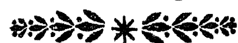
(நங்கள்வரிவளை.)

தார்க்ஷ்யாரூட்யாஸநத்வாத்ஸரஸிஜநயநதயா நீலமேகாக்ருதித்வாத்
ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதத்வாத் தூராபர்யாதயா யோகிபிரபிநிரஜ்ஞேயதோஸ்ய ।
வைஷம்யாத்ஸம்ஸ்ருதேஶ்ச ப்ரதிஷ்டிதஸமாதாநராஜநாத்யாஸ்ரிதஶ்ச
நிஸ்ஸம்பந்தாநுஜந்யாநாம்ஸமாஶ்ரயதநதிப்ரதாநநாயஸ்ஸ்வாமிபி: ||கூ௯||

(தார்க்ஷ்யாரூட்யாஸநத்வாத்) வெங்கட்பறவையின்பாகனெங்கோன் - விரோதிநிரஸநத்திலே உத்யுக்தனான பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடையவனாகையாலும், (ஸரஸிஜநயநதயா) காண்டகுதாமரைக்கண்ணன் - ஸதாதர்ஶநீயமாய் ஸ்வாபாவிகஸௌந்தர்யமான திருக்கண்மலரையுடையனாகையாலும், (நீலமேகாக்ருதித்வாத்) நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்த நீண்டமுகில்வண்ணன் - ஸஜலஜலதம்போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவனாகையாலும், (ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதத்வாத்) வண்குடபால்நின்றமாயக்கூத்தன் - ஆஶ்சர்யங்களான சேஷ்டிதங்களையுடையவனாகையாலும், (தூராபர்யாதயா யோகிபிரபிநிரஜ்ஞேயதோஸ்ய) ஒருவனுக நன்குணர்வார்க்குமுணரலாகா - எத்தனையேனும் அதிஶயிதஜ்ஞாநரான யோகிகளாலும் ப்ரஹ்மாதிகளாலும் இன்னபடியென்றறியவொண்ணாதபடி யிருக்குமவனாகையாலும், (வைஷம்யாத்ஸம்ஸ்ருதேஶ்ச) மலர்க்கண்வளர்கின்றமாலே - ஸம்ஸாரிகளிடத்திலே மிகவும் வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணுகையாலும், (ப்ரதிஷ்டித ஸமாதாநராஜ) காலம்பலசென்றுங்காண்பதாணை - ஆஶ்ரிதர்காணுமிடத்தில் ப்ரதிஸந்திஸந்தியுமவனாகையாலும், (ஆஶ்ரிதஜநாஶ்ரயணாவாக) கடையறப்பாசங்களிட்டு - காண்கொடுப்பானல்லார்க்குந்தன்னை - ஸம்பந்தமாக உபயவிஷயஸம்பந்தத்தைவிடாதே ஸ்வபந்தத்தாலே காணவொண்ணாமிக்குமவர்களுக்கு ஸுலபனாகையாலும் (நிஸ்ஸம்பந்தாநுஜந்யாநாம்ஸமாஶ்ரயத:) என்னெஞ்சென்னை நின்னிடையேனல்லேனென்று நீங்கியிட்டு - உபயவிஷயஸம்பந்தருடைய நெஞ்சு தன்னிடத்திலேசேரும்படி யிருக்குமவனாகையாலும், எம்பெருமான் உபயவிஷயத்தில் பற்றற்றபேர்களுக்கு ஆஶ்ரயணீயனாயிருக்கிறனென்று "நங்கள்வரிவளை" என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வார் நிர்ணயித்தருளினரென்கிறார். ||கூ௯||

ஶ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

எட்டாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

மூ— அங்குமிங்கும்வானவர்தானவர்யாவரு* மெங்குமினையையென்றுன்னையறியகிலாதலற்றி* யங்கஞ்

ஆ— (அங்குமிங்கும்) இப்படிஎம்பெருமானைப்பிரிந்து வ்யஸநப்படுகிற தமக்கொருதுணையின்றியே யிருக்கிறபடியை யருளிச்செய்கிறார். ஸ்வர்க்காதிலோகங்களிலு மிந்தலோகத்திலும் மற்றெங்குமவர்த்திக்கிற தேவதாநவமநுஷ்யாதி ஸமஸ்தாத்மாக்களும் ஸர்வஸமர்த்தனென்றுன்னை யுள்ளபடியறியாதே லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயகனாய், ஸம்ச்லேஷைகதாயாநாய், பரமபுருஷனாயிருந்த உன்னைத்தங்களுக்கு ப்ராப்யமான க்ஷேமதேஶ்யர்

இ— இப்படியவனைக்காணவேணுமென்றுள்ள தம்முடைய அபிநிவேசாதிசயமாகத் தாமவனைக்காணப் பெறாமையாலே அந்தவ்யஸநமின்னம் ஸாந்த்ரமாகாநிருக்கச்செய்தே யிப்போது ஸம்ச்லேஷதசையிற்போலே அங்குமிங்கும் வானவர்தானவரித்யாதியாலே யவனதொலிதவிசேஷமாக ஸர்வஸமாச்ரயணீயனென்றும் அவனையாச்ரயித்து நாம்ஸம்ஸாரக்லேசங்களை நிவர்த்திப்பித்துக்கொண்டோமென்று மவனைக்கொண்டாடுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன ஸமதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தமக்குத்துணையில்லையென்று சொல்லு கையிலே தாத்பர்யமாகையாலே ஸம்மதமென்றதாயிற்று. தாமிப்படி வ்யஸநப்படச்செய்தேயு மவன் வாரா தொழிந்தவாறே ஸமஸ்தஸம்ச்லேஷவிச்லேஷைக ஸாவதாநராயிருப்பார் சிலரோடே யாலாபநம்பண் ணியாகிலும் தரிப்போமென்றுபார்த்து தயாவியரிங்கே தமக்குஸகியாதொழிந்தவாறே மிகவுமார்த்தராயத் தைச்சொல்லி விலாபிக்கிறாரென்றுகருத்து. *

முதற்பாட்டு

இனையையென்றுன்னை யறியகிலாதலற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸமர்த்தனித்யாதியால்) ஸர்வஸமர்த்தனென்றது — நிரதிசயமஹத்வனென்றபடி. லக்ஷ்மீஸம்ருத்திநாயக ஸர்வ வ்யஞ்ஜிதமஹத்தாதிசயத்தாலே ஸர்வத்தவஸ்துத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பரமபுருஷனென்று) இன்ன ப்ரகாரமாகத்துக்கென்று விசேஷியாதே ஸாமாந்யமாணமென்றிருந்தாலும் தேவதாநவஸமஸ்த வ்யாபாரத்தாலே இஸ்ஸூத்ரிங்கே ஸர்வஸம்பந்தமாமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தங்களுக்

ரூ— அங்கும் - அந்தலோகங்களிலும், ஊர்த்வதேசஸ்தங்களான ஸ்வர்க்காதிகளிலுமென்றபடி. இங்கும் — இந்தஸ்ருஷ்டலோகத்திலும், எங்கும் - ஸர்வலோகங்களிலும், இன்னுமுள்ள பாதாளாதிகளிலுமென்றபடி. வானவர் - தேவதைகளும், தானவர் - அஸுரர்களும், யாவரும் — ஸர்வரும், மநுஷ்யாதிகளாக வின்னமுள்ளவேதநரெல்லாருமென்றபடி. இங்கு லோகங்களையெடுத்தது இவர்களெல்லாரும் ஸ்வஸ்வலோகஸ்தாயிகள் ப்ரஸித்தவைபவர்கள் வைசேஷிகளென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் ஒருலோகத்திலும் தமக்குத்துணையில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவுமாம். இங்கு அஸுரரையெடுத்தது பரதேவதாமஹத்வதையறியாமையாலே, அது அநாதிஸித்தமென்று ப்ரஹ்மாதிகளோடு அல்லாதாரோடு வாசியில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. புராணத்திற்சொன்னபடியே ஸத்யகாலமத்திலோ ரயிகாரவிசேஷம்பெற்றவர்களான ப்ரஹ்லாதவிபீஷணாதிகளைப்போலே அஸுரர்களிலேயும் சிலர் ஸாத்விக விஜ்ஞாநம் ஸர்வேச்வரனையாச்ரயித் திருப்பார் ஸம்பாவிதமிறே. உன்னை- லக்ஷ்மீஸம்ருத்திநாயக யோகிகளாலும் ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளாலு மத்யந்தமஹத்வனான உன்னை, இனையையென்று- ஸர்வஸமர்த்தனென்று, நிரதிசயமஹத்வனென்று என்றபடி. இனையான்- ஸர்வஸமர்த்தன், எதிரே யிருக்கிறவனைச் சொல்லும்போது இனையையென்று ரூபமாயிருக்கும். அறியகிலாது- அறியமாட்டாதே, அலற்றி- ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வாதிகளைச்சொல்லிக் கூப்பிட்டு, மஹத்வதாவபோதகங்களான ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்யாதிகளைச்சொல்லி யநுபவிக்கவறியாதே ரக்ஷகத்வாவபோதகங்களான ஸர்வஜ்ஞத்வாதிமாத்ரத்தை யலற்றி என்றபடி. இதுக்கு என்பாரென்கிறத்தோடே அந்வயம். பூமகள்- பூவுக்குத்தில்பெண், பூவில்வாஸம்வடிவு கொண்டாப்போலே வஸ்வாஸியாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருமென்றபடி. மண்மகள்- மண்ணில்பெண், பூமிக்கதிஷ்டாத்ரியாய் க்ஷமைவைபவத்யான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுமென்றபடி. ஆய்மகள்- கோபகுமாரியும். ஆயர்- கோவர், அநாதவஸௌந்தர்ய ஸௌசீல்யங்களையுடையவளான நீளையுமென்றபடி. அங்கஞ்சேரும்- திருமேனியைச்

மூ— சேரும்பூமகண்மண்மகளாய்மகள்* சங்குசக்கரக்கையவனென்பர்சரணமே* ||க||
சரணமாகியநான்மறைநூல்களுஞ்சாராதே*

ஆ—த்துக்குபாயமென்பர் ஆதலாலெனக்கவர் துணையல்லரென்கிறார். ||க||

(சரணமாகிய) இப்படி ஸம்பந்திகள் துணையல்லரென்றருளிச்செய்து கைவல்யார்த்திகளுந் தனக்குத்துணையல்லரென்றருளிச்செய்தார். ஸம்பந்திகளாய வியாபக மந்த்ரங்களைவிட்டு மோக்ஷாவ யவியாபகமந்த்ரத்தை யவலம்பித்த நாமும் ஸ்வாத்மாநுபவபராயண ரல்லோமென்றும், ஸம்வ ஷஸமாநாஜன வாமோபாஸ்ஷிகளை ஸாதநாஸ்பமாக வநுஸந்தித்து ஐச்வர்யபஜபத்தைப்பண்ணி ஸம ஸாரநிவ்ருத்திமாத்ரத்தை ப்ராப்யமாகப்பற்றினேமித்தனையிறே, அவன்திருவடிகளை ப்ராப்யமாகப்பற்றிற்

இ—கித்யாதியால்) பாட்டுக்கு ஹ்ருதயமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ஆதலாலென்றது- இப்படி ப்ரயோஜநாந்தரபரராகையாலே ஸம்பந்தஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷைக ஸுகதுக்கரல்லாமையாலென்றபடி. ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ஸம்பந்திகளாயிருக்கிற விவரிப்பாட்டிலே எம்பெருமானையாச்ரயித்து ஐச்வர்யமோக்ஷார்த்தமான கைவல்யத்தைப்பெற்றோமென்று சொல்லுகை யஸம்ருதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸம்பந்திகளை யநுவதித்தது த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். தமக்குத் துணையில்லையென்று சொல்லுகிற ப்ரகரணஸங்கதார்த்தமாகவுமாம். ப்ராக்ருதஸம்பந்திகளுக்குத் துணையல்லாரகில் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபாத்மாநுபவஸக்தர் துணையாகலாமேயென்ன ஸாதோபாஸ்ஷிகாரணாரவிந்த ஸாம்யஸிதர ல்லாமையாலே ஸம்பந்திகளைப்போலே யவர்களுமெனக்குத் துணையல்லரென்கிறாரென்றுகருத்து. ப்ரயோஜநாந்தரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்தேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்தில ஸாரஸ்ய ஸாமர்த்தயருளிச்செய்கிறார் (மோக்ஷேத்யாதியால்) மோக்ஷஸப்தமானமாய் கைவல்யபரம். நாமுமென் றவிடத்தில் உம்மையும் அவன்திருவடிகளை ப்ராப்யமாகப்பற்றாமையாலே கீழ்ச்சொன்னஸம்பந்திகளோடே இக்கைவல்யார்த்திகளை ஸமுச்சயிக்கிறது. ஸ்வரூபஞ்சொல்லுகிற உத்தரார்த்தத்தி லர்த்தவிசேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாத்மேத்யாதியால்) ஆழியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுநினை த்தருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வேத்யாதியால்) ஈசர்க்காளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸா ஷேத்யாதியால்) காணப்பல்படையித்யாதியான விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐச்வ ர்யேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) இங்கு ஸம்ஸா ரஸப்தம் ஐச்வர்யாதிபரம். இதுக்கு ஹ்ருதயமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்)

ஸ—சேரும்படி யிருக்கிறவனை, ஸௌந்தர்யாதிகளிலே யகப்பட்டுப்பிரியமாட்டாமல் தன் திருமேனியோடே நித்யஸம்ஸ்லேஷிகளாம்படி யிருக்கிறவனை என்றபடி. "ஒண்டொடியாள் திருமகளும்நீயு" மென்கிற கணக் கிலே ஐச்வர்ய வைதக்ஷ்யவஹமான வித்திவ்யமஹிஷிகளுடைய சேர்த்தியைக்கண்டால் "வடிவாய் நின் வலமார்பினில் வாழ்கின்றமங்கையும் பல்லாண்டே" என்று மங்களாசாஸநம்பண்ணி யநுபவிக்க வறியகிலர். இவர்கள் தங்களுடைய க்ஷுத்ரப்ரயோஜந ஸாதநத்துக்கு ஸாக்ஷிகாரமாக நினைக்கிறார்கள். இவர்களை த்துணை ஸாம்யஸீநரோ என்றுகருத்து. சங்கு சக்கரக்கையவன் - ஸம்வ வஸ்வாணியானவன், கையுந் திருவாழி யுமான வழகைக்கண்டால் பரவசராய் "வடிவார் சோதிவலத்துறையுஞ்சுடராழியும்பல்லாண்டே" என்று மங்களா சாஸநம் பண்ணியநுபவிக்க வறியகிலர், தங்களுடைய க்ஷேமஸித்த்யர்த்தவிரோதிகளை சேதிக்கைக்குஉப காரணமுடையவனென்று அநுஸந்திக்கிறார்கள். இதென்ன தௌர்பாக்யமென்றுகருத்து. சரணமென்பர்-உபா யமென்ற நுஸந்திப்பாநிற்பர். அவனை நிரதிசயபுருஷார்த்தமென் றநுபவியாதே ஸாதிக்க க்ஷுத்ரபு ருஷார்த்த ஸாதநமென்றத்யவஸிப்பாரென்றபடி. ஆகையாலெனக் கவர்கள் துணையல்லரென்று கருத்து. ||க||

சரணமாகிய - உபாயமான, ஸம்ஸாரபய ஜ்ஞாநஸாதநமானவென்றபடி. நான்மறைநூல்களும் நாலுவேதங்களாகிற சாஸ்த்ரங்களையும், மறை - வேதம், நூல் - சாஸ்த்ரம், தத்ஸங்க்ருஹீத ஸ்ம்ருதி பாதகஸாமங்களையுமென்றபடி. சாராதே - ஆச்ரயியாதே, இதுக்கு ஆராய்மாய்த்தோமென்கிற விரண்டிடத் திலுமந்வயம். யஷா நூல்களுமென்கிறவிடத்தி லப்யர்த்தத்தை சாராதேயென்கிறவிடத்திலே கூட்டிப்பது

மூ— மரணந்தோற்றம்வான்பிணிமூப்பென்றிவைமாய்த்தோம்* கரணப்பல்படைபற்றறவோடுங்கனலாழி* ||௨||
அரணத்திண்படையேந்தியவீசற்காளாயே*
ஆளுமாளாராழியுஞ்சங்குஞ்சுமப்பார்

ஆ— றிலோமிறே. ஆதலால் நீங்களுமெனக்குத் துணையல்லீரென்கிறார். மேமாடவர்களுக்குண்டான வைஷ்ணவ
ய—ஸ்வெராக்ஷ்ய ப்ரபாவத்தாலே ஐகைவங்தியங்களை ஸஸங்— தாலே வ்யவஸ்யிக்கிறார். ||௨||
(ஆளுமாளார்) தன்தனிமையினுடைய ஸம்பந்தத்தாலே ஈவன்தனிமையைநினைத்து அவன்தனிமைக்கு

இ—மாய்த்தீரென்னவேண்டியிருக்க மாய்த்தோமென் தம்மையுமவர்களைக் கூட்டிச்சொல்லுவானேனென்ன வ
ருளிச்செய்கிறார் (தம்மோடி க்ருஷியால்) பா ஸம்பந்தமில்லையாகிலும் மாய்த்தோமென்கிற உக்தவ்யாபா
ஷணலே ஸஸம்பந்தவ்யவஷ்ம மக ம்மென்றுகருத்து. வைஷ்ணவஸ்வெராக்ஷ்ய ப்ரபாவத்தாலே தா
மூமவர்களோடுன்பட்டுநின்று மைக்கூட்டி வ்யவஸ்யிக்கிறாரென்றபடி. ||௨||

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

தமக்குத் துணையில்லையென்று விஷவிக்கிறவிவர் அத்தைவிட்டு இப்பாட்டிலே அவன்வைஷ்ணவகியாப் ஸஹ
ரிக்கிறன்றநாஸாயிக்கை ஸம்பந்தமன்றோவென்ன வகதிப்பிக்கிறார் (தன்தனிமை க்ருஷியால்)

ஈ—சாராதேயும் - ஆஶ்ரயியாதிருந்தும், இதுக்கு மாய்த்தோமென்கிறத்தோடே அந்வயம். கா்த்ருகர்த்தவ்யாதிக
ஸாஸங்களை ஸஹாபேக்ஷியாதேயிருந்தும் ஜராமரணாதிகளைப் போக்கினோமித்தனையொழிய வவனைஸஹாயமாகப்
பற்றிலோமென்றிப்படி வைஷ்ணவஸ்வெராக்ஷ்ய மவர்கள்தமக்குத்துணையாகைக்கு ஸாதகமன்றென் றிவ்வ
வ்யவஸ்தத்தாலே ஜ்யோதிதமாம், கரணப்பல்படை - உபகரணஸஸங்கமானது, படை - ஸேனை, பல்ப
டை - மஹாஸேனை, இஸ்ஸூபமிங்கே ஸங்கஹவாம், பற்றற - ஸம்பந்தமில்லாமல், பற்று - ஸம்பந்தம், அறஎன்
றுகிறயாவிஶேஷணம், ப்ராக்ருதவிஷயஸம்பந்தமில்லாமல் என்றபடி. ஓடுங்கனல் - ஓடும்படி ஜ்வலியாநின்ற, கன
லுகை - ஜ்வலிக்கை, ஆஶ்ரிதருடையகரணக்ராமம் நிவ்ருத்தவிஷயஸம்பந்தமாய் நடக்கும்படி ஜ்வலியாநின்றவென்
று வ்யாக்யானம். இத்தாலிவர்களவனை யாஶ்ரயிப்பது ஐந்த்ரியஜயார்த்தமென்று ஸூசிதம். ஆழி - வக்ர
மாகிற, இதுக்குப்படையோடேயந்வயம். அரணம் - ஆஶ்ரிதர்க்குஅரணான, ரக்ஷகமானவென்றபடி. அரண்-
ஶ்ரீதஸாவகாஶப்ரவேக்ஷாஸாதநம், இதுக்குஅரணமென்று சுகாராஸமேயும் ப்ரயோகமுண்டு. யதா, அர
ண்அத்திண்படையென்று வடிவெழும், அஎன்றுஸ்வாவிஸவாம், அரணுப்ஸ்வவிஸமானஎன்றபடி. திண்- த்ரு
ஷமான, ஶத்ருநிரஸநஸமர்த்தமான என்றபடி. படை - ஆயுதத்தை, ஏந்திய - தரித்தவரான, ஈசர்க்கு-
ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, ஸ்ரீஜாயாம்பை ஸர்வாவதம். ஆளாய் - தாஸபூதராய், "ஜராமரணமோக்ஷாயமாமாஶ்ரி
த்ய யதந்தி ய" என்கிறகட்டளையாலே யவனையுபாஸித்துஎன்றபடி. மரணம் - ஸூக்ஷ்மஶரீரவியோகம்,
ஸ்தூலஶரீரவியோகமாத்ரமல்லாத உபமஶஸ்ஸம்பந்தமொழிக்கையாலே ஜகைஸூத்திலே ஸ்தூலஶரீரநாவ்ரு
த்தியுண்டென்று ஸூசிதம் தோற்றம் - ப்ராக்பவம், ஜநநமென்றபடி. வான்பிணி - மஹாவ்யாதி,
வான் - மஹத், பிணி - வ்யாதி, நிவர்த்யிதாபத்ரயங்களான வ்யாதிகளென்றபடி. மூப்பு - ஜரை, என்றி
வை - என்கிறவிதுகளை, மாய்த்தோம் - நஶிப்பித்தோம், வைஷ்ணவஸ்வெராக்ஷ்யத்தாலே வந்த உறவாலே
யவர்கள்செய்ததைத்தாம் செய்ததாகவத்யவஸித்து மாய்த்தோமென்று உத்தமபுருஷனாலே நிர்தேஶிக்கி
றார். ஜராமரணாதிநாஶம் ஸித்தாந்தமாகையாலே ஸூசிதமிதம், இவ்வளவே உபாயமாகப்பற்றி
னோமித்தனையொழிய அவனைஸஹாயமாகப்பற்றிலோமாகையாலேநீங்களுமெனக்குத்துணையன்றென்றதாயிற்று.

ஆளுமாளார் - ஆளையுமாளுகிறாரில்லை, ஆள் - ஆளப்படுமவன், தாஸனென்றபடி. தாஸராயிருக்கிறவரை
யும் ஏவிக்கொள்ளுகிறாரில்லையென்றபடி. இளையபெருமாள் "அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்று கிங்கரரவிர
ராயிருக்கச்செய்தேயும், ராஜ்யபரிபாலநார்த்தமாகவாதல் வாஸாதிநிவாஸநார்த்தமாகவாதல் எழுந்தருளும்
போது அவரையேவித் துணையாக்கிக்கொள்ளுகிறாரில்லையென்கை. தாஸர்களாய் நிவ்ருத்தரான பரதஸுர்
க்கு ஸாவதாநமான ஸம்ஹாரணத்திலே இப்படி தனியேயெழுந்தருளுவதே, ஐயோ! அப்போதைக்குநா
ன் துணையாகவுதவப்பெற்றிலேனே, அவனுடைய வித்தனிமையையறிந்த நானினியெங்ஙனே யாறியிருப்பேனெ
ன்றுகருத்து. ஆழியும்சங்கும் - ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தையும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், சுமப்பார் - சுமக்கிறவர்

மூ— தாம்* வாளும்வில்லுங்கொண்டுபின்செல்வார்மற்றில்லைத்* தாளுந்தோளுங்கைகளையாரத்தொழக் காணேன்*

ஆ— தவப்பேற்றிலேனென்று சொல்லிக்கொண்டு தம்முடைய தனிமையைச்சொல்லுகிறார். ஶ்ரீவநவாஸ ஸமயமாகவாதல் ஸ்வர்க்காரோஹண ஸமயமாகவாதல் எழுந்தருளும்போது துணையின்றியே தன்னுடைய ஶங்கசக்ராதிதிவ்யாயுதங்களைத் தானே சுமந்துகொண்டு போகாநிற்கும், வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின் செல்வார்மற்றில்லை, தானெழுந்தருளும்போது தன்னுடைய திவ்யாயுதங்களைச்சுமந்துகொண்டு அவன்திருவடி

இ— தனிமை-ஏகாகித்வம், இப்படிநான் ஏகாகியானேனென்று விஷாதித்தவிவர் ப்ரதிஶுஶ்ரூஷத்தால் தனக்குத் தனிமையில்லாமையாலே இறையவனென்னை யிப்படிஸம்ஶ்லேஷித்தானென்று விசாரித்துப்பார்த்தவிடத்தில் சில தஶைகளிலே தனிமையுள்ளதாகத்தோற்றி யிப்படிஸம்பாஷணமாக அவனுடையதனிமையைக்கண்டு மிகவும் ஸம்விக்நராய் அவன்தனிமைக்கு நானுதவப்பெற்றிலேனென்று விஷாதித்துப்படி இம்பாவத்தாலும் தமக் குள்ளதனிமையைச்சொல்லி விஷாதிக்கிறாராகையாலே ஸங்கதமென்றபடி. இத்தால் திருவாய்மொழியிலே ஸவிஶேஷைகாகித்வமென்கிற ஸமயக்ரமணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. இந்தவஸ்தும் ஸூசிதவ ரம். இளையபெருமாள்முதலானோர் உளராயிருக்க ஆளுமாளாரென்னக்கூடுமோவென்ன அதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீவநவாஸாதியால்) எழுந்தருளும்போதுஎன்கிறதற்குத் துணையின்றியேயென்கிற விஶே ஷணவிலேயந்வயம். மேலேகந்வயமில்லை. ராமாவதாரத்திலே ஶங்கசக்ராதிகளில்லையிறே. ஶ்ரீவநவாஸாதிய மெழுந்தருளும்போது துணையின்றியேநிற்கும். க்ருஷ்ணாவதாராதிதஶைகளிலே ஶங்கசக்ராதிகளைத் தா னேசுமந்துகொண்டுபோகாநிற்குமென்று வாக்யார்த்தம். யத்வா, துணையின்றியேயென்கிறதற்கு போ காநிற்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். தானேசுமந்துகொண்டு என்கிறத்தோடே அந்வயமில்லை. ததாச ஶ்ரீவ நவாஸாதிதஶைமயிலே துணையின்றியேயும் க்ருஷ்ணாவதாராதிதஶைகளிலே ஶங்கசக்ராதிகளைத் தானே சுமந்தும் போகாநிற்குமென்றதாயிற்று. யத்வா, ராமஸம்ஹிதையில் பிம்பப்ரதிபிம்ப ப்ரகாரணத்திலே “த்ரிஸம்ஸ்தானஜாதம் ஶ்ராவணாதிஸித்திநம் । ஸ்ரீவத்ஸாங்கம் ப்ரஸன்னாஸ்யம் பாராவதஸஹோதரம் ॥ உபேந்த்ரமுபாஸ்தம் ஸாத்த்வஸம்பந்நம் । சதுர்புஜம் ஶ்ரீதத்தாஸ்தம் ஶாரங்கஹஸ்தந்தசக்ரிணம் । சராஸ்தனா ஸஹஸ்ராஸ்ர ஶங்கசக்ரதராயுதம்” என்றுசொல்லுகையாலே ஒருகல்பவிஶேஷத்திலே ராமனுக்கும் சதுர்புஜத்வமுண்டென்றுகருத்தாலே யிப்பாட்டிலே யருளிச்செய்ததாகவுமாம். சுமப்பார்தாம் பின்செல் வார்மற்றில்லை யெனகிறவிடத்திலே ப்ரதிக்கிறஶப்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தாமெழுந்தருளும்போதித்யா தியால்) அதாவது:— ராமஜாதிகளாஸநமன்றிக்கே “பத்பாதம்பராதிம” மென்னும்படி ஸம்ஸாரபீதாஸ்ர மாய் நடந்தெழுந்தருளுமபோது என்கை. நாடுவனென்று ஸாமான்யநசொல்லாதே ஞாலத்தேநாடுவனென் றுசொன்னத்தால் காதாரப்யமத விராஜமீஸாக்ஷ்யம்தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார்

ஸ— தாம் “ஸ்பர்ஶாயோகம் நேராஶ்ரிதாநி” என்னும்படி அதிஸௌகுமார்யரானதாமே “திவ்யாஸ்த்ரவ்ருஷ்டிசுவதா ஸஹஜ” மென்கிறபடியே ஸுஹார்த்தமான திவ்யாயுதங்கள் மலையெடுத்தாப்போலே சுமையாய்த்தோற்றுகிறது அவனுடைய ஸௌகுமார்யத்தையே யநுஸந்திக்கிறவிவருக்கு எப்போதும் கைகழலாநேமியானன்றோ, அத்தைமற்றொருவர் தொடக்கூடுமோவென்ன, இவற்றையாகிலும் ஒருவர்சுமக்கலாகாதோ வென்கிறார்மேல். வாளும் - கட்கத்தையும், வில்லும் - தநுஸ்ஸையும், கொண்டு - சுமந்துக்கொண்டு, பின்செல்வார் - “ஆத்ததந்வாநாஷாணிரக்ஷணாநுஜகாம ஹ” என்கிறகணக்கிலே பின்னேபோவார், மற்றில்லை - வேறொருவருமில்லை, தாமேஇவற்றையும் சுமந்துக்கொண்டுபோகாநிற்பரென்றபடி. தாளும் - திருவடிகளையும், தோளும் - புஜங்களையும், இதுக்குக்காணென்கிறத்தோடே அந்வயம், கைகளையார - என்னுடையகைகள் த்ருப்தங்களாம்படி, கைகளையென்கிறவிடத்திலே ஐகாரமவ்யயமாய் வாக்யாலங்காரமாயிருக்கிறது. ஆருகை- த்ருப்தமாகை, அவனைப்பிரிந்துவிடாய்த்திருக்கிற வென்கைகள் விடாயெல்லாந்தீரும்படியென்கை. தொழ - ஸேவிக்கைக்கு, காணேன் - என்கண்ணாலே காணப்பெறுகிறிலேன், அந்த வாளையும்வில்லையும் நான்சுமந்து கொண்டு “பத்பாதம்பராதிநம்” என்னும்படி சஞ்சரணீய ப்ரதேஶஸாமான்யமாகளான திருவடிகளையும் “ஶோபாபாஹுஸ்ஸம்ஶ்ரிதா” என்னும்படி ஆஶ்ரிதர்க்கவலம்பனங்களாய் ஸவிலாஸங்களாய் நடை

மூ— ஞானானாநாடுவனடியேன்ஞாலத்தே* ॥௩॥

ஞாலம்போனகம்பற்றி யோர்முற்றாவுருவாகி* யாலம்பேரிலை யன்னவசஞ்செய்யுமம்மானே* காலம்போவ

ஆ— களையும் திருததோள்களையும என்னுடைய கைகளினுடையவிடாய்தீரும்படி தொழக்காணப்பெறுகிறிலேன், "காஞ்சநாபாங்கீம்" என்றபிராட்டியைப்போலே அவனைக் காணவேணுமென்றாசைப்பட்டு நாளும்நாளுமிந்த ஶோகமாகிறகாட்டிலே தனியேகிடந்து கூப்பிடாநின்றேனென்கிறார், ॥௩॥

(ஞாலம்) ஓர்முற்றாவுருவாய் அந்தப்பிள்ளைத்தனத்தாலே ஸகலலோகங்களையுமமுதுசெய்து பெரியவெள்ளத்திலே சிறியதோராலிலையிலே யஶோதைப்பிராட்டியைப்போலே அவனைக்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டிருப்பாளொரு தாயாருமின்றியே தனியே கண்வளர்ந்தருளுகிற உபாயில் துணையாயிருக்கப்பெறாமை

இ—(காஞ்சநாபாங்கீ) என்றபிராட்டியைப்போலேஎன்றது- சொல்லப்பட்டபிராட்டியைப்போலேயென்றபடி.॥

✻ நாலாம்பாட்டு. ✻

ஞாலம்போனகம்பற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தப்பிள்ளைபித்யாதியால்) பிள்ளைத்தனம்- பாலத்வம், பாலனானதுதனக்கு ஸாத்யாஸாத்யங்களை நிரூபிக்கவறியாதே தன்னெதிரேகிடந்ததெல்லாவற்றையும் விழுங்கிவைக்குமிறே! இதீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவெள்ளத்திலேயித்யாதி பெறாமையாலுமென்னுமளவாலே) அதில் யஶோதையித்யாதி ஸமுச்சயம், இத்

ய—யிலேவீசுகிற திருத்தோள்களையும் வணங்கி ஸேவித்துக்கொண்டு பின்செல்லவேணுமென்று நினைத்தால் அவற்றைக்காணப்பெறுகிறிலேனென்றுகருத்து. அடியேன் - ஶேஷபூதமான நான், நாளும் நாளும் - தினம்தினமும், ஞாலத்தே - ஸம்ஸாரத்திலே, இந்த ஸம்ஸாரகாந்தாரத்திலேஎன்றபடி. நாடுவன் - தேடாநிற்பன். ॥௩॥

ஓர்- அத்விதீயமான, முற்றா- முற்றாததான, பால்யமான என்றபடி. உருவாய்- ரூபத்தை யுடையவனாய், இவ்வளவென்று நிரூபிக்கவொண்ணாதபடி அத்யந்தபால்யமுடைத்தான திவ்யரூபத்தை யுடையவனாயென்றபடி. ப்ரபஞ்சத்தைக் காத்து அநேககோடி ஸர்வாதாரமான ஜ்யோதிர்ஜாலத்திலே அதிபாலகனாய்க்கொண்டு நீ கிடந்தமையை நினைத்தால் நானெங்ஙனே பொறுத்திருக்கும்படி யென்று கருத்து. அவனுடைய ஸௌகுமார்யம்போது இவருக்குத் தோற்றுகிறதில்லை, அந்த நிரதிஶய ஸௌகுமார்யமேயாயிற்று இவர் நெஞ்சிலேயுரைப்பது, அத்தாலே இப்படியஞ்சுகிறார். ஞாலம்போனகம்பற்றி- ஜகத்தை போஜநமாக ஸ்வீகரித்து, போனகம்- போஜநம், கீழ்ச்சொன்னவிவ்வளவேயோவெனக்கு ஸம்பந்தம், என்னையும் ஸாத்யமென்னும்படி அத்யந்தபாலத்தை யுடையவனான நீ அந்த ஔதார்யத்தாலேயிது ஸாத்யமாதென்றறியாதே ஜகத்ப்ரபஞ்சமெல்லாமெடுத்து விழுங்கிவைத்தாய், உனக்கென்ன தீங்குவருகிறதோவென்று மிகவுமஞ்சாநின்றேனென்றுகருத்து. இத்தனையுமானாலுமொரு தொட்டிலிலேதான் கிடக்கப் பற்றாதோவென்கிறார் மேல், ஆலம்பேரிலை- ஆலமரத்தினுடைய பேர் ஶாகைமானவிலையிலே, இலையென்று பேர்மாத்ரமாயிருக்கிறதத்தனையல்லது ஸாக்ஷாத் இலை யன்றென்றபடி. இலை என்று சொல்லப்போராதபடி அத்யந்தமான ஸூக்ஷ்மத்திலே என்கை. "வடபத்ரஸ்ய பாலஸ்ய ஶயாநஸ்ய" என்னக்கடவதிறே! ஒருதொட்டில்தானில்லையாயிற்று, இவ்வாலிலையு மித்தனை சிறியதாகவேணுமோ என்வாறிறெரிகைக்கு என்றுகருத்து. அன்னவசம் செய்யும்- உதவஸதந்திரமாய் நிற்குமவனான, அன்னவசஞ்செய்கையாவது:— ஸூக்ஷ்மமான ஸஞ்சாரம்படி படுக்கையிலே இடமும் வலமுமாக மாறிமாறிப் புரளுகை. ஔதார்யத்தாலே அதிவனுஶேஷதநுப் யஶோதைப்பிராட்டி யிட்ட தொட்டிலிலே செய்யும் சேஷ்டையெல்லாமிதிலே செய்யுமவனானவென்றபடி. கீழ் ப்ரளயார்ணவமாய் அதின்மேல் ஒரு தொட்டிலுமின்றியே ஆலிலையுமித்தனை சிறியதானால் அதிஸௌகுமார்யமான நீ அதில்கிடந்த விடத்திலேயாகிலும் கிடக்கலாகாதோ! இங்ஙனே துருதுருகையாகப்படவேணுமோபிரானே, ஐயோ! இந்த ப்ரளயத்துக்கு நானென்னசெய்வேனென்று ஶோகபயாகுலராய் விலபிக்கிறார். அம்மானே- எனக்குஸ்வாமியாயிருக்கிறவனே, நான் ஸகலப்ரகாரத்தாலும் கிம்கரிக்க

மூ—தோர்காரிருளூழியொத்துளதாலுன்* கோலங்காரெழில்காணலுற்றாழுங்கொடியேற்கே* ॥௪॥

கொடியார்மாடக்கோளூரகத்தும்புளிங்குடியும்* மடியாதின்னேநீதுயில்மேவிமகிழ்ந்ததுதான்* அடியாரல்லல்
தவிர்த்தவசைவோவன்றேலிப்* படிதானீண்டுதாவியவசைவோபணியாயே* ॥ரு॥

ஆ—யாலும் உன்வடிவழகைக்காண வாசைப்பட்டுப்பெறாமையாலும் அஸஹ்யமான துக்கானுபவத்திலே நிமக்நனாய்க்கிடக்கிற வெனக்கொருக்ஷணமானது கல்பகாலஸமமான ராத்ரியாமமாய்ச்செல்லுகிறதென்கிறார். ॥௪॥

(கொடியார்) அந்தவிழவுதீரவேணுமென்று ஆச்ரிதர்க்கு ஸ்வதர்சநம்பண்ணுவிக்கைக்குக் கொடிகட்டிக் கொண்டிருக்கிற திருக்கோளூரிலுந் திருப்புளிங்குடியிலும் போய்ப்புக்கவிடத்திலே தம்மைத்திருக்கண்ணாலேபார்த்தருளுதல், ஒருவார்த்தையருளிச்செய்தல், ஒருதிவ்யசேஷ்டிதத்தைப்பண்ணுதல் செய்தருளாதே யொருபடியே கண்வளரக்கண்டவாறே நீயொருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகிறது ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநஜநித

இ—தாலவனுக்குக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன தனிமையைக்காட்டில் அதிகமான தனிமையைநினைத்து விஷாதிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதையாயிற்று. கோலங்காரெழில்காணலுற்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்வடிவித்யாதியால்) ஆழுங்கொடியேற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸஹ்யமான வித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதியால்) ராத்ரியாமமாயென்றது- திவாவின்றியே கேவலராத்ரிரூபமான யாமமாயென்றபடி. ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

அவனுடையதனிமையைநினைத்து விஷாதிக்கிற விப்ரகாரணத்திலே அநந்தரூபஜநஸாத்ருச்யமான திருக்கோளூர்முதலான திவ்யதேசங்களிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை யநுஸந்திக்கை யஸஹ்யமன்றோவென்றவலம்பிக்கிறார் (அந்தவிழவுதீரவித்யாதியால்) இங்குஇழவானது தாமவனுக்குத் துணையாயிராமையாலும் அவனழகைக்காணப்பெறாமையாலுமுண்டான தம்முடையதுக்கம், தீரவேணுமென்றுஎன்கிறதற்கு புக்கவிடத்திலேயென்கிறத்தோடே யந்வயம். த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயொருபடியே

ரூ—வேண்டும்படி ஸ்வாதீநமாயிருக்கிற உனக்கித்தசையிலே துணையாயிருக்கப் பெற்றிலேனென்றுகருத்து. காரெழில்- நீலகாந்தியையுடைத்தான, எழில்- காந்தி, நின்கோலம்- உன்னுடைய வழகிய விக்ரஹத்தை, காணல்- காண்கையை, உற்று- ஸம்பந்தித்து, ஆசைப்பட்டு என்றபடி. ஆழும்- ஆழாநிற்கிற, துக்கஸாகரத்திலே மக்நனாகிற்கிறவென்றபடி. கொடியேற்கு- மஹாபாபியானவெனக்கு, அதீதமான ஸுகங்களை நினைத்துப் போதுபோக்கின ஸமயத்துக்கொரு வழியும் காணாதே இது நித்யமாக வர்த்திக்கும்படியான மஹாபாபத்தைப் பண்ணின வெனக்கு என்றபடி. காலம்போவது- ஒருக்ஷணம்போகிறது. ஒருக்ஷணம் போய் த்விதீயக்ஷணம் வருகிற ஸமயமோவென்றபடி. ஓர்- அத்விதீயமான, காரிருளூழி- மஹாந்தகாரமயமான கல்பத்துக்கு, ஊழி- கல்பம், ஒத்து- ஸத்ருசமாய், உளது- இராநிற்கிறது. ॥௪॥

கொடியார்மாட- த்வஜநிகரவிசிஷ்டமஹாப்ராகாரமயமான, கொடி- த்வஜம், மாடம்- ப்ராகாரம், கோளூரகத்தும்- திருக்கோளூர்க்குள்ளேயும், அகம்- உள்ளு, புளிங்குடியும்- திருப்புளிங்குடியிலும், இதுக்குத்துயில்மேவிஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். பலவிடங்களிலேகண்வளருகை ச்ரமாதிக்யத்தாலே யன்றோவென்று கருத்து. மடியாது- திரும்பாதே, இடம்வலமாக வளியாதேயென்றபடி. இன்னே- இப்படியே, ஸர்வகாலமும் ஏகரூபமாயேயென்றபடி. துயில்மேவி- நித்ரையையாச்ரயித்து, துயில்- நித்ரை, நீமகிழ்ந்தது தான்- அதிஸுகாரனான நீயுகந்திருக்கிறது, கண்வளரக்கண்வளர மிகுத்துவருகிற திருமுகத்திலொளியாலே கண்வளர்த்தியிலுகப்புத் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. இதற்கு அசைவோஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். தானென்றது வாக்யாலங்காரம். அடியாரல்லல்- ஆச்ரிதருடைய துக்கங்களை, தவிர்த்தவசைவோ- போக்கின ச்ரமமோ, அசைவு- ச்ரமம், ராவணாதிவிரோதிகளான தேவரிஷிவிஸ்மயாதிகளுக்காக ராவணாதிகளுடனே மஹாஸங்க்ராமங்களைப்பண்ணி அந்த தேவாதிகளுடைய துக்கங்களைப்போக்கின ச்ரமமோஎன்றபடி. துயில்மேவிமகிழ்ந்தது- துக்கங்களைப்போக்கின ச்ரமமோஎன்றது ஹேதுகார்யயோரபேதோபசாரத்தாலே சொன்னபடி. துயில்மேவிமகிழ்ந்தது துக்கங்களைப்போக்கியருளின ச்ரமத்தாலேயோவென்று தாத்பர்யம். அன்றேல்- அன்றாகில், இப்படிதான்- இந்தப்ருதிவியைத்தான், படி- ப்ருதிவி, ஈண்டு- சீக்ரமாக, நீநிறந்து

மூ—பணியாவமரர்பணிவும்பண்புந்தாமேயா* மணியாழியுஞ்சங்குமேந்துமவர்காண்மின்* தணியாவெந் நோயுலகிற்றவிர்ப்பான்றிருநீல* மணியார்மேனியொடென்மனஞ்சூழவருவாரே* ||௬||

ஆ—ஸ்ரீதத்தாலேயோ, அன்றிக்கே ஸௌந்தர்யாதிகுணஜநிதஹர்ஷத்தாலேயோ வென்றுகொண்டு இவனுக்கொருவ்யஸநமுண்டானதாக ஶங்கித்துவ்யஸநப்படுகிறார். ||௫||

(பணியாவமரர்) ஸ்வாஶ்ரிதவத்ஸலனாவாதிஷ்டர்களுக்கு ஸௌந்தர்யஸகலஜநாதிவந்த்யங்க நிரதிஶயஸௌ ஶீல்யரூபனாய் ஸகலலோகநாஶைவநிரஸநாத்மாக ஸ்வாத்மஸந்நிஷண ஶௌர்யகதாதிதிவ்யாயுதயானாய்

இ— யிதத்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யாதீத்யாதியால்) ||௫||

130

* ஆறும்பாட்டு. *

பணியாவென்றுவிஶேஷிக்கையாலே அமரர்ஶப்தம் ப்ரஹ்மாதிவாசமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஶ்ரிதேத்யாதியால்) அதில்ஸ்வாஶ்ரிதவென்றது அஸாதாரணவிஶேஷணம். பணிவுமென்கிறதற்கு பணியாவென்கிறதோடே ஸமபிவ்யாஹாரத்தால்ஸித்த வர்த்தைதயருளிச்செய்கிறார் (ஸேவ்யதேத்யாதியால்) ஸௌஶீல்யமுபசாரம். பண்புஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயஸௌஶீல்யமென்று) பணிவும்பண்புந்தாமேயாம் என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யம் ஆயுஷ்யமென்னுமாப்போலே கார்யகாரண பாவவாசமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஶீல்யரூபனையென்று) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலலோகேத்யாதியால்) அணியாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாத்மஸந்நிஷணவென்று) என்மனம் சூழவருவாரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டித்யாதியால்) தாவியவசைவோ பணியாயென்று தாம் விஜ்ஞாபிக்கச்செய்தேயும் தமக்கொருவார்த்தை யருளிச்செய்யாதொழிந்தவாறே விஷண்ணராய் கலங்கி கடிநஸ்வபாவமானவிஷயத்தை யாசைப்பட்டு வ்யஸநப்படுகிறேனென்று ஶங்கித்து அநந்தரம்நிரூபித்துப்பார்த்து அப்படி கடிநஸ்வபாவமானவிஷயமன்று நாமாசைப்பட்டது, ஸர்வஜநாதாரவரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மநோரதவ்ருத்திகோசரமற மற்று

ஈ— திநத்திலேதானே என்றபடி. தாவியவசைவோ- அப்போதான்பிறந்தவனான வுன்னுடைய அதிஸுகுமாரமான திருவடியாலே யளந்தருளினதுவோ, பணியாய்- அருளிச்செய்யவேணும், ராவணாதிஸம்ஹாரத்திலே அதிகஶரஸந்தாநப்ரக்ஷேபணாதிகளாலே திருத்தோள்கள்நொந்தோ, காடும்மலையுமான பூமியளந்தருளினதாலே அதிஸுகுமாரமான திருவடிகள்நொந்தோ இங்ஙனேகண்வளர்ந்தருளுகிறது, திருத்தோள்கள் நொந்தாகில்அதைநான்பிடிப்பன், திருவடிகள்நொந்தாகில் அவைதன்னைப்பிடிப்பனென்றுகருத்து. ||௫||

பணியா- பணியாதவர்களான, பணிதல்- ஸேவிக்கை, ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்திலே ஒருவரையும் ஸேவியாதவர்களானவென்றபடி. தாங்களே ஸர்வர்க்கும் ஸேவ்யராயிருக்குமவரான என்கை. அமரர்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுடைய, பணிவும்- ஸேவையும், பண்பும்- ஸ்வபாவமும், ஸௌஶீல்யமுமென்றபடி. தாமேயாம்- தாமேயாயிருக்குமவரான, ப்ரஹ்மாதிகள் விஷயமாக ஸர்வரும் பண்ணுகிறஸேவைக்குமவர்களுடைய ஸௌஶீல்யத்துக்கும் தாமே ஹேதுவாயிருக்குமவரானவென்றபடி. உலகில்- லோகத்திலே, தணியா- தணியாதவையான, ஒருக்காலும்முடியாதவையானவென்றபடி. வெந்நோய்- வெவ்வியநோய்களை, தாபகரங்களான வ்யாதிகளை, ஆத்யாத்மிகாதிவேதங்களை என்றபடி. தவிர்ப்பான்- நிவர்த்திப்பிக்கக் கடவனாய், அணி ஆரென்கிறதை ஆர் அணி என்று மாறியமைப்பது. பூர்ணமாபரணமான என்றபடி. அணி- ஆபரணம், ஸர்வாபரணமும் தாமேயாயிருக்கிறதான என்கை. ஆழியும்சங்கும்- ஸுஸ்பஷ்டம். ஏந்துமவர் காண்மின்- எப்போதும் தரித்துக்கொண்டிருக்குமவர் கிடீர், திருநீலமணி- ஸ்ரீமத்தான நீலரத்நம்போலேயிருக்கிற, ஆர்- பூர்ணமான, த்ருவிகாரமானவென்றபடி. ஸர்வஸ்ரேஷ்டமான என்கை. யதா- என்னெஞ்சினாரென்னுமாப்போலே மணியாரென்று பூஜ்யாபஹுவசநமாய் ரத்நமணிபோலே யிருக்கிற மேனி, என்பது, அயவா- ஆரென்கிறதைதிருமேனியோடே அந்வயிப்பது. திருவார்நீலமணி- ஸ்ரீமத்ஸுஜமான நீலமணிபோலே யிருக்கிறவென்றபடி. மேனியொடு- திருமேனியோடேகூட, இதுக்கு வருவாரென்கிறதோடே அந்வயம். என்மனம்- என் மநஸ்ஸானது, சூழ- தன்னைச்சூழும்படி. தன்னை யாசைப்படும்படி என்கை. வருவார்- இந்த ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தில்

மூ— வருவார்செல்வார்வண்பரிசாரத்திருந்தவென்* திருவாழ்மார்பற்கென்திறஞ்சொல்லார்செய்வதென்* உரு வார்சக்கரஞ்சங்குசுமந்திங்கும்மோ* டொருபாடுழல்வானோரடியானுமுளனென்றே* ॥எ॥

ஆ— நிரதிஶயபோக்யனீய ஸ்வாதந்த்ர்யனாயிருந்தவனையாசைப்பட்டுக்கிடீர் நானிப்பாடுபடுகிறதென்கிறார். ॥

(வருவார்) நானிப்பாடுபடாநிற்கச்செய்தே அவனெழுந்தருளாதொழிகிறது என்னுடைய வ்யஸநமறியாமையென்றுபார்த்து ஸ்வகார்யார்த்தமாகப் போகிறாரும்வருகிறாரும் திருப்பரிசாரத்தேறப்போகிறாராகவும் அங்குநின்றும் வருகிறாராகவும் நிஶ்சயித்து, அவர்கள்திருப்பரிசாரத்திலே எனக்குத்தாயுந்தந்தையுமாய் என்னைத்தேடிக்கொண்டிருக்கிற வென்திருவாழ்மார்பற்கு நிரதிஶயபோக்யமான ஸாக்ஷஶங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களைச் சுமந்துகொண்டிந்த லோகத்திலே தனியேயெழுந்தருளும்போது பின்னேமாயையைப்போலே திரிவானோரடியானு முளனென்று என்திறஞ்சொல்லார், செய்வதென்னென்கிறார். ॥எ॥

இ— முன்னுள்ளஸர்வலோகங்களுக்கும் ஸர்வகாரணரக்ஷகனாய்க்கொண்டு ஸஜாதீயஸுலபனாயிருக்கிற வவனை யாசைப்பட்டேகிடீர் நானென்னுடைய ஸாமர்த்யஹாநியாலே இப்பாடுபடுகிறது என்கிறாரென்றுகருத்து. ॥௯॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இப்படி க்ருதஜ்ஞஸுலபனாயிருக்கிறவன் "ஸர்வஹாநிதஸாதாநி" என்னும்படியிருக்கிற தாமத்ருஶம் வ்யஸநப்படச்செய்தேயும் வாராதொழிந்தவாறே அவனைவெறுக்கவேண்டியிருக்க என்திறஞ்சொல்லாரென்றிப்பாட்டிலே வழிகஜநங்களைவெறுக்கை யஸம்மதமன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (நானிப்பாடித்யாதியால்) அவன் நம்முடைய வ்யஸநத்தையறியாமையாலே நாமவனைவெறுக்க ப்ரஸக்தியில்லையென்றிருக்கிறாரென்றுகருத்து. ஆனால் வழிகஜநங்களும் ஸ்வஸ்வாபிமததேஶங்களுக்கு ஸஞ்சரிக்கிறாரத்தனை போக்கித் திருவண்பரிசாரத்துக்கு ஸஞ்சரிக்கிறார்களல்லாமையாலே யவர்களையும்வெறுக்க ப்ரஸக்தியில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகார்யார்த்தமித்யாதியால்) பார்த்துஎன்கிறதற்கு நிஶ்சயித்துஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். நிஶ்சயித்துஎன்கிறதற்கு உத்தரவாக்யாஶத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். என்திருவாழ்வார்மார்பனென்கிறவிடத்தில் என்ஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குத்தாயுமித்யாதியால்) மார்பற்கு என்கிறதற்குச் சொல்லாரென்கிறத்தோடே யந்வயம். உருவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயபோக்யமென்று) உம்மோடொருபாடுழல்வானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்திலேயித்யாதியால்) ॥எ॥

ஶ— வாராநிற்பர், ஆதலாலவர் கடிநஸ்வபாவரன்று, ஸ்வாஸ்வபாவ ரென்றபடி. ॥௯॥

வருவார்செல்வார்- திருவண் பரிசாரத்துக்கும் திருநகரிக்கும் வருவது போவதுமாய்த்திரிகிற ஜநங்காள், வண்- ஸுந்தரமான, பரிசாரத்து, திருப்பரிசாரமென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, இருந்த- எழுந்தருளியிருந்தவரான, என்- என்னுடையவரான, எனக்குத்தாயுந் தந்தையும் ரக்ஷகனும் மற்றுமுள்ள ஸர்வவிதபந்துவுமான என்றபடி. திருவாழ்மார்பர்க்கு- லக்ஷ்மிவாழுகிற திருமார்பையுடைய ஸ்வாமிக்கு, உருவார்- ரூபஸௌந்தர்யமான, உரு- ரூபம், ஸௌந்தர்ய ஸம்பூர்ணமான என்றபடி. சக்கரஞ்சங்கு- திருவாழி திருச்சங்குகளை, சுமந்து- விநய ஜளரவத்தாலே ஶிரஸாவஹித்துக்கொண்டு, இங்கு- இந்த லோகத்திலே, உம்மோடு- ஏதேனுமொரு காலவிஶேஷத்திலே தனியே எழுந்தருளுகிற உம்மோடே, ஒருபாடு- ஒரு பார்ஶ்வத்திலே, பாடு- பார்ஶ்வம், பார்ஶ்வத்தைவிடாமல் ஸாயையைபோலே யநுவர்த்தனென்றபடி. உழல்வான்- திரியுமவனான, ஓர்- ஒருவனான, "ஸர்வஹாநிதஸாதாநி" என்றுனக்குத்தேடவேண்டும்படி தர்லபனானவென்றபடி. அடியானும்- தாஸபூதனும், உளனென்று- விதயமானனென்று, இல்லையென்றுகை விடவேண்டும்படி க்ருதஜ்ஞதார்லபனானவனுமுளனானென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக அடியானுமென்கிறவிடத்தி லவிஶப்தம். என்திறம்- என் விஷயமான வார்த்தையை, சொல்லார்- சொல்லுகிறார்களில்லை, செய்வதென்? இனி என்னால்செய்யலாவதெது! போவதுவருவதற்கு ஶக்தரானவர்கள் என்பக்கல்தயைபண்ணாதபின்பு ஒரு ப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் க்ஷமனன்றிக்கே "அநந்யரக்ஷணஸாமர்த்ய:" என்னும்படி கிடக்கிறவனான நான் எத்தைச்செய்யக்கடவே னென்றபடி. ॥எ॥

மூ—என்றேலென்னையுன்னேரார்கோலத்திருந்தடிக்கீழ்* நின்றேயாட்செய்யநீகொண்டருளநினைப்பதுதான்*
குன்றேழ்பாரேழ்சூழ்கடன்ஞாலமுழுவேழு* நின்றேதாவியநீள்கழலாழித்திருமாலே* ௮
திருமாலென்முகன்செஞ்சடையானென்றிவர்களெம்* பெருமான்றன்மையையாரறிகிற்பார்பேசியே* ௯

ஆ—(என்றேலென்னை) அவன்ஸர்வஜ்ஞனல்லனே, அறிந்தருளாமையுண்டோ நினையாமையல்லதென்றுபார்த்து என்னை உன்னேரார்கோலத்திருந்தடிகீழ்நின்றே யாட்செய்யும்படி நீ விஷயீகரித்தருளநினைப்பதுதானென்றென்றபேக்ஷித்து பின்னையும் அபேக்ஷிதஞ்செய்தருளாதொழிந்தவாறே நாமொருவாயாநுஷ்டாநம் பண்ணுமையாலாகாதே யபேக்ஷிதஞ்செய்தருளாதொழிகிறதென்றுபார்த்து உன்னுடைய க்ருபையாலே நிர்ஹேதுகமாக ஸர்வலோகத்தையுமளந்தருளினாப்போலே யடியேனுடைய அபேக்ஷிதஞ் செய்தருளாயென்கிறார். ௮

✳எட்டாம்பத்து.✳

இ— தம்முடையவ்யஸநத்தையவனறியான், அதையவனுக்குச் சொல்லுவாருமில்லையென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலே என்னை நீ ஸ்வீகரிக்கநினைப்பதென்றைக்கென்று சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்) நினையாமை - ஊஹியாமை, இவ்வுத்தரார்த்தத்தில் த்ரிவிக்ரமவ்ருத்தாந்தகதநத்துக்கு ப்ரயோஜநமேதென்ன அதுசொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) இங்குவாக்யஸ்வரூபம் கர்மபோதாதிஸாந்தவேராவ்யவராம். உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ௮

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

என்னையங்கீகரிப்பதுதானென்றைக்கென்று கீழ்ச்சொன்னத்துக்கும் ப்ரஹ்மாதிகள் அவனுடைய வைவ

ப— என்னை- க்ருதஜ்ஞனானவென்னை, இதுக்குக்கொண்டருள என்கிறததோடே அந்வயம். உன்- நிரதிசயஸௌந்தர்யனான உன்னுடைய, ஏரார் கோலம்- ஸௌந்தர்யவர்ணங்களான அலங்காரங்கள், ஏர்- ஸௌந்தர்யம், அதிசோபநங்களான ஆபரணங்களென்றபடி, திருந்து - திருந்தியிருக்கிற, நூபுராதிபூஷணங்கள் நன்றாகச்சாத்தியிருக்கிற என்றபடி. அடிக்கீழ் - திருவடிகளின்கீழே, நின்றே "தேஹி மே ததாமி தே" என்றொருக்ஷுத்ரப்ரயோஜநத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய்விடாதே யடிமையையே ப்ரயோஜநமாகப்பற்றிஎன்று மொக்கவுஷிரமாய்நின்று, ஆள்செய்ய - நானடிமைசெய்யும்படி, நீகொண்டருள - நீஸ்வீகரித்தருள, நீயேஸ்வீகரித்தாலல்லது நானாகச்செய்கிறவடிமை வேண்டாவென்று கருத்து. நினைப்பதுதான் - ஊஹிப்பதுதான், என்றேல் - என்றைக்கு, ஏலென்றது வாக்யபூரணம், இப்போதுஎன்னை ஸ்வீகரியாயாகில் ஸ்வீகரிப்பதுதான் என்றைக்குஎன்று தாத்பர்யத்துக்குக்கருத்து. குன்றேழ் - குலபர்வதஸப்தகத்தையும், பாரேழ் - பூமிஸப்தகத்தையும், பார் - பூமி, த்வீபஸப்தகத்தையுமென்றபடி. சூழ்- த்வீபங்களைச்சூழ்ந்திருக்குமவையான, கடலேழுமென்றந்வயிப்பது. ஸமுத்ரஸப்தகத்தையும். முழுஞாலம் - இப்படிக்ருத்ஸ்நஸ்ருஷ்டியையும், நின்றேதாவிய - நின்றவிடத்திலேநின்றே. அளந்ததான, நீள்கழல் - சேஷவஸ்துவிருந்தவிடமெங்கும்வரும்படி நீண்டதான திருவடிகளையுடையவனான, ஆழித்திருமாலே - சக்ராயுதனான ஸ்ரீயஃபதியே, திவ்யாயுததிவ்யபூஷணங்களாலே அதிசோபநனானவனே என்றபடி. நினைப்பதுதானென்றேலென்று கீழோடே அந்வயம். ௮

திருமால்?- இது ஸம்போதநம். திருமாலே என்றபடி. பெரிய பிராட்டியாருக்கு ஸ்வாமியாயிருக்கையாகிற வைபவத்தையுடையவனே என்றபடி. எம்பெருமான் தன்மை- ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வபாவத்தை, தன்மை- ஸ்வபாவம், ஸர்வேஶ்வரனை உன்னுடைய மஹிமைகளை என்றபடி. இதுக்கு அறிகிற்பாரென்கிற தோடே அந்வயம். நான்முகன்- வேதசதுஷ்டயமும் யாமவக்ஷிக்கலாம்படி நாலுமுகங்களையுடையவனான ப்ரஹ்மா, செஞ்சடையான்- சிவந்தஜடையையுடையவன், ஸதா தபஸ்வியாகையாலே ஜடாநாயகனான ருத்ரனென்றபடி. என்றிவர்கள்யார் என்று அந்வயிப்பது. ப்ரஹ்மருத்ரனென்கிற இவர்கள் ஆர்தானென்றபடி. அறிகிற்பார்- அறியமாட்டுவார்கள், இவர்களொருவருமறியமாட்டாரென்றபடி. பேசியென்-இதைச்சொல்லி என்னப்ரயோஜநம், இது உபபாதிக்கவேண்டுமோ என்றபடி. ஆதலால் நானுன்னை யறிந்தேத்தமாட்டேனே

மூ—ருமாமுதல்வா ஊழிப்பிரானென்னையாளுடைக்* கருமாமேனியனென்பனென்காதல்கலக்கவே* ॥கூ॥

ஆ—(திருமால்) ஆகிலுமென்னை புள்ளபடியறிந்தேத்தினாலல்லது உம்முடையவைகுதிக்கு செய்யக்கடவ தன்னென்னில், திருமால்? எம்பெருமானாயிருந்த வுன்னுடைய ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யாதிகளை ஸமஸ்தரான ப்ரஹ்மாதிகள்தானறியவல்லரோ, இவ்வஸ்துமுறைவாக்யமோ, ஆனபின்பு ஸர்வஜ்ஞனான நானறிந்தேத்துகையாவதென்னென்ன, அங்ஙனேயாகில் ஸமஸ்தவஸ்துகாரணபூதனே "காரணத்வம் ஜகத்வம் ப்ரதானத்வம் ஸுகேசவ: । ஸூக்ஷ்மம் பரம்ப்ரஹ்ம வாசிவகப்ரதிபாதிதம்" மென்றுசொன்னபடியே ஸகல ஜகத்காரணத்தாலே ஸர்வசேதனாதிஸகலபூர்வாபதார்த்தங்களையும் ஸர்வஜ்ஞத்வவிஷயங்களானவனென்னை யுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கவல்ல நிரவதிகஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்யாதிகுணங்களை யுடையனாய், நீலமேகஸத்ருசமான திவ்யரூபத்தைபுடையவனேயென்று சொல்லுவானேனென்னில் காதலாலேகலக்குண்டுசொன்னேன் நானறிந்துசொன்னேனல்லேனென்கிறார். ॥கூ॥

(கலக்கமில்லா) அவனையறிந்தேத்தினீராயேலோவென்னில், ஸர்வதா நிச்சலரநராய் நிரதிசயஞானபக்த

இ— ஸத்தையறியார்களென்கிறதற்கும்மன்னசேர்த்தியுண்டென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆகிலுமித்யாதியால்). புதுமை கிழே, ஸர்வரையுமுன் திருவடியாலே ஸம்ஸ்பர்சித்தாயென்று த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் ஸௌசீல்யத்தைபரஞ்ஸம்யித்தாப்போலே நிர்ஹேதுகமாகத் தம்முடையவைகுதிஞ்செய்கைக்கு இன்னுமொருஸௌ ஸ்ரீயஃபதித்வத்தை, பரஞ்ஸம்யிக்கை யுசிதமாயிருக்க ப்ரஹ்மாதிகள் வைபவத்தையறியார்களென் று ஸ்வரூபத்தைபரஞ்ஸம்யிக்கை பரஸம்மதமன்றேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் என்னவுமாம். திருமால்நான் முகன்என்று ஸமஸ்தமாயிருந்தாலும் திருமாலென்கிறது ஸம்போதநமாயிருக்கை யுசிதமென்றுநினை த்து அதைப்பிரித்து ஸங்கதிக்கிறார் (திருமாலெம்பெருமானாயிருந்தவென்று) எம்பெருமான் தன்மையென்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) பேசியென்னென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இவ்வஸ்துமித்யாதியால்) வாக்யார்த்துக்குப் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆன பின்பித்யாதியால்) நான்ஸ்தோத்ரிக்கமாட்டேனென்றவர் ப்ரேமத்தாலேஸ்தோத்ரிக்கிறேனென்றிவ்வுத்தரார்த்தத்திலே சொல்லுவானேனென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அங்ஙனேயாகிலித்யா தியால்) அதில்ஸமஸ்தேத்யாதியாலே கருமாமுதல்வாவென்றதுவ்யாக்யாதம். காரணத்வமித்யாதியாலே ஊழிப் பிரானென்றதுவ்யாக்யாதம். காரணத்வம் - ஸமஹாராதிவக்ஷமாஸ்யாதிஷ்டிவாசிவகத்வம், ஜகத்வம் - ஸ்வாவ ரணாஸ்ருஷ்ட்யாதிவிஷயதயா வாசிவாசகவாசிவகத்வம், ப்ரதானத்வம் - ஸ்ருஷ்டித்வாதிப்ரதானவாசிவகத் வம், ஸூக்ஷ்மபரம் - ஸ்வாஹரண்யுங்க வாசிவகப்ரதி - ப்ரவகப்ரதீத்யர்த்த:. ஸர்வஜ்ஞத்வாதிரூப வத்தை யுடையவனேயென்னுமளவாலே என்னையாளுடைக்கருமேனியனென்றது வ்யாக்யாதம். என்பனென் காதல்கலக்கவேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காதலாலேயித்யாதியால்) ॥கூ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

நானவனையறிந்தேத்த ஸமர்த்தனல்லேனென்று கீழ்ச்சொன்னஸத்தைதயே நாம்புகழ்கிற்படுதென்செய்வ தென் றிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) நற்றவஎன்கிறதற் குத், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) முனிவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸர்—ன்னுமிடம்கைங்கர்யவிஷமன்றேயென்றுகருத்து. என்காதல என்ப்ரேமமானது,கலக்கஎன் ஹ்ருதயத்தை கலக்கையாலே, இதுக்கு என்பனென்றதோடே அந்வயம். ஓர்- ஸமஸ்தமான, மாமுதல்வா- மஹாகாரண பூதனே, ஸர்வகாரணபூதனே என்றபடி. ஊழிப்பிரான்- ஸர்வங்களுக்குபகாரகனானவனே, ஸர்வாதி காரணப்ரவர்த்தகனானவனே என்றபடி. என்னையாளுடை- என்னையாளாக உடைத்தான, கருமா மேனியன்- நீலமேகநீய திவ்யமங்களவிக்ரஹஸம்பந்நியானவனே, என்னை வசீகரிக்கும்படி ஸர்வரமணீய விக்ரஹ ஸம்பந்நி யானவனே என்று பதார்த்தம். என்பன்- என்று நின்றேன், இப்படி சொல்லாநின்றே னென்றபடி. ॥கூ॥

கலக்கமில்லா- ஒரு காலத்திலும் ஜ்ஞாநத்துக்குக்கலக்க மில்லாதவர்களான. நற்றவர் - நல்ல தவ ஸ்ஸை யுடையவர்களான, நிரதிசய பக்தியுக்தரான என்றபடி. முனிவர்- மநநசீலர்கள், ஸமஸ்தஜ்ஞான ஸம்பந்நரான ஸநகாதிகளென்றபடி. கரைகண்டோர்- ஸமஸ்தஜ்ஞான மஹாநதியின்னுடைய விக்கரைக

மூ— கலக்கமில்லா நற்றவமுனிவர்கரைகண்டோர்* துளக்கமில்லா வானவரெல்லாந்தொழுவார்கள்* மலக்கமெய்தமாகடற்றன்னைக்கடைந்தானை* உலக்கநாம்புகழ்கிற்பதென்செய்வதுரையீரே* ௰
உரையாவெந்நோய்தவிரவருள்நீண்முடியானை* வரையார்மாடமன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன்* னுரைசெய்

ஆ— ராய் ஸமஸ்தஸாஸ்த்ரவேதிகளான அயர்வறுமமரர்கள் அவனுடைய கல்யாணகுணஸமுத்ரத்தினுடைய விக்கரைகண்டார் ஸமஸ்தஸ்ரீவைஷ்ணவர்களான நித்யஸூரிகள் அவன்றிருவடிகளில் ஸாத்ஸ்ரீவிவைஷ்ணவபண்ணுவார், க்ஷீரஸமுத்ரத்தை க்ஷோபிக்குமாம்படி கடைந்தருளினவன் ஸ்ரீவைஷ்ணவபண்ணப்படுகிறவன், இப்படியிருக்கிறவனை நாமுள்ளபடியறிந்து புகழுகையாவதென்? ஆகில் நீர்புகழ்வானேனென்னில், என்காதலென்னைக்கலக்காநின்றால் நான்செய்வதென், ஆனபின்பு உன்க்ருபையாலே யடிமைகொண்டருளவேணுமென்கிறார். ௰
(உரையா) உபாஸ்யமாய் காலாந்தரஸாத்யமாயிருந்த விரஹவ்யஸநத்தாலுள்ள ஸந்தாபந்தவிரும்படிநிரதி

இ— (ஸமஸ்த ஸாஸ்த்ரயால்) கரைகண்டோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய கல்யாணகுணஸ்த்ராஸ்த்ரயால்) தொழுவாரென்கிறவிடத்திலே ஸூசித்தவர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்த்ரயால்) துளக்கமில்லா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளென்று) நித்யஸூரிகளிலே சிலபோது சிலர் ஞானாநுஸந்தாநிகராயுஞ்சிலர் ஸ்ரீவைஷ்ணவதாநிகராயு மிருப்பாரென்றுகருத்தாலே இப்படி இருவகையாகப்பிரித்தருளிச்செய்தது. தொழுவார்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளிலேயித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷீரஸமுத்ரஸ்த்ராஸ்த்ரயால்) உலக்கநாம்புகழ்கிற்பதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிறவித்யாதியால்) செய்வதுரையீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்காதலித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) ஆனபின்பு- என்னால்ஸாதிக்கமுடியாதபின்பு. ௰

✳ நிகமனம். ✳

உரையாயென்கிறதையுரைக்கிறார் (உபாஸ்யமாயென்று) வெந்நோயென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—ண்டவர்கள், "ஜ்ஞாநஸம்பந்நம் ஸம்ஸ்திதாநந்தோய ஸம்ப்ருதே" என்கையாலே அக்கரையைக் கண்டவர்கள் என்னக்கூடாதிறே. இக்கரையிலேயிருந்து கடலைக் காணுமாப்போலே ஸமஸ்தகுணங்களை ஸாக்ஷாத்காரமாகக் காணுமவர்களென்றபடி. மற்றுள்ளாரெல்லாம் ஸமஸ்தகுணஸம்பந்நமறியாரென்று கருத்து. துளக்கமில்லா— ஒரு காலத்திலும் சலநமில்லாதவர்களான, துளக்கம்- சலநம், நித்யஸூரரான என்றபடி. வானவரெல்லாரும்- ஸூரிகளெல்லாரும், சேஷபூதரான ஸூரிகளெல்லாருமென்றபடி. தொழுவார்கள்- ஸேவிப்பார்கள், அடிமை செய்வார்களென்றபடி. மலக்கம்- க்ஷோபத்தை, எய்த- அடையும்படி, மாகடல்தன்னை- ஸமுத்ரத்தை, கடைந்தானை- மதநம் பண்ணினவனை, ஸர்வஸ்வரூபஸ்வபாவகுணங்களையுடையவனை என்றபடி. உலக்க- முடிய, குணங்களொன்றும் விடாதே என்றபடி. நாம்- ஸமஸ்தகுண ஷட்குணஜ்ஞாதராநநாம், புகழ்கிற்பது, ஸ்தோத்ரஸமர்த்ராகையாவது, கிற்கை- ஸமர்த்தனாகை, என்- எது, நாம் ஸாதிக்க ஸமர்த்ராகை யென்றொருபொருளில்லை என்றபடி. ஆனால் நீர்ஸாதிப்பானேனென்னில், செய்வதுரையீர்- என்னால் செய்யலானத்தைச் சொல்லீர், நிரவதிகமான ப்ரேமமானது என்னைக்கலக்கினால் என்னால் ஸாதியாதிருக்க முடியுமோ என்றபடி. உரையீரென்றெம்பெருமானை கேட்கிறபடி. ௰௦

உரையா- உரைக்கப் போகாததான, அநிர்வாச்யமாகையாலே ஐயத்தாவகோசரமான என்றபடி. வெம்- அத்யுக்ரமான, நோய்- வ்யாதியானது, விரஹஜ்வரமானதென்றபடி. தவிர- நிவ்ருத்தமாம்படி, அருள்- க்ருபைபண்ணினவனான, நீள்முடியானை- உத்துங்ககிரீடமாலியான எம்பெருமானை, விஷயீகாரணஹேதுபூத க்ருபாஸூசக ஸர்வேஸ்வரத்வஸூசக கிரீடமாலியானவனை என்று பட்டர்தாத்பர்யம். வரையார்- வரைபோலே யார்ந்திருக்கிற, வரை- பர்வதம், ஸ்ரீ பர்வதங்கள்போலே விஸாலங்களாயிருக்கிற என்றபடி. மாட- ஸதநங்கள், மன்னு- ஸ்திரமாயிருக்கிற, குருகூர்- திருநகரியில், சடகோபனுரை- ஆழ்வாருரைத்ததான, ஆழ்வார்நீள்முடியானைச் சொன்னதான என்று பட்டராக்ஷம். இதுபத்துக்கு விசேஷணம் ஏய்- ஏய்ந்திருக்கிற, ஏய்கை- பொருந்துகை, "ஸதாநாமஸஹஸ்ராத்யாநிதிஷிதிஷேவ்யம் ஸ்ரவணயோ:"

மூ—சொற்றொடையோராயிரத்துளிப்பத்தும்* நிரையேவல்லார்நீடுலகத்திற்பிறவாரே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸ்வவிஷயீகாரஸூசகமான காருண்யத்ரயஸம்ப்ரக்ஷணவசநத்தாலே தம்மை விஷயீகரித்த எம்பெருமானைச் சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் பிறவாரென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ— (காருண்யாதிஶயால) அருள்நீள்முடியானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யால்) அவன் விஷயீகாரஸூசக ஸம்ப்ரக்ஷணம்பண்ணினானென்னுமிடம் நோய்தவிரவருள்நீள்முடியென்றிவரிப்போது அருளிச்செய்கையாலே தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. ||கக||

ஸ— என்கிறபடியே ஶப்தங்களும் அர்த்தங்களும் பொருந்தியிருக்கிற என்றபடி. சொற்றொடை— ஸூக்திஸந்தர்ப்பத்தை யுடைத்தான, ஓர்— விலக்ஷணமான, ஆயிரத்துள்— ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்— இந்த பத்துப்பாட்டையும், நிரையே— அடைவிலே, அதில்சொன்ன விரஹவ்யஸநத்தை யநுஸந்தித்துப்பார்க்கிற்றை யடைவுபடக்கற்கை யறிகையென்று கருத்து. வல்லார்— அறிந்தவர்கள், நீடுலகத்தில்— விஸ்தீர்ணமான லோகத்திலே, கேவலவிஸ்தாரமாய்— ஸமஸ்தஸாரஸிகர் கிடையாதபடியான ப்ராக்ருத ஸம்பந்தத்திலென்றபடி. பிறவார்— நித்யவிபூதியிலே நித்யராயிருப்பரென்றபடி. ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யஸந்தாநஶேவதயே ஸ்ரீமதே ஆத்ரேயராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(அங்குமிங்கும்.)

ஸ்ரீபூநீளாநாயகத்வாதரிஶங்கதரதயா கல்பஸிம்ஹாஸநத்வாத்
ஸ்ரீஸ்தாநேஷ்வாஸநாத் ஸர்வஹிதகரணாத் ஸ்ரீநிவாஸத்வயோகாத் |
விக்ராந்த்யாவிஷ்டபாநாம் விதிஹரமஹிதத்வாத் ஸ்வேஷ்டஸௌஹார்த்தஸாந்த்ராத்
ஏகாகீ ஸ்வாஶ்ரிதாநாம் விஹரணஸமயே ஸ்ரீபர: ஸௌகுமார்யாத் ||கூச||

(ஸ்ரீபூநீளாநாயகத்வாத்) அங்கஞ்சே நம்பூமகள் மண்மகளாய்மகள் - லக்ஷ்மீ பூமி நீளைகளுக்கு வல்லபனாலும், (அரிஶங்கதரதயா) கனலாழியரணத்திண்படையேந்திய ஆழியுஞ்சங்குஞ்சுமப்பார்தாம - திருவாழிதிருச்சங்குகளாலே விளங்காநிற்கிற திருக்கைகளையுடையனாகையாலும், (கல்பஸிம்ஹாஸநத்வாத்) ஓர்மூவுருவாகி யாலம்பேரிலையன்னவசஞ்செய்யும் - ப்ரளயகாலத்திலே பாலனாய்க்கொண்டு ஆலிலைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (ஸ்ரீஸ்தாநேஷ்வாஸநாத்) கொடியார்மாடக்கோளூரகத்தும் புளிங்குடியும் - வதாலிகைகளாலே லக்ஷணங்களான ப்ராஸாதங்களையுடைய திருக்கோளூர் திருப்புளிங்குடியென்கிற திவ்யதேஶங்களிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலும், (ஸர்வஹிதகரணாத்) பணியாவமராபணிவும் பண்பும்தாமேயாம் - நித்யஸூரிகளுடையபணிவுக்கும் ஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் தானேவிஷயமாய்நிற்கையாலும், (ஸ்ரீநிவாஸத்வயோகாத்) திருவாழ்மார்பர்க்கு - பெரியபிராட்டியைத் திருமார்பிலேயுடையனாகையாலும், (விக்ராந்த்யாவிஷ்டபாநாம்) குன்றேழ்பாரேழிஸ்ராதி - த்ரிவிக்ரமனாய் எல்லாலோகங்களையும் திருவடிகளாலே யளக்கையாலும், (விதிஹரமஹிதத்வாத்) திருமாலநான்முகனிஸ்ராதி - ப்ரஹ்மருத்ரர்களாலே உபஜீவ்யனாகையாலும், (ஸ்வேஷ்டஸௌஹார்த்தஸாந்த்ராத்) கலக்கமில்லாநற்றவமுனிவரிஸ்ராதி - தன்னைஶரணமாகவடைந்த பேரிடத்திலே மிகவும்ஸௌஹார்த்தத்தையுடையனாகையாலும், எம்பெருமான் விஹரணஸமயத்திலே ஏகாகியாகையாலே ஆஶ்ரிதர்பரியவேண்டும்படி ஸௌகுமார்யத்தை யுடையனாயிருக்கிறானென்று "அங்குமிங்கு" மென்கிறதஶகத்திலே யாழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ||கூச||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

மூ—வார்கடாவருவியானைமாமலையின்மருப்பிணைக்குவடிறுத்துருட்டி* யூர்கொடிண்பாகனுயிர்செகுத்தரங்கின்
மல்லரைக்கொன்றுசூழ்பரண்மேற்* போர்கடாவரசர்புறக்கிடமாடமீமிசைக்

ஆ—(வார்கடாவருவி) இப்படி விரஹவ்யதிதரான வாழ்வாருடையவிடாயைப் போக்கியருளுகைக்காக முன்னமே திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலே ஒருதாமரைத்தடாகம் நின்றாப்போலே தான்நின்றருளினபடியைக்காட்டக்கண்டு ப்ரீதியாலே ஸகலமநுஜநயநமநோஹாரி திவ்யவேஷதஸௌந்தர்யஸௌசீல்யாதி கல்யாணகுணங்களை ஸ்தோத்ரங்களைப்பேசி அந்த தாமரைத்தடாகமிருந்தவிடத்தேறச்செல்லவேணுமென்கிறார். நிஷ்யந்தமான மதஜலமாகிற ஜலத்தையுடைத்தான கஜபர்வதமாகிற குவலயாபீடத்

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ—திருவாறன்விளையிலே எம்பெருமானை யநுபவிக்க வாசைப்பட்டுப்பெருமையாலே தேசிமாராவார்துடங்கி மூன்றுதிருவாய்மொழியாலே வ்யஸநப்பட்டவாழ்வார் அத்திருவாறன்விளை யெம்பெருமானைவிட்டு திருச்செங்குன்றூரி லெம்பெருமானைவணங்குகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) வேஷதஸௌந்தர்யஸௌசீல்யாதிகுணங்களை அநுஸந்தித்து; போக்கியருளுகைக்காக என்றதுக்கு காட்டவென்கிறத்தோடே அந்வயம் தாமரைத்தடாகம்போலே ஸகலதர்சநீயவிசாலசீதள விசித்ரதரமான திருமேனியழகைக்கண்டவாறே திருவாறன்விளையைமறந்து விரஹவ்யதாதுக்கமெல்லாம் ப்ரசாந்தமாய் ஸுப்ரஸந்நராய்க்கொண்டு ஸகலாவயவரைப்போலே ஸந்துஷ்டசித்தராய் ஸந்தோஷத்தாலே முள்ளடங்காமலவனை வணங்குகிறாராகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

வார்கடாவருவியென்கிறதைபுரைக்கிறார் (நிஷ்யந்தமாநேத்யாதியால்) ஆனைமாமலையினென்கிறதையுரைக்கிறார்

ஸ—வார்கடா- வார்கிற மதஜலமாகிற, வார்தல்- பெருகுதல், கடா- மதம், ஸ்வயமேவ நிரந்தரநிஷ்யந்தமான மதஜலமாகிற என்றபடி. அருவி- நிஜரத்தை யுடைத்தான, அய்யோ! ப்ராணத்தாலேகைத்தப்பு வந்ததேயென்று சோகித்துத் தானுமம்மான்ஸாவனைபண்ணி யிருக்கவேணுமென்றுபார்த்து கம்ஸன் மதகரத்ரவ்யங்களாலே கஜத்தை உந்மத்தமாக்கி வைத்தானென்று கருத்து. ஆனைமாமலையின்- குவலயாபீடாவ்யகஜமாகிற மஹாகிரியினுடைய, மருப்பு- தந்தங்களாகிற, இணைக்குவடு- அம்சமாயிருக்கிற சிகரங்களிலே, குவடு- சிகரம், இறுத்து- முறித்து, உருட்டி- அந்தயானையைஉருட்டி, தந்தமம்சவேகத்தாலே கால்மடங்கியுட்கார்ந்த வானையை கரிப்பானையை யுருட்டுமாப்போலே தன் திருவடியாலே உருட்டியென்றபடி. இதுக்குச் செகுத்து என்கிறதோடே யந்வயம். ஊர்கொள்- ஊர்கையைக்கொள்ளாநிற்கிற, ஊர்கை- ஸஞ்சரிக்கை, ஸஞ்சாரத்தை ஸ்வாதீநமாக்கிற்கிற என்றபடி. அப்படி ஸ்வாதீநமாய் நியமிதமான கஜத்தையும் சிக்ஷாவசத்தாலே நடத்திக்கொண்டு வாராநிற்கிறவனான என்கை. திண்- த்ருடனான, கஜம் ஸ்வஸ்தமாயும் தான் ஸ்வஸ்தனாகாதவனான என்றபடி. பாகன்- கஜஸாதியினுடைய, உயிர்- ப்ராணனை, செகுத்து- நசிப்பித்து, ஆனையையுருட்டினவிவனுயிரை நசிப்பியாதபோது அந்தயானையை நசிப்பித்ததாகாதென்று கருத்து. அரங்கில்- ரங்கத்திலே, அரங்கிலென்கிறவிடத்திலே லகாரலோபம் ஸம்ஹிதாயாம் ணகாராதேசம். ஸ்வப்பாடவிநோத ஸ்தலமான ரங்கத்திலிருக்கிற என்றபடி. மல்லரை- சாணூராதி மல்லர்களை, கொன்று- ஸ்ரீவஸுதேவனுந்தானும் கஜதந்தாயுதராய்க்கொண்டு, மதித்தராய் ரங்கத்திலேபுகுந்தவாறே தயாவிரமதஸமேதஸஹாநராய்க்கொண்டு யுத்தோந்முகரான மல்லர்களை ஸம்ஹரித்து என்று வாக்யசேஷம், சூழ்- சூழ்ந்திருக்கிற, அந்த ரங்கஸ்தலத்தில் சுற்றிலுமுண்டாயிருக்கிற என்றபடி. பரண்மேல்- மஞ்சங்கள்மேலிருக்கிற, பரண்- மஞ்சம், இது அரசர்க்கு விசேஷணம். போர்- யுத்தத்தை, கடா- கடாவுகிறவர்களான, ஸ்வமாகாநிற்கிற தங்களுடையசேனையை யுத்தாஹிப்பித்து உத்ரோதரம் யுத்தத்தை நடத்துமவர்களான என்றபடி. அரசர்- கம்ஸாநுவர்த்திகளான ராஜாக்கள், புறக்கிட- பின்புறம் காட்டிப்போம்படி, புறக்கு- பின்புறம், பராங்முகராய் ஓடிப்போம்படி என்கை. இதுக்கு தகர்த்த என்கிறதோடேயந்வயம். மாடமீமிசை- மாடத்தினுடைய உபரிதலத்தில்,

மூ—கஞ்சனைத்தகர்த்த* சீர்கொள்சிற்றாயன்றிருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறெங்கள்செல்சார்வே* ||க||
எங்கள்செல்சார்வுயாமுடையமுதமிமையவரப்பனென்னப்பன்* பொங்குமூவுலகும்படைத்தளித்தழிக்கும்
பொருந்துமூவுருவனெம்மருவன்*செங்கயலுகளுந்தேம்பணை

ஆ—தினுடைய உத்பாதமாகிற ஸ்வரங்களை முறித்தருளி பூர்கொள் திண்பாகனுயிர்செகுத்து மஜஜகஜ ராபாபாரியாய் நம்பிமூத்தபிரானும் தானும் மல்லஸீமாவிலேபுக்கு தங்களையுடைய ப்ரதிவீரங்கள் ஸ்தோமங்கள்நடுவே புக்காப்போலே ரங்கமத்யத்திலேபோய்ப்புக்கு உஜ்ஜ்வரைக்கொன்று உக்ரஸேனாபிஷிக்தராய் ஜகத்வ்யவஹாரம் யாஜத்தில்ஜவராஜிதரான ராஜாக்கள் த்ரஸ்தராய்க்கெடும்படி பெழப்பாய்ந்து உக்ரஸேனதஸ்யுவான கம்ஸனை வெண்ணெய்விழுங்கிவெறுங்கலத்தை வெற்பிடையிட்டதனொசைகேட்டு விளையாடினாப்போலே தகர்த்த சீர்கொள்சிற்றாயன்திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறெங்களுக்கு ப்ராப்யமென்கிறார். ||க||

(எங்கள்செல்சார்வு) நமக்குப்ராப்யமாய், நமக்குபோக்யமாய், அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், எனக்கு ஸ்வாமியாய், நிகிலஜகதுதயவிபவலயலீலனாய், த்ரிமூர்த்திஸ்வரூபனாய், ப்ரத்யக்ஷாதிஜஜ ந

இ—(காவலமைபெதர்யாதியால்) மருப்பினைக்குவடிறுத்து என்கிறதை உரைக்கிறார் (உஷெத்யாதியால்) அரங்கின்மல்லரைக்கொன்று என்கிறவிடத்திலே யதாவஸ்தானத்தை யுரைக்கிறார் (மஜெத்யாதியால்) சூழ்பாண்மேல்என்கிறதையுரைக்கிறார் (உக்ரஸேனவரீத்யாதியால்) போர்கடாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்வ்யவஸ்தித்யாதியால்) புறக்கடஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரஸ்தேத்யாதியால்) மாடமீமிசையென்கிறதையுரைக்கிறார் (உக்ரேத்யாதியால்) வாரணப்ரஸித்தமான கம்ஸவதப்ரகாரத்தைநினைத்து கம்ஸனைத்தகர்த்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸேனேத்யாதியால்) ||க||

* இரண்டாம்பாட்டு. *

பொருந்துமூவுருவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரிமூர்த்தீத்யாதில்) அருவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரத்யக்ஷேத்யாதியால்) ஆதியானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ப—மாடம்- ஹர்ம்யம், மீமிசை- உபரிதலம், கஞ்சனை- கம்ஸனை, ஸஹயோகவிஷ்டனான கம்ஸனை என்றபடி, தகர்த்த- ஒருபானையை உடைக்குமாப்போலே உடைத்தவனான, தகர்த்தல்- உடைத்தல், ''கேஶேஷ்வாக்ருஷ்ய விகலத்கிரீடமவநீதலே । ஸ கம்ஸம் பாதயாமாஸ தஸ்யோபரி பபாத ச'' என்றும். ''ஸவ்யாஹதம் த்ருஷ்டா க்ருஷ்ணே நகமலோசரம்'' என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே அநாயாஸேந விளையாடி ஸம்ஹரித்தவனான என்றபடி. சீர்கொள்- ஸ்ரீயைக்கொண்டிருக்கிற, சீர்- ஸ்ரீ, சிற்றாயன்- பாலகோபாலனுடைய, ஸாக்ஷாத் பாலகோபாலனாயிருந்துவைத்து ஸாத்வயாவிர்பூதகம்ஸ ஸம்ஹாரஜநித வீரஸ்ரீயையுடையவனான க்ருஷ்ணனுடைய என்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில்- திருச்செங்குன்றூரென்கிற திவ்யதேசத்திலே, திருச்சிற்றாறு- ''ஸவ்யாதம்ஸாக்ர நத்யாதா'' என்று ப்ரஸித்தமான திவ்யநதியானது, எங்கள்செல்சார்வு- எங்களுக்கு செல்லத்தக்கசார்வு, எங்களுக்கு செல்லவேண்டும்படியான ப்ராப்யஸ்தலமென்றபடி. ||க||

எங்கள் செல்சார்வு- எங்களுக்குத்தானிருந்தவிடம் தேடிச் செல்லவேண்டும்படி ப்ராப்யபூதனான, ப்ராப்யமெங்ஙனேயென்னில்; யாமுடையமுதம்- நமக்கு போக்யபூதனான, மஹாபோக்யமாக ப்ராப்யமென்றபடி. கேசவன்தமரில்படியே தம்மநுபாவ்யர்களும், தம்மோடு ஸம்பந்தமுடையாருமென்றுகருத்தாலே எங்கள் யாமுடை என்கிற பஹுவசநம். இமையவரப்பனென்னப்பன்- நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியானவென்னப்பன், நித்யஸூரிநாதஸ்வாமியாகையாலே ஸமேதனாயிருந்துவைத்து அவர்களையடிமைகொள்ளுமாப்போலே என்னை யடிமைகொள்ளுகிறவனான என்றபடி. பொங்கு- ஸம்ருத்தமான, மூவுலகும்- மூன்று லோகத்தையும், படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, அளித்து- ரக்ஷித்து, அழிக்கும்- ஸம்ஹரிக்குமவனான, பொருந்துமூவுருவன்- பொருந்தின மூன்று ரூபங்களையுடையவனான, அந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்குவிதயான த்ரிமூர்த்தித்வத்தை யுடையவனானவென்றபடி. எம்- நம்முடையவனான, நமக்குத்தன்னவிஷயங்களையெல்லாம் ப்ரகாஶிப்பித்தவனான என்றபடி. அருவன்- அரூபனான, ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணாநதிகமனான என்றபடி. செங்கயல்சிவந்தமத்ஸ்யங்கள், கயல்- மத்ஸ்யம், யௌவநோத்ரேகஹிதங்களான மத்ஸ்யங்களென்றபடி. உகளும்- துள்ளும்படியான, உகளுகை- துள்ளுகை, தேம்பணை- தேன்மிஞ்சின பணைகளாலே, ஸகாலஸம்வஸாதிதரா ப்ரது

மூ—புணை—சூழ் திருச்செங்குன்றூர்த் திருச்சிற்றா*றங்கமர்கின்ற ஆதியானல்லால் யாவர் மற்றென்னமர் துணையே ।
என்னமர் பெருமானிமையவர் பெருமானிருநிலமிடந்த வெம்பெருமான் *முன்னை வல்வினைகள் முழுதுடன் மாள

ஆ—ஜகதேகஶரண்யனாய், ஸர்வகாரணமாய், உதாரஸலில தீர்த்தங்களால் உபஶோபித ஸமீபதேஶ தடாகங்களையுடைய ஸுராஸுராபிஸேவ்ய தருநிகரபரிவ்ருதமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறங்கமர்கின்றவனல்லது மற்றெனக்கொரு துணையில்லையென்கிறார். ।௨।

(என்னமர்) ப்ரதம ஸூரிஸம்ஶ்லேஷைகபோகனாயிருந்துவைத்து மத்ஸம்ஶ்லேஷைகபோகனாய் ஜகதாதிபாய் மோக்ஷதானைகஹேதுபூதனான ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணியருளினாற்போலே ஸ்வாபாவிக நிரவதிகவாத்ஸல்ய நமோக்ஷதானைகநிரதனானவென்னை யெடுத்தருளி ஸ்வவிஷயப்ரேமைகபோகமஹாபாக்யனாய் தக்ஷிணதிக்ப்ரதேஶ ஸம்ரக்ஷணமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறங்கரைமேல் நின்ற தெய்வப்பெருமானுடைய திருவடிகளல்லது மற்றுமிணைப்பிலுமெனக்கொரு ஸஹாயமில்லையென்கிறார். ।௩।

இ—செய்கிறார் (ஸர்வைக த்யாதியால்) பாட்டிலே ஆதியானென்றது விஶேஷ்யமாயிருக்க இதை விஶேஷணமாக்கி திருச்சிற்றாறங்கமர்கின்றவனென்கிறதை விஶேஷ்யமாகவுரைத்தது அவன் திருச்சிற்றாற்றில் நிற்பதே ஆழ்வாருக்கு உத்தேஶ்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. செங்கயலுகளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உதஞ்சத்யாதியால்) தேம்பணைபுடைசூழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபாந்த்யாதியால்) பணைஶப்தம் நதீதீரவாசியானாலும் தேம்பணையென்று அதற்கு உபாந்திகங்களைச் சொன்னபோதே தடாகாரமஸர்வவிஶேஷமென்று கருத்து. கீழ்த்திருவாய்மொழியிலாழ்வாருக்குச் சென்ற விரஹதாபம் ஸர்வஸந்தாபமானாப்போலே இத்திருவாய்மொழியில் செல்லுகிற வ்ருத்தியும் ஸர்வஸந்தாபமென்று இப்பாட்டுக்களின் உதாரநிஷ்யந்த ஜலஶீதவநிகாசாரபேலாக்ஷமத்தாலே தோற்றுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகத் தாமுமதிகொடவிதுரவசன வசநிவயங்களாலே விவரித்தருளுகிறார். இந்த விவிதுரவசனம் ஸந்த்யைஸுதாவின் ரமணீயதாதிஶயவ்யஞ்ஜகமுமாம். ।௨।

*** மூன்றாம்பாட்டு ***

இமையவர்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுரேஶ த்யாதியால்) என்னமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷி த்யாதியால்) அதீபவாதத்திலமாளஜ த்யஜத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்விரஹ த்யாதியால்) என்னையாள்கின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவிஷயே த்யாதியால்) ।௩।

ஶ—ஸாந்த்ரங்களாகையாலே சதீயதாரஸுதர்ஶநங்களான நதீதீரங்களாலே என்றபடி. பணை- நதீதீரம்.
தேன்ஶப்தம் ஸுரஸுதர்ஶயாம்தேதி த்யாஷேஶ:. தேம்பணையென்று ஶாகமாத்ரவ்யவஹாரம். புடை- பரிஸரமெல்லாம், சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருச்செங்குன்றூர்- திருச்செங்குன்றூரென்கிற திவ்யநகரத்தில், திருச்சிற்றாறங்கு- ஸ்ரீமத்தானசிற்றாறுகிற வந்தநிவ்ருத்ததேஶத்திலே, சிற்றாற்றிலென்று சொல்லலாயிருக்க அங்கு என்றொரு பதமதிகமாக ப்ரயோகித்தது அந்த ப்ரதேஶத்தினுடைய ஸ்ரீமத்த்வம் ஸர்வஸந்தாபமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. அமர்கின்ற- ப்ரதிஷ்டிதனாகாநிற்கிற, அவதாரங்கள்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே, "அத்யாவிர்பூதஸ்"தே" என்னும்படி நித்யவாஸம்பண்ணுகிற்கிறவனை என்றபடி. ஆதியானல்லால்- ஸர்வகாரணபூதனானவனையொழிய, மற்று- வேறே, என்னமர்துணை- எனக்கமர்ந்ததுணை, எனக்கு நித்யமான ஸஹாயமென்றபடி. யாவர்? யார், ஒருவருமில்லையென்றபடி. ।௨।

இமையவர்பெருமான் - நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியான, தத்ஸம்ஶ்லேஷைகபோகனானவென்றபடி. என்னமர்பெருமான் - எனக்கமர்ந்தஸ்வாமியான, என்னோடு நித்யஸம்ஶ்லேஷரஸிகனான ஸ்வாமியானவென்றபடி. இருநிலம் - விஸ்தீர்ணையான பூமியை, இரு- விஸ்தீர்ணம், இடந்த- ப்ரளயார்ணவத்தினின்று முத்தரித்தவனான, எம்பெருமான் - என்னுடைய நாயகனான, முன்னை - முன்புநடந்ததான, கீழ்த்திருவாய்மொழியிற் சொன்னதானவென்றபடி. வல் - த்ருடங்களான, வினைகள் - வ்யஸநங்கள், பாபவாசியான வினைஶப்தம் இங்கு துக்கபரவ்யஸநபரம், முழுது - க்ருத்ஸ்நமும், உடன் - யுகபதேவ, மாள - நஶிக்கும்படி, என்னையாள

மூ— என்னையாள்கின்றவெம்பெருமான்* தென்றிசைக்கணிகொள் திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாற்றங்
கரைமீபால்* நின்றவெம்பெருமானடியல்லால்சரணினைப்பிலும்பிறிதில்லையெனக்கே* ‖௩‖
பிறிதில்லையெனக்குப் பெரியமூவுலகுநிறையப்பேருருவமாய்நிமிர்ந்த* குறியமாணெம்மான்குரைகடல்
கடைந்தகோலமாணிக்கமென்னம்மான்* செறிகுலைவாழைகமுகுதெங்கணிசூழ்திருச் செங்குன்றூரில்த்
திருச்சிற்றாற்று* அறியமெய்ம்மையேநின்றவெம்பெருமானடியிணையல்லதோரரணே* ‖௪‖

ஆ— (பிறிதில்லை) நிரதிஶயாஶ்ரயணீயஶரண்யனாய் ஸௌஶீல்யாதிகுணனாய் ஸம்ஸாரிகளுக்கும் ப்ரத்யக்ஷனான வாமனரூபியாய், உபயவிபூதிநாதனாய் ஸமுத்ரமதனம்பண்ணி நீல
ரத்னம்போலே இருக்கிறவனாய், ஸர்வாதிகனாய், வாழைகமுகுதெங்குகளாலே அலங்க்ருதமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலே ஆஶ்ரிதர்க்குத்தன்னை யுள்ளபடியேயறியலாம்படி
நின்றருளின வெம்பெருமானடியிணையல்லது ஓரரண்பிறிதில்லையென்கிறார். ‖௪‖
(அல்லதோரரணும்) மற்றுள்ள திருநகரிகளில் ஸாந்நித்யம் பண்ணுகிறானும் திருச்செங்குன்றூரில்நின்றரு

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— குறியமாணெம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) ஸௌஶீல்யாதிகுணனாய் - ஸர்வேஶ்வரனாய், பெரியமூவுலகித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளுக்குமித்யாதியால்)
மெய்ம்மையேயறியவென்றதைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதர்க்குத்தன்னையித்யாதியால்) ‖௪‖

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

மற்றுமுள்ளதிவ்யதேஶத்திலெம்பெருமான் ஸ்வஸ்தாநதிவ்யதேஶத்தெம்பெருமானிற்காட்டில் வேறல்ல
னென்றுசொல்லுகை யிங்கநபேக்ஷிதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (மற்றுள்ளவித்யாதியால்) நல்ல

ப— கின்ற - என்னையடிமைகொள்ளாநிற்கிற, எம்பெருமான் - என்னுடையஸ்வாமியானவன், என்னையடிமை
கொள்ளுகிறதாலே ஸ்வத்வம்பெற்றவனா யிருக்கிறவனனென்றபடி. தென்திசைக்கு - தக்ஷிணதிக்குக்கு, அ
ணிகொள் - அணியாகக்கொள்ளப்படுமதான, அலங்காரமாக எல்லாராலும் அபிமானிக்கப்படுமதானவென்ற
படி. திருச்செங்குன்றூரில் - ஸ்தலம், திருச்சிற்றாற்றங்கரை - திருச்சிற்றாற்றங்கரையினுடைய, மீபால் - வ
டபக்கத்திலே, பால் - ஸமீபம், நின்ற - நின்றருளினவனான, எம்பெருமான் - அவ்வழகாலேயென்னை யடி
மைகொண்டவனுடைய, அடியல்லால் - திருவடிகளையொழிய, எனக்கு - அநந்யகதிகனானவெனக்கு, நினைப்பி
லும் - மநோரதத்திலும், பிறிதுசரண் இல்லை - வேறானவுபாயமில்லை. ‖௩‖
குறியமாண் - வாமநவேஷனான, எம்மான் - அந்தப்ரம்மசாரி வேஷத்தாலே யென்னை
யடிமையாக்கிக்கொண்டவனான, பெரிய - அதிவிஸ்தீர்ணங்களான, மூவுலகும் - க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருத
காக்ருதகமென்று த்ரிவிதங்களானலோகங்களும், நிறைய - தன்திருமேனியாலே நிறையும்படி, பேருருவ
மாய் - அதிவிஸ்த்ருதரூபமாய், நிமிர்ந்த - வளர்ந்தவனான, இந்த்ராதிகளான ஆஶ்ரிதர்க்காக மஹா
பலிபக்கல் தானுதகம்பெற்றதும் ஸந்தோஷத்தாலே தன்னையறியாமல் திருமேனிவள
ர்ந்ததென்னும்படி க்ஷணத்திலே வளர்ந்தவனானவென்றபடி. குரைகடல் - கோஷிக்கிறஸமுத்ரத்தை,
கடைந்த - மதநம்பண்ணினவனான, கோலமாணிக்கம் - அதிஸுந்தரமாணிக்யமான, அத்யுஜ்ஜ்வல நீல
மணி ஸத்ருஶனானவென்றபடி. என்னம்மான் - ஸௌந்தர்யாதிகளையும் அழகையும்காட்டி
என்னையடிமைகொண்டவனான, செறிகுலை - ஸமூஹங்களான பழக்குலைகளையுடையவையான, செறிவு - ஸமூஹம்,
இது கமுகுதெங்குகளுக்கு விஶேஷணம், வாழைகமுகுதெங்கு - கதலீக்ரமுகநாளிகேரங்களுடைய, அ
ணி - பங்க்தியாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு - "ஶோணாக்ஷேத்ரம்" என்ற
லக்ஷணா. அந்த திவ்யநதீதீரவாஸஜனங்களெல்லாமென்றபடி. மெய்ம்மையேயறிய - உள்ளபடியேயறியும்படி, மெ
ய்ம்மையேயென்கிற உக்தியாலே அத்யந்தயாதார்த்த்யம்விவக்ஷிதம். இவனே ஸர்வேஶ்வரனென்றெல்லாரும்
நன்றாகவறியும்படியென்கை. நின்ற - எழுந்தருளியிருக்கிறவனான, எம்பெருமான் - ஸர்வஸ்வாமியினுடைய,
அடியிணையல்லது - சரணத்வயமொழிய, பிறிது - வேறு, எனக்கு - ப்ராப்யப்ராபகவிஷயவானவெனக்கு, ஓர
ரணில்லை - ஒருரக்ஷகமுமில்லை, அரண் - ரக்ஷகம், ஸம்ரக்ஷகத்வமுமில்லையென்றபடி. ‖௪‖

மூ— அல்லதோரரணுமவனில்வேறில்லை அதுபொருளாகிலுமவனை* யல்லதென்னாவியமர்ந்தணைகில்லாதாதலாலவனுறைகின்ற* நல்லநான்மறையோர்வேள்வியுண்மடுத்தநறும்புகைவிசும்பொளிமறைக்கும்* நல்லநீண்மாடத்திருச்செங்குன்றூர்திருச்சிற்றாறெனக்குநல்லரணே* ॥௫॥

எனக்குநல்லரணையெனதாருயிரையிமையவர்தந்தைதாய்தன்னைத்* தனக்குந்தன்றன்மையறிவரியானைத்

ஆ— ஸின அவனையல்லதோ, ஆனபின்பு அவனேயரணென்னும் நிர்ப்பந்தமென்னென்னில்? அல்லாத திருநகரிகளில் அரணாயிருக்கிறவனும் அவனையல்லதுவேறில்லை. பொருளது ஆகிலும் என்னெஞ்சு அவனையல்லது அமர்ந்தணைகில்லாது ஆதலால் அவனுக்காயதநமாய் ஸத்யாஸத்வ தாந்தவேதி விப்ரஸ்ரேஷ்டரானவர்களுடைய யாகங்களிலே ஸாந்தமான ஹவிர்க்கந்தியிலே ஹோமதூமத்தாலே திரஸ்க்ருதம்ப்ரநாதமை நிவிடதேஜஸமாய் உபரிநீபாத்யாஸ்ரித ப்ராஸாதாலங்க்ருதமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறெனக்கு நல்லரண் என்கிறார். ॥௫॥

(எனக்குநல்லரணை) எனக்குநித்யரக்ஷகனாய், எனக்குஸரணனாய், அயர்வறுமமரர்களுக்குப் பிதாவாய், மாதாவாய், ஸ்வநாவிஷ்காரவையாய ஸ்வபாவஸ்வபாவனாய், க்ஷீரார்ணவஸாயியாயிருந்த வெம்பெருமானை ஸமஸ்தகிநாஸார கல்யாணகுணவிஸிஷ்டராய், தனித்தனியே ஸ்வஹவிஷ்யாரூடவஷ ஜகஜ்ஜநஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார

இ— நான்மறையோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்யாதியால்) வேள்வியுண்மடுத்த நறும்புகைவிசும்பொளிமறைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாகங்களிலேயித்யாதியால்) நல்லநீண்மாடவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபரிநீபேத்யாதியால்) ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

மனக்கொள்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) வண்சிவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனித்தனியேயித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்த்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன தம்முடைய தனிமைதீருகைக்குவிஷயமானவஸ்துவும். திருச்சிற்றாறென்று ஐந்துபாட்டாலேயருளிச்செய்து இனி யாருமாளாரித்யாதியாலே யவன்தனிமையைநினைத்துத் தாம்ஸோகித்தஸோகமும் தீரும்படி நிரதிஸயஜ்ஞாநஸக்தி ஸமஸ்தகல்யாணஸக்தி ஸௌந்தர்யாதிவிஸிஷ்ட த்ரிவிதஸம்ஸ்வாதிவ்யஜநஸ்ருஷ்டி ஸ்ருஷ்டாவதாரமிவ வரிகத்தேத

ஈ— அல்லது - வ்யதிரிக்தமான, ஸ்ரவஸ்தாவதாரவ்யதிரிக்தமானவென்றபடி. ஓரரணும் - ஏதேனுமொருரக்ஷகரும், மற்றுள்ளதிவ்யதேஸங்களில் ஸந்நிதாநம்பண்ணியிருக்கிறவனுமென்றபடி. அவனில் - திருச்சிற்றாற்றிலிருக்கிறவனிற்காட்டில், வேறில்லை - வேறாயிருப்பதில்லை, அதுபொருள் - அதுவேஸத்யமும், ஆகிலும் - இப்படியானாலும், அவனல்லது - திருச்சிற்றாற்றிலெம்பெருமானையொழிய, என்னாவி - என்னெஞ்சானது, அமர்ந்து - ப்ரதிஷ்டிதமாய், அந்யநிரபேக்ஷமாய்க்கொண்டு ஸகலேதரநிஸ்ப்ருஹமாயென்றபடி. அணை - கிட்டுகைக்கு, கில்லாது - மாட்டாது, ஸ்ரீவைகுண்டநாயகன் ஸந்நிதித்திருமகனிற்காட்டில் வேறுபட்டவனென்றன்றேஸ்ருதி நவடி "ஸாவேநாந்யத்ரமஹதி" என்றதென்றுகருத்து. ஆதலால் - ஆகைப்பாலே, அவனுறைகின்ற - அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவிடமான, நல்ல - நல்லவர்களான, ஸத்யாத்மாக்களானவென்றபடி. நான்மறையோர் - வதாந்தவேதிகளுடைய, வேள்வியுள் - யாகங்களிலே, மடுத்த - ஸந்நிதாவத்திலே ஸமர்ப்பித்ததுகளாலே, ஸாந்தங்களான ஹவிஸ்ஸுக்களாலேயென்றபடி. நறும் - பரிமளிபாநின்ற, புகை - யஜ்ஞதூமமானது, விசும்பொளி - ஆகாஸத்தில், தேஜஸ்ஸுகளை - ஸூர்யாதிதேஜஸ்ஸுக்களையென்றபடி. மறைக்கும் - ஆச்சாதநம்பண்ணும்படியிருக்கிற, இது திருச்செங்குன்றூருக்கு விஸேஷணம். நல்ல - உபரிநீயங்களான, நீண்மாடம் - உத்துங்கஸௌதங்களையுடைத்தான, திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு - ஸ்வஷ்டம், எனக்கு - இவன்பக்கலிப்படி யாஸக்தசித்தனானவெனக்கு, நல்லரண் - நல்லரக்ஷாஸ்தாநம், விஸ்ஸுஷாஸந்தவதீநஸம்ப வஷநாஸ்ரவஸ்தாநமென்றபடி. ॥௫॥

எனக்குநல்லரணை - நல்லரக்ஷகனை, நித்யரக்ஷகனானவென்றபடி. எனதாருயிரை - ஜீவனாணவஸ்ரணனை, தன்னுடைய ரக்ஷகஸ்வாதிகுணங்களைக்காட்டி ஸர்வகாலங்களிலும் எனக்குஸத்தாதாரகனானவென்றபடி. இமையவர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தந்தைதாய்தன்னை - பிதாவும்மாதாவுமானவனை, தன்னையென்றதுஅநதிரிக்தாவஸ்தம். தனக்கும் - ஸ்வஸங்கல்பஜ்ஞனை தனக்குங்கூட, தன்தன்மையறிவு - தன்ஸ்வபாவமறிகைக்கு, அரியானை - அஸக்யனானவனை, "யோஸ்யாத்யக்ஷ: பரமேவ்யோமந், ஸோஅங்கவேதயதிவா

மூ— தடங்கடற்பள்ளியம்மானை* மனக்கொள்சீர்மூவாயிரவர்வண்சிவனுமயனுந்தானுமொப்பார்வாழ்* கனக்கொள்திண்மாடத்திருச்செங்குன்றூர்த்திருச்சிற்றாறதனுட்கண்டேனே* ॥சா॥

திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறதனுட்கண்டவத்திருவடியென்றுந்* திருச்செய்யகமலக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுஞ்சேவடியுஞ்செய்யகையுந்* திருச்செய்யகமலவுந்தியுஞ்

ஆ— ஸாத்விகராய், த்ரிவிதஸங்கல்பஸம்பந்நரான ஜநங்களாலே வ்யாப்தமாய், ப்ரசஸ்தப்ராஸாத உபசோபிதமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் கண்டேனென்கிறார். ॥சா॥

(திருச்செங்குன்றூரில்) திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள்கண்ட அந்தசீர்கொள்சிற்றாயன் ரமணீயதர கமலஸத்ருசமான திருக்கண்களும் பிம்பாதரஸத்ருசமான திருப்பவளமும் கமலஸத்ருசமான திருக்கைகளும், கமலஸத்ருசமான திருநாபியும், நிஜஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யாதிவ்யஞ்ஜக [illegible]

இ— திவ்யதேசத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பைக் காணப்பெற்றேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்றுமாம். ஸம்ருத்திமத்தை. கனக்கொள்திண்மாடவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரசஸ்தப்ராஸாதாதியால்)॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

திருச்செய்யகமலமார்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஜஸௌந்தர்யாதியால்) படையுமென்

ஶ—நவேத" என்றதிறே. தன்னுடைய வஸிஷ்டதாஸௌலப்யனானவனையென்றபடி. தடம்- விஸ்தீர்ணமான, கடல்- க்ஷீரஸமுத்ரத்தை, பள்ளி – படுக்கையாகவுடையவனை, தேவதீவ்யவாஸிகளான ஸநகாதிகளுக்கும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்குத்தான் ரக்ஷிக்கைக்குமாக க்ஷீராணவசாயியானவென்றபடி. அம்மானை – ஸ்வாமியை. இதற்குக் கண்டேனென்கிறதோடே அந்வயம். மனக்கொள் - உபாஸகர்களைக்கொள்ளுமவையான, மநோஹரிகளானவென்றபடி. ஸர்வஜநஹ்ருத்யங்களானவென்கை. சீர் - கல்யாணகுணங்களை யுடையவர்களான, வண் – ஸம்பந்நரான, ஜ்ஞாநாதிஸம்பத்தை யுடையவர்களானவென்றபடி. சிவனும்அயனும் - ருத்ரனும்ப்ரஹ்மாவும், தானும் - ஸர்வேச்வரனானதானும், ஒப்பார் - ஸத்ருசமாம்படியிருக்கிறவர்களான, ஓரொருவர் த்ரிமூர்த்தி ஸ்ருஷ்ட்யாதிநியதமான ஸ்ருஷ்ட்யாதிரூபத்தையும் செய்ய க்ஷமரானவென்றபடி. மூவாயிரவர் - த்ரிஸஹஸ்ரஸங்க்யர்களான வைஷ்ணவர்கள், அத்திருமேனிக்குப் பரிவாரித்தனையாயிரவருண்டாயிருக்கப்பெற்றோமென்று ஹ்ருஷ்டராகிறபடி. வாழ் - வாழ்கிறவிடமான, ஸமஸ்தகல்யாணகுணஸம்பந்நரான ஸஹிதராய்க்கொண்டு வஸிக்கிறவிடமானவென்றபடி. கனக்கொள் - கனத்தைக்கொண்டிருக்கிற, கனம் - மேகம், அத்யுந்நதவிசாலங்களானவென்றபடி. திண - த்ருடங்களான, மாட – ப்ராஸாதங்களையுடைத்தான, அவனுக்குப்பரிவார்தானும் தன்னேத்தமாம்படி அவ்வூர்தானே ப்ராகாராதிகளுக்கு த்ருஷ்டிசேஷமாயிருக்கப்பெற்றோமென்று கருத்து. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் - திருச்சிற்றாறு என்கிற திவ்யதேசத்துக்குள்ளே, கண்டேன் - காணப்பெற்றேன். ॥சா॥

திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் - ஸ்பஷ்டம், கண்ட - எல்லாராலுங் காணப்பட்டவனை, அத்திருவடி - அந்தஸ்வாமியானவன், அடி - ஸ்வாமி, திருவென்றுவிசேஷணம், திருச்செய்யகமலக்கண்ணும் - ஸ்ரீமத்துக்களாய் அரவிந்தஸத்ருசங்களான நேத்ரங்களும், ப்ரணதஜநங்களைமுற்பட கடாக்ஷியாநின்ற ஹாஸாநுராக மந்தஸ்மிதங்களாலே அநுக்ரஹிக்குமவையாய் ஆச்ரிதவிகாஸாதிகளாலே கோகநதஹாரிகளான திருக்கண்களுமென்றபடி. செவ்வாயும் - சிவந்தஅதரமும், அவர்களைக்கண்ட ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே ஸாதராக்கியருளிச்செய்ய வருமாப்போலே ஸ்மிதப்ரகாசிதவிகஸிதமாயிருக்கையாலே மநோஹரமான பிம்பாதரமுமென்றபடி. செவ்வடியும் - சிவந்ததிருவடிகளும், அந்த ப்ரணாமவோகந ஆஸ்ரிதங்களாலே விரோதமான வைரவாஸர் [illegible] வசீகரம்பண்ணிக்கொண்டால் அவர்களுக்கு விகஸிதாரவிந்தாபரமாவதம்ஸ யாமளம்போலே அதிமநோஹரங்களாயிருக்குமவையான வடிகளுமென்றபடி. செய்யகையும் - சிவந்ததிருக்கைகளும், திருவடிகளிலேவிழுந்தவர்களை ஸ்நேஹத்தாலே யவன் ஸ்பர்சிக்கும்போது அவர்களுக்கு ஸௌகுமார்யஸம்பந்நம் போலே அதிகோமளமாய் ஸகலஸந்தாபஹாரகங்களாயிருக்கும் திருக்கைகளுமென்றபடி. திருச்செய்யகமலவுந்தியும் - ஸ்ரீமத்தாய் அரவிந்தமான கமலஸத்ருசமான திருநாபியும், உந்தி - நாபி, திருவடிகளிலேவிழுந்

மூ—செய்யகமலமார்புஞ்செய்யவுடையுந்* திருச்செய்யமுடியுமாரமும்படையுந்திகழுமென்சிந்தையுளானே ॥
திகழுமென்சிந்தையுளிருந்தானைச்செழுநிலத்தேவர்கள்நான்மறையோர்* திசைகைகூவியேத்துந்திருச்செங்
குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாற்றங்கரையானைப்* புகர்கொள்வானவர்கள்புகலிடந்தன்னையசுரர்வன்கையர்வெங்

ஆ—மாகையாலே சிவந்ததாமரைபோலேயிருந்த திருமார்பும், திவ்யபீதாம்பரமும், நிரதிசயதேஜோமயமான திருவபிஷேகமும், திவ்யஹாரமும், ஶங்கசக்ராதிதிவ்யாயுதங்களும், திகழுமென்சிந்தையுளிருந்தானென்கிறார். ॥எ॥

(திகழுமென்சிந்தையுள்) ஸுகுணாநாம்ந ஸகலஹேயப்ரத்யநீக ஸமஸ்தகல்யாணைகதானனாய், ஸகியாக்ஷுத்தகுணரூப ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதி ஸகலகல்யாணகுணார்ணவனாய், தமிழ்பொருள் ஸமானகத்ருத்வோதனாய், பத்தர்களுக்குப்ரியராய், ஸர்வேஶ்வர ஸர்வ ஸரணாநாம ஸாக்ஷராய், க்ருதாஞ்ஜலிகளான ஸாத்விகராலே ஸம்ஸ்துத்யமானமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலே நின்றருளி என்னெஞ்சிலே ஸந்நிஹிதனாயிருந்தருளினவனை யெத்தைச்சொல்லிப்புகழுவது,

இ—கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஶங்கசக்ராதியால்) அவன்தனிமையைநினைத்துவந்த ஶோகந்தீர்ந்தவாறே அவனை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥எ॥

✳ எட்டாம்பத்து. ✳

பொருந்துமூவுலகித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுகுணைத்யாதியால்) ஐநார்த்தம் - ஐ நாராயணபாஷ்யம், புகர்கொளித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்தித்யாதேத்யாதியால்) அசுரரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தமிழ்பொருளித்யாதியால்) செழுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரேத்யாதியால்) திசைகைகூவி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (க்ருதேத்யாதியால்) நிலத்தேவரென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸாத்வேத்யாதியால்) ॥அ॥

ஈ—தவர்களை யவனெடுத்தணைத்துக்கொள்ளும்போது விநயஸாத்வஸாவநதரான வவர்களுக்கு நிரஸனமாக வநுபவிக்கும்படி அழகியதாய் காஞ்சீகுணதணிகிரண விஸரணாருணமாய் வசிதஶோணித நிர்யாஸஸுவிஶேஷத்தாலே ஊருவிகஸித கனகஸத்ருஶமான திருநாபியுமென்றபடி. செய்யகமலமார்பும் - ஜக்ஷுத நாஷ்யாதிரஞ்சிதமாகையாலே சாருணநயனகாந்தியாக்ஷமான வக்ஷஸ்ஸ்தலமும், செய்யவுடையும்- ஐங்க்ருதீவருத்ய வரிஷ்டவிஸ்யாதவஸாஸமான பீதாம்பரமும், உடை - வஸ்த்ரம், திருச்செய்யமுடியும்- உத்ஸாஹருணிமணிவஸ்திதமாகையாலே உத்ப்ரபந்நாணிஸத்ருஶமான திருவபிஷேகமும், ஆரமும்- திவ்யஹாரமும், படையும் - ஸதாருஶேயிலாயுதமாய் ஹாருஶேயிலாபரணமாயிருக்குமவையான திவ்யாயுதங்களும், படை - ஆயுதம், திகழ - விளங்க - என்றும் - ஸர்வகாலமும், என்சிந்தையுள்ளான் - என்னெஞ்சிலேயிருக்குமவன், சிந்தையிலேயிருக்குமவன் சிந்தையுள்ளான். ॥எ॥

பொருந்து- பொருந்துமவையான, தன்னுடைய குணாதிகளாலே ஐநார்த்தங்களாகத்தக்கவையான வென்றபடி. ஐநாராயணபாஷ்யமாம்படி நிரவாயிக ஶேஷங்களான வென்கை. மூவுலகும்- மூன்று லோகங்களுடையவும், படைப்பொடு- ஸ்ருஷ்டியோடேகூட, கெடுப்புக்காப்பவன்- ஸம்ஹார ரக்ஷணங்களையுடையவனான, கெடுப்பு- ஸம்ஹாரணம், காப்பு- ரக்ஷணம், கெடுப்புக்காப்புகளையுடையவன் கெடுப்புக்காப்பவன், ஸ்ருஷ்டியையும் ஸம்ஹார ரக்ஷணங்களையும் பண்ணுமவனானவென்று பதார்த்தம், "ஸ்ருஷ்டிஸ்திதாந்தகரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம் । ஸஸம்ஜ்ஞாம் யாதி பகவாநேக ஏவ ஜநார்த்தந:" என்கிறபடியே ஸர்வாத்மகமாகையாலே ஸம்ஹாரணமும் ரக்ஷணவிஶேஷமாகையால், ஸுகுணநாராயணபாஷ்யவிஷயத்திலே ரக்ஷணத்தோடே ஸம்ஹாரத்தையும் சொல்லக்குறையில்லை. புகர்கொள்- தேஜஸ்ஸைக் கொண்டிருக்கிறவர்களான, தேஜஸ்விகளானவென்றபடி. ஸ்வகீயமாகிற ஔஜ்வல்யத்தை யுடையவர்களானவென்கை. வானவர்கள்- ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கும், புகலிடந்தன்னை- ஆஶ்ரயணவிஷயமான, புகல்- ஆஶ்ரயணம், ஶரண்யனானவென்றபடி. வன்கையர்- வலியகையை யுடையவர்களான, வலிமை- பலிஷ்டத்வம், பலவான்களானவென்றபடி. அசுரர்- அஸுரர்களுக்கு, வெங்கூற்றை- க்ரூரம்ருத்யுவான, கூற்று- ம்ருத்யு, ப்ரதிகூல ம்ருத்யுவானவன் என்னும்படி. ஆஶ்ரிதவிரோதி

மூ— கூற்றைப்* புகழுமாறறியேன்பொருந்துமூவுலகும்படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவனே* ॥அ॥
படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன்பிரமபரம்பரன்சிவப்பிரானவனே* இடைப்புக்கோருருவுமொழிவில்லையவனேபுகழ்வில்லையாவையுந்தானே* கொடைப்பெரும்புகழாரினையர்தன்னானார்கூரியவிச்சையோடொழுக்கம்*

ஆ—புகழுமாறறியேனென்கிறார். ॥அ॥
(படைப்பொடு) ஸர்வேச்வரராய், ஸ்வதந்த்ரராய், ஸர்வஜ்ஞராய், நிரதிசயஸுகரூபவேதஸ்வரூபஜ்ஞராய், ஆசாராநுஷ்டானவசீக்ருதராய், நித்யகர்மாநுஷ்டாந பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதி ஸகலஸத்கர்மபராயிருந்த திவ்யஜநங்களாலே அத்யாச்ரயணீயமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கமர்ந்தநாதன் ப்ரஹ்மாதிரூபேண வைநாசபேண நிகிலஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரஹேதுவானவனைப், ஸர்வஸ்வதந்த்ர

✻ஒன்பதாம்பாட்டு.✻

இ— கொடைப்பெரும்புகழாரென்கிறதை ஸங்க்ரஹித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேசேத்யாதியால்) இனையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யவஸாயரா யென்று) மிகுந்தபாகவதராயென்றபடி. தன்னானாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருசராயென்று) ஸர்வேச்வரஸ்வரூபம் கூரியவிச்சையோடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) வேதஸ்வரூபநிரதிசயஸுகமாவது ப்ரஹ்மானந்தஸாக்ஷாத்கரம். ஒழுக்கமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசாரேத்யாதியால்) நடைப்பலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதியால்) இயற்கையென்கிறவிடத்தில் சப்தாபிப்ராயத்தையருளிச்செய்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) அதில் வைநாசபேணவென்கிறவித்தாலே இடைப்புக்கோருருவுமொழிவில்லையவனேயென்றது வ்யாக்யாதம். யாவையுந்தானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரேத்யாதியால்) அதில் ஹேதுவைமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) புகழ்வில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தத்திலித்யாதியால்) இதற்கு ஹேதுவைமருளிச்

ரு— ஸாரவிஷயேதிகரண ஜ்ஞாதாவானவென்றபடி. நான்மறையோர்- சதுர்வேதங்களை யுடையவர்களான, மறை- வேதம், மறையுடையவர் மறையோர், செழு- விலக்ஷணரான, ஸதாசார ஸம்பன்னராம ஸாமிகளானவென்றபடி. நிலத்தேவர்- பூதேவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், திசைகைகூவி- திக்குகள்தோறும் அஞ்ஜலிபண்ணி, கூவியென்றது கூப்பியென்றபடி, ஏத்தும்- ஸ்தோத்திக்கும்படி யிருக்கிற, திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை- அவ்வாற்றங்கரையிலே யிருக்குமவனை, திகழ்- ப்ரத்யக்ஷமாக, என்- சிந்தையுள்- என்னுடைய ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, இருந்தானை- எழுந்தருளியிருந்தவனை, புகழுமாறு- ஸ்தோத்திக்கும் ப்ரகாரம், அறியேன்- அவனுடைய ஸௌசீல்யஸௌலப்யங்கள் வாங்மநஸ அபரிச்சேத்யங்களாகையாலே என்னால் ஸ்தோத்திக்க முடியாதென்றபடி. ॥அ॥

கொடைப் பெரும்புகழார்- விசேஷதானாதி ஜநிதமஹாகீர்த்தியை யுடையவர்களான, கொடையென்று தானம். புகழ்- கீர்த்தி, புகழையுடையவர் புகழார், இனையர்- இன்னாரின்னாரென்று ப்ரஸித்தரான, தன்னானார்- தானானவர்களுடைய, தனக்கு ஸத்ருசராயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடையவென்றபடி. கூரியவிச்சையோடு- ஸூக்ஷ்மங்களான வித்யையோடே, விச்சை- வித்யை, சுஸ்ரூஷாஜ்ஞானம் முதலான ஸூக்ஷ்மவித்யைகளோடேயென்றபடி. ஒழுக்கம்- ஆசாராநுஷ்டானங்களான ஸதாசாரங்களும், நடைப்பலி- நித்யம் நடவாநிற்கிற பலிகளும், ப்ரத்யஹாநுஷ்டேயமான பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளுமென்றபடி. இயற்கை- ஸ்வபாவமாயிருக்கிற, இவைகளையே ஸ்வபாவமாக வுடைத்தானவென்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு- அந்த திவ்யநதீ தீரத்திலே, அமர்ந்த- ப்ரதிஷ்டிதனான, நாதன்- ஸர்வேச்வரன், படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன்- ஸ்ருஷ்டியோடேகூட ஸம்ஹாரரக்ஷணங்களையுமுடையவன் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுமவனென்றபடி. அவனே- அந்த ஸர்வேச்வரனே, பிரமபரம்பரன்- ப்ரஹ்மாவாகிற பராத்பரன், தேவஷிகளிற்காட்டில் பரரான இந்த்ராதிகளுக்கும் பரனிறே ப்ரஹ்மா, இப்படி பராத்பரனை ப்ரஹ்மாவைத்தனக்கு ப்ரகாரமாக வுடையவனென்றபடி. சிவப்பிரான்- "ருத்ரம் ஸமாச்ரிதா தேவா:" என்கிறபடியே, தேவதைகளுக்கெல்லாம்

மூ— நடைப்பலியியற்கைத் திருச்செங்குன்றூரிற் றிருச்சிற்றாறமர்ந்த நாதனே* ||கூ||

அமர்ந்தநாதனை யவரவராகி யவர்க்கருளருளுமம்மானை* அமர்ந்ததண்பழனத் திருச்செங்குன்றூரிற் றிருச்சிற்றாற்றங்கரையானை* அமர்ந்தசீர் மூவாயிரவர் வேதியர்கள் தம்பதி யவனிதேவர் வாழ்வு* அமர்ந்தமாயோனை முக்கணம்மானை நான்முகனை யமர்ந்தேனே* ||ய||

ஆ— ஜகதேகநாதனாய், ஸர்வஸ்வரூபனாயிருக்கும், இவ்வர்த்தத்தில் ஸந்தேஹமில்லை, புகழுமாறறியேன் என்கிறார். ||கூ||

(அமர்ந்தநாதனை) ஸ்ரீதஸம்ச்லேஷைகஸ்வபாவனாய், ஈசநாயகனாய், ஸ்ரீதஸௌசீல்யநிதியத்தனாய், த்ரிமூர்த்யவதாரவிலக்ஷணனாய், ஸதைகரூபமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையை ஸாம்யஸ்தானமாகவுடையவனாய், வைதிகச்ரேஷ்டஸஹஸ்ரத்ரயஸம்ஸேவ்யமான அர்த்தநாரீச்வரனாய், ஸநாதனவாஸனாகிய க்ருஷ்ணாதிவ்யஸ்ஸஜ்ஜனங்கள் வாழ்வமர்ந்த மாயோனை பணிந்

இ— செப்பினேன் (புகழுமாறி த்யாதிபால்) இதனால் கீழ்ப்பாட்டிலே புகழுமாறென்றருளிச்செய்தவாறே படைபொருமெடுப்புக்கப்பவொன்றருளிச்செய்த ஸர்வேச்வரனதிவணக்கமே ஸம்மதியன்றோவென்ன, அதுவுமன்றியே ப்ராப்யப்ராபகங்களைப் பற்றாது ஸ்தாபிப்பது, ஆதலால்புகழுமாறறியேனென்கிறாரென்று ஸம்ஹிதையான ஸங்கதி.||

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

அவரவராகியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதீத்யாதிபால்) அவர்க்கித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதஸௌசீல்யேத்யாதிபால்) அமர்ந்ததண்பழனமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸதைகேத்யாதிபால்) தம்பதியென்கிறதை திருச்சிற்றாற்றங்கரைக்கு விசேஷணமாக்கியதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்யேத்யாதிபால்) அமர்ந்தசீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹஸ்ரத்ரயேத்யாதிபால்) த்ரிஸஹஸ்ரம், த்ரிஸஹஸ்ரம், தம்பதியவனிதேவரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (திவ்யேத்யாதிபால்) இத்திருவாய்மொழி பலபாட்டுக்களிலே த்ரிஸஹஸ்ரதிவ்யஜநஸேவிதையை வணக்

ஸ— உபகாரகனான ஸர்வஜ்ஞனுமவனே யென்றபடி. அவனே- அந்த ஸர்வேச்வரனே, இடைப்புக்கு- நடுவேபுகுந்து, ஸ்வஸம்பந்தயோக்யர்களை ஸ்வீகரித்து என்றபடி. ஓருருவும்- ஒருவிக்ரஹத்தையும், உரு- விக்ரஹம், ஒழிவில்லே- ஒரு விக்ரஹத்தையும் விடாதே ஸமஸ்தத்தையும் ஸ்வீகரிப்பவனென்றபடி. யாவையும்- ஸகலவிக்ரஹங்களும், தானே- ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் ப்ரகாரமாகவுடையவனவனே யென்றபடி. புகழ்வில்லை- இதில் ஸம்சயமில்லை, புகழ்வு- ஸம்சதி. இவையெல்லாம் கர்மபரவசதேஹாத்யாத்மதர்சிகளுக்கு ஸாத்யமாகமாட்டாதென்றபடி. ||கூ||

அமர்ந்தநாதனை - ஸநாதநவநாயகனை, நிரவதிகநாயகனனையென்றபடி. அவரவராகி - அந்தந்த ஸ்ரீதராய், "ராமஸ்ஸௌம்யவபுஸ்ஸாக்ஷாத் தேவதாஸுரஜாயத" என்கிறபடியே அவர்களோடேகீபவித்தவனென்றபடி. அதாவது:— "ஸ ஸர்வாயுஷிமத்ஸம்பந்நஸ்ஸர்வேசத்வஸஹிதஸ்ஸ்வ" என்கிறபடியே ஸ்ரீதஸம்ச்லேஷஸ்வபாவனென்கை. அவர்க்கு - அந்த ஸ்ரீதர்க்கு, அருள் - அருளப்படுமவைகளை, ஸௌசீல்யாதிகுணங்களையென்றபடி. அருளுமம்மானை - ப்ரஸாதித்தருளும்ஸ்வாமியான, முக்கணம்மானை - த்ர்யம்பகனை- "ருத்ராணாம் சங்கரச்சாஸ்மி" என்கிறபடியே தேவர்களுக்குஸ்வாமியான ருத்ரனுக்கு அந்தராத்மாவான, நான்முகனை - சதுர்முகனுக்கும் அந்தராத்மாவான, தம்பதி - தனக்குப்ரஸித்தமான, பதி - ஸ்தானம், தம்மென்று ஸ்வபாவவசநம். தனக்கு ஸாம்யஸ்தானமானவென்றபடி. இது திருச்சிற்றாறுக்கு விசேஷணம். அமர்ந்த - ஸநாதநவங்களான, தண்பழன - ஸ்ரீதஸமமான நீர்நிலங்களையுடைத்தான, ஸ்தாநங்களையுடைத்தானவென்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை - அவ்வாற்றங்கரையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனை, வேதியர் - வைதிகரான, வைதிகச்ரேஷ்டரானவென்றபடி. அமர்ந்தசீர் - ஸநாதநகுணங்களையுடையவர்களான, ஸமஸ்தகல்யாணகுணராசிகளானவென்றபடி. மூவாயிரவர் - த்ரிஸஹஸ்ரஸங்க்யரான, அவனிதேவர் - பூதேவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய, வாழ்வு - ஸாம்யத்துக்கு, அமர்ந்த - ஸநாதநவனை, அவர்களுக்கு நிரதிசயாநந்த கைங்கர்யரஸங்களுண்டாகைக்கு உசிதமாம்படி நிரவதிகஸௌலப்ய ஸௌசீல்யாதிவிசிஷ்டனனையென்றபடி. மாயோனை - ஆச்சர்யசக்தியை, அமர்ந்தேனே-

மூ—தேனைநன்பாலைக்கன்னலையமுதைத்திருந்துலகுண்டவம்மானை* வானநான்முகனைமலர்ந்ததண்கொப்பூழ்
மலர்மிசைப்படைத்தமாயோனைக்* கோனைவண்குருகூர்வண்சடகோபன் சொன்னவாயிரத்துளிப்பத்தும்*
வானின்மீதேற்றியருள்செய்துமுடிக்கும் பிறவிமாமாயக்கூத்தினையே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—தேனென்கிறார். ||ய||

(தேனை) உபாயோபேயரூபஃ ஸர்வாதிசயபோக்யஸ்வரூபனை, நிகிலலோகைகநாதனை, ஸநகாதி யோகிஜநஸேவ்யனை, ஸ்வரூபஸ்வபாவனை, ஸர்வஸ்வாமியாயிருந்த திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை வண்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் இப்பத்தும் அருள்செய்து வானின்மீதேற்றிப் பின்னை ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தைப் போக்குமென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—கையாலே கீழேயவனை ஸ்தோத்ரிக்கமாட்டுகிறிலேனென்றவரிப்பாட்டிலேயவனை ஸ்தோத்ரிக்கமாட்டுகிறிலேனாகிலும் நன்றாகவநுபவிக்கப்பெற்றேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமித. ||ய||

நிகமனம்.

கன்னலையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்பந்தத்தாலே) ஸம்பந்தம் கண்டசர்க்கரை, கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமீத்யாதியால்) ||கக||

ம—கிட்டப்பெற்றேனே, அநுபவிக்கப்பெற்றேனேயென்றபடி. ||ய||

தேனை - உபாதேயதமனை, நாநாவர்ணரஸ ஸ்வாதுதர ஸாரபூதமாயிருந்துள்ள தேன்போலே "ஸர்வரஸஃ" என்னும்படியிருக்குமவனையென்றபடி. நன்பாலை - நல்லபாலைப்போல, மாத்ருக்ஷீரம்போலே நைஸர்கிகாத்யந்தப்ரியனானவென்றபடி. கன்னலை - ஸம்பந்தசர்க்கரைபோலே ஸர்வரஸங்களையுங்கொண்டு போக்யனை, கன்னல் - இக்ஷுரஸவிகாரம், இங்கே ஸம்பந்தசர்க்கரையைச்சொல்லுகிறது. அமுதை - அத்யந்தபோக்யனை, திருந்து - திருந்தியிராநின்ற, வ்யவஸ்திதஸ்வபாவங்களாயிருந்துள்ளவென்றபடி. உலகு - லோகங்களை, உண்ட - ப்ரளயகாலத்தில் வயிற்றில்வைத்து ரக்ஷித்தவனை, அம்மானை - ஸ்வாமியான, ஸர்வரக்ஷகனையென்றபடி. வானநான்முகனை - வானத்திலேயிருக்கிற நான்முகனை, ஸமஷ்டிபூதனான சதுர்முகனையென்றபடி. இதுக்குப் படைத்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். மலர்ந்த - விகஸிதமான, தண் - சீதளமான, ஆஹ்லாதமானவென்றபடி. ஸதா நவமானவென்கை. கொப்பூழ்மலர் - திருநாபியில்பத்மத்தினுடைய, மிசை - மேலே, படைத்தமாயோனை - ஸ்ருஷ்டித்த ஆச்சர்யபூதனை, கோனை - ஸ்வாமியை, கோன் - ஸ்வாமி, வண்குருகூர்வண்சடகோபன்சொன்ன - நிரதிசயவைபவத்தையுடைத்தான திருநகரியிலிருக்கிற பரமோதாரரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த, ஆயிரத்துளிப்பத்தும் - ஸஹஸ்ரத்திலித்தசகமானது, அருள்செய்து - க்ருபைபண்ணி, இங்கிருந்தநாள் கைங்கர்யரஸங்களையுண்டாக்கி என்றபடி. வானின்மீது - பரமபதத்தின்மேலே, ஏற்றி - அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே யேறவிட்டு, பிறவி - ஸம்ஸாரமாகிற, மாமாயக்கூத்தினை - ஆச்சர்யபூதமான நாடகத்தை, முடிக்கும் - ஸமாப்தமாக்கிவிடும். ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமசேஷஸ்ரீவைஷ்ணவராமாநுஜமஹாதேசிகாய நமஃ.

ஸ்ரீஃ.

ஸ்ருதிப்ரகாசிகாசார்யாய நமஃ.

(வார்கடாவருவி.)

ஆர்த்தத்வேஹ்யாம்ஸமாப்தாஹநியததயாஸாத்யதேஸ்வேஷாம்
ஸாயுஜ்யே ஸந்நதாநாம் ஸ்ரீதஹ்ருதிஸதம் தைவதம் தேஸிதம்ஸ்வெ ||
த்ருஷ்ட்வா த்ருஷ்யமாநமதாபர்யந்தகத்வாஸ்வதேவ்யா:
ஸ்ரீமந்ந்யோக்ஷாநகாய:ஸ்ரீதவிஷ்டகஸ்வஹ்ருதஸூதிரஸாவி ||கூ||

(ஆர்த்தத்வே ஹ்யாம்ஸமாப்த) வார்கடாவருவியித்யாதி - முதத்திலுடையமுகுதியாலே யொருவன் வாழ்

ஈ— தா—கிட்டப்போகாத குவலயாபீடத்தின் கொம்பைப்பிடுங்கி ஸம்ஹரிக்கையாலும், (ஶாகநிரய தயா) செங்கயலுகளுந்தேம்பணைபித்யாதி - உத்ஸ்ருங்கங்களித்துவர்த்திக்கிற நீர்நிலங்களாலே சூழப்பட்ட திருச்செங்குன்றூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ஸாத்ருதிஸ்பத ரக்ஷா) இத்தால் மூன்றுபாட்டிலர்த்தம் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. என்னமர்பெருமானிமையவர்பெருமான் - ஸம்ஸாரத்திலிருக்கிற வேதஜ்ஞருக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும் வாசியற ஸ்வாமியாகையாலும், பெரியமூவுலகும்நிறையப் பேருருவமாய்நிமிர்ந்த-மெத்ரஜ்ஞூம் வர்ணாஶ்ரமம்படியாக த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தைக்கொண்டு, நிரபேக்ஷனாய் எங்கும் திருவடிகளை வைக்கையாலும், அல்லதோராதுமவனில்லை - தன்னாலே ஸ்வீகாரஹிதமான ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லாதபடி வைஶிஷ்ட்யமின்றிக்கே நிற்குமவனாகையாலும், (ஸ்வாயத்தஸ்வ ந) எனதாருயிரை - தனக்காதாரமில்லாதபடி வாஜாதாவாகையாலும், (ஸா நாஸ்ரீ தஹ்ருதிஸ தத:) திருச்செய்யகமலக்கண்ணுமித்யாதி - ஸ்ரீதருடையஹ்ருதயத்திலே திருக்கண்மலர்முதலான திவ்யாவயவங்களோடேகூட ப்ரகாஶிக்கையாலும், (தேவ தஜஅஷிஸம்வேதித்ராதித்ரஸயொமாஸ) புகர்கொள்வானவர்கள் புகலிடந்தன்னை யசுரர்வன்கையர்வன்கூற்றை - தேவர்களுக்குரக்ஷகனும் அஸுரர்களுக்கு ம்ருத்யுவுமாகையாலும், (ஜமதாதபக்ஷ்மிதம்) படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன் - ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுமவனாகையாலும், (தேவதாதகஸதாமேவ்ய:) முக்கணம்மானைநான்முகனை - ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கந்தராத்மாவாய் நிற்கையாலும், (திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றெம்பெருமான், ஸ்ரீகீர்த்தனக்குப்பிரிந்து ஸப்படவேண்டாதபடி ஸஹஜவிஷயனுப்பக்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிறானென்று "வார்கடாவருவியிலே" யாழ்வாராலே யனுபவிக்கப்பட்டதென்கிறார். ॥கூ௫॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

❦❦❦ ✳ ❦❦❦

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (மாயக்கூத்தா) இப்படியந்ததாமரைத்தடாகமிருந்த திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறேறச்செல்லவேணுமென்று ஆனோராயித்துப்போக உத்யோகித்தவர் எம்பெருமானைக்காணப்பெறாத விடாயின்மிகுதியாலே போகக்ஷமரன்றியே நான்வரக்ஷமனாகிறிலேன் நீவாராயென்று அத்தாமரைத்தடாகத்தைக் கூப்பிட்டழைக்கிறார். வாமனனும், ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனும் வந்துதிருவவதாரம்பண்ணி ஸுலபனாய், ஆஶ்ரிதனீயமான திவ்யசேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுகிறது அடியேனுக்காகவன்றோ, பின்னையும்நான் ஸாமர்த்யஹீநனாகையாலே காணப்பெறுகிறிலேன், அடியேனுடைய கண்களின்விடாய்தீரும்படி யொருநாள்காண வுன்னுடைய

❦❦❦ ஐந்தாந்திருவாய்மொழி. ❦❦❦

இ— இப்படிதிருச்செங்குன்றூரிலெம்பெருமானை ஸாக்ஷாத்காராயநாஸ்வதித்துக்கொண்டு வணிபாநின்றவர் இத்திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீதாராயலற்றுகை யஸம்பதமன்றோவென்ன வலதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தாமரைத்தடாகமென்று ரூபவகாரிஸயோக்யாலே எம்பெருமானைச்சொன்னபடி. நீவாராயித்யாதியாலே "ஸவேக்ஷாஸாவெக்ஷவ" மென்கிற ஸமஸமாண மித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிவாத்யமென்றதாயிற்று.*

❦❦❦ முதற்பாட்டு. ❦❦❦

வாமனா கண்ணாவென்கிறவடிங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாமனனித்யாதியால்) மாயக்கூத்தா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுலபமித்யாதியால்) வினையேன்கண்ணாவென்று கண்ணை ஸம்பந்தநாஸம்யித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுக்காகவன்றோவென்று) இங்கு கண்ணனுக்குச்சொன்னது ஸர்வஸவ்யாஹாரத்தாலே வாமனனுக்கும் ஸாம்யமென்று கருத்து. தம்மை வினையேனென்று ஸந்தாஸம்யித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) நிகங்கண்ணவென்றுமே ஒருநாள்காணவென்றதுக் கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுடையவித்யாதியால)

மூ— மாயக்கூத்தா வாமனா வினையேன் கண்ணா கண்கைகால்* தூயசெய்யமலர்களா சோதிச்செவ்வாய் முகிழதா* சாயல்சாமத்திருமேனி தண்பாசடையா தாமரைநீள்* வாசத்தடம்போல்வருவானே யொருநாள்காணவாராயே* ௧॥

காணவாராயென்றென்றுகண்ணும்வாயுந்துவர்ந்தடியேன்*

ஆ—திருக்கண்கைகால்கள் தூயசெய்யமலர்களாகவும், சோதிச்செவ்வாய் முகிழதாகவும், உஜ்ஜ்வலமான ச்யாமமாயிருந்த திருமேனியைக் குளிர்ந்தஇலைபாகவுமுடையையாய், வண்ணமாய் மாயவிகாஸத்தை யுடையதாயிருந்த நீர்நிலையான தடாகம் நடந்துவருமாப்போலே வாராயென்றுகூப்பிடுகிறார். ௧௨

(காணவாராய்) காணவாராயென்றென்றுகூப்பிட்டுக் கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து நாணிப்பாடுபடச்செய்தேயும் தியாரிஷ்கிந்தவாறே உன்னைதிவ்யநண்ணுமென்று வொகத்தார்சொல்லுகிறேன் அடியேன் ௧௩

இ—ஸகுஜ்ஜக்ருஷ்ணனான உன்னுடைய கண்கைகால் நாக்குநீனைக்கக்காணவேணுமெனனுமாப்போலே சொல்லுகிறேனென்றுகருத்து. பட்ட- வாசத்தடமிக்ருதியாலே தாமரைநீள் தடாகம்போலே வரவேணுமென்றதுக் கவிஹாடமருளிச்செய்கிறேனென்னுமாம். காணவென்கிறதற்கு தாமரைபிக்ருதிபோடே பயம். தண்பாசடையாவென்கிறதை யருளிச்செய்கிறார் (குளிர்ந்தவிக்ருதியால்) வாசமென்கிறதை விவரிக்கிறார் (வண்ணக்ருதியால்) தடம்போல்வருவானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதாமரைபிக்ருதியால) ௧௪

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

நாணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாணிப்பாடிக்ருதி உஜ்ஜித்தென்னுமளவாலே) இதுக்கலமர்ந்தாலென்கிறத்தோடே பயம். நன்னாட்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவிக்ருதியால) தம்மைப்போலேகூப்பிடக் காணாமையாலே நாடெல்லாமவனைக்காணப்பெற்று ஸம்ஸ்லேஷமா

ஶ—வாமனா- எனக்காக வாமநனானவனே, என்கண்ணா- உஜ்ஜ்வலபத்தனான வென்னுடைய க்ருஷ்ணா? எனக்காக க்ருஷ்ணனாய்வந்து திருவவதாரம் பண்ணினவனே யென்றபடி. திருவவதாரம் தமக்குக்காட்சியாகாமையாலே வினையேனென்கிறார். மாயக்கூத்தா- ஆஸ்சர்யமாய் உஸம்பீயங்களான வெஷ்டிதங்களையுடையவனே, கூத்துஸப்தமிங்கு வாகனானோடு மயபிக்கையால் ஸர்வஸம்ப்ரதாயஉஸம்பீய ஷ்வ்யவெஷ்டிதங்களெல்லாவற்றையுங்காட்டுகிறது, நவநீதநாடகாத்தைச் சொல்லுகிறதன்று. கூத்துடையவன் கூத்தன், கூத்தாவென்று ஸம்போதநம், கண்கைகால்- ஸ்வீபநபகரணங்கள், கிட்டினாரோடு முகனுறவுபண்ணும் திருக்கண்களும், அக்கண்ணழகிலகப்பட்டாரையணைக்குந்திருக்கைகளும், அந்த ஸம்ஸ்லேஷத்துக்குத்தோற்று வெருவாவமர்ஷிக்கும் திருவடிகளுமென்றபடி. தூய- நிர்மலங்களான, செய்யமலர்களா- சிவந்த வண்டங்களாக, ஸ்யாமமான திருமேனிக்கு வாஸாமமாப்படி காரணங்களாக வென்றபடி. சோதி- ஜ்யோதிஷ்த்தான, நிர்மலதேஜஸமான வென்றபடி. செவ்வாய் காரணமானது, முகிழதா- அந்த உபகாரணமாக, அந்த காரணகுஸுமாகாரமாக வென்றபடி. முகிழ- மொட்டும், "ஸவாக்யநாதர்" என்கிறதாமாகையாலே, மந்தஸ்மிதத்தாலே ஈஷத்விகாஸோந்முகமாயிறே திருப்பவளமிருப்பது சாயல்சாமத்திருமேனி காந்திமத்தாய் ஸ்யாமமான திருமேனியானது, சாயல்- காந்தி, சாயல்சாமத்திருமேனியென்று உயர்வபடிமொவிஷமாஸ:. தண்பாசடையா- குளிர்ந்த பச்சிலையாக, அடை- இலை, பாசடை- பச்சிலை, ஶீதலஸ்யாமள நளிநீவத்ரமாக வென்றபடி. இப்படி இங்குதிருமேனி நளிநீவத்ரஸ்தாநீயமாய், ஶ்ரீஸுந்தரசந்பகிரணஜாலமானது, ஸலிலஸ்தாநீயமாயிருக்கிறது என்றுகருத்து. தாமரைநீள்வாசத்தடம்போல்- தாமரைவாஸ்யமாய், நிரதிஶய விஸாலமாய், பரிமளபஹுளமான தடாகம்போலே, வாசம்- வாஸனை, தடம்- தடாகம், வாசத்தடமென்று ஶாகபார்த்திவவத்ஸமாஸ:. வருவானே- வரும்ஸ்வபாவனே, முன்புதன்பக்கல்வரும்படியை நினைத்தருளிச்செய்தபடி. ஒருநாள்காண- ஒருநாளாகிலும் என்னையென் கண்ணாலே காணும்படி, வாராய்- வந்தருளவேணும். ॥க॥

காணவாராய் என்றென்று- நானுன்னைக் காணும்படி நீவரவேணுமென்றென்று பலகாலமலற்றி, காணவாராயென்றொருக்கால்சொல்லி, வரக்காணவிட்டால் ஆறியிருக்கவல்லவனன்றே, பின்னையுங்காணவாராய் காணவாராயென்பராயிற்று. கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து- நீ வருகிறாயோவென்று திக்குகள்தோறுமோயாதேபார்

மூ—ணி நன்னாட்டலமர்ந்தாலிரங்கியொருநாளந்தோ* காணவாராய்கருநாயிறுதிக்குங்கருமாமாணிக்க* நாணன்மலைபோல்சுடர்ச்சோதி முடிசேர்சென்னியம்மானே* ॥௨॥

முடிசேர்சென்னியம்மாநின்மொய்பூந்தாமத்

ஆ—து உன்னைக்காணப்பெற்று ஸுகஜீவனமான இந்நாட்டிலே நானொருவனுமுன்னைக்காணப்பெறாதே கிடந்தலமர்ந்தால் என்பக்கலிலேக்ருபைபண்ணி ஜாஜ்வல்யமாந நீலரத்நபர்வதம்போலே ப்ரகாசமானாய், நீலஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபனாய், உதய்ந்நீலமணிப்ரகாசிதமாய், ஸர்வஸௌகுமார்யமாயிருப்பதொரு கருமாணிக்கமலை நடந்துவருமாபோலே காணவாராயென்கிறார். ॥௨॥

(முடிசேர்) நிரதிசயபவித்ரதாதிஸம்ஹிதமான கிரீடத்தையுடையவனே? யென்றென்

இ—யிருக்கிறதென் றிருக்கிறாரிவரென்றுகருத்து. இரங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என் பக்கலிலேயித்யாதியால்) முடிஸப்தமிங்கே கருநாயிறுதிக்கு ஸமாநமானத்தாலே மயிர்முடியைச்சொல்லுகிறதென்றுநினைத்து சுடரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜாஜ்வல்யமாநேத்யாதியால்) பர்யாயம் - ௨ நொறுஜும், இதனால் கீழ்ப்பாட்டிலென் விடாய்கெடும்படி தாமரைத்தடாகம்போலே வந்தருளவேணுமென்கிறார் இப்பாட்டிலே என்விடாய்கெடும்படி யழகியமயிர்முடியோடேவந்து தோற்றியருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸம்கதிஸூசிதமாயிற்று. நீலமணிஸாம்யமையாலே ஸ்வித்தவத்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (நீலஜ்யோதிரித்யாதியால்) கருநாயிறுதிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உதய்ந்நீலேத்யாதியால்) நாணன்மலையென்கிறவிடத்தில் நன்ஸப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) இது ஸம்போதனமென்றுகருத்து. ॥௨॥

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

முடிசேர்சென்னிகடிசேர்கண்ணி யென்கிறவாக்யங்களுடைய ஸம்பந்தஹாரத்தாலே ஸ்வித்தவத்த்தை

ஸ—க்கிறகண்ணும் கூப்பிடுகிற வாயும் உலர்ந்து, கண்ணீர் கைகளாலிறைக்கும் உபமானமென்று தோற்றும்படி கண்பசையற வுலர்ந்தது, கூப்பிடும்வாயும் பசையறவுலர்ந்ததென்றுகருத்து. அடியேன்- உனக்கு மஹத்வமென்னலாம்படியான நிருபாதிகஸம்பந்தத்தை யுடையவனானநான், நாணி- லஜ்ஜித்து, இப்படிவாராதொழிந்தவாறே, நாட்டாருன்னை யென்சொல்லுவார்களோவென்று லஜ்ஜித்து என்றபடி. நன்னாட்டு- நல்லநாட்டிலே. உன்னைக்காணப்பெற்று ஸாத்விகமாயிருக்கிற நாட்டிலே என்றபடி. உன்னைக்காணப்பெற்ற தில்லையாகிலென்னைப்போலே கூப்பிட்டலைபாதோ வென்றுகருத்து. அலமர்ந்தால்- தடுமாறினால், உன்னைக் காணப்பெறாதே வ்யஸநப்பட்டாலென்றபடி. இரங்கி- என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, உனக்கென்னோடு ஸம்ஸ்லேஷத்தில் அபேக்ஷையில்லாதொழிந்தாலும் என்னுடைய ஆர்த்தியைக்கண்டா விரங்கவேண்டாவோவென்று கருத்து. சுடர்ச்சோதி- ப்ரகாசகமாய் ஸ்வாபாவிகதிவ்யஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபமான, சுடர்- ப்ரபையை, முடிசேர்- மயிர்முடியோடே சேர்ந்திருக்கிற, திவ்யகிரீடஸம்பந்தமான வென்றபடி.. சென்னி- ஸிரஸ்ஸை யுடையவனான, அம்மானே- ஸர்வேஸ்வரனே, கருநாயிறு- நீலஸூர்யனாயிருப்பானொரு ஆதித்யன், உதிக்கும்- ஸிரஸ்ஸிலே உதியாநிற்கிற, இதுமலைக்கு விசேஷணம். உதய்ந்நீலரவிஸத்ருஸ ஸிரஸ்ஸமானவென்றபடி. கருமாமாணிக்க- நீலமஹாமாணிக்யமான, நாள்- நவமான, நாளென்று நவநவமாவி. நாள்நல் மலையென்கிற விடத்திலே, ளகாரஸ்ய ணகாராதேஸ:, நல்- நல்லதான, லோகத்தில் பர்வதங்கள்போலன்றிக்கே அதிஸௌகுமார்யமான வென்றபடி. மலைபோல்- பர்வதம்போலே, இதுக்கு வாராயென்கிறதோடேயந்வயம். நீ- ஒருநாளும் பிரியவொழியாதவழகையுடையவனானநீ, அந்தோ- அய்யோ, உன்னுடைய வழகின் வைலக்ஷண்யத்தை நீயறியாதொழிந்தால் என்னுடைய வ்யஸனத்தையுமறியாதொழிய வேணுமோவென்று கருத்து. ஒருநாள்- பலநாள் வரவேணுமென்கிறேனோ, காண- நான்காணும்படி, ஸ்வப்ரயோஜனார்த்தமாயழைக்கிறேனோவென்று கருத்து. வாராய்- வந்தருளவேணும. ॥௨॥

முடிசேர் சென்னி- கிரீடஹாரத்தோடேசேர்ந்த உத்தமாங்கத்தை யுடையவனான, அம்மா- ஸர்வேஸ்வரனே, அம்மாவென்று அம்மானுக்கு ஸம்போதநம். நின்- உன்னுடையதான, உனக்கஸாதாரணமான வென்றபடி, மொய்- நிபிடமான, தொடுக்கப்பட்டதான வென்றபடி. பூம்- மநோஹரமான, தாம- மால

மூ— தண்டுழாய்* கடிசேர்கண்ணிப்பெருமானேயென்றென்றேங்கியழுதக்கால்* படிசேர்மகரக்குழைகளும் பவளவாயும்நாற்றோளும்* துடிசேரிடையுமமைந்ததோர் தூநீர்முகில்போற்றோன்றாயே* ௩॥

தூநீர்முகில்போற்றோன்றாநின்சுடர்கொள்வடிவுங்கனிவாயும்* தேநீர்கமலக்கண்களும்வந்தென்சிந்தைநிறைந்தவா* மாநீர்வெள்ளிமலைதன்மேல்வண்கார்நீலமுகில்போலத்* தூநீர்கடலுள்துயில்வானேயெந்தாய்

ஆ— ஏங்கியழுதக்கால் ஸர்வாவயவஸம்ஶ்லிஷ்டமகரகுண்டலவிஶிஷ்டமாய் ஸர்வாதிஶாயி சதுர்பாஹுதநு ஸௌந்தர்யஶோபிதமாய், விலக்ஷணவிக்ரஹவிஶிஷ்டமாயிருப்பதொரு மேகம்போலே வந்து தோன்றுகிறிலையென்கிறார். ॥௩॥

(தூநீர்) விலக்ஷணவிக்ரஹவிஶிஷ்டமாயிருப்பதொரு மேகம்போலேயிருந்த வுன்னுடைய உஜ்ஜ்வலமானதிருவடியும், கனிவாயும், ஸாரஸ்யநிமித்தமாய், ஶ்ரமாபஹமாய், லாவண்யஸம்பந்நமாய், ரக்ஷக

இ— யருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயதேஜோமயமாய்) துடிசேரிடையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தநுமத்யமா-) ஶேஷம்-ஸ்பஷ்டம். ॥௩॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

தேநீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸஸாரதயா) இவ்விஶேஷணத்தால் கணத்துக்குஷமித்த வஸ்துக்களையருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீமத்தயா) ஹர்ஷத்தையிற்போலே வந்தென்கிற

ஶ—பரிமளமான, ஸுகந்தத்தான வென்றபடி. கடிசேர் என்கிறத்தை யிங்கேயநுஸந்திப்பது. வர்ணம் சேராநிற்கும், கடி- வர்ணம், நாட்செல்ல நாட்செல்ல வர்ணம் விஞ்சி வாராநின்றுள்ள வென்றபடி. தண்டுழாய்கண்ணி- ஶீதள தாபஹாரகமான, பெருமானே- பெரியோனே, என்றென்று- இப்படியே நிரந்தரமாகச்சொல்லி, ஒருக்கால் சொல்லி யாறியிருக்கிறேனென்று தான்தேறியிருக்கிறாயோ. ஏங்கி- தீவ்ரஶோகவேகத்தாலே ஸந்நியும்பிறப்பிடமாட்டாதே ஸங்குசிதகண்டனாய், அழுதக்கால்- நானழுதால், இதுக்குத் தோன்றாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். படிசேர்- படியாய்ச்சேர்ந்திருக்கிற, படி- ஸ்வபாவம் ஸர்வாவயவங்களுக்கு மிகவுமநுரூபங்களாயிருக்கிற வென்றபடி. மகரக்குழைகளும்- மகரகுண்டலங்களும், பவளவாயும்- ப்ரவாளாதரமும், நால்தோளும்- சதுர்பாஹுக்களும், துடிசேர்- துடிக்கு ஸத்ருஶமான, துடி- டக்காவாத்யவிஶேஷம், தநுமத்யமான வென்றபடி. இடையும்- மத்யமும், அமைந்தது- சமைந்ததான, இவையித்தனையுமுடைத்தாம்படி ஸம்ஸ்லிஷ்டமானதென்றபடி. தூய்நீர்- நிர்மலஜலத்தையுடைத்தான, விலக்ஷண விக்ரஹமாகையால் ஸ்வச்சநீலஶீதளமான வென்றபடி. ஓர்- லோகவிலக்ஷணமான, அத்விதீயமான வென்றபடி. முகில்போல்- மேகம்போலே, தோன்றாய்- தோன்றுகிறாயில்லை, உபாயஜ்ஞனான வுனக்கு இது உசிதமோ பிரானேயென்றபடி. நான்காணும்படி வந்துதோன்ற வேணுமென்று கருத்து. ॥௩॥

மாநீர்- மஹாஜலத்தில், விஸ்தாரமான ஒரு ஜலாஶயத்தில் கிடக்கிற வென்றபடி. வெள்ளிமலைதன்மேலே - ரஜதகிரியின்மேலே, தன்னென்று ஸ்வார்த்தத்திலேயாகம். வண் - உதாரமான, ரமணீயமான வென்றபடி. கார்நீலமுகில்போல - வர்ஷாகாலத்து நீலமேகம்போல, கார் - வர்ஷாகாலம், தூநீர் - ஶுப்ரஜலமான, வெளுத்தஜலத்தையுடைத்தானவென்றபடி. கடலுள் - க்ஷீரார்ணவத்திலே, துயில்வானே - கண்வளர்ந்திருக்கிறவனே, ரஜதகிரிஸ்த்ருஶதாஸாத்ருஶ்யாஸ, உந்நதவிஶாலஶீதள ஶேஷஶயநத்தின் மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனானவென்றபடி. கடலுள்துயில் என்கிறவிடத்தில் ளகாரலோபம் தகாரேடகாரஆதேஶம் உபயமொரேகாதேஶ:. எந்தாய் - ஸ்வஸ்வாமிந், தூநீர்முகில்போல் - விலக்ஷணவிக்ரஹமான மேகம்போலே, கண்டபோதே விடாய்கெடும்படியான வர்ஷாகாலமேகம்போலே என்றபடி. தோன்றும் - ப்ரகாஶிக்கும்ஸ்வபாவமான, நின் - த்வதஸாதாரணமான, சுடர்கொள் - சுடரைக்கொண்டிருக்கிற, சுடர் - ப்ரபை, உஜ்ஜ்வலமானவென்றபடி. வடிவும் - திருமேனியும், கனிவாயும் - பிம்போஷ்டமும், கனி - பழம், இங்கு பிம்பபலபரம். தேநீர் - தேனாகிறநீரையுடைத்தான, ரஸாத்ரவிஶிஷ்டமானவென்றபடி. தேன்நீரென்றவிடத்திலே நகாரலோபம் வர்ணவிகாரஸந்தி:. கமலக்கண்களும் - கமலஸத்ருஶங்களான நேத்ரங்களும், வந்து - என்கண்ணுக்குத்தெரியாதபடிவந்து, என்சிந்தைநிறைந்தவா - என்

மூ— சொல்லமாட்டேனே* ॥௪॥
சொல்லமாட்டேனடியேனுன்றுளங்குசோதித்திருபாதம்* எல்லையில்சீரிளநாயிறிரண்டுபோலென்னுள்ள வா* வல்லலென்னுமிருள்சேர்தற்குபாயமென்னேயாழிசூழ்* மல்லைஞாலமுழுதுண்டமாநீர்கொண்டல்வண்ணனே* ॥ரு॥

ஆ—விகஸிதமான பங்கஜம்போலேயிருந்த திருக்கண்களும், நயநஹோரவமன்றியே வந்தென்சிந்தைநிறைந்து வ்யஸநகரமாகிறபடி சொல்லவல்லனல்லேனென்கிறார். ॥௪॥

(சொல்லமாட்டேன்) ஸ்ரீஉபகாரவஸ்துஸ்வரூபவர்ணமான மேகத்தின்நிறம்போலேயிருந்த திருநிறத்தையுடையவனே உன்னுடைய நிரதிஶயதீப்திப்ரகாஶமான திருவடிகள் நிரதிஶயதேஜோரூபமாய் நிரவதிகஸௌந்தர்யயுக்தமாயிருப்பதிளநாயிறிரண்டுபோலே என்னுள்ளே விளங்குகிறபடி மறக்கவும்முடிகிறதில்லையென்கிறார். ॥ரு॥

(கொண்டல்வண்ணா) ஸௌந்தர்யாதிகளையுடையவனே, ஸமஸ்தஜீவநாயகமான திவ்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனே.

இ—சிந்தைநிறைந்தவாவென்று ஸ்வாநுபூதியைப்பேசுகை யிங்கே ஸங்கதமன்றோவென்ன, இதுக்கு ஸ்ரீகாரணாநுஸந்தானமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நயநத்ருஷ்டிபடியென்னுமளவாலே) இக்கால் ஸர்வஸ்வரூபமாக ஆநந்தாநுபவம்நடவாநிற்க விஸ்மரிப்பவனேனென்ன அதுவேயெனக்குமிகவும் பாதகமாகிறதென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

ஆழிசூழித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஉபயத்யாதியால்) துளங்குசோதியென்கிறத்தையருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) எல்லையில்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயதேஜோரூபமித்யாதியால்) அல்லலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மறக்கவித்யாதியால்) இத்தாலுன்னழகு என்னெஞ்சிலேநின்று என்னைநலிகிறதென்று கீழ்ப்பாட்டிலேயருளிச்செய்தவ திப்பாட்டிலே அதுமறக்கவும்முடிகிறதில்லை என்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥ரு॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

குடக்கூத்தாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஶ்லேஷத்யாதியால்) ஆளென்கிறதற்குத்

ப— ஶரீரஸ்தலேநிறைந்தபடியை, சொல்லமாட்டேன் - இந்தப்படியென்றுசொல்ல ஶக்தனாகிறிலேன். ॥௪॥

ஆழிசூழ்- ஸமுத்ரபரிவ்ருதமான. ஆழி- ஸமுத்ரம், மல்லை ஞாலம்- மஹாவ்யாப்தியை, மல்லை மஹத், முழுது- க்ருத்ஸ்நத்தையும், உண்ட- கபளீகரித்ததன, ப்ரளயகாலத்திலே, வ்யாபித்ததான வென்றபடி. மாநீர்- மஹாஜலத்தையுடைத்தான, முழுதுண்ட மாநீரென்று பஹுவ்ரீஹி. ப்ரளயகால ப்ரவ்ருத்தஜலத்தைப்போல ஶ்யாமவர்ணமான வென்றபடி. கொண்டல்வண்ணனே- ஸஜலஜலதத்தினுடைய வர்ணம்போலேயிருக்கிற வர்ணத்தையுடையவனே, அடியேன்- உன்னழகுக்குத் தோற்றடிமையாயிருக்கிற நான், சொல்லமாட்டேன்- ஸர்வமியமென்றுசொல்ல ஶக்தனாகிறிலேன், இப்படிசொல்ல முடியாததேதென்னில்; உன்- உன்னுடைய, துளங்குசோதி- விளங்காநிற்கும ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனான, துளங்குதல்- விளங்குதல், திருப்பாதம்- திருவடிகள், எல்லையில்- நிரவதிகமான, சீர்- அழகையுடையவையான, இரண்டு இளநாயிறு போலென்று மாறியநயிப்பது- இரண்டு பாலஸூர்யர்கள்போலே, என்னுள்ளவா- என்னுள்ளத்திராநின்றன, திருவடிகளை பாலஸூர்யர்களாகச்சொன்னது ஆரணஸாஸ்ரதையாலும் கண்ணாலே பருகலாயிருக்கையாலும் பாதிக்கத்துடங்கின வித்தனையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும். அல்லலென்னும்- ஸம்ஸாரரூபமதாகச் சொல்லப்படுமதான, அல்லல்- ஸம்ஸாரம். இருள்- அந்தகாரமானது, அஜ்ஞாநமான தென்றபடி. விஷாணமென்கை. சேர்தற்கு- வந்து கிட்டுகைக்கு. உபாயமென்னே- உபாயமேது, உபாயமொன்றுமில்லையென்றபடி. நாட்டாரநஸம்ஸாரரூபமாகச் சொல்லுகிற அஜ்ஞாநமே இத்தஶையில் எனக்குஉத்தேஶ்யம். ஸம்ஸாரநிரஸநைகஸ்வபாவ ஸ்வரூபமயமானது என் ஹ்ருதயத்திலே விளங்குகையாலே தாத்ருஶாஜ்ஞாநாந்தகாரம் வருகைக்கு ஒரு உபாயமும் காண்கிறிலேன், ஆதலாலதை மறந்துபிழைக்கவும்வழியில்லையென்று கருத்து. ॥ரு॥

மூ — கொண்டல்வண்ணா குடக்கூத்தா வினையேன் கண்ணா கண்ணாவென் * அண்டவாணாவென்றென்னையாளக்கூப்பிட்டழைத்தக்கால் * விண்டன்மேற்றான் மண்மேற்றான் விரிநீர்க்கடற்றான் மற்றுத்தான் * தொண்டனேனுன்கழல்காணவொருநாள்வந்துதோன்றாயே * ‖ சு ‖

ஆ — ஸர்வ்வஹீநனான வென்னுடைய கண்ணா கண்ணா என்று என்னை யடிமைகொண்டருளுகைக்காகக் கூப்பிட்டழைத்தக்கால் திருநாட்டிலநின்றுதல் ஸம்ஸ்ருதியிலுள்ள திருநகரிகளில்நின்றுதல் திருப்பாற்கடலில்நின்றுதல ஒருதூணில்நின்றுதல் தொண்டனேனுன்கழல்காண வொருநாள்வந்துதோன்றாயென்கிறார். ‖ சு ‖

(வந்துதோன்றாப்) ஸ்ரீ ஸர்வேஸ்வரன் ஸர்வஸ்வாமியான நயநஶ்ரீவாஸதங்களையுடைத்தாய்

இ — தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையடிமைகொண்டி த்யாதியால்) விண்டன்மேற்றானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டில்நின்றி த்யாதியால்) மண்மேற்றானென்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்ருதியி த்யாதியால்) மற்றுத்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதூணிலி த்யாதியால்) நரஸிம்ஹவ்ருத்தாந்தத்தை நினைத்தருளிச்செய்தபடி. தாமித்தனைபாதுக்ராப் கூப்பிட்டழைக்கச்செய்தேயும் அவன்வாராதொழிந்தவாறே திருச்செங்குன்றூரில்நின்று மெழுந்தருளத்திருவுள்ளமில்லையாகிலும் மற்றெங்கணுமிருந்தாலும் வந்துதோற்றியருளவேணு மென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸந்திதெ. ‖ சு ‖

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

செந்தண்கமல உத்யாதியையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீதாமோ இத்யாதியால்) வதநஸௌபுஷ்பதையமும். அந்தமிலாக்கதிர்பரப்பி யலர்ந்ததென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்)

ஈ — கொண்டல்வண்ணா - மேகவர்ணா, "த்ருஷ்டவதஶ்சந்மஸ்தகமேம்நஷ்டகிராவயம்" என்கிறபடியே கண்டபோதே விடாய்கெடும்படியான வடிவையுடையவென்றபடி. குடக்கூத்தா - க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே குடக்கூத்துடையவனே, குடக்கூத்தாவது - பால்குடத்தை தலையிலேவைத்துக்கொண்டு இடையர்கள்ளிப்பாலேயாடுங்கூத்து, இதுஉபலக்ஷணம். ஐந்நரஸாரி திவ்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனே யென்றபடி. வினையேன்கண்ணா - பாபிஷ்டர்களையுடையவனான வெனக்கு த்ருஷ்டிஸந்தனானவனே, கண்போலே யெனக்கு அழகாய் ஆஹாரணமுமாய் ஸஹகாரகாரணமுமா யிருக்குமவனேயென்றபடி. இப்போதவனைக்காணப்பெறாத நிர்வேதத்தாலே வினையேனென்கிறார். கண்ணையிழந்திருக்கும்படியான ஐஹாவாவத்தைப் பண்ணினேனென்றாகுத்து, கண்ணா - ஆஶ்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸுலபனாயிருக்கும் க்ருஷ்ணனே, என்னண்டவாணா - எனக்காக ஸம்பவியாதயானவனே, வாணன் - நிர்வாஹகன், என்னை விஷயீகரிக்கைக்காக ஸம்பாவிதயானவனே யென்றபடி. ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளானஸ்ரீதரமுமாயிருக்குமாப்போலே விஸம்ருதியொழமும் நமக்காகவென்றிருக்கிறார் என்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, என்னை - ஸ்வாமித்வஸ்வீகாரனானவென்னை, ஆளநீயடிமைகொள்ளுகைக்காக, ஒருப்ரயோஜநாந்தரத்திற்காக வழைக்கிறேனோவென்று கருத்து. கூப்பிட்டழைத்தக்கால் - விளம்பம்ஸஹியாமையாலே பெரியஆர்த்தநாதமாய் முறையிட்டழைக்கக்கால், இதுக்குத்தோன்றாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னுடைய ஆர்த்தநாதம் செவிப்பட்டாலுனக்கு விளம்பிக்கவும் நினைக்கலாயிருக்கிறதோவென்றுகருத்து. விண்டன்மேற்றான் - விண்மேல்நின்றுதல், விண் - பரமபதம், விண்தன் என்கிறவிடத்தில் ணகாரரூபஸ்வரஸ்ய தகாரஸ்ய டகாராதேஶ: தன்என்று ஸாமாந்யநிர்த்தேஶம். பரமபதத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. மண்மேற்றான் - ஸம்ஸ்ருதிமேல்நின்றுதல், ஸம்ஸ்ருதியிலுள்ள திவ்யதேஶங்கள் நின்றுமாதலென்றபடி. விரிநீர் - விஸ்தீர்ணஜலமயமான, கடற்றான் - ஸமுத்ரத்தினின்றுமாதல், க்ஷீரார்ணவத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. மற்றுத்தான் - இதரப்ரதேஶத்தில் நின்றுமாதல், உக்தவ்யதிரிக்தமான வேதேனுமொருப்ரதேஶத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. "ஸம்மேகவஜ்ரயாநாவிஶ்ரீஸந்தம் தோக்யேதவிமம்நரஸிம்ஹம்" அன்றோவென்றுகருத்து. இதுக்கு வந்துதோன்றாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். தொண்டனேன் - தாஸனானநான், தொண்டன் - தாஸன். இஸ்ஸூத்ரத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேனென்று ரூபமாயிருக்கும். சரணாரவிந்தஸேவகனான நானென்றபடி. உன்கழல்காண - சரணங்களைக்காணும்படி, ஒருநாள் - பலநாள்வேணுமென்கிறேனோ, வந்துதோன்றாய் - வந்துதோன்றியருளவேணும்.

‖ சு ‖

மூ — வந்துதோன்றாயன்றேலுன்வையந்தாயமலரடிக்கீழ்* முந்திவந்துயானிற்பமுகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்*
செந்தண்கமலக்கண்கைகால்சிவந்தவாயோர்கருநாயிறு* அந்தமிலாக்கதிர்பரப்பியலர்ந்ததொக்குமம்மானே* ௭
ஒக்குமம்மானுருவமென்றுள்ளங்குழைந்துநாணாளும்* தொக்கமேகப்பல்குழாங்கள்காணுந்தோறுந்தலைவன்

ஆ — நிரவதிகதீப்தியுக்தமாயிருப்பதொரு கருநாயிறுபோலேயிருந்த நீ வந்துதோன்றாய், அன்றேல் அநாலோசிதவிசேஷாசேஷ லோகசரண்யமாய், லோகவிக்ராந்தமாயிருந்த உன்திருவடிமலர்களின்கீழே உன்திருவுள்ளத்திலபேக்ஷிதமான கைங்கர்யத்தை நீயருளிச்செய்வதற்குமுன்பே அறிந்துசெய்யக்கடவனாய்ச்சமைந்துநிற்க முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாயென்கிறார். ௭

(ஒக்குமம்மான்) உன்திருமேனிபோலேயொக்குமென்று தொக்கமேகப்பல்குழாங்கள் காணுந்தோறும்

இ — வையந்தாயவென்கிறவிடத்தில் த்வநிக்கிற அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அநாலோசிதேத்யாதியால்) வையந்தாயவென்கிறதையுரைக்கிறார் (லோகவிக்ராந்தமாயென்று) முந்திவந்துயானிற்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவுள்ளத்திலித்யாதிநிற்கவென்னுமளவாலே) பின்னையுமவன் விளம்பித்தவாறே நீயிங்கேயெழுந்தருளுதல் அதுதிருவுள்ளமன்றாகில் என்னையங்கே யழைத்துக்கொண்டருளுதல் செய்யவேணுமென்று ஸம்மதிஸூசிதமாயிற்று. ௭

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

பூர்வவாக்யத்தில் ஸூசிதார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (உன்னைமறந்தித்யாதியால்) இத்தால் நாமுன்னை யழைத்துக்கொள்ளுமளவும் பஞ்சவிஷயங்களிலே வ்யாவஸித்து நம்மைமறந்திருமென்ன? அவற்றில் ஸங்க

ப — செம - ஆதாம்ரமான, தண் - சீதளமான, கமலம் - கமலம்போலிருக்கிற, கண் கை கால் - நயநபாணிபாதங்களையுடைத்தான, சிவந்தவாய் - அரக்தாதரமான, ஓர் - லோகவிலக்ஷணமான, ஆதித்யனுக்கு இவ்விசேஷணங்களில்லாமையாலே அஸத்ருசத்வத்துக்காக இப்படியருளிச்செய்தபடி. கருநாயிறு - நீலவர்ணனானது, அந்தமில்லா - அபரிமிதங்களான, கதிர் - கிரணங்களை, பரப்பி - ஸகலதிக்குகளிலும் வ்யாபிப்பித்து, அலர்ந்ததொக்கும் - விகஸிதனாய்த்தோற்றாநிற்குமவனை, விஷ்வக்ஸாரவ்யாபகிரணதபாவிகஸிதனான நீலவர்ணனுக்கு ஸத்ருசனான என்றபடி. அம்மானே - ஸர்வஸ்வாமிந், வந்துதோன்றாய் - என்கண்வட்டத்திலே நீவந்து தோற்றவேணும், அன்றேல் - அன்றாகில், ஸர்வசரண்யனானவுனக்கு என்னிலைக்காண ஸஹிக்கையாலே இங்ஙனேயெழுந்தருளத் திருவுள்ளமன்றாகில் என்றபடி. இதுக்கு கூவிப்பணிகொள்ளாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். உன் - உன்னுடைய, இதுக்கு மலரடியோடே அந்வயம். வையந்தாய - வையத்தைத் தாவின, வையம் - லோகம், லோகவிக்ராந்தமான ஸவிஷயாவிஷய விமர்சம்பாராதே ஸர்வஜநங்கள் தலையிலும் ஸம்ஸ்பர்சித்ததானவென்றபடி. மலரடிக்கீழ - புஷ்பஸத்ருசமான திருவடிகளின்கீழே, முந்திவந்து - உன் திருவுள்ளத்திலபேக்ஷிதமான கைங்கர்யத்தை நீயருளிச்செய்வதற்கு முன்பேயறிந்து செய்யுமவனாய்க்கொண்டு, யானிற்ப - நானிற்கும்படியாக, முகப்பே - உன்முன்பே, கூவி - என்னையழைத்துக்கொண்டு, பணிகொள்ளாய் - நீ கைங்கர்யங்கொண்டருளவேணும், ப்ராணஜ்ஞாநத்தாலே ஜீவித்திருக்கும் ஸ்ரீஹரகாழ்வான் ஸக்தியல்லேன், "ஜீவாநந்தஸ்ய விஜோஜ்யதாம்" என்று இளையபெருமாள் ஸக்தியானவனென்றபடி. அடிமைகொண்டல்லது நிற்க வொண்ணாதெனக்கென்று கருத்து. ௮

அம்மானுருவம் - ஸ்வாமியுடையரூபத்தோடே, ஐச்வர்யஸூசகமான திருமேனியோடேயென்றபடி. ஒக்குமென்று - ஸத்ருசமாமென்று, நீலஸ்நிக்தஶீதலஸ்ரீகவோதாரத்வாதிகளாலே இந்தமேகங்கள் ஸத்ருசங்களாமென்றபடி. இதுக்கு உள்ளங்குழைந்து தலைவனென்கிற விரண்டிடத்திலுமந்வயம். தொக்க - ஸம்ஹதங்களான, மேகம் - மேகங்களுடைய, பல் - பஹுப்ரகாரங்களான, குழாங்கள் - ஸமூஹங்களை, காணுந்தோறும் - காணும்பொழுதெல்லாம், நாணாளும் - நாளும்நாளும், ப்ரதிதிநமுமென்றபடி. நாணாளுமென்கிறவிடத்தில் ளகாரமாகவேறெ நகாரம் ணகாரமாக ஆதேசம். உள்ளம் - மநஸ்ஸானது, குழைந்து - ஶிதிலமாய், நான் - நாட்டார்க்கு ஸ்வாஸ்த்யஹேதுவான மேகதர்சநம் ஆர்த்திஹேதுவாம்படியான நான், தலைவன் - மாண்டுபோகாநிற்பன், தலைவு - மாளுகை, ப்ராணாவஸ்தையை யடையாநிற்ப

மூ— ௯* தக்கவைவர்தமக்காயன்றீரைம்பதின்மர்தாள்சாயப்* புக்கநற்றேர்த்தனிப்பாகாவாராயிதுவோ பொருத்தமே* ||அ||
இதுவோபொருத்தமின்னாழிப்படையாயேறுமிருஞ்சிறைப்புள்* அதுவேகொடியாவுயர்த்தானே

ஆ—நானும் உள்ளங்குழைந்து அலைவன் நான் உன்னைமறந்திருக்கவொட்டுகிறதில்லை இந்த்ரியங்கள், உன் திருவடிகளையே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்றிருக்குமவர்க்கு ரக்ஷகனுய், அன்றீரைம்பதின்மர் தாள்சாயப்புக்க நற்றேர்த்தனிப்பாகா? அத்தேரை இங்ஙனே திருத்திக்கொண்டுவாராய், இதுவோ உன்னுடைய ப்ரணயித்வமென்கிறார். ||அ||

இ—ஸத்ருசவஸ்துக்களுன்னை மறக்கவொட்டுகிறதில்லையென்கிறுரென்று ஸம்பந்தமறிவித்தே. தக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவடிகளையே யித்யாதியால்) ராஜ்யாதிகளிலே ஆஸக்தியுண்டாயிருந்ததாகிலும் பாண்டவர்களுக்கு ஸ்ரீநாரதாதிதைவஸ்வரூப ஸ்ரீகீதாச்ரவணாதிஸம்பந்த ஸம்பத்தியாலே ஸ்வசரணமே ப்ராப்யப்ராபகமென்னக்குறையில்லையிறே! தேர்த்தனிப்பாகாவாராயென்கிற ஸம்போதநத்தாலே அபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அத்தேரையித்யாதியால்) திருத்திக்கொண்டென்றது—திருப்பிக்கொண்டென்றபடி. ||அ||

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

மின்னாழியென்று திருவாழிக்கு விசேஷணமானது சொன்னத்தால் ஸாமித்தயத்தையருளிச்செய்கிறார்

ஈ—னென்றபடி. தக்க- யோக்யமான, ஸ்வசரணமே ப்ராப்யப்ராபகமென்னும் வேச்வாஸிகளானவென்றபடி. ஐவர்தமக்காய் - ஐவர்களுக்கும்ஸ்வம்மாய், தம்மென்று ஸ்வாமித்வப்ராப்தியோக்யர், பாண்டவர்களுக் கிஷ்ட விநியோகார்ஹனென்றபடி. அன்று - பாரதயுத்தம் ப்ரவ்ருத்தமானகாலத்திலே, ஈரைம்பதின்மர் - துர்யோதனாதி, ப்ரதிஸம்பந்தரான துர்யோதனாதிகளென்றபடி. ஈரைம்பது- த்விகுணிதபஞ்சாசத், ஈரைம்பது ஸம்க்யையையுடையவர் ஈரைம்பதின்மர், தாள்சாய - கால்சாயும்படியாக, மிஞ்சுதொழுந்துங்கள்போலே ஹிம்ஸிக்கப்படும்படியென்றபடி. புக்க - ஸத்ருஸேநாமத்யப்ரவிஷ்டமான, நல்தேர் - நல்லதேருக்கு, உன்னைஸாரதியாகவுடைத்தாகையாலே ஸ்லாக்யமான ரதத்துக்கென்றபடி. தனிப்பாகா?- அத்விதீயநிர்வாஹகனே, பாகன் - நிர்வாஹகன், ரதியானஅர்ஜுநன் முதுகின்கீழேயொதுங்கும்படி ப்ரயாணத்தைக் கொண்டு ஸாரதியானவனேயென்றபடி. வாராய் - வருகிறுயில்லை, "ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம்ஸ்தாபய மேऽச்யுத" என்றுலப்படிசெய்யலாவது அர்ஜுநனுக்கேயோ எனக்காக அந்தத்தேரை யிங்கே நடத்தலாகாதோ, ஆச்ரிதர்ஐவருமாய் தனிப்பாகஸம்பந்தருமானுலோ வுதவலாவது, நான்வனகாகியுமாய் வரிக்கிற செவேலாதிஹங்கள் ஸஹாயார்த்தங்களுமானு லுதவலாகாதோவென்றுகருத்து. இதுவோபொருத்தம் – இங்ஙனேயோவுன்னுடைய ஆச்ரிதஸம்ஸ்லேஷஸ்வபாவம், ஆச்ரிதர்க்காக தூத்யஸாரத்யாதிகளைப்பண்ணினதும், ஆயுதமெடேனென்று ஆயுதமெடுத்ததும் எல்லாம்பொய்யோ, "நாராயணாயேதி" மென்று கவிபாடினனும் உன்பக்கல் கைக்கூலியாகப்பொய்யைப்பாடின னித்தனையோவென்று கருத்து. வாராய் – எனக்கதெல்லாஞ்செய்யவேணுமோ, ஒருக்கால்முகங்காட்ட வமையுமேயென்றுதிருவுள்ளம். ||அ||

மின்னாழி– மின்போலேயிருக்கிற திருவாழியாகிற, ஸ்வநீலஜீமூதஸங்காசமான திருமேனிக்கு வித்யுத்ஸ்தாநமம்போலேயிருக்கிற திருவாழியாகிறவென்றபடி. படையாய்– ஆயுதமுடையவனே, படை- ஆயுதம், படையுடையவன் படையான், படையாயென்று ஸம்போதநத்தில் ரூபம். ஏறும்- ஏறப்படுமதான, திவ்யவாஹநமான என்றபடி. இரும்சிறை- பெரியசிறகை யுடைத்தான, இரும் என்று பெரியது, சிறை- பக்ஷம், சுகிவிவாஹவக்ஷஸாமியான வென்றபடி. புள் அதுவே- அந்த பக்ஷியையே, பஹுப்ரகார ப்ரவிஸ்ரன பெரியதிருவடியையே என்றபடி கொடியா- த்வஜமாக, உயர்த்தானே- உயரவஹித்தவனே, ஆச்ரிதவிரோதிநாஸநனைப் ஸ்ரீமஜேந்த்ராழ்வானுக்குப்போலே சுகிக்கவொருபோதேவந்தருளி யெனக்கு வடிவழகைக்காட்டியருளவேணுமென்று ஸம்போதநத்வயத்துக்கும் தாத்பர்யம். யதா- ப்ரயோஜ நாஹாராதிகலசின பாண்டவர்களள்வன்றிக்கே தெங்கலயேகாரவிசுரான திருவாழியாழ்வான் முதலானுரோடு ஸம்ஸ்லேஷிப்பதும் பொய்யோவென்று கருத்தாகவுமாம். இதுவோபொருத்தம் – இங்ஙனே

மூ —பென்றென்றேங்கிபழுதக்கா* லெதுவேயாகக்கருதுங்கொலிம்மாஞாலம்பொறைதீர்ப்பான்* மதுவார் சோலையுத்தரமதுரைப்பிறந்தமாயனே* ||கூ||

பிறந்தமாயா பாரதம்பொருதமாயா நீயின்னே* சிறந்தகால்தீநீர்வான்மண்பிறவுமாயபெருமானே* கறந்தபாலுண்

ஆ—(இதுவோபொருத்தம்) திருவாழியைமின்றுகவுடைய திவ்யாயுதமாகிற நீர்மைவைத்தையுடையவனே ஆஸ்ரிதருடைய ஆபத்துக்கு உதவவருகைக்கீடான பெரியதிருவடியை திவ்யவாஹனமாகவுடையவனே இதுவோ முடிந்ததென்றென்றேங்கிபழுதக்கால் ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷணபரனாகையாலே ஸம்ஸாரிகளுடைய ஸம்ஸாரநிவாரணமாக மதுவார்சோலை புத்தரமதுரைப்பிறந்த ஆஸ்சர்யபூதனை எதுவாக நினைத்திருக்குமென்கிறார். ||கூ||

(பிறந்தமாயா) ஸாயுஜ்யப்ரதானமாகவும், ஸ்ருஷ்டிநாமமாகவும், ஸ்ரீமதுராபுரியிலே பிறந்தருளின ஆஸ்சர்யபூதனே, நீயிப்படி ஸர்வஸத்வஸன்னிஹிதனாயிருந்துவைத்து உன்னைக்காட்டியருளுகிறிலை இனியுன்னை யெங்கேகாண்கேனென்கிறார். ||ம||

இ—(திவ்யாத்யாதிபால்) இருஞ்சிறையென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதருடையவித்யாதிபால்) இதுவோபொருத்தமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுவோமுடிந்ததென்று) பொறைதீர்ப்பானென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்யாதியால்) இம்மாஞாலம்பொறைதீர்ப்பானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளுடையத்யாதியால்) எதுவேயாகவித்யாதியாலே தாமித்தனைகூப்பிடச்செய்தேயும் அவன்வாராதொழிந்தவாறே நம்பக்கலவனெது நினைத்திருக்கிறானோவென்று ஸ்பஷ்டமாக விவரிக்கிறாரென்று ஸம்க்ஷேபித்தொகை. ||கூ||

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

பிறந்தமாயாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாயுஜ்யத்யாதியால்) இதில் ஸ்ருஷ்டிநாமமாக என்கிறவித்தாலே "பாரதம்பொருதமாயா" என்கிறத்தின் தாத்பர்யம்ஸூசிதம். சீர்தீவான் மண்ணத்யாதி பெருமானேஎன்கிறத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயிப்படியித்யாதியால்) கறந்தபாலுண்ணத்யாதிபெருமாயாவித்யாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) நாம் ஸர்வஸத்வஸன்னி

ஶ—யோவுன்னுடைய ஆஸ்ரிதஸம்ஶ்லேஷஸ்வபாவம், ஸம்ஸாரிகள்பக்கல் ஸம்ஶ்லேஷமும் பொய்யோவென்றபடி. என்றென்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, ஏங்கிபழுதக்கால் - ஸ்ப்ஷ்டம், இதுக்கு எதுவேயாகக் கருதுங்கொலென்கிறத்தோடே யன்வயம். இம்மாஞாலம - இந்தமஹாப்ருதிவியினுடைய, பொறை - பாரத்தை, தீர்ப்பான் - தீர்க்கைக்கு இச்சையுடையவனுக்கொண்டு, இதுக்குப் பிறந்தஎன்கிறத்தோடே யன்வயம். மதுவார்சோலை - மகரந்தஸ்யந்திகளான உத்யானங்களையுடைத்தான, உத்தரமதுரை - உத்தரதிக்கிலிருக்குமதான ஸ்ரீமதுராநகரியிலே, பிறந்த - அவதரித்தவனை, மாயன் - ஆஸ்சர்யபூதன், "தஸ்மின் ஸுதம்போஜ்ஞக்ஷம் ... " என்கிறபடியே ஸர்வஸ்வாபவங்களோடே பிறந்த ஆஸ்சர்யபூதனென்றபடி. எதுவேயாகக்கருதுங்கொல் - எதுவாகநினைத்திருக்குமோ, என் (கண்ணாக்காண! கண்ணனீர்மார) வருவதாக நினைத்திருக்கிறானோ, கூப்பிட்டேபோவனென்று நினைத்திருக்கிறானோ, அழுதேபோவனென்று நினைத்திருக்கிறானே வென்றபடி. ||கூ||

பிறந்தமாயா - ஸ்வஜாத்யதிவ்யஸம்ஸ்தானத்தை மநுஷ்யஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு பிறந்தஆஸ்சர்யபூதனே, பாரதம் - பாரதயுத்தத்தை, பொருத - யுத்தம்பண்ணினவனை, "ஓடநவாகம்வைவதீ" இத்யாதி பாரதயுத்தத்தைச் செய்தருளினவனைவென்றபடி. மாயா - ஆஸ்சர்யபூதனே, ஆபாயமெடேனென்று ஆயுதமெடுத்தல், பகலையிரவாக்குதலான ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனே என்றபடி. சிறந்த - ஸ்ரேஷ்டமான, காரணகார்யங்களாலே சுதிஶபிதமானவென்றபடி, கால் - வாயு, தீ - அக்நி, நீர் - ஜலம், வான் - ஆகாஶம் - மண் - ப்ருதிவீ, பிறவுமாய் - அன்யங்களுமாயிருக்கிற, வாயவாதிகார்யங்களான தேவமநுஷ்யாதிபதார்த்தங்களுமாயிருக்கிற வென்றபடி. தத்வ உரீரகனாயிருக்கிறஎன்கை. பெருமானே - ஸர்வேஶ்வரனே, நீயின்னே - நீயிப்படியிருக்கச்செய்தே, நீயிப்படி ஸன்னிஹிதனாயிருந்துவைத்துமென்றபடி. கறந்த - கறந்தஅப்போதுமான, காலந்தரநாதி ஸ்பர்ஶமில்லாத பரிஶுத்தமானவென்றபடி. பாலுள் - க்ஷீரத்துக்குள், நெய்ய

மூ—னைப்போலே விளங்குங் கண்டுகொ* ளிறந்து நின்ற பெருமாயா வுன்னை யெங்கே காண்கேனே* ||௰||
எங்கே காண்கேனீன்றுழாயம்மான்றன்னை யானென்றென்* றங்கே தாழ்ந்த சொற்களாலந்தண் குருகூர்ச்சடகோபன்* செங்கேழ்சொன்னவாயிரத்துளிவையும் பத்தும் வல்லார்க* ளிங்கே காணவிப்பிறப்பே மகிழ்வரெல்லியுங் காலையே* ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ||௧௧||

ஆ—(எங்கேகாண்கேன்) எங்கேகாண்கேனீன்றுழாயம்மான்றன்னை யானென்றென்றங்கே ஆர்த்தராய் ஆர்த்திவிஹ்வலமான சொற்களாலே அந்தண் குருகூர்ச்சடகோபன் ஸுவ்யக்தமாகச்சொன்ன ஆயிரத்துளிவையும் பத்தும் வல்லார்கள் இந்த லோகத்திலே இஜ்ஜந்மத்திலே யெல்லாருங்காண வெம்பெருமானை யெப்போதுங்காணப்பெற்று மகிழ்வரென்கிறார். திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம். ||௧௧||

இ—ஸ்திதனாயிருக்கச்செய்தே இப்போதாகவேணுமென்கிறதென்னென்ன? அதுக்கு உத்தரஞ்சொல்லுகிறாரென்று வசனவ்யக்தியிலே.
||௰||

✳ நிகமனம். ✳

அங்கே தாழ்ந்த சொற்களாலே யென்கிறவிடத்தில் ஸம்ச்லேஷ விச்லேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆர்த்தனாக வென்று) தாழ்ந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆர்த்தேத்யாதியால்) ஆர்த்தராய் ஆர்த்தி விஹ்வலரானவர். செங்கேழ் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுவ்யக்தேத்யாதியால்) ||௧௧||

ஈ—போல்- நெய்யூறும் போல, ஸாத்விக ஸ்வபாவ விசிஷ்டம். க்ஷீரம் கண்ணாலே காணப்படச்செய்தே அதிலுள்ளிருக்கிற நெய்யூறும் காணவரிதாயிருப்பது போலென்றபடி. இவற்றுளெங்கும் - காணப்படுகிற ஸமஸ்த பதார்த்தங்களெங்கும், இதுக்கு நின்றவென்கிறத்தோடே அந்வயம். கண்டுகொள் - கண்டுகொள்ளுகை, இறந்து - இல்லாமல், கண்ணாலே காணகையில்லாதவனான வென்றபடி. "வ்யாப்ய ஸர்வமிதம் ஸ்தித ... ஸதத்வமேவ தத்வாநாம்" என்கிறபடியே ஸதி ஸம்யாநத்தால் ஸதித்துக்காணுமத்தனையொழிய கண்ணாலே காணவரியனென்றபடி. நின்ற - இப்படியே ஸர்வகாலமிருந்தவனான, பெருமாயா - ஆஶ்சர்ய சக்தியனே, உன்னை - இப்படி நிர்விசேஷனாயிருந்தே ஸர்வஸ்வாமியானவுன்னை, எங்கே காண்கேன் - எவ்விடத்தில் காணக்கடவேன், திருநாட்டிலே காண்கைக்கு ப்ராக்ருத ஸம்பந்தமறவேணும், அவதாரங்களுக்குப் பிற்பாடனாய்விட்டேன், அவதாரம் நான்நினைத்தபடி ஸந்நிதானாதிகளைச்செய்யாது, அந்தர்யாமித்வம் ஸர்வ ஸ்வபாவங்கள் கண்ணுக்குவிஷயமன்று, இனி இவ்விழவோடே முடிந்துபோமித்தனையாகாதேயென்று கருத்து.
||௰||

ஈன்- அதிகமான, நிரதிசயபோக்யமான வென்றபடி. துழாய்- ஸர்வஸ்வாபக விஶிஷ்டமான திருத்துழாயை யுடையவனான, அம்மான்றன்னை ஸர்வேச்வரனை, யான்- கண்டல்லது தரிக்கமாட்டாதபடி ஸக்தனான நான், எங்கே காண்கேன்- எங்கே காணக்கடவேன், என்றென்று- இப்படி நிரந்தரமாகச்சொல்லிச் சொல்லி, ஒருக்கால் சொல்லியாறியிருக்க மாட்டாதே, ஆசைத்தளவுமிப்படியே சொல்லாநிற்பரித்தனையிறே. அங்கே- தேனூறுந்திருத்துழாய்மாலையுமான வவனுடைய பவழகிலே, தாழ்ந்த- ஆர்த்தங்களான, சொற்களால்- ஸப்தங்களாலே, இதுக்குச்சொன்ன வென்கிறதோடே அந்வயம். அம்- ஸுந்தரமான, தண்- ஸீதளமான, ஸர்வஸஜ்ஜந ஸேவ்யமான வென்றபடி. குருகூர்- திருநகரியில, சடகோபன்- ஸர்வ ஸாஸ்த்ரோக்தங்கள் பக்கல் கௌரவமுடையரான ஆழ்வார், செங்கு- ஸுவ்யக்தம், கேழ்- எழும்படி, ஸுவ்யக்தமாக வென்றபடி. ஸகலாவக்ராஹ்யங்களாம் வென்றபடி. சொன்ன- அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள் இவையும் பத்தும் வல்லார்கள்- இவையும் என்கிறவிடத்தில் உம்மைச் இத்திருவாய்மொழியில் சொன்ன ஸம்பாயம் ஸாத்விகமாகையாலே, இவற்றையும் சிலர் அப்யஸிக்க வல்லரோவென்றிவற்றினுடைய தௌர்லப்யத்யோதனார்த்தம். பத்துமென்கிறவிடத்தில் உம்மைச் இத்தசகத்தினுடைய காத்ஸ்ந்யார்த்தம். இங்கே- இந்த லோகத்திலேதானே, காண- எல்லாருங்காணும்படியாக, ப்ரத்யக்ஷமாக வன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்ரூபமாகவென்றபடி. இப்பிறப்பே- இந்த ஜந்மத்திலேதானே, எல்லியும்- ராத்ரியும், காலையும்- பகலும். விடாத மொழியாதே என்றபடி. மகிழ்வர்- ஆநந்திப்பார்கள், ஸர்வதா நந்தஸாஹித ராவார்களென்றபடி.

ஜ்ஞாநவைராக்ய ராசயே- பராங்குச பதாம்புஜே.

||௧௧||

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(மாயக்கூத்தா.)

ஸ்ருஷ்டியை ஸாங்கிதத்வாத் ஸமஹிமகடநாத் ஸ்தாநவ்ருத்யா சயித்வாத்।
ஜீமூதஸ்யாமளத்வாத் ஸ்ரிதஸுலபதயா பத்மபாண்யாதிமத்த்வாத்
ஸாரூப்யாத்வாத்ஸல்யாத் ஸ்வநிரவதி மஹாவைபவாத் ஸர்வகத்வாத்
ஜீவாபேக்ஷாவ்யபேக்ஷாவதி தநுவநகஷ்டீவ திஷ்டத்யஹாணி ॥௬௬॥

(ஸ்ருஷ்டியை ஸாங்கிதத்வாத்) மாயக்கூத்தாவாமனு - ஸ்ருஷ்டிகளாய் விலக்ஷணமான வேஷங்க ளையுடையனாகையாலும், (ஸமஹிமகடநாத்) சுடர்ச்சோதிமுடிசேர் சென்னியம்மானே - நிரவதிகதே ஜோமயமான திருவபிஷேகத்தைப்புடையனாகையாலும், (ஸ்தாநவ்ருத்யா) முடிசேர்சென்னியம்மான் - அத்திரு வபிஷேகத்தாலே ஸர்வஸ்வாமித்வந்தோற்ற நிற்கையாலும், (சயித்வாத்) தாநீர்கடலுள் துயில்வானே- பரிஸரமான பயோநிதியிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (ஜீமூதஸ்யாமளத்வாத்) மாநீர்க்கொண்டல் வண்ணனே - நீலமேகநிபமான திருநிறத்தையுடையனாகையாலும், (ஸ்ரிதஸுலபதயா) கொண்டல்வண் ணாகுடக்கூத்தா - க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸுலபனாயிருக்கையாலும், (பத்மபாண்யாதிமத்த் வாத்) செந்தண்கமலக்கண்கைகாலித்யாதி - செந்தாமரைப்பூத்தாப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்மலரையும். திரு க்கைகளையும், திருவடிகளையும், நிரவதிகஸௌந்தர்ய நீலரத்நநிபமான திருமேனியையுமுடையனா கையாலும், (ஸாரூப்யவாத்ஸல்யாத்) தக்கவைவர்தமக்காயித்யாதி - ஆஸ்ரிதனான அர்ஜுநனுக்கு ஸாரத்யத்தைப்பண்ணுகையாலும், (ஸ்வநிரவதி மஹாவைபவாத்) இம்மாஞாலம்பொறைதீர்ப்பான் - வடமதுரையி லேவந்தவதரித்து பூமியினுடையபாரத்தை அபஹரிக்கையாலும், (ஸர்வகத்வாத்) கறந்தபா லுள்நெய்யேபோலிவற்றுளெங்குங்கண்டுகொள் - க்ஷீரத்திலே ஸர்ப்பிஸ்ஸிருக்கிறாப்போலே எல்லாவஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்து நிற்கையாலும், எம்பெருமான் ரக்ஷிக்குமிடத்தில் சேதநருடைய அபேக்ஷாவ்யபேக்ஷனாயிருக்கிற னென்று "மாயக்கூத்தா" என்கிறதசகத்திலே மாறன் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௬௬॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

❧ ✳ ❧

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(எல்லியுங்காலையும்) எம்பெருமானென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரும்படி யருள்செய்தருளினன், ஒருவன் செய்தருளினபடியேயன்றென்று நினைத்துக்கிடக்கும்படி யருள்செய்தருளினன், அவ்வருள்தானென்றால்

❧ ஆறாந்திருவாய்மொழி. ❧

❧ முதற்பாட்டு. ❧

இ— நல்லவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விடாயெல்லாந்தீரும்படியென்று) ப்ரயோஜநத் துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனித்யாதியால்) பாட்டில்வாக்யார்த்தமேகவாக்யமாயிருக்க ததாஸ்ரயணம் வாக்யபேதமாய் ப்ரவர்த்தித்தது அருள்நல்லதென்றும் அது யாவதாத்மபாவியமென் று மிவ்வர்த்தத்வயத்திலும் இப்பதத்வயத்துக்குத் தாத்பர்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. பாஹ்யஸம் ஸ்லேஷாபேக்ஷையாலே க்ருதஜ்ஞராயிருந்த ஆழ்வார் நல்லவருளென்றும் யாவதாத்மபாவியெ மென்று மித்தனை கொண்டாடுகைக்கு விஷயம் திருக்கடித்தானத்தில் அவதாரஸ்திதிமாத்ரமாக மாட்டாமையால் இவ்வுத்தராயணம் ஸம்மதமன்றேவென்று ஸங்கிக்கிறார் (அவ்வருளித்யாதியால்) எது எ ன்றது ப்ரஸ்நமாத்ரமான ப்ரஸ்நம், திருக்கடித்தானத்தில் அவதாரஸ்திதிமாத்ரம் ஸங்கல்பிதஸ்தாவர விஷ யமாகாதென்று ப்ரஸ்நாபிப்ராயம். இவ்வுத்தராயணம் ஸம்மதமாம்படி இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

மூ— எல்லியுங்காலையுந்தன்னைநினைந்தெழ* நல்லவருள்கணமக்கேதந்தருள்செய்வா* னல்லியந்தண்ணந்துழாய்முடியப்பனூர்* செல்வர்கள்வாழுந்திருக்கடித்தானமே* ௧

ஆ— முன்னம்திருக்கடித்தானத்திலே வந்துபுகுந்தருளினனென்கிறார். ௧௦
(திருக்கடித்தானமும்) பின்னையுஞ்செய்தருளுகிறான்; திருக்கடித்தானத்தையும் என்னெஞ்சையுமொக்க,

இ—(முன்னமித்யாதியால்) முன்னமென்றதுக்குமேல்பாட்டுக்களி லருளிச்செய்யப்புகுகிற அநந்த ஸவிசேஷங்களுக்கும் மேல்த்திருவாய்மொழியில் அருளிச்செய்யப்புகுகிற ஸம்ச்லேஷத்துக்கும் முன்னமென்றுகருத்து. இப்படி திருக்கடித்தானத்தில் அவன்வந்துநிற்கிறவிது பஹுவியாநந்த ஸவதேவக ஸம்ச்லேஷவிசேஷ ப்ரதாநஸ்தமாயிருக்கிறதாகையாலே இது ஆழ்வார்க்கிப்போதுமிகவும் ஸாவதநவிஷயமாகவற்றுகையாலிவ்வுத்தாரயத்தம் ஸம்மதமென்றதாயிற்று. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதி ஸூசிதையாயிற்று. எங்ஙனேயென்னில்? மாயக்கூத்தனிலாழ்வாருடைய ஆர்த்தத்வநியைக் கேட்டு தத்ஸ்ரூஷயனுயவருடைய ஆர்த்திதீரும்படி ஸம்ச்லேஷித்தருளுகைக்காக வருகையிலே உத்யுக்தனானவெம்பெருமான் இனி நாம் கடுகவந்தவங்காட்டில் ஸௌகுமார்யாதிசயத்தாலே தடுமாறியழியும்படியாய்ப் படுவாராகையாலே ப்ரீதியையுத்பாதிப்பித்துப் பின்பு ஸம்ச்லேஷிக்கவேணுமென்று பார்த்து பதினாலாண்டு பிரிவாலேநொந்த ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்குத் தாமெழுந்தருளின ப்ரீதி ஸூசகத்தபின்பு திருவயோத்யையிலே புக்கருளுகைக்காகத் திருவடியை முற்படப்போகவிட்டு பெருமாள்தாம் ஸ்ரீபரத்வாஜாச்ரமத்தே விட்டிருந்தருளினப்போலவும், ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகன் தூதுஎழுந்தருளுகிறபோது பாண்டவர்களான ஸ்ரீவிதுராதிகளுக்குத் தானெழுந்தருளின ப்ரீதிஸூசகத்தபின்பு ஹஸ்திநாபுரத்திலே புக்கருளுகைக்காக "குசஸ்தலே நிவஸதி ஸ ச ப்ராதரிஹேஷ்யதி" என்கிறபடியே குசஸ்தலத்திலே விட்டருளியிருந்தாப்போலவும் ஆழ்வாருக்குத் தானெழுந்தருளின ப்ரீதிஸூசகத்தபின்புவந்து ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே வந்துபுகுந்தருளி யிவர்பக்கல் அதிவ்யாமோஹனாயிருக்கிறபடியை யிவரநுஸந்தித்து ப்ரீதராய் இதைப்பேசி யநுபவிக்கிறாரென்று இங்கேஸூசிதமாகிறது. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு "ஸ்வதிதாரண ஸஜ்ஜ" மென்கிறஸமனந்தரம் ப்ரீதிவார்த்தமென்றதாயிற்று. ௧

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

திருக்கடித்தானத்திலிருப்பை யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை வாநராதிகமன்றேவென்ன விங்கு தசாதிசிதமான அநந்த ஸவிசேஷத்தைச்சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) (செய்தருளுகிறான்) ஒருஅநந்த ஸவிசேஷத்தைஉதிசேஷ: உமக்கு ப்ரதிவம்யங்கள் அநந்தங்

ப— அல்லியம்- வர்ஷங்களாலே அழகியதான, அல்லி- வர்ஷம், வர்ஷரேணுபூஷிதயா அதிஸுந்தரமானவென்றபடி, தண்- சீதளமான, அம்- ஸுதாவிஸுந்தரமான, துழாய்- திருத்துழாயை, முடி- திருமுடியிலே யுடையவனான, அப்பன்- ஸ்வாமியானவன், கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே 'மொய்பூந்தாமத்தண்டுழாய் கடிசேர்கண்ணிப் பெருமானே" என்றுநாரணைசைப் பட்டபடியேவந்து தோற்றின ஸ்வாமியானவனென்றபடி. எல்லியும்- ராத்ரியும், காலையும்- பகலும், ஸர்வகாலமுமென்றபடி. தன்னை- என்பக்கல் நிரதிசயப்ரேம ஸஹிதத்தைப்பண்ணின தன்னை, நினைந்து- இதென்ன வாத்ஸல்யமென்று விஸ்மயாவிஷ்டனுய் ஸ்மரித்துஸ்மரித்து, எழ- எழும்படி, உஜ்ஜீவிக்கும்படியென்கை. நல்ல- நல்லவையான, என்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரும்படியான என்றபடி. அருள்கள்- க்ருபைகளை, நமக்கே- மற்றொருவருக்குக் கிடையாதபடி நமக்கே அஸாதாரணமாக, தந்து- ப்ரகாசித்தருளி, க்ருபாகார்யங்களைச் செய்தருளியென்றபடி. அருள்செய்வான்- மேல்இடைவிடாதே க்ருபாகார்யங்களைச் செய்தருளாநிற்கிறான், ஊர்- இப்படி உபகாரியாயிருக்கிறவனெழுந்தருளியிருக்கிற திவ்யநகரம், செல்வர்கள் வாழும் திருக்கடித்தானம்- ஸ்ரீமான்கள் வாழ்கிற திருக்கடித்தானம், "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" என்கிறபடியே கைங்கர்யஸம்பத்ஸம்ச்லேஷ ஸம்பத்தையுடையவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸமஸ்தநாஸ்தவ வைலக்ஷண்யங்களாலே நித்ய ஸ்ரீமான்களாய் வஸிக்கிற திருக்கடித்தானமென்றபடி. ௧

மூ—திருக்கடித்தானமுமென்னுடைச்சிந்தையு* மொருக்கடுத்துள்ளேயுறையும்பிரான்கண்டீர்* செருக்கெடுத்தன்றுதிகைத்தவரக்கரை* யுருக்கெடவாளிபொழிந்தவொருவனே* ‖௨‖

ஒருவரிருவரோர்மூவரெனநின்* றுருவுகரந்துள்ளுந்தோறுந்தித்திப்பான்* திருவமர்மார்பன்திருக்கடித்தானத்தை* மருவியுறைகின்றமாயப்பிரானே* ‖௩‖

ஆ—தனக்கிருப்பிடமாகக்கொண்டருளினான். அவனாரென்னில்? செருக்கெடுத்தன்றுதிகைத்தவரக்கரை யுருக்கெடவாளிபொழிந்தசுவிதீயன், கண்டீரென்கிறார். ‖௨‖

(ஒருவர்) பின்னையுமொருவரா யிருவராய் மூவராய்த்தோன்றி உருவுதெரியாதபடிவந்து வாளிபொழிந்தவனென்று அவன்சிகலேயே யநுஸந்தித்து அதுக்குமேலே இன்றுதிருக்கடித்தானத்திலு மென்னெஞ்சிலும்

இ—ளாயிருக்க இப்படி யநுஸந்திக்கமாட்டாளென்கிற ஸதிஸங்கையைக் காட்டுகிறார் (அவனாரென்னி லென்று) ஆரென்றுகேஷவாக்ஷேபம். ஒருவனுமாகமாட்டானென்றபடி. ராவணாதிநிரஸநம்பண்ணின ஸாஹஸீரனாகையாலே என்விரோதிகளையும் நிரஸிக்கிறானென்கிறாரென்று நினைத்தருளிச்செய் கிறார் (செருக்கெடுத்திதாதியால்) ‖௨‖

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

உபாயாக்ரஜவ்ருத்தாந்தமாகையாலே "வந்தேவமதனைவ்யூஹநவாஸநிவாஸிநம்" என்கிறபடியே யாழ்வாரை மேல்போகவொட்டுகிறதில்லையென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) பின்னையுமென்கிறதற்கு அநுஸந்தித்துஎன்கிறதோடந்வயம். திருக்கடித்தானத்தில் திவ்யஸம்ஹநிவாஸமொன்றேயாயிருக்க இருவர்மூவரென்கையும் அதிப்போது அநுஸந்தாநமாயிருக்க உருவுகரந்து என்கையும் ஸம்கதமல்லாமையால் கீழ்ச்சொன்ன வாளிபொழிந்தசெயலிலே இதுக்கந்வயமாகவேணுமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வந்தித்யாதியால்) சிகலே - வ்யாபாரத்தை, கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதில்க்காட்டில்

ரா— செருக்கு- மதம், எடுத்து- தலையெடுத்து, உத்கடமாயென்றபடி. பலபலஹாஜபலஸமத்தாலே மதாதிகமாயென்கை. திகைத்த- மோஹித்தவரான, ஸகலவஸ்தித்திருமகளை ஜயிக்கலாமென்று ஸாஹஸித்த மதிகேடரான வென்றபடி. அரக்கரை- ராக்ஷஸர்களை, ராவணாதிகளைக்குறித்து என்றபடி. இதுக்குப்பொழிந்தவென்கிறத்தோடே யந்வயம். அன்று - அக்காலத்தில், பிராட்டியைப்பிரிந்ததனாலுண்டான தன்திருவுள்ளத்திலும் நீரிலேநெருப்பெழுந்தாப்போலே சீற்றம்விளையும்படி அவர்கள் ஸாஹஸாயங்களைப்பண்ணின அந்தகாலத்திலே. உருக்கெட — ரூபங்கெடும்படி, "ஷிந்நம்பின்நம்ஸரைர்த்தக்தம்" என்கிறபடியே யவர்கள்ஸரீரங்களழியும்படியென்கை. வாளி - பாணங்களை, பொழிந்த - "ஸரவர்ஷம்வவர்ஷஹ" என்கிறபடியே வர்ஷித்தவனை, ஒருவன்கண்டீர் - ஏகவீரன்கண்டீர், கண்டீரென்றது ஸகலவிரோதிகளையும் நிரஸிக்கும் ஸாமர்த்த்யஸூசகம். திருக்கடித்தானமும் - அந்ததிவ்யநகரத்தையும், என்னுடைச்சிந்தையும் - என்னுடையசித்தத்தையும், ஒருக்க - ஒருபடிப்பட, எடுத்து - க்ரஹித்து, இரண்டையும்ஏகரூபமாக அபிமானித்தென்றபடி. இரண்டிலுமேகரூபமாக ஆஸக்திசெய்தருளியென்கை. உள்ளே - இவற்றுக்குள்ளே, உறையும்பிரான் - வஸிப்பாகிற்கிறமஹோபகாரகன். ‖௨‖

ஒருவர் இருவர் ஓர்மூவரெனநின்று - இராமலக்ஷ்மணர்களோடு யுத்தம்பண்ணியருளுகிறபோது முற்பட ஒருவராய், பின்பு ஸம்ரம்பாதிவேகம் விஞ்சவிஞ்ச இருவர்மூவரென்னும்படிநின்று, அநேகரூபனைத்தோன்றி என்றபடி. உருவுகரந்து- அஸிதீடமான ரூபமமறைந்து, லக்ஷ்யஸித்தி யஸம்யோகத்துக் கவகாஸமில்லாதபடியாய்வேகம்பின்னையு மதிகமானவாறே நிரதிஸயதேஜோரூபமான திவ்யஸம்ஹநநமும் அத்ருஸ்யமாயென்றபடி. வாளிபொழிந்தவனென் றநுஸந்திப்பது. ஸரங்களைவர்ஷித்தவன், திரு — ஸ்ரீயானவள், அமர்- அமர்ந்திருக்கிற, மார்வன் - வக்ஷஸ்ஸையுடையவனைக்கொண்டு, அந்த வீரஸ்ரீயோடே வந்தானென்றபடி. லக்ஷ்மியைத் திருமார்பிலே யுடையவனைக்கொண்டு என்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்தலம், மருவி - ஆஸ்ரயித்து, உறைகின்ற - அங்கே நித்யவாஸம்பண்ணுகின்ற, மாயப்பிரான் - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனான உபகாரகனாய், உள்ளுந்தோறும் — அநுஸந்திக்குந்தோறும், உள்ளுகை — அநுஸந்திக்கை, தித்திப்பான் - போக்யனாகின்றான். ‖௩‖

மூ—மாயப்பிரானென்வல்வினைமாய்ந்தற* நேசத்தினால்நெஞ்சநாடுகுடிகொண்டான்* தேசத்தமரர்திருக்கடித்தானத்தை* வாசப்பொழில்மன்னுகோயில்கொண்டானே* ॥௪॥

கோயில்கொண்டான்றன்திருக்கடித்தானத்தைக்* கோயில்கொண்டானதனோடுமென்னெஞ்சகம்* கோயில்கொள்தெய்வமெல்லாந்தொழவைகுந்தம்* கோயில்கொண்டகுடக்கூத்தவம்மானே* ॥௫॥

ஆ—பிராட்டியோடேகூடவந்து புகுந்தருளினானென்கிறார். ।௩

(மாயப்பிரான்) இவன்திருக்கடித்தானத்தைக்காட்டிலு மென்னெஞ்சிலே வல்வினைகள்தீரும்படி ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணிக்கொண்டு குடியாகவிருந்தருளினானென்கிறார். ॥௪॥

(கோயில்கொண்டான்) அங்குமிங்குமாயிருந்தருளுகையன்றியே ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே திருக்கடித்தானத்தையுங்கொண்டு என்னெஞ்சினுள்ளே புகுந்தருளினானென்கிறார். ॥௫॥

இ— அதிசயிதாநுஸந்தாநவிசேஷத்திலே யிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (அதுக்குமேலேயென்று) கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன அநுஸந்தாநத்துக்குமேலென்றபடி. உள்ளுந்தோறு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சிலுமென்று) திருவமர்மார்வன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியித்யாதியால்) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு ✳

திருக்கடித்தானத்தை வாசப்பொழிலித்யாதியாலே உத்யாநஸம்ருத்தமாகச்சொல்லி நெஞ்சைக்குடியாகச்சொன்னதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதிகொண்டென்னுமளவாலே) இத்தால் கீழச்சொன்ன அநுஸந்தாநத்திற்காட்டில் அதிகமான அநுஸந்தாநஞ்சொல்லுகிறதென்று ஸங்கதிஸூசிதை. நெஞ்சிலே என்கிறதற்கு ஸ்நேஹத்தையித்யாதிபோடே யர்த்தம். ஸ்நேஹஸப்தத்தாலே நேசத்தினாலென்கிறபதமும் வ்யாக்யாதம்.॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இப்பாட்டுக்கெல்லாம் த்விதீயபாதார்த்தத்திலே தாத்பர்யமென்றுநினைத்து தந்நாத்ருத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குமித்யாதியால்) ॥௫॥

ப— தேசத்தமரர் - தேஜஸ்ஸையுடையவரானவமரருடைய, தேசம்- தேஜஸ்ஸு, தேசமுடையவர்- தேசத்தார், தேசத்தமரரென்று ஸமாஸம், நித்யாநுபவத்தாலே தேஜிஷ்டராயிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு ப்ராப்யமானவென்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்பஷ்டம். வாசப்பொழில் - வாஸனையுடையவையான உத்யானங்கள், ஸ்வபரிமளப்ரசுரங்களான உத்யாநங்களென்றபடி. மன்னு - மன்னியிருக்கிற, நித்யமாகவுண்டாயிருக்கிறவென்றபடி. கோயில்- வாஸஸ்தாநமாக, உத்யாநஜூடமாகவென்று அத்யாஹார்யம். கொண்டான்- பரிக்ரஹித்தவனான, மாயப்பிரான் - ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களையுடைய உபகாரகனான, என்வல்வினை- என்னுடைய ப்ரபலபாபங்கள், வினைஸப்தமிங்கே அநிஷ்டபர்யாயம். காணவாராயென்றென்று கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து துவர்ந்துபட்டது:க்கமெல்லாமென்றபடி. மாய்ந்து - நசித்து, அற - நிஸ்ஸேஷமாம்படி, நேசத்தினால் - ஸ்நேஹத்தினாலே. த்ராவிடத்தில் யகாரஸகாரயோ: அபேதத்தினாலே இப்பாட்டில்பாதசதுஷ்டயத்திலும் த்விதீயவர்ணாநுப்ராஸத்துக்குக் குறையில்லை. நெஞ்சநாடு - நாடுபோலேவிஸ்தீர்ணமான என்னுடையநெஞ்சை, ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷங்களை அநுஸந்தித்துப் பெரியநாடுபோலேவளர்ந்திருக்கிற நெஞ்சையென்றபடி. ஸம்ஸ்லேஷங்களிலும் விஸ்லேஷங்களிலும் அவனுடையகுணசேஷ்டிதாதிகளை வளநவோந்ருத அநுஸந்திக்கையாலே த்ருடதரஸம்ஸ்காரபாடவத்தால் அநவரததீபநதுக ஸ்ரீகுணசேஷ்டிதாத்யவகாஹநஸீலதயா விஸாலமானநெஞ்சையென்கை. குடிகொண்டான் - ஸபரிகரமாக நித்யவாஸம்பண்ணும்ஸ்தாநமாகவபரிக்ரஹித்தான். ॥௪॥

கோயில்கொள்- கோயில்களைக்கொண்டவர்களாயிருக்கிற, எம்பெருமானைப்போலே தாங்களும் ஜகதாதாரத்வாசையாலே தனித்தனியேயொரு கோயில்களையுடையவர்களான வென்றபடி. தெய்வமெல்லாம் - தேவதைகளெல்லாம், ப்ரஹ்மவிஷ்வக்ஸேநாதிக ளெல்லாமென்றபடி. தொழ - ஸேவிக்கும்படி, வைகுந்தம் - ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, கோயில்கொண்ட - தனக்குநிவாஸமாகவுடையவனான, குடக்கூத்தவம்மான் - க்ருஷ்ணனாயவதரித்து குடக்கூத்தாடினஸ்வாமியானவன், திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்பஷ்டம், கோயில்கொண்டான்தன்- தன்கோயில்

மூ—கூத்தவம்மான் கொடியேனிடர்முற்றவும்* மாய்த்தவம்மான் மதுசூதவம்மானுறை* பூத்தபொழிற்றண்டிருக் கடித்தானத்தை* யேத்தகில்லா குறிக்கொண்மினிடரே* ॥௧॥

கொண்மினிடர்கெட வுள்ளத்துக்கோவிந்தன்* மண்விண்முழுது மளந்தவொண்டாமரை* மண்ணவர்தாந்

ஆ—(கூத்தவம்மான்) இஸ்ஸம்ருத்தியெல்லாம் திருக்கடித்தானத்தை யாஶ்ரயித்ததினாலே வந்ததென்னும்ப்ரீதியாலே உபாயகோடிகனாகி ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷணம்பண்ணினாப்போலே ஸ்வகீயகுணசேஷ்டாவிஷ்காரத்தாலே ஸவிஶேஷஜ்ஞீதனான வென்னுடைய து:க்கத்தைப்போக்கியருளினவனுறைகின்ற திருக்கடித்தானத்தை யேத்தவாருங்கோளென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையழைத்துக்கொண்டு அவர்களோடேகூடவேத்தியாஶாஸிக்கிறார். ॥௧॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

இ— அவன் தம்பக்கல்பண்ணுகிற அநந்தஸவிஶேஷங்களை அநுஸந்திக்கப்புக்கவிவர் திருக்கடித்தானத்தை யேத்துங்கோளென்று பரோபதேஶம்பண்ணுகை யஸாமஞ்ஜஸ்யமன்றோவென்ன? வஸ்துவிபிக்கிறார் (இஸ்ஸம்ருத்தி இத்யாதியால்) ப்ரீதியாலேயென்கிறதற்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையித்யாதியோடே அந்வயம். மதுசூதவம்மானென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபாய இத்யாதியால்) கூத்தவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார் (ஸ்வகீய இத்யாதியால்) கொடியேனிடரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஶேஷ இத்யா தியால்) சரமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏத்தவாருங்கோளித்யாதியால்) ॥௧॥

ஸ—கொண்டானென்று மாறியநயிப்பது. தனக்கு அஸாதாரணமான வாஸஸ்தானமாக வபிநிவேஶித்தவனைக் கொண்டு, அதனோடும் - அந்ததிருக்கடித்தானத்தோடேகூட, என்னெஞ்சம் - என்னுடையமனஸ்ஸுக்குள்ளே, அகம் - உள்ளு, கோயில்கொண்டான் - வாஸஸ்தானமாகவபிநிவேஶித்தான், கோயிலுக்குவெளியில் செருப்பை வைத்துஉள்ளேபுக்குத் திருவடித்தொழுவாரைப்போலேயாக வொண்ணாதென்று திருக்கடித்தானத்தோடே என்னெஞ்சிலேபுகுந்தருளினானென்றபடி. ॥௫॥

கூத்தவம்மான்- கூத்தையுடைய ஸ்வாமியான, மனோஹரசேஷ்டிதங்களாலே லோகத்துக்கு ஸ்வாமி யானவென்றபடி. கொடியேனிடர் முற்றவும்- க்ரூரனானவென்னுடைய து:க்கங்களெல்லாவற்றையும், இடர்- து:க்கம், காணவேணுமென்று மிகவும்விடாயித்து க்லேஶம்பண்ணின க்ரூரனானவென்னு டைய விரஹது:க்கங்களையெல்லாமென்றபடி. மாய்த்தவம்மான்- போக்கினவென்ஸ்வாமியான, மதுசூத வம்மான்- உபாயமென்கிற அஸுரனை நிரஸித்தாப்போலே ஆஸ்ரிதருடைய விரோதிகளை நிரஸிக் கும் ஸ்வபாவனான ஸர்வேஶ்வரன், உறை- உறையாநிற்கிற, நித்யமாக வஸியாநிற்கிற ஸ்தானமானவென்றபடி. பூத்தபொழில்- வஸந்தருதுஸம்ருத்தியான, அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலே நித்யவஸந்தமான உத்யானங்களையுடையவென்றபடி. கடாக்ஷவைலக்ஷண்யமாதிருவிறே! வஸந்தம்மாறலாவதென்று கருத்து. தண்- ஶீதளமான, ஸம்ஸாரதாபஶமனமான வென்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை- ஸ்தானம். ஏத்த- ஸ்தோத்ரம் பண்ணினவளவிலே, இடர்- து:க்கங்களானவை, இல்லா- நிற்கமாட்டாதுகள், அதை ஸ்தோத்ரம்பண்ண வே து:க்கங்களெல்லாம் நமக்கிதுதேஶமன்றென்று சும்மெனாதேகைவிட்டோடும் என்றபடி. குறிக்கொண் மின்- லக்ஷ்யமாகக் கொள்ளுங்கோள், இது ஸ்தோத்ரமென்றிராதே இதை நன்றாக ஶ்ரத்தியுங்கோ ளென்றபடி. ஆகையால் திருக்கடித்தானத்தை ஸ்தோத்ரம்பண்ண வாருங்கோளென்று கருத்து. ॥௧॥

கோவிந்தன் - கோவிந்தனுடைய, பசுக்களுக்குங்கூட ஸுலபனானவென்றபடி. இதற்குத் தாம ரையென்கிறதோடே அந்வயம். மண்விண் - பூமியையும் ஆகாஶத்தையும், முழுதும் - அதில் ஒரு லேஶத்தும் விடாதே க்ருத்ஸ்நத்தையும், அளந்த - த்ரிவிக்ரமவேஷத்திலே அளந்தவையான, ஒண் - ஒள்ளியதான, அபி ராமணீயங்களானவென்றபடி. தாமரை - தாமரஸஸத்ருஶங்களை, ஒரு தாமரைப்பூவைக்கொண்டாயிற்று பூமி ஆகாஶங்களையளந்துகொண்டது, ப்ரஹ்மவைலக்ஷண்யம். திருவடிகளையென்றபடி. ஒண்டாமரையென்கிற விடத்தில் அகாராக்ஷரஸ்ய தகாரஸ்ய டகாராதேஶ:. மண்ணவர் - பூமியிலிருக்கிறவர்கள், இடக்கை வலக்கையறியாத ஸகலமநுஷ்யஜாதிகளெல்லாமென்றபடி. தாம்தொழ - தாங்களேதொழாநிற்க, தங்க ளுக்கே அஸாதாரணஸௌலப்யமாக வஸியாநிற்கவென்றபடி. பரமபதம் நித்யர்க்கேயாயிருக்குமாப்போலே

மூ—தொழுவானவர்தாம்வந்து* நண்ணு திருக்கடித்தானநகரே* ||எ||

தானநகர்கடலைச்சிறந்தெங்கெங்கும்* வானிந்நிலங்கடன்முற்றுமெம்மாயற்கே* யானவிடத்துமென்னெஞ்சுந்திருக்கடித்* தானநகருந்தனதாயப்பதியே* ||அ||

ஆ—(கொண்மின்) கோவிந்தனுடைய மண்விண்முழுதுமளந்த வொண்தாமரையை மண்ணவர்தாந்தொழுகிற படியைக்காண்கைக்காக வானவர்தாம்வந்து நண்ணு திருக்கடித்தானநகரைநினையுங்கோள் இடர்கெடுமென்கிறார்.

(தானநகர்கள்) இப்படி திருக்கடித்தானத்தையநுஸந்தித்துப் பின்னையுந்தன்றிறத்துச் செய்தருளின நன்மையைச்சொல்லுகிறார். உம்முடையநெஞ்சும் திருக்கடித்தானமு மெம்பெருமானுக்கிருப்பிடமாகச்சொன்னீர் வானின்னிலங்கடல் முற்றுமவனுக்கிருப்பிடமல்லவோவென்னில்? அங்ஙனேயாகிலு மென்னெஞ்சுந் திருக்கடித்தானமு மவனுக்குப்பிறந்துடைய திருநகரியாயிருக்குமென்கிறார். ||அ||

ஏழாம்பாட்டு.

இ— உள்ளத்துக்கொண்மினென்று சுருபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினையுங்கோளென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் ஏத்துங்கோளென்றார், இப்பாட்டிலே நெஞ்சாலே நினைக்கவமையுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ||எ||

எட்டாம்பாட்டு.

தாம்பெற்றஸம்ருத்திகளுக்கெல்லாம் நிதாநம் திருக்கடித்தானமென்னும்ப்ரீதியாலே அதைக்கொண்டாடாநின்றவிவர் அதோடொக்கத் தம்முடையநெஞ்சையு மவனுக்கிருப்பிடமாகச்சொல்லுகை யுக்தமன்றோவென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ராஸங்கிகம் பரிஹரித்து ப்ரக்ருத முபஸம்ஹரிக்கிறாரென்றபடி. ஆனாலும் திருக்கடித்தானமு மென்னுடைச்சிந்தையும் என்கிறவிரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டுபுநருக்தமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) தனதாயப்பதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிறந்துடையவித்யாதியால்) பிறந்துடையது - தாயப்ராப்தமானது, திருக்கடித்தானமும் தம்முடையநெஞ்சமும் மற்றஸ்தலங்களிற்காட்டில் அவனுக்கு விசேஷாபிமாநவிஷயமென்கையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் புநருக்தியில்லையென்றதாயிற்று. ||அ||

ஒன்பதாம்பாட்டு.

திருக்கடித்தானத்திலே யவன் விசேஷாபிமாநியாயிருக்குமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தை "திருக்கடித்தானத்துளாயர்க்கதிபதி யற்புத"னென் றிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகையாலே இதுபுநருக்தியன்றோ

ஸ—உகந்தருளினதேசம் ப்ராயேண ஸம்ஸாரிகளுக்கேயாயிருக்குமென்று திருவுள்ளம். வானவர்தாம்வந்து- நித்யஸூரிகள்தாங்களேவந்து, ஸம்ஸாரிஜநங்களுக்கு ஸுலபமாயிருக்கிற ஸௌசீல்யகுணத்தாலே ஆக்ருஷ்டராய்க்கொண்டு அவசராய்த் தாங்களேவந்தென்றபடி. இங்குள்ளார் பரமபதத்துக்குப்போவது பரத்வத்தையநுபவிக்கைக்காக, அங்குள்ளாரிங்குவருவது ஸௌசீல்யகுணாநுபவம் பண்ணுகைக்காக என்றுகருத்து. நண்ணு- கிட்டாநின்றுள்ள, திருக்கடித்தானநகர்- அந்தநகரத்தை, இடர்கெட- உங்களுடைய து:க்கங்கள் எல்லாம்கெடும்படியாக, உள்ளத்துக்கொண்மின்- ஹ்ருதயத்திலேகொள்ளுங்கோள், மநஸ்ஸாலே ஸ்மரியுங்கோளென்றபடி. கொண்மினென்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்ய மகாரபரத்வே ணகாராதேஶ:. ||எ||

வான்- பரமபதம்; இந்நிலம்- இந்த பூமி, கடல்- க்ஷீரார்ணவம், எங்கெங்கும் முற்றும்- கண்டகண்டவிடங்களெல்லாம், பரமபதபூமி க்ஷீரார்ணவங்களாகிற வெல்லாவிடங்களுமென்றபடி. தலைச்சிறந்து- தலையாகச்சிறந்து, தலையென்று உத்க்ருஷ்டம், சிறக்கை- அதிசயிதமாகை. மிகவும் ச்லாக்யங்களென்றபடி. எம்மாயற்கே- என்பக்கலிலே அதிநிவிஷ்டனான ஆச்சர்யபூதனுக்கே, தானநகர்கள்- வாஸஸ்தாநங்களான நகர்கள், ஆனவிடத்தும்- ஆனவிடத்திலேயும், அவை வாஸஸ்தாநங்களாயிருந்தாலும் என்றபடி. என்னெஞ்சும் திருக்கடித்தான நகரும்- ஸ்பஷ்டம். தனதாயப்பதி- தன்னுடைய தாயஸ்தாநம், தனக்கஸாதாரணமாய் தாயப்ராப்தமான ஸ்தாநமென்றபடி, இதையவன் தனக்கு தாயப்ராப்தஸ்தாநமாக அபிமாநித்திருக்கு மென்கை. ||அ||

மூ—தாயப்பதிகடலைச்சிறந்தெங்கெங்கு* மாயத்தினான்மன்னிவீற்றிருந்தானுறை* தேசத்தமர்திருக்கடித்
தானத்து* ளாயர்க்கதிபதியற்புதன்றானே* ॥௯॥
அற்புதனாராயணனரிவாமன* னிற்பதுமேவியிருப்பதென்னெஞ்சக* நற்புகழ்வேதியர்நான்மறைநின்றதிர்*

ஆ—(தாயப்பதிகள்) எல்லாமவனுக்குத் தாயப்பதிகளன்றோவென்னில்? அதப்படியேயாகிலும் திருக்கடித்தானமென்று லவன்திருவுள்ளம் விழுந்துகிடக்கும்படி ஸுஸ்பஷ்டமென்கிறார். ॥௯॥

(அற்புதன்) இப்படி திருநாடு திருப்பாற்கடல் தொடக்கமாகவுள்ள திருநகரிகளெல்லாவற்றிலும் மத்யஜ்யேஷ்டமாயிருந்த திருக்கடித்தானத்திலேநிற்பது மேவியிருப்பதென்னெஞ்சமென்கிறார். ॥௰॥

இ—வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (எல்லாமித்யாதியால்) பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியேயாகிலுமென்று) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கடித்தானமித்யாதியால்) தம்மோடுஸம்ஶ்லேஷத்தி லாஸக்தியாலே திருக்கடித்தானத்திலே யவன் விஶேஷாபிநிவிஷ்டனாயிருக்குமென்று கருத்து. ॥௯॥

பத்தாம்பாட்டு.

திருக்கடித்தானத்தை யவன் விஶேஷித்து விரும்பாநிற்குமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவிடத்தில் அத்தை விரும்புகைக்கு நிபந்தநம் தம்மோடுஸம்ஶ்லேஷத்தி லாஸக்தியென்னுமிடம் கண்ணாலுமன்றிக்கே அபிப்ராயமாத்ரமாயிருக்கையாலே அதை வெளியிடுகிறதாகையா லிப்பாட்டு கீழ்ப்பாட்டுக்குஶேஷமென்று ஸமதிகாட்டுகைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிலர்த்தத்தை அநுவதிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கடித்தானத்திலேயித்யாதியால்) ॥௰॥

ரு— தாய- ந்யாயமான, தனக்கு நிரூபாதிகஸ்வம்மான வென்றபடி. பதிகள் எங்கெங்கும்- ஸ்தாநங்களெல்லாவற்றிலும், இதுக்கு வீற்றிருந்தானென்கிறதோடேயந்வயம். தலைச்சிறந்து- தலையாயிருக்குமதொருபடி அதிஶயிதனாய், ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருக்குமதொருபடி அதிஶயிதனையென்றபடி. ஸந்நிவேஶஸௌந்தர்யாதிகுணஶாலியாயென்கை. மாயத்தினால்- ஆஶ்சர்யமான ஸங்கல்பத்தினாலே, ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநத்தாலே என்னுதல். "மாயா வயுநம் ஜ்ஞாநம்" மென்றதிறே. மன்னி- ஸ்திரமாய், விடாமலென்றபடி. வீற்று- வீறுமைபெற்று, வீறு- உத்கர்ஷம், ப்ரஹ்மருத்ராதிகளைப் போலன்றிக்கே ஸர்வாதிகோத்கர்ஷத்தை யுடையவனாயென்றபடி. இருந்தான்- எழுந்தருளியிருந்தவனானவென்றபடி. தேசத்தமர்- ஸமாதாநஸம்பத்தாலே தேஜஸ்விகளான நித்யஸூரிகளுடைய, திருக்கடித்தானத்துள் - அவர்களுக்கு ப்ராப்யமான திருக்கடித்தானத்திலே, தானேயுறை - தானே நித்யவாஸம்பண்ணாநிற்கிற, தானே என்ற அவதாரணத்துக்கு "நாஹம் வஸாமி வைகுண்டே ந யோகிஹ்ருதயே ரவௌ । மத்பக்தா யத்ர காயந்தி தத்ர திஷ்டாமி நாரத" என்கிறபடியே மற்றஸ்தலங்களிலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு அவனுக்கிருப்பாய்த்தோன்றுகிறதில்லை, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமதுவே அவனுக்கிருப்பாகத் தோன்றுகிறதென்றுகருத்து. ஆயர்க்கதிபதி - கோபவம்ஶ்யனானவன், அற்புதன் - ஆஶ்சர்யபூதன், திவ்யஸ்தலங்களெல்லாம் தனக்குத்தாயப்பதிகளாய் தானுமவற்றிலே வீறுபெற்றருளியிராநிற்கச்செய்தேயு மென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு உறுப்பானதிலமென்று திருக்கடித்தானத்தை விஶேஷித்து விரும்பாநிற்கிறவவ ஆஶ்சர்யபூதனன்றோவென்றபடி. ॥௯॥

அற்புதன் - ஆஶ்சர்யபூதனை, ஆஶ்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களையுடையவனையென்றபடி. நாராயணன் - ஸகலரைக்கைவிடாதபடி வாத்ஸல்யாதிகுணஶாலியான, அரி - ஹரியான, ஸாம்ஸாரிகதுக்கஹாரனென்றபடி. வாமனன் - தானர்த்தியாய்ப்பிறந்தாகிலு மாஶ்ரிதருடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் நிர்வஹித்துக்கொடுக்குமவனான எம்பெருமான், நிற்பது - வஸிப்பது, இதுக்குத் திருக்கடித்தானமென்கிறத்தோடேயந்வயம். நற்புகழ் - நல்லபுகழையுடையவர்களான, நல் புகழென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்ய றகாராதேஶ: புகழ் - கீர்த்தி, அநந்யப்ரயோஜநர்களென்கிற கீர்த்தியையுடையவர்களானவென்றபடி, வேதியர் - வைதிகர்களுடைய, நான்மறை - நாலுவேதங்கள், அவர்களாலே உச்சரிக்கப்படுகிற நாலுவேதங்களென்றபடி, நின்று - ஸ்திரமாக, நிரந்தரமாகவென்றபடி, அதிர் - அதிராநிற்கிற, முழங்குகிற

மூ— கற்பகச்சோலைத் திருக்கடித்தானமே* ॥௱॥

சோலைத்திருக்கடித்தானத்துறைதிரு* மாலைமதிட்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* பாலோடமுதன்னவாயிர த்திப்பத்து* மேலைவைகுந்தத்திருத்தும்வியந்தே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(சோலை) சோலைத்திருக்கடித்தானத்துறைதிருமால் கவிக்கு ப்ரதிவாத்யன், மதிள்குருகூர்ச்சடகோப ன் கவிபாடுகிறான், ஆறுலிவையெங்ஙனேயிருக்கிறன, இவைவல்லாரை எம்பெருமானொருக்ஷணம்பிரியில் ய ரிக்கமாட்டானென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

✻ நிகமனம். ✻

இ— பாலோடமுதன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆறுவிதர்ஜியால்) ஆறுலென்றது - விஷயமுமதிஸுந்தரமாய் வக்தாவுமதர்ஜ்ஞராவிகரான பின்புஎன்றபடி. எங்ஙனேயிருக்கிறனவென்றது- இதி னுடையவாஸ்வாதனவஸ்தையென்றபடி. வைகுந்தத்திருத்துமென்கிறவதங்களுக்குத் தாத்பர்யம ருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானிதர்ஜியால்) ॥கக॥

ய—வென்றபடி. கற்பகச்சோலை - கல்பகவநங்களையுடைத்தான, திருக்கடித்தானம் - இது ஸந்நிதிஸ்தலம் ஆம், திருக்கடித்தானத்திலேயென்றபடி. மேவியிருப்பது - பொருந்தியிருப்பது, திருக்கடித்தானத்திலிருப்பு க்கு ஸமமாக உகந்திருப்பதுஎன்றபடி. என்னெஞ்சகம்- என்னெஞ்சினுள், அகம் - உள், என்னெஞ்சிலே வந்துபுகுந்தருளுகைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே ஸந்நிதிபண்ணியிருக்கிறானென்றுகருத்து. ॥௰॥

சோலைத்திருக்கடித்தானத்து - உத்யாநவநங்களையுடைத்தான திருக்கடித்தானத்திலே, உறை - நித்யம் வஸியாநிற்கிற, திருமால் - ஸ்ரீய:பதியை, மால் - ஹரி, உத்தேஸ்யவிசேஷ:. மதிள்குருகூர் - ப்ராகார ங்களையுடைத்தான திருநகரியிலே, ஸம்ஸாரதாபிதம் புகவொண்ணுதபடி ரக்ஷையையுடைத்தான திரு நகரியிலிருக்கிறவென்றபடி. சடகோபன்சொல் - ஆழ்வாருடைய ஸூக்தியான, "ஸர்வஸுவரஸிதம் ஸுரதிநீர்" என்கிறபடியே ஸ்ரீவசனவிஷயமாய் ஆழ்வாருளிச்செய்ததாகையாலே நிரதிசயகல்யாணமானவெ ன்று வாக்யதாத்பர்யம். பாலோடமுது - க்ஷீரத்தோடேகூடின அம்ருதத்துக்கு, அன்ன - ஸத்ருசமான, இது பத்துக்குவிசேஷணம். பாலென்கிறது - திருக்கடித்தானத்துறை திருமாலாகிறவஸ்துவை, அமுதுஎன்கிற து - சடகோபன்சொல்லாகிற வாக்கத்தை, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டும், வகாரத்தாலிவை ஸந்தோஷஸம்ருத்திமாய்க்கொண்டு காயங்களென்றுதோற்றுகிறது. வியந்து- விஸ்மய ப்பட்டு, ஸம்ஸாரத்திலே நம்மை ஸமாச்ரயிப்பாரொருவனுண்டாவதே! என்று விஸ்மயப்பட்டென்றபடி. மேலை வைகுந்தத்து — உத்தமமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே, இருத்தும் - ப்ரதிஷ்டிதராக்கும், வாஸநாயாஸ்திரவஸி தராக்குமென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக்கு க்ஷணவிச்லேஷாஸஹத்வப்ரதராக்குமென்கை. இத்திரு வாய்மொழியில் ஸம்பந்தமுடையாரைஉக்திசேஷ:. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநசேஷஸ்ரீவேதாந்ததாஸாநுஜாமாத்ருஸூரிணாவிரசிதா:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(எல்லியுங்காலை.)

ஸாதகாஸ்தீத்ருதா ப்ரிதமஹாத்மாஸ்ரயநாச ஸ்ரீதேவக்ஷகஸ்வா

தாஸ்யேச்சாவக்தி யஸ்ரீதாந்தாமண்ஹநாவெஹஸயம்ஸகாஸ் ।

ஸௌகுமார்யஸாராத்யதிஷ்டவிஷயதேஹஸ்ஸஷ்ஸமா

ஸர்வாகாராஸ்தாத்தஸ்வபதிதாரவணஸ்ஜத்ராணகர்ஷம் ॥௬௭॥

(ஸாதகாஸ்தீத்ருதா) அல்லியந்தண்ணந்துழாய்முடி - உஜ்ஜ்வலமான திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதனாயிருக்கையாலும், (ப்ரிதமஹாத்மாஸ்ரயநாச) என்னுடைச்சிந்தையு மொருக்கடுத்துள்ளே யுறையும்

ஶ்ரீ— த்ரா—பிரான் - ஆஶ்ரிதருடைய ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாகையாலும், (ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ்த்வாத்) திருவமர்மார்வன் - பெரியபிராட்டியார் பொருந்திவர்த்திக்கிற திருமார்வையுடையவனாகையாலும், (ஶ்ரீய:பதித்வாத்) மாயப்பிரானென் - ஆஶ்சர்யபூதனாக உபகரிக்குமவனாகையாலும், (ஸர்வாஶ்ரயத்வாத்) கோயில்கொள்தெய்வமெல்லாந்தொழ - நித்யஸூரிகளாலே நிரந்தரம் ஸேவிக்கப்படுகையாலும், (ஸேவ்யத்வாத்) மதுசூதவம்மானுறை - விரோதிநிரஸநஸ்வபாவனாகையாலும், (ஶூரத்வாத்) உள்ளத்துக்கோவிந்தன் - ஸர்வஸுலபனாகையாலும், (ஸௌலப்யாத்) வானின்னிலங்கடலித்யாதி - பரவ்யூஹவிபவாதிகளைக்காட்டிலும் ஆஶ்ரிதருடையநெஞ்சை ஸ்தாநமாகவுடையனாகையாலும், (ஸர்வகாரணத்வாத்) ஆயர்க்கதிபதியற்புதன்றனே - ஸர்வேஶ்வரத்தாலும் ஆஶ்சர்யனாகையாலும், ஸர்வேஶ்வரத்தாலுமென்கிறவித்தை விவரணம்பண்ணுகிறது. "அற்புதநாராயணனரிவாமனன்" என்றுமேலிற்பாட்டு, தன்னிலேஸ்ருஷ்டமான நாமத்தைத்தான் வாஸஸ்தாநமாகவுடையனுவது, விரோதிகளான விரண்டுவடிவைக்கொண்டு விரோதியைநிரஸிப்பது, சிறுகாலைக்காட்டி பெரியகாலாலேயளப்பது, இப்படிகளால் திருக்கடித்தானத்தெம்பெருமானாஶ்ரிதருக்கு ஸுலபவிதரணத்திலே ஸந்நிஹிதனுயிருக்கிறானென்று "எல்லியுங்காலே" என்கிற உபக்ரமத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினுரென்கிறுர். ||கூள||

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஆறுந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (இருத்தும்வியந்து) இப்படியென்னெஞ்சிலே புகுந்தருளுகிறான், நான்தன்னைப்பிரிந்து பட்டபாடெல்

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— மாயக்கூத்தனில் தமக்கோடின விடாயெல்லாம்மாற்றுகைக்காக எழுந்தருளின வெம்பெருமான்தம்பக்கல்செய்கிற அநுக்ரஹவிஶேஷங்களை க்ருதஜ்ஞதையாலே அநுஸந்தித்துக்கொண்டனுபவிக்கத்துடங்கின ஆழ்வார் அவற்றில் திருக்கடித்தானத்துநின்று செய்தருளின சிலஅநுக்ரஹவிஶேஷங்களை கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பேசியநுபவித்து தடநதாமவன் செய்தருளாநின்றதாய் தமக்கு ஸாக்ஷாத்ஸ்ப்ருஷ்டமான ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷரூபானுக்ரஹத்தை யித்திருவாய்மொழியிலே யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியென்று) இப்படியென்றது - கீழ்த்திருவாய்மொழியிலுக்தரீத்யாஎன்றபடி. அதாவது:— தான் ஸமாத்தாகவெழுந்தருளினால் தத்க்ஷணஸம்ஶ்லேஷம்ஜ்யோதிஷ்டதிதடி ஸ்ருஷ்டிவெள்ளமெனக்கு ஸாத்யமாமென்றுபார்த்து ஸத்தியெழுந்தருளாதே திருக்கடித்தானத்தில்நின்று தானெழுந்தருளினஸ்ருஷ்டியை எனக்கு ஸாத்மிப்பித்தருளியென்றபடி. "என்னைத்தன்பொன்னடிக்கீழிருத்தும்" என்கிறவித்தாலும், கருத்தையுறவீற்றிருந்தா" னென்கிறவித்தாலும் நான் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தையபேக்ஷித்தால் தானென்னெஞ்சிலே புகுந்திராநின்றானென் றிப்பாட்டுக்குப் பொருளாகததோற்றுகிறதாகையாலே "ஶ்ரோதவ்ய: மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய:" என்கிற உபாஸநவாக்யம்போலே இப்பாட்டும் உபாஸநவாக்யமாய்த்தோற்றுகிறவிது "பொருத்தமுடைவாமன" னென்று அவனுக்கு ப்ரணயித்வஞ்சொல்லுகிறவித்தோடுவிரோதமன்றோவென்ன? "என்னைத்தன் பொன்னடிக்கீ"ழித்யாதிவாக்யத்துக்குத் தமக்குள்ளபாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷையைச் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமன்றிக்கே கீழ் தாம்பட்டவ்யஸநாதிஶயத்தை ஸ்வாபாஸமஹத்ஸமாக அநுபவித்தமநோபவத்தாலே எனக்கவன்பக்கலுள்ள ஆஸக்தியைக்காட்டினு மவனுக்கென்பக்கலாஸக்தி ஸஹஸ்ரகுணமதிகமாயிராநின்றதென்கையிலே தாத்பர்யமாகையால் விரோதமில்லையென்றுகாட்டுகிறுர் (என்னெஞ்சிலேயித்யாதி பட்டுவென்னுமளவாலே) இவ்வநுவாதத்திற்கு ஸ்வாபாஸமஹத்த்வம் பாட்டின்பூர்வார்த்தநிர்த்தேஶத்திலே ஸ்பஷ்டமாகிறது. புகுந்தருளுகிறானென்றது— க்ரியாவாசகமன்று, புகுந்

மூ— இருத்தும்வியந்தென்னைத்தன்பொன்னடிக்கீழென்* றருத்தித்தெனைத்தோர் பலநாளழைத்தேற்குப்*
பொருத்தமுடைவாமனன்றான்புகுந்தென்றன்* கருத்தையுறவீற்றிருந்தான்கண்டுகொண்டே* ||௧

ஆ— லாமொன்றன்றென்னும்படி. தானென்னைப்பிரிந்துவ்யஸநப்பட்டு ஒருவண்ணமென்னைக்கண்டுகொண்டு புகுந்து ஸர்வாதிகனாயிருந்தருளினான், ஒருவனுடைய ஔசித்யமிருக்கும்படியென்? இவனையாகாதே நான் இதுவோபொருத்தமென்றுசொல்லிற்றென்கிறார். ||௧

(இருந்தான்) என்னுள்ளேபுகுந்தருளுகிறான், என்னுடைய ஸகலகரணங்களு மீக்ஷணமல்லது மற்றொரு

இ—தருளுகிறவனென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

ஒன்றன்றென்னும்படியென்றது- இதொருவ்யஸநமன்றென்று சொல்லலாம்படியென்கை. ஸர்வேஶ்வரன் ஆழ்வாரைப்பிரிகையாவது - தன்னையிவ ரநுஸந்தியாதஸமயத்தில் தனக்கிவரோடு ஸாம்ஸ்லேஷமன்றிக்கேயொழிகை, லோகத்திலும் காமுகனுக்குவிரஹமாவது காமினியினுடைய ஶரீரஸ்பர்ஶாபாவத்தால் பிறந்த ஸாம்ஸ்லேஷாபாவமிறே! வீற்றிருந்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாதிகனித்யாதி யால்) பொருத்தமுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனுடையவித்யாதியால்) இவ்வா க்யத்தாலே மாயக்கூத்தனில் தாமபேக்ஷித்த பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷமிப்போது ஸித்திக்கவில்லையேயாகிலும் அநாதிஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த தம்முடைய அத்யந்தநிக்ருஷ்டத்தையும் ஸர்வேஶ்வரன்தன்னுடைய உத்கர்ஷத் தையும்பாராதே தம்பக்கலபிநிவிஷ்டனாயிருக்கும்படிகளைக்கண்டு தஜ்ஜநிதநிரவதிகஹர்ஷத்தாலே இம்மா நஸஸம்ஶ்லேஷமாத்ரத்திலு மவனையிப்படி கொண்டாடுகிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் 'ஹ்ருஷ்டகு' மென் கிற ஸமஸ்தநாம மித்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதியாக்யமென்றதாயிற்று. ||௧

இரண்டாம்பாட்டு.

ஸந்நிதானத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேயித்யாதியால்) இந்தரணமென்றது- இந்த ஔசித்யதரணமென்றபடி. மற்றொருதரணமென்றது - இங்கு ஶரீரஸம்பந்தநிவாஸதாயாதி ஸக்ர த்யதரணபரம். ஶநைஸ் இந்தரணத்தை யநுஸந்திக்கும்போது தஜ்ஜநிதநிரவதிகநிவ்ருத்தியாலே பா ஹ்யகரணங்களும் ஸ்வவிஷயாபேக்ஷையில்லாமல் க்ருதக்ருத்யங்களாம்படியென்கை. பெருந்தாளித்யாதி

ப— என்னை- தன் விரஹத்தில் ஸத்தாதாரணமஸம்பாதனென்னை, இதுக்கு இருத்து மென்கிறதோ டே அந்வயம். வியந்து- விஸ்மயப்பட்டு, இந்த ஸம்ஸாரமண்டலத்திலே நம்மை அபேக்ஷிப்பானொருவ னுண் டாவதேயென்று விஸ்மயப்பட்டு என்றபடி. தன்பொன்னடிக்கீழ்- தன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடி களின்கீழே, இருத்தும் என்று- ஸந்நிஹிதனுக்கு யருளுவனென்றத்யவஸித்து, அருத்தித்து- அர்த்தித்து, இதுக்கு அழைத்தேற்கு என்கிறதோடே அந்வயம். எனைத்து- அநேகமாக, ஓர்- ஒருபடிப்பட்டவையான, ஸஹகாரமேகாரணங்களான வென்றபடி. பஹுஸம்வத்ஸரம் க்ஷதிஶ்லேஷ உத்ஸவங்களான என்கை, பலநாள்- அஸம்வத்ஸரதிநங்கள்தோறும், மாயக்கூத்தனில் நாளும்நாளுமென்றதை அநுவதிக்கிறபடி. அ ழைத்தேற்கு- ஆக்ரந்தநம் பண்ணினவனாயிருக்கிற வெனக்காக, ஆளக்கூப்பிட்டழைத்தக் காலென்கிறதை யநுவதிக்கிறபடி. இது ஸௌலப்யாதிஶயம். நாமிவனுடைய ஔசித்யத்தைபறியாதே இவன் விஷயமே த்தாருகவும் நாமபிநிவிஷ்டராகவும்நினைத்து ஆக்ரந்தநம்பண்ணி என்னகாரியஞ்செய்தோ மென்று பஶ்சாத்தாபம். இப்படி ஆக்ரந்தநம் பண்ணினவனாயிருக்கிறவென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக வென்றபடி. பொருத்தமுடை- ஔசித்யத்தை யுடையவனான, வாமனன்- ஸ்ரீவாமநனானவன், தன்னுடைமையைப்பெறுகைக்குத்தான் அர்த்தியாயிருக்குமவனை நானர்த்தித்து என்செய்தேனானென்று கருத்து. தான்கண்டுகொண்டு- என்னைக் காணப்பெறாதே வ்யஸநப்பட்டதான் ஜநஹிக்ஷுவானவன் நிதியைக்கண்டாப்போலே யென்னைக்காணப்பெ ற்று, என்தன்கருத்தை- என்னுடைய ஆஶயத்தை, தன்பாவம் ஸாக்ஷாத்கம். என்னுடைய மநஸ்ஸையென் றபடி, புகுந்து- ப்ரவேஶித்து, உற- உறுதியாக, ஸ்த்ரிரமாகவென்றபடி. வீற்றிருந்தான்- வீறுபெற்றி ருந்தான், வீறு- உத்கர்ஷம், மநஸ்ஸம்ஶ்லேஷ மஹாநந்தாவஹத்தாலே ஸர்வாதிகனாயெழுந்தருளியிருந்தா னென்றபடி. ||௧

மூ — இருந்தான்கண்டுகொண்டெனதேழைநெஞ்சாளும்* திருந்தாதவோரைவரைத்தேய்ந்தறமன்னிப்* பெருந்தாட்களிற்றுக்கருள்செய்தபெருமான்* தருந்தானருள்தானினியானறியேனே* ௨

ஆ — மரணமறியாததொருபடி யிருந்தருளினான், ஆதலால் தன்மேலில்லையென்னும்படி பண்டெனக்குச்செய்தருளினவருளை பேரருளாகமதியேனென்கிறார். ௨

(அருள்தான்) என்னுள்ளேயிருந்தருளின யிவ்வருளல்லது மற்றோரருளை நானொருவருளாகமதியேன் அவனுடைய

இ — அருள்தானித்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) "ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஶ்ரீ:" இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்துதவியதாகையாலே தன்மேலில்லையென்கிறவர்த்தம் த்ருதீயபாதத்திலே ஸுஸ்பஷ்டமாகுமென்றுகருத்து. எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதருக்குச்செய்ததெல்லாம் தமக்குச்செய்ததாக நினைத்திருப்பாரொருவராகையாலே ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்குச் செய்தருளினதெனக்கென்கிறாரென்றுகருத்து. யானறியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஓரருளாகவித்யாதியால்) ௨

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

நானிப்படி அவனென்பக்கல்பண்ணுகிற ஆஸக்தியைக்காட்டில் வேறொருக்ருபையை மதியேனென்று இருந்தாற்போலே அவனுமென்பக்கல் பண்ணுகிறபோலே மற்றொன்றிலும் ஆஸக்திபண்ணுகிறானில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக "அருள்தானினியானறியே"னென்று கீழ்ச்சொன்னத்தை அநுவதிக்கிறாரென்று நினை.

ஶ — எனது - மதீயமான, ஏழை - சபலமான, கண்ட விஷயங்களெல்லாத்திலும் சபலமானவென்றபடி. நெஞ்சு - மனஸ்ஸை. ஆளும் - ஆளாநிற்குமவரான, "விஷ்ணுஸம்விஶேஷு ஸ்வகார்யேஷு விஸ்ருஜ்ய விக்ருஷ்யதே நாவதிஷ்டதே நாநாவிஷயஸம்ஶ்ரயை:" என்கிறபடியே ஸ்வஸ்வகார்யங்களிலே ஸமர்த்தராக வர்த்தியாநிற்குமவரானவென்றபடி. திருந்தாத - வஶத்திலே வஶீகரிக்க ஶக்யமல்லாதவரான, எத்தனையேனும் ஶக்தவான்கள் நிக்ரஹிக்கப்புக்காலும் நிக்ரஹிக்க ஶக்யமல்லாதவரானவென்றபடி. ஓர் - ஶ்லாக்யலக்ஷணரான, ஸ்வத்திலே நிஸ்ஸாஹாய்யகரானவென்றபடி. ஐவரை - பஞ்சேந்த்ரியங்களாகிற ஶத்ருக்களை, ஶ்ருயதே ஷஷ்டீ த்விதீயா, இவை உபஜீவ்யங்களாய்க்கொண்டு படுத்தினபாடுகளை நினைத்து இவற்றை வதகர்த்தராயியாலே ஐவரென்று நிர்த்தேஶிக்கிறார். தேய்ந்து - க்ஷயித்து, அற - நஶிக்கும்படி, ப்ராக்ருதகரணங்களிலாஸக்திமாண்டு நிவ்ருத்தவ்யாபாரங்களாயடங்கும்படியென்கை. ஶமதமாதியுக்தமான கரணாந்தர நிவ்ருத்தயா விஷயாந்தர வித்ருஷ்ணங்களாகும்படியென்று தாத்பர்யம். மன்னி - ஸ்திரனாய், என்னெஞ்சிலே ஸந்நிஹிதனென்றபடி. கண்டுகொண்டு - பார்த்துக்கொண்டு, ஒரு த்ரவ்யம் அபூர்வமாயுண்டானால் அதைப்பார்த்துக்கொண்டேயிருக்குமாப்போலே "ஸதா பஶ்யந்தி" என்கிறபடியே என்னைப்பார்த்துக்கொண்டென்றபடி. இருந்தான் - ஸ்வஸ்தம், பெருந்தாள் - பெருந்தாளையுடைத்தான, தாள் - கால், உத்தம்ஸமான பாதபத்மமானவென்றபடி. தெய்வஸ்த்ரீகளும் க்ராஹக்ரஸ்தனிதவேத்தனை பொறுக்கமாட்டாமைக்கு ஹேதுவென்றுகருத்து. களிற்றுக்கு - கஜத்துக்கு, களிறு - கஜம், கஜேந்த்ராழ்வானுக்கென்றபடி. அருள் செய்த - க்ருபைபண்ணினவனை, பெருமான் - ஸர்வேஶ்வரன், தான்தருமென்று மாறியநயிப்பது. தான் - ஸ்வயமேவ, கருடாரோஹணாதிகளன்றிக்கேயென்றபடி. தருமருள் - தான்தந்தருளினக்ருபையையும், ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான்பக்கல் செய்தருளின க்ருபையையுமென்றபடி. ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு க்ருபைகொடுத்தது தமக்குத்தந்ததாகத் தோற்றுகையாலே தருமருளென்கிறார். தருமருளென்றது தந்தவருளென்றபடி. தருமென்கிறவர்த்தமாநநிர்த்தேஶம் ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான்பக்க லுண்டான க்ருபைக்கு யாவதாத்மபாவியான அநுவ்ருத்திஸித்தமான ஸ்வரூபம். அருள்தானென்கிற தான்ஶப்தம் ஏவகாரார்த்தகம். இந்தக்ருபை லோகத்திலே தான்பண்ணின க்ருபையெல்லாத்திலும் அதிகமாயிருந்தாலுமென்றபடி. இனி - இந்த்ரியவ்யாபாரவஶ்யமுந்திரும்படி என்பக்கல் க்ருபைபண்ணினபின்பு, யானறியேன் - நானொருக்ருபையாக எண்ணுகிறிலேனென்றபடி. சிலநாளொருஸரஸ்ஸிலே ஒருமுதலைபாலேகூடப்பட்ட கஜேந்த்ராழ்வான்பக்கல் அருளினது ஸகலாதிகாரஸாதாரணஸம்ஸாரத்திலே ஐந்துமுதலைகளாலே நலிவுண்டவென்பக்கலருளினதோடொக்குமோவென்றுகருத்து. ௩

மூ — அருள்தானினியானறியேனவனென்னுள்* இருள்தானறவீற்றிருந்தானிதுவல்லால்* பொருள்தானெனின்மூவுலகம்பொருளல்ல* மருள்தானீதோமாயமயக்குமயக்கே* ॥௩॥

ஆ — மென்னுள்ளேயிருந்தருளின இவ்விருப்பல்லது மற்றுமுள்ள ஐஶ்வர்யமான ஸம்பத்துக்களையும் திருநாட்டையுமொருபொருளாக மதியாரென்று, இப்படி யெம்பெருமானுக்குத்தம்பக்கலுள்ள ப்ரீதிவைஶத்யத்தைப்பேசி தம்முடைய நிகர்ஷத்தையநுஸந்தித்து ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்திவைஶிஷ்டஸ்வரூபஸ்வபாவத்தானது எனக்கு ஸம்பவியாது, என்னுடைய ப்ரேமோதல் அவனென்னை ப்ரீதிப்பித்தானாதல் அல்லதிது கூடாதென்கிறார். ॥௩॥

(மாயமயக்கு) நிரவதிகவாத்ஸல்யஸௌஶீல்யத்தையுடையனாயிருந்தவனே என்னுடைய நிகர்ஷத்தைப்

இ — தநுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளே இத்யாதியால்) இதுவல்லால் இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுமென்னுள்ளேயித்யாதியால்) இப்படியவனுடைய ப்ரணயித்வகுணத்தாலே ஸஞ்ஜாதியாநிற்கிறவிவர் மருள்தானித்யாதியாலே இதுபொய்யென்றுஶங்கித்தது அஸம்பதமன்றோவென்ன? ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அத்யந்தநிக்ருஷ்டனான வென்பக்கலித்தனை ப்ரீதிவைஶம்செய்தருளுகிறவிது என்னவாஶ்சர்யமென்று இப்படிஸ்வநிகர்ஷம் ப்ரஸித்தமாகையால் அநுஸந்திக்கிறாரென்றுகருத்து. ஶ்ரீபாஷ்யகாரத்தி லக்ஷணவிஸர்ஜனத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவிஷய இத்யாதியால்) மருள்தானீதோவென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) மாயவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனென்னையித்யாதியால்) ராக்ஷஸமாயாஸம்ப்ரந்நமான அஶோகவநிகையின்நடுவே ராவணதர்ஶனத்தைப்பண்ணிக் கொண்டுவந்த திருவடியைக்கண்டருளி மிகவும்ஹ்ருஷ்டையான ஜநகராஜன்திருமகள் ராக்ஷஸமாயைகளாயிருப்பாரித் தேஶத்தில்வரக்கூடாது, ஆனபின்பு “கிஞ்சஸ்யாத் ஸ்வப்நஸஞ்சாரோ அயம் ஸ்வப்நே த்ருஷ்டோ மயாத்ய வை | உதாஹோ விகாரோ வா ஸ்யாதயம் ஶ்ரீமதாந்வித:” என்று ஸ்வப்நாதிகளிலே யொன்றென்று அநவரதமேஶங்கைபண்ணினப்போலே இவருமதிஶங்கைபண்ணுகிறாரென்றுகருத்து. ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

ஆயன்எனதம்மானென்கிறவதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) ப்ரகாரவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) தூயசுடர்ச்சோதி என்கிறதற்குத்தாத்பர்ய

ஈ — இனிதானென்றுமாறிபதிப்பது. இனிதான் - இதுக்குமேல், அருள் - க்ருபையை, என்னுள்ளே பெருந்தருளியிருந்த விதிற்காட்டில் வ்யதிரிக்தமாயிருக்கிற க்ருபையையென்றபடி. யானறியேன் - நானொரு க்ருபையாகவெண்ணுகிறிலேன், இத்தாலித்தனை அதிஶயமேதென்ன அவ்வதிஶயத்தைச்சொல்லுகைக்காகத் தம்நெஞ்சிலவனிருந்ததை யநுபவிக்கிறார். அவன் - என்பக்கல் அத்யந்தாபிநிவிஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரன், என்னுள் - என்பக்கலுள்ளவையான, இருள்தான் - அஜ்ஞானங்களெல்லாம், அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்களாலே தானென்கிறதிங்கே காரணஸ்வரூபம். அஜ்ஞாநகார்யமெல்லாமென்றபடி. அற - அற்றுப்போம்படி, வீற்றிருந்தான் - ஐஶ்வர்யம்பெற்றாப்போலே ஸர்வோத்கர்ஷத்தையுடையனாயிருந்தருளினான், இதுவல்லால் - என்னெஞ்சிலிருந்தருளுகிற விதுவல்லது, பொருள்தான் - பொருளுண்டோ, வாத்யார்த்தமுண்டோவென்றபடி. இங்குதான்ஶப்தம் வாக்யாலங்காரமாய்க்கொண்டு விசாரவாசம். எனில் - என்றுவிசாரிக்கில், என்னெஞ்சிலிருந்த விருப்பிற்காட்டி லவனுக்கு வேறொருவாத்யார்த்தமுண்டோவென்று நிரூபித்துப்பார்க்கிலென்று வாக்யார்த்தம். மூவுலகும் - திவ்யலோகமும், உலகு - லோகம், லோகஶப்தம் ப்ரகாஶவாசகம்; திவ்யவிக்ரஹாத்யர்த்தமுமென்றபடி. பொருளல்ல - அவனுக்கொருவாத்யார்த்தமுமன்று, என்னெஞ்சிலிருப்பொழிய உபயவிபூதியையுமொருவாத்யார்த்தமாக நினைக்கிறானில்லையென்றபடி. ஈது - என்பக்கலித்தனை ப்ரீதிவிஷ்டனாக அவனைநானநுபவிக்கிறவிது, இதுவென்கிறதற்கு ஈதென்றுதீர்க்கமாகவும் ப்ரயோகமுண்டு, மருள்தானோ - ப்ரமந்தானோ, மாய - ஆஶ்சர்யங்களான, மயக்கு - மோஹஸாதநங்களாலே, ஒருகாரத்தையநுஸந்தித்து மயக்கோஎன்றுமயிப்பது. ஶோஷிப்பிக்கைக்காக வந்ததாவேயோவென்றபடி. அநவரதபாவநாப்ரகர்ஷத்தாலெனக்கிப்படி தோற்றுகிறதோ, அன்றிக்கே மாயக்கூத்தனிவனென்னுடைய ஶுஷ்கஞானத்தை நிறுத்துகைக்காக அவன்தானென்னை ப்ரீதிப்பிக்கிறானோவென்றபடி. ॥௩॥

மூ—கொண்டுநின்றவண்ணநின்றமாலை* வயிற்றிற்கொண்டுமன்னவைத்தேன்மதியாலே* ||௯||
வைத்தேன்மதியாலெனதுள்ளத்தகத்தே* யெய்த்தேயொழிவேனல்லேனென்றுமெப்போதும்* மொய்த்தேய்
திரைமோதுதண்பாற்கடலுளாற்* பைத்தேய்சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரனையே* ||ம||

ஆ—ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளான ஷாட்குண்யபூர்ணமான ஸர்வஜ்ஞர்களையும் ஸ்வஸங்கல்ப ஸஹஸ்ரைகதேசத்திலே நியமித்தருளுகிற வெம்பெருமான்படியை யறிந்துகொண்டேனிறே யென்கிறார். ||௯||
(வைத்தேன்மதியால்) அவன்படியெங்ஙனே பாகவறிந்ததென்றால், ஸ்ரீதர்பக்கல் ஸந்நிதியுண்டாயிருக்கை

இ—மென்கிற ஸகலவசநஜாதாபிப்ராயம். யவர்— தேவகஸ்வயநக்ஷத்ரமாய் வதநாதிவர்களையுமென்று வாமமாகவுமாம். இவ்விடத்தில் வயிற்றிற்கொண்டுநின்றென்கிறவித்தால் ஹமித்தவஸ்துத்தை யருளிச்செய்கிறார் (வதநாதிவாஜ்ஞத்ருஷியால்) யவருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவதாஷியால்) த்ருதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸங்கல்ப த்ருஷியால்) சதுர்த்யவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிந்துகொண்டேனிறேயென்று) இத்தால் எட்டுபாட்டாலும் ப்ரதிவாதித்தவஸ்துத்தை ஸாரநொடு நோவஸாக்ஷமிக்கிறாரென்று ஸம்மதிஸப்பிதெ. ||௯||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

வைத்தேன்மதியாலென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வஸ்துத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டு வாநராக்கியன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (அவனித்ருஷியா ல்) கீழ்ப்பாட்டில் ஜமஹியஷ்யகவும் அவன்படியாகத்தோற்றுகிறதேயாகிலும் ஆழ்வார் தம்பக்கலவனுடைய ஸந்நிதிவைசாதிசயத்தை யநுஸவிக்கிற விப்ரகரணத்திலே ஜமஹியஷ்யகவாமுவகத்தை ஸநாஸம்யிக் கைஸமதமல்லாமையாலே அவன்படியெங்ஙனேயாகவறிந்ததென்று ஸம்சயிக்கை உவவணமாகையால் அதைவெளியிடுகிறதிப்பாட்டென்றுகருத்து. அங்கு வாக்யஞ்சொன்னது இப்படி வாக்யமிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீதர்பக்கல் ஸந்நிதிவைசமவனுக்கு ஸ்வஸ்வமென்று கொண்டாடுகைக்காகவென்று திருவுள்ளம். திருவனந்தாழ்வானோடு ஸம்ச்லேஷஞ்சொல்லுகிற உத்தராயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீசே

ஷ—க்ஷத்ருக்ஷம்தோற்றுகிறது. ப்ரத்யேகவ தநாதிவஹெஷாகஷை ஹநவசநம். யவரும் - எல்லாரையும், தேவ தநாஷ்த்ராதிகளையுமென்றபடி. தம்வயிற்றிற்கொண்டு - தம்முள்ளேயடக்கிக்கொண்டு, தம்முடைய ஸங்கல்ப ஸஹஸ்ரைகதேசத்திலே யடக்கிக்கொண்டென்றபடி. நின்றவண்ணம்நின்ற - பூர்வந்தானிருந்தப்ரகாரமே யிருந்தவனை, இத்தால் ஒருரூபாஸமுந்தோற்றாமல் நிர்த்வந்த்வனையிருந்தவனையென்றபடி. மாலை-ஸர்வேச்வ ரனை, மதியாலே- ஸத்ருக்ஜ்ஞாநத்தாலே, கொண்டு- ஹ்ருதித்து, வயிற்றில்- என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே, மன்ன- ஸ்திரனாயிருக்கும்படி, வைத்தேன் - வைத்துக்கொண்டேன், த்ருடமாக அறிந்துகொண்டேனென்றபடி. ||௯||
மொய்த்து- நிபிடமாய், ஏய்- ஸநாராவங்களான, ஏ யென்று ஸநாராவவாசகம், திருவனந் தாழ்வான் திருவுடம்புக்கு ஸநாராவங்களான வென்றபடி. திரை- தரங்கங்களானவை, மோது- மோதா நிற்கிற, ஸ்வாஸநம்பண்ணுகிற வென்றபடி. தண்- சீதளமான, பாற்கடலுள்- க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே, ஆலென்று வாக்யபூரணம். பைத்து- பசைத்து, பசை- ஹணம்விரிக்கை. நீரொத்தஸ்பர்சஸ்ரீஸம்வ ஸ்பர்சஸ ஸம்ஸ்பர்சஹேதுகஹர்ஷ விகஸிதஹணாஸஹஸ்ரனையென்றபடி. ஏய்சுடர்- ஏற்றசுட ரையுடையவனை, ஹணோஜ்வலநீலாவநஸம்ஹிதகாந்த்யெந வாஸஸாவஹமாய்க்கொண்டு திவ்யமங்களவிக்ரஹ காந்திக்கு உசிதமானகாந்தியை யுடையவனையென்றபடி. பாம்பு- திருவனந்தாழ்வானை, அணை- சயந மாக வுடையவனை, நம்பரனை- நம்முடையவுக்ஷ்டனை, எல்லாருங்காணத்திருப்பாற்கடலிலே வந்து திருவனந்தாழ்வான்மேலே நித்யமாகக்கண்வளருகையாலே நமக்கு ப்ரகாசிதமான ஸ்ரீதஸம்ச்லேஷா திசயசௌசீல்யத்தை யுடையவனை யென்றபடி. எனது- மதீயமான, உள்ளத்து- மநஸ்ஸினுடைய, அகத்தே- உள்ளே, மதியால்- ஸமீசீநஜ்ஞாநத்தால், வைத்தேன்- நிதிபோலே நிக்ஷேபித்துக்கொண்டேன், அறிந்துகொண்டே னென்றபடி. என்றும்- இனி ஸர்வகாலமும், எப்போதும்- ஸர்வக்ஷணத்திலும், எய்த்தே ஒழிவேனல்லேன்- விச்லேஷித்து விடுவேனல்லேன், எய்த்து- விச்லேஷித்து, ஏகாரம் வாக்யாலங்கா ரம், ஒருநாளும் ஒரு க்ஷணமும் விடேனென்றபடி. ||௧௦||

மூ—சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரனைத்திருமாலை* யடிச்சேர்வகைவண்குருகூர்ச்சடகோபன்* முடிப்பான்சொன்ன
வாயிரத்திப்பத்துஞ்சன்மம்* விடத்தேய்ந்தறநோக்குந்தனகண்கள்சிவந்தே* ॥கக॥
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—யவன்படியென் றறிந்துகொண்டேன், இதவன்படியானபின்பு அவனோடொருநாளும் விடேனல்லேனென்கிறார். ॥ய॥
(சுடர்ப்பாம்பணை) இத்திருவாய்மொழி ஸம்ஸாரஸம்பந்தவிரோதி ஸம்ஸாரஸ்ம்ருதிவிஷமென்கிறார். ॥கக॥
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— த்ராஷியகல்) அதீயவாஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதவன்படியி த்ராஷியால்) ॥ய॥

✳ நிகமனம். ✳

சன்மம்விடவி த்ராஷிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்த த்ராஷியால்) ॥கக॥

ஶ— சுடர்ப்பாம்பணை - தேஜிஷ்டனை திருவனந்தாழ்வானை ஶயநமாகவுடையனை, நம்பரனை - நமக்குஸ்வாமியான, திருமாலை - ஶ்ரிய:பதியை. இதுக்குச் சொன்னவென்கிறத்தோடே அந்வயம். இத்திருவாய்மொழியிலே ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தையுமவர்களுக்கு ப்ராப்யன் ஸர்வேஶ்வரனென்றிறு ப்ராப்யஸாதனமென்று கருத்து. வண் - ஸம்பந்நமான, குருகூர் - திருநகரியில், சடகோபன் - ஆழ்வாரானவர், அடிச்சேர்வகை - திருவடிகளிலேசேரும்படியை, முடிப்பான் - முடித்துக்கொள்ள இச்சையுடையவராய், தமக்குநிறைவேற்றிக்கொள்ள விச்சையையுடையவராய்க்கொண்டென்றபடி. சொன்னவாயிரத்து - அருளிச்செய்தவிஸ்ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டும், பாட்டுகளுக்கு ஸந்த்ராந்யஸம்பாஷணம் ஸகலம், இத்திருவாய்மொழியானதென்றபடி. இதற்குநோக்குமென்கிறத்தோடே அந்வயம். சன்மம் - ஜந்மமானது ஸம்ஸாரமானதென்றபடி. அறத்தேய்ந்து - மிகவும்க்ஷயித்து, விட - விட்டுப்போம்படியாக, தன்கண்கள்சிவந்துநோக்கும் - கோபத்தாலே தன்நேத்ரங்கள் காரணங்களாய்ப்பார்க்கும், தன்னுடைய த்ருஷ்டிவாத்ஸல்யத்தாலே நஶிப்பிக்குமென்றபடி. இது ஶ்ருதிநிஶ்ரேயஸஸம்ஸாரநிவர்த்தகமென்கை. ॥கக॥
ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதி ஶ்ரீவேதாந்ததேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீ:.
த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.
(இருத்தும்வியந்து)
ஸத்யஸ்வாதுஸ்ஸகஸ்வாஸ்த்ரிஜகதியிகாரணஸ்தோஸஹாவாஸ
நீலாஶ்மாத்ரிப்ரஸஸ்வாஸ்வஜநக்ருதநிஜாஸ்வாதநவ்யாஸகஸ்வாஸ |
ஶருஸ்ராத்ருஷ்டிதஸ்வாஸ்ருதிஸக்ருதிஷ்வாதகிஸ்தாநாத்ஸகஸ்வாஸ
ஸ்வாநாம்ஶிஸ்தாநவ்யாயாஸ்ஸ்வஜநஸஹ்ருதிமதாஶயவஸ்ருஷ்டவோவஸ ॥கூஅ॥

(ஸத்யஸ்வாஸ) இருத்தும்வியந்தென்னையித்ராஷி - ஆஶ்ரிதர் இச்சித்தபடியே செய்யுமவனுகையாலும், (ஸ்வஸ்தஸ்வாஸ) பெருந்தாள்களிற்றுக்கருள்செய்தபெருமான் - ஶ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு ரக்ஷகனுகையாலும், (த்ரிஜகதியிகாரணஸ்த:) அருள்தானினியானறியேனித்ராஷி - ஆஶ்ரிதர்க்கு தேஹஸௌகர்யத்தைக்காட்டினு மதிகமாக ஆஶ்ரிதபண்ணுமவனுகையாலும், ஸ்வயம் - தான் ஆஶ்ரிதஹ்ருதயத்திலேயிருந்து ஆஶ்ரிதபண்ணுமதுவே தனக்கு தேஹஸௌகர்யமாயிகமாக வெண்ணுமவனுகையாலும், (தேவஸ்வாஸ) ஆயனமரர்க்கரியேறெனதம்மான் - அமரர்வறுமமரர்களுக்கு அதிபதியானதான் தேவனுக்கொண்டு தேவர்களோடே பொருந்தியிருக்கையாலும், (நீலாஶ்மாத்ரிப்ரஸஸ்வாஸ) திகழுமணிக்குன்றமொன்றேயொத்துநின்றான் - நீலமயிகமதஜோபமமான நீலரத்நவர்ணமபோலேயிருக்கிற திருமேனியையுடையவனுகையாலும், (ஸ்வஜநக்ருதநிஜாஸ்வாதநவ்யாஸகஸ்வாஸ) பொருள்மற்றெனக்கித்ராஷி - ஸ்வாஶ்ரிதர்க்கு ஸ்வாநுபவம்பண்ண வல்லவனுகையாலும், (ஶருஸ்ராத்ருஷ்டிதஸ்வாஸ்ருதி) செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திருக்கும் ஶருஸ்ராத்தோடே ஆஶ்ரிதஹ்ருதயத்திலேயிருக்கையாலும், (ஸ்வஸக்ருதிஷ்வாதகிஸ்தாநாத்ஸகஸ்வாஸ)

ஸ்ரீ—தா—வெறிதேயருள்செய்வர் செய்வார்கட்குகந்து - தனக்கு வாணியராம்படியான ஸாத்விகரிடத்திலே யவிஹிதமாகவந்து க்ருபைபண்ணுமவனுடையானுர், (ஸாநாதிதாநவாயாக) மன்னவைத்தேன்மதியாலே - வைத்தேன்மதியாலெனதுள்ளத்தகத்தே - ஸுக்ரீவனுடைய அநுகூலத்தாலே யவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில்நின்றும் பேரமாட்டாமையாலும், எம்பெருமானும் ஸ்ரீவிபீஷணரோடேகலந்து அவர்கள் ஹ்ருதயத்திலே தானே நிர்கதனாயிருக்கிறானென்று "இருந்தும்வியந்து" என்கிற உபாகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தருளினரென்கிறார். ॥கூஅ॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்திலேழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ— கண்கள்சிவந்து பெரியவாய் வாயுஞ்சிவந்து கனிந் துள்ளே* வெண்பலிலகுசுடரிலகு விலகு மகரகுண்டலத்தன்*

ஆ—(கண்கள்சிவந்து) என்னோடேஸம்ஸ்லேஷித்த ஸம்ஸ்லேஷத்தினுடைய வைலக்ஷண்யமாகதன்னுடைய நிரவதிகமான வழகைக்காட்டி என்னைவஸீகரித்துக்கொண் டென்னுள்ளே யிருந்தருளினனென்கிறார். ॥க॥

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— முதற்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேயிக்யாதியால்) அதில் நிரவதிகமானவழகையென்கிறவித்தாலே ஆழியானொருவனித்யஞம் ஸம்க்ருஹீதமாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

என்னைவஸீகரித்துக்கொண்டென்கிறவித்தாலே அடியேனென்கிறவுக்த்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. கீழ்த்திருவாய்மொழியிற்காட்டி லித்திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தபேதமும்ஸங்கதியும் இரண்டரைப்பாட்டுக்குமேல் வ்யாக்யானத்திலேகண்டுகொள்வது. ॥க॥

ஸ— கண்கள் சிவந்து- மாயக்கூத்தனிலென்னோடு விஸ்லேஷத்தாலே விவர்ணங்களாயிருந்த திருக்கண்கள் இருந்தும் வியந்திலென்னோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பெற்ற ப்ரீத்யதிசயத்தாலே அரவிந்தராஜீவங்கள்போலே ஆதாம்ரங்களாய், பெரியவாய்- பெரியதுகளாய், என்னைக்கண்ட ஹர்ஷாதிசயத்தாலே உத்புல்லங்களாயென்றபடி. வாயுஞ்சிவந்து- திருக்கண்கள் மாத்ரமன்றிக்கே ஸ்மிதவிகஸிதமான திவ்யாதரமும் அதிகாரணமாய், கனிந்து- பழுத்து. அத்யர்த்த ஸ்நிக்தகோமளமாயென்றபடி. உள்ளே- இந்த திவ்யாதரத்துக்குள்ளே, அதிரமணீய திவ்யாதர காந்திப்ரவாஹச் சுழியிலே யகப்பட்டுள்ளே புகமாட்டாதே வெளியிலேநின்று பின்னையும் திருமுகத்தினொளியை யநுபவிக்கையில் வ்யவஸாயத்தாலே கையை நீட்டிக்காட்டுகிறார் உள்ளேயென்று. வெண்பல்- வெளுத்ததந்தங்களுடைய, அதிநவிடாராணமான திவ்யாதரத்துக்குப் வாஸமயாம்படி ஸுக்தாமணிபோலேயிருந்துள்ள திருமுத்துக்களுடைய வென்றபடி. இலகு- விளங்காநின்றுள்ள, சுடர்- காந்தியையும், இலகு- விளங்காநின்றுள்ள, கர்ப்பூரநீராஜநதீவங்கள்போலே விளங்காநின்றுள்ள வென்றபடி. விலகு-வலிபா நின்றுள்ள, ஹர்ஷப்ரவாஹவஸ்ய வாயில்களை தவழ்ந்து வியாதிரஸ்தங்களாக நின்றுள்ளவென்றபடி. மகரகுண்டலத்தன்- மகராகாரங்களை யுடையவனான, குண்டலத்தையுடையவன் குண்டலத்தன், இலகுசுடர் ஸ்வபத்துக்கும் இலகு விலகுமகர குண்டல ஸ்வபத்துக்கும் அவ்வாஸமா யதின்மேல் மகாப்ரஹ்மஸூத்ரயம் பிறந்திருக்கிறது. வாயுஞ்சிவந்து கனிந்து விலகு மகராகாரத்தை யுடையவனனென்று ஸம்பந்திக்கிறது. திருக்கண்கள் திருவயரங்கள் திருமுத்துக்கள் திரு மகராகாரங்களென்றிப்படி சுற்றிலும்வர்ணிக்கிற விக்ரஹத்துக்கு ஹர்ஷாத்புதவிக்ரஹவொளிகளினுடைய காந்தியானது வர்ணிக்கைக்கு நிலமன்றென்று வ்யஞ்ஜிக்கிறது.

மூ— கொண்டல்வண்ணன்சுடர்முடியன்நான்குதோளன்குனிசார்ங்கன்* ஒண்சங்கதைவாளாழியானொருவன
டியேனுள்ளானே* ॥க॥

அடியேனுள்ளானுடலுள்ளானண்டத்தகத்தான்புறத்துள்ளான்* படியேயிதுவென்றுரைக்கலாம் படியனல்லன்பரம்பரன்* கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலையின்பத்துன்பகழிநேர்மை*

ஆ—(அடியேனுள்ளான்) ஸர்வஸ்யமானஸமஸ்தங்களுக்கெல்லாம நியந்தாவாகனாய், நிரவதிக ப்ரகாஶ ஜ்ஞானாநந்தஸ்வரூபனாய் நிரவதிக ஆநந்தத்தையுடையவனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் நிரவதிகனாயிருந்து

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— அண்டத்தகத்தான் புறத்துள்ளான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்யமே ஆதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவேக்ஷதாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநாநந்தைகதாதியால்) ஒடியாவின்பப்பெருமையோன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யதாதியால்) உணர்விலும்பர் ஆதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனென்று) இவ்விஶேஷணங்களால ஸமஸ்தவஸ்துக்களையருளிச்செய்கிறார் (நிரவேக்ஷணிதாதியால்) இந்துவை

ஈ—மிக்கையிலே தாத்பர்யமென்று ஸ்வாபதேசார் அருளிச்செய்தருளுவர். "நாச்சிமார்களுக்கு மீனாக்ஷிகளுடைய கண்கள் போலேயிருக்கிற திவ்யாவயவங்களைப்பார்த்து அணிக்கைக்கு நிலமன்றென்று கண்களசிவந்து பெரிய வாய்வாயுஞ்சிவந்து கனிந்துள்ளேவெண்பலிலகுசுடரிலகுவிலகு மகரகுண்டலத்த" னென்று சுற்றடிக்கொள்வதென்று பரமபதஸோபாநத்திலே அருளிச்செய்தருளினாரிறே. கொண்டல்வண்ணன்- ஜலவர்ணமேகவர்ஷாகாலம்போலே திருமேனியுமிப்போது குளிர்ந்துகொடுத்ததென்று கருத்து. சுடர்முடியன் - காந்திமத்தான கிரீடத்தையுடையவனை, அவனுக்காயிராஜ்யம் ப்ரதிஷ்டிதமானதென்றோ ஸம்ஶோபித்த பின்பாகையாலே கிரீடமுமிப்போது உஜ்ஜ்வலமாய்த்தென்றுகருத்து. ஸர்வஜனனை, என்னையணைத்தபின்பு திருத்தோள்கள் பூர்ணஸௌரஜ்யமாய்த்தென்றுகருத்து. நான்குதோளன்- சதுர்புஜமாயிருந்துள்ள ஸ்ரீஶரீரத்தையுடையவனை, வீரர்கள்கையில் வில்லு ஸஹ்யமல்லாதபோதும் நமஸ்காராயேயிருக்குமிறே. "திவ்யாஸ்த்ரஸ்வாபதேசவர்ஜ" மென்கிறபடியே பூர்ணசந்த்ரம்போலே பின்வைசில வாஹனங்களிருக்கும்படி யென்றுகருத்து. ஒண்சங்கு- ஒள்ளியசங்கு, ஸகலநீலநந்தமான திருமேனிக்கு ஶரத்சந்த்ரோதயம்போலே அலங்காரமான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை யென்றபடி. சங்குகதை யென்கிறதை, கௌமோதகீ என்றபடி. வாள்- ஸ்ரீநந்தகம், ஆழி- ஸுதர்ஶநம், வநமாலை அம்ஶம், அதின்மேல் ப்ரகாஶமாய் ஒண்சங்கதை வாளாழியா னென்றிருக்கிறது, இவைகளை யுடையவனை யென்றபடி, ஒருவன்- அத்விதீயன், இந்த ஐஶ்வர்யத்தாலே 'ஸாக்ஷாந்நாராயணः' என்றபடி நிரூபகனானவன், அடியேனுள்ளான்- இவ்வழகுக்குத்தோற்று பரவஶனைப் "தாஸ்யம்ஸர்வகதாநாமத்யந்தநஸா" என்கிறபடியே அடிமைப்பட்டவனை யென்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே யிராநின்றான், உள்ளம்- ஹ்ருதயம், உள்ளேயிருக்குமவன்- உள்ளான்.

அண்டத்தகத்தான் – ஸம்பந்தமுடையனை, அகம் - உள்ளு, அகத்திலிருக்குமவன் அகத்தான். ஸம்பந்த ப்ரபஞ்சங்களுக்கு ஆதாரமானவனென்றபடி. புறத்துள்ளான்- ஸம்பந்தபஹிர்பூதங்களுக்கும் ஆதாரனென்றபடி. ஸர்வத்ர ப்ரத்யக்ஷஸம்ஸாராதிகளுக்கு மாதாவான என்றபடி. இதுபடியேயென்று - இது ஸத்ருஶமென்று, எ என்றது வாக்யாலங்காரம். உரைக்கலாம்படியனல்லன் – சொல்லலாம்படியிருக்குமவனல்லாதவனை, ஸத்ருஶரஹிதனை யென்றபடி. பரம்பரன்- பரமேஶ்வரனை, ஸர்வாதிகனை யென்றபடி. கடிசேர் - புதுமையோடேகூடின, கடியென்றுபுதுமை, அபிநவமான வென்றபடி. நாற்றத்துள் - பரிமளத்திலே, ஆலை யென்றுமேலோ, ஸாமாந்யாக ஸுகந்தபரிமளத்திலே யென்றபடி. ஆலை – மேலோ, மேலோவுக்கு ஆலையென்றுபெயர். இன்ப - ஸுகத்தினுடைய, ஸுகந்தபரிமளத்திலும் மேலோவிலுமுள்ள ஸுகத்தினுடையவென்றபடி. மேலோபரிமளபோக்யதாமலத்தால்வரும் ஸுகத்தினுடையவென்கை. இதுக்கு நேர்மையென்கிறத்தோடே அந்வயம். துன்பக்கழி- துக்கம்கழிந்ததான,

மூ—பொடியாவின்பப்பெருமைபோனுணர்விலும்பரொருவனை* ॥௨॥
உணர்விலும்பரொருவனைப்பவனதருளாலுறற்பொருட்டென்* னுணர்விலுள்ளேயிருத்தினேனதுவுமவன
தின்னருளே*

ஆ—வைத்து என்னுடைய நிகர்ஷத்தையும் தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையு மநுஸந்தித்து தன்னோடுகல
ந்துபரிமாறுகைக்கு நாணீடல்லேனென் றகலுகைநேறனென்னும்ஹபத்தாலே யென்னால்தன்னைவிட முடியாததொரு
படி தன்னழகைக்காட்டிக்கொண்டு என்னுள்ளேபுகுந்தருளுகையன்றியே என்னுடம்பினுள்ளேயும் புகுந்த
ருளினானென்கிறார். ॥௨॥

(உணர்விலும்பர்) இப்படியெம்பெருமான் செய்தருளுகைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்? என்னிவர்க்கு
அவனே காரணமாகச்செய்தருளினான், அதுதானென்னாலேவந்ததொன்றன்று, அதுவுமவனுடையவஸாதத்தாலே

இ—த்தென்கிறதற்குப்புகுந்தருளினானென்கிறத்தோடே யந்வயம். இத்தனைவடலெ ஈசனை அவன் அடியேனுள்
ளானுடலுள்ளானென்கிற வித்தனைவஸம்ஶ்லேஷிப்பது க்ருதஜ்ஞஸ்ஸ்புண்டானாலல்லது கூடாமையாலே அடி
யேனித்யாதிவாக்யத்தில் சுஷாஸஷிக்கிற வக்ஷத்தைப்பருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதிஒருபடி
யென்னுமளவாலே) அடியேனுள்ளானென்று கீழ்ச்சொன்னதை யநுவதிக்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (தன்னழகையித்யாதியன்றியேயென்னுமளவாலே) இதுவேபாட்டுக்கு ஸங்கதியும் ஆயிற்று. ॥௨॥

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

என்னேவலிருந்தருளினானென்று கீழ்ச்சொன்ன வக்ஷத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு
வாக்யம் வாநாரங்கியன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்ப
டியித்யாதியால்) இருத்தினேனித்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னிலேத்யாதியால்) அதுவு
மித்யாதிக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுதானித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்த்திருவாய்மொழியிலேவேறிதே

ஈ—துன்பம்- துக்கம், சுக்ஷுஸ்பர்ஶாத்யநிஷ்டஸம்ஸாரஹிதமானவென்றபடி. நேர்மை- ஸாரஸம்போலி
ருக்கிற, சுக்ஷுஸ்பர்ஶாதிதோஷரஹித நிஷ்க்ருஷ்டஸ்வாஸம்போலிருக்கிறவென்றபடி. இது பெருமைக்கு
விஶேஷணம். ஒடியா- ஒடியாததான, ஹ்ராஸமல்லாததானவென்றபடி. நித்யமானவென்கை. இன்பப்பெ
ருமையோன்- ஆநந்தோத்கர்ஷத்தையுடையவனுன, பெருமையுடையவன் பெருமையோன், உணர்வில்- ஜ்ஞா
நத்தில், உம்பரொருவன்- உபரிஷ்டர்க்குள்ளே அத்விதீயன், ஸர்வஜ்ஞத்திலே நித்யஸூரிகளைக்காட்டி
லும் அதிகனான ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. இவனுடையஜ்ஞாநம் அநந்யாயீநமிறே. அடியேனுள்ளான்- எ
ன்னுள்ளிராநின்றான், இப்படி ஸர்வஸ்வகார ஹேதுவானவன் கிடீர்! என்பக்கலாஸக்தியாலே என்னேவலி
லேவந்திருந்தருளினானென்று ஸ்பஷ்டதாத்பர்யம். உடலுள்ளான்- அவ்வளவன்றிக்கே என்னுடையஶரீரத்தி
லுமிராநின்று னிதென்னவாஸ்சர்யமென்றபடி. உடல்- ஶரீரம், என்னுள்ளென்றுசொல்லாதே அடியேனுள்
ளானென்றருளிச்செய்கையால் ஆத்மஜ்ஞாநஸ்வாநந்தாதிகளிற்காட்டில் ஶேஷத்வம்மாயிருக்கை
யே ஆத்மவஸ்துவுக்கு நித்யநிரூபகமான ஸாரதம நிரதிஶயகல்யாணமான ஸ்வரூபநிரூபக யத்மமா
கையா லிவ்வாத்மாவை யெப்போதும் அடியேனென்றே அநுஸந்திக்கவேணுமென்றதாயிற்று. ॥௨॥

உணர்வில்- ஜ்ஞாநத்தில், உம்பர்- உபரிஷ்டர்களுக்கும், ஜ்ஞாநவத்தாஸ ஸர்வேஶ்வரர்களான நித்ய
ஸூரிகளுக்குமென்றபடி. ஒருவனை- அத்விதீயனை, அவர்களுக்கு நிர்வாஹகதயா ப்ரதாநனானவனை
யென்றபடி. இத்தால் ஆத்மாகாரஞ்சொன்னபடி. “அடியார்கள் குழாங்களை யுடன் கூடுவதென்று
கொலோ” வென்றிறேயிவர் ப்ரார்த்தித்தது. அவனதருளால்- ததீயக்ருபையாலே, ஸ்வாபாவிகமுமவன் க்ருபை
யென்றபடி. உறல் பொருட்டு- கிட்டுகிறத்தின் பொருட்டு, உறல்- கிட்டுகை, ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகவென்றபடி.
என்னுணர்வினுள்ளே- என்னுடைய ஜ்ஞாநத்துக்குள்ளே, ஹ்ருதயஜ்ஞாநத்துக்குள்ளேயென்றபடி. இருத்
தினேன்- ப்ரதிஷ்டிதராக்கிக் கொண்டேன், மிகவுமிஷ்டத்தேனென்றபடி. ‘என்னைத்தன் பொன்னடிக்கீழிருத்
துமென்றநுத்தி’ த்தென்று கீழ்த்தாமர்த்திதத்தபடியை யிங்கே யநுவதிக்கிறதென்கையுவிதமாகையாலே
யென்னுணர்வினுள்ளே யிருத்தினே னென்கிறதற்கு இஷ்டத்தேனென்று பொருளாகை உசிதமும். அது
வும்- இந்த இஷ்டதானும், அவனது- ததீயமான, இன்னருளே- ஸௌஹார்த்தமான க்ருபையே, “க்ருபா

மூ— யுணர்வுமுயிருமுடம்பும்மற்றுலப்பிலனவும்பழுதேயா* முணர்வைப்பெறவூர்ந்திறவேறியானுந்தானா யொழிந்தானே*

ஆ— வந்ததென்றுகொண்டு இப்படி "இருத்தும்வியந்து"சொன்ன பொருளை யநுபாஷித்துப் பின்னையும் இவ்வளவோ அவனெனக்குச் செய்தருளிற்று, ஹ்ருதஸம்ச்லேஷவிச்லேஷங்களாகத் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யவிஷயத்தாலே யென்னைவசீகரித்துவைத்ததுவும் போராமே யென்னோடுபண்ணின ஸம்ச்லேஷத்துக்கு ஸம்மவருகிறதென்னும்ஸபத்தாலே ஒன்றையெனக்குச் செய்யவொண்ணாததொருபடி அஸாதாரணவிசி

இ— யருள்செய்வாரென்றதும் தம்முடைய ஐச்வர்யாதிகளுங் கந்தங்களென்று கருத்தாலே என்று ஸம்பந்திதமாயிற்று. அவனுக்குத்தன்பக்கலுள்ள அபிநிவேசத்தை யநுபவிக்கிறப்ரகரணத்திலே யானுந்தானாயென்று ஸ்வஸ்வரூபஸ்ய திவ்யாத்மஸ்வரூபப்ரகாரகத்வத்தை அநுஸந்திக்கை யஸம்மதமன்றோவென்ன வஸதிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருத்தும்வியந்திஸ்ராதி ஆஹாவாக்யத்தாலே) அநுபாஷித்துப்பின்னையுமென்கிறதற்கு ஆஹாவாக்யஜத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். அயம்ஹாவ:, நிரவத்ய நிரதிசயகல்யாண திவ்யரூப ஸம்ச்லேஷணாயாஸமாபிபாய்க்கொண்டு வரவேபாஷன் இருத்தும்வியந்திலே ஆழ்வாரோடே ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெற்றுப் பெறுப்பேறுபெற்றானாகத் தான் அதிஹ்ருஷ்டனாயிருக்கச்செய்தே "சிறியேனுடைச்சிந்தையுள்" என்று ஆழ்வார் தம்முடையநிகர்ஷத்தை யநுஸந்தித்தவாறே வகிதனாய் வளவே மூலகிற்படியே யிவர்நம்மை உத்க்ருஷ்டராயும் தம்மை நிக்ருஷ்டராயும் அநுஸந்தித்துத் தாம்யோக்யரன்றென்று நம்மோடுஸம்ச்லேஷத்தைத் தவிரநினைத்தா(ரா)ஞ்கி லென்செய்க்கடவோமென்று விஷித்தருளி, இவர்தம்மையகலநினைப்பதும் அநாதிகாலஅவித்யாகர்மவாஸநாதி ப்ரக்ருதிஸம்பந்த விசேஷ ராகத்வேஷநவிமோஹாதிகாமாதி தோஷஸஹஸ்ர தூஷிதமான ஸ்வாத்மஸ்வ நித்யநிரவத்ய கல்யாணகுணானமக்கு யோக்யமன்றென்கிற விவருடையபாவியாலே வருகிறதாகையாலிதை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்று பார்த்தருளி இவருடைய ஸ்வஸ்வரூபத்துக்குள்ள சேஷத்வாதிகஸம்பந்தத்தையும் தம்மோடொழிக்கவொழியாத அவ்யக்திஸம்பந்தத்தையு மிவர்திருவுள்ளத்திலே ஸூக்ஷ்மநிஹிதநிதியைப்போலே ப்ரகாசிப்பித்தருள, அவற்றைக்கண்டு நிரதிசயப்ரீதியுக்தராய் ரத்நகாஞ்சநந்யாயத்தாலும் நிஸர்கஸாத்ருஸ்யஸாரூப்ய நிவதிகரண விருந்யாயத்தாலும் ஸ்வஸ்வரூபாத்மாக்களுடைய ஸ்வரூபத்தை அநுஸந்திக்கைக்காக வவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களையும் நித்யநிஷ்டநிரவத்ய நிரதிசயவைபவத்தையும் ஸ்வாமித்வாநுகுண ஸம்ச்லேஷஸாஹாய்யக்ஷணஸௌசீல்யகுணத்தையு மிரண்டரைப்பாட்டாலே

ஈ— "விவ்ருத" மென்னுமாப்போலேகாரணகாரணபோரஷேரவாச:. அவனுடையக்ருபையாலே வந்ததென்றபடி. அவயாரணத்தாலென்னாலே வந்ததன்றென்கை. உணர்வு- ஜ்ஞாநமும், வைஷயிகஜ்ஞாநமுமென்றபடி. உயிரும்- அணுவ்யக்திப்ராணனும், உடம்பும்- ப்ராக்ருதசரீரமும், மற்றுலப்பிலனவும்- மற்றுள்ள அநந்தவஸ்துக்களும், உலப்பு- அந்தம், உலப்பிலன- அநந்தங்கள், ஸம்பந்திதஅஹங்காராதிகளும், பழுதேயாமுணர்வை- வ்யர்த்தங்களேயாயிருக்குமென்கிற ஜ்ஞாநத்தை, பாரார்த்தங்களன்றென்கிற ஜ்ஞாநத்தையென்றபடி. பெற- ஆசார்யனை தானடையும்படி, ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் தானடையும்படியென்கை, ஊர்ந்து- நடந்து, வ்யாபரித்ததென்றபடி. இறவேறி- முடியப்போய், இறக்கை- முடிகை, ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதவஸ்துக்கள் பாரார்த்தங்களல்லாமையை யறிவிப்பித்ததோடுமன்றிக்கே மேலுமேறிப்போயென்றபடி. அதாவது:— ஜ்ஞாநானந்தஸ்வரூபனை ஸ்வாத்மாவினுடைய ஸாக்ஷாத்காரவிஷயமாக வ்யாபரித்ததென்றபடி. தாம் ஸ்வாத்மஸாக்ஷாத்காரம்பெற்றபடியை யருளிச்செய்யவந்தவர் ஸ்வாத்மாவை பராத்மாவ்யக்திவிசேஷணமாகத் தாம்காண்கையாலே "அஹமந்நாதம்" மென்கிற கணக்கிலே ஸ்வாத்மநிர்தேசத்தை ஸவிசேஷ்யஸம்பந்த பராத்மவிஷயமாக நிர்தேசிக்கிறாராகையாலே யிவ்வாக்யத்துக்கு ஸ்வஸ்வாத்மஸாக்ஷாத்காரஞானம் தேநஸம்பாதிதமென்கையிலே தாத்பர்யம். இழேபெற ஊர்ந்ததென்றதுக்கு மிப்படி தாத்பர்யங்கண்டுகொள்வது. யானும்- அஹம்சப்தவாச்யனும், தானாயொழிந்தான்- தானாய்விட்டான், நான்தனக்கவ்யக்திவிசேஷணமாகையாலே தத்வமஸ்யம் ஸமாநமாகையாலே அஹம்சப்தவாச்யனும் தானேயாய்விட்டானென்றபடி.

மூ— யானுந்தானாயொழிந்தானையாதும்யவர்க்கு முன்னோனைத்* தானுஞ்சிவனும்பிரமனுமாகிபணைத்ததனி

ஆ— ஸ்ருஷ்டனை தானே ஸமஸ்தவஸ்துவுமென்று தோற்றும்படி தன்னைக்குறித்திவ்வாத்மாவுக்குண்டான நிரவதிகப்ராப்யாகாரமாய் ஸாக்ஷாத்காரரூபமாயிருந்த ஶேஷத்வைகஸ்வரூபஜ்ஞானத்தையுந் தந்தருளினானென்கிறார். ॥௩॥

(யானும்) நான் ஸமஸ்தனென்றுகொண்டென்னுடைய விஜ்ஞானமாகத் தன்னையே... லவொண்ணுதபடி தன்னைக்குறித்திவ்வாத்மா ஶேஷைகஸ்வபாவனென்னுமிடத்தைக் காட்டி... ருகையன்றியே தன்திருவடிகளை நானே யகல்வேணலிலேனென்றிருக்கும்படியாக ஸ்வஶேஷத்வைக... னிவ்வாத்மா நசேதனாதி த்ரவ்யஸத்ருசம்போலே யிருக்குமென்னுமிடத்தையும் காட்டித் தந்தருளினான்.

இ— அநுஸந்தித்துப்பின்பு அநந்யப்ரவணமான ஸ்வாத்மஸ்வபாவத்தை அநேகம்பாட்டுக்களாலே அநுஸந்திப்பதாகவும் அதீதவத்தாலே யவனுடையவிந்த ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்காரம் ப்ரகாஶநஸாமர்த்யத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிப்பதாகவும் உபக்ரமித்து ஸ்வாத்மாவுக்கு ஸாரதமரூபமான ஸர்வதோவ்யாப்திஸத்வத்தை முற்படஅநுஸந்தித்து அவனுடைய ஔதார்யத்தைக் கொண்டாடுகிறாரென்று திருவுள்ளம். இத்தாலித்திரு வாய்மொழிக்கு "ஸ்வாத்மப்ரகடகத்வம்" என்கிறஸமஸ்தாபணம் ப்ரதிவாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. ஸமத்தாலே என்கிறதற்கும் ஒண்ணுதொருபடி என்கிறதற்கும் தந்தருளினானென்கிறத்தோடே அந்வயம். தன்னைஶேஷமென்றறிந்தால் ஶேஷிக்குத்தான் அயோக்யனென்றுநினைக்கையும் ஶேஷியைவிட்டகலநினைக்கையும் வைஸாதரியும் முதலானவை யொன்றுஞ் செய்யவொண்ணுதிறே. தன்னைக்குறித்தென்கிறதற்கு ஶேஷத்வைகஸ்வமென்கிறத்தோடே அந்வயம். உண்டானவென்றது- ஸ்வாபாவிகமானவென்றபடி. இவ்வவதாரிகாரமயத்திலே பாட்டினுத்தரார்த்தினார்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதம். ஸமஸ்தஶப்தத்தாலே யானுந் தானென்கிறதின் ஸாதிதார்த்தமும் நிரவதிகவாத்ஸல்யகார்யமாயென்கிறவித்தாலே த்ருதீயபாதத்தில் ஸாதிதார்த்தமும் ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே இறவேறியென்கிறதின் தாத்பர்யமும் ஶேஷத்வத்தாலே யானுந் தானென்கிறதின் தாத்பர்யமும் ஸங்க்ருஹீதமாயிற்று. ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

யானுந்தானாயொழிந்தானையென்கிற அநுவாதத்துக்கு ப்ரயோஜநங்காட்டுகைக்காக அதைவிவரிக்கிறார் (ஞானிதத்வந்தந்தருளுகையன்றியேயென்னுமளவாலே) தந்தருளுகை ஸாத்யமன்றியென்றபடி. தாமநுஸந்தேரென்றகலாமைக்கு ஶேஷத்வத்திற்காட்டில் அயோக்யதை இவ்வாத்மாவினுடைய ஸமஸ்தாஸாமர்த்ய ஸ்வமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கை யிவ்வநுவாதத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்றதாயிற்று. இதுவே யிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையித்வாஸ்தமாவாகஶேஷத்தாலே) அதில் ஸ்வஶேஷத்வைகஸ்வமென்றது- நின்றவொன்றையென்கிற ஜீவவிஷயவாக்யத்துக்குத் தனிமுதலையென்கிறதோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே யிவனுக்குஸித்த ஸாகாரத்தைச்சொன்னபடி. தேனும்பாலுமித்யாதியாலே ஸாம்யஸமருளிச்செய்கிறவிடத்தில் இன்னார்க்கென்றுவிஶேஷியாமையாலே ஸம்ஸாரனுக்குங்கூட ஸாம்யஸம்விவக்ஷிதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (நசேதநாதித்வாதியால்) காட்டித்தந்தருளினானென்றது- உணர்ந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. நின்றவொன்றையென்கிறது ஜீவபரமன்றிக்கே த்ரவ்யாத்மஸ்வரூபபரமானாலோவென்னில்? தானாயொழிந்தானை யவர்க்கும்முன்னோனையென்று உபக்ரமத்திலே வாக்யத்வயப்ரயோகத்துக்கநுகுணமாக ப்ரயோகிக்கையாலே இச்ஶப்தம் தத்ப்ரதி

ப— யானுந்தானாயொழிந்தானை- ஜகத்காரணபூதனாய ஸமஸ்தவஸ்துவுந் தானேயாய்விட்டவனை, யாதும்- ஸர்வசேதநங்களுக்கும், யவர்க்கும்- ஸர்வசேதநருக்கும், முன்னோனை- பூர்வபாவியான, ஸர்வஸ்ருஷ்ட்யாதி ஸர்வசேதநாசேதந காரணபூதனை யென்றபடி. தானும் சிவனும் பிரமனுமாகி- ஸ்வதந்த்ரனான்தானும் சிவனும் ப்ரஹ்மாவுமாய், பணைத்த- கிளைத்தவனை, பஹுஸ்யாமவனை யென்றபடி. காரணதஶையில் நாமரூபவிபாகாநர்ஹதயா ஏகரூபனானதான் ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே விஷ்வக்ஸேநாதிநித்யஸூரிகளும் பக்தமுக்தபரமாத்மஶரீரகனும் விஸ்தீர்ணனானா னென்கை. தனிமுதலை- அத்விதீய காரணபூதனை, ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரஹேதுபூதனை

மூ — முதலைத் தேனும்பாலுங்கன்னலுமமுதுமாகித் தித்தித்தென்* னூனிலுயிரிலுணர்வினினின்றவொன்றை யுணர்ந்தேனே* ॥ரு॥

ஆ — மென்கிறார். ।ச।

'உணர்வுமுயிருமுடம்பும்' என்று தொடங்கி நாலாம்பாட்டளவும் ஸூத்ரநிதாநபரமாய் நிர்தேஶத்தை ஸமவஸ்த்யர்த்தமாகப் பண்ணிக்கொண்டுபோந்தது, இனி யிதனிர்தேஶமும் ஸூத்ரவ்யர்த்தமேயாகிறது.

இ — ஸித்தஸ்வரூபமாக வேண்டுகையால் யானுந்தானாயென்று ப்ரஸ்துதமான ப்ரத்யகாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபவிவரமாய் பரஶரீரவிஷயஸ்வரூபங்களோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே தத்ப்ரகாரகவாதத்வமென்றுகருத்து. இங்ஙனன்றிக்கே இது கேவலப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபமாகில் மனனகவலமற பாட்டிற்போலே யிங்கேயும் வாக்யமாக நிர்தேஶிக்கலாமிறே. ஆனாலும் உணர்வில் நின்றவென்கிறவளவும் ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபமாய் ஒன்றையென்கிறமேல்வாக்யமொன்றுமாத்திரம் ஜீவஶரீரகவாதத்வமாகலாமே யென்னில்? அப்போது "யானுந்தானாயொழிந்தானை" யென்கிறதைக்கொண்டு வாநராக்கிடாம். தேனும் பாலுமித்யாதிகளான கிழ்வாக்கங்களோடேகூட விப்வாக்யமும் ஜீவஶரீரகவாதத்வ மென்னும்வக்ஷத்திலும் இப்வாநராக்கீ தாத்பர்யமன்றோவென்னில்? பரதத்வப்ரகாரஸித்தஸாத்தாவினுடைய நிரதிஶயபோக்யத்வத்திலே வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமாகையாலே வாநராக்கியில்லையென்று திருவுள்ளம். ॥ரு॥

✻ ஐந்தாம்பாட்டு. ✻

மேற்பாட்டுக்களில் நிர்தேஶங்களில் வாக்யமன்றிக்கே கேவலநவாவஸகங்களாயே யிருக்கையாலே கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ந்யாயம் வழிபாமையாலிவை ஸமவஸ்த்யர்த்தங்களாகக்கூடாதே ஜீவாத்மஸ்வரூபதாத்வரங்களென்னில் ஜீவஶரீரகவாதாநாஸவ ப்ரகரணத்துக்கு இப்பாட்டுகள் சேராதொழியுமேயென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (உணர்வுமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டுகளிலும் நிர்தேஶம் ஸமவஸ்த்யர்த்தமானாலும் தாத்பர்யம் ஸமவஸ்த்யர்த்தமின்றிக்கே ஸூத்ரார்த்தநிலேயாகையால் ப்ரகரணத்துக்கு இவைசேராமையில்லையென்றதாயிற்று. கீழ்ப்பாட்டில் நிர்தேஶித்தது ஸ்வத்வஶேஷித்வைகரஸகவாதாஸம்யாநாதர்த்தமாகையாலே மேல் விலக்ஷண்யாகாரங்களை ஆநாஸம்யிக்குமிடத்தில் அப்படி நிர்தேஶித்தது மநவேக்ஷிதமென்றுகருத்து. வடாதிவிஷயத்தில் ஶாகுநீஜாதிஶப்தங்கள்போலே வரஶரீரவிஷயத்தில் வேதநாவேதநவாசிஶப்தங்களெல்லாம் வைலக்ஷிகநிஷ்கர்ஷங்களாகையாலே யதாவிவக்ஷம் நிர்தேஶிக்கக்குறையில்லை,

மூ — வென்றபடி. இங்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஹேதுத்வத்தைச் சொன்னது; ஸர்வசேதநர்களுக்கும் விசேஷித்து அவர்களில் ப்ரதாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் அவர்களுடைய ஜ்ஞாநாபூர்ணமாக ப்ராக்ருதமான வைஶ்வரூப்யத்தைக் கொடுத்துநடத்துகிறவன், அங்ஙனன்றிக்கே; என்னையொருவனையும் விசேஷண கடாக்ஷித்து நான் தன்னோடு ஸாயுஜ்யமென்கிற போக்யத்தையும் தனக்குங்கூட நிரதிஶயபோக்யனென்கிற கல்யாணகுணத்தையு மெனக்குக்காட்டித்தந்தருளினனென்கைக்காக. தேனும்பாலும். மதுவும் க்ஷீரமும், கன்னலும். இக்ஷுவிகாரமும், அம்ருதமுமென்றபடி. அமுதுமாகி- ஸுத்ரமுமாய், தித்தித்து- ரஸித்து, ஸர்வதோ போக்யமாயென்று வஸ்துதாத்பர்யம். இன்னார்க்கென்று விசேஷியாமையாலே ஸம்ஸாரிக்குக்கூட போக்யனென்றபடி. இவ்வாக்யம் "ரஸோவை ஸ:" மென்கிற ஶ்ருதியினுடைய ஆநந்தவல்லிவாக்யத்துக்கு விவரணமாயிருக்கிறது. இதற்குநின்றவென்கிறதோடே அந்வயம். என்னூனில்- என்னுடைய ஶரீரத்திலே, ஊன். மாம்ஸம், இங்கே ஶரீரபரம், உயிரில்- ப்ராணனுக்குள்ளே, உணர்வினில்- புத்தியிலே, யதாஸ்தித ஜ்ஞாநத்திலேயென்றபடி. நின்ற- ஸம்பந்தித்திருக்குமதான, இங்கு ஊனில் உயிரிலென்று அந்நமய ப்ராணமயங்களைச் சொல்லுகையாலும் மேல் நின்றவொன்றையென்று விஜ்ஞாநமயனைச்சொல்லுகையாலும் நடுவே உணர்விலென்று ஜ்ஞாநஸாதநமான மநோமயனைச்சொல்லுகிறதென்று ஊகிதமாயிருக்கும். இதுமேல்பாட்டில், அந்நமய ப்ராணமய மநோமயங்களுக்கும் உபலக்ஷணமென்று ஆசார்யர்களருளிச்செய்ததற்கும் சேரும். ஒன்றை- ஒரு விலக்ஷணவஸ்துவை, ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தையென்றபடி. தத்ப்ரகாரகவாதவஸ்துவை யென்கை. உணர்ந்தேனே- அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே கண்டுகொண்டேனே. ।ரு।

மூ — நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கதனுண்மையதுவிதுவென்* றொன்றுமொருவர்க்குணரலாகாதுணர்ந்துமேலுங்காண்பரிது* சென்றுசென்றுபரம்பரமாயாதுமின்றித்தேய்ந்தற்று* நன்றுதீதென்றறிவரிதாய் நன்றாய்ஞானங்கடந்ததே* ௬

ஆ — (நின்றவொன்றை) இப்படி யெம்பெருமானுடைய காருண்யத்தாலே என்னால் ஸாக்ஷாத்க்ருதமாய் ப்ரக்ருதிஸம்ஸர்கஸம்ஸ்காரமெல்லாம் க்ஷயிஷ்ணுவ்யதிரிக்தமாய் ஸ்வாத்மவிஷயாத்வ யதாவஸ்தித ஸ்வவிலக்ஷணமாய் தத்ஸ்வபாவமாயாவதிக்கமாயிருந்த விவ்வாத்மஸ்வரூபத்தை யொருவர்க்கறிகையுமரிது யோகத்திலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கையு மரிதென்கிறார். ௬

இ — தமக்கு ஸ்வஸ்வரூபமென்று வ்யுத்பத்திக்கைக்காக ப்ரத்யக்ஷமான ஸ்வாத்மஸாக்ஷாத்காரத்தினுடைய ஸ்வரூபத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிகாட்டுகைக்காக (இப்படியென்கிறசப்தம்) உணர்ந்தேனுக் கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) சென்றுசென்று பரம்பரமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) இவ்வாக்யத்தில் ஸ்தூலப்ராணாதி ஸம்ஸ்தாநங்களிற்காட்டில் வைலக்ஷண்யஞ்சொல்லுகிறதேயாகிலும் அவற்றில் வதாவிதஸம்ஸர்கமும் ஸ்தூலஸ்ருஷ்டமாகையால் தத்வைலக்ஷண்யமும் ஸூக்ஷ்மமென்றுகருத்து. யாதுமின்றியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸ்வபாவ இத்யாதியால்) ஒன்றுமொருவர்க்குணரலாகாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்கித்யாதியால்) காண்பரிதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யோகத்திலே இத்யாதியால்) ௬

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

ஸ்வாத்மாவினுடைய ஸம்ஸ்லேஷத்தை யநுஸந்தித்துநின்றுகொண்டு அம்சாவத்தாலே அவனுடைய ஔதார்யத்தை வ்யுத்பாதிக்கிறவிவ ரிப்பாட்டிலே பசையற்றவித்யாதியாலே வைராக்யமுண்டானால் மோக்ஷமுண்டென்றப் படிபேசுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக

ப — நின்ற- ஸ்திரமான, தேஹாதிரூப ஸம்ஸ்தாநங்களழியும்போது மழியாதே ஸ்திரமாயிவற்றுக்கு நியதாவாய் நின்றவென்றபடி. ஒன்றை- ஒரு விலக்ஷணவஸ்துவை, ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தை யென்றபடி. உணர்ந்தேனுக்கு- பகவத்காருண்யத்தாலே யறிந்தவெனக்கு, இதுக்கொருவர்க்கு முணரலாகா வென்கிற தோடவயம். என்வாசிக்கு இதொருவர்க்கு மறியப்போகாதென்றே தோற்றுகிறதென்று தாத்பர்யம். அதின்- அந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தினுடைய, நுண்- அதிஸூக்ஷ்மமான, துர்ஜ்ஞானமான வென்றபடி. நேர்மை- வைலக்ஷண்யமானது, ஒன்றும்- ஏதேனும், ஒருவர்க்கும்- எத்தனையேனும் அதிசயிதஜ்ஞாநராயிருப்பார்க்கும், அது இதுவென்று- ஸத்ருசம் உதாஹரணமென்று, அதீதஸ்வஸஜாதீயமென்றுதல் உதாஹரண ஸ்வஸஜாதீயமென்றுதல் என்றபடி. உணரலாகாது- ஜ்ஞாதும் அசக்யமன்று, ச்ரவணமநநங்களா லறியப் போகாதென்றபடி. உணர்ந்து- ச்ரவணமநநங்களாலே ஸம்யக் அறிந்து, மேலும்- ஸ்மரணயோகமாக ஸாக்ஷாத்கரிக்கையும், காண்பு- ஸாக்ஷாத்கரிக்கை, அரிது- அரியது, அசக்யமென்றபடி. நீரறிந்தபடி தானென்னில், சென்றுசென்று- போய்போய், ஸ்தூலப்ராணாதி ஸம்ஸ்தாநங்களையெல்லாம் அதிக்ரமித்தென்றபடி, பரம்பரமாய்- ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணங்களான, ப்ராணாதி ஸம்ஸ்தாநங்களைக் காட்டிலும் அதிசயமாய் அவையொன்று மின்றிக்கே அவையெல்லாவற்றையு மதிக்ரமித்திருந்துள்ள ஸ்வரூபமாய் அவையொன்று மின்றிக்கே, ஸாவங்களை யுடைத்தாயென்று வாக்யார்த்தம். யாதுமின்றி- அவற்றினுடைய ஸ்வபாவங்களொன்று மின்றிக்கே, விகாரஜந்மாதிக ளொன்றுமின்றிக்கே யென்றபடி தேய்ந்து- அதிஸூக்ஷ்மமாய், அற்று- அவற்றோடு ஸம்பந்தமற்று- ஸ்வஸ்வரூபஸ்வபாவ ஸஜாதீயாவலம்பநவெளிக்ஷமாய் என்றபடி. நன்றுதீதென்று- நல்லதுமற்று- தீயதுமற்று பொல்லாததென்று, அறிவு- அறிகைக்கு, அரிதாய்- அசக்யமாய், ஸ்வஸ்வரூபதர்சநம் ஸாதநம் என்று நிரூபிக்க காதிகளைப்போலே ப்ரயோஜனம் ஸாதிகளை யிட்டு மோக்ஷம் ஸம்ஸாரம் என்று நிரூபிக்க அசக்யமாயென்றபடி. நன்றாய்- கல்யாணதமமாய், ஆநந்தஸ்வபாவமான ஸ்வவிலக்ஷண மோக்ஷமாயென்ற படி. ஞானங்கடந்தது- ஜ்ஞாநத்தையதிக்ரமித்தது, ப்ரத்யக்ஷாநுமாநாதி ஸ்வபாவமான வைஷயிகஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமல்லாததென்றபடி. இங்ஙனேயிராநின்றதென்று ஸ்வாத்மஸ்வரூபத்தை அநுபவிக்கும்படி.

மூ—நன்றாய்ஞானங்கடந்துபோய்நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்* தொன்றாய்க்கிடந்தவரும் பெரும்பாழுலப்பிலதனையுணர்ந்துணர்ந்து* சென்றாங்கின்பத்துன்பங்கள்செற்றுக்களைந்துபசையற்று* லன்றேயப்போதேவீடு

ஆ—(நன்றாய்) பொருத்தின்றாலே ஆத்மஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கையிலருமையென்னென்னில்? ப்ராக்ருதவிஷயங்களினுடைய வஸ்த்ரகந்தாதி தோஷாநுஸந்தாநத்தாலே ரஸபங்கமாக ஸகலேந்த்ரியங்களையு மாத்மவ்ருத்திகளுக்கு ஸத்விஷயங்களினின்றும் நிவர்த்திப்பித்தால் இவ்வாத்மஸ்வரூபம் கைவருவது, ஆகையாலே காண்கையரிதென்கிறார். (கூ)

இ— ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (பொருத்தின்றெயித்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) இப்பாட்டில்சொல்லுகிற விஷயவைரஸ்யாதிகளெல்லாம் இந்த்ரியஜயஶேஷமாகையாலேயிதுவேபாட்டுக்கு ப்ரதாநவிஷயமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்தென்கிறதை யிவையெல்லாத்துக்கும்மேலே ஆகர்ஷித்து பசையற்றாலென்கிறத்தோடே யன்வயித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸபங்கமாகவித்யாதியால) ரஸோப்யஸ்ய பரம். "விஷயா விநிவர்த்தந்தே நிராஹாரஸ்ய தேஹிந: ரஸவர்ஜம் ரஸோப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே" என்கிறபடியே ராகநிவ்ருத்தியினுடைய உத்கர்ஷத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இப்பாட்டிலே நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்துபசையற்றென்று இந்த்ரியஜயாங்கமாய் ராகநிவ்ருத்திக்கு ஸௌகர்யாதிசயம் தோற்றுகிறதேயாகிலும் விஷயராகநிவ்ருத்தியும் ப்ரத்யாஹாரரூபமாகத்தக்க இந்த்ரியஜயத்துக்கு ஶேஷமாகையால் இந்த்ரியஜயத்துக்கே ஸாக்ஷாத்ப்ராதாந்யமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே வ்யாக்யானத்திலே யிதை ப்ரதாநமாக நிர்தேஶித்தது. த்ருதீயவாக்யத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மேத்யாதியால்) கைவருவது- வஶ்யமாவது, யோகஸாக்ஷாத்காரமாவதென்றபடி. பாட்டுக்குப் ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலித்யாதியால்) (கூ)

ஶ— ஒன்றாய்க்கிடந்த- ஸங்கோசமாய்க்கிடந்ததான, "ஜந்மதேஶகாலவஸ்தா தேவாதிவைஷம்யமாய்க்கொண்டதோடே ஏகஜாதியாக ஸாம்யமாய்க்கிடந்த வென்றபடி. அரும்- அருமையான, "துர்ஜ்ஞேய ஆத்மா" வென்கிறபடியே துஷ்ஜ்ஞேயமான வென்றபடி. பெரும்பாழ் - ஸர்வஸ்வமான ப்ரக்ருதிகளுமாகிற, ஸமஸ்வரூபகர்மாயாந கரமாகையாலே ஸமஸ்தரும் விளையாத நிலமாகையாலிதைப் பாழென்கிறார். உலப்பிலதனை- ஸகயில்லாத வந்த ஸ்வரூபத்தை யென்றபடி. உணர்ந்துணர்ந்து- ஸாநந்தேஹாந்நிரூபித்து, ஸகவஸ்த்ரகந்தாதி தோஷாஸ்பதமாகத் தெளிந்தென்றபடி. ஞானம் கடந்துபோய்- ப்ராக்ருதவிஷய ஆஸ்தநங்களை யதிக்ரமித்துப்போய், அவைகளிலே யகப்படாதே தப்பிப்போயென்றபடி. விஷயஸஞ்சிவயிந்த்ரியம் பண்ணியென்கை, நன்றாயென்கிற முதல்பதத்தை த்ருதீயவாக்யத்திலே ஆவகென்கிற த்ரவ்ரிதாதிரூபவைஸ வரிஷ்டமான ப்ராக்ருதிகவஸ்த்தேலேயென்றபடி. நன்றாய்ச்சென்று- ஸாங்கமாய்ப் போய், தவிஷயத்தில் நாஶவத்திலே யிழியாதே ஸாங்கமாய்ப்போயென்றபடி. ஸஞ்சிவயிந்த்ரியம்பண்ணிப்போரச்செய்தே யத்ருஷ்டபாவஸஞ்சிதமானது மதைபநாஶமியாதே ஸாங்கமாய்த்தப்பிப்போயென்கை. இன்பத்துன்பங்கள்- ஸுகது:கங்களை, இன்பம்- ஸுகம், துன்பம்- து:கம், செற்று- ஸஹித்து, களைந்து- கழித்து, மிகவும்வர்ஜித்தென்று வசனதாத்பர்யம், ஸாத்யமாத்தாலே அநவாப்தமான ஶரீரவிஷயங்களை யநுபவித்தாலும அநுஸந்தாநமாக ஸுகது:கங்களில்லாதவனென்றபடி. நல்லிந்திரியமெல்லாம்- நல்லவிந்த்ரியங்களெல்லாவற்றையும், நல்லவிந்த்ரியமென்று- நல்லபாம்பென்னுமாப் போலே "வஶ்யாநிந்த்ரியாணி விஶ்வாஸவஶிகஷிக்கி" என்னுமபடி வஶ்யத்துக்கான விஷயங்களெல்லாவற்றையுமென்றபடி. இதுவென்கிறதற்குக் ஈதென்று ஸ்வரூபமிக்கிறாப்போலே இந்த்ரியமென்கிறதற்கு ஈந்திரியமென்று ப்ரதிக்ஷாரீமமாகவும் ஸ்வரூபமுண்டு. ஈர்த்து- மெரித்து, ஜயித்தென்றபடி. பசையற்றால்- ஸம்போகல், பசை- ரஸம், ஆஸ்ரமமான ஸம்ப்ரக்ஷாலனமும் நஶித்தாலென்றபடி. அன்றே- அதநஶித்ததிநத்திலேயே, அப்போதே- அந்தக்ஷணத்திலேயே, காயாரம்பத்தாலக்குமுன்பு ஒருநாளிலுமொருக்ஷணத்திலும் வஶியாதென்றபடி. வீடு- மோக்ஷம், உண்டாயிற்றென்றபடி. ஸாத்யமாகை ப்ரகார ப்ரகிருதிவம்ஸ வியோகமுண்டாமென்றபடி, ப்ரக்ருதிவாய நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுவதென்கிற ஆத்மஸாக்ஷாத்

மூ — அதுவேவீடுவீடாமே. ௧௬

அதுவேவீடுவீடுபேற்றின்பந்தானுமதுதேறி* எதுவேதானும்பற்றின்றி யாதுமிலிகளாகிற்கில்* அதுவே
வீடுவீடுபேற்றின்பந்தானுமதுதேறா* எதுவேவீடேதின்பமென்றெய்த்தாரெய்த்தாரே* ௭.

ஆறா — (அதுவேவீடு) இங்கு ஶுத்தஸ்வரூபாவிர்ப்பாவமே மோக்ஷமாகிறது, மோக்ஷப்பேற்றால் பெறும்ஸாவமாவது மதுவேயென்றுபதேசித்துக்கொண்டு ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை பெலப்பித்தல்.

ஏழாம்பாட்டு

ஈ— அதுவேவீடென்கிறதையுரைக்கிறார் (இதுவரையுக்தப்ரகாரத்தால்) ஶுத்திஸத்வவத்தாலே "ஸம்பத்யாவிர்ப்பாவஸ்வேந ஶப்தாத்" என்றது ப்ரஹ்மஸூத்ரமிறே. ஸ்வபாவமும் மோக்ஷம் ஸங்கல்ப்பித்தமென்கிற ஸாக்ஷாத்கரணம். விஶேஷ்யம் ததீயதரமான ஸாக்ஷாத்காரத்திலேபலமாக ஶேஷணமெனக்க ஸ்வபாவஸாத்ய யாதாத்ம்யவிஶேஷம் பெறாமையால் இவ்வாத்மஸ்வரூபாவிர்ப்பாவத்தையே மோக்ஷமாகவுபதேசிக்கக் குறையில்லையிறே. வீடுபேற்றின்பந்தானுமது தேறியென்கிறதையருளிச்செய்கிறார் (மோக்ஷம்பெறாவிசேஷியால) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈடுபட்டு) த்ருதீயபாதத்தில் அதுவேவீடு வீடுபேற்றின்பந்தானும் என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யம்.

ஸ— காரணத்தையிறே சொல்லவேண்டுவதென்ன வருளிச்செய்கிறார் மேல். அதுவே வீடு- அந்த ப்ரக்ருதிநிவ்ருத்தியே ஶுத்தஸாக்ஷாத்கார ரூபமோக்ஷம், ஸாமாந்யமேயிறே ஸ்வாமியென்றுகருத்து. இதைமுன்பே ப்ரக்ருதிநிவ்ருத்திகேவல நிர்தேசித்தது; ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்துடைய அநிஷ்டதமஸ்ஸாத்தநாஶம். ஸாத்தானுபவம் மோக்ஷமாயிருக்கவிதை மோக்ஷமென்னக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் மேல், வீடாமே- ஸமவஸ்ருதவிஶேஷ பரிஶுத்த ஸ்வரூபானுபவமும் ப்ராப்யமாகையாலே யிதுவும் மோக்ஷமாமென்றபடி. இங்கு பரமதர்மமிலாத்தானுபவத்தைச் சொல்லுகிறதேயாகிலுமிது மோக்ஷதர்ம மிலாத்தானுபவத்தோடு தாதாத்ம்யமென்று வ்யஜிப்பிக்கைக்காகவதை மோக்ஷமாக சதுர்வஶித்துச்சொன்னபடி. இப்படி ஶுத்தாத்மயாவேஶ பொழிகளுக்குங்கூட நாநாவிதமான வாத்ஸல்யவைபவனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தருளினொன்று அவனுடைய வைஶாலத்தைக்கொண்டாடுகையிலே தாத்பர்யம். ௧௬

அதுவே அந்தஶுத்தஸ்வரூபாவிர்ப்பாவமே, வீடு- வீடாக, மோக்ஷமாகவென்றபடி. வீடுபேற்றின்பந்தானும்- வீடனுடையபேற்றாலே யுண்டாமின்பந்தானும், மோக்ஷலாபத்தாலுண்டாகக்கடவ ஸாவந்தானுமென்றபடி. அது- அதுவாக, அந்தவாத்மஸ்வரூபாவிர்ப்பாவமேயாக, தேறி- தெளிந்து, அத்யவஸித்தென்றபடி. அந்த ஶுத்தயாதாத்ம்யாவிர்ப்பாவமே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் அதுவே இஷ்டப்ராப்தியுமென்று நிஶ்சயித்தென்றுவர்தாமாம். எதுவேதானும்- எந்தெந்தவஸ்துக்களிலும், ஹேயமோபாவகமான போகோபகரணங்களான ப்ராக்ருதவஸ்துக்களிலுமென்றபடி. பற்றின்றி- ஸம்பந்தமில்லாமல், ஸங்கமற்றென்றபடி. யாதுமிலிகள்- ஒன்றுமில்லாதவர்கள், அவற்றிலே ராகவிஷயங்களுமில்லாதவர்களென்றபடி. ஆகிற்கில்- ஆகமாட்டினால், ராகவிஷயநாஶகராகப் பெற்றாலென்றபடி. யத்ரமிஹ நத்தாலே இது அத்யந்தநாஶமென்றுகருத்து. ஆகிற்கிலென்கிறவிடத்திலே சங்கதையென்கிறவிடத்திற்போலே பலவர்த்தகாரம் ஆகிற்கிலென்று ஸம்பயிநக்கிறது. வீடு- மோக்ஷமும், வீடுபேற்றின்பந்தானும்- மோக்ஷலாபத்தால்வருமானந்தமும், அதுவே- அந்தவிஷயாஸக்திராஹித்யமே, ஶ்ரியாவப்ருதகமென்னுமாப்போலே ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிதாரதம்யவிஶேஷராக; ஸம்ப்ரத்யக்ஷ விஷயவைராக்யத்தைப்பெற்றால் "மோக்ஷஶ்ரியஶ்சாநுநிவ்ருத்திர்வ" என்கிறபடியே அதுவே அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திரூப ஸ்வாத்மாவிஶேஷம் மோக்ஷஸாயுஜ்யமாமென்று வர்தாமாம். உபாஸநநிஷ்டைவைராக்யஸாயுஜ்யமாமென்று விவக்ஷிதம். அதுதேறா- அதைத்தெளியாதே, பரமாத்மப்ரகாரவஶ்ய ஸ்வாத்மயாதாத்ம்யாவிர்ப்பாவம் மோக்ஷமென்று நிரூபிக்கமாட்டாதென்றபடி. எதுவேயென்கிறவிடத்தில் ஏ என்றது ஓவென்றபடி. இத்தை பேதாவென்கிற மேல்வாக்கியத்தேயும் அநுஸந்தேயம். எதுவேவீடு- ஏதேஇன்பமென்றபடி. எதுவோமோக்ஷம், மோக்ஷப்பேற்றால்வரும் ஸாவந்தானேதோவென்கை. என்று- இப்படிஸம்ஶயித்து, எய்த்தார்- இளைத்தவர்கள், ஸம்ஸாரத்தில் பிரான்றிக்கே நாநாவிதயாயிருந்தவர்களென்றபடி. எய்த்தாரெய்த்தாரே- இளைத்தவர்

மூ— எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்று இல்லத்தாரும் புறத்தாரும் * மொய்த்தங்கலறி முயங்கத் தாம் போகும்போ

ஆ— ஸத்வப்ரவாஹ ராகலக்ஷணமாயிருந்த சோகமும் கைவரும், இப்படிசெய்யாதார்க்குக் கைவாராது, அவர்கள் ஸம்ஸாரத்தே போமித்தனையென்கிறார். ॥எ॥

(எய்த்தார்) இவ்வாத்ம ஸ்வப்ரவாஹ ராகலக்ஷண சோகமானது ஐஶ்வர்யஜபதோதத்தாலே கைவாரா

இ— ச்செய்கிறார் (ஸத்வப்ரவாஹ ராகலக்ஷணமித்யாதிபால்) கைவருமென்றது அஸ்வாம்ஸாக்ஷமாமென்றபடி, வ்யதிரேக விஷயஸம்பந்தத்தால் உபாஸந நிஷித்தசாரார சோகம் ஸூக்ஷமமென்று வடதாத்பர்யம். அதுமீ ருநிதயாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிசெய்தார்க்கித்யாதிபால்) இத்தால் "ஜ்ஞாதஸ்ஸ்வ ... ஞத ஸுவ நவஶ ... ஞ" என்கிறஶ்ருதியிலே ஐந்தாம்பாட்டிலே ஸத்பாயாத்ம்யம் ஸாங்க்யஜ்ஞாந உபாஸநமென்னுமிடத்தையும், ஆறாம்பாட்டில் பொமெநஷ்டோக்ய மென்னுமிடத்தையும் அருளிச்செய்தவ ரிப்பாட்டிலே உபாயமானவனுடைய வேதவதினுடைய ஸ்வஶேஷஸ்வத்தை வெளியிட்டபடி. உபா த்யவமாயிருந்துள்ள வாத்மஸ்வரூபமுதைத்தை கிடைரெனக்கு ஸ்ருஷ்டமாகத்தந்தருளினானென்ற வனுடைய உபாயத்தை வ்யஜிப்பிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமே. ।எ॥

✻ எட்டாம்பாட்டு. ✻

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸாயநலக்ஷணத்துக் கபிகலக்ஷணத்தை யுவவாதித்துக்கொண்டு இப் பாட்டு கீழ்ப்பாட்டுக்கு ஶேஷமாகிறதென்று ஸங்கதிகாட்டாநின்றுகொண்டு பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இவ்வாத்மேத்யாதிபால்) இதில் அந்திமதஶையிலே என்கிறவித்தாலே பொழியும்போது உகந்ததம்

ஸ— போனவர்கள்தாமே, "அநேகஜந்மஸாஹஸ்ரீம் ஸம்ஸாரபதவீம் வ்ரஜந் । மோஹஶ்ரமம் ப்ரயாதோஸௌ" என்றபடியே ஜந்மஜராமரணவக்ரவஸிவ்ருத்தியாலே ஶ்ராந்தராய்க்கிடப்பர்களென்றபடி. இவ்வாக்யத்தாலே யா வதகாலம் ஸம்ஸாராநுவ்ருத்தி விவக்ஷிதமே, இப்படி ஸாயநலக்ஷணமென்ன உபாஸநமான வாத்மஸ்வரூபத்தை க்கிடைரெனக்கு ஸ்ருஷ்டிப்பித்தருளினானென்று கருத்து. ।எ॥

எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்று- இளைத்தாரிளைத்தாரிளைத்தாரென்று, ஐயோ இவர்முடிந்தார்முடிந் தாரென்று என்றபடி. இதுக்கு அலற்றி என்கிறதோடே அந்வயம். ஆம்ரேடிதாநுகாரத்துக்குக் கருத்தே ன்னென்னில்? பாரவஶ்யரான ஹாயதிகள் வந்துஇவன் முடிவதுதங்களுக்குநெஞ்சிலே யிஷ்டமா யிருக்கையாலே யிவனுக்கு மரணதஶையில் ஸம்ஶயங்கள்பிப்பதர்க்குமுன்னே உபாஸநமநுஸந்தி பண்ணி முடிந்தான் முடிந்தானென்றுபலகாலும் கூப்பிட்டுப் பின்னையும் கலங்கப்பண்ணுவர்க ளிதத்தைபோக்கி மரணவேதனையாலே இவன்கலங்கின தஶையிலே நெஞ்சுதெளிந்து ஸர்வேஶ்வரனான பரமாத்மாவை நினைக்கவல்லனும்படிபண்ணுவார் ஒருவருமில்லையென்று கருத்து. இல்லத்தாரும் - க்ருஹத் திலேயிருக்கிற ஹாயதிவாந்தவாதிகளும், இல்லம் - க்ருஹம், இவன்தானிருந்தநாளிவர்களுக்கு ஒன்று ம்கூடாமையாலே யினியிவன் முடிந்தாலிந்த க்ருஹம் நமக்கு ஸ்வாயத்தமென்று இருக்கிற ஹாயதி களுமென்றபடி. புறத்தாரும் - க்ருஹத்துக்குப் புறம்புள்ளவர்களும், இவன் க்ருஹத்துக்குப்புறம்பாய் மற்றவ்வூரிலிருக்கும் ஜநங்களுமென்றபடி. இவனும் ஹாயதிவாந்தவாதிகளான ஸம்பந்தியமும் பொரு மையாலே யிவன் முடிந்தாலாகாதோ வென்றிருக்கிற பஹிஜநங்களுமென்கை. மொய்த்து- ஸங்கீர்ண மாக ஸஞ்சரித்து, கல்யாணத்துக்கழைத்தாலும் வாராதாரிதுக்குத் தாங்களேவந்துவிழுவர்களென்று கருத்து. ஆங்கு- அந்த தஶையிலே, இவனுக்கு ஜ்ஞாநங்கலங்குகிற உத்க்ரமணதஶையிலே யென்றபடி. அலறி- இ வனுக்குள்ள தெளிவும்போம்படி மஹாகோஷமாக வோயாதே க்ரந்தநம்பண்ணி, இன்னம் ஜீவிக்கஸம் ஶையுண்டான தஶையிலே பயத்தாலே ப்ராணன்போம்படி யாக்ரந்தநம்பண்ணாநிற்பர்களென்று கருத்து. முயங்க- மேலேவிழ, மேல்மேல் விழுந்துக்கட்டிக்கொள்ள வென்றபடி. அந்த க்ரந்தநத்துக்குத் தப்பியி ருந்தகுறை ப்ராணனும்போம்படி ஶத்ருக்கள்போலே விழுந்து கட்டிக்கொள்ளுவரென்று கருத்து. தாம் போகும்போது- தாங்கள் போகிறபோது, இந்த ஹாயதிகளையும் தேஶத்தையும் விட்டுப்போகிறோ மேயென்று செல்லக்கேயிழுக்கத் தங்களால் மீளவொண்ணாமையாலே தாங்கள்மாத்ரம் ஶரீரத்தைவிட்டு

மூ— துன்மத்தர் போற்* பித்தேயேறியநுராகம்பொழியும்போதெம்பெம்மானோ* டொத்தேசென்றங்குள்ளங் கூடக்கூடிற்றாகினல்லுறைப்பே* ॥அ॥

கூடிற்றாகினல்லுறைப்புக்கூடாமையைக்கூடினு* லாடற்பறவையுயர்கொடி யெம்மாயனாவததுவதுவே*

ஆறா— அது, ஈத்ருசதசையிலே ஸம்ஶ்லேஷாகாராநுஸந்தாநமும் வேண்டுமென்கிறார். ॥அ॥

(கூடிற்றாகில்) பரமபுருஷஸம்ஶ்லேஷாகாரதயா ஶுத்தஸ்வரூபஸாம்யமென்று சொல்லுவா னென்? ததுபபந்நமன்றோவென்னில், பரமபுருஷனுக்கு மிவ்வாத்மாவுக்கும் ஐக்யங்கூடுவது ஸாமாநாதிகரண்யங்களுக்கைக்யங்கூடிலன்றோ, ஆகையால் அவனுமவனே இவனுமிவனே அவனிவனாகக்கூடாது.

இ— ஸங்க்ரஹம். ஸம்ஶ்லேஷாகார உத்யாதியால் எம்பெருமானோடொத்தேசென்று என்கிறது வ்யாக்யா நம், ஶேஷேண ஶேஷம் வ்யாக்யாதம். ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஆத்மாவினுடைய ஶேஷத்வத்தையும் ஈஶ்வரஸ்வாதிகளையு மநுஸந்தித்து அம்பேதத்தாலே இவனு டைய ஐக்யாபத்தைக் கொண்டாடாநிற்கிற வாழ்வார் இப்பாட்டிலே ஜீவபரயோரைக்யங் கூடாதென்று பேசுகை யுக்தமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பரசேத்யாதியால்) எம்மாயனாவதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமபுருஷனுக்குமித்யாதியால்) கூடாமையைக் கூடினாலென்கிறதற்குத் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமேத்யாதியால்) ஸாமாநாதிகரண்யஸமாநதயா வ்யாகரணவ்யுத்பத்திஸித்தஜீவ பரயோரைக்யங் கூடாதென்றுகருத்து. அதுவதுவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலா

ஶ— ப்போகிற தசையிலே யென்றபடி. உன்மத்தர்போல்- உந்மாதங்கொண்டவர்களைப்போலே, பித்தேயேறி- ஶோகமே அதிகமாய், எத்தனையேனும் விகாரமருங்கூட உந்மத்தரைப்போலே அறிவுகெட்டென்றபடி. அநுராகம் பொழியும்போது- அநுராகம் வர்ஷிக்கும்போது, ஸம்ஶ்லேஷணம் வடியாதபடி தாங்களா ஶ்ரிதங்களைப்பண்ணின ஶாத்ரமன்றிக்கே இளையானை பொன்னையும் பூட்டிக்கொண்டுவந்து முன்னேநிறுத் துவர்களாகையாலே இவனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்ய பாரதந்த்ர்யங்க ளில்லாதேபோன ஶாத்ரமன்றிக்கே விபரீத மாக அநுராகவ்ருத்தி யுண்டாய்விடுகிறதென்று கருத்து. எம்பெம்மானோடு- ஈஶ்வரஸ்வாமியான பரமபுருஷனோடே, ஒத்தேசென்று- ஸமாநமாகவேநடந்து, அவனோடு ஸமாநமாகவே அநுபவித்து என்ற படி. அவனைப்போலே இவனையும ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனாக அநுபவித்துக்கொண்டென்கை. அங்கு- அந்த ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்விலே, உள்ளம்- மநஸ்ஸானது, கூட- சேருகைக்கு, ப்ரவ்ருத்திக்கைக்கு என்றபடி. கூடிற்று கில்- வடிக்குமாகில், அநுராகம் பொழியும்படியான அந்த உந்மத்தசையிலே சித்தந்தெளிந்திருந்து இப் படி மநஸ்ஸு ஶுத்தவிஷயமாக வடித்ததாகிலென்று வடி தாத்பர்யம். இத்தனை அநுபவத்திலே யிதுகூடு கை அதிதுர்லபமென்று கருத்து. நல்லுறைப்பு- நல்ல வாய்ப்பு, நல்ல லாபமென்றபடி. ஶுத்தாவிஶேஷமு முண்டாமென்று கருத்து. ॥அ॥

கூடிற்றாகில்- ஶுத்தஸ்வரூபரோ ஸ்வரூபைக்யவடித்ததாகில், நல்லுறைப்பு- நல்லவாய்ப்பு, ஸ்ரீ யந்ததோஷமென்றபடி. பரமபுருஷனோடு ஸம்பந்தமே பரமப்ராப்யமென்றிருப்பார்க்கு அவனோடு ஸ்வரூ பைக்யந்தானே ஶுபிக்குமிட்டால் ஶ்லாக்யதோஷமன்றோவென்கை. இது ஸாஸ்த்ரோக்தமான வுபாலம்பம். ஆடற்பறவை- ஆடாநிற்கிறபக்ஷியை, ஸர்வேஶ்வரனுக்கஸாதாரணமான விஹ்நமாயிருக்கப்பெற்ற ஸஷ்டி த்வஜத்தாலே யாடாநின்றுள்ள பெரியதிருவடியையென்றபடி. உயர்கொடி- உச்ச்ரிதத்வஜமாகவுடையவ னை, தான்ஸர்வேஶ்வரனென்று தோற்றும்படி வேதாத்மாவான பராஜனத்தனக்கு விஹ்நஸ்தவ ஸிகாரமாக வுடையவனைனவென்றபடி. எம்மாயனாவது- நம்முடையவாஶ்சர்யபூதனாவது, ஜீவஸ்வரூப னதுஉதிசேஷ: இஜ்ஜீவஸ்வரூபமானது ஆஶ்ரிதரான நமக்கநுபாவ்யனாய் ஆஶ்சர்யபூத ஸ்வரூபவ குண வேஷ்டிதாதிகளையுடைய ஸர்வேஶ்வரனாய்விடுவதென்றபடி. கூடாமையை- ஸம்பவியாதவஸ்த்வத்தை, ஸாமா நாதிகரண்யமுமைக்ய ப்ரவிஷ்டமாநகஸமாநாதிகளையென்றபடி. கூடினால்- வடிக்கப்பெற்றால், எம்மாய னாவதென்று விஶேஷேண ஸம்பாவயிக்கிறது. இவை ஸம்பவியாதாப்போலே ஜீவபரயோரைக்யமும் ஸம்பவி யாதென்றுகருத்து. அதுவதுவே- அந்தஶுத்தஸ்வரூபம் ஶுத்தஸ்வரூபமே, வேறொருஸ்வரூபமாக மாட்டாதென்றபடி.

மூ— வீடைப்பண்ணியொருபரிசேயெதிர்வுநிகழ்வுகழிவுமா*யோடித்திரியுமியோகிகளுமுளருமில்லையல்லரே॥

ஆ— இங்ஙனே யிவற்றைச்சொல்லுவார் சிலருளரோவென்னில், ஸாத்விகநிஷ்டராய் ஸநகாதிகளான ஏகாந்திகளென்றுமுளரென்கிறார், ॥கூ॥

(உளரும்) இப்படி ஸாத்யஸாதநமாய் ஸர்வஜ்ஞஸம்மதமாய் விலக்ஷணமுமான வாத்ஸல்யத்தை

இ— விஸ்த்ருதியால்) ஜீவஸம்யோகைக்ய நிரஸிக்கவந்தவ ரிவ்வுத்தரார்த்தத்திலே சிலயோகிகள் காலத்ரயத்திலு முளரென்றிதைப்பேசுகை யஸம்மதமன்றேவென்ன பூர்வார்த்தத்திற்சொன்னது ஸர்வஸத்ருஷ்டிஷேயமென்கிற ஸங்காவாரணார்த்தமாகையாலே ஸம்மதமென்றுகாட்டுகைக்காக வந்த ஸங்கை யைக்காட்டுகிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) இங்ஙனேயென்றது- கதிஞமாகவென்றபடி. இவற்றையென்றது- ஸூக்ஷ்மார்த்தஸாரங்களையென்றபடி. ஆழ்வாரெழுந்தருளியிருந்தகாலத்துக்கு ஸங்கராதிகள் காலாநுஸாரிகளாகையாலே அப்போது ஜீவஸம்யோகைக்யவாதமில்லாமையால் தாமதைநிரஸித்தது ஸர்வஸத்ருஷ்டிஷேயமென்று தாமேஸங்கித்து பரிஹரிக்கக்குறையில்லையிறே. வீடைப்பண்ணிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்விகத்யாதியால்) அதில் நிஷ்டையஸ்ஸத்தாலே ஒருபரிசேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. யோகிகளென்றது உபாஸகரென்றுநினைத்து அருளிச்செய்கிறார் (ஏகாந்திகளென்று) எதிர்வித்யாதிமேலுக்கெல்லாம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றுமுளரென்று). ॥கூ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

உத்தரார்த்தத்தில் ஸர்வாதிகாரத்தையருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி தந்தருளினிப்போதுளன் னுமளவாலே) "யச்சாத்வாஸஞ்சாஸம் ஸந்ந்தேநாயிகாந்தத:" என்னும்படி நிரதிசயபோக்யபூதமான ஸூக்ஷ்மவைலக்ஷண்யத்தைக்கண்ட ப்ரஸங்கத்தாலே இவர்தாமிதுவே பரமபுருஷார்த்தமென்றிருக்கும் ஸ்வபாவமான ஸாம்யத்திலே புகாதபடிபண்ணியருளினானென்று இப்ப்ரபந்தத்திலே அநுஸந்திக்கிறார

ஸ— "ஸாதநாத்ஸநோபேக்ஷ: ஸாதநார்த்தநிஷ்டயே । நித்யஸித்தஸந்ந்யாஸம் ஹி நைகிதகஸ்ரூய தாவத:" என்கிறஸ்லோகத்தை யிங்கேயநுஸந்திப்பது. இப்படிநீர் நிஷேதிக்கைக்கு இப்போது ப்ரஸக்தி யுண்டோவென்ன? வருளிச்செய்கிறார்மேல. ஒருபரிசே- ஒருப்ரகாரமாகவே, பரிசு- ப்ரகாரம், ஸாத்ய ஸாதநமன்றிக்கே ஸாத்விகநிஷ்டமான வேதேனுமொருப்ரகாரமாக வென்றபடி. ஜீவப்ரஹ்மணோ: ஸ்வரூபைக்யாவஸ்த்ரூபமாகவென்றபிப்ராயம். வீடைப்பண்ணி- மோக்ஷத்தைகல்பித்து, இதற்குத் திரியுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். இங்கே "உக்தப்ரதிஷ்டகவ்யவஹாராதிகாலாநுமோதி:" என்கிறஸூத்ர ஸித்தம். எதிர்வும்- பவிஷ்யத்காலத்திலும, நிரஸநீயமான விபக்ஷாம்ஸம் பவிஷ்யத்காலத்தில் ஸங்க ராதிரூபேண ப்ரகாசிக்கப்புகுகிறதாகையாலே இதுக்கப்போது ப்ராப்தியென்ன ப்ரஸக்தியுண்டென் றுகருத்தாலே ஸாத்யவர்த்தமாநகாலங்களுக்குமுன்னே பவிஷ்யத்காலத்தை நிர்தேசித்தது. நிகழ்வும்- வர்த்தமாநகாலத்திலும், கழிவும்- ஸாத்யகாலத்திலும், ஆய்- உளராய், காலத்ரயத்திலும் ஸம்ஸாரிகளா யென்றபடி. ஓடித்திரியும்- தாங்கள்கட்டின மோக்ஷமொருவர்க்கும் கிடைப்பதொன்றல்லாமையாலே "கூடந ஜநாஸ்ஸம்ஸாரஸாகரே மஜ்ஜந்து" என்கிறபடியே ஜநநமரணஸம்ஸாரராய் ஓடித்திரியாநிற்கிற, யோகிகளும்- யோகிகளும், ஔபாதிகப்ரஹ்மஸூத்ரிகளான பேதயோகிகளுமென்றபடி. இதுஉபாலம்பம், காதிகளென்கை. உகாரத்தாலே இத்தனைநிந்தநீயமான விபக்ஷத்தைச்சொல்லுவாரும் சிலருண் டாயிருந்ததென்றுகருத்து, உளர்- உண்டாயிருப்பார்கள், இவ்விடத்தில் உகாரம்வாக்யாலங்காரம். இல்லைய ல்லர்- இல்லாதவர்களல்லர், வ்யதிரேகேண த்ருடீகரிக்கிறபடி, யதா - ஒருபரிசேவீடைப்பண்ணித்திரி யும் யோகிகளும்கழிவுமாய் நிகழ்வுமுளரும் எதிர்வுமில்லைபல்லரென்றந்வயிப்பது. தயாவியரான ஏகாந்திக ளும் ஸாத்யகாலத்திலுமுளராய் இப்போதும் விஷ்ணுபக்தருமாம், பவிஷ்யத்காலத்திலு மில்லாதவர்களல்ல ரென்றபடி, ஆக காலத்ரயத்திலுமுளரென்றதாயிற்று. இந்தயோஜனை ஏகாந்திகளென்று முளரென்கிற வ்யாக்யாதவாக்யஸாரஸ்யத்தாலே தோற்றுகிறது, இப்பக்ஷத்தில் உளருமென்கிறவுகாரத்துக்கு அந்வயமும்சி டைக்கிறது, இந்தவுகாரத்துக்கு பவிஷ்யத்காலத்திற்போலே ப்ரஸாரமாயில்லையாகிலும் அவித்தாகே ஸமாவிதராகையால் அத்ருஷ்டாவிஷ்ணுபக்தரல்லரென்றுகருத்து. ॥கூ॥

மூ—உளருமில்லையல்லராயுளராயில்லையாகியே* யுளரெம்மொருவரவர்வந்தென்னுள்ளத்துள்ளேயுறைகின்றார்* வளரும்பிறையுந்தேய்பிறையும்போலவசைவுமாக்கமும்** வளருஞ்சுடரு மிருளும்போற்றெருளுமருளுமாய்த்தோமே* ॥௯॥

ஆ—ப்ரத்யக்ஷஸமானாகாரமாக கேவலம் ஸ்வப்னத்திலே யெனக்குக் காட்டித்தந்தருளினவிப்போது, முன்பு இப்படி ஸம்ஸ்லேஷ விஸ்லேஷப்ரகாரமாக நிரவதிகஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌகந்த்ய லாவண்ய யௌவனாத்யனந்த குணவிசிஷ்டனாய்ச் ஸர்வேஸ்வர கல்யாணதிவ்யபூஷண திவ்யாயுதோபேதனாய்த் தன்னைக்காட்டிக்கொண் டென்னுள்ளேபுகுந்தருளினான், ஆதலால ஜ்ஞானதர்ஸனப்ராப்தி ஜ்ஞானாஜ்ஞானவ்ருத்தி க்ஷயாதி ஸமஸ்த ஸம்ஸாரவிரோதிகளெல்லாம் போக்கினோமென்கிறார். ॥௯॥

இ—கையாலே இவ்வாத்மவைலக்ஷண்ய ஜ்ஞானமு மிப்படியிப்பாசுரத்திலே ஸங்க்ருஹீதமென்னவேணுமிறே. இப்படியென்றது- உணர்வுமுயிருமுடம்புமென்று துடங்கி எட்டாம்பாட்டளவாக உக்தரீத்யாவென்றபடி. இதுக்குத் தந்தருளினானென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். இத்தால் கீழநுஸந்தித்ததெல்லாவற்றையும் ஸ்ரீத்ருஷ்டியத்தாலே ஸாக்ஷாத்காரானுஸந்திக்கிறா ரிப்பாட்டிலேயென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகிறது. ப்ரத்யக்ஷஸமமாயென்றது- ஐந்தாம்பாட்டுதுடங்கி நாலுபாட்டுகளாலே அநுஸந்தித்த ஜ்ஞானப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணங்களைச்சொன்னபடி. ஸம்ஸ்லேஷவைலக்ஷண்யமாயென்றது- யானுந்தானாயொழிந்தானை யென்றதைசசொன்னபடி. விலக்ஷணமாயென்றது- தேனும்பாலுங்கன்னலுமமுதுமாகித்தித்தித்து என்றதைச்சொன்னபடி. அவர்வந்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்யாதி புகுந்தருளினானென்னுமளவாலே) முன்பென்றது- கீழ்த்திருவாய்மொழி பேசிக்கொண்டநுபவிக்கும்போதென்றபடி. ஸௌந்தர்யேத்யாதிகளெல்லாம் கீழ்த்திருவாய்மொழியி லுக்தங்களா யிந்த த்விதீயபாதத்தி லொருவரென்கிறபதங்களிலே ஸங்க்ருஹீதங்கள். உளரெம்மொருவரென்கிறத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேத்வாதியால்) இது ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்துக்கும் உபலக்ஷணம். உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ஜ்ஞானதர்ஸனப்ராப்திஜ்ஞானமென்றது- ஜ்ஞானதர்ஸனப்ராப்தி

ஈ— இல்லையாகியே உளராய்- நிர்ஹேதுக ஸம்பந்தத்திலே இல்லையாயே இருக்குமவராய், அவர்கள்பக்ஷத்தில் ஸத்பாவநாயில்லாதவரா யென்றபடி. ஸதேவ ஸம்ஸாரனில்லையென்று அவர்களாலே ஜ்ஞிக்கப்பட்டவரான வென்றபடி. இல்லையல்லராய்- அஸத்பமில்லாதவரல்லராய், உளரும்- விஷயபூதருமான ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்திலே ஸதேவ ஸம்ஸாரனில்லையென்றுதே ஸர்வேஸ்வரனென்று விஷயபூதருமான வென்றபடி. ஸந்நிபந்தகாதி ஸ்வஸ்வங்களொன்று மின்றிக்கே ஸம்ஸாரனென்றொரு வஸ்து வுண்டென்றிப்படி யவர்களாலே ஜ்ஞிக்கப்பட்டவருமானவென்கை, வகாரம்கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞத்தோடு ஸமுச்சயார்த்தம், எம்மொருவர்- நம்முடைய வொருவிலக்ஷணர், நமக்கு ஸ்வாமியாய் ஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷண ஸர்வஸ்வரூப குணவிபூதி சேஷ்டிதங்களை யுடையவர், உளர்- விஷயபூதராயிராநின்றார், இப்போது எனக்கு ப்ரகாசிக்கிற விவ்வாத்மாநுஸந்தானத்தையே ஸாக்ஷமாக நிஸ்சயித்திருக்கிற நிர்ஹேது ஸம்பந்தத்திலேயாதல் அப்படியேயாயிருக்கிற ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்திலேயாதல் நான்புகாதபடி ஸமஸ்தகல்யாணகுண விக்ரஹாதிவிசிஷ்டனாய்க் கொண்டெனக்கு ப்ரகாசித்தாரென்றபடி, அவர்- அப்படி ப்ரகாசித்தவர், வந்து- க்ருபையாலேதாமேவந்து, என்னுள்ளத்துள்ளே- என்ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, உறைகின்றார்- நித்யவாஸம் பண்ணாநின்றார், வளரும்பிறையும்- வ்ருத்தியாகிற சந்த்ரகலையும், தேய்பிறையும்போல- க்ஷயியாநிற்கிற சந்த்ரகலையும்போலேயிருக்கிற, அதுகளைப்போல் மாறிமாறி வாராநிற்கிறவென்றபடி. ஆக்கமும் அசைவும் என்று மாறியநயிப்பது. வ்ருத்தியையும் க்ஷயத்தையுமென்றபடி, ஆக்கம்- வ்ருத்தி, அசைவு- க்ஷயம். ஸரீராதிகங்களான வ்ருத்திக்ஷயங்களையென்றபடி, இதுக்குமாய்த்தோமென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம், வளரும் சுடரும்- ஸம்வ்ருத்தமாகாநிற்கிற தேஜஸ்ஸும், ஒருநாளும் க்ஷயமில்லாதவனான ஆதித்யனுமென்றபடி, இருளும்போல்- அந்தகாரமும்போலேயிருக்கிற, ஆதித்யாந்தகாரங்களைப்போலே மாறிமாறி வாராநிற்கிற வென்றபடி, தெருளும்- ஜ்ஞானத்தையும், ஜ்ஞானதர்ஸனப்ராப்தி ஜ்ஞானத்தையும், மருளும்- அஜ்ஞானத்தையும், தத்வாதத்வ யதாயதார்த்தஜ்ஞானத்தையு மென்றபடி, மாய்த்தோம்- போக்கினோம், ஸ்ரீ

மூ—தெருளுமருளுமாய்த்துத்தன் றிருந்துசெம்பொற்கழலடிக்கீ* ழருளியிருத்துமம்மானு மயனாஞ் சிவனாந் திருமாலா* லருளப்பட்ட சடகோப னோராயிரத்து ளிப்பத்தா* லருளியடிக்கீழிருத்து நம்மண்ணல் கருமாணிக்கமே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(தெருளும்) ப்ரஹ்மருத்ராதி ஸர்வஸ்ருஷ்டிஸம்ஹர்த்தாக்களுக்கும் நியந்தாவாய் ஸ்ரிய:பதியாயிருந்துவைத்து ப்ராக்ருதவிஷய ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநாதி ஸாம்ஸாரிகவிரோதிகளைப்போக்கி ஸ்வாச்ரிதரைத்தன் திருவடிகளின்கீழ்ச்சேர்ப்பிக்கும் ஸர்வேச்வரனான எம்பெருமானுடைய வருளுக்கே பாத்ரமான சடகோப னோராயிரத்துளிப்பத்தும் வல்லாரை யருளியவன் அடிக்கீழிருத்து மென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ—ஸர்வஜ்ஞனென்றபடி. ॥௰॥

* நிகமனம். *

அயனுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மருத்ரேத்யாதியால்) தெருளும்மருளும்மாய்த்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) ஸ்வாச்ரிதரையென்றது அத்யாஹரித்துச்சொன்னபடி. சேஷம்- ஸ்பஷ்டம். ॥௧௧॥

ரா—யாதாத்ம்ய ஸாக்ஷாத்காரமாகையாலே அநர்த்தாவஹமான ஸம்சயத்தைப் போக்கினோம், ஸர்வேச்வர ஸாக்ஷாத்காரிக்கையாலே அதவா நமக்கு ப்ரதிபந்தகாதிகளுமில்லை, அநந்தரம் ஸுகாநுபவநிஷ்டராகப் பெற்றோமென்று பட்டர் தாத்பர்யம். ॥௧௦॥

தெருளும்- ஜ்ஞாநத்தையும், ப்ராக்ருதவிஷயத்தில் ஸ்வயத்நாதிஜ்ஞாநத்தையுமென்றபடி. மருளும்- அதில் ஸம்பந்தஸ்வாதந்த்ர்யஜ்ஞாநத்தையும், மாய்த்து- நசிப்பித்து, ஆச்ரிதர்க்கென்றுசேர்த்து. தன்- தன்னுடைய, இதுக்கு அடியோடே அந்வயம். திருந்து- திருந்தாநின்ற, லக்ஷணங்களாயிராநின்ற வென்றபடி. திருத்தம்- லக்ஷணம். ஸ்வாச்ரிதருக்கு வேறொருவர்காலில் குனியவொண்ணாதபடி ஸர்வேச்வரநாராயணாச்ரயணசரணங்களாயிராநின்ற வென்கை. இது திருவடிகளுக்கு விசேஷணம். செம்பொற்கழல்- சிவந்த பொன்னாலான கழல்களையுடையதுகளான, கழல்- வீரகடகம். அத்யுஜ்ஜ்வலமான ஆச்ரிதரக்ஷண விராஜகடகத்தை யுடையதுகளான வென்றபடி. அடிக்கீழ்- திருவடிகளின்கீழே, அருளியிருத்தும் அம்மானும்- க்ருபைபண்ணி ப்ரதிஷ்டிதராக்கிக்கொள்ளும் நிருபாதிகஸ்வாமியாயிருக்கிற, ஸ்வாச்ரிதரை இதி சேஷ:. அயனும்- அஜனாகிற்கிற, ப்ரஹ்மசரீரகனாகிற்கிற வென்றபடி. சிவனும்- ருத்ரசரீரகனாகிற்கிற, திருமாலால்- ஸ்ரிய:பதியாலே, அருளப்பட்ட- 'மயர்வற மதிநல மருளின' னென்கிறபடியே க்ருபைபண்ணப்பட்டவரான, சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, ஓராயிரத்துள்- அத்விதீயமான ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தால்- இத்தசகத்தால், தசகாப்யாஸ நிமித்தமாகவென்றபடி. இதுக்கு இருத்து மென்கிறதோடே அந்வயம். நம்மண்ணல்- நம்முடைய ஸ்வாமியான, கருமாணிக்கம்- நீலரத்நம்போலிருக்கிற எம்பெருமான், அருளி- நிருபாதிக க்ருபையைப்பண்ணி, அடிக்கீழ்- ஸ்ரீபாதமூலத்திலே, இருத்தும்- ப்ரதிஷ்டிதராக்கியருளும். இத்திருவாய்மொழிவல்லாரை யிதிசேஷ:. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநசேவதிஸ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

(கண்கள்சிவந்து.)

ப்ரோக்தாயாம் ப்ரத்யக்ஷ ஸ்ருதிவிஷயதயா ஸ்வாத்மஸித்திர்ஸ்தோத்ர ஸுவ்யா
நாராயணோக்தோ ஸாக்ஷாத் விஷயதயா ஸத்வ ப்ரஸாதம் ப்ரகாஸ்யாஹ।
ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸ்வாஸ்ய ஸர்வத்ர ஸ்வாம்ய ஸம்பந்த ஸுஸ்ஸமாக
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநப்ரகாஸக ப்ரகாஸக விஷயம் வாசஸ்பதி ஸ்வரூபம் ஸ்வரூபமே ।௬௬।

(ப்ரோக்தாயாம் ப்ரத்யக்ஷ ஸ்ருதி) கண்கள்சிவந்தித்யாதி- தன்னுடைய திவ்யாவயவ திவ்யாபரணதிவ்யா யுத பூஷணைகளோடேகூட ப்ரத்யக்ஷ ஸ்வரூபத்திலே ப்ரகாஸிப்பிக்கையாலும், (விஷயதயா ஸ்வாத்மஸித்தி) அடியேனுள்ளானித்யாதி- விஷயங்கள ஸத்வ ஸித்தியாகையாலே ஸம்பந்தங்களிலும் அதிலிருந்தாதிகளா யும் அது ஸம்பந்தங்களாயிருக்கிற ஸத்வஸத்வக்களிலும் வ்யாபித்துநிற்கையாலும், (ஸ்தோத்ர) உணர்விலும்பெருவனை- ஜ்ஞாநமயி ஸ்வாத்ம நித்ய ஸூரிகளுடைய ஸத்தாதிகளும் தன்னையிட்டாம்படி ஸந்நி தீயனு யிருக்கையாலும், (நாராயணோக்த ஸாக்ஷாத் விஷய ஸவத்தயா) தேனும்பாலுமித்யாதி- தேன்போ லேயும் பால்போலேயும் கன்னல்போலேயும் போக்யனாகையாலும், ஸரீரஜீவ வ்ருத்திகளிலே யிருக்கையா லும், (ஸத்வப்ரஸாதம் ப்ரகாஸ்யாஹ) இத் மூன்றுபாட்டிலர்த்தம். நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கு- நன்றுப் ஞானங்கடந்துபோய்- அதுவேவீடுவீடுபெற்றின்பம்- ஸாக்ஷாத்காரமானதன்னை ஸூத்ரமாகவுடையனான ஜீவா த்மஸ்வரூபத்தை ப்ரகாஸிப்பிக்கையாலும், (ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸ்வாஸ்யாஹாராக) எய்த்தாரெய்த்தாரித்யாதி- ஸரீ ரவாத்மஸம்பந்தத்தில் ஸர்வத்ரப்ரத்யத்தாலே ப்ராப்யனாகையாலும், (ஸ்வாம்யஸ்வாம்யஸம்பந்தஸ்ய ஸம்ஸக ஸ்வாக) கூடிநீர்கிலித்யாதி- ஜீவனுக்கும் ஸ்வாமிஸ்வாமியான தனக்கு ஐக்யஸம்பந்தத்தை நிவர்த்திப்பிக்கை யாலும், (ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநப்ரகாஸக) தெருளும்மருளும்மாய்த்தோமே- தன்னுடைய ஸம்பந்தத்துக்கு விரோ தியானவஜ்ஞாநத்தையும் உதரவிஷயஸாம்யதாஜ்ஞாநத்தையும் போக்குகையாலும், எம்பெருமான்தன்னைக்கு றித்து ஸாக்ஷாத்மேலேவகநனுக்கு ஸ்வரூபமென்று ப்ரகாஸிப்பியாநிற்கிறானென்று "கண்கள்சிவந்து" என்கிற தஸகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ।௬௬।

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (கருமாணிக்கமலை) எம்பெருமான் நிஷேதகமாகத் தன்னழகைக்காட்டித் தம்மைவஸீகரித்துக்

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸர்வேஸ்வரனை ஆராய்ந்திருக்கிற ஆழ்வார் விஸ்லேஷதஸையில்போலே இத்திருவாய்மொழி யிலே ஸம்ஸ்லேஷதஸையாலே பேசுகை யஸம்பதமன்றோவென்ன வஸதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதி யால்) விஸ்லேஷதஸையாகவுமாம், ஸம்ஸ்லேஷதஸையாகவுமாம், ஏதேனுமொருதஸையில் அவன்பக்கல் ஆஸக்திஸயத்தாலே "நவிவேதாத்மநாமாத்ம" என்கிறகணக்கிலே தம்மைத்தாம் மறக்கும்படியான வாரஸ்யமுண்டாகும்போது இவர் ஸந்யாவஸ்தத்தாலே இழிவரென்கை உசிதமாகையாலே இங்குமஸ்ரீ த்யஸயத்தாலே ஸந்யாவஸ்தையாகப் பேசுகிறாரென்றுகருத்து. இது கீழ்மேலொருவிடத்திலும் இப்படி கண்டதில்லையேயாகிலும் இத்திருவாய்மொழியிலே "அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளே" என்றும் "கண்ணபிரா ன்திருவருள்களும் சேர்ந்தமைக்கடையாளந்திருந்தவுள" என்றும் இப்போது ஸர்வேஸ்வரஸம்ஸ்லேஷ முடம் தத்ஸம்பந்தமான அவயவகாந்த்யாதிகளும் உளதாகச்சொல்லுகையாலே இதில் விஸ்லேஷமுள்ளதாகச் சொல் லக்கூடாமையால் இத்திருவாய்மொழியில் ஸந்யாவஸ்தம் ப்ரதிநிபந்தநமென்றே ஸம்மதிக்கவேணு

ஆ—கொண்டு தம்மோடுகலந்தகலவியால் தமக்குவந்த நிர்வ்ருதியை அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறார். இப்பிராட்டி திருப்புலியூரிலேயிருந்தருளுகிற வெம்பெருமானோடே யியற்கையாலே புணர்ந்தருளின புணர்ச்சியை யறியாமையாலும் "மானிடவர்க்கென்றுபேச்சுப்படில்வாழகில்லேன்" என்றிருக்கும்ஸ்வபாவத்தை யறியாமையாலும் இவளுடைய தாயாரும் உறவுமுறையாரும் ஸந்நிதியிலே இவளுக்கொருவனை யந்வேஷித்து அவனுக்குக்கொடுக்கையிலே ப்ரவ்ருத்தராகிறபடியைக்கண்டு இவள்ஸ்வபாவத்தையும் இவளெம்பெருமானோடு கலந்தகல

இ—மென்று திருவுள்ளம். நிர்வ்ருத்தாகமாக என்றது- ஸர்வாதிஶாயிஸௌலப்யாதிகுணஸமூஹத்துக்கு ஒன்றும் ஸத்ருசனல்லனென்கிற கருத்தாலே. யதா- தன்காருண்யத்தையொழிய ஒன்றும் வ்யாஜாபேக்ஷனல்லனென்னவுமாம். தன்னழகைக்காட்டியென்றது- இவருடைய ஸ்வஸ்வரூபத்தின் ஸௌந்தர்யத்தைக் காட்டினதுக்கும் உபலக்ஷணம். யதா- திவ்யஸௌந்தர்யவிக்ரஹம்போலே ஆழ்வாருடைய ஸ்வஸ்வரூபமும் "யஸ்யாத்மா ஶரீரம்" என்கிறபடியே இவன்திருமேனியாகையாலே இதினுடைய ஸௌந்தர்யமும் அவனுக்கே அழகாகையால் தன்னழகையென்கிறவகைத்தாலே இதுவுங்கூட விவக்ஷிதமாகவுமாம். அவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளையும் ரக்ஷகத்வநந்யாதிகளையும் அவனுக்குங்கூட அதிஶயாவஹமாம்படியான ஸ்வஸ்வரூபஸௌந்தர்யத்தையும் "அநந்யார்ஹஶேஷத்வம் ஜ்ஞாநாநந்தமயம்" என்கிறகணக்கிலே அவனுக்குத்தாம் அஸாதாரணவிஶேஷணமாய்க்கொண்டு நித்யஶேஷமாயிருக்கிறபடியையும் அவனுடைய காருண்யத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்று 'தாஸ்யஶ்ரீஶேஷயோவ்ருத்தம் தாஸ்யாஹிஜநலக்ஷணம் । ராவணோஹந்திவேதேஹீம் கேனைதஶ்ஶரீலக்ஷணா" என்னும்படி அநந்யார்ஹமாய் "அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்" மென்கிறபடியே அவனுக்கு போக்யபூதராயிருக்கிற தம்பக்கல் அவன் அநந்யார்ஹமாய்க்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறபடியைக்கண்டு பதிவ்ரதையாய் விரஹிணியாயிருந்த உத்தரராஜகுமாரிக்கு உத்தரராஜகுமாரனான உத்தரநாயகன் உஜ்ஜீவிதனைக்கொண்டுவந்து ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றபோது தன்னுடைய பதிவ்ரதாத்வம் ஸபலமாகையாலே இப்படி ஸபலமான பதிவ்ரதாத்வத்தைப்பெற்று நிரவதிகநிர்வ்ருதியுண்டாமாப்போலே தமக்குமவனுடைய மஹாநுபாவரமணீயஸம்ஶ்லேஷத்தாலே தம்முடைய ஶேஷத்வம் ஸபலமாகப்பெற்றதென்று மிகவும் நிர்வ்ருதியுண்டாய் இந்த ரஸாதிக்யத்தாலே பரவஶராய் ஸ்வஸ்வபாவத்தைமறந்து "ஸம்ஶ்லேஷாத்யஸ்வபாவம் த்யக்த்வா நாமிந்தி ஸ்த்ரீபாவமேவ நவாவிர்பாவமபஹாய:" என்கிறபடியே நாயிகாபாவாபன்னராய் இந்த ஸாந்த்ரஸௌஹார்த்தத்தாலே உஜ்ஜீவிதகாங்க்ஷோசித ஸர்வாவயவராயிருக்க இந்த ஸ்வரூபத்தைக்கண்டு இவருடையபரிவரான அந்யவாதிகளும் பார்ஶ்வஸ்தரான மற்றுள்ள ஜநங்களும் இந்தஉஜ்ஜீவநத்துக்கு ஹேதுவேதென்று ஜிஜ்ஞாஸுக்களாயிருக்க; ஶ்ரீமதுரகவிமுதலான அந்தரங்கர் இப்போது பரமைகாந்திஸம்ஶ்லேஷஸமாநந்தரத்தாலே அத்யந்தஸமாதாநநிர்வ்ருத ஸர்வாவயவராயிருக்கிறாரென்று அவர்களுக்கு அறிவித்தபடியை "ஸாக்ஷாத்லக்ஷ்மீரிவாபரா" என்னும்படியிருக்கிற ஜநகராஜநந்தினிக்குத் திருப்புலியூர்நாயனாரோடே ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமாய் அத்தாலேஇவள் உஜ்ஜீவிநியாயிராநின்றாளென்று இவளுடைய ஸகியானவள் அன்னைமாருக்கறிவிக்கிற வாக்யாபதேசத்தாலே பேசிக்கொண்டு தம்முடைய க்ருதார்த்ததையை அநுஸந்தித்துப் ப்ரீதராகிறாரென்றபடி. இப்படி இத்திருவாய்மொழி தாஸ்யரஸிகத்தையைச் சொல்லுகிறதென்கையாலே 'தாஸ்யநிஷ்டாப்ரகடகம்" மென்கிற ஸமஸ்தாநம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிவாக்யமென்று ஸூசிதமாய்த்து. இப்படிஸ்வாபதேசம் ஸமர்ப்பணமாலும் இவ்வந்யாபதேசத்திலே பிராட்டிக்கு அந்தரங்கையான ஸகியானவள் இந்தஸம்ஶ்லேஷரஸத்தை யன்னைமார்க்குவெளியிடுகை ப்ரஸாதமென்றுவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டியித்யாதி) இயல்கையாலே- பாஷ்யாவபாஸத்துக்கு முக்யாநந்தரநாதிவ்யாபாரதஶையிலே, புணர்ச்சி- ஸம்ஶ்லேஷம், (மானிடவர்க்கித்யாதி) ஸந்நிதியிலே யொருவர்க்கிவள் என்கிறவார்த்தையுஞ் செவிப்பட்டாலென்றபடி. வாழகில்லேன்- ஜீவிக்கமாட்டேனென்றபடி. இவள்ஸ்வபாவத்தையுமித்யாதி இவள்உத்யோகத்தை யிப்பிராட்டியறியில் ஜீவியாளாகையாலே நாமிவளையிழந்தோமாவோமென்று பயத்தாலே யவர்களுக்கித்தை வெளியிடவேண்டிற்றென்றுகருத்து. இத்திருவாய்மொழியில் விரஹவ்யஸநஞ்சொல்லுகையன்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷரஸம்சொல்லுகிறதாகில் இதற்கென்செய்கேனோவென்று விஷண்ணையாய்ப்போலே சொல்லுவானேனென்ன வருளிச்

மூ— கருமாணிக்கமலைமேல்மணித்தடந்தாமரைக்காடுகள்போல்* திருமார்வுவாய்கண்கையுந்திகாலுடை யாடைகள்செய்யபிரான்* திருமாலெம்மான்செழுநீர்வயல்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்* அருமாயன்பேரன்றிப்

ஆ—ளியையும் அறிந்திருந்த இவளுடையதோழியானவள் தான்சொல்லிற்றை இவர்கள் ஸம்மதிக்கைக்காக அவர்களோடேகூடத் தானும் ஸாதாரணவிசேஷ்டையாய்க்கொண்டு இவள் திருப்புலியூரிலிருந்தருளின வெம்பெரு மானுடைய குணங்களாலே வசீக்ருதையாய் அவன்திறமல்லது மற்றொன்றறியாள், இனிநாம் கோலினவை முடியா அவனையே வரனாகப்பார்க்கவேணுமென்றுகொண்டு அவர்களை நிவர்த்திப்பிக்க, அவர்களும் இவருக்

இ— செய்கிறா (தாஞ்சொல்லித்தையித்யாதி) ஸாதாரணவிசேஷ்டையென்றது- அவர்களைப்போலே தானுமவ ளை யந்யனுக்குக்கொடுக்கையாலே பக்ஷபாதவிசேஷ்டையென்றபடி. தான் ஸாதாரணவிசேஷ்டையல்லவென்னுமிடத்தை யவர்கள் அறிந்தார்களாகில் தான்சொன்னத்தையெல்லாமிவர்கள் சங்கிப்பார்களென்றுபார்த்து தன்னுடை ய அபிப்ராயத்தை மிகவும் கௌரவம்பண்ணுகைக்காக அவர்களோடு ஸாதாரண்யமுடையளாயிருந்துகொ ண்டெல்லாருங்கூட இவளையொருசேஷ்டிநராஜகுமாரனுக்குக் கொடுப்பதாக உபக்ரமித்துத் தேவதா ந்தரவிசேஷங்கள் பண்ணுவிக்கச்செய்தே இத்தோழியானவள் இப்பிராட்டியினுடைய ஸ்வபாவவிசேஷத்தையும் ஸம்பந்தவிசேஷங்களையும் ஆராய்ந்துபார்த்தால் இவள் திருப்புலியூர்நாயனுக்கே உரியளாய் இதரர்க்கு யோக்யையல்லாதவளாயொழிந்தாப்போலே இராநின்றாள், இதுக்கென்செய்யக்கடவோ மென்று விஷண்ணையைப்போலே சொல்லுகிறாளாகையாலே இதுஸங்கதமென்றதாயிற்று. ஸாதாரணவிசேஷ்டை யாய்க்கொண்டு என்கிறதற்கு நிவர்த்திப்பிக்கப்புக என்கிறத்தோடேயந்வயம். *

முதற்பாட்டு.

இவள் திருப்புலியூரித்யாதி ஸகீவாக்யம். இவளென்றது- இந்தராஜகந்யகையென்றபடி. கோலின வை- யத்நம்பண்ணினகார்யங்கள், முடியாவென்றது- நிறைவேறாதென்றபடி, இப்படி திருப்புலியூர் எம்பெரு மான்பக்கல் தனக்கு பக்ஷபாதம்தோற்றாதபடி தடஸ்தையாய்க்கொண்டு வார்த்தைசொல்லுகிற இவளிம் முதற்பாட்டின்வ்யாக்யானத்திலே இவனுடைய ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யங்களை அநுபவமாக அநுஸந்திக்கை ஸம்மதமன்றோவென்ன வர்ணிப்பிக்கிறார் (அவர்களுமித்யாதியால்) அவனுக்கு இவளைக்கொடுக்கையிலே ஸம்மதிப்பதாக அவனுடைய ஸௌந்தர்யாநுபவவ்யதிரேகவேளையிலே பிழியும்படி இவர்களுக்கிவ்வளவு ஸம்ப்ரதா னம்பிறந்தவாறே 'ஜிதஸ்த்யாஹி:' என்றுகொண்டவனுடைய ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யங்களை அநுபவமாக

மூ— கருமாணிக்கமலைமேல். இந்த்ரநீலரத்னத்தின்மேலிருக்கிற, மணித்தடம்- ஸ்ரேஷ்டமான தடாகத்திலே மணி- ஸ்ரேஷ்டமும், ப்ரஸந்நமுமான தடாகத்திலேயென்றபடி. தாமரைக்காடுகள்போல்- அரவிந்தவந நங்கள்போலே, இதற்குச் செய்ய என்கிறத்தோடே யந்வயம். திருமார்வு- ஸ்ரீகௌஸ்துபாலங்க்ருதமானவக்ஷ ஸ்ஸ்தலம், வாய்- திவ்யாதரமும், கண் கை யுந்தி கால்- நேத்ரங்கள் பாணி பாதங்களும், உந்தி- நாபி, ஹஸ்தமும், வாய்- திவ்யாதரமும், கண் கை யுந்தி கால்- சௌந்தர்யநாபி பாணி பாதங்களும், உந்தி- நாபி, உடையாடைகள்- திருவரையில் திவ்யபீதாம்பரமும், உடை- அரை, ஆடை- வஸ்த்ரம், திருமார்வித்யாதி த்வ டையித்வத்துக்கு ஸாமாநாதிகரண்யமாகையாலே ஆடைகளென்று பஹுவசநம், செய்ய- இவையெல்லாம் சிவந்தி ருக்கிறவனை, இந்த்ரநீலரத்னம்போலே நீலோஜ்ஜ்வலமாய்ச்ச்யாமளவர்ணமான திருமேனியையும், அந்த தடாகத் தில் ஸாத்ருச்யமான தடாகம்போலே தாம்ரமான காந்திபேதத்தையும். அந்த தடாகத்தில் பத்மவநங்கள் போலே சிவந்திருக்கிற வக்ஷஸ்ஸ்தலநயநவதநாதிகளையும் உடையவனென்று பரதத்வம். பிரான்- உபகாரகனை, இந்த மஹாராஜகந்யகைக்கு இப்படிப்பட்ட நாயகனைப்பெற்ற ப்ரீதியாலே பிரா னென்றும் எம்மானென்றும் கொண்டாடுகிறாள். திருமால்- ஸ்ரீய:பதியான, "ஸஹஸ்ரபம்ஹீதம் ஜக ந்நாதம் ஸ்ரீவத்ஸ ஜநகாத்மஜா:" என்கிறபடியே ஸம்பந்தமுடையனென்றபடி. அழகுக்கு மேன்மேற்கு மாயமுமா யஸ்யஸாஜநகாத்மஜா:" என்கிறபடியே ஸம்பந்தனுடையனென்றபடி. அழகுக்கு மேன்மேற்கு வாத்ஸல்யமுமா ண்டென்றபடி. எம்மான்- என்னுடையனை, கீழ்ச்சொன்ன ப்ரீதியாலே கொண்டாடுகிறபடி. செழுநீர்வய ல்- ஸ்ரேஷ்டஜலஸம்ருத்தியான கேதாரங்களையுடைத்தான, செழு ஸ்ரேஷ்டம், குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்- குட்டநாடென்கிற திவ்யஜநபதத்திலே திருப்புலியூரென்கிற திவ்யநகரத்தில், அருமாயன்- அருமையாய் ஸ்ரீரூபஸௌந்தர்யத்தை வெளியிடாதே ப்ரணயிகளான ஆச்ரிதர்க்கு ப்ரதிபாதிதனானவனுடைய, விபவஸந்நிதானராகியவனாய் ஸௌலப்யத்தை வஹிக்குமாய் பெம்பெருமானுடையவென்றபடி. பேர்அன்றிப்பேச்சிலள்- ஸஹஸ்ராயமானமான திருநாமங்களை

மூ— பேச்சிலான் அன்னைமீர் இதற்கென் செய்கேனோ* ।௪॥

அன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனணிமேருவின்மீதுலவுந்* துன்னுசூழ்சுடர்ஞாயிறுமன்றியும்பல்சுடர்களும் போல்* மின்னுநீண்முடி யாரம்பல்கலன்றானுடையெம்பெருமான்* புன்னையம்பொழில்சூழ்திருப்புலியூர்

ஆ— கவனழகொக்குமோ என்றுகேட்க அவனுடைய அழகிலேயிறே இவளகப்பட்டதென்கிறார். ।௩॥

(அன்னைமீர்) அவன் ஒப்பித்தருளிநிற்கும் அழகைச்சொல்லி அவ்வழகிலேயிறே இவள் விழுந்ததென்கிறாள்.॥

இ— ஈஸ்வரக்கிறுறென்றதாயிற்று. பூர்வத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய அழகிலேயிறே யென்பதால்) உத்தரார்த்தசம்பந்தம் இவள் திருப்புலியூர் விஷயவ்யாமோஹத்திலே ஸங்க்ரஹீதம். ஆதில் ப்ரஸங்காலலையிறே யென்பதிலே அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்று யிற்று. நாம் கோவினாலை ஐதிஹ்யமாலே அன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனோ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. ।௧॥

✻ இரண்டாம்பாட்டு. ✻

பூர்வாபார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அவனிருக்கும்படியால்) ஒப்பித்தருளினாலென்றது— ஸமாஸ்ரித்துக்கொண்டாலென்றபடி. தாத்பர்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகிலேயிறே யென்றது) அவனுக்கு ஸௌந்தர்யமுண்டோ வென்றவர்கள் கேட்டதற்கு உத்தரமாகக் கீழ்ப்பாட்டிலே விஷயவைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லி இப்பாட்டிலே விஷயஸௌந்தர்யத்தைச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௨॥

ஶ— டோழ்ந்த ஒருவார்த்தையுமில்லாதவள் ஸௌந்தர்யகுணவாசகங்களான அவன் திருநாமமேயொழிய வேறொரு வார்த்தையும் சொல்லுகிறாளில்லையென்றபடி. அவன் குணங்களிலே ஈடுபட்டுக்கிடக்கிறாள் என்கை, அன்னைமீர்? தாய்மாரான நீங்கள், இதற்கென்செய்கேன்- இதற்கென்ன பரிஹாரத்தைச் செய்யப்புகுகிறேன், ஓ என்று விஷாதத்யோதகம், இவளை மற்றொருவருக்குக்கொடுக்கிறது அஸம்பவமாய்த்தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. ॥௪॥

அணி- அழகியதான, மேருவின்- மஹாமேருகிரியினுடைய, மீது- மேலே, உலவும் உலவாநிற்கிற ஸஞ்சரிக்கிற, உதியாநிற்கிறவென்றபடி. இது ஆதித்யனுக்கும் நக்ஷத்ரங்களுக்கும் விசேஷணம். துன்னு- சூழ்ந்துக்கொண்டிருக்கிற, திவ்யங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. லோகத்தில் காண்கிறவளவன்றிக்கே உத்க்ருஷ்டகுணங்களானவென்கை. சூழ்- வர்த்தமானங்களான, சுடர்- கிரணங்களையுடையவனான, ஞாயிறு ஆதித்யனும், அன்றியும்- அவ்வளவன்றிக்கே பின்னையும், பல்- அனேகங்களான, சுடர்களும் போலே தேஜஸ்ஸுகளும்போலே, நக்ஷத்ரமண்டலமென்றபடி. மின்னு- மின்னுகின்றவை, ரத்னகிரணராஜிவிராஜிதமானவென்றபடி. நீள- உத்துங்கமான, முடி- கிரீடத்தையும், ஆரம்- ஹாரத்தையும், ஆரம்- பதக்கமென்றுஞ்சொல்லுவர், பல்கலன்- மற்றுமுள்ள பூஷணங்களான ஆபரணங்களையும். கலன்- ஆபரணம், தான்- ஸ்வயமேவ, ஸ்வாபாவிகமாகவென்றபடி. உடை- உடையவனான, மேருமலைப்போலே ஸ்ரீ ஐஸ்வர்யமாய் ரக்தமான திருமேனியையும் ததீயசிவாரதம ஸூர்யனுக்கு ஸத்ருசமான கிரீடத்தையும் ததீபகடாஹோம நிரஹாரவலிஸமூஹ த்ருஜ்ஞ நக்ஷத்ரஜாலஸத்ருசமான ஆபரணங்களையுமுடையவனானவென்று வாக்யதாத்பர்யம். எமபெருமான்- என் நாயனுடைய, இதுவேஸ்ரீஸூக்தி, இவர்களுக்கு வாயழிக்கவொண்ணாதபடி இத்தனையும் மெய்யாகவுடைய என்னப்பனென்று உகந்துகொண்டாடுகிறபடி. இதுக்குத் திருப்புலியூரென்கிறத்தோடே அந்வயம். அம்புன்னைப்பொழிலென்று மாறியன்வயிப்பது. அழகிய புன்னைப்பொழில்களாலே- ரமணீயஸ்தலங்களாலே என்றபடி. சூழ்- வர்த்திதமான, திருப்புலியூர்- அந்ததிவ்யநகரத்தை, இவள்- பாலையான இப்பெண்பிள்ளையானவள் புகழும்- ஸ்லாகியாநிற்கிறாள், இவள்வார்த்தை சோலையில் கலந்தார்வார்த்தைபோலே யிராநின்றது. ஸத்யமான இவள் அவனை எங்கேகண்டாளென்று நினைத்திராதேகொள்ளுங்கோள், பாஹ்யவ்யாபாரங்களாகப்போய் பாஹ்யமநத்திலே அவனைக்கண்டு அவனுடைய ஆபரணஸௌந்தர்யத்திலும் அவ்வூரில்சோலைகளுடைய ரமணீயகத்திலும் நிமக்னையாயிருக்கிறாளாகத்தோற்றுகிறதில்லையோ இவள் வார்த்தையிலே

மூ—புகழுமிவளே* ॥௨॥

புகழுமிவணின் றிராப்பகற்பொருநீர்க்கடற்றீப்பட்டெங்கும்* திகழுமெரியொடுசெல்வதொப்பச்செழுங்கதிராழிமுதற்* புகழும்பொருபடையேந்திப்போர்புக்கசுரரைப்பொன்றுவித்தான்* திகழுமணிநெடுமாடநீடுதிருப்புளியூர்வளமே* ॥௩॥

ஆ—(புகழுமிவள்) அழகியனானாலென்? ஆண்பிள்ளைத்தனமுடையனுக வேண்டாவோ என்னில்? அந்தஸ்ஸ்ய பஹிஸ்ய பாஹ்ய ஸ்வபாவங்களையேகாண் இவள் இராப்பகல்புகழாநின்றதென்கிறார். ॥௩॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ— திருப்புளியூர்நாயனார்பக்கல் ஸௌந்தர்யமாயிராநின்றாளென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாஸமாநமென்றோவென்ன இதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (அழகியனித்யாதியால்) போர்புக்கசுரரைப் பொன்றுவித்தான் என்கிறதினர்த்தத்திலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (அந்தஸ்ஸ்ய பஹித்யாதியால்) ஸ்வாபர்யம்- ஸத்ருவிஜய நிமித்த பௌருஷாதி ஸமஸ்த ஸாமர்த்யம், வீர்யம்- ஆவிஷ்க்ருத ஸர்வ ஜந ஸமாஸ்ரயணம், பாட்டிலே திருப்புளியூரினழகை ஸ்லாகிக்கிறாளென்று ஸ்வாரஸ்யமாகிறதேயாகிலும் 'அஸ்மாகம் ஸாமர்த்ய ஸ்யந்தித ஸ்வாதேசகாஸம்பந்தம்' என்கிறபடியே அதற்கும் அவனுடைய ஸௌந்தர்ய ஸ்லாகநத்திலே தாத்பர்யவிஷ்ராந்தியென்றுகருத்து. ॥௩॥

ஸ—என்றுகருத்து. அன்னைமீர்- இவளைச்சேமித்துவளர்த்த தாய்மார்காள், இதற்கு- அவனுடைய ஸௌந்தர்ய ஸம்பத்திலும் அதுகாணப்பெற்றஇடமான திருச்சோலையிலும் ஸக்தியாயிருக்கிற இதற்கு, வளர்த்த உங்களாலும் காத்துக்கொண்டிருக்கிற என்னாலுமன்றிக்கே வந்திருக்கிறவிதற்குஎன்று அன்னைமீரென்கிற ஸம்போதநஸம்பந்தவ்யாஹாரத்தால் தோற்றுகிறது. என்செய்கேன்- என்னபரிஹாரஞ்செய்யக்கடவேன், இது ஒருவராலும் உபரிஹாரம்என்றபடி. ॥௨॥

பொருநீர்- க்ஷோபித ஜலங்களையுடைத்தான, பொரு- க்ஷோபிதம். தாரஜ்யம்ஸணத்தாலே ஸம்வ்ருத்த ஸர்வ ப்ரசாரமான என்றபடி. கடல்- ஸமுத்ரமானது, தீப்பட்டு- அக்நிவ்யாப்தமாய், ஸவார்த்தம் அருளிச்செய்கிறபடி. இதுக்குச்செல்வதென்கிறதோடே அந்வயம். எங்கும் திகழும்- தன்னுடைய ஸர்வப்ரதேசங்களிலும் விளங்காநின்றுள்ள, எரியொடு- ஜ்வாலைகளோடே. செல்வது- நடந்து போவதற்கு, ஒப்ப- ஸத்ருசமாக, இதுக்கு ஏந்திப்போர்புக்கு என்கிறதோடே அந்வயம். செழுங்கதிர்- ஸ்ரீதகிரணஸாலிகளான, செழும்- ஸ்ரீதம், ஆழிமுதல்- சக்ராத்யாயுதங்களான, புகழும்- ஸ்லாகிக்கப்படுமவையான, ஸத்ருக்களுங்கூடக்கொண்டாடும்படி யிருக்கிறவையான வென்றபடி. பொரு- யுத்தஸாதநங்களான, படை- ஆயுதங்களை, ஏந்தி- தரித்துக்கொண்டு, ஸ்ருதகநகசிரி ஸரித்ஜலபூர்ணதயஸ்யாமவர்ணமான திருமேனியிலே ஜாஜ்வல்யமாநங்களான திவ்யாயுதங்களை ஏந்திக்கொண்டு யுத்தார்த்தம் ஓடியருளுகிறபோது எங்கும் தீப்பட்டு அக்நிஜ்வாலைகளோடே ஸமுத்ரமோடுகிறாப்போலே ஸோபமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. போர்- யுத்தத்தில், புக்கு- ப்ரவேஸித்து, அசுரரை- அஸுரர்களை, பொன்றுவித்தான்- நஸிப்பித்தவனுடைய, இதுக்குத் திருப்புளியூரோடே அந்வயம். பொன்றுதல்- நாஸம், திகழும்மணி- ஸ்லாக்யாவயவங்களான மணிகளையுடையவைகளான, நெடுமாட- உத்துங்கங்களான க்ருஹங்களையுடைத்தான, நீடு- விஸ்தீர்ணமான, ஆயாம விஸ்தாரங்களையுடைத்தான, திருப்புளியூர்- அந்த திவ்யநகரத்தினுடைய, வளமே- அழகையே, அநவரதத்தாலே தம் திருநகரியைவர்ணிப்பதும். பிராட்டி ஸ்ரீமிதிலையைவிட்டு 'ராகவஸ்ய நிவேஸநே' என்று திருவயோத்யையையே கொண்டாடுமாப்போலே இவளும் அவனூரையே கொண்டாடுகிறாளென்று கருத்து. இவள்- 'தம்பஸ்யதா ஸத்ருஹந்தாரம்' என்கிற ஸ்லோகத்தின்படியே ஸௌந்தர்ய வேதிநியான இப்பெண்பிள்ளையானவள், இராப்பகல்- நக்தந்திவம், நின்று- ஸ்திரமாய், அவிச்சின்னமாயென்றபடி. இவள் அவனைக்கண்டறியாளாகிலும் காதால்கேட்டுச் சொல்லுகிறாளத்தனை யென்கைக்கு இவள்ஒருக்கால் சொல்லிவிட்டாளோ; அஹோராத்ரம் இதுவே வாய்புலற்றுகின்றாளிறே யென்றுகருத்து. புகழும்- ஸ்லாகியாநிற்கிறாள், நெஞ்சால்நினைத்து ஸந்தோஷியாயிராநின்றாளோ; நாணம் குடிப்போய் வாய்விட்டு அலற்றுகின்றாளிறேயென்று கருத்து. ॥௩॥

மூ—ஊர்வளங்கிளர்சோலையுங்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலுஞ்சூழ்ந்* தேர்வளங்கிளர்தண்பணைக்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்ச்* சீர்வளங்கிளர்மூவுலகுண்டுமிழ்தேவபிரான்* பேர்வளங்கிளர்ந்தன்றிப்பேச்சிலளின்றிப்புனையிழையே* ॥ ச ॥

புனையிழைகளணிவுமாடையுடையும்புதுக்கணிப்பு*

ஆ—(ஊர்வளம்) ஆண்பிள்ளைத்தனமேயமைபாதிறே, குணவானாயிருக்கவேணுமிறேயென்னில், அவனுடைய ஸௌலப்யாதிகுணங்களிலேயிறே அகப்பட்டதென்கிறாள். ॥ ச ॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— "அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள்" என்று முதற்பாட்டிலேசொன்னவர்த்தத்தையே ஏர்வளமித்யாதியாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே இது வ்யாக்யாநமன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆண்பிள்ளையித்யாதியால்) த்ருதீயபாதார்த்தத்திலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) ॥ ச ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இப்படியிவள் க்ருஷ்ணனுக்கு யோக்யையல்லாதபடி அவன்பக்கலிலே ப்ரஸக்தையானாளென்று உபபாதி

வ்யா— ஊர்வளம்- ஊரினுடைய ஸம்பத்தானது, கிளர்- விஜ்ரும்பிக்கும்படியான, ஊரினுடைய ஸம்பத்தெல்லாம் தங்களைக்கண்டவளவிலே தோன்றும்படி யிருக்குமவையானவென்றபடி. சோலையும்- உத்யாநவநங்களும், பெரும்ஸூவத்தை காகாக்ஷிந்யாயேந கீழேயும் அந்வயிப்பது. பெருங்கரும்பும்- அவ்வுத்யாநங்களோடு விகல்பிக்கலாம்படி சதிலீதங்களான இக்ஷுவநங்களும், பெருஞ்செந்நெலும்- தசாவிப்ருத்யுஸங்களான ஶாலிவநங்களும், சூழ்ந்து- வளைந்தாவ்ருதங்களாய், ஏர்வளம்- ஏர்களினுடைய அழகானது, ஏரென்று கலப்பையில்பூட்டப்பட்ட எருதுகள், வளம்- அழகு, கிளர்- விஜ்ரும்பியாநிற்கிற, க்ஷேத்ரக்ருஷிமாஹாத்ம்ய மஹாஸம்ருத்தயா தர்ஶநீயங்களானவென்றபடி. தண்- ஜலஸம்ருத்தியாலே நித்யஶீதளங்களான, பணை- கழனிகளையுடைத்தான, குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்- அந்தஸ்திவ்யநகரத்தில், இதுக்குத் தேவபிரான்என்கிறத்தோடேயன்வயம். சீர்- கல்யாணகுணங்களுடைய, ரக்ஷகத்வோபயோகி குணங்களுடையவென்றபடி. வளம்- ஸம்ருத்தியானது, கிளர்- கிளரும்படி, ஜகத்துக்கெல்லாம் ப்ரகாஶிதமாம்படியென்கை. மூவுலகு- க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகம், என்கிற த்ரிவியங்களானலோகங்களை, உண்டு- ப்ரளயார்ணவம் கொண்டுபோகாதபடி தான்வயிற்றிலேவைத்து, இத்தால் ஸௌலப்யம்வ்யஞ்ஜிதம். உமிழ- ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உத்கிரணம்பண்ணுமவனை, அவற்றைத் தன்வயிற்றில்நின்றும் வெளியேவிட்டுக் கரணகளேபரப்ரதாநம்பண்ணி ரக்ஷிக்குமவனையென்றபடி. தேவபிரான்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கு உபகாரகனானவனுடைய, தைத்யவீபாதிதேஶங்களிலே அவர்களுக்கு ஸௌலப்யனானவனுடையவென்றபடி. யத்வா- நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாநுபவப்ரதாநாதிகளாலே உபகாரகனானவனுடைய என்றுமாம். பேர்வளம்- திருநாமங்களுடைய ஸம்ருத்தியை, ஸௌலப்யாதிகுணங்களுக்கு வாசகங்களான திருநாமங்களையென்றபடி. கிளர்ந்தன்றி- ஸ்ரீத்ருதிஶயத்தாலே ஸஸம்ப்ரமமாகச்சொல்லியல்லது, கிளர்க்கை- ஸஸம்ப்ரமமாகச்சொல்லுகை, இன்று- இன்றைக்கு, நேற்றைக்கில்லையோ? இவளுக்கிந்த வைலக்ஷண்யமென்றுகருத்து. இப்புனையிழை- இந்தபுனையிழையானவள், புனையப்பட்ட இழைகளையுடைய இப்பெண்பிள்ளையானவள் என்றபடி. புனைகை- பூட்டுகை, இழை- ஆபரணம், அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லச்சொல்ல ஆபிகாபரணம்பூண்டாப்போலே யிராநின்றாளென்றுகருத்து. பேச்சிலள்- மற்றொருபேச்சுடையவளல்லள், திருநாமங்களை ஸஸம்ப்ரமமாகச்சொல்லுகிறாளத்தனைபோக்கி மற்றொருவார்த்தையும் சொல்லுகிறாளில்லையென்று வடிதாத்பர்யம். ॥ ச ॥

புனையிழைகள்- புனையப்பட்டஆபரணங்களையுடைய, புனைதல்- பூட்டுதல், இழை- ஆபரணம், நாமிவளுக்கு முன்புபூட்டிவைத்த ஆபரணங்களுடையவென்றபடி. அணிவும்- அழகாகப்பூணுகையும், முன்புபூட்டினதிற்காட்டிலும் இப்போது அழகாகப்பூண்டிருக்கிறபடியையுமென்றபடி. ஆபரணங்கள் முன்பு நாமபூட்டிவைத்தாப்போலே யிருந்ததோவென்றுகருத்து. ஆடைஉடையும்- பரியட்டம் உடுத்துக்கொண்டிருக்கிற வழகுமென்றபடி. புதுக்கணிப்பும்— இவள்வடிவில்பிறந்த உல்லாஸமும், புதுக்கணிப்பு- உல்லாஸம், இவளுக்கிது—

மூ—கிளையுநீர்மையதன்றிவட்கிது,நின்று நினைக்கப்புக்கால்* சுனையினுட்டடந்தாமரைமலருந்தண்டிருப்புலியூர்*
முனைவன்மூவுலகாளியப்பன் றிருவருண்மூழ்கினளே* ॥௫॥
திருவருண்மூழ்கிவைகலுஞ்செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான்* திருவருள்களுஞ்சேர்ந்தமைக்கடையாளத்திருந்

ஆ—(புனையிழைகள்) அவன் ஸௌந்தர்யசீலாதிகுணங்களையுடையவனுமல்லன்? அவனையேற்கவே அறியப்பெற்றிலோம் வேறேயொருவனையபேக்ஷித்து அவனுக்குக்கொடுக்கக்கடவதாய்ச் செல்லாநின்றபின்பு இனிச் செய்யலாவதில்லையென்று தாயார்சொல்ல, தோழியானவள் இயற்கையிற்புணர்ச்சியைச்சொல்லுகையன்றியேயிருக்கச்செய்தே இவளை இழக்கிறோமென்னும் பயத்தினாலே முன்னமே திருப்புலியூர்முனைவனான ஸர்வேச்வரனோடே புணர்ந்தருளினாளென்கிறாள். ॥௫॥

(திருவருள்) இப்புதுக்கணிப்பும் புனையிழைகள் அணிவும் இவளுடையபருவத்தாலும் வேஷாபரணவிசேஷ

இ—த்தாலன்றி ஸ்ரீவத்ஸஸம்ச்லேஷத்தை இனிச்சொல்லாதொழிபலாயிருக்க அத்ருஷ்டஸம்வாதநீயமான அதை "அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளே" என்று இப்பாட்டிலே அன்னைமாருக்குவெளியிடுகை யஸம்பதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (அவனிதராழிபால்) இருக்கச்செய்தேயென்கிறதற்கு உபாவாக்யாதத்தில் க்ரியையோடேயன்வயம். (இவளையிழக்கிறோமித்யாதி) மானிடவர்க்கென்றுபேச்சுப்படில் வாழகில்லேனென்றிருக்குமவளாகையாலே என்றுகருத்து. இவ்வர்த்தம் இத்திருவாய்மொழியின் ப்ரவேசத்திலே யிருந்ததேயாகிலும் அதைய்ய ப்ராதாந்யாவஸரேஸம்ஸிப்பிக்கிறதாகையாலே புனருக்திதோஷமில்லை. பயத்தினாலேயென்கிறதற்கு உபாவாக்யாதத்தில் க்ரியையோடேயன்வயம். தாமீபவாக்யார்த்தம் இப்பாட்டிற்கு ப்ரதானமென்னும்கருத்தாலே அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்னமேயித்யாதியால்) ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிலே புனையிழையித்யாதியாலே ஸம்ச்லேஷத்துக்கடையாளஞ்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலுஞ் சொல்லுகை அநபேக்ஷிதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்புதுக்கணிப்புமித்யாதியால்) புதுக்கணிப்பு பருவத்தாலும் அணிவு வேஷாவிசேஷத்தாலுமென்று யதாஸங்க்யமன்வயம். பருவம்- வயஸ்ஸு, இங்கே

ஈ—இவளுக்கு உண்டாயிருக்கிற இந்தஸௌந்தர்யாதிஸ்வபாவமானது, அணிவும் உடையும் புதுக்கணிப்புமாக இவளுக்குண்டாயிருக்கிற இதுவென்று பதார்த்தம். நின்றுநினைக்கப்புக்கால்- காலமுள்ளதனையும் நின்றுவிமர்சித்து அறியப்பார்த்தாலும், கிளையும்நீர்மையதன்று- நினைக்கலாம்ஸ்வபாவத்தை உடையதன்று, நீர்மை- ஸ்வபாவம், நீர்மையுடையது நீர்மையது. பரிச்சேத்யஸ்வபாவமன்றென்றபடி. "யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே" என்கிறவிஷயம்போலே அபரிச்சின்னமாயிருக்கிறதென்கை. இது ஹேதுகர்ப்பமாய் அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளென்று அநுமிக்கிறது. சுனையினுள்- ஸரஸ்ஸுக்களுக்குள்ளே, சுனை- ஸரஸ்ஸு, தடந்தாமரை- விசாலமான தாமரஸபுஷ்பங்கள், ஒருபுஷ்பமே தடாகமெல்லாமடிறைக்கும்படி விசாலமென்கைக்காக வசுவநம் மலரும்- மலராநிற்கிற, தண்- சீதளமான, திருப்புலியூர்- அந்தநிவ்யநகரத்திற்கு, முனைவன்- ப்ரதானனான, நாயகனானவென்றபடி மூவுலகாளி- த்ரைலோக்யநாதனான, அப்பன்- என்னப்பனுடைய, ஸவிபானவன் தன்வீதியாலே என்னப்பனென்று ச்லாகிக்கிறாள், திருவருள்- ஸ்ரீகடாக்ஷவிஷயில், மூழ்கினள்- நிமக்நையாய்விட்டாள், கடாக்ஷத்துக்கு விஷயமாய்விட்டாளென்றபடி. ஸர்வப்ரகாரஸம்ச்லேஷமும் பண்ணப்பெற்றாளென்கை. பெற்றனள் என்னாதே மூழ்கினள் என்றது "அநந்தஸாமாதநிஷ்ணு ஸர்வாவயவ:" என்னும்படியிருக்கிறாளென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும். கடல்கொண்டாப்போலே இனிநமக்குதவாளென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவுமாம். ॥௫॥

செழுநீர்நிற- ஸஜலஜலதாபி ஸதாஸ்வரூபனான, செழுமை- ஸத்ருசி, தாம்ரிதஸ்தஜஸ்ரோஜவிஸ்ஸ காந்திவிராஜிதனானவென்றபடி. கண்ணபிரான்- க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து ப்பெண்பிறந்தார்க்கெல்லாம் உபகரித்தவனுடைய, திருவருள்- ஸௌஹார்த்தத்திலே, வைகலும்- அநேககாலமும், மூழ்கி- மக்நையாய், ஸம்ச்லேஷகாலாநுகுண ஸௌஹார்த்தத்துக்கு கடாக்ஷவிஷயமாயென்றபடி. திருவருள்களும்- அநேகமும். ஸம்ச்லேஷதசையில் அவன் செய்தருளின அநுக்ரஹவிசேஷவைபவங்களையும், சேர்ந்தமைக்கு- இவள் அடைந்தமைக்கு, அடையாளம்- விஹ்நங்கள், திருந்த- ஸ்பஷ்டமாக, உள- உண்டாயிருக்கின்றன, அவற்றுள்

மூ—தவள* திருவருளருளாலவன்சென்றுசேர்தண்திருப்புலியூர்* திருவருட்கமுகொண்பழத்ததுமெல்லியல் செவ்விதழே* ।சா॥

மெல்லிலைச்செல்வவண்கொடிப்புல்கவீங்கிளந்தாட்கமுகின்* மல்லிலை

ஆ—விஶேஷஜ்ஞரும் ஸம்ஶயியாதே திருப்புலியூரெம்பெருமானோடு கலந்தகலவியால்வந்த தென்றுமிடத்துக்கடையாளமென்னென்ன? திருப்புலியூர் வாராவாங்களுக்கெல்லாம் ஆஶ்ரயணம்பண்ணுகைக்காக அவ்வூரிலே புகுந்துநின்றருளின எம்பெருமானுடைய திருவருளாலேவளர்ந்த கமுகினொண்பழம்போலேயன்றோ இவள்திருப்பவளமிருப்பதென்கிறாள். ॥சா॥

(மெல்லிலை) இவளுக்குத்திருப்பவளத்தில் அழகுதான் ஸ்வாபாவிகமன்றோ, இதவனோடுகலந்தமைக்கு அடையாளமல்ல, அவன்தான்இவளோடு கலந்துபரிமாறுகைக்கீடான ஸௌபாக்யமுடையவனோ என்ன தன்பக்கல்

இ—யாவநம்விவக்ஷிதம். த்ருதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்புலியூர்வாராவரெ த்யாதியால்) சதுர்த்தவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவருளாலேவளர்ந்தவித்யாதியால்) ॥சா॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

திருவருள்சூழ்கினள்என்று கீழ்ச்சொன்னஸம்ஶ்லேஷத்தையே இப்பாட்டிலும் தானடைந்தனளென்று சொல்லுகிறதாகையாலே இது புநருக்தியன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (இவளுக்கித்யாதியால்) (அவன்தானித்யாதி) அவன் ஸம்ஶ்லேஷ ஸௌபாக்யமுடையவனானிறே இவளுக்குத்திருப்பவளத்திலழகு ஸித்திக்கமென்றறியலாம். அவன் ஸம்ஶ்லேஷ ஸௌபாக்யமுடையவனல்லாமையாலே

ப—ஹன்றைச்சொல்லென்ன? சொல்லுகிறாள்மேல். மெல்லியல்- ம்ருது ஸ்வபாவையான இவளுடைய, இயல்- ஸ்வபாவம், செவ்விதழ்- சிவந்தஅதரமானது, இதழ்- அதரம், இது ரூடிகாதிஶயோக்தி, உபமேயமான அதரமானதென்றபடி. இதுக்குப் பழத்ததுஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். திருவருள்- ஸ்ரீகடாக்ஷமெனக்கு அதாவது:— ஸாரம் அஸாரம் என்றும் ஸகுணம் நிர்குணம் என்றும் பாராதே ஸர்வாத்மாவிஷயமான விஶேஷாவிஶேஷ நிரபேக்ஷமான க்ருபையையென்றபடி. அருளால்- அருளுகையின்நிமித்தமாக, செய்தருளுகைக்காகவென்றபடி. அவன்- அந்தஸௌலப்யாதிகுணவான், சென்று- ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்நின்றும் எழுந்தருளி, சேர்- சேர்ந்திருக்கிறதேஶமான, நித்யவாஸம்பண்ணுகிற தேஶமானவென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, அவன் ஸாந்நித்யத்தாலே நித்யாவாஸயோக்யமானவென்படி. திருப்புலியூர்-அந்ததிவ்யநகரத்திலே, திருவருள்கமுகு- அவனுடைய திவ்யஸாந்நித்யாயிதகமுகங்களுடைய, அருள்கமுகென்று ஶப்தவிஶேஷாவிஶேஷம். ஜலங்களாலேவளருகையன்றிக்கே "பூர்ணாநந்தமயவதாகவிஷேஷமாக்ஷிகணா । ஸாமநநவஸாபர்யந்தம்ஸஹாம ஸ்பீதிஹீதா" என்கிறபடியே அவனுடைய காருண்யதவஷ்டியாலேகளாலே தானேவளர்ந்து, "ஜநாநாமாவாஸந்நாமவஸிம்" என்கிறகணக்கிலே லோகவிலக்ஷண ராகணீயகமாகிகளான திவ்யகமுகவ்ருக்ஷங்களுடையவென்றபடி. ஒண்பழத்தது- ஒள்ளியபழம்போலேயிராநின்றது, பழத்துக்குஸத்ருஶமானது பழத்தது. வர்ணகாந்திஸாம்யம்போலே யிராநின்றதென்றபடி. யௌவநத்தால்வந்த அழகாகில் லோகத்தில் கமுகபழம்போலே யிருக்குமத்தனைபோக்கி காருண்யதவஸிக்த கமுகபலஸத்ருஶமாகக்கூடுமோ? ஆதலால் இவ்வழகு அவனுடைய காருண்யதவஷ்டியாலே வந்ததேயாமத்தனையென்றுகருத்து. ॥சா॥

மெல்லிலை- ம்ருதுவான இலைகளையுடையவையான, செல்வ-ஸ்ரீமத்துக்களான, அதஸாரங்களான வென்றபடி. வண்- உதாரங்களான, "ஊதளபாஸாமதாம்கணே ஹாவீ ஶயாநிவாகிந:" என்கிறபடியே ஸாதாரங்களான கமுகவ்ருக்ஷங்களுக்கு ஸஹாயஸ்வபாவதாரவிகங்களான வென்றபடி. கொடி- லதைகளானவை, தாம்பூலவல்லிகளானவை யென்றபடி. புல்க- வரிஷ்டம்பண்ண, வீங்கு- வ்ருத்தங்களாகாநின்றுள்ள, கொடிலதைகள் வரிஷ்டம்பண்ணப் பண்ண தஜ்ஜநிதஸௌஹ்ருத்தாலே ஶாகோபஶாகைத்துக்களானவென்றபடி. இளந்தாள்- லதாவரிஷ்டஸௌஹ்ருத்தாலே நாளுக்குநாள் இளகாநின்றுள்ள தாள்களையுடையவையான, தாள்- ஸ்கந்தப்ரதேஶம். கமுகின்- கமுகவ்ருக்ஷங்களுடைய, கமுகவ்ருக்ஷஸம்பந்திகளான வென்றபடி. தாம்பூலவல்லி கமுகஶாகைகளுக்கு வரிவாரிகைகள்போலே தவரிஸாரவதிகளான வென்கை. இதுவாழைக்கு விஶேஷணம். மல் இலை- விஶாலதளங்களையும், மல்-

மூ— மடல்வாழையீன்கனிசூழ்ந்துமணங்கமழ்ந்து* புல்லிலைத்தெங்கினூடுகாலுலவுந்தண்டிருப்புலியூர்*
மல்லலஞ்செல்வக்கண்ணன்றாளடைந்தாளிம்மடவரலே* ॥எ॥
மடவரலன்னைமீர்கட்கென்சொல்லிச் சொல்லுகேன்மல்லைச்செல்வ* வடமொழிமறைவாணர்வேள்வியுள்

ஆ— அடங்காமை அவ்வூரில ஸ்தாவரங்களிலுங்கூட வெள்ளங்கோத்து அவையும் ஸ்வஸரஸம்ஶ்லேஷயாங் கமாயிருக்கும்படியைப்பெருக்குகிற இவனுடைய ப்ரணயித்வவெள்ளத்திலேபிறே இவளாழ்ந்திற்றென்கிறாள். ॥எ॥ (மடவரல) ப்ரணயஸ்வபாவம்போலே வ்ருத்தவசேஷ்டிதமுண்டாகவேணுமிறேயென்ன, அவன் வ்ருத்தவசேஷ்டிதமிருக்கும்படி. பார்க்கலாகாதோ, மிக்கிருந்துள்ள ஸம்பத்தைபுடையவரான வடமொழிமறைவாணர்

இ— இவ்வழகு விலக்ஷணஸ்வபாவஸித்தமென்றே சொல்லவேணுமென்றபடி. வாக்யத்வயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்பக்கல அடங்காமையித்யாதிபால) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவனுடைய ப்ரணயித்வ த்யாதிபால்) ॥எ॥

* எட்டாம்பாட்டு. *

"அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள்" என்று முதற்பாட்டிற்சொன்ன வஸ்த்தையே "நாமமல்லால்" உத்தரி யிலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே இது ஸங்க்ராஹ்யமன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக ஸங்கரிப்பிக்கிறார் (ப்ரணயேத்யாதியால்) மல்லைச்செல்வஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (அவன்வ்ருத்தவசேஷ்டிதயித்யாதிபால்) மறைக்குமென்றது க்ரியாபதமன்று, திருப்புலியூருக்கு விசேஷணம். மறைக்கும்படியிருக்கிற திருப்புலியூரென்று ஸம்பந்திக்கிறது. அவனூர் வைதிகஸம்பந்

மு— விவரணம். மடல்- பர்ணதளங்களையும் உடையவையான, கோமளஸ்வபாவமான அம்புயோஜனங்களுக்கு ஶிஶிரோபசாரமாம்படி ஸ்வபாவாகாரமேற்றவிஜ்யஜனங்கள்போலே ஸுயதவ்ஶாக வஸ்துக்களை யும் ரத்நபதாமவேத்தகாஸ்ணகம்வீ ப்ரஸுதிகள்போலே பூமடலையும் யரித்துக்கொண்டு நிற்குமவையா னவென்று பட தாத்பர்யம். வாழை- கதலிகளுடைய, ஈம்- இனியவையான, நிரதிஶயபோக்யங்களான வென்றபடி. கனி- பழங்களை, சூழ்ந்து- வ்யாபித்து, மணங்கமழ்ந்து- அத்தாலே வாஸிதமாகித்து, மணம்- வாஸனம், கமழுகை- வாஸிக்கை, மணங்கமழ்ந்தென்று ஒருபதமாகப் பதீதிவஸ்ஸ்ரயோகம். பஹு வ்ரீஹி வாஸமாயிருப்பென்றபடி. இதுக்கு உலவுமென்கிறதோடே அந்வயம். புல்லிலை- புல்லிக்கொண்டிருக்கிற இலைகளையுடையவையான, புல்லுகை- தழுவுகை, ஸகிகளைப்போலே அந்த வாழைகளைத்தழுவிக்கொண்டி ருக்கிற இலைகளையுடையவையான வென்றபடி, தெங்கினூடு- நாரிகேளதருக்களுடைய மத்யத்திலே ஊடு- மத்யம். கால்- மாருதமானது, உலவும்- உலவாநிற்கிற, ஸௌரபஸமாக ஸஞ்சரியாநிற்கிறவென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, இப்படி ஸ்தாவரஜங்கம விஷயமன்றிக்கே ஸர்வத்ரஸாம்யம் ஶீதளமானவென் றபடி. திருப்புலியூர்- அந்த திவ்யநகரத்தில், மல்லல்- உதாரமான, ஸ்வஸ்திகமானவென்றபடி. அம்- அழ கியதான, செல்வ- ஸம்பத்தைபுடையவனான, கண்ணன்தாள்- க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளை, இம்மடவரல்- மாதுர்யஸ்வபாவையான இப்பெண்பிள்ளையானவள், மடம்- மாதுர்யம். மடம்வருகிற தஶையாயிருக்கிறவள் மட வரல- மாதுர்யஸ்வபாவையென்றபடி. அடைந்தாள்- அவனுடைய ப்ரணயித்வத்திலே ஈடுபட்டு தத்சரணங்களி லே ஏகஸக்தசித்தையாய்விட்டாளென்றபடி. ॥எ॥

அன்னைமீர்கட்கு- தாய்மார்களான உங்களுக்கு, என்சொல்லிச் சொல்லுகேன்- என்னபாசுரத்தைச்சொ ல்லி இவளுடைய வ்ருத்தாந்தத்தை அறிவிக்கக்கடவேன், "யதோவாசோநிவர்த்தந்தே" என்னும்படி அவாங்மன ஸகோசரமாகையாலே அவனுடைய வ்ருத்தாந்தத்துக்கு வாசகஶப்தமில்லையென்றபடி. ஆனாலும் அதை ஒருமா ர்க்கத்தாலே வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறேனென்கிறாள்மேல். மல்லைச்செல்வ- உதாரஸம்பத்தை உடையர்களான, மல்லை- உதாரம், ஶ்ரீமந்நாராயண நிரவதிகைஶ்வர்யஶாலிகளானவென்றபடி. இது வாணருக்கு விசே ஷணம். வடமொழி- ஸம்ஸ்க்ருதபாஷைக்கும், வடம்- ஸம்ஸ்க்ருதம், மொழி- பாஷை, மறை- வேதங்களு க்கும், வாணர்- நிர்வாஹகரான ப்ராஹ்மணர்களுடைய, பாஷைக்கு நிர்வாஹகராவது:— வ்யாகரணாதிக ளிலும் ஶப்தஶாஸ்த்ரங்களிலும் ஸமர்த்தரென்றபடி. புராணாதிகளில் வைதிகரென்றும் சொல்லுவர். வேள் வியுள்- ஸர்வாத்மபாவ யஜ்ஞங்களிலே, வேள்வி- யஜ்ஞம். நெய்யழல்- ஆஜ்யாஹுதிகளான ஹவி

மூ—நெய்யழல்வான்புகைபோய்த்* திடவிசும்பிலமரர்நாட்டைமறைக்குந்தண்திருப்புலியூர்* படவரவணை யான்றன்னாமமல்லாற்பரவாளிவளே* ||அ||

பரவாளிவணின்றிராப்பகற்பனிநீர்நிறக்கண்ணபிரான்* விரைவாரிசைமறைவேதியரொலிவேலையினின் றொலிப்பக்* கரவார்தடந்தொறுந்தாமரைக்கயந்தீவிகைநின்

ஆ—வேள்வியுள்நெய்யழல் வான்புகைப்போய் திடவிசும்பில் அமரர்நாட்டைமறைக்கும் நிரதிஶயஸௌந்தர்யமான திருப்புலியூரில் திருவனந்தாழ்வானை படுக்கையாகவுடையவனுடைய திருநாமமல்லது சொல்லுகிறிலளென்கிறாள். ||அ||

(பரவாளிவள்) வ்ருத்தமுண்டானாலும் தத்த்வஜ்ஞாநமுண்டாகவேணுமேயென்ன? அதுவுமுண்டு, நிரதிஶயஸௌந்தர்யமான ஸ்ருதியையுடைய வேதிகளுடைய அத்யயநகோஷமும், தத்த்வவிவேக

இ—ஸாந்நித்யமாகையாலே அவனுக்கு வ்ருத்தத்தைக் கேட்கவேணுமோ என்கிறாளென்றுகருத்து. தண்ணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயஸௌந்தர்யமென்று) ||அ||

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன திருப்புலியூர்வ்ருத்தஸம்பத்தையே வ்யதிரேகமுகேந சொல்லுகிறதாகையாலே இது வ்யாக்யாநாந்தரமென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (வ்ருத்தமித்யாதியால்) விரைவார்என்கிறவாக்யத்தை ஸூசிப்பித்து அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) விரைவார்என்கிறவாக்யத்துக்கு அர்த்தம் ஸவ்யாக்யாநத்திலே கண்டுகொள்வது. இசையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமேத்யாதியால்) மறைவேதியரொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்யயநேத்யாதியால)

ப— களுடைய, அழல்- வஹ்நி, ஜ்யோதிஷ்டோமாதி ஸத்ராதம். ஆஜ்யாஹுதிவிஶிஷ்டங்களான வஹ்நிகளுடைய யென்றபடி. வான்புகை- ப்ரவ்ருத்தமான தூமமானது, வான்- ப்ரவ்ருத்தம், போய்- ஊர்த்வலோகத்திலேபோய், திட- த்ருடமான, வ்யாப்யவ்யாப்திகளைப்போலே ப்ரதிக்ஷணவர்ணநாதியன்றிகதே வ்யவஸ்திதஸ்வபாவமானதென்றபடி. விசும்பில்- ஆகாஶத்தில், அமரர்நாட்டை- தேவலோகத்தை, மறைக்கும்- ஆச்சாதிக்கும்படியிருக்கிற, தண்- ஶீதளமான, ஸௌந்தர்யமானஎன்றபடி. திருப்புலியூர்- அந்ததிவ்யநகரத்தில், இப்படி ஸததயாயஜூகரான வைதிகர்பக்கல் ப்ரீதியிகவர்த்தியாலே அவ்வூரிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை என்றபடி. இப்படியிருக்கிறயிவனுடைய வ்ருத்தவிசேஷத்தைச்சொல்லவேணுமோ என்றுகருத்து. படவரவு- பணாஶாலியான நாகத்தை, ஸர்வாதிஶாயிதரகரஶோபதநாகஸம்ஸ்த ஹஸ்திவிசேஷ பணாஶாலியான ஶேஷனையென்றபடி. அணையான்தன்- படுக்கையாகவுடையவனுடைய, அணை- படுக்கை, தன்என்றுஸ்வாமித்வம். ஸம்ஶ்லேஷதஶையில் படுக்கைஅழகையே நினைத்துச்சொல்லாநின்றாளென்றுகருத்து. நாமம்அல்லால்- திருநாமங்களையல்லது, மடவரல்- மௌக்த்யமாவையான, இவள்- இப்பெண்பிள்ளையானவள, பரவாள்- உச்சமாகப்பேசாள், பரவுகை- உச்சமாகப்பேசுகை, உச்சம்தப்பும்படி அத்யாஸக்தியோடே சொல்லாளென்றபடி. திருநாமத்தையே ஸர்வதா ஆஸக்தியோடே சொல்லாநின்றாளென்கை. ||அ||

விரைவார்- பரிமளம்ப்ரவஹியாநிற்கிற, விரை- பரிமளம், வார்தல்- ப்ரவஹிக்கை, நிரதிஶயஸௌந்தர்யமானவென்றபடி. ஶ்ராவ்யமான காநத்துக்குப் பரிமளஞ்சொல்லவொண்ணாதிறே. விரைவாரென்று வாசமானபோது- விரவிஆர்ந்ததானவென்று பொருள், அதாவது:— எங்கும்பரவி வ்யாப்தமாயிருந்துள்ள என்றபடி. இசை- காநங்களையுடைத்தான, மறை- வேதத்தினுடையவும், காநவிஶிஷ்டமென்கையாலே ஸாமவேதம்விவக்ஷிதம். வேதியர்- வைதிகர்களுடையவும், அந்தவேதங்களை ஶீலிக்கிறவர்களுடையவும் என்றபடி, ஒலி- கோஷமானது, வேலையில்- ஸமுத்ரம்போலே, வேலை- ஸமுத்ரம், இங்கேஸமுத்ரஶப்தம் ஸமுத்ரகோஷமென்று உறையில்நிலக்ஷணம், நின்று- அவிச்சிந்நமாக, ஒலிப்ப- கோஷியாநிற்க, இத்தால அவன் தத்வஜ்ஞாநவிஶிஷ்டனென்று ஸூசிதமாகிறது. இதற்கு மலநம்மென்கிறத்தோடே அந்வயம். கரவு- முதலைகளாலே, கரவு- முதலை, ஆர்- வ்யாப்தங்களான, இத்தால் அகாதஜலஸம்ருத்தி ஸூசிதம். தடந்தொறும்- தடாகங்கள்தோறும், தாமரைக்கயம்- தாமரஸஸமூஹமானது, கயம்- ஸமூஹம், தீவிகை நின்று- தீபிகைகள்போலேநின்று, நிலவிளக்குகள்போலே உஜ்ஜ்வலங்களாய்க்கொண்டுநின்ற இடத்திலே

மூ—நலநம்* புரவார்கழனிகள்சூழ் திருப்புலியூர்புகழுன்றிமற்றோ* ‖க‖

அன்றிமற்றோருபாயமென்னிவள்தண்டுழாய்கமழ்தல்* குன்றமாமணிமாடமாளிகைக்கோலக்குழாங்கள் மல்கித்* தென்றிசைத்திலதம்புரைக்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்* நின்றமாயப்பிரான்திருவருளாமிவ ணேர்பட்டதே* ‖ம‖

ஆ—பன்னுவாயிரவாஷுமும் கடல்போலே வொஷிபாநிற; முதலே நிர்க்கபெயமைக்கஞ்சோறும் தாமரைகள் நிலைவிளக்கெரியுமாப்போலே மலராநிற்பதுநிறைப்பது தவைத்தரமான கழனிகளையுடைத்தாயிருக்கிற திருப்புலி யூரில் பனிநீர்நிறக் கண்ணபிரானுடைய புகழன்றி மற்றொன்றுபராவாளிவளின்றிராப்பகலென்கிறார். ‖க‖

(அன்றி) ஸ்ஸாத்ய ஸாதநஸ்ஸாஸ்ஸ்ஹரஞாயிஸ்வேஸ்வதத்வஸம்ஸுகாதி ஸ்வஷ்மானவிசேஷ ஷஜ்ஞைபிருந்தானேயாகிலும் இங்கு ஆஸ்ஸ்யூதமான மாத்ரைகக்கனிர்மை யில்லவென்ன; அன்றி மற்றொருபாய மென் இவள்தண்டுழாய்கமழ்தல் என்று அவர்களுக்கூட இசைவிசாரடையாத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு திருப்புலியூர்நின்றமாயப்பிரானோடே இவள்புணர்த்தநிறைனென்றுஞ் சொல்லுகிறார். ‖ம‖

இ—வேலேயிலஞவிப்பளன்கிறதற்குத் காருபடமநநிச்செய்கிறார் (கடலிகூற்றிடால்) கரவார்சடர்த்தொ றும் என்கிறதைபருநிச்செய்கிறார் (முதலேயிலூற்றிடால) தாமரைபிகூற்றிக்குக் சாருபட்டமநநிச்செய்கிறார் (தாமரைநனிகூற்றியால்) புரவார்என்கிறதைநூலிச்செய்கிறார் (தலைத்தரமானவென்று) உக்கூட்டமான வென்றபடி. ‖க‖

✱பத்தப்பாட்டு.✱

இவளுக்கு அவனோடு ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமாயிற்றென்று கீழ்ச்சொன்னத்தைப் பிரான்திருவருள்ஊக்கூ ழியாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வ்யக்தமிப்பிக்கிறார் (ஸ்ஸாதுபெருக்கூழியால்) மணம்- வி வாஹோத்ஸவம். ஈடல்லவென்றது- யாக்ஷமன்றென்றபடி. ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமாயிற்றென்று கீழ்ஸவி சொன்னது விவாஹாஸ்யமோனையாலே ஷோஷாவஷமன்றென்று ஸ்வகாயநிவஹணாஸ்யமாகச்சொன் னது ஸம்ருதமென்று நினைத்து இவர்கள்இப்படி சொல்லுகிறார்களென்று கருத்து. ஆனால் இப்பாட்டில் சொல் லுகிறதும் அப்படி ஸம்ருதஸம்காவஹ்கிதமாகையாலே அவர்களுக்கு உத்தரமாகக்கூடுமோஎன்ன? ஹ்ருத யோஷதத்தில் விஹ்ருவிஶேஷாக்ஷியாலே இது ஸத்ருஶாத்தமாமென்கிறார் (அவர்களுங்கூடவிகூற்றியால்) ‖ய‖

ஸ—நின்றென்றபடி. அலரும்- விகஸியாநிற்கிற, இது பமாத்துக்குவிசேஷணம். புரவார்- ஸத்ருசக்ஷுங்க ளாயிருக்கிற, கழனிகள்- க்ஷேத்ரங்களாலே, சூழ்- வரிவ்ருதமான. திருப்புலியூர்- அந்தநிவ்யநகரத்தில், இதுக்குப் பிரானோடேபந்வயம். பனிநீர்நிற, ஶீதளஜலம்போலே ஶ்ரமஹரமாய் ஸ்யாமளமானவர்ணத்தை யுடையவனை, பனி- ஶீதளம், கண்ணபிரான்- க்ருஷ்ணனாய்அவதரித்து ஸர்வோபகாரகனானவனுடைய, புகழ்அன்றி- கல்யாணகுணங்களையொழிய, மற்று- வேறொன்றை, இவள்- அவனுடைய ஸம்ஶ்லேஷத்தை அறிந்த இவள், இராப்பகல- நக்தந்திவம், நின்று- ஸ்திதையாய், பராவாள்- ஸம்ரோகச்சொல்லாள், ஸதிஷ்ணி தியாலே அடவுகெடச்சொல்லாளென்றபடி. ‖க‖

அன்றி- ஸகூருணத்தையொழிய, அவனோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தொழிய வென்றபடி. இவள்- இந்தப்பெண் பிள்ளையானவள், அம்- அழகியதான, தண்- ஶீதளமான, துழாய்கமழ்தல்- திருத்துழாய்வாஸிக்கைக்கு, மற் றுபாயம்- வேறொருஉபாயம், என்?- ஏது, இது ஆக்ஷேபாஸம். அவனோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தொழிய இவளு டம்பு திருத்துழாய் வாஸிக்கைக்கு வேறொருஹேதுவில்லையென்றபடி. இதுஹேதுஸஹம். ஆதலில் இவ ள்சேர்பட்டதாமென்று ஸம்பாவிக்கிறது. குன்றமாமணிமாடமாளிகை- கிரிஸத்ருஶங்களாய் ஶ்ரேஷ்டமணிமயங் களான ப்ராகாரஸதநங்களுடையவும், குன்றம்- கிரி, மாடம்- இங்குப்ராகாரம், மாளிகை- ஸதநம், கி ரிஸத்ருஶ ஶ்ரேஷ்டமணிமயங்களாய் அதிஶ்லாக்யதமங்களான ப்ராகாரங்களுடையவும் ஸதநங்களுடையவும் என்றபடி. கோலக்குழாங்கள்- ஸுந்தரமானஸங்கங்கள், குழாம்- ஸங்கம், மல்கி- பஹுளமாய், தென்திசை- தக்ஷிணதிக்குக்கு, திலதப்புரை- திலகஸத்ருஶமான, புரை- ஸத்ருஶம், இது ஸநகர்க்குவிசேஷணம். குட் டநாட்டுத்திருப்புலியூர்- அந்த திவ்யநகரத்திலே, நின்ற- நித்யவாஸியாயிருக்கிற, மாயப்பிரான்- க்ருஷ்ண வதாரியாய் உபகாரகனானவனுடைய, திருவருள்- ஶ்ரீக்ருபையை, இவள்- இப்படி திருத்துழாய்

மூ—நேர்பட்டநிறைமூவுலகுக்குநாயகன்தன்னடிமை* நேர்பட்டதொண்டர்தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன் சடகோபன்சொன்* நேர்பட்டதமிழ்மாலையாயிரத்துளிப்பத்து* நேர்பட்டாரவர் நேர்பட்டார்நெடுமாற்கடிமைசெய்யவே* ॥ கக ॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(நேர்பட்ட) ஸகலவித ஸமஸ்தஜந்துக்களுக்கும் ஸ்வாமி நாராயணனுடைய கைங்கர்யத்தாலே ஸர்வவிதஶேஷபூதரான சடகோபன்சொல் நேர்பட்டதமிழ்மாலை யாயிரத்துளிப்பத்தும் நேர்பட்டவர்கள் நெடுமாற்கடிமைசெய்யப்பெற்று வாழ்வரென்கிறார். ॥ கக ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✻ நிகமனம். ✻

இ— அடிமைநேர்பட்டஐச்வர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலவிபவத்யாதிபால்) ஶ்ருதிஸூக்தத்தாலே ஸ்வஸ்வரூபாநுரூப ப்ராப்யாஸ்வாதநமும் மோக்ஷப்ரதரான தப்பக்கலவனுக்கு அநந்யார்ஹமும் தம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷஸாத்விகத்வமும் முதலாகச் சேர்ச்சொன்னவை விலக்ஷிதங்கள். ஸ்ரீயபாலேயென்றது இது ஸ்வகர்மசிகமென்றுகருத்தாலே சொன்னபடி. தொண்டரித்யாதிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தஶேஷித்வத்யாதிபால்) ॥ கக ॥

ய— வாவலியாதிற்றுநிவள், நேர்பட்டதாம்- கிட்டினதாகவேணும், அடைத்தாளாகவேணும், இதில ஸம்ஶய மில்லையென்றபடி.

நிறைமூவுலகுக்கும்- வ்யவஸ்தைகளான த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களுக்கும், உலகு- லோகம், லோக்யதஇதிலோகஶ்சேதநாசேதநம், அப்ராக்ருத ஸசேதநாசேதநங்களுக்குமென்றபடி. நாயகன்- நன்றாகவாய்த்தஸ்வாமித்வமுடைய "ஶ்ரீலோகநாயகோநாமைஷ ஸர்வலோகஸுபோஷம்" என்கிறபடியே ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளைப்போயக்கொண்டு வாய்ந்திருக்கிற ஸ்வாமியுடையவென்றபடி. நித்யமாயிருக்கிற ஸம்ஸ்ரவ ஸம்பத்தைக்காட்டுஞ்சுவத்தைச் சொல்லுமாப்போலே வாய்ப்பாகச்சொன்னது அவனுடைய சீர்மையையறிந்து அநுபவிப்பார்க்கு ப்ரதிக்ஷணம் நவநவமாய்க்கொண்டு இது ஸ்வாமித்வம்போலே யிருக்குமென்னும் கருத்தாலே. தன்னன்று ஸ்வாமித்வம். அடிமைநேர்பட்ட- கைங்கர்யத்துக்குவாய்த்தவரான, இது சடகோபனுக்குவிஶேஷணம். லோகங்களுக்கு அவன ஶேஷியாய்வாய்த்தாப்போலே அவனுக்கிவர் ஶேஷமாகவாய்த்ததுமென்றுகருத்து. தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன்- அத்தால் தாஸதாஸதாஸருக்கும் தாஸபூதரான, தொண்டர்- பக்தர், ஸமஸ்தஸம்பந்தவான்களான தாஸரென்றபடி. தாம் ஶேஷமாயிருக்கிறது அவனுக்கு ப்ரதிக்ஷணம் நவநவமாய்க்கொண்டு ஸ்வாமியாய்த்தாப்போலே யிருக்கிறபடியைக்கண்டு ஸ்ரீஸ்தம்பத்தாலே ஶேஷஸ்வகாஷ்டை ப்ராப்தரானவென்றபடி. சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, சொல்- ஸூக்தியான, நேர்பட்ட- வாய்த்ததான, ஸ்வாமிபோலே ஜகத்துக்கெல்லாம் உஜ்ஜீவனமாக ஸித்தமானமென்றபடி. தமிழ்மாலை- த்ராவிடபாஷையாலே ராமெளபோலே சேர்க்கப்பட்டதான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்தஸூக்தத்தை, நேர்பட்டார்- கிட்டினவர்கள், அப்யஸிக்கப் பெற்றவர்களென்றபடி. அவரென்றிருக்கையாலே 'யவர்' என்றொருபதம் அத்யாஹார்யம். யவர்நேர்பட்டார்? அவரென்றபடி. ஜாதிகுணாதிவைஷம்யம் இதில ப்ரயோஜகமன்றென்று கருத்து. யதா:- நேர்பட்டாரவரென்று ஸவிஶேஷமாய் அப்யஸித்தஜநங்களென்றபடி. நெடுமாற்கு- ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் தீவ்ரவ்யாமோஹத்தையுடையவனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, மால்- வ்யாமோஹம், அடிமைசெய்யநேர்பட்டார்- கைங்கர்யம் பண்ணுகைக்கு வாய்த்தவர்கள், அவனுக்கஸாதாரணம்போலே ப்ரியதமராய்க்கொண்டு அடிமைசெய்யப் பெறுவரென்றபடி. ॥ கக ॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஶேவதயே ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(கருமாணிக்கமலைமேல்.)

வைலக்ஷண்யாகல்பதேஹாத் தீப்தமௌல்யாதிஹாரப்ரமுகமணிமயாலங்க்ருதத்வாத்

ஸ்வாஹார்நேத்ராயுதத்வாத் ஜடரஸவிதயா உஜ்ஜீவநேச்சத்வாத்।

ஸக்யாத் ஸௌஸீல்யஸம்பந்நிரவதிகதயா ஶ்ருத்யந்தவேத்யபோதாத்

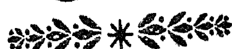
நிஷ்டாம்ஸ்தாநேஷு ஸக்தேஷ்வதிஶயிதமிஹ ஸர்வத்ராஜ்ஞாபயத்ந ॥௱॥

(வைலக்ஷண்யாகல்பதேஹ:) கருமாணிக்கமலைமேலித்யாதி- நிரதிசயஸௌந்தர்யாதி திவ்யாவயவங்களையுடைய திருமேனியை யுடையவனாகையாலும், (தீப்தமௌல்யாதிஹாரப்ரமுகமணிமயாலங்க்ருதத்வாத்) மின்னுநீண்முடியாயித்யாதி- தீப்யமாநங்களாயிருக்கிற திருவபிஷேகம்முதலான திருவாபரணங்களாலே அலங்க்ருதனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வாஹார்நேத்ராயுதத்வாத்) செழுங்கதிராழிமுதலித்யாதி- மிக்கதேஜஸ்ஸையுடைய திருவாழிமுதலான திவ்யாயுதங்களை யுடையவனாகையாலும், (ஜடரஸவிதயா) மூவுலகுண்டுமிழ்தேவபிரான்- ஜடராவத்திலே ஸகலலோகங்களையும் வயிற்றிலேவைத்து ஸவாரவைப்போலே ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (உஜ்ஜீவநேச்சத்வாத்) முனைவன்மூவுலகாளியப்பன்- த்ரைலோக்யநிவாஸ ஹஸனுப் தஜ்ஜீவநத்திலே க்ருஷிபண்ணுமவனாகையாலும், (ஸக்யாத்ஸௌஸீல்ய)] செழுநீர்த்திறக்கண்ணபிரான்- க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து ஸ்ரீதருக்கு ஸக்யனாயிருக்கையாலும், மேல் எட்டாம்பாட்டிற்சொல்லுகிற அநந்தஶயநமும் இங்கு அநுஸந்தேயம். படவரவணையான்- திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாக உடையவனாகையாலும், இங்கே கு ஸம்விவக்ஷிதமன்று. (ஸம்பந்நிரவதிகதயா) மல்லலஞ்செல்வக்கண்ணன்- நிரவதிகைஶ்வர்யத்தை யுடையவனாகையாலும், விரைவாரிசைமறைவித்யாதி. அவ்வூரில்வஸிக்கிற ஸ்ரீ ஹூணர்களெல்லோரும் வேதார்த்தங்களை விசாரித்துக்கொண்டு வைதிகங்களான யாகாதிகளை அநுஷ்டிக்கும்படி அத்யுத்கர்ஷனாயிருக்கையாலும், ஆறும்பாட்டின் முதலடியிலே செழுநீர்த்திறக் கண்ணபிரானென்று அஸக்யமும் மேலடியிலே ஸ்வராதிகளுக்குமுட்பட அத்ருஶ்யனாகிற ஸௌஶீல்யமும் அநாஶ்ரிதவிஶேஷாவிஶேஷ லோகஶரண்யத்வமும் சொல்லுகிறதாகையாலே இவையேயிங்கு அநுஸந்தேயம். எட்டாம்பாட்டில் வேள்வியுள்நெய்யழல் என்று வைதிகஸம்பத்தும் விரைவாரிசைமறைவென்று வேதார்த்தஜ்ஞானஸம்பத்தும் நிரவதிகமென்னப்பட்டதென்று பதினெண்ணாயிரம். (ஶ்ருத்யந்தவேத்யபோதாத்) நின்றமாயப்பிரான்- அபூர்வங்களான வ்யாபாரங்களை யுடையவனாகையாலும், திருப்புலியூரில் எம்பெருமான் வேதநருக்கு ஸமீபஸாஹஸ்யத்திலே நிஷ்டையை ப்ரகடீகரிப்பாநிற்கிறானென்று "கருமாணிக்கமலைமேல்" என்கிற தஶகத்திலே காரிஸூநுவாலே அநுபவித்தருளப்பட்டதென்கிறார். ॥௱॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ— நெடுமாற்கடிமைசெய்வேன்போலவனைக்கருதவஞ்சித்துத்* தடுமாற்றற்றதீக்கதிகண்முற்றுந்தவிர்ந்த சதிர்நினைந்தாற்* கொடுமாவினையே

ஆ— (நெடுமாற்கடிமை) இப்படியெம்பெருமான் தம்மை ஸம்பந்தமாம்படி அடிமைகொண்டபடியை அநுஸந்தித்து மிகவும்ப்ரீதராய் அந்த ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே அவ்வளவில்பர்யவஸியாதே அவனுடைய ஸௌந்தர்யசீலாதிகளிலே யீடுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு சேஷமாகையாலே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்று அத்யவஸித்து வைலக்ஷண்யாதியாய் ஸர்வேச்வரஸ்வரூபமான ஸகலபுருஷார்த்தங்களும் தனித்தனியும் திரளவும் இப்பாகவதசேஷத்வ புருஷார்த்தத்தோடொவ்வாதென்கிறார். ஸ்ரீதர் பக்கல் வ்யாமோஹத்தையுடைய வெம்பெருமான்தனக்கு அடிமைசெய்கையில் எனக்குள்ள ஔதார்யமே

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிஸம்ச்லேஷத்திலே மிகவும்ப்ரவணராகின்ற ஆழ்வார் அதைவிட்டு பாகவதசேஷத்வத்தை இத்திருவாய்மொழியிலே அநுபவிக்கிற இது அஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரகர்ஷத்தாலே என்கிறதற்கு அத்யவஸித்துஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே என்கிறவித்தாலே பாகவதசேஷத்வம் பகவச்சேஷத்வகாஷ்டையென்று பர்யவஸிக்கையாலே ஸந்தர்ப்பகாஷ்டாப்ரகாசகமென்கிற ப்ரஸங்கம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாவ்ருத்தமென்று ஸூசிதமாகிறது. ஸர்வேச்வரஸ்வரூபமான என்றது- ஆறாம்பாட்டை நினைத்துச்சொன்னபடி. ஒவ்வாதென்றது- ஸத்ருசமாகமாட்டாதென்றபடி. இத்தால் பயிலும்சுடரொளியில் பாகவதசேஷத்வம் இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபாநுபந்தியாக உளதென்கிறார். இத்திருவாய்மொழியில் பாகவதசேஷத்வமே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்கிறாரென்றதாயிற்று.

முதற்பாட்டு.

நெடுமாற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதரித்யாதியால்) அடிமைசெய்வேன்போல் அவனைக்கருதஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமையித்யாதியால்) காரணமாகஎன்கிறதற்குப்

ஸ— நெடுமாற்கு- ஸ்ரீதவிஷயத்தில் தீவ்ரமான வ்யாமோஹத்தையுடைய ஸர்வேச்வரனுக்கு, மால்- வ்யாமோஹம், தன்னளவேஅன்றிக்கே அடியார்களுக்குங்கூட என்னையாள்படுத்தும்படியான வ்யாமோஹத்தையுடைய ஸர்வேச்வரனுக்கென்றபடி. அடிமைசெய்வேன்போல்- அடிமைபுகுகிறவன்போலே, போல்என்கிறதால் அது ஔதார்யமென்று கருத்து, அவனைக்கருத- அவனை உபாஸித்தஸாமர்த்தியத்திலேயே, இதற்குத் தவிர்ந்த என்கிறத்தோடே யந்வயம். தடுமாற்றற்ற- தடுமாறுகையன்றிக்கேயிருந்துள்ள, தடுமாறுகை- வ்யாகுலதாவம், மோக்ஷார்த்த ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தமில்லாமையாலே நிஸ்ஸந்தேஹமாக அநாதிகாலமாக அவ்யாகுலங்களாயிருந்துள்ள என்றபடி. தீ- தீயநல்விஷயங்களான, அதிகோரதுக்கஜநகங்களான என்றபடி. கதிகள்- கதிகள், பாபபுண்யரூபமான ஸம்ஸாரிககதிகளென்றபடி. முற்றும்- க்ருத்ஸ்நமும், தங்களுக்குரியமான அவித்யாவாஸநாருசிகளோடேகூட என்றபடி. வஞ்சித்து- வஞ்சித்து, கள்ளரோடிப்போமாப்போலே தாங்கள்போனபடி ஒருவருக்குந்தெரியாதே என்றபடி. தவிர்ந்த- நிவ்ருத்தங்களாயிற்றன, இது ஹேதுமதம், ஆதலால் அவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லால் என்றநுமிக்கிறது. சதிர்நினைந்தால்- உசிதத்தைப்பார்த்தால், சதிர்- உசிதம், இவ்வாத்மஸ்வரூபத்துக்கு உசிதமான புருஷார்த்தத்தை நிரூபித்துப்பார்த்தாலென்றபடி. அவனடியாரடியே - ஸ்ரீதவத்ஸலனான அவனுக்கு தாஸராயிருக்கிறவர்களுடைய திருவடிகளையே, அவதாரணத்தாலே பாகவததாஸ்யமே யெனக்கு புருஷார்த்தமல்லது அவர்களோடு ஸாம்யாதிகள் ஹேயமென்றபடி. கூடுமிதுவல்லால்- அடைகையாகிற இப்பரமபுருஷார்த்தமொழிய, வியன்மூவுலகு- விஸ்மயநீயமான த்ரைலோக்யத்தை, நாநாவிதபோக ஸம்ருத்தியா ஸ்ரேஷ்டமான த்ரைலோக்யைச்வர்யத்தையென்றபடி. வியன்- விஸ்மயநீயம், பெறினும்- பெற்றாலும், பெறினும்என்கிறவிடத்தில் உகாரத்துக்கு எதிர்நிகழ்கழிவினும் என்கிறவிடத்தில்போலே ஸம்பாவநைஅர்த்தம். கொடுமாவினையேன்-

மூ— னவனடியா ரடியேகூடுமிதுவல்லால்* விடுமாறென்பதென்னந்தோ வியன்மூவுலகுபெறினுமே* ாக
வியன்மூவுலகுபெறினும்போய்த் தானேதானேயானாலும்* புயல்மேகம்போல்திருமேனியம்மான்புனைபூங் கழலடிக்கீழ்ச்* சயமேயடிமைதலைநின்றார்திருத்தாள்வணங்கி

ஆ— காரணமாகப்பதற்ற மற்றுநின்றநலிகிற ஸம்ஸாரதுக்கங்களெல்லாம் போனபடி தெரியாமேபோக்கி யென்னையடிமைசெய்வித்துக்கொண்டருளின இவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லது விஸ்மயநீயமான த்ரைலோக்யம்பெறிலும் அல்லனென்கிறார். ாக

(வியன்மூவுலகு) சிறப்புடைய ஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரம்பெறிலும்- கைவல்யாநுபவம்பண்ணப் பெற்றாலும் ஸதேஹகைவல்யமாகும்போலே இருக்கிறவடிவையுடைய ஸர்வேஶ்வரனுடைய நிரதிஶய

இ— போக்கியென்கிறதோடே அந்வயம். தடுமாற்றற்ற என்கிறதையுரைக்கிறார் (பதற்றமற்றுஎன்று) பதறுகையில்லாமலென்றபடி. பதற்றம்- பதறுகை, ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டென்கை. தீக்கதிகள்முற்றும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நலிகிறவித்யாதியால்) வஞ்சித்துத்தவிர்ந்த என்றதைப்பித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போனபடியித்யாதியால்) இதில் ஸஹகாரமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) வியன் என்கிறதையுரைக்கிறார் (விஸ்மயநீயமானவென்று) விடுமாறென்பதென் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அல்லனென்று) மாட்டேனென்றபடி. அதை அங்கீகரிப்பேனென்கை. ாக

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

வியன்ஶப்தத்தையுரைக்கிறார் (சிறப்புடையஎன்று) சிறப்பு- வைலக்ஷண்யம், போய்த்தானேதானேயானாலும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவல்யேத்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே பாகவதஶேஷத்வத்துக்கு ஸ்வரூபம் ஸத்ருஶமன்றென்றவர் இப்பாட்டிலே ஸ்வரூபகைவல்யங்கள் இரண்டுங்கூடினாலும் இதுக்கு ஸத்ருஶமன்றென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதா. புயல்ஶப்தத்தையுரைக்கிறார் (வர்ஷுகஎன்று) புனையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) இம்மையே

ஸ— க்ரூரங்களான பாபங்களையுடையவனான நான், கொடு- க்ரூரம், ஸ்வரூபம் அதிக்ஷுத்ரமாயிருக்க அது பாகவதஶேஷத்வஸாக்ஷாத்காரத்துக்கு ஸத்ருஶமன்றென்று ப்ரதிக்ஷேபிக்கவேண்டும்படியிருக்க அதுக்கு இத்தோடே ஸாத்ருஶ்யப்ரஸங்கமுண்டாவதே என்கிற உத்வேகத்தாலே கொடுமாவினையேனென்கிறார். விடுமாறென்பது- அந்தஸ்வரூபத்தை அநுபவிக்கைக்காக இந்த பாகவதஶேஷத்வத்தைவிடும் ப்ரகாரமென்கிறது, ஆறு- ப்ரகாரம், என்- ஏது, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. அந்த ஸ்வரூபத்தையே ஸந்த்யஜிப்பனல்லது இந்தபாகவதஶேஷத்வ ஸாக்ஷாத்காரத்தை விடேனென்கை, அந்தஸ்வரூபம் கொடுத்தாலும் இங்கு ஸத்ருஶமன்றென்றுகருத்து, அந்தோ- அய்யோ! இதைவிடுவன் என்னும் ப்ரஸங்கந்தானுமுண்டாவதேயென்று விஷண்ணராகிறபடி. ாக

வியன்- விஸ்தீர்ணமான, ஸுவிஸ்தீர்ணமானவென்றபடி. மூவுலகு- த்ரைலோக்யைஶ்வர்யத்தை, பெறிலும்- பெற்றாலும், போய்- வைஷயிகஸுகங்களில் ஸங்கமற்றுப்போய், தானேயானாலும்- ஸ்வஸ்வரூப திரோதாநகர ப்ரக்ருதிஸம்பந்த விஶேஷம் கழிந்து ஶுத்தஸ்வரூபனான தான் ஏகரூபமாய் ஸ்வாதந்த்ர்யமின்றிக்கே ஸாக்ஷாத்க்ருத ஸ்வஸ்வரூபனான தானேயானாலும், கைவல்யாநுபவம் பெற்றாலுமென்றபடி. தானேதானே யென்கிற அவதாரணத்தாலே ஸ்வஸ்வரூப திரோதாநகர த்ரிகுண ஸம்பந்தங்களும் த்ரிகுணஸம்பந்தவிஶேஷமும் பராதீநதாநுபவம் க்ருத்ஸ்ந வ்யவச்சேத்யங்கள். ஸ்வரூப கைவல்யங்கள் இரண்டுங்கூடினாலுமென்று பக்ஷார்த்தம். இதுக்கு உறுமோஎன்கிறதோடே அந்வயம். புயல்- வர்ஷுகமான, மேகம்போல்திருமேனி- மேகம்போலேயிருக்கிற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை யுடையவனான, அம்மான்- ஸ்வாமியுடைய, புனைபூங்கழல்- புனையப்பட்ட பாதங்களையும் கழல்களையுமுடைய பாதஸரங்களாலும் வீரகடகங்களாலும் ஸ்வாம்யமான, புனைகை- தொடுகை, கழல்- வீரகடகம். அடிக்கீழ்- திருவடிகளின்கீழ், சயமே அடிமை- ஸ்வயமாயே இருக்கிற அடிமைக்ருதங்களானவென்றபடி. ... யையுடைய, சயம்- ஸ்வயம். ஸ்வபாவப்ரயோஜநமாயிருக்கிற கைங்கர்யத்தினுடைய என்றபடி. தலை- ... தலையிலே, ஸர்வோத்க்ருஷ்டகைங்கர்யத்திலே யென்று பக்ஷார்த்தம். நின்றார்- நிஷ்டையையுடையவர்கள்

மூ— யிம்மையே* பயனேயின்பம்யான்பெற்றது உறுமோபாவியேனுக்கே* ॥ ௨ ॥

உறுமோபாவியேனுக் கிவ்வுலகமூன்று முடனிறையச்* சிறுமாமேனி நிமிர்ந்த செஞ்சந்தாமரைக்கட் டிருக்குறளன்* நறுமாவிரைநாண்மல

ஆ— ஸௌகுமார்யமான திருவடிக்கீழே சபமேபமை தலைநின்றார் திருத்தாள்வணங்கி இந்தலோகத்திலே நான் பெற்ற பாகவதகைங்கர்யம் பரமபதத்துக்கொக்குமோ, இவைசொல்லவேண்டிற்றென்னும் வேதத்தாலே பாவியேன்” என்கிறார். ॥ ௨ ॥

(உறுமோபாவியேனுக்கு) வடிவுசிறுத்து ஔதார்யாதிகுணங்களையுடையராய் என்னை அடிமைகொண்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இங்கேதிரிய அவர்களைத்தவிர்ந்து இவ்வுலகமூன்றுமுடன்நிறையச்சிறுமாமேனி நிமிர்த்தருளின

இ— யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்திலேயென்று) பயனேயின்பமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பாகவதகைங்கர்யாதிபால்) பரமபதத்திலே போனபின்பன்றிக்கே இந்தலோகத்திலேதானே நான்பெற்ற பாகவதகைங்கர்யமான என்றபடி. “ஸம்ஸாரவிஷவ்ருக்ஷஸ்ய த்வே ஏவ மதுரே பலே । கதாசித் கேசவே பக்திஸ் தத்பக்தைர்வா ஸமாகம:” என்றதிறே. ॥ ௨ ॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

சிறுமாமனிசர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வடிவுஔதார்யாதிபால்) வடிவுக்குச்சிறுமையாவது இதரமநுஷ்யஸஜாதீயமாயிருக்கை. அன்றிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களைத்தவிர்ந்தென்று) நாட்பூ- அபிநவபுஷ்பம், திருவடிக்கீழ்புகுகையென்கிறது மோக்ஷலாபத்தைச்சொன்னபடி.

ப௦— பாகவதர்களுடைய, திருத்தாள்- ஸ்ரீபாதங்களை, வணங்கி- ப்ரணாமம்பண்ணி, இம்மையே- இந்த சரீரத்திலேதானே, மை- சரீரம். யான்பெற்றது- நான்பெற்றதான, சரீராந்தரமின்றிக்கே இந்த சரீரத்திலேதானே நான்பெற்றதான என்று தாத்பர்யம். பயனே- ஸுகமேயாயிருக்கிற; அவதாரணத்தாலே ஸாதநத்வம்வ்யவச்சேத்யம். எனக்கு ஸாதநமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாயிருக்கிறவென்றபடி. பாகவதர்கள்திருவடிகளை வணங்கி ஆநந்திக்கிறவிது “நஸம்ஸயோத்ர தத்பக்தபரிசர்யாரதாத்மநாம்” என்கிறபடியே சிலருக்கு ஸாதநமாகவற்றாகிலும் எனக்கு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. இன்பம்- ஆநந்தத்தை, பாவியேனுக்கு- பாபியானவெனக்கு, உறுமோ- அநுரூபமாகச்சேருமோ, அந்த ஐஸ்வர்யமும் கைவல்யமும் இதிசேஷ:. என்பவர்க்கு அந்த ஐஸ்வர்யகைவல்யங்கள் பாகவதபரிசரணாநந்தத்துக்கு ஸத்ருசமாகமாட்டாதென்று பாவம் தாத்பர்யம். சண்டாளன் வஸிஷ்டனுக்கு ஸத்ருசனன்றென்று சொல்லுமாப்போலே இப்படி ப்ராப்ய ப்ராப்திவிஷயம் தமக்கு துர்லபமாயிருக்கையாலே தம்மைப்பாவியாக வெறுக்கிறார். ॥ ௨ ॥

சிறுமாமனிசராய்- சிறிய ஔதார்யபுருஷர்களாய், மனிசர்- புருஷர், இதரமநுஷ்யஸஜாதீய விக்ரஹவிசிஷ்டதயா சிறியவர்களாய் ஸ்வபாவங்களாலே நித்யஸூரிகளிற்காட்டில் ஔதார்யபுருஷர்களாமென்றபடி. என்னையாண்டார்- தங்களுடைய இந்த பரத்வஸௌலப்யகுணங்களாலே என்னையடிமைகொண்டவர்களான, அவனடியார்- அவனுக்கு அடிமையாயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், இங்கே திரிய- இந்தலோகத்திலே வர்த்திக்கச்செய்தே, அன்றி- அதன்றியே, அவர்களுக்கு இங்கே அடிமையாயிருக்கிறவதல்லதென்றபடி. இதுக்கு உறுமோ என்கிறதோடே அந்வயம். இவ்வுலகமூன்றும்- தன்னுடைய வைலக்ஷண்யங்களை யறியமாட்டாத இந்தலோகத்ரயமும், உடன்- கூட, யுகபதேவ என்றபடி. நிறைய- வ்யாப்திகமாம்படி, இதுக்கு நிமிர்ந்த என்கிறதோடே அந்வயம். சிறு- சிறியதான, பால்யஸுகுமாரியான என்றபடி. மா- ஔதார்யமான, ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களாலே அதிசயிதமான என்றபடி. மேனி- திருமேனியை, நிமிர்ந்த- உந்நதமாக்கினவனை, த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் வளரும்படி பண்ணினவனை என்றபடி. என்னுடையவனை, எனக்கு ஸௌஹ்ருதனையென்றபடி. செந்தாமரைக்கண்ணன்- அருணதாமரஸலோசனனை, கண்திரு என்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய தகாரேண ஸஹ ஸம்யோக: டகாராதேச:. திருக்குறளன்- ஸ்ரீவாமநனுடைய, இதுக்கு அடியென்கிறதோடே அந்வயம். நறு- நல்லதான, மாவிரை- ஔதார்யபரிமளத்தையுடையதான, விரை- பரிமளம். நாண்மலர்- அபிநவபுஷ்பம்போலேயிருக்கிற, நாண்- அபிநவம்.

மூ—ரடிக்கீழ் புகுதலன்றியவனடியார்* சிறுமாமனிசராயென்னையாண்டாரிங்கே திரியவே* ௩ ||
இங்கேதிரிந்தேற் கிழுக்குற்றென் னிருமாநிலமுன்னுண்டுமிழ்ந்த* செங்கோலத்த பவளவாய்ச் செந்தாமரைக்கணென்னம்மான்* பொங்கேழ் புகழ்கள் வாயவாய்ப் புலன்கொள் வடிவென்மனத்ததா*

ஆ— செந்தாமரைக்கண்களை யுடையவனான ஸ்ரீவாமநனுடைய நல்லவாஸிதத்தையுடைய நாட்பூபோலே யிருக்கிற திருவடிக்கீழேபுகுகையுறுமோ பாவியேனுக்கென்கிறார். ௩ ||

(இங்கே) ஸாமாந்யஶேஷத்வ ப்ராப்தமாய் ஸஹஜமான ஸம்பந்தம் ஸம்பந்நமாகக் கிடைக்கைக்கு ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப் போகவேண்டாவோவென்னில்? அவ்வநுஸந்

இ— இத்தால கீழ்ப்பாட்டில் ஶௌர்யாதிகுணங்களை ஸாமாந்யஶேஷத்வ ப்ராப்திக்கு ஸத்ருஶங்கள் அன்றென்றவர் இப்பாட்டிலே ததீயவைலக்ஷண்யமான ஶேஷமும் இங்கு ஸத்ருஶமன்றென்கிறரென்று ஸங்கதியும்சொல்லிற்றாயிற்று. ||௩||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இது ஸாமாந்யஶேஷத்வமே ப்ராப்திகாரணமென் றநுஸந்திக்கிற ப்ரகாரணமாயிருக்க இப்பாட்டிலே ஸம்பந்தவிஶேஷங்கள் நடக்கப்பெற்றால் ஒருகுறையுமில்லையென்றநுஸந்திக்கை ஸங்கதமன்றோவென்ன கவதரிப்பிக்கிறார் (ஸாமாந்யாதிகளால்) உத்தரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அவ்வநுஸ

ஸ— இத்தனை ரமணீயமானாலும் இது ஸாமாந்யஶேஷத்வத்துக்கு ஸத்ருஶமாக மாட்டாதென்கைக்காகச்செந்தாமரை யித்யாதியான விஶேஷணங்கள், அடிக்கீழ்- திருவடிகளின்கீழே, புகுகை- ப்ரவேஶிக்கை, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேபோய் அவன் திருவடிகளிலே ஸஞ்ஶ்லேஷித்தாப்போலே இருக்கையாகிற ஶேஷத்வமென்றபடி. பாவியேனுக்கு- பாபியானவெனக்கு, உறுமோ- ஸம்ப்ராப்தமாமோ, ததீயஶேஷத்வமான ஸ்வஶேஷத்வமொழிய கேவலஸ்வஶேஷத்வம் உசிதமன்றென்று கருத்து. ப்ராப்தியாத்தில் ப்ரதமாவதியான ஸ்வஶேஷத்வத்துக்கும் சரமாவதியான ஸாமாந்யஶேஷத்வத்துக்கும் தாரதம்யமுண்டாக்கவேண்டிற்றேயென்னும் நிர்வேதத்தாலே தம்மைப்பாவியேன் என்று வெறுக்கிறார். ௩ ||

இரு- விஸ்தீர்ணமான, மா- மஹத்தரமான, ஶேஷாஶேஷநிராஸநீய ஸாமாந்ய ஶ்ராவ்யமான என்றபடி. நிலம்- ப்ருதிவியை, முன்- ப்ரளயம், ப்ரளயாபத்துவந்தவளவிலே யென்றபடி. உண்டு- வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்த- ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே ஸாமஶேஷங்களை ஸம்பாதித்துக்கொள்ளும்படி வெளியிலேவிட்டவனான, இப்படி ஜகத்துக்கு ஸர்வப்ரகாரரக்ஷகனான என்றபடி. செம்- சிவந்ததான, லோகத்தில்காண்கிற வளவன்றிக்கே அத்யுதாரமான வென்றபடி. கோலத்த- கோலமுடையதான, கோலம்- அழகு, கோலமுடையது கோலத்தது. கோலத்தபவளமென்று ஸமஸ்தபதம். பவளவாய்- ப்ரவாளம்போலேயிருக்கிற திருவதரத்தை உடையவனான, ப்ரளயத்திலே ரக்ஷிக்கையன்றிக்கே அந்த ப்ரளயாவஸ்தத்திலே தள்ளினாலும் தன்னைவிடவொண்ணாதபடி மநோஹரமான திருவதரத்தை யுடையவனான என்றபடி. செந்தாமரைக்கண்- அதன்மேலே காருண்யாரவிந்தங்கள்போலே விஶாலஶ்ரீயாதாரங்களான திருக்கண்களை யுடையவனான, என்னம்மான்- இந்த அழகுகளாலே என்னைவஶீகரித்து அடிமையாக்கிக்கொண்ட ஸ்வாமியுடைய, பொங்கேழ் புகழ்கள்- பொங்கி எழாநிற்கிற கல்யாணகுணங்கள், 'கதாசார்யேரநேகைஸ்ஸ்வயம்வேதம்விதுஜஸ்ஸந்தீர்யாண க்ஷீணாந்தாநிதாநித்யாஸேவிதாநி ஸ்வாதீநஸ்வஷ்யகுணா ஸமஸ்த விஶ்வாஸ்ரயஸ்ய ஸமந்தா ஷாட்குண்ய ப்ரஜ்வலிதவ்யஷ்டிஸ்ஸமஷ்டி' என்கிறபடியே ஶ்ருதிமுதல்வில் அடங்காதென்னும்படி ஸமஸ்தமாய் உதாரகணநிஜஜ்யோதிஸ்ஸ்ஸ்வரூபம்' என்கிறபடியே கூப்ரயத்தில் அடங்காதென்னும்படி அஸங்க்யேயமாய் உதாரகுணங்களான கல்யாணகுணங்களடங்கத் ததஸ்த ப்ரகாநந்தகுணமாக தத்த்வஸ்வரூபத்திலும் விஜ்ரும்பணங்களான கல்யாணகுணங்கள் என்றபடி. வாயவாய்- வாயிலே இருக்குமவையாய், என் வாயாலேசொல்லி அநுபவிக்கும்படி யென்கையென்றபடி. வாயவாய்- வாயிலே இருக்குமவையாய், என் வாயாலேசொல்லி அநுபவிக்கும்படி யென்கையென்றபடி. 'வாயிலேயிருக்குமவை- வாயவை, ஸப்தமியிலே வாயவாயென்று ராகவ வாக்குக்கு விஷயங்களாயென்றபடி. 'வாயிலேயிருக்குமவை- வாயவை, ஸப்தமியிலே வாயவாயென்று ராகவ வாக்குக்கு விஷயங்களாயென்றபடி. புலன்- இந்த்ரியம். கொள்ளுகை- க்ருஹீதமாயிருக்கிறது. புலன்கொள்- இந்த்ரியாபஹாரிகளான, 'த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்' என்கிறபடியே அதிமநோஹரமான வென்றபடி. வடிவு- திவ்யமங்கள விக்ரஹம், என் மனத்ததாய்- என்மநஸ்ஸிலேயிருக்குமதாய், மனதிலே இருக்குமது மனத்தது. 'நாவயாதிர்ஹமானது,

மூ—யங்கேய்மலர்கள் கையவாய் வழிபட்டோட வருளிலே* ||௪||

வழிபட்டோடவருள்பெற்றுமாயன்கோலமலரடிக்கீழ்ச்* சுழிபட்டோடுஞ்சுடர்ச்சோதிவெள்ளத்தின்புற்றிருந்தாலு* மிழிபட்டோடுமுடலினிற் பிறந்துதன்சீர்யான்கற்று* மொழிபட்டோடுங்கவியமுதனுகர்ச்சி

ஆ—இங்கேகிடைக்குமாகில் இங்கே வஸிக்கத்தால் ஹேதுமென்னென்கிறார். ||௪||

(வழிபட்டோட) விரோதிநிவர்த்தக ஸம்ஸாரஸாகரமத்யவர்த்திகளான சேதநர்க்கு பாகவதசேஷத்வ ஸாம்யக் பகவதநுபவப்ராப்தி ஸித்திக்குமோ,வென்னில்? அந்த ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வக பகவதநுபவ-

இ—நிவ்ருத்தியால்) இங்கேயிருந்தேற் கிழுக்குற்றென் என்கிறதை உரைக்கிறார் (இங்கேநிவ்ருத்தியால்) ||௫||

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இந்தலோகத்திலே பாகவதர்க்கு சேஷமாயிருக்கையே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்றநுஸந்திக்கிற இப்ப்ரகரணத்தில் இப்பாட்டில் மோக்ஷாநந்தமும் திருவாய்மொழிபாடுகிற ஆநந்தத்துக்கு ஸத்ருசமன்றென்றுபேசுகை ஸுஸங்கதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (விரோதிநிவ்ருத்தியால்) இங்கு சேஷத்வம் சேஷவ்ருத்தி, கைங்கர்யமென்றபடி. பாகவதகைங்கர்யவ்யக்தமென்றிறே கீழேசொல்லிற்று. கரணத்ரயத்தாலும் பகவதநுபவம் நடக்கப்பெற்றாலும் விரோதியிருக்கையாலே அதில் பாகவதகைங்கர்யவ்யக்தமாம்படி பரிபூர்ணப்ராப்தி ஸித்திக்கமாட்டாமையாலே அது ஸித்திக்கைக்காக விரோதியைக் கழித்து ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப்போக வேண்டாவோஎன்றபடி. இப்ப்ரபந்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளி

ஈ— யதாவித்தாக" என்கிறபடியே நிரஞ்சநஸ்ம்ருதிமௌவனமாயென்றபடி. அங்கேய்மலர்கள்- அவ்விடத்துக்கேய்ந்தமலர்கள், ஏய்கை- அநுரூபமாகை, அவ்வடிவுக்கு அநுரூபங்களான பக்ஷ பங்கஜாதிபுஷ்பங்களென்றபடி. கையவாய்- கையிலேயிருக்குமவையாய், திருமேனியிலே ஸமர்ப்பிக்கும்படி கையிலே ஸந்நிஹிதங்களாயென்றபடி. கையிலேயிருக்குமவை- கையவை. ஸம்ஹிதாகாலத்தில் கையவாயென்று ரூபமாயிருக்கிறது. இவ்வளவால் கரணத்ரயத்துக்கும் விஷயம் சொன்னபடி. வழிபட்டு- இப்படிமார்க்கத்திலேஇழிந்து, பாகவதர்களெல்லாரும் நடக்கிறதான இந்தமார்க்கத்திலே நானும்இழிந்தென்றபடி. ஓட- காலக்ஷேபமின்றிக்கே உத்தரோத்தரமதிகமாகநடக்கும்படி, அருளில்- அவன் க்ருபைசெய்தருளினாகில், இங்கேயிருந்தேற்கு- இந்தவிபூதியிலே வஸிக்கிறவெனக்கு, இழுக்குற்றுஎன்?- தாழ்வுஎது? இழுக்குற்று- தாழ்வு, ஒருதாழ்வுமில்லையென்றபடி. பாகவதகைங்கர்யரஸவ்யக்தமான பகவதநுபவத்தை இங்கேதானே பூர்ணமாகப்பெறலாமென்றபடி. ||௪||

வழிபட்டு- ஸ்வரூபாநுரூப கைங்கர்யமார்க்கத்தைப்பெற்று, ஸ்வரூபாநுரூபமாயிருப்பதிறே வழியாவது. ஓட- உத்தரோத்தரமபியின்றிக்கே நடக்கும்படி, அருள்பெற்று- ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான அவன் ப்ரஸாதத்தைப்பெற்று, மாயன்- ஆஸ்சர்யஸௌந்தர்யாதிவிசிஷ்டனானவனுடைய, கோலமலர்- ரமணீயபுஷ்பம்போலிருக்கிற, அடிக்கீழ்- ஸ்ரீபாதமூலத்திலே, இதுக்கு இருந்தாலும் என்கிறதோடே அந்வயம். சுழிபட்டோடும்- ஆற்றுப்பெருக்குப்போலே ஆவர்த்தங்களை உடைத்தாய்க்கொண்டு ப்ரவஹியாநிற்கிற, சுடர்- ப்ரபைகளையுடைத்தான, சோதிவெள்ளத்து- ஜ்யோதிஃப்ரவாஹத்திலே, அப்ராக்ருததேஜோரூபமான பரமபதத்திலேயென்றபடி. இன்புற்று- ஆநந்தத்தை அடைந்து, இன்பு- ஆநந்தம். உறுகை- அடைகை, பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவாநந்தஸஹிதனாயென்றபடி. இருந்தாலும்- ஸ்வர்க்கம், முழுதும்- ஸமஸ்தமும், கீழ்ச்சொன்ன வைஸ்யபாஷிகளுமென்றபடி. பரிபூர்ண மோக்ஷாநந்தமும் வைஸ்யபாஷிகளும் கூடினாலும் என்று அந்வயம். இதுக்கு உறுமோ என்கிறதோடே அந்வயம். இழிபட்டு- நிக்ருஷ்டமாய், ஓடும்- நிக்ருஷ்டத்துக்கேரவாயிலே நிறுத்தவொண்ணாதபடியோடுமதான, அத்யந்தநிக்ருஷ்டமான வென்றபடி. உடலினில்- ஶரீரத்திலே, பிறந்து- ஜநித்து, ஶரீரத்தோடேபிறந்து என்றபடி. தன்சீர்- தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களை, யான்கற்று- ஜ்ஞாநாநுபவத்துக்கு அநர்ஹனாயொழிந்த நான் அப்யஸித்து, நிரந்தரமாக அநுஸந்தித்து என்றபடி. மொழிபட்டு- அவ்வநுபவஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலே ஸூக்திகளைப்பெற்று, மொழி- உக்தி, ஓடும்- உத்தரோத்தரம் நடவாநிற்கிற, கவி அமுதம்- கவிகளாகிற அம்ருதத்தை, கவிகள்- பாட்டுகள், நுகர்ச்சி- பரிபூர்ணனுபவத்தை, அநுபவிக்கையை...யென்றபடி, உறுமோ- அநுரூபமாய்த்-

மூ—புறுமோமுழுதுமே* ॥நூ॥

நுகர்ச்சியுறுமோமூவுலகின்வீடுபேறுதன்கேழில்* புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்டபொன்னாழிக்கையென்னம்மான்* நிகர்ச்செம்பங்கியெரிவிழிகணீண்டவசுரருயிரெல்லாம்* தகர்த்துண்டுழலும்புட்பாகன்பெரியதனிமாப்புகழே* ॥சு॥

ஆ—ப்ராப்திதான் இங்கே திருவாய்மொழியைக்கொண்டு எம்பெருமானை அநுபவித்தால் வரும் ப்ராப்திக்குப் போருமோ என்கிறார். ॥நூ॥

(நுகர்ச்சி) ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி பூர்வக பகவதநுபவ ப்ராப்தியும் ஸாயுஜ்ய ரூபமான பகவதநுபவமும் கூடினால்தான் திருவாய்மொழியாலே எம்பெருமானை யநுபவித்தாலுள்ள ப்ராப்திக்குப்போருமோ என்கிறார். ॥சு॥

இ—ச்செய்கிறார் (அந்தஸம்ஸாரோபத்ராஹியால்) தன்சீர்ஜதாஹிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கே திருவாய்மொழியையிதராஹியால்) போருமோ என்றது- ஸத்ருசமோ என்றபடி. இழிபட்டோடுமுடலினில் பிறந்து என்கிறதின் அர்த்தம் விரோதி ப்ரவேசத்ராஹியாலே ஸம்ஸாரஹிதம். ஸம்ஸாரம் பகவதநுபவ ப்ராப்திக்கு விரோதியேயாகிலும் திருவாய்மொழியாகிற ஏகஸஞ்ஜீவிநியாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் பிறக்கும் ப்ராப்தி இங்கே உண்டாகக்கூடும், ஆகையால் இங்குற்ற பகவதநுகூலமே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்கிறாரென்றுகருத்து. ॥கு॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

வீடுமூவுலகின்பேறு என்றநயித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரோபத்ராஹியால்) நுகர்ச்சியுறுமோ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியாலேயிதராஹியால்) கூடினால்தான்

ஸ—சேருமோ, அதுக்கு ஸத்ருசமாகமாட்டுமோ என்றபடி. ॥நூ॥

தன்கேழில்- தனக்கு ஸத்ருசமில்லாததான, கேழ்- ஸத்ருசம். நிரூபமஸௌந்தர்யமான வென்றபடி. புகர்ச்செம்முகத்த- புகரையும் சிவந்தமுகத்தையும் உடைத்தான, புகர்- தேஜஸ்ஸு, உத்தேஜக ஸஹஜமான ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையும் க்ரோதவேகத்தாலே சிவந்த ரூபத்தையுமுடையதான வென்றபடி. களிறு- கஜத்தை, குவலயாபீடத்தை யென்றபடி. அட்ட- அடித்ததான, ஸம்ஹாரம்பண்ணினதான வென்றபடி. பொன்னாழிக்கை- ஸ்ப்ருஹணீயங்களான ஆபரணங்களை உடைத்தான திருக்கையை யுடையவனான, ஆழி- ஆபரணம். குவலயாபீடத்தை கொம்பொசித்திலே அடித்தபோது கையும் திருவாழிமோதிரமுமாயிருந்த அழகைச்சொன்னபடி. என்னம்மான்- கையும் திருவாழிமோதிரமுமான அழகைக்காட்டி என்னை வசீகரித்த ஸ்வாமியான, நிகர்- அநுரூபமான, ஸ்வஜாதிக் அநுரூபமான என்றபடி. செம்- சிவந்ததான, ஸவர்ணமான வென்றபடி. பங்கி- முன்னும்பின்னும்தொங்குகிற கேசங்களை யுடையவர்களான, பங்கி- தொங்குகிறமயிர். எரிவிழிகள்- ஜ்வலத்ஸத்ருச நேத்ரங்களான, நீண்ட- தீர்க்கமான, ஸரீரரான, அசுரருயிரெல்லாம்- அஸுரர்களுடைய ப்ராணங்களையெல்லாம், - தகர்த்து- பேதித்து, உண்டு- ஸ்வீகரித்து, நிஶ்ஶேஷமாக நஶிப்பித்தென்றபடி. உழலும்- இதுவேயாத்ருதயாய் ஸஞ்சரியாநிற்கிற, புள்- பக்ஷிக்கு, வைநதேயனுக்கென்றபடி. பாகன்- நியந்தாவான ஸர்வேஶ்வரனுடைய, பாகன்- நியந்தா, பெரிய- அபரிச்சின்னமான, தனி- அத்விதீயமான, மா- மஹத்தான, நிரதிஶயமஹத்வமான என்றபடி. புகழ்- கல்யாணகுணங்களை, நுகர்ச்சி- அநுபவிக்கை, திருவாய்மொழியாலே அநுபவிக்கையையென்றபடி. வீடு- மோக்ஷமும், மூவுலகின்- த்ரைலோக்யத்தினுடைய, பேறு- பெறுகையும், ப்ராப்தியுமென்றபடி. ஸகல லோகைஶ்வர்ய ஸர்வேஶ்வரஸாம்யமுமென்கை, உறுமோ?- அநுரூபமாகச்சேருமோ, அதன் நுகர்ச்சி ஸத்ருசமாகமாட்டுமோஎன்றபடி. இப்பாட்டை பகவதநுபவத்தின் ஸ்வரூபமாகயோஜிக்கும்போது நுகர்ச்சியென்கிறவதுக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு உகப்பாம்படியாகத் திருவாய்மொழிபாடி அநுபவிக்கையென்று தாத்பர்யங்கொள்வது. இப்பக்ஷத்தில் 'தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொல்மாலைகள்சொன்னேன்" என்கிறபடியே திருவாய்மொழிபாடுகையே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமைசெய்கையாலே ஸாக்ஷாத்பயமான பகவதநுபவத்துக்கு மோக்ஷமும் ஸர்வேஶ்வரஸாம்யமும் கூடினால்தான் ஸத்ருசமாகமாட்டுமோ என்று பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம் வ்யவஸிதமாயிற்று. ॥சு॥

மூ—தனிமாப்புகழேயெஞ்ஞான்று நிற்கும்படியாய்த்தான்றோன்றி* முனிமாப்பிரமமுதல்வித்தாயுலகமூன்று முளைப்பித்த* தனிமாத்தெய்வத்தளிரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றியவனடியார்*

(தனிமாப்புகழே) இங்கே இப்போதே நான்பெற்று அநுபவிக்கிற பாகவதசேஷத்வத்திற்கு ஸாதகமான பகவதநுபவமும் இங்கே லபித்தபின்பு இதுக்குவிரோதியான பகவதநுபவமும் வேண்டா இதுக்குஸாதக

இ— என்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதையே ப்ரகாராந்தரேண உபபாதிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகை. இத்திருவாய்மொழியின் அவதாரிகையிலே ஸர்வேச்வரவைபவமும் பாகவதசேஷத்வபர்யவஸாநத்துக்கு ஸாதநமன்றென்றிவர் ஆறாம்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கையாலே இங்கு இத்திருவாய்மொழி அநுபவத்தால்வரும் ப்ரீதிக்கு ஸாதநமன்றென்றிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்தது யோஜநாந்தரமாக அருளிச்செய்தபடி. இந்த யோஜநாத்வயமும் ஸ்வாபதேசத்திலே ஸ்பஷ்டமாகிறது. அந்த வாக்யயோஜனையான பக்ஷத்தில மூன்றாம்பாட்டில் மோக்ஷாநாதரமும் இதுக்கு ஸாதநமன்றென்றருளிச்செய்தவர் நடுவே இரண்டுபாட்டுகளாலே சிலஸம்சங்கைகளைப் பரிஹரித்து அநந்தரம் இப்பாட்டிலே அந்தமோக்ஷாநாதரமும் ஸர்வேச்வராநாதரமும் கூடினால்தான் இதுக்கு ஸாதநமாமோ என்கிறாரென்றிப்படி இப்பாட்டுக்கு மூன்றாம்பாட்டோடே ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

பாகவதகைங்கர்யத்துக்கு ஸாதகமாக பகவதநுபவமும் வேணுமென்று நாலாம்பாட்டிற்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலே அடிக்கீழ்ப்புகுதலன்றி இத்யாதியாலே பகவதநுபவநிஷேதஸாதகமான பாகவதஸம்ச்லேஷத்தை ப்ரார்த்திக்கை விருத்தமன்றோவென்ன? இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக கீழ் மூன்றுபாட்டுகளினுடைய நிஷ்கர்ஷார்த்தத்தை யநுவதிக்கிறார் (இங்கேயித்யாதியால்) அநந்தரம் பாகவதகைங்கர்யஸாதகமான பகவதநுபவமும் அத்ரைவ லபிக்கையாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் பகவதநுபவம் வேண்டாவென்று நிஷேதிக்கிறதாகையாலே இது நாலாம்பாட்டுக்கு அவிருத்தமென்றதாயிற்று. சேஷத்வத்துக்கென்றது- சேஷவ்ருத்திக்கென்றபடி. யதா- சேஷத்வம் சேஷமாக:. அத்தைலபிப்பிக்கையாவது- கைங்கர்யப்ரதமாக்குகையும் பாகவதர்கள்பக்கல் உள்ளகுணங்களை அறியப்பண்ணி குணக்ருததாஸ்யத்தையுமுண்டாக்கி அப்பாவத்தாலே அந்த சேஷத்வத்தை த்ருடீகரிக்கையும். தெய்வத்தளிரடிக்கீழ் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்குவிரோதீத்யாதியால்) ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்

ப— தனி- அத்விதீயமான, மா- மஹத்தான, அதிச்லாக்யமானவென்றபடி; புகழே- கீர்த்தியையே, நாமரூபங்களை இழந்து தமோபூதமாய்க்கிடக்கிற ஸமயத்திலே இவற்றையுண்டாக்கின மஹாகீர்த்தியையென்றபடி எஞ்ஞான்றும்- ஸர்வகாலமும், நிற்கும்படியாய்- வேதாந்தங்களிலே ப்ரஸித்தமாய்க்கொண்டு ஸ்திரமாயிருக்கும்படியாக, தான்- ஸ்வயமேவ, ஸ்வதந்த்ரனாகையாலே ஜீவஜாதங்கள் தன்னை அபேக்ஷிக்கவும் அறியாதேகிடக்க காருண்யப்ரேரிதனான தான்தானேயென்றபடி. தோன்றி- "ப்ராதுராஸீத்தமோநுத:" என்கிறபடியே ஸ்ருஷ்ட்யுந்முகனாய்த்தோற்றி, முனி- மநநம்பண்ணுமதான, "பஹு ஸ்யாம்" இதி ஸங்கல்பிக்குமதானவென்றபடி. மாப்பிரமம்- மஹாப்ரஹ்மமான, பரப்ரஹ்மஸ்வரூபமானவென்றபடி. பரப்ரஹ்மமென்று வேதாந்தங்களிலே ஓதப்பட்டிருந்துள்ள வஸ்துவானவென்கை. முதல்வித்தாய்- மூலபீஜமாய், வித்து- பீஜம், ஸர்வத்துக்கும் த்ரிவிதகாரணமாயென்றபடி. உலகமூன்றும்- லோகத்ரயத்தையும், ஸர்வலோகத்தையுமென்றபடி. முளைப்பித்த- "யதா ப்ருதிவ்யாமோஷதய: ஸம்பவந்தி" என்கிறபடி தன்னிடத்திலே அங்குரிப்பித்ததான, உத்பாதநம்பண்ணினதானவென்றபடி. தனி- நிஸ்ஸமாப்யதிகமான, மாத்தெய்வம்- மஹாதைவத்தினுடைய, "நதைவம் கேசவாத்பரம்" என்றுசொல்லப்பட்ட பரதேவதையினுடையவென்றபடி. தளிரடிக்கீழ்- பல்லவம்போலே ஸௌகுமார்ய ஸௌரஸ்யாதிரமணீயங்களான திருவடிகளின்கீழே, தளிர்- பல்லவம், புகுதல்- ப்ரவேசிக்கை, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேபோய் அவன்திருவடிகளிலே ப்ரவிஷ்டனைப்போலே பிரியாமல் அடிமைசெய்கையென்றபடி. இன்றி- இல்லாமல், அதெனக்கு வாராமலென்றபடி. இங்குள்ள பாகவதர்களுக்கு அடிமைசெய்கைக்கு விரோதியாகையாலே அதெனக்கு வேண்டாவென்றுகருத்து. இதுக்கு வாய்க்கவென்கிறத்தோடே அந்வயம். வேதாந்தோக்தமோக்ஷம் லபிக்கைக்காக

மூ—நனிமாக்கலவியின்பமே நாளும்வாய்க்க நங்கட்கே* ॥எ॥

நாளும்வாய்க்க நங்கட்கு நளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்துத்தன்* தாளுந்தோளுமுடிகளுஞ்சமனிலாதபலபரப்பி*
நீளும்படர்பூங்கற்பகக்காவு நிறைபன்னாயிற்றின்* கோளுமுடையமணிமலைபோற் கிடந்தான்றமர்கள்
கூட்டமே* ॥அ॥

தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யுஞ்

ஆ—மானஸாநுஸந்தானஸாமயிகமான பாகவதஸம்ஶ்லேஷஸுகமே நாளும்வாய்க்கநங்கட்கென்கிறார். ॥எ॥
(நாளும்வாய்க்க) அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமோ ஸஹவாஸமாத்ரமே என்றும் ஸித்திக்கவமையுமென்கிறார். ॥அ॥

இ—ஸமாஸாநுஸந்தானமென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்புகும்போது இங்குள்ளபாகவதகைங்கர்யம் விக்நமாய்விடுமாகையாலே அது இதற்கு விரோதியாயிறே. ஸமாஸாநுஸந்தானமுமென்கிறவிடத்தில் வகாரத்தாலே இதுஸகலப்ரகாரப்ராப்யாஷாமானுமென்றுந்தோற்றுகிறது. நாலாம்பாட்டிற்சொன்ன சதுர்த்த்யர்த்தஸமாஸாநுஸந்தானம் உபயசேஷமாகையாலே அவனடியார்நிஷ்டவாக்யத்திலே அதுவும்ஸித்தமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (இதுக்குஉபயசேஷத்வநிஷ்டையால்) அவன்அடியார்நிஷ்டைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாகவதநிஷ்டையால்)॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

தமர்கள்கூட்டம் நங்கட்குநாளும்வாய்க்க என்றபயித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடிருந்தால்) இதுவேஸம்மதியுமாயிற்று. ஸம்ஶ்லேஷம் அநந்யப்ரயோஜனம். ॥அ॥

ப—ஸம்ஸாரிகள் ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரம்பண்ணுகிறதென்றுஜீவிப்பிக்கைக்காகஇங்குகாரணகார்யங்களைவணித்தது. அதுதானும் ஸம்ஸாரவ்யாபாரத்துக்கெல்லாம் ஹேதுவாயிருக்கிறதேசமும் பாகவதகைங்கர்யவிரோதியாகில் எனக்குவேண்டாவென்றபடி. பாகவதசேஷத்வத்தினுடைய சீர்மையை வ்யக்தமாக்குகைக்காக, அவனடியார்- இத்தகாரணகார்ய கல்யாணகுணங்களாலே வஶீக்ருதராய் தாஸ்யரஸிகராயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய, நனிமாக்கலவி- மிகவும்ஶ்லாக்யமான ஸம்ஶ்லேஷத்தில், நனியென்று ஸ்ப்ருஹாதிஶயம், மா என்று மஹத்தாய் ஶ்லாக்யமென்றபடி. இன்பமே- ஸுகமே, நங்கட்கு- இதுவே நிரதிஶயபுருஷார்த்தமென்றறியப்பெற்றநமக்கு, நாளும்- ஸர்வகாலமும், வாய்க்க- ஸித்திக்கக்கடவது, ப்ராஸங்கிகமாயாகிலும், ஸித்திக்கவேணுமென்றபடி. ॥எ॥

நளிர்நீர்- ஶீதலமான ஜலத்தையுடைத்தான, நளிர்- ஶீதலம், ஸ்ருஷ்ட்யுபகாரகமாகையால் ஸந்தாபாதிதேஜஸ்ஸம்பந்தமில்லாமையால் அத்யந்தஶீதலமான ஜலத்தையுடைத்தான என்றபடி. இத்தால் காரணாதிஶயஸித்தமாயிற்று. கடல்- ஸமஷ்டிதத்வத்தை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, சமனிலாத- ஸத்ருஶங்களான, ஸ்வஸ்வபாவாதிகளால் நிஸ்துலங்களான என்றபடி. பல- "ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாபுருஷ:" இத்யாதிகளில்படியே அநந்தங்களான, தன்- தன்னுடையவையான, தனக்கு அஸாதாரணங்களான என்றபடி. தாளும்- திருவடிகளையும், தோளும்- புஜங்களையும், முடிகளையும்- ஶிரஸ்ஸுக்களையும், பரப்பி- ஸ்ருஷ்டமாணதேஶமெல்லாம் நிறையும்படி ப்ரஸாரணம்பண்ணிக்கொண்டு, இதுக்குக் கிடந்தானென்கிறதோடே அந்வயம், நீளும்- உத்துங்கமாயிருக்கின்றுள்ள, படர்- விஸ்தீர்ணங்களாம்படி தழையாநின்றுள்ள, பூம்- ரமணீயங்களான கற்பகக்காவும்- கல்பவ்ருக்ஷங்களையும், காவு- உத்யாநம், இது தாள்களுக்கும் தோள்களுக்கும் உபமாநம், நிறை- பரிபூர்ணங்களான, ஸஹஸ்ரகிரணராஶிகளானவென்றபடி. பல- அஸங்க்யாதரான, நாயிற்றின்- ஆதித்யர்களுடைய, நாயிறு- ஆதித்யன், கோளும்- தேஜஸ்ஸுக்களையும், இது திருமுடிகளுக்கு உபமாநம். உடை- உடைத்தான, மணிமலைபோல்- ரத்நபர்வதம்போல், இதுதிருமேனிக்கு உபமாநம். கிடந்தான் - அந்தவனகாரணத்வத்தில் கண்வளர்ந்தருளின ஸ்வாமியுடைய, தமர்கள்கூட்டம்- தாஸர்களோடு சேர்த்தியான த்து, கூட்டம்- சேர்த்தி, ஸஹவாஸமென்றபடி. கண்வளர்ந்தருளின அழகுக்குத்தோற்றடிமைப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடு ஸஹவாஸமென்றபடி. நங்கட்கு- இதுவேபுருஷார்த்தமென் றத்யவஸிக்கப்பெ ற்றநமக்கு, நாளும்- ஸர்வகாலமும், வாய்க்க- ஸித்திக்கக்கடவது. ॥அ॥

தமர்கள்கூட்ட - தாஸஜநஸமூஹத்தினுடைய, வல்வினையை- ப்ரபலதுஷ்கர்மங்களை, நாசஞ்செய்யும்-

மூ—சதி (து) ர்மூர்த்தி* யமர்கொளாழிசங்குவாள்விற்றண்டாதிபல்படையன்* குமரன்கோலவைங்கணை வேடாதைகோதிலடியார்தம்* தமர்கடமர்கடமர்களாஞ்சதிரே வாய்க்கதமியேற்கே* ॥௯॥
வாய்க்கதமியேற்கூழிதோறூழிமாகாயாம்* பூக்கொண்மேனிநான்குபொன்னாழிக்கையென்னம்மான்* நீக்க

ஆ—(தமர்கள்) அவர்களோடு ஸஹவாஸந்தான்வேணுமோ, அவர்கள் அடியாரடியாரடியாராஞ்சதிரே வாய்க்கவமையுமெனகிறார். ॥௯॥

(வாய்க்க) இப்ராப்யமேயெனக்கு மென் வம்ஶ்யத்துக்குமென்றும் வாய்க்கவேணுமென்கிறார். ॥௰॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ—பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் தாத்பர்யமும் அருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடி த்யாதியால்) ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

அவர்க்கே குடிகளாயித்யாதி தமியேற்குவாய்க்கவென்றாபித்துத் அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் இப்ராப்யமேயித்யாதியால்) இப்ராப்யமென்றது- அவர்களுக்கே யாவதாத்மம் ஶேஷமாயிருக்கையாகிற ஶேஷ வ்யாபாரமென்றபடி. என்வம்ஶ்யத்துக்குமென்றது- குடிகளாய்ச்சொல்லும் என்கிறதின் ஸ்வாரஸ்யம். வம்ஶ்யத்துக்குமென்றது- ஶிஷ்யப்ரஶிஷ்யாதிகளான ஸந்தாநிகளுக்கு மென்றபடி. இத்தால் கீழேதமக்கிதை ப்ரார்த்தித்தவர் இப்பாட்டிலே தம்முடைய ஸந்தாநிகளுக்குங்கூட ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥௰॥

ஈ—நாஶம்பண்ணுமவனை, சதிர்மூர்த்தி-அதுக்கு உபயோகமாக பாவநாஶவதாரங்களான மூர்த்திகளையுடையவனை, சதுர்மூர்த்தியென்று பாடமானபோது வாஸுதேவாதிவ்யூஹவிக்ரஹஶாலியான வென்றபடி அமர்கொள்- யுத்தத்தைக்கொள்ளுமவையான, அமர்- யுத்தம், விரோதிநிரஸநார்த்தமாக யுத்தோத்யுக்தமாய் நின்றுள்ள என்றபடி. ஆழி சங்கு வாள் வில் தண்டாதி- சக்ர ஶங்க கட்க ஶார்ங்க கதாதிகளான, வாள்- கட்கம், தண்டு- கதை, பல்- அஸங்க்யாதங்களான, படையன்- ஆயுதங்களையுடையவனை, குமரன்- நித்யயுவாவான, குமரன்- யுவா, இது க்ருஷ்ணனுக்குவிஶேஷணம். கோல- ஸுந்தரனை. இது காமனுக்கு விஶேஷணம். ஐங்கணை- பஞ்சபாணனை, கணை- பாணம், வேள்- காமனுடைய, வேளென்று காமனுக்குப்பெயர், தாதை- பிதாவான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய, காமனுக்குங்கூட உத்பாதகனுகையாலே நிரதிஶய ஸௌந்தர்யஶாலியான க்ருஷ்ணனுடையவென்றபடி. கோதில- அவத்யரஹிதரான, ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தரஹிதரான வென்றபடி. யதா- சப்தாதிவிஷயங்களும் ஆகிறதொன்றுமில்லாதவர்களான வென்றபடி. அடியார்தம்- தாஸஜநங்களுடைய, தம்மென்று ஸ்வாமித்வயோகம், தமர்கள்தமர்கள்- தாஸருக்குதாஸபூதர்களுடைய, தமர்களாம்சதிரே- தாஸபூதராகிற பாக்யமே, இந்த பாக்யமாவது ஸ்வயத்ந நிரபேக்ஷஶேஷத்வம், தமியேற்கு- ஸம்ஸாரத்தில் தாத்ருஶரைக் கிடையாமையாலே அஸஹாயனனெனக்கு, தமியன்- ஏகாகி, இச்சப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தமியனென்று ரூபமாயிருக்கும், தமியேற்கென்று ஷஷ்ட்யந்தம். வாய்க்க- ஸித்திக்கவேணும். ॥௯॥

மா- மஹத்தான, அதிஶ்யாமமான என்றபடி. காயாம்பூ- அதஸீபுஷ்பங்களை, காயாவென்று அதஸீ. கொள்- கொள்ளாநிற்கிறதான, புஷ்பங்களைக் கொள்ளுகையாவது புஷ்பகாந்திகளைக் கொள்ளுகை. அதஸீபுஷ்பகாந்திஶாலிகளான வென்றபடி. யதா:— "கொண்டானேழ்விடை" என்கிறவிடத்திற்போலே கொள்ளுகை, ஜயிக்கையாய் அதஸீபுஷ்பங்களை ஜயிக்கையாவது அதஸீபுஷ்பாதிக காந்திஶாலியான வென்றபடி. மேனி- திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை யுடையனானை, நான்குதோள்- ஆஶ்ரிதர்க்கொதுங்க நிழலாம்படி கற்பகத்தருபணைத்தாப்போலேயிருக்கிற நாலுபுஜங்களை யுடையவனை, பொன்னாழிக்கை- கற்பகதரு பூத்தாப்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவாழியையும் திருக்கையையும் உடையவனை, பொன் ஶப்தம் இங்கே மனோஹரத்வஸ்ப்ருஹணீயபரம். என்னம்மான்- இவ்வழகுகளாலே என்னை அடிமைகொண்ட ஸ்வாமியுடைய, இதுக்கு அடியார் என்கிறதோடே அந்வயம். நீக்கமில்லா- விஶ்லேஷமில்லாதவர்களான, நீக்கம்- விஶ்லேஷம், ஶாகாம்ருகாதிகளைப்போலே ஒருநாளும் ஶேஷித்தியாகவிஶ்லேஷமில்லாதவர்களான

பூ— மில்லாவடியார்தம்மடியாரடியாரடியாரெங்கோக்களவர்க்கே குடிகளாய்ச்செல்லும் நல்லகோட்பாடே* ௧௦

ஸா—மென்றபடி. இத்தால் அந்யசேஷத்வமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஸ்வார்த்தமமகாரமுமில்லாதவர்களை என்று ஸூசிதம். அடியார்- தாஸபூதர்களுடைய, தம்- என்று ஸம்பந்தோக்தி. அடியாரடியார்- தாஸர்க்கு தாஸபூதராயிருக்குமவர்கள், எங்கோக்கள்- எங்களுக்கு ஸ்வாமிகள். கோன்- ஸ்வாமி; கோக்கள் என்று பஹுவசநம். எனக்கும் என் ஸகாபாயிகளுக்கும் நித்யசேஷிகளென்றபடி. அவர்க்கே- அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கே, தேவதாந்தரசேஷத்வத்தையும் பாகவதசேஷத்வ வ்யதிரிக்தமான பகவச்சேஷத்வத்தையும் வ்யாவர்த்திக்கைக்காக அவதாரணம். குடிகளாய்ச்செல்லும்- சேஷவ்ருத்தி பண்ணும் க்ரமமாய் நடக்கும்படியான, குடியென்று சேஷவ்ருத்தி பண்ணும் க்ரமத்துக்குப்பேர். நல்லகோட்பாடு- ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸ்வீகாரமானது, கோட்பாடு- கொள்ளப்படுகை, ஸ்வீகரிக்கையென்றபடி. பாகவத தாஸரானவர்கள் நம்மைத்தங்களுக்கு சேஷமாக ஸ்வீகரிக்கையென்கை. ஊழிதோறு- ஊழிதோறும்; ஊழி- கல்பம். ஊழி- அதிலுள்ள அவாந்தரகல்பங்கள்தோறும், ஸர்வகாலமுமென்றபடி. பாகவதசேஷத்வரஸத்தில் த்ருப்தியாற்றாமையாலே காலத்தை பஹுவிதமாகப்பெருக்கி இவை இத்தனைகாலமுமெனக்கு ஸித்திக்கவேணுமென்று பேராசையாகச்சொல்லுகிறபடி. தமியேற்கு- அஸஹாயனானவெனக்கு; பாகவதசேஷத்வரஸமறிவார் ஒருவருமில்லாமையாலே இதையாசைப்படுகையில் நான் ஒருவனுமேயாயிருக்கிறவெனக்கென்றபடி. வாய்க்க- ஸித்திக்கவேணும். ௧௦

இத்திருவாய்மொழியில்சொன்ன பாகவதரில் சயமேயடிமை தலைநின்றாரென்று ஸ்ரீபரதாழ்வான்போல்வாரை, கோதிலடியாரென்றது- ஸ்ரீஶத்ருக்நாழ்வான்போல்வார்களை; இப்பக்ஷத்தில் கோதுசப்தம் முன்பு சொன்ன ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகளன்றிக்கே நிஸ்ஸாரதையைச்சொல்லுகிறதாய் பாகவதசேஷத்வ பக்ஷமல்லாத பகவச்சேஷத்வத்தை விவக்ஷித்து கோதிலடியாரென்று தத்பரரான பாகவதர்களைச்சொல்லுகிறது. நீக்கமில்லாவடியாரென்றது- இளையபெருமாள்போல்வார்கள், இது நம்பிள்ளை அருளிச்செய்யும்படி. ௰

“நாயகஸ்ய க்ருதே த்ரயோதஸ்ய வா தத்ஸுநாதிகிநீ நாதஸ்கந்த்வக்ஷணீய ஸௌரஸ்வாதாவாவாக பாவாதேஹ! ஸாக்ஷாந்நாதோக்தேஷ்டிவ்ருத்யபாம் ஸாக்ஷாத்ஜ்ஞாத்ரீம் த்வைதக்ஷபக்ஷிநவாஷாதவதே யாஸத்வக்த்ஸத்வோதாஹ:” என்கிற ஸ்லோகம் இத்திருவாய்மொழியில் ஸாரார்த்தங்களையெல்லாம் ஸங்க்ரஹிக்கிறது. (க்ருணம்) என்றது- முதற்பாட்டிற்சொன்ன வைஶ்யபத்தை, (அநந்ய) என்றது- இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன கைங்கர்யத்தை, இரண்டாந்தரம் (அநந்ய) என்றது மூன்றாம்பாட்டிற்சொன்ன மோக்ஷத்தை, (அவதி) சப்தம் அநந்தஸாத்யாபகமாய் ஆறாம்பாட்டிற்சொன்ன ஸம்பந்தாநுரூபத்தைக் காணிக்கிறது. (வா) ஶப்தம் அவ்யயமாய் அநந்தமான ஸாத்யத்துக்கு ஸாத்யாபகமாய் வைஶ்வரூப்ய த்ருஷ்டாந்தத்தில் ஸமுச்சயத்தைப்போலே இவற்றின் ஸாத்யத்தையும் யாசிப்போமென்கைக்காக இருக்கிறது. இத்தால் இரண்டாம்பாட்டில் வைஶ்யகைங்கர்யயோ ஸாத்யத்வஞ்சொன்னதும் ஆறாம்பாட்டில் மோக்ஷாநந்தமவராநந்தயோ ஸாத்யஞ்சொன்னதும் இவையெல்லாவற்றினுடைய ஸாத்யத்துக்கும் உபலக்ஷணமென்று ஸூசிதமாயிற்று (நயாவதேஹ) என்றது- பாகவதசேஷத்வாபேக்ஷயா வைஶ்யபக்ஷிகளுக்கு நிக்ஷேபம்சொல்லுகிற இப்பாட்டில் ஸித்தவசனத்தை அருளிச்செய்தபடி. யத்வா:— ஏழாம்பாட்டில் மீட்புதுதலன்றி என்று மோக்ஷத்தைநிஷேதித்தது கைங்கர்யத்ருஷ்டாவாதல் உபலக்ஷணமாயாதல் வைஶ்யபக்ஷி ஸம்பந்தாபேக்ஷயா நிஷேதமென்று நினைத்தருளிச்செய்ததாகவுமாம். (ஸௌரஸ்வாதவாவா) என்றது- பொங்கேழுபுகழ்கள்வாய்வாய் வழிபட்டோடுங் கவியமுதநுகர்ச்சி என்னும் நாலாம்ஐந்தாம் பாட்டுகளிற்சொன்ன பரபோராஷ்டாணவிஷய கவிதாரஸாநுபவத்தை ஸூசிப்பித்தபடி. (தஜ்ஞாதிநாதிகீநீ நாதஸ்கந்த்வக்ஷணீய) என்கிற விஶேஷணத்தாலே நாஸிகமும் பாகவதசேஷமாகப்பெறாதே கேவல பகவச்சேஷமாய் வர்த்தமானுக்காவஸரமாகையாலே தேவதாந்தரஸம்பந்தமும் கலசியிருக்கிறதென்றும் தம்முடைய திருப்பவளம் பாகவதகைங்கர்யம் பண்ணப்பெற்று தேவதாந்தரஸம்பந்தமாயுமில்லாமை கேபிருக்கிறதென்றும் வ்யஞ்ஜிப்பித்தவிது அவர்க்கே குடிகள் என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தின் தாத்பர்யத்தை

மூ—நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள்மூன்றினுள்ளுந்தானிறைந்த* வல்லிக்கமலக்கண்ணனையந்தண்குருகூர்ச்சட கோபன்* சொல்லப்பட்டவாயிரத்துளிவையும்பத்தும்வல்லார்கள்* னல்லபதத்தான்மனைவாழ்வர்கொண்ட பெண்டிர்மக்களே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(நல்ல) இப்படி ஸாத்விகஶ்ரேஷ்டசேதநரான ஆழ்வார் இருந்தருளின தேசத்திலே புகுந்தருளப் பெற்றவிடத்திலே புதுக்கணித்த திருக்கண்களையுடையனான எம்பெருமானை ப்ரதிபாதிக்கிற இத்திருவாய்மொழியைவல்லார் ஸாத்விகஶ்ரேஷ்டத்தை இங்கேபெற்று ஸபரிவாரமாக வாழப்பெறுவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

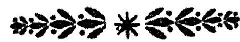
இ— நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தானிறைந்த அல்லிக்கமலக்கண்ணனையென்கிற ஸமபிவ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புகுந்தருள வித்யாதியால்) புதுக்கணித்த நவீக்ருதமான, நல்லபாசுரத்தால்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்விகஶ்ரேஷ்டத்தைஇங்கேபெற்றஎன்று) கொண்டபெண்டிர்மக்களேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸபரிவாரமாகவென்று) ॥கக॥

ஶ— வெளியிட்டருளினபடி. (தா) என்றது முதற்பாட்டுதொடங்கி பௌருஷாதிகளிற்காட்டில் ஸாத்விக ஶ்ரேஷ்டஸேவ்யத்துக்குச்சொன்ன வைலக்ஷண்யத்தை விவக்ஷிக்கிறது. (ஶாஸநாம்ஸ்ரீரம்யம்) என்றது கோ திலடியாரென்கிறதற்கு விவரணம். (ஶாஸநஜலிஸாக்ஷிநாம்) என்றது நீக்கமில்லாவடியாரென்கிறதற்கு விவரணம். (தாமெஸ்ரேயலக்ஷ்மீநத்ருஸாதஸ்வபாவஸ்த்ரீ) என்றது நல்லகோட்பாட்என்கிறவிடத்தில் நல்லஎன்கின்ற மைஶத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்தபடி. (வ்ருஸத்வ) என்றதால் கோட்பாடு என்றது வ்ருஸாதவஸ்த்ரீக ஸ்வீகாரவாரமென்று வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. ஏழாம்பாட்டுதொடங்கி அருளிச்செய்த ஸம்ஶ்லேஷஸக்ஷாஸ ஶாஸநவயி தாஸ்யங்களும் இவ்வைஶத்திலே விவக்ஷிதங்கள். (ஶாஹாம்) என்றது நாளும் ஊழிதோறூழி என்கிறதின்ஸங்ரஹம். (ஸ்வஸ்தி) என்கிறது வாய்க்க என்கிறதற்கு வ்யாக்யானம். இங்கு வஶவசநத்திலே என் சநவாயி களுக்கும் இதுவே ஸித்திக்கவேணுமென்கிற ஈஶ்வரம் சொல்லிற்றாயிற்று. இனி இத்திருவாய்மொழியிலே 'தீக்க திகள் முற்றுநதவிர்ந்த'இத்யாதிகளாலே சொன்ன ஸர்வேஶ்வரனுடைய ரக்ஷணப்ரகாரங்களெல்லாம் (நாமைஶம்) என்கிறதால ஸங்க்ருஹீதங்கள். ஆக இஶ்லோகத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸாரோஸாரோண வ்யாக்யாநம் பண்ணிற்றாயிற்று. ॥ய॥

நல்லகோட்பாட்டு- ஶ்ரோவ்யுரான ஸ்வீகாரத்தையுடையவையான, ஸாத்விகஶ்ரேஷ்டசேதநரானஆழ்வார் எழுந்தருளியிருக்கிற விடமானவென்றபடி. இங்கு டகாரஜிகம் ஸம்விருத்தம்- உலகங்கள் மூன்றினுள்ளும்- லோகத்ரயத்திலும், ஆழ்வார் ஒருவராலே லோகத்ரயமும் ஸநாயமாய் ஸகலமாயிற் றென்றிருக்கிற ஸம்ஸாரவாஸியிலே நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் என்றருளிச்செய்த்து. தானிறைந்த- தானே யாம்படி வ்யாப்தனானவன், தானே த்யாநனைக்கொண்டு வ்யாப்தனானவென்றபடி. ஆழ்வார்- நெடுமாற் கடிமை பாடத்தொடங்கினவாறே இனி ஜகத்தெல்லாம் ஸாத்விகஶ்ரேஷ்ட மிருத்தப்படுமென்று ஸீதிய லே உஜ்ஜ்வலனைக்கொண்டு லோகத்ரயத்திலும் வ்யாபித்தவனானவென்கை. அல்லிக்கமலக்கண்ணனை- விக ஸிதசந்த்ரோரவநேன, அல்லி- விகஸிதம், ஆழ்வாரிருந்தவிடத்தில் வ்யாபிக்கப்பெறுகையால்வந்த ஸ்ரீதியா லே உஜ்ஜ்வலனானவனைக்குறித்து என்றபடி. இதற்குச் சொல்லப்பட்டஎன்கிறத்தோடே யவயம். அம் தரணீயமான, தண்- ஶீதலமான, ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான வென்றபடி. தாம் நெடுமாற்கடிமை பாடினவாறே ஊருக்கு ஸகலகல்யாணகுணங்களும் ஸித்தங்களாயிற்றனவென்றுகருத்து. குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் லப்பட்ட- திருநகரியில் எழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வார்அருளிச்செய்ய உண்டானதான, கடலிலே முத்துப்பட் டதென்னுமாப்போலே பட்டஎன்றது ஜநித்தவென்றபடி. சடகோபன்சொல்லுகையாலே ஜநித்ததானவென்று வக்தவ்யம். வாக்யம்போலே தான்தோன்றியாயிருக்கிற வேதம்போலே ஸாத்யமாயிராதே "தயரதற் க்குமகன்" என்னும்படியான அவதாரம்போலே ஆழ்வாரால்சொல்லப்பட்டு ஸர்வோத்தரமானவென்றபடி.

ஸ— ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இவையும்பத்தும் வல்லார்கள்- இப்படி ஒருவிலக்ஷணங்களான பத்து பாட்டுக்களையும் அப்யஸித்தவர்கள், நல்லபதத்தால்- ஶ்லாக்யமான அதிகாரஸம்பத்தோடே, பதம்- அதிகாரஸம்பத், பாகவதசேஷத்வ ஸாம்ராஜ்யத்தையுடையவராயென்றபடி. கொண்டபெண்டிர்மக்கள்- ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட பார்யாபுத்ராதிகளையுடையராய்க்கொண்டு பாகவதசேஷத்வத்திலே அவர்களும் அந்வயிக்கப்பெற்றவர்களாய் என்றபடி. மனை- க்ருஹத்திலே, மாநிலம்- மஹாப்ருத்வியிலேயென்றபடி. வாழ்வார்- போகங்களை புஜிக்கப்பெறுவார்கள், பாகவதகைங்கர்யரஸங்களை அநுபவிக்கப்பெறுவார்களென்றபடி. ||௧௧||

நிக்ஷேபயாம்பபூவ ஸ்வப்ரபந்தமணிம் நிஜம் தேவராஜ ஸ்வவிஶேஷகாஞ்சீ ஶ்ரீதவிஹிதவஶ்யோ விபு: ।
அவ்யக்ஷராபேக்ஷஸ்வவிதரணஸஜ்ஜர்ஹத்ர த: ஸ்வதாஸ்யஜ்ஞநிஷ்டாநதவயிநேஹைஸ்யக ।
ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநதமஸ்மை ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(நெடுமாற்கடிமை.)

வ்யாமுக்தஸ்பர்ஶஸீமா ஜலதவபுர்வாமநத்வேநவ்ருத்த
ஆஸ்வத்தஸ்த்தபத்ரஶாயீ அஹிதநிரஸநாத் லோகஸ்ருஷ்ட்யாதிஶக்தே: ।
அப்தஶாயித்வயோகாத் ஶ்ரிததுரிதஹ்ருதேஶ்ச அதஸீவர்ணகாந்த்யா
ஆகர்ஷத்வாத் ஸ்வதாஸ்யாவதி விஶதயதி ஸ்வாஶ்ரிததாஸ்யம் ||௮௦||

(வ்யாமுக்தஸ்பர்ஶஸீமா) நெடுமாற்கடிமை. ஆஸ்ரிதரிடத்திலே மிகவும் வ்யாமோஹத்தை உடையவனாகையாலும், (ஜலதவபு:) புயல்மேகம்போல் திருமேனியம்மான்- வர்ஷுகவலாஹகம்போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவனாகையாலும், (வாமநத்வேந) உலகமூன்றுமுடனிறையச் சிறுமாமேனிநிமிர்ந்த- சிறிய வாமநரூபத்தைக்கொண்டு த்ரைலோக்யமும் நிறையும்படி த்ரிவிக்ரமனாய் வளருகையாலும், (ஆஸ்வத்தஸ்த்தபத்ரஶாயீ) இருமாநிலமுன்னுண்டுமிழ்ந்த- மாயன்கோலமலரடிக்கீழ்- ப்ரளயகாலத்திலே எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்கையாலும், ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனாகையாலும், (அஹிதநிரஸநாத்) புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்ட- கம்ஸனாலே ப்ரேரிதமாய் அதிகாயமாய்வந்த குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரிக்கையாலும், (லோகஸ்ருஷ்ட்யாதிஶக்தே:) உலகமூன்றுமுளைப்பித்த- லோகங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிகளில் ஸமர்த்தனாகையாலும், (அப்தஶாயித்வயோகாத்) குளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்து த்ரவ்ய- நிரதிஶயதேஜஸ்ஸையுடைய நீலரத்நம்போலே ஸமுத்ரத்திலே சாய்ந்தருளுகையாலும், (ஶ்ரிததுரிதஹ்ருதேஶ்ச) தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யும்சதிர்மூர்த்தி- ஆஸ்ரிதருடைய துரிதங்களை நிரஸிக்குமவனாகையாலும், (அதஸீவர்ணகாந்த்யாகர்ஷத்வாத்) மாசாயம் பூக்கொள்- காசாம்பூபோலே ஶ்லாக்யமான திருமேனிகாந்தியாலே எல்லாரையும் ஆகர்ஷியாநிற்கையாலும், எம்பெருமான் ஸ்வதாஸ்யத்தை ஸ்வாஸ்ரிததாஸ்யபர்யந்தமாக விஶதீகரியாநிற்கிறானென்று 'நெடுமாற்கடிமை'யில் ஆழ்வார் நிரூபித்தருளினாரென்கிறார். ||௮௦||

உத்யத்ஸம்ப்ரீதிதீப்த்யாக்ஷாதரவிஷயதயா வைலக்ஷண்யாத் ஆஸ்ரிதஸ்தம்
ஸர்வாநாம் விஶ்லேஷவைலக்ஷண்யம் ஶ்ரிதவிஹிதஸமர்த்தம் ஸமஸ்தாஶ்ரிதௌ: ।
ஸ்வாபேக்ஷாவ்ருத்தபேக்ஷம் ஸ்வவிதரணபரம் ஸம்ஶ்ரிதஸ்தம் ஸ்வதாஸ்யம்
தாஸ்யம் ஸ்வம் தஸ்ய நிஷ்டா தநயமஹிவிசார்யாஷ்டமே ஸ்வாஷ்டவஶ்யம் ||௮௧||

இப்படி அஷ்டமஶதகத்தில் பத்துதஶகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார். (உத்யத்தி)

தன்னைக் காணவேணுமென்றாசைப்படுகிறபேர்களாலே காணப்படுமவனாய், இதரவிஷயங்களிலே பற்றற்றபேர்களாலே தானேஸுலபனுமாய், விஶ்லேஷஸமயத்தில் தனக்காஸ்ரிதர் பரியவேண்டும்படியான வைலக்ஷண்யத்தையுடையவனுமாய், ஆஸ்ரிதர்நிமித்தமாக ஸம்ருத்திமானுமாய், ரக்ஷிக்குமிடத்தில் அபேக்ஷாநிரபேக்ஷனுமாய், ஸ்வவிதரணத்தில் ஸமர்த்தனுமாய், ஆஸ்ரிதஹ்ருதயத்திலேதானே நிரதனுமாய், தன்னைக்

ஸ்ரீ—தா— குறித்துவேதநருக்குண்டான ஸௌலப்யத்தையும், அதிலே நிமிஷத்தையும், அதனுடையவெல்லைநிலத்தையும், ப்ரகாசிப்பிக்குமவனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானை ஸங்க்ஷேபதகத்திலே ஸ்ரீதேவாநாவதிப்யாக ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥க௦௨॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவேங்கடேஶாய மஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:.

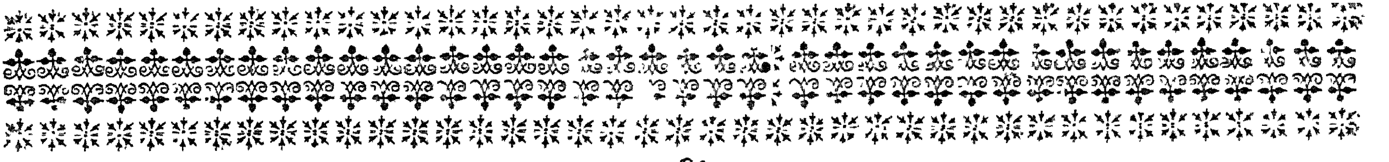
த்ரமிடோபநிஷத்ஸார:.

ஸ்வாநிஷ்டாபாஸம்ஸ்பர்ஶஜிஹீர்ஷுர்குணவிக்ரஹ:
ஸ்த்ரித்வாம்போதேர்த்ருஷ்டாஶ்ரயிஷ்டகாலேக்ஷ்யதயாபர: ।
நிஜோத்காஸம்பதித்ரியபதிதஸ்ஸ்வாமி தநி
ஶ்ரீதேவாதேவீத்ரயஸஹிதஸத்ருஷ்டதஸதே ॥ ॥க௭॥

த்ருஷ்யாபாந்த்ருஶ்யோஷ்ணவ்ரதாரகணித்வம்ஶஸாம்யாமத:
ஸ்வவிஶ்வதேஶிகாஞ்ச்ரீதவிஹிதவௌக்ஷ்யவிமல: ।
ஸ்வேக்ஷாஸாமேக்ஷஸ்வதாரணஸஜ்ஞாஹ்ருதித
ஸ்வநாஸ்யந்தனிஷ்டாம்தநயிதேவீஹஸ்ரகடயத் ॥ ॥க௮॥

எட்டாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

திருவாய்மொழி — ஒன்பதாம்பத்து.

முதற்றிருவாய்மொழி.

மூ—கொண்டபெண்டிர்மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர்பிறரும்* கண்டதோடு பட்டதல்லால்

ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதஸேவாஸாம்ராஜ்யஸம்பந்நாய நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

✳ திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.✳

ஆ— (கொண்டபெண்டிர்) இந்த ஸாம்ஸாரிகஸம்பந்த ஸம்பத்தை ஸாம்ஸாரிகஸம்பந்திகளாயிருப்பாரோடே ஸாஜிக்கையிலே அவிவேகமுடையவரான ஆழ்வார் தயாவிஷயரை இந்த லோகத்திலே காணாமையாலே இந்தலோகத்திலுள்ளாரையே ஸாம்ஸாரிகஸம்பந்திகளாகக்கொண்டாலும் அவர்களோடே இப்ஸம்பந்தத்தை ஸாஜிக்கைக்காக ஸாம்ஸாரிகஸம்பந்திகளைத்துக் குவாயமாக அவர்களைப்பார்த்து உங்களுக்கு ஸோபாயிகவிஷயரான கள த்ராதிகளோடுள்ள உறவைவிட்டு சரணாகதஸாமர்த்தாய்

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸம்பந்நஸ்ரீமதேவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஸிகாய நம:. ✳

ஒன்பதாம்பத்து.

ராஜ்யாபாஸாந்தபோத்யாபவ நமுநி ராயாஸிராயாதிராம்

வேதஸ்ருதவிவாராவாரவாம் ஸ்வஜ்ஞாநஞானவஞம் ।

ஸம்ஸாரஸம்பந்தமாஸாஸ்ரீரங்க நாயகம் ராமம்

ஸர்வஸ்ஸம்ஸ்ஸ்வஸ்திகஸாஹ்ருதம் ஸேவ்யதேவதேவம் ॥✳॥

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியில் ஸாம்ஸாரிகஸம்பந்தமே நிரதிசயவாதஸாத்யமென்று நிஷ்கர்ஷித்துத் தமக்கும் தம் ஸம்பந்திகளுக்கும் ஸம்ஸாரமும் இதுவே ஸிக்கவேணுமென்று கைவல்யாதிவிஷய நிஷேதபூர்வகமாக அதை ப்ரார்த்தித்தருளின ஆழ்வார் அதையெல்லாருக்கும் உபதேசியாதே. இத்திருவாய்மொழியிலே "பிரான்தொண்டரோமா" யித்யாதியாலே ஸம்ஸாரஸுகத்தை உபதேசிக்கைக்கு ஸம்பந்திமன்றேயென்ன ஸங்கல்பிக்கிறார் (இந்தஸாம்ஸாரிகத்யாதியால்) இப்ஸம்பந்தத்தையென்றது— இந்த ஸாம்ஸாரிகஸம்பந்த ஸம்பந்தத்தையென்றபடி. ஸாஜிக்கைக்காக- உபாயமாகவென்கிற இரண்டுக்கும் ஸம்பந்தத்தில் தி வெபோடேயமபம். உறவைவிட்டென்கிறதற்கு அடியோமாய் என்கிறதோடேயமவம். இத்தால் ஸம்பந்தமென்கிற ஸமஸ்தம் இத்திருவாய்மொழிக்குப் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதம்.

முதற்பாட்டு.

இவ்வவதாரிகையிலே முதற்பாட்டின் அர்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதம். அதில் (உங்களுக்கித்யாதியால்) த்விதீயபாதார்த்தமும் (களத்ராதிகளித்யாதியால்) ப்ரதமபாதார்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதம். (உறவைவிட்டு என்கிறது) த்விதீயபாதஸேஷதார்த்தம். (சரணாகதஸாமர்த்தாயென்று) த்ருதீயபாதத்தின் அர்த்தம்.

ப—கொண்ட- க்ருஹிக்கப்பட்டவர்களான, உங்களுடையஹ்ருதயத்திலே மிகவும் பந்துக்களாக அப்யஸிக்கப்பட்டவர்களான வென்றபடி. இது ஸர்வபந்துக்களெல்லாருக்கும் விசேஷணம். பெண்டிர்— ஸ்த்ரீகளும், மக்கள்- புத்ரர்களும், உற்றார்- ஸம்பந்திகளும், சுற்றத்தவர்- ஜ்ஞாதிகளும், பிறரும்- ஸமீபஸ்தர்களும், கண்டதோடு பட்டதல்லால்- உங்கள்ளை அத்யந்திகரான மாதாபித்ராதிபந்துக்களும் மித்ரர்களும், கண்டதோடுபட்டதல்லால்— உங்களுக்கு காணப்பட்ட அர்த்தத்தோடே ஸம்பந்தித்ததல்லது, அர்த்தமானது உங்களோடு ஸம்பந்தித்திருந்ததனையும்

மூ—காதன்மற்றியாதுமில்லை* யெண்டிசையுங்கீழும்மேலுமுற்றவு முண்டபிரான்* றொண்டரோமாயுய்யலல்லாலில்லை கண்டீர்துணையே* ||௧||

துணையுஞ்சார்வுமாகுவார்போற்சுற்றத்தவர்பிறரு*மணையவந்தவாக்கமுண்டேலட்டைகள்போல்சுவைப்பர்*

ஆ—ப்ரளயகாலத்தில் எல்லாரையும் திருவயிற்றிலேவைத்துப் பரி*ரக்ஷித்தருளின ஸர்வேஶ்வரனான எம்பெருமானுக்கடியோமாயுய்கையொழிய வேறு ரக்ஷகரில்லையென்கிறார். ||௧||

(துணையும்) ஸம்பந்தமுடையவரைப்போலே வர்த்தியாநின்ற ஸ்வப்ரயோஜநபரராயிருக்கிறவர்

இ—ஸாரம். (ப்ரளயகாலத்திலித்யாதியால்) த்ருதீயபாதமும், (அடியோமித்யாதியாலே) சதுர்த்தபாதமும் வ்யாக்யாதம். பரிரக்ஷித்தருளியென்றது- ஆபத்தைப்போக்கியருளியென்றபடி. இப்படியிப்பதத்தினுடைய ப்ரளயத்திலே ரக்ஷணஸாமர்த்யத்தைக்கையாலே அவனுடைய நிரவதிகஸாமர்த்யம் இப்பதத்துக்குப் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. இத்தால் ஸர்வேஶ்வரன் ஸங்கல்பமாத்ரம் பண்ணுமிடத்தில் தானினைத்தபடியன்றிக்கே ஸாமர்த்யாநுகுணமாகக் கொடுத்தருளுமென்னுமிடத்தைக் கீழ்ப்பத்திலே உபதேஶித்தருளி அதுக்குநிதானம் அவனுடைய நிரவதிகஸாமர்த்யமென்று இப்பத்திலே உபதேஶிக்கிறாரென்று கீழ்ப்பத்தோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. இவ்வர்த்தத்தை "ஶ்ரீஶக்திஶஸ்திதிஸமயக" என்று ஆசார்யன் அருளிச்செய்தார். ||க||

* இரண்டாம்பாட்டு. *

துணையுஞ்சார்வுமாகுவார்போல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்தமுடையவரைப்போலே இத்யாதியால்) அட்டைகள்போல் சுவைப்பரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வப்ரயோஜநபரரென்கிறதித்யாதியால்) இத்தால்

ஈ—அத்தோடுகூடே உங்களோடு ஸம்பந்தித்திருக்குமத்தனையொழியவென்றபடி. அர்த்தமுள்ளதனையும் அந்த அர்த்தத்துக்காக ஸ்நேஹித்திருப்பார்களத்தனையொழியவென்கை. மற்று- ப்ரகாராந்தரேண, அந்த அர்த்தம் நஶித்தாலும் நிலைநிற்குமென்றிக்கேயென்றபடி. காதல்- ஸ்நேஹமானது, உங்கள்பக்கல் அவர்களுக்கு ஸ்நேஹமானதென்றபடி. யாதும்- ஒன்றும், லேஶமுமென்றபடி. இல்லை- இது ஸர்வஸம்மதம், ஆதலால் வேறே ரக்ஷகரில்லையென்று மேலே ஸங்கிக்கிறது. எண்டிசையும்- எட்டுதிக்குக்களையும், எண்டிசையென்கிறவிடத்தில் ணகாரம் ஸ்வரூபம் தகாரஸ்வரூபமாகாரஶேஷம். கீழும்மேலும்- அதோலோகங்களையும் ஊர்த்வலோகங்களையும், முற்றவும்- க்ருத்ஸ்நத்தையும், உண்ட- ப்ரளயகாலத்திலே தன்வயிற்றில்வைத்து ரக்ஷித்தவனான பிரான்- ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, தொண்டரோமாய்- நாம்தாஸபூதராய், நித்யமாயுள்ள தாஸ்யத்தை நம்பும் ஜீவிக்கைசெய்தவர்களாயென்றபடி. அவனுக்கு நம்மதாயிருப்பதொன்று கொடுக்கவேண்டுவதில்லையென்று கருத்து. தொண்டர்- தாஸர், இசைவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டரோமென்று ஏகவசனமாயிருக்கும். அநேகரைக்குறித்துச் சொல்லும்போது தொண்டரெனவேண்டியிருக்கத் தொண்டரோமென்று சொன்னது அவர்களை ஸ்வீயரென்று பரிக்ஷித்து ஸௌஹார்த்தத்தாலே தம்மையும் அவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டருளிச்செய்தபடி. உய்யலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கையொழிய, துணை- வேறொருஸஹாயமானது, ஆபத்தில் ஸஹாயமாகத்தக்கதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- ஒருகாலத்திலுமில்லைகிடீர்? கண்டீரென்றது- இதில் ஸம்ஶயமில்லையென்கைக்காக. ஆதலால் அவனுக்கே அடிமையாகுங்கோளென்று கருத்து. ||க||

துணையும்- ஸம்பந்திகளில் ஸஹாயரும், சார்வும்- ஆபத்தில் ஆஶ்ரயமும், ஆகுவார்போல்- ஆகிறவர்கள்போலே, "ஸர்வாவஸ்தாஸ்வபி" என்கிறபடியே நம்முடைய ஸர்வாவஸ்தைகளிலே தாங்களும் ஆகுகளை நம்மோடொக்க அநுபவிப்பார்போலும் ஆபத்துவந்தால் அதைநீக்கி ரக்ஷிப்பார்போலுமென்று பதார்த்தம். இதற்குச்சுவைப்பர் என்கிறத்தோடே அந்வயம். சுற்றத்தவர்- பந்துவாயிருக்கிறவர்களும், பிறரும்- சுற்றத்தவரல்லாத அந்யஜநங்களும், ஸாமர்த்ய ஆதாரமாகையாலே பந்துக்களோடும் அந்யரோடும் வாசியில்லையென்று கருத்து. அணைய- அணையும்படி, அதைத்தாங்கள கைக்கொள்ளலாம்படி, வந்தவாக்கம்- உங்களுக்குவந்த ஸம்பத்தானது, ஆக்கம்- ஸம்பத்து, உண்டேல்- உண்டாயிருந்ததாகில், அட்டைகள்போல்- ஜலௌகைகள்போல், சுவைப்பர்- ஸேவிப்பர், சில வ்யாதிவிஶேஷமுடையார் தங்களுக்கு ஹிதமென்று நினைத்திருக்கும்படி அவர்களது ஶரீரத்தில் ரக்தங்களை அட்டைகள் ஸ்வாதீனமாகப்

மூ— கணையொன்றாலே யேழ்மரமு மெய்த வெங்கார்முகிலைப்* புணையென்றுய்யப் போகிலல்லாலில்லைகண்டீர் பொருளே* ௨
பொருள்கையுண்டாய்ச் செல்லக்காணிற் போற்றியென்றேற்றெழுவர்* இருள்கொடுன்பத்தின்மை

ஆ— கணைவிட்டு கேவலமான ஸப்ரயோஜநவானான தஶரதாத்மஜனையே ரக்ஷகனாகப் பற்றப்பாருங்கோள்? வேறொருவரைப்பற்றி யொரு ப்ரயோஜநமில்லையென்கிறார். ௨
(பொருள்கை) இப்படி ஸப்ரயோஜநவானாகையாலே ப்ரயோஜநமுள்ளபோதுபற்றி தாரித்ர்யவ

இ— கீழ்ப்பாட்டில் ஔபாதிகபாந்தவர்கள் ஸோபாதிகஸ்நேஹரென்றவர் இப்பாட்டில் அதுவும் ஸுலபரோத்ர மென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிகை. எங்கார்முகிலே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேவலமெத்யாதியால) தஶரதாத்மஜனையென்றது கணையொன்றாலே இத்யாதியாலே ஸூசிதம். தாரிபவா ஸத்தில் ஸுலபத்வமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனாக இத்யாதியால்) இல்லைகண்டீர்பொருளே என்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறொருவரையித்யாதியால்) ௨

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டில் பாந்தவரானார் ஸப்ரயோஜநவரென்றவரிப் பாட்டில் அத்தால்ஸம்பந்த தோஷாகா ரத்தைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதிகாட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரயோஜநாபாவத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ப்ரயோஜநமுள்ளபோதித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாரித்ர்ய)

ஸ— வாநம்பண்ணுமாப்போலே இந்த பாந்தவாபாஸரும் உங்களுக்கு ஹிதஞ்செய்வதாக வ்யவஸித்துக்கொண்டு தாங்கள் ஸாதித்துப்போவரத்தனை யென்றபடி. இது ஹேதுகர்பம், ஆகையால் இல்லைகண்டீர் பொருளென்று ஸம்பந்திக்கிறது. கணையொன்றாலே- பாணமொன்றாலே, கணை- பாணம். ஒரே பாணத்தினாலே என்றபடி. ஏழ்மரமும்- ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களையும், எய்த- பேதநம்பண்ணின, எங்கார்முகிலே- என்னுடைய காளமேகத்தை, முகில்- மேகம். என்னுடைய ஸப்ரயோஜநவானான ஸர்வேஶ்வரனை யென்றபடி. எம்மென்று ஸுக்ரீவஸாமாநாதிகரண்யம். மஹாராஜர் தமையனாலே ஹிம்ஸிக்கப்பட்டு தரித்ரராய் நிர்ஜநமான காட்டிலே இருக்கிற ஸுக்ரீவனையிலே தாம்வந்து "ஸாம்ப்ரதம் ஸம்ஶ்ரித ஸ்ரீமதி த்வம் வீரேண ராகவே" என்கிறபடியே அவர் அதிஶங்கைபண்ணியிருக்க "ஸப்தைகேந மஹேஷுணா" என்கிறபடியே ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களையும் பேதநம்பண்ணி அவருடைய அதிஶங்கையை நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கியருளி உம்முடைய எல்லாகார்யமும் நாம் நிர்வஹித்துத் தரவல்லோமென்றவரை விஶ்வஸிப்பித்து ரக்ஷித்தருளி இப்படி பாரமைகாந்த்யஸாமர்த்யனை யென்னுடைய ஸர்வேஶ்வரனையென் கை. மஹாராஜருக்குச் செய்தருளினதை 'எங்கார்முகிலே' யென்று ஸ்வீக்ருதிரூபத்தாலே தம்பேறாகச்சொல்லுகிறார். புணையென்று- உபாயமென்று, புணை- ப்லவம், ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் முழுகிப்போகவொட்டாத ஸத்ருபாயமென்றத்யவஸித்தென்றபடி. அவனுக்கிட வேண்டுவதொருபச்சையில்லை, இங்ஙனேவ யமைபுமென்றுகருத்து. உய்யப்போகிலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கப்ரவ்ருத்தாலல்லது, உஜ்ஜீவிக்கநினைத்தாலொழியவென்றபடி. பொருள்- ப்ரயோஜநமானது, வேறொருவரை ஆஶ்ரயித்தொரு ப்ரயோஜநமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- கண்டீரென்கிறவித்தாலே இதில் ஸம்ஶயிக்கவேண்டாவென்றபடி. ஆதலால் அந்த தஶரதாத்மஜனையே ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றுகருத்து. ௨

கை- ஒருவன்கையிலே, பொருள் உண்டாய்ச்செல்லக்காணில்- த்ரவ்யமுண்டாய் நடக்கக்கண்டார்களாகில், போற்றியென்று- மங்களாஶாஸநவாக்யங்களான ஶப்தங்களைச்சொல்லி, போற்றியென்கிறது மங்களாஶாஸநவாசகம், இது மற்றுமுள்ள மங்களாஶாஸநங்களுக்கெல்லாம் இங்கே ப்ரதர்ஶநமாய் இருக்கிறது. ஸவிஶேஷ ஸ்தோத்ராதிகளாலே அவனை அபிமுகனாக்கிக் கொண்டென்றபடி. ஏற்று- அநந்தரம் அவன் ஸ்வீகாரத்தாலேகொடுத்த தநங்களைக்கையிலே ஏற்றுவாங்கிக்கொண்டு, எழுவர்- யதாபிமதம்போய் விடுவர்கள், இருள்கொள்- அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைக் கொண்டிருக்கிற, புத்தியைக்கலங்கப்பண்ணுகிறதான வென்றபடி. துன்பத்து- து:கத்தையுடையதான, து:கப்ரசுரமான வென்றபடி. இன்மை- இல்லாமையை, தாரித்ர்யத்தையென்றபடி. பந்துக்களுக்குக்கொடுத்தே தநமெல்லாம்போய் தரித்ரனாய்விட்டபடியை

மூ— காணிலென்னேயென்பாருமில்லை* மருள்கொள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தார்க்* கருள்
கொளாளாயுய்யிலல்லாலில்லைகண்டீரரணே* ॥ரு॥
அரணமாவரற்றகாலைக்கென் றென்றமைக்கப்பட்டா* ரிரணங்கொண்டதெப்பராவரின்றியிட்டாலுமஃதே*
வருணித்தென்னே வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே*

ஆ— த்தில் விடும்ஸ்வபாவரான அவர்களைவிட்டு ஆபத்ஸகனான க்ருஷ்ணனுடையக்ருபைக்கு விஷயமாயுய்யிலல்லால் வேறொருரக்ஷையில்லையென்கிறார். ॥ரு॥

(அரணமாவர்) த்ரவ்யதாநாதிகளாலே ஆபத்துக்கு பந்துக்களை ஸம்பாதித்துவைத்தால் அவர்களும் ஆபத்துவந்தால் க்ருதக்நராய், அநுபகாரிகளைப்போலே யுதவார், ஆதலால் அவர்களைவிட்டு உபகாராபேக்ஷையன்றியே வடமதுரையிலேவந்துபிறந்து ஆபத்ஸகரைரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனானவனுடைய கல்யாண

இ— த்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆபத்ஸகனித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருபைக்கித்யாதியால்) ॥ரு॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரவ்யேத்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸம்பத்துள்ளகாலத்திலே தாங்களேவந்து ஸ்நேஹித்தவர் ஆபத்காலம்வந்தால் வார்த்தையும்சொல்லாரென்றவர் இப்பாட்டிலே த்ரவ்யதாநாதிகளாலே நீங்கள் அவர்களை ஸம்பாதித்துவைத்தாலும் உதவாரென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆபத்துவந்தாலித்யாதியால்) வருணித்தென்னே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இன்றி இட்டாலு மஃதே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் சொன்னதாகவுமாம். இரண்டு வாக்யத்துக்குமாகச் சொன்னதாகவுமாம். வடமதுரைப்பிறந்தவன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபகாரேத்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத்

ப— யென்கை. காணில்- கண்டார்களாகில், என்னேயென்பாருமில்லை- என்னசெய்கிறாயென்றொருவார்த்தை சொல்லுவாருமில்லை, உம்காரத்தாலே தாங்கள் ஒரு வார்த்தைசொன்னால் அதைக்கொண்டிவனுக்கு ஜீவநம் நடக்குமென்றாலும் பூர்வமிவனாலே உபக்ருதராயிருந்தவர்களெவ்வளவும்செய்யநினையாரென்றுகருத்து. ஆதலால் இல்லைகண்டீர் என்று ஸம்பந்தம். மருள்கொள்- அஜ்ஞாநத்தைக்கொள்ளும்படியான, ஜகத்துக்கு நெஞ்சுகலங்கும்படி பயங்கரமானவென்றபடி. செய்கை- வ்யாபாரங்களையுடையவர்களான, அசுரர்- அஸுரர்கள், மங்க- நசிக்கைக்கு, வடமதுரை- உத்தரஸ்ரீமதுராநகரியிலே, பிறந்தார்க்கு- அவதரித்தருளின க்ருஷ்ணனுக்கு, பூஜாயாம் பஹுவசநம். அருள்கொள் ஆளாய்- அருள்கொள்ளும் ஆள்களாய், க்ருபாபாத்ரமான தாஸஜநங்களாயென்றபடி. உய்யிலல்லால்- உஜ்ஜீவித்தாலல்லது, அரண்- வேறொருரக்ஷையானது, இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள், ஆதலால் அவனையே ஆச்ரயியுங்கோளென்று கருத்து. ॥ரு॥

அற்றகாலைக்கு- கைம்முதல் அற்றுப்போனகாலத்துக்கு, ஆபத்காலத்துக்கென்றபடி. அரணமாவரென்றென்று- நமக்குரக்ஷகராவரென்றென்று பலகால்நினைத்து, அமைக்கப்பட்டார்- பந்துக்களாக்கப்பட்டார், ஸாபேக்ஷராக்கப்பட்டவர்களென்றபடி. இனி நமக்கிவர்கள் அபேக்ஷிதமெல்லாஞ்செய்வரென்று தேறியிருக்கும்படி, த்ரவ்யதாநாதிகளாலே வசீகரிக்கப்பட்ட பாந்தவஸ்வர்களென்கை. இரணம்கொண்ட- ருணம் வாங்கிக்கொண்டவர்களான, தெப்பராவர்- த்ரோஹராவார்கள், தெப்பர்- த்ரோஹர், க்ஷுத்ரரென்றபடி. தாங்கள் ருணமாகக்கொடுத்துவைத்த தநத்தைத் திரும்பவாங்கிக்கொண்டவர்கள்போலே அவர்கள் ஆபத்காலம்வந்தபோது ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணநினையாதே க்ஷுத்ரராய் விடுவர்களென்றபடி. இன்றியிட்டாலும்- இல்லாமல்போனாலும், நீங்கள் தநங்களைக்கொடுத்து ஸம்பாதித்துவையாவிட்டாலும், அஃதே- அதுவே, அவர்கள் ஆபத்திலே உதவாமல்போமதுவே நிச்சிதமென்றபடி. தநங்களைக்கொடுத்ததோடு கொடாததோடு வாசியில்லையிறேயென்கை. வருணித்து- வர்ணித்து, என்னே- என்னப்ரயோஜநம், க்ருதக்நருடைய ப்ரகாரங்களை விஸ்தரித்தென்னப்ரயோஜநமென்றபடி. அவர்களை விடுங்கோளென்றுகருத்து, வடமதுரைப்பிறந்தவன்- எல்லோருக்கும் ஆபத்திலே உதவுகைக்காக உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனுடைய, வண்புகழே-

மூ— சரணென்றுய்யப் போகிலல்லாலில்லைகண்டீர் சதிரே* ||௪||

சதிரமென்றுதம்மைத்தாமேசம்மதித்தின்மொழியார்* மதுரபோகந்துற்றவரே வைகிமற்றொன்றுறுவ*
ரதிர்கொள்செய்கையசுரர்மங்கவடமதுரைப்பிறந்தாற்* கெதிர்கொளாளாயுய்யிலல்லாலில்லை கண்டீரின்
பமே* ||௫||

ஆ—குணங்களை ஶரணமாகப்பற்றுங்கோள், அதுவேசதிரென்கிறார். ||௪||

(சதிரமென்று) சதிராகவாழாநின்றோமென்று தங்களைத்தாங்களேயிசைந்து இனியபேச்சுக்களையுடைய ஸ்த்ரீகளுடைய போக்யமானபோகங்களை புஜித்தவர்களே புஜிக்கைக்கீடான ஐஶ்வர்யங்குன்றினவாறே அவர்களாலே மிகவும் பரிபவிக்கப்படுவர், லோகமெல்லாமதிரும்படியான வ்யாபாரங்களையுடைய

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶரணத்வாதியால்) ||௪||

ஐந்தாம்பாட்டு.

இசைந்துஎன்கிறதற்குப் புஜித்தவர்களென்கிறத்தோடே அந்வயம். வைகியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புஜிக்கைக்கீடானவித்யாதியால்) ஐஶ்வர்யம்- தனதான்யஸம்பத்யாதிகள், குன்றினவாறே- ஸாகல்யேந க்ஷயித்தவாறே, மற்றொன்றுறுவர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(அவர்களாலேயித்யாதியால்)

ப—கல்யாணகுணங்களை, வண்- கல்யாணம், புகழ- குணம், ஔதார்யாதிகுணங்களென்றபடி. சரணென்று- ரக்ஷகங்களென்று அத்யவஸித்து, உய்யப்போகிலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கவுபக்ரமித்தாலல்லது, சதிர்- ஸாமர்த்யமானது, அநாயாஸேந ஸம்ஸாரோத்தாரணத்தையுடைகையாகிற ஸாமர்த்யமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள். ||௪||

சதிரமென்று- சதிராயிராநின்றோமென்று, சதிர்- ஸாமர்த்யம், சதிரையுடையவர் சதிரர், இச்ஶப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது சதிரமென்று ரூபம். அஸத்விஷயத்தை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு புஜிக்கும்ஸாமர்த்யத்தை யுடையவராயிராநின்றோமென்று என்றபடி. தம்மைத்தாமேசம்மதித்து- தங்களைத்தாங்களே ஸாதித்து, "அஸம்ஸ்த்ருதவிவாதாஸ்மிகாரோஷ்யாம்யஹமிதி" என்கிறபடியே இதுபரஸம்மதமல்லாமையாலே தாங்களேதங்கள் நெஞ்சுக்குள்ளே ஸந்தோஷித்துக்கொள்ளுமத்தனைபோக்கி பிறர்க்கிது ஹாஸ்யமாயிருக்குமிறே. இதுக்குத் துற்றவரென்கிறத்தோடே அந்வயம். இன்மொழியார்- போக்யோக்தியையுடையரான ஸ்த்ரீகளுடைய, இன்- போக்யம், மொழி- உக்தி, "போக்யதிஷ்டிவாவியோஷிதாம் ஸ்த்ரீஷாமாஷா ரேசகேலயம்" என்கிறபடியே உக்திமாத்ரம் போக்யமாகச்சொல்லி ஸ்வீகரித்துக்கொள்ளுவரென்று கருத்து. மதுரபோகம்- போக்யங்களானபோகங்களை, துற்றவரே- துற்றுக்கொண்டவர்களே, துற்றுகை- பூர்ணமாகபுஜிக்கை, பூர்ணமாக அநுபவித்தவர்களே என்றபடி. ஏகாரம் பரிபவத்தினுடைய ஸம்பாவிதத்வத்யோதநார்த்தமேந அத்யந்தாஸம்பாவிதவ்யவச்சேதார்த்தம். வைகி- காலம்கழிந்து, வைகை- காலம்கழிகை, தனதான்யாதிஐஶ்வர்யங்கள் அதீதமானவாறேஎன்றபடி. மற்றொன்று- வேறொருபதத்தை, கீழ்ச்சொன்ன போக்யஸாதனபோகங்களுக்கு விபரீதங்களான ப(ள)ருஷபாஷணாதி தக்ஷப்ரதபரிபவ வாரம்பரைகளை யென்றபடி. அந்த ஸ்த்ரீகள்பண்ணும் பரிபவம் பாபாதிஶயமென்கைக்காக வேறொன்றென்று ஸாமாந்யமாக நிர்தேஶித்தது, உறுவர்- அடைவர்கள், அதிவ்ருத்தாதிகளாய்க்கொண்டு போக்யத்வங்களாயிருந்த ஸ்த்ரீகளே விஷயத்யாஜ்யராய் விடுவரென்றபடி. ஆதலாலின்பமில்லை கண்டீரென்று மேலோடேஸம்பந்தம். அதிர்கொள்- அதிர்க்கையைக்கொண்டிருக்கிற, அதிர்க்கை - கம்பிக்கை, லோகங்களுக்குக் கம்பஜநகமானவென்றபடி. செய்கை- வ்யாபாரங்களையுடையவரான, அசுரர்- அஸுரர்கள், மங்க- நஶிக்கும்படி, வடமதுரை- உத்தரமதுரையிலே, பிறந்தாற்கு- ஸர்வகாரணமும் ஸகலகாரணமாக ஸர்வஜ்ஞனைக்கொண்டு ஸர்வரக்ஷகனும் ரக்ஷணம்பண்ணுகைக்காக அவதரித்தருளின ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கு, எதிர்கொள்ஆளாய்- எதிர்கொள்ளும்தாஸராய், "அக்ரூர்மஹாபாஹுஸம்ப்ராப்தோ வஸுதேவஸுதோ நமஸ்க்ருத்ய" என்னும்படியிருக்கிறவனுக்கு ஸாமந்தகாதிஸர்வஜ்ஞ ராதிகளோடே அவிரோதம்பண்ணும் தாஸர்களாயென்றபடி. உய்யிலல்லால்- உஜ்ஜீவித்தாலல்லது, இந்த ஜீவநம் ஸாராஸாரவிவேகம். தாஸ்யஸாதிபாரதந்த்ர்யாதிவஶாத்மாஸாரஸாக்ஷாத்காரத்தைப் பெற்றாலல்லதென்றபடி. இன்பம்- ஸுகமானது, இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள், ஆதலால் அவன்பக்கலிலேயே நீங்கள் அபிமதநாதீ

மூ—இல்லைகண்டீரின்பமந்தோவுள்ளதுநினையாதே*தொல்லையார்களெத்தனைவர்தோன்றிக்கழிந்தொழிந்தார்* மல்லைமூதூர்வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே* சொல்லியுய்யப்போகலல்லால் மற்றொன்றில்லைசுருக்கே* ।௬॥

ஆ—ஐஶ்வர்யமயங்கும்படி வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு ஸ்வாமதாதிகளைப்பண்ணி யெதிர்கொள்ளுமடியாரா யுய்ப்பிலல்லால்வேறு ஸாதநமில்லையென்கிறார். ।௫॥

(இல்லைகண்டீர்) எம்பெருமானல்லது வேறுபுருஷார்த்தமில்லையென்னும் இவ்வுண்மையை யுணராதே யெத்தனைபேர் இங்ஙனே முடிந்துபோனார், நீங்களும் அங்ஙனே நஶியாதே ஆஶ்ரிதர்க்கா ஜந்மம்பண்ணுகைக்காக வந்துபிறந்தருளினவனுடைய ஔதார்யத்தையே சொல்லியுய்ப்புகுங்கோள், வேறுப்பவிரகில்லை இது ஸம்க்ஷேபேண சொன்னோமென்கிறார். ।௬॥

(மற்றொன்றில்லை) இச்சுருக்கை மிகப்பரவாமே வ்யக்தமாக்குகிறார். வேறுவக்தவ்யமில்லாதபடி ஸம்க்ஷ

இ— இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே லௌகிகவ்யாபாரங்கள் ஆபத்திலே உதவாரென்றவர் இப்பாட்டிலே அவ்வளவேயன்றிக்கே ஆபத்திலே விரோதமும் பண்ணுவார்களென்கிறாரென்று ஸங்கதி. யத்வா— கீழ்நாலுபாட்டாலும் அவர்களை ஸ்வாபகாரகரல்லர் என்றவர் இப்பாட்டில் ஸ்வாபகாரகரென்கிறாரென்று கருத்தாகவுமாம் எதிர்கொள்ளவாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமிநேத்யாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ।௫॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

உள்ளதுநினையாதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) வசநவ்யக்த்யத்துக்குப் ஸங்கதமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன பரமபுருஷார்த்தஜ்ஞாநம் அத்யந்ததுர்லபமாகையாலே நீங்கள் அதிஶீக்ரமாக ஸமாஶ்ரயராகுங்கோளென்று உபதேஶிக்கிறாரென்று ஸங்கதி. சுருக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்க்ஷேபேண சொன்னோமென்று) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ।௬॥

* ஏழாம்பாட்டு *

அவன் கல்யாணகுணமே அநுஸந்தேயமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன அர்த்தத்தையே குற்றமில்சீர்க்கற்றித்யாதியாலே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யர்த்தமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இச்சுருக்கையித்யாதியால்) சுருங்கச்சொன்னோமென்றருக்கச்செய்தே வ்யக்தமாக்குகிறதென்னக்கூடுமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (மிகப்பரவாமேஎன்று) எவ்வுயிர்க்குமென்றதால் ஸமித்தவஸத்தை

ஈ—ஸ்வீகராம்படி யாகுங்கோளென்று கருத்து. ।௫॥

இன்பமில்லைகண்டீர்- எம்பெருமானல்லது வேறுபுருஷார்த்தம் இல்லைகிடீர்கோள். உள்ளது- அவனையொழிய வேறு புருஷார்த்தமில்லையென்கிற இந்த யதார்த்தமான அர்த்தத்தை, நினையாதே- அநுஸந்தியாதே, பராமர்ஶித்துத்தெரியாதே யென்றபடி. தொல்லையார்கள்- அநாதிகாலத்திலே உள்ளவர்கள், தொல்லை- அநாதிகாலம், எத்தனைவர்- அஸங்க்யாதரான ஜநங்கள், தோன்றி- பிறந்து, கழிந்தொழிந்தார்- அதீதராய் விட்டார்கள். பரமபுருஷார்த்தஜ்ஞாநம் பெருமையாலே அவர்களுக்கு ஜநநமரணமாத்ரமே பரிஶேஷித்ததென்று கருத்து. அந்தோ- அய்யோ!, இப்படி வ்யர்த்தமாய்ப் போய்விட்டார்களேயென்று ஶோகிக்கிறபடி, நீங்கள் அங்ஙனேயாகாதொழியப் பாருங்கோளென்று கருத்து. ஆனால செய்யவேண்டுவதென்னென்ன? அருளிச்செய்கிறார். மல்லை- ஸர்வஸம்ருத்தமான, மல்லை- ஸம்ருத்தம். மூதூர்- பழைய ஊரான, மூது- பழையது, பகவதவதாரஸ்தாநமாய்ப்பின்பு ஶ்ரீஶத்ருக்நாழ்வான் நகரியாய் இப்படி அநாதியாக ஸம்ருத்தியையுடைய ஊரானவென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே- ஸ்பஷ்டம். சொல்லி- கீர்த்தநம்பண்ணி, உய்யப்போகலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கப் ப்ரவ்ருத்தித்தால் அல்லது, மற்றொன்றில்லை- வேறொரு உஜ்ஜீவநோபாயமில்லை, ஆகையால் அவனையே ஆஶ்ரயியுங்கோளென்று கருத்து. சுருக்கு- இது ஸம்க்ஷேபம், ஶாஸ்த்ரஸாரார்த்தத்தையெடுத்து ஸம்க்ஷேபேண சொன்னோமென்றபடி. இனி இதுக்குமேல் வக்தவ்யமில்லையென்றுகருத்து, ।௬॥

மூ—மற்றொன்றில்லை சுருங்கச்சொன்னோம் மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும்* சிற்றவேண்டா சிந்திப்பேயமையுங்கண்டீர்க ளந்தோ* குற்றமன்றெங்கள் பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப்பிறந்தான்* குற்றமில்சீர்கற்றுவைகல் வாழ்தல்க ண்டீர்குணமே* ॥எ॥

வாழ்தல்கண்டீர்குணமந்தோமாயவனடிபரவிப்*

ஆ—ஸர்வோஜ்ஜீவநோபாயத்தை எல்லாருக்கும் சொன்னோம், இதுக்கதிகாரிநியமமும் காலநியமமும் தேஶநியமமும் இல்லை, இவ்வுபாயந்தான் து:ஷ்கரமென்று குறைவுபடவும் வேண்டா ஸ்வல்பமேயமையும் இது நிஷ்பலமாகிறதோவென்னில்; இதுசெய்தால் முன்னம் அநர்த்தமில்லை பிறே, ஆதலால் ஆஶ்ரிதர்க்காக வடமதுரையிலேபிறந்தவனை பசுமேய்க்கும் ஆயனுடைய ஸௌலப்ய த்யோதகமான கல்யாணகுணங்களை அநுஸந்தியுங்கோள், இதுதானேயமையுமென்னும்படி போக்யமுமாய் ப்ராப்யமுமாயிருக்குமென்கிறார். ॥எ॥

இ—அருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கதிகாரீத்யாதியால்) சிற்றவேண்டா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வுபாயந்தானித்யாதியால்) ஸுகரமுமுண்டென்று சொல்லவேண்டியிருக்க அவிஹிதார்த்தசிஷ்ட வ்யாபாரத்தைச்சொல்லுமாப்போலே குற்றமில்லையென்று சொல்லுகை அஸங்கதமன்றோவென்ன இது அபாரார்த்யவாதமென்று காட்டுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (இதுநிஷ்பலமித்யாதியால்) அப்படியேகாட்டுகிறார் (இதுசெய்தாலித்யாதியால்) இது ஸதாசாரமென்றுகாட்டுகிறார் (ஆதலாலிதி) எங்கள்வடமதுரைப் பிறந்தானென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதர்க்காகவித்யாதியால்) பெற்றத்தாயனென்கிற தையுரைக்கிறார் (பசுவித்யாதியால்) குற்றமில்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யேத்யாதி யால்) கற்றுவைகலித்யாதியாலே பலிதமான அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்தியுங்கோளென்று) குணமேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுதானேயித்யாதியால்) ॥எ॥

ஈ—மற்றொன்றில்லை- இனிவக்தவ்யம் வேறொன்றில்லை, மாநிலத்து- மஹாப்ருதிவியில், விஸ்தீர்ணமான பூமியிலேசத்தியென்றபடி. எவ்வுயிர்க்கும்- ஸர்வாத்மாக்களுக்கும், ஜாதிகுணவ்ருத்தாதிவைஷம்யம்பாராதே எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் என்றபடி. சுருங்கச்சொன்னோம்- அதிவிஸ்தரமின்றிக்கே சொன்னோம், இது சில ருக்குச்சொன்னோமென்றிருக்கவேண்டா, எல்லாருக்குமாகவே சொன்னோமென்றபடி. சிற்றவேண்டா- சித றவேண்டாம், சிற்றுதல்- சிதறுதல், ஆயாஸப்படவேண்டாமென்றபடி. சிந்திப்பே- விசாரமாத்ரமும், சிந் திப்பு- விசாரம், அவதாரணம் வாசிககாயிக வ்யாபாரவ்யவச்சேதகமென்றபடி. ஏகாரத்தாலிது அத்யந் தஸுலபமானதுமென்றபடி. அமையுங்கண்டீர்கள்- பர்யாப்தமாகிடீர்கள், கண்டீர்களென்றது ப்ரஸித்தியோ தநார்த்தம். "ஆயாஸஸ்ஸ்மரணே கோஸ்ய ஸ்ம்ருதோ யச்சதி ஶோபநம்" இத்யாதிகளிலே இது ப்ரஸித்தமன் றோவென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ! இத்தனை ஸுகரமான உபாயத்திலே ப்ரவ்ருத்தியாதொழிவதே என்று நிர்விண்ணராகிறபடி. குற்றமன்று- தோஷமன்று, இந்த ஸாதநாநுஷ்டாநத்தில் உங்களுக்குப் பலஸம்ஶய முண்டானாலும் இதுசெய்தால் அநர்த்தகரமல்லவே என்றுகருத்து. ஆனால் ஸ்மர்தவ்யமேதென்னச் சொல்லு கிறார். எங்கள்- எங்களுடையதான, ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸுலபனானவென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரமது ரையிலே அவதரித்தவனை, ஆஶ்ரிதர்க்காக வந்தவதரித்தருளினவனை என்று பாவார்த்தம். பெற்ற த்தாயன்- பஶுக்களையுடைய கோபனுடைய, பெற்றங்கள்- பஶுக்கள், பெற்றங்களையுடையவன்- பெ ற்றத்தான், பெற்றத்தாயன் என்று ஸமாஸம். குற்றமில்- தோஷமில்லாதவையான, ஸௌலப்ய த்யோதகங்க ளான வென்றபடி. சீர்- கல்யாணகுணங்களை, கற்று- அப்யஸித்து, உபதேஶாதிகளாலே அறிந்து என்ற படி. வைகல்- ஸர்வகாலமும், வாழ்தல்கண்டீர்- குணாநுபவபோகத்தை புஜிக்கைகிடீர்கோள், குணம்- குணம், போக்யமும் ப்ராப்யமுமென்றபடி. ॥எ॥

வாழ்தலிதுகண்டீர்குண மென்றன்வயிப்பது, வாழுகிற இதுகிடீர் எல்லாருக்கும் குணமாவது, வாழ்கை- போகங்களை புஜிக்கை, கண்டீரென்கிறதால் இது லோகப்ரஸித்தமன்றோ வென்றபடி. அந்தோ- அய் யோ! அந்த போக்யத்துக்குபாயத்தை நீங்கள் அறிகிறதில்லையேயென்று நிர்விண்ணராகிறபடி. அதுதானே தென்னில்? சொல்லுகிறார். மாயவன்- ஆஶ்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களை யுடையவனுடைய, அடி- திருவடிகளை,

மூ— போழ்துபோகவுள்ளகிற்கும் புன்மையிலாதவர்க்கு*வாழ்துணையாவடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே*
வீழ்துணையாப்போமிதனில்யாதுமில்லைமிக்கதே* ॥அ॥
யாதுமில்லைமிக்கதனிலென்றென்றதுகருதிக்* காதுசெய்வான்கூதைசெய்து கடைமுறைவாழ்க்கை

ஆ—(வாழ்தல்) தன்னுடைய கல்யாணகுணாநுஸந்தாநைகதாரணரான சிரியருக்கு வாழ்துணையாக வடமதுரையிலே வந்துபிறந்தருளின ஸர்வேச்வரனுடைய கல்யாணகுணாநுஸந்தாநத்துக்கு மேற்பட்ட புருஷார்த்தோபாயமில்லையென்கிறார். ॥அ॥

(யாதுமில்லை) எல்லாவற்றிலும்மேற்பட்ட புருஷார்த்தமன்றோ ஸாம்ஸாரிகதுக்கநிவ்ருத்திமாத்ரமான கைவல்யமென்று அதைப் புருஷார்த்தமென்றுபற்றில் காதுபெருக்கவென்றுபுக்கு பண்டுள்ளதையும்

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ— மாயவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) சிரியருக்கு- ஸூரவ்யருக்கு, அநந்யப்ரயோஜநரான வைஷ்ணவருக்கென்றபடி. இத்தால் அவனவதரித்தது ஸகுணாநுஸந்தாநம் எல்லாருக்கும் ஸித்திக்கைக்காகவாகையாலே தத்குணாநுஸந்தாநமே எல்லாருக்கும் உபாதேயமென்கிறாரென்று ஸம்மதிஸூசிதமாகை. வீழ்துணையாய்ப்போமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்தாநத்துக்குமேல்பட்டவித்யாதியால்) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

யாதுமில்லைமிக்கதனிலென்றென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாவற்றிலுமித்யாதியால்) ஸாம்ஸாரிகதுக்கநிவ்ருத்திமாத்ரமாகையாலே எல்லாவற்றிலும் மேல்பட்டதென்று கருத்து. அதுகருதிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதையித்யாதியால்) அதுகருதியென்று ஸாமாந்யமாயிருந்ததேயாகிலும் கீழே பந்துக்களுடையவும் ஸ்ரீமான்களுடையவும் ஸம்பந்தஞ்சொன்னத்தாலே வைஷ்ணவமெல்லாமென்று பர்யவஸிதமாகையால் இது கைவல்யபரமாகை உசிதமென்றுகருத்து.

ப—பரஷி- ஸ்ரீதியாலே ஸங்கல்பம்பண்ணி, போழ்துபோகஉள்ள- காலம்போக்க நினைக்கைக்கு, உள்ளுகை- நினைக்கை, காலக்ஷேபம் பண்ணவேணுமென்று ஆநோரயிக்கைக்கென்றபடி. கிற்கும்- வல்லவர்களான, விஷயாந்தரங்களில் அகப்படாதே இப்படியே ஆநோரயிக்கமாட்டினவர்களானவென்றபடி. புன்மையிலாதவர்க்கு- பொல்லாங்கில்லாதவருக்கு, ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தரூப தோஷரஹிதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கென்றபடி. வாழ்துணையா- குணாநுபவ ரூபபோகத்துக்குபாயமாக, துணை- ஸஹாயம். இங்கே உபாயத்தைச்சொல்லுகிறது, வடமதுரைப்பிறந்தவன்- உத்தரமதுரையில் அவதரித்தவனுடைய, வண்புகழே- கல்யாணகுணங்களே, வண்- கல்யாணம். வீழ்துணையா- ஆசைப்படும்படியான ஸஹாயமாய், புருஷார்த்தோபாயமாக வென்றபடி. வீழ்- ஆசைப்படும்படியானது, ஸ்ரவ்யமானதென்றபடி. போமிதனில்- நடக்கிற இதில்காட்டில், ஸதா அநுஸந்திக்கிற இதில்காட்டிலென்றபடி. மிக்கது- அதிகமான புருஷார்த்தோபாயம், யாதுமில்லை- ஒன்றுமில்லை, இதுவே நிரதிசயமான உபாயமென்றபடி. ॥அ॥

அதனில்- அந்த கைவல்யத்தைக்காட்டில், மிக்கு- அதிகமாய், யாதுமில்லை- ஒரு புருஷார்த்தமுமில்லை, என்றென்று- இப்படி பலகாலம் அநுஸந்தித்து, அதுக்கும் அதிகமாக ஹேயநாஸ்வம் உள்ளதாயிருக்கச் செய்தேயும் ஸம்ஸாரநைரந்த்ர்யத்தாலே இப்படி அநுஸந்தித்தென்றபடி. அது கருதி- அந்த கைவல்யத்தை அபேக்ஷித்து, ஒரு உபாயத்தை அநுஷ்டிக்கும்போது அதுக்குப்பலமாக அந்த கைவல்யத்தை அபேக்ஷித்தென்றபடி. கருதிஎன்றது "ஸாக்ஷாத்ஸம்ப்ராயணம்" என்கிறவிடத்தில் ஆத்மத்யாநம்போலே அநுவாதமாய் கருதினுலென்று கருத்து. காதுசெய்வான்- காதுகளைச்செய்ய இச்சையுடையவனாய், கூதைசெய்து- மூளியாக்கினவனாய், கர்ணாலங்காரஸ்தாநத்தைப் பெரியதாக்கப் ப்ரவ்ருத்தித்துக் காதைமூளியாக்கினவனையென்று பதார்த்தம், காதைவளர்க்கப்போய் மூளியாக்கிக்கொண்டாப்போலேயென்று கருத்து. முறைகடைவாழ்க்கையென் றதிப்பது. முறை- அநாதிகாலமான, அநாதியுள்ளதான வென்றபடி. கடைவாழ்க்கையும்- நிக்ருஷ்டமான போகமும், ஸாம்ஸாரிகபோகமுமென்றபடி. போம்- போய்விடும், புனராவ்ருத்தியில்லாதேபோகிற ஆத்மானுபவத்துக்கே இருந்த ப்ராக்ருத

மூ—பும்போம்* மாதுகிலின்கொடிக்கொண்மாட வடமதுரைப்பிறந்த* தாதுசேர்தோட்கண்ணனல்லா லில்லைகண்டீர்சரணே* ॥கூ॥

கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரணதுநிற்கவந்து* மண்ணின்பாரநீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான்* திண்ணமா நும்முடைமையுண்டேலவனடிசேர்த்துய்ம்மினோ* எண்ணவேண்டா நும்மதாதுமவனன்றிமற்

ஆ—கெடுத்துக் கூதையாக்கினாப்போலே பண்டுள்ள ஸாம்ஸாரிகஸம்பந்தத்தையு மிழக்குமித்தனை ஆகையால் ஸ்ரீமதுரையிலே திருவவதாரம்பண்ணுகையாலே புதுக்கணித்த வழகையுடையனான கண்ணனே ப்ராப்யமுமென்கிறார். ॥கூ॥

(கண்ணனல்லால்) க்ருஷ்ணனல்லது சரணில்லையென்றிங்ஙனே தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தை நிலைநிறுத்துகைக்காக ஸ்ரீமதுரையிலேவந்துபிறந்தருளி ஸம்ஹாராவதாரணம்பண்ணி ஜகத்தை ரக்ஷித்தருளினான் ஆகையால் அவனேரக்ஷகன் ஆனபின்பு உங்களுக்காக ஸம்பாதிக்கப்படுகிறவஸ்துக்களையும் உங்களையும் அவன்

இ—இத்தால் இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்சொல்லிற்றாயிற்று. கூதை- மூளி, கடைமுறைவாழ்க்கையும்போம் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டுள்ளஸாம்ஸாரிகேத்யாதியால்) ஸம்பந்தத்தையும்என்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயத்தாலே ஸாம்ஸாரிகஸம்பந்தாத்யந்திகநிவ்ருத்தி யில்லாதொழிகிறதோடுமன்றிக்கே அத்தையுமிழக்குமென்றபடி. ஐச்வர்யம்பெற்றவனுக்கும் ஸம்ஸாரநிபந்தமில்லாமையாலும் ஸம்ஸாரஹேதுவாயிற்றேயாகிற ப்ராக்ருதஸம்பந்தமற்றதாலும் ஸாம்ஸாரிகஸம்பந்தாத்யந்திகநிவ்ருத்தியில்லையிறே. ஐச்வர்யஸம்பந்தம் விளைக்குமேயாகிலும்- ஸம்ஸாரஸம்பந்த ஹேதுவத்தைப்பார்த்தால் இதொரு க்ஷத்ரக்ஷணிகைக யாகையாலே- அதை ஸம்பாதித்தருளிச்செய்கிறபடி. தாதுசேர்தோளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புதுக்கணித்தவித்யாதியால்) ॥கூ॥

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

அதுநிற்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) வங்கித்யாதியாக, த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதுரையிலேஇத்யாதியால்) இதில் ஸம்ஹாரமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்புஎன்று) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்காகவித்யாதி ஸமர்ப்பியுங்கோளென்னுமளவாலே; இத்தால் அவனல்லது ப்ராப்யமும்ப்ராபகமுமில்லையென்று உபபாதித்த ஒன்பதுபாட்டுக்களிலும் ஸம்பந்தமாயிருந்த தத்ஸமாச்ரயணத்தை இப்பாட்டிலே கண்ணாக்கியாலே

ரா—ஸம்பந்தமும் போய்விடுமென்றபடி ஆதலாலில்லைகண்டீர் என்றுமேலே ஸம்பந்திக்கிறது. மாதுகிலின்- பெரிய வஸ்த்ரங்களுடைய, துகில்- வஸ்த்ரம். கொடி- த்வஜங்களை, விசாலவஸ்த்ரங்களாலே நிர்மிதங்களான த்வஜங்களையென்றபடி. கொள்- கொண்டிருக்கிற, உடையவையாயிருக்கிறவென்றபடி. மாட- ஹர்ம்யங்களையுடைத்தான, வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனான, தாதுசேர்- தாதுசேர்ந்திருக்கிற, தாது- வனமாலைகேஸரம், வனமாலையைச்சொல்லுகிறது, வைஜயந்த்யாதி தாமாலங்க்ருதங்களானவென்றபடி. தோள்- புஜங்களையுடையவனான. கண்ணனல்லால்- க்ருஷ்ணனல்லது, சரண்- ரக்ஷணமானது, ப்ராப்யமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள், ஆகையால் அவனையே ப்ராப்யமாகப்பற்றுங்கோளென்றபடி. ॥கூ॥

கண்ணனல்லால்- க்ருஷ்ணனல்லது, சரண் இல்லைகண்டீர்- ரக்ஷகனில்லைகிடிகோள், நீக்குதற்கே என்கிற விடத்தில்- ஏகாரத்தை அதுநிற்க என்கிறதோடே ஸம்பந்திப்பது. அதுநிற்கவே- தன்னுடைய அந்த ரக்ஷகத்வம் ப்ரதிஷ்டிதமாகைக்காகவே, மண்ணின்பாரம்- ஸம்ஹாரத்தை, நீக்குதற்கு- நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக, வந்து- பரமபதத்தை விட்டுவந்து, வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தருளினான், நும்முடைமையுண்டேல்- உங்களுக்கு சேஷபூதமான வஸ்துக்கள் உண்டாயிருந்தனவாகில், யத்யபிமதத்தால் வஸ்துவ்ருத்தியில் உங்களுக்கு சேஷமல்லாதவற்றை நீங்கள் ஸம்பாதிக்கிறதுமத்தனை யென்றுகருத்து. அவனடி- அவன்திருவடிகளிலே, திண்ணம்- த்ருடமாக, சேர்த்துய்ம்மினோ- சேரப்பண்ணுங்கோள்- ஸமர்ப்பியுங்கோளென்றபடி. நும்மது- யுஷ்மதீயங்களான, ஆதும்- ஸகலமும், அவனன்றி- அவனையொழிய, மற்றில்லை- வேறொன்றில்லை, ஸ்வாதந்த்ர்யஸம்பந்தமில்லை, அவனுக்கே சேஷமாயிருப்பதொழிய ஸ்வநிஷ்டம்

மூ— றில்லையே* ॥௰॥

ஆதுமில்லைமற்றவனிலென்றதுவே துணிந்து* தாதுசேர்தோட்கண்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன*
தீதிலாதவொண்டமிழ்களிவை யாயிரத்துளிப்பத்தும்* ஓதவல்லபிராக்கணம்மை யாளுடையார்கள்
பண்டே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— திருவடிகளிலே ஶேஷத்வேந வர்த்தியுங்கோள், உங்களுக்காக ஸம்பாதிக்கப்படுகிறவையும் நீங்களும் அவனுக்கே ஶேஷம், இதிலொரு ஸம்ஶயமில்லையென்கிறார். ॥௰॥

(ஆதுமில்லை) ஆத்மாத்மீயங்களெல்லாம் அவனுக்கே ஶேஷமென்று துணிந்திருந்த சடகோபன் தாதுசேர் தோட்கண்ணனைச்சொன்ன நிரவத்யமாய் கல்யாணமான இத்திருவாய்மொழியை ஓதவல்ல மஹாத்மாக்கள் நம்க்குபண்டே ஸ்வாமிகளென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— வெளியிடுகிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. நும்மதாதும் இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்காக ஸம்பாதிக்கப்படுகிறவையும் நீங்களுமித்யாதியால்) எண்ணவேண்டா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதிலித்யாதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

ஆத்யவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மேத்யாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥௧௧॥

ப— மாயிருப்பதொன்றில்லையென்றபடி. எண்ணவேண்டா- சிந்திக்கவேண்டாம், இதில் ஒரு ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. ॥௰॥

அவனில்- அந்த க்ருஷ்ணனில்காட்டில், மற்று- வேறுபட்டது, யாதுமில்லையென்று- ஒன்றுமில்லையென்று, நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களெல்லாம் அப்ருதக்ஸித்த விஶேஷணதயா அவனுக்கே ஶேஷபூதங்களால் லது ஸ்வநிஷ்டமாயிருப்பதொன்றுமில்லையென்றபடி. அதுவே- அந்த அர்த்தத்தையே, துணிந்து- அத்யவஸித்து, தாதுசேர்- தாதாலங்க்ருதமான, தாது- புஷ்பகேஸரமாய் தாதாவரம், தோள்கண்ணனை- பாஹுக்களையுடையவனான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன- ஸ்பஷ்டம், தீதிலாத- அவத்யரஹிதமான, தீது அவத்யம், ஶப்தார்த்ததோஷரஹிதமானவென்றபடி. ஒண்- ஒள்ளியதான, பஹுகுணஶாலியானவென்றபடி. தமிழ்கள்- ஸர்வாதிகாரமாம்படி த்ராவிடரூபங்களான, இவைஆயிரத்துள்- இந்தபாட்டுக்களாயிரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டையும், ஓதவல்ல- அத்யயநம்பண்ணவல்லவர்களான, பிராக்கள்- உபகாரகரானவர்கள், "[illegible]" என்னுமாப்போலே தமக்குபகாரகரென்றபடி. பண்டே- இது ஓதுகிறதற்குமுன்னமே, அத்யயநாத்பூர்வமான ஶரீரஸம்பந்தம் வந்தகாலம்தொடங்கியென்றபடி. நம்மை யாளுடையார்கள்- நம்மைத்தங்களுக்கு தாஸராகவுடையவர்கள், நமக்குநாயகரென்றபடி. அல்லேனென்றுதே பால்குடிக்கவேணுமென்று ஶிஶுவைத் தாய்கொண்டாடுமாப்போலே கொண்டாடுகிறபடி. ॥௧௧॥

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதிஶ்ரீவேதவ்யாஸராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:. ✳

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவலி:

(கொண்டபெண்டிர்.)

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥[illegible]॥

([illegible]) எண்டிசையுங் கீழும்மேலும் முற்றவுமுண்டபிரான- ப்ரளயாபத்திலே

ஸ்ரூ—தா— எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து அத்தாலே மிகவும் கொண்டாடப்படுகையாலும், (ப்ரத்யயஜநநாத்) 'கணையொன்றாலே யேழ்மராமெய்த வெங்கார்முகிலே'- சக்ரவர்த்தித்திருமகனாய் ஒருதிருச்சரத்தாலே ஸப்தஸாலங்களையும்பேதித்து "ஶங்கிதஶ்சாஸ்மி" என்றிருந்த ஸுக்ரீவருக்கு 'ஜநயந் ப்ரத்யயம் ததா' என்கிறபடியே ப்ரத்யயத்தை யுண்டாக்குகையாலும், (தைத்யநாஶாய மதுராஜாத ஜாதவாந் உத்தரஸ்யாம் ஸாஸ்திரிகீதோபாஸநாஸந்தாயாம் யஶோதாயா:) மருள்கொள்செய்கை அசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தார்க்கருள்கொளாளாயுய்யிலல்லால்- அஸுரநாஶகராதுர்ஸூர நிரவதிகமாகத் தன்வாத்ஸல்யத்தாலே வடமதுரையிலே க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரிக்கையாலும, மேலில்பாட்டுக்கள்தோறும் 'வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழேசரணென்றுய்ய' 'அதிர்கொள்செய்கை யசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு' 'மல்லைமூதூர் வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழேசொல்லியுய்ய' 'பெற்றதாயன் வடமதுரைப்பிறந்தான்' 'வாழ்துணையா வடமதுரைப்பிறந்தவன்' 'மாதுகிலின் கொடிக்கொள்மாட வடமதுரைப்பிறந்த' 'மண்ணின்பாரம்நீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான்' என்று விரோதிநிரஸநார்த்தமாக வடமதுரையிலே வந்தவதரித்தருளினதையே ப்ரஶம்ஸிக்கையாலே இவைத்தாலேதானே ஸநகாதிகளும் ஸர்வஸ்வதங்களாயிற்றென்று திருவுள்ளம். இப்படி ஸர்வஜநங்களுக்கும் ஶரண்யனான க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தாலொழிய 'ஸம்ரக்ஷணைஸ்யஸந்த்யஸ்ய கோப்தா ஶரண்யரக்ஷிணே' என்னும்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரிசேதநனுக்கு வேறுஸஹாயமும் ரக்ஷகமுமில்லையென்று ப்ரமேயமான அர்த்தத்தை 'கொண்டபெண்டிர்' என்றுபதேசத்திலே காரிஸூநு அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥க௦.௲॥

"ஸ்ருவக்ஷஸ்வ்ருஷ்ணிஸ்ய" என்று ஒன்பதிறைபிரத்தில் வரும். 'தேவகீஜாதஶங்கராயாம்' என்று திலர்வாக்கும், திருதேவகீக்கு தேவகீஎன்றும் திருநாமம் உண்டாயிருக்கதிறே; திருவவதாரத்திற்கு ப்ரயோஜநம் ஸாதுபரித்ராணாதி த்ரயமுமாயிருக்கச்செய்தேயும் ஒவ்வொன்றிலே நோக்காயிருக்குமாப்போலே இங்கும் 'அசுரர்மங்க' விதூஷியாலேசொன்ன திருவவதாரத்துக்கும் தாத்பர்யங்கொள்ளுகையுசிதம். ஜாதவாந்- பிறந்தவன், ஜநனதான், 'ஸம்பவாமி' என்று பிறக்கையாலும், தைத்யநாஶாயஜாதவாந்- அசுரர்மூதூர்பிறந்தவன், ஸர்வநாஶஹேதுவில் வந்துபிறக்கையாலும், தைத்யநாஶாயஜாதவாந்- அசுரர் மூதூர்பிறந்தவன், ஸந்தாநஸம்ஹிதியில் வந்துபிறக்கையாலும், உத்தரஸ்யாம்ஸாஸ்திரிஜாதவாந்- வடமதுரை, ஸப்தமோக்ஷதமங்க, மோக்ஷப்ரதாயகமாகப் பிறந்தருளுகையாலும், தேவராஜஸ்ஸந்தாயாம்ஜாதவாந்- திருநாமமே ஹேமஸாரக்ஷேத்ரங்களிலொன்றில் பிறந்தருளுகையாலும், யஶோதா- வாழ்துணையா, நிரவதிகமான தன்க்ருபையாலே ஸுவமானஇடத்தில் பிறந்தருளுகையாலும், யஶோதா- பெற்றதாயன் உபலாலநம்பண்ணின ஆதாபோலே பரியுமவளுகையாலே. தரிக்கையாலும், வம்ஶோ:- பெற்றதாயன் உபலாலநம்பண்ணின ஆதாபோலே பரியுமவளுகையாலே. ஸ்ரீயாநவம்ஶவாகையாலும், க்ருஷ்ணஸ்ய- கண்ணன், ஸஸ்யுதைபிருக்கையாலும், என்று பொருள்கொள்ளவடுக்குமென்று நம் ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்வர்கள்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் முதத்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ—பண்டைநாளாலேநின்றிருவருளும்பங்கயத்தாட்டிருவருளுங்* கொண்டுநின்கோயில்சீய்த்துப்பல்படிகாற்
குடிகுடிவழிவந்தாட்செய்யுந்* தொண்டரோர்க்கருளிச்சோதிவாய் திறந்துன்றாமரைக்கண்களானோக்காய்*.

ஆ— (பண்டைநாளாலே) இப்படியெம்பெருமானுடைய உறவுடைமையை அநுஸந்தித்து இவ்வுறவுடையவனானவனோடே கலந்துபரிமாறவேணுமென்று மநோரதித்துக்கொண்டு திருப்புளிங்குடியிலே போய்ப்புக்கு, அவ்விடத்தில் தன்திறத்து ஸாமாந்யகடாக்ஷமல்லது, வேறொருவிஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளக்காணாமையாலே சாலவின்னாதாராய் என்னை உன்னழகியதிருக்கண்களாலே நோக்கியருளவேணும், திருவடிகளைத் தலையிலேவைத்தருளவேணும், திருப்பள்ளியுணர்ந்து பிராட்டியோடுகூட இருந்தருளவேணும், எழுந்திருந்

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இருத்தும்வியந்திலேபெற்ற ஸர்வேஶ்வரஸம்ஶ்லேஷத்திற்கு விச்சேதமின்றிக்கே அத்தாலுண்டான ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே நெடுமாற்கடிமையிலே ஶேஷவ்ருத்திகாமராய் அந்தப்ரீதியுள்ளடங்காமையாலே கொண்டபெண்டிரிலே ஸம்ஸாரோபதேஶம்பண்ணி இப்படி உத்தரோத்தரமாகஸந்துஷ்டராயிருக்கிற ஆழ்வார் விஶ்லேஷதஶையில்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே 'கண்களால்நோக்காய்' என்றும் 'நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்' என்றும் இப்புடைகளிலே அலற்றுகை ஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியீத்ருஶியால்) உறவுடைமை- ஸம்பந்தமுடையவனாயிருக்கை, கலந்துபரிமாறவேணுமென்றது- ஸர்வவிதாநுபவங்களான ஸாக்ஷாத்ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணி வ்யாபரிக்கவேணுமென்றபடி. கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய ஸர்வவிதபந்துத்வத்தை அநுஸந்தித்தவாறே இவருக்கிப்படி ஸங்கம் இப்போது பிறந்ததென்றுகருத்து. ஸ்வபாவமென்றறிந்தாலிப்படி செய்தாலல்லது தரித்திருக்கமுடியாதிறே, இங்கு ஸாமாந்யகடாக்ஷமாவது- ஸம்ஸாரிகளெல்லார்பக்கலிலும் ஸர்வஸாதாரணமாக ரக்ஷணாதிகளன்றிக்கே ஸத்தாமாத்ரம் செய்தருளுகை, விஶேஷகடாக்ஷமாவது- தாமபேக்ஷித்தபடியே ரக்ஷணாதிகளெல்லாம் செய்தருளுகை; சாலவென்றது- மிகவுமென்றபடி. இன்னாதாராய்என்றது- நிர்விண்ணராயென்றபடி. மநோரதங்களையுடையவென்றது- மநோரதங்களெல்லாவற்றையுமென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுமென்று பாட்டிலே ஸமஸ்தமாயிருந்தாலும் ஸுகஸம்ஸ்மரண

ப— தெண்டிரை- தெளிந்ததிரைகளையுடைத்தான, திரை- தரங்கம், தெண்டிரையென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்தாநே டகாரஸ்தாநாதேஶம், விஶததரங்கஶாலியானவென்றபடி. திருமேனியின் ஸௌகுமார்யத்துக்கநுகுணமாக ஜலஸம்ருத்தியையுடையதானவென்றபடி. பொருநல்- தாம்ரபர்ணியினுடைய, தாம்ரபர்ணியோடு சேர்ந்ததானவென்றபடி. தண்பணை- குளிர்ந்தநீர்நிலங்களாலே, பணை- நீர்நிலம், சூழ்ந்த- பரிவ்ருதமான, திருப்புளிங்குடி- திருப்புளிங்குடியென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, கிடந்தானே- கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, விபவஸந்நிதிகளெல்லாம் கடந்தநேகஜந்துக்களோடு நீ நிர்வாஹிகஸமர்த்தனாய பக்தஸம்ஸாரத்திலேயிறே என்ஸந்நிதானத்திலேவந்து கண்வளர்ந்தருளி யுன்னழகையெனக்குக்காட்டிற்று, அப்படியேயின்னமும் நானபேக்ஷிக்கிறதெல்லாம் செய்தருளவேணுமென்றுகருத்து. நின்திருவருளும்- நித்யஸம்பந்தனான வுன்னுடைய க்ருபையையும், பங்கயத்தாள்திருவருளும்- பங்கஜவாஸிநியினுடைய க்ருபையையும் உன்னுடையக்ருபைக்கும் நிதாநமான பெரியபிராட்டியார் க்ருபையையுமென்றபடி. உன்ஸந்நிதியினுடைய க்ருபைக்கு விஷயமான என்னை நீ உபேக்ஷிக்கை உசிதமோவென்றுகருத்து. பண்டைநாளாலேகொண்டு- ப்ராசீநகாலத்திலேபெற்று, பண்டை- ப்ராசீநம், நாளாலேயென்று ஸப்தம்யர்த்தே த்ருதீயா, முன்பு நெடுநாளேதுடங்கியென்றபடி, நெடுநாள்க்ருபைபண்ணி ஸம்ஸாரத்திலே கைவிடலாமோபிரானே என்றுகருத்து. நின்கோயில்- உன்னுடைய திவ்யாயதநத்திலே, சீய்த்து- ஸம்மார்ஜநமுதலான கைங்கர்யம் பண்ணி, சீய்க்கை- ஸம்மார்ஜநம்பண்ணுகை, இது உபலக்ஷணம், உசிதகைங்கர்யங்களைப்பண்ணியென்றபடி. பல்படிகால்- ஸமஸ்தப்ரகாரமாக, ஸந்தாநபரம்பரையாகவென்றபடி, குடிகுடி- குடிகுடியாக,

மூ— தெண்டிரைப்பொருநற்றண்பணை சூழ்ந்ததிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ||க||
குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்துநின்தீர்த்தவடிமைக்குற்றேவல்செய்துன்பொன்* னடிக்கடவாதேவழிவருகின்ற

ஆ— தென்னெதிரே வந்தருளவேணும், என்றிப்படிகளிலே தம்முடைய ப்ரார்த்தனைகளையபேக்ஷிக்கிறார். பிராட்டி ஸந்நிதமாகையாலே பண்டேயுன்னாலே விஷயீக்ருதராய் ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களிலும் அந்வித ராய் என்றுங்குடியாக வடிமைசெய்துவர்த்திக்கிற வடியோங்களுக்கருளி சோதிவாய்திறந்து உன்தாமரைக்கண்களால்நோக்காய், தெளிந்ததிரையையுடைய திருப்பொருநலோடுகூடின அழகியநீர்நிலஞ்சூழ்ந்த திருப்புளிங்குடியிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளினவனே? யென்றுப்ரார்த்திக்கிறார். ||க||

(குடிக்கிடந்து) ஸகலஸம்பந்தியோஜநராய்க்கொண்டுஉனக்கனாரதமான வடிமைசெய்துஉன்திரு

இ— த்தாலும் ப்ரகரணவசத்தாலும் பங்கயத்தாள்திருவருளுமென்றது ஸம்பந்தத்தைக்குங்கூட ஸஹகாரிதைந விவக்ஷிதமென்றுகாட்டுகிறார் (பிராட்டியித்யாதியால்) பிராட்டிக்கு ஸம்பந்தமில்லாமையாலும் ஸா த்ருஶப்ரயோக வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலும் வெதநர்பக்கல் ஜ்ஞாநாகாரஸம்பந்தத்திலே அவளுடையகடா க்ஷம் ப்ரயோஜநவியாய் ‘தஸ்மிந்தவாஸ்யபிநாவியத்தவிஶ’ என்கிறபடியே ஸ்நாநாநுஸந்தாந அவனு டையகடாக்ஷம் ஸநஸ்ரவியாயிருக்குமென்றுகருத்து. இத்திருவாய்மொழியி னுவக்ரமமான முதற்பா ட்டில் பண்டேயுன்னாலே விஷயீக்ருதரென்கையாலே விரக்தஷயமென்கிற ஸமாஸநாமம் இத்திருவாய் மொழிக்குப் ப்ரகிவாத்யமென்றதாயிற்று. நின்கோயில்சீய்த்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவிதேத்யாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||க||

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஸம்பந்தீத்யாதியால்) குற்றேவ ல்என்கிறதையுரைக்கிறார் (உனக்கனாரதமித்யாதியால்) உன்பொன்னடிக்கடவாதே என்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளித்யாதியால) படிக்களவாக நிமிர்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

ஶ— வாத்ஸல்யத்ருஷ்டமாகவென்றபடி. வழிவந்து- ஶாஸ்த்ரமர்யாதையிலேவந்து, ஶாஸ்த்ரமர்யாதையும் தப்பா தபடி தஸிஷ்டராய்என்றபடி. ஆட்செய்யும்- அடிமைசெய்யாநிற்கிற, தொண்டரோர்க்கு- ஶேஷபூதரான வெங்களுக்கு, தம்மநுபந்திகளையுங்கூட்டிக்கொண்டு சொல்லுகிறபடி. இப்படி அடிதுடங்கி உனக்கேகுடி களாகையாலே ஸநந்யப்ரயோஜநர்களான அடியோங்களுக்கென்றபடி. அருளி- க்ருபைபண்ணி, சோதிவாய் திறந்து- உஜ்ஜ்வலமானதிருப்பவளம் திறந்து, விகாஸம்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமான திருப்பவளத்தைத்திறந்து ஒருவா ர்த்தை அருளிச்செய்தென்றபடி. வார்த்தை அருளிச்செய்யும்போதுள்ள திருப்பவளத்தினழகைக் காணவே ணுமென்றுகருத்தாலே சோதிவாய்திறந்தென்றிவ்வளவே அருளிச்செய்தது. உன்தாமரைக்கண்களால்- என் னுடைய தாபஶமம்போலே ஶ்ரமஹரமான ஶீதளங்களான உன்னுடையவிஶாலநயநங்களாலே, நோக்கா ய்- கடாக்ஷித்தருளவேணும். ||உ||

கொடிக்கொள்- கொடிகளைக்கொண்டிருக்கிற, கொடி- த்வஜம், த்வஜங்களையுடைத்தான வென்றபடி. பொ ன்மதிள்- கநகமய ப்ராகாரத்தாலே, சூழ்- வரிவ்ருதமான, இதுபுளிங்குடிக்கு விஶேஷணம். குளிர்வயல் சோலை- குளிர்ந்தவயல்களையும் உத்யாநங்களையும் உடைத்தான, திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே- திருப்புளிங் குடி திவ்யதேஶத்திலே ஸ்ரீதநாஹ்வாநமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, இது ஸம்போதநம். குடி க்கிடந்து- குடியிலேகிடந்து, ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்கள் தப்பாதேநின்று என்றபடி. ஆக்கஞ்செய்து- ஸம்ருத் தியைப்பண்ணி, ஆக்கம்- வ்ருத்தி, அந்த ஶேஷத்வாநுஸந்தாநமாக பஹுவித கைங்கர்யங்களை ப்பண்ணியென்றபடி. தீர்த்த- நின் அடிமையென்று சுவைப்பது. தீர்த்த- நிஷ்கர்ஷமான, பாவநமானவென் றபடி. தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தையாலே உதாரவாஸநாத்மகமான ஸாமதிவசமான வென்றபடி. நின்னடிமை- உன்னுடைய கைங்கர்யங்களிலே, குற்றேவல்செய்து- அந்தரங்க கைங்கர்யங்களைச்செய்து, உன்பொன் னடி- உன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமானதிருவடிகளை, கடவாதே- அதிக்ரமியாமல், உன்திருவடிகளல்லது வே றொருவாஸநாத்மகத்தை அறியாதேயென்றபடி. வழிவருகின்ற- அடிமைமுறைதப்பாதேநடக்கிற, வழுவு

மூ—வடியரோர்க்கருளிநீயொருநாட்* படிக்களவாகநிமிர்த்தநின்பாதபங்கயமேதலைக்கணியாய்* கொடிக்கொள் பொன்மதிள்சூழ்குளிர்வயற்சோலைத்திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ॥௨॥
கிடந்தநாள்கிடந்தாயெத்தனைகாலங்கிடத்தியுன்திருவுடம்பசையத்* தொடர்ந்துகுற்றேவல்செய்துதொல்லடிமைவழிவருந்தொண்டரோர்க்கருளித்* தடங்கொடாமரைக்கண்விழித்துநீயெழுந்துன்றாமரைமங்கையுநீ பு*

ஆ—வடிகளல்லதறியாதே ஸர்வஶேஷபூதராயிருக்கிற அடியோமுக்குக்ருபைபண்ணி ஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஸாதாரணமான நின்பாதபங்கயமே ஒருநாள் தலைக்கணியாய், கொடிக்கொள்பொன்மதிள்சூழ் குளிர்வயல்சேர் சோலைத் திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே யென்கிறார். ॥௨॥
(கிடந்தநாள்) இங்ஙனே ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகிறபிரானே உன் திருவுடம்புநோவாதோ, உன் திரு

இ—ப்கிறார் (ஸம்ஸாரிகள் தொடக்கமாக இத்யாதியால்) தலைக்கணியாயென்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே என்னைக்கடாக்ஷித்தருள வேணுமென்றவர் இப்பாட்டில் உன்திருவடிகளை யென்தலையில் வைத்தருளவேணு மென்கிறாரென்று ஸம்ஶயிக்க ஹேதுவில்லை. ॥௨॥

மூன்றாம்பாட்டு.

கிடந்தநாள்கிடந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) பிரானேயென் றுஸம்போதநமாக நிர்தேஶித்ததினாலே திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே என்றதும் ஸம்போதநம். எத்தனை காலமித்யாதிக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவுடம்புநோவாதோ என்று) இதற்குள்ளும் திருந்துஐ த்யாதி

ஈ__ஸர்வஶேஷமாய்நடக்கிறவென்றபடி. அடியரோர்க்கு- அடியரானவெங்களுக்கு, இப்படி உன் னையொழிய நாயகனில்லாதவெங்களுக்கென்றபடி. அருளி- க்ருபைபண்ணி, நீ- ஸர்வஶக்தியுக்தனானநீ, படிக்கு- பூமிக்கு, படி- பூமி, அளவாக- ஸத்ருஶமாக, நிமிர்த்த- உஜ்ஜ்ரும்பித்த, த்ரிவிக்ரமாவதாரத்திலே பூமியெல்லாம் வ்யாப்தமாகும்படி விஸ்த்ருதமாக்கப்பட்டவென்றபடி. ஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஸாதாரணமானவென்கை. நின்பாதபங்கயமே- உன்னுடைய பாதபங்கஜத்தையே, ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், த்ருஷ்டாந்தத்தால் நாக்குநனைக்கவேணுமென்னுமாப்போலே சொல்லுகிறபடி. தலைக்கு- என்னுடையஶிரஸ்ஸுக்கு, அணியாய்- அலங்காரமாக்கியருளவேணும். ॥௨॥
திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே- ஆஶ்ரிதர்க்காக திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, இப் படியே ஆஶ்ரிதர்க்கு மற்றுமுள்ள அபேக்ஷிதங்களைச்செய்தருள வேண்டாவோ என்றுகருத்து. கிடந்தநாள்கிட ந்தாய்- நீகண்வளர்ந்தருளுகிற அழகைக்காண ஆசைப்பட்ட ஆஶ்ரிதர்க்காகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறநாளெல்லாம் இங்ஙனேஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளினாய், உன்திருவுடம்பு- அதிஸுகுமாரமான உன்திருமேனியானது, அசைய- அசையும்படி, அசைவு- நோவு, ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகையாலே வ்யதிதமாம்படியென்கை. எத்தனைகாலங்கிடத்தி- இன்னும் எத்தனைகாலம் கண்வளர்ந்தருளக்கடவை, நீஎல்லாம் ஆஶ்ரிதர்க்காகச்செய் யுமவனாகையாலே இனி கண்வளர்ந்தருளுகையை எனக்காகத் தவிரவேணுமென்றுகருத்து. தொடர்ந்து- அ நுஸரித்து, 'யதா யாவா நராஜாநம் யதாவத்ஸஹஸித்தநம்' என்கிறபடியே தத்வஸரங்களிலே ஸாமநைந தாநுக்ருதாஸக்ய' 'அலங்காரஸநம்ஹஸ்த்யதிஷ்டநிவேத்யாநம்நைவேத்யம் ஸ்வீகர யஶ்ரியஸே வேத" என்னுப்போலே உன்னைப்ரார்த்தித்து அநுபவனுக்கிக்கொண்டென்றபடி. குற்றேவல்செய்து- அந் தரங்கைங்கர்யங்களைப்பண்ணி, தொல்- அநாதியான, அடிமை- ஶேஷத்வத்தினுடைய, வழி- மார்க்கத்திலே, தத்வவிதவ்ருத்தியிலேயென்றபடி. வரும்- வராநிற்கிற, தொண்டரோர்க்கு- உபாஸகரான வெங்களுக்கு, இப்படிஉனக்கே அடிமையாகையாலே அநந்யர்களான வெங்களுக்கென்றபடி. இம்மூன்றுபாட்டிலும் தா மடிமைசெய்கிறோமென்று ஸ்வாபிப்ராயம்சொன்னபடியன்று, ஒருவனுக்கு அடிமையாயிருந்தவனை வேறொரு வர்ரக்ஷியாரென்று தம்முடைய அநந்யார்ஹத்வம் ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னபடி. அருளி- க்ருபைபண் ணி, தடங்கொள்- விஸ்தாரத்தைக் ஸ்வீகரித்துக்கொண்டிருக்கிற, தடம்- விஸ்தாரம், கொள்ளுகை- ஸ்வீ கரிக்கை, அதிவிஸ்தாரமானவென்றபடி. தாமரைக்கண்- தாமரைபோலேயிருக்கிற திருக்கண்கள், விழித்து- அவ்வழகுகளையெல்லாம் நாங்கள்கண்டநுபவிக்கும்படி திறந்தருளி, நீ- ஸர்வஸ்வாமியான நீ, எழுந்து- ஶேஷஶயநத்தில்நின்றும் உத்திதனாய், உன்தாமரைமங்கையும்நீயும் உனக்கு அநுரூபையான

மூ—மிடங்கொண்மூவுலகுந்தொழவிருந்தருளாய் திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ॥௩॥
புளிங்குடிக்கிடந்துவரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துணின்று* தெளிந்தவென்சிந்தையகங்கழியாதே
யென்னையாள்வாயெனக்கருளி* நளிர்ந்தசீருலகமூன்றுடன்வியப்பநாங்கள்கூத்தாடிநின்றார்ப்பப்*

ஆ—வுடம்புநோவாதே உன்னடியேனை யெனக்காகநீயொருநாள் தாமரைத்தடாகம்மலர்ந்தாப்போலே திருக்கண்களைவிழித்து எழுந்திருந்து உன் தாமரைமங்கையும் நீயும் இந்தலோகமெல்லாம் வாழும்படி இருந்தருளா யென்கிறார். ॥௩॥

(புளிங்குடி) உன்னுடையகாருண்யத்தினாலே எனக்காகப் புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள்நின்று தெளிந்தவென்சிந்தை யகங்கழியாதே யென்னை யடிமைகொண்டருளினாப்போலே இன்னமும் உன்னுடைய வஶீகாருண்யத்தினாலே சோதிவாய்திறந்து தாமரைக்கண்களாலேநோக்கித் திருவடிகளையென் தலையிலேவைத்தருளிப் பிராட்டியோடேகூட இருந்தருளி ஆழ்வாரபேக்ஷிதத்தைச் செய்தருளினானென்று இந்த கல்யாணகுணத்தைக்கண்டு லோகமெல்லாம் விஸ்மயப்பட நாங்கள்கூத்தாடிநின்றாரவாரப்பட

இ— யோடேபகயம். அதீதவாக்யத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (உன்னடியேனித்யாதியால்) தம்மைத்தவம்யுகளையுங்கூட்டி தொண்டரோர்க்குஎன்று பஹுவசநமாயிருந்ததேயாகிலும் தாமேஸாத்யநேருந விவக்ஷிதரென்னும்கருத்தாலே அடியேனை எனக்கென்று ஏகவசநமாக நிர்த்தேசித்தது. யதா— கீழ்ப்பாட்டுக்களிற்போலே இப்பாட்டில் குடியை நிர்த்தேசியாமையாலே தொண்டரோர்க்கென்றது ஸாத்விக பஹுவசநமென்று கருத்தாகவுமாம். ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். (தாமரைமங்கையும்நீயும்) இத்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே உன்திருவடிகளைத் தலைக்கணியாயென்றவர் இப்பாட்டிலே பிராட்டியும்நீயு மிருந்தருளுமழகைக் காணவேணுமென்கிறாரென்று ஸம்மதிஸூசிகை. ௩

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

வாக்யார்த்தத்தில் விஶேஷணங்கள் ஸப்ரயோஜனங்களாகைக்காக இது த்ருஷ்டாந்தமென்கிறார் (அருளினாப்போலேஎன்று) எனக்கருளிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமித்யாதியால்) நளிர்ந்தசீரென்கிறதற்கு ஸ்வரூபகாதநகுணமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சோதிவாயித்யாதிகுண நளிர்ந்தசீரென்கிறதற்கு) ... (லோகத்தையென்னுமளவாலே) உலகம்மூன்றுடன் வியப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோக

ப—யான உத்வாஸிநியும்நீயுமாக, மங்கை- யுவதி, கீழே 'நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும்' மென்றிருவருக்கும் ஸம்ஶ்லிஷ்டவைஷண உபாயத்வஞ்சொல்லிற்று. இங்கிருவருக்கும் ப்ராப்யத்வஞ்சொல்லுகிறது. இடங்கொள்- இடத்தைக்கொண்டிருக்கிற, விஸ்தீர்ணமானவென்றபடி. மூவுலகும்- த்ரிலோகமும், த்ரைலோக்யஜநங்களெல்லாருமென்றபடி. தொழ- உங்களைஸேவித்துவாழும்படி, இருந்தருளாய்- "தம்வைஶ்ரவண ஸகாஶஸௌவிஷ்டம் ஸம்ஸ்க்ருதம்" என்கிறபடியே திவ்யாஸிகையாக இருந்தருளவேணும். ॥௩॥

புளிங்குடிக்கிடந்து- எனக்காகத் திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளி, வரகுணமங்கை இருந்து- வரகுணமங்கை என்கிற திவ்யதேஶத்திலே திவ்யாஸிகைசெய்தருளி, வைகுந்தத்துள்நின்று- ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற ஸ்தலத்தில் நின்றருளி, தெளிந்த- நான் அநந்யனென்றகலாதே கண்கள்சிவந்திலே ஸாதயயாத்ரத்தைக்கண்டு தேறினவனை, என்சிந்தையகம்- என்னுடைய ஹ்ருதயாகாஶப்ரதேஶத்தை, சிந்தை- ஹ்ருதயம், அகம்- உள், கழியாதே- விட்டுப்போகாதே, என்னையாள்வாய்- என்னையடிமைகொண்டருளுகிறவனே, இது ஸம்போதநம், எனக்கருளி- இப்படிபோலே இன்னமும் எனக்காகக்க்ருபைபண்ணி, நளிர்ந்த- ஶீதமான, ஜநாஶ்ரயித்தார் ஹ்ருதயம்குளிரும்படியான வென்றபடி. சீர்- உன்னுடைய கல்யாணகுணங்களை, என்பக்கல் உனக்குள்ள ஔதார்யஸௌஶீல்யாதிகளை யென்றபடி. உலகம்மூன்று- லோகத்ரயமும், விஶேஷஜ்ஞரோடு விஶேஷஜ்ஞரல்லாதாரோடு வாசியற எல்லாருமென்றபடி. உடன்- கூட, ஏககண்டராயென்றபடி. வியப்ப- விஸ்மயப்படும்படியாக, நாங்கள்- உன்னுடையழகைக்காண ஆசைப்படுகிறநாங்கள், கூத்தாடி- நீநடந்தெழுந்தருளுகிற அழகைக்கண்ட ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே நர்த்தநம்பண்ணி, நின்று- ஸ்திரமாய், ஸவிஸ்மயமாயென்றபடி. ஆர்ப்ப- ஆரவாரம்பண்ணும்படியாக, இதுக்கு வாராயென்கிறதோடே அந்வயம்.

மூ— பளிங்குநீர்முகிலின்பவளம்போற்கனிவாய்சிவப்பநீகாணவாராயே* ||ச||

பவளம்போற்கனிவாய்சிவப்பநீகாணவந்துநின்பன்னிலாமுத்தந்* தவழ்கதிர்முறுவல்செய்துநின்திருக்கண்டாமரைதயங்கநின்றருளாய்* பவளநன்படர்க்கீழ்ச்சங்குறைபொருநற் றண்டிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்* கவளமாகளிற்றினிடர்கெடத்தடத்துக்காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே* ||ரு||

ஆ— நிறமழகிதான ஜலதத்திலேயுண்டான பவளம்போலே அழகியதிருப்பவளத்தில சிவப்பேறிப்போம்படி காணலாம்படி நீவரவேணுமென்கிறார். (ச)

(பவளம்போல்) வருமிடத்தில் ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்காகப் பெரியதிருவடிமேலேறி வந்தருளினாப்போலே

இ— மித்யாதியால்) காணலாம்படியித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யாவயவசோபையைக் காணவேணுமென்றவரிப்பாட்டிலே 'ஜகாதகமநாதிநா' என்னும்படியான நடையழகைக் காணவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ||ச||

ஐந்தாம்பாட்டு.

தர்சீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகஜேந்த்ராதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில்

ஈ— பளிங்குநீர்- ஸ்படிகம்போலே சுத்தோதகத்தையுடைத்தான, பளிங்கு- ஸ்படிகம், சுத்தோதகத்தைப்பானம்பண்ணி அத்தாலே ஸ்வச்சநீலவர்ணமானவென்றபடி. முகிலின்- ஜலதத்தினுடைய, பவளம்போல்- ப்ரவாளம்போலே, ஸமுத்ரவாஸபத்தில் ஸமுத்ரஜலத்தோடே ஸேவாநிர்விசேஷமாயிருந்து ஜலதத்தின் பஹிர்ப்ரதேசத்திலே படர்ந்ததொரு நவவித்ருமம்போலேயென்றபடி. கனிவாய்- கனிந்தவாயானது, ஸ்நிக்தகோமளமான உன்னுடைய திவ்யாதரமானதென்றபடி. சிவப்ப- சிவக்கும்படி, எங்களுடைய ஸம்ச்லேஷங்களைக்கண்டு ஸ்மயமானமாகையாலே மிகவும் ஆருண்யம்தோற்றும்படியென்கை. காண- நாங்கள்காணும்படி, நீவாராயே- நீநடந்தருளவேணும். [ச]

நன்பவளமென்று அந்வயிப்பது. ச்லாக்யங்களான வித்ருமலதைகளினுடைய, படர்க்கீழ்- தூறுகளின்கீழே, படர்- தூறு, சங்கு- சங்கங்களானவை, உறை- வஸிக்கும்படியான, பொருநல்- தாம்ரபர்ணியையுடைத்தான, நீயிருக்கிறவூரில் சங்குகளெல்லாம் பவளக்கொடிகளைச்சேர்ந்து வாஸியாநிற்க; நான் உன்னுடைய திவ்யாதரமாகிற ப்ரவாளத்தைக்காணவும் பெறுதொழியலாமோ பிரானே? என்றுகருத்து. திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்- திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, கவளமாகளிற்றின்- கபளக்ராஸியான மஹாகஜத்தினுடைய, களிறு- கஜம், கவளமாகளிறென்று த்ருடவதோவிவக்ஷா:. கபளக்ராஸநசீலமென்கையாலே இதற்குமுன் ஒருகாலத்திலும் க்லேசமறியாதே நித்யஸுகோசிதமானவென்றபடி. இடர்- து:க்கமானது, திவ்யவர்ஷஸஹஸ்ரக்ராஹபீடையாலுண்டான து:க்கமானதென்றபடி. கெட- நிவ்ருத்தமாகைக்காக, தடத்து- தடாகத்திலே, தடம்- தடாகம், அத்தயானையானது அகப்பட்டுக்கிடக்கிற மடுதடாகத்திலேயென்றபடி. இதுக்கு ஊர்ந்தானேயென்கிறதோடே அந்வயம். காய்சின- காயாநிற்கிறகோபத்தையுடையவனை, சினம்- கோபம், சத்ருவிஷயஜனிதக்ரோதனையென்றபடி. பறவை- பக்ஷியை, ஸ்ரீவைநதேயனையென்றபடி. ஊர்ந்தானே- நடத்தினவனே, "ஸாங்காரஸாமநாஸேவ்ய ப்ரஹதிஹிர பதிம்தாக்ஷ்யஸ்கந்தஸ்தவஸம்" என்கிறபடியே அவன்வேகம்போராதென்று தள்ளிநடத்திக்கொண்டு வந்தவனையென்றபடி. ஸம்போதனம், பவளம்போல்- ப்ரவாளம்போலே அருணமான, கனி- ஸ்நிக்தகோமளமான, வாய்- திவ்யாதரமானது, சிவப்ப- சிவக்கும்படி, என்னைக்காணப்பெற்றஹர்ஷத்தாலே அதிசயாருண்யமாம்படியென்கை. நீ- நிருபாதிகஸௌலப்யவானநீ, காண- நான் கண்ணாலேகாணும்படியாக, வந்து- என்முன்னே எழுந்தருளி, நின்பல்- உன்னுடையதந்தங்களாகிற, லகாரஸ்யநகாரோவா ணகாரஸ்யடகார:, நிலாமுத்தம்- ஜ்யோத்ஸ்நாஸாராமிகளான ரத்நஸமூஹங்களுடைய, விஸ்ப்ரஸ்ருதயவலகாந்திகளான முத்துக்களுடையவென்றபடி. கதிர்தவிழ்என்று அந்வயிப்பது. கதிர்- கிரணங்களானவை, தவிழ்- உள்ளடங்காமல் வெளியிலேதவிழும்படியாக, ஸ்மிதம் விவக்ஷிதமாகையாலே காந்திப்ரஸரணமும் ஸ்மிதமென்கைக்காக ஓடும்படியென்றாதே தவிழும்படியென்றது, முறுவல்செய்து- ஸ்மிதம்செய்தருளி, நின்திருக்கண்தாமரை- உன்னுடைய ஸ்ரீநயநாரவிந்தங்கள், கண்தாமரையென்கிறவிடத்தில் ணகாரசகாரஸ்ய தகாரஸ்ய டகா

மூ—காய்சினப்பறவையூர்ந்து பொன்மலையின் மீமிசைக் கார்முகில்போல* மாசினமாலி மாலிமானென்றங்கவர் படக்கனன்று முன்னின்ற* காய்சினவேந்தே கதிர்முடியானே கலிவயல் திருப்புளிங்குடியாய்* காய்சினவாழி சங்குவாள்வில் தண்டேந்தி எம்மிடர்கடிவானே* ॥௯॥

ஆ—கனிவாய்சிவப்ப நீகாணவந்து நின்பன்னிலா முத்தம் தவழ்கதிர் முறுவல்செய்து நின் திருக்கண்தாமரை தயங்கநின்றருளாயென்கிறார். ॥௯॥

(காய்சினப்பறவையூர்ந்து) உம்முடைய இந்த சேஷ்டிதங்களுக்குப் ப்ரதிபந்தகங்களில்லையே, ஸஹஸா முடியுமோவென்னில்? என்னுடைய சேஷ்டிதங்களுக்கு ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்குகைக்காகவன்றோ ஶங்கசக்ரகதாஶார்ங்காதி திவ்யாயுதங்களை யேந்தியருளியிருக்கிறது. ஆனபின்பு பொன்மலையின்மீமிசைக்கார் முகில்போலக்காய்சினப்பறவையூர்ந்து மாலிஸுமாலிமால்யவதாதி ப்ரதிகூலநிரஸநம் பண்ணியருளினாப்

இ—நான்காணும்படிவரவேணுமென்றது- ஜ்ஞாநஸங்கோசத்தாலன்றிக்கே ஸ்ரீமத்கஜேந்த்ராழ்வானுக்குப் போலே பாஹ்யசக்ஷுஸ்ஸாலே காணும்படிவரவேணுமென்றபடி. உபாஸ்யஸ்தாவயோகநாதிகளோடேகூட நின்றருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரிப்பாட்டிலேயென்று ஸங்க்ஷேபித்தவிதை. ॥௯॥

* ஆறும்பாட்டு. *

அவன்நமக்கு நிருபாதிகபந்துவென்னுமவஸ்தியாலே அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிநாநாவித ஸௌந்தர்யங்களான ஸம்ஶ்லேஷநாவஸ்தாதிகளைப் பெறவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிற ப்ரகாரத்திலே இப்பாட்டிலே அவனுடைய ஶௌர்யவீர்யத்தைவர்ணிக்கை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன வசனிப்பிக்கிறார் (உம்முடைய ப்ரதிஜ்ஞாபகாரியால்) முடியுமோ என்றது- சேஷ்டிதங்கள் நிறைவேறுமோ என்றபடி. தாஶீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்ய

ஸ—ஸாரதேஶம்: தயங்க- ப்ரஸித்தகடாக்ஷத்தாலே தாக்ஷிண்யங்களாக, தயங்குகை- தாக்ஷிண்யமாகை, நின்றருளாய்- நாலடிநடந்துவந்தருளின நீ ஹர்ஷாதிஶயத்தாலே நடக்கவும்மாட்டாதே ஸ்தப்தனாய் என்முன்னே நின்றருளவேணும். ॥௯॥

காய்சின- காயாநிற்கிற சினத்தையுடையவையான, சினம்- க்ரோதம், ஆஶ்ரிதவிரோதிவிஷயத்தில் ஜ்வலியாநிற்கிற க்ரோதத்தையுடையவையானவென்றபடி. ஆழி சங்கு வாள் வில் தண்டு- ஶங்க சக்ர நந்தகாதிகளை, தண்டு- கதை, ஏந்தி- தரித்துக்கொண்டு, எம்மிடர்- எங்களுடையபாபத்தை, கடிவானே- நிரஸிக்கக்கடவனான, எம்மென்று ஸாத்விகஸமூஹவசநம் என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம் நிரஸிக்கக்கடவனானவென்று தாத்பர்யம். இது புளிங்குடியாயென்கிறதற்கு விஶேஷணம். பொன்மலையின்- கநககிரியினுடைய, மீமிசை- மேலேயிருந்ததான, கார்முகில்போல- காளமேகம்போல, காய்சின- ஶத்ருக்களைக்காயாநிற்கிற க்ரோதத்தையுடையவனான, பறவை- பக்ஷியை, வாஹனமென்றபடி. ஊர்ந்து- நடத்திக்கொண்டு, இதற்குக்கனன்றுஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். மாசின- மஹாக்ரோதனான, மாலிமான்மாலிஎன்றவர் என்று அந்வயிப்பது. ஸுமாலிமாலீஎன்கிறவர்கள், மான்- மஹான், மஹானான ஸுமாலி என்றது ஸுமாலியென்றபடி. இது மால்யவானுக்கும் உபலக்ஷணம். மாலீ ஸுமாலீ மால்யவாந் என்று ப்ரஸித்தர்களான அந்தராக்ஷஸர்களென்றபடி. அங்கு- அந்தயுத்தபூமியிலே, பட- படும்படி, பராஜிதராம்படியென்கை. படுகை- நஶிக்கை. ஆனாலும் நஶித்தவன் மாலிஒருவனேயொழிய மற்றையிருவரும் அப்போது நஶித்தவரல்லாமையாலே படஎன்றது ஸாமாந்யவ்யாஜம். கனன்று- ப்ரகோபித்தனாய், கனலுகை- ப்ரகோபிக்கை, முன்னின்ற- அவர்கள்முன்னே நின்றருளினவனான, முன்னின்றநிலையினுடைய ஸாம்முக்யத்தைக்கண்டவளவிலே ராக்ஷஸர்களெல்லாம் நடுங்கியோடினார்களென்றுகருத்தாலே முன்னின்றவென்றது. காய்சின- “காமாத்ஸஞ்ஜாயதே க்ரோத:” என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதவிரோதிகளைப் ப்ரதிஜ்வலியாநிற்கிற க்ரோதகாரணத்தையுடையவனான, வேந்தே- ஸ்வாமியான, வேந்தன்- ஸ்வாமீ, கதிர்முடியனே- கிரணஶாலியான கிரீடத்தையுடையவனான, கதிர்- கிரணம், ப்ரதிபக்ஷநிரஸநஸஞ்ஜாத வீரஶ்ரீயாலே ஜாஜ்வல்யமாந திவ்யகிரீடஶாலியானவென்றபடி. கலிவயல்- ஸஸ்யஸம்ருத்தமான வயல்களையுடைத்தான, கலியென்று ஸம்ருத்தி. திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே எழுந்தருளியிருக்குமவனே, நின்திருக்கண்தாமரை தயங்கநின்றருளாயென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையை அநுஷங்கித்துக்கொள்வது. ॥௯॥

மூ—எம்மிடர்கடிந்திங்கென்னையாள்வானேயிமையவர்தமக்குமாங்கனையாய்* செம்மடல்மலருந்தாமரைப்பழனத்தண்டிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்* நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டுகந்துநாங்களித்துளநலங்கூர* இம்மடவுலகர்காணநீயொருநாளிருந்திடாயெங்கள்கண்முகப்பே* ॥எ॥

ஆ—போலே இந்தப்ரதிபந்தகத்தையும் நீயேபோக்கி என்னுடையமநோரதத்தையும் முடித்தருளவேணுமென்கிறார். ॥கூ॥

(எம்மிடர்) உத்க்ருஷ்டாபக்ருஷ்டவிபாகமின்றியே ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் நீயல்லது வேறுரக்ஷகருண்டோ ஆனபின்புனக்கு நல்லராயிருப்பார், நீயிருந்தருளுமிருப்பைக்கண்டால் படும்பாடுகண்டு நாங்கள்வாழும்படியாக இந்தலோகத்திலுள்ளவர்கள் காணும்படி எங்கள்கண்ணெதிரே நீயொருநாளிருந்திடாயென்கிறார். ॥ஒ॥

(எங்கள்) நீர்சொல்லிற்றெல்லாம் திருநாட்டிலேசெய்கிறோமென்றோ பேசாதிருந்தருளுகிறது, அங்ஙனே செய்தருளவையாது, எங்கள்கண்ணெதிரே லௌகிகரெல்லாரும் உன்திருவடிகளிரண்டையும் ப்ராப்யமாகத்

இ—மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) பூர்வார்த்தத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (பண்ணியருளினாப்போலேஇத்யாதியால்) முடித்தருளவேணும்- நிறைவேற்றியருளவேணும். ॥கூ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்க்ருஷ்டஇத்யாதியால்) ஆனபின்பு என்கிறதற்கு எங்கள்கண்ணெதிரே இத்யாதியோடே அந்வயம். நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கு நல்லரித்யாதியால்) உகந்து இத்யாதியை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நாங்கள்வாழும்படியாகவென்று) இதுக்கு இருந்திடாயென்கிறதோடே அந்வயம். ஐந்தாம்பாட்டில் நீ என்முன்னேவந்து நின்றருளவேணுமென்றவர் ஆறாம்பாட்டில் ப்ரஸக்தமான ஶங்கையைப் பரிஹரித்து அநந்தரம் இப்பாட்டிலே என்முன்னே இருந்தருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. மூன்றாம்பாட்டுக்கு நீ ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகையைத்தவிர்ந்து எழுந்திருக்கவேணுமென்கையிலே ப்ரதாநதாத்பர்யமாகையாலே இப்பாட்டு பௌநருக்த்யமன்றென்று கருத்து. ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

பூர்வார்த்தத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (நீர் சொல்லிற்றெல்லா மித்யாதியால்) இத்தால் இப்படி ஸம்ஸாராவிஷயமாக ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதையாயிற்று. த்ருதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களித்யாதியால்) தங்களன்பாரென்கிறதற்குத்

ப— எம்மிடர்- எங்களுடைய ஸாம்ஸாரிகது:க்கங்களையெல்லாம், கடிந்து- நிரஸித்து, இங்கு- ஸமஸ்தஜநத்திற்கு அநாகதமல்லாத இஹலோகத்திலே, என்னை- அத்யந்தநிக்ருஷ்டனான வென்னை, ஆள்வானே- அடிமைகொண்டு ரக்ஷித்தருளுகிறவனே, இமையவர்தமக்கும்- அநிமிஷர்க்கும், நிக்ருஷ்டனான எனக்குமன்றியே உத்க்ருஷ்டரான ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கு மென்றபடி. ஆங்கனையாய்- அங்ஙனேயாயிருக்கிறவனே, எனக்குப்போலே ஸர்வரக்ஷகனாயிருக்கிறவனே யென்றபடி. செம்மடல்- அருணதளங்கள், மலரும்- விகஸியாநிற்கிற, தாமரைப்பழன- தாமரஸங்களையுடைத்தான நீர்நிலங்களையுடைத்தான, பழனம்- நீர்நிலம். தண்- ஶீதளமான, ஸம்ஸாரஸந்தாபஹரமான என்றபடி. திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்- திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே, நம்முடையடியர்- நம்முடையவரென்னும்படி உனக்கஸாதாரணஶேஷபூதரான நித்யஸூரிகளுடைய, கவ்வைகண்டு- அபிநவஜநித்ர கோலாஹலத்தைக்கண்டு, கவ்வை- கோலாஹலம், நாமுகந்து- நாங்கள் ஹ்ருஷ்டராய், களித்து- உத்தேசாதரநாதிகளாய், உளம்- மநஸிலே, நலம்- ஸந்தோஷமானது, கூர- அதிஶயிக்கும்படியாக, இம்மடவுலகர்- இந்த அஜ்ஞரான லௌகிகர்கள், காண- தங்கள்கண்ணாலேகாணும்படி, ஸம்ஸாரிகளெல்லாரும் கண்டு க்ருதார்த்தராகவேணுமென்று தம் காருண்யத்தாலே யருளிச்செய்தபடி. நீ- நித்யஸூரிகளுக்கு நித்யாநுபாவ்யனாயிருக்கிற நீ, எங்கள்கண்முகப்பே- எங்களுடைய கண்முன்னே, ஒருநாளிருந்திடாய்- திவ்யாஸிகையாக ஒருநாளிருந்தருளவேணும். ॥எ॥

மூ — எங்கள்கண்முகப்பேயுலகர்களெல்லாமிணையடிதொழுதெழுதிறைஞ்சித்* தங்களன்பாரத்தமதுசொல்வலத் தாற்றலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்பத்* திங்கள்சேர்மாடத்திருப்புளிங்குடியாய் திருவைகுந்தத்துள்ளாய்தேவா* இங்கண்மாஞாலத்திதனுளுமொருநாளிருந்திடாய்வீற்றிடங்கொண்டே* ॥அ॥

ஆ — தொழுது க்ருதாஞ்ஜலிகளாய்த் தங்களுடைய ஸ்நேஹாநுகுணமாகத் தங்களுடைய ஶக்த்யநுரூப மான சொற்களாலே மிகவும் மேல்விழுந்துகொண்டாட இந்தலோகத்திலே இத்திருப்புளிங்குடியிலே பிராட்டி யும்நீயுங்கூட ஒருநாளிருந்திடாயென்கிறார். ॥அ॥

(வீற்றிடங்கொண்டு) என்னுடைய கண்ணிணையானது விடாய்தீர்ந்துகுளிர உன்னுடைய செவ்விப்பூப் போலேயிருக்கிற திருமேனியைப்போவாதே பருகும்படியாக விஷயநீயமான ஸம்ஸாரத்தில் உன்னுடைய

இ — தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுடைய வித்யாதியால்) தமதுசொல்வலத்தா லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுடைய ஶக்த்யாதியால்) தலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்ப என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ப்ரஹ்வ்யாதியால்) இங்கண்மாஞாலத்திதனுளும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த லோகத்திலேயித்யாதியால்) வீற்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியும் நீயுமென்று) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

கண்ணிணை குளிரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய வித்யாதியால்) பாட்டிலே தம் ஸநாதயிகளையும் கூட்டிக்கொண்டு அடியோங்களென்று பஹுவசநமிருந்ததேயாகிலும் இவருக்குப் ப்ராதாந்யவிவக்ஷயா வ்யாக்யாநத்தில் என்னுடையவென்று ஏகவசநமாக நிர்தேஶித்தது. புதுமலராகத் தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய செவ்வியித்யாதியால்) செவ்வி- வெளஶவம். பருகும்படியாகவென்கிறதற்கு இருந்தருளவேணு மென்கிறதோடே அந்வயம். இத்தால் இவ்விருப்பில் வாசிய றியமாட்டாத ஸம்ஸாரத்திலே நாம் இருப்பதெதற்காவென்னில்? அதில்மிகவும் ஆசையுடையவெங்களுக்காக இருந்தருளவேணு மென்கிறாரென்று ஸம்மதிஸூசிதை. வியன்கொள்மாஞாலத் திதனுளுமென்கிறதற்குத்

ஶ — திங்கள்சேர்மாட- சந்த்ரனைக்கிட்டியிருக்கிற க்ருஹங்களையுடைத்தான, அத்யுந்நததவளயஶாலியான வென்றபடி. திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனே? திருவைகுந்தத்துள் ளாய்- அவ்வளவன்றிக்கே ஆஶ்ரிதர்க்காக ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற திவ்யதேஶத்திலுமிருந்தருளுகிறவனே? தேவா- தேவ?, பரமபதத்தில்காட்டிலும் ஸௌஶீல்யஸௌலப்யாதி குணங்களையுடையவனே என்றபடி. எங்கள்கண்முகப்பே- எங்களுடைய கண்முன்னே, உலகர்களெல்லாம்- லௌகிகரெல்லாரும், இணையடி- பரஸ்பரம் சேர்த்தியாலே அத்யந்தபோக்யங்களாம்படி அழகமாயிருக்கிற உன்திருவடிகளை, இணை- அழகும். தொழுது- ப்ரணாமம்பண்ணி, எழுது- எழுச்சிபெற்று, எழுச்சி- அதிஶயம். இறைஞ்சி- ஆஶ்ரயித்து, உன்னைத்தங்களுக்கு ரக்ஷகனாக அத்யவஸித்து என்றபடி. தங்கள் அன்பு- உன்பக்கல்தங்களுக்கு ஸ்நேஹ மானது, ஆர- பூர்ணமாகாநிற்க, பூர்ணமாம்படி வர்த்தியாநிற்க வென்றபடி. தமது- தங்களுடைய தான, சொல்வலத்தால்- உக்திபலத்தாலே, தங்களுக்குள்ள உக்திஸாமர்த்யாநுகுணமாகவென்றபடி. இதற் குப்பூசிப்பவென்கிறதோடே அந்வயம். தலைத்தலைச்சிறந்து- ஒருவர்க்கொருவர் அதிஶயிதராய், சிறப்பு- அதிஶயம், அஹமஹமிகயாமேல் விழுந்தென்றபடி. பூசிப்ப- பூஜிக்க, ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படியாக வென் றபடி. இதற்கு இருந்திடாயென்கிறதோடே அந்வயம். இங்கண்மாஞாலத்து- இந்தகண்ணுடைத்தான மஹா ப்ருதிவியிலே, கண் என்று இடம், மாஎன்றுமஹத்த்வம், நல்லஇடங்களையுடைத்தாய் நீ அவதரிக்கும்படி ஶ்லாக்யமான இந்த ப்ருதிவியிலேயென்றபடி. இதனுளும்- இந்த திருப்புளிங்குடியிலும், பரமபதத்தில் போலே இவ்வூரிலுமென்றபடி. இடங்கொண்டு- திவ்யாவஸ்தைக்கு உசிதமான ஒருதிவ்யஸ்தாநத்தை ஸ்வீக ரித்துக்கொண்டு, வீற்று- வீறுபெற்று, வீறு- உத்கர்ஷம், அதாவது:— “தயாஸராஜர்ஷிஸுதஃ, அதீ வ ஶோபாதிஶயத் [illegible]’’ என்கிறபடியே பிராட்டியோடேகூட இருந்தருளி அத்தாலேஉண்டான ஶோபாதிஶயத் தையுடையவனாயென்றபடி. ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், த்ருஷ்டாந்தமின் ஒருக்கால் நாக்குநனைக்கவேணுமென் னுமாப்போலே சொல்லுகிறார். இருந்திடாய்- திவ்யாவஸ்தையாக இருந்தருளவேணும், இடாயென்றது ஸ்வா ர்த்தகவ்யாபாரம். ॥அ॥

மூ:— வீற்றிடங்கொண்டுவியன்கொண்மாஞாலத் திதனுளுமிருந்திடாயடியோம்* போற்றியோவாதேகண்ணிணைகுளிரப்புதுமலராகத்தைப்பருகச்* சேற்றிளவாளைசெந்நெலூடுகளுஞ் செழும்பணைத்திருப்புளிங்குடியாய்* கூற்றமாயசுரர்குலமுதலரிந்தகொடுவினைப்படைகள்வல்லானே* ||௯||

கொடுவினைப்படைகள்வல்லையாயமரர்க்கிடர்கெடவசுரர்கட்கிடர்செய்* கடுவினைநஞ்சேயென்னுடையமுதே

ஆ:— வ்யாவ்ருத்தி தோற்றும்படி ஒருநாளிருந்தருளவேணும், ஆஶ்ரிதருடைய து:க்கத்தைப்போக்கவல்லையாயிருந்து அவைசெய்யாதொழியலாமோவென்கிறார். ||௯||

இ:— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஸ்மயநீய இத்யாதியால்) வீற்றுக்கொண்டு இருந்திடாயென்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய வ்யாவ்ருத்தீத்யாதியால்) ஸமீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதருடைய இத்யாதியால்) ||௯||

ப:— செந்நெலூடு- சிவந்தநெற்பயிர்களின் மத்யத்திலே, ஊடு- மத்யம், வாகவிஶேஷங்களான ஜலமத்யங்களிலேயென்றபடி. சேறு- நித்யஜலஸம்ருத்தியாலுள்ள கர்த்தமங்களிலே, இளவாளைகள்- பாலமத்ஸ்யங்கள், வாளை- மத்ஸ்யம், வனுவிம்ஶதிவாஷிகரான மாருதியைப்போலே நித்யயௌவநஸ்வபாவங்களான மத்ஸ்யங்களென்றபடி. உகளும்- உல்லாஸத்தாலே துள்ளாநிற்கிற, உகளுதை- தலைக்குமேலேகிளம்புகை, அவ்வூரில் வஸ்துக்களெல்லாம் ஸாமிப்யம்பெற்றுக் களியாநிற்க நானுமென்னமுகம் பெறவேண்டாவோ பிரானேயென்றுகருத்து. செழும்பணை- அழகிய நீர்நிலங்களையுடைத்தான, செழுமென்று அழகியது, திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியில் எழுந்தருளியிருக்கிறவனே, கூற்றமாய்- ம்ருத்யுவாய், கூற்றம்- ம்ருத்யு, அசுரர்குலம்- அஸுரகுலத்தை, முதலரிந்த- மூலத்திலேசேதித்தவனை, நிஶ்ஶேஷமாக நஶிப்பித்தவனையென்றபடி. இது ஸம்போதனம். கொடுவினை- ஆஶ்ரிதவிரோதிவிஷயத்தில் க்ரூரகர்மங்களான, வினை- கர்மம், படைகள்- ஆயுதங்களை, ஸ்ரீஸுதர்ஶநாதிகளையென்றபடி. வல்லானே- ஆளவல்லவனே, அதுகளை யதாஹிதவிநியோகம் பண்ணவல்ல ஸமர்த்தனானவனேயென்றபடி. அடியோம்- ஶேஷபூதரான நாங்கள், போற்றி- மங்களாஶாஸநம்பண்ணி, கண்ணிணை- உன்னைக்காணவேணுமென்று விடாய்த்த எங்களுடைய நயநயுகமும், குளிர- ஸந்தாபமெல்லாம்போய் ஆஹ்லாதயுக்தங்களாகும்படி, இதுக்குப் பருகவென்கிறதோடே அந்வயம். புதுமலராகத்தை- அபிநவபுஷ்பம்போலே ஸுகுமாரமான உன்திருமேனியை, ஆகம்- ஶரீரம், ஓயாதே- அவிச்சிந்நமாக, பருக- பானம்பண்ணும்படியாக, "பிபந்நேத்ராஞ்ஜலிபி:" என்கிறபடியே அதித்ருஷ்ணையோடே கண்களாலே புஜிக்கும்படியாகவென்றபடி. வியன்கொள்- விஸ்மயத்தைக்கொண்டிருக்கிற, வியன்- விஸ்மயம், விஸ்மயநீயமானவென்றபடி. ஸர்வவியாபகமாய் நிரதிஶயவைலக்ஷண்யயுக்தமுமாயிருக்கிற வுன்னை நினைப்பதும் செய்யாமையாலே விஸ்மயநீயமானவென்றபடி. மாஞாலத்து- மஹாப்ருதிவியிலே, இதனுளும்- இதுக்குள்ளேயும், இந்த திருப்புளிங்குடியிலேயுமென்றபடி. அவ்விருப்பில் வாசியறிவாரில்லாத விடத்திலுமென்று வஶபத தாத்பர்யம். இடங்கொண்டு- ஸ்தானத்தைஸ்வீகரித்து, வீற்று- வீறுபெற்று, வீறு- உத்கர்ஷம், உன்னுடைய உத்கர்ஷம் தோற்றும்படியென்கை. இருந்திடாய்- நீ இருந்தருளவேணும். ||௯||

கொடுவினை- கொடிதானவினைகளையுடையவர்பக்கல, கொடிது- க்ரூரம், வினை- கர்மம், உன்னு ஶ்ரிதவிஷயத்தில் க்ரூரகர்மங்களான அஸுரரிடத்திலென்றபடி. படைகள்வல்லையாய்- ஆயுதமெடுக்க ஸமர்த்தனே, மற்றயிடத்தில் ஆயுதமெடுக்கஸமர்த்தனல்லனிறே, "பலிவாராவணே ஸ்வயம்" "நமேவ ராமை மோக்ஷ" என்று ரக்ஷிக்கநாடாநிற்குமிறே, "ஸேநஸ்து ரக்ஷணே ஸக்தஸ்ஸ ஶிரோஸம்ஜ்ஞம் ஜீவாதமேவ விஸ்ருஜ ஶரம் ... ராமஸ்மாதுமேவிநிர்மலநமம்விஷு வீதாவியாஸந பலேநாகாஶமாநா காந்த வேஷு" என்று அவன்ஸ்வபாவத்தைப் ப்ராக்ருதகவிகளும் சொன்னார்களிறே, அமரர்க்கு- ஆஶ்ரிதரானதேவர்களுக்கு, இடர்கெட- அஸுரப்ரயுக்தமான து:க்கம்நஶிக்கைக்காக, அசுரர்க்கு- அஸுரர்களுக்கு, இடர்செய்- து:க்கங்களைப்பண்ணும்ஸ்வபாவமான, கடுவினைநஞ்சே- ஶீக்ரகாரியானவிஷமே, கடியது- வேகமும், கடியதானவினையையுடையது கடுவினையது, ஶீக்ரகாரியென்றபடி. அஸுரர்க்கு விஷமென்றதால் ஆஶ்ரிதவிரோதிநாஶநமவனுக்கு ஸ்வபாவமென்றதாயிற்று. என்னுடையமுதே- என்னுடையபோக்யமே,

மூ— கலிவயற்றிருப்புளிங்குடியாய்* வடிவிணையில்லா மலர்மகள் மற்றை நிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடியைக்*
கொடுவினையேனும் பிடிக்க நீ ஒருநாள் கூவுதல் வருதல் செய்யாயே* ॥௰॥
கூவுதல் வருதல் செய்திடென்று குரைகடல் கடைந்தவன் தன்னை* மேவி நன்கமர்ந்த வியன்புனற்பொருநல்

ஆ— (கொடுவினை) ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸமர்த்தனுமாய், ஆஶ்ரித[illegible]நிரஸநஸ்வபாவனுமாய் எனக்கு நிரதிஶயபோக்யனாய், திருப்புளிங்குடியிலேவந்து ஸந்நிஹிதனானவனே வடிவழகுக்கொப்பில்லாத பெரியபிராட்டியாரும் அப்படியேயிருக்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் ஸம்வாஹிக்கவேண்டும்படி ஸுகுமாரமான திருவடிகளை அதில் போக்யதையையறிந்துவைத்து இழக்கைக்கீடான பாபத்தைப்பண்ணின நானும் பிடிக்கும்படி என்னையொருநாள் அங்கேயழைத்துக்கொள்ளுதல் இங்கேவருதல் செய்தருளவேணுமென்கிறார். ॥௰॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

இ— கொடுவினைப்படைகள் வல்லையாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) அமரர்க்கித்யாதி நஞ்சேஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவனுமாயென்று) மெல்லடியையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுகுமாரமானவித்யாதியால்) கொடுவினையேனும் என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (அதில்போக்யதையையித்யாதியால்) பிடிக்கும்படி யித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யாவயவங்களைக் காணவேணுமென்றவர் இப்பாட்டிலே "ஸம்வாஹம்ஸேவாயர்" என்று ஸேவோசிதமான திருவடியைப் பிடிக்கவேணுமென்று ஸேவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி விவக்ஷிதை. ॥௰॥

ஈ— நிரதிஶயபோக்யமான உஜ்ஜீவநமேயென்றபடி. அவ்விஷயமே இவருக்கு [illegible]மாயிருக்கிறபடி. கலிவயல்- ஸம்ருத்தஸஸ்யமான க்ஷேத்ரங்களையுடைத்தான, கலி- ஸம்ருத்தம், திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே இருந்தருளுகிறவனே, இவர் ஆர்த்தத்துக்குக் கடல்கடைதல் ஸமயத்திலேபோதல் செய்யவேண்டா, திருப்புளிங்குடியிலே ஸந்நிஹிதமாயிற்றிவர்க்கு ஆர்த்தம். வடிவிணையில்லா- ஸௌந்தர்யத்திலே ஸாத்ருஶ்யமில்லாதவளான, வடிவு- ஸௌந்தர்யம், இணை- ஸாத்ருஶ்யம், அவன் ஸௌந்தர்யத்திலே ஸாத்ருஶ்யமுண்டுபோலே இவள்ஸௌந்தர்யத்திலே ஸாத்ருஶ்யமின்றிக்கே, ஸர்வஸௌந்தர்யவிஶிஷ்டனானவனும் ஸௌந்தர்யத்திலிவளுக்கு ஸாத்ருஶ்யமாகமாட்டான், "தத்ருஶஸிதேக்ஷணா" என்றேற்றமாய்நின்றதிறே. மலர்மகள்- பத்மத்தில்பெண்ணானவள், தாமரைப்பத்மத்தினுடைய ஸௌந்தர்யஸௌரப்ய ஸௌகுமார்யங்கள் ஒருபெண்ணாகப் வடிவெடுத்தாப்போலேயிருக்கிற பெரியபிராட்டிக்குமென்றபடி, மற்றைநிலமகள்- மற்றொருபெண்ணான பூமிப்பிராட்டியும், மலர்மகளுக்குப் ஸாத்ருஶ்யமென்று சொல்லலாம்படியான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுமென்றபடி. பிடிக்கும- ஸம்வாஹநம்பண்ணுமதான, மெல்லடியை- ஸுகுமாரமானதிருவடியை, மெல்- ஸுகுமாரம், கொடுவினையேனும்- க்ரூரங்களான கர்மங்களையுடையனானும், திருவடிகளினுடைய போக்யதையையறிந்துவைத்தும் காணப்பெறாதபடியான பாபத்தையுடையவனான நானுமென்றபடி. உம்ஶப்தத்தாலே அவர்களைப்போலே நானுமென்றபடி. பிடிக்க- ஸம்வாஹநம்பண்ணும்படி, நீ- எனக்கு ஸர்வவிதபந்துவானநீ, ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், கூவுதல்- என்னை அங்கேயழைத்துக்கொள்ளுதல், வருதல்- நீஇங்கேயெழுந்தருளுதல், செய்யாய்- செய்தருளவேணும். ॥௰॥

குரைகடல்- த்வநிகோஷத்தையுடைத்தான ஸமுத்ரத்தை, குரை- கோஷம், ஶப்தவாசிவசஸ். கடையவொண்ணாதபடி உத்துங்கதரங்கவிஶிஷ்டமான ஸமுத்ரத்தையென்றபடி. கடைந்தவன்தன்னை- ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்காக ஶ்ரமம்பண்ணினவனை, தன்னொன்று ஸ்வாயிக்கப்ரயோஜநம், இப்படி ஆஶ்ரிதரெல்லாருக்கும் ஸுலபனானவனையென்றபடி. மேவி- ஆஶ்ரயித்து, ஸர்வப்ராப்யமாக ஸந்நிஹித்தென்றபடி. கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்று- என்னை அங்கே அழைத்துக்கொண்டருளுதல், நீநான் இருந்தவிடத்திலே எழுந்தருளுதல் செய்யவேணுமென்று, நன்கு- நன்றாக, அநந்யப்ரயோஜநமாகவென்றபடி. அமர்ந்த- கிட்டினவரான, ஸம்ஶ்லேஷித்தவரானவென்றபடி, இது சடகோபனுக்கு விஶேஷணம். வியன்புனல்- விஸ்மயநீயமான ஜலத்தையுடைத்தான, வியன்- விஸ்மயநீயம், பொருநல்- தாம்ரபர்ணியையுடைத்தான

மூ—வழுதிநாடன்சடகோபன்* நாவியல்பாடலாயிரத்துள் இவையுமோர்பத்தும்வல்லார்கள்* ஓவுதலின்றி உலகமூன்றளந்தானடியிணையுள்ளத்தோர்வாரே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(கூவுதல்) குரைகடல்கடைந்தவன்தன்னை ஸாதநமாகப்பற்றி கூவுதல்வருதல் செய்திடாயென்று அபேக்ஷித்த வியன்புனல்பொருநல் வழுதிநாடன்சடகோபன் நாவியல்பாடலாயிரத்தில் இத்திருவாய்மொழியைவல்லார் ஸ்ரீத்ரிவிக்ரமனான எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை நிரந்தரமாக ஹ்ருதயத்திலே அநுஸந்திக்கப்பெறுவரென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— மேவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமீப்யாதிபரல்) நன்கமர்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபேக்ஷிதவென்று) இது சடகோபனுக்குவிசேஷணம். உலகமூன்றளந்தான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதீத்யாதியால்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||கக||

ப—வழுதிநாடன்- வழுதிநாட்டையுடையவரான, சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, நாவியல்- ஜிஹ்வாவ்யாபாரப்ரபவமான, நா- ஜிஹ்வை, இயல்- வ்யாபாரம், மநஸ்ஸாஹாய்யமின்றிக்கே கேவலஜிஹ்வாவ்யாபாரப்ரபவமானவென்றபடி. அதாவது:— கவிதாப்ரவர்த்தநத்தில் மநஸ்ஸஹாயமின்றிக்கே இவருக்கவசமாக ஜிஹ்வையிலே ஸ்புரிதமானவென்கை. பாடலாயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இவையும்பத்தும்- இந்த பத்துப்பாட்டுக்களையும், முந்தினவசப்தம் கீழ்த்திருவாய்மொழிக்குப்போலே இத்திருவாய்மொழிக்கும் ஸாமஸ்யவிசேஷமுண்டென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக, த்விதீயசப்தம் இப்பாட்டுக்களினுடைய அந்யோந்யஸமுச்சயார்த்தம். வல்லார்கள்- அப்யஸிக்கவஸமர்த்தரானவர்கள், உலகம்மூன்று- லோகத்ரயத்தை, அளந்தான்- த்ரிவிக்ரமதசையிலே அளந்தவனான ஸ்வாமியுடைய, அடியிணை- சரணயுகளத்தை, உள்ளத்து- மநஸ்ஸில், ஓவுதலின்றி- விச்சேதமில்லாமல், ஓவுதல்- விச்சேதம், ஓர்வார்- த்யானிக்கப்பெறுவார், நிரந்தரஸ்மரணாநந்தமும் பெற்று வாழ்வார்களென்றபடி. ||கக||

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம: ✳

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(பண்டைநாளாலே)

அக்ஷீணஸம்பந்தஸித்தே: த்ரிதயபரணிதயா ஸத்மநேத்ராப்ஜயோகாத்
ஸ்நித்தைர்நேத்ரைர்விஸ்ரம்பிதேர்த்தா ஸஹ்ருதயரமணாச் ஸ்ரீகஜேந்த்ராவநாச்ச ।
தார்க்ஷ்யாம்ஸஸ்கந்தாரோஹாத் ஸமதிகரஸநா தைவதாந்த்ராவதாரே
த்ருஷ்டோக்ஷணேர்த்தகாநாத் ஸாவிர்பாவக்ருதேர்மர தர்ஸநத்வேபவஸ் ||கoச||

(அக்ஷீணஸம்பந்தஸித்தே:) நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு- பெரியபிராட்டியாரோ டே ஒருக்காலும் பிரிவற்றவனுகையாலும், (த்ரிதயபரணிதயா) நீ ஒருநாள் படிக்களவாகநிமிர்த்த- த்ரிவிக்ரமரூபத்தைக்கொண்டு ஸ்ருஷ்டியையெல்லாம் அளக்கையாலும், (ஸத்மநேத்ராப்ஜயோகாத்) தடங்கொள் தாமரைக்கண்விழித்து- ஸரஸிஜஸத்ருசநயநனுகையாலும், (ஸ்நித்தைர்நேத்ரை: விஸ்ரம்பிதேர்த்தா: ஸஹ்ருதயரமணாத்) புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள் நின்று- திருப்புளிக்குடியிலே கண்வளர்ந்தும் வரகுணமங்கையிலே வீற்றிருந்தும் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே நின்றருளியும் ஸ்வஸம்ஸ்ருஷ்டசேஷ்டிதங்களாலே ஆஸ்ரிதருடைய ஹ்ருதயத்தை அபஹரிக்கையாலும், (ஸ்ரீகஜேந்த்ராவநாத்) கவளமாகளிற்றினிடர்கெடத்தடத்து- தேஹோபஹிதமாயிருக்கவும் ஸ்வபலமான முதலையின்கையிலே அகப்படுகையாலே மிகவும் இடர்பட்ட ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷிக்கையாலும், (தார்க்ஷ்யாம்ஸஸ்கந்தாரோஹாத் ஸமதிகரஸநாத்) காய்சினப்பறவையூர்ந்தித்யாதி- ஸுதிவக்ஷத்தின்மேலே காயாநிற்கிற பெரியதிருவடிமேலேயேறியருளி

தீ — தா — சேஷிவாத்திலே நீரும் சேஷியிருந்தாப்போலே ஸௌலப்யனுக்கொண்டு ஸ்ரீ ஸாத்வி ஸ்ரீ ப்ருவாஷு முதலான ஸத்ர ஸாத்விகங்களை நிரஸிக்கையாலும், (தேவஸாஹாய்ய காரணே) இமையவர் தமக்கு மாங்களைப்பாய் - தேவர்களுக்கும் ரக்ஷகனுமத்தனை போக்கி அவர்களாலும் ஸபத்தத்தாலே ப்ராவிக்க ஷாலுக்கு ஹனுகையாலும், ஆஶ்ரித ஸௌலப்யத்தாலே மேவிரண்டு பாட்டுக்களின் அர்த்தங்களான தீவிரதர திவ்யாபதானங்கள் ஸம்ருத்திகங்கள். திருப்புளிங்குடியாய்த் திருவைகுந்தத்துள்ளாய் தேவா - பரமபதத்திற்காட்டிலும் இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் நிலையாதே மிக்க தேஜஸ்ஸை யுடையவனுகையாலும், கொடுவினைப்படைகள் வல்லானே - விரோதிகளிடத்திலே க்ரூரமான ஸ்வஹிதங்களைப் பண்ணக்கடவ திவ்யாயுதங்களை யுடையவனுகையாலும், (ஊர்த்வதேஹத்ருணம் நாமேத்யாதி) கடுவினை நஞ்சேயித்யாதி - ஆஶ்ரிதருடைய ஊர்த்வதேஹங்களை ஸமாஸநமாகப் போக்குமவனுகையாலும், திருப்புளிக்குடி யெம்பெருமான் இச்சேதநனிடத்திலே நெடுநாளே துடங்கி க்ருபை பண்ணுகின்றானென்று "பண்டைநாள்" என்கிற தசகத்திலே ஆழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

மூ — ஓராயிரமா யுலகேழளிக்கும்* பேராயிரங்கொண்ட

ஆ — (ஓராயிரம்) இப்படி ஆழ்வார் அபேக்ஷிக்க நீரிங்ஙனே ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ? நம்மோட்டைக்குடற்றுவக்கறியீரோ? என்றெம்பெருமானருளிச்செய்ய அத்தை யநுஸந்தித்தினியாகிறார். ஓரொருதிருநாமமே ஆயிரம்படியாய் உலகேழளிக்கும் பேராயிரமுடையனாய் ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தி ஸத்யஸங்கல்ப காருண்ய ஸௌஶீல்ய வாத்ஸல்யாத்யஸங்க்யேய கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனாய் ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும்

❧ மூன்றாந்திருவாய்மொழி. ❧

இ — கீழ்த்திருவாய்மொழியில் தாம் அபேக்ஷித்த கைங்கர்யங்களிலொன்றும் இன்னும் ஸித்தியாதிருக்க இத்திருவாய்மொழியிலே 'நங்கள்பிரானவனே' 'என்புகழ்கோவுனசீலம்' என்றாப்போலே அவனுடைய குணங்களைக் கொண்டாடுகை அஸங்கதமன்றோ வென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அபேக்ஷிக்களன்றது - அபேக்ஷித்தவாறேயென்றபடி. இதற்கு எம்பெருமான் அருளிச்செய்ய என்கிறதோடே யந்வயம். குடல்துவக்கு - ஒழிக்கவொழியாத அநாதிஸம்பந்தம், நம்மோடு குடல்துவக்குண்டாயிருக்கையாலே நம்மை அநுஸந்திக்கை உமக்கு உபாயமன்றோ வென்றுகருத்து - அத்தையென்கிறது - அந்தகுடல்துவக்கையென்றபடி. இனியராகிறாரென்றது - ப்ரீதராகிறாரென்றபடி. தாம் அபேக்ஷித்த கைங்கர்யங்கள் ஒன்றும் ஸித்திக்கவில்லையாகிலும் இப்போதெம்பெருமான் இவையெல்லாமுமக்கு உபாயமாய் மேல்வரப்புகுகிறது, என்றருளிச்செய்தவாறே அவ்வாக்யத்தாலே ஹ்ருஷ்டராய் அவ்வாக்யத்தினுடைய வாத்ஸல்யாதிகளாலே அவஶ்யம் தருமாய் அந்தஸம்பந்தாதிகளை அநுஸந்தித்து ப்ரீதராகிறார் என்றபடி. *

❧ முதற்பாட்டு. ❧

ஓர்பேருடையனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்வேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்தில் நன்ஸௌலப்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதேஶேத்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்ய

ஸ — ஓர் - ஒருதிருநாமமே, ஆயிரமாய் - ஸஹஸ்ரமாய், "ஸம்ஹிதைகவிஸ்தாரத:" 'வேணுவைஸ்ரவஸ்ய' த்யாதிநிவர்த்தநவிஶேஷத்தாலே அநேகப்ரகாரமாயென்றபடி. உலகு - லோகங்களை, திருநாமங்கள் ரக்ஷிக்கப்புக்கால் ஒரொருத்தராகவன்றிக்கே லோகமாக ரக்ஷிக்குமென்று கருத்து. ஏழ் - ஏழுகளையும், அதிலும் ஒருலோகத்தளவே அன்றிக்கே ஸர்வலோகங்களையும் ரக்ஷிக்குமென்றுகருத்து. அளிக்கும் - ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவங்களான, வேதநர்பண்ணின பாவங்களைப்பார்த்து 'க்ஷிபாமி' என்கிறதும் ஒருபோது உண்டாயிருக்குமவனுக்கு அங்ஙனன்றிக்கே ரக்ஷிக்கையே ஸ்வபாவமாயிருக்கும் திருநாமங்களுக்கென்று கருத்து. பேராயிரம் கொண்டது - நாமஸஹஸ்ரங்களையுடைத்தான, நாமஸஹஸ்ரங்களோடேகூடின வென்றபடி.

மூ— தோர் பீடுடையன்* காராயின காளநன்மேனியினன்* நாராயண னங்களபிரானவனே* ||க||
அவனேயகன்ஞாலம் படைத்திடந்தா* னவனேயஃதுண்டுமிழ்ந்த, னளந்தா* னவனேயவனு மவனு மவனு* மவனேமற்றெல்லாமு மறிந்தனமே* ||உ||

ஆ— பரவநாத்) வஸ்திதகுணவிஶிஷ்ட நீலமேகநிபஶ்யாம விக்ரஹயுக்தனாயிருந்த நாராயணனே ஸர்வேஶ்வரனாகப்பெறுவதே என்று தம்முடையதிருவுள்ளத்தில் இன்னும்பெல்லாம்தீர்ந்து எம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை அநுஸந்திக்கிறார். ||க||

(அவனே) ப்ரஹ்மருத்ராதிகளும் ஸம்ஸாரிகளல்லரோ, நாராயணனே ஸர்வேஶ்வரனென்னுமிடம் எங்ஙனே அறிந்தபடியென்னில்? அவனே நிகிலஜகதேககாரணனாகையாலும் ஸர்வேஶ்வராஸாதாரண திவ்ய சேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுகையாலும் ஸகலவேதவேதாந்த ப்ரதிபாத்யனாகையாலும் ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸூத்ரதாரியாகையாலும் ஸர்வேஶ்வரன் என்னுமிடம் அறிந்தோமென்கிறார். ||உ||

இ— மருளிச்செய்கிறார் (நாராயணனேயித்யாதியால்) இன்னும்ப்பு- விஶேஷம். ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

அவனோடுதமக்குள்ள நித்யஸம்பந்தத்தை அநுஸந்திக்கவந்தவர் இப்பாட்டில் அவனுடைய பரத்வத்தை அநுஸந்திக்கை உசிதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) ஜகத்காரணத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (நிகிலேத்யாதி பண்ணுகையாலுமென்கிறவளவாலே) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலவேதேத்யாதியால்) அதில் அறிந்தனமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாராயணனே இத்யாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||உ||

ஸ— ஓர்- அத்விதீயமான, பீடுடையன்- ஐஶ்வர்யத்தையுடையவன், பீடு- ஐஶ்வர்யம், “தேவோநாம ஸஹஸ்ரவாந்” என்கிறபடியே ஸஹஸ்ரநாமங்களையும் தத்ப்ரதிபாத்யங்களான கல்யாணசேஷ்டிதாதிரூபமான ஐஶ்வர்யத்தையுமுடையவனே என்றபடி. ஸர்வாதித்யம்பண்ண ஸங்கல்பித்தவர்கள் சோறும் தண்ணீரும் ஸம்ருத்தமாக வைத்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலே ஜகத்ரக்ஷணதீக்ஷிதனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கும் அதுக்கு உபயோகமாக ஆயிரந்திருநாமங்களும் கல்யாணகுண சேஷ்டிதாதிகளும் உண்டாயிருக்கிறனவென்று கருத்து. காராயின- மேகமான, கார்- மேகம். திருமேனி மேகமாயிருக்கிறதென்று ரூபகமாகச் சொன்னபடி, காள- நீலவர்ணமான, நல்- நல்லதான, ஸௌந்தர்யலாவண்யாதியான வென்றபடி. மேனியினன்- திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவனான, இனனென்று [illegible]. நாராயணன்- அந்த ஸஹஸ்ரநாமங்களிலும் ப்ரதானமான நாராயணஶப்தவாச்யனான, அவனே- அந்த ஐஶ்வர்யவிஶிஷ்டனே, நங்கள் பிரான்- நமக்கெல்லாருக்கும் ரக்ஷகன், ஸர்வஜீவர்களுக்கும் நிருபாதிகஸ்வாமியாகப்பெற்றோமென்றபடி. ||

அவனே- அந்தநாராயணனே, ஏவகாரத்தால் ஸஹகாரிநைரபேக்ஷ்யம் விவக்ஷிதம். அகல்ஞாலம் விஸ்தீர்ணமான ப்ருதிவியை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்தான்- ப்ரளயார்ணவத்திலே வராஹமாய் அண்டபித்தியோடே ஒட்டிக்கிடந்ததை உத்தாரணம்பண்ணித்தான், அவனே- அந்தநாராயணனே, இங்கும் ஏவகாரம் ஸஹாயாந்தரநைரபேக்ஷ்யபரம், அஃது- அந்த ப்ருதிவியை, உண்டு- ப்ரளயகாலத்திலே வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்து, உமிழ்ந்தான்- ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே உத்காரணம்பண்ணினான், யதாபூர்வம் ஸ்ருஷ்டித்தானென்றபடி. அளந்தான்- ஐஶ்வர்யத்தைக்கொண்டுபோகாமே அளந்துமீட்டுக்கொண்டான். அவனே- அந்த நாராயணனே, அவனும் அவனும் அவனும்- ப்ரஹ்மாவும் ஶிவனும் இந்த்ரனும், “ஸப்ரஹ்மா ஸஶிவஸ்ஸேந்த்ர:” என்கிறதை அநுஸந்தித்தபடி. அவர்கள் ஶரீரபூதராய் அவனே ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிஶப்தங்களுக்கும் ப்ரதானவாச்யனாயிருக்கிறவனென்றபடி. இங்கு ஏவகாரத்தால் அவர்களுக்கு ஸ்வநிஷ்ட ஸ்வாதந்த்ர்யம் விவக்ஷிதம். அவனே- அந்தநாராயணனே, மற்றெல்லாமும்- மற்றுமுள்ள ஸர்வஶப்தங்களும், “விஶ்வம் நாராயண:” என்கிறதை அநுஸந்தித்தபடி. ஸர்வஶப்தங்களும் ஶரீரபர்யாயங்களாய், அவனே தத்ஶப்தங்களுக்கு ப்ரதானவாச்யனாயிருக்குமென்றபடி. இவ்வளவும் ஶாஸ்த்ரஸித்தம், அறிந்தனம்- ஆதலால் அவனே ஸர்வேஶ்வரனென்றறிந்தோமென்றபடி. ||உ||

மூ— அறிந்தனவேத வரும்பொருணூல்க* ளறிந்தனகொள்க வரும்பொருளாக* லறிந்தனரெல்லா மரியைவணங்கி* யறிந்தனர்நோய்களறுக்குமருந்தே* ||௩||

ஆ— (அறிந்தன) ஸௌலப்யமாகையாலே நிரதிசயாச்சர்ய மஹாபோஜநாதிவாஸத்தால் ஸர்வேச்வர யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாபநமான அபௌருஷேயமான வேதங்களாலும் ஜ்ஞாநாதிகரான மஹர்ஷிகளாலும் தத்வஜ்ஞாநவான்களாலே ஸாக்ஷாத்ப்ரபந்நராய்த் தன் திருவடிகளிலே ஸம்ஜாதஸங்கரான ஸர்வேச்வரனாலும் ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுக்க நிவர்த்தகதயா ஸர்வப்ராப்யதயா அறியப்படுகிற அவனை நான் நிரதிசயமாக அறியப்பெற்றேனென்கிறார்.

மூன்றாம்பாட்டு.

இ—வேதஸ்வத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யபதித்யாதியால்) அரும்பொருள் என்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிசயித்வமித்யாதியால்) அதிசயித்வமும் அர்த்தவிசேஷணம் நிரதிசயாச்சர்ய அதிசயித்வ ஸ்வப்ரயோஜநதயாவஸ்திதமாகிறதென்றபடி. நிரதிசய ஸ்வாதந்த்ர்ய வத்துக்களென்றுகருத்து. ஸௌலப்யஸ்ய நிரதிசயத்வ ஸாக்ஷாத்காரமும் அர்த்தவத்வவான் ஸ்வபாவ யாகவும் ஸ்ரீஸ்நேஹமென்று நிரூபிக்கிறது. யதா:— நிரதிசயாச்சர்ய அதிசயித்வ ஸ்வப்ரயோஜநதயா ஜ்ஞாநத்தைக் யாபயம். இப்போது ஸௌலப்யமாகையாலே என்கிறதற்கு அர்த்தவத்தாயென்கிறதோடே அந்வயம். ஸௌலப்யஸ்வரூபமான என்றுகருத்து. இப்பக்ஷத்தில் பாட்டில் அருஸ்வத்தில் நிரதிசயமும் அர்த்த விசேஷமாகிறதென்றுகருத்து. கொள்கவரும்பொருள் அறிந்தவென்றன்வயித்து நூல்களுக்கு விசேஷணமாக்கி அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்தில் ஆதல் என்றது சிலவிடத்தில் ஸாமஸ்த்யம்போல் ஸமுச்சயார்த்தகமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களாலுமென்று) அரியைவணங்கி என்கிறவிடத்தில் அர்த்தவிசேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநவேத்யாதியால்) அரியைவணங்கியென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளிலேயித்யாதியால்) அறிந்தனரெல்லாம்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனாலுமென்று) த்ரிதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்ஸாரிகேத்யாதியால்) ஸர்வப்ராப்யதயா என்றது.- அதில்ஸமிதார்த்தம் சொன்னபடி. "மேஷஜம் பகவத்ப்ராப்தி ரேகாந்தாத்யந்திகீமதா" என்கிறதை ப்ரத்யபிஜ்ஞாபிக்கிறதாகையாலே மருந்து ஸ்வத்திலே ப்ராப்யமும் ஸமிக்குமிறே. அறிந்தனமென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையோடேகூட்டிக்கொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) இதனால்கீழ்ப்பாட்டில் அறிந்தனமென்று ஸர்வேச்வர யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமாம் ப்ரஸ்துதமானவாறே ஸ்வாநுபவத்தாலே இப்பாட்டிலே அதை விஸ்தரேண கொண்டாடி அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. *

ப— கொள்க- கொள்ளுகைக்கு, க்ரஹிக்கைக்கு, யதாவஜ்ஜ்ஞாதமென்றபடி. அரும்- அருமையான, அர்த்த. க்ருமானஎன்றபடி. பொருள்- அர்த்தத்தை, ஸர்வேச்வர யாதாத்ம்யத்தையென்றபடி. அறிந்தன- அறிந்த துகளாயிருக்கிற, யதாவத் ப்ரதிபாதிக்கிறவையானவென்றபடி. வேத- வேதங்களாகிற, அரும்பொ ருள் நூல்களாதலென்றன்வயிப்பது. அருமையான பொருளையுடையவையான ஸாஸ்த்ரங்களும், பொருள்- அர்த்த, நூல் ஸாஸ்த்ரம், ஆதல்என்றது ஸமுச்சயார்த்தகம், இது மேல்சொல்லப்புகுகிற ரிஷிகளோடு வேதங் களுக்கு ஸமுச்சயார்த்தம், அதிசயித்வ ஸ்வப்ரயோஜநரூபமான அர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற வேதாதி ஸாஸ்த்ரங்களுமென்று ஸமுச்சயார்த்தம், அறிந்தன- ஸர்வேச்வரனை யதாவத்தாக அறிந்தவைகள், ஆதல்ஸ் வத்தை அநுஷங்கித்து அறிந்தனரெல்லாமாதல்என்று அந்வயிப்பது. ஸம்யக்ஜ்ஞாநிகளான ஸ்ரீவால்மீகிபராச ரவ்யாஸாதிகளான ஸர்வஜ்ஞமஹர்ஷிகளும்என்றபடி. அரியைவணங்கி- ஹரியைஸேவித்து, ஸர்வபாவ ஸமாஜனை அவன்பக்கலிலே ஸக்தியுக்தராயென்றபடி. நோய்கள்- வ்யாதிகளை, ஸாம்ஸாரிகதுக்கங்களையெ ன்றபடி. அறுக்கும்- சேதிக்கத்தக்கதான, மருந்து- ஔஷதமாக, அறிந்தனர்- அறிந்தார்கள், "மேஷ ஜம்பகவத்ப்ராப்தி" என்கிறபடியே அவனையே ஸாம்ஸாரிகதுக்கநிவர்த்தகனும் ஸர்வப்ராப்யனும் அ றிந்தார்களென்றபடி. அறிந்தனமென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையை யநுஷங்கிப்பது, அப்படிப்பட்டவனை நாமறியப்பெற்றோம், இதென்ன! ஆச்சர்யமென்றபடி.

மூ — மருந்தே நங்கள் போகமகிழ்ச்சிக்கென்று* பெருந்தேவர் குழாங்கள் பிதற்றும்பிரான்* கருந்தேவனெம்மான் கண்ணன் விண்ணுலகம்* தரும்தேவனைச் சோரேற் கண்டாய் மனமே* ௪

ஆ — வேதங்களாலும் வைதிகர்களாலும் அறியவொண்ணாதவனை நான் நிர்ஹேதுகமாக உள்ளபடியே அறியப்பெற்றேனென்றுமாம். ௩

(மருந்தே) உன்னழகாலே எங்கள் போகத்துக்கு ஸாதகனானவனேயென்று பெருந்தேவர்குழாங்கள் பிதற்றும்பிரானாயிருந்துவைத்து இங்கேவந்துபிறந்தருளி ஸ்ரீவஸுதேவஸுதனைப் தன்னையாஸ்ரயித்த நம்போல்வார்க்கும் நித்யவிபூதியான ஸ்வர்க்கத்தைத்தந்தருளும்ஸ்வபாவனான வெம்பெருமானை ஒருவண்ணம்பெற்றோம் இனியவனைச்சோரவிடாதேகிடாய் என்னெஞ்சேயென்கிறார். ௪

(மனமே) ஸர்வேஸ்வரனைத் தன்னோடொப்பாரின்றிக்கே இருக்கிறவனை விடாதேகிடாய்நெஞ்சமே.

இ— ஸம்ஸாரத்துக்கிந்தயோஜநையிற்சொன்ன ப்ரஸம்ஸையில்காட்டில் அதிகப்ரஸம்ஸை விஷயத்துக்கு மென்றுகருத்தாலே பாட்டுக்கு யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களாலுமித்யாதியால்) அறியவொண்ணாதவனையென்றது- த்விதீயபாதத்தில் அறிந்தனஸப்தத்தை க்ரியாபதமாக்கி கொள்கவரும்பொருளாதல் என்கிறதை க்ரியாபதத்தோடும் உத்தராயத்தில் அறிந்தனரென்கிறத்தோடும் அந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்தபடி. இங்கே அறியவொண்ணாமை அவாப்தவ்யமே. ௩

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

ப்ரதமபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகாலே யித்யாதியால்) கண்ணன் என்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கேவந் தித்யாதியால்) விண்ணுலகந்தரும்தேவனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னை யித்யாதியால்) நம்போல்வார்க்கு மென்றது அவதாரப்ரமர்க்கு மென்றபடி. சோரேல் கண்டாயென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவண்ணம் பெற்றோமென்று) 'இனி அவனை' இத்யாதியால் இப்படி கீழ்ப்பாட்டிலே தமக்குள்ள ஸம்பந்தஜ்ஞாநலாபத்தைக் கொண்டாடினவர் அது நித்யமாகச்செல்லவேணு மென்னுமாகையாலே இப்பாட்டிலே தம்மநஸ்ஸை அதிலே ஸாவதாநமாக்குகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ௪

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரனித்யாதியால்) இனமேதுமிலானை யென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னோடொப்பாரித்யாதியால்) இரந்துகனமே சொல்லினேன் என்கிற

த்விதீயயோஜநைக்கு ப்ரதிபதம்.

ஸ— அரும்பொருளாதல்- உத்தமோஜ்ஞாநஸாத்யமல்லாத பொருளானமையை, ஆதலென்றது ஸாவதாரணமாய் பொருளாதலென்றது பொருளானமையென்றபடி. அறிந்தன- அறிந்ததுகள், "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" என்றதிறே; அரியைவணங்கி- ஹரியைஸேவித்து, ஸ்வநிக்ரஹபீதராயென்றபடி. நோய்களுக்குமருந்து- ஸர்வேஸ்வரனையே ஸம்ஸாரதாபஹேதுஜனக, அறிந்தனரெல்லாம். அறிந்தவரான ஸர்வேஸ்வரருகளும், கொள்கவரும் பொருளாதல் அறிந்தனர்- ஸ்வஷ்டம், இப்படி பூர்வபதங்களை வேதங்களாலும் வேதவித்துக்களாலும் அறியப்பட்டவனை நாமறிந்தனமென்று கீழ் க்ரியையோடேயந்வயம். ௩

நங்கள்- எங்களுடைய, போகமகிழ்ச்சிக்கு- ஹேமாநந்தத்திற்கு, மகிழ்ச்சி- ஆநந்தம். ஆநந்தஸ்வரூப ஹேமஜந்யாநந்தத்திற்கென்றபடி. மருந்தேயென்று- ஒஷதிபோலே ஸாதகனானவனே யென்று, பெருந்தேவர்- உத்க்ருஷ்டரான தேவர்களுடைய, நித்யஸூரிகளுடைய என்றபடி. குழாங்கள்- ஸமூஹங் கள், பிதற்றும்பிரான்- அக்ரமமாகச்சொல்லி அநுபவிக்கும்படி உபகாரகனான, பிதற்றுகை- அக்ரமமாகச்சொல்லுகை. கருந்தேவன்- நீலவர்ணனைக்கொண்டு தேஜோதநமான, கண்ணன்- க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்தவனான, எம்மான்- அத்தால் நமக்கெல்லாம் ஸ்வாமியான, விண்ணுலகந்தரும்தேவனை- பரமபதத் தைத்தந்தருளும் ஸ்வபாவனானதேவனை, மனமே- என்னுடைய மநஸ்ஸே, சோரேல் கண்டாய்- விடாதே கிடாய், கண்டாயென்றது வாக்யாலங்காரம். ௪

மூ — மனமேயுன்னை வல்வினையேனிரந்து* கனமே சொல்லினேனிது சோரேல்கண்டாய்* புனமேவியபூந்தண்
டுழாயலங்கல்* இனமேதுமிலானை யடைவதுமே* ।௫।।
அடைவதுமணியார்மலர்மங்கைதோள்* மிடைவதுமசுரர்க்குவெம்போர்களே* கடைவதுங்கடலுளமு
தமென்மனம்* முடைவதுமவற்கேயொருங்காகவே* ।௬।।

ஆ — உனக்கடியேனாயிருக்கிறேனென்று பின்னையும் நெஞ்சையிரக்கிறார். ।௫।

(அடைவதும்) ‘அவனைவிடாதேகிடாய்’ என்று நான்சொல்லிமுடிப்பதற்குமுன்னே அவனுடையசெயல்களிலே என்னெஞ்சானது ஒருகடலுடைந்தாப்போலே உடைந்துகிடக்கப்பெற்றேனென்று தம்முடைய

இ — தம்முத் தாதுபரமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) “பின்னையு” மித்யாதியால் கீழ்ச்சொன்னதையே ஸுபாஸ்ரயத்தாலே த்ருடீகரிக்கிறாரென்று ஸங்கதிக்ரமிகை. ।௫।

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

தாதீயவாசத்தில் அபிநிவேசமருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்த்தாம் பண்ணின உபதேசம் ஸபலமாயிற்றென்று நெஞ்சையுகக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாயிற்று. வாக்யார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) தாதீயவாசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சானதித்யாதியால்) கடலுடைந்தாப்போலே உடைந்துகிடக்கப்பெற்றேனென்றது- ஸாஹஸமாய்க்கொண்டு வைசித்ர்யமாகப் ப்ரவஸித்துப் பின்பு ஒருவராலும்மீட்கவுமொண்ணாதே தானும்

ப — புனமேவிய- புனத்தில் மேவியிருப்பதான, புனம்- ஸ்வக்ஷேத்ரம். மேவுகை- ஆஸ்ரயிக்கை, ஸ்வக்ஷேத்ரத்திலே நன்றாகவளர்ந்திருப்பதான வென்றபடி. பூம்- தர்சநீயமான, தண்- சீதளமான, துழாயலங்கல்- தாதுவஸ்ரக்ஷ்ணமையை யுடையவனை, அலங்கல்- மாலை, இனமேதுமிலானை- உபமானமொன்று மில்லாதவனை, இனம்- உபமானம், ஸௌந்த்ர்யத்தில் நிஸ்ஸமாதிகனானவனை யென்றபடி. அடைவதும்- அடையவேணும். ஸாவேயிதி. நிரந்தரமாக அநுபவிக்கவேணு மென்றபடி. இவ்விடத்தில் வகாரம் ‘கினு’ அவ்வில’ என்னுமாப்போலே கீழ்ப்பாட்டோடே இப்பாட்டுக்கு ஸமாஸ்வயார்த்தமாயிருக்கிறது. இதைச்சொல்லினேனென்கிறதோடேயாதல் இரந்து என்கிறதோடேயாதல் அந்வயிப்பது. மனமே- என்னுடையமனஸ்ஸே, இது- இந்த அர்த்தத்தை, நிரந்தரமாக அநுபவிக்கையை யென்றபடி. சோரேல்கண்டாய்- விடாதேகிடாய், உன்னை- ஸமவிஷயத்தில் ப்ராவண்யமே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற உன்னை, வல்வினையேன்- ஸமவிஷயத்தில் உபயோமான உன்னையும் அநுரைச்சொல்லுமாப்போலே சொல்லும்படியான பாபத்தைப்பண்ணின நான், இரந்து- ப்ரார்த்தித்து, கனமே- த்ருடமாகவே, சொல்லினேன்- சொன்னேன். ।௫।

அடைவதும்- தனக்குப்பாரார்ஷார்த்தமாக ஸம்ஸ்லேஷிப்பதும், பரதேவாபார்ஷணிதிஸேஷ:. அணி- ஆபரணங்களாலே, ஆர்- பூர்ணமான, மலர்மங்கைதோள்- ஸாவஸ்ரராஹவாஸிநிபாய் நித்யாநபாயினியான பெரியபிராட்டியார்திருத்தோளே, தோளழகிலே நெஞ்சுறுப் மற்றொருதிவ்யாவயவஸௌந்தர்யமும் காணமாட்டாதே அத்தோளிலே சாய்ந்துகிடக்குமென்றுகருத்து. மிடைவதும்- நிரந்தரமாகச்செய்தருளுவதும், மிடைதல்- நிரந்தரமாகச்செய்கை, அசுரர்க்கு- அஸுரர்களுக்கு, வெம்போர்களே- உக்ரங்களானயுத்தங்களே, வெம்மென்று உக்ரம், போர்- யுத்தம், அவன்செய்தருளுவதும் “ஹதப்ராம்வாரிஷஸ்வஜ” என்கிறபடியே அவள்திருத்தோள்களை உத்ஸோத்ஸாஹ ஸம்ஸ்லேஷம்பண்ணுகைக்கு உபாயமாக ஆஸ்ரிதஜநஹிம்ஸகரான நிசாசரஸஹஸ்ரயுத்தங்களை யென்றபடி. கடைவதும்- மதனம்பண்ணுவதும், கடலுள்- ஸமுத்ரத்தில், அமுதம்- அம்ருதம், அவன்மதனம்பண்ணுவதும் ‘ஸ்வசக்த்யாமத்யமானேது க்ஷீராப்தௌ ஸுராஸுரை: ஸ்திதபவான்ஸ்ஸ்ரீர்ஜாயம்ஜஜ்ஞேத்ரைலோக்யஸ்ரீஸமன்விதா । த்ரைலோக்யமாவதார்த்தஸ்ய பூர்வஸ்மாதபி ஸுந்தரீ ஸாஹிஸ்வர்ணஸீதாம்பரா ச ஸ்ரீமதீ” என்கிறபடியே அவளுடைய கடாக்ஷவிசேஷம்பெறுகைக்கு உபாயமாக க்ஷீராப்திஸமுத்ரமதனகாலத்தில் அம்ருதத்தையென்றபடி. என்மனம்- என்னுடையமனஸ்ஸானது, ஒருங்காக, ஏகாக்ரமாக, அநவரதத்தில் அம்ருதத்தையென்றபடி. உடைவதும்- ஸௌந்தர்யவஸ்யத்தாலே வ்யஸநிமாவதும், அவற்கே- அவிச்சேதமின்றிக்கேயென்றபடி. உடைவதும்- ஸௌந்தர்யவஸ்யத்தாலே ப்ரவணமாவதும், அவற்கே- அந்தவிசித்ரசேஷ்டிதங்களையுடையவனான பரதேவர்ஷணுக்காகவே, அவனை அநுபவிக்கைக்காகவேயென்றபடி. அவன் ஸுகப்படி. ஸ்வபாரணத்தால் மற்றொருவிதேவதாந்தரங்களிலும் கண்ணோட்டமில்லையென்றபடி.

மூ— ஆகஞ்சேர்நரசிங்கமதாகியோர்* ஆகம்வள்ளுகிரால்பிளந்தானுறை* மாகவைகுந்தங்காண்பதற்கென்மனம்* ஏகமெண்ணுமிராப்பகலின்றியே* ||௭||

ஆ— நெஞ்சைப்புகழுகிறார். ||௬||

(ஆகஞ்சேர்) இந்தஸ்வரூபத்தை ஸ்தாபித்துப் பின்னையும் ஸௌலப்யசேஷ்டிதங்களைச் செய்தருளினவன்தன்னை அவனிருக்கிற திருநாட்டிலேசென்று காணவேணுமென்றாசைப்படாநின்றது, அதுவோ ஸதிஸ்திரமாயிராநின்றது, என்னெஞ்சைக்கொண்டென்செய்கேனென்றுநோகுகிறார். ||௭||

இ— மீளமாட்டாதே கிடக்கப்பெற்றேனென்றபடி. ||௬||

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

ஸங்கதிஸம்ப்ரதாயம் கீழேசொன்னதை ஸ்தாபிக்கிறார் (இந்தஸ்வரூபத்தைஸ்தாபித்தென்று) இதுக்கு ஆசைப்படாநின்றது என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். இத்தால் தம்முடைய நெஞ்சுக்குக் கீழ்ப்பாட்டில்பிறந்த ஆஸக்திமுதிர்ந்ததென்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதியோஜநை. பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனிருக்கிறவித்யாதியால்) அதில் மாகவென்கிறவிடத்தில் மாஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவோஸதித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் ஸங்க்ஷிப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சைக்கொண்டித்யாதியால்) ||௭||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

தம்முடையமனஸ்ஸுக்கு பகவத்விஷயத்தில்பிறந்த ப்ராவண்யாதிசயத்தை அருளிச்செய்யாநின்றவரிப்பாட்டிலே திருமலையை தேவர்கள் தொழுவார்களென்றுசொல்லுகை ப்ரஸங்ககமன்றோவென்ன வவதரிப்.

ஸ— ஸ்ரீகாரத்தாலு மாஸக்திபண்ணுவதும் பெரியபிராட்டியார் பக்கலிலேயே என்மனஸ்ஸுமிகவும் ஆஸக்திபண்ணுமதும் அந்தபரமபுருஷன் பக்கலிலேயே, இவைஇரண்டும் மற்றொருவிஷயத்தில் இல்லையென்று நாலுவகாரங்களாலும் ஸூசிதமாகிறது, அவன்பிராட்டிபக்கல் எப்படி ஆஸக்தனாயிருக்கும் அப்படி என்மனம் பரமபுருஷன்பக்கல் ஆஸக்தமாகிறதென்று தாத்பர்யம். ||௬||

ஆகம்சேர்- ஒருசரீரத்திலேசேர்ந்திருக்கிற, ஆகம்- சரீரம், நரசிங்கம்- நரத்தையும்ஸிம்ஹத்தையும் உடைத்தான, ஸாவயவ்யாநோநிர்தேசஃ. நரஸிம்ஹங்களையுடைத்தான வென்றபடி. அதாகி- அந்தஸ்வபாவாய், நரனென்றுதல் ஸிம்ஹமென்றுதல் சொல்லவொண்ணாதபடி விலக்ஷணஸ்வபாவாகையாலே அதாகியென்று ஸாமாந்யநிர்தேசித்தது. ஓராகம்- ஒருசரீரத்தை, பாஹ்யமோவகாரிணியான ஹிரண்யாஸுரதேஹத்தையென்றபடி. வள்ளுகிரால்- வளர்ந்தஉகிராலே, வஜ்ரஸமாநமாயாஸத்தாலே யென்றபடி. பிளந்தான்- விதாரணம்பண்ணினவன்; காணவேணுமென்றெல்லாருக்கும் ஆசைபிறக்கும்படி ஸௌலப்யசேஷ்டிதமுடையவனான ஸர்வேச்வரனென்றபடி. உறை- வஸியாநிற்கிறவிடமான, மாகம்- உத்க்ருஷ்டமான, மா- மஹத்து, கம்- ஆகாசம், பரமவ்யோமசப்தவாச்யமாய் பரமபதமென்று ச்ருதிகளாலே ஓதப்பட்டதானவென்றபடி. வைகுந்தம்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, காண்பதற்கு- காண்கைக்கு, என்மனம்- என்னுடையமனஸ்ஸானது, இராப்பகலின்றி- அஹோராத்ரவிபாகமின்றிக்கே, ஏகம்- ஏகாகாரமாக, ராத்ரிஒருகாலமும் பகலொருகாலமுமாயிருக்குமிறே நாட்டார்க்கு, என்னெஞ்சுக்கெப்போதும் ஒருவேகாலமாயிற்றென்று கருத்து. எண்ணும்- சிந்தியாநிற்கும், இத்தனைப்ரவணமான நெஞ்சைக்கொண்டு நானென்னசெய்யக்கடவேனென்று நோகுறபடி. ||௭||

இருவினையும், புண்யபாபரூபங்களான ப்ரதிபந்தகங்களையும், இன்றிப்போக- இல்லாமல்போக, நிச்சேஷமாய்ப்போம்படியென்கை. கெடுத்து - நசிப்பித்து, இதற்கு உய்யக்கொள்வானென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஒன்றி- ஸந்நிதித்து, திவ்யசேஷ்டிதார்த்தவஹுவஸ ஊர்வியேவஸர்வமாயென்றபடி. ஆக்கை- சரீரங்களிலே ப்ரவேசியாதபடி, இந்தசேதநர் புநர்ஜந்மங்களை யடையாதபடியென்கை, உய்யக்கொள்வான்- உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்கீடுடையவனான ஸர்வேச்வரன், நின்ற- ஸர்வஸுலபதையைக்கொண்டு நின்றருளுகிறவூரான; வேங்கடம்- ஸ்ரீவேங்கடகிரியானது, நீணிலத்துள்ளது- பூமியானா

மூ—இன்றிப்போகவிருவினையுங்கெடுத்* தொன்றியாக்கைபுகாமையுய்யக்கொள்வா* னின்றவேங்கடநீணிலத் துள்ளது* சென்றுதேவர்கள்கைதொழுவார்களே* ‖௮‖

தொழுதுமாமலர்நீர்சுடர்தூபங்கொண்* டெழுதுமென்னுமிதுமிகையாதலிற்* பழுதிறொல்புகழ்பாம்பணைப்பள்ளியாய்த்* தழுவுமாறறியேனுனதாள்களே* ‖௯‖

ஆ—(இன்றிப்போக) அவனைக்காண்கைக்குத் திருநாட்டிலேபோகவேணுமோ, இங்கே அணித்தாகத்திருமலையிலேயன்றோ அவன்நின்றருளுகிறதென்னில்? அத்தால் என்னெனக்கு, அங்குச்சென்றடிமைசெய்வார் அயர்வறுமமரர்களல்லரோவென்கிறார். ‖௮‖

(தொழுது) உமக்குத்தானங்கேசென்றடிமைசெய்கைக்குத் தட்டென்னென்னில், ஹேயப்ரத்யநீககல்யாணகுணவிசிஷ்ட ஶேஷிஶேஷாஸநஶாஸ்வத்ஸ்வதிவ்யஸூரிகளாலே பரிசரணீயனான உன்திருவடிமலர்களிலே ஸ்வரூபஜ்ஞானமில்லாத நானடிமைசெய்கைக்கு அர்ஹனல்லேனென்கிறார். ‖௯‖

(தாளதாமரையான்) தம்முடைய அநர்ஹாநுஸந்தானத்தாலே அவன் திருவடிகளிலடிமைசெய்கையில்

இ—பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) அணித்தாக- ஸமீபமாக, நீணிலத்தென்கிறவிடத்தில் உபலக்ஷணமருளிச்செய்கிறார் (அத்தாலென்னெனக்கென்று) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குச்சென்றித்யாதியால்). ‖௮‖

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

நித்யஸூரிகளடிமைசெய்கிற இடமாகையாலே நாமவ்விடத்துக்கர்ஹரன்றென்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தையே தழுவுமாறித்யாதியாலே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யானமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (உமக்குத்தானித்யாதியால்) தாம் அநர்ஹரென்னுமிடம் கீழ்ப்பாட்டிலே மறைந்திருக்கையாலே அத்தை இப்பாட்டிலே வெளியிடுகிறாரென்றதாயிற்று. த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹேயேத்யாதியால்) ஶேஷியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே ஶேஷாஸநாதிக்ரஹணம். பஞ்சமவாக்யத்தினர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (பரிசரணேத்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபமித்யாதியால்) ‖௯‖

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

இப்படிதாம் அநர்ஹரென்றநுஸந்தித்தால் வாசிககைங்கர்யம்பண்ணுகை யுசிதமல்லாமையாலே இப்பாட்டில் அவனைஸ்துதிக்கை அஸம்பாவிதமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (தம்முடையவித்யாதியால்)

ம—ஸந்நிதியிலே இராநின்றது, நீட்சி- உத்கர்ஷமாய் ஸௌலப்யத்தைக்காட்டுகிறது, திருமலையையுடைத்தாகையாலே ஸௌலப்யமானஸந்நிதியிலே யிராநின்றதென்றபடி. ஆனால்தானெனக்கென்ன ப்ரயோஜநமென்றுகருத்து. சென்று- அத்திருமலையிலேபோய், கைதொழுவார்கள்- கைங்கர்யஞ்செய்தருளுவார், தேவர்கள்- நித்யஸூரிகளன்றோ, ஆதலாலவ்விடத்துக்கு நாமாரென்றபடி. ‖௮‖

பழுதில்- பழுதில்லாத, பழுது- ஹேயம், ஹேயப்ரத்யநீகமானவென்றபடி. தொல்- அநாதியான, புகழ்- கல்யாணகுணங்களையுடையவனான, பாம்பு- ஶேஷனாகிற, அணை- ஶய்யையில், பள்ளியாய், கண்வளர்த்தியையுடையவனே? பள்ளி- ஶயநக்ரியை, பள்ளியையுடையவன் பள்ளியான், பள்ளியாயென்று ஸம்போதநம், மாமலர்- ஶ்ரேஷ்டபுஷ்பங்களையும், ஸௌரப்யமான ஸ்தவகாதிபுஷ்பங்களையுமென்றபடி, நீர்- அர்க்யபாத்யாதிஜலங்களையும், சுடர்- தீபாதிதேஜஸ்ஸுக்களையும், தூபம்- தூபத்தையும், கொண்டு- எடுத்துக்கொண்டு, தொழுது- ஸேவித்து, கைங்கர்யங்களைப்பண்ணியென்றபடி. எழுதுமென்னுமிது- எழுவோமென்கிறவிது, கைங்கர்யோத்ஸாஹநிர்பந்தத்தாலே உஜ்ஜீவிப்போமென்கிறவிதுவென்றபடி. மிகை- ப்ரகாரம், இப்படி கைங்கர்யத்தில் அதிகாரிகள் ஶேஷஶேஷாஸநாதிகளாக அவஸ்யரருளரென்றபடி. ஆதலில்- இப்படி ஸர்வோத்க்ருஷ்டதிவ்யஸூரிகள் உனக்கடிமைசெய்கையாலே, உனதாள்கள்- உன்னுடையதிருவடிகளை, தழுவுமாறு- பரிஷ்வங்கம்பண்ணும்ப்ரகாரத்தை, ஆறு- ப்ரகாரம், கைங்கர்யம்பண்ணும்ப்ரகாரத்தையென்றபடி. அறியேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், நானுனக்கடிமைசெய்கைக் கர்ஹனல்லேனென்றபடி. ‖௯‖

மூ— தாளதாமரையானுனதுந்தியான்* வாள்கொணீண்மழுவாளியுன்னாகத்தான்* ஆளராய்த்தொழுவாருமமர்க* நாளுமென்புகழ்கோவுனசீலமே* ॥௰॥
சீலமெல்லையிலானடிமேலணி* கோலநீள்குருகூர்ச் சடகோபன்சொன்* மாலையாயிரத்துள்ளிவைபத்தினின்* பாலர்வைகுந்தமேறுதல்பான்மையே* ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ॥௧௧॥

ஆ—நமக்குப்பிறந்த கூச்சமெல்லாம்போம்படியாகத் திருவேங்கடமுடையானுடைய நிரவதிகஸௌசீல்யகுணத்தைக்கண்டு ப்ரீதியாலே அக்குணத்தைப் புகழுகிறார். ॥௰॥

(சீலம்) சீலமெல்லையிலானாயிருந்த திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளுக்குத் திருவணிகலமாயிருந்த இத்திருவாய்மொழியோடே ஒருஸம்பந்தமுடையார் வைகுந்தமேறுகை ஸ்வபாவமென்றென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— இப்படி ஸௌசீல்யகுணத்தை வர்ணித்து உபஸம்ஹரிக்கையாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு அக்குணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று, ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

திருவணிகலம்- திருவாபரணம், பத்தினின்பாலர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியோடி த்ருஷ்டியால்) பான்மையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வபாவமென்றென்று) ॥௧௧॥

ஈ— தாளதாமரையான்- தாளையுடைத்தான தாமரையிலிருக்குமவன், தாள்- நாளம், அப்போது ஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டியில்லாமையாலே தான்பிறக்கைக்கு ஒருஸ்ரஸ்ரம் ஒருகிழங்குமின்றிக்கே நாலமாத்ரஸாரியான நாபீபத்மத்தை ஆஸநமாகவுடைய ப்ரஹ்மாவானவனென்றபடி. இப்படி ஸ்வயம்ஜனுப் ஸ்ருஷ்ட்யதிகாரம்பெற்ற ப்ரஹ்மாவானவனென்கை. உனதுந்தியான்- உன்னுடைய நாபியிலேயிருக்கிறவன், வாள்கொள்- காந்தியையுடைத்தான, வாள்- காந்தி, தேஜிஷ்டமானவென்றபடி. நீள்- தீர்க்கத்தான, மழுவாளி- மழுவை ஆளுமவன், மழு- பரசு, ஸம்ஹாராதிகாரம்தோற்றும்படி பரசுபாணியாயிருக்கிற ருத்ரனென்றபடி. உன்னாகத்தான்- உன்னுடைய திருமேனியிலேயிருக்கிறவன், ஆகம்- ஶரீரம், "பஶ்யைகாதஶருத்ராந் தக்ஷிணம் பார்ஶ்வமாஶ்ரிதாந்" என்கிறபடியே உன் திருமேனியில் தக்ஷிணபார்ஶ்வஸ்தனென்றபடி. ஆளராய்- தாஸபூதராய், தொழுவாரும்- ஸேவிக்கிறவர்களும், அடிமைசெய்கிறவர்களுமென்றபடி. ஸர்வம் நாபியிலும் திருமேனியிலும் இருக்கிறவர்கள்மாத்ரமன்றிக்கே அடிமைசெய்வாரும் ப்ரயோஜநாந்தரபரர் என்கைக்காக. அமரர்கள்- அமரத்வமாகப்பெற்றிருக்கிற இந்த்ராதிதேவர்கள், உனசீலம்- இப்படி ப்ரயோஜநாந்தரபர அதிகாரிகளான ப்ரஹ்மாதிகளோடும் நீரந்த்ரஸம்ஶ்லேஷஸீலனான உன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தை, நாளும்- ஸர்வகாலமும்கூடினாலும், என்புகழ்கோ- எதுவாக ஸ்தோத்ரிக்கக்கடவேன், காலமெல்லாம்கூடினாலு மின்னபடியென்று என்னால் சொல்லமுடியாதென்றபடி. ॥௰॥

சீலம்- ஸௌசீல்யகுணம், எல்லையிலான்- அவதியில்லாமலிருக்கிறவனுடைய, அடிமேல்- திருவடிகளிலே, அணி- அலங்காரமாயிருக்கிற, இது பத்துக்குவிசேஷணம், கோலநீள்- ஸௌந்தர்யவிஸ்தாரமாயிருக்கிற, கோலம்- ஸௌந்தர்யம், அதிரமணீயமானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய, சொன்மாலை- ஸூக்திஸந்தர்ப்பரூபமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இவைபத்தினின்பாலர்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களின் ஸம்பந்திகள், பால்- ஸம்பந்தம், பாலிலேயிருக்குமவர் பாலர், 'தெரித்தெழுதிவாசித்துங்கேட்டும்' என்கிறபடியே இத்திருவாய்மொழியோடே ஶ்ரவணபடனாதிகளாக ஏதேனுமொரு ஸம்பந்தமுடையவர்களென்றபடி. வைகுந்தமேறுதல்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ப்ராப்திவாவது, பான்மை- ஸ்வபாவம், ஆத்மாவுக்கு நித்யத்வம்போலே இவர்களுக்கிது ஸ்வதஸ்ஸித்தமத்தனைபோக்கி ஸ்வபாவமென்றென்றபடி. 'மாகவைகுந்தம்காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணும்' மென்று தாம் ப்ரார்த்தித்தவை யித்திருவாய்மொழிபாடத்தாலேதம்முடைய அநுபந்திகளாகப்பெற்றவர்களெல்லாருக்கும் ஸ்வபாவமாய் வருமென்றுகருத்து. ॥௧௧॥

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஶேவதயே ஶ்ரீவேதாந்தாசார்யராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:. ✳

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(ஓராயிரம்.)

நேதா ஸ்ரீநாதவத்த்வாஜ்ஜகதுதயலயஸ்தாபநாத் ஸம்ஸ்ரிதாநாம்
ஸ்தாநார்த்தாக்ஷஸ்ய தாத்ருத்வ ப்ரியவ்ருதி ஸ்ரியாவுக்தத:
ஸ்வாதூத்தேஸ்யத்வ மோக்ஷ ப்ரதத்வ ஸ்வஸ்தி ஸாஸ்த்ரநிஷ்டைஸ்
ஸர்வாதேசு ஸ்வாராந ஸ்ரீ ஹூத ஸ்ருத்தாந்த ரா ஜநா ॥கூ௦௩॥

(நேதா ஸ்ரீநாதவத்த்வாத்) பேராயிரம்கொண்டதோர் பீடையன் - ஸகல பரமார்த்தங்களாய் ஓரொன்றுதானே ஸஹஸ்ராக்ஷரமாக ரக்ஷிக்கக்கடவதான அநேகம் திருநாமங்களையுடையவனாகையாலும், (ஜகதுதயலயஸ்தாபநாத்) அவனை அகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான் - லோகங்களுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸம்ஸ்ரிதாநாம்) அரியைவணங்கிப்பற்றினார் - ஆஸ்ரிதருடைய அநிஷ்டங்களை ஹரிக்குமவனாகையாலும், (ஸ்தாநார்த்தாக்ஷஸ்ய) விண்ணுலகம்தரும் தேவனை - பரமபதத்தைக் கொடுக்குமவனாகையாலும், (X ஸ்வாதூத்தேஸ்ய) புனமேவியபூந்தண்டுழாயலங்கலிந்யாதி - துளஸீ ஸீதள தாள ஸீதள ஸௌகந்த்ய மிரவுஜுளியிருக்கையாலும், (ஸ்வாதூத்தேஸ்யத்வ ப்ரியவ்ருதி ஸ்ரியாவுக்தத:) அடைவதுமணிபார் மலர்மங்கைதோள் - தன்னோடேபிரிவற்ற பெரியபிராட்டியையும் ஸ்ரீநீளைகளையும் வாராஷிகாரமாக வுடையவனாகையாலும், மலர்மங்கையென்று பெரியபிராட்டியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம். (ஸ்வாதூத்தேஸ்யத்வாத்) ஆளுந்சேர்நரசிங்கமதாகியித்யாதி - நரஸிம்ஹரூபத்தைக்கொண்டு விரோதியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரித்து ஸத்ருரான ப்ரஹ்லாதனிடத்தில் அநுக்ரஹத்தைப்பண்ணுமவனாகையாலும், (மோக்ஷப்ரதத்வ ஸ்வஸ்திஸாஸ்த்ரநிஷ்டை:) உய்யக்கொள்வான்நின்ற வேங்கடம் - ஸம்ஸாரிஜீவநார்த்தமாகத் திருமலையிலே நின்றருளுகையாலும், ஸூரிஸேவ்யத்தாலே மேலிற்பாட்டில் பழுதில்தொல்புகழ் பாம்பணையென்றுசொன்ன ஸேஷஸாயித்வம் ஸம்ப்ருஹீதம். (ஸர்வாதேசு ஸ்வாராந) தாளதாமரையானதுந்தியாணித்யாதி - ப்ரஹ்மாதிகளுக்குந் தன்திருமேனியிலே இடங்கொடுக்கையாலும், எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் "ஓராயிரம்" என்கிற ஸூக்தத்திலே ஆழ்வாராலே உபபாதிக்கப்பட்டானென்கிறார். ॥கூ௦௩॥

*"வடிகாலஸ்ஸம்வந்திதாஸ" என்று பதினெண்ணாயிரத்தில் வரும்.

X இனமேதுமிலானை - ஈனமென்றது இனமென்று குறுகியிருக்கிறது, ஈனம் - குறைவு, என்று ஸ்ரீபெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவுள்ளம்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

✤✤✤ * ✤✤✤

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (மைபார்கருங்கண்ணி) இப்படிஎம்பெருமானுடைய ஸௌஸீல்யாநுஸந்தாநத்தாலே சிதிலராய்

✤✤✤ நாலாந்திருவாய்மொழி. ✤✤✤

இ— இப்படியவனுடைய ஸௌஸீல்ய ப்ரணாநுஸந்தாநத்தாலே ஸக்தராயிருக்கிற ஆழ்வார் தாமே முன்பு "காணக்கருதுமென் கண்ணே" "கண்ணேஉன்னைக்காணக்கருதி யென்னெஞ்சு" மித்யாதியாலே கண்ணோடே தம்முடையநெஞ்சு மவனையாசைப்படாநிற்கிறதென்று அலற்றுகையாலே ஸாபிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸகலஸவஸ்தகரணராகையாலே ஞாநஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸ்வகாரிப்பிக்கிறார் *
ஸாதனமும் கலங்கிப்போயிற்றென்றுகருத்து.

மூ— மையார்கருங்கண்ணி கமலமலர்மேற்* செய்யாடிருமார்பினிற்சேர்திருமாலே* வெய்யார்சுடராழிசுரிச ங்கமேந்தும்* கையாவுன்னைக்காணக்கருதுமென்கண்ணே* ॥க॥

ஆ— ததநந்தரத்திலே ஸ்வப்ருத்தராய் அதுகைவாராமையாலே தாமவஸந்நராய் ஸகலஸ்வவஸ்தாகாரணருமாயிருந்த ஆழ்வார் லக்ஷ்மீகடாக்ஷஸம்ஶ்லேஷைகபோகனாய், தத்பூர்வகனாய், ஶங்கசக்ராதிதிவ்யாயுதவிஶிஷ்டனான வுன்னழகை என்கண்ணானது காணவாசைப்படாநின்றதென்கிறார். ॥க॥

(கண்ணே) என்னெஞ்சுமுன்னைக் காணவாசைப்படாநின்றது ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் காணவரிதா

முதற்பாட்டு.

இ— ஸம்ஶ்லேஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லக்ஷ்மீத்யாதியால்) இதில் கடாக்ஷஶப்தம் “மையார்கருங்கண்ணி’ என்கிற விஶேஷணத்துக்கும் ஸம்ஶ்லேஷஶப்தம் ‘மார்பினிற்சேர்’ என்கிறதற்கும் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக. கடாக்ஷஸம்ஶ்லேஷஶ்ருதிஸம்ஜ்ஞ: தத்பூர்வகனென்று திருமாலென்கிறத்துக்கும் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥க॥

இரண்டாம்பாட்டு.

உன்னையித்யாதியாக ஸம்ஶ்லேஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சுமித்யாதியால்) அஶப்தத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணாசைப்படாநின்றதென்றவ ரிப்பாட்டிலென்னெஞ்சு மாசைப்படாநின்ற தென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிக

ப— மையார்- அஞ்ஜனத்தாலேஸம்ஸ்க்ருதமான, அஞ்ஜனத்தாலே ஸம்ஸ்க்ருதமானவென்றபடி. கருங்கண்ணி- ‘அஸிதேக்ஷணா’ என்கிறபடியே ஸ்வாபாவிகநைல்யாதிஶயஶாலியான திருக்கண்களையுடையவளான, ‘லக்ஷ்மீநேத்ராஞ்சல ஸ்ரீஸததபரிசயாதேஷ ஸம்வர்த்ததே ...ஸ்பஷ்ட: காண்டீரகேடாபலேஶ:’ என்னும்படி அவன்திருமேனிக்கு நைல்யாதிஶயாபாதகமாம்படி யதிநீலங்களான திருக்கண்களையுடையவளானவென்றபடி. கமலமலர்மேல்- தாமரைப்பூவின்மேலிருக்கிறவளான, செய்யாள்- சிவந்தநிறத்தையுடையவளான, ஜாம்பூநதப்ரபாஶாலினியான லக்ஷ்மியானவளென்றபடி. திருநாமத்தை நிர்தேஶியாதே மலர்மேற்செய்யாளென்று ஸாதாரணநிர்தேஶித்தது அந்தலக்ஷ்மியினுடைய ஸௌந்தர்யஸாகராயத ஸம்ஶ்லிஷ்டமான காந்தியானதொருபெண்ணாய் பரிணமித்ததென்னும்படி விஶ்வவிலக்ஷண ஸௌந்தர்யஶாலினியாகையால் அநிர்வாச்யையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. திருமார்பினில்- ஸ்ரீவத்ஸாங்கவக்ஷஸ்ஸிலே, சேர்- சேர்ந்திருக்கும்படியிருக்கிறவனான, வஸிக்கும்படியென்னாதே சேரும்படியென்றதால் நித்யமும் விஶ்லேஷித்திருந்து சேர்ந்தக்ஷணம்போலே தோற்றுகிறதிவளுக்கு ஸர்வக்ஷணமுமென்று கருத்து. இப்படி ஸர்வக்ஷண ஶ்ரோணநியான லக்ஷ்மியும் அதிநவஸங்கத்திற்போலே அநுக்ஷணஸ்ப்ருஹாஸக்தையாம்படியான திருமார்பில் ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனானவென்றபடி. திருமாலே- லக்ஷ்மிபக்ஷபாதனான, மார்பிற்சேரென்றாற்போலே இங்கொருதிவ்யாவயவத்தை நிர்தேஶியாதே திருமாலேயென்கையாலே அவளுடைய ஸர்வதிவ்யாவயவங்களிலுமிவன் வ்யாமுக்தனாயிருக்குமென்றுகருத்து. வெய்யார்- வெய்யாலேயார்ந்திருக்கிற, வெய்யென்று தீக்ஷ்ணம், உங்களிருவருடைய சேர்த்தியழகில் ப்ரஹ்மாதிஸாநாக்ஷாத்காரஸமியாய்க்கொண்டு விரோதிவிஷயத்தில் க்ரௌர்யத்தையுடைத்தானவென்றபடி. சுடராழி- தேஜஸாலியான திருவாழியையும், சுடர்- தேஜஸ், ஶாகவாயுஸ்வஸம்ஸாரஸ: உங்களிருவருடைய சேர்த்திக்கு மங்களநீராஜநம்போலே ஶோபாதிஶயகரமாம்படி ஸாரமான ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தையுமென்றபடி. சுரிசங்கம்- ஶைவாலத்தையுடைத்தான ஶங்கத்தையும், சுரி- ஶைவாலம், ஸம்ஸ்தவஸம்ஸாரஸ: ஶங்கநீபஸஞ்சிலஶாலியான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுமென்றபடி. ஏந்துங்கையா- தரியாநிற்கிற திருக்கைகளையுடையவனே, சங்கமுடையாயென்னாதே சங்கமேந்துங்கையா என்கையாலே அவளிவனுக்கு போக்யமாகைக்காக ஆபரணங்களைச் சேர்ந்தாப்போலே இவனுமவளுக்கு போக்யமாகைக்காக வழங்கியதான திருக்கைகளிலே திருவாழிதிருச்சங்குகளை ஏந்தாநிற்குமென்றுகருத்து. உன்னை- இப்படி ‘ஶங்கசக்ரகதாதர:’ ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஸ்ரீ:’ என்கிற ஸம்பந்தபூர்வகவிஶேஷங்களையுடையவனானவுன்னை, என்கண்- என்னுடையகண்ணானது, காணக்கருதும்- காணவாசைப்படாநின்றது. ॥௨॥

மூ— கண்ணை யுன்னைக்காணக் கருதியென்னெஞ்சம்* எண்ணே கொண்ட சிந்தையதாய்நின்றியம்பும்* விண்ணோர் முனிவர்க்கென்றுங் காண்பரியாயை* நண்ணாதொழியேனென்று நானழைப்பனே* ||உ||
அழைக்கிறவடி நாயேனாய்க்கூழைவாலால்* குழைக்கின்றதுபோலவென்னுள்ளங்குழையும்*

ஆ— இருக்கச்செய்தே எனக்கு த்ருஷ்டி ஸாதநமாயிருந்த வுன்னையொழிய வேறொன்றுக்குச்செல்லாமையாலே யுன்னைக்காணு தொழியில் தரியேனென்று நான்கிடந்து கதறுகின்றேனென்கிறார். ||உ||

(அழைக்கின்ற) என்னுடைய நெஞ்சானது தன்னுடைய அயோக்யதையையும் ஸர்வேஶ்வரத்வத்தையும் பாராதே தன்னுடைய சாபலத்தாலே யுன்னையாசைப்பட்டு விடமாட்டுகிறதில்லை, இப்படி என்னுடைய ஸகல கரணங்களும் தளராநிற்கச்செய்தே பேசாதிருந்த நுகையாலே உபாயஶூந்யராயி

இ— னித்யாதிபால்) கண்ணேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதிபால்) த்ருஷ்டி ஸாதநமென்றது- எனக்கு ஸர்வகார்ய நிர்வாஹகனுப் உபகரணம்போலே விஷயபனென்றபடி. நண்ணாதொழியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையொழியவித்யாதிபால்) நானழைப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்கிடந்தித்யாதிபால்) ||உ||

✳மூன்றும்பாட்டு.✳

நாய்க்கூழைவாலாற்குழைக்கின்றதுபோலென்று நாய்த்ருஷ்டாந்தஞ்சொன்னதக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதி சாபலத்தாலென்னுமளவாலே) அதில் ஸர்வேஶ்வரத்வத்தையுமென்றது- கூழைவாலாலென்றதுக் கபிப்ராயஞ்சொன்னபடி. குழையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டித்யாதி) ஸர்வகரணத்துக்கெல்லா முபலக்ஷணமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதிபால்) இருந்தநுகையாலேயென்கிறதற்கு அஞ்சாநின்றேனென்கிறத்தோடே யந்வயம். இதுவேபாட்டுக்கு ஸம்கதியு

ஶ— கண்ணை- எனக்குக்கண்போலே ஸகல ப்ரவ்ருத்தி ஸாதநமாய் உபகரணபூதனையப் பவித்ராஸநக் ஶௌஸீல்யனுப் நிரதிஶயபக்தனைப் ஹிதனன்றென்றுசொல்லும்படியாய் இவையித்தனையும் ஸஹஜமாக வுடையவனே, உன்னை- நிரதிஶயபோக்யனானவுன்னை, காண- ப்ரத்யக்ஷமாக வநுபவிக்க, கருதி- ஸம்கல்பம்பண்ணி, ஆசைப்பட்டென்றபடி. என்னெஞ்சம்- என்னிலும் சபலமான வென்னுடைய மநஸ்ஸானது, எண்கொண்ட சிந்தையதாய் என்று ஏகாரத்தை மேலேகூட்டிப்பது, எண்கொண்ட- ஸம்ஶயத்தை ஜயித்ததான, எண்- ஸம்ஶயம், கொள்ளுகை- ஜயிக்கை, ஸம்ஶயத்தை பதிகூடித்ததானவென்றபடி. ஸம்ஶயங்களானவென்கை. சிந்தையதாயே- விஶேஷங்களையுடைத்தானதேயாய், மநோரதங்களை ஸர்வகாலமுமுடையதாயென்றபடி. நின்று- ஸ்திரமாய், விச்சேதமின்றிக்கேயென்றபடி. இயம்பும்- கூப்பிடாநிற்கும், ஆக்ரந்தங்களை யுண்டாக்காநிற்குமென்றபடி. விண்ணோர்முனிவர்க்கு- ஸர்வாதிகளான ஸூர்யலோகங்களிலிருக்கும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் மநநஶீலரான ஸநகாதிகளுக்கும், என்றும்- ஸர்வகாலமும், காண்பரியாயை- காண்கையிலருமையானவுன்னை, காண்பு- காண்கை, அரியானென்கிறஶப்தத்தாலே ஸம்ஶ்லேஷணைச்சொல்லும்போது அரியாயென்றுரூபமாயிருக்கும், நான்- அவர்களைப்போலே ஜ்ஞாநவ்ருத்திகரமான விஶேஷனைசாக்ஷாத்காரமும் மநநமும் இன்றிக்கே ஶக்த்யகுபகீநனான நான், நண்ணாது- கிட்டாமல், ப்ரத்யக்ஷமாகக்காணாமலென்றபடி. ஒழியேனென்று- உபாதானாகேனென்று, க்லேஶந்தீர்ந்து யிருக்கமாட்டேனென்றுஎன்றபடி. அழைப்பன்- ஆக்ரந்தம்பண்ணுகின்றேன். ||உ||

அழைக்கின்ற- ஆக்ரந்தம்பண்ணுகின்றவனான, அடிநாயேன்- அடியனான நாயேன், ஜந்மாந்தரத்தும்படி நிக்ருஷ்டஸாதனைப் கிட்டவரிலுனக்கவத்யாவஹமாம்படி யதநிஹீநனாயிருப்பேனான வென்றபடி. என்- என்னுடைய, உள்ளம்- மநஸ்ஸானது, நாய்- நாயானது, கூழைவாலாற்குழைக்கின்றதுபோல- தன்னுடைய கூழைவாலாலே குழையாநிற்கிறதுபோல, குழைகை- ஸ்வாமித்வ ப்ரகாஶகமான ப்ரவணஸ்வபாவ மூடைய கூழைவாலென்கையாலே யிதுக்கு ஸ்வாமித்வ ப்ரகாஶநத்தில் ஸாமர்த்யாபாவஞ்சொல்லிற்று, நாயானது தன்னுடையவனுக்கு வாலாலேயிறே ஸ்வாமித்வத்தை ப்ரகாஶிப்பிப்பது. அது கூழையானால் ப்ரகாஶிப்பிக்கமுடியாதிறே. இத்தால் த்ருஷ்டாந்திகத்தில் ஸர்வேஶ்வரத்வம் ஸூசிதம், நாயானது ஸ்வாமித்வத்தை விட்டுச்சொல்லமாட்டாமையாலே தன்னுடையவன்வத்தைப்பார்த்து கூழைவாலையசைத்து ஸ்வாமித்வ ப்ரகாஶநார்த்தம் ப்ரவணவ்ருத்திகளைப்பண்ணுமாப்போலே யென்றபடி. குழையும்- நெகிழ்ப்படாநிற்கிறது,

மூ— மறைந்தன்று குன்றமெடுத்தாநிரைகாத்தாய்* பிழைக்கின்றது அருளென்று பேதுறுவனே* ||௩||
உறுவதிதுவென்றுனக்காட்பட்டு நின்கட்* பெறுவதுதேதுகொலென்று பேதையேன்னெஞ்சம்* மறுகல்செய்யும்வானவர்தானவர்க்கென்றும்* அறிவதரிய அரியாயவம்மானே* ||௪||
அரியாயவம்மானை அமரர்பிரானைப்* பெரியானைப் பிரமனைமுன்படைத்தானை*

ஆ— நுப்பாந்ர ரக்ஷிக்கக்கடவதான உன்னுடைய நிரவதிககாருண்யவெள்ளத்திலும் காணகப்படாதோ வென்றஞ்சாநின்றேனென்கிறார். ||௩||

(உறுவது) நீ ஆஸ்ரிதஸௌலப்யமுடையனாயிருக்கச்செய்தே சிலருக்கரியையாயிருக்கையாலே எனக்குமரியையா யிருக்கில் செய்வதென்னென்று என்னெஞ்சு நடுங்காநின்றதென்கிறார். ||௪||

(அரியாய) உம்முடைய அபேக்ஷிதந்தானேதென்னில்? ஸம்ஸாரிகளான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்காரணபூத

இ— மாயிறு. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபாயத்ருஷ்டியால) த்விதீயபாதத்துக் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையதிருஷ்டியால்) ||௩||

* நாலாம்பாட்டு. *

அரியாயவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிலருக்கிதருஷ்டியால்) இத்தால் நாமாஸ்ரித ஸுலபனாயிருக்க நீரிப்படி பயத்தாலே கலங்குவானேனென்ன அதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று பாவம் ஸித்தமிறே. இனிக்கட் பெறுவதுதிருஷ்டிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குதிருஷ்டியால்) ||௪||

* ஐந்தாம்பாட்டு. *

இரண்டாம்பாட்டில் அபிதாநத்திலேசொன்ன அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு பௌநருக்த்யமன்றோவென்ன அதனிப்பிக்கிறார் (உம்முடைய திருஷ்டியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே பெறுவதேது கொலென்று ஸாமாந்யேந சொன்னவாறே, உம்முடைய அபேக்ஷிதந்தானேதென்று ஸங்கைபிறக்கவதுக்

ஶ— அன்று- அந்தகாலத்திலே, இந்த்ரன் க்ரோதத்தாலே ஸப்தமேகங்களை யேவினகாலத்திலே, மறைக்கு- அந்த வர்ஷத்துக்காக, குன்றமெடுத்து- பர்வதத்தையெடுத்து, ஆநிரை- கோபஜிகளை, ஆவென்று மோவு க்குப்போ, ரக்ஷாபேக்ஷைபண்ணவுமறியாத பசுக்களையென்றபடி. காத்தாய்- ரக்ஷித்தருளினவனே, அருள்- ஸர்வவிஷயமான உன்னுடைய க்ருபையானது, பிழைக்கின்றதென்று- தப்பாநின்றதென்று, இப்படி ஸர்வப்ராணிஸம்ரக்ஷணப்ரவீணமான உன்னுடைய க்ருபையானதென்னை கைக்கொள்ளாதே விடப்பா ராநின்றதென்று என்றபடி. பேதுறுவன்- கலங்காநின்றேன், பேது- சோகம், உறுகை- அடைகை, பயத் தாலே கலங்காநின்றேனென்றபடி. ||௩||

வானவர்தானவர்க்கு- தேவதாநவர்களுக்கு, என்றும்- ஸர்வகாலமும், அறிவது- உள்ளபடியறிகைக்கு, அரிய- அஸக்யனை, அரியாய- ஹரியாய, ஹரி- ஸிம்ஹம், நரஸிம்ஹரூபனாய் ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு ஸுலபனனென்றபடி. அம்மானே- ஸ்வாமீ, இது உறுவதென்று- இந்த கைங்கர்யமே நம்ஸ்வரூபத் துக்குசிதமென்று. உறுவது- உசிதம், உனக்காட்பட்டு- உனக்குதாஸனாயிருக்கையை அங்கீகரித்து, நின் கண்- உன்பக்கல், கண்ணென்று ஸப்தம்யர்த்தம். கண் பெறுவதென்கிறவிடத்தில் ஐகாரலோபகாரே ஹாரடகாரரேசம். பெறுவது- நானடையப்புகுகிறது, எதுகொலென்று- எதுவோவென்று, உன்னைக்க ண்டுஸேவிக்கையோ காணாதே கேவலம் ஸம்ஸாரத்தில் ஸ்திதியோவென்று என்றபடி. பேதை- அவி வேகரூபமான, நாமதிஸங்கிபண்ணினபடியே ஹிதகுமென்னுமறிவில்லாததான என்றபடி. என்னெ ஞ்சம்- என்னுடையமநஸ்ஸானது, மறுகல்செய்யும் சோகம்செய்யாநிற்கும், மறுகல்- சோகம், மலங்கா நிற்குமென்றபடி இந்த ப்ரஹ்மாதிகோடியிலே கூடுகிறேனோ, தேவதாநவகோடியிலே கூடுகிறேனோவென் றஞ்சிக் கலங்காநின்றதென்கை. ||௪||

பிரமனை- ப்ரஹ்மாவை, முன்- "யோ ப்ரஹ்மாணம்விததாதி பூர்வம்" மென்கிறபடியே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிக்கு முன்னே, படைத்தானை- ஸ்ருஷ்டித்தவனை, பெரியானை- ஸர்வேஸ்வரனை, அமரர்பிரானை- நித்யஸூரி களுக்கு ஸத்தாதிநிர்வாஹனென உபகாரகனை, அரியாய- அநிஷ்டமான, "நாரஸிம்ஹவபுஸ்ஸ்ரீமான்" என்கிறபடியே ஆஸ்ரிதர்க்காக அழகியசிங்கமான, அம்மானே- இந்த ஆஸ்ரிதஸௌலப்யத்தாலேயென்னை வசீகரித்

மூ— வரிவாளரவினணைப்பள்ளிகொள்கின்ற* கரியான்கழல்காணக் கருதுங்கருத்தே* ॥௫॥
கருத்தேயுன்னைக் காணக்கருதி யென்னெஞ்சத்* திருத்தாகவிருத்தினேன் தேவர்கட்கெல்லாம்* விருத்தா
விளங்குஞ் சுடர்ச்சோதியுயரத்* தொருத்தா வுன்னை யுள்ளுமென்னுள்ள முகந்தே* ॥௬॥

ஆ— னைகயாலே ஸர்வேஶ்வரனாய், அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், ஸகலமநுஜநயநவிஷய ஶரீரவிஶிஷ்டனாய், ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸந்தர்ஶநம் பண்ணுகைக்காகத் திருப்பாற்கடலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற கரியான்கழல்காண ஆசைப்படாநின்றது என்னெஞ்சமென்கிறார். ॥௫॥

(கருத்தே) இப்படி நானுன்னைக்காண விழிக்குமளவில் திருநாட்டிலிருக்கும்படியே வந்தென்னெஞ்சிலே புகுந்தருளின வுன்னையென்னெஞ்சுகந்து ஸ்வீகரியாநின்றதென்கிறார். ॥௬॥

இ—குத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்றுகருத்து. பெரியானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனையென்று) அமரர்பிரானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறு மித்யாதியால்) அரியாயவம்மானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதர்க்கித்யாதியால்) ॥௫॥

✷ ஆறும்பாட்டு. ✷

உன்னைக்காணக்கருதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) விளங்குமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டி லித்யாதியால்) என்னெஞ்சத்திருத்தாக விருத்தினேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சிலே யித்யாதியால்) இத்தால் தா மிழிக்குமளவில் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலேயவன் ப்ரத்யக்ஷீக்ருதனைப்போலே வந்து ப்ரகாஶிக்க அவனை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸம்பதி ஸூசிதை. உன்னையுள்ளுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சுகந்தித்யாதியால்) ॥௬॥

ஈ—தெனக்கு ஸ்வாமியான, வரிவாளரவின்- வரியையும் வாளையுமுடைத்தான நாகத்தினுடைய, வரி- அழகு, வாள்- காந்தி, அணை- ஶய்யையிலே, நாகத்தினுடைய ஶய்யையாவது- ஶேஷனுடைய ஶரீரமாகிற ஶய்யையென்றபடி. பள்ளிகொள்கின்ற- ஶயநக்ரியையைக் கொள்ளாநிற்கிற, கண்வளர்ந்தருளாநிற்கிற வென்றபடி. கரியான்- நீலவர்ணனை, இங்கு த்விதீயாவிபக்தி ஷஷ்ட்யர்த்தேயாயிருக்கிறது. 'கரியான்கழல் காண' என்கிற பாடமன்றிக்கே 'கரியான் தனைக்காண' என்றும் பாடமுமுண்டு. அப்போது த்விதீயாவிபக்தி ஸாது. இதெல்லாமுரையிற்சொன்ன வ்யாக்யானம். ரஜதகிரியின்மேலேயொரு காளமேகம் சாய்ந்தாப்போலே திருவனந்தாழ்வான் திருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி நீலவர்ணனான ஸ்வாமியை யென்றபடி. கழல்- திருவடிகளிலே, காண- ப்ரத்யக்ஷமாக வநுபவிக்கைக்கு, அவனைத்திருவடிகளிலே யநுபவிக்கையாவது அவனுடையதிருவடிகளை யநுபவிக்கையென்றபடி. கரியான்தனைக்காணவென்று பாடமானபோது தனை யென்றது ஸ்வார்த்திகம். கரியானை யநுபவிக்கைக்கென்றபடி. கருத்து- ஆஶயமானது, என்னுடைய மநஸ்ஸானதென்றபடி. கருதும்- அபிஸந்தி பண்ணாநிற்கிறது, ஆசைப்படாநிற்கிறதென்றபடி, ॥௫॥

கருத்தே- எனக்குக் கருத்தானவனே, நானவஸந்நனாகாதபடி எனக்கு ஜீவநமானவனே என்றபடி. எனக்கு அநுபவாதிஶக்திப்ரதனே என்கை. தேவர்கட்கெல்லாம்- நித்யஸூரிகளுக்கெல்லாம், விருத்தா- வ்ருத்த:, அநாதிஶேஷியானவனே யென்றபடி. விளங்குஞ்சுடர்- ஜாஜ்வல்யமான ப்ரகாஶரூபியான, சோதி- ஸ்வப்ரகாஶமயமா ஜ்யோதீரூபமான, உயரத்து- உன்னதமான லோகத்தில், "விஶ்வத: ப்ருஷ்டேஷு ஸர்வத: ப்ருஷ்டேஷ்வநுத்தமேஷூத்தமேஷு லோகேஷு" என்றுசொல்லப்பட்ட பரமபதத்திலிருக்கிற வென்றபடி. ஒருத்தா- அத்விதீயனே, உன்னை- ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷ ரஸிகனானவுன்னை, காண- ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிக்கைக்கு, கருதி- இச்சித்து, என்னெஞ்சத்து- என்னெஞ்சிலே, இருத்தாக- ஸ்திரப்ரதிஷ்டமாம்படியாக, இருத்தினேன்- வைத்துக்கொண்டேன், ஒரு இச்சாமாத்ரத்திலே உன்னை யென்னெஞ்சுக்குள்ளே பெற்றேனென்று பதார்த்தம். நானிச்சித்தமாத்ரத்திலே நீயென்னெஞ்சிலே ஸ்திரனாகப்புகுந்தருளினையென்று தாத்பர்யம். என்னுள்ளம்- என்னுடைய மநஸ்ஸானது, உகந்து- ஸந்துஷ்டமாய், உன்னை- இப்படி ஸந்நிஹிதனான ॥௬॥
வுன்னை, உள்ளும்- உள்ளாநிற்கும், உள்ளுகை- சிந்திக்கை, அநுபவியாநிற்கிறதென்றபடி.

மூ—உகந்தேயுன்னையுள்ளுமென்னுள்ளத்தகம்பா* லகந்தானமர்ந்தேயிடங்கொண்டவமலா?* மிகுந்தானவன் மார்பகலமிருகூறு* நகந்தாய்நரசிங்கமதாயவுருவே* ‖எ‖
உருவாகியவாறுசமயங்கட்கெல்லாம்*

ஆ—(உகந்தே) என்னுள்ளேபுகுந்தருளின வுன்னழகையும் செயலையுமென்னெஞ்சுகந்துகொண்டநுஸந்திக்க; இதுகாரணமாக நீ மிகவும் ப்ரீதனாய் உன்னைக்காணப்பெறாமையாலே கலங்கினவென்னெஞ்சு தெளியும்படி யென்னெஞ்சை யெற்றைக்குமிடமாகக்கொண்டருளினாயென்கிறார். ‖எ‖

(உருவாகிய) வேதபாஹ்யமான ஷட்ஸமயங்களில் நான்புகாதபடி உபஹஸித்து ஸர்வாந்தர்யாமியான தன்னைத்தன்னை

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— நரசிங்கமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமென்று) என்னுள்ளேபுகுந்தருளின வென்றது- கீழ்ச்சொன்னத்தை யநுவதித்தபடி. மிகுந்தானவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செயலையுமென்று) உகந்தேயுள்ளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சித்யாதியால்) இவ்வநுவாதத்துக் கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இதுகாரணமித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே யவனைக்காணப்பெற்றவ ரிப்பாட்டிலே யவன் தன்பக்கல் மிகவும்ப்ரீதனாயிருக்கும்படியைக் கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. அமலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) என்னுள்ளத்தகமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சையெற்றைக்குமித்யாதியால்) ‖

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

அவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதேத்யாதியால்) எல்லாப்பொருட்க்கு மருவாகியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) கண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) காணவுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தாலேகீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநஸாத

பத— நரசிங்கமதாய- நரரூபமும்ஸிம்ஹரூபமுமாய் கலந்துவந்தவிலக்ஷணமான, உருவே- ரூபத்தையுடையவனே; மிகுந்தானவன்- மிகாநின்றுள்ள ஜ்ஞாநவனுடைய, ஆதிக்யத்திலே யாசகனாயிருந்துள்ள ஹிரண்யாஸுரனையென்றபடி. தன்பக்கல் த்ரோஹமாத்ரமன்றிக்கே 'ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்' என்கிறபடியே தனக்குமஹாத்மாவான ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானையிறே அவன்விரோதித்தது, மார்பகலம்- வக்ஷஸ்ஸினுடைய குமாரமானது. அதிவிஸ்தீர்ணமான வக்ஷஸ்ஸானதென்றபடி. இருகூறுநகந்தாய்- இரண்டுகூறாம்படியான நகத்தையுடையவனே. கூறுமென்கிறவிடத்தில் மகாரம் ஸம்ஹிதயாலோபமாயிருக்கிறது. நகத்தையுடையவன் நகத்தான், இச்சப்தத்தாலே ஸம்போதனச்சொல்லும்போது நகத்தாயென்றுரூபம், நகத்த:யென்கிற ரூபம் நகந்தாயென்று சேதர்ஷ்ணமாயிருக்கிறது, இத்தைத்தமிழர் வலிலொற்றுமெல்லொற்றாயிருக்கிறதென்பர்கள், ஹிரண்யவக்ஷஸ்ஸானது அநாயாஸமாம்படி பண்ணவல்ல நகங்களையுடையவனேயென்று வசனம். உகந்தே- ஸந்தோஷித்துக்கொண்டே, ஏவகாரம் அயோகவ்யவச்சேதவாரம், ஸர்வகாலமும் ஸந்தோஷயுக்தமாயென்றபடி. உன்னை- நிரதிசயபோக்யனானவுன்னை, உள்ளும்- உள்ளாநிற்கிற, அநுஸந்தியாநிற்கிறவென்றபடி. என்னுள்ளத்து- என்மனஸ்ஸினுடைய, அகம்பாலகம்- அந்த:ப்ரதேசத்தினுள்ளே அகம்- உள்ளு, பால்- ஸ்தலம், ப்ரதேசமென்றபடி. இதுக்கு இடங்கொண்டவென்கிறத்தோடே யந்வயம். தான்- ஸர்வேச்வரனாயென்று தாத்பர்யம். அமர்ந்தே- ப்ரீதியுடனாகக்கொண்டே, அவதாரணத் தாலினியொருநாளும் விடாதவனாய்க்கொண்டென்றபடி. இடங்கொண்ட- இருந்தருளினவனான, அமலா- நிர்மலனே, கலங்கினவென்னெஞ்சு தெளியும்படியாக விருந்தருளினவனேயென்றபடி. இப்பாட்டிலவனுடைய கல்யாணகுணங்களைச் சொல்லியேத்துகிற ஜாதமாயிருக்கையாலே 'ப்ரஹ்மண்யதேவ' ஸ்ரீதவத்ஸ' வாஸுதேவாபராஜித' என்னுமாப்போலே கேவலஸம்போதநமாய் முடிந்திருக்கிறது. ‖எ‖

உருவாகிய- சிலசேதநங்களான, உரு- சேதநம், ஸ்வாதந்த்ரீதியிலேவையுமொருசேதநமென்று தோற்றுநிற்கிறவையானவென்றபடி. ஆறுசமயங்கட்கெல்லாம்- ஷட்ஸமயங்கட்கெல்லாம், பாஹ்யகுத்ஸிதரூபதேசிக வாஸநாவதாவ்ய ஷட்ஸமயங்களெல்லாவற்றிற்குமென்றபடி. அவன்- அந்த ஸர்வேச்வரன், பொருவாகின்றான்- துடையாய்நின்றான், அவைற்றில் நான்புகாதபடி உபஹஸித்து

மூ— பொருவாகின்றானவனெல்லாப்பொருட்கு* மருவாகிய வாதியைத் தேவர்கட்கெல்லாம்* கருவாகிய கண்ணனைக் கண்டுகொண்டேனே* ॥௮॥
கண்டுகொண்டென் கண்ணிணை யாரக்களித்துப்* பண்டைவினையாயின பற்றோடறுத்துத்* தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன்* அண்டத்தமரர்பெருமானடியேனே* ॥௯॥
அடியானிவனென்றெனக்காரருள்செய்யும்* நெடியானை நிறைபுகழஞ்சிறைப்புள்ளின்* கொடியானைக்

ஆ— வெனக்குக் காட்டியருளினவனை நான்காணவும் பெற்றேனென்கிறார். ॥௮॥
(கண்டுகொண்டு) இப்படி கண்ணாரக்கண்டுகொண்டு அவனை யேத்தவும் பெற்றேனென்கிறார். ॥௯॥
(அடியானிவன்) பெரியதிருவடி தன் திருவடிகளில் செப்பும் வ்ருத்திகளெல்லாவற்றையும் என்னையிட்டு நிர்வாஹ

இ— ஜ்ஞாநமாத்ரமன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்காரமும் பெற்றேனென்கிறாரென்று ஸங்கதியிட்டு, அந்த ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமே ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாய்த் தோற்றுகையாலே ஸாக்ஷாத்காரமும் பெற்றதாக வருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. ॥௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

பாட்டுக்கு ப்ரதீபவாக்யத்திலே தாத்பர்யமென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இதுவே ஸங்கதியுமாயிற்று. ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

நிறைபுகழித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) வ்ருத்திகளெல்லாவற்றையுமென்றது- ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களை யெல்லாமென்றபடி. பூர்வவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிட்டித்யாதியால்) அதில் நிர்வாஹகமாகவென்றது- குன்றமலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம். கஜ்ர-

ப— னென்றபடி. எல்லாப்பொருட்கும்- ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும், அருவாகிய- ஸூக்ஷ்மமான, அந்தராத்மாவானவனென்றபடி. ஆதியை- ப்ரதாநஹேதுவானவனை, தேவர்கட்கெல்லாம்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கெல்லாம், கருவாகிய- காரணபூதனை, கரு- காரணம், கண்ணனை- ஆஸ்ரிதர்க்குத் தன்னைக்காட்டுகைக்காக ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாயவதரித்தவனை, கண்டுகொண்டேனே- காணப்பெற்றேனே. ॥௮॥

என்கண்ணிணை- காணக்கருதுமென்கண்ணேயென்றுசொல்லப்பட்ட வென்னுடைய நேத்ரயுகமும், இணை- யுகம், ஆர- த்ருப்தமாம்படியாக, கண்டுகொண்டு- ஸர்வேஸ்வரனைக்காணப்பெற்று, ந்யாயபரிஶுத்தியிலருளிச்செய்தபடியே யோகஜப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்காரத்தாலே கண்களாலே காணக்குறையில்லை, உரையிற்சொன்னபடியே ஜ்ஞாநவைஶத்யாதிஶய மிங்கு விவக்ஷிதமென்னவுமாம். களித்து- ஆநந்தித்து, பண்டை- ப்ராக்தநங்களான, வினையாயின- கர்மங்களாயிருக்கிறவைகளெல்லாவற்றையும், புண்யபாபரூப ஸகலகர்மஜாதங்களையுமென்றபடி. பற்றோடு- வாஸனையோடேகூட, அறுத்து- சேதித்து, அண்டத்து- ப்ரஹ்மாண்டத்தில், அமரர்- தேவர்களுக்கு, பெருமான்- ஸ்வாமியானவனுக்கு, தேவர்களுக்கு நிர்வாஹகரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மீஸ்வரனாயிருக்கிறவனுக்கென்றபடி. அடியேன்- தாஸனானநான், அந்தஸர்வேஸ்வரனாலே விஶேஷ விஷயீக்ருதனான நானென்றபடி. தொண்டர்க்கு- ஸமாஶ்ரயணவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு, தொண்டர்- பக்தர், அமுதுண்ண- ஸுகம் ஸம்ஜீவிக்கலாம்படியான, நிரதிஶயபோக்யமா யநுபவிக்கலாம்படியாக வென்றபடி. சொல்மாலைகள்- ஸூக்திமாலைகளை, சொன்னேன்- சொல்லப்பெற்றேன், என்னளவேயன்றிக்கே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு முபகாரகனாகப் பெற்றேனென்றபடி. நானும் போகங்களை ஸம்பாதித்து என்பரிகரமும்ஜீவித்து பாகவதர்களுக்கும் விருந்திட வல்லனானேனென்னுமாப்போலே எம்பெருமானைக்கண்டு நானும் க்ருதார்த்தனாய் என்னுடையகண்களும் த்ருப்தங்களாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் போகங்களுண்டாம்படி திவ்யஸூக்திகளைச் சொல்லப்பெற்றேனென்கிறார். இது ஸர்வேஸ்வரன் தம்மைக்கடாக்ஷித்தருளினபடிகளைக்கொண்டாடுகிறபடி. ॥௯॥

நிறைபுகழ- நிறைந்த புகழையுடையவனை, புகழ்- கீர்த்தி, பரிபூர்ணஸௌஶீல்யஸௌலப்யாதி கல்யாணகுணங்களை யுடையவனையென்றபடி. அஞ்சிறை- அழகிய சிறகையுடையவனை, சிறை- பக்ஷம், ஸுபர்ணனை வென்றபடி. புள்ளின்- பக்ஷியினுடைய, ஸ்ரீவைநதேயனுடைய வென்றபடி. அவனாகிய ஸ்வவாஹநமான வெங்கை, கொடியானை- த்வஜத்தையுடையவனை- அவனை விஷயீகரித்தாப்போலே என்னையும்

மூ— குன்றாமலுலகமளந்த* வடியானையடைந்தடியேனுய்ந்தவாறே* ॥ய॥

ஆறுமதயானையடர்த்தவன்றன்னைச்* சேறார்வயற்றென்குருகூர்ச்சடகோபன்* னூறேசொன்னவோராயிரத்துளிப்பத்து* மேறேதரும்வானவர்தமின்னுயிர்க்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— தாஸ்யமாகச் செய்வித்துக்கொண்டருளினான், ஒருவனை யாஶ்ரயித்து நானுய்யும்படியேயென்கிறார். ॥ய॥

(ஆறுமதயானை) ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநம்பண்ணினாப்போலே யென்னுடையது:க்கத்தையெல்லாம் போக்கியருளினவனைச் சொன்னவிப்பத்தும் வானவர்தமின்னுயிர்க்கேறானவனைத் தருமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— ஸமாதிப்ரபவஸம்பந்தமின்றியே யென்றபடி. பெரியதிருவடியை விஷயீகரித்தருளினாப்போலே யென்னையும் ஸர்வவிஷயமெங்குமொழிகை விஷயீகரித்தருளினானென்கிறாரென்று பட்டர் தாத்பர்யம். இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் பாவிகமெங்கும்பண்ணப்பெற்றேனென்றவ ரிப்பாட்டிலே அவ்வளவன்றிக்கே ஸர்வவிஷயமெங்குமொழிகை ஸ்வீகரிக்கப்பட்டேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதம், தாஸ்யவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனையித்யாதியால்) ॥ய॥

✱ நிகமனம். ✱

ப்ரயோஜனவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதஸம்பந்தித்யாதியால்) ॥கக॥

ஸ— விஷயீகரித்தானென்கைக்காக த்ருஷ்டாந்தவிஶேஷக மிவ்விஶேஷணம். அடியானிவனென்று- நமக்கு தாஸபூதனிவனென்று, எனக்கு- அநந்யகதிகனான வெனக்கு, ஆரருள் செய்யும்- பரிபூர்ணக்ருபையைப் பண்ணுமவனான, ஸர்வவிஷயமெங்குமொழிகைக்கு விஷயீகாரத்தைப் பண்ணுமவனான வென்றபடி. உபஸம்ஹாரத்திலிப்படி யருளிச்செய்கையாலே ஸம்பந்தமாத்ரஜ்ஞாநமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமானமென்றுவாய்த்தருளிச்செய்தருளுவர். நெடியானை- பெரியவனான, இதுசெய்தது போராதென்று பின்னையும் உத்தரோத்தரம் க்ருபைசெய்தருளும்படி மஹோதாரனான வென்றபடி. குன்றாமல்- குறையாமல், ஒருப்ரதேஶமும் குறையாமலென்றபடி. உலகமளந்த- லோகங்களையளந்ததுகளான, அடியானை- திருவடிகளையுடையவனான ஸ்வாமியை, என்னை விஷயீகரித்தருளுமிடத்தில் ஸமாதிப்ரபவஸம்பந்தரஹித ஸர்வஜநங்களுக்கும் த்ரிவிக்ரமதஶையிலே பாதஸம்பந்தம் கொடுத்தருளினாப்போலே ப்ரபவஸம்பந்த நிரபேக்ஷமாகவே விஷயீகரித்தருளினானென்றிங்கே பாவப்ரகாஶம். அடைந்து- ஆஶ்ரயித்து, அடியேன்- நிருபாதிகதாஸனான நான், உய்ந்தவாறே- உஜ்ஜீவித்த ப்ரகாரமென்னவாஶ்சர்யம், ஆறு- ப்ரகாரம், ஏகார மாஶ்சர்யத்யோதகம். ॥கய॥

ஆறுமத- ஆறுமதத்தை யுடைத்தான, ஒருக்காலும் மட்டுப்படாத மதத்தையுடைத்தான வென்றபடி. யானை- கஜத்தை, குவலயாபீடத்தை யென்றபடி. அடர்த்தவன் தன்னை- முறித்தவனை, தன்னை யென்று ஸ்வார்த்திகம். உக்திஶ்லேஷ:. சேறார்- நித்யஜலஸம்ருத்தியாலே கர்தமங்களாலே நிறைந்த வயல்களான, வயல்- கழனிகளையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வார், நூறேசொன்ன- நூறு நூறாகவே யருளிச்செய்ததான, ஸமாஹாரம் ந்ருபநாயிக ஸம்ப்ரதாயவிஶேஷவாரம். ஒன்று நூறும் ஒன்றிரண்பதுமென்னாப்போலே சொல்லாதே எல்லாப்பத்துக்களும் நூறு நூறாகவே யருளிச்செய்ததான வென்றபடி. ராமாயண பாரதாதிகளில் காண்டபர்வாதிபேதம் போலே யறிப்பார்க்கெளிதாக நூறு நூறாக விருக்கிறதென்று கருத்து. ஓராயிரத்துள்- அத்விதீயமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்தப் பத்துப்பாட்டும், வானவர்தம்- நித்யஸூரிகளுடைய, தம் என்று ஸ்வார்த்திகம். இன்னுயிர்க்கு- போக்யமான வாத்ஸல்யத்துக்கு, ஏறே- ப்ரதானனானவனைத்தானே, ஏறு- வ்ருஷபமாயிங்கு ப்ரதானவாசம். ஸத்தாதி நிர்வாஹகனான பரமேஶ்வரனைத்தானே, ஸமாஹாரத்தாலே தத்விஷய ஜ்ஞாநப்ரகாஶாதிஶேஷத்தையன் றென்றபடி. தரும்- ப்ரஸாதித்தருளும், இத்தை யப்யஸித்தவர்களுக்கிதிஶேஷ:. ॥கஉ॥

✱ ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ஶ்ரீஶடகோபாய தஸ்மை நம:. ✱

ஸ்ரீ:

[illegible]

(மையார்கருங்கண்ணி.)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥கoகூ॥

([illegible]) கமலமலர்மேற் செய்யாள் திருமார்பினிற்சேர் திருமாலே- பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமார்பிலே யுடையவனாகையாலும், ([illegible]) கண்ணேயுன்னை...நண்ணுதொழியேன்- [illegible] மானைப்போலே ஆஸ்ரிதருக்கு [illegible]னாகையாலும், ([illegible]) மழைக்கன்று குன்றமெடுத்தாநிரைகாத்தாய்- இந்த்ரன் பசிக்கோபத்தாலே வர்ஷிக்க மலையையெடுத்துப் பசுக்களையு மிடையரையும் ரக்ஷிக்கையாலும், ([illegible]) வானவர் தானவர்க்கென்று மறிவரிய- தேவதைகளுக்கும் அஸுரர்களுக்குமென்று மொக்க வறிய வரியனாயிருக்கையாலும், ([illegible]) அரியாயவம்மானே யித்யாதி- [illegible]யாகையாலும், ([illegible]) தேவர்கட்கெல்லாம் விருத்தா- அயர்வறுமமரர்களுக்குத் தலைவனாயிருக்கையாலும், ([illegible]) உன்னுமென்னுள்ளத் தகம்பொருகந்தானமர்ந்தே யிடங்கொண்ட- ஆஸ்ரிதருடைய ஹ்ருதயத்திலே வஸிக்கையாலும், ([illegible]) கண்ணனைக் கண்டுகொண்டேனே- அவர்களுக்கு [illegible]னாகையாலும், ([illegible]) கண்டுகொண்டித்யாதி- அடியானிவனித்யாதி- அதிலு மவர்களிடமத்யந்தம் [illegible]யாலே யவர்களபேக்ஷித்தபடியே க்ருபைபண்ணி க்ருதார்த்தராக்க வல்லனாகையாலும், எம்பெருமான் உடையவனாயாலும், லோகமெல்லா முடைமையாகையாலும் இத்தை [illegible] [illegible]த்தாலே ரக்ஷித்தருளுகிறானென்று 'மையார் கருங்கண்ணி' யிலே மாறனருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥கoகூ॥

[illegible]

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (இன்னுயிர்ச்சேவலும்) இப்படியெம்பெருமானைப் ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலே திருவுள்ளத்தாலே [illegible] [illegible] பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய், அது கைவாராமையாலே எம்பெருமானோடு கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டியைப்போலே [illegible]ராய், அவளுடைய பாசுரத்தாலே தம்முடைய [illegible]த்தைப்பேசுகிறார். இப்பிராட்டி தான் எம்பெருமானைப் பிரிந்திருக்கிற [illegible]த்திலே சிலகுயில்களுடைய கூக்

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி [illegible]ராயிருக்கிறவாழ்வா ரித்திருவாய்மொழியிலே விரஹிணியினுடைய பேச்சுக்களைப் பேசுகை [illegible]மன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலே [illegible] [illegible] [illegible]வித்தவாறே பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷத்திலே [illegible] பிறந்ததென்று கருத்து. இப்பிராட்டி தான் [illegible]களான கோகிலஸாரஸாதிகளை க்குறித்து 'என்னுயிர் கூவிக்கொடுப்பார்க்கு மித்தனை வேண்டுமோ' 'என்னுயிரவன் கையதே' இத்யாதியாலே- என்னுயிரைவாங்கி யவனுக்குக்கொடுக்கைக்கு மும்களுக்கித்தனை யத்நம் வேணுமோவென்னும், என்னுயிரவன்கையி லகப்பட்டதானபின்பு நீங்களெதுக்கு யத்நம்பண்ணுகிறீர்களென்னும், இப்படிகளிலே சில [illegible]ங்களைப்பேசுகை [illegible]மன்றோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டிதா னித்யாதியால்) இங்கு குயில்களைச்சொன்னது அன்றில் முத

மூ— இன்னுயிர்ச்சேவலுநீருங்கூவிக்கொண்டிங்கெத்தனை*யென்னுயிர்நோவமிழற்றேன்மின்குயிற்பேடைகாள்*

ஆ— குரலைக்கேட்டுத்தனியேசிந்திக்கிறாள். எம்பெருமான் 'என்னைமுடிக்கவேண்டும்' என்றுசோலி முடிக்குமிடத்தில் ஸவிஶ்லேஷத்தாலல்லது முடிக்கவொண்ணாமையாலே விஶ்லேஷந்தான் ஸம்ஶ்லேஷத்தை யொழியக் கூடாமையாலே விஶ்லேஷார்த்தமாக ஸம்ஶ்லேஷித்துப் பின்னை விஶ்லேஷிப்பதுஞ்செய்து 'இந்தவிஶ்லேஷத்தாலும் முடியாதொழியிலோ' வென்னும்ஶங்கையாலே 'இவ்விஶ்லேஷத்திலுங்கொடிதான வென்மரணங்களை யவளுடையஸந்நிதியிலேசொல்லி யவளைமுடியுங்கோள்' என்றுசொல்லி யிக்குயில்களைப் போரவிட்டானென்று தன்னிலேவிஷித்து இக்குயில்களைநோக்கி அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லிக்கூவி என்னைநோவுசெய்யாதே

இ— லானவைகளுக்கு முமுக்ஷணம். இப்படியாயிருக்க கோகிலஸந்நிதாநத்தைக் காரணமாக சொன்னது முதற்பாட்டின் அவதாரிகையிலே தச்சேதனவிஷிக்கைக்காக. இப்படி யிவ்வாக்யமும் முதற்பாட்டு ஊஷ்மத்துக்கன்றிக்கே யித்திருவாய்மொழிக்கு அவதாரிகையென்னுமிடம் தனியேவிஷிக்கிறாளென்றிங்கே வாக்யஸங்க்ரஹம்பண்ணினதாலே தோற்றுகிறது. விஷிக்கிறப்ரகாரமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) ஒண்ணாமையாலேயென்கிறத்துக்கபிப்ராயம் விஶ்லேஷத்தையுண்டாக்கக்கோலியென் றத்யாஹரிப்பது. ஸம்ஶ்லேஷத்தை யத்யாஹரித்து ஒண்ணாமையாலேயும் கூடாமையாலேயும் விஶ்லேஷார்த்தமாக ஸம்ஶ்லேஷித்தென்று யோஜிப்பது. ஶங்கையாலேயென்கிறதற்குப் போரவிட்டானென்கிறத்தோடே யந்வயம். போரவிட்டானென்றது- வரவிட்டானென்றபடி. விரஹாவஸ்தையான பிராட்டி தன்னுற்றாமையாலே ஊாகிகங்களான வக்ஷ்யமாணாதிபக்ஷிகளைக்கண்டாகிலும் போதுபோக்கவேணுமென்று தன்னுத்யானத்திலேயெழுந்தருள; அங்குள்ள கோகிலஸாரஸாதிபக்ஷிகளெல்லா மிவளுக்கு ஸ்வாஸஹேதுவன்றிக்கே தங்களுடைய உபகாரகுசூலதவெஷ்டிதாதிரூபவைபவ வ்யூஹவக்ருங்களாகையாலே ஸந்தாபஹேதுக்களாகையாலே மிகவும் ஸங்கவ்யாய் அத்தாலேபறிவுகலங்கி இந்தகோகிலாதிகள் நம்மைநலிகைக்கு அவற்றோடுநமக்கொரு பகையில்லாமையாலிதுக்குமூலமேதென்று விஷித்து ஸர்வேஶ்வரனானவனிப்போது நம்மைஸம்ஹரிக்கக்கோலி யிவற்றை வரவிட்டானாகவேணுமென்றிப்படி யநுமானமாக ஶங்கித்துச்சொல்லுகிறாளாகையாலே யிது ஸங்கதமென்றதாயிற்று. இத்தால் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணப்பெறாதே மிகவும் அவஸந்நரானவாழ்வார் ஊாகிகபதார்த்தஸந்நிதாநத்தாலே ஸ்வரூபத்தையநுஸந்தானமாகத் தரிக்கவேணுமென்றவற்றை யநுஸந்திக்கப்புக, அவையுமெல்லாம் 'ஜ்யோதீம்ஷிவிஷ்ணு:' ரித்யாதிப்ரக்ரியையாலும் தத்விஷயஸாத்ருஶ்யாதிகளாலு மவனுக்கு ஸ்மாரகங்களாய்க்கொண்டு பின்னையும் வ்யஸநத்தைவிளைக்க அவற்றாலேதாம் நலிவுபடுகிறபடியை யிவ்வந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறாரென்றுகருத்து. என்மரணங்களையித்யாதியாலே ஸமரணமரிஶரணவரகமென்கிற அமவகமரணமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யங்க்யார்த்தமென்றுஸூசிதமாயிற்று.

முதற்பாட்டு.

கூவிக்கொண்டுகோவமிழற்றேன்மி னென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையித்யாதியால்) 'அநாமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள்' என்கிற தவன்வாஸமேயாலே கொகிலங்கள்கூவுகிறதெல்லா மவன்திருநாமங்களையே கூவுகிறதாகத்தோற்றுகிற திவளுக்கென்றுகருத்து. இங்கெத்தனையென்கிற

ஶ— குயில்பேடைகாள்?- கோகிலஸ்த்ரீகாள், பேடை- ஸ்த்ரீபக்ஷி, ஸ்த்ரீகளானவெனக்கு ஸஜாதீயரான நீங்கள் பும்ஸ்த்வ விஜாதீயனான வவனைப்போலே வதகராகலாமோவென்றுகருத்து. இன்னுயிர்- ஸ்ரீயதமப்ராணங்களான, இன்- போக்யமும், பஹிஶ்சரப்ராணங்கள்போலே யுங்களுக்குப் ப்ரியதமங்களுமாய் ஸஹஸ்தபாயாரகங்களுமாயென்றபடி. விஶ்லேஷித்துப்போய் பாதகமாகாநின்ற சேவலைப்போலன்றிக்கே பஹிஶ்சரப்ராணங்கள்போலே கண்வட்டத்திலேநின்று போக்யமாய் யாரகமுமான சேவலுமுண்டாயிருப்பதேயென்றுகருத்து. சேவலும்- புருஷபக்ஷிகளும், நீரும்- சேவல்களுக்கு பஹிஶ்சரப்ராணவல்லபைகளான நீங்களும், கூவிக்கொண்டு- அழைத்துக்கொண்டு, அவனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லி யழையாநின்றுகொண்டென்றபடி. இதுக்குமிழற்றேன்மின் என்கிறத்தோடேயந்வயம். என்னுயிர்- பண்டே விரஹதப்தையான வென்னுடையப்ராணனானது, நோவ- வ்யதிதமாம்படியாக, மிழற்றேன்மின்- ப்ராணபர்யந்தகரூஜ

மூ— ளென்னுயிர்க்கண்ணபிரானை நீர்வரக்கூவுகிலீர்* என்னுயிர்க்கூவிக் கொடுப்பார்க்கு மித்தனை வேண்டுமோ?॥
இத்தனை வேண்டுவதன்றந்தோ அன்றிற்பேடைகாள்* எத்தனை நீரு நுஞ்சேவலுங்கரைந்தேங்குதிர்*

ஆ—கொள்ளுங்கோள் இங்கத்தனைக்கு விஷயமுண்டோ என்ன? இக்குயில்கள் உன்னை நோவுசெய்கைக்காக வோ அவனை நாங்கள் கூவுகிறது என்ன? அன்றாகில அவனை வரக்கூவுகிறீர்களோ என்னை முடிக்கவிறே கூவுகி றது என்னை முடிக்கும்போதித்தனை பாரிப்பு வேணுமோ வென்கிறாள். ॥௧॥

(இத்தனை) அன்றிற்பேடைகாள்? நீரு நுஞ்சேவலுங் கரைந்தேங்குதிர், என்னுயிர் கூவிக்கொடுப்பார்க்கு

இ— தற்குக் காக்வர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இங்கத்தனைக்கித்யாதியால்) தன்னைமுடிக்கைக்காகக் கூவுகிறமையெ ன்றதாயெண்ணி கோகிலங்களைக் குறித்து நீர்வரக்கூவுகிலீரென்கை யுக்தவஸ்துப்ரதிஷேதமன்றோவெ ன்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இக்குயில்களித்யாதியால்) த்ருதீயவாதத்துக்குக் காக்வர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அன்றாகிலித்யாதியால்) துரீயவாதத்துக்குக் காக்வர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (என்னை முடிக்கும்போதி த்யாதியால்) ॥௪॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

இப்படி குயிலும் அவளுமாய்க்கூடி நீங்கள்கூவாதேயென்பது அவையின்னம் மிகக்கூவுவதாய் ஸ்வரவரி க்கச்செய்தே நடுவே அன்றிலானது செவிவழியே நெருப்பையுருக்கிவார்த்தாப்போலே த்வநிக்கப் புகுந்தபார்த் து 'குயில்களையோ நீங்களும்வேணுமோ' என்றுஅவற்றைநோக்கி சிலவார்த்தைகள் சொல்லுகிறாளெ ன்று ஸங்கதி. அவனுக்கு கிங்கரர்களாகவும் தனக்கு ப்ரதிகோடிகளாகவும் தான்நினைத்திருக்கிற அன்றில்க ளோடே வித்தகனித்யாதியாலே வயன்பக்கல் குற்றம்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார்

ஈ— சதைப் பண்ணுகிறீர்கோள், மிழற்றுகை- ப்ரணயத்தாலே அவ்யக்தமதுராலாபமாக வார்த்தை சொல்லுகை, ஸ்வயம்வருகிறதென்றால் அந்தவ்யாபாரத்தைத் தவிரவேண்டாவோவென்றுகருத்து. இங் கேத்தனை- இங்கே எவ்வளவுவிஷயமிருக்கிறது, காமாக்நிக்கு த்ருணமாகவும்போலேயன்றோ நானுங்களுக்கெ ன்றபடி. வாசகரைச்சொல்லுமாப்போலே சொல்லுகிறதென்னென்றவை ஸங்கித்தனவாகவெண்ணி உத்தர ஞ்சொல்லுகிறாள்மேல். என்னுயிர்- எனக்குப்ப்ராணனை, எனக்கு தாரகனானவனையென்றபடி. தாரக மானது வஸ்துதோறும் வ்யவஸ்திதமாயிறேயிருப்பது பசுக்களுக்குத் த்ருணம், மநுஷ்யர்களுக்கன்னம், தே வர்களுக்கம்ருதம், இவளுக்குக்க்ருஷ்ணன் 'எல்லாங்கண்ணன்' இறே! கண்ணபிரானை- க்ருஷ்ணனுக்கு உபகாரகனை. க்ருஷ்ணனுபகரிக்கப் பெண்களுக்குத்தன்னை ஶேஷமாக்கின மஹோபகாரகனையென்றபடி. நீர்- பெண் பிறந்தார்க்குப் விப்ரலம்பத்திலுண்டாம் க்லேசங்களையறியும் நீங்கள், வரக்கூவுகிலீர்- வரும்படி அழை க்கிறீர்கோளில்லை, அவனையழைக்க அபிப்ராயமுண்டாயிருந்ததாகில் அவன்கண்முன்னேபோயிறே கூவவே ண்டுவது, அங்ஙனன்றிக்கே என்கண்முன்னேநின்று கூவுகையாலே நீங்களென்னைமுடிக்கைக்காகவே கூவு கிறீர்கோளென்றுகருத்து. என்னுயிர்- முன்பே விரஹாக்நிதக்தமான வென்னுடையப்ராணனை, கூவி- அழைத்து, ஸம்ஹரித்தென்றபடி. கொடுப்பார்க்கும்- அவன்கையிலே கொடுக்கப்பார்க்குமவர்களுக்கும், ஸஸைந்யம் ப்ரபந்நஸாஹாய்யாபேக்ஷயா சதுர்ணாம் விதநோத்யோகநாசநம். இத்தனைவேண்டுமோ- இத்தனை ப்ரயத்நங்களபேக்ஷிதங்களோ, நீங்கள் இரண்டுபேருமாய்வந்துநிற்கையு மவன்திருநாமங்களைக்கூவுகை யும் ப்ராணஹிம்ஸகத்தைப் பண்ணுகையாகிற வினையெல்லாம்வேணுமோ, உங்களுடையஸந்நிதியே ய மையாதோ வென்றபடி. ॥௧॥

அன்றில் பேடைகாள்- ஸாஹஸிகைகாள், நீங்கள் ஸஹஜாதீயராயிருக்க கோகிலஜாதீயங்களிற்கா ட்டிலுங்களுக்கு வாசி கண்டிலோம் என்னை நலிகைக்கு, அவையிரண்டோடு மொத்திராநின்றீர்கோளென்று கருத்து. நாங்களென்னசெய்தோமென்ன சொல்லுகிறாள். நீரும்- பாபகஸ்வபாவத்தையறிந்து ஸம்ஶ்லேஷம் கொடுக்கிற நீங்களும், நுஞ்சேவலும்- உங்களுடைய பாவத்தையறிந்து ஸம்ஶ்லேஷம் தருகிற உங்களு டைய பர்த்தாக்களும், எத்தனை மிகவும், கரைந்து- வாய்விட்டு அலைஸயாலே த்ருவீகரன் ளாய், ஏங்குதிர்-ஏங்காநிற்கிறீர்கோள், ஶத்ருக்ருத்யம் பண்ணுகின்றீர்கோளென்றபடி. விரஹதசையான வெனக்

மூ—வித்தகன்கோவிந்தன்மெய்யனல்லனொருவர்க்கு* மத்தனையாமினியென்னுயிரவன்கையதே* ||௨||
அவன்கையதேயெனதாருயிரன்றிற்பெடைகா* ளெவஞ்சொல்லிநீர்குடைந்தாடுதிர்புடைசூழவே* தவஞ்
செய்திலாவினையாட்டியேனுயிரிங்குண்டோ*

ஆ—மித்தனைவேண்டுவதில்லையென்றுசொல்ல, அவையும் உன்னோடுள்ளகலவியே யாலம்பமாயிருக்கிறவனொருக்ஷணமுன்னைப் பிரியுமளவிலவனையிங்ஙனேகொடுமைசொல்லவேணுமோ தானேவருகிறானிறேயென்ன, அவனங்ஙனே ப்ரணயஸாக்ஷனைப்போலே யிருக்குமத்தனைகாண், அவனொருவர்க்கும் மெய்யாகவெண்ணியல்லன் ஆனபின்பு அவன்வருகையென்றொரு பொருளுண்டோ, ஆனபின்பு யென்னுயிரானது முடிந்ததிறே யென்கிறாள். ||௨||

(அவன்கையதே) எம்பெருமானோடுகலந்து பரிமாறுகைக்கு ஸாத்யஸீமையான வென்னுயிர் நும்மெங்கு

இ— (அவையுமித்யாதியால்) அவையிப்படி தடஸ்தமாகச்சொல்லுகிறனவாக ஶங்கித்து அதுக்குத்தரம் சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. வித்தகன் கோவிந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனங்ஙனேயித்யாதியால்) மெய்யனல்லனொருவர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனொருவர்க்குமித்யாதியால்) இதுக்கு ஹேதுமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) ||௨||

மூன்றாம்பாட்டு.

தவஞ்செய்திலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானோடித்யாதியால்) இந்த

ஸ—கிவையெல்லாம் த்ருஷ்டாந்தரவஸ்துக்களன்றோவென்று கருத்து. இத்தனை வேண்டுவதன்று. என் ப்ராணனை யபஹரித்து அவனுக்குக் கொடுக்கைக்கு மித்தனை யாயாஸ வ்யாபாரங்களபேக்ஷிதங்களன்று, நீங்களிது செய்யத்தொழியவேணுமென்று உபாலம்பமாக பாவிக்கிறபடி. அந்தோ- அய்யோ! தானிப்படி யாவித்துக்கொண்டு நிற்கசெய்தேயும் ஜீவிக்கத்துடங்கினவாறே ஶரணமென்ற வாயை யம்புகளாலே நிறைப்பாரைப்போலே நீங்களித்தனை க்ரூரக்ருத்யக்களாகவேணுமோ என்று கருத்தாலே அய்யோவென்று சொல்லுகிறாள். க்ஷணிகஜீவிதனானவன் ஸம்ஶ்லேஷம் விஶ்லேஷித்தவாறே அவனை எங்களைக்கொண்டுன்னை நலிகிறானாகச்சொல்லுகை யுசிதமோவென்ன சொல்லுகிறாள். வித்தகன்- விஸ்மயநீயனான, ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸாமஹனைப் போலேயிருந்து தாஸேஷணைகத்தக்க வாத்ஸல்யஸேதனான வென்றபடி. பிறர்களுக்கறிய வித்தகனாயிருந்தவனிப்போ தாஶ்ரிதர்க்கறிய வித்தகனானனென்றுகருத்து. கோவிந்தன்- கோக்களைக்காத்துரக்ஷித்த க்ருஷ்ணனானவன், இது உபலக்ஷணம், ரக்ஷகன்போலேயிருந்து பாதகனுமவனென்றபடி. ஒருவர்க்கும்- ஸநகாதிகளோடு ப்ரஹ்மாதிகளோடு வாசியற வொருஜனங்களுக்கும், மெய்யனல்லன்- ஸத்யஸந்தனல்லன், ஸத்யமானஸங்கல்பத்தை யுடையவனல்லனென்றபடி. 'ஸாஜோஸிந்தோமிஹாஸேதே' 'நத்யஜேயம் கதஞ்சந' என்ற ராமாவதாரம்போலே நினைத்திராதேகொள்ளுங்கோளித்தை, பகலையிரவாக்குவது க்ருஷ்ணாவதாரமென்றேனென்ருயவம்மெடுப்பதாகையிறே யிவ்வவதாரத்துக்கு க்ருத்யம், இனி- இப்படியிவன் ஸங்கமொழிந்த பின்பு, என்னுயிர்- சக்ஷுஶ்ரவணமான வென்னுடையப்ராணனானது, அவன்கையதே- அவனுக்குக்கரஸ்தமாயே, ஆமத்தனையென்று மாறியவைப்பது, ஆய்விடுமத்தனை. அத்தனையென்றது உதாஸீனவாசகம், ப்ராணனுக்கிதுவொழிய வேறுகதியில்லையென்றபடி. ||௨||

அன்றிற்பெடைகாள்- ஸாரஸஸ்த்ரீகாள், எனது- ஜீயமான, ஆருயிர்- ஸர்வப்ராணனானது, என்னுடைய ஸ்வஸ்ரூப்ராணனுமென்றபடி. அவன்கையதே- அவனுக்கு கரஸ்தமாயேயிருக்கிறது, ஏகாரம் ப்ரஸித்திஸம்ப்ரத்யாதகம். காகுதிதியென்று லவனுடையப்ராணன் காகுனுடையகையிலேயிறே யிருப்பது. இவ்வவஸ்தைகளுக்கு ஸ்வாதீனமன்றேவென்றபடி. தவம்- தபஸ்ஸை, செய்திலா- செய்ததில்லாதவளான, அவனோடு நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுகைக்கு ஸாத்யம்பண்ணாதவளான வென்றபடி. வினையாட்டியேன்- கருமங்களையுடையவளான வென்னுடைய, உங்களாலேயிப்படி நலிவுபடும்படிக்கீடான தோஷகருமங்களையுடையவளான வென்னுடையவென்றபடி. உயிர்- ப்ராணனானது, நும்- உங்களுடைய, ஏங்குகூக்குரல்- ஏங்காநின்றுள்ளகூக்குரலே- கூக்குரல்- ஆஹ்வானகண்டநி, ப்ராணபாரவஶ்யத்தாலே மதீயஸத்தாய் ஸம்ருத்

மூ— ஏவஞ்சொல்லிநிற்றும் நும்மேல்குகூக்குரல்கேட்டுமே*
கூக்குரல்கேட்டு நங்கண்ணன் மாயன் வெளிப்படான்* மேற்கிளைக்கொள்ளேன்மின் நீரும் நுஞ்சேவலும் ‖ ரு ‖

ஆ— கூக்குரல்கேட்டு மயங்கிக்கிடக்கச்செய்தே அதின்மேலே ஏதேனுஞ்சொல்லிக்கொண்டு என்குடைந்தாடுகிறீகோளென்னருகே நின்றென்கிறாள். ‖ ரு ‖

(கூக்குரல்) கோழிகாள் நீரும் நுஞ்சேவலும் மேன்மேலுமவனை யென்செய்யக் கூவுகிறீகோளென்ன? நாங்களவனை வரக்கூவுகிறோம் என்று அவைசொல்ல, அவன்வருகைக்குக் கூவுகிறீகோளாகில் அவன்வாரா

இ— ண்டோவெவஞ் சொல்லிநிற்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மயங்கியித்யாதியால்) இத்தால் மிகவும் நோவுபட்ட வென்னைப் பீடிபாதேகொள்ளுங்கோளென் றவ்வன்றில்களோமிளவும் பாவிக்கிறதென்று ஸம்க்ஷிப்தமிதித. த்வீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏதேனுமித்யாதியால்) ‖ ரு ‖

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

உங்களுடையகூக்குரல் எனக்கு பாதகமாகாநிற்கிறதென்கை ப்ரகாரணத்துக்குசிதமாயிருக்க வப்படிச்சொல்லாதே யித்தைக்கேட்டவன்வருகிறிலனென் றிப்படிச்சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன; இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (கோழிகாளித்யாதியால்) இத்தாலன்றிலோடு பேசாநிற்கச்செய்தே நடுவே மயூரங்கள் கேகாரவம்பண்ணினவாறே யவற்றைநோக்கி வார்த்தைசொல்லுகிறாளென்று ஸம்க்ஷிப்தமிதித. மேன்மேலுமென்றது- உத்தரோத்தரமாகவென்றபடி. இதுக்கு கூவுகிறீகோளென்கிறத்தோடே யந்வயம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்வருகைக்கித்யாதியால்)

மூ— ந்யாஹாராவ்யமான கண்டத்வநியையென்றபடி. கேட்டும்- ச்ரவணம்பண்ணியும், சவிஶேஷம்ப்ராணேநிதியினுடைய வத்யந்தாஸம்பாவிதகத்வம் த்யோதகம். இருந்தோட- என்பக்கலிருக்குமோ, சவஶமாய்விட்டதிறேயென்றபடி. எவம்சொல்லி- எத்தைச்சொல்லி, நிற்றும்- நிற்போம், எந்தவவலம்பநத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு யரிக்கப்புகுகிறோமென்றபடி. வாஞ்மாத்ரத்தாலே சொல்லுகைக்குமொரு அவலம்பநமில்லையென்றுகருத்து. நீர்- நீங்கள், எவம்சொல்லி- ஏதேனுமொரு ப்ரணயஸரஸோக்திகளைச் சொல்லிக்கொண்டு, குடைந்து- ஸுஸக்ருதிஶபத்தாலே வரஸாம் ஶரீரத்துக்குள்ளே ப்ரவேஶிப்பாரைப்போலே சநேத்ரசேதநங்களை ஸநேத்ரநேத்ராவேக்ஷாத்யவயவங்களுக்குள்ளே நுழைத்துக்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பண்ணியென்றபடி, புடைசூழவே- பரிஸரமெல்லாம் வ்யாப்தமாம்படியாகவே, புடை- பரிஸரம், என்னுடைய பரிஸரத்தைச் சுற்றிலுமென்றபடி. ஆடுதிர்- ஸஞ்சரியாநின்றீகோள், உங்களுடைய ப்ரணயகாரித்ரிதாகரணநாதத்திலே நான் விஹ்வலப்ராணையாயிருக்க; அதின்மேலே யித்தனைஶ்ரம்மாரவேஷ்டநங்களையு மென்கண்ணெதிரே செய்யவேணுமோ, நீதியானவென்பக்கல் தயைபண்ணி யித்தைத்தவிரலாகாதோவென்றுகருத்து. ‖ ரு ‖

கோழிகாள்- மயில்காள், கோழியென்று மயிலுக்குப்பேர். மயூரஸ்த்ரீகாளென்றபடி. கீழெல்லாம் ஸ்த்ரீவக்ஷிகளையிறே ஸம்போதித்தது. இப்பாட்டிலேயும் மேல் நீரும்நுஞ்சேவலும் என்று நிர்தேசித்ததிறே. கூக்குரல் கேட்டு- கூவுகிற த்வநியைக்கேட்டு, இதுக்கு வெளிப்படானென்கிறதோடே யந்வயம். மாயன்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனான, ஸம்ஶ்லேஷிக்கும் ஸமயத்தில் மெய்போலேயிருக்கவல்ல வாஶ்சர்யசேஷ்டிதனானவென்றபடி. நம்கண்ணன்- ப்ரவிஶனான க்ருஷ்ணன், நமமென்று ப்ரவிஶி. வடபக்ஷப்ரவிஶிபோலே ஆச்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸாதாரணமென்று ப்ரவிஶியைபுடையவனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. வெளிப்படான்- ஆவிர்பவியான், 'தாஸாமாவிரபூச்சௌரி' என்று ப்ரகாஶித்தாப்போலே ப்ரகாஶியாநிற்கிறானில்லையென்றபடி. இத்தால் கோபிகளுக்குப்போலே யெனக்கு ஸந்நிதானம்பண்ணிக்கொண்டே திரோஹிதனாயிருக்கிறானென்று ஸம்க்ஷிப்தம். நீரும் நுஞ்சேவலும்- நீங்களுமுங்களுடைய பர்த்ருபக்ஷிகளும், மேல்கிளை- மேலானகிளையை, உத்தமாநதியை யென்றபடி. கிளையென்று வக்ஷிஸமூஹத்துக்குப்பேர். ஆந்தை கிளைக்கூடிற்றென்னக் கடவதிறே. கொள்ளேல்மின்- கொள்ளாதொழியுங்கோள், செய்யாதொழியுங்கோளென்றபடி. உன்ப்ராணனைப ரக்ஷிக்கைக்கு வந்த நாங்கள் கூவாதிருப்போமோ வென்றவற்றுக்குக் கருத்தாகநினைத்து அதுக்குத்தரம் சொல்லுகிறாள்.

மூ— கோழிகாள்* வாக்குமனமுங்கருமமுநமக்காங்கதே* யாக்கையுமாவியுமந்தரநின்றுழலுமே* ॥சு।
அந்தரநின்றுழல்கின்றயானுடைப்பூவைகா*ளுநதிறத்தேதுமிடையிலலேகுழறேன்மினோ* விந்திரஞாலங்கள்

ஆ— தொழிகிறதென்? ஆதலால் அவன்வரக்கூவுகிறீரல்லீர் என்னை முடிக்கைக்காகக் கூவுகிறீர்தாமோ,. முன்னமேயென்னுடைய ஸர்வகரணங்களும்முடிந்தன, இனியென்செப்ப வருந்துகிறீகோள் என்ன, கரணங்கள்முடிந்தனவாகி லுன்னுடையபேச்சு மிச்சவெஷிதங்களுங் கூடுகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில், முடியச்செய்தே யென்னுடையவாக்கையுமாவியும் நடுவே நின்று பழையவ்யஸநவாஸநையாலே யுழைக்கிறனவத்தனை யென்கிறள். ॥சு॥

(அந்தரநின்று) உங்களுக்குநானென்னவநிஷ்டம்பண்ணினேன் நீங்கள்நடுவேநின்று அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லி என்னை வாயியாதேகொள்ளுங்கோள் என்று பூவைகளை நோக்கிச்சொல்லி, பண்டிந்தபோகத்தைத் தனக்காக்கிக்கொள்ளுகைக்குச் சிலபொய்செய்தாப்போலே என்னோடேகலந்து பரிமாறுகிறானைத் தோற்

இ— பாட்டுக்குப் வாக்கதாதுபர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஆதலாலி த்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (முன்னமேயித்யாதியால்) வாக்கதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (இனியித்யாதியால்) வருந்துகிறீகோளென்றது- ப்ரயாஸப்படுகிறிகோளென்றபடி. அவற்றினுடைய சேஷ்டிதத்தை ப்ரதிஷேபிக்கைக்கு நாலாம்பாதத்தில் ஸ்ஶரீரப்ராணாநுவ்ருத்திகமந ஓநவெகஷிதமாகையாலே யஸம்கதமன்றோவென்ன? ஸங்கமிப்பிக்கிறுர் (கரணங்கள்முடிந்தனவாகிலித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (முடியச்செய்தேயித்யாதியால்) ॥சு॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

அந்தரநின்றென்கிறவிடத்து லஹிதப்ரதாயமருளிச்செய்கிறுர் (உங்களுக்கித்யாதியால்) வஞ்சகார்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (நீங்களித்யாதியால்) மயில்களோடே வாசிகச்சொல்லாநிற்கச்செய்தே நடுவே தன்னுடையபூவைகள் தானப்யஸிப்பித்த வவன்திருநாமங்களைச் சொல்லத்துடங்கினவாறே 'நீங்களும்நலியவேணுமோ' என்று அவற்றைநோக்கி வாசிகச்சொல்லுகிறுளென்று ஸங்கதிஸூசிதை, த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (பண்டித்யாதியால்) நபதிநமார்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (என்னோடேயித்யாதியால) நம்மாவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர்

ஶ— வாக்கும்- வாகிந்த்ரியோபலக்ஷித ஸர்வபாஹ்ய கரணங்களுமென்றபடி. மனமும்- அந்தக்கரணமும், கருமமும்- கர்மமும், க்ரியாஸாதநமான ஶரீரமுமென்றபடி. நமக்கு- விரஹாநலதக்தைகளான நமக்கு, ஆத்மநிவ்ருத்தம். ஆங்கதுவே- அங்கே சேர்ந்ததுவே, அவன் பக்கலிலே சேர்ந்துவிட்டதுவேயென்றபடி. ஆனாலுன்னுடைய விப்பேச்சும் வெஷ்டிதமுமெங்ஙனேயென்ன; சொல்லுகிறுள். ஆக்கையுமாவியும்- ஶரீரமும் ப்ராணனும், ஶரீராபலக்ஷித ஸர்வகரணங்களுமென்றபடி. அந்தரம் நின்று- அந்தரத்திலே நின்று, முடிந்துபோகாநிற்கச்செய்தே நடுவேசிலபோது நின்றென்றபடி. உழலும்- யாதனைப்படாநிற்கிறது. ॥சு॥

அந்தரம் நின்று- அந்தரத்திலே நின்று, உங்களுக்கு நானொரு அநிஷ்டம்செய்யாதிருக்க நடுவே நிஷ்காரணமாக ப்ராதிகூல்யத்தில் ப்ரவர்த்தித்து என்றபடி. உழல்கின்ற- உழலாநிற்கிற, க்லேஶப்படாநிற்கிற வென்றபடி. இத்தனைக்கு ஸாக்ஷியுமில்லாதிருக்கச்செய்தே வ்யர்த்தமே க்லேஶப்படாநிற்கிறவையான வென்கை. யானுடைப் பூவைகாள்- என்னுடைய ஶாரிகைகாள், பூவை- ஶாரிகை, வநஸ்தயா ஸர்வஸாதாரணங்களான கோகிலாதிகளைப் போலன்றிக்கே, எனக்கு ஸ்வம்மாயிருக்கிற நீங்களுமென்னை நலியலாமோ, நானுங்களையெனக்கென் றபிமாநிக்கை வாயகமாயிற்றே. 'ஶ்வேதாச்ச ஶ்ருக்ஷிரோத்ரா' என்னதை யிங்கு ஸ்மரித்துவிட்டதோவென்று கருத்து. நும்திறத்து- உங்கள் ஸம்பந்தத்தில், திறம்- ஸம்பந்தம் ஏதும்- ஸம்க்ஷித்தும், இடையில்லை- அவகாஶமில்லை, இடை- அவகாஶமாய் அந்தராளத்தைக் காட்டுகிறது. உங்கள் ஸம்பந்தவிஷயமாக வென்பக்கலிஷத்து மவகாஶமில்லையென்றபடி. நீங்கள் ஸம்பந்தஸீமசங்களாய்க்கொண்டித்தனை யத்நம்பண்ணுகைக்கிங்கு ஸாக்ஷ்யம்போராதென்கை. குழறேன்மினோ- குழறுதிருங்கோள், ஸக்ருதப்யாஸமாக வவன் திருநாமங்களைச் சொல்லாதிருங்கோ ளென்றபடி. இந்திரஞாலங்கள்- ஐந்த்ரஜா

மூ— காட்டியிவ்வேழுலகுங்கொண்ட* நக்கிருபார்வனாமாவியுண் டானென்கண்ணினான் ॥௫॥
நன்கெண்ணிநான்வளர்த்தசிறுகிளிப்பைதலே* இன்குரல்நீமிழற்றேலென்னாருயிர்க்காகுத்த* னின்செய்யவா யொக்கும்வாயன்கண்ணன்கைக்காலின* னின்பசுஞ்சாமநிறத்தன்கூட்டுண்டுநீங்கினான்* ॥௬॥

ஆ—அப்படி இலப்போக்கைச்செப்புகின்றுபோனவித்து என்னைமுடிக்கைக்கு நல்லவிரகுபார்த்தான், என்னவகாரமே! என்று தன்கிளியைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥௫॥

(நன்கெண்ணி) அவன்பிரிந்தவிசேஷ லவன்திருநாமங்களையுஞ் சொல்லாமைக்காக நானுன்னைவளர்த்தது, ஆனபின்பு அவன்திருவசனபோலேயிருக்கும் முன்வடிவைக்காட்டி அதின்மேலே அவன்திருநாமங்களையுஞ் சொல்லி யென்னை நோவுசெப்படுத்தகொன்னாய் என்று தன் கிளிகளைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள். ॥௬॥

இ—(என்னைமுடிக்கைக்கித்யாதிபால்) ॥௫॥

* ஆறாம்பாட்டு *

நன்கெண்ணிநான்வளர்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்பிரிந்தவித்யாதிபால்) திருநாமங்களையுமென்கிறவிடத்தில் சுவிஶேஷத்தால் ஸ்ம்ருதி வஸ்துவமும் பண்ணுகைக்கு நானுன்னைவளர்த்திருக்க, நீ பரமனோவஸ்துக்களைப் பண்ணத்துடங்கினாயென்றுகருத்து, ஸமஷ்டிஃ வசனம்-வேது ஸஹ்யா, இப்படி மேல்பாட்டுக்களிலுமநுஸந்திப்பது. நின்செய்யவித்யாதி கிருத்தனித்யஜத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிவித்யாதிபால்) இன்குரல் நீமிழற்றேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதின்மேலே யித்யாதிபால்) ॥௬॥

ஸ—ஜங்களை, ஐந்த்ரஜாலங்கள்போலே மெய்யென்று ஹ்ருதிக்கும்படியாய் சுகிவித்யாதிகளையங்களான ஸாஞ்சவி ருஹ வெஷ்டிதாதிகளை யென்றபடி. காட்டு- ஸேவைக்குக்காட்டி, ஏழுலகும்- ஸகலலோகங்களையும், கொண்ட- ஸ்வீகரித்தவனை, நம்- நம்முடையவனை, நம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறப்போலே நம்மை வஞ்சித்தவனையென்றபடி. திருமார்வன்- ஸ்ரீவத்ஸம். நம்மாவி- நம்முடைய ப்ராணனை, உண்ண- க்ரஸிக்கைக்கு, நன்கு- நல்லவுபாயத்தை, எண்ணினான்- விசித்தான், நாமிவளை விஶ்லேஷிக்கை இவள் ப்ராணனை க்ரஸிக்கைக்கு நல்லவுபாயமென்று விசித்தானென்றபடி. ॥௫॥

நன்கெண்ணி- நல்லதையெண்ணி, ஸம்ஶ்லேஷதஶையில் தத்பராவசித்யாதிகளையெல்லாம் சொல் லுகையும் விஶ்லேஷதஶையி லவன்திருநாமத்தையும் சொல்லாதே யெனக்குத்துணையாயிருக்கையுமாகிற நன் மையை ஆலோசித்தென்றபடி. நான்வளர்த்த- வகவாசித்துயானவள் பிள்ளையைத்தானேவளர்க்குமாப் போலே யாத்ரீகாவத்தாலன்றிக்கே நானேவளர்த்ததான, தாத்ஸம்பந்தமுடையிலும் ப்ரவர்த்திப்பாருண்டோவெ ன்றுகருத்து. சிறு- பால்யவயஸமான, கிளிப்பைதலே- ஶாகஶாவமே, பைதல்- பாலகம், இங்குசோகா ரம், ஶோகமான ஶாகமென்றபடி. பைதல்கிளியேயென்று மாறியமைக்கவுமாம். பாலமாணு முள்ளவ யஸ்ஸ்க்குத்தக்க வாசிவவிவாகமுமில்லையென்று கருத்து. நின்- உன்னுடைய, செய்யவாயொக்கும்- காரா ணைவதனத்துக்கு ஸத்ருஶமாகாநிற்கிற, தசநாராணரஞ்சிதங்களானவென்றபடி. வாயன்கண்ணன்கைகாலி னன்- வதநயநவாதங்களையுடையவனை, வாயையுடையவன் வாயன், கண்ணையுடையவன் கண்ணன், கா லையுடையவன் காலினன், நின்- உன்னுடைய, பசுஞ்சாம- ஸ்ரீக்ஷைஸ்யாஸமான, பசுமை- ஶ்யாமத்தை, இ ங்கு ஸ்ரீக்ஷைதையைக்காட்டுகிறது. நிறத்தன்- காந்திபுடையவனை, உன்னுடைய வதநகாயகாந்திகள் தத் ஸஶ்யாவயவகாந்திஸாரங்களைப்பக்கொண்டென்னை நலிகின்றன, உடம்பிலே யெனக்குத்தனைஸத்ருஶாக்க ளைத் தேடிவைக்கலாமோ வென்றுகருத்து. என்- எனக்கு, ஆருயிர்- அதிஶயப்ராணமான, ப்ராணனைப் போலே விஶ்லேஷத்தில் யாசித்திருக்கவொண்ணாதபடி யிருக்குமவனையென்றபடி 'தயரதற்குமகன்தன்னை யன்றிமற்றிலேன்தஞ்சமாக' வென்கிற ஆழ்வாருடைய அபிஸாகைம், காகுத்தன்- காகாஸ்ஸ்தன், கூட்டுண் டு- ஸம்ஶ்லேஷத்தை பகாஶவித்து, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தென்றபடி. நீங்கினான்- விஶ்லேஷித்துப்போனான், அந்தவிரஹதாவத்தாலே நான் க்ஷணமாத்ஜீவிக்கைடாயிராநின்றேனென்றபடி. நீ- அவ்வவத்துக்குத்துணையாக நானபிமானித்திருந்த நீ, இன்குரல்- போக்யமான த்வநியை, இன்- போக்யம். மிழற்றேல்- மிழற்றாதேகொள்

மூ—கூட்டுண்டுநீங்கியகோலத்தாமரைக்கட்செவ்வாய்* வாட்டமிலென்கருமாணிக்கங்கண்ணன்மாயன்போல்*
கோட்டியவில்லொடுமின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்* காட்டேன்மினும்முரு வென்னுயிர்க்கதுகாலனே ॥எ॥
உயிர்க்கதுகாலனென்றும்மையானிரந்தேற்குநீர்* குயிற்பைதல்காள் கண்ணனாமமேகுழறிக்கொண்டீர்*

ஆ—(கூட்டுண்டு) என்னோடுகூட்டுண்டுநீங்கி அதினாலொருவாட்டமின்றியே ஆஶ்சர்யமான வழகையுடையவனாய் ஸௌந்தர்யாதி திவ்யாயுதங்களையுடையவனைப் ஸாரஸ்யப்ராதி திவ்யபூஷணங்களையுடையவனுமிருந்த கண்ணனைப்போலேயிருந்த 'கோட்டியவில்லொடு மின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்' இந்தவ்யஸனத்தின்மேலே காட்டேன்மின்றும்முரு என்னுயிர்க்கதுகாலனென்கிறாள். ॥எ॥

(உயிர்க்கது) கண்ணனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லில் நான்முடிவன்; அவற்றைச்சொல்லாதொழிய

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இ— உபமானஸித்தமான தேவத்திற்கு 'கோட்டியவில்லொடுமின்னு' என்று விசேஷணம்சொன்னதால் உபமேயத்துக்கபேக்ஷிதமான வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யாதியால்) யதா- கோலக்கண்ணனென்றருளித்து கோலஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னதாகவுமாம். ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

உயிர்க்கதுகாலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணனுடையவித்யாதியால்) இதில் ஸ்வாரஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றையித்யாதியால்) என்றும்மையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— ஸர்வதாக்ஷவாஸநாஸஹமாகச் சொல்லாதே கிடாயென்றபடி. இது என்காதுக்கித்தசையிலே அஸஹ்யமென்றபடி. ॥கூ॥

கூட்டுண்டு- என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷத்தையநுபவித்து, நீங்கிய- நீங்கினவனை, விஶ்லேஷித்துப்போனவனென்றபடி. வாட்டமில்- அத்தாலொருவாட்டமில்லாதவனை, மாயன்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனை, வசத்திற்காட்டினு மகிமையிதவளரூபங்களை யுடையவனைவென்றபடி. இதையே விவரிக்கிறார். கோலத்தாமரைக்கண- ரமணீயதாமரஸவிலோசநனை, கோலம்- ரமணீயம், கண்ணென்கிறவிடத்தில் ணகாரலோபம் ஸஹிதாயாம் டகாராதேஶ:. செவ்வாய்- அருணாதரனை, என்கருமாணிக்கம்- விஶ்லேஷத்தாலு மெனக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி நீலரத்நம்போலே ஶ்யாமளகாந்திஸாலியான, என்- என்னுடையவனை, ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே கையைக்காலைப்பிடித்தெனக்கு மிகவும் ஸுலபனாயிருந்தவனைவென்றபடி. கண்ணன் போல்- க்ருஷ்ணனைப்போலே, கோலக்கண்ணன்போலென்று ரமயித்தபக்ஷத்தில் ஸௌந்தர்யாதி திவ்யாயுத திவ்யபூஷணங்களான அலங்காரங்களையுடைய க்ருஷ்ணனைப்போலேயென்பது, கோலம்- அலங்காரம், கோட்டியவில்லொடு- வளைந்திருக்கிறபநூஸ்ஸோடே, கோட்டியது- வளைந்தது, மின்னு- மின்னுகின்றுள்ள, உதய நூஸ்ஸையும் ஸௌதாமினீசெலுகளையு முடையவனைவென்றபடி மேகக்குழாங்கள்காள்- தேவவ்ருந்தங்காள்?, குழாம்- வ்ருந்தம், நும்முரு- உங்களுடையரூபத்தை, காட்டேன்மின்- எனக்குக் காட்டாதிருங்கோள், ஏனெனில்? அது- அந்தரூபமானது, அஸாதாரணமான வவன்திருமேனிக்கு ஸத்ருஶமான வுங்களுடைய ரூபமானதென்றபடி. தேவங்களுடையவடிவைப் பார்க்கமாட்டாதே பராங்முகியாயிருந்து 'அது' என்று பரோக்ஷமாக நிர்தேஶிக்கிறாள். என்னுயிர்க்கு- விரஹஜ்வரதப்தையான வென்னுடைய ப்ராணனுக்கு, காலன்- ம்ருத்யு. அத்தைக்கண்டா லென்ப்ராணனானது விரஹாக்நியாலே ஸம்பூர்ணமாய்விடுமென்றபடி. ॥எ॥

குயில்பைதல்காள்- கோகிலபோதகங்காள், பைதல்- போதகம், உங்கள்போதத்தை யென்ப்ராணன் விஷயத்திலே காட்டிவிட்டீர்களென்றுகருத்தாலே போதகங்களென்கிறாள். அது- அந்த திருநாமமானது, உயிர்க்கு- என்ப்ராணனுக்கு, காலனென்று- ம்ருத்யுவென்றுசொல்லி, ஜீவிக்கிறதாருமன்றிக்கே ஸம்ஹரித்தேவிடுமென்று சொல்லியென்றபடி. உம்மை- நீங்களாகப்ப்ரார்த்தித்து என்காரியஞ் செய்யக்கடவீர்களான வுங்களை, யானிரந்தேற்கு- நானுகயாசித்தவெனக்கு, யானென்றது ஸாதுஸ்வபாவமான ஸௌஹார்த்தத்தைக் காட்டாநின்றுகொண்டு மறக்கவொண்ணாமையை த்யோதிப்பிக்கிறது. நீங்களாகச்செய்யவேண்டிய

மூ — தயிர்ப்பழஞ்சோற்றொடு பாலடிசிலுந்தந்து சொற்* பயிற்றிய நல்வளமூட்டினீர்பண்புடையீரே*
பண்புடைவண்டொடு தும்பிகாள் பண்மிழற்றேன்மின்* புண்புரை வேல்கொடு குத்தாலொக்கு நும்மின்குரல்*

ஆ — வேணுமென்று உங்களோடிரக்க, பின்னையுமவற்றையே சொல்லிக்கொன்றிகோள், நானுங்களைவளர்த்த ஸௌபாக்யமெழுகிதாகப்பெற்றேனென்று தன் குயில்களையின்னாதாகிறாள்.

(பண்புடை) பண்புடைவண்டொடு தும்பிகாள்? அவனைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தின்மேலே அவன்திருநாமங்களைப் பாடுகிறவிதுவொன்றும் பொறுக்கலாயிருக்கதில்லை, பண் மிழற்றேன்மின் என்ன? 'அவன் திருநாமங்களைப்பாடுகை உனக்கு உஜ்ஜீவநமல்லவோ' என்று, அவைசொல்ல; அவன் தன்னழகைக் காட்டியென்னை

இ — (என்றுங்களையிரக்ஷியால) உத்தராயணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுங்களையிரக்ஷியால்) முதற்பாட்டிலே சுருகங்கிளங்களைக் குறித்துச்சொன்னாள், இங்கேதான்வளர்த்த குயில்களைச்சொல்லுகிறாளாகையாலே வாசாரூதயிலில்லையென்றுகருத்து. இன்னாதாகிறாளென்றது- வெறுக்கிறாளென்றபடி.

❋ ஒன்பதாம்பாட்டு. ❋

புண்புரையென்கிற த்ருஷ்டாந்தத்தாலே தாத்பர்யத்தின் லக்ஷிதமான வஸ்துத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவனையிரக்ஷியால்) நும்மின்குரலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையிரக்ஷியால்) வேல்கொடுகுத்தாலொக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுமிரக்ஷியால்) காட்டேன்மின் நும்முருவென்கிறவிடத்திற்போலே யிங்கும் பண்மிழற்றேன்மினென் றிவ்வளவேயமைந்திருக்கையாலே உத்தராயணமநபேக்ஷிதவசனமன்றோவென்ன வஸ்தாபிப்பிக்கிறார் (அவன்திருநாமங்களைப்பாடுகையுனக்கிரக்ஷியால்) அவைசொல்லவென்றது- அவைசொன்னவாகத் தனக்குத்தோற்றினவாறேயென்

ஈ — காயத்தை நான்தானே பாவித்தவெனக்கு என்றபடி. அவன்திருநாமங்கள் என்ப்ராணனுக்கு ஹேதுக்களாகையாலே அவற்றைநீங்கள் சொல்லாதொழியவேணுமென்று பாவித்தவெனக்கென்று வ்யாக்யானம். ஈதாவதாகையாலே நிபத்திக்கலாயிருக்கச்செய்தேயு முங்களைஸாரணப்புகுந்தவளான வெனக்கென்று பாவநவைபோமத்துக்குத் தாத்பர்யம், இதுக்கு குழறியென்கிறத்தோடே யந்வயம். எனக்குக் குழறியென்றது- என்னைக்குறித்துக் குழறியென்றபடி. நீர்- நிர்ப்பாக்யரானநீங்கள், கண்ணன்நாமமே- க்ருஷ்ணனுடைய திருநாமங்களையே, ஏவகாரத்தால் நானெத்தை ஸந்நிஷேதித்தேன், அத்தையேயென்றபடி. குழறி- அவ்யக்தமாகச்சொல்லி, கொன்றீர்- என்னைக்கொன்றிகோள், நிர்ப்பாக்யரானநீங்கள் ஸாரணமதவாகக ரானிகோளென்று வ்யாக்யானம். தயிர்பழஞ்சோற்றொடு- தயிருமான பர்யாதநத்தோடே, பாலடிசிலும்- க்ஷீராந்நமும், உங்கள்வைதுக் கந்தமாக ஸ்ராதக்காலத்திலே தயிருமநுமும் மற்றகாலத்துக்கு க்ஷீராந்நமுமாக விப்படி தத்தவஸரங்களுக் குசிதங்களான வஸ்துக்களையெல்லாமென்றபடி. தந்து- உங்களுக்குக்கொடுத்து, சொல்பயிற்றிய- சொல்லுகளைப்பயிலப்பண்ணினதுக்கு, பயிலுகை- வசிவம்பண்ணுகை, அவன்திருநாமங்களாகிற சொல்லுகளை அப்யஸிப்பித்ததுக்கு என்றபடி. அப்யஸிப்பித்ததற்கு ப்ரத்யுபகாரமாக வென்றுகருத்து. நல்வளம்- நல்ல ஸாவத்தை, வளம்- ஸம்பத்து, ஊட்டினீர்- அநுபவிப்பித்திகோள், என்னையிதிலேஷ:. இது உபாலம்பிக்கிறபடி, பண்புடையீர்- நல்ல ஸ்வபாவத்தை யுடையீர்களென்று உபாலம்பமான ஸம்போதநம், பண்- ஸ்வபாவம், ரக்ஷகவிஷயத்தில் நிஷ்டராயிருந்தீர்கோளென்று கருத்து.

பண்புடை- நல்லஸ்வபாவத்தையுடைத்தான, வண்டொடு- ஸ்ரமரங்களோடேகூடின, தும்பிகாள்- ஸ்ரமவிசேஷங்காள், வண்டு-ஜாதி ஸாமாந்ய ப்ரதிபாதகஶப்தம், தும்பி ப்ரஸித்தவிசேஷாகாரப்ரகாஶகம், நும்- உங்களுடைய, இன்- இனிதான, குரல்- சப்தமானது, இதுக்குக் குத்தாலொக்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். புண்புரை- வ்ரணத்தின்விவரத்திலே, புரை- விவரம், வேல்கொடு- வேலென்கிறவாயுதத்தைக்கொண்டு, குத்தாலொக்கும் குத்தினால் ஸத்ருஶமாகிறது, குத்தினாலெப்படி துஸ்ஸஹமாயிருக்குமோ, அப்படிதுஸ்ஸஹமாயிருக்கிறதென்றபடி. விரஹ வ்யஸநத்தின்மேலே உங்கள் மதுரமாகுமாகின்ற வ்ரணத்தின் மேலே தீக்ஷ்ணமான ஆயுதத்தால் குத்தினாற்போலே யிருக்கிறதென்று வ்யாக்யானம். பண்- ராகத்தை, ஸாகாராதநமாநத்தை யென்றபடி. மிழற்றேன்மின்- மிழற்றாதிருங்கோள், அவ்யக்தமாக ஸேவியாதிருங்கோளென

மூ—தண்பெருநீர்தடந் தாமரைமலர்ந்தாலொக்கும்* கண்பெருங்கண்ணனம் மாவியுண்டெழநண்ணினன் ॥௯॥

எழநண்ணிநாமும்வானநாடனோடொன்றினோம்* பழனநன்னாரைக்குழாங்கள்காள் பயின்றென்னினி*
இழைநல்லவாக்கையும்பையவேபுயக்கற்றது* தழைநல்லவின்பந்தலைப்பெய்தெங்குந்தழைக்கவே* ॥௰॥

ஆ—மாய்த்துப் போனான்காண் என்கிறாள். ॥௯॥

(எழநண்ணி) அவன்கருத்துப்படியே நானும்முடிந்தேன், என்னுடையவாக்கையுங்களர்ந்தது, பழனநன்னாரைக்குழாங்கள்காள் பயின்றென்னினி என்றுசொல்லி பின்னையும் நான்பட்டபாடொருவரும் படாதொழிந்திடுக என்றுசொல்லிக்கொண்டு முடிந்தாளென்கிறதிப்பாட்டு. ॥௰॥

இ—றபடி. உத்தரார்த்தத்தில் கண்ணனிக்ருதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்தன்னழகைக்காட்டியென்று) நம்மாவியிக்ருதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிக்ருதியால்) ॥௯॥

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

வானநாடனோடொன்றினோமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனிக்ருதியால்) த்ருதீய பாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிக்ருதியால்) பழனநன்னாரையிக்ருதியாலே ஸஹ்ருதமாயிருக்கிற நாரைக்குழாங்கள் தன்னைமுடிக்கைக்கு உத்யோகிக்கிறனவாகவெண்ணி அவற்றைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லுகிறாளென்று ஸம்கதிஸித்திகை. சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்பட்டவிக்ருதியால்) வானநாடனோடொன்றினோமென்கிறவிடத்தில் ஸங்கதிசேர்ஷவர்ணஸ்த்தாலே யிவ்வாக்யார்த்தமே யிவள்முடிந்ததாகத் தோற்றுகையாலே பாவிதனவாக்யங்களைச்சொல்லுகை பதாவலம்பனமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (என்றுசொல்லிக்கொண்டிக்ருதி) ஒன்றினோமென்கிறவிடத்தில் ஸங்கதிசேர்ஷ மிவ்வுபாவிதனவாக்யார்த்தாரண விஷம்வஸமாயமாய்க்கொண்டு அநந்தராவியான முடிவைக் காட்டுகிறதென்றுகருத்து. முடிந்தாளென்கிற திப்பாட்டென்றது—ஸமாப்திச் ப்ரதிபாதியா நிற்கிறதென்றபடி. ॥௰॥

ஶ—ன்றபடி. தண்- ஶீதளமான, பெருநீர்- ஸம்ருத்தமானஸலிலத்தில், தடம்- பெரியதான, தாமரை- பத்மமானது, மலர்ந்தாலொக்கும்- விகஸித்தாலதுக்கு ஸத்ருஶமாயிராநின்றுள்ள, பெருங்கண்ணென்று மாறியமையிப்பது, தீர்க்கவிஶாலலோசநஶாலியான, கண்ணன்- க்ருஷ்ணனவன், நம்மாவி- நம்முடையப்ராணனை, ஸாத்விகஸமவநம், உண்டு- க்ரஸித்து, ஸ்வீகரித்துக்கொண்டென்றபடி. எழ- போகைக்கு, நண்ணினன்- கிட்டினன், ஸகாமனானனென்றபடி. விஶ்லேஷித்துப்போனானென்கை. ॥௯॥

நாமும்- இங்கேயிருந்தவனைபோஜிக்க வாசைப்பட்டிருந்தநாமும், எழ- போகைக்கு, நம்மைமுடிக்கக்கோலியிருக்கிற வவன்ஸங்கல்பத்துக்கநுகுணமாக விந்தஶரீரத்தை விட்டுப்போகைக்கென்றபடி. நண்ணி- கிட்டி, ஸகாமராயென்றபடி. நம்வானநாடனோடு- நமக்கு ப்ராப்யமான பரமபதமாகிற நாட்டையுடையவனோடே, வானம்- பரமபதம், நாட்டையுடையவன் நாடன், ஒன்றினோம்- ஸம்ஶ்லேஷித்தோம் அவனுடைய அபிப்ராயாநுகுண ராயினோமென்றபடி. முடிந்துபோகாநிற்கிறோமென்று வசனதாத்பர்யம். இழைநல்ல- இழைபோலே நல்லதான, இழை- ஆபரணம், அவனுக்காபரணம்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமானவென்றபடி. ஆக்கையும்- என்னுடையஶரீரமும், பையவே- க்ரமத்திலே, புய- புயத்தலை, கைவிட்டுப்போகையையென்றபடி. கற்றது- அப்யஸியாநின்றது, ஶரீரம்போகத்துடங்கிற்றென்றபடி. பழன- கேதாரங்களில், பழனம்- கேதாரம், நல்- நல்லவையான, கேதாரங்களிலே உபஜீவங்களாயிருக்குமவையான வென்றபடி. நாரைக்குழாங்கள்காள்- நாரைவர்க்கங்காள், இனி- இப்படிநான்முடிந்தபின்பு. பயின்று- ஸம்ஶ்லேஷித்து, பயிலுகை- கூடுகை, என்- என்னப்ரயோஜநம், நீங்கள் ஸம்ஶ்லேஷித்தராய்க்கொண்டு ஸம்ப்ராப்திபண்ணுகிறதற் கென்னப்ரயோஜநமென்றபடி. என்னை முடிக்கநினைக்கிறவவனபிப்ராயாநுகுணமாக நான்முடியாதபோதன்றோ வுங்களுக்கு விஷ்க்கவேண்டுவதென்றுகருத்து இப்படி வ்யஸநம்பிருத்து முடியாநிற்கிறவள் தன்தாரஸ்வெம்பொறுமையாலே நான்பட்டதார்வெமொருவரும் படாதொழியவேணுமென்கிறாள் மேல். எங்கும்- எல்லாதேஶமும், தழை- தழைத்ததான, பர்ஷமானவென்றபடி, நல்ல- தார்வெதிருமல்லாததான, இன்பம்- ஸுகத்தை, பரஸ்பரநிரபேக்ஷம் பரமபோக்யதாநுபவ ஸுகத்தையென்றபடி. தலைப்பெய்து- அடையப்பெற்று, தழைக்க- ஸம்ருத்தமாகக்கடவது. ॥௰॥

மூ—இன்பந்தலைப்பெய்தெங்குந்தழைத்தபல்லூழிக்குத்* தன்புகழேத்தத்தனக்கருள்செய்தமாயனைத்* தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்ளிவை* யொன்பதோடொன்றுக்குமூவுலகுமுருகுமே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(இன்பம்) பின்னையும் "விசேஷணஸாஃபல்யம்" என்னும்படியாலே தாமுளராய் பலமருளிச்செய்கிறார். ஸநாமவிதர்க்களுக்கு நிரவதிகஸுகாவஹமாய் லோகமெல்லாம் நிறைந்த தன்புகழை ஸர்வகாலமுமேத்தனும் தனக்கருளிச்செய்தமாயனை தென்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் இத்திருவாய்மொழியிற்சொன்னவர்த்தத்தை யநுஸந்திப்பார் என்றுமிவர்களே மேவனென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— இப்படி ஸந்த்ரவஶத்தில்சொன்ன முடிவு ஸர்வஶேஷத்திலும் ஸித்தமாகையாலே மேல்பாடக்கூடுமோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) இன்பந்தலைப்பெய்தென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநாமவிசேஷ்யாதியால்) ஸர்வோபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொன்னவர்த்தத்தையித்யாதியால்) ॥கக॥

ஸ— இன்பந்தலைப்பெய்து- ஸுகத்தையடைந்து, ஸநாமவிப்பார்க்கு நிரவதிகஸுகஜநகமாயென்றபடி. எங்குந்தழைத்த- லோகமெல்லாம் வ்யாப்தமான, தன்புகழ்- தன்னுடையகல்யாணகுணத்தை, பல்லூழிக்கு- பஹுகல்பங்கள், பல்- பஹு, ஊழி- கல்பம், ஸர்வகாலமுமென்றபடி. ஏத்த- ஸ்துதிக்கும்படி. தனக்கருள்செய்த- இங்கு தனக்கென்றது ஸம்போவனைச்சொல்லும், 'மயர்வறமதிநலமருளினன்' என்கிறபடியே தமக்கு க்ருபைபண்ணினவனை, மாயனை- ஆச்சர்யசேஷ்டிதனை, இதுக்கு சொல்லென்கிறத்தோடே ப்ரயம். தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்- திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வாரருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இவை- இப்படிப்பட்டவையான, ஸந்த்யஜவிரஹவேதனையைச் சொன்னவையான வென்றபடி. ஒன்பதோடொன்றுக்கும்- ஒன்பதுபாட்டோடே கூடின வொருபாட்டுக்கும், ஜீவநத்தில் நசையோடே நோவுபட்ட ஒன்பதுபாட்டுக்கும், ஜீவநத்தில் நசையறுத்து நோவுபட்ட பத்தாம்பாட்டுக்குமென்றபடி. மூவுலகும்- விசேஷஜ்ஞரோடு விசேஷஜ்ஞரல்லாதாரோடு வாசியற ஸர்வலோகஜநமுமென்றபடி. உருகும்- சைத்தாலே த்ரவீபூதமாம். ॥கக॥

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யஸந்தாநஶேவதிஶ்ரீமதேஷ்டஜ்ஞாநகாநாம ஶேஷதிகாய நம:. ✳

ஶ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(இன்னுயிர்ச்சேவலும்.)

ப்ராணத்ராணாத் ப்ரதாநாதபிவஸுமதிகத்வேஷணாத் வ்யூஹபோகாத்
லக்ஷ்மீவக்ஷஸ்த்வாத் த்ரிவர்காஜ்ஜநநாந் நீலரத்நாபதேஹாத் ।
க்ருஷ்ணத்வாத் * த்ருக்ஸ்வரூபத்வதிஶய ஸௌந்தர்யஸம்பந்த்ஸ்ரீகா
த்ருஷ்யேவயீதாம்ஸமாராதி: ஸ்வகுணஸமிதஸம்ஸாரகம்ஸர்வலோகே ॥௪௭॥

(ப்ராணத்ராணாத்) என்னுயிர்க்கண்ணபிரானை- ஆஶ்ரிதருக்கு ப்ராணரக்ஷகனாயிருக்கையாலும், (ப்ரதாநாத்) வித்தகன்கோவிந்தன்- விஸ்மயநீயனாயிருக்கையாலும், (அபிவஸுமதிகத்வேஷணாத்) அவன்கையதே- அதிஶயவிஶுஹனாகையாலும், (வ்யூஹபோகாத்) நங்கண்ணன்மாயன்- ஆஶ்ரிதருக்கு ஸுலபனாயிருக்கையாலும், (லக்ஷ்மீவக்ஷஸ்த்வாத்) நம்திருமார்வன்- பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்விலேயுடையவனாகையாலும், (த்ரிவர்காஜ்ஜநநாத்) என்னுருயிர்க்காகுத்தன்- ரகுவம்ஶத்திலே வ்யவஹித்திருமகனாய் யவதரிக்கையாலும், (நீலரத்நாபதேஹாத்) வாட்டமில்லன்கருமாணிக்கம்- ஒளிமாறாத நீலரத்தம்போலேயிருக்கிற திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையவனாகையாலும், (க்ருஷ்ணத்வாத்) கண்ணன்நாமமே- க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரிக்கையாலும். (ஸௌந்தர்யாத்) தடந்தாமரைமலர்ந்தாலொக்குங்கண்பெருங்கண்ணன்- ஸர்வஸௌந்தர்யமான திருக்கண்மலர

[* 'ஸுபாவாஸ' நேத்ராவ்யாஜபேயஜலஸாநயஜலக்கஸாதித்யம். என்று பதினெண்ணாயிரம்]

ஈ— ஸ:— புடையவருளைகளாலும் (ஸர்வஶக்திகனாய) நம்மாணைநாடனென்றென்றும் - ஸர்வேஶ்வரன் ஸம்ஸாரி களைக்காப்பாய், நம்பெருமான் ஆஶ்ரிதர்க்கு மறக்கவொண்ணாதபடி ஸ்வகுணங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறவனாக "இன்னுயிர்ச்சேவலும்" என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥ ௧௦ ॥

ஸ்ரீமச்சடகோபராமாநுஜதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

* * *

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ— உருகுமால்நெஞ்சமுயிரின் பரமன்றிப்* பெருகுமால்வேட்கையுமென்செய்கேன்றொண்டனேன்*

ஆ— (உருகுமால்) இப்படி யெம்பெருமானைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தாலே முடிந்து பின்னையும் நெடும்போது கூட ஜீவியாதிராயிருக்க வாழ்வார், திருக்காட்கரைமருவியமாயன் பண்டென்னோடு கலந்து பரிமாறின பரிமாற்றங்களை நினைக்க நினைக்க ப்ரீதிஸயத்தாலே நன்னெஞ்சழிந்து நீராயுருகாநின்றது. இப்படி படாநின்றால்

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி வரிதவ்யாயிருக்கிற வாழ்வாரிப்போது தமக்கொருஸம்ஶ்லேஷமும் ஸ்மரணமுன்றிக்கேயிருக்க வித்திருவாய்மொழியிலே சிறியவென்னுயிருண்ட திருவருளென்றும், தாமென்னை முற்றப்பருகினானென்று மிப்புடைகளிலே அவன்குணங்களைச்சொல்லி ஸந்தோஷிக்கை யஸம்மதமன்றோவென்ன வஸ்தரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிக்ருதிபால்) திருக்காட்கரையென்று- ஒரு உகந்தருளினதிவ்யதேஶம், பண்டென்றது- இருந்தும்வியந்திலென்றபடி. மற்றுள்ள திருவாய்மொழிகளில ஸம்ஶ்லேஷம்போலன்றிக்கே நிரதிஶயபோக்யமாக ஸம்ஶ்லேஷித்தது இருந்தும்வியந்திலேயாகையாலே அதுவேயிறே "தவ்யஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட்யஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட" என்கிறகணக்கிலே யாழ்வாருக்கு விஶேஷித்து ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகத்தக்கது. அஶோகவநிகையில் பிராட்டி ராகவிஶ்லேஷதஶையிலிருக்கச்செய்தேயும் திருவடியைக்கண்டஸந்தோஷத்தாலே 'ஸமா த்வாதஶ தத்ராஹம் ராகவஸ்ய நிவேஶநே। புஞ்ஜாநா மாநுஷாந் போகாந் ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ' என்று திருவடியோடெஞ்ஞியிலே பெருமாளுந்தானுமொருபடிப்படப் பன்னிரண்டாண்டு கலந்தகலவியை ஸ்மரித்து ப்ரீதையானாப்போலே ஆழ்வாருமிப்போதொருஸம்ஶ்லேஷமும் ஸ்மரணமுன்றிக்கே விஶ்லேஷதஶையாயிருக்கச்செய்தேயும் "ஸத்ருஶாத்ருஷ்ட சிந்தாத்யாஸ்ஸ்ம்ருதிபீஜஸ்ய போதகா:" என்கிறபடியே ஸத்ருஶாத்யாதிகளாலே இருந்தும்வியந்தில் ஸம்ஶ்லேஷத்தை ஸ்மரித்து ப்ரீதியாலே யவனுடைய குணங்களைச்சொல்லி ஸந்தோஷிக்கிறாராகையாலே யிது ஸம்மதமென்றபடி.

*

முதற்பாட்டு.

இவ்வவதாரிகையில் முதற்பாட்டினர்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதம். அதில் திருக்காட்கரையிக்ருதியாலே உத்தரார்த்தமும், ப்ரீதிஸயத்தாலே யிக்ருதியாலே பூர்வார்த்தார்த்தமும், இப்படி படாநின்றவிக்ருதியாலே

ஶ— தெருவெல்லாம்- குறுந்தெருவோடு நெடுந்தெருவோடு வாசியற ஸர்வவீதிகளிலும், காவி- செங்கழுநீர் புஷ்பங்கள், காவியென்று கருநெய்தலுக்கும் செங்கழுநீர்க்கும் பெயர், கமழ்- வாஸிக்கிற, நகரத்தைச்சுற்றிலும் திவ்யஸரஸ்ஸுக்கள் வ்யாப்தங்களாயிருக்கையாலேயென்று கருத்து. திருக்காட்கரை- திருக்காட்கரையென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, மருவிய- ஸாதரமாக வஸியாநிற்குமவனை, வாஸகம்போலே தேஶவிஶேஷமும் அவதாரங்கள்போலே காலவிஶேஷமுமின்றிக்கே யிருந்தவனையென்றபடி. மாயன்தன்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனுடைய, தன்னென்று ஸ்வாதீனம். ஆஶ்சர்யமான ஸௌந்தர்யாதிகளை யுடையவனுடையவென்றபடி. மாயம்- ஆஶ்சர்யங்களை, மானங்களை நிக்ருஷ்டராயிருப்பார் நமக்குமாப்போலே யென்னை யநுபவிக்கப் பண்டென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்த வாஶ்சர்யங்களை யென்றபடி. நினைதொறே- ஸ்மரிக்கிற க்ஷணங்தோறும், நெஞ்சம்- ஸந்தோஷத்துக்கு ஆஶ்ரயபூதமான நெஞ்சானது, உருகும்-

மூ— தெருவெல்லாங்காவிகமழ் திருக்கார்க்கரை* மருவியமாயன் றன் மாய நினைதோறே* ‖க‖

நினைதொறுஞ்சொல்லுந்தொறு நெஞ்சிடிந்துகும்* வினைகொள்சீர்பாடிலும் வேமெனதாருயிர்* சுனைகொள் பூஞ்சோலைத் தென்கார்க்கரையென்னப்பா*

ஆ— மாயங்களை நினைக்கை தவிரலாமிறே; என்னுடைய நிரவதிகமான பக்திபாரவஶ்யமானது தவிர வொட்டுகிறதில்லை. நானென் செய்கேனென்கிறார். ‖க‖

(நினைதொறும்) எல்லாருடைய து:க்கங்களையும் போக்கக்கடவதான வுன்னுடைய விக்ரஹகுணங்களை நினைத்தல் சொல்லுதல் பாடுதல்செய்யில் என்னெஞ்சு மிவ்வாத்மாவும் மாயாநின்றன, நீர்க்கனேயிடுபடுகைக்கு உம்மு

இ— த்விதீயவாக்யதாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. தவிரவொட்டுகிறதில்லையென்றிவ்வுபக்ரமத்தில் சொன்னவித்தாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு விஶ்லேஷாஸஹத்வமென்கிற ஸமக்ரலக்ஷணம் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. ‖க‖

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

வினைகொள்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருடையவித்யாதியால்) இனி வரும் வாக்யத்திலுள்ள பதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைத்தலித்யாதியால்) நினைவுசொல்லுக்களிலே நெஞ்சுக்கும் பாடலிலே ஆத்மாவுக்கும் விகாரம் பாட்டில்தோற்றுகிறதேயாகிலும் ஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே இவையிரண்டுக்கும் மூன்றுக்ரியைகளிலும் ஸர்வதேவிகாரம் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. மாயாநின்றனவென்றது- மிகவும் வ்யாகுலப்படாநின்றனவென்றபடி. அவன்குணங்களைக் கொண்டாடினப்போலே நினைகிலேனித்யாதியாலே தாம் ஸங்கல்பம்பண்ணினதைக் கொண்டாடுகை பராதீனமன்றோவென்ன வி துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (நீர்க்கனேயித்யாதியால்) திறத்தில்- விஷயத்தில்,

---

ஸ— வ்யதிரேகத்தாலே ப்ரவிஷ்டியாநின்றது. ஆல்- விஷாதத்யோதகம். நெஞ்சைநிறுத்தியநுபவிக்க முடிகிறதில்லையென்று விஷாதப்படுகிறபடி. ஆனால் ஸ்மரணத்தைத் தவிர்ந்தாலோவென்றில்? வேட்கையும்- ஆஸக்தியும், அநுபவஸாபேக்ஷத்தாலே பிறந்த வுத்ரோத்தராஸக்திவைஶம்ய மென்றபடி. உயிரின் பரமன்றி- ஆத்மாவின் ஸீமன்றிக்கே, ஆத்மாவுக்குப் பொறுக்குமளவன்றிக்கே பரிச்சேத்யமாயென்றபடி. பெருகும்- ப்ரவ்ருத்தியாநிற்கிறது, வேட்கையுமென்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயத்தால் அநுபவிக்க வொண்ணாதபடி நெஞ்சுருகி வாயிக்கிற ஶாத்ருமன்றிக்கே ஆஸக்திவைஶம்ய மபரிச்சேத்யமாய் மறந்தருக்கவொட்டாதபடி வாயிக்கிறதென்றபடி. ஆல்- விஷாதாதிஶயத்யோதகம். தொண்டனேன்- ஸமக்ரகுணவிஷயத்தில் பக்தனான நான் தொண்டன்- பக்தன், இச்ஶப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேனென்று ஸ்வபாவம். என்செய்கேன்- எத்தைச்செய்யக்கடவேன். நெஞ்சையுருகாமல் நிறுத்தவோ, ஆஸக்திவைஶ ப்ரவாஹத்தைமட்டுப்படுத்தவோ, அவன் குணங்களை அநுபவவிஷயமாகாதபடி விலக்கவோ, என் பாவத்தைத்தவிரவோ வென்றபடி. இவையொன்றும் ஶக்யமன்றென்று கருத்து. ‖க‖

சுனைகொள்- ஸரஸ்ஸுக்களைக்கொண்டிருக்கிற, சுனை- ஸரஸ்ஸு, ஸரஸ்ஸுக்களையுடைத்தானவென்றபடி பூஞ்சோலை- தர்ஶநீயமான வுத்யாநத்தையுடைத்தான, பூம்- தர்ஶநீயம், தென்- ஸுந்தரமான, கார்க்கரை- திருக்கார்க்கரையென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான, என்னப்பா- என்னுடையஸ்வாமியே, வினை- எல்லாருடைய து:க்கங்களையும், வினைஶப்தமிங்கே லக்ஷணயாது:க்கபரம். கொள்- கொள்ளுமவையான, கொள்ளுகை- அபஹரிக்கை, நஶிப்பிக்கத்தக்கவையான வென்றபடி. எல்லார்க்கும் து:க்கங்களைப்போக்குமவை யென்னையொருவனையும் வ்யாகுலப்படுத்துகிறன வென்றுகருத்து. சீர்- ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களை நினைதொறும்- ஸ்மரிக்குங்காலமெல்லாம், நெஞ்சு- என்மநஸ்ஸானது, இடிந்து- ப்ரஶிதிலமாய், சொல்லுந்தொறும்- சொல்லுங்காலமெல்லாம், உகும்- உருகும், நீராயுருகாநிற்கும், பாடிலும்- அந்தகுணங்களைகானம்பண்ணிலும், எனது- ஶேஷபமான, ராகஸம்பிரோவஸ்தேஷ்டிரு°. ஆர்- ஸ்வபாவமான, ஆர்தல்- ஆயிக்யமாய்ஸ்வபாவமெகையைக்காட்டுகிறது, உனக்கு ப்ரியதமமானவென்றபடி. உயிர்- ஆத்மாவானது, வேம்- ஸந்தாபி

மூ— நினைகிலேனுனக்காட்செய்யுநீர்மையே* ॥௨॥

நீர்மையால்நெஞ்சம்வஞ்சித்துப்புகுந்தென்னை* யீர்மைசெய்தென்னுயிராயென்னுயிருண்டான்* சீர்மல்கு

சோலைத்தென்காற்கரையென்னப்பன்* கார்முகில்வண்ணன்றன்கள்வமறிகிலேன்* ॥௩॥

ஆ—டையதிறத்தில் நான்செய்ததென்னென்னில்? நான் உன்னையடிமைகொள்ளுகின்றேம என்றுகொண்டுவந்து நீயென்திறத்துச்செய்தருளின செயல்களை நினைக்கலாமோவென்கிறார். ॥௨॥

(நீர்மையால்) உம்மையடிமைகொள்கைக்கு மேற்படச்செய்ததுண்டோவென்னில்? அடிமைகொள்வாரைப்போலே யென்னெஞ்சை வஞ்சித்துப்புகுந்து தன்குணங்களாலும் செயல்களாலுமென்னைமாய்த்து என்னுயிராய் என்னுயிரை ஸ்வீகரித்தருளினன், முந்தறமெய்யரைப்போலேவந்து புகுந்தபடியும், பின்னைச்செய்த

இ— அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுன்னையடிமையித்யாதியால்) காமுகன் காமிநீவிஷயத்தில்போலே எம்பெருமான்தம்பக்கல் ஸ்நேஹத்தைக்கொண்டு உபாயமெதுவுமின்றி ஸம்ஸ்லேஷித்தபடியைத் தாமதற்கிசைந்திருந்தவளவைக்கண்டு தாமாள்செய்ததென்று விநயோக்தியாலேசொல்லி யதைக்கொண்டாடுகிறாரென்றுகருத்து. நினைக்கலாமோவென்றது- நினைக்கசக்யமோவென்றபடி. யத்வா:— ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே நீ ஸ்வைரமாகச்செய்தாலும் நானதைநினைக்கை யுசிதமோவென்றபடி. ஆதலாலதை யென்வாயால் சொல்லமாட்டேனென்கிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் தாமநுபவித்த வைலக்ஷண்யத்தை ஸ்வீக்ருதிரூபத்தாலே அவனைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

அவன்குணங்களைச்சொல்லி ஸந்தோஷிக்கிற ப்ரகரணத்திலே யிப்பாட்டிலேயவனை வஞ்சகனாகச் சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (உம்மையித்யாதியால்) நெஞ்சம்வஞ்சித்துப்புகுந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைகொள்வாரையித்யாதியால்) என்னைநீர்மையா லீர்மைசெய்தென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்குணங்

மூ—ரூபமாற்றமாட்டாமையாலே தத்வமாகாநிற்கிறது, அப்படிநாமுமக்குச் செய்வதென்னென்னில்? நான்— உனக்கத்யந்தசேஷபூதனானநான், உனக்காட்செய்யும்நீர்மை- உனக்கடிமைசெய்யும்ப்ரகாரத்தை, நீர்மை- ப்ரகாரம், பண்டுநீ ஸ்வைரமாக ஸம்ஸ்லேஷிக்கும்பொழுதில் உனக்கிஷ்டவிநியோகார்ஹனாயிருந்தபடியையென்றபடி. நினைகிலேன்- நினைக்கமாட்டேன், நீசெய்தது கரைகடந்ததாகையாலே யதை நினைக்கமாட்டுகிறிலேனென்றுகருத்து. ॥௨॥

நெஞ்சம்- என்னுடையமநஸ்ஸை, வஞ்சித்துப்புகுந்து- நம்மை யடிமைகொள்ளவருகிறானென்று ஸ்ரத்தையீகரிக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டுவந்துபுகுந்து, என்னை- சேஷசேஷிபாவமுறை தப்பாமே யடிமைசெய்வித்துக்கொள்ள வந்தானென்றிருக்கிறவென்னை, நீர்மையால்- நல்லஸ்வபாவத்தால், தன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தாலும் தத்காலமாய் சேஷசேஷிபாவமுறையழியும்படி யத்யந்தஸ்நேஹமான வேஷத்தாலுமென்றபடி. ஈர்மைசெய்து- த்ரவ்யப்படுத்தி, ஈர்மை- ஆர்த்ரதை, இங்கு த்ரவ்யப்படுத்துகிறதைச் சொல்லுகிறது. அந்த குணாநுபவரஸாதிஸயம் பொறுக்கமாட்டாதே த்ரவ்யப்படும்படி பண்ணியென்றபடி. என்னுயிராய்- எனக்குப்ராணனாய், எனக்குத்தன்னைப்பிரியில் ஜீவிக்கவொண்ணாதபடியாயென்றபடி. என்னுயிர், என்னாத்மாவை, உண்டான்- ஸ்வீகரித்தவனை, மநோரதவசஸாதுர்லபவிபவமாகப்பெற்றாப்போலே யநுபவித்தவனையென்றபடி. சீர்மல்கு- ஸ்ரீப்ருவஹியாநிற்கிற, மல்குகை- ப்ருவஹிக்கை, வாஸபாவஸம்பத்ஸமஸ்தமாகாநின்றுள்ள வென்றபடி. என்னை யநுபவிக்கப்பெற்றவனுடைய ஹர்ஷத்தாலே யவனூருக்குங்கூட ஸௌந்தர்யமுண்டாயிற்றென்றுகருத்து. சோலை— உத்யாநங்களையுடைத்தான, தென்— அழகியதான, கார்க்கரை- அந்ததிவ்யநகரத்தையுடையவனை, என்னப்பன்- எனக்கு நிராவாயிகவைபவமான, கார்முகில்வண்ணன்தன்- காளமேகவர்ணனுடைய, என்னையநுபவித்து திருமேனியும் ஸௌந்தர்யம்பெற்றதென்றுகருத்து. கள்வம்- க்ருத்ரிமங்களை, முந்தறசேஷிபாவமுறை தப்பாமல்வருவானைப்போலே வந்து நான் ஸ்வீக்ருதனானபின்பு சேஷசேஷிபாவமுறை மாறுடி யதாரமாக வென்னைஸ்வீகரித்தவிந்த க்ருத்ரிமங்களையென்றபடி. அறிகிலேன்— அறியமாட்டுகிறிலேன், யதாவத்ஜ்ஞாதமோ. ஸர்வதா ஜ்ஞேயமோவென்று

மூ— அறிகிலேன்றன்னுள்ளனைத்துலகுநிற்க* நெறிமையாற்றானுமவற்றுணிற்கும்பிரான்* வெறிகமழ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன்* சிறியவென்னுயிருண்டதிருவருளே* ௧௪௧

ஆ— பதியும், ஒருவன்வஞ்சித்தபடி யொன்றுமறிகிலேனென்கிறார். ௧௩௦

(அறிகிலேன்) உம்முடையதிறத்தில் அவனந்தனை ஸ்ரீநிவிஷ்டனானால் செய்யுண்டோவென்னில், ஸந்நிவிஷ்டனானல்தான் மற்றுள்ளவரோடு நெறிகெடாமை கலந்துபரிமாறுமாப்போலே பரிமாறவையாதோ, தானென்னைஸ்வீகரித்தருளி நெறிகெடும்படி பரிமாறவேணுமோ, இவ்வஸந்நிவேஸத்துக் கொருமுடிவு காண்கிறிலேனென்கிறார். ௧௪௫

(திருவருள்) திருவருள்செய்பவன்போலே யென்னுள்ளேபுகுந்து என்னை ஸ்வீகரித்தருளுகையன்றியே என்னுருவமுங்கூட ஸ்வீகரித்தருளினான், ஒருவனஸந்நிவேஸமிருக்கும்படியே இது முந்துறவந்துபுகுந்தருளினபடி,

---

இ— களாலுமித்யாதியால்) கள்வமறிகிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முந்துறவித்யாதியால்) ௧௩௫

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தத்தையே ‘என்னுயிருண்டதிருவருளறிகிலேன்’ என்று சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ஸ்வநஸ்ரார்த்தமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) செய்யுண்டோவென்றது- செய்யலாவதுண்டோவென்றபடி. அதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்நிவிஷ்டனானல்தானித்யாதியால்) நெறிகெடாமேயென்றது- தான்ஸேஷியான முறைதப்பாமேயென்றபடி. அதீயவாக்யஸமுதிவ்யாஹாரத்தால் த்ருதீயவாக்யத்துக்கு ஸித்தவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (தானென்னையித்யாதியால்) அறிகிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வஸந்நிவேஸத்துக்கித்யாதியால்) ௧௪௦

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

அதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைஸ்வீகரித்தருளுகையித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸாமக்ர்யமாயிற்று. கண்ணன்கள்வங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுமுந்த

ஸ— நிஸ்ரயிக்கமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. ஸர்வேஸ்வரனைவனிப்படியென்பக்கல் வ்யாமோஹம்பண்ணக்கூடாது; ஸர்வஜ்ஞனான ஸ்வஹவம் ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கையாலே யிதுபொய்யென்னவுங்கூடாது, ஆதலால் நான் ஸந்தேஹித்தேனென்றபடி. இருத்தும்வியந்தில் ‘மருள்தானீதோ யாயமபக்குமயக்கே’ என்கிறதையிங்குஞ்சொல்லுகிறார். ௧௩௫

தன்னுள்- தன் ஸங்கல்பத்திலே, அனைத்துலகம்- ஸர்வலோகங்களும், நிற்க- ப்ரதிஷ்டிதமாயிருக்க, ஸங்கல்பாயீநமாய்க்கொண்டு ஸேஷஸேஷிபாவ ஸம்பந்தத்தில் முறைதப்பாமலிருக்க வென்றபடி. தானும்- ஸேஷியான தானும். ஸ்வரூபம் அவை முறைதப்பாதிருக்குமாப்போலே தானும்முறைதப்பாதிருக்கிறானென்கைக்காக. நெறிமையால்- மர்யாதையால், நெறி வழியாய் மர்யாதையைக் காட்டுகிறது. ஸேஷித்வ மர்யாதை தப்பாமலென்றபடி. அவற்றுள்- அந்த லோகங்களுக்குள்ளே, நிற்கும்- வர்த்திக்குமவனை, பிரான்- உபகாரகனை, வெறி- பரிமளமானது, கமழ்- வாஸிபாநிற்கிற, ஓதநவாகம வைதீகவஸ் ப்ரஸாதேஃ: சோலை- உத்யாநங்களை யுடைத்தான, தென்காட்கரை- அழகியகாட்கரையை யுடையவனை, என்னப்பன்- என் ஸ்வாமியானவன், சிறிய- க்ஷுத்ரனான, என்- என்னுடைய, ஆர்- அவன் பாஹ்யஸ்ராவ்யமான, ஆர்தலாயிக்யமாய் ஸ்ராவ்யதையைக்காட்டுகிறது. இவர் தாம் தம்மை யக்ஷுத்ரவஸ்துமாக நினைத்திருக்கச்செய்தே அவன் தனக்கு ஸ்ராவ்யமான ஸ்ராவ்யவஸ்துவாக நினைத்திருக்கிறானென்று கருத்து. உயிரை- ஆத்மாவை, உண்ட திருவருள்- ஸ்வீகரித்தருளின விந்த ஸ்ராவ்யமான ஸாஸ்ரீதஸம்ஸ்லேஷஸந்நிவேஸ மஹாகுணத்தை, அருள்- க்ருபை, இங்கு லக்ஷணயா ஆஸ்ரித ஸம்ஸ்லேஷஸந்நிவேஸத்தைக்காட்டுகிறது. அறிகிலேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், பரிச்சேதிக்க முடிகிறதில்லை யென்றபடி. இப்பாட்டில் ‘சிறியேனுடைச்சிந்தையுண் மூவுலகுந்தன்னெறி யாவற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தாரே’ என்று இருத்தும் வியப்பிலே சொன்ன வர்த்தத்தை யிங்கு மநுபாஷித்தபடி. ௧௪௫

மூ—திருவருள்செய்பவன்போலவென்னுட்புகுந்* துருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்* திருவளர்சோலைத்
தென்காட்கரையென்னப்பன்* கருவளர்மேனியென்கண்ணன்கள்வங்களே* ॥௫॥
என்கண்ணன்கள்வமெனக்குச்செம்மாய்நிற்கு* மங்கண்ணனுண்டவாருயிர்க்கோதிது*

ஆ—அது பின்னைநின்றுசெய்தருளினபடி; இதுஒருவன் கள்வங்களேயென்கிறார். ॥௫॥

(என்கண்ணன்) ஒருநாளிங்ஙனே யவன்கையிலகப்பட்டால் பின்னையதில் அகப்படாதே பரிஹரிக்கவொண்ணாதோ என்னில்? நாடோறுமிஎன்மெய்யேயென்னை யடிமைகொண்டருள வருகிறானென்றெனக்குத்தோற்றும்படிவந்து சுதிவஞ்சம் என்னுதூவை யறிவழியும்படி ஸாஜித்துப்போம். போனவாறே பின்னையு

இ—றவிதூழியால்) இதுஎன்றது- ஶேஷிகூடாமெடுகுலையாதே யடிமைகொள்வாரைப்போலே வந்ததென்றபடி. அதுஎன்றது- ஹேயமானவென்னுடைய தேஹத்தையுங்கூடத் தனக்கு பாராஷாஸ்யமாக வநாஹவித்ததென்றபடி. ॥௫॥

✻ஆறாம்பாட்டு.✻

அவன்செய்வது க்ருத்ரிமமென்று தாமறிந்துசொல்லாநிற்கச்செய்தே அவன்க்ருத்ரிமமெனக்குச் செவ்வையாய்த்தோற்றுமென்றுசொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (ஒருநாளி த்யாதியால்) இப்போது க்ருத்ரிமமென்று தோற்றுகிறதேயாகிலும் அவன்முகத்தைக்கண்டவாறே மெய்யென்று தோற்றுகிறதென்கிறாராகையாலே ஸம்மதமென்றதாயிற்று. ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாடோறுமி த்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுதிவஞ்சமி த்யாதியால்) சுதிவஞ்சமென்றது- க்ரியாவிஶேஷணம். இது தேவகஷோஷமாய் சுதிவஞ

ஈ—திருவருள்- ஶ்ரீக்ருபையை, ‘வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்’ என்று நானசைப்பட்டபடியே அடிமைகொள்ளுகையாகிற மஹோபகாரத்தையென்றபடி. செய்பவன்போல- செய்யப்புகுகிறவன்போலே, தனக்கொன்று மபேக்ஷிதமன்றிக்கே யெனக்கேயுபகாரமாக வெழுந்தருளுகிறவன்போலே யென்றபடி. என்னுள்- என்நெஞ்சிலே, புகுந்து- ப்ரவேஶித்து, உருவமும்- ரூபத்தையும், என்ஶரீரத்தைய மென்றபடி. ஆர்- சுபிகமான, தனக்கு ஸ்வாப்யமானவென்றபடி. உயிரும்- ஆத்மாவையும், உடனே- கூடவே, ஹேயோபாதேயவிபாகமின்றியேயென்றபடி. உண்டான்- ஸாஜித்தவனை, மஹாபோகம்பெற்றதாக வநாஹவித்தவனையென்றபடி. திருவளர்- ஶ்ரீவஸ்யாநின்றுள்ள, என்னை யநாஹவிக்கப்பெற்ற ஸந்தோஷத்தாலே அவ்வூர்ச்சோலையும் தழைத்ததென்றுகருத்து. சோலை- உத்யாநங்களையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, காட்கரையென்னப்பன்- திருக்காட்கரையென்கிற திவ்யநகரத்தையுடைய வென்ஸ்வாமியான, கருவளர்- கறுப்புவள்ராநின்றுள்ள, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே காந்திவஸ்யாநின்றுள்ளவென்றபடி. மேனி- திருமேனியையுடையவனை, என்கண்ணன்- எனக்குஸுலபனான க்ருஷ்ணனுடைய, கள்வங்களே- க்ருத்ரிமங்களென்ன வாஶ்சர்யங்கள், கள்வங்களேயென்கிறவிடத்தில் ஸ்வரத்தாலே விஸ்மயம்விவக்ஷிதம். வரும்போதொருபடியும் பின்பொருபடியுமான க்ருத்ரிமவ்ருத்திகளென்ன வாஶ்சர்யங்களென்றபடி. மஹாபவநத்தால் அடிமைகொள்வானைப்போலேவந்து தானென்பக்கல் நிரபேக்ஷஸ்வரூபனாயிருக்கையும் விரோதியான ஶரீரத்தை நிவர்த்திப்பானைப்போலேவந்து அதைத்தனக்கு பாராஷாஸ்யமாக ஸாஜிக்கையும் தானெனக்கு போக்யமாக வருவானைப்போலே வந்து என்னைத்தனக்கு போக்யமாக ஸாஜிக்கையும் என்பேறாக வருவானைப்போலே வந்து தன்பேறாகத்தலைக்கட்டிக்கொள்ளுகையுமாகிற க்ருத்ரிமவ்யாபாரவிஶேஷங்கள் விவக்ஷிதங்கள். ॥௫॥

என்கண்ணன்கள்வம்- என்பக்கல் த்ருஷ்யமானமான க்ருஷ்ணனுடைய வ்யாபாரங்கள், எனக்கு- அவன்பாவத்தைக்கண்டவாறே பரவஶனாயிருக்கும் ஸ்வபாவனானவெனக்கு, செம்மாய்நிற்கும்- ருஜுவாயிருக்கும், செம்மென்றுருஜு, க்ருத்ரிமமென்றுதோற்றாதே மெய்யென்றுதோற்றுமென்றபடி. அங்கண்ணன்- சுதிவஞ்சனானவன், அங்கண்ணனென்று சுதிவஞ்சனுக்குப்பேர். உண்ட- அநாஹவித்ததான, என்- என்னுடைய, ஆர்- அவன்பாஶ்யஸ்வாப்யமான, இதுஉயிர்கோது- இந்தஉயிர்க்கோதானது, கோது- நிஷ்ஷம், நிஸ்ஸாரமாய்விட்ட விஸ்வாஸ்தாவானதென்றபடி. அவனிதை யநாஹவிக்கும்போது ரஸாதிஶயத்தாலே யறிவழிந்த விஸ்வாஸ்தாவானதென்கை. புன்கண்மை- புல்லிதானகண்ணுடைத்தாகுகையை, புல்லியது- சுஷ்ம், கண்-

மூ — புன்கண்மைபெய்திபுலம்பியிராப்பக* லென்கண்ணனென்றவன் கார்க்கரைமேபத்துமே* ॥௬॥
கார்க்கரைமேபத்து மதனுட்கண்ணா வென்றும்* வேட்கைநோய் கூர நினைந்து கரைந்துகு* மாட்கொள்
வானொத்தென் னுயிருண்டமாயனால்* கோட்குறைபட்டதென்னாருயிர் கோளுண்டே* ॥௭॥

ஆ — இவ்வாத்மாவானது நெடும்போதுகூட ஸ்ரவணமாய் அவனையாசைப்பட்டு என்கண்ணா! என்கண்ணா! என்றலற்றி அவனெழுந்தருளியிருந்த திருக்கார்க்கரையை ஏத்தாநிற்குமென்கிறார். ॥௬॥

(கார்க்கரைமேபத்தும்) இப்படி பவனைக்காணவேணுமென்னு மாசையாலே அவனை நினைத்தலற்றி, அவஸரமானவாறே, பின்னையும் பண்டுபோலே யென்னை படிமை கொள்வாரைப்போலே வந்து புகுந்து, என்னுயிரைமாள ஸம்ஜித்துப்பின்னையும் ஸம்ஜியாதானாயிருக்குமென்கிறார். ॥௭॥

இ — ஐறுபென்று வாமொகவுமாம். அறிவழியும்படியென்றது- கோதுலவை காதபமுஞ்சொன்னபடி. ரஸாதிஸபத்தாலே ஜாஷிகமாம்படியென்கை. பாட்டெல்லா மேகவாக்யமாயிருக்க வ்யாவ்யாநத்தில் ஸம்ஜித்துப்போமென்று இங்கேவாக்யஷேதம்பண்ணினது- அவன்க்ருதிமும் அவன்ஸ்வத்தைக்காணும்போது மெய்யாகவேதோற்றுமென்றும் க்ருத்ரிமமென்றறியும்ஷமெமஷிஇம் மவன்பக்கலென்னுத்மாவுக் காசைபோகாதென்று மிவ்வஷயத்திலும் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகைக்காக. புன்கண்மையெய்தி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெடும்போதித்யாதியால்) புலம்பியென்கிறதி லக்ஷ்யவிஸாயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவனையாசைப்பட்டென்று) மெஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

மேலொரு அர்த்தவிமெஷம் சொல்லுகைக்காக கீழ்ச்சொன்னதை யநுவதிக்கிற திப் ப்ரயம வாக்யமென்று காட்டுகிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) இப்படி யென்கிறதற்கு அலற்றி யென்கிறதோடே அந்வயம். யதா:— கீழ்ப்பாட்டில் மொகசார்யமான வவஸாதம் ஸம்மொகமன்றாகிலும் ஸூசிதமாகையாலே யதுவுமிங்கநுவதிக்க யோக்யமாகையால் இப்படி என்கிறத்துக்கு அவஸரமான வென்கிறதோடே அந்வயமாகவுமாம். இவ்வநுவாதத்தாலே யிப்பாட்டுக்கு கீழ்ப்பாட்டோடே யவாந்தரஸங்கதியும் ஸித்தமாயிற்று. த்விதீய வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவஸரமானவாறே யென்று) என்னுயிரிதிமெஷ:. த்ருதீய வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையும் ஸம்ஜியாதானாயிருக்குமென்று) இத்தால் ஐந்தாம்பாட்டிலே யென்னாத்மாவையும் ஸரீரத்தையும் தனக்கு ஸேஷமாக வநுபவிப்பானென்றவ ரிப்பாட்டிலே அப்படி யநுபவித்தாலும்

ஸ — ஜ்ஞாநம், எய்தி- அடைந்து, இப்படிஜாஷிகமாயிருந்தது அவன்நுபவித்துப்போய் நெடும்போதானபின் புநிஸ்ஸம்ஸ்லேஷயோக்யமாயென்றபடி. இராப்பகல்- நக்தந்திவம், என்கண்ணனென்று- எனக்கு ஸுலபனான க்ருஷ்ணனென்று, புலம்பி- ப்ரலபித்து. அவன்கார்க்கரை- அவனுடைய திருக்கார்க்கரையை, ஏத்தும்- ஸ்துதியாநிற்கும், அவனெழுந்தருளியிருக்கிற திருக்கார்க்கரையை அவனைக்காணவேணுமென்னுமாசையாலே கொண்டாடாநிற்குமென்றபடி. ॥௬॥

என்- என்னுடைய, ஆர்- அவனுக்கு ஸ்வாமியான், உயிர்- ஆத்மாவானது, கார்க்கரை- அவனெழுந்தருளியிருக்கிற திருக்கார்க்கரையை, ஏத்தும்- அவனைக்காணவேணு மென்னுமாசையாலே ஸ்துதியாநிற்கும், அதனுள்- அதுக்குள்ளே நிற்கிற, கண்ணனென்னும்- க்ருஷ்ண? என்றழையாநிற்கும், வேட்கை நோய்- அபிநிவேஸ வ்யாதியானது, நோய்- வ்யாதி, கூர- கூரும்படி, வர்த்திக்கும்படி யென்கை. நினைந்து- அவனை ஸ்மரித்து, கரைந்து- ஸிதிலமாய், உகும்- நீராயுருகாநிற்கும், இப்படி யாசைப்பட்டவாறே பிதுக்குவகாராகநுவதுமாப்போலேவந்து ஸாமீப்யத்திலே வர்த்திக்கிறவனைப் போலவனென்கிறார்மேல். ஆட்கொள்வானொத்து- என்னை படிமைசெய்வித்துக் கொள்ளுகிறவனுக்கு ஸத்ருஸனாய், என்னைக்கொண்டு ஸேஷியான தனக்கடிமை செய்வித்துக் கொள்ளுகிறவனைப்போலே வந்தென்றபடி என்னுயிருண்ட- என்னாத்மாவைத்தனக்கு ஸேஷமாக வநுபவித்தவனான, மாயனால்- ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனாலே, இது க்ருத்ரிமமென்று தோற்றாதபடி யிருக்கிற ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனாலே யென்றபடி, கோளுண்டு- கொள்ளப்படுகையை யநுபவித்து, அநுபவிக்கப்படுகையைப் பெற்றென்றபடி. கோட்குறை பட்டது- கொள்ளுகையிலே குறைப்பட்டது. அபூர்ணமாக ஸம்ஜிக்கப்

மூ—கோளுண்டானன்றிவந்தென்னுயிர்தானுண்டான்* நாளுநாள்வந்தென்னைமுற்றவுந்தானுண்டான்* காள நீர்மேகத்தென்கார்க்கரையென்னப்பற்கு* ஆளன்றேபட்டதென்னாருயிர்பட்டதே* ॥அ॥
ஆருயிர்பட்டதெனதுயிர்பட்டது* பேரிதழ்தாமரைக்கட்கனிவாயதோர்* காரெழில்மேகத்தென்கார்க்கரைக்

ஆறா—(கோளுண்டான்) இப்படியென்னுயிரை மாளபுஜித்தே பின்னையும்புஜியாதாளுப் வந்துபுஜிக்கும், இப்படி நாளும்நாளும்வந்து என்னைபுஜித்தருளினான், நான்தனக்கடிமையானவித்தனையன்றே, என்னையிங்ஙனே படுத்தவேணுமோவென்கிறார். ॥அ॥

(ஆருயிர்) அவன் உம்முடைய திறத்திலே விசேஷமாகச்செய்ததுண்டோ தன்னோடுபரிமாறுவாரை யெல்லாரையு மப்படியன்றோபடுத்துவதென்னில்; அவனால் நான்பட்டபாடு திருநாட்டிலுள்ளார்தாம்பட்டாரோ;

இ—த்வருகிறில னென்கிறாரென்றிப்பாட்டுக்குப் வ்யாக்யாநஸங்கதியும் ஸித்திக்கையாயிற்று. ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

வ்யாக்யானத்துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஆளன்றேபட்டதென்றகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்தனக்கித்யாதியால்) என்னுயிர்பட்டதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிங்ஙனேயித்யாதியால்) இத்தால், நாள்தோறுமென்னை அநுபவியாநின்றாலும் பெறாப்பேறுபெற்றாப்போலே புஜிக்கிறவிவனுடைய காட்சித்வரையொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலே னென்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஸமவரண ஸ்ராவ நவ்யாகரணத்திலே 'ஆருயிர்ப்பட்டதெனதுயிர்ப்பட்ட' தென்று ஸ்ராவநம்பண்ணுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்) வ்யாக்யானத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனால்நானித்யாதியால்) மேல் வாக்யத்துக்குத்-

ஸ—பட்டதன்றிக்கே யிராநின்ற தென்றபடி. அவனிதையநுபவித்தும் பின்னையும் வர்ணமாக வநுபவியாதாரைப்போலே அத்ருப்தனாயிராநின்றானென்று தாத்பர்யம். ॥எ॥

கோளுண்டானன்றிவந்து- கொள்கையுண்டானன்றியேவந்து, ஸாதநபத்தை யொருங்காலும் பெற்றவனல்லாதவனாய் வந்தென்றபடி. தானென்னையொருக்காலும் அநுபவித்தறியாதே அபூர்வமாகவநுபவிக்கப்பெற்றாப்போலே வந்தென்கை. என்னுயிர்- என்னாத்மாவை, தான்- அத்யந்தாபிநிவிஷ்டனானதான், உண்டான்- அநுபவித்தான், நாளுநாள்வந்து- இதுதானொருநாளன்றியே நாள்தோறும்வந்து, அவனுடைய 'அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்' இருக்கும்படி யிதுவென்றுகருத்து. என்னை- நிரதிசயபோக்யனானவென்னை, முற்றவும்- க்ருத்ஸ்நத்தையும், என்ஸ்வரூபத்தோடு குணங்களோடு ஶரீரத்தோடு வாசியற வெல்லாவற்றையுமென்றபடி. தானுண்டான்- ஸ்வயம்புஜித்தான், தன்தேறுகவே யநுபவித்தானென்றபடி. காளநீர்மேக- காலவர்ணமாய் ஜலபூர்ணமான மேகம்போலிருக்கிறவனான, தென்கார்க்கரையென்னப்பற்கு- அழகிய திருக்கார்க்கரையில்வஸிக்கிற வென்னுடைய நிரவதிகவாத்ஸல்யவான ஸ்வாமிக்கு, ஆளன்றேபட்டது- அடிமையன்றேபுக்கது, அன்றேயென்றது- அன்றோவென்றபடி. அடிமைபுகுந்ததத்தனை. போக்கி ராவணாதிகளைப்போலே யெதிரம்புகோத்ததோவென்றபடி. என்னாருயிர்பட்டதே- என்னுடைய ஶாஶ்வதமான வாத்மாபட்டதென்னவாஶ்சர்யம், பட்டதேயென்கிறவிடத்தில் ஸ்வரவிசேஷத்தாலே விஸ்மயம் விவக்ஷிதம், இப்படியடிமைபுக்க விவ்வாத்மாவை யித்தனைபடுத்தவேணுமோ; ஶாஶ்வதம்பொறுக்கலாம் இந்த ஶாஶ்வதமும் படுத்துகிறபாடொன்றும் பொறுக்கமுடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. ॥அ॥

பேரிதழ் பெரியவிதழையுடைத்தான, இதழ்- தளம், ஸௌகுமார்யத்தாலே விஸ்தீர்ணமான வென்றபடி, தாமரைக்கண்- தாமரைபோலேயிருக்கிற கண்களையுடைத்தான, கண்ணென்கிறவிடத்தில் ஸந்தியிலே டகாராதேஶம். கனிவாயது- கனிபோலேயிருக்கிற வாயையுடைத்தான, கனி- பழம், பிம்பபலமான வென்றபடி. வாயையுடைத்தானது- வாயது, ஓர்- லோகவிலக்ஷணமான, அத்விதீயமென்று சொல்லுகிறபடி. காரெழில்- கறுத்தவெழிலையுடைத்தான, எழில்- ஔஜ்ஜ்வல்யம், மேகம்- மேகமான, நீலோஜ்ஜ்வலதேஹஸத்ருஶனான வென்றபடி. தென்கார்க்கரை- அழகிய திருக்கார்க்கரையை

மூ— கோயில்கொள்* சீரெழினாற்றடந்தோட் டெய்வவாரிக்கே* ௯௰

வாரிக்கொண்டுன்னைவிழுங்குவன்காணிலென்* றார்வுற்றவென்னையொழியவென்னின்முன்னம்* பாரித்துத் தானென்னை முற்றப்பருகினான்*

ஆ— தனக்கென்னகுறையுண்டா யிப்படிச்செய்தருளினானென்கிறார். ௯௰

(வாரிக்கொண்டு) "நீ ராமவனை ஸாஜிபாதே உம்மை ஸாஜிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டிருப்பானேன்" என்னில்? உன்னைக்காணில் வாரிக்கொண்டுவிழுங்குவன் என்று நான்நெநாரயித்துக்கொண்டிருக்க எனக்குத்தன்னை

இ— காருப-மருளிச்செய்கிறார் (தனக்கிகாழிபால்) என்னகுறையென்றது- அழகில்குறையோ வெண ஸூபத்திலகுறையோவென்றபடி. ஸவஸாதிஸயி கமேஹமான வஸ்துவிலேயிறே யெல்லாருமாஸக்தப்பண்ணுவது, ஸவஹகாரஸமஹத்தாலும் தானேயதிஸயிகனுயிருக்க, வெங்கக்கவித்தனை பாஸக்தப்பண்ணுவதென்னவாஸூப-மென்கிறாரென்றுகருத்து. ௯௰

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

அவனுடைய ஸஹிநிவேஸாதிஸயத்தைச் சொல்லயந்த விஸ்ரகரணத்திலே 'வாரிக்கொண்டு' ஐதாழியாலே தம்முடைய ஸஹிநிவேஸத்தைச்சொல்லுகை யஸமகமன்றோவென்ன ஸமாசிப்பிக்கிறார் (நீர்தாழிதாழியால்) ஆர்வுற்றவென்கிறதற்குத் காருப-மருளிச்செய்கிறார் (நெநாரயித்துக்கொண்டிருக்கவென்று) என்னையொழியவென்கிறதற்குத் காருப-மருளிச்செய்கிறார் (எனக்குத்தன்னையிதாழியால்) காரொக்கு

ப— கோயில்கொள்- கோயிலாகக்கொண்டவனை, தனக்குநித்யவாஸஸ்தானமாகவுடையவனையென்றபடி. சீரெழில்- சீரையுமெழிலையுமுடையவனை, சீர்- ஸ்ரீ, வீரஸ்ரீயையு மௌஜ்ஜ்வல்யத்தையுமுடையவனை வென்றபடி. நால்- ஒருகல்பதருவுக்கு நாலுஸாகைகளிருக்குமாப்போலே நாலாயிருக்கிற, தடம்- பெரியதுகளான, "ஸுபதாஸ்ய ஸாஜ்யாதாஸ் பாஹவ:ஸிகைவாஸ:" என்கிறபடியே ஸூஜாயதராஸகமாகமைஸ்தாஸ்வரூப மஹீரங்களானவென்றபடி. தோள்- ஸாஜங்களையுடையவனை, தெய்வவாரிக்கு- தெய்வஸமுத்ரத்துக்கு, வாரி- ஸமுத்ரம், ஜலாஸயங்களுக்கு ஸமுத்ரம்போலே தேவதைகளுக்கு உபஜீவ்யநாதஸமுத்ரமான ஸாகிக்காயென்றபடி. ஸாகிக்கு ஸௌஹ்ருமாயென்கை. என்னுயிர்பட்டது- என்னாத்மா பட்டபாடுகளை, ஆருயிர்பட்டது- ஆருடையவாத்மாபட்டது, நித்யஸூரிகளுடைய வாத்மாதான் பட்டதோவென்றபடி. என்னாத்மாவானது அவனாலே ஸாஜிக்கப்படுகிறதென்மையிலே யவனுடைய வத்ராநுஷ்டானவ்ருத்திகளைக்கொண்டு ஸுதநாதிஸயத்தாலே ஜொஸமுத்ரசாதிகளையடைந்து வ்யாகூலப்பட்டாப்போலே நித்யஸூரிகளுடையவாத்மாவும் பட்டதில்லையென்றபடி. நவோதையான தருணிக்கு நாயகஸம்ஸர்க்கத்திலே ஸஷ்டிகாரங்கள் ஸ்ரீபநாயகிபிறகாட்டிலும் விஞ்சியிருக்குமாப்போலே அநாதிஸம்ஸாரியாயிருந்த விவருக்கு ஸமஸ்ஸாஷஸம்ஸ்லேஷம் புதியதாய்வந்ததாகையாலே ரஸாதிஸயகரமான போயாகத்தே நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் விஞ்சியிருக்குமென்று நஞ்சீயாருளிச்செய்தார். ௯௰

காணில்- காணப்பெற்றேனாகில், உன்னை- ஸர்வஸேஷியானவுன்னை, வாரிக்கொண்டு- பிறர்க்கொன்றும் ஸேஷியாதபடி ஸங்க்ரஹித்துக்கொண்டு, விழுங்குவன்என்று- கபளீகரிப்பனென்று, அநந்தவேதைகயாதிகளுக்கவகாஸமில்லையாம்படி 'அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி' என்கிறபடியே நானே ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும்பண்ணி யநுபவிக்கவேணுமென்றென்றபடி. ஆர்வு- அபிநிவேஸத்தை, உற்ற- அடைந்தவனை, என்னையொழிய- என்னைத்தவிர, எனக்குத்தன்னை ஸாஜிக்கவொண்ணாதபடியாக வென்றபடி. என்னில்முன்னம்- தன்னைஸாஜிக்கவுத்யோகிக்கிற வென்னிலும்முன்னமே, பாரித்து- ஸாபித்து, மனோரதங்களைப்பண்ணியென்றபடி. தான்- விஸாலவாய் ஸுகந்தனானதான், என்னை- அணுவாய் ஸுகந்தனானவென்னை, முற்ற- காகஸ்ப்ஸ்யந, நிஸ்ஸேஷமாகவென்றபடி. ரஸாதிஸயத்தாலே சிந்தாவஸமாகையாலே இவ்வாத்மாவுண்டுபோயிற்றென்னும்படியாக வென்றபடி. பருகினான்- பானம்பண்ணினான், "ஸர்வஸாஸ்தாநிபங்கஜம் ஜநார்த்தநமநஸ்வயம்" என்கிறபடியே தன்ஸௌஸீல்யங்களைக்காட்டி யென்னை நீராயுருக்கிப் பானம்பண்ணினானென்றபடி. என்னைமுற்றவும் தானுண்டானென்று அவனுண்டபடிசொன்னாரிதில், உண்டவனுக்குத் தண்ணீருமவேண்டுமாகையால் தண்ணீர்குடித்தபடி சொன்னாரிதில், இத்தாலவனுடைய உண்ணுஞ்சோறு

மூ—காரொக்கும்கார்க்கரையப்பன் கடியனே* ॥ய॥
கடியனாய்க்கஞ்சனைக்கொன்றபிரான்றன்னைக் கொடிமதிள்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* வடிவமை
யாயிரத்திப்பத்தினால் சன்மம்* முடிவெய்தி நாசங்கண்டீர்க ளெங்கானலே* ।கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸாஜிக்கவொண்ணாதபடி யென்னில் முன்னம்பாரித்துத்தானென்னை மாளஸாஜித்தருளினான், தன்னாலே விளையக்கடவ ஸஸ்யத்தினளவும்பாராதே ஸம்ருத்தமானமேகம் தன்னளவிலேவர்ஷித்தாப்போலே யென்னுடைய சிறுமைபாராதே யென்னளவிலிங்ஙனே க்ருதார்த்தமாகச் செய்தருளவேணுமோவென்கிறார். ।ய।
(கடியனாய்) ஆஸ்ரிதர்க்காக வேதேனுஞ்செய்பினு மிங்ஙனே யதார்த்தமாகச்செய்தருளும் ஸ்வபாவனா யிருந்தவனைச்சொன்னவிப்பத்து, ஸம்ஸாரஸம்பந்தமாயினா நம்முடைய ஸம்ஸாரத்தை ஸகாரணமாகப் போக்குமென்கிறார். ।கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ—மென்கிற ஸேவ்யஸ்வபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னாலேயித்யாதியால்) ।ய

* நிகமனம். *

ஸ்வபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்காகவித்யாதியால்) சன்மம்முடிவெய்தி யித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரவித்யாதியால்) ।கக॥

ஈ—பருகுநீர்' இருக்கும்படி சொல்லிற்றாயிற்று. காரொக்கும்— மேகத்துக்கு ஸத்ருசமாகாநின்றுள்ள, காரென்றுமேகம், மேகம்போலே பாத்ராபாத்ரங்களைப்பாராதே க்ருதார்த்தரைப்பண்ணும் ஸ்வபாவனென்றபடி. கார்க்கரையப்பன்- திருக்கார்க்கரையில் நித்யவாஸம்பண்ணுமவன், கடியன்- ஶீக்ரகாரீ. ஸ்வாமித்தில்தாமே முந்திக்கொள்ளுமவனென்றபடி. ॥ய॥
கடியனாய்- ஶீக்ரகாரியாய், கம்ஸனுடைய ப்ரமத்திற்காட்டில் முற்பட ஸம்ரம்பனாயென்றபடி. கஞ்சனை- கம்ஸனை, கொன்ற- ஸம்ஹரித்தவனை, பிரான்றன்னை- அத்தாலே ஆஸ்ரிதருக்கு உபகாரகனானவனை, தன்னையென்று ஸ்வாமித்தம். கொடிமதிள்- த்வஜவிராஜித ப்ராகாரஸாலியான, கொடி- த்வஜம், மதிள்- ப்ராகாரம். தென்குருகூர்ச்சடகோபன்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வார், திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரென்றபடி. சொல்- சொன்னதான, வடிவமை- அழகுவடிவமாயிருக்கிற, வடிவு- அழகு. அமைவு- பரிசுத்தி, ஸர்வஸ்வரூபஸோபநமான வென்றபடி. ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்து- இந்தப்ரபந்தத்தினாலே, சன்மம்- ஜந்மமானது, ஜநநமரணபரம்பரையானதென்றபடி. முடிவு- ஸமாப்தியை, எய்தி- அடைந்து, புநஜந்மமில்லாமலென்றபடி. எங்கானல்- நம்முடைய ரூபத்வேஷயான து, கானல்- ரூபத்வேஷ, நம்முடைய ஸாவதாநஸஹ்ய ஆக்கிவிஷயமான ஸம்ஸாரமானதென்றபடி. எம்மென்று ஸ்வஸம்பந்திகளைக்கூட்டிச்சொல்லுகிறது. இத்திருவாய்மொழிகற்பாரை ஸ்வஸம்பந்திகளாக ஸ்வீகரித்துநிர்தேஶித்தபடி. நாசங்கண்டீர்கள்- நாஶமாம்கிடிகோள், நிஶ்ஶேஷமாக நஶிக்கும் கிடிகோளென்றபடி. கண்டீர்களென்றதாலே இதில்ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. ।கக॥

* ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதிஸ்ரீமதே அஹோபிலராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம꞉. *

ஶ்ரீ꞉.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி꞉.

(உருகுமால்நெஞ்சம்.)

ஆஶ்ரயேஹாநிதக்ஷாதிவைஷம்யாதயாவாஹநாத்தகஸஹேர்நாரz
ஶக்யாஶக்தஸஹேர்நாஜஸ்ர தநுதயாஸ்ராக்ஷர்க்கக்ஷாக ।
ஔதார்யாத்தேவிபூஷிதாதிவிஸஸ்ரோத்ரஸ்த்ரகர்ணத்வஸம்பர
இஷ்டதத்தமெநவஶக்யாஹரிரிதிஸம்ஜிக்கலேஸேதாரதாஹ ॥ய0॥

(ஆஶ்ரயேஹாநிதக்ஷாக) மருவியமாயன்தன்- ஆஶ்ரயமெஷ்டிதங்களை யுடையவனுகையாலும்,

ஞா — தா — (அவிஜ்ஞாதா பாவ) தென்கார்க்கரையென்னப்பா- ஸர்வஜ்ஞனாகையாலும், (சராசராத்மாக க்ஷேத்ர) என்னுயிராயென்னுயிருண்டான்- சராசராத்மாவாயிருக்கையாலும், (ஸமஸ்த க்ஷேத்ர) தன்னுளனைத்துலகும்நிற்கநெறிமையால்தானுமவற்றுள்நிற்கும்பிரான்- ஸகல வஸ்துக்களுக்கும் தான் ஆதாரமாய் அவற்றை யாதாரமுமாகவுடையனாய் இவ்வழி சவ்யாப்தனாகையாலும், (ஜலதாபா) கருவளர்மேனி- கறுப்பு வளராநிற்கைபோலே நீலமேகம்போலேயிருக்கிற திருமேனியை யுடையவனாகையாலும், (லக்ஷ்மீநாத லக்ஷ்மீகாந்த) என்கண்ணன்கள்வம்- கார்க்கரையேத்துமதனுட் கண்ணனென்றும்- ஆச்ரிதர்க்கு ஸுலபனுமாய் இவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தை யபஹரிக்குமவனாகையாலும், (ஔதார்ய க்ஷேமி ஸஜ்ஜாதவிவ) காளநீர்மேகத்தென்கார்க்கரையென்னப்பற்கு- காளமேகம்வர்ஷிக்குமாப்போலே எல்லார்க்கும் அபேக்ஷிதங்களைவர்ஷிக்கும் ஔதார்யாதிசயத்தை யுடையவனாகையாலும், ஆச்ரயத்தாலே பேரிழ்த்தாமரைக்கண்” ஐச்வர்ய ஸௌசீல்யாதிகுணங்களையுடைய ஸர்வேச்வரனாகவும் ஸம்பாவிக்கப்படுகிறது. (ஸர்வ ஸத்வஸமாச்ரயணீய ஸம்பாத) என்னில்முன்னம்பாரித்து- ஸம்ஸாரிசேதநரக்ஷணத்திலே யிவர்களைக்காட்டிலும் தானேமுன்னே முயலுமவனாகையாலும், எம்பெருமான் விஸ்மரணத்துக்கசக்யனென்று “உருகுமால்நெஞ்சம்” என்கிற ஶ்லோகத்திலே ஆழ்வார் அநுஸந்தித்தருளினாரென்கிறார். ௧௦அ

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

மூ— எங்கானலகங்கழிவாயிரைதேர்ந்திங்கினிதமரும்*

ஆ— (எங்கானல்) இந்தவஸ்தாவிசேஷமான மாநஸஸம்யோகஜநிதவ்யாக்ஷேபமானது மாறி சர்வஸ்வமுமே தலையெடுத்து அத்யவஸாயத்தாலே தூதுப்ரேஷணம்பண்ணுகிறார்.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸம்ச்லேஷார்த்தியாயிருக்கிறவாழ்வார் அநந்யகதித்வப்ரஸங்கமெயில்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே தூதுப்ரேஷணம்பண்ணுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இந்தவஸ்தாவஸ்த்யாதியால்) கீழ்த்திருவாய்மொழியில் விச்லேஷதசையிலே மாநஸஸாக்ஷாத்காரத்தாலே ஸ்ரீதிடந்தேயாகிலும் அவர் த்ருஷ்ணையும் மஹிதமாய்க்கொண்டு அநவஸ்திதமாயிருந்ததாகையாலே யிப்போதும் ஸம்பஸ்ஸாக்ஷாத்காரமில்லாமையாலே பின்னையும் சர்வஸ்வமே உஜ்ஜ்வலமாய்விட்டதாகையாலே மிகவுமார்த்தராகையாலே தூதுப்ரேஷணம்பண்ணுகை ஸங்கதமென்றதாயிற்று. தூதுப்ரேஷணம்பண்ணுகிறாரென்றது- வ்யாகுலவஸ்தாஸ்யாவஸ்திதத்தை யெம்பெருமானுக்கறிவிக்கிறாரென்றபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாகுலவிஷயஸம்ஹவிஷயகமென்கிற ஸங்க்ஷேபணம் ஸம்பந்தமென்றதாயிற்று. *

ஶ— எங்கானல்- எங்கள்கானலுடைய, கானல- ஸமுத்ரதீரவநம், இங்கு மணல்வந்த்ரு உத்யானவாசம். உங்களுக்குபயோகமாஹமாயபடி எங்களுக்கொரு உத்யானமுண்டாகப் பெற்றதேயென்றுகருத்து. அகம்- உள்ளில், இப்படியுள்ளே அஸங்கிதராய் வந்திருக்கும்படி யுங்களை அநாயாஸமாகப் பெற்றோமேயென்று கருத்து. கழிவாய்- கழியினிடத்திலே, கழி- ஸமுத்ரநதிகளுடைய ஜலவிவாஹஸந்நிவேசவிசேஷம்- வாயென்று இடம், இரை- ஆஹாரத்தை, தேர்ந்து- தேடி, “ஹ்ருஷ்டஹம்ஸஸமாகுலம்” என்கிறபடியே எங்கள் ஸந்நிஹித விஷயங்களான வஸ்துக்களை நீங்கள் ஸ்வீகரிக்கவும் ஸாத்யம்பெற்றோமேயென்று கருத்து. இங்கு- இந்த ஸமீபப்ரதேசத்திலே, தன் ஸௌஹார்த்தத்தாலே யென் தோஷத்தை அவஹரித்துக்கொண்டு என்னை விச்லேஷித்துப்போய் தூதுவிடவேண்டும்படியாயிருக்கிற வவனைப்போலன்றிக்கே ஸந்நிஹிதராகப்பெற்றோமேயென்று கருத்து. இனிது- போகமாக, அநாயாஸமாகவென்றபடி. க்ரியாவிசேஷணம். அமரும்- ப்ரதிஷ்டிதராகாநிற்கிற, என்பக்கல் ஸௌஹார்த்தத்தாலே இங்கே நித்யவாஸரஸிகராகாநிற்கிற

ஸூ— செங்கால்மடநாராய் திருமூழிக்களத்துறையுஞ்* கொங்கார்பூந்துழாய்முடியெங்குடக் கூத்தர்க்கென் றூதாய்* நுங்கால்களென்றலைமேற் கொழுமீரோ நுமரோடே* ||க||

ஆ—தன்னைப்பிரியில் நான்யாபிக்கமாட்டாததொருபடி, தன்னழகாலும் தன்செயல்களாலும் என்னைத்தோற்பித்து அடிமையாக்கி என்னோடேகலந்தருளிப்போய் திருமூழிக்களத்திலே யிருந்தருளின வெம்பெருமானுக்கென் றிறம் சொல்லவேணும், உங்களுக்கடிமையே நானிருக்கிறேன், என்றுநாரைகளை யிரக்கிறாள் ||கா||

முதற்பாட்டு.

இ— கொங்கார்பூந்துழாய்முடி யென்குடக்கூத்தர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னைப்பிரியில் இத்யாதியால்) அதில்தன்னழகாலுமென்றது. கொங்கார்பூந்துழாய்முடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி, தன்செயல்களாலுமென்றது- குடக்கூத்தர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி, என்னைத் தோற்பித்து இத்யாதியாகச்சொன்னது- எம்மென்கிறபதத்தில் விவக்ஷிதார்த்தஞ்சொன்னபடி. என்றூதாயென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்திறஞ்சொல்லவேணுமென்று) திறம்- ப்ரகாரம், என்விரஹக்லேசத்தையென்றபடி. தாஸீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்கித்யாதியால்) தன்னழகாலுமென்றதாலும் நாரைகளையென்றதாலும் இப்பிராட்டி எம்பெருமானுடைய வழகிலேயீடுபட்டு அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷித்தவளாய், விரஹவ்யஸநிநியாய், தன்னாற்றாமையாலே க்ருஹத்தில்நின்று உத்யாநப்ரதேஶத்திலேசென்று அங்கேயிருந்த பக்ஷிகளைக்கண்டவளாய், தன்னுடைய ஸகிகளும் தன்னோடு ஸமாநது:கைகளாகையால் அவர்கள் கார்யக்ஷமைகளல்லாமையாலும், தான் வ்யஸநாதிஶயத்தாலே அறிவழிந்திருக்கையாலே 'தான்சொல்லுகிறவார்த்தையை அவையறியா' என்று விவேகிக்கமாட்டாமையாலும்; அவற்றைத்தூதுபோகப் ப்ரார்த்திக்கிறாளென்றுகருத்து. தன்னைப்பிரியிலித்யாதியாலே விஶ்லேஷத்தில் என்னை யாபிக்கவொட்டாத ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனென்கையாலே ஸ்வாபதேஶத்தில் அஞ்சிறையமடநாரையில் ஆசார்யஸம்பந்தம் பற்றாசாகவும், வைகல்பூங்கழிவாயில் ஶேஷித்வஸம்பந்தம் பற்றாசாகவும்,

வ்யா— வென்றபடி, செங்கால- சிவந்தகாலை யுடையீர்களான, என்மடியிலிருக்கும் கால்போலே யிராநின்றது நான்தலையிலே வைத்துக்கொள்ளப்புகுகிற காலுமென்று கருத்து. மடநாராய்- முக்தங்களான நாரைகாள்?, நாராயென்று ஜாத்யேகவசநம். திருமூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, உறையும்- வஸியாநிற்கிறவனை, தூதுபோவார்க்கு ஸுலபனென்னும்படி ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலே, வர்த்தமாநத்திலும் ஏற்றஞ்சொல்லுகிறபடி. கொங்கார்- மகரந்தபூர்ணமான, கொங்கு- மகரந்தம், பூம்- தர்ஶநீயமான. துழாய் முடி- திருத்துழாயைத் திருமுடியிலேயுடையவரான, எங்குடக்கூத்தர்க்கு- என்னுடைய குடக்கூத்தர்க்கு, எம்மென்று பூஜாபஹுவசநம், இங்கு வடிவழகுவிஶேஷண ஸமபிவ்யாஹாரத்தால் தன்னுடைய திவ்யாலங்காராதி ஸௌந்தர்யங்களாலும் விசித்ரசேஷ்டிதங்களாலுமென்னை வஶீகரித்தவனை யென்றபடி. குடக்கூத்தாவது- இடையர் பால்குடத்தைத் தலையிலேவைத்துக்கொண்டு ஆடும் ந்ருத்தவிஶேஷம், குடக் கூத்துடையவர்- குடக்கூத்தர். விசித்ரசேஷ்டிதங்களையுடைய க்ருஷ்ணனுக்கென்றபடி.. என்றூதாய்- என்னுடைய தூதிலேயாய், தூது- உக்திகத்யமும், தேஶமான உக்திகத்யத்திலே அதிகரித்தென்றபடி. இதுசெய்கிறேனென் றங்கீகரித்தென்றபடி. இதுக்குக்கொழுமீரோவென்கிறதோடே யந்வயம். ஸாதரமீகாராதித்தாலே நானுங்களுக்கு ஸம்மாகையாலே நீங்களெனக்கு நித்யஸேவ்யங்களென்று கருத்து, நுமரோடே- யுஷ்மதீயர்களோடே, உங்களுடைய ஸப்ரவாதிகளோடேகூடவென்றபடி. இங்கு ஸ்வாபதேஶத்தில் 'ஆசார்யவதாசார்யாஶ்ரயத்வாத்' 'ஆசார்யவதாசார்யவாதி த்வாத்' "ஶாஸ்த்ர ஸமஶ்ருதேஷு வ்ருத்தி:" என்றது விவக்ஷிதம். நுங்கால்கள்- எங்களுக்குவகரிஷ்ணரான வுங்களுடைய திருவடிகளை, என்தலைமேல்- உங்களையாஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கவிருக்கிற வென்னுடைய உத்தமாங்கத்திலே, தலையென்று உத்தமாங்கமலங்க்ருதவ்யமாயம், ஸமவஹிதத்தில் வடக்கரானவர்களுடைய வாரணாஸ்மோஜத்தை வஹிக்கப்பெறுகிறதென்னும் ப்ரீதியாலே தன்ஶிரஸ்ஸைக்கொண்டாடுகிறபடி. அழகியமயிரையுடையார் பூச்சூடவாசைப் படுமாப்போலே ப்ரீதியாலேசொல்லுகிறபடி. கொழுமீரோ- சேரீர்களோ, கொழுமை- சேர்க்கை. சேர்த்தருள வேணுமென்றபடி, வையுங்கோளென்னாதே, சேருங்கோளென்றதாலே. யென்தலையும் நுங்கள் திருவடிகளும்

மூ— நுமரோடும்பிரியாதே நீரு நுஞ்சேவலுமாய்* அமர்காதற் குருகினங்காள் அணிமூழிக்களத்துறையும்* எமராலும் பழிப்புண்டிங்கென்றம்மா லிழிப்புண்டு* தமரோடங்குறைவார்க்குத் தக்கிலமே கேளீரே* ॥௨॥

ஆ—(நுமரோடும்) 'அவருக்குச் சொல்லும் வார்த்தையைக் கேளுங்கோள்' என்று குருகுகளையழைத்துவைத்து நடுவே தன்னுடைவாலே 'தம்மாலுபேக்ஷிதையாய் என்பந்துக்களாலும் கர்ஹிதையாயிங்கேயிருக்கு மிவ்விருப்பென்செய்ய? விவ்விருப்பில் முடிகைபோரும்' என்று தம்மைச்சொல்லி யின்னாதாய்; பின்னையுமவனை விடமாட்டாமையாலே 'தாமும் தம் பரிஜநங்களுமாயிருந்தவிருப்பைக் காண்கைக்கு நானர்ஹையாயிழந்துபோமித்தனையோ' என்று கேளீரென்றுகொண்டு தான்சொல்லப்புக்கவார்த்தையை யவற்றுக்குச் சொல்லி முடிக்கிறாள். ॥௨॥

இ— பொன்னுலகாளீரிலே ஆஶ்ரிதரோடைகரஸ்யம் பற்றாசாகவும், தூதுவிட்டவர் இத்திருவாய்மொழியிலே தன்னழகைக்கண்டநுபவித்தவர்கள் விஶ்லேஷத்தில் தரிக்கமாட்டுவர்களோ' என்று அறிவிக்கவே எழுந்தருளும் என்றிப்படி ஸௌந்தர்யம்பற்றாசாகத் தூதுவிடுகிறாளென்று ஸங்கதிமாயிற்று. இப்படி இந்நாலு திருவாய்மொழிகளுக்குமுள்ள ஸங்கதிவிஶேஷங்களை 'ஐஶ்வர்யஸஹகாரித்வ விஶ்லேஷாஸஹத்வ வைலக்ஷண்ய ஸௌந்தர்ய ஸ்வப்ரகாஶத்வாதிகரூபேண:" என்று உரைக்காரர் ஸங்க்ரஹித்தருளினார். ॥௯॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ஸம்போதநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவருக்கித்யாதியால்) கீழ்நாரைகளைப் ப்ரார்த்தித்தவள் அவற்றுக்குச் சொல்லவேண்டும்வார்த்தையை வ்யஸநாதிஶயத்தாலே வந்தகலக்கத்தாலே குருகுகளைநோக்கிச்சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதியபிப்ராயம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நடுவேயித்யாதியால்). தன்னுடைவாலேயென்கிறதற்கு இன்னாதாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். என்செய்யவென்கிறதற்குக்கீழோடேயந்வயம். இதென்னப்ரயோஜநத்தை ஸாதிக்கைக்காக விருக்கிறதென்றபடி. இன்னாதாய்நிவ்ருத்தியையாய், சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்), மாட்டாமையாலேயென்கிறதற்குச் சொல்லியென்கிறத்தோடே அந்வயம். ॥௨॥

ரா— பிரிந்திருக்கை யிவையிரண்டுக்கும் ஸாமாந்யாதிகரண்யமென்றுகருத்து. ஓகாரத்தால் இதுஶேஷிகளுக்கு ஸ்வாபமன்றோ? இது ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ வென்றபடி. ॥௯॥

நுமரோடும் ஸ்வகீயரோடும், உங்கள்பந்துக்களோடுமென்றபடி. ஸர்வம் உத்தரவாக்யார்த்தத்தோடே ஸம்பந்திக்கும். பந்துக்களோடும்பிரியாதே தம்பதிகளாக ஸம்ஶ்லேஷித்துமிருக்கிறவென்று வாக்யார்த்த ஸம்பந்தப்ரகாரம். பிரியாதே- விஶ்லேஷியாதே, நீ நுநும்சேவலுமாய்- ஸதீவ்ருதாநுவர்த்திநிகளான நீரும் ஸ்வோத்ருதாநுவர்த்திகளான பதிகளுமாய், சேவல்- ஸ்வாமிபக்ஷி, அமர்- அமர்ந்திருக்கிறவையான, விஶ்லேஷமின்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷித்திருக்கிறவையான வென்றபடி. இப்படி ஸர்வஸம்ஶ்லேஷஸாக்ஷிகரான நீங்கள் விஶ்லேஷதுஃகிதையான வென்துஃகங்களைப் போக்கவேண்டாவோ வென்றுகருத்து. காதல்குருகினங்காள்- காதலையுடைய குருகின்ஸமூஹங்காள்?, காதல்- ப்ரேமம், காதல்குருகென்று பரஸ்பராபிலக்ஷஸாபேக்ஷம். குருகு- நாரையிலேஜாதிவிஶேஷம், இனம்- ஸமூஹம், ஸர்வஸ்வப்ரதாதிகளான குருகுஸமூஹங்காளென்றபடி. அணி- அழகியதான, மூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, உறையும்- வஸியாநிற்குமவரான, தம்மால்- அங்குள்ளபரிஜநங்களோடு ஸம்ஶ்லேஷரஸிகரான தம்மாலே, இழிப்புண்டு- உபேக்ஷையநுபவித்து, இழிப்பு- உபேக்ஷை, ஸக்ருத்ஸம்ஶ்லேஷாநந்தரமே உபேக்ஷிக்கப்பட்டென்றபடி. எமராலும்- ஸ்வகீயராலும், என்பந்துக்களாலுமென்றபடி. பழிப்புண்டு- கர்ஹையையநுபவித்து. பழிப்பு- கர்ஹை, இங்கு- இந்தஸம்ஶ்லேஷத்திலே, என்?- என்னப்ரயோஜநம், தமரோடு- ஸ்வகீயரோடு; தமக்கந்தரங்கரான பரிஜநங்களோடே கூடவென்றபடி. அங்கு- அந்ததிருமூழிக்களத்திலே, உறைவார்க்கு- நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவர்க்கு, தக்கிலமே- தக்கவரல்லோமே, யோக்யரல்லோமோவென்றபடி. ஆத்மநிவேதநவசநம், கேளீர்- கேளுங்கோள், தாமும் தம்பரிஜநங்களுமா யெழுந்தருளியிருக்கிறவழகை யநுபவிக்கைக்கு நானர்ஹையல்லேனோவென்று நீங்கள் கேட்க்கவேணுமென்றபடி. ॥௯॥

மூ— தக்கிலமேகேளீர்கடம்புனல்வாயிரைதேருஞ்* கொக்கினங்காள்குருகினங்காள்குளிர்மூழிக்களத்துறை
யுஞ்* செக்கமலத்தலர்போலுங்கண்கைகால்செங்கனிவாய்* அக்கமலத்திலைபோலுந்திருமேனியடிகளுக்கே ‖
திருமேனியடிகளுக்குத்தீவினையேன்விடுதூதாய்த்* திருமூழிக்களமென்னுஞ்செழுநகர்வாயணிமுகில்காள்*
திருமேனியவட்கருளீரென்றக்காலுமைத்தன்*

ஆ—(தக்கிலமே) தன்னைக்காண்கைக்கு நானொப்பில்லையன்றியே அவ்வழகையுங் காணப்பெறாதே யிழந்துபோமித்தனையோவென்று கேளீரென்கிறாள். ‖௩‖

(திருமேனி) திருமூழிக்களமென்னுஞ் செழுநகர்வாயணிமுகில்காள்? 'திருமேனியவட்கருளீர்' என்றித்தனையுஞ்சொன்னாலுமுங்களுக்குப் ஸாத்யமான திருமேனியொளியை யுங்களையிழப்பித்து அவ்வூரில்நின்றும்

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ— செக்கமலத்தித்யாதி அடிகளுக்குத்தக்கிலமேகேளீர்க ளென்றநுபித்து அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னைபித்யாதியால்) அவ்வழகையுமென்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயத்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸர்வஜந ஸௌசீல்யத்தைக் காணப்பெறாதவளவன்றிக்கே அவன்திருமேனியழகையும் காணப்பெறேனென்கிறாளென்று ஸமுச்சயத்துக்கு ஸ்வாரஸ்யம். ‖௩‖

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

என்னக்காலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தனையுஞ்சொன்னாலுமென்று) ஸமுச்சயம்வ்வு க்ரோதத்தாலு முங்களை ஹிம்ஸிக்குமோவென்கைக்காக. திருமேனியொளியகற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய—

ப— தடம்புனல்வாய்- தடாகஜலப்ரதேஶத்திலே, தடம்- தடாகம், புனல்- ஜலம், வாய்- இடம், இரை- ஆஹாரங்களை, தேரும்- தேடாநிற்கிற, நான் உபவாஸக்ருஶையாயிருக்க நீங்களிங்ஙனே யாஹாரபரராயிருக்கை யுசிதமோவென்றுகருத்து. கொக்கினங்காள்- பகஸமூஹங்காள், குருகினங்காள்- நாமபக்ஷிவிஶேஷஸமூஹங்காள், என்னபிநிவேஶாநுகுணமாகத் தூதுபோகைக்குத் திரள்திரளாகக் காணப்பெற்றேனென்றுகருத்து. குளிர்- ஶீதளமான, ஸஞ்சாரார்ஹமானவென்றபடி. என்விரஹதாபம்போகைக்கு அவ்வூரைக் காணப்பெற்றிலேனென்று கருத்து. மூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, உறையும்- வஸியாநிற்கிறவனுடைய, செக்கமலத்து- செந்தாமரையினுடைய, அலர்போலும் விகாஸத்துக்கு ஸத்ருஶமாகாநிற்கிற, கண்கைகால்செங்கனிவாய்- நயநகரசரண பிம்பாதரங்களையுடையவரான, செங்கனி- சிவந்தபழம், பிம்பபலமென்றபடி. வாய்- அதரம், அக்கமலத்து- அந்தசெந்தாமரையினுடைய, இலைபோலும்- இலைக்குஸத்ருஶமாகாநின்றுள்ள, திருமேனி- அத்திவ்யாவயவங்களுக்குப் ஆஶ்ரயமாம்படி ஶ்யாமளமான திருமேனியையுடையவனுடைய, அடிகளுக்கு- ஸ்வாமிக்கு, பூஜாயாம் பஹுவசநம். தக்கிலமே- நாம்தக்கவரல்லோமோ, அவருடையவவ்வழகை நாம் அநுபவிக்கைக்கு யோக்யரல்லோமோவென்றபடி. கேளீர்கள்- நீங்களங்கேசென்று கேட்கவேணும். ‖௩‖

திருமூழிக்களம்என்னும்- திருமூழிக்களமென்றுப்ரஸித்தமான, செழுநகர்வாய்- ரமணீயநகரப்ரதேஶத்திலே, செழு- ரமணீயம், நகரத்துக்குஸந்நிஹிதமான ஆகாஶப்ரதேஶத்திலே ஸஞ்சரிக்கிறவென்றபடி. அணி- ஸுந்தரங்களான, முகில்காள்- மேகங்காள், திருமேனியடிகளுக்கு- திருமேனியாலே ஸ்வாமியாயிருக்கிறவருக்கு, "பயாஹம் கேஶவவ்யக்திரூபஸம்பத்திவேஷிதோ" என்கிறபடியே தன்திருமேனியழகாலே ஸர்வரையும் வஶீகரித்தடிமைகொண்டிருக்கிறவருக்கென்றபடி. இதுக்கு தூதாயென்கிறத்தோடே அந்வயம், தீவினையேன்- அவ்வழகை யநுபவிக்கப்பெறாதே யிழந்து உங்கள்காலிலே விழவேண்டும்படியான க்ரூரகர்மங்களையுடையவளானநான், விடுதூது- விடுகிறதூதிலே, நான்விடுகிற தூதக்ருத்யத்திலேயென்றபடி. ஆய்- ஸ்வீகரித்து, அதிலே ப்ரவ்ருத்தராயென்றபடி. இதுக்கு என்னக்காலென்கிறத்தோடே அந்வயம். திருமேனி- "ஸ்தநாநாம் ஸம்ப்ரகாஶதே" என்கிறபடியே வைவர்ண்யமாயிருக்கிற வும்முடையதிருமேனியை, அவட்கு- இத்தையாசைப்படுகிற அவளுக்கு, அருளீர்- க்ருபையாலே கொடுக்கவேணும், உமக்கவள்பக்கல் ப்ரணயித்வம்போனாலும் ஸாதாரணமான க்ருபையுமில்லையோ வென்றுகருத்து. என்றக்கால். இப்படிநீங்கள்சொன்னக்கால், "ஸாவாயஸ்யோபத்ருஷ்டி" என்கிறபடியே உங்களுக்கொரு உக்ரோத்தமன்றோ வேண்டு

ரூ—நிருமேனியொளியகற்றித்தெளிவிசும்புகடியுமே*
தெளிவிசும்புகடிதோடித்தீவளைத்துமின்னிலகு* மொளிமுகில்காள்திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடர்க்குத்* ॥ச॥
தெளிவிசும்புதிருநாடாத்தீவினையேன்மனத்துறையும்* துளிவார்கட்குழலார்க்கென்றூதுரைத்தல்செப்புமினே ॥

ஆ—பொகவைக்குமோ, இத்தனையுஞ்சொன்னுலென்செய்யுமென்கிறள். ॥ச॥

(தெளிவிசும்ப) அவனுக்கநுரூபரன்னவமையுமோ, இன்னுமக்கநுரூபரன்னவேண்டாவோ வென்னில் யாவளொருத்தியுடையநெஞ்சை யுகந்து திருநாடாகக்கொண்டு நீருறைகிறீர், அவளுக்கநுரூபரென்று சொல்லீ ரோவென்கிறள்.

(தூதுரைத்தல்) நாமே நீவாய்வந்தினங்காள், என்னுடைய சுடர்வளையுங் கலையுமிழந்தேனென்று ॥ரு॥

இ— மருளிச்செய்கிறர் (உகளுக்குவாமஹத்யாதியால்) தெளிவிசும்புகடியுமென்கிறதுக்குக் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறர் (அவ்வூரில்நின்றுமித்யாதியால்) கீழ்ச்சொன்னவகைகள் போகாதிருக்கவாறே திருமூழிக்களத்துக்கு வஹிநிகங்களாயிருக்கிற மேகங்களோடேக்கிச் சொல்லுகிறளென்று வஹதி. ॥ச॥

* ஐந்தாம்பாட்டு *

கீழ்ப்பாட்டில்சீலே இப்பாட்டிலும் மேகங்களைத்தூதுவிடுகிறதா யிருக்கையாலே யிது வாக்யாந்தரமென்ன வவதரிப்பிக்கிறர் (அவனுக்கித்யாதியால்) அவனுக்கென்று வாசாநுமாசச் சொன்னலவ னறியுமோ விசேஷித்துச் சொல்லவேண்டாவோ வென்றபடி. இப்பாட்டுக்கெல்லாம் த்ருதீயபாதாசயமத் திலே தாத்பர்யமென்று கருத்தாலே யதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (யாவளொருத்தியித்யாதியால்) ॥

* ஆறாம்பாட்டு *

சுடர்வளையுங்கலையுந் தூதுரைத்தல்செப்புமின்களென்றநுபிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (என்னுடைய

ஸ—வதென்றுகருத்து. தன்திருமேனியொளி- உங்களுக்குத்தந்தருளின ஸ்வஸ்வபதிவ்யமங்களவிக்ரஹகாந்தியை யொளி- காந்தி, உம்மை- உங்களை, அகற்றி- விஸ்லேஷிப்பித்து, இகற்கம். உங்களுடையகாந்தியை சமிப் பித்தென்றபடி. தெளிவிசும்பு- நிர்மலமானவாகாசத்தில்நின்றும், விசும்பு- ஆகாசம், உங்களழகு எல்லாரு க்கும்தெரியும்படி நீங்கள்வர்த்திக்கிற நிர்மலாகாசத்திலின்று மென்றபடி, கடியுமே- கடியுமோ, கடிகை- தூரத்துகை, உங்களைத்தூரத்துமோவென்றபடி. ஸ்வஸாத்ருஸ்யமாத்ரமன்றிக்கே வாஸஸ்தாநத்தைத்தந்து ஆ காஸஸ்தாநத்தியன்றிக்கே வாஸகாஸஸ்தியு முங்களுக்குத்தாராளேவென்றுகருத்து ॥ச॥

தெளிவிசும்பு- நிர்மலமானவாகாசத்திலே, கடிது- ஸீக்ரமாக, ஓடி- யாவசம்பண்ணி, சிறுத்திருவடிக்கு ப்போலே யிவற்றின்வேகவத்தும் ஆகாசவாஸித்வமும் தன்காரியத்துக்கு ஸாதகமென்றிருக்கிறள், தீவ ளைத்து- சுழிவபத்துக்குஸத்ருசமான, தீ- சுழி, வளை- வலயம், வளைத்துஎன்று வளைக்குஸத்ருசமானது க்குப்பேர், சராதவக ஸத்ருசங்களானவென்றபடி, மின்னிலகும்- மின்களிலகாநிற்கிற, வித்யுத்தாஜேஷ ங்கள் விளங்காநிற்கிறவென்றபடி. இலகுதல்- விளங்குதல், ஒளிமுகில்காள்- காந்தியையுடைய மேகங்கா ள், அந்த வித்யுத்துக்களாலே வர்ணமம்பெற்ற வடிவழகையுடைய மேகங்காளென்றபடி. திருமூழிக்கள த்து- அந்தவிவ்யநகரத்திலே, உறையும்- வஸியாநிற்கிற, ஒண்சுடர்க்கு- ஒள்ளியசுடரையுடையவரான, அவ் வூரிலநித்யவாஸத்தாலே யதாஜ்ஜ்வமான காந்தியையுடையவரானவென்றபடி. தீவினையேன்- நெஞ்சிலேவர காசிக்கச்செய்தே கண்ணாலேகாணவொட்டாதபடி க்ரூரங்களான கர்மங்களையுடையேனுடைய வென்னுடை ய, மனத்து- நெஞ்சிலே, தெளிவிசும்பு- விரஜாகாசரூபமான, பராகாஸவாச்யப்ரஹ்மரூபமான வெ ன்றபடி. திருநாடா- திவ்யதேசமாய். காத்ருஸவிவ்யதேசத்திற்போலே பாதராதிஸயமானனு மென்றபடி.உறை யும்- வஸியாநிற்கிறவரான, துளிவார்- துளித்துவாராநிற்கிற விந்துவிந்துவாய் ப்ரவஹியாநிற்கிறவென்றபடி. கள்- ஆஸவத்தையுடைத்தான, கள்ளென்று ஆஸவமாய் இந்தமகரந்தத்தைச்சொல்லுகிறது, குழலார்க்கு- கூந்தலங்களையுடையவர்களுக்கு,கூந்தலங்கள் கஸ்மஸெளரதிகங்களாயிருக்கையாலே மகரந்தஸ்யந்திகளென் றுகருத்து. குழல்- கூந்தலம், குழலையுடையவர் குழலார், வ்ரீஜாயாமபஹுவசநம் என்தூதுரைத்தல்- தலையில்பூவெல்லாம் சருகாம்படி விரஹாதிசயத்தையான வென்வ்ருத்தவாக்யத்தை, மதயமான வ்ருத்தவாக்ய த்தையென்றபடி. செப்புமின்- சொல்லுங்கோள்.
॥ரு॥

மூ— தூதுரைத்தல்செப்புமின்கடூமொழிவாய்வண்டினங்காள்* போதிரைத்துமதுநுகரும்பொழின்மூழிக்கள
த்துறையு* மாதரைத்தம்மார்பகத்தேவைத்தார்க்கென்வாய்மாற்றந்* தூதுரைத்தல்செப்புதிரேல்சுடர்வளை
யுங்கலையுமே* ॥௬॥

சுடர்வளையுங்கலையுங்கொண்டருவினையேன்றோடுறந்த* படர்புகழான்

ஆ—சொல்லவேணும், சொல்லுமிடத்தில் அவனுங்கள்வார்த்தையை கடாக்ஷியாமே பிராட்டிஸந்நிதியிலே வைத்துச் சொல்லவேணுமென்கிறாள். ॥௬॥

(சுடர்வளையும்) படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காள், உன்னழகாலே யவளைவசீகரித்து அவளோடே

இ—(விருத்தியால்) என்வாய்மாற்றம் தூதுரைத்தல்செப்புதிரேல் போதிரைத்த்வ்ருத்திமாதரையித்ருஶிசெப்புமின் களென்றநுஷங்கமெனாவயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிடத்திலித்ருஶியால்) வண்டுகளையேகிழ்ச்சொன்ன விஶேஷங்களாகஹ்ருதித்தாதல் ஜீவங்கள்சொல்லாதொழிந்தவாறேயாதல் வண்டுகளைநோக்கிச்சொல்லுகிறாளென்றுஸங்கதி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது. ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

பங்கயக்கட்சுடர்பவளவாயனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகாலேயித்ருஶியால்)

ப— தூமொழிவாய்- மநோஜ்ஞங்களான வுக்திகளுடைய வாய்ப்பையுடையவையான, தூ என்றது ஸௌந்தர்ய்யமநோஜ்ஞத்தைவக்ஷிக்கிறது. வாயென்றது வாய்ப்பு, லாபமென்றபடி. "நாஸாமதேவ விஶேஷஶ்ரூகு ஶேஷவ்ரு ஷாஷிதம்" என்கையாலே உக்தனவானுக்கு வாவிஸ்தாரஞ்ஜநங்களான வுக்திகள் ஸ்வாபாவமிறே; அவன் வருவோமல்லோமென்றிருந்தாலு முங்கள் வாக்ஸௌந்தர்யத்தாலே அவனுக்கு வரவேண்டும்படியாமென்று கருத்து. வண்டினங்காள்- ஸ்மரமஸ்ஸங்கங்காள், சுடர்வளையும்- காந்திமத்துக்களான வென்னுடைய வலய ங்களையும், கலையும்- வஸ்த்ரத்தையும், பட்டுடையழகையும், தூதுரைத்தல்- உத்தஸாஷணமாக, செப்புமின்கள்- சொல்லுங்கோள், உத்தஸாஷணமாகச் சொல்லுகையாவது விரஹக்லேஶாபையாலே தன் வலயங்களையும் பட்டுடையழகையு மிழந்தேனென்றுசொல்லுகை, என்- என்னுடைய, வாய்- உக்தியினுடைய, மாற்றம்- ஸ நந்தகாரணமானவமான, மாற்றம்- ஸநந்தகாரகம், தன்வலயங்களையும் பட்டுடையழகையு மிழந்தேனென்றி ப்படி யென்னுடைய வாமமக்ருநகாரணமானவமானவென்றபடி. தூதுரைத்தல்- உத்தஸாஷணத்தை, செ ப்புதிரேல்- சொல்லுகிறீர்களாகில், இதுக்கு செப்புமின்களென்கிறத்தோடே யந்வயம். போது- ஸமயங்க ளிலே, விஶேஷங்கள்விகஸிக்கிற ஸமயங்களிலேயென்றபடி. ஶ்ரீவாமமுதலிகளுக்குப்போலே ஸம்ஸாரம் மீண்டுவருகிறபோதென்கிற நிர்ப்பயமுங்களுக்கில்லை, ஸம்ஸாரிகளைப்போலே விலக்குவாரு முங்களு க்கில்லையென்றுகருத்து. இரைத்து- ஹர்ஷத்தாலே கோலாஹலம்பண்ணிக்கொண்டு, மது- ரஸங்களை நுகரும்பொழில்- உங்களுக்கு வாஸம்பண்ணும்படியான ஸம்ருத்திகளையுடைத்தான, நுகர்கை- வாஸம்ப ண்ணுகை, திருமூழிக்களத்து- அந்தவிஶேஷதமாநத்திலே, உறையும்- வஸிக்குமவரான, இது வாஜிக்குவிஶேஷ ணம். மாதரை- நாரீணாமுத்தமையான பெரியபிராட்டியை, மாதர்- உத்தமஸ்த்ரீ, தம்மார்பகத்தே- தம்மு டைய வக்ஷஸ்ஸுக்குள்ளே, வைத்தார்க்கு- வைத்துக்கொண்டவரான ஸ்வாமிக்கு, செப்புமின்களென்றநுஷங்கிப்பது, பிராட்டி ஸந்நிதியிலே அவருக்குச்சொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥௬॥

படர்- விஸ்தீர்ணமான, பொழில்வாய்- உத்யாநப்ரதேஶத்தில், குருகினங்காள்- குருகு ஸங்கங்க ளாள், குருகு- நாரையில் ஜாதிவிஶேஷம். இனம்- ஸங்கம், சுடர்வளையும் காந்திமத்துக்களான வென் வலயங்களையும், கலையும்- பட்டுடையழகையும், கொண்டு- அபஹரித்துக்கொண்டு, இதுக்குத்துறந்தென்கி றதோடே அந்வயம். இவைகளைத்தானிழந்தது தத்விஶ்லேஷநிமித்தமாகையாலே யவனபஹரித்தானென்கிற து. அரு- அருமையான, துஸ்ஸஹமானவென்றபடி. வினையேன்- துக்கங்களையுடையவளான வென்னு டைய, வெகுதத்தோடேவந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தவன் விட்டுப்போம்படியான ஸௌபாக்யத்தை யுடையவளான வென்னுடைய வென்றபடி. தோள்துறந்த- தோளைத்யஜித்தவனை, "ஸமேககஸ்நிர்வரஸ்யவ நக்ஷஸ்ஸ ஸுக்ஷ்மம்" என்கிறகணக்கிலே யென்தோளொன்றினுமே யாஸக்தியுக்தனாயிருந்தவன் இப்போதத்தைக் கைவிட்டானென்று கருத்து. படர்புகழான்- படர்ந்தபுகழை யுடையவனை, புகழ்- கீர்த்தி, என்னைக்கைவி

மூ— திருமூழிக்களத்துறையும்பங்கயக்கட்* சுடர்பவளவாயனைக்கண்டொருநாளோர்தூய்மாற்றம்* படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காளெனக்கொன்றுபணியீரே* ௭

எனக்கொன்றுபணியீர்களிரும்பொழில்வாயிரைதேர்ந்து* மனக்கின்பப்படமேவும் வண்டினங்காடும்பிகாள்* கனக்கொடிமதிள்புடைசூழ்திருமூழிக்களத்துறையும்* புனக்கொள்காயாமேனிப்பூந்துழாய்முடியார்க்கே* ௮

ஆ— கலந்து பின்னையவனைத்துறந்து அதுவே புகழாகக்கொண்டிருக்கிறவிருப்பு உனக்குப்போருமோவென்று சொல்லுமோமென்கிறாள். ॥௭॥

(எனக்கொன்று) வண்டினங்காள்தும்பிகாள், உன்னழகைக்காணப்பெறாதே பவளிழந்துபோமித்தனை போவென்றுசொல்லிரோவென்கிறாள். ௮

இ— வ்யஸநோக்தியில் ஸம்ஶ்லேஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவனோடேகலந்தென்று) வ்யஸநோக்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையிகழ்ச்சியால்) துறந்தபடர்புகழாளென்கிற ஸஹஶிஷ்டாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேயிகழ்ச்சியால்) ஓர்தூய்மாற்றமெனக்கொன்றுபணியீரென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்குப்போருமோவிகழ்ச்சியால்) ॥௭॥

✱ எட்டாம்பாட்டு. ✱

தாரீபவாக்யத்திலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (உன்னழகையிகழ்ச்சியால்) ௮

ஈ— ட்டதேதனக்கு ஜாதரூபமான கீர்த்தியாகவுடையவனை யென்றபடி. திருமூழிக்களத்துறையும்- அந்த திவ்யநகரத்திலே வஸியாநிற்கிறவனை, பங்கயக்கண்- பங்கஜநேத்ரனை, ஸகாரஸ்யஸம்பள டகாரர் தேஶ: சுடர்பவளவாயனை- உஜ்ஜ்வலவித்ருமாதரனை, என்னை வஶீகரிக்கும்படியான திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்களையுடையவனை யென்றபடி. கண்டு- ஸாக்ஷாத்கரித்து, நானாசைப்படுகிற திருக்கண்ணழகையும் திவ்யாதர ஶோபையையும் காண்கையாகிற ஸௌபாக்யமெனக்கு முன்னேயுங்களுக்கு வாய்க்கிறதென்று கருத்து. எனக்கு- விரஹவ்யஸந ஸம்பந்நியாயிருக்குமப்போலே யிருக்கிறவெனக்காக, இதுக்குப்பணியீரென்கிறீர்களே பக்ஷம். ஒருநாள்- பலநாள்வேண்டா, ஓர்- ஆத்மரக்ஷணமாகையாலே அத்விதீயமான, தூய்- விஶுத்தமான, அத்யவஸாயமான வென்றபடி. மாற்றம்- வார்த்தையை, ஒன்று- ஒன்றாக, இனியொன்றுஞ்சொல்ல வேண்டாதபடி. ஸாரபூதமாக வென்றபடி. பணியீர்- நீங்கள்சொல்லவேணும், பணியீரென்று ஸம்போதிப்ப வசநங்களாகையாலே அவற்றை மரியாதிகரித்துச் சொன்னபடி. ௭

இரும்- விஸ்தீர்ணமான, பொழில்வாய்- உத்யாநத்திலே, இரை- ஆஹாரத்தை, போஜ்யத்தை யென்றபடி. தேர்ந்து- தேடிக்கொண்டு, மனக்கு- உங்களுடைய அந்தரங்கஸ்ஸுக்கு, இன்பப்பட- ஆநந்தமுண்டாயபடி, படுகை- உண்டாகை, மேவும்- ஆஶ்ரித்து வஸிக்கிற, என்னைப்போலே விரஹக்லேஶம் பிறவாதபடி பரஸ்பரம் ஸம்ஶ்லேஷித்து வஸிக்கிற வென்றபடி. வண்டினங்காள்- ப்ரமரஸமூஹங்காள், தும்பிகாள்- ப்ரமரவிஶேஷங்காள், கனக்கொள்- கனத்தைக்கொண்டிருக்கிற, கநகமயமாகையாலே பஹுமூல்யங்களான வென்றபடி. திண்- த்ருடதரங்களான, மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, புடை- சுற்றிலும், சூழ்- பரிவ்ருதமான, இப்படி ரக்ஷையுடைத்தான தேஶத்திலவன் வஸிக்கையாலே நிர்ப்பயாகாரமான வவன் திருமேனிக்கென்னதீங்கு வருகிறதோவென்கிற ஶங்கைதீரப்பெற்றேன், இனியென் க்லேஶமாம் தீரவேணுமென்று கருத்து. திருமூழிக்களத்துறையும்- அந்த திவ்யநகரத்திலே வஸிக்கிறவனை; புனக்கொள்- ஸக்ஷேத்ரத்தில கொள்ளப்பட்டதான, புனம்- ஸக்ஷேத்ரம். ஸக்ஷேத்ரஸ்திதமாய் அத்தாலே ஸம்ப்ருத்தமான வென்றபடி. காயாமேனி- அதஸீபுஷ்பஸத்ருஶமான திருமேனியை யுடையவரான, காயா- அதஸீ, பூந்துழாய்முடியார்க்கு- தர்ஶநீயமான திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவருக்கு, பூம்- தர்ஶநீயம். திருமேனியழகுக்கு மேலே திவ்யாலங்கார ஶோபையையுடையவராமவர்க்கென்றபடி. எனக்கு- நீங்களொரு வார்த்தைசொல்லாவிடில் முடியுந்தன்மையாயிருக்கிற வெனக்காக, ஒன்று- ஒருவார்த்தையை, பணியீர்கள்- நீங்களருளிச்செய்யவேணும். ௮

மூ—பூந்துழாய்முடியார்க்குப் பொன்னாழிக்கையார்க்* கேந்துநீரிளங்குருகே திருமூழிக்களத்தார்க்* கேந்துபூண் முலைபயந்தென் னிணைமலர்க்கண்ணீர்ததும்பத்* தாந்தம்மைக்கொண்டகறல் தகவன்றென்றுரையீரே* ॥௯॥
தகவன்றென்றுரையீர்கள் தடம்புனல்வாயிரைதேர்ந்து* மிகவின்பப்படமேவும் மென்னடையவன்னங்காள்* மிகமேனிமெலிவெய்தி

ஆ—(பூந்துழாய்) ஏந்துநீரிளங்குருகே, ஏந்துபூண்முலைபயந்து என்னிணைமலர்க்கண்ணீர்ததும்பத் தாம்தம்மைக்கொண்டகலுகை தம்முடையக்ருபைக்குப் போராதென்று சொல்லிகோளென்கிறாள். ॥௯॥

(தகவன்றென்று) மென்னடையவன்னங்காள், தாம் தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்று நீங்கள்சொல்லவேணும்; சொல்லுமிடத்தில் என்னுடையமேனியும் மிகமெலிவெய்தி, மேகலையுமீடழிந்து, என்னாவியும் முடிவதற்கு முன்னே சென்று சொல்லவேணும் என்கிறாள். ॥௰॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இ— தகவன்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தம்முடையவித்யாதிகளால்) ॥௯॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

கீழ்ப்பாட்டிற் பதங்களை அநுஷங்கிக்கிறார் (தாமித்யாதியால்) பாட்டெல்லாமேகவாக்யமாயிருக்க வ்யாக்யானத்தில் 'சொல்லவேணும்' என்றிங்கு வாக்யஸேஷம்பண்ணி 'மேனிமெலிவெய்தி' இத்யாதியைத் தனித்தொருவாக்யமாகச்சொன்னது ஸ்வதந்த்ரமாகச்சொல்லவேணுமென்கையிலே பாட்டுக்குப் ப்ரதாநதாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக. அகமேனியொழியாமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னாவியுமித்யாதியால்)

ஸ— நீ ஏந்து என்றுமாறிப்பரிப்பது. நீராலேஏந்தப்படுகிற, நீருக்கஞ்சவேண்டாதபடி யதுதானேயுன்னை தரிக்கும்படியாயிருக்கிறவென்றபடி. தூதுபோம்போது நடுவே நீர் தடையானாலும் ஸ்ரீவாநராதிகளைப் போலே புணைக்கஞ்சவேண்டாவிறே யென்றுகருத்து. இளங்குருகே- மதநஸாபேக்ஷ்யத்துக்குறுப்பாக தருணவயஸ்கமானகுருகே, பூந்துழாய்முடியார்க்கு- உத்தீபநமான திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவரான, பொன்னாழிக்கையார்க்கு- ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவாழியை திருக்கையிலேயுடையவரான, பொன்னென்பது ஸ்வர்ணவத்ஸ்ப்ருஹணீயவசநம். திருவாழி ஆயுதமாகையன்றிக்கே திருமுடிக்குத் திருத்துழாய்போலே திருக்கைக்கு ஆபரணமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. திருமூழிக்களத்தார்க்கு- அத்திவ்யநகரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவர்க்கு, விமாநகோபுரங்கள்போலே திவ்யநகரத்துக் கலங்காரங்களான ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளையுடையவர்க்கென்றபடி. இதுக்கு உரையீரென்கிறதோடே யந்வயம். பூணேந்து என்றுமாறிப்பரிப்பது. ஆபரணங்களைத்தரிக்கக்கடவையான, முலை- என்னுடைய ஸ்தநங்களானவை, பயந்து- விவர்ணங்களாய், பயக்கை- விவர்ணமாகை, என்- என்னுடைய, இணைமலர்க்கண்- ஸாம்யமாயிருக்கிற பத்மங்கள்போலேயிருக்கிறகண்கள், ஸம்ஸ்லேஷதஸையிலிப்படி வர்த்திக்குமென்னுடைய கண்களானவையென்றபடி. நீர்ததும்ப- பாஷ்பஜலங்களாலேபூர்ணமாம்படி, ததும்புகை நிரம்புகை, இதுக்கு அகல்தலென்கிறதோடே யந்வயம். தாம்- கீழ்ச்சொன்ன அலங்காரங்களாலும் ஆபரணங்களாலும் நிரதிஸயஸௌந்தர்யரான தாம், தம்மைக்கொண்டகல்தல்- தம்மைக்கொடு விஸ்லேஷிப்பது, தாம்போம்போது தம்மை வைத்துப்போகாதே தம்மையுங்கூடக்கொண்டு விஸ்லேஷித்துப்போவதென்றபடி. இது விரஹவ்யஸநத்தால் வந்த கலக்கத்தாலேசொல்லுகிறபடி. தகவன்றென்று க்ருபையன்றென்று, தகவு- க்ருபை, ஹ்ருதயத்துக்குச் சேராதபடி நிஷ்டுரரானார் செய்யுங்க்ருத்யமென்று, உரையீர்- நீங்கள்சொல்லவேணும். ॥௯॥

தடம்புனல்வாய்- விஸ்தீர்ணஜலங்களிலே, தடம் விஸ்தீர்ணம் புனல்- ஜலம், தடாகஸரஸ்ஸுக்களிலேயென்றபடி. இரை- ஆஹாரத்தை, தேர்ந்து- தேடிக்கொண்டு, மிக- அதிகமாக, இன்பம்பட- ஆநந்தமுண்டாகும்படி, மேவும் ஆசரித்துவர்த்தியாநிற்கிற, பரஸ்பரம்ஸம்ஸ்லேஷித்து வர்த்தியாநிற்கிறவென்றபடி. நீங்களிப்படி ஸுகிகளாயிருக்கச்செய்தே பரகதோஷாதிகளில் ராகமற்று விரஹார்த்தையாயிருக்கிற வென்னார்த்தியைத்தீர்க்கவேண்டாவோ ஸஹவாஸிகளான நீங்களென்றுகருத்து. மென்னடைய- மெல்லியநடையையுடையவையான. ப்ரியஸம்ஸ்லேஷஜநிததயா மந்தமந்தகமநஸாலிகளானவென்றபடி. அன்னங்காள்- ராஜஹம்ஸங்காள், மேனி- என்ஸரீரமானது, மிக- அத்யந்தம், மெலிவு- கார்ஸ்யத்தை, எய்தி-

மூ— மேகலையுமீடழிந்தென்*னகமேனியொழியாமே திருமூழிக்களத்தார்க்கே* ௰
ஒழிவின்றித்திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடரை* யொழிவில்லாவணிமழலைக்கிளிமொழியாளலற்றிய சொல்* வழுவிலாவண்குருகூர்ச்சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த* வழுவில்லாவாயிரத்திப்பத்துநோயறுக்குமே* ௧௧

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(ஒழிவின்றி) எம்பெருமானைப்பிரிவிலே யரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவையாயிருப்பாளொருபிராட்டி அவனைப்பிரிந்தலற்றின பாசுரத்தாலே ஸகலஸ்வஸ்வபாவரான வண்குருகூர்ச்சடகோபன் எம்பெருமானைப்பிரிந்தலற்றின விப்பத்து, சரீரஸம்ஶ்லேஷரூபவ்யாதியைப் போக்குமென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— ஒண்சுடரை யொழிவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானைவிஶ்லேஷியால்) அலற்றியசொல்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைவிஶ்லேஷியால்) பாசுரத்தாலேயென்கிறதற்கு அலற்றினவென்கிறதோடே யந்வயம். வழுவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஸ்வஸ்வபாவரானவென்று) ௧௧

ஶ— அடைந்து, மேகலையும்- ஶேவமையும், ஈடழிந்து- கட்டுக்குலைந்து, ஈடு- இடுகை, பூட்டுகையென்றபடி. ஶரீரமத்யந்தக்ருஶமாகையாலே ஶேவமையும் ஶிதிலமாமென்றபடி. என்- என்னுடைய, அகமேனி- உள்ஸ்வரூபமும், அகம்- உள்ளு, மேனிஶப்தம் இங்கு ஸ்வரூபவாசகம், ஶரீரத்துக்குள்ளேயிருக்கிற வென்னுடைய ஸ்வரூபமுமென்றபடி. ஒழியாமே- உவாதமாகாதே, ஶரீரஸம்பந்தத்தை விடுவதற்குமுன்னேயென்றபடி. இதுக்கு உரையீர்களென்கிறதோடே யந்வயம். திருமூழிக்களத்தார்க்கு- அந்ததிவ்யநகரத்திலேயிருக்கிறஸ்வாமிக்கு, தகவன்றென்று- தாம்தம்மைக்கொண்டகலுகை க்ருபையன்றென்று, தம்முடைய காருண்யஸ்வபாவத்துக்கு விருத்தமன்றென்றபடி. உரையீர்கள்- நீங்கள்சொல்லவேணும். ௰

ஒழிவின்றி- விச்சேதமின்றிக்கே, திருமூழிக்களத்துறையும்- அந்ததிவ்யநகரத்திலே வஸிக்கிறவரான, அவ்வூரில் ஸௌஹார்த்தாதிஶயத்தாலே யொருநாளும் விச்சேதமின்றிக்கே யிங்கே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை யென்றபடி. ஒண்சுடரை- ரமணீயதேஜஸ்ஸை, நிரதிஶயஸௌந்தர்யலாவண்யநிதியான ஸர்வேஶ்வரனை யென்றபடி. ஒழிவு- ஒழிகையிலே, பிரிகையிலேயென்றபடி. இல்லா- இல்லாதவளான, "நசஸீதாத்வயாஹீநா" என்கிறபடியே அவனைப்பிரியில் ஜீவனில்லையென்னும்படி யிருக்குமவளானவென்று பதார்த்தம். இதுக்கு மொழியாளென்கிறதோடே யந்வயம். அணிமழலை- அழகியமழலையையுடைத்தான, அணி- அழகியது, மழலையென்று ஸந்தர்ப்பாநுகுணமான உக்திவிஶேஷம். கிளிமொழியாள்- கிளியினுடையவுக்தியை யுடையவளான வொருபிராட்டியானவள், அலற்றியசொல்- ப்ரலபித்தபாசுரத்தாலே, எம்பெருமானைப் பிரிந்தலற்றினபிராட்டி வாக்யாவஸ்தையாலே யென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தவென்கிறதோடே யந்வயம். வழுவில்லா- அவ்யாவ்ருத்தியில்லாதவரான, வழு- அவ்யாவ்ருத்தி, அந்தப்பிராட்டி ஸ்வபாவத்திலே யொன்றுங்குறையில்லாதவரான வென்றபடி. வண்குருகூர்ச்சடகோபன்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான வாழ்வார். வாய்ந்து- கிட்டி, ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வபாவங்களிலே வ்யவஸாயத்தையுடையவராயென்றபடி. உரைத்த- அருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்குவிஶேஷணம். வழுவில்லா- அவ்யாவ்ருத்தியில்லாததான, தன்ஸௌஹார்த்தாதிஶயத்தாலே ஶ்ரோதாக்கள் நெஞ்சைவிட்டுப்போகாததான வென்றபடி. ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்து- இந்ததஶகமானது, நோய்- வ்யாதியை, சரீரஸம்ஶ்லேஷரூபவ்யாதியை யென்றபடி. அறுக்கும்- சேதிக்கும், நித்யஸம்ஶ்லேஷத்தை யுண்டாக்குமென்றபடி. தன்னையப்யஸித்தார்க்கிதிஶேஷ:. ௬௧

✳ ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:. ✳

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(எங்கானலகம்.)

ரத்நஸ்ரக்ஸ்ரீ தடஸ்பர்ஶி ஸஜநஸஹித ஸேவநஸ்வக்ஷதாய:

ஸ்வாங்கஸ்ரக் * ஸத்ரஸம்ஜ்யோதிரிதிகதந தஸ்ஶ்ரீயஶஸ்சக்ரக்ஷத்ர: ।

ஸ்வாஷ்யஸ்ரக்ஸந்த்ரஸாயவாரணஸ்வஸாயாயஸ்வாத்ரஷ்டிமெந்தே

ஸ்தளே ஸ்வேஶ்யஸ்ஸம்ஸ்வபடுஸ்வஸாஹஸஸ்வணீயஸ்வாத: ॥அ௦கூ॥

(ரத்நஸ்ரக்ஸ்ரீ தடஸ்பர்ஶி) கொங்கார்பூந்துழாய்முடி- மிக்கவாசனையுடைத்தான திருத்துழாய் மாலையைப்போலே. பரிமளமான திருமுடியையுடையவனாகையாலும், (ஸ்ரீ ஸஜநஸஹித ஸேவந) தமரோடங்குறைவார்க்கு- ஸஜ்ஜநங்களோடே கூடியிருக்கையாலும், (ஸ்வக்ஷதாய:) செக்கமலத்தலர்போலுங்கண்- சிவந்ததாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்மலரை யுடையவனாகையாலும், (ஸ்வாங்கஸ்ரக்) திருமேனியடிகளுக்கு- வடிவழகாலேதானே ஸ்வஸ்வாங்கம் தோற்றவிருக்கையாலும், (ஸத்ரஸம்ஜ்யோதிரிதிகதந:) திருமூழிக்களத்துறையு மொண்சுடர்க்கு- திருமூழிக்களத்திலே வஸிக்கைபாலே பரத்வத்திற்காட்டிலும் மிக்கதேஜஸ்ஸையுடையனென்று சொல்லப்படுகையாலும், (ஸ்ரீயஶஸ்) மாதரைத்தம் மார்பகத்தேவைத்தார்க்கு- பெரியபிராட்டியைத் திருமார்பிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கையாலும், (சக்ரக்ஷத்ர) படர்புகழான்- நிரவதிககீர்த்தியை யுடைத்தாகையாலும், (ஸ்வாஷ்யஸ்ரக்ஸந்த்ர) புனக்கொள்காயாமேனி- செவ்வி பெற்றிருக்கிற காயாம்பூப்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தையுடையவனாகையாலும், (ஸாயவாரணஸ்வஸாயாயஸ்வாத்ரஷ்டிமெந்தே) பொன்னாழிக்கையார்க்கு- இது உபலக்ஷணம். திருக்கைகளுக்கலங்காரமாயிருக்கிற திருவாழி திருச்சங்குகளை திவ்யாயுதங்களாக வுடையவனாகையாலும், ஸுஶீலத்தாலே திருமூழிக்களத்தார்க்குஎன்று சுந்தரமாய்யெயிலே சொல்லுகிற ஸுஸ்வபாவம் ஸம்ஸ்பர்ஶம். இப்படிகளாலே திருமூழிக்களத்தெம்பெருமானை வ்யூஹரான ஸாஸாயஸ்வத்தாலே விஶ்லேஷிப்பதாக "எங்கானல்" என்கிறதிவ்யகத்திலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥க௦கூ॥

[* "ஜ்யோதிராஷ்ட்ரமௌஸாங்கிக்யநாஸஸ்ரீயஶஸ்வாத்மக்ஷத்ரா" என்று பதினெண்ணாயிரத்தில் பாடம்.]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ— அறுக்கும்வினையாயினவாகத்தவனை * நிறுத்துமனத்தொன்றியசிந்தையினார்க்கு * வெறித்தண்

ஆ— (அறுக்கும்வினை) இப்படி தூதுவிட்ட ஶிக்ஷணம்பண்ணி பின்னையு மெம்பெருமானவரக்காணாமையாலே

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி தூதுவிட்ட க்ஷணம்பண்ணினவாழ்வார் அவன்வரவுபார்த்தராதே இத்திருவாய்மொழியில் தாம் திருநாவாயென்கிற திவ்யதேஶத்தைச் செல்லவேணுமென்றலற்றுகை யஸம்பதபன்றேவென்ன ஸவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அவன்வருமளவும் பொறுக்கபடி ஒராவ்ருத்தில் ஸ்வராதிஶடம்பிறக்கையாலே

ப— ஆகத்து- தங்கள் ஹ்ருதயத்திலே, அவனை- நிரதிஶயபோக்யனான ஸர்வேஶ்வரனை, நிறுத்துமனத்து- நிறுத்திக்கொள்ளவேணுமென்கிற வ்யவஸாயத்திலே, மனமென்று லக்ஷணயா வ்யவஸாயவாம். ஶகலில்லே ஸாக்ஷாத்கரித்தநுபவிக்கவேணுமென்கிற வ்யவஸாயத்தாலேயென்றபடி. ஒன்றிய- ஏகாக்ரமான, சிந்தையினார்க்கு- ஶேமுஷியுடையவர்களுக்கு, ஶ்ரேநாயத்தையுடையவர்களுக்கென்றபடி. இதுக்கு அறுக்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். வினையாயின- பாபமென்றுபேர்பெற்றவை யெல்லாவற்றையும், லக்ஷணயா ஸம்ஶ்லேஷவிக்நத்தையுமென்றபடி, அறுக்கும்- சேதிப்பதான, இது திவ்யநாமத்துக்குவிஶேஷணம், வெறித்தண்

மூ— மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* குறுகும்வகையுண்டுகொலோகொடியேற்கே* ॥க॥
கொடியேரிடைக்கோகனகத்தவள்கேள்வன்* வடிவேற்றடங்கண்மடப்பின்னைமணாளன்* நெடியானுறைச் சோலைகள்சூழ்திருநாவா* யடியேனணுகப்பெறுநாள்ளவைகொலோ* ॥உ॥

ஆ— ஸ்வஸ்தராய் ஸமஸ்தஜநஸேவ்யராயிருப்பாருடைய து:க்கங்களைப்போக்கும் திருநாவாயைச் சேருக்கால் குறுகைக்குவாயமுண்டோவென்கிறார். ॥க॥

(கொடியேரிடை) பெரியபிராட்டியாரோடும நப்பின்னைப்பிராட்டியாரோடுங்கூட அவன் எழுந்தருளியிருக்கிற திருநாவாயிலே போய்ப்புகுவதென்றோவென்கிறார். ॥உ॥

இ— நாமங்கே போகவேணுமென்று ஆசைப்படுகிறாரென்றுகருத்து. இம்முதற்பாட்டினை முக்திஸாத்யஸூசகம். அதில (ஸமவஸ்திகாரிபாலே) 'ஆகத்தவனை' உபாஸிபாக விதீபமாகையும் (து:க்கங்களைப்போக்குமென்கிறவித்தாலே) அறுக்கும்வினையாயின வென்கிறத்தினையும் (நக்குறிகாரியாலே) தாத்பர்யத்தினையும் சொல்லிற்றாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

குறுகைக்கென்றது- கிட்டுகைக் கென்றபடி. உண்டேபோ வென்கிறவிடத்து ஸமாரணம் உபாய ஸ்வவரூபம். உபாயமில்லாமற்போகாதே கிடைக்குமோவென்றபடி. ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

வாத்ஸல்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவிசேஷியால்) உதாரயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனிசேஷியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே திருநாவாயைக்கிட்டுகைக் குவாயமுண்டோ வென்றவரிப்பாட்டிலே புகுவதென்றோவென்று ஸ்வீக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

கனவில்மனமின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (தமிழகவித்துறையென்று) கனவிலே

மூ—மலர்ச்சோலைகள்- வர்ணஸௌரமாய் ஸுகுமாரமான வாடிகைகளாலே, வெறி- வாஸனம், ஸாகவ்யமிலவகலவர்ஸம், சூழ்- வாலயமான, திருநாவாய்- திருநாவாயென்கிற திவ்யநகரத்தை, கொடியேற்கு க்ரூரகர்மங்களையுடையவனை யெனக்கு, கொடியன்- க்ரூரன், இச்ஸம்பந்தத்தாலே தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது கொடியேற்கென்று ரூபமாயிருக்கும், இகாரமுடையார்க்கு விரோதியி வதர்க்கமானதேஹத்தையும் கிட்டப்பெறாதபடி க்ரூரஸ்வபாவத்தையுடையவனை யெனக்கென்றபடி. குறுக்கும்வகை- கிட்டும்ப்ரகாரம், குறுக்குதென்றது அத்தேஸத்தைப்போய்க் குறுகுமென்றபடி. கிட்டுகைக்கு உபாயமென்கை. உண்டுகொலோ- உண்டோ, ஸித்திக்குமோவென்றபடி. ॥க॥

கொடியேரிடை- கொடிபோலே ஸௌகுமார்யமாய் ஸுந்தரமான மத்யத்தையுடையவளான, ஏர்- ஸௌந்தர்யம், கோகனகத்தவள்- கோகநதவாஸிநிக்கு, பெரியபிராட்டியாருக்கென்றபடி. கேள்வன்- ஸம்பந்தியவனை, கேள்வனென்று ஸம்பந்தியவன், ஸம்பந்தியவனுமானவென்றபடி. "நகஸ்தீர்க்ஷவரோஜ்ஞீ" என்பாருமுண்டே தெருக்க ஞானவ்யாக்கியானப்பெறுதே பிழக்கவோவென்று கருத்து. வடி- வடிந்தநான, க்ருஸமானவென்றபடி. வடிகை- க்ருஸமாகை, தீக்ஷ்ணமானவென்கை. வேல். வேலுக்கு ஸத்ருஸங்களான, வேலென்கிறவாயுவிசேஷம்போலே தீவ்ரங்களானவென்றபடி. தடம்- விஸாலங்களான, கண்- நேத்ரங்களையுடையவளான, மடப்பின்னை- ஸௌலப்யமானவளான நீளைக்கு, பின்னை- நீளாதேவி, மணாளன்- நாயகனை, நெடியான்- உயர்ந்தவன், இன்னுமுள்ள ஸர்வஸ்வாமிநிகளாலே ஸ்வாமித்வமுடையவனென்றபடி உறைவஸிப்பதற்கிற, "ஸ்வாமஸ்யாவஸ்தித்வேதி ஹர்ஷிஸ்யா நாஸ்த்யாவஸ்தே" என்கிறபடியே திவ்ய நகரிதிகளோடேகூட வஸிக்கிறவிடமானவென்று பர்யவஸிதம். சோலைகள்சூழ்- உத்யாநங்களாலே வாலயமான, திருநாவாய்- அத்திவ்யநகரத்தை, அடியேன்- ஸேஷபூதனாநான், "ஜந்மலக்ஷணமக்ஷிஷ்ட்ரர்" என்கிறபடியே ஸகலவிஷயங்களுக்கு மிட்டுப்பிறந்தவனான் நானென்றபடி. அணுகப்பெறுநாள்- கிட்டப்பெறும்படியானதினங்கள், அணுகுகை- கிட்டுகை, எவைகொலோ- எதுகளோ, அந்நாளிப்போதே வரவேணுமென்று ஸ்வீக்கிறபடி. ॥உ॥

மூ— எவைகொல்லணுகப்பெறுநாளென்றெப்போதும்* கவையின்மனமின்றிக்கண்ணீர்கள்கலுழ்வன்* நவையிற்
றிருநாரணன்சேர் திருநாவாய்* அவையுட்புகலாவதோர்நாளறியேனே* ||ரு||
நாளேலறியேனெனக்குள்ளனநானும்* மீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன்* நீளார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ்
திருநாவாய்* வாளேய்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளா* ||ச||

ஆ—(எவைகொல்) என்றே திருநாவாயை அணுகப்பெறுவதென்றெப்போதும் சிந்திக்கவிதனாய் கண்ணீர் சோரவிருக்கிறநான் ஹேயப்ரத்யநீகனான திருநாரணன்சேர் திருநாவாயிலே அவனுடைய திவ்யபரிஷத்திலே போய்ப்புகுநாளென்றென்றறிகிலேனென்கிறார். ||ரு||

(நாளேலறியேன்) நிரவதிகஸம்ருத்தமணவிஶிஷ்டமான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனானவுனக்கு மீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன். அடிமைசெய்யும்நாளென்றென்றறிகிலேனென்கிறார். ||ச||

இ— னகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹேயப்ரத்யநீகனானவென்று) அவையுளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையதிவ்யபரிஷத்திலேயென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே அவ்வூரிலேபுகவாசைப்பட்டவர் இப்பாட்டிலே அங்குள்ளதிவ்யபரிஷத்திலேபுகவாசைப்படுகிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

பூர்வவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) உத்தரவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைசெய்யுநாளித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யபரிஷத்திலேபுகவாசைப்பட்டவர் இப்பாட்டிலே கைங்கர்யம்பண்ண ஆசைப்படுகிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ||ச||

ப— அணுகப்பெறுநாள்- திருநாவாயைக் கிட்டப்பெறத்தக்கநாள், எவைகொலென்று- எதுகளோவென்று, எப்போதும்- ஸர்வகாலமும், ஒருக்காலித்தைச்சொல்லி மற்றைப்போது சுகமாயிருந்து போதுபோக்கப்பெற்றிலேனென்றுகருத்து. கவையில்- வ்யாபாராந்தரத்தில், கவை- வ்யாபாராந்தரம், மனமின்றி- ஸங்கமில்லாமல், ஸங்கஸாத்யமதிப்பாதே இதிலேகாம்யவிருத்தியென்றபடி. கண்ணீர்கள்- பாஷ்பஜலங்கள், கலுழ்வன்- ப்ரவஹியாநிற்பன், கலுழ்கை- ப்ரவஹிக்கை, நான்மோகாச்ருக்கள் ப்ரவஹிக்கவிருப்பனென்றபடி. நவையில்- நவையில்லாதவனான, நவை- குற்றம், ஹேயப்ரத்யநீக ஸர்வதோஷரஹிதனானவென்றபடி. திருநாரணன்- ஸ்ரீமத்துனனாராயணன், சேர்- வந்துசேர்ந்தவிடமான, திருநாவாயவையுள்- அந்த திவ்யநகரத்தில் திவ்யபரிஷத்திலே, அவையென்று பரிஷத்துக்குப்பேர். புகலாவது- நான்ப்ரவேசிக்கும்படியான, ஓர்நாள் அறியேன்- ஒருதினத்தையறிகிலேன், அந்தநினைவின்னதென்றறிகிறேனில்லையென்றபடி. அந்தநாளெப்போ வரப்புகுகிறதென்று ஶோகிக்கிறபடி. ||ரு||

நீள்- நீண்டவையான, சந்த்ரசிகரங்களையுடையவென்றபடி. ஆர்மலர்- ஆர்ந்தமலர்களையுடையவையான, பரிபூர்ணஸௌகந்த்யராவிகளான வென்றபடி. சோலைகள்சூழ்- உத்யாநங்களாலே பரிவ்ருதமான, அடிமைசெய்கைக்கு ஸாதகோபகரணஸம்ருத்தியையுடைத்தான தேசமென்றுகருத்து. திருநாவாய்- இதமேலோடேஸஹஸ்ரமாய் ஸ்ரீஸஹஸ்ரமாயிருக்கிறது. திருநாவாயென்கிற திவ்யநகரத்திலே இருக்கிறவனேயென்றபடி. வாளேய்- வாளுக்குஸத்ருசமான, வாள்- வஜ்ரம், ஏய்கை- ஸத்ருசமாகை, உஜ்ஜ்வலநேத்ரங்களான வென்றபடி. தடம்- விசாலங்களான, கண்- நேத்ரங்களையுடையவளான, மடம்- ஸௌந்தர்யமையான, ஆபரணங்களையன்றிக்கே குணாபரணங்களாலுமுன்னே வசீகரிக்க வல்லவளானவென்றுகருத்து. பின்னைமணாளா- நீளைக்கு நாயகனானவனே, தேசாந்தரம்போயிருந்து தன்னூருக்குவருகிறவன் கட்டினவாறே தாய்மாரைப் பலகாலும்நினைக்குமாப்போலே ப்ராப்யதேசம் கிட்டினவாறே பாட்டுத்தோறும் பிராட்டிமார்களையநுஸந்திக்கிறார். நானும்- அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரியாயிருந்தநானும், ஸம்பந்தத்தால் நித்யஸூரிகள்போலே நானுமென்றபடி. மீளா- புநராவ்ருத்தியில்லாததான, அடிமைப்பணி- கைங்கர்யரூபங்களான க்ருத்யங்களை, பணி- க்ருத்யம், செய்ய- பண்ணுகைக்கு, புகுந்தேன்- ப்ரவ்ருத்தனானேன், எனக்குள்ளன- கைங்கர்யம்பண்ணுகைக்கு உன்னாலேயெனக்கு பரிகணிதங்களாயிருந்துள்ளவையான, நாளேல்- நாள்களையானால், அறியேன்- அறிகிலேன், அப்படிப்பட்டநாள்களெனக்கெப்போ

மூ— மணாளன்மலர்மங்கைக்குமண்மடந்தைக்கும்* கணாளனுலகத்துயிர்தேவர்கட்கெல்லாம்* விணாளன்விரும்பியுறையுந்திருநாவாய்* கண்ணாரக்களிக்கின்றதிங்கென்றுகொல்கண்டே* ।௫॥
கண்டேகளிக்கின்றதிங்கென்றுகொல்கண்க* டொண்டேயுனக்காயொழிந்தேன்றுரிசின்றி* வண்டார்

ஆ— (மணாளன்) லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயகனாய், தேவாதிஸகலாத்மாக்களுக்கும் நிருபாதிகரக்ஷகனாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனான எம்பெருமான் விரும்பியுறையுந்திருநாவாயை இப்போதே கண்ணாரக்கண்டு களிப்பதென்றோவென்கிறார். ॥௫॥

(கண்டே) எனக்காகத்திருநாவாய்ப் பக்கோயில்கொண்டுநிற்கிற கோவலர்கோவே? உன்பக்கலிலே சுத்த

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இ— இப்பாட்டிலே லக்ஷ்மீபூமிநீளைகளைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்னுங்கருத்தாலே (நீளா) ஸம்ஞம். இப்படி பாட்டுத்தோறும் பிராட்டிமாரை யநுஸந்திக்கையாலே ஸாந்நித்யமென்கிற ஸமாகமமுமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யக்தமென்று ஸூசிதம் "ஸாந்நித்யா யஸ்யஸாந்நித்யம்" என்று உபநிஷத்பாஷ்யத்திலே "விஷ்வக்ஸேநாதிஸாந்நித்யம்" என்கிற வாக்யத்தின் வ்யாக்யானத்திலே நாராயணஸந்நிதிகள் வெளியிட்டருளினாரிறே. இத்திருவாய்மொழியிலே பிராட்டிமார்க்கு ஸாந்நித்யம் கண்ணாக்குமென்றாகிலும் ஸம்பந்தஸ்வபாவத்தாலே ஸித்திக்குமிறே. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாதி த்ரவ்யாதியால்) இங்கென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்போதேயென்று) இச்சரீரத்தோடேயென்றபடி. கண்ணாரக்கண்டித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே த்வரண்க்ஷமமெல்லாம் பவேக்ஷித்தவரிப்பாட்டிலே தத்ஸம்பந்தியான திவ்யநகரத்தினுடைய ஸந்நிதத்தை யாசைப்படுகிறாரென்று ஸம்பந்திசொல்லிற்றாயிற்று. இரண்டாம்பாட்டில் லோகபரம்பதம் திவ்யநகரஸ்வரூபம் ஸித்தம் ஸாநுஷித்ததாகையாலே யிங்கு ஸங்காதமில்லை. ॥௫॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

திருநாவாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்காகவித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கலிலேயித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶ— வரப்புதுகிறதென்றறிவேனென்றபடி. ।௪॥

மலர்மங்கைக்கும்- பத்மவாஸிநியான பெரியபிராட்டிக்கும், மங்கை- யுவதி, மண்மடந்தைக்கும்- பூமிப்பிராட்டிக்கும், மடந்தை- ஸுந்தரி, மணாளன்- நாயகனான, உலகத்து- லோகத்திலுள்ள, உயிர்தேவர்கட்கெல்லாம்- ஸநாதனாதிப்ராணிகள் தேவர்களென்கிற ஸஜாதீயங்களுக்கும், கணாளன்- நிர்வாஹகனான, விணாளன்- பரமவ்யோமத்தையுடையவன், விண்- பரமவ்யோமம், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனானவனென்றபடி. விரும்பி- ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்காட்டிலுமாதரித்து, உறையும்- வஸிக்கும்ஸ்தலமான, திருநாவாய்- அந்தத்திவ்யநகரத்தை, இங்கு- இந்தலோகத்திலே, இச்சரீரத்தோடேயென்றபடி. கண்ணா- கண்கள்விடாய்தீர்ந்து த்ருப்தங்களாம்படி, கண்டு- கண்ணாலேகாணப்பெற்று, களிக்கின்றது- ஆநந்திப்பது, என்றுகொல்- என்றைக்கோ? அதிப்போதேவரவேணுமென்று ஸநோரதிக்கிறபடி. [கணாளன் விணாளன் கண்ணா என்பவை இடைகுறைந்துகிடக்கிறது.] ॥௫॥

வண்டார்- வண்டுகளாலே ஆர்ந்தவையான, ஸம்பவப்ரதேசங்களானவென்றபடி. மலர்ச்சோலைகள்சூழ்- ஸந்தேஹாதனங்களாலே பரிவ்ருதமான், திருநாவாய்- அந்தத்திவ்யநகரத்தை, கொண்டே- ஸ்வீகரித்துநின்றுகொண்டே, ஸ்வயாரணமெயொமவ்யவஹாரம். இது ஆழ்வாரை வஸீகரிக்கைக்குபொருமானதென்று திருவுள்ளத்தாலே நித்யாதரித்துநின்றுகொண்டென்றபடி. உறைகின்ற- அங்கேவஸியாநிற்கிறவனான, எம்- எங்களுடையவனான, சூரிகட்கெல்லாம் ஸ்வாமியானவென்றபடி. கோவலர்கோவே- கோபாலநாயகனே, கோவென்று நாயகன், துரிசு- கபடம், ப்ரயோஜநாந்தராபேக்ஷமாகிற கபடமென்றபடி. இன்றி- இல்லாமல், தொண்டேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்தை உனக்குஎன்கிறத்தோடே கூட்டிப்பது. உனக்கே- நிரதிஶயபோக்யனானவுனக்கே, ஸ்வயாரண மந்யொமவ்யவஹாரம், தொண்டாயொழிந்தேன்- அடிமையாய் விட்டேன், ஒழிந்தேனென்று "பரித்யக்தஸர்வஸங்கோத்யக்தோ ஹீந" மென்கிறகணக்கிலே

மூ—மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* கொண்டேயுறைகின்றவெங்கோவலர்கோவே* ॥ ௬ ॥
கோவாகியமாவலியைநிலங்கொண்டாய்* தேவாசுரஞ்செற்றவனேதிருமாலே* நாவாயுறைகின்றவென்னாரணநம்பீ* யாவாவடியானிவனென்றருளாயே* ॥ ௭ ॥

ஆ—ப்ரயோஜநமான ஸம்ஸ்லேஷத்தையுடையேனான வென்னுடையகண்கள் திருநாவாயிலே யுன்னைக்கண்டுகளிப்பதென்றோவென்கிறார். ॥ ௬ ॥

(கோவாகிய) ஸ்ரீகஜநவலீஷித்வத்துக்குய், ஸ்ரீகஜநாதிஷ்ட நிவாரணஸ்வபாவனுமாய், ஸ்ரீதவக்ஷவனுமாய், ஸ்ரீதவஸுலபஸாமீப்யமாகத் திருநாவாயிலே யவதீர்ணனுமாயிருந்த நாராணநம்பீ, ஆவாவடியானிவனென்றருளாயென்கிறார். ॥ ௭ ॥

(அருளாதொழிவாய்) அஜ்ஞாநமயமில்லாததொருபடி உன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிவிஷயஜ்ஞாநத்தை யுன்க்ருபையாலே யெனக்குத்தந்தருளினநீ, இன்னமு முன்க்ருபையாலே 'நம்மடி

இ—(என்னுடையவித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் அதீயவிபூதியழகை யநுபவிக்கவேணுமென்றவந்திப்பாட்டிலே விபூதிமானை யநுபவிக்கவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதியும்சொல்லிற்றாயிற்று, நாலாம்பாட்டில் ஸௌகுமார்யத்தை யபேக்ஷித்தார் இங்கே அநுபவத்தை யபேக்ஷிக்கிறாராகையாலே பௌநருக்தியில்லை. ॥ ௬ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகஜநவலீஷிகத்வாதியால்) தேவாசுரஞ்செற்றவனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகஜநாதிஷ்டத்வாதியால்) நாரணஸ்வபேக்ஷதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதவக்ஷவனுமாயென்று) அருளாயென்கிறதால் கீழ் தாம்பிரார்த்தித்த வஸ்துங்களெல்லாம் ஸித்திக்கைக்காகத் திருநாவாயெம்பெருமானைப் ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥ ௭ ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

மருளேயின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஜ்ஞாநத்வாதியால்) உன்னையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஸ்வரூபவாதியால்) அருள்செய்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமித்யாதியால்) அருளாதொழிவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைத்

ப—ப்ரயோஜநாநுபவப்ராவண்யங்களுடைய உபாயத்தை விவக்ஷிக்கிறது. கண்டேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்தை இங்குளென்கிறத்தோடே அந்வயிக்கிறது. இங்கே- இததிருநாவாயிலேதானே, அவயாரணம் ஸ்ரீவைகுண்டாதிஸ்தானங்கள் வ்யவச்சேதம். கண்கள்- நயனங்கள், கண்டு- உன்னை யநுபவிக்கப்பெற்று, களிக்கின்றது- ஸந்தோஷிப்பது, என்றுகொல்- என்றைக்கோ, அந்தநாளிப்போது வாராதோவென்றபடி. ॥ ௬ ॥

கோவாகிய- ஸ்வாமியான, இந்த்ரனைத்தள்ளி த்ரைலோக்யத்துக்கும் தானேஸ்வாமியென்று தன்னையபிமானித்துக்கொண்டவனானவென்றபடி. மாவலியை- மஹாபலியை, நிலங்கொண்டாய்- பூமியைவாங்கினவனே, இங்கு அபிமாநபங்கம் ப்ரதிஸ்வாமித்வப்ராப்திபலம். மஹாபலியபஹரித்த பூமியைவாங்கி இந்த்ரனுக்குக்கொடுத்தவனேயென்றபடி. தேவாசுரம்- தேவாஸுரவிரோதத்தை, தேவாசுரமென்று தேவாஸுரவிரோதத்துக்குப்பேர். செற்றவனே- போக்கினவனே, அஸுரர்களைநிரஸித்து தேவாஸுரவிரோதத்தைப் போக்கினவனேயென்றபடி. திருமாலே- இக்கூவிடத்தில் ஸ்ரீதேவியோடு ஸம்பந்தத்தையுடையவனே, மால்- வ்யாமோஹம், உத்தமமான லக்ஷ்மீதாரகத்துக்கும் ப்ரதிகூலநிரஸநத்துக்கும் நிதானமான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தையுடையவனேயென்றபடி. இத்தாலேயவனுடைய ஸௌசீல்யமும், ஸௌலப்யமுமாயிற்று. நாவாய்- திருநாவாயென்கிறதிவ்யநகரத்திலே, உறைகின்ற- நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனே, என்னாரணநம்பீ- எனக்கு ஸ்வாமியாய் ஸ்ரீகல்யாணகுணங்களையுடையனான பரிபூர்ணனே, நம்பி- பூர்ணன், ஆவாவடியானிவனென்று, ஹா! ஹா! நம்முடையதாஸனிவனென்று, ஆ ஆ என்கிறவிடத்தில் ஸம்யளாகாராமஶூ. அப்போ தேதுகாக்ஷமும்படி நமக்கு அநாயாஸணதாஸனிவனென்றபடி, அருளாய்- க்ருபைபண்ணவேணும், [illegible]களையெல்லாம் தலைக்கட்டித் தந்தருளவேணுமென்றபடி. ॥ ௭ ॥

மூ—அருளாதொழிவாயருள்செய்தடியேனைப்* பொருளாக்கியுன்பொன்னடிக்கீழ்ப்புகவைப்பாய்* மருளே யின்றியுன்னையென்னெஞ்சகத்திருத்தும்* தெருளேதரு தென்றிருநாவாயென்தேவே* ॥அ॥
தேவர்முனிவர்க்கென்றுங்காண்டற்கரியன்* மூவர்முதல்வனொருமூவுலகாளி* தேவன்விரும்பியுறையுந் திருநாவாய்* யாவரணுகப்பெறுவாரினியந்தோ* ॥௯॥

ஆ—யானிவன்' என்று விஷயீகரித்தருளி, அடியேனையுன் பொன்னடிக்கீழ்ப் புகவைத்தருளுவாய், வைத்தரு ளாதொழிவாய், திருவுள்ளமானபடிசெய்தருள், என்றுகொண்டு எம்பெருமானையின்னாதாகிறார். ॥அ॥

(தேவர்) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய சக்ஷுராதிகரணங்களுக்கும் அகோசரனாய், ப்ரஹ்மாதிஸ்தாவராந்த ஸகல ஜகந்நிர்வாஹகனான ஸர்வேஶ்வரனான வெம்பெருமான் விரும்பிக்கொண்டு ஸந்நிதிபண்ணியுறை கின்ற திருநாவாயை அணுகப்பெறுமவர்கள் என்னஸாதநம்பண்ணினார்களோ, நான் ஸாதநமிழந்தே

இ—(அருளாதொழிவாயென்று) ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (திருவுள்ளமித்யாதியால்) இன்னாதாகிறாரென்றது- வெறுக்கிறாரென்றபடி. கீழ்ப்பாட்டிலே தாமபேக்ஷித்தபடி பெறாமையாலே திருவுள்ளங்கலங்கி யிப்பாட் டிலே எம்பெருமானைவெறுக்கிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥அ॥

✻ஒன்பதாம்பாட்டு.✻

ஆத்யபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிஸ்தாவரேத்யாதியால்) இனி என்கிறபதத்தாலே ஸூசிதமாகிறவர்த்தத்தையருளிச் செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் தாம்வெறுத்துச்சொன்னவிடத்திலு மவனொருவிமர்ஶ கடாக்ஷம் பண்ணாதொழிந்தவாறே யிப்பாட்டிலே வ்யதிதராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௯॥

ப— மருளேயின்றி- அஜ்ஞாநமேயில்லாமல், மருள்- அஜ்ஞாநம், ஏகாரம் ஏகதேஶநிவ்ருத்திவ்யவச்சேதகமாய்க் கொண்டு க்ருத்ஸ்நநிவ்ருத்திபரம், அஜ்ஞாநகந்தமுமில்லாமலென்றபடி. உன்னை- ஸர்வஶ்ருதிஸ்ம்ருதிப்ரமாணவி ஶேஷங்களாலே அவஸிதனானவுன்னை, என்னெஞ்சத்து- என்மநஸ்ஸிலே, இருத்துந்தெருளே- ஸ்திரீகரிக் கிற ஸம்யக்ஜ்ஞாநத்தையே, தெருள்- ஸம்யக்ஜ்ஞாநம், த்யாநஜந்யமாய் உன்னை ப்ரத்யக்ஷமாக விஷ யீகரிக்கிற ஸாக்ஷாத்காரத்தையேயென்றபடி. ஏகாரம் ப்ராக்ருதவிஷயஜ்ஞாநவ்யவச்சேதபரம். தரு- தந் தருளினவனான, மயர்வறமதிநலமருளினனென்றதை யநுஸந்தித்தபடி. தென்திருநாவாய்- ஸுந்தரமான திரு நாவாயிலேயிருக்கிற, தென் என்று ஸௌந்தர்யம், என்தேவே- என்னுடையதெய்வமே, தேவு- தெய்வம், என க்குப்ராபகமும் ப்ராப்யமுமானவனேயென்றபடி. அருள்செய்து- என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, அடி யேனை- உனக்கு நித்யஶேஷபூதனானவென்னை, பொருளாக்கி- ஒருவஸ்துவாக்கி, பொருள்- வஸ்து, த்ருணாதிகளைப்போலே யுபேக்ஷியாதே ஸ்வீகரித்து விஷயீகரித்தென்றபடி. உன்பொன்னடிக்கீழ்- உன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயங்களான திருவடிகளின்கீழே, பொன்ஶப்தம் ஸ்ப்ருஹணீயபரம், புக- ப்ரவேஶிக்கும்படி, வைப்பாய்- வைத்தருள், அருளாதொழிவாய்- அப்படிக்ருபைபண்ணாதே தானொழிந் துவிடு, உனக்குத்திருவுள்ளமானபடி செய்தருளாயென்றபடி. வெறுப்பாலே அருளிச்செய்கிறபடி. ॥அ॥

தேவர்முனிவர்க்கு- ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கும் ஸநகாதிமுநிகளுக்கும், என்றும்- ஸர்வகாலமும், காண்டற்கு- சக்ஷுராதிகரணங்களாலே காண்கைக்கு, அரியன்- அஶக்யனான, ஸ்வப்ரயத்நத்தாலே கா ணவஶக்யனானவென்றபடி. மூவர்முதல்வன்- ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளுக்கும் காரணபூதனான, ஒரு- அ த்விதீயனான, மூவுலகாளி- த்ரைலோக்யநிர்வாஹகனான, க்ருதகாக்ருதகாதிபேதபிந்ந த்ரிவிதங்களான ஸகலலோகங்களுக்கும் நிர்வாஹகனானவென்றபடி. தேவன்- தேவஶப்தவாச்யன், ஸ்ருஷ்ட்யாதிலீலாரஸிகனான ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. விரும்பி- ஆதரித்து, உறையும்- வஸிக்கிறவிடமான, ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் ஸ ர்வப்ரகாரவைலக்ஷண்யமுடையனான ஸர்வேஶ்வரன் ஆதரம்பண்ணிக்கொண்டு நித்யவாஸம்பண்ணுகிற தேஶமா னவென்று வாக்யார்த்தம். திருநாவாய்- அந்தத்திவ்யநகரத்தை, இதுக்கு அணுகப்பெறுவாரென்கிறதோடே யந்வயம். இனி- நான்காணப்பெறாதேமுடிந்தபின்பு, அந்தோ- அய்யோ! தாம்காணப்பெறாமையாலே ஶோகிக் கிறபடி, அணுகப்பெறுவார்- கிட்டியநுபவிக்கப்பெறுவார், அணுகை- கிட்டுகை; யாவர்- ஆர்களோ! எ ந்தஸாதநவான்களோவென்றபடி. அவர்கள் ஸாதநாநுஷ்டாதாக்களல்லர்; நித்யஸூரிகளென்றுகருத்து. ([illegible]

மூ—அந்தோ வணுகப்பெறுநாளென்றெப்போதும்* சிந்தைகலங்கித்திருமாலென்றழைப்பன்* கொந்தார்மலர்ச் சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* வந்தேயுறைகின்றவெம்மாமணிவண்ணா* ||௰||

வண்ணமணிமாடநன்னாவாயுள்ளானை* திண்ணம்மதிட்டென்குருகூர்ச்சடகோபன்* பண்ணார்தமிழாயிரத் திப்பத்தும்வல்லார்* மண்ணாண்டுமணங்கமழ்வர்மல்லிகையே* ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ||கக||

ஆ—என்று நோகிறார். ||௰||

(அந்தோ) இப்படியுன்னை யாசைப்பட்டுப்பெறாதேயொழிந்தாலும் நிராஶனாய்விடமாட்டாதே பின்னையும் என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருநாவாயிலே வந்திருந்தருளின விக்ரஹத்தை அநுஸந்தித்து என்றோ உன்னை நானணுகப்பெறுவதென் றெப்போதும் சிந்தைகலங்கித் திருமாலென்றழையா நிற்பனென்கிறார். ||௰||

(வண்ணம்) இத்திருவாய்மொழிவல்லார் வைஷ்ணவஶ்ரீ ஸகலஸம்ருத்திகளையும் ஸஞ்சிக்கப்பெறுவரென்கிறார். திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். ||கக||

---

* பத்தாம்பாட்டு. *

இ— இப்பாட்டில் அபிமதலாபமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. பின்னையுமென்கிறதுக்கு அழையாநிற்பன் என்கிறத்தோடே அந்வயம். திருநாவாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகவித்யாதியால்) ஆஶ்ரயவாதத்தி லபேக்ஷிதமான விஷயத்தை பர்யவஸிப்பித்து யோஜிக்கிறார் (என்றோவித்யாதியால்) ||௰||

* நிகமனம். *

கார்யவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைஷ்ணவஶ்ரீயித்யாதியால்) ||கக||

ப— 'ஷஷ்டோ தேவாஸ்ஸ்ய' என்று ஒருவன் விலபித்தாப்போலே விலபிக்கிறபடி. ||௰||

கொந்தார்மலர்-- ஸஞ்சரீக ஶ்ரேணி எங்கும் வ்யாப்தங்களாயிருக்கிற புஷ்பங்களையுடையவையான, கொந்து- ஸஞ்சரீ- நித்யவஸந்தமாயிருக்கிறவென்று கருத்து. சோலைகள்சூழ்- உத்யானங்களாலே வேஷ்டிதமான, திருநாவாய்- அந்த திவ்யநகரத்திலே, வந்தேஉறைகின்ற- ஸ்வேச்சையாக ஶ்ரீவைகுண்டத்தில்நின்றும் வந்தே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, வந்தேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் ப்ராதான்யத் ஸ்வபாவஸ்தானாயென ஔதார்யஸ்ரூப்யவ்யத்தி காதாதிகக நிவாஸம்கா வ்யவச்சேதகம். எம்- ஸ்வாமியான, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷார்த்தமாக விருக்கிறவனென்றபடி. மாமணிவண்ணா- மஹாமணிவர்ணா, அதிஶயிதமான நீலமணியினுடைய வர்ணத்தையுடையவனேயென்றபடி. அணுகப்பெறுநாள்- உன்னை நான் கிட்டப்பெறுகிறநாள், என்றோ! வென்றுருவது மயப்ராப்தம், விரஹவ்யஸநாதிஶயத்தாலே கவேபமாயிருக்கிறது. அந்தோ! என்று- அய்யோவென்றிப்படி விலபித்து. எப்போதும்- ஸர்வகாலமும், சிந்தைகலங்கி- ஶோகத்தாலே ஹ்ருதயம்கலங்கி, திருமாலென்று- ஶ்ரியப்பதியென்று, குழந்தையானவன் தாதாதிகள் பேரைச்சொல்லிக் கூப்பிடுமாப்போலேயென்றுகருத்து. அழைப்பன்- ஆக்ரந்தநம்பண்ணுகிறேன் ||௰||

வண்ணம்மணிமாட- நாநாவர்ணமான மணிமயங்களையுடைத்தான, வண்ணமணியென்று ஏகதேஶவிஶேஷணம். நன்னாவாயுள்ளானை- நல்லநாவாயிலேயிருக்கிறவனை, அதிஶயமான திருநாவாயிலேயிருக்கிற ஶ்ரியப்பதியைக்குறித்தென்றபடி. இதுக்கிப்பத்தும் வல்லாரென்கிறத்தோடே அந்வயம். திண்- த்ருடமான, அம்- அழகியதான, மதிள்- ப்ராகாரத்தையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான வாழ்வாருடைய, இதுக்கு ஆயிரத்துளென்கிறத்தோடே அந்வயம். பண்ணார்- ரீதிஸம்பந்நமான, பண்- ரீதி, தமிழ்- த்ராவிடஸூக்திகளுடைய, ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்வல்லார்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும் அப்யஸித்தவர்கள், மண்- ஸம்ருத்தியை, வைஷ்ணவைஶ்வர்யத்தையென்றபடி. ஆண்டு- ஆஸ்வாதநமாக அநுபவித்து, ஸமஸ்தஜக வைஷ்ணவபத்திலே விநியோகித்துக்கொண்டனுபவித்தென்றபடி. மல்லிகையே- மல்லிகைபோலே, ஏகாரம்அவதாரணம், மணம்கமழ்வர்- பரிமளம்வீசுவார்கள், ஔதார்யாதிகுணமாமை, வாஸனையாலே கமழ்வரென்றபடி. நித்யவிபூதியிலேபோய் அநுபவவிஶேஷம்போலே மல்லிகைபோலேபரிமளமாய் பரமாநந்தானுபவிகாலமாவரென்றபடி.

ஜ்ஞாநவைராக்யாந்தோநமோஸ்து ஶ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவலி:

(அறுக்கும்வினையாயின.)

க்ருஶதநுமபாதா * ஸாவிஷ்க்ருதஶ்ரீவைகுண்டவ்யூஹாவாஸ
ஸம்ருத்யச்ரீஸ்வபதேமாதவ தரணதஶாஸாஹசர்யத்ருஷ்டா:।
ஸஹ்யா தோஷேஷ்வ போதஸ்ருஷ்டிர்ஜநிதஸுராஸுராஸதாஸந்நிதாநா
லக்ஷ்ம்யா: ஸ்ரீஸம்ஹாரிஶ்வஸ்யப்ரியபதிவஸாஜ்ஜநிஹாமேவநாயம் ॥௧௧௦

(க்ருஶதநுமபாதாஸ்) உ* கொடிபோலிடைக் கோகனகத்தவள் - கொடிபோலே நுண்ணிதான இடையையுடையவளாகையாலும், (ஸாவிஷ்க்ருதஶ்ரீவைகுண்டவ்யூஹாவாஸ) ௩* திருநாரணன் - இஷ்டவஸ்ரூபாஸாதிஶயம் சொல்லப்பட்டது. மேல் குணவிஶேஷமும் சொல்லுகிறது. "ஸ்ரீயஸ்ஸ்ரீயமாதா ஸ்ருணோதிஶ்ரீயதி ஸ்ருணாதிஸ்ருணாதி" என்கிற நிருக்திகளையுடைத்தாய் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களிலே ப்ரஸித்தமான ஸ்ரீஶப்தத்தாலே வாச்யையாகையாலும், (ஸம்ருத்யச்ரீஸ்வபதேமாதாஸ்) கூ* மணாளன்மலர்மங்கைக்கு மண்மடந்தைக்கும் - மண்மடந்தையென்றது கீழும்மேலும்சொல்லும் நப்பின்னைக்கும் உபலக்ஷணம். ஸம்ருத்தீஸாதிகளை விபூதியாகவுடையவளாகையாலும், (அவதரணதஶாஸாஹசர்யத்ருஷ்டா:) எ* மாவலியையுநிலங்கொண்டாய் திருமாலே - அவதாரதஶையிலே "தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ। விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம் வை கரோத்யேஷாத்மநஸ்தநும்" என்கிறபடியே அந்தந்ததசைக்கு அநுகுணமாக எம்பெருமானோடே அவதரிக்கையாலும், (ஸஹ்யா தோஷேஷ்வஸம்யா தோஷாஸ்) கூ* திருமாலென்று - எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதருடைய தோஷங்களைப்பாராதே க்ஷமிக்கைக்குப் புருஷகாரபூதையாயிருந்து வழிப்பிக்குமவளாகையாலும், (ஸம்போதஸ்ருஷ்டி) அ* தெருளேதரு - வேதநனுக்கு ஜ்ஞாநாதிகுணவர்த்திவாகத்தை யுண்டாக்குமவளாகையாலும், (ஜநிதஸுராஸுராஸ) எ* தேவாசுரஞ்செற்றவனே - ஆஶ்ரிதர்க்கு விரோதிகளைப் போக்குமவளாகையாலும், (ஸதாஸந்நிதாநா) கூ* அணுகப்பெறுநாள் - எப்போதும் ஸந்நிஹிதையாயிருக்கையாலும், 'ஜாதவேதஸீயீ' 'வேதஸ்வபத்நீமஹம்' இத்யாதிகளிற்படியே நிரவதிகஐஶ்வர்யாதிகளை யுடையவளாகையாலும், ஸர்வாங்கஸுந்தரியான பிராட்டிக்கு வல்லபனான எம்பெருமானை ஶோபநமான ஜாயையையுடையவனாக "அறுக்கும்வினையாயின" வென்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥௧௧௦॥

இத்திருவாய்மொழியிலே ஐந்துபாட்டுக்களிலே பிராட்டிஸம்பந்தம்சொல்லுகையாலே

ஐந்துபாட்டுகளிலும் இதுவே விவக்ஷிதமென்றுதிருவுள்ளம்.

[*ஜநகிஸாவிஷ்க்ருதஶ்ரீவைகுண்டவ்யூஹாவாஸ' பாடம்' என்றுமாம். முதற்பாட்டில் குறுக்கும்வகையென்று ஸௌலப்யமும் ஆறும்பாட்டில் கோவலர்கோவேயென்று அவதாரதஶாஸாஹசர்யமும் விவக்ஷிதம். இது பதினெண்ணாயிரத்தின்படி. ஸா என்பதை ஸாவதாநமாகக்கொண்டு அதையுடையவளானது கொண்டு ஸாவதீ என்று விஶேஷமாக்கி மேலே ஸம்போதந்தியாயிருக்கிறதென்று ஸ்ரீவெங்கடேஶாசார்யர் திருவுள்ளம். விநயாதாவின்மேல் ஸாவதாநிப்பண்ணி ஶோபநாவிஷ்க்ருதஸாஸ்வாஸா ஸாதிகள், என்றுதல் ஶோபநாவ ந்ருதஜதி கல்பிதிப்பண்ணி ஸாதிகள் என்றுதல், வைத்து தாத்ருஸீஜாயாவ்ய என்று ஆஶ்ரிதர்திறத்தில் ஸௌஹார்த்தமான விஶேஷயுடையவளென்றுகருத்து. "ஸாதுஜ்ஜநயேவிஷ்ணோ" என்னுமிடத்தில் ஶாயவன்இவ்வாறே வ்யாக்யாநம்பண்ணினான். ஸாஷ்டாங்கநிருக்தீகித்தியாமதா: ஸஷ்டித்யாதநாயகாஸ் கல்பிஷ்ஷி ஸாதிகஸ்ஷத்வேந ஸௌந்தர்யகுணங்களைவிவக்ஷித்து தேஶாதநத்தையும்விவக்ஷித்துப் பொருள்கொள்ளிலுமாம், என்று நம்மாசார்யர்கள் அருளிச்செய்யும்படி.]

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

❧ * ❧

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

மூ— மல்லிகை கமழ்தென்ற லீருமாலோ

ஆ— (மல்லிகை) இப்படி வ்யஸநமக்நரானவாறே ஸந்த்யாவஸரத்தாலே தம்முடைய வ்யஸநத்தைப் பேசுகிறார். வண்டுவரைப்பெருமானோடே கலந்தாளொருபிராட்டி, அவன் பசுமேய்க்கப்போய் மீண்டுவரக்கடவிய அந்தியம்போதானது வந்து, அவன்றான் வாராமையா லத்யந்தக்லேசமுடையளாய் மல்லிகைகமழ்தென்றல்

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— அறக்கும்வினை, மல்லிகைகமழ், என்கிற விவ்விரண்டு திருவாய்மொழிகளிலும் விரஹவ்யஸநம் நடவாநிற்கக் கீழ்த்திருவாய்மொழியிலில்லாத ஸந்த்யாவஸர மித்திருவாய்மொழியிலுண்டாவானேனென்ன? அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது- கீழ்த்திருவாய்மொழியிலாழ்வார் பஹுப்ரகாரமாக ப்ரார்த்தித்துப் ப்ராப்திக்கச்செய்தேயும் ஸாக்ஷாத்கரித்துப் பெறுதொழிந்த விஸ்லேஷத்தாலேயென்றபடி. அவ்வஸந்த்யாவஸரப்ரகாரந்தானேதென்ன? அதைக்காட்டாநின்றுகொண்டு முதற்பாட்டுக்கு ஸ்வாபதேசஞ்செய்தருளுகிறார் (வண்டுவரையித்யாதியால்) அவன்பசுமேய்க்கப்போய் மீண்டுவரக்கடவிய அந்தியம்போதென்கிறவித்தால் விஸ்லேஷாநுவ்ருத்தியையுமென்கிற ஸமயஸூசனமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யவச்சேதகமென்று ஸூசிதமாயிற்று. வாராமையாலென்றது- க்ஷணம்விளம்பிக்கையாலென்றபடி. ப்ராஹ்மணர்க்கு ஸந்த்யாவந்தனம்போலே இடையர்க்குப்பசுமேய்க்கை ஜாத்யுசிதமாகையாலே தவிரவொண்ணாதிருக்கச்செய்தேயும் "கூடியபக்ஷ வாநஹ்நிகாநநம் த்ராஹிபாதாயதேஸாரஸ்யம்" என்றிருக்கிற மஹாவதாரணிக்கு ஆந்தப்பகலெல்லா மொருபடிகழியப்பெற்று க்ருஷ்ணன்மீண்டுவரக்கடவிய ஸந்த்யாவேளையும்வந்து. க்ருஷ்ணனோடுவரக்கடவிய பசுக்களும்வந்துபுகுந்து க்ருஷ்ணஸஹவாஸமுடைய கோபகுமாரஸம்வங்களுடைய வேணுநாதவிநோதகோலாஹலங்களும் நெடும்போதுதுடங்கிக் கேளாநின்றவாறே அவன்வருகிறானென்று நிஸ்சயித்து ஸ்ரமோசனமுண்டாயும் தான்வரித்தவ்ருத்தையாயிருக்கிற தசையிலே அதின்மேலே உத்தீபககாலஸாபேக்ஷ ஸாத்விகபோதாதிகளும் ஸாந்த்யாகுணீபகமும் ஸாரஸ்தவிசேஷங்களும் ஸக்ஷணவிகஸிதவிகஸ்வரகாலஸாபேக்ஷஸம்ஸர்க்கங்களும் வீதாம்பராம்புஜ தத்தீபதிவ்யவிரஹத்துக்கு ஸ்மாரகங்களான வாஸனாதிகளும் மற்றுமுள்ள வாதீவநலந்தங்களுமெல்லாம் வருஞ்சங்களானவளவில அவன் க்ஷணமாத்ரம்விளம்பித்தாலும் விரஹஸஞ்சாரம்வரம் ஸஹிக்கமுடியாதிறே. ஆதலால் க்ஷணமாத்ரம்விளம்பத்திலே அத்யந்தவ்யஸநபாளானாளென்றுகருத்து. இந்த ஸ்வாபதேசத்தில் ஸம்பந்தியாவது:— எம்பெருமான்தம்மை விஷயீகரிப்பதுக்கு முன்னுண்டானகாலம். அக்காலத்தில் பாதகவஸ்தாவஸ்துங்களாவன:— தம்மை விஷயீகரிக்கவாகாங்க்ஷிக்கிற வெம்பெருமானுடைய ஸௌந்தர்யாதிவிசேஷங்களும் பெரியதிருவடியுடைய வக்ஷோவிசேஷங்களு மவன்வரவுக்கு ஸூசகங்களான ஸத்வஸாதாதிநிமித்தங்களும், இவை பாதகங்களாகைக்குக்காரணம்- இவை அவன்வரவுக்கு ஸூசகங்களாயிருக்கச்செய்தே அப்போதே அவனைக்காணாமை, இது நஞ்சீயரருளிச்செய்த நிர்வாஹம். இந்த ஸ்வாபதேசப்ரகாரத்தை "ஸமயஜ்ஞவ்யஸநஸஞ்ஜனிதோத்பவ ஸஹவாஸிதி தேசிகப்ரஸாதஜ திவ்யப்ராப்திவக்ஷோஷோமத ஸுஹ்ருதயமேவசுமயபத் தயாவவிஸ்லேஷ தெளதேத ஸ்மரணிதோத்ரவ ஸூசகத. உஹஹ:— திவ்யஸம்ப்ரதிதாநுரஹிதிதஸ்திதிஸி ஸ்வாமேநதாஹா: ப்ரூயமிதே தேவாநாமேவ ஸாவாஸாவஸஹ விகேஷாமய த்யம்வரம். க்ரூரப்ரதிஸம்ஸ்க்ருதி: க்ருதகோ வெரவிந்தாநேவ:ஸ்ரீயதே. ராஜ்ஞயாஸிஸி ராதிவாஸிகமமெண ராதிஸ்ரிதவஸதி:" என்று ஸங்க்ஷேபதேசாவயத்தில் தஸகத்துலே விஷாஹக்யாக்ருத்தாலே ஜீயரும் ஸங்க்ஷேபித்தருளினார்*

ப— மல்லிகைகமழ- மல்லிகைவாஸிதமாகிற்கிற, கமழ்கை- வாஸிதமாகை, மல்லிகாகுஸும ஸௌரபஸம்பந்நமானவென்றபடி: ஸமோஹகரமான க்ருஷ்ணனுடைய ஜகந்மோஹனம்போலே. இருக்கிறது உபலக்ஷணத்துக்கு மல்லிகாஸௌரபம்முதலென்றுகருத்து. வ்யாமோஹஜனகத்துக்கும் பாதகமாய் ஸ்வநிஷ்டத்தையும் வீசாநின்றதென்றபிப்ராயம். தென்றல்- மலயஸமீரமானது, ஈரும்- விதாரணம்பண்ணாநின்றது, என்னே ஐதிஹ்யம், ஈருகை- வெட்டுகை, ஆல்- ஒ- கஷ்டம்! ஆலென்றும் ஓ...

மூ— வன்குறிஞ்சிப்பிசைதவருமாலோ* செல்கதிர்மாலையுமயக்குமாலோ செக்கர்நன்மேகங்கள்சிதைக்குமாலோ* வல்லியந்தாமரைக்கண்ணனெம்மானாயர்களேறரியேறெம்மாயோன்* புல்லியமுலைகளுந்தோள்களுங்கொண்டு புகலிடமறிகிலந் தமியமாலோ* ॥க॥

ஆ— முதலான பதார்த்தங்கள் என்னைவாயிபாதிக்கின்றன, ஸ்வரூபமான ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானைப்புல்கி அதுவேயாரகமாயிருந்த விம்முலைகளையும் தோள்களையுங்கொண்டு புகலிடமறிகிலோம், முடிவதோவென்று கூப்பிடுகிறாள். ॥க॥

முதற்பாட்டு.

இ— த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபமித்யாதியால்) புகலிடமறிகிலமென்கிறதோடு ஸம்பந்தவ்யாகாரத்தால் புல்லியவென்கிறத்தில ஸூசிதமர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அதுவேயாரகமாயிருந்தவென்று) புகலிடமறிகிலமென்கிறதற்கு ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (முடிவதோவென்று) ॥க॥

ஜ— வென்றும் உத்தேஸ்யங்களான பதார்த்தங்கள், இவையிரண்டாலும் பாதகத்வம் ப்ராப்தமாகிறது, ப்ராணனுக்கொருபுறம் பாலேயாயிருக்குமாப்போலன்றிக்கே உபகாரகத்துக்கெங்கும் பாலேயாயிராநின்றதே என்றுகருத்து. "பாநிஸ்ம ரமணீயாநி தயாஸஹபவந்திமே। தாந்யேவாரமணீயாநி ஜீவதோமேவிநா தயா॥ வஸ்துவஸ்தவஸாரோயம் ஸர்வஸம்போகஹேதவ: ஸௌந்தர்யதாம் காலவிலோகநே" என்கிறகணக்கிலே தத்ஸம்ஸ்லேஷதசையிலே ஆநந்தஹேதுவாயிருந்த வஸ்துவே இப்போது பாதகமாவதேயென்றபிப்ராயம். வன்- கொடியதான, குறிஞ்சிப்பிசை- குறிஞ்சியென்கிற பண்விசேஷமானது, ஸீதிஜ்ஞர் ஸம்ப்ரயோகத்திலே யாதுர்த்திகமாகப்பண்ணுகிற பண்விசேஷமென்றபடி. தவரும்- ஶரீரத்தைத்துளையாநின்றது, தவர்தல்- துளைத்தல், பாணம்போலே ஶரீரத்தைத் துளையாநின்றதென்கிறாள். ஆலோ! ஹாகஷ்டம், செல்கதிர்- செல்லாநிற்கிற கதிரையுடைத்தான, கதிர்ஸப்தம் ஸாநுஸ்பவம்போலே கிரணத்துக்கும் ஸூர்யனுக்கும்பேர். அஸ்தமியாநின்றுள்ள ஆதித்யனையுடைத்தானவென்றபடி. மாலையும்- ஸந்த்யையும். மாலையென்று ராத்ரிக்கும் ஸந்த்யைக்கும்பெயர். மயக்கும். மோஹிப்பியாநின்றது, வாய்விட்டுவிலபிக்கவுமொட்டாதே மோஹிப்பித்துக் கொல்லாநின்றதென்றபடி. ஆலோ- ஹாகஷ்டம்! செக்கர்- சிவந்தவையான, ஸாயந்தராஜிதசகலதளங்களானவென்றபடி. நல்- நல்லவையான, உஜ்ஜ்வல நீலமணிஸத்ருஸங்களானவென்றபடி. மேகங்கள்- மேகங்கள், சிதைக்கும்- ஶரீரத்தைச் சேதிக்காநின்றது. சிதைக்கை- தக்ஷணம்பண்ணுகை, பீதாம்பராலங்க்ருதமான வவன்திருமேனிக்கு ஸ்மாரகங்களாய்க்கொண்டு ஹிம்ஸியாநின்றனவென்றபடி. ஆலோ! ஹாவத, இங்கு உபசாராதிகள்தோறும் தனித்தனியே ஆலோவென்றது இவைபோரொன்றின்வீவெபே துஸ்ஸஹமென்னைக்காக. அல்லி- விகஸிதமான, அம்- அழகியதான, ரமணீயஸந்நிவேஶ காந்திமௌகுமார்யாதி குணஶாலியானவென்றபடி. தாமரைக்கண்ணன்- வஷ்ம்போலேயிருக்கிற திருக்கண்களையுடையவனான, எம்மான்- அக்கண்ணாலேநமக்கு ப்ராணநாயனான, ஆயர்களேறு- கோவாளஶ்ரேஷ்டனான, ஏறு- வ்ருஷபம், ஶ்ரேஷ்டனென்றபடி. "பாம்ஸவாம்ஶுப்ரவித்தாவதாரிணம்" என்கிறபடியே அக்கண்ணழகாலே கோவாளர்களையும் வஶீகரித்துக்கொண்டவனானவென்றபடி. இப்படியிருக்கிறவன் அவைதேஹிகளை வஶீகரிக்கச்சொல்லவேண்டாவிறே யென்றுகருத்து. அரியேறு- ஸிம்ஹஶ்ரேஷ்டமான, அரி- ஹரி, ஸிம்ஹமென்றபடி, இப்படிதன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலே ஸ்வீவாஸவிஸ்ஸமற வெல்லாரையும் வஶீகரிக்கையாலே த்ருப்தஸிம்ஹம்போலே உத்தானகராயிருக்குமவனானவென்றபடி. எம்- நம்முடையவனான, ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே நம்பக்கல க்ருதஸாபராதனாயிருந்தவனானவென்றபடி. மாயோன்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதன், புல்லிய- ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணின, புல்லுகை- ஸம்ஶ்லேஷிக்கை; தத்ஸம்ஶ்லேஷமே தாரகமாயிருந்தவையானவென்றபடி. முலைகளுந்தோள்களுங்கொண்டு- ஸ்தநங்களையும் தோள்களையுங்கொண்டு, நானெநபடியாகியிருக்கிலுமவன் த்யாகம்பண்ணிப்போன விவ்வவயவங்களுடைய ஸாரிதா வத்துக்கென்செய்வேனென்று கருத்து. புகலிடம்- ஒதுங்குமிடம், உபசாராதிகள் நலியாதபடியொதுங்குகைக்கொரு ஸ்தலத்தையென்றபடி. அறிகிலம்- அறிகிறோமில்லை, ஆகமிவஸாவயநம், அவனைப்பிரிந்திருக்கிற நமக்கு உபசாராதி பாதகவஸ்துக்களெங்கும் வ்யாபகங்களானபின்பு இனியொதுங்கவிடமில்லை

மூ — புகலிடமறிகிலந்தமியமாலோ புலம்புறுமணிதென்றலாம்பலாலோ* பகலடுமாலைவண்சாந்தமாலோ பஞ்சம முல்லைதண்வாடையாலோ* அகலிடம்படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந் தெங்குமளிக்கின்றவாயன்மாயோ*

ஆ — (புகலிடம்) புலம்புறுமணிதென்றல் தொடக்கமாகவுள்ளவிவையும். பாதிக்கின்றன, ஸர்வேச்வரன்

* இரண்டாம்பாட்டு. *

இ — புலம்புறுவித்யாதியாக வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்) புலம்புறுமணியித்யாதியால்) இவையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தால் கீழ்ச்சொன்னபதார்த்தங்கள் ஸாத்மித்தன்றிக்கே பின்னையுஞ்சில வாதியாநின்றன, இப்படியிருக்கச்செய்தேயு மவன்வருகிறானில்லையென்று விஷமிக்கிறாளென்று ஸம்பந்தி ஸூசிதமெத. இகலிடத்தசுரர்கள் கூற்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனித்யாதியால்)

ஈ — யென்று பதார்த்தங்களுக்கு நிர்வாஹகனும். தமியம்- இத்யுபயவிலஸஹாயராணும், தமியர்- அஸஹாயர், இச்சப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தமியமென்று ரூபமாயிருக்கும். இவை பித்தனைவாயகங்கள் வருகிறஸமயத்திலே ரக்ஷகனானதான் கூடவிருக்கவேண்டாவோ அசந்நிதியானவென்னை யிவற்றின்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்துத் தான் உதாஸீநனாயிருக்கலாமோ வென்றுகருத்து. ஆலோ! ஹாஹா, "ராகவேணாத்திக்ஷதி தாவிஷ்வதா தீர்ப்பத்" என்று அவர்தாம் விரஹார்த்தராய்க் கூப்பிடும்போதொரு தம்பியாகிலுமுண்டு தம்மைப்பரிசோதிக்கைக்கு, அப்படியுமொரு துணையில்லையெனக்கென்றுகருத்து. ॥௧॥

தமியம்- அஸஹாயராணநாம், புகலிடமறிகிலம்- ரக்ஷணோபாயக ஸ்தலத்தைத்தப்பியோதுங்குகைக்கு ஸ்தலம் காண்கிறிலோம். ஆலோ! ஹாஹா. ஆபத்ஸகனானவ னித்தசையிலுதவாதொழிவதே யென்று கருத்து. புலம்புறு- த்வநிக்கிற, மணி கண்டைகள், பலவத்தைகளான தாமணமவிகளைத்துடருகிற தாமண வ்ருஷபங்களுடைய கழுத்திலே த்வநிக்கிற கண்டைகளென்றபடி. தென்றல்- தக்ஷிணமாருதம், தென்றலாம ஸஹாயம்வேண்டா, கெடுக்கைக்குமென்னை முடிக்கைக்கென்று கருத்து. ஆம்பல்- இலைக்குழல், ஆம்பலென்று கோபாலர்கள் கடிப்பாதிபத்ரங்களாலே ரசித்து வாயிலேவைத்துக்கொண்டு ஊதுகிற இலைக்குழலுக்குப்பேர். ஆலோ! ஹாகஷ்டம். ஈருமாலோ, சிதைக்குமாலோ வென்றாப்போலே அவை பீடிக்கிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லாதே தத்ஸாதாரத்தைச்சொல்லி 'ஆலோ' என்றது- புலியின்கையிலகப்பட்டவர் புலிபுலியென்றுகதறி மேற்சொல்லமாட்டாதே தடுமாறுமாப்போலே, பாதாதிசயமான ஸ்பர்சம் ஆதிக்யமாகையாலே மேற்சொல்லமாட்டாதே தடுமாறுகிறபடி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது பகலடு- பகலை நசிப்பியாநின்ற, அடுகை- நசிப்பிக்கை, மாலை- ஸந்த்யாவேளை, பெரியவுடையாரை முடித்துக்கொண்டு ராவணன் வந்துநின்றாப்போலே நாநாபதார்த்த உபத்ரவங்களிலேர்த்தாலே கிஞ்சித்காரஸஹாயமான பகலை முடித்துக்கொண்டுவந்துநின்ற ஸாயம்ஸந்த்யையென்றபடி. வண்சாந்தம்- தத்காலோசிதமாய் ஸ்லாக்யமான சந்தநம, ஆலோ! பைதலைத, பஞ்சமம்- பஞ்சமமென்கிற ஸ்வர விசேஷம், சங்கீதத்திலே நிபுணருடைய கண்டகண்ணாமிர்தமான பஞ்சமஸ்வரமென்றபடி. முல்லை- முல்லைவாஸனைகள், தண்- சீதளமான, வாடை- உதீசீநமாருதம், ஆலோ! கஷ்டமைத, ப்ராகஸஞ்சாரியான வாடையை ஸாபஸஞ்சாரியான தென்றலோடே சேரச்சொன்னது ஒருக்ஷணம்ஸ்ஸம்பந்தமாய்த் தோன்றுகையாலே தென்றலும்வாடையும் மாறிமாறிவருகிறதாய்த் தோற்றுகிறவிவள் பாதைபாலேசவவளும். இங்கு கீழ்ப்பாட்டில்போலே உபத்ரவகாரிகளோரொன்றுக்குத் தனித்தனியே ஆலோ! என்னாதே மணிதென்னல் ஆம்பல் ஆலோ! இத்யாதியாலே இரண்டு மூன்றைக்கூட்டி ஆலோ யென்கையாலே கீழ்ப்பாட்டிலே அவைதனித்தனியே தன்னை நலிந்தபடியைச்சொன்னவளிப் பாட்டிலே தனக்கு பலஹாநிவந்தவாறே அவை திரள்திரளாகக்கூடி நலியத்துடங்கிற்றனவென்று விஷமிக்கிறபடி தோற்றுகிறது, இகலிடத்து- யுத்தபூமியிலே, இகல்- யுத்தம், அசுரர்கள்கூற்றம்- ஆச்ரிதவிரோதிகளான அஸுரருக்கு ம்ருத்யுபூதனானவன், கூற்றம்- ம்ருத்யு, மாயோன்- ஆச்சர்யபூதனானவன், ஆச்ரிதரக்ஷணோபாயசதுரனாய் ஜ்ஞாநசக்த்யாதிசாலியான வென்றபடி. அகலிடம்- ஸர்வப்ராணிஸஞ்சாரமாம்படி விஸ்தீர்ணையான

மூ— னிக்கவிடத்தசுரர்கள்கூற்றம்வாராநினியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறென்* ௨

இனியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறெனிணைமுலைமுகநுண்ணிடைநுடங்கத்* துனியிருங்கலவிசெய்தாகந்

ஆ— களையும்போகக்கொண்டு ஸர்வாத்மாக்களையும் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷிக்கிற உபகாரசீலனான எம்பெருமான் வருகிறிலன், இனியிருந்து நானுஜ்ஜீவிக்கைக்கு உபாயமேதென்கிறாள். ௨

(இனியிருந்து) தன்னுடைய ஸ்வரூபமான ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களாலே என்னை வஶீகரித்து தன்னை யொருக்ஷணம்விஶ்லேஷிக்கில் நிரவதிகதுக்கத்தைவிளைக்கு உத்க்ருஷ்டஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பண்ணி ஒரு

இ— த்ருதீயபாதார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶத்வாதியால்) ௨

* மூன்றாம்பாட்டு. *

கள்வத்தனியிளஞ்சிங்கமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷத்தாலே ஸௌந்தர்யலாவண்ய ஸௌஹார்த்தாதிகள் ப்ரிதவாவதாதிகுணங்கள் விவக்ஷிதங்கள். துனிஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) இருங்கலவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்க்ருஷ்டேத்யாதியால்) உத்க்ருஷ்டஶப்தத்திலே இணைமுலையித்யாதியினர்த்தமும்

ப— பூமியை, இடம்- பூமி, படைத்து- லோகஹிதார்த்தமாக ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து- ஸ்வாஹா வராஹரூபியாய் ப்ரளயார்ணவத்திலே ஸம்ஹ்ருதியிலே யொட்டிக்கிடந்தவத்தை வராஹரூபனாயுத்தரித்து, உண்டு- ப்ரளய காலத்திலே வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்து, புநஸ்ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே உத்காரணம்பண்ணி, ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. அளந்து- அத்தைமஹாபலி அபஹரித்தவாறே த்ரிவிக்ரமனாயளந்துமீட்டுக்கொடுத்து, எங்கும்- ஸர்வவிஷயத்திலும், நீசோச்சவிபாகம்பாராதே ஸர்வஜநவிஷயத்திலுமென்றபடி. அளிக்கின்ற- ரக்ஷகனாகிற, ஆயன்- கோபாலனானவன், வாரான்- என்னுடையவிரஹதஶையிலும் வருகிறானில்லை, இனி- ஆபத்ஸகனானவன் வாராதொழிந்தபின்பு, இருந்து- இவற்றின்ஸந்நிதானத்திலேயிருந்து. என்னுயிர்- என் ப்ராணனை, காக்குமாறென்?- ரக்ஷிக்கும்உபாயமேது; ஆறு- உபாயம், ஒருஉபாயமுமில்லையென்றபடி. ॥ ௨ ॥

கள்வ- வஞ்சகனான, ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே ஸர்வஸ்வாபஹாரிகளான வ்யாஜோக்தநாநாவசேஷ்டிதங்களையுடையவனானவென்றபடி. தனி- அத்விதீயனான, 'அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜ யஸ்யஸாஜநகாத்மஜா' என்கிறகணக்கிலே என்னோடுஸம்ஶ்லேஷத்தாலே நிரதிஶயாநந்தபரிதனாய் அத்விதீயனென்று தோற்றும்படியிருந்தவனானவென்றபடி. இளஞ்சிங்கம்- பாலஸிம்ஹமானது, ஸௌகுமார்யஸம்வஹநஶோபித ஸௌர்யகுணநிதியாகையாலே பாலஸிம்ஹம்போலே ஶௌர்யோதக்ரதேஜஸ்வீயனானவென்றபடி. எம்- நம்முடையவனான, வித்தாகர்ஷகங்களான விக்ரமங்களாலே நம்மைவஶீகரித்து நமக்கு ப்ராணநாயகனானவென்றபடி. மாயன்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனான, விஶ்லேஷதஶையிலே என்னைப்பிரியமாட்டாதே அநேக ஸௌஹார்த்தநாம ப்ரேமாலோகவசநங்களாலே என்பக்கல் அதிவாத்ஸல்யத்தை ப்ரகாஶிப்பித்த ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனானவென்றபடி. இதுக்குக் கள்வனென்கிறத்தோடே அந்வயம். இணைமுலை- ஸமமான ஸ்தநங்கள், இணை- ஸமம், ஶலாகைகளாதிகளுக்கும் அவகாஶமில்லாதபடி அந்யோந்யம் நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷங்களாயிருக்கையழகைச் சொல்லிச்சொல்லியாற்றாதே ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே அவன் வாய்புலற்றிக்கொண்டாடுவிக்கும்படி அம்ஶாம்ஶவர்ணமிகவும் ஶோபநங்களான வென்னுடையஸ்தநங்களானவை யென்றபடி. இணைமுலையென்றது- அவன் ஶ்லாகிக்கும்படியைத் தானநுவதித்தபடி. அவனுக்கு நிரதிஶயபோக்யமாகப்பெற்றதென்று ஹ்ருதயாலுமின்னுமவனுக் காகவேணுமென்னுமாசையாலும் தான்கொண்டாடுகிறதாகவுமாம். நமுக- தன்னுடைய வக்ஷஸ்ஸ்தலாதிஸ்வாவயவஸம்ஶ்லேஷ ஸாவதிஶயத்தாலே நவஸமீக்ஷமான காதிந்யமும் குலைந்துகுழையும்படி, நமுகுகை- குழைகை, நுண்- அதிஸூக்ஷ்மமான, இடை- என்னுடையமத்யமானது, நுடங்க- தளரும்படி, நுடங்குகை- தளருகை, ஸாவதிஶயத்தாலே ஶ்ரமவயமாம்படியென்கை. இதுக்குக் கலவிசெய்தென்கிறத்தோடே அந்வயம். துனி- து:க்கமான, துனி து:க்கம், தன்னையொருக்ஷணம்பிரியில் அநவதிகது:க்கத்தை விளைக்கும்படியானவென்றபடி. இருங்கலவி- பெரியஸம்ஶ்லேஷத்தை, இரும்- பெரியது, பஹுப்ரகாரமான ஸம்ஶ்லேஷத்தையென்றபடி. செய்து- என்பக்கலிலேசெய்தருளி, ஆகம்தோய்ந்து- என்தேஹத்திலே அவகாஹித்து, ஆகம்- தேஹம்,

மூ—தோய்ந்துதுறந்தெம்மையிட்டகல்கண்ணன்கள்வன்* றனியிளஞ்சிங்கமெம்மாயன்வாரான்றாமரைக்கண் ணுஞ்செவ்வாயுநீலப்* பனியிருங்குழல்களுநான்குதோளும்பாவியேன்மனத்தேநின்றீருமாலோ*- ॥ ரு ॥

ஆ—த்ருணத்தைப் பரித்யஜித்தாப்போலே யென்னைப்பரித்யஜித்தகன்ற கண்ணன்வருகிறிலன்; அவனுடைய தாமரைக்கண்ணும், செவ்வாயும், நீலப்பனியிருங்குழல்களும், நான்குதோளும், என்னெஞ்சையீராநின்றன, இனியிருந்தென்னுயிர்காக்கைக்குபாயமென்றென்றலற்றுகிறாள். ॥ ரு ॥

இ—விவக்ஷிதம். துறந்தெம்மையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருத்ருணத்தையித்யாதியால்) தாமரைக்கண்ணனித்யாதியாலே பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகை. கீழ்ப்பாட்டிலே பஹிஸ்ஸ்திதங்களாய் ப்ரகாசிக்கிற பதார்த்தங்களைச் சொல்லியலற்றினவளிப்பாட்டிலே அவனுடைய திவ்யாவயவஸௌந்தர்யங்கள் அந்த:ப்ரவிஷ்டங்களாய்நின்று பாதிக்கிறபடியைச்சொல்லி விலபிக்கிறாளென்றுஸங்கதி. ॥ ரு ॥

வ்யா—தோய்க்கை- மருவுகை, இந்த ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்களாலே யென்னைநீராக்கி ஶ்ருங்காரஸமுத்ரத்திலே மடுவிலே முழுகிக்கிடப்பாரைப்போலே அத்யந்தாபிநிவேஶத்தாலே யென்தேஹத்திலே காடஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருந்தென்றபடி. பரமயோகி வாங்மநஸாகோசரமாய் பரமகல்யாணதமமாய் அதிதேவமாநுஷ ஸௌந்தர்யலாவண்ய வாத்ஸல்யஸௌஶீல்யாதி கல்யாணகுணகணநிர்ணிக்தமான பரமதேஹமானது ஒருகோ பஸ்த்ரீயொக்கையான தன்ஶரீரத்திலே யித்தனை ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்களைச் செய்தருளப்பெற்றால் அதிற்காட்டில் பரமாஶ்சர்யமில்லாமையாலும் அதையொருக்ஷணமிழந்தால் அதைக்காட்டில் து:கமில்லாமை யாலு மதை வாய்விட்டுச் சொல்லிச்சொல்லியலற்றுகிறாள். எம்மை- இப்படிஸம்ஶ்லேஷித்திருந்த தன்னைவிட்டுப் பிரியமாட்டாதிருக்கிற நம்மை, ஶுத்தநிர்பந்தவசநம். துறந்து- த்யஜித்து, ஸம்ஶ்லேஷித்தஸமநந்தரம் என்னைவிஶ்லேஷிக்கநினைத்து என்றபடி. இட்டு- எறிந்துவிட்டு, இடுகை- எறிகை, கல்லெறிந்தானென்கிறஸ்தாநத்திலே கல்லிட்டானென்னக்கடவதிறே. ஒரு த்ருணத்தையெறியுமாப்போலே நிர்ப்பயமாக வென்னைவிட்டுவிட்டென்றபடி. அகல்கண்ணன்- விஶ்லேஷிக்கையே ஸ்வபாவமானக்ருஷ்ணன், அகலுகை- விஶ்லேஷிக்கை, அகன்றகண்ணனென்னாதே அகல்கண்ணனென்கையாலே அகலுகையே ஸ்வபாவமென்று தோற்றுகிறது. இவனுக்குஸம்ஶ்லேஷம் காதாசித்கம், அகலுகையே நிரந்தரகம். ஸம்ஶ்லேஷத்தாலல்லது விஶ்லேஷங்கூடாமையாலே ஸம்ஶ்லேஷித்தானத்தனையென்றுகருத்து. வாரான்- வருகிறானில்லை, தாமரைக்கண்ணும்- விஶ்லேஷிக்கிறபோதென்னை விடமாட்டாதே ஸாபிலாஷமாகக் குளிரப்பார்த்தருளின தாமரஸஸத்ருஶ விலோசநங்களும், செவ்வாயும்- அப்படி பார்த்தருளினவநந்தரம் போய்வருகிறேனென்று சொல்லவுத்யமித்து வாய்விட்டுச்சொல்லமாட்டாதே மஹாவிஷாதத்தாலே துடியாநின்று அத்தாலேமிகவும் சிவந்துதோற்றின திருவதரமும், நீல- திருமேனியிற்காட்டில் அதிநீலங்களான, பனி- ஶீதளங்களான, அத்யந்தஸுகந்தங்களானவென்றபடி. இரும்- விஶாலங்களான, ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே விஸ்ருதங்களாய்ப்பின்பு விஶ்லேஷப்ரஸங்கத்தாலே அங்ஙனே விரிந்திருந்தவையானவென்றபடி. குழல்களும்- அவனுடையகுந்தலங்களும். நான்குதோளும்- ஸம்ஶ்லேஷவேளைகளான வந்த குந்தலங்களாலே அலங்க்ருதங்களான நாலுதிருத்தோள்களும், தான்வருந்தனையும் தரித்திருக்கைக்காக வென்னைநெருக்கியணைத்த நாலுபுஜங்களுமென்றபடி. ஶங்கசக்ரதரஸுந்தரபுஜசதுஷ்டயம் கிரோஹிதமென்றது கோபஸ்த்ரீவிரஹவ்யஸநதசாத்ர விஷயம், கோபீஜநங்களை யணைக்கைக்காக நாலுபுஜங்களு மவர்களுக்குப் ப்ரகாஶிதமாயேயிருக்குமிறே. பாவியேன்- இவ்வழகுகளையநுபவித்திழந்தால் மறந்திருக்கப்பெறாதபடி பாபத்தைப்பண்ணினவென்னுடைய, மனத்தே- மநஸ்ஸிலே, நின்று- ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, அவனென்கண்ணுக்கு விஷயமாகாதொழிந்தாலிவை யென்னெஞ்சுக்கு விஷயமாகாதொழியலாகாதோ, தான்போகிறவனவற்றை யிங்கேவைத்துப் போகவேணுமோ வென்றுகருத்து. ஈரும்- விதாரணம்பண்ணுகின்றது, ஆலோ- ஹாகஷ்டம், இனி- எனக்கு ப்ரியஸஞ்ஜீவநமான அவனுடையஸௌந்தர்யமே உள்ளேநின்று நலியாநின்றபின்பு, இருந்து- ஸஹித்துப்பிழியாமலிருந்துகொண்டு, என்னுயிர்- என்ப்ராணனை, காக்குமாறு- ரக்ஷிக்குமுபாயம், ஆறு- உபாயம் என்?- ஏது, உபாயமொன்றுங் காண்கிறிலேனென்றபடி. ॥ ரு ॥

மூ—பாவியேன்மனத்தேநின்றீருமாலோவாடைதண்வாடைவெவ்வாடையாலோ*மேவுதண்மதியம்வெம்மதியமாலோமென்மலர்ப்பள்ளிவெம்பள்ளியாலோ* தூவியம்புள்ளுடைத்தெய்வவண்டுதுதைந்தவெம்பெண்மை

ஆ—(பாவியேன்) திருக்கண்களும் திருப்பவளமும் திருக்குழல்களும் திருத்தோள்களுமழகும் என்னெஞ்சை நின்றீராநிற்கச்செய்தே. அதின்மேலே தண்வாடைமுதலாயுள்ள வினையும் காஸாத்ரிபோலே என்னை ஹிம்ஸியாநின்றன, வண்டுகள் பூமாலையைபோஜித்தாப்போலே பெரியதிருவடிமேலே யேறியருளிவந்து ஸுதஸாரமாம்படி

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— பாவியேன் மனத்தேநின்றீருமாலோவென்றது இந்தவாஸாஸிமெயின்மேலே பாஹ்யபதார்த்தங்களிமெயும் மிகவுமுண்டாயிற்றென்கைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (திருக்கண்களுமித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸாமதியுமாயிற்று. வெவ்வாடை வெம்மதியம் வெம்பள்ளி என்கிறவிடங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காஸாத்ரீத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டுகளித்யாதியால்) அதில போஜித்தாப்போலேயென்னுமளவாலே தெய்வவண்டு

ஸ— பாவியேன் மனத்தே- ஸர்வர்க்கு மநோஹரங்களாயிருக்கிறவையும் ஸ்த்ரீகளுக்கனங்களாம்படியான பாவத்தையுடைய வென்னுடைய நெஞ்சிலே, த்யாஸப்பட்டாகிலு மிவ்வழகைத்தங்கள் நெஞ்சிலேநிறுத்திக்கொண்டிறே யெல்லாரு முஜ்ஜீவிப்பது. அதுவே எனக்கு ஆதிஹேதுவாயகமாய் விட்டதென்று கருத்து. நின்று- ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, ஈரும்- ஹேதியாநின்றது. என் நெஞ்சைமென்று கருத்து தாமரைக்கண் செவ்வாய் முதலானவை யிதிமேஷம். ஆலோ! வகாமோஹம். தண்வாடைவாடை— குளிர்ந்த வாடையான வாடை, வாடை— உதீசீநமாருதம். குளிர்த்தியையும் வாடைத்தனத்தையு முடைத்தானவாடையென்றபடி. முதல் வாடைஸ்வரூபம் த்ருஷ்டாந்தாஸம். தனக்குள்ள வாடைத்தனம்போலே குளிர்த்தியும் ஸ்வபாவமாகவுடைத்தான வாடையானதென்கை. வெவ்வாடை- வெவ்விய வாடையாயிற்று. “ஸதாஸாவந்ஸம்வேத்யபாவாஸ்ஸ்வஸ்தயா । ஸோதஸ்வீநாஸீகாம் ஸோகஸஞ்ஜநநாஜ்ஜ” என்கிறபடியே ஸம்ஸ்லேஷதசையிலே ஸாவஸ்யமாயிருந்த வாடையான திப்போதெனக்கு பாலகஸ்ருதி மாகாநின்றதென்று பட்டாசார்ஸம். ஆலோ- ஹாகஷ்டம், மேவு- ஆதரிக்கப்படாநின்ற, எல்லாராலும் தாபநிவாரணஸமாக வாதரிக்கப்படாநின்றதானவென்றபடி. தண்- அவர்களுக்கு ஸீதளமான, மதியம்- சந்த்ரனானது, மதியம்- சந்த்ரன், வெம்மதியம்- வெவ்வியசந்த்ரனாயிற்று, நாட்டார் ஸந்தாபாதராய் அதிலேயொதுங்கக்காண்கையாலே தானுமதிலே யொதுங்கப்பார்த்தாள், தனக்கது காஸாத்ரிகளுமாயிருந்தவாறே அவர்களுக்கு ஸீதளமாயிருக்கிற சந்த்ரன் எனக்கு காஸாக்நிபாவதேயென்று விஷவிக்கிறாள். ஆலோ- அய்யயோ, வத்ரத்ரநமொஸாஜாதனுகையாலே அம்சந்ஸ்லின்மாணமே யிவனுக்கும் வந்துவிட்டதென்று கருத்து. மெல்- ஸூதுவான, மெல்லென்கிற லகாரத்துக்கு ஸம்யளனகாரமெஷம். மலர்ப்பள்ளி- வாஷ்பஸயநமானது, பள்ளி- ஸயநம், வெம்பள்ளி- வெவ்வியபள்ளியாயிற்று. புறம்புள்ளபதார்த்தங்கள் பாயகங்களானவாறே அவற்றுக்கஞ்சிப் படுக்கையிலே போய்விழுந்தாள், அது சுஹோரஸயநம்போலே தஹியாநின்றது. இதுவுமிங்ஙனே காஸாத்ரிஸயநமாயிற்றென்று விஷவிக்கிறாள், ஆலோ- அய்யய்யோ, தூவியம் என்கிறதை அம்தூவியென்று மாறியநயிப்பது. அழகியதூவியையுடையவனான, அம்- அழகியது, தூவி- பக்ஷம், கநகஸ்த்ராதிகநீபவக்ஷமலஷ விராஜிதனுனவென்றபடி. புள்ளுடை— பக்ஷியையுடைத்தான, ஸ்ரீவைநதேயனை வாஹநமாகவுடைத்தானவென்றபடி. தெய்வவண்டு- மரிஷமாகிறவண்டானது, ஸ்ரீமதாஸாரருசிதுப்வருகையாலே வரவேஷதமென்றெனக்கறியலான க்ருஷ்ணஸிறஸ்பமானதென்றபடி. அவனை வண்டாகநிரூபித்தவித்தால் அவனுடைய காஸிவிஸேஷமும் ஸாரமராஸிகமும் ஸாரஸ்யமும் மாணவஷஸாரவிகமும் ஸ்பாராஸ்யமும் தன்னைப்மெஷித்துக்கொண்டு தானிருந்தவிடத்திலேவந்து கிட்டினபடியும் சதுரஸ்ரீபாலே ஸுதஸாரமாம்படி தன்னைபோஜித்தபடியும் ஸௌமநஸ்யம் தன்னைவிட்டு வநத்திலே ஸஞ்சரிக்கப்போனபடியும் வஞ்சஸ்வஸாவகமும் தனக்கஸாதாரணமாயிராதே மற்றுமுள்ள பெண்களிடம் பக்கல் பொதுவுப்படுத்திரிகிறபடியும் விவக்ஷிதம். எம்பெண்மை- நம்முடையஸ்த்ரீத்வமாகிற, எம்மென்று ஸுதுதிவஹாவசநம், இங்குஸ்த்ரீத்வமாவது ஸ்த்ரீகளுக்கஸாதாரணமான வகாரம். அதாவது:—

மூ—யம்பூவிதாலோ * ஆவியின்பரமல்லவகைகளாலோ யாமுடைநெஞ்சமுந்துணையன்றாலோ * । ச ।
யாமுடைநெஞ்சமுந்துணையன்றாலோ ஆபுகுமாலையுமாகின்றாலோ *

ஆ—யென்னை ஸ்ஜித்தருளின வ்யாபாரம்நின்று பாதியாநின்றது, இவ்வஸ்துவினளவன்றியே யிப்படி ஸ்வ பதார்த்தங்கள் பாதியாநின்றன, இவையெல்லாம்பொறுக்கலாமிறே ஒருதுணையுண்டாகில், என்னெஞ்சுங்கூடத் துணையன்றியே போயிற்றென்கிறாள். । ச ।
(யாமுடைநெஞ்சந்துணையன்றாலோ) என்னுடையநெஞ்சு துணையன்றிக்கேயொழிவது, அவனோடே

இ—பெண்மை பூ வென்கிறவிடங்களுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ஸ்ஜித்தாப்போலே யென்கிறதுக்கு ஸூத்ரஸாரம்படியென்கிறத்தோடே யபயம். பெரியவித்யாதியாலே தூவியம்புள்ளுடையென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. க்ருஷ்ணாவதாரம் விவித்துவஸ்துஸாமியாகையாலே யொருமைஸ்வாமிலக்ஷ்மமாஸ்ஸ்ரவணுபும்வருகை ஸம்பாவிதமென்றுகருத்து. என்னையித்யாதியாலே ஸப்பெண்மையம்பூதுதைந்தவிது என்றமயித்துத் தாத்பர்யஞ்சொன்னதாயிற்று. ஆவியின்பரமல்லவகைகளாலோ வென்கிறத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வஸ்துவினித்யாதியால்) யாமுடைநெஞ்சமென்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சய ஸந்தேஹஸந்தேஹபர்யமென்றுநினைத்து அத்தாலே யுமிக்கிறவஸ்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இவையெல்லாமித்யாதியால்) ॥ ச ॥

✻ ஐந்தாம்பாட்டு. ✻

ஆபுகுமாலையுமாகின்றாலோ வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனோடேயித்யாதியால்)

ப—ஸநந்தகனும் க்ஷத்ரஸ்ஸம்ஹாரஸம்ஹாரஸ் ஸ்வபாவஸஹிவேஶவிஶேஷமும், அம்பூ- அழகியவாஷத்தை, இங்கு ஸுகஹீநதுவமொத்தாதாம்ம ஸநஸவுக்கவனுக: । ஸ்ரீராமராஜஸ்யமெழி ரதாம்ஜாநஸாமவாமெ'' என்கிறஶ்லோகதாத்பர்யம், ஸநாதிப்ரூபமான ஸீகவத்தை வாக்யமாகநிரூபித்தவித்தால் அவற்றினுடைய ஸாவஸரஸமும் ஸௌமப்யமும் காஷிவிஶேஷமுமிவை ஸ்வம்மமாகநிரூபித்தவனுக்கே ஶேஷமானபடியும் அவனுக்கு யாரகவொஷகஹேஷ்களெல்லா மிதுவேயாயிருந்தபடியும் தாவாஸஸஷிஷ்ணுவமும் விவக்ஷிதம். துதைந்தவிது என்றமயிப்பது. விஜித்துஸ்ஜித்தவிது, துலதக்கை- மிதிக்கை, இங்கு மபவிஜத்தைச் சொல்லுகிறது. காஜஶாஜொகஸவிபவிஸாவங்களாலே என்னைவிஜித்துக்கொண்டு ஸ்ஜித்தருளினவிந்த ஜொஸநவெஷிகமானவென்றபடி. இங்கு ''ஜேஷ்யஶோ ரஸவிராவ்ருக்கிர்வ்ருஷ்ணேத: காஜொவஹொமஷஜிதத்ஷஜிதாமபஷி: । வாக்ஷாவஜேஸஸிதூஜேராவமாஸா கூமதெஷிநித்யஜிநநுபவெஸஜாகாஜா'' என்கிறஶ்லோகமநுஸந்தேயம். ஆலோ- ஹா கஷ்டம், அதுஸ்யதமாய்க்கொண்டு வீவிபரிநிற்கிறதென்றபடி. வகைகள்- ப்ரகாரங்கள், கீழ்ச்சொன்னவிவையெல்லாமென்னையவீவிநகிறவ்யாபாரங்களென்றபடி. ஆவியின்பரமல்ல- ஆத்மாவின்ஸமமன்று, என்னுடைவுக்குப் பொறுக்கவரிதாவதென்றபடி. ஆலோ- ஹா கஷ்டம், யாமுடைநெஞ்சமும் நம்முடையமநஸ்ஸுங்கூட, ஸமுச்சயத்தாலே வேறொருதுணையில்லாமை விஸமன்றோவென்றுதோற்றுகிறது. துணையன்று- நமக்கு ஸஹாயமன்று, அதுவுமவன்பின்னே போயிற்றென்றுகருத்து. ஆலோ- ஹா ஹா. ॥ ச ॥

யாமுடைநெஞ்சமும்- நம்முடையமநஸ்ஸானது, நம்மதானமையாலே நமக்குத்துணையாகைக்கு ஸ்வத: ப்ராப்தமான மநஸ்ஸென்றபடி. துணையன்று- நமக்குத்துணையன்றிக்கேபோயிற்று. நெஞ்சமுமென்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயத்தால் நமக்குஸமருனவன் துணையாகாதொழிந்தாப்போலே நம்மதானவிதுவும் துணையாகாதொழிந்ததென்றபடி. ஆகையால் நம்மதென்றபிமாநிக்கையே நமக்குத்துணையாகாதொழிகைக்குப் ப்ரயோஜனமாயிற்றோவென்றுகருத்து. ஆலோ- அய்யய்யோ, என்னளவிலுபாயமே யபாயமாய்முடிவதேயென்றபடி. ஆபுகு- ஆக்கள்புகும்படியான, ஆக்கள்- பஶுக்கள், பஶுக்கள் பகலிலெங்கிருந்துவந்து ஸ்வஸ்தானத்திலே ப்ரவேஶிக்கும்படியான வென்றபடி. மாலையும்- ஸந்த்யாவேளையும், ஆகின்று- ஆகாநின்றது, உண்டாகாநின்றதென்றபடி. மாலையுமென்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயத்தால் நெஞ்சுதுணையாகாதொழிந்தவளவன்றிக்கே யிந்தஸந்த்யையுமிப்போதேவரவேணுமோவென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ, தீமையானவென்பக்கல்

மூ— யாமுடைய ஆயன்றன்மனங்கல்லாலோ அவனுடைத்தீங்குழலீருமாலோ,* யாமுடைத்துணையென்னுந் தோழிமாருமெம்மின் முன்னவனுக்குமாய்வராலோ* யாமுடையாருயிர்காக் குமாறென்னவனுடைய அருள் பெறும்போதரிதே* ||௬||

ஆ—வரக்கடவ ஸமயங்களும் மாலைப்பொழுதும் பொழியவருவது, ஒருக்ஷணமும் நம்மைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவனான அவனுடைய நெஞ்சானது இப்போது நம்மைப்பிரிந்திருக்கவும் வற்றாவது, அவனுடைய வக்த்ரஸம்பந்தமான குழலோசையானது ஸூக்ஷ்மமாய்ப் பின்றொடர்கிறபடி, நமக்கு ஸஹகாரிகளாயிருந் துணையாகக்கடவ தோழிமாரும் நாமவனைப்பிரிந்துபடுகிற வ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டாமை நமக்குமுன்னே தளர்கிறபடி அவனுடைய க்ருபையைப் பெறுகை நமக்கரிதாவது, இனி எங்ஙனே நம்முயிரைக் காக்கும்படி என்கிறாள். ||௬||

இ—யாமுடைய ஆயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதியால்) மனங்கல்லாலோ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சானதித்யாதியால்) வற்றாவதென்றது- ஸஹ்யமாவதென்றபடி. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (நமக்கு ஸஹகாரிகளாயிருமித்யாதியால்) தளர்கிறதென்றது- சோகத்தாலே ம்ருதப்ராயைகளாகிறபடியென்றபடி. சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ஒழிவது வருவது வற்றுவது உத்யாதியானவையெல்லாம் ஸாவதாரணங்கள். இனி பித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே ஸம்பந்திகளான சிலவஸ்துக்கள் பாதகங்களானபடியைச் சொன்னவிப்பாட்டிலே ஸாதகங்களென்றிருக்கும் ஸ்வபாவங்களான ஸகலஸாதநங்களும் ஸ்வஸ்வபாவங்களைவிட்டு அந்யதாவானபின் எங்ஙனே நான் ஜீவிக்கும்படி என்கிறாளென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாயிற்று. ||௬||

ஈ—டிகைபண்ணி ஒருக்ஷணமாகிலும் விளம்பித்தாலாகாதோ என்றபடி, யாமுடை- நம்முடையவனை நம்மைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதபடி நமக்கு ஸ்வஸ்வாமியானவனென்றபடி. ஆயன்தன்மனம்- கோபாலனுடைய நெஞ்சானது, தன்னென்று ஸ்வாமித்வம். கல்- வஜ்ரக்கல்லாய்விட்டது, நம்மைப்பிரிந்தும் துக்கமுபஜீவகங்களாலும் கரையாதிருக்கக்கற்றதென்றபடி. இல்லையாகில் விஶ்லேஷத்தைக்கண்டால் அவனென்னைப்போலே நீராயுருகிப்பதறிக்கொண்டுவந்து விழானோ என்றுகருத்து. ஆலோ- அய்யய்யோ! கோபாலகுமாரன் நெஞ்சு வஜ்ரகடிநகோரமாய்முடிவதே, கல்லைப்பெண்ணாக்கினவன் நெஞ்சுகல்லானால் அதைத்ரவீகரிக்க வல்லாரில்லையே என்றபடி. அவனுடை- அந்தகோபாலனுடைய, தீங்குழல்- தீங்குரலான வேணுவானது, தீதென்று தீங்குரலும், கர்ணாம்ருதமான வேணுநாதமானதென்றபடி. பகலெல்லாமுன்னுடைய ஸம்ஶ்லேஷத்தைக்காணாதே நான்வேகாரம்போலே தாபார்த்தனானேன், இத்தனைபோது விளம்பிக்கையாலே உன்னுடைய ஸம்ஶ்லேஷவிஷயத்தையும் இழக்கப்புகுகிறேனோவென் றஞ்சாநின்றேன், வி ஶ்லேஷாவஸ்தையாலே க்ஷுபிதநான ஸௌஹார்த்தவிஶிஷ்டனான் என்பக்கலிலே ஸம்பந்தமுடைய நீ இனியபண்ணவேணுமென்றாப்போலே சிலபாசுரங்களைத் தூதிக்கொண்டு வருகையாலே எனக்கு கர்ணாம்ருதமாயிருந்துள்ள வேணுநாதமானதென்கை. ஈரும்- தேஹத்தை விதாரணம்பண்ணுகின்றது, ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே ஸம்ஶ்லேஷிப்பித்த ப்ராப்யமவனைக் கொண்டுவரும் வேணுவானது இப்போது ஸூர்யகிரணம்போலே விஷயமாய்க்கொண்டு வீசுகின்றதென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ! நாம் அநேகதுக்கத்தை ஸஹிக்கும்படி அவன்மனம்கல்லென்று நிரூபிக்கவுமொட்டுகிறதில்லையே இதுவென்றபடி. யாமுடை- நம்முடைய, துணையென்னும்- ஆபத்தில் ஸஹாயமென்று தாங்களே ஸங்கல்பித்துக்கொண்டிருக்குமவர்களான, தோழிமாரும்- ஸகிகளும், அவனுக்கு- அவன்பொருட்டு, இவளுக்கவன்வரவேணுமென்றே தத்பரைகளாகவென்றபடி. எம்மின்முன்- அவனைப்பிரிந்து வ்யஸநப்படுகிற நமக்குமுன்னே, மாய்வர்- முடியாநின்றார்கள். மாய்கை- முடிகை, ஶோகவேகத்தால் ம்ருதப்ராயராகின்றார்களென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ! நெஞ்சுந்துணையன்றிக்கே அவனுமுதவாதபோதும் துணையாகக்கடவவிவர்களும் துணையாகமாட்டாதொழிவதே என்றபடி. அவனுடையருள்- அவனுடைய க்ருபையை, பெறும்போது- நாமடையும்தசை, அரிது- அரிதாயிராநின்றது, துர்லபமாயிராநின்றதென்றபடி. யாமுடை- அநந்யகதிகளான நம்முடைய, ஆருயிர்- ப்ராணஸமமான உயிரை, ஆத்மாவையென்றபடி. காக்குமாறு- முடியாதபடி ரக்ஷிக்கும்ப்ரகாரம், ஆறு- ப்ரகாரம், என்- ஏது, ஒன்றுங் காண்கிறிலேனென்றபடி. ||௬||

மூ— அவனுடையருள்பெறும்போதரிதாலவ்வருளல்லனவருளுமல்ல* அவனருள்பெருமளவாவியில்லாதடு பகன்மாலையுநெஞ்சங்காணேன்* சிவனொடுபிரமன்வண்டிருமடந்தைசேர்திருவாகமெம்மாவியீரும்* மெவமி

ஆ—(அவனுடையருள்) அவனுடையகடாக்ஷம்பெறுகிலேன், அவனுடையகடாக்ஷமல்லது மற்றொருகடாக்ஷமில்லை, அவனுடையகடாக்ஷம்பெறுமளவு மிவ்வாத்மா தரித்திருக்கிறதில்லை, பகலடுமாலைவந்தது துணையானவவனுடைய ஸௌஶீல்யகுணமென்னை யீராநின்றது, இனிநானெங்ஙனேபுகுவேன்! என்செய்வேன்!

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

இ— த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துணையானவித்யாதிபால) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே

வ்யா— அவனுடையருள்- அவனுடையக்ருபையை, இது உபலக்ஷணை, க்ருபையையும் க்ருபாவிஷயமான வாத்ஸல்யநாநாவ வரிஷ்டாதி ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷங்களையுமென்றபடி. இதெல்லாம் நமக்கவனுடைய க்ருபையாலேயாவனவென்றுகருத்தாலே அவனுடையருளென்று ஔபசாரிகமாக லக்ஷணையாநிர்தேசித்தது. பெறும்போது- நாமடையும்ஸமயம், அரிது- அரியதாகாநின்றது, து:ஸ்தாநமாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா! க்ருபைக்கு ஸ்வரூபமென்னும் ஸாஹஸமான க்ருஷ்ணனுடையவருளு மெனக்கரிதாவதேயென்றபடி. அவனருள்கிடைக்குமளவும் பலாந்தரங்களுடைய ஸாங்கவாதங்களைக் கொண்டாகிலும் தரித்திருந்தாலோவென்னில்? அவ்வருளல்லன- அவன் க்ருபையல்லாதவை, சதீபக்ருபாகார்யஸம்ஶ்லேஷ வ்யதிரிக்தங்களானவவையென்றபடி. பலாஜஸாங்கவாதாதிகளெல்லாமென்கை. அருளுமல்ல- எனக்கு ஶரணாக்ஷணஸாதநங்களல்லவென்றபடி. அருளுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தாலவை யாஶாவலம்பங்களல்லாத ஆத்மமன்றிக்கே விடாய்த்தவனுக்கு க்ஷணங்களைக்கொண்டு விடாயைப் பரிஹரிக்கப்பார்த்தாலவ்வக்ஷணங்களவனுக்கு அதிகதாபஹேதுக்களாமாப்போலே அதிகதாபஹேதுக்களாமென்றபடி. அவனருளவஶ்யம்பாவியாகையாலே பெறுமளவுமாறிருந்தாலோவென்னில்? அவனருள்பெருமள வு- அவன்க்ருபை லபிக்கிறவளவும், ஆவி- ஆத்மாவானது, நில்லாது- தரித்திருக்கமாட்டாது, பகலடு- என்று மாறியமைப்பது. பகலைபட்டதான, அடுகை- நஶிப்பிக்கை, காமுகர்க்கு ஸஹகாரமான பகலையும் நஶிப்பித்ததானவென்றபடி. மாலையும்- ஸந்த்யையும் வந்தது உக்திஶேஷ:. நெஞ்சங்காணேன்- ஸஹாயதஶையில் ஸஹாயமாகக்கடவ நெஞ்சையுங்காணேன், இங்கு வாக்யத்தில் உபவங்கள் வாக்யார்த்த மொன்றாநந்த ஸாத்யாஸங்கள், சிவனொடுபிரமன்- ஶிவனோடேகூட ப்ரஹ்மாவும், வண்- விலக்ஷணையான, ஸகலகல்யாண குணநிதியானவென்றபடி. வண்ணென்கிற ணகாரத்துக்கு தகாரமெவரொடகாராதேஶ:. திருமடந்தை- ஸ்ரீயாகிறபெண்ணும், மடந்தை- பெண், அவனுக்கு நிரதிஶயஸௌகுமார்யவையாய் நாரீணாமுத்தமையான ஸ்த்ரீயுமென்றபடி. சேர்- சேர்ந்திருக்கிற, ஸர்வகல்யாணநிதியான பெரியபிராட்டியாரோடு ஸஹமாக ஆஶ்ரிதரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களும் தங்களுக்கு வாஸஸ்தானமாக ஆஶ்ரயித்திருக்கிறவென்றபடி. திருவாகம்- திருமேனியானது, ஆகம்- ஶரீரம், எம்மாவி- எம்முடையவாத்மாவை, ஈரும்- பேதியாநிற்கிறது, "காமாந்நாகமரூபதேவ ஸர்வஸுந்தரபலம் ... ஸௌஶீல்யாதிகுணாகர:" என்கிறபடியே ஸ்த்ரீக்ஷுத்ரர்கூட வாத்ஸல்யாதிமாயிருந்துவைத்து ஆஶ்ரிதரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு இருப்பிடமானபடியாலே யவனுடைய அநவதிகஸௌஶீல்யவ்யஞ்ஜகமாய்க் கொண்டு விரஹதஶையானவென்னை மிகவும் பீடியாநிற்கிறவென்றபடி. ஸம்யோகநாஶாவஸரத்துக்குங்கூட ஸாத்யமமானது தத்விப்ரயோகமெபான வெனக்கு து:ஸஹமாவதேயென்று நான் தவியாநின்றேனென்றுகருத்து. ஆகில் ஸாதகஸமதியில்லாதவிடத்திலே போதுங்கழித்தாலோவென்னில்? இனி- ஆவத்தில் துணையாகக்கடவ ஸௌஶீல்யமும் பாதகமாய்விழுந்தபின்பு, புகுமிடம்- சென்றுஶரணம், இந்தஸங்கடத்தைத் தப்பியோதுங்குகைக்கு ஸ்தலமென்றபடி. எவம் எது. ஒன்றுங்காணேனென்றபடி. ஆனால் அனுரூபத்தைப்பற்றி தரித்தாலோவென்னில்? எவஞ்செய்கேன்- எத்தைச்செய்பக்கடவேன், ஓ! வென்றுவிஷாதசூசகம், ஒருவ்யாபாரத்தாலு மித்தைமறந்து தரிக்கவழிகாண்கிறிலேனென்றபடி. ஆனாலும் ப்ருதஸம்ஶ்லேஷாதி கீர்த்தநமென சிலரோடே ஸல்லபித்துக்கொண்டு தரித்தாலோவென்னில்? அன்னையீர்காள்- எனக்குநடக்கிற வ்யஸநஸ்திதியை யறியமாட்டாமையாலே யென்னைநிஷேதிக்கிற தாய்மார்காள்!

மூ—விப்புக விடமெவஞ்செய்கேனோ வாருக்கென்சொல்லுகேனன்னைமீர்காள்* ௬௬

ஆருக்கென்சொல்லுகேனன்னைமீர்காளாருயிரளவன்றிக்கூர்த்தவ்வாடை* காரொக்குமேனிநங்கண்ணன்
கள்வங்கவர்ந்தவத்தனிநெஞ்சமவன்கணஃதே* சீருற்றவகிற்புகையாழ்நரம்புபஞ்சமந்தண்பசுஞ்சாந்தணை

ஆ—ஆருக்குச்சொல்லுவேன்! அன்னைமீர்காள்? என்றலற்றுகிறாள். ௬௬

(ஆருக்கென்சொல்லுகேன்) அவனழகுக்கும் செயல்களுக்குந்தோற்று எனக்குத்துணையானநெஞ்சு மவன் பின்னேபோயிற்று. என்னுயிரளவன்றிவ்வாடை வருத்துகிறபடி. அதெங்ஙனேயென்னில்? சீருற்றவகிற்

இ—சகலபதார்த்தங்களெல்லாம் பாதகங்களாயிற்றனவென்றவிப்பாட்டிலே யவன் கள்வங்களையும் ஸ்த்ரீத்வமாய்க்கொண்டு துணைபாகக்கடவ மனஸ்ஸுமப்போது பாதகமாயிற்றென்றலற்றுகிறாளென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாக. ௬௬

* ஏழாம்பாட்டு *

காரொக்குமேனியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகுக்குமென்று) கள்வங்கவர்ந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செயல்களுக்குந்தோற்றென்று) இதுக்கு போயிற்றென்கிறதோடேயன்வயம். அவன்கணஃதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்பின்னேபோயிற்றென்று) வாடையானது பீடிக்கிறதென்று பதார்த்தவர்ணனத்திற்சொன்ன வர்த்தத்தையே பொருற்றவாடையினுடைய உத்தராயத்திலுஞ்சொல்லுகை பௌநருக்த்யமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (அதெங்ஙனேயென்னிலென்று) ஈத்ருசவீதமனோவ்யாக்தமாக வாடைக்கு ஸஹிதபாதகப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமாகையினாலே பௌநருக்த்யமில்லையென்றதாயிற்று. இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன பாதகபதார்த்தங்களெல்லாம் ஸாமான்யமாய்க்கொண்டு பீடிக்கிறதென்கிறதிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி ஸூசிதமாக

பா—ஸலிகள் ஸுஹ்ருத்வ்யாபாரர்கள். நாட்டாரநுவாரர், வரிஸேஷித்தவர் நீங்களேயென்று ஸாதுஜந ஸம்பாஷணத்துக்குக்கருத்து. ஆருக்கு- எந்தஅதிகாரிகளுக்கு, வடுகர்க்குத் தமிழ்வார்த்தைசொன்னாப்போலே நான்சொல்லும்வார்த்தைக் கதிகாரிகளாரென்றபடி. ஸுஹ்ருத்ஸம்ஸ்லேஷாதிகீர்த்தந ரஸஜ்ஞர்களான ஸலிகள் முடிந்தார்கள். இனிஇதில் ரஸமறியாதவர்களுக்குச்சொல்லவோ? விஷயாந்தரபரராய்த்திரிகிற நாட்டாருக்குச்சொல்லவோ? என்றுகருத்து. என்சொல்லுகேன்- எத்தைச்சொல்லக்கடவேன், ஸாதஸாகஸிக மாக நானென்னெஞ்சிலே யநுபவிக்குமத்தனைபோக்கி யந்தரஸஸலஸாம்யத்தை வ்யஞ்சிப்பிக்கைக்கொரு பாசுரமுண்டோவென்றபடி. ௬௬

காரொக்கும்- நீலஜீமூதஸங்காசமான, கார்- நீலஜீமூதம், காரொக்குமென்கிறவிடத்தில் மகார ஹ்ரஸ்வ ஸாமாந்யாரம்போவம். நங்கண்ணன்- நம்க்ருஷ்ணனுடைய, நமக்குஸுலபனாயிருந்த க்ருஷ்ணனுடைய வென்றபடி. கள்வங்கவர்ந்த- கள்வங்களாலே கவரப்பட்ட, க்ருத்ரிமவ்யாபாரங்களாலே அபஹரிக்கப்பட்ட வென்றபடி. ஸம்ஸ்லேஷதசையிலே யத்நத்தை ஸ்ரவணனுப்கொண்டு செய்தருளின வேஷிதங்களாலும் உபசாரவசங்களாலும் வஸீக்ருதமான வென்கை. தனி அந்நெஞ்சமென்றந்வயிப்பது. தனி- நம்மைவிட்டுத்தனியேயான, அந்நெஞ்சம்- அந்த மநஸ்ஸானது, எனக்குத்துணையாக நான் நினைத்திருந்த வென்மனஸ் ஸான தென்றபடி. அவன்கணஃதே- அவனிடத்திலதே. கண்ணென்று இடம். கண்ணிலேயிருந்தது கணஃது. அவன்பக்கலிலே போயிராநின்ற தென்றபடி. கூர்தண் இவ்வாடையென் றந்வயிப்பது. கூர்- தீவ்ரமான, தண- எல்லாருக்கும் சீதளமாயிருக்கிற, இவ்வாடை- இந்த உதீசீநமாருதமானது. ஆருயிரளவன்று- என்னாத்மாவினளவன்று. ஆருயிர்- ப்ராணஸமமானவுயிர். ஆத்மாவென்றபடி. ஆத்மாவைக்கொல்லுகைக்கு வேண்டுமளவன்றிக்கே அத்யர்த்தமாக ப்ரவர்த்தியாநின்ற தென்றபடி. அதெங்ஙனேயென்ன விவரிக்கிறார். சீருற்ற- ஸம்பூர்ணமான, சீர்- ஸம்பத்து. உறுகை- கூடுகை. பரிமள ஸம்பூர்ணமான வென்றபடி. அகில்புகை- அகருதூபத்தையும், யாழ்நரம்பு வீணாதந்த்ரியினுடைய, யாழ்- வீணை, நரம்பு- தந்த்ரி. பஞ்சமம்- பஞ்சமஸ்வரத்தையும், தத்காலமாக ரஸிகமாயசஜ்ஜந வாத்யமான வீணாதந்த்ரீஸமுத்பூத பஞ்சமஸ்வரத்தையு மென்றபடி. தண்- சீதளமான, பசும்- ஆர்த்ரமான, அதிநவமானவென்றபடி. சாந்து- சந்தநத்தையும், அணைந்து- பரிஷ்வஜித்துக்கொண்டு, ஸாஹஸவ்யவஸாயிகளைப்போலே தனக்கு

மூ—ந்து* போதுற்றவாடை தண்மல்லிகைப்பூப் புதுமணம் முகந்துகொண்டெறியுமாலோ* ||௭||

புதுமண் முகந்துகொண்டெறியுமாலோ பொங்கிளவாடை புன்செக்கராலோ* அதுமணந்தகன்ற நங்கண்ணன் கள்வங்கண்ணனிற்கொடிதினியதனிலும்பர்* மதுமணமல்லிகைமந்தக்கோவை

ஆ—புகையாழ்நரம்பு பஞ்சமந்தண்பசுஞ்சாந்தணைந்து, இப்படி போரக்கோலங்கொண்டு போருற்றவாடை, காமோத்தீபகமாம்படி போலேயிருக்கத் தண்மல்லிகைப்பூப் புதுமணத்தை முகந்துகொண்டெறியாநின்றது, ஆருக்கென்சொல்லுகேன்! அன்னைமீர்காள்! என்று திருத்தாய்மார்களோடே கூப்பிடுகிறாள். ||௭||

(புதுமணமுகந்துகொண்டு) இப்படி பொங்கிளவாடை புதுமணமுகந்துகொண்டெறிய நிற்கச்செய்தே

இ—யிற்று. த்ருதீயவாக்யத்துக்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால) போரகோலம்- யுத்தவேஷம், பொரக்கோலங்கொண்டென்று பாடமானால் மிகவும் பீஷணவேஷயுக்தமாயென்றபடி. த்ருதீயவாக்யத்தி லுள்ள வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (காமோத்யாதியால்) ||௭||

✻ எட்டாம்பாட்டு. ✻

வீ யிபாகின்றது என்றது ஆலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்சொன்னபடி. அதின்மேலே யென்கிறதுக்கு

ஈ—ஸஹகாரிகளாகக் கூட்டிக்கொண்டென்றபடி. போருற்ற- யுத்தத்தைக்கிட்டின, போர்- யுத்தம், உறுகை- கிட்டுகை, விரஹிணீஸம்ஹார ஸந்நத்தமானவென்றபடி. வாடை- உத்தரமாருதமானது, தண்- ஶீதளமான, நாட்டாருக்கு ஸுகமாயிருந்துள்ளவென்றபடி. மல்லிகைப்பூ- மல்லிகாகுஸுமங்களுடைய, புதுமணம்- அபிநவபரிமளத்தை, ஸாயந்தநப்ரபுல்லித நவபரிமளத்தையென்றபடி. மணமென்கிறவிடத்தில் மகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாபாவமார்ஷம். முகந்துகொண்டு- ஸமுத்ரத்திலே நீர்முகக்குமாப்போலே நடுவே சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு, முகந்துகொண்டென்கையாலே ஸாயம்ஸமுத்பூதமல்லிகா பரிமளமெல்லாம் ஸமுத்ரமாயிருக்கக்கண்டு சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு வருகிறதென்று தோற்றுகிறது. எறியும்- வீசாநின்றது, விரஹாக்நிஜ்வாலை தன்மேலேதட்டாதபடி. தான் உயர்ந்துநின்று த்ருணாஸ்த்ரங்களை ஶத்ருக்கள்மேலே எறிவாரைப்போலே பெறியாநின்றதென்றபடி. ஆலோ! ஹாகஷ்டம், அன்னைமீர்காள்- என்னுடைய சித்தக்லேஶங்களை யொன்றுமறியமாட்டாத தாய்மார்காள், ஆருக்கென்சொல்லுகேன்- ஸமவிஷயாலமறியாத ஜநங்களுக்கு அநாதிவேகவேத்யமான வென்னுடைய வ்யஸநங்களை யென்னால்சொல்லமுடியாதென்றபடி, ஆகலால் வ்யஸநங்களை யொருவரோடுசொல்லியலற்றி யாறிக்கவும் வழியில்லையென்றுகருத்து. ||௭||

பொங்கு- பொங்காநிற்கிற, உத்ரோத்தரம் உஜ்ஜ்வலிபாநிற்கிறவென்றபடி. ஜூகையென்றால் ஶத்ருக்களும் ஸங்கோசியார்களோ? இத்தனைஸம்ரம்பம் பண்ணுவாருண்டோவென்றுகருத்து. இளவாடை- இளகாநின்றவாடையானது, ஶ்ரீஜநஹிம்ஸாபாதகத்தாலு மாயம்க்ஷயமின்றியே வ்ருத்ரத்யைவநம் வஹியாநின்றுள் வாடையானதென்றபடி. புதுமணம்- ஸாயம்ஸமய ஸம்புல்லமல்லிகாதி குஸுமங்களுடைய அபிநவஸௌரபத்தை, முகந்துகொண்டு- ஸமுத்ரத்தில் நீர்முகக்குமாப்போலே அதமெல்லாம வ்யாப்தமான ஸௌரபத்திலே சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு, எறியும்- வீசாநின்றது, ஆலோ- ஆ! கஷ்டா, புன்செக்கர்- புல்லியசெக்கர், புல்லியது- அல்பம், செக்கர்- ஸந்த்யை, எல்லாங்கழிந்து அல்பாவஶிஷ்டையான ஸந்த்யையென்றபடி. ஆலோ- ஹாஹா, வீசாநின்றதென்றபடி. அதுமணந்து- அப்படிஸம்ஶ்லேஷித்து மணக்கை ஸம்ஶ்லேஷிக்கை, இன்னபடியென்று விஶேஷித்துச்சொல்லவொண்ணாதபடி வாத்ஸ்யாயநாதிகளிலே ஸ்வபாவஸித்தங்களைப்பண்ணி ஸம்ஶ்லேஷித்தென்றபடி. அகன்ற- விஶ்லேஷித்தவனான, நங்கண்ணன்- நமக்குஸுலபனாயிருந்த க்ருஷ்ணனுடைய, கள்வம்- காபடசேஷ்டிதம், ஸம்ஶ்லேஷதஶையில் அவன்பண்ணின மோஹநசேஷ்டிதமென்றபடி. அவனிப்போது விஶ்லேஷித்துப்போருகையாலே யவற்றைக்கண்டிமைக்கிறேன், கண்ணனில்- க்ருஷ்ணனைக்காட்டிலும், கொடிது- க்ரூரம், ஸுத்ருத்விஷயமாய்க்கொண்டு வாயிக்ரமிடத்தி லவனைக்காட்டிலும் வாயிபாநின்றதென்றபடி. இனி- இன்னமும், கிஞ்சனென்றபடி. அதனிலும்பர்- அதுக்குமேலே, உம்பரென்றது உபரியென்றபடி. மதுமணமல்லிகை- மதுவையும் ஸௌரபத்தையுமுடைய மல்லிகா புஷ்பங்களுடைய, ஶாகவாடீவைகல்ஸரஸ். மந்தக்கோவை- திவ்யஸுந்தரமான

மூ—வண்பசுஞ்சாந்தினிற்பஞ்சமம்வைத்* ததுமணந்தின்னருளாய்ச்சியர்க்கேயூதுமத்தீங்குழற்கேயுய்யேனான்॥

ஆ— அதின்மேலே புன்செக்கரவந்து பாதியாநின்றது, அதின்மேலே சொல்லவிலமல்லாததொருபடி ஸுகிதமாக வென்னுடனே கலந்தகன்ற நங்கண்ணனுடைய வக்கலவி அவன்றன்னிலும் கொடிதாய்நின்றென்னை யீராநின்றது; இனி அதுக்குமேலே மதுமணமல்லிகை மந்தக்கோவையும் வண்பசுஞ்சாந்தும் வந்து பாதியாநின்றன; அதின்மேலே நம்மோடே அங்ஙனே தூரவை கோத்துக்கலந்து பிரிகைக்குத்தன்பாடே நான் வருகைக்காக ஆய்ச்சியரான நமக்கேகேட்கும்படி வருமேத்தைவைத் தூதுமத்தீங்குழலோசையான தொன்றுமே நின்றென்னை மாயாநின்றதென்கிறாள். ॥அ॥

இ— ஈராநின்றதென்கிறதோடே ஸமுச்சயம் அதுமணந்தகன்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லவில மித்யாதியால்) கள்வமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கலவியென்று) கொடிதென்கிறவிடத்தில் ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார் (நின்றென்னை யித்யாதியால்) பசுஞ்சாந்தினில் தீங்குழற்கேயுய்யேனென்றந்வயித்து இதில் ஸமுச்சயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பசுஞ்சாந்தும் வந்து பாதியாநின்றதென்று) அதுக்குமேலேயென்கிறதற்கு மாயாநின்றதென்கிறதோடே ஸமுச்சயம் அதுமணந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனே யித்யாதியால்) அங்ஙனே என்றது அபூர்வமாக வென்றபடி, பாவார்த்தமுமாக வென்கை. ஆய்ச்சியர்க்கே யூதுமென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (தன்பாடே யித்யாதியால்) பாடே- ஸமீபத்திலே. தீங்குழற்கேயுய்யேன் நானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தீங்குழலோசையித்யாதியால்) மாயாநின்றது என்றது- கொல்லாநின்றதென்றபடி. இங்கு அதின்மேலே அதின்மேலேயென்று உத்தரோத்தரஞ்சொல்லுகையாலே பாதகபதார்த்தங்கள் தனித்தனியேயும் ஸம்ஹிதங்களாயும் பாதித்தபடியைக் கீழெல்லாஞ்சொன்னவளிப்பாட்டிலே ஸமஸ்தயுக்தியெனப்போலேயிவையொன்றுக்கொன்று முந்திக்கொண்டு மேல்விழுந்துவந்துபாதிக்கின்றனவென்று விலபிக்கிறாளென்று ஸம்ப்ரதாயஸித்தம். ॥

ஸா—மாலிகை, மந்தமென்று நிபிடஸந்நிவேசமானது, கோவை- மாலிகை, வண்- ஸம்ஸ்லேஷப்ரதேசத்திலே ஸம்யோஜ்யமான, பசும்- ஸௌசீதலமான, சாந்தினில்- ஸமாகமத்தில்காட்டிலும், மந்தக்கோவைக்கும் சாந்துக்கும் அந்வயம். மந்தக்கோவையென்ன வண்பசுஞ்சாந்தென்ன விவற்றிற்காட்டிலுமென்று யதாஸங்க்யம். இதுக்குத் தீங்குழற்கே யுய்யேனென்கிறத்தோடே யந்வயம். இந்த மாலிகாஸமாகமங்களுக்குத் தப்பிஜீவித்திருக்கக் கூடினாலுங்கூடும், இவற்றைக்காட்டி லந்தக்குழலோசைக்கே நான் ஜீவிக்கமாட்டேனென்றதாகிறது. இவைபாதிக்கிற பாதையிற்காட்டிலு மதுவே ஸஹஸ்ரகுணாதிகமாக பாதியாநிற்கிறதென்று வ்யஞ்ஜிதமாகிறது, அதுமணந்து- அப்படி ஸம்ஸ்லேஷிக்கையை யபிஸந்திபண்ணி, பாவார்த்தமாக ராஸக்ரீடையில் ஸம்ஸ்லேஷிக்கையை யபிஸந்திபண்ணியென்கை. காவ்யஸ்வரமான போஜசெரியில் 'வரிக்ருஜ்' என்றதுக்கு 'வரிக்ராமத்நாஸாய' என்று பொருளானாப்போலே இங்கும் மணந்துஎன்றதுக்கு மணத்தை யபிஸந்திபண்ணியென்றுபொருள், யதா:— மணந்துஎன்கிறவிடத்தில் ஸுவர்த்யத்துக்கு தாதார்த்யாஸத்திலே லக்ஷணையாகவுமாம். நம்மோடு ராஸக்ரீடையிலே ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காக வென்றதாயிற்று. இதுக்கு ஊதுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். இன்னருள்- உதாரமான க்ருபையைப் பெற்றிருக்கிறவர்களான, இன்- உதாரம், இன்னருளென்று ஸகுணீபஹுவ்ரீஹி, உதாரமான தன்க்ருபைக்கு விஷயமாயிருக்குமவர்களானவென்றபடி. ஆய்ச்சியர்க்கே- கோபிகளுக்கே, ஆயன்- கோபன், ஸ்த்ரீயானாலே ஆய்ச்சியென்று ரூபமாயிருக்கும், இடைச்சியென்னுமாப்போலே ஆய்ச்சியர்க்கேயென்கிறவிடத்தி லவதாரணத்தால் மற்றொருவர்க்கும்கேளாதே கோபீஜநமாத்ரத்துக்குக் கேட்கும்படியாகவென்றபடி. இன்னாராகுஸனுக்கென்று ஸம்பாதநம்பண்ணப்பட்ட ராஜபோகம் மற்றொருவரைத்தொடாதே அவனையேகொள்ளுமாப்போலே யிவன்குழலோசையும் கோபிகளையே நலியுமென்றுகருத்து. ஊதும்- அவனாலேயூதப்படுகிற, அத்தீங்குழற்கே- அந்தஉதாரமானவேணுவுக்கே, தீமென்று உதாரம், அந்தந்தராத்ரிகளிலே உதாரமாயிருந்த வேணுநாதத்துக்கேயென்றபடி. அவதாரணத்தால் மாலிகாஸமாகமாதிகளுக்குத் தப்பிஜீவித்தாலும் ஜீவிப்பேனென்றபடி. நான்- விரஹவ்யதிதையான நான், உய்யேன்- ஜீவிக்கமாட்டேன். ॥அ॥

மூ—ஊதுமத்தீங்குழற்கே உய்யேனானதுமொழிந்திடையிடைதன் செய்கோலத்* தூதுசெய்கண்கள்கொண் டென்றுபேசித் தூமொழியிசைகள் கொண்டொன்றுநோக்கிப்* பேதுறுமுகஞ்செய்து

ஆ—(ஊதுமத்தீங்குழற்கே) ஊதுமத்தீங்குழற்கே உய்யமாட்டுகிறிலேன்; அதின்மேலே அங்ஙனே நம்மையழைத்துத் தூதுசெய் கண்களைக்கொண்டு பணிமொழிகளாலே ஸாந்த்வநம்பண்ணி தூமொழியிசைகள்

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இ— அதுமொழிந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதின்மேலேயென்று) இதுக்கு என்னை யின்றிருக்கிறபடி யென்கிறதோடே அந்வயம் ஸ்வீயவசநத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனே நம்மையழைத்தென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே அவன் தங்களை அழைக்கைக்காகவூதின குழலோசையானது ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய்க்கொண்டு பாதியாநின்றதென்றவளிப்பாட்டிலே யழைத்த ப்ரகாரமங்கேசென்று கிட்டினதுகள் விஷயத்திலவன் பண்ணின ஸம்ச்லேஷ ப்ரகாரங்கள் ஸ்ம்ருதிவிஷயங்களாய் நலிகிறன வென்றலற்றுகிறாளென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ஒன்றுபேசி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (பணிமொழிகளாலே யித்யாதியால்) பணி (னி) மொழிகள்- ப்ரீதிஸூசகங்களான உக்திகள். பேதை நெஞ்சறவுற

ஈ— ஊதுமத்தீங்குழற்கே- நம்மையழைக்கைக்காக அவனூதுகிற வந்தஸ்வரமான குழலோசைக்கே, நான்- அவனை யொருக்ஷணம்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதநான், உய்யேன்- ஜீவிக்கமாட்டேன், குழற்கேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் ஸகலகாரணத்தை வ்யவச்சேதித்துக்கொண்டு ஸஹகாரநாதத்துக்கே நான் தப்பிஜீவிக்கமாட்டாதிருக்க விதின்மேலே யிவையும் ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய்நலிந்தால் நானெங்ஙனே ஜீவிப்பேனென்கைக்காகவிருக்கிறது; அதுமொழிந்து- அதுவுமொழிந்து, அதுவுந்தவிரவென்றபடி. அந்தக்குழலூதினதுமாத்ரமன்றிக்கே அதின்மேலேயுமென்கை. அதுமென்கிறவிடத்தில் உம்மையும் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸமுச்சயத்தோடு ஸமுச்சயார்த்தம். ஸாரிகாஸம்ஸ்மரணமாத்ரமன்றிக்கே யதின்மேலே குழலூதினதும் பாதியாநின்றது, அதுமாத்ரமன்றிக்கே யதின்மேலும் இவைபாதியாநின்றனவென்றிப்படி யிரண்டுபாட்டாலுமாகச் சொல்லிற்றாகிறது. இடையிடை- நடுவே நடுவே, தான் குழலூதாநிற்கச்செய்தே யதின்நடுவே நடுவேயென்றபடி. இதுக்கு ஒன்றுபேசியென்கிறதோடே அந்வயம். தன்- தன்னுடையவையான, «தஸ்யைவாஸ்ய ஸம்பந்திக» மென்கிறபடியே தனக்கஸாதாரணங்களான வென்றபடி. செய்- சிவந்ததுகளான, ஸௌந்தர்யாதிஸம்பந்தமான ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யாதி லாவண்யாதிகுணஸம்பந்நங்களான வென்றபடி. கோலம்- ஸுந்தரணீயங்களான; தூதுசெய்- தூதக்ருத்யம்செய்யாநிற்கிறவையான, ப்ரணயகோபமிக்கவர்களான ஸௌஷிகைகளுக்கு அவன்நெஞ்சிலுள்ள ஸாபிப்ராயவிசேஷங்களையெல்லாம் ஸ்பஷ்டமாகவ்யஞ்ஜிப்பித்து விஸ்ரம்ஸநம்பண்ணி யவர்கள்கால்களிலேவிழுந்து அவர்கள்நெஞ்சை த்ரவமாக்கி யிப்படி ஸகலவ்யாபாரமுமாகவும் உபகாரமாகவும் வ்யாபரியாநிற்கிறவையான வென்றபடி. கண்கள்கொண்டு- கண்களைக்கொண்டு, ஒன்றுபேசி- ஒருவார்த்தைசொல்லி, வாசாமகோசரமான ஸௌந்தர்யஸாதனத்தைச் சொல்லியென்றபடி. அத்தைத்தன் வாயால்சொல்லமாட்டாமையாலே ஒன்றென்று ஸாகூதமாகச்சொல்லுகிறாள், அவனுடைய விவக்ஷிதமெல்லா மவன்வாயால் சொன்னதில்க்காட்டிலு மவலோகநவ்யாபாரியிலே மிகவும் ஸ்பஷ்டமாகாநின்றதென்றுகருத்தாலே கண்கள்கொண்டு பேசியென்கிறாள், தூமொழி- ஸ்நிக்தங்களான உக்திகளையுடையவையான, தூ- ஸ்நேஹம், இங்கு ஸ்நிக்தமென்றபடி. ஸ்நிக்தங்களாய் ஸௌகுமார்யவ்யஞ்ஜகங்களான வாக்யஸந்தர்ப்பங்களோடே கூடினவையானவென்றபடி. இசைகள்கொண்டு- வேணுகானங்களைக்கொண்டு இசை- கானம், ஒன்றுநோக்கி- ஒருபடிபார்த்தருளி, வாசாமகோசரமாம்படி நிரவதிகப்ரேமயுக்தமாக ஸௌஷிகைகளைப்பார்த்தருளியென்றபடி. அவலோகநவ்யாபாரத்தாலே அவர்கள்நெஞ்சை யுருக்குமாப்போலே வேணுகானவ்யாபாரத்தாலும் நெஞ்சுருகப்பண்ணுகிறானென்று கருத்தாலே யிசைகள்கொண்டு நோக்கியென்கிறாள், பேதுறுமுகஞ்செய்து- ஸௌஷாவிஷ்டமாகாநின்றுள்ள பாவத்தைச்செய்து, பேது- ஸௌஹம், உறுகை- கிட்டுகை, ஆவேசிக்கையென்றபடி. ஸௌஷீஜநஸம்ச்லேஷத்தில் ராகாவேசமாகத்தான் பாடு கிறபாட்டுத் தனக்குக் கணத்ருஷ்டமாயிருக்கையாலே ஸத்யஸாநந்தஜநிக ஸௌஹாவேசஸூசகமாம்படி த்ருஷ்டிவிஷயமாய் ஆனந்தாக்ஷராஸ்திதமாய் ஸம்ஸாராபஸ்ஸாரிகஸௌக்யமான பாவத்தையுடையவனுயென்றபடி.

மூ—நொந்து நொந்துபேதைநெஞ்சறவறப் பாடும் பாட்டை* யாதுமொன்றறிகில மம்மவம்ம மாலையும் வந்தது மாயன் வாரான்* ॥௯॥
மாலையும்வந்ததுமாயன் வாரான் மாமணிபுலம்பவல்லேறணைந்த* கோலநன்னாகுகளுகளுமாலோகொடியன குழல்களுங்குழறுமாலோ*

ஆ—கொண்டும் ஸ்நேஹமாக நோக்கியும். பேதுறுபுகைச்செய்து நொந்துநொந்தும், ஊடலைத்தீர்த்துக்கொண்டு எம்மோடே குரவைகோத்து, கேட்டார்நெஞ்சுகளெல்லாமழியும்படி பாடினபாட்டு என்னை நின்றுநலிகிறபடி ஒன்றுந்தெரிகிறதில்லை அதின்மேலே மாலையும்வந்தது! மாயன் வாரா! னென்றலற்றுகிறாள். ॥௯॥

(மாலையும்) மாலையும்வந்தது, மாயன்வருகிறிலன், மாமணிபுலம்ப வல்லேறணைந்த கோலநன்னாகுகள் களித்துக்கொடு வாராநின்றன; வண்டுவரைப்பெருமானுடைய திருத்தோழன்மார் குழல்களையூதிக்கொடு வந்து

இ— வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஊடலையித்யாதியால) ஊடல்- ப்ரணயரோஷம். தீர்த்துக்கொண்டென்றது நிவர்த்திப்பித்துக்கொண்டென்றபடி. யாதுமொன்றறிகில மென்கிறதோடு ஸஹ வ்யாஹாரத்தால் பாடும்பாட்டென்கிறவிடத்தில் ஸஹிக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (கேட்டார்நெஞ்சுக ளித்யாதியால்) யாதுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை நின்றித்யாதியால்) ॥௯॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

உகளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (களித்தித்யாதியால்) குழல்களுங்குழறு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டுவரை யித்யாதியால்) இத்தமெய்யித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டில்

ஈ— நொந்துநொந்து- வ்யதிதவ்யதிதனாய், கல்நெஞ்சனான வென்னையும் நீராயுருக்கின வித்த மாநஸாயாஸத்தைக்கேட்டால் அபலைகளான கோபிகளெங்ஙனே ஸஹிக்கப்புகுகிறார்களென்று மிகவும் வ்யதிதஹ்ருதயனாயென்றபடி. பேதைநெஞ்சறவு அற- ஸ்த்ரீகளுடைய ஹ்ருதயத்தில் விஶேஷமானதுதீர, பேதை- ஸ்த்ரீ, அறவு- விஶேஷம், ஸ்த்ரீகோபிகைகளுடைய ஹ்ருதயத்தில் ப்ரணயரோஷஜநிதமானதென்றபடி. 'அற- அற்றபின்பு, விவிதவிநோதநயவசநங்களாலே அவர்களுடைய ப்ரணயரோஷஜநிதவைவர்ண்யந்தீர்ந்து ஸாவஸீஸாரஸம்பெற்றபின்பென்றபடி. பாடும்பாட்டை- அவன்பண்ணுகிறகானத்தை. யாதுமொன்று- ஏதேனுமொருப்ரகாரத்தாலும், அறிகிலம்- அறியமாட்டுகிறிலோம், தந்நிவர்த்தநம், பரிஹரிக்கமாட்டுகிறிலோமென்றபடி. அதுநம்மை பாதிக்கிறப்ரகாரங்கள் நம்மால்பரிஹரிக்க முடியாதென்கை. அம்மவம்ம அம்மே! அம்மே! விஷாதாதிஶயத்தால் விலபிக்கிறபடி. மாலையும்வந்தது- இதின்மேலே "ஶஶிர ஸம்ஹ்ருதாஸ்தாஶ் ப்ரவ்ருத்தா ப்ராணஹாரிணீ" என்கிறபடியே ப்ராணஹாரிணியான ராத்ரியும்வந்தது. மாலை- ராத்ரி. மாயன்- தன்னை விஶ்லேஷித்தவிரஹிணிகள் ஜீவிக்கும்படி யவர்களிற்காட்டில் ஸஹஸ்ரகுணம் பரிதபனாய்க்கொண்டுவருமவனான வாஸுதேவன், வாரான்- வருகிறானில்லை. ॥௯॥

மாலையும்வந்தது- அவன்தான்வருகிறஸமயமாகச் சொல்லிவைத்துப்போன ராத்ரியும்வந்தது, வருவேனென்றதால் தான்சொல்லிவைத்துப்போன ஸமயம்வந்தும் வாராதொழிந்தானென்றால் ஸஹிக்கமுடியுமோவென்றபடி. மாயன்வாரான்- தன்னைக்காணவே ப்ரதிகூலங்களெல்லா மநுகூலங்களாம்படி தோற்றுமவனான வாஸுதேவன் வருகிறிலன், மாமணி- கண்டாஹாரமாய்க்கட்டின [illegible]. புலம்ப- த்வநிக்க, புலம்புகை- த்வநிக்கை. இதுக்கு உகளுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். வல்லேறு- பலஶாலிகளானவ்ருஷபங்களாலே. வல்- பலிஷ்டம், ஏறு- வ்ருஷபம், அணைந்த- அணைப்பட்டவையான, ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பட்டவையானவென்றபடி. கோல- அந்தவ்ருஷபஸம்ஶ்லேஷ ஜநிதஶோபங்களான, நல்- நல்லவையான, அந்த வ்ருஷபங்களோடு ஸம்வாஸிகளானவென்றபடி, நாகுகள்- கிடாரிகள், நாகு- கிடாரி, உகளும்- உத்ஸவமாகக் கிளம்பாநின்றன, உகளுகை- உயரக்கிளம்புகை, ஹர்ஷத்தாலே ஸஸம்ப்ரமசேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுகின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஹாஹா! இவையெல்லாம் உத்தீபகங்களாகாநிற்கச்செய்தே யென்னுடைய மோஹந்தீராதொழிவதேயென்றபடி. கொடியன- க்ரூரமான, அவன்குழலோசைக்கு ஸாரகங்களாய்க்கொண்டு பாதகங்களாகாநின்றவென்றபடி. குழல்களும்- க்ருஷ்ணனுக்கு ஸஹாக்களான கோபகுமாரர்களுடைய வேணுநாதங்களும், குழறும்- குழறுகின்றன, அவ்யக்தமதுராக்ஷரமாய்க்கொண்டு த்வநிக்கின

மூ—வாலொளிவளர்முல்லை கருமுகைகள் மல்லிகையலம்பி வண்டாலுமாலோ வேலையும்விசும்பில் விண்டலறுமாலோ வென்சொல்லியுய்வ னிங்கவனை விட்டே* |௧௦|
அவனைவிட்டகன்று யிராற்றகில்லாவணியிழையாய்ச்சியர் மாலைப்பூசல்*

ஆ—புகராநின்றனர். அதிசயமான வொளிவளருகிற முல்லைக்கருமுகைகள் மல்லிகைதொடக்கமான பூக்களின் ஸௌரப்யங்களைப்பருகி வண்டுகளாலாநின்றன, கடலும் கிளர்ந்துகொண்டு வாராநின்றது, இத்தசையிலவனைவிட்டு நானெத்தைச்சொல்லி யுய்வனென்கிறாள். |௧௦|
(அவனைவிட்டு) வண்டுவரைப் பெருமாளைப்பிரிந்து தங்களைக்கொண்டு தரிக்கமாட்டாமையந்திபம்போ

இ—மாயன்வாராமையாலுறவ ஸிப்பாட்டிலே ராகியும்வந்தது அவன் வாராதொழிந்தாலிந்த வாயுகைவசஹல ஸந்நிதியிலே நானெங்ஙனே ஜீவித்திருக்கும்படியென்று விலபிக்கிறாளென்று ஸமஸ்த சொல்லிற்றாயிற்று. |௧௦|

✳ நிகமனம். ✳

உயிராற்றகில்லா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களையித்யாதியால்) அணியிழையாய்ச்சியர் மாலைபூசலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தியம்போதித்யாதியால்) த்விதீய த்ருதீய

ஈ—நின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஹா கஷ்டம்! திருத்தோழன்மார்களெல்லாரும் வந்தும் தான்வாராதிருப்பதே யென்று கோஷிக்கிறபடி. வால்- அதிசயிதமான, வாலென்று அதிசயம், அதிசயமானமென்றபடி. ஒளிவளர்- காந்திவளராநிற்கிற, முல்லைக் கருமுகைகள் மல்லிகை- இந்தவிவிதபுஷ்பங்களை, கருமுகையென்று முல்லையோடு ஸாத்ருஶ்யமான வொருபுஷ்பவிசேஷம், அலம்பி- அவகாஹித்து, அலம்புகை- அவகாஹிக்கை, இவற்றினுள்ளேபுக்கு முழுகி ஸௌரப்யங்களைப் பாநம்பண்ணியென்றபடி. வண்டு- ப்ருங்கங்கள், ஆலும்- ஆலாநின்றன, த்வநியாநின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஹா கஷ்டம்! வேலையும்- ஸமுத்ரமும், வேலையென்று ஸமுத்ரம், விசும்பில்- ஆகாசத்திலே, ஆகாசபர்யந்தம் உச்ச்ரிதமாய் என்றபடி. விண்டு- வாய்விட்டு, தாரஸ்வரத்தையுடைய ஸர்வதோதிகமாயென்றபடி. அலறும்- அலறாநின்றது, கூப்பிடாநின்றதென்றபடி. ஆலோ- ஹாஹா! இங்கு- இத்தசையிலே, அவனைவிட்டு- அவனையொழிய, என்சொல்லியுய்வன்- எத்தைச்சொல்லி உஜ்ஜீவிப்பன். ॥௰॥

அவனைவிட்டகன்று- க்ருஷ்ணனைவிட்டுப்பிரிந்து, உயிர்- தங்கள்ப்ராணனை, ஆற்ற- பொறுக்குகைக்கு, கில்லா- மாட்டாதவர்களான, அணியிழை- அணியப்பட்ட இழைகளையுடையவர்களான, அணிகை- அலங்கரித்துக்கொள்ளுகை, இழை- ஆபரணம், ஸம்ப்ராப்தம் ஸந்நிஹிதமானவாறே விவிதாபரணங்களாலே தங்களையலங்கரித்துக்கொண்டு அவன்வருகிறானென்று வழிபார்த்திருந்தவர்களானவென்றபடி. ஆய்ச்சியர்- கோபிகைகளுடைய, மாலைப்பூசல்- ஸந்த்யாகாலத்தி லாக்ரந்தத்தை, பூசல்- ஆக்ரந்தம், வஸந்தமே யத்துவருமவன் ஒருஸந்த்யையில் விளம்பித்தவாறே விரஹது:கம் பொறுக்கமாட்டாதே அவர்களாக்ரந்தம்பண்ணினபடியை யென்றபடி. இதற்கு உண்டமிழ்ந்தவன் மேலுரைத்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். இத்தால் கோபிமாரெல்லாருமாகப்பட்ட க்லேசங்களெல்லாவற்றையு மாழ்வாரொருவருமே அநுபவித்தாரென்றதாயிற்று. ஆய்ச்சியரென்கிற பஹுவசநத்தாலே இத்திருவாய்மொழியிலிப்பத்துப்பாட்டும் கோபிமார்தனித்தனியே யருளினபாசுரமாயாதல், விரஹவ்யஸந மாற்றமாட்டாமையாலே ஸகந்யாஸும் வந்துகூடின கோபிமாரெல்லாருக்குமாக வொருத்தியருளின பாசுரமாயாத லிருக்கிறதென்றுதோற்றுகிறது. இது உரையிற்சொன்ன நிர்வாஹம், த்விதீயபக்ஷத்தில் நிகமநத்தி லாய்ச்சியரென்கிற பஹுவசநத்துக்கும் 'என்னுயிர்காக்குமாறென்' 'என்சொல்லியுய்வனிங்கவனைவிட்டே' இத்யாதிகளி லேகவசநங்களுக்கும் ஸாமஞ்ஜஸ்யமுண்டு, ஆகிலும் 'தமியமாலோ' 'தெய்வவண்டு துதைந்தவெம்பெண்மை' 'யாமுடைநெஞ்சமும்' இத்யாதிகளில் பஹுவசநங்களுக்கு ஸ்வாரஸ்யமில்லை, த்விதீயபக்ஷத்தி லேகவசநங்களுக்கு ஸாமஞ்ஜஸ்யமும் நிகமநபஹுவசநத்துக்கு அவ்வஸ்வாரஸ்யமுமுண்டு, 'என்னுயிர்' இத்யாத்யேகவசநவ்யபதிஷ்டங்களான அத்யவஸாயங்கள் விலபிக்கிறவள் தன்னோடொக்கும்சொல்லிக்கொண்ட பாசுரமாகையாலே அவற்றுக்கும்ஸ்வாரஸ்யமுண்டு; இப்படி பஹுவசநவ்யபதிஷ்டவாக்யங்கள் ஸமோஷீம்த ஸர்வகோபீவிஷயங்களாயும் ஏகவசநவ்யபதிஷ்டவாக்யங்கள் விலபந்தீமாத்ரவிஷயங்களாயும் நிர்வஹிக்கும்போது இப்பத்துப்பாட்டுக்களும்

மூ—லவனிவிட்டகல்யதற்கே யிரங்கியணிகுருகூர்ச் சடகோபன்மாற*னவனியுண்டுமிழ்ந்தவன் மேலுரைத்த வாயிரத்துளிவைபத்துங்கொண்*டவனியுளலற்றிநின் றுய்மின் றொண்டீரச்சொன்னமாலை நண்ணித் தொழுதே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—தனியிழையாச்சியர் திரளநின்று கூப்பிட்டாப்போலே, ஆழ்வாருமவனைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டாமை கூப்பிட்டலற்றின விந்த்திருவாய்மொழியைக்கொண்டு அலற்றியுய்யலாமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—பாதாரவிந்தங்களை ஸம்ரக்ஷிக்கிறார் (ஆழ்வாருமிதாதிபால்) ॥கக॥

மூ—கோபிமாரெல்லாருங் கூடினவிடத்தில் தனித்தனியே பாசுரங்களொன்றிப்படியொரு த்ருதீயலக்ஷணாஸ்ரயித்த்ர விவ்வேகவசநபஹுவசநங்க ளெல்லாவற்றுக்கும் ஸஹ்ருதஸாரஸ்யமுண்டு, அவனைவிட்டகல்வதற்கு- ஸம்ஸ்லேஷத்தைவிட்டு விஸ்லேஷித்திருக்கைக்கே, ஷஷ்டீ ஸம்பந்தஸாமாந்யவிஷயமாகையாலே யிங்கே ஹேதுவிதிக்கே, விஸ்லேஷித்திருக்கையாலே யென்றபடி. கவயாரணத்தால் ஸாம்ஸாரிகதாவங்களா லே யென்றபடி. ஸாம்ஸாரிகதாவங்களிற்காட்டில் ஸம்ஸ்லேஷவிரஹமே யதிகமாய் நலிந்ததென் றுகருத்து. இரங்கி- கரைந்து, வ்யதைப்பட்டென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தவென்கிறதோடே யந்வயம். அணி குருகூர்- அழகியதிருநகரியையுடையவரான, திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவென்றபடி. மாறன்- மாற னென்கிற குடிப்பேரையுடையவரான, சடகோபன்- ஸ்வஷ்டம், அவனி- ப்ருதிவியை, உண்டுமிழ்ந்தவன் மேல்- ப்ரளயபதிமெயிலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உத்தரணம்பண்ணினவன் விஷயமாக, உரைத்த- அருளிச்செய்ததான, இதுபத்துக்குவிசேஷணம், ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்துங் கொண்டு- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையுங்கொண்டு, தொண்டீர்?- பகவத்விஷயத்தில் பவஜ்ஞராயிருப்பவர்காள்? அச்சொன்ன- அப்படி சொல்லப்பட்டவனை, அப்படி ஸ்ருஷ்ட்யாதிஸம்பந்நரக்ஷகனாகச்சொல்லப்பட்டவனை யென்றபடி. மாலை- ஆஸ்ரிதவ்யாமோஹனை க்ருஷ்ணை, மால்- வ்யாமோஹன், நண்ணி- கிட்டி, தொழுது- ப்ரணாமம்பண்ணி, அவனியுள்- ப்ருதிவிக்குள்ளே, நின்றலற்றி- ப்ரீதியாலேநிரந்தரம் உச்சைஸ்ஸ்வரமாகஸங்கீர்த்தித்து, உய்மின்- உஜ்ஜீவியுங்கோள். ॥கக॥

✳ ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:. ✳

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

(மல்லிகை)

உத்தாக்ஷத்வப்ரஸித்த்யா ஜகதவநதயா ஸத்யகாமேஷ்ட ஸார
ஹ்ருத்ஹம்ஸாங்கணாதே ஸம்ருத்தி ஜநநதயா ஸம்பதாநாதஜாதே:।
ஸ்ராத்தக்ஷ ஸ்ருத்யவோதக்ஷ தஉ தஸாரஸ்லேஷவேஷ்டக்ஷ ப்ருத்வீ
ஸக்ஸங்கீர்த்ய ஸ்வாராஜ்யஸம்பந்நதயா வ்யாவபாரஸ க்ருஷ்ண ॥ககக॥

(உத்தாக்ஷத்வப்ரஸித்த்யா) அல்லியந்தாமரைக் கண்ணனம்மான்- "தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவ மக்ஷிணீ" என்கிறபடியே, காம்பீர்யஸ்ஸம்ஹ்ருதிக தாஸ்ய ப்ருத்நாஜ ரவிகரவிகஸித புண்டரீகதளாமல லாயதேக்ஷணனாகையாலும், (ஜகதவநதயா) அகலிடம் படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந் தளந்தெங்குமளிக்கின்ற லோகங்களெல்லாம் ஸ்ருஷ்டித்து ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (ஸத்யகாமேஷ்டர்) கண்ணன்கள்வம்- தனியி ளஞ்சிங்க மெம்மாயன்- க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்து ஸத்யனாகையாலும், ஸ்ரீஸுக்தத்தாலே ஸஜ்ஜநம் சொல்லப் படுகிறது. (ஸாரஹ்ருத்ஹம்ஸாங்க) தூவியம்புள்ளுடைத் தெய்வவண்டுதுதைந்த வெம்பெண்மையம்பூவிதாலோ- வண்டானது புஷ்பத்தை ஸ்ரீதஸாரமாக்குமாப்போலே யாஸ்ரிதருடைய ஹ்ருதயாதிகளையபஹரித்து ஸ்ரீத ஸாரமாக்க வல்லனாகையாலும் (வேணுநாதைஷ ஹ்ருஷ்டி ஜநநதயா) அவனுடைத்தீங்குழலீருமாலோ-

ஆ—கா— "ஸௌஸீல்ய ஶ்ருஜநா:ப்ரஸவ" இத்யாதிகளிற்படியே ஐம்பத்தாறுவராஸமாமத வெல்லாரையும் ஸம்ஶ்ரயணத்தாலே விஶ்ருதராக்கவல்லனுகையாலும், (ஸாம்மாதாநோஜாஷ:) சிவனொடுபிரமன் வண்டிருமடந்தைசேர்திருவாகம்- ஸந்த்வயமான ப்ரஹ்மருத்ரர்களோடு நித்யாநபாயிநியான பெரியபிராட்டியோடு வாசியறத்திருமேனியிலே யிடங்கொடுக்குமவனுகையாலும், (ஶ்யாமகாஸ) காரொக்குமேனி— ஸஜலஜலதம்போலே, ஶ்யாமளமான வடிவையுடையவனுகையாலும், (மத்யேவாரகம:) அதுமணந்தகன்ற நங்கண்ணன் கள்வம் கண்ணனிற்கொடிது- தன்னைக்காட்டினு மாகவஹமான நவநீதசௌர்யாதிகளை யுடையவனுகையாலும், (ஸாரஸம்ஸலமஸ்தகஸாம்ந்த்ர) தூதுசெய்கண்கள்கொண்டொன்றுபேசித் தூமொழியிசைகள்கொண்டொன்றுநோக்கி— மாலையும்வந்தது மாயன்வாரான்- தனக்கு ஸம்வதங்களான கண்களாலும் குழலோசையாலும் ஸாஸஸ்ஸூவஸாஷணாதிகளைச் செய்யவல்லனுகையாலும், மற்றும் ஶோநாஸ்மோவஷிதங்களை யுடையவனுகையாலும். வண்டுவரைப்பெருமாளை வருகைக்கு யோக்யமானஸமயத்தை யுடையவராக "மல்லிகைகமழ்" என்கிறதஶகத்திலே ப்ரவஞ்ஜநாகஸ்ருஷ்டரான ஆழ்வார் ப்ரதிவாதித்தருளினுரென்றருளிச்செய்கிருர். ௧௧௧௦.

ஸ்ரீஶடகோபாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (மாலைநண்ணி) 'என்சொல்லியுய்வனிங்கவனைவிட்டு' என்றுகிடந் தலற்றுகிற்கச்செய்தே அவனும் பசுமேய்த்துவந்துபுகா அவர்களவனோடே கலந்துபரிமாறினுப்போலே தம்முடைய வ்யஸநமுந்திரும்படி திருக்கண்ணபுரத்திலே அவனைக்கண்டு அவனோடேகலந்துபரிமாறி தம்முடைய ப்ரீதிஶயத்தாலே ஸம்ஸாரிஜநங்களைக்குறித்து ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனைக்கொண்டு திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தவெம்பெருமானை ரக்ஷகனுகப்பற்றி அவன் திருவடிகளைக் கமலமலரிட்டு நீர்வினைகெடத்தொழுதெழுமின்? இதுக்கொரு

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிவிரஹாதுரராய் அலற்றினவாழ்வார் ஸங்கோஷமெயிற்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே உபதேஶம்பண்ணுகை பஸங்கமன்றோவென்ன ஸமதிப்பிக்கிருர் (என்சொல்லியித்யாதியால்) கலந்துபரிமாறியென்றது- ஶாநஸம்ஶ்லேஷங்களைப்பெற்றென்றபடி. அறுக்கும்வினையிலே பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷங்களை பஹுமதகாரமாக- உபநாயித்துஸ்ராயித்துப் பெருமையாலே வ்யஸநம்ஸகிரோதுமாய் அத்தாலே ஶாநஸாதாஸவம்கலங்கி மல்லிகைகமழ்தென்றலிலே விஷம்வாகுஷராய் வ்யஸநப்பட்ட வாழ்வாருக்கு இவர்பட்ட வ்யஸநமெல்லாந்திரும்படி ஸர்வேஶ்வரன்தான் திருக்கண்ணபுரத்திலே நின்றருளினபடியைக் காட்டியருளி 'நாமன்றோஉம்மை யிழந்திருக்கிறோம் இச்ஶரீராவஸாநத்திலே நீரபேக்ஷித்தபடியேசெய்கிறோ'மென்றருளிச்செய்ய, இத்தாலே மிகவும்ப்ரீதராய் ஶாநஸாதாஸமிழந்திருந்த தம்முடைய வ்யஸநம்திரும்படி யவனோடேகலந்துபரிமாறி அந்தப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே உபதேஶம்பண்ணுகிறாரென்றதருத்து. 'சரணமாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்' என்று இத்திருவாய்மொழியி லருளிச்செய்கையாலே இச்ஶரீராவஸாநத்திலே ஸமேக்ஷிதஞ்செய்கிறோமென் றெம்பெருமானருளிச்செய்தானென்னுமிடம் வ்யஞ்ஜிதமாகிறதிறே. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக் கவஸாநஸ்ருதீஞ்ஞமென்கிறமஹாலக்ஷணம் ப்ரதிவாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. குறித்துஎன்கிறதற்கு உபாவாக்யாநத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம்.

முதற்பாட்டு.

அநுஷ்டாநத்துக்குக் காலப்ரமருளிச்செய்கிருர் (ஸர்வலோகஶரண்யனித்யாதியால்) மாலை

மூ— மாலைநண்ணித்தொழுதெழுமினோவினைகெட* காலைமாலைகமலமலரிட்டுநீர்* வேலைமோதுமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்* தாலின்மேலாலமர்ந்தானடியிணைகளே* ௧

கள்ளவிழுமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின்* நள்ளிசேரும்வயல்சூழ்கிடங்கின்புடை* வெள்ளியேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுர*

ஆ— காலநியமமில்லையென்கிறார். ௧

(கள்ளவிழும்) அவன்திருவடிகளைக் கள்ளவிழும்மலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமிடத்தில் அவற்றைநெஞ்சாலே நினைத்துக்கொண்டு நாளுமிறைஞ்சுமினென்கிறார். ௨

இ— நண்ணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) பாட்டெல்லாமேகவாக்யமாயிருக்க 'காலைமாலை' யென்றது 'ஸாயம்ப்ராதர்ஜுஹோதீ' த்யாதிவத் காலநியமவாசமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக வ்யாஹ்யாக்யத்தாலே யிதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கொருவித்யாதியால்) 'ப்ராதர்நிஶி ததா ஸந்த்யா மத்யாஹ்நாதிஷு ஸம்ஸ்மரந் । நாராயணமவாப்நோதி ஸத்ய: பாபக்ஷயாந்நர:' இத்யாத்யநுஸாரேண 'காலைமாலை' யென்றது ஸர்வகாலோபலக்ஷணமென்றுகருத்து. ௩

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ப்ரயோஜனமும் இதின்மேலொரு ஸர்வவிஶேஷம்வியக்கைக்காகக் கீழ்ச்சொன்னதுக் கநுவாதமென்று காட்டுகிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்) திருக்கண்ணபுரமுள்ளியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றையித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே வாசிகவர்த்தனத்தை யுபதேஶித்தவரிப்பாட்டிலே த்யானத்தையுபதேஶிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ௪

ஸ— வேலை- ஸமுத்ரமானது, மோதும்- தரங்கங்களாலே ஆஸ்பாலனம்பண்ணுகிற, மோதுகை- ஆஸ்பாலிக்கை. ஸமுத்ரம் ஸந்நிஹிதமாகையாலே ப்ராகாரத்திலே ஆஸ்பாலிக்கிறதென்று கருத்து. மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனை, ஆலின்மேல்- ஜலத்தின்மேலே, ஆல் என்றது ஜலத்துக்குப்பெயர். ஜலக்கட்டியை ஆலங்கட்டி யென்னக்கடவதிறே. ப்ரளயார்ணவஜலத்தின்மேலே யென்றபடி. ஆலமர்ந்தான்- ஆலிலே அமர்ந்தவனை, வடதளத்திலே கண்வளர்ந்தருளினவனை யென்றபடி. இத்தால் ஆஶ்ரிதரக்ஷணோபயோகமான ஸ்வாபாவிக அகடநாஶக்தியை ஸூசிப்பித்தபடி. மாலை- ஸர்வேஶ்வரனை, நண்ணி- கிட்டி, ரக்ஷகனைப்பற்றியென்றபடி. அடியிணைகள்- அவன் திருவடிகளிரண்டையும், இணை- இரண்டு, இதுக்குத்தொழுது என்கிறதோடேயன்வயம். காலைமாலை- ப்ராத:காலத்திலும் ஸாயங்காலத்திலும், மாலை- ஸாயங்காலம். இது உபலக்ஷணம். உங்களுக்குத்தக்க வேதேனுமொரு காலத்திலே யென்றபடி. கமலமலர்- பத்மபுஷ்பங்களை, இது ஸர்வபுஷ்பங்களுக்கு முபலக்ஷணம், யதோபநதமான புஷ்பங்களையென்றபடி. இட்டு- ஸமர்ப்பித்து, நீர்- ஸம்ஸாரது:கார்த்தரான நீங்கள், வினைகெட- து:க்கங்கள் நஶிக்கும்படி, வினை- கர்மமாய் லக்ஷணயா து:க்கபரம், தொழுது- ஸேவித்து, "நித்யாஞ்ஜலிபுடா ஹ்ருஷ்டா நம இத்யேவவாதிந:" என்கிறபடியே ஶேஷவ்ருத்தியைப் பண்ணியென்றபடி. எழுமின்- உஜ்ஜீவியுங்கோள், ஓ என்று ஸம்போதநம், ஓ ஜநங்காளென்றபடி. ௫

ஓ தொண்டரே- வாரீர் பகவத்விஷயத்தில் ஆதரமுடையவர்காள், தொண்டர்- பக்தர், ஓ வென்று ஹே? ஶப்தம்போலே ஸம்போதநத்யோதகம், கள்ளவிழும்- தேன்கள் ஸ்ரவிக்கிற, அவிழுகை- ஸ்ரவிக்கை, மகரந்தஸ்யந்திகளானவென்றபடி. மலர்- புஷ்பங்களை, இட்டு- ஸமர்ப்பித்து, நீர்- பக்தியுடைய நீங்கள், இறைஞ்சுமின்- ஆஶ்ரயியுங்கோள், நள்ளி- நண்டுஸ்த்ரீகள், நள்ளியென்று நண்டுஸ்த்ரீகளுக்குப்பேர், சேரும்- சேர்ந்திருக்கிற, இத்தால் நித்யஜலஸம்ருத்திஸூசிதை. வயல்- கேதாரங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, கிடங்கின்புடை- அகழின்பார்ஶ்வத்திலே, கிடங்கு- அகழ்- இருந்த மதிள்சூழ் என்கிறதோடே யன்வயம். வெள்ளியேய்ந்த- ஶுக்ரனைக்கிட்டின, வெள்ளி- ஶுக்ரன், ஏய்கை- கிட்டுகை, அத்யுந்நதமானவென்றபடி, மதிள்- ப்ராகாரத்தாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்—

மூ— முள்ளி நாளுந்தொழுதெழுமினோதொண்டரே* ।௨॥
தொண்டர்நுந்தந்துயர்போகநீரேகமாய்* விண்டுவாடாமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின்* வண்டுபாடும்பொழில்
சூழ்திருக்கண்ணபுரத்* தண்டவாணனமரர்பெருமானையே* ।௩॥
மானைநோக்கிமடப்பின்னைதன்கேள்வனைத்* தேனைவாடாமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின்*

ஆ—(தொண்டர்) ஸர்வேஶ்வரனுமாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனாகைக்காகத் திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தவனுக்கு அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு அடிமைசெய்யுங்கோளென்கிறார். ॥௩॥

(மானைநோக்கி) எல்லாருக்குமினியனாய்க்கொண்டு நப்பின்னைப்பிராட்டியோடேகூடத் திருக்கண்ண

❋ மூன்றாம்பாட்டு. ❋

இ— அண்டவாணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரேத்யாதியால்) அமரர்பெருமானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனித்யாதியால்) நீரேகமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ச்சொன்ன ஸமாஶ்ரயணத்துக்கு அநந்யப்ரயோஜநத்வம் அங்கமாகச்சொல்லுகிறதென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥௩॥

❋ நாலாம்பாட்டு. ❋

தேனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருக்குமித்யாதியால்) நீரிறைஞ்சுமினென்றது

ஶ—அநந்யப்ரயோஜநத்தை, இது ஜகஸூக்ஷ்மமென, அவ்வூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற வெம்பெருமான் திருவடிகளை யென்றபடி. உள்ளி- சிந்தித்து, உள்ளுகை- சிந்திக்கை, த்யாநித்துக்கொண்டென்றபடி. நாளும்- ப்ரதிதிநமும், ஸர்வஶக்தி கடலைத்தீண்டலாகாதென்னுமாப்போலே இதுக்கொரு நியதகாலநியமமில்லையென்றபடி. தொழுது- ஸேவித்து, எழுமின்- உஜ்ஜீவியுங்கோள். ॥௨॥

தொண்டர்- ஸமஸ்தவிஷயத்தில ஸாபேக்ஷமுடையவர்காள், வண்டுபாடும்- பூர்வாசார்யர்களாய்க்கொண்டு வண்டுகள்பாடாநிற்கின்ற, 'ஸாமகாயந்நாஸ்தே' என்கிற ஶ்ருதியைப்போலே வண்டுபாடுமென்றுகருத்து. பொழில- உத்யாநங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்குமவனை, அண்டவாணன்- அண்டத்துக்குநிர்வாஹகனை, வாணன்- நிர்வாஹகன், ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்கு நிர்வாஹகனையென்றபடி. அமரர்பெருமானை- நித்யஸூரிநாயகனை, நுமதுந்துயர்போக- உமமுடைய துயர்போம்படி, தமென்று ஸ்வார்த்தப்ரயோகம், துயர்- து:க்கம், உங்களுடைய ஸாம்ஸாரிகதுக்கங்களெல்லாம் தீரும்படியென்கை. நீர்- ஸ்வதஸ்ஸேஷபூதரான நீங்கள், ஏகமாய்- ஏகமாய், அவிஷ்ணமாயென்றபடி. அநந்யப்ரயோஜநமாயென்கை. ப்ரயோஜநாந்தரபரராகில் கைங்கர்யமும் தத்ஸாதநமாய் விஷ்ணமாமிறே, இதுக்கு இறைஞ்சுமினென்கிறத்தோடே யந்வயம். விண்டு- விகஸிதமாய், வாடா- வாடாததான, மலரிட்டு- புஷ்பங்களைக்கொண்டு, புஷ்பங்களாலேயென்றபடி. நீரிறைஞ்சுமின்- நீங்களாகவே ஆஶ்ரயியுங்கோள், கைங்கர்யமே யுங்களுக்கு ஸ்வரூபப்ராப்தமென்று ப்ரகாஶிக்கும்படி யுங்களுடைய ஶேஷத்வத்தை யநுஸந்தித்துக்கொண்டே ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றபடி. 'யோஹமஸ்மிஸஸந்யஜே' என்னுமாப்போலே நீங்கள்நீங்களாயிருந்துகொண்டு ஆஶ்ரயியுங்கோளென்று இரண்டுநீங்கள்ஶப்தத்துக்கும் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௩॥

தேனை- தேனை, 'ரஸோவைஸ:' என்கிறபடியே தேன்போலே போக்யபூதனை, இது கேள்வனுக்குவிஶேஷணம். மானைநோக்கி- மானையும்படியான நோக்கையுடையவளான, ஹரிணியானது வ்யாஜிக்கும்படியான கண்ணழகையுடையவளானவென்றபடி. மானை யென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஹிதா யாம் ணகாரநகாரயோ: ணகாரே க்ருதே ணகாரஶ்ரவணம். மடப்பின்னைதன்- மார்த்தவஸ்வபாவையான நீளையினுடைய, மடப்பம்- மார்த்தவம், பின்னை- நீளை, தன்னென்று ஸ்வார்த்தம். கேள்வனை- பர்த்தாவை, கேள்வன்- பர்த்தா, பர்த்தாவானவனையென்றபடி. வாடாமலரிட்டு- அம்லாநபுஷ்பங்களைக்கொண்டு, அம்லாநபுஷ்பங்களாலேயென்றபடி. நீர்- ஶேஷபூதராயிருக்கிற நீங்கள், இறைஞ்சுமின்—

மூ—வானையுந்துமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரந்* தானயந்தபெருமான்சரணாகுமே* ||௪||

சரணமாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லா* மரணமானால்வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரா* னரணமைந்தமதிள்
சூழ்திருக்கண்ணபுரத்* தரணியாளன் றனதன்பர்க்கன்பாகுமே* ||௫||

ஆ—புரத்திலே பெருந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானுக்கிப்படி ஸக்ருத்ப்ரபந்நராய்க்கொண் டடிமைசெய்யவே தன்றிருவடிகளில நித்யஸித்தமான கைங்கர்யஸம்பத்தை யுங்களுக்குத்தந்து ரக்ஷித்தருளு மென்கிறார். ||௪||

(சரணமாகும்) இப்படி ஸ்ருஷ்டியோடேந்தாலே அவனைப்ராப்யக்ஷரமன்றியே தன்றிருவடிகளையே யுபாயமாகப்பற்றினார்க்கு ஒருபடியாலன்றியே யெல்லாப்படியாலும் ரக்ஷகனாய் அப்போதேயவர்களை யிப்ப்ரக்ருதியைவிடுவித்து திருநாட்டிலேகொண்டுபோய் திவ்யப்ரக்ருதிகளாக்கி அவர்களோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தல்லது யிரிக்கமாட்டாதிருக்கச்செய்தே அவர்களுக் கிப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்த மநாதிவாஸநைபாலே ஸஹ்யமாயிருக்கையாலே கலாவுகாலத்திலே யிப்ப்ரக்ருதிதானேவிட்டால் திருநாட்டைக்கொடுத்தருளி பின்னையு

இ—ஸமஞ்சொல்லுகைக்காகக் கீழ்ச்சொன்ன ஸோபபணத்தை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. சரணாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்றிருவடிகளின்த்யாதியால்) ||௫||

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்நாலுபாட்டிலும் ஸக்திலோபத்தையுபதேசித்து இதில் ஶக்தியில்லாதார்க்குப் ப்ரபத்தியையுபதேசிக்கைக்காகப் ப்ரபத்திவிஷயத்திலவன்பண்ணு மாதராதிஶயங்களைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதையாயிற்று. சரணமெல்லாமாகுமென்றபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருபடியாலித்யாதியால்) மரணமானாலென்கிறவிடத்தில் யதிஶப்தத்தாலே கலஸாத்ய்ரதீக்ஷகம் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அப்போதேயவர்களையித்யாதியால்) வைகுந்தங்கொடுக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

மூ— சூழப்பியுங்கோள், சூழாயியுங்கோளென்றபடி. வானை- ஆகாஶத்தை, உந்தும்- உந்தாநிற்கிற, உல்லங்கித்துக்கொண்டுநிற்கிறவென்றபடி. உந்துகை- உல்லங்கித்துக்கொள்ளுகை, உந்தும் என்கிறவிடத்தில் மகாரத்துக்கு ஸாஹித்யாம்ஶோவம். ஆகாஶத்தைத்தள்ளுகிறாப்போலே யத்யுந்நதமானவென்றபடி. மதிள்- ப்ராகாரத்தாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்- அந்ததிவ்யநகரத்தை, தான்- ஸ்வயம், தானென்கிறவிடத்தில் ஸாஹித்யாம்ஶோவஸ்வவசஸோவம். நயந்த- ஆசைப்பட்டவனான, நயக்கை- ஆசைப்படுகை, ஆஸ்ரிதஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு யோக்யமானதேஶமென்று மிகவுமாதரிக்கிறவனானவென்றபடி. பெருமான்- ஸர்வேஶ்வரனானவன், சரணாகும்- ரக்ஷகனானவன், உங்களுக்கு கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யத்தைத் தந்தருளுமவனென்றபடி. ||௪||

தனதாள்- தனனுடையதிருவடிகளை, அடைந்தார்க்கு- உபாயமாகப் பற்றினவர்களுக்கு, தன் திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரானவர்களுக்கென்றபடி. சரணமெல்லாமாகும்- எல்லாச்சரணமு மாகாநிற்குமவனான், ஸர்வவிதரக்ஷகனாகு மவனானவென்றபடி. அவர்களபேக்ஷித்த ஸர்வரக்ஷைகளையுஞ் செய்யுமவனானவென்கை. மரணமானால்- அவர்களுக்கு ஶரீரவியோகமானால், அவர்களுக் கிந்தஶரீரம் ஸஹ்யமாயிருக்கையாலே தானித்தை யிப்போதே நிவர்த்திக்கமாட்டாதே கலஸாத்ய்ரதீக்ஷனாய்நிற்க தச்சரீரஸ்திதிஹேதுவான கர்மக்ஷயத்தாலே அந்த ஶரீரவியோகம் ஸ்வஜந்நீபமாக ப்ராப்தமானாலென்றபடி. வைகுந்தங்கொடுக்கும்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக் கொடுத்தருளுமவனான, பிரான்- இப்படி உபகாரகனான, அரணமைந்த- அரணாகவமைந்ததான, அரண்- ரக்ஷை. ஶத்ருக்களால் யிநப்பரிவனுக்கென்னவருகிறதோ வென்றஞ்சாதபடி நல்ல ரக்ஷையாயிருக்கிற வென்றபடி. மதிள்சூழ்- ப்ராகாரத்தாலே பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்தரணியாளன்- திருக்கண்ணபுரத்திலேயிருக்கிற யரணீநாயகனானவன், ஸம்ஸாரத்தில் ஸம்ஸாரிகளுக்கு ரக்ஷகனானவன். தனதன்பர்க்கு- ஸ்வகீயரான ஸ்நேஹிகளுக்கு, அன்பர்- ஸ்நேஹிகள், தன்பக்கல் ஸ்நேஹஶாலிகளான வந்த ப்ரபந்நர்க்கென்றபடி. அன்பாகும்- ஸ்நேஹமாவன். அன்பு- ஸ்நேஹம். ஸ்நேஹத்துக் காஶ்ரயமாகிறவளவன்றிக்கே ஸ்நேஹமொரு வடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்குமென்றபடி.

மூ—அன்பனாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாஞ்* செம்பொன்னாகத்தவுணனுடல்கீண்டவ* னன்பொனேய்ந்த மதிள்சூழ்திருக்கண்ணபுரத்* தன்பனாகுந்தனமெய்யர்க்குமெய்யனே* ॥ ௬ ॥
மெய்யனாகும்விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்* பொய்யனாகும்புறமேதொழுவார்க்கெல்லாஞ்*

ஆ—மவர்கள்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தாலே தாமொன்றுஞ்செய்யாதானுப் இவர்களுக்கெத்தைச்செய்வேனென்றிருக்குமென்கிறார். ॥ ௫ ॥

(அன்பனாகும்) இப்படி தன்திருவடிகளிலே யநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையவரானவர்கள் பக்கல் தானுமென்று மநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையனாய் ஸ்வாநுபவவிரோதிகளையும் தானேபோக்குமென்கிறார். ॥ ௬ ॥

(மெய்யனாகும்) இப்படி அநந்யப்ரயோஜநமாகத் தொழுவார்க்கெல்லாம் தன்னையுள்ளபடியே காட்டிக்

இ—(திருநாட்டையித்யாதியால்) அன்பாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்கள்பக்கலித்யாதியால்). ॥ ௫ ॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

கீழ்ச்சொன்னவுபகாரத்தின்மேலே ப்ரதிவாக்யநியதமான வுபகாரத்தையுஞ் சொல்லுகைக்காக விப்ரயோகவாக்யம் ஸம்பந்தார்த்தத்தை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. அநந்யப்ரயோஜநஸ்வங்களாலே தனமெய்யர்க்கு மெய்யனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமாநாதிகரண்யேத்யாதியால்) ॥ ௬ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

ப்ரயோவாக்யம் கீழ்ச்சொன்னவுபகாரத்தை வ்யதிரேகேண த்ருடீகரிக்கைக்காக வநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தாலேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. த்விதீயவாக்யத்

ஸ—அவர்கள்பக்கல் வாத்ஸல்யமொவர ஸ்நேஹமுடையவனென்கை. ॥ ௫ ॥

தனதாள்- தன்னுடைய திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கெல்லாம்- உபாயமாகப் பற்றினவர்களெல்லார்க்கும், அவர்களுடைய ஜந்மவ்ருத்தாதி தாரதம்யம்பாராதே ஸ்நேஹிக்குமென்கைக்காக எல்லாமென்கிறவிடம். அன்பனாகும்- ஸ்நேஹியாயிருக்குமவனை, அன்பன்- ஸ்நேஹி, இது திருக்கண்ணபுரத்தன்பனுக்கு விசேஷணம். செம்பொன்னாகத்து- சிவந்தபொன்போலேயிருக்கிற சரீரத்தையுடையவனை, ஆகம்- சரீரம், அவன்தேஹம் ஹிரண்யவர்ணமாகையாலேயிறே யிவனுக்கு ஹிரண்யனென்று பேராயிற்று. ஆகத்தையுடையவன்- ஆகத்தன், ஆகத்தவுணனென்று ஸமாஸவாக்யம். அவுணனுடல்- ஹிரண்யாஸுரனுடைய சரீரத்தை, அவுணன்- ஹிரண்யாஸுரன், கீண்டவன்- நகங்களாலே விதாரணம்பண்ணினவனை, நன்பொன்- நல்லபொன்னாலே, ஏய்ந்த- செய்யப்பட்டதான, மதிள்சூழ்- ப்ராகாரத்தாலே வரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலே, அன்பன்- ஸ்நேஹத்தையுடையவன், ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக் கநுகூலமானதேசமென்றிங்கே மிகவும்ஆதரித்து வஸிக்கிறவனென்றபடி. தனமெய்யர்க்கு- தன்பக்கல்ஸத்யமுடையார்க்கு, தன்பக்கல் யதார்த்தமானஸ்நேஹத்தை யுடையவர்க்கென்றபடி. அநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையவர்களுக்கென்று பரமார்த்தம். ப்ரயோஜநாந்தரபரருடைய ஸ்நேஹம் க்ஷணிகமாகையாலே அயதார்த்தமிறே! நாளும்- ஸர்வகாலமும், மெய்யன்- யதார்த்தமானஸ்நேஹத்தையுடையவன்.

விரும்பி- ஸௌஹார்த்தம்பண்ணி, ப்ரயோஜநாந்தரங்களைவிட்டுத் தன்னையேஸௌஹார்த்தமாக ஸமாஸ்ரயித்துக்கொண்டென்றபடி. தொழுவார்க்கெல்லாம்- ஆஸ்ரயிக்கிறவர்களுக்கெல்லாம், மெய்யனாகும்- யதார்த்ததர்ஸநுமுடையவன், ஸ்வரூபரூபகுணங்களை தன்னையுள்ளபடியே ப்ரகாசிப்பித்தருளுமென்றபடி. எல்லாமென்கிறதாலவர்களுடைய ஜந்மவ்ருத்தாதி தாரதம்யம்பாராதே செய்யுமென்றபடி. புறமே- பாஹ்யவிஷயமாக, ப்ரயோஜநாந்தரார்த்தமாக வென்றபடி. தொழுவார்க்கெல்லாம்- ஆஸ்ரயிப்பார்க்கெல்லாம். அவர்களேத்தனையனுமுகக்லேஸராகிலுமென்கைக்காகவெல்லாமென்கிறவிடம். பொய்யனாகும்- அயதார்த்ததர்ஸநுமுடையவன்,

மூ—செய்யில்வாளையுகளுந்திருக்கண்ணபுரத்து* ஐயனாகத்தணைப்பார்கட்கணியனே* ॥ ௭ ॥
அணியனாந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்* பிணியுஞ்சாராப்பிறவிகெடுத்தாளும்* மணிபொன்னேய்ந்தமதிள்
சூழ்திருக்கண்ணபுரம்* பணிமினும்பரமேட்டிதன் பாதமே* ॥ அ ॥

ஆ—கொடுக்கும், அநந்ய ப்ரயோஜநமாகத் தொழாதார்க்கெல்லாம் தன்னையுள்ளபடி காட்டான், அநந்ய ப்ரயோஜநமாக வோரஜ்ஜிதார்த்தைப் பண்ண வவனிப்படி ஸாதனமாமோவென்னில்? தானே ப்ராப்யன் என்றிருப்பார்க்கவன் ஸாதநமும், இவ்விடத்திலொரு ஸந்தேஹமில்லையெனகிறார். ॥ ௬ ॥

(அணியன்) இப்படி தன் திருவடிகளையே ப்ராப்யம் என்றுபற்றின ரெல்லாருடைய துக்கங்களையும் துக்கஹேதுவான ஸம்ஸாரத்தைபும்போக்கி அவர்களுக்கு ஸாதநம், ஆதலால் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே

இ—துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்ய ப்ரயோஜநமாகத தொழாதார்க்கெல்லாமித்யாதியால்) த்ரு
தீயபாதம் ப்ரயோஜநத்தினஸ்தைமே உபதேசிக்கிறதாகையாலே ஸாகாங்க்ஷமன்றோ
வென்ன? உபதசிப்பிக்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநமாகவோரஜ்ஜித்யாதியால்) த்ரிதீயபாதத்துக்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானேப்ராப்யனித்யாதியால்) செய்கிறதோ ரஜ்ஜிதமாலும் தன்னையே ப்ரா
ப்யமாகப்பற்றினார்க்கு ஸாதநமென்கையினாலே தாத்பர்யாகையிலே ஸாகாங்க்ஷமன்றென்றதாயிற்று. ॥ ௭ ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ப்ரவ்ருத்தியைப்பண்ணுங்கோளென் றுபதேசிக்கைக்காக விப்ரதிபந்நமும் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தங்களை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இது ஹேதுகர்ப்பமென்று காட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) இதுக்குப் பற்றுங்கோளென்கிறத்தோடே யந்வயம். இத்தால் கீழ்மூன்றுபாட்டுகளாலே ப்ராப்ய விஷயத்திலவனது ப்ரவ்ருத்தி செய்தருளும்படிகளையநுவதித்து இப்பாட்டிலே தசாவிஷயமான ப்ரவ்ருத்தியைப்பண்ணி யுஜ்ஜீவியுங்கோளென் றுபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று, அதில் "துக்கங்களையு" மென்கிறத்தாலே பிணியுஞ்சாராவென்றதும் 'துக்கஹேது' வித்யாதியாலே பிறவிகெடுத்தாளுமென்றதும் 'ஸாதநம்' மென்றத்தாலே அணியனாம் என்கிறதவும் வ்யாக்யாதம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்லித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார்.

ப—ப்ராப்யஸாதகனான தன்னை யதாவஸ்தப்ரகாசிப்பியானென்றபடி. செய்யில்- கேதாரங்களிலே, வாளை மத்ஸ்யங்களானவை, உகளும்- உகளாநிற்கிற, உகளுகை- உபரக்கிளம்புகை, ஜலஸம்ருத்திஜநித ஹர்ஷாதிசயத்தாலே துள்ளாநிற்கிறவென்றபடி. திருக்கண்ணபுரத்து- அந்தநிவ்ருநகரத்திலிருக்கிற, ஐயன். ஸ்வாமியானஸர்வேஶ்வரன். ஆகத்து- உள்ளிலே, ஆகம்- உள்ளு, தங்கள்ஹ்ருதயத்திலேயென்றபடி. அணைப்பார்கட்கு- ஆஶ்லேஷிக்குமவர்களுக்கு, ப்ராப்யமாக வநுஸந்திப்பார்களுக்கென்றபடி. அணியன்- ஸந்நிக்ருஷ்டன், ஸுலபஸாதநமென்றபடி. ॥ ௭ ॥

தனதாள்- தன்திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கெல்லாம்- ப்ராப்யமாகப்பற்றினவர்களெல்லாருக்கும், அணியனாம்- ஸந்நிக்ருஷ்டனவன். அணியன்- ஸந்நிக்ருஷ்டன். ஸாதநமவனென்றபடி. பிணியும். வ்யாதியும், பிணி- வ்யாதி, இது அஜஹல்லக்ஷணை. வ்யாத்யாதிதுக்கமெல்லா மென்றபடி. "நரோகாநதுக்கம்" என்று ஸ்ருதியில் ரோகத்தை முற்படச்சொல்லுகையாலே பிணியையெடுத்தது. சாரா- சாராது, அவர்களை யாஶ்ரயியாது. நிஶ்ஶேஷமாக விட்டுப்போமென்றபடி. பிறவி. ஜநநத்தை, ஸம்ஸாரிக்கையை யென்றபடி. கெடுத்து- நஶிப்பித்து, ஆளும்- ஆளுவன். ஸ்வசரண கமலகைங்கர்யத்திலே விநியோகித்துக்கொண்டு ரக்ஷித்தருளுமென்றபடி. ஸர்வவாக்யாஶேஷ நிகமஶேஷ:. இது ஹேதுகர்ப்பம். ஆதலால் பணிமினென்றநுவதிக்கிறது. மணிபொன்- ரத்நங்களாலும் ஸ்வர்ணங்களாலும், ஏய்ந்த- செய்யப்பட்டதான, மதிள்சூழ்- ப்ராகாரத்தாலே பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்- ஸப்தம்யர்த்தேப்ரதமா. திருக்கண்ணபுரத்திலேயெழுந்தருளியிருக்கிறவனான வென்றபடி. பரமேட்டிதன்- பரமேஷ்டியினுடைய, தன் என்று ஸ்வார்த்தம். உபரிதிஷ்டதீதி பரமேஷ்டீ. ஸ்ரீபரமபதநிலயனுடைய வென்றபடி. பரமபதத்திலிருக்குமாப்போலே திருக்கண்ணபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கிறவனுடையவென்று பாவார்த்தம். பாதம்- திருவடிகளை, நாளும் ஸர்வகாலமும், இதுக்கொரு காலவிஶேஷம் தேடவேண்டா, எல்லாக்காலத்திலும் வைத்துக்கொண்டு உங்களுக்குக்கூடினபோதாகலாமென்றபடி. பணிமின்- ப்ரணாமம்பண்ணுங்கோள். ப்ரணிபாதநமஸ்கார

மூ— பாதநாளும்பணியத் தணியும்பிணி* ஏதஞ்சாராவெனக்கேலினியென்குறை* வேதநாவர்விரும்புந்திருக் கண்ணபுரத்* தாதியானை யடைந்தார்க்கல்லலில்லையே* ॥ ௧௰ ॥

ஆ— முந்தருளியிருக்குமாப்போலே திருக்கண்ணபுரத்தி லெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானைப்பெறுகைக்கு அவன்றிருவடிகளையே உபாயமாகப்பற்றுங்கோள், இதுக்கொரு காலநியமமில்லை, வேண்டினபோதாச்ரயிக்க லாமென்கிறார். ॥ அ ॥

(பாதநாளும்) இப்படியவன்றிருவடிகளை யாச்ரயிக்கவே ஸமஸ்தஸம்ஸாரவிரோதியான து:க்கங்களெல்லாம்போம், அதிலொருஸம்சயமுமில்லை யென்றுசொல்லி அவன்றிருவடிகளையே ப்ராப்யமாகவும் ப்ராபகமாகவும் பற்றப்பெற்றேன், எனக்கினியென்னகுறையுண்டு என்றுகொண்டு ஸந்தோஷத்தைப் பேசுகிறார். ॥ ௧௰ ॥

(இல்லையல்லல்) அவன்றிருவடிகளையாச்ரயித்து நிரஸ்தாகிலது:கனானேன், எனக்கினியென்னகுறையுண்

இ— (எம்பெருமானைப்பெறுகைக்கென்று) பாதம்பணியினென்றமயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்றிருவடிகளையிதயாதியால்) (ப்ரபத்திஸகருத்கர்த்தவ்யையென்று சாஸ்த்ரஞ்சொல்லுகையாலே நாளுமென்றது ப்ரபத்த்யனந்தரம் ஸ்வகார்யவிசேஷநியமாவேக்ஷாராஹித்யந் ஸவகாலமயாஸ்ரய வ்யாபகவமென்றுகாட்டுகிறார் (இதுக்கொருவிதயாதியால்) ॥ அ ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஏதஞ்சாராவித்யாதெம் கீழ்சொன்ன வுபாயமர்மங்களுக்கெல்லா முபஸம்ஹாரமென்று காட்டுகிறார் (அதிலொருவித்யாதியால்) எனக்கேலினியென்குறை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்றிருவடிகளையித்யாதியால்) ப்ரபத்திப்ரமாணானந்தரஸம்பந்தத்தாலே தமக்கேவம்விதப்ரபத்திஸாமர்த்யத்தை ஸூசித்து ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்றுகருத்து. ॥ ௯ ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

ப்ரபத்த்யனுஷ்டானத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) கீழ்ச்சொன்னதையே சொல்லுகிற

ஈ— ஸ்ரீசைத்தாலே உபாயமாக்கிக் கொள்ளுங்கோளென்றபடி. ॥ அ ॥

பாதம்- அவன்திருவடிகளை, பாதமென்கிறவிடத்தில் மகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம்லோப:. நாளும்- ஸர்வகாலமும், இன்னகாலமாகவேணுமென்று விசேஷித்துத்தேடவேண்டா, ஏதேனுமொருகாலத்திலேயென்றபடி., பணிய- ப்ரணிபதனம் பண்ணினவாறே, ப்ரபத்தியாலே யாச்ரயித்தவாறேயென்றபடி. பிணி- வ்யாதியானது, ஜக்ஷணபாதகாரணஸஞ்சிதபாபமென்றபடி. பூர்வபாபமானதென்கை. தணியும்- சாந்தமாம். ஸமூலநாசமேமா மென்றபடி. நசிக்குமென்னாதேதணியுமென்றது பூர்வபாபம் நிவ்ருத்தமாவது சரீரவாகஸமயத்திலே யென்றுகருத்தாலே. ஏதம்- தோஷமானது, ஏதம்- தோஷம். உத்தரபாபமானதென்றபடி. இங்கு ப்ராமாதிகமான வுத்தராகம் விவக்ஷிதம். சாரா- ஆச்ரயியாது, ப்ரபன்னர்பக்கல் ஸ்லேஷியாதென்றபடி. வேதநாவர்- வேதத்தை நாவிலேயுடையவர்கள், நாவென்கிறது- ஜிஹ்வா. "வேதஜிஹ்வ" மென்கிறபடியே வேதாத்யயனாத்யாபந தத்பரப்ரபன்னாதிநிரதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. விரும்பும்- ஆதரிக்கும் ஸ்வாமியான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற, ஆதியானை- ஜகத்காரணபூதனை, அடைந்தார்க்கு- ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு, அல்லல்- து:கங்கள், து:கஹேதுபூதபாபங்களென்றபடி. இங்கு பூர்வோத்தராகங்களிரண்டும் விவக்ஷிதங்கள். இல்லை- நஷ்டப்ராயங்களாய்ப்போமென்றபடி. ஏகாரம் இதில் ஸம்சயமில்லை யென்கைக்காக. எனக்கேல்- எனக்காகில், இனி அவன் திருவடிகளையே ப்ராப்யமாகவும் ப்ராபகமாகவும் பற்றினபின்பு, என்குறை- என்னகுறையுண்டு. ஒருகுறையு மில்லையென்றபடி. ஏல்- என்கிறது ஸம்பாவநாத்யோதக சப்தம். எனக்குக்குறை ஸம்பாவிதமோவென்று சங்கித்து நிஷேதாத்தமித்தனைபோக்கியிது நிஷேதிக்கவும் ப்ரஸக்திபில்லையென்கைக்காக. அதவா, இது தாஸ்யாய்ப்ரகாசமாய் லோகவிஷயஜநங்களிற்காட்டில் தமக்கு வ்யாவ்ருத்தியை த்யோதிப்பிக்கிறது. எனக்கேல்- உங்களைப்போலன்றிக்கே யுபதேசநிரபேக்ஷமாக வவன்றிருவடிகளை யவலம்பிக்கப் பெற்றவெனக்கோ வென்றபடி. ॥ ௧௰ ॥

மூ— இல்லைபல்லலெனக்கேலினியென்குறை* யல்லிமாதரமருந்திருமார்பினன்* கல்லிலேய்ந்தமதிள்சூழ்திருக்கண்ணபுரஞ்* சொல்ல நாளுந்துயர்பாடுசாராவே* ||௰||
பாடுசாராவினைபற்றறவேண்டுவீர்* மாடநீடுகுருகூர்ச்சடகோபன்சொற்* பாடலானதமிழாயிரத்துளிப் பத்தும்* பாடியாடிப்

ஆ—டென்று ஸ்ரீக்ருதிஸப்தத்தாலே பின்னையுந்தம்முடைய ஆஸத்தைச்சொல்லி 'அவனேரக்ஷகன்' என்று விஶ்வஸிக்கமாட்டீராகில் திருக்கண்ணபுரமென்று சொல்லுங்கோள், சொல்லவே ஒருநாளும் து:க்கங்கள் வாராவென்கிறார். ||௰||

(பாடுசாரா) ஸ்வாபாவிகமானவுபாயத்தாலே நிரஸ்தஸமஸ்தப்ரதிபந்தகராய்க்கொண்டெம்பெருமானைப்பெறவேண்டுவீர்? திருவாய்மொழியைப் பாடுங்கோளென்கிறார். ||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— தாகையாலே இது ஸாதநாந்தரஸாத்யமன்றோவென்ன வ்யவஸ்திப்பிக்கிறார் (ஸ்ரீக்ருதிஸப்தாலேயித்யாதியால்) தாதீயவாக்யத்தி லஹிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அவனேரக்ஷகனித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||௰||

✳ நிகமனம். ✳

பாடுசாராவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாவேத்யாதியால்) வினைபற்றறவேண்டுவீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியால்) ||௧௧||

பத— அல்லல்- து:க்கங்கள், ஆத்யாத்மிகாதிபௌதிகாதிதைவிகங்களாலுண்டாம் து:க்கங்களெல்லாமென்றபடி. இல்லை- நிரஸ்தங்களாயிற்றன, எனக்கு- இப்படியவன்திருவடிகளைப்பற்றினவெனக்கு, ஏஎன்றது ஸம்போதநம், இனி- இப்படிது:க்கங்கள் நிரஸ்தமானபின்பு, என்குறை- என்னகுறை, ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி. அல்லிமாதர்- பத்மத்திற்பெண்ணானவள், அல்லி- பத்மம், மாதர்- பெண், பத்மவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாரானவளென்றபடி. அமரும்- நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, திருமார்பினன்- வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தையுடையவனான, ஆஶ்ரயணத்தில் குறைவுபார்த்து நம்மையவனநாதரியாதபடி நம்பக்கலுள்ள வ்யாஜமாத்ரத்தை விஷயீகரிக்கப்பண்ணும் ஸ்வபாவையான ஜகந்மாதாவோடு நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருக்கிறவனுடையவென்றபடி. இதுக்குத் திருக்கண்ணபுரத்தோடே யந்வயம். கல்லில்- கல்லுகளாலே. த்ருதீயார்த்தே ஸப்தமீ, கல்லு- ரத்நம், ஏய்ந்த- ரசிதமான, மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்- திருக்கண்ணபுரத்தை, சொல்ல- சொன்னக்கால், திருக்கண்ணபுரமென்று அவ்வூரின் திருநாமத்தைக் கீர்த்தநம்பண்ணினாலென்றபடி. நாளும்- ஒருகாலத்திலும், துயர்- து:க்கங்கள், பாடு- உங்கள்ஸமீபத்தை, பாடு- ஸமீபம், சாரா- கிட்டா, சாராதுஎன்கிறதற்கு வசநவ்யத்யயத்தில் சாராவென்றுரூபம். உங்கள்ஸமீபத்தைவிட்டு து:க்கங்கள் நிரஸ்தங்களாய்ப்போமென்றபடி. ||௰||

பாடுசாரா- க்லேஶங்கிட்டாதே, பாடு- க்லேஶம், காயக்லேஶாதிகள் கிட்டாதபடி ஸ்வாபாவிகமான வுபாயத்தாலேயென்றபடி. வினைபற்று- கர்மஸம்பந்தமானது, பற்று- ஸம்பந்தம், ஸர்வாநிஷ்டமூல உநாஸவத்ப்ரதிபந்தக ஸாத்யஸாத்ய கர்மஸம்பந்தமானதென்றபடி. அற- அற்றுப்போக, நிஶ்ஶேஷமாக நஶித்துப்போகவென்றபடி. வேண்டுவீர்?- அபேக்ஷிக்கிறஜநங்காள், இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம். இப்படி அபேக்ஷிக்கிறீர்களாகிலென்றபிப்ராயம், மாடநீடு- மாடங்கள்நீண்டிருக்கிற, மாடம்- ஹர்ம்யம், ஹர்ம்யங்களுத்துங்கங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியை யுடையவரானவாழ்வார், திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி சொல்- அருளிச்செய்ததான, பாடலான- கானஸஹிதமான, 'ஆவாவிலந்தாதிகளால்' என்கிறபடியே ஸ்ரீதிவ்யவாஸமாகப்பிறந்ததாகையாலே காநயோக்யமாய்க்கொண்டு பிறந்ததானவென்றபடி. தமிழ்- த்ராவிடரூபங்களான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், பாடி- ஸ்ரீதிவ்யரூபமாக காநம்பண்ணி, ஆடி-

மூ—பணிமினவன்றாள்களே* ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ॥௧௧॥

ஸ.— ப்ரீத்யதிசயத்தாலே இருந்தவிடத்திலிராதே ஸஞ்சரித்து, ஆர்க்கை- ஸஞ்சரிக்கை, அவன்தாள்கள்- ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளை, பணிமின்- ப்ரீதியாலே ப்ரணாமம்பண்ணுங்கோள், ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியும் அர்த்தமாயுங்களுக்கு ஸர்வ ப்ரகார ஸம்பந்நனும் ஆதிக்குமென்றபடி. ॥௧௧॥

ஸாமான்யோக்த்யா ப்ரஸ்துத்ய ஸ்ரீஜகத்பதிர் ஸம்பந்ந ஷோடச குண மஹிமா ஸம்ப்ரதிபாதநம்... ।
ஸம்க்ஷேபேண தர்சயந்தம் ஸாம்ஸாரிக ஸம்ஸர்க்க நிவர்த்தந ஸஹாயம் ।
ஜ்ஞாநவைராக்ய ப்ரதாநே ஸ்ரீமதே வேங்கடநாதாய வேதாந்த தேசிகாய நம:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:.
(மாலைநண்ணி.)

ஸர்வச்ரைஷ்ட்யாத் ஸ்வகீயேப்ஸித ஜநகதயா ப்ரஹ்மாண்டாதிபத்யாத்
நீளாயா வல்லபத்வாத் ஸ்வபதவிதரணாத் பக்தஸந்நித்யவத்வாத்
ஸத்யாநாம் ஸத்யவத்வாத் ஸந்நிஹிததயா ஜகத்காரணத்வாத்
ஸ்ரீதராத் ஸம்ஸ்ருதி க்ஷேபஸாபேக்ஷ மூர்த்தே க்ருஷ்ணாய... ॥௧௱௨॥

(ஸர்வச்ரைஷ்ட்யாத்) மாலைநண்ணி- ஸர்வாதிகமான வஸ்துக்களெல்லாவற்றாலும் பெரியனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வகீயேப்ஸிதஜநகநாத்) திருக்கண்ணபுரமுள்ளினானைத்தொழுதெழுமினோ- ஆச்ரிதராலே லோகமெல்லாம் திருந்தி உஜ்ஜீவிக்கும்படி பண்ணுமவனாகையாலும், (ப்ரஹ்மாண்டாதிபத்யாத்) அண்டவாணன்- அநேககோடி ப்ரஹ்மாண்டங்களுக்கு அதிபதியாகையாலும், (நீளாயா வல்லபத்வாத்) மானேய்நோக்கி மடப்பின்னைதன்கேள்வனை- மான்தோற்றோடும்படி அழகிய நோக்கையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு நாயகனாகையாலும், (ஸ்வபதவிதரணாத்) தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்- தன்திருவடிகளையே உபாயமாகப்பற்றினார்க்கு சரீராவஸாநத்தில் பரமபதத்தைக்கொடுக்குமவனாகையாலும், (பக்தஸந்நிதாநாத்) அன்பனாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்- ஆச்ரிதருக்கு இனியனாகையாலும், (ஸத்யாநாம் ஸத்யவத்வாத்) மெய்யனாகும்விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்- அவர்களுக்கு மெய்யையே பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸந்நிஹிததயா) அணியனாகும்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்- அவர்களுக்கு ஸந்நிஹிதனாகையாலும், (ஜகத்காரணத்வாத்) ஆதியானை- லோகங்களுக்கெல்லாம் காரணபூதனாகையாலும், (ஸ்ரீதராத்) அல்லிமாதரமரும்திருமார்பினன்- ஸ்ரீயப்பதியாகையாலும், திருக்கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் ஆச்ரிதருடைய ஸம்ஸாரநிவர்த்தநத்திலே ஸ்வஸாபேக்ஷனாயிருக்கிறானென்று "மாலைநண்ணி" என்கிற தசகத்திலே மாறன் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥௧௱௨॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்ஸார:.

ஸாமாந்யோக்த்யா ப்ரஸ்துதஸ்ரீஜகத்பதி ஸம்பந்ந
ஷோடச குணமஹிமா ஸாரணவாந்।
ஸம்க்ஷேபேண தர்சயந்தம் ஸாம்ஸாரிக விஷய
ஸம்ஸர்க்க நிவ்ருத்தி ஹேதுத்வ ஸங்க்ரஹம் ॥௧௮॥
ஸர்வம் விஸ்வம் விஷ்ணுமயம் ஸாக்ஷிணம் விஷ்ணும்
ப்ருதக்த்வேந ஸர்வேச்வரஸ்ய ஸௌசீல்யாதிக:।
த்ரஸ்தாந்யவேக்ஷாநிவ்ருத்த்யா ஜகதீசஸ்ய நயநே
நிதாநம் விசிநோதி நிர்வ்யாஜ ஸௌஹார்த்தம் ஸ்மாரயதி ॥௧௯॥

ஒன்பதாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமச்ச்ரீநிவாஸபரப்ரஹ்மணே நம:.

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணதாதிர்ஹஸ்வாநாதபரப்ரஹ்மணே நம:.

ஸ்ரீதேவாதிராஜ்யசபரப்ரஹ்மணே நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்து முதற்றிருவாய்மொழி.

ஆ— (தாளதாமரை) திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமானை ப்ரஸ்தாவித்துப்போது திருமோகூரிலெம்

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதிஸ்ரீமதே வேதாந்ததேசிகாய நம:. ✳

கல்யாணை: காலமேகோபமதநுருசிமாந் ஸூசிதக்ஷாந்த்யநுக்தேஸ்

காருண்யாத்ஸ்வாஸ்ரயாணாம் ஜகதி ஸுலபதாம் ரங்கநாதாதியாத: ।

ஸ்க்ஷ்மம் ஸம்ஸாரபீதம் ப்ரஸ்துதமநுபநிஷத்ஸம்ப்ரதாயம் கோபிகாராதநாயா

ஸர்வேஷாம் ஸாரபாவம் ஸமதிசதிதயா ஸர்வதஸ்ஸர்வஹாய: ॥

இ— இப்படி திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமா னாழ்வாருடைய ஸமஸ்தாபேக்ஷிதங்களையெல்லா மிவருடைய தேஹாவஸாநத்திலே செய்தருளுகிறோமென்று ஸமாதாநஞ்செய்தருள அத்தாலே ஸமாஹித சித்தராயிப்படிதம்மை ஸமாதாநம்பண்ணின விந்த ஆஸ்ரிதஸுலபனான ஸௌலப்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்து ஸஜாதீயவ்யக்தி யுள்ளடங்காமையாலே ஜநங்களைக்குறித்து நீங்களிப்படி ஸ்வாமியாயிருக்கிற இவனை யாஸ்ரயிங்கோளென் றுபதேசித்தருளி எனக்கேலினியென்குறையென்று தம்முடைய க்ருதக்ருத்யத்வாநுஸந்தாநாதிகளாலே நிர்ப்பரராய் ஸுப்ரதிஷ்டிதரா யிருக்கிற வாழ்வார் பின்னையுஞ்சிலது கர்த்தவ்யமுண்டானாப்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே "காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலங்கதியே" என்றும் 'நணுதுநமதிடர்கெடவே' என்றும் 'இடர்கெடவடிபரவுது' மென்றுமிப்புடைகளிலே தம்முடைய ஸந்நமதிக்கத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு அவனை யாஸ்ரயிக்கப்பார்க்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (திருக்கண்ணபுரத்திலிருப்பால்) திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமானுடைய வுக்திபாலே தேஹாவஸாநத்திலே தமக்கு ஸர்வாபேக்ஷிதஸமும் நிஸ்சிதமாய் அந்த தேஹாவஸாநமும் ஸந்நிஹிதமாகத் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே காணப்படுகையாலே ஸுப்ரதிஷ்டராய் நித்யஸாஸ்த்ரவிதியான திருவயோத்யையைக்குறித்து எழுந்தருளுகையிலே உத்யுக்தரானவாழ்வார் பிறந்தகத்தினின்று புக்ககத்துக்குப்போம் பெண்பிள்ளைகள் வையாக்களிருந்தவிடமெங்கும்புக்கு ஸம்ப்ரதிகாயங்களைக் நடத்திப்போமாப்போலே இங்குள்ள திருப்பதிகள்தோறும் புகவுதேஸமித்து அவைத்தில்ப்பண்டுபுகுந்த திருப்பதிகளைவிட்டுப் பண்டுபுகாத சிலதிருப்பதிகளிலே இப்போதுபுகுந்த நாலவிக்கிறதத்தைபோக்கியுவாயமாக வாஸ்ரயிக்கிறாரல்லாமையாலே இது ஸங்கதமென்றுகருத்து. "மற்றொன்றிலங்கதியே" உத்யாதிகளும்தம்முடைய ப்ரஸந்நமதிக்கத்தைவெளியிட்டுக்கொண்டுவாயமாக வாஸ்ரயிக்கப்பார்க்கிறபடியன்று, தமக்குநிப்ராணம் ஸந்நிக்ருஷ்டமானபடியைக்கண்டவிவர் அந்தநிப்ராணம்வரும்போது விரஹவிதமாயிருந்த தேஹத்தையும் முகம்பழகின ஸநாதநஜநங்களையுமிழந்து முகமறிவாரொருத்தரையுங்காணதே தாம்போகப்புகுகிறவிடமெல்லாம் கண்டறியாததிலமாய்ப் போகக்கடவவழியும் நெடுந்தூரமாயிருக்கிறபடிகளை யநுஸந்தித்து அத்தசையிலே அவ்வழிக்குத்துணையாவான் 'ஜாதாவிதாஹ்ரதா' வென்கிறபடியே ஸர்வவிப்ரவாய் நிஸ்ஸமஸாஹ்ருத்தாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஸனாய் நிரவதிகஸௌஹார்த்தவாத்ஸல்யங்களாலே நிரதிசயஹோஹ்ருத்யுமிருக்கிற பரமபுருஷ னேயல்லது மற்றொருவரில்லையென்றவனை வழித்துணையாக வரிஷித்துக்கொண்டதுக் குபயாகமான வவனுடைய மதிக்கவ்யாபாரத்தை ப்ரகாசிக்கும்படியென்று திருவுள்ளம் இங்கு மதிக்கமாவது—ஸாதநாந்தரஸ்பர்சமற்ற வனுஜாதான் பரமவாதமேநவ்யவர்த்தனவனுக்கு உத்க்ரமணதாம் வழித்துணையாக அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தை,

மூ— தாளதாமரைத்தடமணிவயற்றிருமோகூர்* நாளுமேவிநன்கமர்ந்துநின்றசுரரைத்தகர்க்கும்* தோளுநான்குடைச்சுரிகுழற்கமலக்கட்கனிவாய்*

ஆ—பெருமாளை யநுபவிக்கிறார். பண்டுசெய்த ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநரூபமான வ்யாபாரங்களைத் தோற்றுவிக்கிற திருத்தோள்களையு மழகாலே நிரவதிகபோக்யமாயிருந்த திருக்குழல்களையுந் திருக்கண்களையுந்

இ—"ஸார்த்தநாதஸ்ய ஹி ஸ்ரத்தாயிகயா" 'நயாதிவர்த்ததேமதிம்' என்று பரமபதத்துக்கர்ச்சிராதிகள் வழிநடத்துமிடத்தில் பரமபுருஷனை ஸஹாயமாகச்சொல்லிற்றிறே! இப்படியாழ்வார் பரமபதகமநத்திலே உத்யுக்தராயிங்குள்ள திருப்பதிகளில் எம்பெருமானை யநுபவிக்கப்புகுந்து தமக்கவன் வழித்துணையாகக்கொண்டு ப்ரவ்ருத்தராகிற ப்ரகாரத்தை இப்பத்தினுடைய முதலான இத்திருவாய்மொழியிலே யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்க்ரஹிப்பித்தருளினவித்தால் "ஸர்வபூதஸுஹ்ருதம்' மென்கிற ஸர்வஜ்ஞனை யிப்பத்துக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. இத்தால் கீழ்ப்பத்திலே யவனுடைய நிரவதிகஸௌஹார்த்தத்தை யநுபவித்தவரிப்படி பரமஸௌஹார்த்தனானவனை யிப்போது காணவேணுமென்று மிகவுமாதுரராயவனை வழித்துணையாக ஸமாஸ்ரயித்துக்கொண்டு ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்துக்கு எழுந்தருளவுத்யோகிக்கிறாரென்று கீழ்ப்பத்தோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதமாய்த்து. இவ்வர்த்தத்தை "உத்யோகிதே ஸ்வம் நிரவதிகஸௌஹார்த்தவிபவே ராமநாதே ஜநிதவஸம் நிஜவபு: । த்ரிவர்காதிக்ராஹ்யஸ்திரநக ப்ரவஸ்தாவயமதெ ஸஹாயீகர்த்தும் ஸ்வம் பரமபதகமநே திருஹ்நீ:" என்று ஜீயரருளிச்செய்தருளினார்.

முதற்பாட்டு.

அசுரரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டுசெய்தவித்யாதியால்) சுரிகுழலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகாலேயித்யாதியால்) போக்யமாயிருந்தவென்றது- திருக்குழல்கள்முதலான

ப— தாளதாமரை- தாளையுடையவையான தாமரைகள், தாள்- நாளம், தாளையுடையதாமரை- தாளதாமரை, ஸதீர்க்கதயா கநகநிர்மிதநாளஸம்பந்நங்களான தங்களுடைய ஸாரஸ்யநக்ஷத்ரங்களாமபடி ப்ரதக்ஷிணஸங்கங்கள்போலே ப்ருஹத்தரங்களான நாளங்களையுடையவையான பத்மங்களென்றபடி. தடம்- தடாகத்தை, அணி- அலங்கரியாநிற்கிற, வயல்- கழனிகளையுடைத்தான, பத்மாலங்க்ருதமான தடாகஸாரிக்ஷேத்ரஸோபிதமான என்றபடியர்த்தம். திருமோகூர்- திருமோகூரென்கிற திவ்யநகரத்திலே, இதற்கு அமர்ந்துநின்று என்கிறத்தோடே அந்வயம். நாளும்- ப்ரதிதிநமும், நாளுமென்கிறவிடத்தில் உகாரம் ஸ்வஸம்ஹிதாயாம்ஜைவ:, மேவி- ஆஸ்ரயித்து, அவ்வூரின் ரமணீயகத்தாலே ப்ரதிதிநம் நவநவமான ப்ரேமத்தைப்பண்ணியென்றபடி. அவ்வூரில் விடிவுதோறுமவனுக்கு 'ஸுப்ரபாதாத்யமே நிஸா' என்னும்படி இருக்கிறதென்றுகருத்து. நன்கு- நன்றாக, அவ்வூரில்வாஸமே தனக்கு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக என்றபடி. அமர்ந்து- எழுந்தருளியிருந்து, நின்று- ஸ்திரனாய், திருநாட்டிலும் ஆஸ்தையன்றிக்கே இங்கே ஸ்திரப்ரதிஷ்டிதனாயென்றபடி. இதுக்கு தோளுநான்குடை யென்கிறத்தோடே அந்வயம். அசுரரை- ஆஸ்ரிதவிரோதிகளான அஸுரர்களை, தகர்க்கும்- பஞ்சிக்குமவையான, ஜ்யாகிணகர்கஸதயோஜ்ஜ்வலித வீரஸ்ரீயாலே நிரஸ்தவிரோதிஸைந்யங்களானவென்றபடி. இத்தால் ஸர்வதா ஸஹாயத்வயோக்யமான ஸமர்த்தத்வஞ்சொன்னபடி. நான்கு- சதுஸ்ஸங்க்யங்களான, வழிபோம்போது நமக்கு நிழல்செய்யும்படி கற்பகச்சோலைபோலே பாஹுக்களானவென்றபடி. தோளுமுடை என்றநுயிப்பது. திருத்தோள்களையுமுடையவனை, தோளுமென்கிறவிடத்தில் உம்மை அமர்ந்துநின்றுஎன்று கீழ்ச்சொன்னத்தோடு ஸமுச்சயார்த்தம். ரமணீயமான ஆரையுமுடையனுப் ஸமர்த்யத்யோதக ரமணீயபூஜங்களையு முடையவனென்றபடி. சுரிகுழல்- குடிலகுந்தலனை, குழல்- குந்தலம், வழியிலே பின்னேபோம்போது திருவாலவட்டமாய் நமக்கு கண்டுருமோதிகரமாம்படி ஸுமம்யீசைப ஸாநந்தஸௌகந்த்ய குடிலகுந்தலகலாபசோபிதனானவென்றபடி. கமலக்கண்- பின்னேவருகிறநம்மை ப்ரேமத்தாலே இங்ஙனே திரும்பி கடாக்ஷித்தருளக்கடவ கமலஸத்ருஸநயநங்களை யுடையவனை, கண் என்கிறவிடத்தில் ணகாரம் வ்யஞ்ஜநாந்த டகாரச்சேத:. கனிவாய்- பிம்பபலம்போலே சிவந்ததிருப்பவளத்தை யுடையவனை, கனி- பழம், வழியிலே ஹிதபூர்வகமாக ஸம்பாஷணம்பண்ணக்கடவ திருப்பவளத்தை யுடையவனை

மூ— காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலங்கதியே* ௧॥
இலங்கதிமற்றொன் றெம்மைக்குமீந்தண்டுழாய்* அலங்கலங்கண்ணி யாயிரம்பேருடையம்மான்*
நலங்கொள் நான்மறைவாணர்கள்வாழ் திருமோகூர்* நலங்கழல

ஆ— திருப்பவளத்தையும் காளமேகம்போலேயிருந்த திருமேனியையுமுடையனாய் திருநாட்டில்க்காட்டிலும் திருமோகூரிலே ஸுகிர்தஸௌலப்யத்தைப்பண்ணி யெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானல்லது நமக்கொரு ப்ராப்யமில்லையென்கிறார். ௧॥

(இலங்கதி) நமக்கெத்தைக்கும் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாயிருப்பவன் திருவடிகளின் நிழலாகிற

இ— மூன்றுக்கும் விசேஷணம். நாளும்மேவி நன்கமர்ந்துநின்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டில் இத்யாதியால்) ப்ராப்யமில்லையென்றது- நிரதிசயபோக்யமாம் வழிக்குத்துணையாம்படி ப்ராப்யமில்லையென்றபடி. ௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

யாமெம்மைக்குமென்றதையிட்டுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால்) எத்தைக்குமென்றது ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸஞ்சாரத்துக்கு அவனொழிய ஸஹாயமில்லையென்றவ ரிப்பாட்டிலே ஸர்வதேசத்திலும் அவனொழிய நமக்கு ஸஹாயமில்லையென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) அவனடியித்யாதிக்குத் தாத்பர்-

ய— வென்றபடி. "ஸந்த்யஸ்மின் ஸ்தாவரஜங்கமே ஸந்த்யஸ்மின் ஸஞ்சரணமேவ நக:" என்று நரகதுல்யமான க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலே நெடுங்காலமகப்பட்டுக்கிடந்த நம்முடைய துக்கமெல்லாம் தீரும்படி "ஸுதஸஞ்ஜீவநமான வாமேஷ்டி தவஸ்தான் திவ்யாலயவஸதய ப்ரீதஸுபாதன" என்று வ்யாக்யா யம். காளமேகத்தையன்றி- காளமேகத்தையொழிய, ஸ்வபக்காசிஸ்பெரக்ஷ காளமேகஸத்ருசனை, ஸர்வஸாஷ்டையொழிய வென்றபடி. மற்றொன்று- வேறொன்றான, கதியிலம்- கதியுடையோமல்லோம் இங்கு கதியென்றது கத்யவஸாயம், ஸ்ரீவைகுண்டநாதாதிகளுக்கு ஸஹாயகெதியாய் கத்யவஸாயவையு டையோமல்லோமென்றபடி. ௧॥

யாம்- நாம், எம்மைக்கும்- எல்லாஜந்மத்திலும், மை- ஶரீரம், ஸர்வாவஸ்தைகளிலுமென்றபடி. இதற்கு கதியிலமென்கிறதோடே யந்வயம். ஈன்- இனியதான, ஸௌந்தர்யமானவென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, துழாயின்- துளஸியினுடைய, இதற்கு கண்ணியோடேயந்வயம். அலங்கல்- அலங்காரமான, அம்- அழகிய தான, கண்ணி- மாலையையுடையவனான; ஆயிரம்பேருடை- கல்யாணகுணவாசகங்களான ஸஹஸ்ர நாமங்களுடையவனான, தோளுந்தோள்மாலையுமான வழகைக்கண்டு ஸ்ரீவாஸுதேவரூபத்தாலே ஸாதிக்கப் ப்ரவ்ருத்திப்பார்க்கு பஹுமானமாக ஸாதிக்கலாம்படி அநந்தகுணங்களையும் அநந்தநாமங்களையு முடை யனானவென்றபடி. அம்மான்- ஸர்வாயிஸ்வாமியான, அழகைக்கண்டு ஸாதித்தால் "ஸர்வஜ்ஞவிஷ்ணு ஸர்வாநஹணி தா:" என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே வாக்குக்கவிஷயமாம்படி ப்ராப்யவிஷயமாயிராதே "நவ நாயகிவேதஸ்வநஜிஹ்வா" என்கிறபடியே ஸாத்யாதார்வாக்குக்கு கத்யவஸாயமாம்படி நிர்வாயி கமாக ப்ராப்யவிஷயமாயிருக்கிறவனானவென்றபடி. நலங்கொள்- நலங்களைக்கொண்டிருக்கிற, நலம்- கல்யாணகுணம், ஞானஶக்த்யாதி கல்யாணகுணஶாலிகளானவென்றபடி. அவ்வூரிலாஶ்ரயிக்கச்சென்றார்களை "ஸ்வாமிஸ்வாமிஞானவதா" என்னுமவர்களானவென்கை. நான்மறைவாணர்கள்- நாலுவேதங்களுக்கும் நிர்வாஹகரானவர்கள், மறை- வேதம், வாணர்- நிர்வாஹகர், ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணமே வ்ரதமென்று எம்பெருமானுக்குங்கூட வோதிவைக்கும்படி வேததாத்பர்யநிர்ணயரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. வாழ- வாழாநிற்கிற, ஹபவதநுபவத்தாலே ஆநந்தநிர்பரராகிற ஸமுஹமானவென்றபடி. திருமோகூர்- ஸாவ்யஸ வதீங்கவதம். அவ்வூரிலிருக்கிறவனான வென்றபடி. நலங்கழல்- குணஶாலிகளான திருவடிகளையுடையவ னான, நலம்- குணம், ஶரணாகதிவத்ஸலஸ: ஆஶ்ரிதருடைய குணதோஷநிரூபணம்பண்ணாத திருவடிகளையுடையவனான வென்றபடி. அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வைராக்யராய் அவ்வூரிலாஶ்ரயிக்க வந்தார் பக்கல் தோஷமிவையிலே யபூர்வமென்றாலும் நிதாக்யமென்று அவர்களுக்கு ஸாம்யமாகக்கடவ

மூ—வனடிநிழற் றடமன்றியாமே*. ||உ||

அன்றியாமொருபுகலிடமிலமென்றென்றலற்றி* நின்றுநான்முகனரனொடுதேவர்கணுடை* வென்றிம்மூவுலகளித்துழல்வான், திருமோகூர்* நன்றுநாமினிநணுகுது நமதிடர்கெடவே* ||௩||

இடர்கெடவெம்மைப்போந்தளியாயென்றென்றேத்திச்*சுடர்கொள்சோதியைத்தேவருமுனிவருந்தொடரப்*

ஆ—குளிர்ந்ததடாகமல்லது மற்றொருஸ்ராவ்யமில்லையென்கிறார். ||உ||

(அன்றியாம்) ஆதலாலயிக்கு கணுயிருந்தவனை திருமோகூரிலேசென்று நம்முடைய க்லேசமெல்லாம் போம்படி ஸேவிப்போமென்கிறார். ||௩||

(இடர்கெட) ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்வவிபத்திதங்களை ஸ்ராயிக்கைக்கெளியனுகைக்காக திருப்பாற்கடலிலே

இ—மருளிச்செய்கிறார். (அவன்திருவடிகளித்ருஷ்டியால்) ||உ||

மூன்றாம்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டிலே தச்சாயையொழிய ஸ்ராவ்யமில்லையென்னவர் ஆதலாலங்கேபோயவனை பஜநஸேவிப்போமென்கிறார் ிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி ஸமுகவிப்பிக்கிறார், (ஆதலாலென்று) இதற்கு ஸேவிப்போமென்கிறத்தோடேயந்வயம் உழல்வானென்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வீத்ருஷ்டியால்) திருமோகூரிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமோகூரித்ருஷ்டியால்) ||௩||

நாலாம்பாட்டு.

ஸம்விதாநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதித்ருஷ்டியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத்

ஸ—திருவடிகளையுடையவனுனவென்கை. அவன்- அந்தஸ்ராதியினுடைய, அடிநிழல்- பாதச்சாயையாகிற, தடம. ன்றி- தடாகத்தையொழிய, ஸம்ஸாரதாபநிவர்த்தகதயா தடாகஸ்திரவிவணம், மற்றொன்று- வேறொன்றுன கதியிலம்- கதியுடையோமல்லோம், இங்கு கதியென்று மநுஷ்யஸ்யாஸஹாயதயா மநுஷ்யர்ணஸாதா வை யுடையோமல்லோமென்றபடி. ||உ||

யாம்- நாங்கள், உன்னையென்றொரு பதஸ்யாஹாரம், உன்னையன்றி- உன்னையொழிய, ஒருபுகலிடமிலம்- ஒரு ஶரண்யஸாதநத்தையுடையோமல்லோம், புகல்- ஶரண்யம், ஸ்வாபஹ்ருதரான தங்களுக்கு விஷ்ணுபாதமென்று கருத்தாலே ஶரண்யஸாதநமாக ப்ரவ்ருத்தபடி, என்றென்றலற்றி- ஆர்த்திஶயத்தாலே இப்படி நிரந்தரமாகச்சொல்லி விலபித்து, நின்று- ஸாஹிஷ்ணு ஸஹிக்குமளவுந்தன்னைவிடாதேநின்று, நான்முகனரனொடு- பதாபலிவ ராவணர்களோடேகூட, தேவர்கள்- தேவதைகள், நாட- தன்னைத்தேட, நாடுகை- தேடுகை, தன்னைத்தேடிக்கொண்டு வந்தாஶ்ரயித்தவளவிலே யென்றபடி. தேவர்கணுடை என்கிறவிடத்திலே ஏகாராச்சவரோ நகாரோ ணகார உபயோரேகாதஶ:. வென்று- ஜயித்து, ததுரோபிகளை நஶிப்பித்து என்றபடி. இம்மூவுலகு- இந்த த்ரிலோகத்தையும், அளித்து- ரக்ஷித்து, உழல்வான்- அதுவே யாத்ரையாய்த் திரியுமவனை, இதற்கு நணுகுது மென்கிறத்தோடே யந்வயம். இனி- அவனே ஸர்வாவஸ்தையிலும் நமக்குத்துணையென்று நாமறிந்தபின்பு, திருமோகூர்- அந்த திவ்யநகரத்திலே, இதுக்கும் நணுகுதுமென்கிறத்தோடேயந்வயம். நாம்- அநந்யகதிகரான நாம், நமது- அஸஹ்யமான, இடர்- க்லேஶமானது, வழித்துணைக்கென்செய்வோமென்கிற க்லேஶமானதென்றபடி. கெட- நஶிக்கும்படி, நன்று- நன்றாக, அநந்யப்ரயோஜந வைராக்யமாக என்றபடி. நணுகுதும்- கிட்டுவோம், கிட்டியநுபவிப்போமென்றபடி. ||௩||

இடர்கெட- வேதாபஹாராதி உபத்ரவங்கள்போம்படி, எம்மை- அநந்யரக்ஷகரான எங்களை, போந்தளியாய்- வந்து ரக்ஷித்தருளவேணும், நீ அவதரித்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்றபடி. என்றென்று- ஆர்த்திஶயத்தாலே இப்படி நிரந்தரமாகச்சொல்லி, ஏத்தி- ஸ்துதித்து, சுடர்கொள்- சுடரைக்கொண்டிருக்கிற, சுடர்- காந்தி, இப்படி நம்மைச்சில ரக்ஷிக்கப்பெற்றோமென்று ஹர்ஷத்தாலே காந்திப்ரசுரமான என்றபடி. சோதியை- ஜ்யோதிரூபமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை, தேவரும்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளும், முனிவரும்- ஸநகாதி தபஸ்பண்ணுகிற ரிஷிகளும், தொடர- அநுஸரிக்கைக்காக. தங்களுக்கு வேண்டினபோதெல்லாம் வந்தாஶ்ரயிக்கைக்காக, இதற்குபள்ளிகொள்வானென்கிறத்தோடே யந்வயம். படர்கொள்- படரைக்கொள்ளாநிற்கிற, படர்- படருகை, வ்ராதப்ரபாஷ [illegible]

மூ— படர்கொள்பாம்பணைப்பள்ளிகொள்வான் திருமோகூர்* இடர்கெடவடிபரவுதும் தொண்டீர் வம்மினே ॥ ௪ ॥

தொண்டீர்வம்மின் நம் சுடரொளியொருதனிமுதல்வன்* அண்டமூவுலகளந்தவன் அணிதிருமோகூர்*
எண்டிசையுமீன்கரும்பொடுபெருஞ்செந்நெல்விளைய* கொண்டகோயிலை வலஞ்செய்திங்காடுதும் கூத்தே ॥

ஆ— புகுந்தருளினவனைப்படியே நமக்கும் நம்முடைய அபேக்ஷிதத்தை ப்ராபிக்கைக்கெளியனைக்கொண்டு திருமோகூரிலே புகுந்தருளினான், அவன் திருவடிகளையே ஸேவிப்போம் வாருங்கோளென்கிறார். ॥ ௪ ॥

(தொண்டர்) ஜகத்துக்கு த்ரிவிதகாரணமுந்தானேயாய் ஸர்வாத்மகமான வழகையுடையனுமாய் ஔதார்யத்தாலே ப்ரஸித்தமான த்ரைலோக்யத்தையுமளந்துகொண்ட எம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கையாலே அதிஶயமான திருமோகூரை யாஶ்ரயிக்கவாருங்கோளென்கிறார். ॥ ௫ ॥

(கூத்தன்) மநோஹரனாய், ஶ்ரீநாரஸிம்ஹாதிசேஷ்டிதங்களையுடையனாய், மிறுக்குச்செய்யும் வல்வினையான ஸம்ஸார

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலித்யாதியால்) திருமோகூரிடர்கெடவென்கிற ஸம்பந்தவ்யவஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியேநமக்குமித்யாதியால்) அடிபரவுதுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தாமவனை ஸேவிக்கவுத்யோகித்தவரிப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையுங்கூட வழைக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று, ॥ ௪ ॥

✱ஐந்தாம்பாட்டு.✱

ஒருதனிமுதல்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்துக்கித்யாதியால்) சுடரொளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாத்மகேத்யாதியால்) அளந்தவனெண்டிசையுமென்று தொடங்கி யன்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) வலஞ்செய்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரயிக்கவித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே அவன்திருவடிகளை ஸ்தோத்ரிப்போமென்றவரிப்பாட்டிலே யவனிருந்தவூரை யாஶ்ரயிப்போமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥ ௫ ॥

✱ஆறாம்பாட்டு.✱

கூத்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மநோஹரேத்யாதியால்) குதற்றுவல்வினையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மிறுக்கித்யாதியால்) மிறுக்கு- பீடனம், த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்-

ஸஹஶேஷதயா ஸுகஶயனமாகாகின்றுள்ள என்றபடி. பாம்பணை- ஶேஷஶயனத்திலே, பள்ளிகொள்வான்- கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுடைய, திருமோகூர்- ஸர்வஸுலபம், நமக்காகவவன் வந்தெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரிலே என்று பாவம். இதற்கு பரவுதுமென்கிறத்தோடே யன்வயம். இடர்கெட- நம்முடைய க்லேஶமெல்லாம்போம்படி, அடி- அவன் திருவடிகளை, பரவுதும்- ஸ்தோத்ரித்துக்கொண்டாஶ்ரயிப்போம், பரவுகை- ஸ்தோத்ரிக்கை, தொண்டீர்- பகவத்விஷயத்தில் ஆஸக்தியுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்காள், தொண்டர்- பக்தர், தொண்டீரென்று ஸம்போதனம். வம்மினே- வாருங்கோள், ॥ ௪ ॥

ஒரு- ஏகமான, ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமாய்க்கொண்டு உபாதாநமானவென்றபடி. தனி- அத்விதீயமான, நிமித்தகாரணதயா ஸ்வயமேவ நிமித்தமுமானவென்றபடி. முதல்வன்- காரணபூதனை, நம்- நம்முடையவனை, நமக்கநுகூலனைவென்றபடி. சுடரொளி- ப்ரகாஶஸ்வரூபமான தேஜோரூபவிக்ரஹவானை; சுடர்- ப்ரபை, ஒளி- தேஜஸ்ஸு, அண்டமூவுலகு- அண்டத்துக்குள்ளேயிருக்கிற த்ரைலோக்யத்தை, அளந்தவன்- த்ரிவிக்ரமனாயளந்துகொண்டவன், காரணபூதனாய் ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்துவிடுகிற மாத்ரமன்றிக்கே இவைத்துக்கு மஹாபலிப்ரப்ருதிகளாலே ஆபத்துவந்தால் அண்டாகாஶவெளிவிட்டு தான்வந்து அவதரித்து அண்டத்துக்குள்ளேயிருக்கிறவித்தை ரக்ஷித்தருளுமவனை ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. இதற்குக் கொண்டவென்கிறத்தோடே யன்வயம். எண்டிசையும்- எட்டுதிக்கிலும், ஈன்கரும்பொடு- ஶ்லாக்யமான கரும்புகளோடேகூட, ஈன்- இனியது, ஶ்லாக்யமென்றபடி. பெருஞ்செந்நெல்- பெரியசிவந்தநெல்லுகள், கரும்புக்கு நிழல்செய்யும்படி அத்யுன்னதஸஸ்யங்களான ஶாலிவனங்களென்றபடி. விளைய- விளையும்படி, கொண்டகோயிலை- ஸ்வீகரித்தவாஸஸ்தானமான, அவன்ஸ்வீகாரத்தாலே அவ்வூருக்கு அந்தஸம்ருத்திகள் உண்டாயிற்றென்றுகருத்து. அணி- ஸம்ருத்திக்கலங்காரமான, திருமோகூர்- திருமோகூரை, இங்கு- இந்தவிபூதியிலே, வலஞ்செய்து- ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, கூத்துஆடுதும்- ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம்பண்ணுவோம், தொண்டீர்- பகவத்விஷயத்தில் ஆஸக்தியுடையவர்காள், வம்மின்- வாருங்கோள். ॥ ௫ ॥

மூ—கூத்தன்கோவலன்குதற்றுவல்லசுரர்கள்கூற்றம்* ஏத்துநங்கட்குமமரர்க்குமுனிவர்க்குமின்பன்* வாய்த்த தண்பணைவளவயல்சூழ்திருமோகூர்* ஆத்தன்றாமரையடியன்றி மற்றிலமரணே* ॥௬॥

மற்றிலமரணாவான்பெரும்பாழ்தனிமுதலாய்* சுற்றுநீர்படைத்ததன்வழித்தொன்முனிமுதலாம்* முற்றுந் தேவரோடு லகுசெய்வான்றிருமோகூர்*

ஆ—ருக்கு ம்ருத்யுவாய், நித்யஸூரிகளுக்கு மின்றுப்புருபக்ஷிற நமக்குமபோக்யனாய், மிகவுமழகியதாண் நீர்நிலங்களையுடைய வளவிதானவயல்சூழ்ந்த திருமோகூரிலே ஸ்வாமியாயெழுந்தருளியிருக்கிறவெம்பெருமானுடைய திருவடிகளல்லது வேறுநமக்கரணில்லையென்கிறார். ॥௬॥

(மற்றிலமரண்) பெரியதாயொப்பின்றிக்கேயிருக்கிற ப்ரக்ருதியை காரணமாகக்கொண்டாவரணஜலத்தைப்படைத் தவ்வழியிலே ப்ரஹ்மாமுதலான தேவர்களோடுகூடின வெல்லாலோகங்களையு முண்டாக்கு

இ— செய்கிறார் (நிர்திஶ்யாதிபால்) வாய்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமிதர்ஶி யால்) (எம்பெருமானுடையவிதர்ஶியாலே) கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையழைத்தவர்களுக்கு ப்ரயோஜநமாக ஸமஸ்தகல்யாணகுணவ்யதிரிக்தவாயபராஹிதத்தை யவர்களுக்கு அருளிச்செய்கிறாரென்று ஸம்மதியவிஶேஷம். ॥௬॥

❋ ஏழாம்பாட்டு. ❋

பெருமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (பெரியவிதர்ஶிபால்) தனியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒப்பின்றியிதர்ஶியால்) பாழ்முதலாமென்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) சுற்றுநீர்படைத்து வென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆவரணேத்யாதியால்) தொல்முனி என்கிறதையுரைக்கிறார் (ப்ரஹ்மஶப்தாலே) உலகுசெய்வானென்னுமளவால் ஸித்தவஸ்துத்தை யருளிச்செய்கிறார்

ஈ— கோவலன்- கோபாலனென, ரக்ஷ்யவர்க்கத்தைப்பின்சென்று ரக்ஷிக்குமவனென வென்றபடி. கூத்தன்- கூத்தையுடையவனென நடனம்போலே மநோஹாரியான சேஷ்டிதங்களையுடையவனென, குதற்று- குதறுமவர்களான, குதறுதல்- வ்யாகாரமானவுஜ்ஜ்ரும்பணம், ஜகத்வ்யாகாரமான வுஜ்ஜ்ரும்பணத்தையுடையவராவென்றபடி. வல்- பலிஷ்டமான, அசுரர்கள்- அஸுரர்களுக்கு, கூற்றம்- ம்ருத்யுவான, அமரர்க்கும்- தேவர்களுக்கும், முனிவர்க்கும்- முனிவர்களுக்கும், வைகுந்தத்தமரர் முனிவரென்று சொல்லப்பட்டவர்களாய் கைங்கர்யரஸிகராயும் குணாநுபவரஸிகராயுமுள்ள நித்யஸூரிகளெல்லாருக்குமென்றபடி. ஏத்தும்- ஏத்தாநிற்கிற, இன்றுதன்னையாஶ்ரயித்து ஸ்தோத்ரியாநிற்கிறவென்றபடி, நங்கட்கும்- நமக்கும், இன்பன்- போக்யனென, வாய்த்த- ஸித்தவையான, ஸம்ருத்தங்களானவென்றபடி. தண்பணை- ஶீதங்களான நீர்நிலங்களையுடையவையான, பணை- நீர்நிலம், வளம்- ஸம்பந்நங்களான, வயல்சூழ்- கழனிகளாலே பரிவ்ருதமான, திருமோகூர்- திருமோகூரிலெழுந்தருளியிருக்கிற, ஆத்தன்- ஆப்தனுடைய, வேதநந்தானும் தனக்குதவமாட்டாத காரணஸமயத்திலே 'ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்' என்கிற வாப்தனுடையவென்றபடி. தாமரையடியன்றி- பதபத்மங்களான திருவடிகளையொழிய, ஆப்தனென்றென்றும் விடவொண்ணாதபடி நிரதிஶயபோக்யங்களான திருவடிகளையொழியவென்றபடி. மற்று- வ்யதிரிக்தமான, அரண் இலம்- ரக்ஷாஸாதநமுடையோமல்லோம், அரண்- ரக்ஷாஸாதநம். ॥௬॥

வான்- மஹத்தான, 'அஜாமேகாம்' மென்கிறபடியே உத்பத்த்யாதிரஹிதயா உத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி. தனி- அநந்யமான, பெரும்பாழ்- பெரியபாழானது, பாழென்று- விளையக்கடவநிலம், "அநந்தஸ்ய ந தஸ்யாந்த:" என்கிறபடியே அபரிச்சிந்நமாய் போகமோக்ஷங்களைவிளைவிக்கைக்கு நிலமான மூலப்ரக்ருதியானதென்றபடி. முதலா- காரணமாக, சுற்றுநீர்- ஆவரணஜலத்தை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, அதன்வழி- தத்வாரா "ஸ ஏவ ஸ்ருஜ்யஸ்ஸ ச ஸர்ககர்த்தா ஸ ஏவ பாத்யத்தி ச பால்யதே ச" மென்கிறபடியே தத்வாரகம்பஸ்ருஷ்டிஸாவேஶமென்றபடி. இதுக்கு உலகுசெய்வானென்கிறதோடே அந்வயம். தொல்- ப்ராசீநனென, தேவாதிகளுக்கெல்லாம் முத்தினவனென்றபடி. முனி- மநநஶீலன், வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிப்ரகார மநநஶீலனென ப்ரஹ்மாவென்றபடி. முதலா- முதலாக, தேவரோடு- தேவஜாதிகளோடேகூட, உலகு முற்றும் லோகமெல்லாத்தையும், செய்வான்- ஸ்ருஷ்டிக்குமவனுடைய, திருமோகூர்- திருமோகூரை,

மூ— சுற்றிநாம்வலஞ்செய்ய நம்துயர் கெடும்கடிதே* ||எ||

துயர்கெடும்கடிதடைந்துவந்தடியவர்தொழுமின்* உயர்கொள்சோலையொண்டடமணியொளிதிருமோகூர்*
பெயர்களாயிரமுடையவல்லரக்கர்புக்கழுந்தத்* தயரதன்பெற்றமரதகமணித்தடத்தினையே* ||அ||

ஆ— கையாலே நம்முடையரக்ஷணம் தனக்கவஜீவமாம்படியான வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரைச்சுற்றி நாம்வலஞ்செய்ய வம்போதே நம்முடையஸகலதுக்கங்களும் கெடுமென்கிறார். ||எ||

(துயர்கெடும்) ஸர்வரக்ஷகனான வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரேநமக்கு ரக்ஷகமும், ஆதலால் ஆஸ்ரிதர்களெல்லாரும் துக்கநிவ்ருத்தியின்படி தயரதன்பெற்ற ஸகலகல்யாண குணவிசிஷ்டமான மரதகமணித்தடத்தினைத் திருமோகூரிலே யிண்டச்சென்று ஸேவியுங்கோளென்கிறார். ||அ||

இ— (நம்முடையரக்ஷணமித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் சொன்னதை யுபபாதிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாய்த்து. ||எ||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ஸ்ரீதீபவாக்யத்தில் விசேஷணங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) இத்தால் கீழிரண்டுபாட்டுகளாலே திருமோகூரிலெம்பெருமானையொழிய வேறுரக்ஷகமில்லை என்றநுஸந்தித்து அருளிச்செய்தவ ரிப்பாட்டிலே யவனையொழிய வேறுரக்ஷகமில்லையென் றருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ஆதலாலென்கிறதற்கு கண்டச்சென்றித்யாதியோடே யந்வயம். வல்லரக்கர்புக்கழுந்த என்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) பெயர்களாயிரமுடைய என்றதை மணித்தடத்துக்குவிசேஷணமாக்கி யதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) கடிதடைந்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்டவித்யாதியால்) ||அ||

ஸ— நாம்- சுகிஸராரானநாம், சுற்றி- ப்ரதக்ஷிணத்து, ஸாஷ்டாங்க வென்றபடி. வலஞ்செய்ய- ப்ரதக்ஷிணங்களைப் பண்ணினல், நம்துயர்- நம்முடையதுக்கங்கள், நம்முடைய ஸகலபாபரூபமான துக்கங்களென்றபடி. கடிது- சீக்ரமாக, கெடும்- நசிக்கும், மற்று- இப்படிரக்ஷகனானவனையொழிய வேறொன்றுண, அரண்இலம்- ரக்ஷாஸாதநத்தை யுடையோமல்லோமப்.. ||எ||

வல்- வலியரான, பலிஷ்டரானவென்றபடி. அரக்கர்- ராக்ஷஸரானவர்கள், புக்கழுந்த- புகுந்தழுந்தும்படி, விபீஷணஸ்ருஹ்ருதிகளைப்போலே துறையறிந்திழியமாட்டாமையாலே "காகுத்ஸ்தவாதாஸ்த்ர வேஷ ஸ:" என்கிறபடியே புகுந்து நிஹதராய் நசித்துப்போம்படியென்கை. இதுக்குப் பெற்றவென்கிறத் தோடேயந்வயம். ஸர்வஸுலபமான தடாகமும் துறையறியாதிழிவார்க்கு நாசகமாயிறே! தயரதன் பெற்ற- தசரதன்பெற்றதான, பெயர்களாயிரமுடைய- நாமஸஹஸ்ரங்களையுடைத்தான, தத்ஸூசித ஸகலகல்யாணகுணங்களையு முடைத்தானவென்றபடி. ஆயிரமுமென்கிறவிடத்தில் ஸஹஸ்ரத்தால் கீழ்ச்சொன்ன வாராகுத்தேதாடே பின்னையு மநந்தகல்யாணகுணங்களையு முடைத்தானவென்றபடி. மரதகமணி- விஷயஸாரூப்யமாய் ஸௌந்தர்யமான மரகதரத்நம்போலேயிருக்கிற, அதாவது:— ஆஸ்ரிதர்களுக்கு ஸதாதர்சநீயமாய் தன்னையடைந்தார்க்கு நிரதிசயாஹ்லாதஜநகமுமாய் சீதளஸ்வபாவமுமானவென்றபடி. தடத்தினை- தடாகத்தை, ரூபகாதிசயோக்தி:. ஸர்வோபஜீவ்யனான தசரதாத்மஜனையென்றபடி. இதுக்குத் தொழுமினென்கிறத்தோடே யந்வயம். உயர்கொள்- உயர்த்தியைக்கொண்டிருக்கிற, உன்னதங்களானவென்றபடி. சோலை உத்யாநங்களையும், ஒண்- ஒள்ளியதான, ரமணீயங்களானவென்றபடி. தடம்- தடாகங்களையும், அணி- அலங்காரமாகவுடைத்தான, ஒளி திருமோகூர்- ஒளியையுடைத்தான திருமோகூரிலே- ஒளி— காந்தி, பாகவதவைபவஸம்பந்தஸ:. மற்றுமுள்ள ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்திகளாலே உஜ்ஜ்வலமான திருமோகூரிலேயென்றபடி. கடிது- சீக்ரமாக, வந்தடைந்து- வந்து கிட்டி, அடியவர்?- சேஷத்வஸ்வரூபஜ்ஞரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்காள், தொழுமின்- ஸேவியுங்கோள், துயர்- துக்கங்கள், உங்களுடைய ப்ராரப்தாதிஸகலநிமித்த துக்கங்களென்றபடி. கெடும்- நசிக்கும். ||அ||

மூ— மணித்தடத்தடிமலர்க்கண்கள்பவளச்செவ்வாய்* அணிக்கொணாற்றடந்தோட்டெய்வ மசுரரையென்றும்*
துணிக்கும்வல்லரட்டனுறைபொழிற்றிருமோகூர்* நணித்துநம்முடைநல்லரணமடைந்தனமே. ॥கூ॥
நாமடைந்தநல்லரணமக்கென்றுநல்லமரர்*

ஆ— (மணித்தடத்தடி) நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தையும் ஆஸ்ரிதரக்ஷணநிரஸநஸாமர்த்யத்தையு முடையவனு மிருந்த வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருந்த ஸந்நிஹிதமாய் பரமப்ராப்யமான திருமோகூரை நாமும் ஆஸ்ரயிக்கப்பெற்றோமேயென்று தம்முடைய ஸந்தோஷத்தைப்பேசுகிறார். ॥கூ॥

(நாமடைந்த) திருமோகூரே நமக்கெத்தைக்கும் ப்ராப்யமாக நாமடையப்பெறுவதேயென்று பின்னையும் ஸந்தோஷத்தைச்சொல்லி யநுஸந்தித்து ஆஸ்ரிதருடைய விஜ்ஞாநாநுகுணமான வடிவைக்கொண்டு அவர்களுடைய

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ— தடந்தோளென்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) அசுரரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதரக்ஷணேத்யாதியால்) நணித்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்நிஹிதேத்யாதியால்) நம்முடை நல்லரணென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமேத்யாதியால்) நாமுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தால் கீழ் நாமுபதேசித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸமாஸ்ரயிக்கப்புகுகிறாப்போலே நாமுமநுஸந்திக்கப்பெற்றோமென்கிறாரென்று ஸூசிதமாகையாலிப், பரோபதேச ப்ரஸங்கத்தாலே ஸந்தோஷத்தைப்பேசுகிறாரென் றிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதிஸூசிதேதி. ॥கூ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

நாமடைந்தநல்லரணமக்கென்றும் என்பதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமோகூரிலேயித்யாதியால்); ஸமாஸ்ரயித்துஎன்றவித்தால் ஸாதநாஸக்திபரிஹ்ருதமதயாயிற்று. இதுக்கு உபாவாக்யாநத்தில் கிரியையோடே யந்வயம். நல்லமரரித்யாதிபாக த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதருடைய

பத— மணித்தடத்தடி— நீலரத்நதடாகம்போலேயிருக்கிற திருவடிகளையுடையவனை, மணியென்று நீலரத்நம்; தடம்போலிருக்குமது தடத்து; தடத்தடியென்று ஸமஸ்தவசநம், நீலரத்நதடாகம்போலே ஸகாவஹமாரங்களான திருவடிகளையுடையவனை யென்றபடி, மலர்க்கண்கள்— விகஸிதபுண்டரீகஸத்ருஸ நயநங்களையுடையவனை, பவளச்செவ்வாய்— ப்ரவாளஸமாந திவ்யாதரமாயிருக்கும்; அணிக்கொள்— ஆபரணங்களைக்கொண்டிருக்கிற, அணி— ஆபரணம், கடகாங்கதாதிதிவ்யாபரணஸம்ருத்திகங்களான வென்றபடி. நால்— சதுஸ்ஸங்க்யங்களான, தடந்தோள்— கல்பகஸாகிஸஹங்கள்போலே பெரியவையான புஜங்களையுடையவனை; தெய்வம்— தெய்வமான, இவ்வழகுகளாலே த்யோதமாநனையென்றபடி. தேவயாநஸமயத்திலே யவன்வழித்துணையாக நாம்போம்பொழுது ப்ரகாஸமானவடிவும் தன்னுகப்புத்தோற்றும்படியான வீக்ஷணவிஸேஷங்களையும் "நாஸாரபதிஸாதீநாஸம் பராஹ்ருபாஸ்யஸம்ஸ்ரித:" என்கிறபடியே வழியிலேநமக்கவாஸ்ரயமாகக் கடவ நாலுதிருத்தோள்களையு முடையவனையென்று, பாடாத்பர்யம். அசுரரை— ஆஸ்ரிதவிரோதிகளா யஸுரர்களை, என்றும்— ஸர்வகாலத்திலும், ஸம்ஸாரர் ஆஸ்ரிதர்க்கு ஆஸ்ரிதரக்ஷணமித்தபோதெல்லாமென்றபடி. துணிக்கும்— பிளக்குமவனை, வல்— வலியனை, பலிஷ்டனையென்றபடி. அரட்டன்— மிடுக்கன், உதாரவீரனென்றபடி. நமக்கவித்யாதிரூபவிரோதிகளையெல்லாம் பஸ்மீகரிக்க வல்லவனென்று தாத்பர்யம். உறை— நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸுலபமான, நணித்து— நணுகினதான, ஆஸ்ரிதஸுலபமானவென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டம்போலன்றிக்கே ஸந்நிஹிதமானவென்கை. நம்முடைய நல்லரண்— நமக்கு நல்லப்ராப்யமான, அரண்— ஸம்ரக்ஷகஸ்தாநம், பொழில்திருமோகூர்— உத்யாநங்களையுடைத்தான திருமோகூரை— நாம்— அவனைவழித்துணையாக வஸிக்கிறநாம், அடைந்தனமே— அடையப்பெற்றோமே. ॥கூ॥

என்றும்— ஸர்வகாலத்திலும், இங்கு உகாரஸ்ய ஸமுச்சயார்த்தோ வா:, நமக்கு— பரமாஸ்ரித யநுகூலரான நமக்காக, நாமடைந்த— இத்தையடைகைக்கு ஸாதநம்பண்ணி நாமடைந்ததான, நல்லரண்— நல்ல ப்ராப்யஸ்தாநம், திருமோகூரிதி ஸேஷ:, கீழ்ச்சொன்னதை அதிஸயத்தாலே யநுவதித்தபடி. நல்லமரர்— ஸ்ரேஷ்டரான தேவர்கள், தங்களாபத்துக்கு பரமபுருஷனை ஆஸ்ரயித்தவர்களை

மூ—தீமைசெய்யும்வல்லசுரரையஞ்சிச்சென்றடைந்தால்* காமரூபங்கொண்டெழுந்தளிப்பான்திருமோகூர்*
நாமமேநவின்றெண்ணுமினேத்துமினமர்காள்* ॥௰॥
ஏத்துமினமர்காளென்றுதான்குடமாடு* கூத்தனைக் குருகூர்ச்சடகோபன் குற்றேவல்கள்* வாய்த்தவா
யிரத்துளிவைவண்டிருமோகூர்க்* கித்தபத்திவையேத்தவல்லார்க்கிடர்கெடுமே* ॥கக॥

ஆ—விரோதிகளை நிரஸித்து ரக்ஷித்தருளுமவனெழுந்தருளியிருந்த திருமோகூரினுடைய திருநாமத்தைச்
சொல்லி யவ்வூரை யேத்துங்கோளென்கிறார். ॥௰॥

(ஏத்துமின்) என்னுடைய திவ்யமானவேஷ்டிதங்களை யுகந்திருப்பாரெல்லாம் வந்தேத்திவாழுங்கோளென்று தான்குடமாடுகூத்தனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன வாயிரத்திலித் திருமோகூரைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழியைக்கொண் டவ்வூரை யேத்துங்கோளென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—வி(த்யாதியால்) ஆஸ்ரிதஸௌலப்யத்தாலே நல்லமரர்சென்றடைந்தால் என்கிறதின்தாத்பர்யமும் உபாஸநாதீனமானவடிவென்றதாலே காமரூபஸௌலப்யமும் விரோதிஸௌபத்தாலே தீமையித்யாதியினுடைய தாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. (திருநாமத்தையித்யாதியால்) கீழேயவ்வூரைவந்து ஸேவியுங்கோளென்றவ ரிப்பாட்டிலேயதற்கு ஸக்தியில்லாதார் அதின்திருநாமத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு ஸ்துதியுங்கோளென்கிறாரென்றுஸம்பந்தவ்யாக்யானம். ॥௰॥

✳நிகமனம்.✳

எமர்காளென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) சேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥கக॥

ஶ்ரீ— தேவர்களென்றபடி. இதுக்கு அடைந்தாலென்கிறதோடே யந்வயம். தீமைசெய்யும்- அஶ்ரேயஸ்ஸைச் செய்கிறவர்களான; க்ரூரரான வென்றபடி. வல்- வலியரான, அசுரரையஞ்சி- அஸுரர்களுக்கு பயப்பட்டென்றபடி. சென்று- அவனிருந்தவிடத்திலேபோய், அடைந்தால்- ஶரணம்புக்கால், காமரூபங்கொண்டு- அவர்களுடைய விஜாதீயமான விக்ரஹத்தை பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு, எழுந்து- புறப்பட்டு, அளிப்பான்- ரக்ஷிக்குமவனுடைய; அஸுரர்களை நிரஸித்துத் தேவர்களை ரக்ஷிக்குமவனுடையவென்றபடி. திருமோகூர்- அவனுக்கு திவ்யநகரியான திருமோகூருடைய வென்றபடி. நாமமே- திருநாமத்தையே, அபதாரணத்தால் ஸ்தலாந்தரங்கள் வ்யாவ்ருத்தங்கள். எமர்காள்?- அஸ்மதீயர்காள், நம்மோடே தேனுமோரந்வயமுடையவர்களாயிருக்குமவர்காளென்றபடி. நவின்று- வாயாலேசொல்லி நவிலுகை- சொல்லுகை, எண்ணுமின்- நெஞ்சாலும் நினையுங்கோள், ஏத்துமின்- அவ்வளவிலே பர்யவஸியாதே ப்ரீதியாலே ஸ்துதியுங்கோள். ॥௰॥

எமர்காள்?- அஸ்மதீயர்காள், நம்முடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையுகந்தநுபவிக்கும் அநுகூலஜநங்களான என்றபடி. ஏத்துமினென்று- ஸ்தோத்ரம்பண்ணுங்கோளென்று, ஸ்துதிப்பிக்கிறவராயிருக்கிறீர்கள் இந்த விசித்ரதிவ்யசேஷ்டிதங்களை ஸ்துதித்து ரஸியுங்கோளென் றபிப்ராயமுடையனென்றபடி. தான்- ஸ்வயம், ஸர்வேஶ்வரனாயிருக்கச்செய்தேயும் நீர்மையினாலே ஸமாஶ்ரயணீயனாய் ஸௌலப்யஸுலப தாமென்றபடி. குடமாடு- குடத்தாலேயாடின, பால்குடத்தைத் தலையிலேவைத்துக்கொண்டாடின வென்றபடி. கூத்தனை- கூத்தையுடையவனைக்குறித்து, குருகூர்ச்சடகோபன்- அந்நாநகரியிலே யிருக்கிற வாழ்வாருடைய, குற்றேவல்கள் அந்தரங்ககைங்கர்யங்களான, வாசிககைங்கர்யங்களான வென்றபடி. வாய்த்த- வாய்த்ததான, ஸுஷ்டுபனானவனுக்கு ஸித்ததானவென்றபடி. ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இவை- இந்த பத்துப்பாட்டுக்கள், வண்- உதாரமான, ஸர்வஸௌலப்யத்தோதுமானவென்றபடி. திருமோகூர்க்கு- ஸ்பஷ்டம். ஈத்தபத்து- ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதஶகம், ஈகை- ஸமர்ப்பிக்கை; இவை- இந்தபாட்டுக்களை; ஏத்தவல்லார்க்கு- ஸ்துதிக்கவல்லவர்களுக்கு, ப்ரீதியோடே சொல்லவல்லவர்களுக்கென்றபடி. இடர்- து:க்கமான து, ஸம்ஸாரத்திலே வழித்துணையில்லாத து:க்கமானதென்றபடி. கெடும்- நஷ்டமாம் அந்த காலத்தில் வழித்துணையாமென்றபடி. ॥கக॥

ஶ்ரீமதேவராமாநுஜாய நம: ஶ்ரீமதே ராமாநுஜமுநயே நம:...

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(தாளதாமரை.)

ஶத்ரூணாம் நாஶகத்வாத் வ்யக்த துளஸிகதாமவத்வாஜ்ஜயித்வாத்
ஸப்ராயீ ஶேஷஶயத்வாந்நிரவதிகவரஜ்யோதிருதாரஸ்வாவதாராத் ।
லோகஸ்ருஷ்ட்யாதியோகாதுஸ்வாயத்தஸத்தாஶ்ரீஜிஹாரிகவசோத்வே
ராகாதிரஸ்ஸ்ருஷ்டேஸ்ஸ்வர்ஜ்ஜந்தநாராதிப்ருஶ்ஶுதிகேதநாஹ்யமயி ॥ ௧௦௪ ॥

(ஶத்ரூணாம் நாஶகத்வாத்) நன்கமர்ந்து நின்ற அசுரரைத் தகர்க்கும் - விரோதிகளான அஸுரரை நிரஸிக்குமவனாகையாலும், (வ்யக்த துளஸிக தாமவத்வாத்) ஈன்றண்டுழாய் அலங்கலங்கண்ணி - உஜ்ஜ்வலமாய்க் குளிர்ந்திருக்கிற திருத்துழாய்மாலையாலே திகழாநிற்கிற திருவபிஷேகத்தை யுடையனாகையாலும், (ஜயித்வாத்) தேவர்கள் நாடவென்றிமூவுலகு - தேவர்களாஶ்ரயிக்க ஶத்ருவர்க்கத்தை வெல்லுமவனாகையாலும், (ஸப்ராயீ ஶேஷஶயத்வாத்) படர்கொள்பாம்பணைப் பள்ளிகொள்வான் - தன்னோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே வளராநின்றுள்ள திருவனந்தாழ்வான்மேலே பள்ளிகொள்ளுமவனாகையாலும், (நிரவதிகவரஜ்யோதி:) சுடரொளியொருதனிமுதல்வன் - நிரவதிகமாய் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான தேஜஸ்ஸையுடையனாகையாலும், (உதாரஸ்வாவதாராத்) கூத்தன்கோவலன் - க்ருஷ்ணரூபவதரித்து குடக்கூத்துமுதலான ரஸோசிதசேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுமவனாகையாலும், (லோகஸ்ருஷ்ட்யாதியோகாத்) வான்பெரும்பாழ் தனிமுதலாவித்யாதி - ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காராதி க்ரமேண ப்ரஹ்மாதிதேவர்களோடேகூட வெல்லாலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தவனாகையாலும், (ஸ்வாயத்தஸத்தா) தயாதன்பெற்ற - ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக வஸுதேவர்க்குத் திருமகனாக வவதரிக்கையாலும், (ஶ்ரீஜிஹாரிகவசோத்வே:) மணித்தடம் - ரத்னகசிதஸ்தடாகம்போலே ஶ்ரமஹரமான வடிவையுடையவனாகையாலும், ஶௌலப்யத்தாலே மேல்பாட்டில் 'காமருபங்கொண்டெழுந்தளிப்பான்' என்றுசொல்லப்படுகிற வஸ்தாரப்ரவகமும் ஸம்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. இப்படிகளாலே திருமோகூர் காளமேகப்பெருமானே யிசைவதற்கு வழித்துணையென்று "தாளதாமரை" என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥ ௧௦௪ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (கெடுமிடராயவெல்லாம்) இப்படிஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடேகூட திருமோகூரிலெம்பெருமானை யநுபவித்துத் திருவனந்தபுரத்திலேயு மவர்களோடேகூட் வநுபவிக்கைக்காக திருவனந்தபுரத்திலே

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஸ்ரீவைகுண்டவ்யூஹரத்துக் கெழுந்தருளவுத்யுக்தரான வாழ்வாரிங்குள்ள சிலதிருப்பதிகளை யநுபவிக்கிறாரென்று கீழ்த்திருவாய்மொழியின் ப்ரஸங்கத்திற்சொன்னதாலே யித்திருவாய்மொழிக்கும் ஸங்கதிஸித்தமாயிற்றென்று ஸங்கதிப்பியாநின்றுகொண்டு முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யானஞ்செய்தருளுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அதில் அநுபவிக்கைக்காக என்னுமளவும் ஸங்கதிஸந்தாநார்த்தம்.

முதற்பாட்டு.

அடியாரவுதும் தொண்டர்வம்பினேயித்யாதிகளாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித்து ஸஹவித்துக்கொண்டவனை யநுபவித்ததே யவர்களோடேகூட வநுபவித்ததென்றுகருத்து. அநுபவிக்கைக்காக என்கிறதற்கு உபாவாக்யானத்தில் க்ரியையோடேயன்வயம். ப்ரயோவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்த

மூ—கெடுமிடராயவெல்லாங்கேசவாவென்னநாளுங்* கொடுவினைசெய்யுங்கூற்றின்றமர்களுங்குறுககில்லார்*
விடமுடையரவிற்பள்ளிவிரும்பினான்சுரும்பலற்றுந்* தடமுடையவயலனந்தபுரநகர்ப்புகுதுமின்றே* ||௧||
இன்றுபோய்ப்புகுதராகிலெழுமையுமேதஞ்சாராக்* குன்றுநேர்மாடமாடேகுருந்துசேர்செருந்திபுன்னை*

ஆ—போய்ப்புகுகைக்கு ப்ரதிபந்தகம்போகைக்கு கேசவா என்னும் திருநாமத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு போய்ப்புகுவோம் வாருங்கோளென்கிறார். ||௧||

(இன்றுபோய்) ப்ரதிபந்தகம்போகைக்கு கேசவாவென்னுந் திருநாமஞ்சொல்லவேணுமென்றும் நியமமுண்டோவென்னில்? அதில்லை. அவனுடைய ஆயிரந்திருநாமத்திலே வேண்டிற்றொருதிருநாமத்தை நினைக்க

இ—புரத்திலேயித்யாதியால்) புகுதுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போய்ப்புகுவோமித்யாதியால்) ||௨||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

திருவனந்தபுரத்திலெம்பெருமானை யநுபவிக்கவந்த விவர் அவனுடைய ஸஹஸ்ரநாமங்களைச்சொல்லுகை யுசிதமாயிருக்க அதுசெய்யாதே மாயன்றனுமித்யாதியாலே திருநாமவைலக்ஷண்யத்தைச்சொல்லுகை யுக்தமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (ப்ரதிபந்தகமித்யாதியால்) திருவனந்தபுரத்திலே போய்ப்புகுகைக்கு ப்ரதிபந்தகமென்றபடி. நாராயணன் க்ருஷ்ணனென்றாப்போலே விசேஷித்துச்சொல்லாதே நம்பெருமானாமென்று ஸாமாந்யமாக நிர்தேசித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதில்லையித்யாதியால்)

பட— கேசவாவென்ன- கேசவா என்றுசொல்லவே, கேசிஹந்த்ருத்வாதிவாசகமான கேசவநாமத்தைச்சொல்லவேயென்றபடி. இடராயவெல்லாம்- இடரென்று பேர்பெற்றவையெல்லாம், இடர்- ப்ரதிபந்தகம், கெடும்- கெட்டுப்போம், போனவிடந்தெரியாதே நசித்துப்போமென்றபடி. நாளும்- ப்ரதிதினமும், கொடுவினை- க்ரூரகர்மங்களை, சேதநர்களுக்கு அஸஹ்யமான யாதநாவ்யாபாரங்களையென்றபடி. செய்யும்- செய்கிறவர்களான, கூற்றின்றமர்களும்- ம்ருத்யுவினுடைய ப்ருத்யர்களும், கூற்று- ம்ருத்யு, யமனுமென்றபடி. குறுக- கிட்டுகைக்கு. கில்லார்- மாட்டார்கள், "ஸமீபத்ரவாணிதாம் விஷ்ணும் ப்ரணதீயஸ: வாஸுதேவஜநாந்ஷ்டே: । தத்வமத்ஸ்ருஷ்டக்ஷயம் ஸ்ரீஜ ஸமீக்ஷ்யத்யயாஹ்ந்ஜ்யவிஷதம்" என்கிறபடியே அக்நியைக்கண்டாப்போலே கிட்டமாட்டாதே அஞ்சியோடிப்போவரென்றபடி. விடமுடை- விரோதிகளுக்கு கிட்டவொண்ணாதபடி விஷத்தையுடைத்தான, விடம்- விஷம், அரவில்- நாகத்திலே, திருவனந்தாழ்வான்மேலே யென்றபடி. பள்ளி- சயநத்தை, விரும்பினான்- விரும்பினவனுடைய, விரும்புகை- ஆதரிக்கை, அந்தரங்கஸம்ஸ்லேஷரஸிகனு ஸ்வபாவத்தாலே மிகவு மாதரித்திருக்கிறவனுடைய வென்றபடி. இதற்கு அநந்தபுரத்தோடே அந்வயம். சுரும்பு- வண்டுகள், அலற்றும்- உத்கதர் ஸாமகானம்பண்ணுமாப்போலே போகாநந்தஜநிதஹர்ஷத்தியாலே அநவரதமலற்றும்படியான, தடமுடைவயல்- வாவிதடாகங்களையுடையவையான வயல்களையுடைத்தான, அனந்தபுரநகர்- திருவனந்தபுரமாகிற நகரத்தை, இன்றே- இன்றைக்குத்தானே, மெள்ளப்போகிறோமென்றிராதே உத்ஸவப்பிறந்த இக்காலத்திலேயே யென்றபடி. புகுதும்- ப்ரவேசிப்போம், நீங்கள் நாங்களெல்லோருமாய்க் கூடப்போய்ப்புகுவோம் வாருங்கோளென்றபடி. ||௧||

குன்றுநேர்- உந்நதஸ்ருங்கங்களான, மாடமாடே- க்ருஹங்களுடைய ஸமீபத்திலே, மாடம்- க்ருஹம், மாடு- ஸமீபம், குருந்துசேர்- குருந்தவ்ருக்ஷங்களோடே சேர்ந்திருக்கிற, குருந்து- குருந்தம், செருந்திபுன்னை- செருந்தியென்கிற வ்ருக்ஷவிசேஷங்களையும் புந்நாகவ்ருக்ஷங்களையுமுடைத்தான, மன்றலர்பொழில்- ஸர்வதாபுஷ்பிதமாயிருக்கிற உத்யாநங்களையுடைத்தான, மன்று- மன்றல், ஸர்வதாவென்றபடி. இங்கு அலருகை- விகஸிக்கை, அனந்தபுரநகர்மாயன்- திருவனந்தபுரநகரமென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஆஸ்சர்யபூதனுடைய, "உத்யத்ஸஹஸ்ரகிரணத்யுதிமப்ரமேயம் ஸ்ரீரங்கமந்திரநிகேதநம்" என்கிறதன்க்கிலே ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸேவைகொடுக்கலான ஸமயமென்று திருவனந்தபுரத்திலே வெக்காணத்திற்காட்டில் முகந்துவசிக்கிற ஆஸ்சர்யபூதனுடைய வென்

... ன்... நாதிருநாமமென்றபடி, ஸஹஸ்ரமும் திருநாமமொன்றிலும் ஆயிரமாமென்கைக்காக

||உ||

மூ—முன்றலர்பொழிலனந்தபுரநகர்மாயனுமம்* ஒன்றுமோராயிரமா முள்ளுவார்க்கும்பருரே*
ஊரும்புட்கொடியுமஃதேயுலகெல்லாமுண்டுமிழ்ந்தான்* சேருந்தண்ணனந்தபுரஞ்சிக்கெனப்புகுதிராகில்*
திருநோய்வினைகளெல்லாந் திண்ணநாமறியச்சொன்னோம்* பேருமோராயிரத்து

ஆ— வமையும், நினைக்கவே நிரவஸ்ஸவஸ்த்ருத்திவ்யகரா யின்றேபோய் திருவனந்தபுரத்திலேபுகுரலாம். ||உ||
போய்ப்புகுதிராகில் ஒருநாளுமொருதுஃகமுமில்லையென்கிறார்.

(ஊரும்புள்) ஸாமான்யகாரணங்களினுலும் விசேஷகாரணங்களினுலும் வசீகரிணைநுமிருந்த வெம்பெருமானுக்கு ப்ராப்யமான திருவனந்தபுரத்திலே யநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு புகுதிராகிலு, ங்களுடைய ஸகலதுஃகங்களும் இதுநிஸ்சிதம், இப்ப்ராப்யத்தைப்பெறுகைக்கும் ப்ருதிவ்யகம்போ கைக்கு மாயிரந்திருநாமத்திலே யொருநாமத்தைச்சொல்லவேணுமென்று நிர்ப்பந்தமில்லை, அவனுடைய

இ—ஆயிரந்திருநாமத்திலேஎன்றது- ஓராயிரமாமென்கிற வசனஸூசிதவ்யாஹார ஸம்ப்ருதிதமானவசனத்தைச் சொன்னபடி. உள்ளுவார்க்கும்பருரே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைக்கவேயித்யாதியால்) அதில் நிரவஸ்ஸவஸ்த்ருத்திவ்யகரா யென்கிறவித்தாலே ஓராயிரமாமென்றதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்று. ப்ராப்யவாசகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போய்ப்புகுதிரித்யாதியால்) ||உ||

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

ஊரும்புட்கொடியுமஃதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமான்யேத்யாதியால்) உலகித்யா திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விசேஷேத்யாதியால்) சேருமோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (ப்ராப்யமானவித்யாதியால்) சிக்கெனவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதி யால்) தாஸீபவாசகத்தி லஹிப்ராகாரமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யத்தையித்யாதியால்) தாஸீபவாசகத் தையுரைக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) ஆயிரத்துளென்றது- ‘ஸதம்ஸஹஸ்ரம் பராதம் ஸஹஸ்ராநந்த்

வ—ஓராயிரமாம்- ஒருஸஹஸ்ரநாமம், ஸஹஸ்ரப்ரகாரமாக ரக்ஷகமாமென்றபடி. ஸர்வப்ருதிவ்யகநிவர்த்த கமாமென்கை, உள்ளுவார்க்கு- ஸ்மரிக்கிறவர்களுக்கு, உள்ளுகை- ஸ்மரிக்கை, ஏதேனுமொரு திருநாமத்தை ஸ்மரிக்கிறவர்களுக்குமென்றபடி. உம்பருரே- உபரிஸ்திதமானவூரே, உம்பரென்றது- உபரியென்றபடி. ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான திருவனந்தபுரம் ஸாக்ஷாத்பரமமென்றபடி. இன்று- உத்தேஸித்தவிப்போதே, போய்ப்பு குதிராகில்- போய் திருவனந்தபுரத்தில் புகுவீராகில், எழுமையும்- ஏழுஜந்மங்களிலும், இனியொருகாலத்திலு மென்றபடி. ஏதம்- தோஷமானது, துஃகமானதென்றபடி. சாரா- சாராது, உங்களையணுகாதென்றபடி. ||உ||

புள்- பக்ஷியை, ஸ்ரீவைநதேயனை யென்றபடி. ஊரும்- நடத்தாநிற்கும், வாஹநமாக ஸ்வீகரித்து நடத்தாநிற்குமென்றபடி. கொடியும் விஸேஷணத்துக்காகக்கட்டின த்வஜமும், அஃதே- அதுவே, அந்த புள் ளுதானே என்றபடி. இது ஸாமான்யகாரணங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம். உலகெல்லாம்- லோகங்களெல் லாற்றையும், உண்டு- ப்ரளயத்திலேவயிற்றிலேவைத்து, உமிழ்ந்தான்- ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உத்காரணம்பண் ணின- ஸர்வேஸ்வரன், சேரும்- சேர்ந்திருக்கிற, தனக்குங்கூட ப்ராப்யஸ்தலமென்று வந்துசேர்ந்திருக்கிற விடமான வென்றபடி. தண்- ஸாஸீதளமான ஸுகஸேவ்யமான வென்றபடி. அனந்தபுரம்- திருவனந்த புரத்தை, சிக்கென- த்ருடமாக, ப்ரயோஜநாந்தரத்தை யபேக்ஷித்துக்கொண்டித்தை விட்டுவிடாமலே யென்றபடி. அநந்யப்ரயோஜநராயென்று பாவலிதம். புகுதிராகில்- போய் ப்ரவேஸிப்பீர்களாகில், நோய்- துஃகங்களும், வினைகள்- துஃகஹேதுக்களான கர்மங்களும், எல்லாம்- நிஸ்ஸேஷமாக, தீரும்- நிவ்ரு த்தங்களாம், திண்ணம்- த்ருடம், இது நிஸ்சிதமென்றபடி. திண்ணமென்கிறவிடத்தில மகாரத்துக்கு ஸம்ஹி தாயுக்ரவொலம். அறிய- ஸர்வேஸ்வரமானது, வித்தபத்தை யெல்லாருமறியும்படி. நாம் சொன்னோம்- ஸ்பஷ்டம். ஸம்ஸாரிகளாயிருப்பார் நாம்சொன்னவார்த்தையை அறியமாட்டாதே கெடப்புகிறார்களத்தனை. நம்மேல் குற்றமில்லாதபடி நாம் சொன்னோமென்று கருத்து. பேரும்- இத்தேஸப்ராப்திக்கும்- ப்ருதி வ்யகம்போகைக்கும்- சொல்லவேண்டும் திருநாமமும், இங்கு உபாயம் ஸாமான்யஸ்வதந்த்ரவாதி நி வ்ருத்திக்கு த்தேஸப்ராப்திவாதும் ஸாதநமானுப்போலே த்தேஸப்ராப்தி ப்ருதிவ்யகநிவ்ருத்திக்கு ஸா தநமான திருநாமமும் ஏதேனுமொன்றுகலாமென்றிப்படி. ஸங்கல்பஸாத்யமாம். ஓராயிரத்துள்-

மூ—ஒன்றுநீர்பேசுமினே* ।௩।

பேசுமின்கூசமின்றிப்பெரியநீர்வேலைசூழ்ந்து* வாசமேகமழுஞ்சோலைவயலணியனந்தபுரம்* நேசஞ்செ
ய்துறைகின்றானைநெறிமையால்மலர்கடூவி* பூசனைசெய்கின்றார்கள் புண்ணியஞ்செய்தவாறே* ।௪।
புண்ணியஞ்செய்துநல்ல புனலொடுமலர்கடூவி*

ஆ—பரமபோக்யமான திருநாமங்களிலே வேண்டிற்றோர் திருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோளென்கிறார். ।௩।

(பேசுமின்) நாமஸங்கீர்த்தநம் பண்ணக்கூசாதே அவன் திருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோளென்று சொல்லி அடிமைசெய்கையிலே அவர்களுக்கு ஸாபேக்ஷையுண்டாகைக்காக திருவனந்தபுரத்திலெம்பெருமானுக்கு அநந்ய ப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு அடிமைசெய்கிறவர்களை யென்னபாக்யஞ்செய்தாரோவென்று அவர்களுடைய ப்ரஸாதத்தாலே ப்ராப்யமான அடிமையினுடைய உத்கர்ஷத்தைச் சொல்லுகிறார். ।௪।

(புண்ணியஞ்செய்து) நீங்களுமங்ஙனே ஸமாராதநமான திருநாமத்தைச்சொல்லி நிரஸ்தஸமஸ்த

இ—வாதக" மென்கிறபடியே ஸம்ஸாரமென்று கருத்து. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்காட்டிலும் ஸாதநங்களை ஸுகரஞ்சொல்லுகிற திப்பாட்டென்று ஸாமாநாதிகரண்யமாயிற்று. ।௫।

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

கூசமின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமிதாதியால்) திருவனந்தபுரத்துக்குப்போவோம் வாருங்கோளென்று அநுகூலர்க்கு ஹிதஞ்சொல்லாநிற்கிறவிவர் நடுவே நெறிமையாலித்யாதியாலே வேறேகொண்டாடுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (அடிமைசெய்கையிலே யவர்களுக்கு ஸாபேக்ஷைபிறக்கைக்காகவென்று) சொல்லுகையன்கைக்கும் பிறக்கைக்காகவென்கிறதற்கும் சொல்லுகிறாரென்கிறத்தோடே அந்வயம். நெறிமையாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதி யால்) மலர்கடூவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைசெய்கிறவர்களித்யாதியால்) ।௪।

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

புண்ணியஞ்செய்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) நீங்களுமென்கிற

மூ—அதிசயமான ஸம்ஸாரத்தில் ஸாதாரணவைலக்ஷண்யாதிகளாய் அநந்தங்களான திருநாமங்களுக்குள்ளே யென்றபடி. ஒன்று- ஏதேனுமொரு திருநாமத்தை, நீர்- திருவநந்தபுரத்தைப் பெறவேணுமென்றிருக்கிற நீங்கள், பேசுமின்- பேசுங்கோள், உந்நஸங்காரமில்லையாகிலும் வாத்ஸல்யத்தாலே அநுஸந்தியுங்கோளென்றபடி. ।

கூசமின்றி- ஸங்கோசமில்லாமல், நாமஸங்கீர்த்தநமென்று ஸங்கோசப்படாமலென்றபடி. பேசுமின்- அவன்திருநாமத்தைஉதிஶேஷ:, பெரியநீர்- விஸ்தீர்ணஜலஸம்ருத்தியான, வேலை- ஸமுத்ரத்தாலே, சூழ்ந்து- சூழப்பட்டு, சோலையின்வாஸனையும் புறம்போகாதபடி மதிளிட்டாப்போலே ஸமுத்ரத்தாலே சூழப்பட்டிருக்கிறதென்றுகருத்து. வாசமேகமழும்- வாஸனையையே வாஸியாநிற்கிற, வாசம்- வாஸனை, கமழுகை- வாஸிக்கை, ஓதநவாசாவதீதிவத்ப்ரயோக:, வஸிஷ்டத்தை ப்ரவாஸியாநிற்கிறவென்றபடி. வாசமே என்கிறவிடத்தில் ஏவகாரணத்தாலே வாஸநயா அநவரதத்வம்விவக்ஷிதம், சோலை- உத்யாநங்களாலும், வயல்- கழனிகளாலும், அணி- அலங்க்ருதமான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரத்தை, நேசஞ்செய்து- மிகவும் ஸ்நேஹித்து, நேசம்- ஸ்நேஹம், உறைகின்றானை- நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்ரீவத்ஸநாதனை, இதற்கு பூசனை செய்கின்றார்களென்கிறத்தோடே அந்வயம் நெறிமையால்- அவன்ஶேஷி- இவ்வாத்மவஸ்து அவனுக்குஶேஷம்- என்கிறமுறைப்பாட்டாலே, நெறிமை- முறை, மலர்கள்- புஷ்பங்களை, தூவி- விகிரணம்பண்ணி, நிரவதிக ப்ரீதியாலே அவன் திருவடிகளிலே புஷ்பங்களை வஷிர்த்து, பூசனைசெய்கின்றார்கள்- பூஜைபண்ணுகின்றார்கள், கைங்கர்யம்பண்ணுகின்றார்களென்றபடி. அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிதிஶேஷ:. புண்ணியஞ் செய்தவாறே! ஸுக்ருதம்பண்ணினப்ரகாரமென்று வாக்யார்த்தம், ஆறென்றுப்ரகாரம், ஏகாரஶ்சாஸ்ர்யவாசம் வக்தவ்யரூபிதாம் இவிக்கும்படி இவர்கள்பண்ணின ஸுக்ருதாதிஶயமென்றபடி. ।௪।

புண்ணியஞ்செய்து- ஸமாராதநமான நாமஸங்கீர்த்தநத்தைப்பண்ணி, திருவனந்தபுரத்தில் புகுகைக்கு ப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம்போகைக்குத் திருநாமத்தைச்சொல்லியென்றபடி. நல்லபுனலொடு- ஸ்வா
த்வேஷ்வப்யம்ஸி பொலிஸ்வாதுபூதீ" என்கிறபடியே ஸாத்விகமான ஸுவாஸிதத்துக்குட்டேகூட, மலர்கள்- புஷ்பங்களை, தூவி- விகிரணம்பண்ணி, திருவடிகளிலே வஷிர்த்தென்றபடி.

மூ— எண்ணுமினெந்தைநாமமிப்பிறப்பறுக்குமப்பால்* திண்ணநாமறியச்சொன்னோஞ் செறிபொழிலனந்தபுரத்* தண்ணலார்கமலபாத மணுகுவாரமரராவார்* ௫
அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்காதிசேரனந்தபுரத்* தமரர்கோனர்ச்சிக்கின்றங்ககப்பணிசெய்வர்விண்ணோர்* நமர்களோசொல்லக்கேண்மி னாமும்போய்நணுகவேண்டும்*

ஆ— ஸர்வோபகாரகராய் திருவனந்தபுரத்திலேபோய்ப்புக்கு ஸாஹ்ருதயவர்ணங்களாலே யெம்பெருமானுக்கடிமைசெய்புங்கோள் அவருங்களுடைய விந்த ஸம்ஸாரத்தைப்போக்கும் இப்போது தன் திருவடிகளை யாஶ்ரயிக்கிற வுங்களைப்பின்னையுமமரராக்கும், இதற்குநிஶ்சித முமக்குத்தெரியச்சொன்னோமென்கிறார். ௫
(அமரராய்) திருநாட்டிலேபோய் எம்பெருமானுக்கடிமைசெய்கையன்றோ ஸாத்யமென்றிங்குள்ளாருந்திருவனந்தபுரத்திலேவந்தன்றோ வடிமைசெய்கிறது, ஆதலாலிங்கே யடிமைசெய்புமிதுவே ஸாத்யம். ஆனபின்பு நாமிங்கேபோ யடிமைசெய்யவேணுமென்கிறார். ௬

இ— ்விடத்தில் ஸஙத்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலுள்ளாரை ஸ்ரஸம்ஸித்தது இப்பாட்டிலே நீங்களுமப்படி அடிமைசெய்யவாருங்கோளென்று அநாகமியர்க்குபதேஶிக்கிறாரென்று ஸம்ஶதிஸஙிக்கிறதே. இதற்கு புண்ணியஞ்செய்து என்கிறதற்கு ஸஶிதாஸமருளிச்செய்கிறார் (ஸிரவேஷத்யாதியால்) நல்லபுனலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாஹ்ருத்யாதியால்) இப்பிறப்பறுக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுங்களுடையவித்யாதியால்) அண்ணலார்கமலபாதமணுகுவார் அப்பால் அமரராவாரென்றதபிததுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்போதுத்யாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ௫

✻ ஆறும்பாட்டு. ✻

பூசனைசெய்கின்றார்களித்யாதியாலே முன்பே ஸ்ரஸோவதம்பண்ணியிருக்கையாலே ஸிப்ஸகோஷ்டிய ஜநங்களுக்குத்தகவதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) அனந்தபுரத்திலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குள்ளாருமித்யாதியால்) நாமும்போய் நணுகவேண்டுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) ௬

ப— எந்தைநாமம்- ஸ்வாமியினுடைய திருநாமங்களை, எண்ணுமின்- எண்ணுங்கோள், ஸ்மரியுங்கோளென்றபடி. அர்த்தாநுஸந்தாநபூர்வகமாக ஜபியுங்கோளென்றபடி. இப்பிறப்பு- இந்தஜந்மத்தை, அநாதிஸம்ஸித்தமான துர்க்கஷமான இந்த ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தையென்றபடி. அறுக்கும்- நிஶ்ஶேஷமாக நிவர்த்திப்பித்தருளுவன், செறிபொழில்- ஸாந்த்ரவருக்ஷாதிஸம்பந்நங்களான உத்யாநங்களையுடைத்தான, செறிவு- ஸாந்த்ரம், அனந்தபுரத்து- திருவனந்தபுரத்திலிருக்கிற, அண்ணலார்- ஸ்வாமியினுடைய, கமலபாதம்- கமலஸத்ருஶங்களான திருவடிகளை, அணுகுவார்- கிட்டுவார், ஆஶ்ரயிக்கிறவர்களென்றபடி. அப்பால்- ஆஶ்ரயணாநந்தரம், அமரராவார்- நித்யஸூரிகளைப்போலே பகவத்கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யஶாலிகளாவார், திண்ணம்- த்ருடம் இதில்ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. திண்ணமென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம் லோபம், நாம்- இதில் அபிஜ்ஞரானநாம், அறிய- உங்களுக்குத்தெரியும்படி, சொன்னோம்- ஸ்பஷ்டம். ௫
அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்கு- தேவராய்த்திரிகின்றவர்களுக்கு, ஜநாஷ்டரில்க்காட்டில் நாலுநாள் ஜீவிக்கப்பெற்றவாறே தங்களை அபர்வருமமரர்களையொக்க வமரராகவபிமானித்துத் திரிகிறவர்களுக்கென்றபடி. ஆதி- காரணபூதனான ஸ்ரீபத்மநாபன், சேர்- வந்துசேர்ந்திருக்கிறவிடமான, அனந்தபுரத்து- திருவனந்தபுரத்திலே, அமரர்கோன்- நித்யஸூரிகளுக்கதிபதியான ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான், கோன்- அதிபதி, அர்ச்சிக்கின்ற- ஸமர்ச்சிக்கிறவிடத்தில கைங்கர்யம்பண்ணும்போதென்றபடி. விண்ணோர்- ஸ்ரீவைகுண்டவாஸிகளான நித்யஸூரிகள், அங்கு- அத்தேஶத்தில், அகப்பணிசெய்வர்- அந்தரங்ககைங்கர்யம்பண்ணுவார்கள், அகம்- உள்ளு. பணி- கைங்கர்யம், உள்ளில் கைங்கர்யமாவது அந்தரங்ககைங்கர்யமென்றபடி. [illegible] கைங்கர்யமாக எடுத்துக்கைநீட்டுவார்களென்கை. [illegible] நமர்கள் [illegible] என்றதயிப்பது.

மூ— குமரனார் தாதை துன்பம் துடைத்த கோவிந்தனாரே* ௬

துடைத்த கோவிந்தனாரே உலகுயிர் தேவும் மற்றும்* படைத்தவெம் பரமமூர்த்தி பாம்பணைப் பள்ளிகொண்டான்* மடைத்தலை வாளைபாயும் வயலணி அனந்தபுரம்* கடைத்தலை சீய்க்கப்பெற்றால் கடுவினை களையலாமே* ||

கடுவினை களையலாகுங் காமனைப் பயந்தகாளை*

ஆ—(துடைத்த) ஆஶ்ரித து:க்காபநோதந ஸ்வபாவனாய் ஸர்வகாரணமாகையாலே ஸர்வேஶ்வரனான எம்பெருமான் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருவனந்தபுரத்திலே சென்றடிமைசெய்யப்பெறில் நம்முடைய து:க்கமெல்லாம்போம் அடிமைசெய்யப்போருங்கோளென்கிறார். ௭

இ— துடைத்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) உலகுயிரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பரமமூர்த்தி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனான இத்யாதியால்) கடைத்தலை சீய்க்கப்பெற்றாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சென்றித்யாதியால்) கடுவினையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடைய இத்யாதியால்) து:க்கமெல்லாமென்றது ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகமான து:க்கமெல்லாமென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலே போயடிமைசெய்யவேணுமென்று சொன்ன அர்த்தத்தை [illegible] த்ருடீகரிக்கிறதிப் பாட்டென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ௭ ||

ஈ—கேளுங்கோள், குமரனார்தாதை- ஸுப்ரஹ்மண்ய பிதாவினுடைய, குமரன்- ஸுப்ரஹ்மண்யன், ஸாமர்த்த்யாதிஶயத்யோதநார்த்தம் பஹுவசநம், தாதை- பிதா, ஜநகனாகையாலே ஸாமர்த்த்யாதிஶயஶாலியான ஸுப்ரஹ்மண்யனுக்குங்கூட [illegible] ருத்ரனுடையதென்றபடி. துன்பம்- ப்ரஹ்மஹத்யாஜநிதது:க்கத்தை, துன்பம்- து:க்கம், துடைத்த- நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கினவரான, கோவிந்தன்- கோவிந்தனை, 'காம் விந்ததீதி கோவிந்த:', பூஜாயாம் பஹுவசநம். பசுக்களுக்குங்கூட ஸுலபனான க்ருஷ்ணனையென்றபடி. நாமும்போய்நணுகவேண்டும்- நாமுமங்கேபோயடிமைசெய்யவேணும், நணுகுகை- கிட்டுகை, அடிமைசெய்கையென்றபடி. ||௬||

துடைத்த- ஆஶ்ரிதது:க்கங்களை துடைத்தவனை, ஆஶ்ரிதது:க்காபநோதந ஸ்வபாவனானவனென்றபடி. கோவிந்தனார்- கோக்களைரக்ஷிக்கையாலே திர்யக்குகளுக்குங்கூட ஸுலபனான, பூஜாயாம் பஹுவசநம். ஏகாரம்வாக்யபூரணம். உலகு- லோகங்களையும், உயிர்- சேதநாதிகளான ப்ராணிகளையும், தேவும்- தேவஜாதியையும், மற்றும்- மற்றுமுள்ள ப்ருதிவ்யாதிஸகலபதார்த்தங்களையும், படைத்த- ஸ்ருஷ்டித்தவனை, எம்- அஸ்மதீயனை, ஆஶ்ரிதஸுலபனையென்றபடி. பரமமூர்த்தி- ஸர்வாதிகஸ்வரூபியான, மூர்த்திஶப்தம் ஸ்வரூபவாசகம், பாம்பணை- நாகஶயநத்திலே, பள்ளிகொண்டான்- கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸ்ரீபத்மநாபனுடைய, இதற்கு அனந்தபுரத்தோடே அந்வயம். மடைத்தலை- மடைகளுடைய ஸமீபப்ரதேஶத்திலே, மடை- கேதாரப்ராணாலஜலப்ரவேஶமார்க்கம், வாளை- மத்ஸ்யங்கள், பாயும்- பாயாநிற்கிற, ஜலஸம்ருத்திஜநிதஹர்ஷாதிஶயத்தாலே உத்ப்லவநம் பண்ணாநிற்கிறதென்றபடி. வயல்- கழனிகளை, அணி- அலங்காரமாகவுடைத்தான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரத்தில், கடைத்தலை- தலைக்கடையிலே, வெளித்திருமுற்றத்திலேயென்றபடி. சீய்க்கப்பெற்றால்- திருவலகு திருப்பணிசெய்யப்பெற்றால்; சீய்க்கை- ஸம்மார்ஜநம்பண்ணுகை, இது உபலக்ஷணம், ஸம்மார்ஜநோபலேபநாதி கைங்கர்யங்களைப் பண்ணப்பெற்றாலென்றபடி. கடுவினை- கடினமான து:க்கத்தை, வினைஶப்தமிங்கே லக்ஷணயா து:க்கவாசகம், ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகமான து:க்கத்தையென்றபடி. களையலாம்- நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கலாம், பரமபதத்திலுண்டாகக்கடவ கைங்கர்யமெல்லாமிங்கேயுண்டாமென்றபடி. ||௭||

கடுவினை- கடினமான கர்மத்தை, ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகமான கர்மத்தையென்றபடி. களையலாகும்- நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கலாம், நாம்சொல்லுகிறதைச் செய்வீர்கோளாகிலென்று கருத்து. அதுதானென்? சொல்லுகிறார்மேல். காமனை- மந்மதனை, பயந்த- பெற்றவனை, ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளாலே அதிஶயிதனான மதநனுக்குங்கூட உத்பாதகனாகையாலே நிரவதிகஸௌந்தர்யஶாலியானவனென்றபடி. காளை- நித்யயுவாவான, காளையென்று யுவாவுக்குப்பேர், காமனைப்பெற்றிருந்தாலும் '[illegible]'

மூ—இடவகைகொண்டதென்பரெழிலணியனந்தபுரம்* படமுடையரவிற்பள்ளிபயின்றவன் பாதங்காண*
நடமினோநமர்களுள்ளீர் நாமுமக்கறியச்சொன்னோம்* ॥அ॥
நாமுமக்கறியச்சொன்ன நாள்களுநணியவான* சேமநன்குடைத்துக்கண்டீர் செறிபொழிலனந்தபுரம்*

ஆ.—(கடுவினை) ஸௌந்தர்யலாவண்யாதி கல்யாணகுணநிதியான எம்பெருமான், எல்லாருக்கும் ஆஶ்ரயணம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற திருநகரி திருவனந்தபுரம் என்று சொல்லாநின்றார்கள். நாமும் அங்கே கண்வளர்ந்தருளுகிற அவன்திருவடிகளைக் காணப்போமின்கோள், இவ்வர்த்தத்தை நீங்களறியாமையாலே இழக்கலாகாதென்று உங்களுக்கறிவித்தோமென்கிறார். ॥அ॥
(நாமுமக்கு) சேமநன்குடைத்தான திருவனந்தபுரத்திலே சென்றெம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்ய

* எட்டாம்பாட்டு. *

இ.— காமனைப்பயந்தகாளையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்ய-இத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமித்யாதியால்) படமுடையித்யாதி உள்ளீரென்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமுமித்யாதியால்) காணப்போமின்கோளென்றது- காணவாருங்கோளென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலேபோய் ஸாத்யவ்ருத்தத்தை அநுஷ்டியுங்கோளென்றவரிப்பாட்டிலே ஸித்தவ்ருத்தத்தை அநுஷ்டியுங்கோள் என்கிறாரென்று ஸம்க்ஷேபித்ததே. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

தூமநல்லித்யாதி ஏத்தவென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (எம்பெருமானுக்கித்யாதியால்), மாய்ந்தறுமித்யா-

பூ—என்கிறநீதி ஸுந்தரனாய் காமஜநகனாய்க்கூடியவனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. இட- இடுகைக்கு, இடுகை- கொடுக்கை, ஆஶ்ரிதர்க்கு தர்ஶநம் பண்ணுகைக்காகவென்றபடி. வகை- வகையாக, உபாயமாகவென்றபடி. கொண்டது- பரிக்ரஹித்தருளினவூரென்றபடி. யத்வா- இடவகைகொண்டது- இடமாகக்கொண்டது; வகை- ப்ரகாரம், ஆஶ்ரிதர்க்கு தர்ஶநம்பண்ணுகைக்குவித்யூமெல்லம் ஸ்வீகரித்தருளினதென்றபடி. எழிலணி- அழகாலே ஸம்ஸ்க்ருதமான; எழில்- அழகு, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரம், என்பர்- என்றுசொல்லாநிற்பார்கள், திவ்யஜ்ஞாநஸாலிகளிதி ஶேஷ:. இது ஹேதுகர்ப்பம், ஆகலால் நடமினோவென்று மேலோடேயந்விதமாகிறது, படமுடை- பணங்களையுடைத்தான, ஸஹஸ்ரஸ்ரவிக்ரஹஸம்ஸ்பர்ஶநத்தாலே விகஸிதபணனானவென்றபடி. அரவில்- நாகத்தின்மேலே, ஶேஷன்மேலென்றபடி. பள்ளி- ஶயநத்திலே, கண்வளருகையிலேயென்றபடி, பயின்றவன்- பரிசயம்பண்ணினவனுடைய, நிரந்தரமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸ்ரீபத்மநாபனுடையவென்றபடி. பாதங்காண- திருவடிகளைக்கண்டநுபவிக்கைக்கு, நமர்களுள்ளீர்- நம்முடையவர்களாயுள்ள ஜநங்காள், நடமினோ- நடவுங்கோள், நாம் அவன்கண்வளர்ந்தருளுகிறவழகின் சீர்மையறிந்தநாம், உமக்கு அவ்வடிவைக்காணவேணுமென்கிற அபேக்ஷையுடையவுங்களுக்கு, அறியச்சொன்னோம்- அறியும்படிசொன்னோம். ॥அ॥

செறிபொழில்- நிபிடங்களான வ்ருக்ஷங்களையுடைத்தான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரமானது, சேமம்- க்ஷேமத்தை; இங்கு ஷஷ்டீஸ்தாநே மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம் லோப:. நன்கு- நன்றாக, உடைத்துக்கண்டீர்- உடைத்தானது கிடீகோள், ஆஶ்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸம்ரக்ஷகமானதும் கிடீகோளென்றபடி, இது ஹேதுகர்ப்பம், ஆகலால் வாமனனடிக்கென்றேத்தவினைகள் தாமேமாய்ந்தறும் என்றந்வயிக்கிறது, தூமம்- தூபத்தையும், இங்கும் ஷஷ்டீமகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம் லோப:. நல்விரை- நல்லபரிமளவஸ்துக்களான, மலர்கள்- புஷ்பங்களையும், துவளற- தோஷமில்லாதபடி, துவள்- தோஷம், நிர்மால்யாதிகளும் க்ருமிகீடாதிகளுமாகிற தோஷமில்லாதபடியென்கை. ப்ரயோஜநாந்தராதிஸம்பந்ததோஷமில்லாதபடியென்றவுமாம். ஆய்ந்துகொண்டு- ஸ்வஹஸ்தஶோதநபூர்வகமாக ஸம்பாதித்துக்கொண்டு, வாமனனடிக்கென்று- தன்னுடைமைபெறுகைக்குத் தானிரப்பாளனாம்படி யாஶ்ரிதபக்ஷபாதியான ஸ்ரீவாமனன்திருவடிகளுக்கென்று ஸங்கல்பித்து, ஏத்த- ஸ்தோத்ரம்பண்ண, ஶங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களையுடைய ஸ்ரீவாமனனுடைய ஸ்ரீமத்திவ்யாயுதங்களை ஸ்தோத்ரம்பண்ணவென்றபடி. வினைகள்- பாபங்கள், தாமே- ஸ்வயமேவ,

மூ—தூ(ம)ப நல்விரைமலர்கள்துவளறவாய்ந்துகொண்டு* வாமனனடிக்கென்றேத்தமாய்ந்தறும்வினைகடாமே ‖
மாய்ந்தறும்வினைகடாமே மாதவாவென்னநாளும்* ஏய்ந்தபொன் மதிளனந்தபுரநகரெந்தைக்கென்று*
சாந்தொடுவிளக்குந்தூபந்தாமரைமலர்கணல்ல* ஆய்ந்துகொண்டேத்தவல்லாரந்தமில்புகழினாரே* ௰‖

ஆ—உங்களுடைய து:க்கங்களெல்லாம் தானே போம், ஆனபின்பு அடிமைசெய்கைக்குப் பரிகரமான விப்ருதி முடிவதற்குமுன்னே யிப்போதே சென்றடிமைசெய்யுங்கோள், நாமுமக்கறியச்சொன்னோமென்கிறார். ‖௯‖
(மாய்ந்தறும்) அவன் திருநாமங்களிலே பேதைனுமொருதிருநாமத்தைச்சொல்ல அடிமைசெய்கைக்கு ப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம் தானே போமென்று சொல்லி முடித்து திருவனந்தபுரத்திலே போயெம்பெருமானுக்கடிமைசெய்யும் ஸஹகாரிகளாரோ தான், என்றுகொண்டு அவர்களைக்கொண்டாடுகிறார். ‖௰‖
(அந்தமில்) ஸ்ரீபதிகர்களுக்கு ஸ்ரீபதிகேசுகள் ஸௌஹ்ருதமாபோலே திருநாட்டிலுள்ளார்க்கும்

இ—ஸிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுடையவித்யாதியால) ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) முடிவதற்குமுன்னே யென்கிறவித்தால் கீழ்த் திருவனந்தபுரத்திலே போயடிமைசெய்யுங்கோள் என்றவரிப்பாட்டிலே ஸீக்ரமாகப்போய்ச் செய்யுங்கோளென்கிறாரென்று ஸம்கதி ஸூசிதை. த்ருதீயவாக்யத்தில் ஸ்வாரஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமுமக்கித்யாதியால்) ‖௯‖

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருநாமங்களிலேயித்யாதியால்) சொல்லிமுடித்தென்கிறவித்தால் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தங்களுக்கு எல்லாமுபஸம்ஹாரமிப்பாட்டென்று ஸம்கதியும் ஸூசிதை. முடித்துஎன்கிறதற்கு கொண்டாடுகிறாரென்கிறத்தோடே யன்வயம். மேல்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (திருவனந்தபுரத்திலேயித்யாதியால்) ‖௰‖

✱ நிகமனம். ✱

உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபதிகர்களுக்கித்யாதியால்) அமருலகில் பைந்தொடி.

ஸ—மாய்ந்து- நஸித்து, அறும்- அற்றுப்போம், நிரவஸேஷமாய்விடுமென்றபடி. தானே என்கிறவித்தால் பால்குடிக்கநோய்தீருமாப்போலே ஸ்வப்ரயோஜநமாக கைங்கர்யரஸத்திலே சுவடிக்கவே து:க்கங்கள் தன்னடையேபோமென்றபடி. ஆதலால் அங்கேபோயடிமைசெய்யுங்கோளென்றபடி. நாமுமக்கறியச் சொன்னோள்களும் ‘வைற்றனாள்வரையெல்லை குறுகிச்சென்று’ என்று வக்ஷ்யமாணமுங்களுக்குத்தெரியச்சொன்ன ஸரீராவஸாநநாள்களும், நணிய- கிட்டினவையாக, நணியவை- கிட்டினவை, ஆன- ஆய்த்தின, ஆதலாலிண்டப்போயடிமைசெய்யுங்கோளென்று கருத்து. ப்ரதமவாக்யாதிகளிலே மகாரம் த்விதீயாக்ஷரமாயிருக்க த்ருதீயவாக்யத்திலே தூபனல்விரையென்று பகாரம் த்விதீயாக்ஷரமாயிருந்தாலும் இதுவும் ஓஷ்ட்யமாகையாலே ஸஜாதீயாக்ஷரமாகையாலே ப்ராஸாலங்காரத்துக்குக் குறையில்லை. தூமநல்விரையென்று இப்படியுமொரு பாடமுண்டு என்றுரையில் நிர்வாஹம். இப்பக்ஷத்தில் யஜ்ஞோபவீதமான தூமஸப்தமிங்கே யஜ்ஞவாசம். ‖௯‖
மாதவாவென்ன- ஸ்ரீ:பதியென்கிறதிருநாமத்தைச்சொல்லவே, வினைகள்- கர்மங்கள், கைங்கர்யப்ரதிபந்தககர்மங்களென்றபடி. தாமே- ஸ்வயமேவ, மாய்ந்து- நஸித்து, அறும்- அற்றுப்போம், நிரவஸேஷமாய்விடுமென்றபடி. நாளும்- ஸர்வகாலமும், ஏய்ந்த- அநுரூபமான, பொன்மதிள்- கநகமயப்ராகாரத்தையுடைத்தான, அனந்தபுரநகர்- திருவனந்தபுரமென்கிற திவ்யநகரத்தில், எந்தைக்கென்று- ஸ்வாமிக்கென்று ஸங்கல்பித்து, இதுக்கு ஆய்ந்துகொண்டு என்கிறத்தோடே யன்வயம். சாந்தொடு- சந்தனத்தோடேகூட, விளக்கும்- தீபத்தையும், தூபம்- தூபத்தையும், தாமரைமலர்கள்- தாமரைப்பூக்களையும், நல்ல- நன்றாக, ஸர்வஸம்மதமான த்ருஷ்டாதிகளாகிற தோஷமில்லாமலென்றபடி. ஆய்ந்துகொண்டு- கெழுகீடாதிகளில்லாதபடி ஸோதநம்பண்ணிக்கொண்டு, ஏத்தவல்லார்- தாங்கள் ஸம்பாதித்த வஸ்துக்களை பகவச்சேஷமாக்கினவிதமாலே ஸமர்ப்பிக்கவல்லார்கள், அந்தமில்புகழினார்- அந்தமில்லாதகீர்த்தியையுடையவர்கள், புகழுடையவர்- புகழினார், நிரவதிகஸேஷவ்ருத்திஸாலிகளென்றபடி ‖

மூ— அந்தமில்புகழனந்தபுரநகராதிதன்னைச்* கொந்தலர்பொழிற்குருகூர்மாறன்சொல்லாயிரத்துள்* ஐந்தினோடைந்துமிவல்லாரணைவர்போயமருலகில்* பைந்தொடிமடந்தையர்தம்வேய்மருதோளிணையே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— இத்திருவாய்மொழிவல்லார் போக்யமாவாரென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— மடந்தையரென்று நித்யஸூரிகளுள்ளார் நாயிகாஸ்தாநீயராகவுந் தோற்றும்படி யிப்பாட்டிலே நிர்தேசித்திருந்ததேயாகிலு மவர்களுக்கு மிவர்களுக்கும் சேஷசேஷித்வத்தில் மாறாட்டமாகிறவளவிதம் ஜநியாமைக்காக வஸ்துஸ்வபாவாநுகுணமாக வ்யவஸ்தாபநம்பண்ணுகை யுசிதமென்றுநினைத்து அவர்களை நாயகஸ்தாநீயராகவு மிவர்களை நாயிகாஸ்தாநீயராகவும் வ்யவஸ்தாபநத்திலே நிர்தேசித்தருளினார். ||கக||

ஸ— அந்தமில்புகழ்- அவதியில்லாத புகழையுடையவனை, அநவதிக கல்யாணகுணநிதியான வென்றபடி. இது ஆதிக்குவிசேஷணம். அனந்தபுரநகர்- திருவனந்தபுரமென்கிற திவ்யநகரத்திலேயிருக்கிறவனை, ஆதிதன்னை- ஸர்வகாரணபூதனை, இதற்கு சொல்லென்கிறத்தோடே யன்வயம். கொந்தலர்- கொத்துக்களலருகிற, அநவரத விகஸ்வரஸூநஸம்ஜ விராஜிதங்களானவென்றபடி. பொழில்- உத்யாநங்களையுடைத்தான, குருகூர்- திருநகரியில், மாறன்- மாறனென்கிறகுடிப்பேரையுடையவரான வாழ்வார், சொல்- அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், ஐந்தினோடைந்தும் -கேவலமுபதேசமாத்ரமான மாயாவனுகதத்தோடேகூடத் தம்மையுங்கூட்டிக்கொண்டுபதேசித்த மாயாவனுகத்தை, வல்லார்- அப்யஸித்தவர்கள், போய்- அர்சிராதிமார்க்கத்தாலேபோய், அமருலகில்- அமர்ந்தலோகத்திலே, காலக்ருதபரிணாமமில்லாமையாலே நித்யவிபூதியான ஸ்ரீவைகுண்டலோகத்திலே யென்றபடி. பைந்தொடி- பசுத்ததொடியையுடையவர்களான, பசுத்தது- அழகியது, தொடி- ஹஸ்தாபரணம், ரத்நீபஹஸ்தாபரணசாலிகளானவென்றபடி. மடந்தையர்தம்- ஸ்த்ரீகளுடைய, தம்- ஸாதாரணலாவண்யோமம், வேய்மரு- வேயோடேமருவத்தக்கவையான, வேயென்று மூங்கில், மருவுகை- பரிசயம்பண்ணுகை, வீநவ்ருத்தாயதஸ்நிக்தத்வாதிகளால் ஸ்யாமதாயஸம்பந்தங்களுக்கு ஸத்ருசங்களானவென்றபடி. தோளிணை- புஜங்களுடைய யுகளத்தை, அணைவர்- ஸம்ஸ்லேஷிப்பர், அவர்களுடைய புஜயுகளாச்லேஷத்தைப் பெறும்படிதாங்கள் அவர்களுக்கத்யந்தவிஷயராவரென்றபடி. நாயிகாநாயகர்களுக்கு பரஸ்பரமுள்ள ப்ரணயரஸம்போலே அத்யந்தமாய் ஸாரஸ்வாதிநியான நித்யஸூரிகளுடைய ப்ரீதிக்கு பாத்ரபூதராவரென்று வாக்யார்த்தம், அவர்களுக்கத்யந்தபோக்யராவரென்று பரமதாத்பர்யம். கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்னவென்று திவ்யநாமாநுஸந்தாநவ்யஸநங்களெல்லாம் போமென்று முற்பட பாபக்ஷதிக்கையாலும் அணைவர்போயமருலகிலென்று, அர்சிராதிமார்க்கத்தாலே திவ்யதேசப்ராப்தியை பாபஸம்ஹரிக்கையாலும் வ்யுத்பந்நகர்க்கோபாவஹம் ஸூசிதமாகையால் வ்யுத்பந்நோபாஸகமென்கிற ஸமஸ்தார்த்தமித்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹமென்றுஸூசிதம். ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதாநமேவயிந்த்ரவேதாந்தாசார்யபூஜாதிகாயநம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ:.

(கெடுமிடராயவெல்லாம்.)

ஊர்வே ஸ்ரீகேசவக்வாரஸ்தவாசிதவமாஸ்ரீசகேசதாசவ்யோமா
தாஸஞவாக்வ க்வாதபரவாசிஷ்டாபோதிஸம்ப்ருதகஸம்ப்ருதி ।
ப்ராவாசோரஸ்யஷ்டிதாநவேபாஷிஷ ஸாஜமசாயிக்வேவே ஸூரிசைத்ரை:
ரக்ஷ்ணசாவஸதக்ஷ ஸத்வஸமவாநித்யநஸுமாஸி:. ||௧0௫||

(ஸ்ரீகேசவஸ்) கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்ன- விரோதிநிரஸநசீலனுகையாலும், (சநதாசதவாசித) அனந்தபுரநகர்மாயன்நாமம்- ஆஸ்ரயவிஷேஷிதங்களையுடையவனாகையாலும், (ஸராயீசகேசதாசவ்யோமாஸ)

ஞா—தா— ஊர்நம்புட்கொடியுமஃதே- பெரியதிருவடியை த்வஜமாகவுடையனாகையாலும். (வாஸஸ்தாநம்) வாசமேகமழுஞ்சோலை வயலணியனந்தபுரமித்யாதி- அணித்தான திருவனந்தபுரத்திலே வஸிக்கையாலும் (வஸிக்குமவன்) அண்ணலார்கமலபாதம்- எல்லார்க்கும் ஸ்வாமியாகையாலும், (ஸுரவஸிஷ்டாதிமுநிகளுக்கு நிர்வாஹ கநா) அமராய்த்திரிகின்றார்கட்காதிசேரனந்தபுரத்து- ப்ரஹ்மாதிகளான தேவர்களுக்கும் நிர்வாஹகனாகையாலும், (ஸ்ருஷ்டவான் ரக்ஷிதா ச) துடைத்தகோவிந்தனாரே யுலகுயிர்தேவும் மற்றும்படைத்த- வுதாஹ்ருதஜநஜாதத்தோடேகூட விந்த லோகங்களையெல்லாமுண்டாக்கி ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (ஸவிலாஸஜகாயிநஸ்ஸ்வேஷ்டாநிஷ்டௌ) படமுடையரவில்பள்ளிபயின்றவன்- தன்னோட்டை ஸ்பர்சத்தாலே விகஸிதபணங்களையுடையனான திருவனந்தாழ்வான்மேலே கணவளர்ந்தருளுகையாலும், ஶ்ரேயஸ்ஸ்வத்தாலே வாமனனடிக்கென்றேத்த மாய்ந்தறும்வினைகள்தானே- மாதவாவென்ன என்று மேலிரண்டுபாட்டிற்சொல்லப்படுகிற வாமநகேஶவஸங்கள் ஸம்ஸ்ருஷ்டங்கள். இப்படிகளாலே திருவனந்தபுரத்தெம்பெருமான் தன்னையாஶ்ரயித்த விச்வேசநருக்கு பேரம்வழியில்வரும் விக்நங்களைப்போக்காநிற்கிறானென்று "கெடுமிடராய" என்கிறஶ்லோகத்திலே காரிகாநிநா அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௧௯0௫

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(வேய்மருதோளிணை) இப்படியெம்பெருமானோடுகலந்து பரிமாறிச்செல்லாநிற்கச்செய்தே இப்ப்ரக்ருதியிலே தாமிருந்தவிருப்பைக்கண்டு 'இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாக வெம்பெருமான்விடிலோ' என்றுள்ள அதிசங்கையாலே பயப்படாகிறார், வண்டுவரைப்பெருமாளோடே கலந்துபரிமாறச்செய்தே பசுமேய்க்கப்போங்காலம் ப்ராப்தமானவாறே 'இவனினிப்பசுமேய்க்கப்போகிலோ' என்றுள்ள அதிசங்கையினாலே அங்கொவிமாரவஸ்தைகளானப்போலே பயப்படாய் அவர்களுடையபாசுரத்தாலே யலற்றுகிறார், திருவாய்ப்

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸந்துஷ்டராய்க்கொண்டு ததீயஸ்பர்சங்களிலெம்பெருமானை யநுபவியாநிற்கிற வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே விரஹிதகொவிகாவிசேஷங்களைப் பேசிக்கொண்டவஸ்தராகை யஸம்பத்தன்றோவென்ன? அதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) கண்டுஎன்கிறதற்கு அவஸந்நராகிறாரென்கிறதோடே யந்வயம். 'தடமுடைவயலனந்தபுரநகர்புகுதுமின்றே' என்று தாமுபதேசித்தபடியே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் தாமுமாகத் திருவனந்தபுரத்துக்குப்போக வுத்யோகித்து தத்க்ஷணத்திலே போகப்பெறாமையாலே இதற்கு ப்ரதிபந்தகமேதென்று விமர்சிக்கப்புக்கு தாமிந்தப்ரக்ருதியிலே யிருந்தவிருப்பைக் கண்டாரென்றுகருத்து. எம்பெருமான் விடிலோஎன்றது- இந்தப்ரக்ருதியில் இன்னமும் நம்மைவைத்தாலோ வென்றபடி. இப்படி அநுபவம் நடவாநிற்கச்செய்தே அதிசங்காப்ரகாரத்தாலே அவஸந்நராகிறாராகில் வண்டுவரைப்பெருமாளோடே ஸம்ஶ்லேஷமாயிருக்கச்செய்தே ஏதேனுமோரதிசங்கையினாலே அவஸன்னையான பிராட்டியினுடைய பாசுரத்தைப்பேசுகை யுசிதமாமத்தைநோக்கி "வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ" இத்யாதியாலே விரஹிணியாய்த் தன்னுடைய ஸம்ஶ்லேஷாதிகளைச்சொல்லி விலபிக்கிறவளுடைய பாசுரங்களைப்பேசுகை யுசிதமோவென்ன? அதரிப்பிக்கிறார் (வண்டுவரைப்பெருமாளோடேயித்யாதி) இப்படி கொவிமார்களவனோடேகூட விருக்கச்செய்தே அதிசங்காப்ரகாரத்தாலே பயப்படாநின்றார்களாகில் வேய்மருதோளிணையித்யாதியாலே தங்களை விரஹிணிகளாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன? அதரிப்பிக்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதியால்) வருமளவிலென்கிறதற்கு கொண்டுஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். போனாருக்கொண்டுஎன்றது- போனாகை ஸித்தமென்றபடி. அதாவது:— இனியிவன் பசுமேய்க்கப்போகிலோ

மூ— வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ மெலிவுமென்றனிமையும்யாதுநோக்காக்* காமருகுயில்களும் கூவுமாலோ கணமயிலவைகலந்தாலுமாலோ*

ஆ— பாடியிற் பெண்பிள்ளைகள் வண்டுவரைப்பெருமாளோடேகூட வெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே அவன் பசுமேய்க்கப்போங்காலம் வருமளவில் அவன்போனானாகக்கொண்டு பிரிந்தார்படும் வ்யஸனமெல்லாம்பட்டு வ்யஸனத்தையும் பிரிந்தவன்கொடுமையையும் தோழிமாருக்குச்சொல்லுமாப்போலே அவன்றன்னைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள், உன்னைப்பிரிகையாலே யென்னுடைய தோள்கள் மெலியாநின்றன, இவற்றின்மெலிவு மென்தனிமையையு மொன்றும்பாராதே இக்குயில்களானவை உன்திருநாமங்களைக் கூவாநின்றன, அதின்மேலே மயில்களும்.

இ—வென்று தங்களுக்குண்டான அதிஶங்காவாஸநாப்ரகர்ஷத்தாலே அவன்போனதாகவே தங்களுக்குத் தோற்றுகையாலே அவன்போனானாக ஶங்கித்துஎன்றபடி. இத்தால் அஸ்தாநஶங்காஸ்வபாவத்வமென்கிற ஸ்வபாவமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. இப்படியவன் பசுமேய்க்கப்போனானாக ஶங்கித்தார்களாகில் "தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ" இத்யாதியாலே அவனைநோக்கி வார்த்தை சொல்லக்கூடுமோவென்ன? ஸமாதிப்பிக்கிறார் (தோழிமார்க்கித்யாதி) "தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீர்" என்று தாம்போகிறவர், தம்மையிங்கேவைத்தனரோ போகக்கடவதென்று கலங்கும் ப்ரக்ருதிகளான இவர்களுக்கிப்போது அவன்போனானாக நிரூபமிருக்கச்செய்தேயும் அவன் ஸந்நிஹிதனாகவும் தோற்றக்கூடுகையாலும் லோகத்திலும் ஸ்வப்நத்தில் விஶ்லேஷமெய்திப்போலே யிதுவும் ப்ரமஸத்ருஶமாக யிப்படியும் ஒருவித்தவிஶேஷமுண்டாகையாலும் அவனைநோக்கி வார்த்தைசொல்லக் கூடுமென்றுகருத்து. *

முதற்பாட்டு.

வேய்மருவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) மெலிவுமித்யாதியையுரைக்கிறார் (இவைத்தனியித்யாதியால்) காமருவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இக்குயில்களித்யாதியால்) கோகிலமயூராதிகளான பதார்த்தங்களைச் சொல்லியலற்றுகிறவிடத்திலே உத்தேஶ்யமாக ப்ரஸித்தமல்லாத.

ப—வேய்மரு- வேயோடேமருவுமவையான, வேய்- மூங்கில், மூங்கிலுக்குஸத்ருஶங்களானவென்றபடி. பீநவ்ருத்தாயதங்களாகையாலே ப்ராயேண வம்ஶகாண்டஸத்ருஶங்களான வென்கை. ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே நீயிப்படிக்கொண்டாடிக்கொண்டு அநுபவிக்குமவையான வென்றுகருத்து. தோளிணை- என்புஜங்களுடைய யுகளமானது, அந்யோந்யமுண்டான சேர்த்திபழகைச்சொல்லி நீ வாய்வெருவும்படி அம்ஸமாயிருக்கிற வென்தோள்களானவை யென்றபடி. மெலியும்- விரஹத்தாலே க்ருஶமாகாநின்றது, ஆல் ஓ- ஹா, அஹோ, அவ்யயபதத்தால் விஷாதாதிஶயம் ஸூசிதம். என் என்கிறபதத்தை காகாக்ஷிந்யாயேந பூர்வோத்தரங்களிலே யந்வயிப்பது. என்மெலிவும்- காஷ்டகாஷ்டாகோடிகதமான வென்னுடைய கார்ஶ்யத்தையும்; என்தனிமையையும்- விரஹஸஹாயமல்லாத வென்னுடைய விரஹத்தையும், யாதும்- ஒன்றையும், நோக்கா- பார்க்கிறனவில்லை, விரஹிணியாய் அத்தாலே க்ருஶையாயிருக்கிறவிவளுக்கு நம்முடைய ஶப்தங்கள் பாதகங்களென்று விமர்ஶிக்கிறனவில்லையென்றபடி. குயில்களுமென்றதை காகாக்ஷிந்யாயேந இங்குமந்வயித்து இவ்வாக்யத்துக்கு ஶேஷபூரணம்பண்ணிக்கொள்வது, காமருகுயில்களும்- அழகிய கோகிலங்களும், காமருஎன்று அழகியது, யதா- காவென்று- உத்யாநமாய், உத்யாநத்திலே மருவியிருக்கிற கோகிலங்களுமென்னுமாம். அதவா- காமருவுதல்- ரஸாநுபவமாய் பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷரஸாஸ்வாதஸக்தங்களான கோகிலங்களுமென்றபடி. பஹுத்வத்தால் ஏகத்ரமன்றிக்கே யிவையும் பாதகங்களாகாநின்றதென்றபடி. கூவும்- கூவாநின்றன, ஆலோ- ஹா, அஹோ, என்கிறமையைக்கண்டாலிவைத்துக்கு வாயைப்புதைக்கவேண்டாவோ என்றுகருத்து. அவைகணமயிலென்று, மாறியந்வயிப்பது. அந்தக்கணமயிலானவை, பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷரஸத்தாலே ஶப்தமயமாயிருக்கிறவந்த பக்ஷிகளானவையென்றபடி. "ஆபக்ஷ ரஸ்யவத்நிந்திம் ரக்ஷஸாநஷ்யதாவ்ரியா" என்கிறகணக்கிலே பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷரஸலாலிதங்களான அவைத்தைத்தான் கண்டுகொண்டு பார்க்கமாட்டாமையாலே பாவத்தைமாறிவைத்து அவையென்று பரோக்ஷமாக நிர்தேஶிக்கிறாள். கலந்து- பரஸ்பரஸக்தியாலே ஸம்ஶ்லேஷித்து, ஆலும்- ஸம்ஶ்லேஷித்தஹர்ஷத்தாலே ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம்பண்ணுகின்றன, ஆலுகை- ந்ருத்தம்பண்ணுகை, ஆலோ- ஹாகஷ்டம், இவளுடைய

மூ— வாமருவினிரைமேய்க்கநீபோக்கொருபகலாயிரமூழியாலோ* தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ
தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா* ||௨||
தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணாதடமுலைபுணர்தொறும்புணர்ச்சிக்காராச்*

ஆ— கலந்தாலாநின்றன. ஒருபகல்பிரியுமளவில் இங்ஙனேபடவேண்டுமோவென்னில்? நீ பசுமேய்க்கப்போனவாறே அவ்வொருபகற்றானாயிரமூழியாகாநிற்கும், அதின்மேலே நீயுமுன்னுடைய கண்களாலேயென்னையீராநின்றாய், உன்னைப்பிரிந்து நானிங்ஙனே படாநிற்கச்செய்தே எங்களைப்பிரிந்து நீயிருக்கவல்லையாவதே நீயிருந்தலோகத்திலு மில்லையாகாதேக்ருபை, லோகத்திலே சிறிதுக்ருபையுண்டாகிலு முன்பக்கலிலொரு க்ருபையில்லையென்கிறாள். ||௨||

(தகவிலை) ஸம்ஶ்லேஷஜநிதமான நிரவதிகநிர்வ்ருதி செல்லாநிற்கச்செய்தே யிப்படிபடுகிறதென்னென்ன?

இ— பகலைச்சொல்லுகை அஸங்கதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (ஒருபகலித்யாதியால்) தகவிலையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தித்யாதியால்) நீயேதகவிலையென்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகத்திலேசிறிதுவித்யாதியால்) ||௨||

✳இரண்டாம்பாட்டு.✳

வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ என்று, விரஹஜநிதகார்ஶ்யத்தைச்சொன்னபோதே தனக்கு ஸம்ஶ்லேஷரஸவிஷயம் கௌதூஹல்யவிஷயமாயிருக்க தடமுலையென்றுதுடங்கி கனவெனநீக்கி என்றிப்பாட்டிலே அத்தைச்சொல்லுவானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷேத்யாதியால்) தடமுலையித்யாதி கனவென.

ஶ— விரஹதசையிலே நாம் ஸாவகாஸம்ஶ்லேஷித்திருக்கையும் ந்ருத்தம்பண்ணுகையும் ஸ்வப்நமென்றிருந்து மீளுகிறனவில்லையென்றுகருத்து. மருவினஆநிரையென்றநயிப்பது. மரு- உன்னோடேமருவினவையான, 'மேய்ந்தபுல்லும்கடவாய்வழிசோர' என்கிறபடியே உன்பக்கலிலேப்ரேமோன்மத்தங்களான வென்றபடி. இன- ஸம்ஶ்லேஷசக்தங்களான, இத்யாதிரக்ஷணத்தாலே த்யஜிக்கவொண்ணாதவுன்னுடைய க்ருபைக்கு வஶீகரணவிஷயமாம்படி அஸம்வ்யங்களானவென்றபடி. ஆநிரை- ஆக்களுடையநிரையை, ஆஎன்று பசுக்கள், நிரை- வரிசை, மேய்க்க- ரக்ஷணம்பண்ணுகைக்காக, நீபோக்கொருபகல்- நீபோகிறஒரு திவஸமானது, ஆயிரமூழி- ஸஹஸ்ரகல்பமாகாநின்றது, ஆலோ- ஹா கஷ்டம், எங்களைப்பிரிந்து வுனக்கநாயாஸேநபோயிருக்கிற பகல்எங்களுக்கு ஆதிக்யமாவதென்றுகருத்து. தாமரைக்கண்கள்கொண்டு- தாபஸம்ஹாரங்களான வுன்னுடைய திருக்கண்களைக்கொண்டு, ஈர்தி- நீஈராநிற்புதி, நீபசுமேய்க்கப்போனா லென்னெஞ்சைவிட்டுப் போகாதேநிற்கிற வுன்னுடையகண்ணழகாலே யப்பகலெல்லாம் மென்னைநீ வ்யத்திபாநின்றாயென்றபடி. ஆல் ஓ- ஹா கஷ்டா, நீபசுமேய்க்கப்போனா லுன்கண்ணழகை யென்னெஞ்சிலேவைத்துப் போகவேணுமோவென்றுகருத்து. தகவிலை- க்ருபையில்லை, தகவு- க்ருபை, நீயெங்களைப்பிரிந்து அபரிக்கலாவதே நீயிருந்தலோகத்திலும் க்ருபையில்லையென்றபடி. கண்ணா- க்ருஷ்ண, நீயேதகவிலை- நீயேக்ருபையுடையையல்லை, ஸ்வயாரணத்தால் லோகத்திலேசிறிது க்ருபையுண்டானாலும் நீயொருவனுமே க்ருபையுடையவனல்லையென்றபடி. தகவில்லாதவன்- தகவிலன், இச்சப்தத்தாலே ஸம்போதநவனைச்சொல்லும்போது தகவிலையென்றுரூபமாயிருக்கும். ||௨||

கண்ணா- பெண்பிறந்தார்க்கு ஸுலபனென்று ப்ரஸித்தனான க்ருஷ்ண?, நீ- பெண்களுக்கு ஸ்வம்மாயிருக்கும் ஸ்வபாவனென்று ப்ரஸித்தனான நீ, தகவிலைதகவிலையே- க்ருபையுடையையல்லை, வீப்ஸையால் ஒரு ப்ரகாரத்தாலும் க்ருபையுடையையல்லையென்றபடி. ஸ்வயாரணத்தால் இது நிஶ்சிதமென்றபடி. தடமுலை- விஶாலங்களான ஸ்தநங்களுடைய, தடம்- விஶாலம், ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே விஶாலமோத்தாமதாதி ஸௌரப்யங்களைச் சொல்லிச்சொல்லி நீ யநுபவிக்கும்படியானவென் ஸ்தநங்களுடைய வென்றபடி. புணர்தொறும்- ஸம்ஶ்லேஷந்தோறும், புணர்- ஸம்ஶ்லேஷம், நீ ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணும் க்ஷணந்தோறும் என்றபடி. புணர்ச்சிக்காரா- ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கடங்காததான, புணர்ச்சி- ஸம்ஶ்லேஷம், ஸம்ஶ்லேஷத்தினளவன்றிக்கே அதிப்ரவ்ருத்தமான வென்றபடி. அதாவது ஸம்ஶ்லேஷகாலத்தளவாயிருக்கையன்றிக்கே ஸர்வக்ஷணஜந்யஸாவமேஸ்வவக்ஷ்கார

மூ— சுகவெள்ளம்விசும்பிறந்தறிவைமூழ்கச்சூழ்ந்ததுகனவெனநீங்கியாங்கே* அகவுயிரகமகந்தோறுமுள் புக்காவியின்பரமல்லவேட்கையந்தோ* மிகமிகவினியுன்னைப்பிரிவையாமால் வீவனின்பசுநிரைமேய்க்கப் போக்கே* ௨॥

வீவனின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்குவெவ்வுயிர்கொண்டெனதாவிவேமால்*

ஆ— அந்தநிரதிசயஸம்ஶ்லேஷமெல்லாம் ஸ்வப்நகல்பமாய் உன்பக்கலிலுள்ள நிரதிசயப்ரேமத்தினாலே பசுமேய்க்கப்போக்குக்காரணமாக நீபிரிகிறாயென்று நான்முடியக்கிடாய்ப்புகுகிறதென்கிறாள். ॥௨॥

(வீவின் உன்பசுமேய்க்கப்போக்குக்காரணமாக நான்முடிவன், விரஹாக்நியாலே யென்னுடைய தாஹம்ஶாந்த)

இ— வித்யுதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தநிரதிசயவென்பதுமுதலியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கலிலுள்ளவித்யாதியால்) ப்ரேமத்தினாலேஎன்றதற்கு முடியக்கிடாய்ப்புகுகிற தென்கிறத்தோடேயந்வயம். உன்னைப்பிரிவையாம் நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு என்றநுவிப்பது. இதற்குஸமீ சாரமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கவித்யாதியால்) வீவன்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்முடியவித்யாதியால்) ॥௨॥

✻ மூன்றாம்பாட்டு. ✻

துணையில்லையென்கிறத்தோடு ஸஹிஷ்யாஹாரத்தால் யானிருந்துஎன்கிறதற்குப் ஸஹித்வமத்தை

ஸ— ஐமும் ஸநவதிக்கும்படி பதிவ்ரதமான வென்கை. சுகவெள்ளம்- ஸுகஸாகரமானது, வெள்ளம்- ஸாகரம், விசும்பிறந்து- ஆகாஶத்தையதிக்ரமித்துப்போய், இறக்கை- த்யஜிக்கையாயிங்கு அதிக்ரமணத் தைச்சொல்லுகிறது, நிரவதிகமாய் என்றபடி. அறிவை- என்னுடைய ஜ்ஞாநத்தை, இதற்கு சூழ்ந்து என்கிறத்தோடேயந்வயம். மூழ்க்க- மூழ்க்கும்படி, என்னுடையவறிவெல்லாம்போய் நான் மோஹிக்கையாம் படியென்கை. சூழ்ந்து- வ்யாபித்து, அது- அந்த ஸுகஸாகரமானது, கனவென- ஸ்வப்நமென்னும்படி, நீங்கி- நிவ்ருத்தமாய்ப்போய், அதுகனவெனநீங்கி என்கிறவிடத்தில் சூழ்ந்து என்கிற க்ரியாபதத்தாலே அநுபவிக்கும்போதும் ஸுகஸ்வரூபமானவப்போதே நிவ்ருத்தமாய்ப்போய்விட்டதென்று ஶோகம் தோற்றுகிறது. நீ பசுமேய்க்கப்போகவுத்யோகித்தவாறே என்றுகருத்து. ஆங்கே- அவ்வவஸ்தையிலே இதுக்கு உள்புக்கு என்கிறத்தோடேயந்வயம். வேட்கை- அபிநிவேஶமானது, உத்தரோத்தர ஸம்ஶ்லேஷாபிநிவேஶமானதென்றபடி. அகவுயிர்- அந்தர்கதமான ப்ராணனுடைய, அகமகந்தோறும்- அந்தர்கதப்ரதேஶங்கள்தோறும், ப்ராணவ்யாபித்திருக்கிற ஶரீராவயவப்ரதேஶங்களெங்குமென்று பதார்த்தம். உள் புக்கு- உள்ளேப்ரவேஶித்து, ஆவியின்பரமல்ல- ஆத்மாவின்பாரமன்று, அதற்கஸஹ்யமான விஷயதா வால்பொறுக்க முடிகிறதில்லையென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ! விரஹவ்யஸநமுனக்கு நானுபதேஶிக்க வேண்டுவதே ஸம்ஶ்லேஷரஸமிருவருக்குமிருக்க விஶ்லேஷதுக்கமெனக்கொருத்திக்குமேயாவதே என்று கருத்து. இனி- இதின்மேலே, இத்தனை க்லேஶானுபவங்களுக்குமேலே யென்றபடி. மிகமிக- மேன்மே லென, உத்தரோத்தரமாகவென்றபடி. உன்னைப்பிரிவையாம்- உன்னை விஶ்லேஷிக்கையுண்டாம்படியான, பிரி வை என்கிறவிடத்தில் ஐகாரம் வாக்யாலங்காரம். பிரிவு- விஶ்லேஷம், நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடைய கோஸம்ரக்ஷணார்த்தமான கமனத்தாலே, போக்கென்று த்ருதீயார்த்தேப்ரதமை. வீவன்- நான்முடிவன், வீவனென்கிறவிடத்தில் னகாரஸ்ய ரகாராபாவம் ஶாந்தஸம். வீவுதல்- முடிதல், விஶ்லேஷ ஶோகாவானவுன்னுடைய கமநமானது யென்னைமுடித்துவிடுமென்று பதார்த்தம். ஆதலால் காலத்ரயத்திலும் எனக்கு ஸுகலேஶமும் காணேனென்றுகருத்து. ஆல்- ஹா! ॥௨॥

நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடையகோஸம்ரக்ஷணார்த்தகமனத்தாலே, த்ருதீயார்த்தே ப்ரதமை, வீவன்- நான்முடிவன், பசுமேய்க்கை எனக்குஸ்வதர்மமன்றோ அதெனக்குதவிரப்போமோ என் றிராதே அதுஉனக்கு ஸ்வீயமாய்க்கிடாய் ஸஹிக்கப்புகுகிறதென்றுகருத்து. அதெங்ஙனேயென்னவத்தை யுபபாதிக்கிறாள்மேல், எனதாவி- என்னுடையாத்மாவானது, உன்னைப்போலே என்றிராதேகிடாய் யென்னையுமெ ன்றபடி. வெவ்வுயிர்க்கொண்டு- உஷ்ணமான நிஶ்வாஸத்தையுடைத்தாய், வெவ்வியது- உஷ்ணமானது, உயிர்- நிஶ்வாஸம், விரஹதுக்கத்தாலே உஷ்ணமாகநிஶ்வஸித்துஎன்றபடி. வேம்- வேவாநின்றது, நிஶ்வாஸவாதவெ ப்பங்களாலே யுலர்ந்து விரஹாக்நியாலே தஹ்யமாநமாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா, துணை- இத்தசையிலே

மூ—யாவருந்துணையில்லை யானிருந் துன்னஞ்சன மேனியை யாட்டங்காணேன்* போவதன்றொருபகல் நீயகன்றாற்பொருகயற்கண்ணிணை நீருநில்லாச்* சாவதிவ்வாய்க்குலத்தாய்ச்சியோமாய்ப் பிறந்தவித்தொழுத்தையோர்தனிமைதானே* ௫॥
தொழுத்தையோந்தனிமையுந் துணைபிரிந்தார் துயரமுநினைகிலை கோவிந்தா வுன்*

ஆ—மாகாகின்றது. பின்னையொருதுணையுமில்லை, உன்வரவுபார்த்துக்கொண்டு நான் தனியேயிருப்பன், என் துணையான உன்னைவரவுகாணேன், நீயகன்றால் இப்பகலெல்லாம் போவதுஞ்செய்யாது, இக்கண்ணீரும் நில்லாது, இந்தவொருதலைமாத்திரமான ஸ்நேஹமானது சாலப்பொல்லாதாகாதேயென்கிறாள். ௫॥

இ—அருளிச்செய்கிறார் (உன்வரவித்ருஷ்டியால்) உன்னஞ்சனவித்ருஷ்டிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்துணையித்ருஷ்டியால்) ஸாமீப்யவாசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவொருதலையித்ருஷ்டியால்) ஒருதலைராகமானவென்றது- உனக்கென்பக்கல் ஸ்நேஹமன்றிக்கே யெனக்கொருத்திக்குமே யுண்டாயிருக்கிறதானவென்றபடி. சாலப்பொல்லாதென்றது- மிகவும்பொல்லாது என்றபடி. மரணபர்யந்தமாக்கிவிடுமென்கை. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே உன்னுடைய பசுமேய்க்கப்போக்கில் நான்முடிவனென்றுசொன்னவ விப்பாட்டிலே முடியும்ப்ரகாரத்தை விஸ்தரிக்கிறாளென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ௫॥

ஸ—யெனக்குத்துணையாவார், யாவருமில்லை- ஒருவருமில்லை, துணையானநீ கைவிட்டுப்போனாய், என்வ்யஸநத்தைப்பார்க்கமாட்டாமையாலே தோழிமார் எனக்குமுன்னேமாய்ந்து கிடவாநின்றார்கள், குயில்மயில்துடக்கமானவையெனக்கு உள்பகையாய்விட்டதென்றுகருத்து யானிருந்து- நான்ஜீவித்திருந்து, நீபிரிந்தால் வரக்கடவ மரணத்தைத்தான் தத்க்ஷணத்திலேயடையப்பெற்றேனோ, இன்னமொருக்கால் காணுமோவென்ற ஆசையாலேயப்போதே முடியப்போகிறதில்லை, க்ஷணந்தோறு முன்னைக்காணாமையாலே வ்யஸநமும் முடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. உன்னஞ்சனமேனியை- அஞ்ஜநம்போலே ஸ்யாமளமான வுன்திருமேனியை, ஆட்டங்காணேன்- ஸஞ்சாரத்தைக்காணேன், ஆட்டம்- ஸஞ்சாரம், அநுகூலம் ப்ரதிகூலாநுபவம். உன்னழகியதிருமேனியோடேகூட வென்கண்முன்னேவந்து ஸஞ்சரிக்கக்காணேனென்றபடி. நீயகன்றால்- நீவிஸ்லேஷித்துப்போனால், ஒருபகல்- ஒருஸஹஸ்ரதாணும், போவதன்று- போகத்தக்கதன்று, முடிகிறதில்லையென்றபடி. பொருகயல்- பொருகிறகயலைப்போலேயிருக்கிற, பொருகை- யுத்தம்பண்ணுகை, ஸஹாயிகஸத்ருங்கள்போலே விரஹவ்யஸநாதிசயத்தாலே பக்ஷங்களான வென்றபடி. கண்ணிணை- நயநயுகளத்தினுடைய, நீரும்- ஜலமும், நீருமென்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயார்த்தமகாரஸ்யலோபஃ. நில்லா- நில்லாது, என்னாலே நிறுத்தமுடியாதென்றபடி. போகிறவுன்னைத்தகைய ஸக்யமானாலும் பெருகிறகண்ணீரைத்தகைய முடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. இவ்வாய்க்குலத்து- இந்தகோபவம்சத்தில், ஆய்ச்சியோமாய்- இடைச்சிகளாய், ஆய்ச்சியர் இடைச்சியர், இச்ஸப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது ஆய்ச்சியோமென்று ஸ்வபாவமாயிருக்கும், பிறந்த- ஜநித்தவர்களான, இத்தொழுத்தையோம்- இந்தொழுத்தைகளானவெங்களுடைய, தொழுத்தை- கிங்கரீ, இசப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொழுத்தையோமென்று ஸ்வபாவமாயிருக்கும், கிங்கரிகளானவிந்த வெங்களுடையவென்றபடி. தனிமைதான்- தனிமையானது, தானென்று ஸ்வரூபக்ஷய்கம், ஏகாகித்வமானதென்றபடி. அதாவது:— நீயெங்களையுபேக்ஷித்திருக்கச்செய்தே எங்களுக்காகும் முன்பக்கலுள்ள வொருதலைக்காமமானது என்கை. சாவது- மரித்துப்போமது, மிகவும் பொல்லாததுஎன்றபடி. ஏதேனுமொன்றைபொல்லாதது என்றுசொல்லப்புக்கவர்கள் அதுபாழ்த்தது என்று சொல்லுமாப்போலே சாவது என்றுசொல்லுகிறாள். ௫॥

தொழுத்தையோம்தனிமையும்- உன்னழகுக்குத்தோற்றுனக்கு கிங்கரிகளான வெங்களுடைய விரஹத்தையும், துணைபிரிந்தார் துயரமும்- எங்களுக்குத்துணையான வுன்னைப்பிரிந்துகிடக்கிற வெங்களுடைய துக்கத்தையும், நினைகிலை- நினைக்கிறாயில்லை, பராமர்சிக்கிறாயில்லையென்றபடி. பிரிகிறவர் நாங்களென்றுமெங்களுக்குவருகிற துக்கம் உன்னைப்பிரிகையால் வருகிறதென்றும் பராமர்சிக்கிறாயில்லையென்றபடி. அதாவது:— க்ஷணஸம்ஸ்லேஷைக ஜீவிதஸ்வபாவைகளாகையாலே யுன்னைப்பிரிந்தால் நாங்களொருக்ஷணம் ஜீவிக்கலாமோ "ஆர்த்திப்ரஹாயம்கருணாகரஸ்ய காம்" என்னும்படி நீ ரக்ஷ்யாபேக்ஷையுள்ளவனாகையால் யுன்னைப்பிரிந்தால்வரும் துக்கமுமவிஸஹ்ந்திரியிலுந் தானடங்குமோவென்று கருத்து. கோவிந்தா- கோவிந்த,

மூ— தொழுத்தனிற்பசுக்களையேவிரும்பித்துறந்தெம்மை [விட்டிட்டு]பிட்டவைமேய்க்கப்போதி* பழுத்தநல்லமுதினின்சாற்றுவெள்ளம் பாவியேன்மனமகந்தோறுமுள்புக்* கழுத்தநின்செங்கனிவாயின்கள்வப்பணிமொழிநினைதொறுமாவிவேமால்* ||௪||

ஆ—(தொழுத்தையோம்) அடியோங்கள்தனிமையையும் உன்னைப்பிரிந்து நாங்கள்படுகிற வ்யஸநத்தையுமொன்றும்பாராதே உன்னுடைய பசுக்களையேபுகந்து எங்களைத்துறந்துபோகட்டு அவைமேய்க்கப்போதிஎன்ன, 'உன்னுடையகடாக்ஷமே தாரகமாயிருக்கிற நான் உன்னைப்பிரிந்துபோகையாவதென்' என்றாப்போலே ஸாநுராகமாய் ஸஸ்நேஹமாய் ஸுகிரயமாயிருப்பன சிலபணிமொழிகளை யருளிச்செய்தருள இவையிறே நினைக்குந்தோறும் என்னை மாய்க்கிறனவென்கிறாள். ||௪||

✳நாலாம்பாட்டு.✳

இ— துணைபிரிந்தார் துயரமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தித்யாதியால்) எங்களைத்துறந்தித்யாதியாலே ஸங்கதியும்ஸூசிதை. எங்ஙனேயென்னில்? கீழொருதலைக்காமமென்று தான் சொன்னவஸ்துதை யிப்பாட்டிலேயவன் தங்களையுபேக்ஷிக்கிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லி யனுவதிக்கிறாளென்று ஸூசிதமாகிறது. அவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிக ளநேகங்களிருக்கப் பணிமொழியை விசேஷித்துச்சொல்லுகிறது எதென்ன? அவதரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடையகடாக்ஷமேயித்யாதியால்) ஸாநுராகமாய் ஸஸ்நேஹமாய் ஸுகிரயமாயென்கிறவித்தாலே த்ருதீயபாததாத்பர்யம் ஸங்க்ருஹீதமாய்த்து. நினைதொறுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவையிறேயித்யாதியால்). ||௪||

ப—இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம், கோவிந்தாபிஷேகம்பண்ணினது கோகோபஜாதிகளிரண்டையும் ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றோ? கோஜாதிரக்ஷணமாத்ரத்துக்கோ வென்றுகருத்து. உன்- உன்னுடைய, இதுக்கும் பசுக்களோடேயந்வயம். உனக்கு ரக்ஷ்யங்களானவென்றபடி. இதுவும் ஸாபிப்ராயவிசேஷணம். உனக்குரக்ஷ்யமிரண்டாயிருக்க ஒன்றையேவிரும்புகை யுசிதமோவென்றபிப்ராயம். தொழுத்தனில்- தொழுவென்று மாட்டுத்தொழுவம், தன்னென்றது ஸ்வார்த்தம், ஒருபாஹ்யப்ரதேசத்திலே நீவளைத்துவைத்த ஜந்துக்களையோ ரக்ஷிக்கலாவது, உன்தோளையே யவலம்பநமாகப் பற்றிவிடாதாரை ரக்ஷிக்கலாகாதோ என்றுகருத்து. பசுக்களையே- கோக்களைத்தானே, ஏவகாரம், தங்களையவஜ்ஞரிக்கையைக் காட்டுகைக்காக, உன்னைப்பிரிந்தால் வ்யஸநப்பட வறியாதவற்றையையோ நீ ஆதரிப்பது, பிரிந்தால் வ்யஸநப்படுவாரை யாதரிக்கலாகாதோவென்றுகருத்து. விரும்பி- ஆதரித்து, எங்களையணைத்துக்கொண்டு கிடக்கச்செய்தேயும் நெஞ்சுபசுக்களின்மேலேபாய்த்திருப்பது, இங்குள்ளது விஸ்வாஸப்ரதர்ஶநமே யென்றுகருத்து. எம்மை- எங்களை, துறந்து- பரித்யஜித்து, அவைத்தின்பக்கலாஸக்தியாலே யெங்கள்பக்கல் ஸம்பந்தத்தைவிட்டுஎன்று தாத்பர்யம். இட்டு- எறிந்துவிட்டு, த்ருணங்களைப்போகட்டுமாப்போலே யெங்களைப்போகட்டுவிட்டு என்றபடி. அவை- அந்தப்பசுக்களை, மேய்க்கப்போதி- மேய்க்கைக்காகப்போகாநிற்புதி, ஆதலால் நாங்கள் ஒருதலைக்காமத்தால் பரிதவியாநின்றோமென்றுகருத்து. உங்களையொழிய வெனக்கு தாரணமுண்டோ வென்றாப்போலே சில விநயோக்திகளை யவனருளிச்செய்ய அதைக்கேட்டுச் சொல்லுகிறாள்மேல், பழுத்த- பரிபக்வமான, பரிபூர்ணமானவென்றபடி. நல்- நல்லதான, நிர்தோஷமானவென்றபடி. அமுதின்- அம்ருதத்தினுடைய, இன்சாற்றுவெள்ளம்- இனியசாற்றுவெள்ளம்போலேயிருக்கிற. இனியது- ஸ்வாதுவானது, ஸ்வாதுரஸப்ரவாஹம்போலே யிருக்கிறவென்றபடி. இது பணிமொழிக்கு விசேஷணம். நின்- உன்னுடைய, செங்கனிவாயின்- சிவந்தபிம்பஃபலம்போலேயிருக்கிற திருப்பவளத்தினுடைய, இதுக்குப் பணிமொழியோடே யந்வயம். கள்வ- க்ருத்ரிமங்களான, எங்களுடைய ஸர்வஸ்வாபஹாரகங்களானவென்றபடி. பணிமொழி- தாழ்வையுடைத்தான சொற்களை, பணி- தாழ்வு, மொழி- உக்தி, ஸவிநயோக்திகளையென்றபடி. பாவியேன்- அநுபவிக்கும் விஷமாம்படியான பாபத்தையுடையேனான வென்னுடைய, மனமகந்தோறும்- ஹ்ருதயாந்தப்ரதேசங்கள்தோறும், உள்புக்கழுத்த- உள்ளேபுக்கழுந்தும்படிபண்ண, எனக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி என்னெஞ்சிலேவைத்து ஸ்ரீகரிக்கையாலேயென்றபடி. நினைதொறும்- நினைக்குங்கணங்களிலெல்லாவற்றிலும், ஆவி- என்னுடைய ப்ராணனானது, வேம்- வேவாநின்றது, ஸந்தாபமாக

மூ — பணிமொழிநினைதொறுமாவிவேமாற்பகனிரைமேய்க்கியபோயகண்ணா* பிணி[மது]பவிழ்மல்லிகைவாடை தூவப்பெருமதமாலையும்வந்தின்றாலோ* மணிமிகுமார்பினின்முல்லைப்போதென்வனமுலைகமழ்வித்துன் வாயமுதந்தந்* தணிமிகுதாமரைக்கையையந்தோவடிச்சியோந்தலைமிசைநீயணியாய்* ॥ரு॥

ஆ — (பணிமொழி) 'பசுமேய்க்கப்போகாதிருக்கச்செய்தே இப்படிபடுகிறதென்' என்ன பசுமேய்க்கப்போனாய் பேயல்லையோ பசுமேய்க்கப்போய் பகலுமெல்லாம் முடிந்து பிணியவிழ்மல்லிகைவாடை தூவப் பெருமதமாலையும் வந்ததுகிடாய் ஈண்டபகலெல்லாம் முன்னைப்பிரிந்தாலுள்ள வ்யஸநமெல்லாந்தீரும்படி என்னையொருக்கால்புல்கி ம்ருதஸஞ்ஜீவநமாய் ஸுரூதகளுமான திருவாமொழிகளாலே யென்னையுஜ்ஜீவிப்பித்து என்னுடைய வாதியெல்லாம் போம்படி யுன்னுடைய வழகியதிருக்கைகளை யென்றலையிலே யொருக்கால் வைத்தருளாயென்கிறாள். ॥ரு॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

இ — பசுக்களையேவிரும்பி எங்களைவிட்டு அவைத்தைமேய்க்கப்போகாநின்றாயென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தத்தை பகல்நிரையித்யாதியாலே யிப்பாட்டிலுஞ் சொல்லுவானேனென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (பசுமேய்க்கவித்யாதியால்) பகல்நிரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போனாயேயல்லையோவென்று) த்விதீயபாதத்திலர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போய்ப் பகலுமெல்லாம்முடிந்ததென்று) மணிமிகுவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈண்டபகலெல்லாமித்யாதியால்) உன்வாயமுதந்தந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ம்ருதஸஞ்ஜீவநமித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ॥ரு॥

ஈ — நின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா! ।சு॥

பகல்- திவஸமெல்லாம், நிரை- கோவர்க்கத்தை, நிரையென்று வர்க்கம், இங்கே கோஸமூஹம் விவக்ஷிதம். மேய்க்கிய- மேய்க்கைக்காக, போய- போய்விட்டவனான, கண்ணா- க்ருஷ்ணா? பணிமொழி- உன்னுடைய ஸவிநயோக்திகளை, நினைதொறும்- நினைக்கிறக்ஷணந்தோறும், ஆவி- என்னுடைய ப்ராணனானது, வேம்- வேகாநின்றது, உஷ்ணாநலதப்தமாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா, பிணியவிழ்- கட்டவிழ்கிற, பிணி- கட்டு, ப்ரஸவ வ்யஞ்ஜகமான முகுளதசைபோய் விகஸிதமாகிற்கிறதென்றபடி. மல்லிகை- மல்லிகைகளை, மல்லிகாகுஸுமஸௌரபத்தையென்றபடி. வாடை- உத்தீபநஸாதநமானது, தூவ- தூவாநிற்க, வீசாநிற்கவென்றபடி. இதுக்கு வந்தின்றாலோவென்கிறத்தோடே யந்வயம். பெருமதம்- மஹோத்கடமான, மதஜம்போலே உத்தீபகமானவென்றபடி. தனக்கு பாதகமாயிருக்கையாலே இப்படிசொல்லுகிறாள், மாலையும்- ஸாயம்ஸந்த்யையும், வந்தின்று- வந்துவிட்டது, ஆலோ- ஹாஹா, மணிமிகு- மணியானது மிகுந்திருக்கிற, ஸ்ரீகௌஸ்துபகாந்தியெங்கும் பரம்பியிருக்கிறவென்றபடி. மார்பினில்- உன்னுடைய வக்ஷஸ்தலத்தில், முல்லைப்போது- முல்லைப்புஷ்பங்களாலே, என்வனமுலை- என்னுடையவழகிய ஸ்தநங்களை, வனமென்று- அழகியது, கமழ்வித்து- வாஸிப்பித்து, கமழ்விக்கை- வாஸிப்பிக்கை, உன்திருமார்பின் முல்லைப்பூமாலை என்முலைகளைப் வாஸிப்பிக்கவேணுமென்கையாலே ஸாமீப்யமன்றியே ஸம்ச்லேஷத்தாலே மாலாஸம்ச்லேஷத்தையபேக்ஷித்தபடி. உன்வாயமுதம்- உன்னுடைய வாகம்ருதத்தை, உன்னுடைய ஸல்லாபோக்திகளையென்றபடி. தந்து எனக்குத்தந்தருளி, கர்ணாம்ருதங்களான வுன்னுடைய உக்திகளாலே என்னையாச்வஸிப்பித்தென்றபடி. அணிமிகு- அணிகள் மிகுத்திருந்துள்ள, அணி- அலங்காரம், ரத்நாங்குலீயகாதி திவ்யாபரணபூஷிதமானவென்றபடி. தாமரைக்கையை- தாமரைப்புஷ்பம்போலேயிருக்கிற வுன்னுடைய திருக்கையை, இதுக்கு அணியாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். அடிச்சியோம்- உனக்கு கிங்கரிகளானவெங்களுடைய, 'அடியான்- கிங்கரன், ஸ்த்ரீயாகையாலே அடைச்சியென்னுமாப்போலே அடிச்சியென்றாவுமாயிருக்கும், இச்சப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது அடிச்சியோமென்று பஹுவசநமாய், தலைமிசை- தலைமேலே, நீ- எங்களுக்கு ம்ருதஸஞ்ஜீவிநியான நீ, அணியாய்- அலங்காரம்போலே வைத்தருளவேண்டும், அந்தோ- அய்யோ! இது க்ருபோத்தேஜகமான க்ருபணோக்தி ॥ரு॥

மூ— அடிச்சியோந் தலைமிசை நீ யணியாய் ஆழியங்கண்ணா உன் கோலப்பாதம்* பிடித்தது நடுவுனக்கரிவையரும் பலர தொதிற்க வெம்பெண்மையாற்றோம்* வடித்தடங்கண்ணிணை நீருமில்லா மனமுமில்லா வெமக்கது தன்னாலே*

ஆ—(அடிச்சியோம்) 'உன்னுடைய வழங்கிய திருக்கைகளை அடியோங்களுடைய தலையிலே வைத்தருளித் திருக்கண்களாலே குளிரப்பார்த்தருளாயென்று பின்னையுமிங்ஙனே சொல்லுமளவில் 'ஒருபகல்மாத்திரமேயன்றோ பசுமேய்க்கப்போய் நான்பிரிந்திருப்பது இதுக்கிங்ஙனே படவேணுமோ' என்று அவன்சொல்ல பசுமேய்க்கப்போகையாவது உனக்கபிமதைகளாயிருப்பாரோடே நீகலந்து பரிமாறுகையிறே, ஆனபின்பு இங்ஙனே படவேணுமோவென்று சொல்லலாமிறே யுனக்கு, அதுநிற்க நாங்களுன்னைப்பற்றியல்லது தரிக்கமாட்டாத பிறவிப்பிறக்கையாலே உன்னைப்பிரியில நாங்கள்தரிக்கமாட்டோம் இக்கண்ணுநீருமில்லாது நெஞ்சுதளராநின்றது ஆதலால் நீ பசுநிரைமேய்க்கப்போகிற தெங்களுக்கொன்றும் பொறுக்கவொண்ணாது எங்களுயிரானது விரஹாக்னியாலே வேவக்கிடாய்ப்புகுகிறதென்கிறாள். ॥௬॥

✳ஆறும்பாட்டு.✳

இ— அடிச்சியோமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ஆழியங்கண்ணா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கண்களாலேயித்யாதியால்) அவனுடைய பசுமேய்க்கப்போக்குநிமித்தமாக வ்யஸநப்படுகிறவளிப்பாட்டிலே உனக்கரிவையரும் பலரித்யாதியாலே நாயிகாஜநஸம்ஶ்லேஷநிமித்தமாக வ்யஸநப்படுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமிங்ஙனேயித்யாதியால்) சொல்லுமளவிலென்கிறதற்கு அவன்சொல்லவென்கிறத்தோடே யந்வயம். அதுநடுவுனக்கரிவையரும்பலர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போகையாவதித்யாதியால்) அதுநிற்க வெம்பெண்மையாற்றோமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுநிற்கவித்யாதியால்) வெடிப்புஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுக்கொன்றுமித்யாதியால்) வேமெமக்கித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுயிரானதித்யாதியால்) ॥௬॥

ஈ— அடிச்சியோம்- ஶக்தி காரிகளானவெங்களுடைய, தலைமிசை- தலைமேலே, நீ- ஸர்வஶேஷியானநீ, அணியாய்- அலங்காரமாகவைத்தருளவேணும், உன்தாமரைக்கையை இதிஶேஷ:. ஆழியங்கண்ணா- ஸமுத்ரம்போலே அழகியகண்களையுடையவனே, ஆழி- ஸமுத்ரம், அம்- அழகியது, அழகியஸமுத்ரம்போலே கம்பீரவிஶால ஶீதளஸ்வச்சகம்பீர ரமணீயகாந்திகல்லோலிதங்களான திருக்கண்களையுடையவனே யென்றபடி. இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம், உன்திருக்கண்களாலே யென்னைக்குளிரக் கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்றபிப்ராயம், அதுநடுவு- அந்தப்பசுமேய்க்கப்போகிற வ்யாபாரத்தின்நடுவே, உன்கோலப்பாதம்- உன்னுடைய அலங்காரபூதமான திருவடியை, பிடித்து- அவலம்பித்து, தங்களுக்கு ஶேஷமாகப்பற்றியென்றபடி. உனக்கு- நிரதிஶயஸௌந்தர்யனானவுனக்கு, அரிவையரும்- அபிமதைகளாயிருப்பார்களும் அரிவையர்- அபிமதைகள், பலர்- அநேகருளர், யத்வா, அரிபர்- அருமையான வயஸ்ஸையுடையவர்கள், உத்தமமென்னலாம்படி ஶ்லாக்யமான யௌவநத்தையுடையவர்களானவென்றபடி. உனக்குப்பலர்- உனக்கநேகர்களுண்டென்றபடி. அதுநிற்க- அதுகிடக்கிடு, நீமற்றும்சிலஸ்த்ரீமாரை விரும்புகிறாயென்று அதுக்கு ரோஷிப்படுகிறோமல்லோமென்றபடி. எம்பெண்மை- எங்களுடையஸ்த்ரீத்வத்தாலே, த்ருதீயார்த்தே ப்ரதமா, நாங்கள் பெண்பிறவியில் பிறக்கையாலேயென்றபடி. ஆற்றோம்- பொறுக்கமாட்டோம், உன்னைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டோமென்றபடி. உங்களுக்குஸ்த்ரீத்வம் ஸஹஜமாவதாகில் வாராஷன்வருமளவும் வருந்தியாகிலும் தரிக்கவேண்டாவோவென்ன? எங்கள்நிலையைப் பார்க்கமாட்டாயோவென்கிறாள்மேல், வடி- கூரியதுகளான, வடியென்று கூரியது, கூர்மையானஅம்பு தீக்ஷ்ணங்களானவென்றபடி. யத்வா- நாடகமாத்ருஷ்யவிஶாரதமாம்படி பத்தீக்ஷ்ணகடாக்ஷ வீக்ஷணங்களானவென்றபடி. தடம்- விஶாலங்களான, ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே யுன்னுடைய கொண்டாடுமவையானவென்றபடி. கண்ணிணை- (ஜோடு)நங்களுடையமுகத்தில், நீரும்- பாஷ்பஜலமும், உபலக்ஷணம் ஸமஸ்தகாயரோமாஞ்சாதிகாயாரும்ஸேவம். இல்லா- இல்லாது, மனமும்- எங்களுடையநெஞ்சம், அத்ராபி வஸுமுகஸ்யாவ:, இல்லாது- ஸ்திரமாயிராது, தரித்திருக்கமாட்டுகிறதில்லையென்றபடி. அதுதன்னாலே- இப்படிநெஞ்சுஶிதிலமாகையாலே, நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடைய ஸாமாந்யவிஷயவ்யாபாரமானது, எமக்கு- எங்களுக்கு, வெடிப்பு- உபஜநம், உபஷு

சூ—வெடிப்புநின் பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கும் வேமெமதுயிரழல் மெழுகிலுக்கே* ௬௫।

வேமெமதுயிரழல் மெழுகிலுக்கு வெள்வளை மேகலை கழன்று வீழ்* தூமலர்க்கண்ணிணை முத்தஞ்சோரத் துணைமுலை பயந்தென தோள்கள்வாட* மாமணிவண்ணா உன் செங்கமலவண்ண மென்மலரடி நோவ நீ போய்*

ஆ— (வேமெமதுயிர்) விரஹாக்நியாலே எங்களுயிர் வேவ ஆற்றுப்பம் முடிகையாலே வளைகளும் மேகலையும் கழன்று வீழ உன்னைக் காண்கையாலே புதுக்கணித்த வெண்கண்கள் அருவிசோர்ந்து துணைமுலை பயந்து என் தோள்கள்வாட அதின்மேலே உன் திருமேனியும் [illegible]மான உன் திருவடிகளும் நோவ நீ போய்

✳ வழாம்பாட்டு ✳

இ— வேமெமதுயிரென்று தொடங்கி வெள்வளை [illegible] [illegible] தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆற்றுப்பம் [illegible]யால்) கழன்று வீழ என்றதுக்கு தோள்கள்வாட என்கிறத்தோடே அந்வயம். தூமலரென்கிற விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (உன்னைப் [illegible]யால்) [illegible] முன்னைக் கண்டு [illegible]மாயிருந்தவையான வென்றபடி. அதன் மேலே என்கிறதற்கு நோவ என்கிறத்தோடே அந்வயம். மாமணிவண்ணா [illegible]க்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (உன் திருமேனியும் [illegible]யால்) எவன் [illegible]

ஸ— [illegible]மென்றபடி. வெடிப்பு என்று உஷ்ணமானதுக்குப்பேர், எமதுயிர்- ஸஜாதீயமான [illegible], அழல்மெழுகில்- [illegible]மான மெழுகில்காட்டில், அழல்- [illegible], உக்கு- உருகி, வேம்- விரஹாக்நியாலே [illegible]மாய்விடும். ௬௫।

எமது- ஸஜாதீயமான, உயிர்- ஆத்மாவானது, அழல்மெழுகில்- [illegible]மான மெழுகில், உக்கு- உருகி வேம்- விரஹாக்நியாலே வேவாநின்றது. வெள்வளை- வெளுத்த வளைகளும், சங்குவளைகளுமென்றபடி. மேகலை மேவலையும், காஞ்சீதாமமுமென்றபடி. கழன்று- [illegible] [illegible]மாய்விடுமாகையாலே [illegible] [illegible]ய், வீழ- விழுந்துபோம்படியாக, தூமலர்- [illegible]வோடும் போலிருந்தான, தூ- [illegible], [illegible] முன்னை [illegible]த்திருந்தபோது [illegible]மாயிருந்ததான வென்றபடி. கண்ணிணை- [illegible]த்திலே, முத்தம்- [illegible]மானது, [illegible] [illegible]மான [illegible]மான தென்றபடி. சோர- சோரும்படியாகவும், [illegible]க்கும்படியாகவுமென்றபடி. துணைமுலை- ஒன்றுக்கொன்று துணையாயிருக்கிற முலைகள், [illegible] [illegible]தையைக்கண்டு [illegible] [illegible]யிலே [illegible]ப்படிக்கொண்டாடும்படியான வென்னுடைய [illegible]ளென்றபடி. பயந்து- [illegible]மாய், பயக்கை- [illegible]மாகை, என தோள்கள்- என்னுடைய [illegible]ங்களானவை, வாட- வாடும்படியாகவும் இதுக்கு நோவ என்கிறத்தோடே அந்வயம். மாமணிவண்ணா- நீலரத்னவர்ணா, மா என்று நீலம், இது [illegible]. இத்தனை [illegible]மான திருமேனியைக்கொண்டு [illegible]மான [illegible]த்திலே போனாலுங்களாலாறியிருக்கப்போமோ என்று அபிப்ராயம். உன்- உன்னுடைய, இதுக்கு அடியோடே அந்வயம். காட்டிலே போகவேண்டினால்தான் உன்னடியாலே போகவேணுமோ. [illegible] என்றுமாப்போலே [illegible] [illegible] போகலாவது என்று கருத்து. செங்கமலவண்ண- [illegible]மான, மென்மலர்- [illegible]மாயிருக்கிற, மெல் லென்று [illegible]ம், மெல்லென்கிறவிடத்தில் [illegible]. [illegible]த்தில் [illegible]மெல்லாம் [illegible] என்று தோற்றும்படி [illegible]யாய் எங்கள் [illegible]க்கு [illegible]மாகப்பிறந்தது [illegible]யாயிருக்கிறதான வென்றபடி. அடி- திருவடியானது. நோவ- நோவும்படியாகவும், உன் திருவடி நோவாவது எங்கள் [illegible] நோவதைச் [illegible] என்று கருத்து. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்கிறபடியே [illegible]. நீ- அருந்துக்கையானநீ, போய்- வநத்துக்குப் போனால் தான் [illegible], [illegible] அகவத்திருமகளை [illegible] போய் [illegible]க்கு, [illegible] [illegible] [illegible]மான [illegible]த்திலே போனால் எங்கள

மூ—ஆமகிழ்ந்துகந்தவைமேய்க்கின் றுன்னோடசுரர் கடலைப்பெய்யிலெவன்கொலாங்கே* ॥எ॥
அசுரர்கடலைப்பெய்யிலெவன்கொலாங்கென்றாழுமென் னாருயிரான்பின்போகேல்க்* கசிகையும்வேட்கையு
முட்கலந் ததுகலவிநலியுமென்கைகழியேல்* வசிசெயுன்றாமரைக்கண்ணும் வாயுங்கைகளும்

ஆ—ஆமகிழ்ந்து கந்தவைமேய்க்கின்று உன்னோடசுரர்கள்தலைப்பெய்யிலென்னாய் விளையக்கடவதென்கிறாள். ॥எ॥
(அசுரர்கள்) அங்கேயசுரர்கள் தலைப்பெய்யிலென்விளைகிறதென்று நடுங்காநின்றேன் பிரானே? ஆன்பி
ன்போகேல் நீபோனு லுன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹமும் அந்த ஸ்நேஹ விஷயமா யுன்னைக்கண்டல்லது தரிக்க.

இ—யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னாய்விளையவித்யாதிபால்) இத்தால் கிழவனுடைய விரஹத்தால் தன்திருமேனியில்வருகிற தாவங்களைச் சொல்லியலற்றினவ ளிப்பாட்டிலே யதிஸுகுமாரனான வவனுடைய திருமேனிக்குக் காட்டிலே யஸுரர்களாலே யென்வருகிறதோவென்று விஷாதிக்கிறாளென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகிறது. ॥எ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

. ஆழுமென்னாருயிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நடுங்காநின்றேன்பிரானேயென்று) கசிகையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீபோனுலித்யாதியால்) அதில் ஸ்நேஹமும்என்கிறத்தாலே கசிகைஸ்வபாவமும் (அந்த ஸ்நேஹத்யாதி, ஸந்நிவேசமும் என்னுமளவாலே) வேட்கைஸ்வபாவமும் சொல்லிற்றாயிற்று. நீபோனுல்என்கிறதற்கு நலியுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஆன்பின்போகேல் என்கை. கழியேல்என்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே பசுமேய்க்கப்போனவிடத்திலே யஸுரர்களாலே என்வருகிறதோவென்று அஞ்சினவளிப்பாட்டிலே அவனைப்போகவேண்டாவென்றுசொல்லுகை. யநாவசுமன்றோ வென்னில், 'தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீரே' என்று தாம்போகிறவர் தம்மையிங்கேவைத்தன்றோ போகக்கடவதென்று கலங்கும் ஆகூதியானவிவளுக்கு அநுராகாதிசயத்தாலே பஹுவிதமாக ஸாற்றியிருக்கப்போமோ வென்றுகருத்து. ஆமகிழ்ந்து- பசுக்களைமிகவும்விரும்பி, ஆவென்று பசுக்களுக்குப்பேர், எங்களைப்பார்க்ஷித்தாப்போலே நீயுன்திருமேனியைமறந்து வநத்திலேதிரிந்தாலென்ன அநர்த்தம் வருகிறதோவென்று நாங்களஞ்சாநின்றோமே என்றுகருத்து. உகந்து- பசுக்களைமேய்க்கையே பரமபுருஷார்த்தமாக வநுஸந்தித்து, அவைமேய்க்கின்று- அந்தப்பசுக்களை மேய்க்கிறவிடத்தில், உன்னோடு- அதிஸுகுமாரதநுவான வுன்னோடே, அசுரர்கள்- வஜ்ரகடோரசரீரராந வஸுரர்கள், தலைப்பெய்யில்- தலைப்படில், வந்துகிட்டிவிட்டார்களாகில் என்றபடி, ஆங்கே- அவ்விடத்திலே, எங்களுக்கொருக்கால் கிட்டவொண்ணுதபடி கத்யஸஞ்சாரமான கோராரண்யவநத்திலே யென்றபடி. யவங்கொல்- எவைகளோ, என்ன அநர்த்தங்களுண்டாமோ வென்றபடி, அதுதன்வாயால் சொல்லமாட்டாமையாலே யவங்கொலென்கிறாள். ॥எ॥

ஆங்கு- அந்தப்பசுமேய்க்கப்போனவிடத்திலே. அசுரர்கள்தலைப்பெய்யில்- அஸுரர்கள்வந்து தலைப்பட்டார்களாகில், யவங்கொல்என்று- எவைகளோவென்று, என்ன அநர்த்தங்கள் விளையுமோவென்று என்றபடி. என்னாருயிர்- என்னுடையஸர்வஸ்வமான வாத்மவஸ்துவானது. ஆர்- ஸர்வமும், உன்க்குஸர்வஸ்வமான வென்னாத்மவஸ்துவானது என்றபடி, ஆழும். ஆழாநிற்கிறது, ஆழுகை- ஆழாநிற்கை, பயஸாகரநிமக்நமாகாநிற்கிறதென்றபடி, ஆன்பின்- பசுக்களின்பின்னே, ஆவென்று பசுவுக்குப்பேர், போகேல்- போகாதேகொள், கசிகையும்- ஆர்த்ரீபவிக்கையும், த்ரவீபாவகாரணமான வுன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹமும்என்றபடி. வேட்கையும்- ஸந்நிவேசமும், நீகூடவிருக்கச்செய்தேயு முத்தொரத்தமுன்னை யநுபவிக்கவேணுமென்கிற ஸந்நிவேசமுமென்றபடி. உள்கலந்து- ஆத்மவ்யாப்தமாய், எனக்கு ஸஹஜாஸாத்திகராவாமாய்க்கொண்டென்றபடி. கலவியும்- ஸம்ஶ்லேஷமும், நலியும்- என்னைப்பீடிக்கும், என்கைகழியேல்- என்கையை விட்டுப்போகாதேகொள், நானுனைத்தகையை நீவிட்டுப்போகாதிருக்கவேணு மென்றபடி. வசிசெய்- வசத்தைச்செய்யாநிற்கிற, வசி- வஶ்யதை, ஸாத்ருஶ்யவீக்ஷணவாதரியாலே ஸர்வவஶீகாரமானவென்றபடி. உன்தாமரைக்கண்ணும்- உன்னுடைய தாமரஸஸத்ருஶங்களான திருக்கண்களையும், வாயும்- அந்த வீக்ஷணத்தினபிப்ராயத்தை யாவிஷ்கரிக்கும் முறுவலையுடைத்தான திருப்பவளத்தையும், கைகளும்- அந்த

மூ—பீதகவாடையுங்காட்டி * யொசிசெய்நுண்ணிடையிளவாய்ச்சியர் நீயுகக்குநல்லவரோடு முழிதராயே ॥ ௮॥

ஆ—வொண்ணாத ஸஹிஷ்ணுத்வமும் இப்போது கலக்கிற கலவியுங்கலவியும் என்கைகழியேலென்ன? பேசாதிருந்தவாறே பின்னையும் உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலேயீடுபட்டு உனக்கடிமைகளாயிருப்பார் யாவர்சிலர் அவர்களும்நீயுங்கூட என்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரிக்கவமையுமென்கிறார். ॥ ௮॥

(உகக்கும்) உனக்கடிமைகளாய் விலக்ஷணைகளாயுள்ளவர்களோடு திரிந்து உன்னுடைய திருவுள்ளத்தி லிடர்கெடுமளவில் நாங்கள் எங்களோடு ஸம்ச்லேஷித்ததிற்காட்டிலும் மிகவுமினியராவுதோம் வேயு

இ—யங்களான விச்லேஷங்கள் ஸாத்மிதங்களானகையாலே யிப்போதவன் போனானாக நிரூபித்திருக்கச்செய்தேயும் உதாஸீநம் போகப்புகுகிறானாகவும் தோற்றக்கூடுகையா லிப்படி ப்ரதிக்ஷேபிக்கை யாவவனும், கூயவா. இத்திருவாய்மொழியின் ப்ரவேசத்திலே அவன் பசுமேய்க்கப்போங்காலம் வருமளவில் அவன்போனானாகவாதித்து வ்யஸநப்பட்டாளென்றபடியன்று, அப்படியாகிலிறே இங்குவிரோதமுண்டாவது, மற்றெங்ஙனேயென்னில்? ராத்ரியெல்லாங்கூட வெழுந்தருளியிருந்து ரமிக்கச்செய்தே ப்ராதக்காலம்வந்தவாறே அவன்பசுமேய்க்கப்போகச்செய்தேயும் பண்டைப்போதுமக்காலத்திலே விச்லேஷிக்கக்காண்கையாலே இப்போதுமவன் போகாதொழியானென்று பயத்தாலே யவன்போனதாகவத்யவஸித்து வ்யஸநப்பட்டாளென்றபடி. இவ்வவஸரத்தில் நீ பசுநிரைமேய்க்கப்போகவேண்டாவென்று ப்ரதிக்ஷேபிக்கையுமவஸரம், என்கைகழியேலென்று ஸம்ச்லேஷத்தையவன்விடப் பொறுக்கமாட்டாதிருக்கிறவிவள் இவளிளவாய்ச்சியரித்யாதியாலே யுனக்கடிமைகளான பெண்களோடேகூட நீ ஸஞ்சரிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (பேசாதிருந்தவாறே என்று) அவன்பேசாதிருந்தவாறே யிவளுக்குப் பசுமேய்க்கையை வ்யாஜீகரித்து ஸஜாதீயைகளான கோபீஜநங்களோடே ஸம்ச்லேஷிக்கையிலே யபிப்ராயமென்று ஊஹித்து நீயேதேனுமொரு ப்ரகாரத்தாலேயாகிலும் ஸஜாதீயமான வநத்திலேபுகாதொழிகையே யெனக்குமிகவும் ப்ரியதமம், ஆதலால்நீயும் ஜதீயைகளோடேகூடவாகிலும் என்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரித்தருள வமையுமென்கிறாளென்று ஸங்கதிசமாயிற்று. பின்னையுமென்றது- அவனபிப்ராயத்தையறிந்தாலும் பின்னையுமவனை விடமாட்டாமையாலென்றபடி. இதுக்கு ஸஹவாக்யாநத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். த்ருதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய வித்யாதியால்) நீயுகக்குமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கடிமைகளாயித்யாதியால்), ॥ ௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இடர்கெடுந்தோறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (இடர்கெடுமித்யாதியால்) நாங்கள்வியக்கவின்புறுதுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்களெங்களோடேயித்யாதியால்) எம்பெண்

மூ—தயாவீக்ஷணத்திலும், முறுவலிலும்- எதிர்விழிக்கமாட்டாதே வ்ரீளையாலே, வணங்கினவர்களை யெடுத்தணைத்துக்கொள்ளும் திருக்கைகளும், பீதகவாடையும்- திருப்பீதாம்பரத்தையும், காட்டி- ப்ரகாசிப்பித்தருளி, இதுக்கு நீயுகக்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். உன்னழகுகளைக்காட்டி வசீகரித்து வசமானவாறே நீயுகந்தருளும்படி யிருக்குமவர்களானவென்று, வடிதாத்பர்யம். ஒசிசெய்- ஒசிகையைச்செய்யாநிற்கிற, ஒசிகை- துவள்ச்சியென்றபடி. ஸௌகுமார்யத்தாலும் ஸம்ச்லேஷாவஸத்தாலும் துவண்டிருக்கிறவென்றபடி. நுண- ஸூக்ஷ்மமான, இடை- மத்யத்தையுடையவர்களான, இளவாய்ச்சியர்- பால்யகோபிகளான, உனக்கு தாஸ்யவைகளாய் கோபிகளாகையாலே தாஸ்யஸஜாதீயைகளுமானவென்றபடி. நீயுகக்கும்- நீயுகந்தருளும்படியிருக்குமவர்களான, உகக்குமென்கிறவிடத்தில் மகாரவ்யவஹிதாயாமேர உம், எங்களைப்போலன்றிக்கே உனக்கடிமைகளானவென்றபடி. நல்லவரோடும்- ஸாமாயிகைகளான நாயிகைகளோடேகூடவாகிலும், ஸர்வம் நீவநத்துக்குப்போகாதிருக்கப் பெற்றோமாகில் ஐதாதிருசிகளோடேகூடவாகிலும் எழுந்தருளியிருக்கவமையும்; அத்தாலெங்களுக்கொரு குறையுமில்லையென்கைக்கருத்து. உழிதராய்- ஸஞ்சரித்தருளவேணும், உழிதருகை- ஸஞ்சரிக்கை, வநத்திலேபுகாதே என்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரித்தருளவேணுமென்கை. ॥ ௮॥

மூ— உகக்குநல்லவரொடு முழிதந்துன் றிருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறு நாங்கள்* வியக்கவின்புறுதும் எம் பெண்மையாற்றோமெம்பெருமான் பசுமேய்க்கப்போகேல்* மிகப்பலவசுரர்கள் வேண்டுருவங்கொண்டு நின் றுழிதருவர் கஞ்சனேவ* அகப்படிலவரொடு நின்னொடாங்கே யவத்தங்கள் விளையுமென்சொற்கொளந்தோ. ॥௬॥

ஆ— சிலரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பொறுக்கமாட்டாத பெண்மை வேண்டோம், பலவசுரர் கம்ஸப்ரேரிதராய் வேண்டினவடிவுகளைக்கொண்டு ஸஞ்சரியாநிற்பர், அவர்கள் கையிலே அகப்படில் அவர்களோடுன்னோடு வாசியற அவ்விடத்தில் பொல்லாங்குகளும் விளையும், ஐயோ! என் சொல் கொள்ளாயென்கிறாள். ॥௬॥

இ— மையாற்றோமென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (வேறுசிலரோடேயிருக்கையால்) இத்தால் கீழ்ப் பாட்டிலே நீயுகக்கு நல்லவரோடு முழிதராயே யென்கிறவிடத்தில் தன் திருவுள்ளத்திலே அஸூயையாயிருந்த தவஸ்த்தை பலருக்கும் விஷயமாகும்படி கண்ணுக்குப் புலனாகவே வெளியிடுகிறாளிப்பாட்டிலென்று ஸம்ப்ரதாயம் வியஸனமாயிற்று கஞ்சனேவவென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸசக்தியால்) உழிதருவரென் கிறதையுரைக்கிறார் (ஸஞ்சரியாநிற்பரென்று) அவத்தங்களென்கிறதையுரைக்கிறார் (பொல்லாங்கென்று) ॥௬॥

ஒ— உனக்குநல்லவரோடும்- நீயுகக்கும்படி நல்லவராயிருப்பார்களோடேயாகிலும், உகக்குமென்கிற விடத்தில் மகாரலோபம் சாந்தஸம், நீயுகந்தருளும்படி ரமணீயமான ஸ்த்ரீகளான ஸௌந்தர்யகளோடே கூடவாகிலுமென்றபடி. ஸர்வம் நீவநத்திலே புகாதே இங்கிருப்பெற்றோமாகில் அந்த ஸௌந்தர்யகளோடே கூட ஸஞ்சரித்தருளுகையும் எங்களுக்குப் பரமபோக்யமென்கைக்காக, உழிதந்து- ஸஞ்சரித்தருளி, உன் திருவுள்ளமிடர்- உன்னுடைய திருவுள்ளத்தில் தௌர்மனஸ்யமானது, தன்னென்று ஸ்தாயிபாவம், இப்போது அவர்களோடு கலக்கப்பெறுமையால் உன் திருவுள்ளத்திலுண்டாயிருக்கிற தௌர்மனஸ்யமெல்லாமென்றபடி. கெடுந்தோறும்- கெடும்போதெல்லாம், அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்று உன் திருவுள்ளத்தில் தௌர்மனஸ்யமெல்லாந்தீர்ந்து நீ வீற்றிருக்கும்போதெல்லாமென்று பாடம். இதுக்கு இன்புறுதுமென்கிறதோடே அந்வயம். நாங்கள்- உன்னைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டாதநாங்கள், வியக்க- மிகவும், இங்கு வியப்பு- மிகுதி, எங்களோடுள்ள ஸம்ஶ்லேஷத்திற்காட்டிலும் அதிகமாகவென்றபடி. இன்பு- ரஸத்தை, இன்பு- ரஸம், ஆநந்தத்தை யென்றபடி. உறுதும்- அடைவோம், உறுகை- கிட்டுகை, இங்கு அடைகையைச்சொல்லுகிறது, உறுதுமென்று விபரீத லக்ஷணை யென்னும் ஒருவகையால் சொல்லுகிறது, எம்பெண்மை- எங்களுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தை. ஸபத்நிகளோடு நாயகன் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பொறாத வெங்களுடைய ஸ்த்ரீஸ்வபாவத்தை யென்றபடி. ஆற்றோம்- ஸஹிப்போம், அந்த ஸ்த்ரீஸ்வபாவமெங்களுக்கு வேண்டாவென்றபடி. நீயுகந்த ஜநங்களையொழிய கேவலமுன்னை தரித்துகக்குமவர்களெல்லோம் காணாங்கள், கேவலமுன்னை தரித்துகப்பா ரெக்கறச்சி (ஸா-ம-வலி) யன்றேவென்றுகருத்து, எம்பெருமான்- எங்களுக்கு ஸ்வாமியானவனே, உனக்கு அதீநைகளாயிருக்கிறோம், நீபசுமேய்க்கப்போகாதிருக்கவல்லையேயென்றுகருத்து. நீபசுமேய்க்கப்போகேல்- நீபசுமேய்க்கப்போகாதேகொள், பலவசுரர்கள்- அநேகஅஸுரர்கள், கஞ்சனேவ- கம்ஸன் ப்ரேரிக்க, கம்ஸன் ப்ரேரிக்கையாலென்றபடி. இதுக்கு உழிதருவரென்கிறதோடே அந்வயம், கம்ஸப்ரேரிதராகையாலே அங்கே தப்பிப்போனாலு மவன் தண்டிக்குமென்று பயத்தாலே ப்ராணனுக்குத்துணிந்துன்மேல் விழுவரென்றஞ்சாநின்றோமென்றுகருத்து. வேண்டுருவங்கொண்டு- வேண்டின ரூபங்களை க்ரஹித்துக்கொண்டு, காமரூபியாயிகளாய்க்கொண்டென்றபடி, நின்று- ஸ்திரராய்க்கொண்டுநின்று, மிகவுழிதருவர்- மிகவும் ஸஞ்சரிப்பார்கள், வநத்திலேயதிரோஷம், அகப்படில்- அவர்கள் தங்கையிலே நீயகப்பட்டாயாகில், அவர்கள் கையிலே நீயகப்பட்டாயாகிலென்னுமாம், ஆங்கே- அந்தவநத்திலே, அவரோடு- ஸாதுக்களுக்கு ப்ரதிகூலரான வந்தவஸுரர்களோடும், நின்னோடு- நவநீதஸாதுகஸ்ஸுகுமாரனான வுன்னோடுங்கூட, அவத்தங்கள்- அநர்த்தங்கள், அவத்தம்- அநர்த்தம், யுத்தமாம், விளையும்- ப்ரவாஹமாகவுண்டாய்விடும், இப்படிச்சொல்லச்செய்தேயும் யசோதைப்பிராட்டியைப்போலே அவன் நடந்து திரிகிறவாறே சொல்லுகிறாள்மேல், என்சொல்- என்னுடையசொல்லை, கொள்- க்ரஹித்தருளு, பசுமேய்க்கப்போகவேண்டாவென்று நான் சொல்லுகிறவார்த்தையை நீ அங்கீகரித்தருளவேணுமென்றபடி. அந்தோ- ஐயையோ, என்சொல்லைக்கொள்ளாயொழிய விட்டால் உன்னுடைய லக்ஷணத்தையும் நீயறியாதொழியவேணுமோ, பின்னே பசுமேய்க்கிறவர்

மூ — அவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொளந்தோ அசுரர்கள்வன்கையர்கஞ்சனேவ* தவத்தவர்மறுகநின்றுழி தருவர்தனிமையும்பெரிதுனக்கிராமனையும்* உவத்தலையுடன்றிரிகிலையுமென்றென்றூடறவென்னுடையாவி

ஆ—(அவத்தங்கள்) பலவான்களான்வஸுரரை கம்ஸனேவ 'உனக்கென்வருகிறதோ' என்று ரிஷிகளுங் கூடக்கலங்குவர்கள் அவன்ஸந்நிதியிலே தீமைசெய்யவொண்ணாதென்று இராமனோடேகூட திரிகிறதும் செய்கிறிலையென்று மிகவுமென்னுடைய வேவாநின்றது, 'நாம்போகிலன்றோ பயப்படவேண்டுவது இதென்னவொரு ஊந்தான்' என்று முறுவல்செய்ய திருநாட்டிலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்தி ஆயர்தேவோ? ஆனபின்பு போனுயே

✷ பத்தாம்பாட்டு. ✷

இ— தவத்தவர்மறுகநின்றுழிதருவ ரென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கென்வருகிறதோவித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் அவத்தங்கள்விளையுமென்றஞ்சிநின்றவளைக்குறித்து ஜகதுபஹத்துக்கு ஹேதுகங்களாலென்வருகிறதோவென் றஞ்சுவாரைப்போலே யெனக்கஸுரர்களா லென்வருகிறதோவென்ற ஞ்சுகை பலஹாஸ்யமன்றோவென் றருளிச்செய்யவதற் குத்தரஞ்சொல்லுகிறு ளிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி ஸூசிதமாகிறது. தனிமையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்ஸந்நிதியிலித்யாதியால்) அவன் ஸந்நிதியிலென்றது- அந்தராமன் ஸந்நிதியிலேயென்றபடி. கஸநதாமெவ வக்ஷ்யராண தயா பாஷிகுணைகையாலே அவனென்று ஸர்வத்தாலே நிர்தேசித்தது, தீமை- ஊத்தனம், ஊடறவென்னுடையாவிவேமா லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமித்யாதியால்) நீ பசுமேய்க்கப் போகவேண்டாவென்று நிஷேதிக்கவேண்டியிருக்க அதுசெய்யாதே திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்தியென்று அவனுக்கு பசுமேய்க்கை விபரீதமானபடியைச் சொல்லுவானேனென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (நாம்போகிலன்றோவித்யாதியால்) அதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலுமித்யாதியால்) ய'

ஊ — சொல்லும் வார்த்தையைக் கேளாதபடி யுனக்குகப்பார்க்குண்டாவதே என்றுகருத்து. ௧௦

அவத்தங்கள்விளையும்- நீ வநத்திலேபுகுந்தாயாகில் அநர்த்தங்கள் ப்ரசுரமாயுண்டாய்விடும், என் சொல்கொள்- என்னுடைய வுக்தியை அங்கீகரித்தருள, அநுஷ்டானப்ரயாஸமொன்றில்லை யென்னுடைய வுக்தியை அங்கீகரிக்கிறதேயாமே வேண்டுவதென்று கருத்து. அந்தோ- அய்யோ! என்வார்த்தையைக்கேளா தொழிவதே; கஞ்சன்- கம்ஸனானவன், ஏவ- ப்ரேரிக்க, ப்ரேரிக்கையாலே யென்றபடி. இதுக்கு உழிதருவரென்கிறத்தோடே அந்வயம். வன்கையர்- வலியகையையுடையவர்களான், அசுரர்- அஸுரரானவர்கள், தவத்தவர்மறுக- தபஸ்விகள் வ்யதிகவிக்கும்படி, தவம்- தபஸ், தவத்தையுடையவர்- தவத்தவர், உனக்கென்னவருகிறதோவென்று வ்யதிகவிக்கும்படியென்கை. நின்று- வநத்திலே ஸ்திரராயிருந்துகொண்டு, உழிதருவர்- ஸஞ்சரியாநிற்பார்கள், உனக்கு- ஸர்வேச்வரனானவுனக்கு, தனிமையும்- ஏகாகித்வமும், பெரிது- ப்ரசுரம், தனிமையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தாலே அஸுரர்கள் சத்ருக்களாயிருக்கச்செய்தே யதன்மேலேயுனக்குத் தனிமையுண்டாவதேயென்றபடி. இராமனையும்- ஸ்ரீபலராமனையும், உவத்தலே- அநிஷ்டம்பண்ணுமவனல்லே, உவக்குமது- உவத்து, உவக்கை- அநிஷ்டிக்கை, உவந்தவுள்ளத்தனாயென்றும், பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறுமென்று சொல்லித்திறே! உவக்குமவனல்லாதவன், உவத்தவன், இச்சப்தத்தாலே அநிஷ்டவனைச்சொல்லும்போது உவத்தலையென்று ரூபமாயிருக்கும். ஸ்ரீபலராமன்ஸந்நிதியிலே தௌராத்ம்யாதிகங்களைச் செய்யவொண்ணாதென்று மதிஸம்யோகாலே அவனோடு ஸஹாயனாயிருக்கிறாயில்லையென்றபடி. இராமனையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தாலே நீயெங்களைக்கைவிட நினைக்கிறவனன்றிக்கே விதேயனான வுன்முத்தபிரானையு முகவாதொழிவதே, இதென்ன வுன்னுடைய வதீக்ஷணங்களிருக்கும்படி யென்று கருத்து. உடனும்திரிகிலையென்று உம்மைத்தை நிஷேதிப்பது. அவனோடேகூடவும் திரிகிறாயில்லையென்றபடி. உம்மைத்தால் ஏகஸ்ஸலே யமிராவியில்லாதொழிந்தாலும் சத்ருக்களான பூதனாதிகள் உபிரத்திலேயும் வளைக்கண்டா லிவர்களிருவராகத் திரிகிறுரென் றஞ்சும்படி, இராமனோடேகூடவாகிலும் திரியலாகாதோ அதுவும் செய்கிறாயில்லையென்று ஸூசிதமாகிறது, என்றென்று- இப்படிபலகாலம் விவேகப்பட்டு, என்னுடையாவி- என்னுடைய ஆவியானது, ஊடறஉள்ளிலும்ஸம்பந்திக்கும்படி, ஊடு- உள்ளு, உறுகை- ஸம்பந்திக்கை, ஸபாஹ்யாப்யந்தரமாகவென்றபடி.

மூ—வேமால்* திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்புகத்தி செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே* ௰.
செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத் திருவடிதிருவடிமேற் பொருநற்* சங்கணிதுறைவன் வண்டென்குருகூர்.
வண்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்* மங்கையராய்ச்சியராய்ந்தமாலை யவனொடும்பிரிவதற்கிரங்கித்தையல்*

ஆ—பல்லேயோவென்கிறாள். ௰
(செங்கனிவாய்) செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத் திருவடிதிருவடிமேல் பொருநல்சங்கணி துறைவனா யிருந்த வண்டென்குருகூர் வண்சடகோபன்சொன்ன வாயிரத்துள் மங்கையராய்ச்சியராய்ந்த மாலையவனோடும் பிரிவாற்றாமையாலே தையல் பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பான் சொன்னவிப்பத்து அவன்றிருவடிகளைச்சேர் விக்குமென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳நிகமனம்.✳

இ— அவைத்தின்சார்வுஎன்கைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையிதர்தாதிபால்) ௧௧

ப—வேம்- உஹ்யமானமாகாநின்றது, ஆல்- ஹா, பசுமேய்க்கப்போகையிலே நினைவுங்கூட நமக்கில்லாதிருக்க வுங்களுக்கு இதென்னவகாசம்ஹ்யாக்ஷமென்று அவன் ஹ்ருஷ்டந்தஞ்செய்தருளினவாறே யத்திருப்பவளத்தில் அழகிலேயகப்பட்டு ஸம்போதிக்கிறாள், செங்கனிவாய்- ஹாஸ்யமவிம்பாதரனை, எங்களாயர்தேவே- எங்கள்கோபர்க்கு தெய்வதமே, எங்கள்குலத்தில் கோபர்க்கெல்லாம் ஸர்வஜ்ஞனை ஸ்வாமியாயி ருக்கிறவனேயென்றபடி, திவத்திலும்- திவத்திற்காட்டிலும், பரமவ்யோமத்திற்காட்டிலு மென்றபடி. பசுநிரைமேய்ப்பு- கோவர்க்கமேய்க்கையை, உகத்தி- உகந்தருளுவதி, ஆனபின்பு பசுமேய்க்கப்போனுயேய ல்லேயோ திருநாட்டிலுள்ளாரையுங்கூடக் கைவிட்டுப் பசுமேய்க்கையிலே காதமானயான நீ எங்களையு முபேக்ஷிப்பதி என்னுமிடஞ் சொல்லவேணுமோ வென்றுகருத்து. ௰

செங்கனிவாய்- ஹாஸ்யமவிம்பாதரனை, எங்கள்- எங்களுடையவனை, தன்திருப்பவளத்தினழகா லே ‘ஸ்மிதஸாக்ஷ்யவிதாவஹாரிணா” மென்கிறபடியே எங்களைவசீகரித்து எங்களுக்கு ஸ்வாமியான வென்றபடி. ஆயர்தேவ- கோபர்க்குதெய்வதையானதன்னுடைய ஸௌசீல்யஸௌந்தர்யாலே யெங்கள் நெஞ்சையபஹரித்தாற்போலே தனக்கு ஸமவயஸ்கரான கோபர்களுடைய நெஞ்சையுமபஹரித்து அவர் களுக்கு ஸர்வவிதஸௌஹார்தஸ்வாமியானவென்றபடி. திருவடி- ஸ்ரீமானஸ்வாமியுடைய, அடியென்று ஸ்வாமிக் குப்பேர், திருவடிமேல்- ஸ்ரீசரணகமலவிஷயமாக, இதுக்கு சடகோபன்சொலென்கிறத்தோடே யந்வயம். பொருநல்- தாம்ரபர்ணியினுடைய, இதுக்குத் துறையோடேயந்வயம். சங்கணி- சங்குகளாலேயணியப்பட்ட ஸ்தலங்களினுலே சுலாக்யமானவென்றபடி. துறைவன்- துறையையுடையவரான, ஸௌஜநாஹாதநதரரான ஸளவிஜ்ஞாவிதஸஜ்ஜநங்களோடு ஸம்வாஸத்தையுண்டாக்கி சாஸ்தஸமாய்ப்போருகிற ஹ்ருதாகாரத்மயத் தை மநஸ்ஸாலும் நினைக்கவொண்ணாதபடி பத்ருகவிவிக்தமாயகிரமணீய ஸம்வஸதஸௌஹிதமான தாம்ர வணித்துறையே திவ்யாவிஹாரமறத் தமக்கிருப்பிடமா யிருக்கப்பெற்றவரான வென்றபடி. யது:- ‘கலௌ ஸஞ்ஜலவிஷ்ணு நாராயணபராயணா: । க்வசித்க்வசிந்மஹாபாகா த்ரமிடேஷு ச பூரிஸ: ॥ தாம்ரபர்ணீ நதீ யத்ர”என்று மஹர்ஷிகளருளிச்செய்துவைத்த விஷயங்களிலே ப்ரதமவிஷயமான தாம்ரபர்ணீ ஸம்பந்தத்தை யுடையவராயிருக்கப்பெற்றவரானபடி, இத்தால் மஹர்ஷிகள்கொண்டாடும்படியான தம்முடையவைபவமும் சொல்லிற்றாயிற்று. வண்- ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்தமான, தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்- குருநகரியையுடையவ ரான, திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவென்றபடி. வண்- உதாரரான, சடகோபன்சொல்- ஆழ்வாரருளிச்செ ய்ததான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, இதுக்கிவைபுப்பத்து என்கிறத்தோடேயந்வயம். மங்கையர்- யுவ திகளான, மங்கையென்று யுவதிக்குப்பேர், ஆய்ச்சியர்- இடைச்சிகள், ஆய்ந்தமாலை- விமர்சித்தஸந்தர்ப்ப மான, மநஸாகஞ்சிக்க ஸந்தர்ப்பமானவென்றபடி. அவர்கள் மநஸாகஞ்சிக்கஸந்தர்ப்பங்களை ப்ரகாசித்ததானவென்கை. இது பத்துக்குவிசேஷணம், அவனொடும்பிரிவதற்கு- அந்தக்ருஷ்ணனோடு விஸ்லேஷிக்கைக்கு, இரங்கி- நெஞ்சுருகி, மிகவும் வ்யதிதஹ்ருதயையாயென்றபடி. தையல- பெண்பிள்ளை யானவள், * தையலென்றுபெண்பிள்ளைக்குப்பேர், ஸம்ஸ்லேஷதங்களானவந்த வஸ்லேஷநங்களுக்

மூ— ஆங்கவன்பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பானுரைத்தனவிவையும்பத்தவற்றின்சார்வே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஸ— குள்ளே ஸ்ரீவஸ்மையாயிருப்பாளொரு பெண்பிள்ளையென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தனவென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். கோபிகளெல்லோருமாக ஸேவாவஸரமித்த வசனங்களை ஸமேமபோலே எல்லோருமாகச்சொன்னால் செவிப்படாதென்றுபார்த்து அவனுக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி நப்பின்னைப்பிராட்டிபோலே ஸ்ரீவஸ்மையாயிருப்பாளொருத்தி யவர்களெல்லார்க்குமாகத்தான் சொன்னாளென்று ஸ்பஷ்டமாயிற்று. ஆங்கு- அந்த ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே, அவன்பசுநிரைமேய்ப்பு- அந்தக்ருஷ்ணனுடைய கோஸம்ரக்ஷணவ்யாபாரத்தை, ஒழிப்பான்- நிவர்த்திப்பிக்கைக்காய், ஒழிப்பானென்றது ஸாமர்த்யமன்று, ஸங்கல்பமாய் ப்ரீதிபூர்வகத்தாலே ஸங்கல்பரூபமான ஶப்தவிஶேஷங்கள், உரைத்தன- சொன்னவையான, தையல்சொன்னதாக ஆழ்வாரருளிச்செய்தவையான வென்றபடி. இவைபத்துமென்றபடி, இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களுமென்றபடி. அவைத்தின்சார்வு- அவைத்தினுடைய ஸ்வபாவத்தையுடையனவை, சார்வு ஸ்வபாவம், அந்த கோபீஜநங்களுடைய ஸ்வபாவத்துக்கு ஸமமான ஸ்வபாவத்தையுடையவையென்றபடி. அவர்களுடைய வார்த்தைகளாலே அவன்பசுமேய்க்கப் போகாதொழிபவத்தாலே யவர்களுக்கவனோடு ஸம்ஶ்லேஷம்ஸித்தாப்போலே. யிப்பத்தை யப்யஸித்தார்க்கும் பகவதநுபவஸம்ஶ்லேஷம்ஸித்திக்குமென்கை. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஸேவதி ஸ்ரீமதேவராஜகுருதேஶிகாய நம꞉.

ஸ்ரீ꞉.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ꞉.

(வேய்மருதோளிணை.)

ஸம்மோஹ ஜாக்ஷஸகீ த்ருஶ்ய பக்ஷ்மஜதயா ஸ்ராவ்யஶநீல கேஶாத்
கோவிந்த ஶ்ரவ்யோக்த்யா ஶவநவதயா ஸம்ராஜ்ய பூஜ்யாஸ்ரயாஸ் ।
ஸ்ரீநீலாஶ்யஸ்வரூபாத்யவஸம தயா கோவநிவர்த்தகாஸ்
ஸ்வாநந்ய ஸம்ஸாராஸ்வாதயதி ஸ்ரீவத்ஸாங்கமிஶ்ர ॥ ॥௧௦௩॥

(ஸம்மோஹஜாக்ஷஸகீத்ருஶா) தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ- ஸாவஸிதஸத்யஸங்கல்பனானையாலும், (பக்ஷ்மஜதயா) தகவில்லைதகவில்லைபரீகண்ணா- பக்ஷமாத்திலே க்ருஷ்ணன்வந்தவதரிக்கையாலும் (ஶ்யாமநீலகேஶாத்) அஞ்சனமேனியையாட்டங்காணேன்- மைபோலேகறுத்து ஸ்நிக்தமாயிருக்கிற திருமேனியையுடையனாகையாலும், (கோவிந்தஶ்ரவ்யாத்) நினைகிலைகோவிந்தா- ஸ்வாமித்வஸம்பந்நனாகையாலும், (ஶ்ரவ்யோக்த்யவநவதயா) பணிமொழிநினைதோறும்- 'வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்' என்கிறபடியே ஸ்ரீயங்களான வசனங்களைச் சொல்லுகிறவனாகையாலும், (ஸம்ராஜ்யபூஜ்யாஸ்ரயாஸ்) ஆழிபங்கண்ணா, திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையனாகையாலும், (ஸ்ரீநீலாஶ்யஸ்வரூபாஸ்) மாமணிவண்ணா நிகரில்லாத நீலரத்னம்போலே உஜ்ஜ்வலமானநிறத்தை யுடையவனாகையாலும். (ஸதிவஸமதயா) வசிசெயுன்தாமரைக்கண்ணும் வாயுமிரண்டு- ஸகலவிஷயத்தை வஶீகரியாநிற்கிற திருக்கண்மலர் ஸ்மிதவ்யாபாரங்களாலே மநோஹரனாயிருக்கையாலும், (கோவநிவர்த்தகாஸ்) எம்பெருமான் பசுமேய்க்கப்போகேல்- நிவர்த்தியும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்திச் செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே- கோகுலத்திலே கோபாலர்களுக்கெல்லாம் ஸ்வாமியாயிருந்து அவர்கள்காரியமெல்லாஞ்செய்து நிர்வஹிக்குமவனாகையாலும், வண்டுவரைப்பெருமாள் ஸ்ரீமதிலயத்தாலே ஸ்வாநந்யஸங்கிக்கப்படுமவராக "வேய்மருதோளிணை" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வாராலே வெளியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥௧௦௩॥

ஸ்ரீமதேவராஜகுருதேஶிகாய நம꞉.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(சார்வே) இப்படி ப்ராஸங்கிகத்தைமுடித்து பத்துடையடியவரிலே ப்ராரப்தமான ஸக்தியோகஸௌலப்ய

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ—தமக்குள்ளவித்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாகத் தம்மை யெம்பெருமான்விடிலோவென்றுண்டான அதிஶங்கையாலே யிப்படியவஸந்நராய் விஷண்ணத்வநந்தரத்திலே சார்வேதவநெறிக்கு த்ருஷ்டியாலே த வோபதேஶத்துக்கு அவன்திருவடிகள் ப்ராப்யங்களென்று சொல்லத்துடங்குகை யஸம்பத்தமன்றோவென்ன? அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்ருஷ்டிபால்) ப்ராஸங்கிகத்தைமுடித்து பத்துடையடியவரில் ப்ராரப்தமான ஸக்தியோகஸௌலப்யத்தை நிகமிக்கிறாரென்கிற விவவநவ்ருத்திபாலே பத்துடையடிவர்க்கு மேலிதுக்குக் கீழ்ப்ராஸங்கிகமென்று தோற்றுகையால் இப்படியென்றது- அஞ்சிறையமடநாரைத்துடங்கி வேய்மருதோளி ணையுள்படக் கீழநடந்த ப்ரகாரத்தாலேயென்றபடி. ப்ராஸங்கிகத்தையென்றது- பத்துடையடியவரிலே பிறர்க்குத்தாமவனுடைய ஸௌலப்யத்தை யுபதேஶித்தவாறே யிப்படி ஸுலபனானவனோடு பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷத்திலே தமக்கபேக்ஷைபிறந்து அதுகைவாராமையாலே மிகவுமவஸந்நராய் அஞ்சிறையமடநாரை யிலே தூதுவிடுகையும் அத்தாலிரங்கி யவனெழுந்தருளினவாறே யவனுடைய ப்ரகர்ஷத்தைக்கண்டு வள வேழுலகிலே ஸாநவஹ்தாநஸம்பாநத்தாலே தாமகலுகையும் அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக அவன் தன்னுடைய ஸௌஶீல்யத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினவாறே அந்த ஸௌஶீல்யகுணாநுஸந்தாநஜநித நிர்வேத கஶக்தியாலே பரிவதிலீசனிலே யவனுடைய ஸாரஸ்யத்தை யுபதேஶிக்கையுமா யிப்புடைகளிலே உததொரத்ரம் ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமான நாநாகல்யாணகுணாநுபவ வலிவாஹத்தையென்றபடி. பத் துடையடியவரில் ப்ராரப்தமானவென்றது- நாளுநின்றடுனமபழமை யென்கிறபாட்டிலே ஓர்குறையில்லையென் கிறவாக்யத்திலே ஸாமாந்ய நாவகாஶமான என்றபடி. பத்துடையடியவர்க்கெளியவனென்கிற வாக்யத் திலுவக்ரமான வஸ்துத்தைச் சொல்லுகிறதென்னக்கூடாதிறே, அது ஸக்தியோகஸௌலப்ய மன்றிறே! காணவேணுமென் றபேக்ஷையுடையார்க்கு ஸுலபனுவனென்றிறே, பத்துடையடியவர்க் கெளியவனென்கிற வாக்யத்துக்குப் பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளித்து இத்தால் 'வரிதாணயஸாயநா'மென்று சொல் லப்பட்டதாய் ஸக்தியோகவிஷயமான வவதாரஸௌலப்யம் பத்துடையடியவர்க்கு ப்ரதிபா த்யமென்றும் ஸக்தியோகத்தாலே நிஶ்ஶேஷஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபர்யந்தமாக ஸாத்யமாக யித்திருவாய்மொ ழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று மிவ்விரண்டுதிருவாய்மொழிகளுக் கஸ்மேதமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. நிகமிக் கிறாரென்றது- ஓர்குறைவில்லையென்று ஸாமாந்யநாவகாஶித்தவத்தை யவஸரஸங்கதமாக விஶேஷித்துச்சொல்லி யுபஸம்ஹரிக்கிறாரென்றபடி. இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாக அவன் நம்மைவிடிலோ வென்கிற அதிஶங்கையாலே யப்ராவதேஶமநுவண வேய்மருதோளிணை யிலே விஷண்ணராகின்ற தம்மை யெம்பெருமானினியொருநாளு மும்மைப்பிரியேனென் றாஶ்வஸிப்பித்தருள வத்தாலே யாஶ்வஸ்தராயினியொரு உநபேக்ஷாஸமுமில்லாமையாலே வலிவகுணஸநோபரராய்கின்ற வாழ்வாரிவ்வளவாக ப்ராஸங்கிகங்களாய்ப்போந்த ஹர்ஷஶோகபரம்பரைகளெல்லாம் முடிந்து பத் துடையடியவரில் ஸாமாந்ய நாவகாஶமாயிருந்த ஸக்தியோகஸௌலப்யத்தை விஶேஷித்துச்சொல் லுகைக்காக அவஸரம் ப்ராப்தமானவாறே யத்தைச்சொல்லிமுடிக்கிறாரென்று வடிதாதயர்ம். உயர்வறவெ ன்கிற முதல்த்திருவாய்மொழியிலே வலிவகுணாநுபவஜநித நிர்வேதகஶக்தியானது ஸமேதக ஹோமராயிருப்பார் பலரோடேகூட ஸமஸ்தகுணங்களைச்சொல்லியும் கேட்டநுபவிக்கவேணுமென்று அபேக்ஷைபிறக்கையாலே யதுக்காகவிந்த லோகத்திலுள்ளாரை ஸமமேதகஹோமராக்கியாகிலு மவர் களோடேகூட யநுபவிக்கவேணுமென்று பார்த்தவர்களைக்குறித்து வீடுமின்முற்றவிலே ஸமமேதக ஹோமமேளாவெயமான ஸக்தியோகத்தையும் அவஸ்யஸக்திவிஷயமாகப் பத்துடையடியவரிலே யவனு டைய ஸௌலப்யத்தையு முபதேஶித்துப்போந்த விவர்க்கு அந்தவபேக்ஷையானது பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷா பேக்ஷையாலே அப்போதேயஙகிதமா யஞ்சிறையமடநாரைதுடங்கி யிவ்வளவாக நாநாவிபரவவிஶே

மூ—சார்வே தவநெறிக்குத் தாமோதரன் தாள்கள்* கார்மேக வண்ணன் கமலநயனத்தன்* நீர்வானம் மண் எரி காலாய் நின்ற நேமியான்* பேர்வானவர்கள் பிதற்றும் பெருமையனே* ௧

பெருமையனே வானத்து இமையோர்க்கும் காண்டற்கு* அருமையனே ஆகத்து அணையாதார்க்கு என்றும்* திருமெய்

ஆ—ஸ்ரமத்தை நிகமிக்கிறார், ஸௌலப்யத்தினாலும், ஸ்வரூபத்தினாலும் திவ்யவிக்ரஹத்தினாலும் பரிவாரத்தை யுடைய ணனாயிருந்துவைத்து ஆஸ்ரிதஸுலபனாக ஸஜாதீயனான வெம்பெருமானுடைய திருவடிகள் பக்தியோகத்தினாலே ப்ராபிக்கலாம். இதிலொரு ஸம்சயமில்லையென்கிறார். ௧

(பெருமையனே) ப்ரஹ்மாதிகளுக்குதுர்லபனாய் ஆஸ்ரிதற்கு ஸுலபனாய் பெரியபிராட்டியாரோடு

இ—ஷங்களும் நடந்துபோந்தனவாகையாலே யிப்போதவ்வபேக்ஷாமும் மில்லாமையா லிவரந்த பக்தியோகத்தைஸ்பிக்க ப்ரஸக்தியில்லையாகிலும் தாமிப்போது பரிவாரத்தோடே ஸம்ஸாரிகள் பக்கல் ப்ரீதராய் ஸ்வஸந்தானவா றே ஸர்வேஷாமேவ லோகானாம் பிதாமாதா ச மாதவ: மென்கிறகணக்கிலே தாம்பெற்ற பேற்றை யெல்லாரும் பெறவேணுமென்று தமக்கிப்போதொரு நிர்ப்பந்தமுண்டாயத்தாலே பண்டுநாமிச்செத நர்க்குப் ப்ராப்த்யுபாயமாக பத்துடையடியவரிலே ப்ரஸங்கித்துவைத்த பக்தியோகத்தை விசேஷித்துச்சொல்லி யதினுடைய ப்ரகாரங்களையு மிவர்களுக்கு நன்றாக வுபதேசித்துத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கவேணுமென்று பார்த்தருளியதிலே ப்ரவ்ருத்தராகிறாரென்றுகருத்து. ✳

மூதற்பாட்டு.

த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யத்தினாலுமென்று) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபத்தினாலுமென்று) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யவிக்ரஹாதியால்) தாமோதரன்தாள்களென்று உபாயோபேயங்களிரண்டையு மருளிச்செய்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஸுலபத்வாதியால்) சார்வேதவநெறிக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பக்த்யாதியால்) ௧

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ஆகத்தணையாதார்க்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதற்குளென்று) இப்பாட்டுக்கு

ஈ—கார்மேகவண்ணன்- காளமேகவர்ணனை, பத்துடையடியவரிலே புயற்கருநிறத்தனனென்றதை ப்ரத்யபிஜ்ஞாபித்தபடி. கமலநயனத்தன்- கமலநயனனை, வாத்ஸல்யகாருண்யஸௌஹார்த்தாதி குணங்களாய்க்கொண்டு ஆகர்ஷணீயங்களான திருக்கண்களையுடையவனை யென்றபடி. நீர்வானம்மண்ணெரிகாலாய்நின்ற- ஸமஸ்தப்ரபஞ்சத்துக்கு ஸ்வரூபமானவனை, தத்தச்சரீரகனாய் வியாபித்துநின்றவனை யென்றபடி. யாவையும் யாவரும் தானாய் அமைவுடைநாரணன் என்றதை ஸ்மரிப்பிக்கிறபடி. நேமியான்- சக்ரத்தையுடையவனை, ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணத்துக்கு ஸாதனமான திருவாழியையுடையவனை யென்றபடி. பேர்வானவர்கள்- பெரியவானவர்கள், ப்ரஹ்மாதிகளைப்போலன்றிக்கே ஸர்வப்ரகாரமஹாந்தரான தேவர்களென்றபடி. நித்யஸூரிகளென்கை. பிதற்றும்பெருமையன்- ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே யக்ரமமாகப் பிதற்றும்படியான வைலக்ஷண்யத்தையுடையவனை, தாமோதரன்தாள்கள்- தாமோதரனுடையதிருவடிகள், எற்றிறமுரலினோடிணைந்திருந்தேங்கியவெளிமே என்கிறத்தை ஸ்மரிப்பித்தருளுகிறபடி. தவநெறிக்கு- தபோமார்க்கத்துக்கு, வணக்குடைத்தவநெறியென்றங்குச்சொன்ன பக்தியோகத்துக்கென்றபடி. சார்வே- ப்ராப்யமே, ஸம்ப்ராப்யமென்றபடி. ஏவகாரமிதில் ஸம்சயமில்லையென்கைக்காக, ௧

வானத்து- வைகுண்டத்தில், உபயவிபூதியிலென்றபடி. இமையோர்க்கும்- தேவர்களுக்கும், ப்ரஹ்மாதிகளெல்லாரும் கீழ்லோகத்திலேயிருக்கத் தங்களுடைய ஐஸ்வர்யம் ஸ்வமாம்படி உபயலோகவாஸிகளாயிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட என்றபடி. அமைவுடைமுதல்கெடலொடிவிடையிதுவிலையை ஸ்மரிப்பிக்கிறபடி. பெருமையனே- பெரியவனை, நிரதிசயப்ரகாரமொ ரைஸ்வர்யனென்றபடி. ஏகாரமிவ்விஷயத்தில் ஸம்சயமில்லையென்கைக்காக. ஆகத்து- ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, அணையாதார்க்கு- அணைத்துக்கொள்ளாதார்க்கு, வேறுபாயத்தாய்க்கொண்டு நெஞ்சிலே யநுஸந்தியாதார்க்கென்றபடி. காண்டற்கு- காண்கைக்கு, அருமையனே- துர்லபனை, பிறர்களுக்கரியவித்தகன் என்றதை ப்ரதிஸந்தானம்பண்ணினபடி. ஏகாரம் உபாயாந்தரபரித்யாகார்த்தம், திரு- பெரியபிராட்டியானவள்,

மூ—யுறைகின்றசெங்கண்மாலனும்* இருமைவினைகடிந்திங்கென்னையாள்கின்றானே*. ॥௨॥

ஆள்கின்றாழியானாரால்குறைவுடைய* மீள்கின்றதில்லைப்பிறவித்துயர்கடிந்தோம்* வாள்கெண்டையொண்

ஆ—நிக்ருஷ்டஸ்ஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருந்த எம்பெருமான், நாளுமிருமைவினைகடிந்திங்கென்னை யாள்கின்றானென்றுகொண்டு, தம்முடைய லாபத்தைக்கொண்டுபேசுகிறார். ॥௨॥

(ஆள்கின்றாழியான்) ஆள்கின்றாழியான் ஆரால்குறைவுடையம் இனி இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் மீளக்கடவதன்று எங்ஙனேயென்னில்? இந்தஸம்ஸாரது:க்கத்தைக்கடிந்தோம் வாள்கொண்டையொண்கண் மடப்பின்னைதன்கேள்வனுடைய திருவடிகளைக்கண்டுகொண்டு என்தலைமேல் புனைந்தேனென்கிறார். ॥௩॥

இ—ஸங்கதிகாட்டுகிறார் (தம்முடையவிக்ருதிபால்) கீழ்ப்பாட்டிலே ஶக்தியோகத்தாலே யவன் ஸர்வரக்ஷகனென்றருளிச்செய்தவர் ஶக்தியோகமாத்ரமேவமாத்ரகமொரவாயமில்லாத வெனக்குங்கூட வவன்ஸர்வரக்ஷகனாயிருக்க ஶக்தியோகமுடையார்க்கு ஸர்வரக்ஷகனென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோவென்று கைமுத்யத்தாலேயர்த்தத்தை ஸமர்த்திக்கைக்காக தம்முடையலாபத்தைப் பேசுகிறாரென்றதாய்த்து. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ௨॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

மீள்கின்றதில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியிக்ருதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே இருமைவினைகடிந்தென்று ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திரூபலாபத்தை யருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே வந்து வேறாகக்கைமுத்யஸித்திகாரணமாகவே லாபவிஶேஷங்களை விஸ்தரிக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ஆள்கின்றாழியானென்று தமக்கு ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும் லபித்தபடி சொல்லியிருக்க இவ்வுத்தரார்த்தத்திலே தலைமேல்புனைந்தேனென்றொரு கைங்கர்யவிஶேஷத்தைத் தனித்துச்சொல்லுவானேனென்ன? வவதரிப்பிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலென்று) இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே மீளக்கடவதல்லாமையை நீர் நிர்ந்தபடி யெங்ஙனேயென்னிலென்றபடி. இச்ஶங்கைக்குத்தரஞ்சொல்லுகைக்காக என்தலைமேல்புனைந்தேனென்று விஶேஷித்துச்சொல்லுகிறாரென்றதாயிற்று. ॥௩॥

ஈடு—மெய் தன்திருவுடம்பிலே, மெய்யென்று உடம்பு, என்றும் ஸர்வகாலமும், உறைகின்ற வஸியாநிற்கிற, அகலகில்லேனிறையுமென்றுகொண்டு நிரந்தரவாஸம்பண்ணும்படி யவளுக்குங்கூட நிரதிஶயபோக்ய ஸாந்த்ரனாயிருக்கிறவனென்றபடி. மலர்மகள்விரும்பு நமரும்பெறலென்னத்தை யருளிச்செய்தபடி. செங்கண்- ஶக்தியோடு நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷத்தாலே பேராவாரத்தைப்போலே பேர்வஹிதங்களான திருக்கண்களையுடையவனென, மால்- பெரியவன், 'அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜ: யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா' என்கிறபடியே ஶ்ரீயப்பதித்வநிபந்தனமான ஶேஷித்வத்தையுடையவனான ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. இருமை- புண்யபாபரூபமான இருவகைகளான, வினை- கர்மங்களை, கடிந்து- நிரஸித்து, இங்கு- இஸ்லோகத்தில், நாளும்- ப்ரதிதினமும், என்னை- ஶக்திமோதிமாத்ரகமொரவாயஶூந்யனானவென்னை, ஆள்கின்றான்- அடிமைகொள்ளாநின்றான், ஸாயுஜ்யஸ்வரூபமான தேஶத்திலே போனாலல்லது கிடையாதவையான நிரந்தரகைங்கர்யங்களை யிந்தப்ராக்ருதலோகத்திலேதானே யென்னைச்செய்வித்தருளுகிறானென்று தாத்பர்யம், இப்படியானபின்பு ஶக்தியோகமுடையார்க்கவன் ஸர்வரக்ஷகனென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோவென்றுகருத்து. ॥௨॥

ஆழியான்- சக்ரபாணியானவன், ஆள்கின்றான்- நம்மையடிமைகொள்ளாநின்றான், "கைகழலாநேமியான் நம்மேல் வினைகடிவான்"னென்கிறபடியே கையும்திருவாழியுமாய்க்கொண்டு விரோதியைப்போக்கி நம்மை ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் செய்வித்துக்கொண்டருளாநின்றானென்றபடி. ஆரால்குறைவுடையம்- ஆராலேகுறைவுடையோம், குறைவு- அபேக்ஷை, ஸர்வேஶ்வரன் நம்மை ரக்ஷியாநின்றபின்பு மற்றொருவராலும் நமக்கபேக்ஷையில்லையென்றபடி. மீள்கின்றதில்லை- இனி இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே நாம்மீளுவதில்லை, இனிநாம் ஸம்ஸாரிகளாகப் புகுகிறதில்லையென்றபடி. பிறவித்துயர்- ஜந்மது:க்கத்தை, இது உபலக்ஷணம். ஜந்மஜராமரணாதிது:க்கங்களெல்லாவற்றையுமென்றபடி. கடிந்தோம்- நிரஸித்தோம், வாள்கெண்டையொண்கண்- வாளுங்கெண்டையும்போலே ஒள்ளியவையான கண்களையுடையவளான, வாள்- வஜ்ரம், கெண்டை- மத்ஸ்யம், கூர்மையாலும் வைஶத்யத்தாலும் வஜ்ரங்கள்போலவும் சாபல்யாதிஸாத்ருஶ்யத்தாலும்

மூ— கண்மடப்பின்னைதன்கேள்வன்* தாள்கண்டுகொண்டென்றலைமேற்புனைந்தேனே* ॥௩॥
தலைமேற்புனைந்தேன்சரணங்களாலின்* இலைமேற்றுயின்றானிமையோர்வணங்க* மலைமேற்றானின்றென் மனத்துளிருந்தானை* நிலைபேர்க்கலாகாமை நிச்சித்திருந்தேனே* ॥௪॥

ஆ—(தலைமேல்) இனியிவனையென்தலையில்நின்றும் ஒருவராலும் பேர்க்கவொண்ணாதென்கிறார். ।௪।
(நிச்சித்திருந்தேன்) இவ்வளவோஎன்றிறத்திலவன் செய்ததினைத்திருக்கிறான்,

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— இப்பாட்டுக்கெல்லாம் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்களான தேவதைகளிலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (இனியிவனை யிதற்றியல்) ।௪।

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

கள்வம்பெரிதுடையனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வளவோவித்ருதியால்) தமக்க வன் க்ருதஜ்ஞனென்று சொல்லுகிறவிதுக்கு மெச்சப்படாநிற்குமாகையாலே யவனுடைய வநாச்ரித

ஸ—வட்டவிலாஸங்களாலும் உத்ஸவங்கள்போலவும் உல்லாஸிகளான திருக்கண்களையுடையவளான வென்றபடி. மடப்பின்னைதன்- ஸௌஸீல்யத்தையுடையவளானநப்பின்னை பிராட்டியுடைய, மடப்பம்- ஸௌந்தர்யம், தன்னென்று ஸ்வாமிநீ, நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய ஸம்ஸ்லேஷஸுகானுபவசாமர்த்யம் கிடைக்கைக்காக என்னை உஜ்ஜீவிப்பித்தருளாநின்றவன் அந்தவிரோதிவர்க்கங்களைத்தானிழந்துபோக ப்ரவர்த்திக்குமாகையால் எனக்குப்பாபநிவ்ருத்தியை யுண்டாக்கவல்லனே. வென்றுகருத்து. கேள்வன்- ஸ்வாமியுடைய, தாள்- திருவடிகளை, கண்டுகொண்டு- ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரங்களானவுன் உபாஸநத்தையைப்பெற்றாப்போலே ப்ரத்யக்ஷமாகக்காணப்பெற்று. என்தலைமேல்- ஸ்வம், புனைந்தேன்- தரிக்கப்பெற்றேன், புனைகை. தொடுக்கை, இங்கு தரிக்கையைக்காட்டுகிறது, ஸுகந்தங்களான புஷ்பங்களைச்சூடுமாப்போலே தலையிலே தரிக்கப்பெற்றேனென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக புனைந்தேனென்று ப்ரயோகித்தது, நின்செம்மாபாதபற்பு த்தலைசேர்த்து என்றும், பாதபங்கயமேதலைக்கணியாயென்றும், நெடுங்காலமாகவாசைப்பட்ட ஸாம்ராஜ்யத்தையடையப்பெற்று. பரிவாஹணேநேனாய ஞானேனென்றபடி. இப்படியவன்திருவடிகளை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு ஸிரஸிலேதரிக்கப்பெற்றவெனக்கு இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியில்லையென்னுமிடம் ஸாத்யமன்றோவென்றுகருத்து. ॥௩॥

சரணங்கள்- அவனுடையவாணங்களை, தலைமேல்- என்ஸிரஸின்மேலே, புனைந்தேன்- புஷ்பங்களை த்தலையிலேசூட்டிக்கொள்ளுமாப்போலே. தரித்துக்கொண்டேன், நிரதிஸயஸௌக்யமாக தரிக்கப்பெற்றே னென்றபடி. கீழ்ச்சொன்னத்தை யநுவதித்தபடி. இதுக்கினிச் ஸம்ஸயமில்லையென்று சொல்லவருகைக்காக விவ்வநுவாதம், இநிலாஷராதிஸயமும் ஸூசகம். இப்பேறிவர்பெறுகைக்கு அவன்க்ருஷிபண்ணினபடி சொல்லுகிறதுமேல், ஆலினிலைமேல்- வடதளத்தின்மேலே, துயின்றான்- கண்வளர்ந்தவனான, ப்ரளயத்திலே ஸவிசேஷங்களாய்க்கிடந்தவிந்த ஸகலஜீவஜாதங்களை காரணகேபரமவஸ்தையிலுண்டுயுதரஸ்தராக்கொண்டு தபஸ்ஸமாக் "கோரமாதவஞ்செய்தனன் கொ"லென்கிறபடியே உபாஸநம்பண்ணுகிறவன்போலே உபாஸநவஸமிதமெய்து ஒருவடதளத்திலே நெடுங்காலங்கிடந்தவனான வென்றபடி. இமையோர்- ஸூரிஜ்ஷகள், நித்யஸூரிகளென்றபடி. வணங்க- வணங்குமபடி, இந்தஜீவஜாதங்களுக்காகத் தான்பண்ணுகிற க்ருஷிபரம்பரைகளைக்கண்டு விஸ்மயமுமாய்க்கொண்டு ஸந்தோஷத்தாலே ப்ரணிபதநமாரம்படியென்கை மலைமேல்- திருமலையின்மேலே, தானின்று- தானேநின்று, நமோருபதம் பண்ணியவியாதிருக்கத் தானேவந்துநின்று என்றபடி. அந்தஉபாஸநத்திலேபண்ணின தவஸ்ஸமுடிந்தவாறே நம்மைப்பெறுகைக்காக வஸதிஸ்தானத்தில் நிற்கையாகிற உபாஸஸ்ஸைப் பண்ணியென்றபடி. என்மனத்துள்ளிருந்தானை- இப்படிதான்பண்ணின க்ருஷிகளுக்கெல்லாம் ஃபலமாக வென்னுடையமநஸ்ஸிலே ஸாவரப்ரதிஷ்டையாகவிருந்தவனை; நிலைபேர்க்கலாகாமை- என்தலையில்நின்றும் வழிப்பிக்கஸக்யமல்லாமையை, நிச்சித்து- நிஸ்சயித்து, இருந்தேன்- அத்தாலேக்ருதக்ருத்யனாயிருந்தேன். ॥௪॥

மூ—நிச்சித்திருந்தேனென்னெஞ்சங்கழியாமை* கைச்சக்கரத்தண்ணல்கள்வம்பெரிதுடையன்* மெச்சப்பட்டான்பிறர்க்கும் மெய்போலும்பொய்வல்லனே* நச்சப்படுநமக்குநாகத்தணையானே* ||ரு||
நாகத்தணைப்பானை நாடோறு ஞானத்தால்* ஆகத்தணைப்பார்க்கருள்செய்யுமம்மானை* மாகத்திளமதியஞ்

ஆ—இப்படி வெளிப்பட்டவனென்னில்? ஆச்ரிதர்க்குக்காணவரியன் நமக்கெளியன்காணென்கிறார் ||ரு||
(நாகத்தணைப்பானை) ஸ்ரீசிவருடைய ரக்ஷகத்வம்பாராதே திருவனந்தாழ்வானுக்கருள்செய்யுமாப்போலே

இ—ஊஷக்ஷத்தைச்சொல்லுகை யதுவையாக்யமன்றோவென்ன வததிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஆநுஷங்கிகஸாதிநிஷ்டத்வம் ரூதிஸாத்யங்களவனை ஊஷக்ஷஞனைக்கச்சொல்லவிற்றில்லையேயென்றபடி. தத்தீயவர்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்க்கித்யாதியால்) நச்சப்படுமநமக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால்) ||ரு||

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

மாகத்தித்யாதி வைத்தானித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீசிவருடையவித்யாதியால்) நாகத்தணையானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானுக்கித்யாதியால்) ஶேஷம

வ—என்னெஞ்சங்கழியாமை- அவனை நெஞ்சைவிட்டுப்போகாமையை, நிச்சித்திருந்தேன்- நிஷ்கர்ஷித்திருந்தேன், தவஸ்பண்ணுவான்போலே நீரிலேகிடந்தும் வைகுண்டத்திலேநின்றும் நெடுங்காலம்வருந்தி என்னெஞ்சிலேயிருக்கப்பெற்றானுகையாலே இனியொருகாலும் விட்டுப்போகானென்று நிஷ்கர்ஷித்து ஸாவதானனேனென்றபடி. கைச்சக்கரத்தண்ணல்- கையிலேசக்ரத்தையுடையவனான ஸ்வாமி, கைகழலா நேமியானென்கிறபடியே சக்ரத்தையொருகாலும் கைவிடாதாப்போலே யாச்ரிதரையொருகாலும் கைவிடாதஸ்வாமியானவென்றபடி. பெரிது- பெரியதான, கள்வம்- கபடநாடகசாதுர்யத்தை, உடையன்- உடையவன், என்னெஞ்சைக் கைவிடாதிருக்கிறவளவன்றிக்கே என்னெஞ்சில் தானிருக்கச்செய்தேயும் எனக்கறியமுடியாத பஹுவிதசிக்ஷண ஸாமர்த்யத்தையுடையவனென்று பாவம். பிறர்க்கு- ஆச்ரிதருக்கு, மெச்சப்பட்டான்- கொண்டாடப்பட்டான், அவர்கள் தன்குணங்களையறிந்து கொண்டாடும்படியிரானென்றபடி. அவர்களுக்கு ஸாஹஸப்ராபனன்கை. மெய்போலும்- மெய்போலேயிருக்கிற, பொய்வல்லன்- பொய்களைச்செய்யவல்லவன், அநாச்ரிதர்க்கு மெய்செய்கிறாப்போலேயிருந்து பொய்யைச்செய்யவல்லவனென்றபடி. நாகத்தணையான்- நாகத்தினுடைய ஶயனத்தையுடையவன், நாகத்தினுடைய ஶயநாகாரஸந்நிவேஶத்தையுடையவனென்றபடி, ஶேஷனுடைய ஶயநாகாரஸந்நிவேஶத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனென்கை. திருவனந்தாழ்வானோடுபோலே யாச்ரிதரெல்லாரோடும் நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷரஸிகனானவனென்று தாத்பர்யம். நமக்கு- ஆச்ரிதரானநமக்கு, நச்சப்படும்- ஆசைப்படும், நச்சுகை- ஆசைப்படுகை, ஆசைப்படலாம்படி ஸௌலப்யஸ்வபாவனாயிருக்குமென்றபடி. ||ரு||

மாகத்து- மஹாகாஶத்திலே, மா- மஹத்து, கம்- வம், ஆகாஶமென்றபடி. இளமதியம்- பாலசந்த்ரனைவன், மதிஸத்தின்மேலே கலாத்ரயவக ஸாகேதாகாரம், நவம்ஸகநிக்ஷேபம் கலாத்ராதி ஶப்தவக ஶப்தஸ்வரூபம், சேரும்- சேர்ந்திருக்கிற, சடையானை- ஜடையையுடையவனான ருத்ரனை, விஶாலமான ஆகாஶத்திலேயிருக்கையாலே ஸூர்யசந்த்ராதிகளான நக்ஷத்ராதிகளோடு ஸமீபலோகவாஸிகளான தேவர்களோடு வாசியறவெல்லார்க்கும் ஸாமாந்யம்படியிருக்கிற சந்த்ரன் தனக்கொருவனுக்குமே ஸாம்யமும்படி தன்தலையிலேவந்திருக்கையாலே ஸ்ராகல்பத்விஷயஸாமத்திலே சதுர்வலக்ஷணமும் தாவஸ்வேஷமான ஜடையையுடைக்கையாலே கஶ்மலஹிஷ்கலமும் வ்யக்தமாயிருக்கிற ருத்ரனையென்று பாவதாத்பர்யம். பாகத்து- பாகத்திலே, தன்திருமேனியிலொரு பார்ஶ்வத்திலேயென்றபடி. வைத்தான்தன்- அவன்பக்கல் ப்ரீதியாலேவைத்துக்கொண்டவனான, தன்னை ஆஶ்ரயித்தமை ஸ்ரீசிவருடைய ரக்ஷகத்வம்பாராதே ஸம்ஶ்லேஷிக்குமஸ்வபாவனானவென்றுகருத்து. நாகத்தணையான்- நாகத்தினுடைய ஶயநத்தையுடையவனான நாகராஜனுடைய ஶயநாகாரஸந்நிவேஶத்தைப் படுக்கையாகவுடையவனானவென்றபடி. ஞானத்தால்- ஸர்வாவகாஹிஞானத்தாலே, ஆகத்து- தங்கள்ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, ஆகம்- உள்ளு, அணைப்பார்க்கு- ஆஶ்லேஷித்துக்கொள்ளுவார்க்கு, ப்ரீதியாலே ஆஶ்லேஷித்துக்கொள்ளுமாப்போலே

மூ—சேருஞ்சடையானைப்* பர்கத்துவைத்தான்றன்பாதம்பணிந்தேனே* ॥௬॥
பணிநெஞ்சேநாளும் பரமபரம்பரனைப்* பிணியொன்றுஞ்சாராப்பிறவிகெடுத்தாளும்* மணிநின்றசோதி
மதுசூதனென்னம்மான்* அணிநின்றசெம்பொனடலாழியானே* ॥௭॥

ஆ—அவர்களுக்கு நாடோறுமருள்செய்புமம்மான்றன்பாதம் பணியப்பெற்றேனென்கிறார். ॥௬॥
(பணி) ஶ்ரீயஃபதியாய் ஸகலஜகத்காரணபூதனாய் ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்த வெம்பெருமானை நெஞ்சேவணங்கு, வணங்கில் பின்னையொருநாளுமொரு து:க்கமும் வாராது து:க்கஹேதுவான ஸம்ஸாரத்தைப்போக்கி நம்மையடிமைகொண்டருளுமென்கிறார். ॥௭॥

இ—ஸ்பஷ்டம். தாள்கண்டுகொண்டென்தலைமேல் புனைந்தேனென்று கீழ்ஸம்வாதக்ரமத்தைத் தமக்கவ்யபிசாரியாகவொப்பிக்கவநந்யஸமாகவருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே யத்தையே ப்ரகாரமாக வநுஸந்திக்கிறாரகையாலே புநருக்தியில்லையென்றுகருத்து. ॥௬॥

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

மணிநின்றசோதியென்கிறவிடத்தில் ஔஜ்ஜ்வல்யாதிஶயத்தாலே ப்ரகாஶிக்கிறஸௌந்தர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீயஃபதித்வாதிபால்) மதுசூதனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரத்வாதியால்) அடலாழியானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்காரணத்வாதியால்) பரமபரம்பரனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரத்வாதியால்) பணியென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (வணங்குஎன்று) பிணியொன்றுஞ்சாராவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வணங்கில்த்யாதியால்) சேஷம்ஸ்பஷ்டம். இப்பாட்டு ப்ராஸங்கிகமென்றுகருத்து. ॥௭॥

ஸ—நிரதிஶயபோக்யனை ஸ்வாமியாகவுடைய நம்பணி யநுஸந்திப்பார்க்கென்றபடி. நாடோறும்- நாள்தோறும், ஸர்வகாலமுமென்றபடி. அருள்செய்யும்- நிரவதிககாருண்யயுக்தனாயிருந் துபகரிக்குமவனை, திருவனந்தாழ்வான்பக்கல் ஆஸக்தனாயிருக்குமாப்போலே யாஶ்ரிதரெல்லார்பக்கலிலு மத்யாஸக்தியைப்பண்ணும் ஸ்வபாவனையென்று வடிவு தாத்பர்யம். அம்மான்- ஸ்வாமியினுடைய. அணையானை அம்மானை என்கிறவிடத்தில் வகாரங்கள் விஶிஷ்டப்ரதிபாதகங்களான அவ்யயங்கள், இது உரையிற்சொன்னநிர்வாஹம், இவை வாக்யாலங்காரங்களாதல் விஶேஷணபதங்களாதலாகக்கடவன, பாதம்- திருவடிகளை, பணிந்தேன்- ஸேவிக்கப்பெற்றேன். ॥௬॥

நெஞ்சே- என்னுடையமனஸ்ஸே, பரமபரம்பரனை- பரர்க்கும் பரராயிருப்பார்க்குப் பரனானவனை, ஐஶ்வர்யாதிஶயஸ்வரரான ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் பரதரரான நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் ஸர்வப்ரகாரஶ்ரேஷ்டனானவனையென்றபடி. நாளும்- ப்ரதிதினமும், பணி- ப்ரணாமம்பண்ணும், பக்தியாலே நிரதிஶயமாகஸேவித் தநுஸந்தியென்றபடி. பிணி- வ்யாதிகள், ஸாம்ஸாரிகஸகலது:க்கங்களுமென்றபடி. ஒன்றும்- ஏகதேஶத்தும், சாரா- நம்மைபாஶ்ரயியா, மணிநின்றசோதி- நீலரத்நத்திலே ஸ்திரமாயிருந்த ஜ்யோதிஸ்ஸைப் போலிருக்கிற ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனை, சேஷாதிகளைச்சொல்லாதே மணியைச்சொன்னதாலே மணி போலே முந்தாணியிலே முடிந்தாளலாம்படியாஶ்ரிதர்க்கு ஸுலபனாயிருக்குமென்று ஸூசிதமாகிறது, மதுசூதன்- மதுவென்னுமஸுரனை நிரஸித்தவனென், ஶ்ரீயஃபதியாய்நிரவதிகஸௌந்தர்யனானவனென்றபடி. அணிநின்ற- அணியாநின்ற தான, அணி - ஆபரணம், வலத்திருக்கைக்காபரணமாக நின்றதானவென்றபடி. செம்பொன்- சிவந்தபொன் போலிருக்கிற, கையுந்திருவாழியுமான அழகையநுபவிக்கவல்லார்க்கு ஸுலபனானவனென்றபடி. அடலாழி யான்- பராக்ரமஶாலியான திருவாழியையுடையவனை, அடல்- பராக்ரமம், ஶாத்ரவநிரஸநஸமர்த்தமான ஶ்ரீசக்ரபாணியாய் நிரவதிகஸௌந்தர்யமான திருவாழியையுடையவனை யென்றபடி. ஶ்ரீசக்ரமுடைய ஸௌந்தர்யத்துக்குந் தானேயாய் ஸர்வேஶ்வரத்துக்குந் தானேயான திருவாழியையுடையவனையென்று வடிவு தாத்பர்யம். என்னம்மான்- என்னுடையஸ்வாமியானவன், பிறவி- ஜந்மத்தை, ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி கெடுத்து- நஶிப்பித்து, ஆளும்- நம்மையடிமைகொண்டருளுவன். நம்மையிட்டு ஸர்வவிதகைங்கர்யங் கொண்டருளுவானென்றபடி. ॥௭॥

மூ:— ஆழியானாழியமரர்க்குமப்பாலான்* ஊழியானூழிபடைத்தானிரைமேய்த்தான்* பாழியந்தோளால்வரை, யெடுத்தான்பாதங்கள்* வாழியென்னெஞ்சே மறவாது வாழகண்டாய்* ॥அ॥

கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதங்காண்டலுமே* விண்டேயொழிந்த வினையாயினவெல்லாம்* தொண்டேசெய்

ஆ:—(ஆழியான்) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய் அவர்களிற்காட்டிலும் விஸஜாதீயமான ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளையுடையனாய் நித்யஸூரிகளைப் காலதத்வமுள்ளதனையும் ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் ஸ்ரஷ்டாவாயிருந்துவைத்து ஆச்ரிதஸௌலப்யார்த்தமாக தத்ஸஜாதீயதயாவதீர்ணனாய் தத்ஸமாநவேஷனாய் எல்லாருக்கும் புகலிடமாயிருந்த திருத்தோளாலேவரையையெடுத்து ஆச்ரிதரக்ஷணம்பண்ணியருளினவன் திருவடிகளை என்னெஞ்சேமறவாதுவாழ்கிடாயென்கிறார். ॥அ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ:—ஆழியானென்கிறவிடத்தில் திருவாழியாழ்வானைச்சொன்னது நித்யஸூரிகளுக்கெல்லாமுபலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ஆழியமரர்க்குமப்பாலானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களிற்காட்டிலுமித்யாதியால்) ஊழியானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளையென்று) ஊழிபடைத்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலதத்வேத்யாதியால்) நிரைமேய்த்தானென்கிறவிடத்தில் ஸௌலப்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதஸௌலப்யேத்யாதியால்) நிரைமேய்த்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸமாநேத்யாதியால்) பாழியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமித்யாதியால்) மறவாதுவாழ்கண்டாயென்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே நெஞ்சேயவனைஸேவியென்றுபதேசித்தவருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே மறவாதேத்யாதியாலே வ்யதிரேகத்தை ஸ்வீகரிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமென்கை. ॥அ॥

ப:— ஆழியான்- திருவாழியையுடையவனான, திருவாழியாழ்வான்முதலான நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியானவனென்றபடி. ஆழி- கம்பீரமான, ஆழி- கம்பீரம், அதிகம்பீரஸ்வபாவனானவனென்றபடி. அமரர்க்கும்- நித்யஸூரிகளுக்கும், அப்பாலான்- அப்பால்பட்டவனான ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதியாலே யத்யந்தவிஸஜாதீயமான; ஊழியான்- ஊழியிலேயிருக்குமவனான, ஊழி- கல்பம், ஸகலபதார்த்தங்களும் ஸம்ஹ்ருதங்களான ப்ரளயகாலத்திலே ஸ்தாயியாயிருக்குமவனான என்றபடி. ஊழி- கல்பத்தை, இதுஉபலக்ஷணம்; காலாதிஸகலபதார்த்தங்களையு மென்றபடி. படைத்தான்- ஸ்ருஷ்டித்தவனான, நிரைமேய்த்தான்- க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்துப் பசுக்களைமேய்த்தவனான, பாழி- விசாலமான, பாழியென்று விசாலம், சேதநாசேதநங்களெல்லார்க்கும் வ்யாப்திரூபத்துக்கொதுங்கியிருக்கலாம்படி யதிவிசாலமானதென்றபடி. அந்தோளால்- அழகியதிருத்தோள்களாலே, வரையெடுத்தான்- கோவர்த்தநபர்வதத்தையெடுத்தவனுடைய, பாதங்கள்- திருவடிகளை, இதுக்கு மறவாதென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னெஞ்சே- என்னுடையமனஸ்ஸே, 'மநோ துர்நிக்ரஹம் சலம்' மென்கிறபடியே விபரீதவிஷயங்களிலே மூண்டுபிறற்கு ஸ்வாதீநமாகிறப்போலன்றிக்கே யெனக் கநுகூலமாயிருக்கிற மனஸ்ஸேயென்றபடி. வாழி- உனக்குமங்களமுண்டாயிடுக, ஸம்போதித்துவைத்து நடுவே மங்களாசாஸனம்பண்ணுகிறார், மேற்சொல்லப்புகுகிறவார்த்தையை நன்றாயங்கீகரிக்கைக்காக, மறவாதுவாழ்கண்டாய்- ஒருக்காலும் மறவாதேயநுஸந்தித்து வாழப்பார்கிடாய்? கண்டாயென்றது அவச்யகர்த்தவ்யத்வத்யோதநார்த்தம். ॥அ॥

பண்டே- அநாதிகாலத்திலேதானே, பரமன்- பரமபுருஷனானவன், பணித்த- அருளிச்செய்ததான, பணிவகையே- பணித்தப்ரகாரத்திலே, கீதாசார்யனருளிச்செய்த வர்ணாச்ரமப்ரகாரத்திலேயென்றபடி. வர்ணாச்ரமவிஹிதமான ஶரணமதியாலேயென்கை. இதுக்கு கண்டேனென்கிறத்தோடே யந்வயம், தொண்டேசெய்து- தன்பக்கல் வ்ருத்தியைப்பண்ணி, தொண்டு- தாஸ்யம், இங்கு வ்ருத்தியைச்சொல்லுகிறது, அவதாரணத்தால் வ்ருத்தியினுடைய நைரந்தர்யம் விவக்ஷிதம். என்றும்- ஸர்வகாலமும், தொழுது- ஸேவித்து, ஸர்வசேஷவ்ருத்தியையும்பண்ணி என்றபடி. வழியொழுக- வழியிலேயொழுகும்படி, அந்த ஸர்வசேஷவ்ருத்திரூபமார்க்கத்திலே யாதொருதடையின்றியே நடக்கும்படியென்கை. கமல

மூ—தென்றுந்தொழுதுவழிபொழுகப்* பண்டேபரமன்பணித்தபணிவகையே* ॥௧௦॥
வகையான்மனமொன்றி மாதவனைநாளும்* புகையால்விளக்கால்புதமலரால்நீரால்*

ஆ—(கண்டேன்) என்னை ஸ்வாமாதராறுநுடைய ஸகலதுக்கமெல்லாம் நானேசெய்வேனென்று எம்பெருமான் பண்டே பரிச்செய்தருளினபடியே அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே நிரவதிகஸ்நிக்தராந ஸ விஶேஷவ்ருத்தியையும் ஸவர்ணாஷும்பண்ணலாம்படி யவன்திருவடிமலர்களைக்கண்டேன், கண்டவாறே என்னுடைய ஸகலதுஃக்கங்களும் போயினவென்கிறார். ॥௧௦॥

(வகையான்) ஸக்தியோகத்தைச்சொல்லவுபக்ரமித்து நிர்ஹேதுகமாக நானெம்பெருமானுக் கடிமை செய்யப்பெற்றேனென்றுகொண்டு நடுவே தம்முடைய ஸந்தோஷத்தைப்பேசி பின்னையும் உபகரணத்தைநியதித்து ஸமவஶேஷகவிஷயமாக்கி தத்ஸாராயநோபிகமான த்ரவ்யவிஶேஷங்களைக்கொண்டு.

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ— த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைப்பித்யாதியால்) ப்ரஸாதத்தாலேயென்கிறதோடேயந்வயம். இத்தால்கீழ்ச்சொன்ன தம்முடைய உபேக்ஷ்யாவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளெல்லாம் பீதாம்பரன் வாத்ஸல்யாதிகுணத்திலருளிச்செய்தருளின ப்ரவ்ருத்தியால் ஸர்வேச்வரனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே ஜனித்தனவென்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகிறது, இத்தால் பக்துடையடியவரில் மாளுமோரிடத்திலும்வணக்கொடுமோள்வதுவலமென்று ஸாமாந்யவாக்யஸ்தமாயிருந்த ப்ரவ்ருத்திஸாம்ஸகத்தை யிங்கேவ்யாக்யாநரூபேண விஶேஷித்துச்சொல்லி நிகமித்ததாயிற்று. த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகத்யாதியால்) வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடியித்யாதியால்) ॥௧௦॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

தகையான்சரணமித்யாதியாலே ஸக்தரான்களுக்கவன்திருவடிகள் ப்ராப்யமென்றிப்பாட்டிற் சொல்லுகிறவிது சார்வேதவனெறியென்கிற முதற்பாட்டைக்கொண்டு ஸாதநாந்தரபின்னமேவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ஸக்தியோகத்தைபித்யாதியால்) ஸக்தியோகத்தைச்சொல்ல உபக்ரமித்தென்றது- ஸக்தியோகத்திற்கவன் ஸாத்யாவனென்னுமிடத்தைச் சொல்லவுபக்ரமித்தென்றபடி. இவ்வர்த்தந்தானும் பக்துடையடியவரில் ப்ராப்யமான ஸக்தியோகஸாதகத்தையென்று பக்துடையடியவரிலே உபக்ரமித்ததாகக் கீழேதாமருளிச்செய்திருக்க வித்திருவாய்மொழிலே உபக்ரமித்ததாக விங்குசொல்லுகை விரோதமன்றோவென்னில்? இங்கு உபக்ரமித்தென்றது- பக்துடையடியவரில் ஓர்குறையில்லையென்று ஸாமாந்யேந உபக்ரமித்தத்தை ஸக்தியோகத்துக்கு ஸமவதாரணம் ஸாத்யாவமென்றிங்ஙனே இத்திருவாய்மொழியிலே விஶேஷித்துச்சொல்ல உபக்ரமித்தென்றபடி. ஆதலால் பக்துடையடியவரில் ப்ராப்யமென்று கீழ்ச்சொன்னதற்கு மித்திருவாய்மொழியி லுபக்ரமித்ததாக விங்குசொன்னதற்கும் விரோதமில்லை, நிர்ஹேதுகமாகஎன்றது- ஸக்தியோகாதிவ ஸாதநாந்தரவ்யாவ்ருத்திக்கேயென்றபடி. நடுவேயித்யாதி ஸக்தியோகாதிவ ஸாதநாந்தரவ்யாவ்ருத்தியில்லாத வெனக்குக்கூட விப்பரமாஷாத்கம் ஸுலபமாகையாலே பக்த்யாதிவ ஸாதநாந்தரவ்யாவ்ருத்தியுடையார்க்கு இது ஸௌலப்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கவேணுமென்கிற அபிப்ராயத்துடனுமிப்படி ஸதாவ்ருத்யாஸாத்யமான ஸாக்ஷாத்காரத்தை அநுக்ரஹத்தாலே பெற்றேனென்கிற ஸந்தோஷத்தாலும் நடுவேதம்முடைய ஸந்தோஷத்தைப்பேசியென்றபடி. பின்னையுமென்கிறதற்குச் சொல்லியென்கிறத்தோடே யந்வயம். வகையால்மனமொன்றிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபகரணத்தையித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸாராயநேத்யாதியால்) த்ருதீயவா

ஸ—மலர்ப்பாதம். ஸகலவாஷம்போலே நிரதிஶயபோக்யமானதிருவடியை, கண்டேன்- காணப்பெற்றேன், தமக்கு ஸர்வஸாதநாந்தரஸம்பந்தம் ஸத்யாஸநமாகையாலே கண்டேனென்று விஸ்மயமாக நிர்தேஶிக்கிறார். காண்டலுமே- கண்டவளவிலேதானே, வினையாயினவெல்லாம்- ஸகலங்களாயுள்ளவையெல்லாம், ஸாங்க்யாவஸாநமாதிகளுக்கு ஸகலங்களுமென்றபடி. விண்டேயொழிந்த- விச்லேஷிதங்களாய்ப்போயிற்றின. ॥௧௦॥

வகையால்- ஸாஸ்த்ரோக்தப்ரகாரத்தாலே, ஜ்ஞாநப்ரகாரப்ரேரகஸாஸ்த்ரங்களிலுக்தரீத்யாயென்றபடி. ஸமவஶேஷகவிஷயமாயென்றபடி. தங்கள்ஸ்நேஹ்ஸைவமனம்: ஸ்நேஹ்ஸானது, ஒன்றி- ஏகாக்ரமாய், ஸமவஶேஷகவிஷயமாக்கிக்கொண்டென்று ஸம்பந்தவிஶேஷம், அதுக்கு இறைஞ்சயென்கிறத்தோடே அந்வயம். மாதவனை- மாதவனானதன்னை, வாத்ஸல்யஸௌலப்யாதிகளையுடைய பெரியபிராட்டியாரோடு ஸம்பந்தவிஶிஷ்டனை

மூ— திசைதோறமரர்கள்சென்றிறைஞ்சநின்ற* தகையான்சரணந்தமர்கட்கோர்பற்றே* ।ய।
பற்றென்றுபற்றிப்பரமபரனை* மற்றிண்டோண்மாலைவழுதிவளநாடன்* சொற்றொடையந்தாதி
யோராயிரத்துளிப்பத்தும்* கற்றார்க்கோர்பற்றாகுங்கண்ணன்கழலிணையே* ।கக।

ஆ— ஸர்வாத்மநாக ப்ரஹ்மாதிகளவனை பாஶ்ரயிக்க அவர்களுடைய ஸம்ஸாரத்தைச் செய்தருளுகிறவன் திருவடிகளே ப்ராப்யமென்றிருப்பாருடைய ஸம்ஸாரதுஃகஞ்செய்தருளுமே அதிலொருஸம்ஶயமில்லை யென்று கொண்டு அந்த ஸக்தியோகத்தினாலே ஸாத்யாவஹமென்னுமிடத்தையே சொல்லிமுடிக்கிறார். ।ய।
(பற்றென்று) இத்திருவாய்மொழிகற்றார்க்கு எம்பெருமான்றிருவடிகள் ஸாதநமாமென்கிறார். ।க।
திருக்குருகைபபிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— உத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாத்மநாகவித்யாதியால்) ப்ரயோஜநாந்தரரஹிதமாக என்றபடி. ஸர்வாத்மநாகவென்றது- அமரருடைய ஸர்வஸ்வாமித்வப்ராப்திகாரணம், த்ருதீயபாதத்துக்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவித்யாதியால்) தமர்களுக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவடிகளேயித்யாதியால்) தன் திருவடிகளேப்ராப்யமென்றிருக்கிற ஸக்தியோகநிஷ்டருடையவென்றபடி. ஓர்பற்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரதுஃகஞ்செய்தருளுமித்யாதியால்) ।ய।

✳ நிகமனம். ✳

பற்றாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாதநமாமென்று) ।கக।

கையாலே ஸ்வாராதனனானவனை யென்றபடி. இதுக்கும் இறைஞ்ச என்கிறத்தோடே அந்வயம். நாளும்- ப்ரதிதி நமும் அமரர்கள்- ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள், திசைதோறு- திக்குகள்தோறும், ஸ்தாநபேதேந- பஹுவிதமாக ஸ்வாதீந- ஸ்ரீரங்க, வ்ருஷகிரி- ஸத்யவ்ரத, யதுஶைலப்ருத்யாதிகளான திவ்யதேசங்கள்தோறுமென்றபடி. சென்று- பெரியதிருநாளுக்குப்போவாரைப்போலேபோய், புகையால்- தூபத்தாலும், விளக்கால்- தீபத்தாலும், புதுமலரால்- அபிநவபுஷ்பங்களாலும், நீரால்- அர்க்க்யாதிஜலங்களாலும், இறைஞ்சநின்றதகையான்- ஆஶ்ரயிக்கும்படியிருக்கிற ஸ்வபாவத்தையுடையவனுடைய, இறைஞ்சுதல்- ஆஶ்ரயிக்கை, தகை- ஸ்வபாவம், தகையுடையவன்- தகையான், தேவர்கள் ஸ்வஸ்வப்ரயோஜநஸித்த்யர்த்தமாக வாஶ்ரயிக்கும்படியிருக்கிற ஸௌலப்யஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதி கல்யாணஸ்வபாவஶாலியான பரமபுருஷனுடையவென்றபடி. சரணம்- திருவடிகள், தமர்கட்கு- ஸ்வகீயர்க்கு, தமர்கள்- ஸ்வகீயர்கள், ப்ரயோஜநாந்தரவிரக்தராய் பகவச்சரணத்தையே பரமப்ராப்யமாகப்பற்றின ஸக்தியோகநிஷ்டர்க்கு என்றபடி. ஓர்பற்று- அத்விதீயமான ஆஶ்ரயம்- அவர்களுடைய ப்ராப்யமான பகவச்சரணத்தைப்ராப்திக்கத்விதீயஸாதநமென்றபடி. ஸக்தியோகநிஷ்டர்க்கு அந்த ஸக்தியோகத்தாலே பரமப்ராப்யமாய் ப்ராப்யாந்தரவிரக்தராய் ப்ராப்யமான பகவச்சரணங்கள் ஸாதநங்களென்று தாத்பர்யம். ।ய।
பரமபரனை- பரஸ்மாத்பரனான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் பரனான ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டரான நித்யஸூரிகளுக்கு ஈஶ்வரனானவனென்றபடி. மல்- மல்லர்களைக்கொன்ற; மல்லென்று மல்லர்களுக்குப்பேர், திண்- த்ருடங்களான, பாணாஸுராதிமல்லநிரஸநசமர்த்தமான வடிவங்களானவென்றபடி. தோள்- புஜங்களையுடையவனை, மாலை- ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹனை க்ருஷ்ணனை, மால்- வ்யாமோஹன், பற்றென்றுபற்றி- ப்ராப்யமென்றபராஶ்ரயித்து, இதுக்கு சொல்லென்கிறத்தோடே அந்வயம். வழுதிவளநாடன்- திருவழுதிநாடென்கிற திருநாட்டையுடைத்தாய், ஸம்பத்ஸம்ருத்தமான ஜநபதத்தையுடையவர், வளம்- ஸம்பத்து, வளநாடென்று ஶாகபார்த்திவவத்ஸமாஸம். நாடுடையவன்-நாடன், அந்ததேசத்துக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி. சொல்- சொன்னதான, தொடை- ஸந்தர்ப்பமான, 'பாதபத்தாக்ஷரஸமம்' என்கிறபடியே ஶாஸ்த்ரஸந்தர்ப்பமானவென்றபடி. அந்தாதி- அந்தாதியான, கீழ்ப்பாட்டினந்த மெல்லாப்பாட்டுக்காதியாயிருக்கையாகிற ஶப்தவிசித்ரத்தையுடைத்தானவென்றபடி. ஓர்- ஏகவிலக்ஷணமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், கற்றார்க்கு- அப்யஸித்தவர்களுக்கு, கண்ணன்கழலிணை- க்ருஷ்ணனுடையசரணயுகளமானது, ஓர்பற்றாகும்- அத்விதீயமான ப்ராப்யமாம், பற்று- உபாயமே நீயே ப்ராப்யமென்றபடி. ।கக।

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஶேஷஶ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:.

(சார்வேதவனெறி.)

ஸ்ரீதாமோதரபாவாத் ஸுரவரிஷ்டாத்புதஸ்வபாவாத்
ஸசக்ராயீபாஸ்யாத் வடதளஸயநாத் நாகராஜஸயநாத்।
வக்ஷஸ்ஸம்ஸ்தாநதாநாத் பரதபரக்ஷதா ஸ்ரியஸ்ஸ்வாமிபாவாத்
தேவைஸ்ஸ்தோத்ரையஸ்ஸம்ஸேவ்யோ பக்த்யா ஸ்ரேயஸம் ஸேவ்யதாம் ।௯௪॥

(ஸ்ரீதாமோதரபாவாத்) தாமோதரனாகிகள்- ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யமாக க்ருஷ்ணனாயவதரித்து வாத்ஸல்யத்தாலே அவர்களாலே கட்டுண்டு அவற்றையே நிரூபகமாக வுடையவனாகையாலும், (ஸுரவரிஷ்டாத்புதஸ்வபாவாத்) பெருமையனே வானத்திமையோர்க்கும்- அப்படி கண்ணிக்குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டானாகிலும் எண்ணற்கரியனிமையோர்க்கும்' என்னும்படி நிற்கையாலும், (ஸசக்ராயீபாஸ்யாத்) ஆள்கின்றாழியான்- திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (வடதளஸயநாத்) ஆலினிலைமேல்துயின்றான்- ப்ரளயகாலத்திலே ஆலிலைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (நாகராஜஸயநாத்) நாகத்தணையானே- திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாகவுடையனாகையாலும், (வக்ஷஸ்ஸம்ஸ்தாநதாநாத்) நாடோறும்ஞானத்தாலாகத்தணைப்பார்க்கருள்செய்யும்- தன்னை ஹ்ருதயத்திலே த்யானிக்குமவர்களுக்கு ஸாக்ஷாத்காரம் க்ருபை பண்ணுமவனாகையாலும், (பரதபரக்ஷதா) இது மூன்றுபாட்டிலுமாம். பரமபரம்பரனே- அமரர்க்குமப்பாலான்- பண்டேபரமன்பணித்த- ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் பரரான நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் பரனாகையாலும், (ஸ்ரியஸ்ஸ்வாமிபாவாத்) மனமொன்றிமாதவனைநாளுமித்யாதி- ஸ்ரிய:பதியாகையாலும், ப்ரஹ்மாதிகளானதேவர்கள் ஸஸம்ப்ரமமாக தொழிக்கமாகவந்து ஸேவிக்கும்படி நிற்கையாலும், எம்பெருமான் எத்தனையேனும் மதிப்பராயிருக்குமவர்களாலும் தாஸ்யவனாயிருக்கவும் தன்னிடத்தில் பக்திபண்ணினவர்களாலே ஸேவ்யனாகிறானென்று "சார்வேதவனெறிக்கு" என்கிறதசகத்திலே ஸங்க்ரஹமாக அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ।௯௪॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❧ ✳ ❧

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(கண்ணன்) பக்தியோகத்தைச்சொல்லுகிறது, எம்பெருமான்திருவடிகளைப் பெறவேணுமென்றிருப்பார்

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி பக்தியோகத்தாலே ஸம்ஸாரிகளுங்கள் ஸேவ்யனாவனென்று உபதேசித்த அனந்தரம் அந்த பக்தியோகஸ்வரூபத்தை உபதேசிக்கவேண்டியிருக்க 'எண்ணுந்திருநாமந் திண்ணம்நாரணமே' என்றும் 'பாடீரவன்நாமம்' மென்றும் 'மாதவனென்றென்றோதவல்லீர்' ரென்னும் 'பேராரோதுவா' ரென்னுமிப்புடைகளிலே திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தை உபதேசிக்கையாலுமென்றேயென்ன வஸதிப்பிக்கிறார் (பக்த்யாதியால்) பக்தியோகஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுகிற இத்திருவாய்மொழியென்றபடி. எண்ணுந்திருநாமமித்யாதிகளாலும் 'யஜ்ஞானாம் ஜபயஜ்ஞோஸ்மி' என்கிற பகவத்வசநாதிகளைப்போலே 'ஸததம் கீர்த்தயந்தோ மாம்' ஸ்வாத்மாஸ்ரிதஸ்ய தேஜஸ்ஸர்வேஷாம் ஸம்வதம்' இத்யாதிகளிற்படியே பக்தியோகஸஹகாரிபூர்வகமான திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தையாதல், திருமந்த்ரஜபத்தையாதல், பக்தியோகஸ்வரூபமான திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தையாதல் சொல்லுகிறனவாகையாலே யதுவும் பக்தியோகத்தினுடைய ஒருப்ரகாரவிசேஷமென்றுகருத்து. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு விவிபஜநப்ரக்ரியகமென்கிற ஸங்க்ரஹணம் ப்ரதிவாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. *

மூ — கண்ணன்கழலிணை* நண்ணும்மனமுடையீர்* எண்ணுந்திருநாமம்* திண்ணம்நாரணமே* ||௧||

ஆ — திருமந்த்ரத்தையே சொல்லுங்கள் அவன் திருவடிகளைப் பெறுகை நிஶ்சிதமென்கிறார். ||௧||
(நாரணன்) திருமந்த்ரத்தினால் ப்ரதிபாத்யனை நாராயணனென்கிறாரென்னில்? ஸர்வேஶ்வரனாய்,

முதற்பாட்டு.

இ — பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) எண்ணுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவித்யாதியால்) திண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்) இங்கு திருமந்த்ரத்தையென்றது - நாராயண என்கிற திருநாமத்தையென்றபடி. எண்ணுந்திருநாமமென்று திருநாமமிறே பாட்டிற்சொல்லிற்று, இது திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதானமான திருநாமமாகையாலே மற்ற திருநாமங்களிற்காட்டில் ப்ரதானமென்னுமிதுக்கு திருமந்த்ரத்தோடொத்த வைபவமுண்டென்றும் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இதுதன்னையே திருமந்த்ரமாக உபபாதித்தருளினர். இதுதன்னையே ஸ்வரவ்யஞ்ஜநஸஹிதத்தாலே எட்டுத்திருவக்ஷரமாக பாவிக்க திருமந்த்ரத்தோடொக்குமென்று ஸாராஜ்ஞரொசகமென்று வாயருளிச்செய்தருளினரிறே. அதவா திருமந்த்ரத்தையென்றது - ஸாக்ஷாத் திருமந்த்ரத்தையே சொன்னபடி. இப்பக்ஷத்தில் பாட்டிலே திருநாமமென்றது - திருமந்த்ரத்துக்கு தேஶகாலவைகல்யாதிகளாலே சில பதங்கள் குறைந்தாலும் பதநிரபேக்ஷமான திருநாமம்போலே தன் ப்ரபாவம் குறைவற்றிருக்குமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக திருமந்த்ரத்தை திருநாமஶப்தத்தாலே உபபாதித்தருளிச்செய்தபடியென்று கருத்து. நாரணமென்றதுவும் ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களும் சதுர்த்தியுங்குறைந்தாலுமவைகூடினவுள்ள ப்ரபாவத்திற்கு குறைவில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவென்று திருவுள்ளம். ப்ரதமபக்ஷத்திற்கு பாட்டில் ஸ்வாரஸ்யமும் 'நாமஸங்கீர்த்தநம்' என்கிற தாத்பர்யஶ்ரோதஸ்ஸும் ஸாங்க்யாநுகூல்யமும் முறையோடை ஐககண்ட்யமுமுண்டு, த்விதீயபக்ஷத்திற்கு ஆறாயிரப்படி திருமந்த்ரஸ்வாரஸ்யமும் ஒன்பதினாயிரப்படி முப்பத்தாறாயிரப்படிகளோடே ஐககண்ட்யமுமுண்டு. ||௧||

இரண்டாம்பாட்டு.

ஸம்யோகப்ரகாரஞ்சொல்லவந்த இப்ப்ரகரணத்திலே வாரணந்தொலைத்தவித்யாதியாலே க்ருஷ்ணாவதாரத்தை வர்ணிக்கை அஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (திருமந்த்ரேத்யாதியால்) ஆரென்றது, கேஶவமக்ஷமான ப்ரஹ்மம், க்ருஷ்ணனன்றே என்றபடி. திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யனும் பரத்வமாகையாலே க்ருஷ்ணாவதாரபரத்வமல்லாமையால் க்ருஷ்ணபரத்வத்தையுபாஸிப்பார்க்கு திருமந்த்ரநாமஸம்யோகமாக்கக்கூடுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஶங்கைபிறக்க திருமந்த்ரபரத்வத்திலே விஶேஷித்து விநியோகமாயிருந்தாலுமிது ஸர்வவித்யாஸாதாரணமாகையாலே க்ருஷ்ணபரத்வபரமுமாமென்றருளிச்செய்கிறாராகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. கீழ்ப்பாட்டுத் திருநாமஸங்கீர்த்தனபரமானபக்ஷத்தில் திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யனானவன் திருவடிகளன்றோ உபாஸகர்களுக்கு ப்ராப்யம், கண்ணன்கழலிணை ப்ராப்யமென்னக்கூடுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஶங்கைபிறக்க திருமந்த்ரம் ஸர்வவித்யாஸாதாரணமாகையாலே திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யன் கண்ணனுமாகையால் விரோதமில்லையென்று உத்தரமருளிச்செய்கி...

ப — கண்ணன்கழலிணை - க்ருஷ்ணனுடைய பாதாரவிந்தத்தை; சார்வே தவநெறிக்குத் தாமோதரன் தாள்களென்று ஸம்யோகத்துக்கு ப்ராப்யமுமாக நாம் கீழ்ச்சொன்ன க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளையென்றபடி. நண்ணும்மனமுடையீர் - சேரவேணுமென்று நெஞ்சையுடைய ஜநங்காள், நண்ணுகை - சேருகை; ஸம்யோகத்தாலே சேரவேணுமென்றிச்சையுடைய உபாஸகர்காளென்றபடி. திருநாமம் - திருநாமமான, அவனுக்கு ப்ரதானநாமதேயமானவென்றபடி, நாரணம் - நாராயணபதத்தை; யதா, நாரணமே - நாராயணஶப்தமாத்ரமான உச்சாரணத்தால் ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களும் சதுர்த்தியும் ப்ரவிஷ்டங்கள், அவையில்லாவிட்டாலும் ப்ரபாவத்துக்குக் குறையில்லையென்று கருத்து. திருநாமம் திருநாமத்தை, மஹாமந்த்ர திருமந்த்ரத்தையென்றபடி, எண்ணும் - எண்ணுங்கோள், அநுஸந்தியுங்கோளென்றபடி, திண்ணம் - ஸத்யம், ஸம்ஶயமற ப்ராப்தியுண்டாகை நிஶ்சிதமென்றபடி. ||௧||

மூ—நாரணனெம்மான்* பாரணங்காளன்* வாரணந்தொலைத்த* காரணந்தானே* ॥௨॥
தானேயுலகெல்லாம்* தானேபடைத்திடந்து* தானேயுண்டுமிழ்ந்து* தானேயாள்வானே* ॥௩॥

ஆ—ஸர்வலோகரக்ஷகனும் ஸர்வஜகத்காரணமாய் வாரணந்தொலைத்தவன் ஒருவனேயென்கிறார். ॥௨॥
(தானே) நிகிலஜகதுதய ஸ்ருஷ்டி ரக்ஷணாதிகளைப் பண்ணுவானும் அந்த வாரணந்தொலைத்தருளினவன் ஒருவனேயென்கிறார். ॥௩॥

இ—ஒருவனென்றிங்ஙனே ஸங்கதிகண்டுகொள்வது, எம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனென்று) பாரணங்காளனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோகேத்யாதிபால்) ஸர்வஜகதித்யாதிஸ்பஷ்டம். ॥௨॥

மூன்றாம்பாட்டு.

உலகெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலேத்யாதிபால்) படைத்தென்கிறதினர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிஶப்தத்தாலே) ஆள்வானென்பதினர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ரக்ஷணஶப்தத்தாலே) ஆதிஶப்தத்தாலே இடந்துஉண்டுமிழ்ந்து என்றுசொல்லப்பட்ட ஜகதுத்தாரணஸம்ஹாரணாதிகள் விவக்ஷிதங்கள், தானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவாரணமித்யாதிபால்) இத்தால்திருமந்த்ரம் ஜகதுபாதாநநிமித்தஸஹகாரிகளான காரணாகாரணங்களைச் சொல்லுகிறதாகையாலே ஸாமாந்யஶப்தவாச்யமான வஸ்து ப்ரதிபாத்யமாகக்கூடுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஆக்ஷேபம்பிறக்க ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகர்த்தா வஸ்து ஸர்வாகாரவிஶிஷ்டமாகையாலே திருமந்த்ரத்தில் ஸவி ஜகதுபாதாநாதிகர்த்ருத்வேந ப்ரதிபந்நனான வஸ்த்வாகாரவிஶிஷ்டனான க்ருஷ்ணனேயாகத் தட்டில்லையென்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸித்திக்கை. ॥௩॥

ப—நாரணன்- திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யனான நாராயணன், இதுக்கு வாரணந்தொலைத்த காரணந்தானேயென்கிறதோடே அந்வயம். எம்மான்- ஸர்வஸ்வாமியானவன், ஸர்வேஶ்வரனாகிய ஸர்வவேதவேதாந்தங்களுக்கு ஈஶ்வரனென்றபடி, பாரணங்கு- பூமிப்பிராட்டியை, பார்- பூமி, அணங்கு- பெண், இங்குபூமியைச்சொன்னது ஸ்ரீதேவிபூமிக்கெல்லா முபலக்ஷணார்த்தம், அதில்பாரென்று பூமியைமாத்ரம்சொல்லாதே பாரணங்கென்று பூமிப்ரதிபூதையான பிராட்டியைச்சொன்னது நித்யவிபூதிக்கெல்லாம் உபலக்ஷணார்த்தம், ஆளன்- ரக்ஷிக்குமவனான; ஸர்வலோகரக்ஷகனானவென்றபடி. வாரணந்தொலைத்த- கஜத்தை ஸம்ஹாரம்பண்ணினவனான, குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரித்தவனானவென்றபடி. காரணந்தானே- ஜகத்காரணபூதன்தானே க்ருஷ்ணாவதாரம்பண்ணினவன் தானேயென்றபடி. அவதாரணத்தாலிவ்வர்த்தத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. ॥௨॥

உலகெல்லாம்- ஸர்வலோகங்களும், இச்ஶப்தமிங்கே அஶேஷபர்யாயவாசகம், தானே- கீழ்ச்சொன்ன க்ருஷ்ணன்தானே, இந்த ஸாமாநாதிகரண்யம் க்ருஷ்ணஜகதுபாதானத்வப்ரதிபாதநமாகையாலே ஸர்வலோகநியந்தாவும் அந்த க்ருஷ்ணன்தானேயென்று பர்யவஸிதார்த்தம், அவதாரணத்தாலவன் ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவாகையாலே இவ்வர்த்தத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. தானேபடைத்து- ஸர்வமும் ப்ரளயதஶையிலே விகலிஶேஷதமாய்த் தன்னையபேக்ஷிக்கவுமறியாதேகிடக்க ஏகாகியாய்க்கொண்டு தான்தானே ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து- இதிலுந்தானேயென்கிறது அந்வயிக்கிறது, ப்ரளயார்ணவமக்நமாய்க்கிடக்க அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகத் தான்தானே வராஹரூபத்வை ஸ்வீகரித்து, இந்த உலகெல்லாமென்று ஸர்வலோகமும் வாச்யமாயிருந்தாலும் 'ஸாப்ரஜஸஹித ஸஹாஸநீம்' என்கிறவிடத்தில் ஸர்வஶப்தம் ஏகதேஶத்திலே அந்வயிக்கிறாப்போலே இடந்தென்கிறது பூலோகமாத்ரத்திலே அந்வயிக்கிறது, தானேயுண்டு- எங்களையும் உன்வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்றபேக்ஷிக்கவறியாதிருக்கத் தான்தானே ப்ரளயத்திலே தன்வயிற்றிலேவைத்துக்கொண்டு, உமிழ்ந்து- பின்னையும் ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே காரணகார்யரூபேண ஸ்ருஷ்டித்து, ஆள்வான்- மற்றுமுள்ள ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷித்தருளுகிறவன், தானே- கீழ்ச்சொன்னக்ருஷ்ணன்தானே, ஸகலப்ரகாரவிஶிஷ்டதயா திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யனானவன் அந்தக்ருஷ்ணன்தானேயென்று பர்யவஸிதார்த்தம். ॥௩॥

மூ—ஆள்வானாழிநீர்க்* கோள்வாயரவணையான்* தாள்வாய்மலரிட்டு* நாள்வாய்நாடீரே* ௪॥
நாடீர்நாடோறும்* வாடாமலர்கொண்டு* பாடீரவர்நாமம்* வீடேபெறலாமே* ॥௫॥

ஆ—(ஆள்வான்) ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற வெம்பெருமான் திருவடிமலர்களிலே திருநாமத்தைக்கொண்டு நாடோறும்மலரிட் டவன்திருவடிகளைப் பெறுங்கோளென்கிறார். ॥௪॥

(நாடீர்) திருநாமத்தைச்சொல்லி யவன் திருவடிமலர்களிலே வாடாமலர்கொண்டு பணிமாற வவன்திருவடிமலர்களைப்பெறலா மிது நிஶ்சிதமென்கிறார். ॥௫॥

நாலாம்பாட்டு.

இ— ஆள்வானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகதித்யாதியால்) ஆழிநீரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்) தாள்வாய்மலரிட்டென்றதைப்பத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாமத்தையித்யாதியால்) திருநாமத்தைக்கொண்டென்றது- ப்ரகரணஸ்வாரஸ்யாத்ஸித்தம், இத்தால் முதற்பாட்டிலே ஸங்க்ஷேபோக்தமான திருமந்த்ரஜபத்தையாதல் திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தையாதல் அருளிச்செய்தவர் நடுவே ப்ரஸங்கங்களான ஸம்சயங்களை யிரண்டுபாட்டாலே பரிஹரித்து சுநதொரம் இப்பாட்டில் 'த்யாஜீ' என்ற ஸங்க்ஷேபோக்தமாக விதிக்கப்பட்ட புஷ்பஸமர்ப்பணாத்யாராதனத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை, நாடீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால் ॥௪॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாமத்தையித்யாதியால்) இங்கும் திருநாமத்தையென்றது- ப்ரகரணஸ்வாரஸ்யஸித்தம், த்விதீயார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருவடியித்யாதியால்) இது நிஶ்சிதமென்கிறவித்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன புஷ்பஸமர்ப்பணமெம்பெருமானுக்கு மிகவும் ப்ரியதமமென்றுஞானாதிஶயத்தாலே யத்தையே த்ருடீகரிக்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥௫॥

ஶ— ஆள்வான்- ஆளுகைக்குச்சேஷியுடையவனைப், ஆளுகை- ரக்ஷிக்கை, பசுமேய்ப்பொழிப்பானென்னுமாப்போலே ஆள்வானென்றது ஸர்வரக்ஷகத்வம், ரக்ஷிதவ்யத்வமாய்க்கொண்டு என்றபடி. ஆழிநீர்- க்ஷீரஸமுத்ரஜலத்தில், ஆழி- ஸமுத்ரம், கோள்வாய்- காந்திஶாலிகளான முகங்களையுடையவனை, கோள்- காந்தி, ஃபணாமணிப்ராதபூர்வகங்களான ஸஹஸ்ரமுகங்களை யுடையவனையென்றபடி. அரவு- நாமததை, திருவனந்தாழ்வானை யென்றபடி. அணையான்- ஶயநமாகவுடையவனுடைய, அணை- ஶயநம், தாள்வாய்- திருவடிகளிலே, தாள்கள்- திருவடிகள், வாயென்பது- இடம், நாள்வாய்- நாளிடத்திலே, திநங்களிலேயென்றபடி. ப்ரதிதிநமுமென்கை. மலரிட்டு- புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பித்து, நாடீர்- தேடுங்கோள், அவன் திருவடிகளையடையப் பாருங்கோளென்றபடி. ॥ச॥

நாடோறும்- நாள்தோறும், க்ஷீரஸாகரத்தில்போலே புஷ்பஸமர்ப்பணத்தில் ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே நாடோறுமென்கிறார், வாடாமலர்கொண்டு- வாடாதபுஷ்பங்களைக்கொண்டு, ப்ரீதிபூர்வகராய் சுஷ்டந ஸாரஸ்வரங்களான புஷ்பங்களை ஸம்பாதித்துக்கொண்டென்றபடி. நாடீர்- தேடுங்கோள், அவ ப்ராப்யவைசிஷ்ட்யராய்க்கொண்டவனை யாஶ்ரயியுங்கோளென்றபடி. அவர்நாமம்- அந்தக்ருஷ்ணனுடைய திருநாமங்களை, பாடீர்- பாடுங்கோள், 'ஸததம்கீர்த்தயந்தோமாம்' என்று ஸ்ருஷ்டர் ஸங்கீர்த்தநம்பண்ணுமாப்போலே ப்ரீதிபூர்வகராய் காநம்பண்ணுங்கோளென்றபடி. வீடு- மோக்ஷத்தை, அவன்திருவடிகளையேயென்றபடி. இவ்விடத்தில் ஏகாரத்தைப்பெறலாமென்கிறத்தோடே யந்வயிப்பது, த்விதீயபாதாந்தத்திலிருக்கிற ஏகாரம் ச்ருதிஸ்வரஸத்தால் பாட்டுதோறுமுள்ளதொன்றாகையாலே யதுவாக்யாலங்காரமாத்ரமிறே, பெறலாமே- நிஸ்ஸம்ஶயஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாகவுடையலாமே, ஸுலபாரணத்தால் பெறுகையில் ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. ॥௬॥

மூ— மேயான்வேங்கடம்* காயாமலர்வண்ணன்* பேயார்முலையுண்ட* வாயான்மாதவனே* ॥சு॥
மாதவனென்றென்று* ஓதவல்லீரேல்* தீதொன்றுமடையா* ஏதஞ்சாராவே* ॥எ॥

ஆ— (மேயான்) அதஸீஸமாநவர்ணவிசிஷ்டமாய் ஸ்ரீய:பதியாயிருக்க பேயார்முலையுண்டவாயான் நம்முடைய ஸகலபாஹ்யகரணங்களுக்கு விஷயமாயிருக்கிறவன் திருவடிகளிலடிமைசெய்யலாவதென்னில்? அவனன்றோ ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாம்கதனாய் ஸௌலப்யாதிகளைக்கொண்டு திருமலையிலேபுகுந்து நின்றருளுகிறானென்கிறார்.

(மாதவன்) இந்தபக்தியோகத்தி லநதிகாரிகள் மாதவனென்னுந் திருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோள், சொல்லுமிடத்தில் பாவஶுத்திதராய்ச் சொல்லவமையும், சொல்ல ஸமர்த்தர்க்கெங்கம்பவிஷயியாய் ஆய ॥எ॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

இ— பக்தியோகப்ரகாரமொன்றுஞ்சொல்லாத விப்பாட்டு இப்ப்ரகரணத்திலே யாமோமென்றேவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (அதஸீத்யாதியால) இவ்வவதாரிகையிலே அதஸீத்யாதியாலே த்விதீயபாதமும் ஸ்ரீய:பதித்வத்தாலே மாதவனென்றதும் வ்யாக்யாதம், இப்பாட்டுக்கு ப்ரயோஜனாந்தரமொன்றுமே விஷேயமென்றுகாட்டுகைக்காக தத்தாவதாரரூபதையும் மிச்சமங்காரவாக்யத்திலே சேர்த்தவருளிற்று, ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனன்றோவித்யாதியால்) ॥சு॥

* ஏழாம்பாட்டு. *

பதவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பக்தீத்யாதியால்) ஓதவல்லீரேலென்று திருநாமஸங்கீர்த்தநத்திலுங்கூட ஸாமர்த்யத்தை யபேக்ஷிக்கையாய் நிர்தேசிக்கையாலே பக்தியோகத்தி லநதிகாரிகளும் தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. இங்கு அநதிகாரிகளென்றது- பரிபூர்ணபக்தியோகத்தி லநதிகாரிகளென்றபடி. இத்தால் கீழ்பக்தியோகப்ரகாரங்களை யருளிச்செய்தவிப்பாட்டிலே அதில்பரிபூர்ணாதிகாரிகளல்லாதார்க்கு தத்ருச்யோபாயத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. பேசவல்லீரென்னாதே ஓதவல்லீரென்று நிர்தேசித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிடத்திலித்யாதியால்) ஓதுதலென்றது- பாதகஸ்தோத்ரோச்சாரண பரிவர்ஜநமாகையாலே பாவஶுத்திகளும்ஸூசிதமாகிறது என்றுகருத்து. இங்கு பாவஶுத்திதராய்ச்சொல்லுகையாவது- ஸர்வஸாதாரணமான வாக்குசக்தி தங்களுக்கில்லாமையாலே தாங்கள் பக்திஶூன்யராய் ஸ்வயமேவசொல்ல ப்ரவ்ருத்தியாதிருக்கத் தயாவிபக்தர்கள் சிலர்சொல்லக்கண்டு தங்களுக்கும் அதில் ருசிபிறந்து தாங்களுமவர்களோடேகூடி யவர்களையநுகரித்துச்சொல்லுகை. உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லமாவக

பத— காயாமலர்வண்ணன்- அதஸீபுஷ்பவர்ணன், காயாவென்று அதஸீ, மாதவன்- ஸ்ரீய:பதியான நீலமேகநிபமான திருமேனிக்குப் ப்ரகாசமுண்டாம்படி விச்ராந்தைச்வர்யமான வக்ஷஸ்ஸோடே நித்யஸம்ஸ்லிஷ்டையா இருப்பவனென்றபடி. ... ஞானென்கிறது, பேய்- துஷ்டையினுடைய, ஆர்- பூர்ணமான, விஷபூர்ணமானவென்றபடி. முலையுண்டவாயான்- ஸ்தநத்தைப்பாநம்பண்ணின வாயையுடையவன், துஷ்டையினுடைய விஷபூர்ணமான ஸ்தநத்தை நிவீர்யமாக்கினாப்போலே பக்திப்ரதிபந்தகமான ப்ரக்ருதியை நிவீர்யமாக்கவல்ல மாஹாத்ம்யத்தையுடையவனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. வேங்கடம்- ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலே, மேயான்- மேவிவர்த்திக்கிறவன், மேவுகை- ஆச்ரயிக்கை, எல்லாரையும் தன்திருவடிகளை யாச்ரயிப்பித்துக்கொள்ளுகைக்காகப் பொருந்திவர்த்தியாநின்றானென்றபடி. இப்படி க்ருஷ்ணன் ப்ரத்யக்ஷவிஷயனாயிருக்கையாலே நிரதிசய பக்தியோக்யமாக வுங்களுக்கு அவன்திருவடிகளிலே யடிமைசெய்யக் குறையில்லையென்றுகருத்து. ॥சு॥

மாதவனென்றென்று- மாதவனென்றென்று நிரந்தரமாக, ஓதத் துகைக்கு, ஓதுகை- அபௌருஷேய வர்ணாநுபூர்வணம் ஸ்வயமேவ சொல்லமாட்டீர்களாகில் பாவஶுத்திதராயாகிலும் சொல்லுகைக்கு என்றபடி. வல்லீரேல்- வல்லீர்களாகில், யதிஶப்தத்தால் பரிபூர்ணபக்தியோகத்திலுங்களுக்கதிகாரமில்லையாகில் ஸாபேக்ஷத்தையாகிலும் நிரந்தரமாகச்சொல்ல வல்லீர்களாகிலென்றபடி. தீது- பாபங்கள், பரிபூர்ணபக்திப்ரதிபந்தக ரஜஸ்தமோவிகாரோத்பாதகத்தில் ப்ரவ்ருத்தங்களான பாபங்களென்றபடி. ஒன்றும்- லேசமும், அடையா- உங்களைக்கிட்டமாட்டா, உங்களைவிட்டு நசித்துப்போமென்றபடி. ஏதம்- பாபங்கள்

மூ—சாராவேதங்கள்* நீரார்முகில்வண்ணன்*பேரார்ஓதுவார்* ஆரார்அமரரே* ॥அ॥

॥எ॥
ஆ— [illegible] ஸமஸ்தபாபங்களும் நசிக்குமென்கிறார்.

(சாரா) ஸகலதேஹ்யானாங்களென்னில்? யாவர்சிலர் திருநாமஞ்சொல்லவல்லவர், அவர்களிறேயித்திருநாமஞ்சொல்ல அதிகாரிகளான [illegible]ராகிறாரென்கிறார். இத்திருநாமத்தைச்சொல்லுவார் யாவர்சிலர், அவர்கள், [illegible] திவ்யதேகராய் என்றுமவன்திருவடிகளிலே அடிமைசெய்யப் ॥அ॥
பெறுவாரென்றுமாம்.

இ—(கைங்கர்யேத்யாதியால்) கைங்கர்யத்துக்கு ஸாக்ஷாத்தாயும் [illegible] [illegible] கைங்கர்யவிரோதியாயென்றது. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]ரோதியாயென்றபடி. [illegible] இங்கு [illegible] [illegible] கைங்கர்யத்துக்கு ஸாக்ஷாத்தாயும் [illegible] [illegible] [illegible] விரோதி [illegible]யென்றபடி. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]மாகைபாலே அதுவும் கைங்கர்ய[illegible]மாகக் குறையில்லையிறே, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]களையும் [illegible]ங்களையுமுள்ளவையான என்றபடி. ॥எ॥

✱எட்டாம்பாட்டு.✱

பேரார்ஓதுவாரென்றிப்பாட்டிலும் திருநாமஸங்கீர்த்தனவைபவத்தைச் சொல்லுகை [illegible]ன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) திருநாமஞ்சொல்லுகைக்கு எங்களுக்கு யோக்யதையுண்டோவென்கிற சங்கையைப் பரிஹரிக்கையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலேயாதலால் [illegible]இல்லையென்றதாயிற்று. ஆர்பேரோதுவாரென்றநுவதித்துக்கொண்டு உத்தரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாவர்சிலரித்யாதியால்) இந்தயோஜனையில் [illegible]த்துக்கு [illegible]யென்கிற [illegible]த்தாலே யோஜனாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருநாமத்தையித்யாதியால்) [illegible] [illegible]த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யேத்யாதியால்) [illegible] [illegible] அமரரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றுமவனித்யாதியால்). ॥அ॥

ஸ— [illegible] [illegible]ளென்றிக்கே [illegible] [illegible]ங்களென்றபடி. சாரா— உங்களையாச்ரயிக்கமாட்டா, நிச்சேஷமாக நசித்துப்போமென்றபடி. ॥எ॥

ஆர்- யாவர், சிலஜநங்கள், நீரார்முகில்வண்ணன்— [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]மின்றியே [illegible] [illegible] [illegible]ஷனுடையவென்றபடி. பேர்- திருநாமத்தை, ஓதுவார்- ஓதவல்லவர்கள், [illegible]னிகளாயிகிலும் சொல்லவல்லவர்களென்றபடி. [illegible] திருநாமஞ்சொல்லும்படி. [illegible] யுடையராயிருப்பாரென்கை, அவர்களென்றொருவதிரேகமாயும், அவர்கள்— அந்ததிருநாம[illegible]வல்லஜநங்கள், ஆரார்- எவர்களெவர்களாகிலும், எத்தனையவ[illegible] [illegible]களையுடையவர்களானாலுமென்றபடி. அமரரே- தேவர்களைப்போலே திருநாமஞ்சொல்லுகைக்குப் [illegible]காரிகளான [illegible]ரே என்றபடி. ஏதங்கள்- தோஷங்கள், ஒருதேவ[illegible]ங்களுமென்றபடி. சாரா- அவர்களைக்கிட்டமாட்டா, [illegible] [illegible] நீரார்முகில்வண்ணன்பேர்- [illegible]. ஓதுவார்ஆர்- [illegible]னிகளாயாகிலும் சொல்லுவார்யாவர்சிலர், அவர்களி[illegible] [illegible], ஆரார்- [illegible], அமரரே- நித்யஸூரிகளே, நித்யஸூரிகளைப்போல [illegible] [illegible]களையும் [illegible]ம்பண்ணப்பெறுவாரென்றபடி. ஏதங்கள்- அந்த [illegible] [illegible]ளையுள்ள பாபங்கள், சாரா- அவர்களைக்கிட்டமாட்டா, அவர்களுக்கு கைங்கர்ய[illegible]ங்களெல்லாம் நிச்சேஷநிவ்ருத்தங்களாமென்றபடி. ॥அ॥

மூ—அமரர்க்கரியானைத்* தமர்கட்கெளியானை* அமரத்தொழுவார்கட்* கமராவினைகளே* ॥௯॥
வினைவல்லிருளென்னும்* முனைகள்வெருவிப்போம்* சுனைநன்மலரிட்டு* நினைமின்னெடியானே* ॥௰॥

ஆ—(அமரர்க்கு) ஸநாஶ்ரிதரான தேவாதிகளுக்குங்கூட வரியனாய் ஆஶ்ரிதர்க்கெளியனாயிருந்தவனை ஸர்வப்ரயோஜநராய்க்கொண்டோ ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணவமையும், தேஹஸம்பந்தவிரோதிகளெல்லாம் போமென்கிறார். ॥௯॥

(வினை) திருநாமத்தைச்சொல்லி யழகியமலர்களைக்கொண் டவன்திருவடிகளிலே பரிமாறி யவனை த்யேயமாக நினையுங்கோளென்று ஸுஸாதமான ஸாதநத்தைச்சொல்லிமுடிக்கிறார். ॥௰॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ— அமரத்தொழுவார்களுக்குளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநந்தநாதிகளால்) இத்தால் கீழே பரிபூர்ண பக்தியுக்தராகத் திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தை யருளிச்செய்தவிப்பாட்டிலே யநந்யப்ரயோஜநப்ரணாமாதிகளை தத்ஸாத்யமாக வருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமே. அமராவினைகளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேஹஸம்பந்தாதிகளால்) இங்கும் பரிபூர்ண பக்திப்ரதிபந்தகங்களாரமேகங்களான என்றபடி. சேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

சுனைநன்மலரிட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாமத்தைப்பிதாதிகளால்) திருநாமத்தையென்றது ப்ரகரணப்ராப்தம்; ஸர்வபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனை ஸேஷித்வாதிகளால்) நாமமேரென்கிறபாட்டைக்கொண்டு இப்பாட்டு ஸாதநாக்தியன்றோவென்ன வித்திருவாய்மொழியை நிகமிக்கிறதாகையால் ஸாதநாக்தி தோஷமில்லையென்று காட்டுகிறார் (ஸுஸாதமானவிதாதிகளால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

அடியார்க்கருள்பெறென்கிறதற்கு சடகோபனருள்கூடும்படியானென்கிற விஶேஷணத்தோடு ஸஜாதீ

ப— அமரர்க்கு- தேவர்களுக்கு, மேலேதமர்களென்கையாலே இங்கு ஸநாஶ்ரிதரான தேவர்களுக்கென்று விவக்ஷிதம், அரியானை- ஸுதுர்லபனை, ஸநாஶ்ரிதராகில் "யஜ்ஞாயம்ஹவாநு ப்ரஹ்மாஜநாதிவேஷாமஸ்த்ததம்" என்றபடியே. அதிஶயிதஜ்ஞாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட தூரஸ்தனானவனென்றபடி. தமர்களுக்கு- ஸக்தர்க்கு, ஆஶ்ரிதருக்குஎன்றபடி. எளியானை- ஸாலப்யனை, ஆஶ்ரயிக்குமவர்களாகில் 'ஸோஹம் ஶரணமிதி, ஸௌலப்யமஹாஸ்ரத்நாஸ்' என்கிறபடியே உத்கர்ஷாபகர்ஷம்பாராதே யவர்களுக்கு ஸாலப்யனானவனை, அமர- ப்ரீதிபூர்வகமாக, ப்ரயோஜநாந்தரத்தை வாங்கிக்கொண்டு விட்டுப்போகையன்றிக்கே அநந்யப்ரயோஜநமாக என்றபடி. தொழுவார்கட்கு- ப்ரணாமம்பண்ணுவார்க்கு, வினைகள் கர்மங்களானவை, பரிபூர்ண பக்திவிரோதிகளான பாவங்களென்றபடி. அமரா- இல்லா, ஆத்யந்திகமாக நஶித்துப்போமென்றபடி. ॥௯॥

வினை- புண்யபாபரூபகர்மங்கள்; வல்- ப்ரபலமான, இருள்- அந்தகாரம்; அஜ்ஞாநம் அந்யதாஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநங்களென்றபடி. என்னும்- என்றுசொல்லப்படுமவையான, கர்மாவித்யைகளைச்சொன்னவிது வாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். முனைகள்- கூட்டங்கள், முனையென்று கூட்டம், வெருவிப்போம்- பீதங்களாய்ப்போம், பீதரோடிப்போமாப்போலே ஆத்யந்திகமாக நிவ்ருத்தங்களாமென்றபடி. இதுதேஹாவஸாநம், ஆகையால் நினைமினென்று மேலேயநுஷ்டிக்கிறது, சுனைநன்மலர்- ஸரஸ்ஸுக்களிலுண்டான நல்லபுஷ்பங்களை, சுனை- ஸரஸ்ஸு, ஸரஸிஜஸௌகந்திகாதிகளான ஸதீபகாஸுரங்களையென்றபடி. இட்டு- ஸமர்ப்பித்து, நெடியானை- ஸர்வஸ்வாமியானவனை; நித்யஸூரிகள் ப்ரபந்நோ, நீங்களொருக்கால்நினைத்தால் பின்னை யாவதாத்மமும்மறவாதே யுங்களை நினைத்தபடியேயிருக்கும் ஸுலபனானவனையென்றபடி. நினைமின்- த்யேயமாக நினையுங்கோள், ஸ்ம்ருதிஸந்தாநமாக த்யாநம் பண்ணுங்கோளென்றபடி. ॥௰॥

மூ—நெடியானருள்சூடும்* படியான்சடகோபன்* நொடியாயிரத்திப்பத்* தடியார்க்கருள்பேறே* ||௧௧||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(நெடியான்) இத்திருவாய்மொழிவல்லா ராழ்வாரைப்போலே நெடியானருள்சூடும்படி யாவரென்கிறார். ||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— ப்ராஸாரத்தால் ஸித்தவஸ்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரைப்போலேயித்யாதியால்) ||௧௧||

ஸ— நெடியான் - ஸர்வஜ்ஞனான ஸ்ரீபகவானுடைய, அருள்சூடும்படியான் - க்ருபையை ஸிரஸா வஹிக்கும்ஸ்வபாவரான, படி - ஸ்வபாவம், அவனுடையக்ருபையைப்பெற்று அதுதன்னையே பூஷணாதிகளை ஸிரஸாவஹித்துக்கொண்டு ஸந்தோஷிக்குமாப்போலே நிரதிசயஹர்ஷத்துடனே வஹிக்கும் ஸ்வபாவரானவென்றபடி. சடகோபன் - ஆழ்வாருடைய, நொடி - உக்தியான, நொடியென்று உக்திக்குப்பேர், ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்து - இத்தசகம், அடியார்க்கு - இதைபயஸித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு, அருள்பேறு - க்ருபாப்ராப்தி, இப்பத்தால் பகவத்ப்ரஸாதக்ருபாப்ராப்தி பலஸ்யாமேதியென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக ஸாதநஸாதநதோகாரணாப்ரயோகாத்வர்ஸ:, இது ஸாதகஸ்யாங்காரம், 'ஸாதநஸாதநதோகாரணப்ரயோக ஸாதநாங்கேதிக்ஷ்யவக்ஷ்யத' இதிலக்ஷணாத். ||௧௧||

ஜ்ஞாநவைராக்யராஜாநுஷ்டாநஸேவதி ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

❦

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(கண்ணன்கழலிணை.)

நாந்நாம்ஸங்கீர்த்தநேந ஸ்வபரிவ்ருதயா ஸாதநாதாநவத்த்வம்
ஸம்ஸ்த்ராவஸ்ஸநார்ச்யநதிவசமநமேநே ஸாத்ருந்ருத்தாதிக்ருத்யை: |
யத்வேதீர்த்தோராவதாராஸ்வைஸ்யாதிதோஷஜநவ்ருத்தியோதீவஸ்வைஸ்ய:
ஸ்ரீநாராயணஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்யபதவிஷயத்ராதிதப்யத்வரூபே ||௧௦௮||

(நாந்நாம்ஸங்கீர்த்தநேநேத்யாதி) எண்ணுந்திருநாமம் - நாரணமெனன்னம்மான் - தானேபுல்லெல்லாம் - தாள்வாய்மலரிட்டு - வாடாமலர்கொண்டுபாடீரவன்னாமம் - பேயார்முலையுண்டவாயான்மாதவனே - மாதவனென்றென்றேத்தவல்லீரேல் - பேராரோதுவார், அமரத்தொழுவார்கட்கு - சூனநன்மலரிட்டுநினைமின் - நாராயணாதிதிருநாமஸங்கீர்த்தநத்தாலும், ஸவாஸநாஸ்வாராதநத்தாலும், ப்ரதிக்ஷணஸ்மரணத்தாலும், பாதராஜஸேவநத்தாலும், திருநாமங்களுடைய ஸ்ரவணத்தாலும், ஸ்தவநத்தாலும், ஸ்தோத்ரந்ருத்தக்ஷேமக்ருபணாதிகளாலும், மற்றும் நித்யநைமித்திகாதி வணாச்ரமகர்மங்களாலும், ஸஹவஸதங்களிலே சிலவற்றையருளிச்செய்தது மற்றுமுண்டான யதங்களுக்கு முபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம், இவைகளிலே எம்பெருமான்தன்னை ஸஜிக்கைக்கு பஹுவுபகாரங்களையுடையனாயிருக்கிறானென்று "கண்ணன்கழலிணை" என்கிறதசகத்திலே ஸ்ரீத்ரமிடவேதஸிம்ஹயருளிச்செய்தாரென்கிறார். ||௧௦௮||

ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❦

ஆறாந் திருவாய்மொழி.

மூ— அருள்பெறுவாரடியார் தம்மடியனேற்காழியான்* அருடருவானமைகின்றானதுநமதுவிதிவகையே*

ஆ— (அருள்பெறுவார்) இனிதன்றிறத்திலெம்பெருமான் செய்தருளுகிறபடியைத் தன்றிருவுள்ளத்தோடேகூட

❖ ஆறாந்திருவாய்மொழி. ❖

இ— இப்படி ஆழ்வார் அஞ்சிறையமடநாரை தொடங்கி ப்ரலாபங்களாய்ப்போந்த ஸகலஶோகஸ்வபாவங்களெல்லாம் நீங்கி ஸ்வஸ்தராய் தாம் பரிபூர்ணமனோரதராய் அவ்வளவிலே நில்லாதே முன்புதான் வீடுமின்முற்றிலே பரோபதேசித்துவைத்த பக்தியோகத்தினுடைய ப்ரகாரவிசேஷங்களை ஸர்வஜநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக தம்முடைய சௌஹார்த்தத்தாலே விஸ்தாரமாக நிரூபிப்பதும் செய்தருளின பின்பு மேற்சொல்லவேண்டுவதொன்றுமில்லாமையாலே யிவ்வளவிலே யிப்ப்ரபந்தம் தலைக்கட்டலாயிருக்க; அருள்பெறுவாரித்யாதியாலே பின்னையுஞ்சிலவற்றைப் பேசவுபக்ரமிக்கை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (தன்றிறத்திலெம்பெருமான் செய்தருளுகிறபடியையென்றது) தம்மைத்திருநாட்டுக்குக் கொண்டுபோக ஸ்மரிக்கிறபடியையு மிப்படி தான் ஸ்மரித்துவிருக்கச்செய்தேயும் 'அஜ்ஞாதேவ்யாஹ்ருதவஸிநாம்' என்கிறபடியே யிவர்தாமாக தன்னையாஜ்ஞாபிக்கவேணுமென்று தம்முடைய அஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனாய்க்கொண்டு பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறபடியையு மென்றபடி. இந் பக்தியோகப்ரகாரங்களை பரோபதேசித்துக்கையொழிந்து சாந்த்வநைதீர்ந்தவநந்தர மாழ்வாருக்குத்தம்பக்கல் விடாய்மிஞ்சிவருகிறபடியைக்கண்டு பரமகாருணிகனானவன் வாராய் காட்டிலும் தான்விடாயுடையனாய் யிவரையிப்போதே திருநாட்டிலேகொண்டுபோக வேணுமென்றுபதறி யிப்படிதான் ஸ்மரித்திருந்தும் யிவராகத்தன்னை யாஜ்ஞாபித்தபின்பு தானிவரைக் கண்டுகொண்டு போகவேணுமென்றிங்ஙனே யிவர்பக்கலிலே தனக்கொரு கிங்கரவ்ருத்திரஸத்தைப் பாரிக்கப் பட்டவஸரப்ரதீக்ஷனாய் நிற்கிறபடியைக்கண்டு மிகவும்ப்ரீதராய் இப்படியவன் தன்றிறத்தில்செய்தருளுகிற விசேஷகாரங்களையெல்லா மந்தரங்கப்ரீதி யுள்ளடங்காமையாலே தம்திருவுள்ளத்தோடேபோ யநுபவிக்கிறாரென்றபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு பகவதீப்ஸிதப்ராப்யத்வமென்கிற ஸங்க்ரஹணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று.

௧

ஈ— அருள்பெறுவார்- க்ருபையைப்பெறுமவர்களான, பரமேஶ்வரனுடைய நிரவதிகக்ருபையைப்பெறுகையே தங்களுக்கு நிரூபகமாகவுடையவர்களான வென்றபடி. அடியார்- சேஷத்வஜ்ஞானவிகரான பாகவதர்க்கு, தம்மடியனேர்க்கு- தங்களுடைய சேஷபூதனாயெனக்கு, தங்களுக்கே யநன்யார்ஹசேஷபூதனான வெனக்குஎன்றபடி. அடியேனென்கிறஸ்வரூபத்துக்கு அடியனேனென்று ரூபமுமுண்டு, ததீயசேஷத்வமே நிரூபகமாகவுடையனாயிருக்கிற வெனக்குஎன்றபடி. அருள்தருவானென்று மேல் வக்ஷ்யமாணமானதுக்கு ஸாரமாக தம்பக்கலுள்ள ஹேதுவைச்சொன்னபடி, "நீக்கமில்லாவடியார் தம்மடியார் அடியாரடியாரெங்கோக்கள்" என்றும், தமர்கள்தமர்கள்தமர்களாஞ்சதிரேவாய்க்க" என்றும், நான்சொன்னவற்றைமேபடினைத்திருக்கிறானவனென்று கருத்து. ஆழியான்- திருவாழியாழ்வானை தனக்குநிரூபகமாகவுடையவன், திருவாழியாழ்வானைக் கைவிடிலன்றோ ஆஶ்ரிதரைநான் கைவிடுவதென்று காட்டுமாப்போலே கையுந்திருவாழியுமாய்நிற்கிற ஸர்வேஶ்வரனான வென்றபடி. அருள்தருவான்- ப்ரஸாதாதிஶயத்தைத் தரக்கடவனாக, திருநாட்டில் ஸர்வகாலமிருந்தேஷமாகிற கைங்கர்யஸம்பத்தையைத் தந்தருளக் கடவனாகவென்று பரம்வசீகாரம், அமைகின்றான்- பரம்போகநாகின்றான், பரிபூர்ணனாகாநின்றானென்றபடி. அருள்பெறுவார் தம்மடியனேர்க்கென்று பாகவதர்களை யருள்பெறுவாராகச்சொல்லி யவர்களுக்குமடியேனானவெனக்கு அருள்தருவானமைகின்றானென்கிறவிதத்தால் என்னுடைய ஸ்வாமிகள்பக்கலவன்செய்தருளினக்ருபை யென்னளவாக வெள்ளமிடாநின்றதென்று கருத்து. அதிலடியாரென்கிற பஹுவசநத்தாலு மவர்களெல்லார்பக்கலும் பண்ணுமருளை யென்னொருவன்பக்கலிலே செய்தருளாநின்றானென்றபடி. அது- அந்தஸம்ப்ருத்தியைத் தந்தருளுகையானது, நமதுவிதிவகையே- நம்முடையவிதிப்ரகாரமே,

மூ— இருடருமாஞாலத்துளினிப்பிறவியான்வேண்டேன் * மறுளொழிநீமடநெஞ்சேவாட்டாற்றானடிவணங்கே ‖

அ—வநுஸந்திக்கிறார், எம்பெருமான்றன்னருள்சூடும்படியரான வடியார்க்கடியேனாயிருக்குமிதுவே படியாயிருந்தவெனக்கு ஆழியான் நிரவதிகஸம்ருத்தியைத்தருகையாலே சமைந்திராநின்றான், அதுவும்நான்சொன்னபடியே செய்தருளக்கடவனாயிராநின்றான், ஆனபின்பு இனியிந்தஸம்ஸாரத்தை நான்வேண்டேன், நீயுமிந்தஸம்ஸாரத்தைவிட்டு அவன்நமக்குத்தந்தருளுகிற தன்றிருவடிகளாகிற ஸம்ருத்தியைக்கொண்டு அந்தஸம்ருத்தியையநுபவியென்று தம்முடையநெஞ்சைக்குறித் தருளிச்செய்கிறார். ‖௧‖

(வாட்டாற்றான்) வாட்டாற்றானுடைய திருவடிகளையநுபவித்துக்கொண்டு ஆதிவ்யதேசத்தைப்போக.

முதற்பாட்டு.

இ— ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமான்றன்னித்யாதியால்) இங்கு தன்னெனறதுஸாபேக்ஷம், இதுவேபடியாயிருந்தவென்றது- இதுவேஸ்வபாவமாயிருந்தவென்றபடி. அருள்தருவானமைகின்றானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) சமைந்திராநின்றானென்றது- பரிபூர்ணனாயிராநின்றானென்றபடி. அதுநமதுவிதிவகையே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவுமித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்), மருளொழிநீஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயுமித்யாதியால்) வாட்டாற்றானடிவணங்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்நமக்கித்யாதியால்) ‖௧‖

இரண்டாம்பாட்டு.

வாட்டாற்றானடிவணங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாட்டாற்றானுடையவித்யாதியால்) மாஞாலப்பிறப்பறுப்பானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யதேசத்தைபித்யாதியால்)

ப— நமது- அஸ்மதீயம், விதி:- ஆஜ்ஞாவசனம், ஸ்வதந்த்ரனானதான் நினைத்தபடியன்றியே நாமாஜ்ஞாபித்தபடியே செய்தருள்வானாயிரானென்றபடி, நமதுசொல்வகையே யென்னாதே நமதுவிதிவகையே யென்றத்தால், 'ஜகத்ஸூதிராதிஸ்ரியம் கிங்கரஸம்பத்ஸவிதா ! ஆஜ்ஞாவ்யாஹதவந்திநா' என்கிறகணக்கிலே நம்பக்கல் பாரதந்த்ர்யத்தைக்கொண்டு ஆஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனாயிராநின்றானென்றுகருத்து. இனி- அவனிப்படி நமக்கத்யந்தவஶ்யனானபின்பு, இருள்தரு- அஜ்ஞானத்தைத் தந்தருளுமதான, இருக்கவிருக்கவஜ்ஞானத்தையுண்டாக்குமதானவென்றபடி. இது ஹேதுகர்ப்பவிஶேஷணம். இது உத்தரோத்தரஜ்ஞானவர்த்தகமாகையாலே இதில் பிறவிவேண்டேனென்றபவிக்கிறது, மா- மஹத்தான, ஸமுத்ரங்களுக்கொதுங்கி வர்த்திக்குமாப்போலே யிதில்லாதவிடம் பார்த்தொதுங்கி வர்த்திக்கவொண்ணாதபடி பரந்தாயாமவிஸ்தாரமானவென்றபடி, ஞாலத்துள்- ஜகத்திலே, ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்திலே யென்றபடி. பிறவி- ஜந்மத்தை, இந்தஸம்ஸாரத்திலிருப்பையென்றபடி. யான்- அவனுடையவஶ்யதையறிந்த நான், வேண்டேன்- அபேக்ஷியேன், 'இழிபட்டோடுமுடலினில்பிறந்து தன்சீரையான்கற்று' என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸ்யாபேக்ஷையாலே முன்பிறந்த ஸம்ஸாரத்திலிருப்பை யபேக்ஷித்ததுண்டேயாகிலும் ஸம்ஸாரம் ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸ்யத்துக்குறுப்பாகாதே யதோத்தரஜ்ஞானத்தையும் தேஹாத்மாபிமானத்தையு முண்டாக்குவதொன்றாகையாலே இனியிதிலிருப்பை யபேக்ஷியேனென்றபடி. மடநெஞ்சே- எனக்குவஶ்யமானநெஞ்சே, மடம்- வஶ்யம், நீமருளொழி- நீ அஜ்ஞானத்தையொழித்துவிடு, மருள்- அஜ்ஞானம், 'தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகித் தெளிவிசும்பேறலுற்றால், திருவாறன்விளையதனை மேவிவலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுங்கொலென்று மென்சிந்தனை" என்றனக்கஸாதாரணமாகவுள்ள ஸர்வகாலஸாம்யமான வஜ்ஞானத்தை யினியொழிந்துவிடுவென்றபடி. ஸ்ரீபரதாழ்வானைபுங்கூட மபங்கப்பண்ணினதாகைபாலே ப்ரத்யக்ஷமான விஸ்ம்ஸாரத்திலே சுவர்க்காதரஸம மடியாகவுமிருக்கநினைக்கை யம்பிகைக்ருதமன்றென்றுகருத்து, வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாறென்கிற திவ்யதேசத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமியினுடைய, அடி- திருவடிகளை, வணங்கு- ஆஶ்ரயித்துஸேவிக்கப்பார், அதாவது உன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைவிட் டவன்றிருவுள்ளத்தை யநுஸரித்தவன்றிருவடிகளை யநுபவிக்கப்பாரென்றபடி. நம்மை திருநாட்டிலேகொண்டுபோகைக்காக திருவாட்டாற்றிலே வந்தெழுந்தருளியிருக்கிறவன்றிருவடிகளை யநுபவிக்கப்பாரென்றபடி. ‖௧‖

மூ— வாட்டாற்றானடிவணங்கிமாஞாலப்பிறப்பறுப்பான்* கேட்டாயேமடநெஞ்சேகேசவனெம்பெருமானைப்*
பாட்டாயபலபாடிப்பழவினைகள்பற்றறுத்து* நாட்டாரோடியல்வொழிந்துநாரணனைநண்ணினமே** ||௨||
நண்ணினநாராயணனைநாமங்கள்பலசொல்லி* மண்ணுலகில்வளமிக்கவாட்டாற்றான்வந்தின்று*

ஆ— குசைக்காக அவனையுபேக்ஷித்தும் உபேக்ஷித்தபடியே ப்ரயோஜனத்தைப்போக்கி அநுகூலராகியாரு க்காயிருந்த நாட்டாருடைய ஸஹவாஸத்தையொழிந்து ஸமஸ்தகாரணராய் அவனைவந்து ப்ராபிக்கப் பெற்றோமே நெஞ்சே, நமக்குவிளைந்தஸம்ருத்தி கண்டாயேயென்கிறார். ||௨||

(நண்ணினம்) நாமங்கள்பலசொல்லிக்கொண்டுபேக்ஷித்து நாராயணனை ப்ராபிக்கப்பெற்றோம்.

இ— பாட்டாயபலபாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையுபேக்ஷித்துஎன்று) பழவினைகள் பற்றறுத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபேக்ஷித்தபடியேயித்யாதியால்) நாட்டாரோடியல் வொழிந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுகூலரென்றித்யாதியால) நாரணனைநண்ணினமென்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) இத்தால கீழ்ப்பாட்டிலே கபிஷ்டர்களான காரங்களைச்சொல்லி அநுபவித்தவரிப்பாட்டிலே கீழவன்றிறத்திலசெய்தருளின வுபகாரபரம்பரை களை அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாயிற்று. ||௨||

மூன்றும்பாட்டு.

சொல்லியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லிக்கொண்டுபேக்ஷித்தென்று) இன்றுஎன்கிற.

ஈ— வாட்டாற்றானடிவணங்கி- திருவாட்டாற்றிலெம்பெருமானுடையதிருவடிகளை ஸேவித்துக்கொண்டு; அ வன் திருவடிகளை அநுபவித்துக்கொண்டென்றபடி. மாஞாலப்பிறப்பு- மஹாப்ருதிவியிலே ஜந்மத்தை, ஸம் ஸாரஸம்பந்தத்தில் ப்ரவ்ருத்தியை என்றபடி. அறுப்பான்- போக்கைக்கு ஸ்வபுடையவனாய், அறுப்பானென்றது ஸங்கல்ப்ய ப்ராதுர்ப்பாவம். இதற்குப்பாடியென்கிறத்தோடேயந்வயம். கேசவன்- கேசிஹந்தாவான, கேசியை நிரஸித்தாப்போலே நம்முடைய விரோதிகளை நிரஸிக்குமவனென்று கருத்து. எம்பெருமானை- ஸ்வஸ்வாமியை, பாட்டாயபலபாடி- பாட்டாயுள்ளவை அநேகங்கள்பாடி; ஸ்ரீதேவத்தாலும் ஸ்வமேதத் தாலும் வைலக்ஷண்யங்களாக ஆனந்தாதிகப்ரதிபாதகங்களான பாட்டுகளநேகங்களைப்பாடியென்றபடி. க்ரு ஷ்ணைவைஷ்ணவம் பண்ணியென்னுமாப்போலே யெம்பெருமானை பாட்டாயபலபாடியென்று இதரக்ரமம் ஸ்ரீ த்வஸாமாந்யாதிகரண்யம், எம்பெருமானை பாட்டுகளாலே ஆராதித்துஎன்றபடி. ப்ரகணீயங்களானஸூக் திகளாலே அவன்நம்முடைய உபேக்ஷிதமெல்லாஞ்செய்கையிலே உபகர்த்தாவாம்படி பண்ணியென்கை. ப ழவினைகள்- அநாதிகர்மங்களை, பற்றறுத்து- ஸம்பந்தமறும்படிபண்ணி, பற்று- ஸம்பந்தம், ஸவாஸந மாகப்போக்கியென்றபடி. நாட்டாரோடு- ஸம்ஸாரமக்நராயுள்ள ஸம்ஸாரிகளோடு, இயல்பு- ஸஹவாஸத்தி ப்ராவண்யம். அவர்களோடேகூடத்தானும் ஸம்ஸாரபோகதத்பரனாக வர்த்திக்கையையென்றபடி. ஒ ழிந்து- மறுவலிடாதபடி கைவிட்டு, நாரணனை- நாரங்களுக்கெல்லாம் நிரவதிகமான உபாயமும் ப்ராப்யமுமாயிருக்கிற ஸ்ரீபதியை, நண்ணினம்- சேர்ந்தோம். ஸம்ஸாரிகள்தொலைந்தட்டாதே உபேக்ஷிக்கு ப்போலே நிரந்தரமாக அநுபவிக்கப்பெற்றோம், மடநெஞ்சே- எனக்குவஶ்யமான நெஞ்சே, கேட்டாயே- அவன்செய்தருளின இவ்வுபகாரபரம்பரைகளிருந்தபடி கேட்டாயோ, இங்கு கேட்டாயேயென்றது கேட்டாயோவென்றபடி. இது தாம்சொல்லுகிற அர்த்தத்தின் கௌரவத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக அருளி ச்செய்கிறபடி. ||௨||

நாமங்கள்பலசொல்லி- பரத்வஸௌலப்யாதிகுணங்களுக்கு ப்ரகாசகங்களான திரு நாமங்களநேகங்களைச்சொல்லி, தத்தத்குணாநுபவாதிகமாக்கைகளைச் சொல்லியபேக்ஷித்தென்று தாத்பர்யம், நாராயணனை- ஸர்வப்ரகாரநிரதிசயபோக்யனான ஸ்ரீபதியை, நண்ணினம்- சேரப்பெற்றோம் கண்டநுபவிக்கப்பெற்றோமென்றபடி. மண்ணுலகில்- பூலோகத்திலே, வளம்மிக்க- ஸம்பத்துமிகுந்திருக்கிற, வளம்- ஸம்பத்து, பூலோகமாகையாலே இந்நாட்டிற்காட்டிலும் ரக்ஷகனானவனுக்கு ரக்ஷ்ய ஜநஸம்பத்து மிகுந்திருக்குமதான வென்றபடி. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றைத்தனக்கு நிரதிசய போக்யமுடைய ஸர்வேச்வரன், வந்து- நாம்கடந்துபோகவேண்டும் தேசமெல்லாம் தாம்கடந்துவந்து

மூ — விண்ணுலகந்தருவானாய்விரைகின்றான்விதிவகையே* யெண்ணினவாறாகாவிக்கருமங்களென்னெஞ்சே**
என்னெஞ்சத்துளிருந்திங்கிருந்தமிழ்நூலிவைமொழிந்து*

ஆ — அதின்மேலே அவன்தானேவந்து நிர்ஹேதுகமாக நமக்கு திருநாட்டைத்தருகையிலே விரையாநின்றான், நாம் 'இத்தைச்செய்' என்றுசொல்லுமதுவே தாழ்வாகவிருக்கிறனத்தனை, ஆனபின்பு இனியவனை நண்ணினோமேயல்லோமோ நெஞ்சே இங்ஙனேயிருப்பதொருஸம்ருத்தி நமக்கு விளையக்கடவதாக ஸ்வப்நத்திலேதான் நினைவுண்டோவென்கிறார். ௪॥

(என்னெஞ்சத்துள்) ஸநகாதிபரமயோகிபாவநாவிஷ்டமான திருநாட்டை நம்முடையசிறுமைபாராதே நமக்குத்தந்தருளுமோவென்னில்? என்னுடைய நிகர்ஷமும் சிறுமையும்பாராதே யென்னெஞ்சுள்

இ — வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகமாகவென்று) ஸ்வக்ருதோபாதிமாத்ரவ்யாஜமன்றிக்கே யென்றபடி. விரையாநின்றானென்றது- த்வரியாநின்றானென்றபடி. இத்தால் முதற்பாட்டிலே திருநாட்டைத்தருகையிலே பரிவகஸமுதாயனானென்றவரிப்பாட்டிலேயதற்கு த்வரியாநிற்கிறாரென்று ஸ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. விதிவகையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமித்தைபித்யாதியால்) இதுக்கு ஹேதுபாவமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சேயிங்ஙனேயித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

நமக்கு நலன்செய்வானே என்றிப்பாட்டிலேசொல்லுகிறவிது அருள்தருவானமைகின்றான் என்று முதற்பாட்டிற்சொன்னத்தைக்கொண்டு பௌநருக்த்யமன்றோவென்ன இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (ஸநகேத்யாதியால்) என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய இத்யாதியால்) இங்கு என் என்கிறவிடம் ஸ்வநிகர்ஷாநுஸந்தாநகர்ப்பமென்று கருத்து, நிகர்ஷம்- தோஷதர்சநரூபகம், சிறுமை- ஸாதநஹீநத்வம், இங்கிருந்தமிழ்நூலிவைமொழிந்து

ஈ — இன்று- இதுக்குமுன்பு நாம்ஒரு ஸாதநாநுஷ்டானம்பண்ணியறியாதிருக்க ஆகஸ்மிகமாக விண்ணைக்கு, விண்ணுலகம்- பரமபதத்தை, அங்கேயொரு குடியிருப்புமாத்ரத்தையன்றிக்கே அந்தலோகத்தை யெல்லாமென்றபடி. விதிவகையே- விதிப்ரகாரமாக, நம்முடைய ஆஜ்ஞாப்ரகாரத்திலேயென்றபடி. தருவானாய்- தாதாவாய், விரைகின்றான்- த்வரியாநின்றான், விரைகை- த்வரிக்கை, என்னெஞ்சே- எனக்கநுபவோபகரணமானநெஞ்சே, நீயெனக்குபகரணமாயிருந்தநுகூலிக்கையால்வந்த ஸம்ருத்தியன்றோவிதெல்லாமென்றுகருத்து. இக்கருமங்கள்- இந்தகார்யங்கள், நாமவனையிங்கே நிரந்தரமாக அநுபவிக்கப்பெறுகையும் நாம்செல்லவேண்டும் தேசமெல்லாமவன்கடந்துவருகையும் திருநாட்டைத்தருகையிலே த்வரிக்கையும் அதுநம்முடைய ஆஜ்ஞாப்ரகாரமாகையுமாகிற விக்கார்யங்களென்றபடி. எண்ணினவாறு- நாமெண்ணின ப்ரகாரமாக, ஆறு- ப்ரகாரம், ஆகா- ஆகிறனவல்ல, நாமெண்ணினபடி வருகிறனவல்ல என்கை- இக்கார்யங்களிங்ஙனே ஸித்திப்பனவாக ஸ்வப்நத்திலேதான் நமக்குநினைவுண்டோவென்றுகருத்து. ॥௪॥

என்னெஞ்சத்து- ஸர்வாதாரணவாஸஸ்தாநனாய் ஸர்வாதாரணவிலக்ஷணனாயிருந்த என்னெஞ்சினுடைய, ஸ்வாமிஸம்பந்தத்தால் ஸாம்ராஜ்யம்போலே என்ஸம்பந்தத்தால் என்னெஞ்சவனுக்கு ராஜ்யமென்றுநானிருக்க அவன் என்ஸம்பந்தமேஹேதுவாக என்னெஞ்சைக் குடிபாயாநின்றானென்று கருத்து. உள்- உள்ளுக்குள்ளே, விடாய்ப்பட்டவன் சிரமமானஸரஸ்ஸிலே மேல்நீரைநீக்கி ஆழமுழுகிக்கிடக்குமாப்போலே என்னெஞ்சினுள்ளுக்குள்ளே புகுந்தானென்றுகருத்து. இருந்து- க்ருதக்ருத்யனாய், தன்னுபயவிபூதியையும்நினையாதே இங்கே ஸ்திரப்ரதிஷ்டனாயிருந்து என்றபடி. இதுக்கு மொழிந்துஎன்கிறத்தோடே யந்வயம், வ்யாக்ரணஸ்ய வக்த்ருகாரணத்வம்ஸம்வேதமே தச்சக்ஷமிலோபாராஜநநம் ஹேதுவானாப்போலே அவன் என்னெஞ்சுள்ளிருந்தே என்னைக்கொண்டு தான்கவிபாடுகைக்கு ஹேதுவாய்விட்டதென்றுகருத்து. இங்கு- இந்தலோகத்தில், இதற்கும் மொழிந்துஎன்கிறத்தோடே யந்வயம், திருநாட்டிலும் இல்லாததான திருவாய்மொழியாகிற ஸம்பத்தை இங்குண்டாக்கினானென்று கருத்து. இரும்- விசாலங்களான, 'கேட்டாரார் வானவர்கள்' என்னும்படி நித்யஸூரிகளிலுமடங்காததான ப்ராமாணவைலக்ஷண்யத்தையுடையவனானவென்றபடி. தமிழ்நூல்- த்ராவிடசாஸ்த்ரங்களான, நூல்- சாஸ்த்ரம், 'வாரங்கவீநாராயண' வென்கிற

மூ— வன்னெஞ்சத்திரணியனைமாற்பிடந்தவாட்டாற்றான்* மன்னஞ்சப்பாரதத்துப்பாண்டவற்காய்ப்படை தொட்டான்* நன்னெஞ்சேநம்பெருமானமக்கருடான்செய்வானே* ॥௪॥

ஆ—புகுந்திருந்து என்னை உபகரணமாகக்கொண்டு திருவாய்மொழியைச்சொல்லி ஆஶ்ரிதவிரோதிகளான ஹிரண்யாதிபாண்டவப்ரதிபக்ஷநிரஸநத்தையும் எனக்கு ஸௌஹ்ருதமாகச்செய்தருளின நிரவதிகவாத்ஸல்ய காருண்யாதிகுணங்களையுடையவனாயிருந்தவன் இனித்திருநாட்டை நமக்குத்தந்தருளுமென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழியைச்சொல்லுவிக்கையாகிற விந்தஸௌஹார்த்தியிற்காட்டிலும்

இ— என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை உபகரணதித்யாதியால்) த்விதீயத்ருதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதிகளித்யாதியால்) நம்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குஸௌஹ்ருதமித்யாதியால்) என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து என்கிறதற்கு ஃபலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யஸ்வபாவத்தாலே) இருந்தமிழ்நூலித்யாதி நம்பெருமானித்யந்தமாக ஃபலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யேத்யாதியால்) நமக்கருள்தான்செய்வானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனித்திருநாட்டையித்யாதியால்) பாட்டுக்கு பாவார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (என்னைக்கொண்டித்யாதியால்)

ஈ— கணக்கிலே பின்புள்ளகவிகளுக்கெல்லாம் இத்தைக்கொண்டு லக்ஷணம்காட்டலாம்படி த்ராவிட வேதங்களுக்கு உபப்ரும்ஹணங்களானவென்றபடி. நானென்னுற்றமையாலே யலற்றுநிற்கத் தானந்தபார ங்களை ஸர்வலக்ஷணோபேதங்களாம்படி பேசுவிக்கிறானென்றுகருத்து. நூல்- தமிழ்நூலென்றது- த்ராவிடப்ரபந்தங்களாய் ஸகலவேதார்த்த நிர்ணாயகஶாஸ்த்ரப்ரபந்தங்களானவென்றபடி. இவை- இப்பாட்டுக்களை, இவற்றின்ஸௌந்தர்ய பரிச்சேத்யமாயிருக்கையாலே மேல்போகமாட்டாதே தம்மாலும் விஶேஷித்துச் சொல்லவொண்ணாதபடியான ஸௌந்தர்யத்தையினுடைய அநுபவவைலக்ஷண்யமும் தோற்றும்படி யிவையென்று ஸாமாந்யேந நிர்தேஶித்துக்கொண்டு அநுபவிக்கும்படி மொழிந்து தானருளிச்செய்து "பக்திப்ரேமாஸ்வயேநைஷ த்ருஷ்ட்வா தேஷா தேஷாஞ்சைவாநுகம்பார்த்தம் । அநுக்ரஹவிஶேஷாத் ததஸ்தஸ்மை ஹிதம் த்ராக்" என்கிறபடியே இப்ரபந்தம் மருளிச்செய்தவனவனே, நானவனுடைய அநுபவரஸத்துக்கு விஷயமாயிருந்தேனத்தனையென்று பாவார்த்தம். இதில் நம்முடைய வ்யாபாரமும் ஸஹகாரியாயிருக்கிறதேயாகிலும் அதெல்லாம் ப்ரயோஜகர்த்தாவான அவனுடைய காலோசிதவ்யாபார ஸாத்யமென்றுகருத்து. "வ்யாஸேஷ்ஜஸாம" மென்கிறவிடத்தில் வ்யாஸஎன்றது வ்யாஸப்ரயோஜகர், என்று வ்யாக்யாதமானாப்போலே இவ்விடத்திலும் மொழிந்துஎன்றது மொழிந்திருக்கிறவனென் என்றபடி. வல்- வலியதான, வல்லென்று வலியது, லகாரஸ்ய நகாராதேஶோ நகாராதேஶ:. ஆஶ்ரிதஸ்ப்ருஹையில்லாதவளவன்றிக்கே ப்ரஹ்லாதவிஷயத்வேஷகடோரமான என்றபடி. நெஞ்சத்து- மநஸ்ஸையுடையவனென, நெஞ்சையுடையவன் நெஞ்சத்தான், நெஞ்சத்திரணியனென்று ஸமஸ்தவதம், இரணியனை- ஹிரண்யாஸுரனை, மார்பிடந்த- வக்ஷஸ்ஸை நகங்களாலே கீண்டவனை திகந்தகரமான ப்ரஹ்லாதவஸ்தாப்ரதிகூலவதம், அந்த வன்னெஞ்சுகிடக்கிறவிடமான வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தை விதாரணம்பண்ணினவனைவென்றுகருத்து. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனை, ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு ஸமயத்திலே தூணிலிருந்துதவினப்போலன்றிக்கே நித்யம் ப்ரத்யக்ஷிதனாயிருந்தெல்லாற்குமாவதற்கு யுதவுகைக்காக திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனை என்றபடி. மன்- க்ஷத்ரஜாதியானது, மன்- க்ஷத்ரஜாதிக்குப்பேர், ஸாரதாஸாரதி ஸஹஸ்ர ஸஹஸ்ர ஸாராஜலோகமுமென்றபடி. அஞ்ச- அஞ்சும்படி, கோடிஸம்பூர்ணகவிஸிம்ஹதர்ஶநத்தைக்கண்ட நரிக்கூட்டம் போலே பரித்ரஸ்தமாம்படியென்கை. இதற்கு தொட்டானென்கிறதோடே அந்வயம். பாரதத்து- ஸாரதத்திலே, ஸாரதயுத்தத்திலேயென்றபடி. பாண்டவர்க்காய்- பாண்டவர்களுக்காக, படை- ஆயுதத்தை, தொட்டான்- தொட்டவனை, ஆயுதந்தொடேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியிருக்கச் செய்தேயும் ஆஶ்ரிதரான பாண்டவர்களுக்காக தன்ப்ரதிஜ்ஞையைகுலைத்து ஶஸ்த்ரத்தையெடுத்தவனை வென்றபடி. நம்பெருமான்- நம்முடையஸ்வாமியானவன், இந்தசரித்ரங்களையெல்லாம் நமக்கு ஸௌஹ்ருதமாய்ச்செய்தருளின ஸர்வேஶ்வரனானவனென்றபடி. நல்- நல்லதான், லகாரஸ்ய நகாராதேஶோ நகாராதேஶ:. ஸமவிஷயமென்றால் அத்யந்தப்ரவணமெத்தகவாமவனென்றபடி. நெஞ்சே- என்மநஸ்ஸே நமக்கு-இப்படி திருவாய்மொழிபாடும்படி தான்விஷயீகரித்தருளினநமக்கு, தான்- நம்பக்கலித்தனை யாஸக்திபண்ணினதான், அருள்செ

மூ—வானேறவழிதந்தவாட்டாற்றான்பணிவகையே*நானேறப்பெறுகின்றேனரகத்தைநகுநெஞ்சே* தேனேறு மலர்த்துளவந்திகழ்பாதஞ்செழும்பறவை* தானேறித்திரிவான்றாளிணையென்றலைமேலே* ॥௫॥

ஆ— சீரியதோ திருநாடென்கிறார். ॥௬॥

(வானேற) திருநாடுபெறவேணுமென்ற அபேக்ஷையுடையார்க்கெல்லார்க்கும் வானேறுகைக்கீடான உபாயத்தைக்கொடுத்தருளினான், அவனுடைய ஸ்வபாவத்தாலே தேனேறுமலர்துளவதநிறலே யவங்க்ருதமாயிருந்தவனுடைய தாளிணை பெரியதிருவடிமேலேறுமாப்போலே என்தலைமேலே நானேறப்பெறுகின்றேன், இனியவனைப்பிரிந்திருக்கையாகிற நரகத்தை வென்றிருப்பேனென்கிறார். ।௫।

இ— சீரியதோ என்றது- ச்லாக்யமானதோ என்றபடி. ॥௬॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

வானேறவழிதந்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாடி த்யாதியால்) வாட்டாற்றான் பணிவகையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) துளவந்திகழ்என்றது தாளிணையென்கிறதற்கு விசேஷணமன்றிக்கே பாதமென்கிறதற்கு விசேஷணமாயிருந்தாலும் உக்தவிசேஷணவிசிஷ்டமான பாதத்தையே அத்தாளிணையென்று அநுவதிக்கிறதாகையாலே இவ்விசேஷணமிங்கு, மந்விதமென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (தேனேறி த்யாதியால்) செழும்பறவையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) தாளிணையென்தலைமேலேற நான்பெறுகின்றேனென்றநவயம், நரகத்தைநகுநெஞ்சேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியவனையி த்யாதியால்) இத்தால் மூன்றாம்பாட்டிலே நமக்குத் திருநாட்டைத்தருகையிலே ஸ்வாமியாநின்றானென்றவரிப்பாட்டிலே பெரியதிருவடிக்குஸமமாக நம்மை யாதரியாநின்றானென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ।௫।

ஈடு—ய்வான்- க்ருபைசெய்தருளுவான், வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே ஸ்வபதத்தைத் தந்தருளுவான், இத்திருவாய்மொழியிற்காட்டில் அதிகமோ திருநாடென்றுகருத்து. ॥௬॥

வானேற- வைகுண்டத்தைப்பெறுகைக்கு, வழி- உபாயத்தை, ஸக்தியுக்திகளையென்றபடி, தந்த- அபேக்ஷிப்பாரெல்லார்க்கும் கொடுத்தருளினவனை, உபதேசாதிஸ்வபாவத்தாலே அறிவித்து அநுஷ்டானதசையிலே ஸஹகாரியாயிருந்து ஸம்ஸ்ருதிநிஷ்டாரணம் பண்ணிக்கொடுத்தவனை யென்றபடி. வாட்டாற்றான்; திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமியினுடைய, பணிவகையே- அருளிச்செயல்படியே, அவனுடைய ஸ்வபாவாநுகுணமாக என்றபடி. நான்- அவனுக்கு அத்யந்தவிதேயனான நான், இதற்கு தலைமேலே யேறப்பெறுகின்றேனென்று மேலேயநவயமாகிறது. தேனேறு- தேன்வூறுகிற, வாணர்ஸம்பந்த ஸௌரப்யவைலக்ஷண்யத்தாலே நாள்செல்லநாள்செல்ல சேகரங்கள் வர்த்திக்கிறவென்றபடி. மலர்துளபந்திகழ்பாதம்- ஆபரணங்களோடேகூடின திருத்துழாய்விளங்காநிற்கிற (திருவடிகளையுடையவனை, திகழ்பாதமென்று பாடமானாலும் இதுவேபொருள்) இதற்கு திரிவானென்கிறதோடே யநவயம், செழும்பறவை- செழித்த தானவைலக்ஷண்யம், பறவை- பக்ஷி, ஸமஸ்தபூதஸந்நிதிக்குஸம ஸம்பந்தஸ்வபாவத்தாலே குளுந்து தர்சநீயமானவேஷத்தையுடையவனை ஸ்ரீவைநதேயனையென்றபடி. தானேறி- தாந்தானேயேறி, ஸ்ரீவைநதேயனுகப்புக்காக வேறுகையன்றிக்கே யவனுடைய ஸம்யாயிஸ்பர்சம் தனக்கு நிரதிசயபோக்யமாயிருக்கையாலே ஸ்வயம்ஸ்வாமியாய்க்கொண்டேறியென்றபடி. திரிவான்- ஸஞ்சாரியாகஸஞ்சரிக்கிற ஸ்வாமியுடைய, அத்தாளிணை- அந்தஸ்வாபாவிகமானது, அ என்றது தவ்யபதேசாநீயம், கீழ்ச்சொன்ன ஸௌந்தர்யம் ஸௌகுமார்யாதிகுணவிசிஷ்டமான தென்றபடி. என்றலைமேலே- ஸ்வசிரஸ்ஸில், ஏறப்பெறுகின்றேன்- ஏறியிருக்கப்பெறுகின்றேன், நெஞ்சே- என்னுடைய மனஸ்ஸே, நரகத்தை- நரகத்தை, அவனை விச்லேஷித்திருக்கையாகிற நரகத்தையென்றபடி. நகு- பரிஹஸி, நகுகை- பரிஹஸிக்கை இத்தனைகாலமும் நம்மைப்பீடித்த இந்த விச்லேஷநரகமினி நம்மைக்கிட்டமாட்டாமையாலே நாம் ஜயித்தோமாகையாலே அத்தை நீ பரிஹாஸம்பண்ணிக்கொண்டு ஹ்ருஷ்டமாயிருவென்றபடி.

௫

மூ- தலைமேலதாளிணைகள் தாமரைக்கண்ணென்னம்மான் * நிலைபேரானென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதுமெம்பெருமான் * மலைமாடத்தரவணைமேல்வாட்டாற்றான்மதமிக்க * கொலையானைமருப்பொசித்தான் குரைகழல்கள்குறுகினமே ‖ குரைகழல்கள் குறுகின நங்கோவிந்தன் குடிகொண்டான் *

ஆ—(தலைமேல) திருவடிகளை என் தலைமேலேவைத்தருளினன், அழகியதிருக்கண்களாலே என்னைக்குளிரப் பார்த்தருளாநின்றான், ஒருக்காலும் என்னெஞ்சில்நின்றும் நிலைபேரான், இங்ஙனே அவன்திருவடிகளை நாம் குறுகப்பெற்றோமென்கிறார். [௭]

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

இ— தாமரைக்கண் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதியால்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம், கீழ்ப்பாட்டில் பெரியதிருவடிக்கு ஸமமாக தன்னையாதரியாநின்றானென்றவர் இப்பாட்டிலே தம்மை குளிர நோக்காநின்றுகொண்டு தம்நெஞ்சுவிடாதே எழுந்தருளியிருக்கிறானென்று உகந்தராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. [௭]

ஈடு— அத்தாளிணைகள்— அந்த வர்ணபாதமுமானது, ஆ என்று அழகியதாகவுமாம், இணைகளென்று வஜ்ராபாம்வஸம்பந்தம். தலைமேல்- என்தலைமேலே, ஸ்வஸம்பந்தத்தாலே தலையிலிராநின்றதென்று ஸூசிக்கும், "நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைச்சேர்த்" தென்றும், "பாதபங்கயமே தலைக்கணியா" யென்றும், நான் ப்ரார்த்தித்தபடியே தன்னுடையவழகிய பாதபங்கஜங்களாலே என்தலையை அலங்கரித்தருளினானென்று கருத்து. தாமரைக்கண்- அத்தால்வந்தவுகப்புத்தன்னதாகையாலே விகஸிதஸாரஸிஜ விஜயிநேத்ரனான, என்னம்மான்- அக்கண்ணழகாலேயென்னை வசீகரித்தெனக்கு ஸ்வாமியானவன், என்னெஞ்சத்து- என் மநஸ்ஸிலே, எப்பொழுதும்- ஸர்வகாலமும், நிலைபேரான்- ஸ்திரமையுடையான், என்னெஞ்சில்தான் நின்றநிலையையொருக்காலும் விடுகிறானில்லையென்றபடி. அநேகம்பெண்களுக்காக ஸஹஸ்ரமநேகம் வடிவுகொண்டாப்போலே என்னுடைய மநோவ்ருத்திகளான அநேகாவயவங்களுக்காகத்தானுமநேகம் வடிவுகொண்டானென்று கருத்து. எம்பெருமான்- என்னெஞ்சிலிருக்கப்பெற்றபெருமையாலே ஸர்வேச்வரனான, இது மருப்பொசித்தானுக்கு விசேஷணம். மலைமாடத்து- பர்வதம்போலே உத்துங்கமான கோயில், மாடம்- ப்ராஸாதம், இங்கு கோயில் விவக்ஷிதம். அரவணைமேல்- ஸ்ரீசேஷசயனத்தின்மேலே, அரவு- ஸர்ப்பம், வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனான, உத்துங்கமான கோயிலில் சேஷசயனத்தின்மேலே, திருவாட்டாற்றிலிருக்கிறவனானவது- திருவாட்டாற்றில் கோயிலிலே திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனானவென்றபடி. அவ்வூரிற்காட்டிலும் கோயிலழகும் மிஞ்சியிருக்கிறதென்று த்யோதிப்பிக்கைக்காக மலைமாடத்து என்கிறதாலே ஊருக்குமுன்னே கோயிலையும் திருவனந்தாழ்வானையும் நிர்தேசித்தது, மதமிக்க- உத்கடமதத்ரவ்யமாயிருக்கிற, கொலையானை- ஸம்ஹாரசீலமான கஜத்தினுடைய, கொலை- ஸம்ஹாரம், யானை- கஜம், சாகவாயிருக்கும் ஸ்வபாவத்தினுடையவென்றபடி. மருப்பு- தந்தங்களை, ஒசித்தான்- முறித்தவனுடைய, குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரித்தாப்போலே என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம் நசிப்பித்தவனுடையவென்று கருத்து. குரைகழல்கள், மஞ்ஜீராத்யாபரணங்களாலே த்வநிக்கிற திருவடிகளை, குரையென்று த்வநிக்குமதுக்குப்பேர், ஆபரணத்வநிகள் தமக்கிப்போது செவிபடும்படியாலே அருளிச்செய்தபடி. குறுகினம்- கிட்டப்பெற்றோம், 'தடந்தாமரைகட்கே கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னங்குறுகாதோ' என்று ப்ரார்த்தித்தபடியே பெற்றோமென்றுகருத்து. [௭]

குரைகழல்கள்- சிறுசதங்கைகளாலும் சடகங்களாலும் பாதாதிஆபரணங்களாலும் த்வநியாநிற்கிறவவன் திருவடிகளை, குறுகினம்- கிட்டிவிட்டோம், ஸ்வாநுபவத்தை பவிஷ்யத்தின் ஸாமீப்யத்தாலே ஸித்தவத்கரித்துச்சொல்லுகிறேனல்லேன், ஸித்தமானவநுபவத்தையே சொல்லுகிறேனென்று கருத்து. இது கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னத்தையே யிப்பாட்டிலுமநுவதித்ததற்கு ப்ரயோஜநம், நங்கோவிந்தன்- நம்முடைய கோவிந்தன், ஆச்ரிதர்க்கு ஸுலபமாக ப்ரஸித்தனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. குடிகொண்டான்- தனக்கு ஸ்வகாரியனுமவன், ஆச்ரிதர்க்கு ஸுலபமாக ப்ரஸித்தனான க்ருஷ்ணனென்றபடி, என்னெஞ்சை ஸ்வகீயமாக ஸ்வீகரித்தருளினான், என்னெஞ்சுக்கு விசேஷம். குடியென்று ஸகலஸம்பந்தமாக ஸபரிவாரமாக ஸ்வீகரித்தருளினான், தன்னுடைய ஆச்ரிதருடைய ஸமஸ்தபரிவாரமுடனே வஸிக்கும் ஸ்தானத்துக்குப்பேர்.

மூ—திரைகுழுவுகடல்புடைசூழ்தென்னாட்டுத்திலதமன்ன* வரைகுழவுமணிமாடவாட்டாற்றான்மலரடிமேல்*
விரைகுழுவுநறுந்துளபமெய்ந்நின்றுகமழுமே* ॥எ॥
மெய்ந்நின்றுகமழ்துளபவிரையேறுதிருமுடியன்* கைநின்றசக்கரத்தன்கருதுமிடம்பொருதுபுனல்*

ஆ—(குரைகழல்கள்) இப்படிநெஞ்சே நாம் குரைகழல்கள்குறுகினோம் நங்கோவிந்தன் ஸ்வாமித்வமாக வ ந்தென்னுள்ளே புகுந்தருளினான், இதுக்குடையாளமென்னென்னில்? வாட்டாற்றான்திருவடிகள் திருத்துழாய் என்னுடம்பெல்லாம் கமழ்கிறபடி பாராயென்கிறார். ॥எ॥
(மெய்ந்நின்று) திருத்துழாய் தொடக்கமாக வ்யாவ்ருத்த ஸௌகுமார்யங்களையுடையவனுய் ஸ்வாஸ்ரிதவிஷயத்தில் ஸ்வாதீனனாய்

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— குடிகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமித்வமித்யாதியால்) அங்ஙனே ஸ்வாமித்வத்தோடேவந்து தம்நெஞ்சிலே புகுந்திருக்கச்செய்தே த்வாரஸம்ஸ்ருஷ்ட தாதஸி வாஸனாஸம் தமக்கொருவாஸனையல்லாமையாலென்றும் துளவமித்யாதியாலே யத்தை பொருஹமாகச்சொல்லுகை ய ஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இதுக்குடையாளமென்னென்னிலென்று) தாளிணையென்தலைமே லேயித்யாதியாலே சொன்னவிவையெல்லாம் ஞானவிகாஸவ்யாவிஶேஷமாத்ரமன்றோ அவனும்முடையவுடம் பிலே ஸந்நிஹிதனானென்னக்கூடுமோவென்று ஶங்காநிவ்ருத்யர்த்தமாக அபிப்ராயம், இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வாஸங்களையெல்லாம் ஸ்ம்ருதிஜ்ஞானவ்யதிரிக்தமான ப்ரத்யக்ஷ ப்ரதீதியைக்கொண்டு ப்ரகாஶிக்கிறாரிப்பாட்டி லென்று ஸங்கதிஸித்தியாயிற்று. இங்கு ஞானஸாமாத்ரமன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்காரஞானவனுடைய திவ்யஸம்ஸ்பர்ஶமாழ்வார்திருமேனியிலேவந்து ஸந்நிஹிதமாயிருக்குமென்றும் இப்படி ஸந்நிஹிதமா னாலுமது சக்ஷுராதிகோசரமன்றிக்கே யொமவ்ருத்யக்ஷவிஷயமாயே யிருக்குமென்றும் திருவுள்ளம். ஆனா லும் வாஸனாதிகதிவ்யவிஜ்ஞானம் ஸாக்ஷாத்ப்ரத்யக்ஷவிஷயமாகக் குறையில்லையிறே, ஶேஷஸ்ஸ்ருஷ்டம். ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

வ்யவஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருத்துழாயித்யாதியால்) கருதுமிடம்பொருது கைநின்றசக்கரத்தனென்று கணித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஸௌத்யாதியால்) புனலித்யாதிக்குத்

ப— ணாயவ்யாதிகளோடே வந்து என்னெஞ்சிலே நிலைநின்றருளினானென்றபடி. திரைகுழுவு- தரங்கபங்க்திக ளையுடைத்தான, திரை- தரங்கம், குழுவு- பங்க்தி, திரைகுழுவு கடலென்று ஶாகபார்த்திவவத்ஸமாஸ: ஶுக்ரமேஸந்நிதான ஸமுத்ரஸம்ப்ரமிதஷஷ்டி தரங்கவித்போலே பஹூஜதரங்கஶாலியான வென்றபடி.. கடல்- ஸமுத்ரத்தாலே, புடை- பார்ஸ்வங்களிலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, இது வாட்டாத்துக்கு விஶே ஷணம். தென்னாட்டுத்திலதமன்ன- தக்ஷிணதேஶத்துக்கு திலகம்போலேயிருக்கிற, அன்ன என்று உபமா வாசகம். வரைகுழவுமணிமாட- கநககிரிபங்க்திபோலிருக்கிற மணிமயநங்களையுடைத்தான, வாட் டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய, மலரடிமேல்- பத்மஸாத்ருஶ்ய ஸமங்களான திருவடிகள்மேலே, விரைகுழுவுநறுந்துளபம்- பரிமளஸமுதாயஸஹிதமாய் பரிமளி யாநிற்கிற திருத்துழாயானது, விரையென்று பரிமளம், ஸாமாந்யஸம்பந்தத்தாலே யதிஶயிதபரிமள மாய்க்கொண்டு பரிமளிக்கிற திருத்துழாயானதென்றபடி. மெய்- என்ஶரீரத்திலே, மெய்யென்று ஶரீ ரம், நின்றுகமழும்- ஸ்திரமாகநின்று பரிமளியாநின்றது, ஆதலால்அவன்ஶரீரத்திலே ஸந்நிஹிதனென்று மிடத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்றுகருத்து. ॥எ॥

மெய்- திருமேனியிலே, நின்றுகமழ்- ஸ்திரமாய்நின்று பரிமளியாநிற்கிற, துளபவிரை- தாதஸீ பரிமளமானது, ஏறுதிருமுடியன்- ஏறிநிற்கிற திருமுடியையுடையவனான, ஸ்வஸம்பந்தத்தாலே திருத்து ழாய்க்குங்கூட பரிமளாதிஶயித்துவருகிற திருவபிஷேகத்தை யுடையவனானவென்று பாவம். க ருதுமிடம்- தான்நினைக்கிறவிடத்திலே, பொருது- யுத்தம்பண்ணி, தான்நினைத்து ப்ரேரித்தவிடத்திலே போய் ஶத்ருக்களை த்வஸ்தமாக்கியென்றபடி. கைநின்ற- 'ஸதாபஞ்சாயுதாநாவிஶக' என்னுமாப்போலே மீ ண்டு திருக்கையிலேவந்துநின்றதான, ஸர்வகாலஸந்நிஹிதமாயானவென்று தாத்பர்யம், சக்கரத்தன்- சக்ர த்தையுடையவனான, புனல்- ஜலமென்ன, மைநின்றவரை- நைலம் ஸ்திரமாய்நின்ற [illegible],

ஙூ—மைநின்றவரைபோலுந் திருவுருவ வாட்டாற்றற்கு* என்னன்றிசெய்தேனா வென்னெஞ்சிற்றிகழ்வதுவே*॥
திகழ்கின்றதிருமார்பிற் றிருமங்கைதன்னோடும்* திகழ்கின்றதிருமாலார் சேர்விடந்தண்வாட்டாறு* புகழ்கின்ற

ஆ— ஸ்ப்ருஹணீயமான ஸ்வரூபத்தையுடையவனாய் நிரவதிககல்யாணரூபவிசிஷ்டனாயிருந்த வாட்டாற்றார்க்கு நானென்ன வாநுகூல்யவ்ருத்திபண்ணினேனாகக்கொண்டு தானென்னுள்ளேபுகுந்து திகழ்கிறதென்கிறார். ॥அ॥
(திகழ்கின்ற) தனக்கு நிரூபகபூதையாய் ஸர்வலோகேஸ்வரியான பெரியபிராட்டி, சேர்விடந்திருவாட்டாறு, தன்றிருவடிகளில் பக்ஷபாதத்தையே புகழாகவுடையனாயிருந்த பெரியதிருவடி தனக்கு வாஹநமும் ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநோபகரணமும், இங்ஙனேயிருந்துவைத் தென்னுடைய நிகர்ஷத்

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானென்னவித்யாதியால்) பண்ணினேனாகக்கொண்டென்றது- பண்ணினேனாக ப்ரமித்தென்றபடி. நான்பண்ணினதாகவோர் ஆநுகூல்யவ்ருத்தியையுங் காணேனென்றபடி. இத்தால் கீழ்த்தம்முடைய ஸம்ருத்திகளைச் சொல்லியிருந்தவிப்பாட்டிலே யவற்றுக்குக் காரணமான ஹேதுவென்பக்கல் காணேனென்றுகொண்டு அவற்றினுடைய நிர்ஹேதுகத்வத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமே. ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதியால்) புகழ்கின்றபுள்ளூர்தி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளித்யாதியால்) போரரக்கர்குலங்கெடுத்தானென்கிறதற்குப் புள்ளூர்தியென்கிறதோடு ஸமபிவ்யாஹாரத்தால் ஸித்திக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) இகழ்வின்றியென்கிறதற்கு இப்பாதத்வயத்தோடு ஸமபிவ்யாஹாரத்தால் ஸித்தித்தவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயிருந்துவைத்தித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே என்பக்கல் காரணஹேதுவின்றியே யிருக்கச்செய்தே யெனக்கு மஹாஸம்ருத்தியையுண்டாக்கினானென்று ப்ரீதனானவிப்பாட்டிலே தனக்கு நிரதிசயகாரணங்களான விக்ரஹங்களிருக்கச்செய்தே யதிஹேடனானவென்

ஶ— ஸ்திரமெநித்யஸ்தாயியான பர்வதமென்றபடி. போலும்- ஸத்ருசமாகாநின்றுள்ள. நீலமேகஸ்தமணிபர்வதமென்ன, ஐந்த்ரநீலமணிபர்வதமென்ன, இவைகளுக்கு ஸத்ருசமாகாநின்றுள்ள என்று பதார்த்தம், திருவுரு- திவ்யரூபத்தையுடையவனான, வாட்டாற்றார்க்கு- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிற வெம்பெருமானுக்கு, என்னன்றிசெய்தேனா- என்னநன்மைசெய்தேனாக, என்னவாநுகூல்யாசரணம் பண்ணினேனாக, பெரியவுடையாரைப்போலே ப்ராணஸமர்ப்பணமாக வடிமைசெய்தேனாகவோ சிறுதிருவடியைப்போலே 'த்ருஷ்டாஸீதா'வென்று வந்தேனாகவோஎன்றுகருத்து. என்னெஞ்சிற்றிகழ்வது- என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேதான் வந்துவிளங்குகிறது, திகழுகை- விளங்குகை, இப்படி என்னெஞ்சிலேதான் வந்துவிளங்குகைக்கு காரணமாக நான்தனக்குப்பண்ணின வாநுகூல்யாசரணம் ஒன்றுங்காணேனென்றபடி. ॥அ॥

திகழ்கின்ற ஸ்வாபாவிககல்யாணரூபத்தாலே விளங்காநின்றுள்ள, திருமார்பில்- வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தில், திருமங்கைதன்னோடும்- லக்ஷ்மியாகிற பகவதியோடேயுங்கூட, மங்கை- பகவதி, தன்னென்றுஸ்வாமித்வம், திகழ்கின்ற- விளங்காநிற்கிறவனான, திருமங்கைதன்னோடுமென்கிறவிடத்தில் ஸஹபாவத்தால் 'அநபாயிநீ'யென்றும் 'நித்யைவைஷா ஜகந்மாதா' என்கிறகணக்கிலே ஸகலகல்யாணரூபவிசிஷ்டனாயிருக்கிறவன் லக்ஷ்மீஸாஹித்யத்தாலும் விளங்காநிற்கிறானென்றுகருத்து. திருமாலார்- லக்ஷ்மிவிஷயத்தில் வ்யாமோஹமுடையனான ஸர்வேஸ்வரன், மாலென்றுவ்யாமோஹம், சேர்விடம் சேர்ந்திருக்கிறஸ்தலம், நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமென்றபடி. தண்வாட்டாறு- ஸீதளமான திருவாட்டாறு, ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவாட்டாறென்றபடி. சேர்விடமாவது தண்வாட்டாறென்று காரகக்ரியாபதமாக விங்கு வாக்யஸம்பந்தமாகிறது, லக்ஷ்மீஸாஹித்யஸம்பந்தமானவனுக்கு நித்யவாஸம்பண்ணும்படி ப்ரதாநமாயிருக்கிறது திருவாட்டாறென்கையாலே லக்ஷ்மீபதித்வத்தோடு ஸமாநவாஸஸ்தானமாயிருக்கிறது அவனுக்குத் திருவாட்டாற்றிலிருப்புமென்று கருத்து. இப்படி காரகக்ரியாபதமாக ஸம்பந்தவாக்யமான விப்பதிவ்ரதாயோஜனையாய்ப்படி தனக்கு ஸௌந்தர்யாதிவிக்ரஹங்களிருக்கச்செய்தே ஹேயனானவென்னெஞ்சிலே வஸியாநின்றானென் றாச்சர்யத்தோடு கூப்பிடுகிறது, புகழ்கின்ற- கீர்த்திகளெல்லாம் தன்னிடத்திலே நின்றிருக்கிறவனான 'ஞாநஸம்வாதவாஹந'

மூ— புள்ளூர்திப் போரரக்கர்குலங்கெடுத்தான்* இகழ்வின்றியென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதும்பிரியானே* ||௯||
பிரியாதாட்செய்யென்று பிறப்பறுத் தாளறக்கொண்டான்* அரியாகியிரணியனை யாகங்கீண்டானன்று*

ஆ— த்தைப் பார்த்தென்னை யிகழாதே ஒருக்ஷணமென்னைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவத்தையுடையனாய்க்கொண் டென்னெஞ்சுக்குள்ளே புகுந்தருளினான், ஒருவனுடைய மானத்தை யிருக்கும்படியே யிது வென்கிறார். ||௯||

(பிரியாது) இனியொருக்காலமும் தன்னைப்பிரியாதே ஸர்வசேஷவ்ருத்திகளையும் பண்ணென்றுகொண் டென்னை அநந்யார்ஹசேஷமாகக் கொண்டானின்று, அரியாகியிரணியனை யாகங்கீண்டானன்று, பெரி யார் தங்களை யாச்ரயித்தவர்களுடைய சிறுமையையுங் கொடுக்கப்படுகிறபொருளின்சீர்மையையும் பாராதே.

இ— பக்கல் இத்தனைப்ரவணனாயிராநின்றானென்று விஸ்மிதராகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமே. இகழாதே. ஒன்றது— உபேக்ஷியாதே யென்றபடி. என்னெஞ்சு இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதியால்). ||௯||

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

ஆளறக்கொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையநந்யார்ஹசேஷ இத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியார் இத்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தனக்கும் பெரியபிராட்டியார்முதலான நிரதிசயகல்யாண தம் வாஸஸ்தானங்களிருக்கச்செய்தே சுதிஷயமானவென் னெஞ்சிலே ப்ரவணனாநின்றானென்றுகொண்டு ஸௌசீல்யத்தைப்பேசி அநுபவித்தவரிப்பாட்டிலே "தேவாதிதாநாம் ஸம்ப்ரயோஜ்யாவேதா வேதாவதீக்ருதிமேஷாமேதாவி" என்று விஸ்தாரமாக ப்ரஸித்தமாயிருந்த தேஹா

ஈ— இத்யாதிகளிற்படியே. லோகவேதப்ரஸித்திகளுக்கெல்லா மிருப்பிடமானவென்றபடி. புள்ளூ— பக்ஷியை, ஸ்ரீவைநதேயனையென்றபடி. ஊர்தி ஊரப்பண்ணுமவனை, நடத்துமவனையென்றபடி. அவ னை, திவ்யவாஹநமாகவுடையவனை என்கை, போரரக்கர்— யுத்தோத்யுக்தரான ராக்ஷஸர்களுடைய, போர்— யுத்தம், ஸாக்ஷாத்வாயிருக்கைக்காகவும், குலம் ஸமூஹத்தை, கெடுத்தான்— நசிப்பித்தவன், அந்த ராவண ஸாயாயிருக்கிறவனைப்போக்கி ப்ரஸாதிக்கினவனென்றபடி. இகழ்வின்றி— உபேக்ஷையில்லாமல், இகழ்வு— உபேக்ஷை, என்னுடைய நிகர்ஷத்தைப்பார்த்துபேக்ஷியாதானயென்றபடி. எப்பொழுதும்— ஸர்வகாலமும், என்னெஞ்சத்து— என் ஹ்ருதயத்திலே, பிரியான்— விச்லேஷிக்கிறானில்லை. ||௯||

பிரியாது— இனியொருகாலமுமென்னைப்பிரியாமல், ஆட்செய்யென்று— எனக்கு சேஷவ்ருத்திபண்ணென் றருளிச்செய்து, எனக்கே ஆட்செய்யென்றருளிச்செய்ய வேணுமென்று எம்மாவீட்டிலே நான் ப்ரார்த்தித் தபடியே, செய்தருளினானென்றுகருத்து. பிறப்பு— ஜந்மத்தை, ஸம்ஸாரஜந்மத்தை யென்றபடி. அறுத்து— சேதித்து, என்பக்கல் ஸம்பந்தமில்லாதபடி பண்ணியென்றபடி. அறஆள்க்கொண்டான்— மிகவுமடிமைகொண் டான், அநந்யார்ஹசேஷமாக்கிக்கொண்டா னென்றபடி. எனையுகிதசேஷ். "தனக்கேயாக வெனைக் கொள்ளு"மென்று எம்மாவீட்டில் நாம் ப்ரார்த்தித்தபடி தலைக்கட்டினானென்றுகருத்து. அரியாகி— ஸிம்ஹமா ய், நரஸிம்ஹரூபனாயென்றபடி. இரணியனை— ஹிரண்யனை, ஆகங்கீண்டான்— தேஹத்தைப்பிளந்தான், திருவுகிர்களாலும், கீண்டானென்றது நகங்களாலே பிளந்தானென்றபடி. அன்று— வருவகாலத்திலே, அன் றுஎன்றிக்குச்சொல்லுகையாலே ஆளறக்கொண்டானென்கிறவிடத்திலே இன்றுஎன்றொருபதமத்யாஹாரம், இன்றைக்கு என்னை அநந்யார்ஹசேஷமாக்கிக்கொண்டருளினான்; அன்றைக்கு ஹிரண்யனைப்பிளந்தருளி னான்— இப்படி ஸர்வகாலத்திலும் எனக்குஸம்ருத்திகளை யுண்டாக்கினானென்று. வாக்யதாத்பர்யம், இன்றைக் கென்னை சேஷமாகக்கொண்டருளினான் அன்றைக்கு ஹிரண்யனை ஸம்ஹரித்தருளினானென்கிற விவ் வசநவ்யக்திஸாமர்த்யத்தாலே. ஹிரண்யஸம்ஹாரவிஷயஸம்பந்தமும் தமக்காகச்செய்தருளினதென் றநுஸந்தித் தபடி தோற்றுகிறது, இவர் ஸாமதஸௌசீல்யை ஸௌசீல்யமாயிருக்கு மவராகையாலே ஸ்ரீப்ரஹ்லா தாழ்வானுக்காகச்செய்ததே தமக்குச்செய்ததாகவிருக்கக் குறையில்லையிறே, இப்படிஸர்வார்த்த ஸம்ருத்தம், ஆதலால் வாட்டாற்றுங்காட்டினானென்று உத்தரபாதத்தோடே யன்வயிக்கிறது,

மூ—பெரியார்க்காட்பட்டக்காற்பெறுதபயன்பெறுமாறு* வரிவாளரவணைமேல்வாட்டாற்றான்காட்டினனே॥
காட்டித்தன்கனைகழல்கள் கடுநரகம்புகலொழித்த* வாட்டாற்றெம்பெருமானைவளங்குருகூர்ச்சடகோபன்*
பாட்டாயதமிழ்மாலை ஆயிரத்துளிப்பத்தும்* கேட்டாரார்வானவர்கள் செவிக்கினியசெஞ்சொல்லே*॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—பவர்களுக்கினியில்லையென்றுஞ் சிரியபெருமைக் கொடுப்பாரென்னுமிடம் வரிவாளரவணைமேல் வாட்டாற்றினன்பக்கலிலே காட்டியருளினனென்கிறார். ।௰।

(காட்டி) அபூர்வருமமராக இத்திருவாய்மொழியைக்கேட்டா லென்பதுவாரோவென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—ஜ்ஞாதாக்களுடைய ஸஹவாஸஜநிதஸம்பந்தமஹத்தாலே யெனக்கிப்போது ஸர்வாதிசயமாயிற்றென்று ஸ்ரீகாரரென்று ஸம்மதியும்ப்ரவ்ருத்திகையாயிற்று. விசேஷேண ஸ்ரீமமாயிருந்த ஸம்ருத்திஸாதநம் ஸர்வாதிசயா திகளாலே ஸந்தோஷாதிசயத்தை ஸமாவர்ஷாஸனம்பண்ணுகிறார். ॥௰॥

✳ நிகமனம் ✳

ஸ்ரீவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபூர்வமர்யாதையால்) ॥௧௧॥

ஶ—பெரியார்க்கு- ஜ்ஞாதாக்களுக்கு, ஆட்பட்டக்கால்- சேஷபூதரானால், பெறுதபயன்பெறுமாறு- ஊர்த்வமானஸம்பத்தைப்பெறும்ப்ரகாரத்தை, ஜ்ஞாதாக்களுக்கு அடிமைப்பட்டால் ஊர்த்வமான ஸம்பத்தை யெல்லாம் பெறுவரென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிற அர்த்தத்தையென்றபடி. இதற்குக் காட்டினனென்கிறத்தோடே அந்வயம். வரிவாள்வாயரவணைமேல்- வரியையும் வாளையுமுடைத்தான ஶயநத்தின்மேலே, வரி- ரேகை; வாள்- காந்தி, வரிவாள்வாயென்று அம்சபாடமாய் இதுக்கு அரவு ஶப்தத்தோடே ஸாமாநாதிகரண்யமாயிருக்கிறது, ஸர்வஜ்ஞத்வாநுகுணமாகத் திருவுடலிலே ஸ்பர்ஶநீயரேகாஜாலங்களையும் ஜ்ஞாநஸூசிதாநந்தநீய தேஜோவிஶேஷத்தையு முடைகளங்களையுமுடைத்தான திருவனந்தாழ்வானாகிற ஶயநத்தின்மேலேயென்றபடி. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவன், அரவணைமேலே வாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனாவது- திருவாட்டாற்றிலே அரவணைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனென்றபடி. காட்டினன்- என்பக்கலிலே ப்ரத்யக்ஷமாக்கியருளினன், ।௰॥

தன்கனைகழல்கள்- தன்னுடைய கனைக்கிறகழல்களை, கனைக்கை- த்வநிக்கை, கழல்- திருவடி, நூபுராதிஸங்கஷிஜ்ஜிதமாயிருந்த தன்திருவடிகளையென்றபடி. காட்டி- எனக்கு ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்தருளி, கடுநரகம்- கடினநரகத்தை, விவேகிகளுக்கு ஸஹஜவாஸநாஸம்ஸாரமான ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்தையென்றபடி. புகல்- ப்ரவேசிக்கையை, ஒழித்த- உபரதமாக்கினவனை, எனக்கு ஸம்ஸாரநிலயப்ரவேசத்தை நிவர்த்திப்பித்தவனையென்றபடி. வாட்டாற்றெம்பெருமானை- திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமியைக்குறித்து, இதுக்குப் பாட்டாயவென்கிறத்தோடே அந்வயம். வளங்குருகூர்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான; வளம்- அழகியது, திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவென்றபடி. சடகோபன்பாட்டாய- ஆழ்வாருடையபாட்டுக்களான, அவருடைய ஸந்தோஷஜநிதஸ்ரீகவிதாஸமாய்க்கொண்டு ஶாஸ்த்ரஸம்மதமாயாபத்வங்களாய் 'பாடிரேயேவரூபம்' என்னும்படி யிருக்குமவையானவென்றபடி. தமிழ்மாலை- த்ராவிடபாஷாபத்யமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, செவிக்கினிய- கர்ணாம்ருதங்களான, இனியது- மதுரமானது, செஞ்சொல்- செவ்வியசொல்லான, காரணத்ரயமும் வாக்ரூபமாய்ச்சொன்னவையானவையாலே ஶுபவ்யஞ்சகஶக்திகளான என்றபடி. ஶாவயவப்ரவசநமான தன்மை, இப்பத்தும்- இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், வானவர்கள்- நித்யஸூரிகள். கேட்டாரார்- கேட்டு ப்ராப்யராகார், இத்தையவர்கள் கேட்கத்தொடங்கின் விள்ளஞ்சொல்லின்னஞ்சொல்லென்னே யிருப்பாரத்தனை போக்கியொருக்காலும் த்ருப்தராகாரென்றபடி. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமேஷயி ஸ்ரீஶைலதயாபாத்ரநிஜஸ்வாமிதேஶிகாயநம:.

ஸ்ரீ:.

த்³ருமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(அருள்பெறுவார்.)

த்⁴ருதரதா²ங்க: கேஶவ: க்லேஶஹர்த்தா ததா² ஶ்ரீஶ நாராயணாங்க:
ஸ்நேஹாச் சஸ்த்ராரம்ப⁴வாந் நாதி²தத்தா³ஸ்ய ஸ்வாது³துலஸீ ஸுக³ந்தி⁴பதா³ப்³ஜ: ।
ஸரோஜாக்ஷோ கோ³விந்த³: குலத⁴ராமயம: ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா
ஸ்ரீஶோ நித்யம் ப்ரக்ருஷ்ட ஸம்பந்தவிதரணரதிஶ்சைநாம் ஸூரிமாஹ ॥ ௯௯ ॥

(த்⁴ருதரதா²ங்க:) ஆழியானநல் தருவான்- திருவாழியைத் திருக்கையிலேயுடையனாகையாலும், (கேஶவ: க்லேஶஹர்த்தா) கேசவனெம்பெருமானை- விரோதிநிரஸநசீலனாகையாலும், ஆஸ்ரிதபக்ஷபாதத்தாலே ஸ்வாதீநம், (ததா² ஸ்ரீஶ நாராயணாங்க:) நண்ணினம்நாராயணனை- கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வாதீநத்துக்கு விவரணம், ஸ்ரீமானும் ஸர்வேஸ்வரனும் ஸர்வநியந்தாவுமாகையாலும், (ஸ்நேஹாச் சஸ்த்ராரம்ப⁴வாந்) பாரதத்துப்பாண்டவர்க்காய்ப் படைதொட்டான்- பாரதயுத்தத்திலே ஆயுதமெடேனென்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினவன் ஆஸ்ரிதரான பாண்டவர்களிடத்தில் ஸ்நேஹத்தாலே ப்ரதிஜ்ஞையையழித்து ஆயுதமெடுக்கையாலும், (ஸ்வாது³துலஸீ ஸுக³ந்தி⁴பதா³ப்³ஜ:) தேனேறுமலர்துளவந்திகழ்பாதன்- போக்யமான திருத்துழாய்மலராலே விளங்காநிற்கிற திருவடிகளையுடையவனாகையாலும், (ஸரோஜாக்ஷ:) தாமரைக்கணனெம்மான்- ஸரஸிஜஸத்ருசங்களான திருக்கண்மலரையுடையனாகையாலும், (கோ³விந்த³:) கோவிந்தன்குடிகொண்டான்- ஆஸ்ரிதவசம்வதனாகையாலும், (தா⁴மம:) துளபவிரையேறுதிருமுடியன்- பரிமளிதமான திவ்யகிரீடத்தாலே ஸூசிதமான சேஷித்வப்ரதிபத்தியை யுடையனாகையாலும் (ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா) திகழ்கின்றதிருமார்பில் திருமங்கைதன்னோடும்- பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்பிலேயுடையனாகையாலும், ஆஸ்ரிதபக்ஷத்தாலே 'வரிவாள்வாயரவணைமேல்' என்று மேலிற்பாட்டிற்சொல்லுகிற சேஷசாயித்வம் ஸம்ப்ரதிக்கப்படுகிறது, இப்படிகளாலே திருவாட்டாற்றெம்பெருமான் ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸம்பந்தாநத்திலே மிகவும் ருசியையுடையனாயிருக்கிறானென்று "அருள்பெறுவார்" என்கிறதசகத்திலே ஆழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥ ௯௯ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (செஞ்சொற்கவிகாள்) தான்சொன்னபடிசெய்யக்கடவனாகச் சமைந்துகொண்டு தம்முடையதிருவுள்

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிஸர்வேஸ்வரன் தமக்குத்திருநாட்டைத்தந்தருளுகையிலே த்வரிதஹ்ருதயனாய்த் தமக்கு ஸாதநத்தைத் தம்முடைய வாஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனாயிராநின்றானென் றவனுடைய ஸவிதரணத்வாதிசயத்தை யநுஸந்தித்தவாழ்வார் தமக்கு விரகாங்க்ஷிதமாயிருந்த மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்தை யாதாக்ஷணத்திலே கைகொண்டவிர்ப்பாதிராதத்திலே புறப்படுகை யாவிசமாயிருக்க வதுசெய்யாதே செஞ்சொற்கவிகாளித்யாதியாலே கவிகளைக்குறித்துச் சிலவாஸ்வேசம்பண்ணுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வதஸிப்பிக்கிறார் (தான்சொன்னபடியேபிரதிஜ்ஞையால்) சமைந்துகொண்டுஎன்றது- உரிஸ்வக்ஷஹ்ருதயனாய்க்கொண்டென்றபடி. தம்மோடுகலந்தகலவியாலேயென்றது- இவர்திருமுடியிலே தன்திருவடிகளைவைத்துத் திருவுள்ளத்திலே வாஸனாகப்புகுந்திருந்து 'விரைகுழுவுநறுந்துளபம்மெய்ந்நின்றுகமழு' மென்னும்படி இவருடைய சரீரத்தோடு அலங்காரத்தோடு மற்றுமுள்ளவவயவங்களோடு வாசியற வத்யந்தாஸ்ரிதவிஷ்டனாய்க்கலந்த விஸ்லேஷாதிஸம்ஸ்லேஷத்தாலேயென்றபடி ஸர்வேஸ்வரன்தனக்குச் சிரகாங்க்ஷிதமான பரமபோக்யத்தைத்

மூ—செஞ்சொற்கவிகாளுயிர்காத்தாட்செய்மின்

ஆ—ளத்திலே புகுந்தருளினவெம்பெருமான் தம்மோடுகலந்தகலவியாலே தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தாலே எம்பெருமானைக் கவிபாடுகிறவரைக்குறித்து நீங்களவனுக்கடிமைசெய்யுமிடத்தி லுங்களுயிரைக் காத்துக்கொண்டு அடிமைசெய்யுங்கோள், அவன் தனக்கடிமைசெய்வாரை யஸாத்ம்யமாம்படியதிமாத்ரஸம்ஶ்லே

இ—தருகையிலே ஸ்வரிதஹ்ருதயனுப் தனக்கு ஸஹ்யனுமாயிருந்தானேயாகிலு மிவ்வதிமாத்ரஸம்ஶ்லேஷஜனித நிரவதிகப்ரீதியாலே யிப்போது சிலவற்றைப்பேசியல்லது தரிக்கமாட்டாதவரா யிவ்வதிமாத்ரஸம்ஶ்லேஷ ப்ரகாரத்தை யெம்பெருமானுக்குக் கவிகளாயிருப்பாரைக்குறித்துப் பேசத்தொடங்குகிறாரென்றுகருத்து. ஆனு லிஸ்ஸம்ஶ்லேஷாதிஶயத்தை வானேறவழிதந்தவித்தியாக மூன்றுபாட்டாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பேசி யநுபவித்தாரேயென்னில்? அதிற்காட்டிலிதற்கு விஶேஷமுண்டு, எங்ஙனேயென்னில்? தாளிணையென் றலைமேலே" யென்றும், 'நிலைபேராலென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதும் என்றும், 'நறுந்துளவம்மெய்ந்நின்றுகமழு' மென்று, மவனுடைய திருமேனி தம்முடையதிருமுடியிலும் திருவுள்ளத்திலும் திருவுடம்பிலும் ஸம்ஶ்லிஷ்டமாயிருக்கப்பெற்றபடியை ஸ்வஹ்ருதமாகப்பேசி யநுபவித்தார்கீழ், இத்திருவாய்மொழியிலே 'என்னெஞ்சுமுயிருமவையுண்டு' என்றும் 'என்னை முற்றுமுயிருண்டென் மாயவாக்கையிதனுள்புகுந்து' என்றும் 'நன்கென்னுடலங்கைவிடா' னென்னுமிப்புடைகளிலே தம்முடையவாத்மாவையும் நெஞ்சையும் திருமேனியையுமவன் ஸ்நேஹாதிஶயபரவஶனாய் ஸர்வாங்கீணாஶ்லேஷத்தைப்பெற்றுப்போலே ஸகலவஸ்துவை யுமவனுடைய வுறவுப் பரஸம்ஶ்லிஷ்டனுப்க்கொண்டு யநுபவிபாநின்றுனென்றிங்ஙனே யவனுடைய ஶாஸமாகப்பேசி ஸ்ரீ ராமிருரென்றுகருத்து. இவரைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோகையிலே ஸ்வரிதஹ்ருதயனுன ஸர்வேஶ்வரன் ஷினிவர்பக்க லத்யாஸக்தியாலே யிவருடைய திருமேனியிலு மத்யந்தவ்யாமோஹ ஸ்வாபாவிகஸ்பத்தாலே இவரையித்திருமேனியோடேகூடத் திருநாட்டிலே கொண்டுபோகையிலே மிகவு மபிநிவிஷ்டனுயித்தை யறியிலிவரிசையாரென்று பார்த்திவரைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவிப்பாரைப்போலே புகுந்திவர்திருமேனியிலே யத்யந்தாபிநிவிஷ்டனுய் அவன்படுகிற க்லேஶங்களைக்கண்டு இதென்னவாஸ்ரயமென்றத்தை யவஶராய்ப்பேசி யநுபவிக்கிறுரென்று திருவுள்ளம், இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸ்வஜநதநுக்ருதாத்யாதரத்வமென்கிற ஸகுணம் ப்ரதிவாத்யமென்றதாயிற்று. ஸ்ரீ த்ருதிஶயத்தாலே என்கிறதற்கும் குறித்து என்கிறதற்கும் ஶ்லோகவாக்யாநத்தில் க்ருபையோடேயநயம்.

முதற்பாட்டு.

உயிர்காத்தாட்செய்மின் என்கிறவிடத்தில் உயிர்காத்துஎன்கிற ஸம்ஶம்விபெயமென்றுகாட்டுகிறார் (நீங்களித்யாதியால) மாமாயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்தனக்கித்யாதியால்) செய்வாரை யென்கிறதற்கு பாயிக்குமென்கிறத்தோடேயநயம், அவனுடைய வாஶ்ரிதவ்யாமோஹ ஸ்வபாவ ஸகுணத்

ஈ— செஞ்சொல்- செவ்வையான ஸூக்திகளையுடையவர்களான, ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தியாகிற களங்கமின்றிக்கே அநந்யப்ரயோஜநங்களான ஸமவிஷயஸூக்திகளை யுடையவர்களான் என்றபடி. கவிகாள்?- எம்பெருமானுக்குக் கவிபாடுகிறவர்காள்? "மாயவனையல்லது வாழ்த்தா"தென்று அநந்யப்ரயோஜநக்களான முதலாழ்வார்களுள்ளிட்டாரை நினைத்தருளிச்செய்கிறபடி. உயிர்காத்து- உங்களாத்மாவைக் கவி காரவலிகரான முதலாழ்வார்களுள்ளிட்டாரை...

உயிர்காத்து- உங்களாத்மாவை விகாரவலிகரான ... ஸங்கல்பம்பண்ணுங்கோள், இங்கு ஸங்கல்பம்பண்ணுகையா காத்துக்கொண்டு, ஆட்செய்மின்- ஸங்கல்பம்பண்ணுங்கோள், இங்கு உங்களாத்மஸ்வரூபம் மாறுபட்டதாய்ப்போகாதே ரக்ஷித்துக்கொண்டு- கவிபாடுகையைச்சொன்னபடி. அவனடிமைகொள்ளுவானைப்போலேவந்து ஸ்வரூபத்தையழித்துவிகொண்டடிமைசெய்யுங்கோளென்றபடி. அவனடிமைகொள்ளுவானைப்போலேவந்து தான் ஶேஷபூதனுய்நின்றுங்களைத்தனக்கு ஶேஷிகளாக்கிடும், அதாவது:—ஶேஷியைப்போலேவந்து தான் ஶேஷபூதனுய்நின்றுங்களைத்தனக்கு ஶேஷிகளாக்கிடும், அப்படியழிந்துபோகாதே ஶேஷத்வைகரஸமாகிறவுங்களுடைய ஸ்வரூபத்தையிங்ஙனேயழித்துவிடும், அப்படியழிந்துபோகாதே யுங்களைரக்ஷித்துக்கொண்டு கவியாடுங்கோளென்கை. அதாவது:—அவன் தன்னுடைய ஶீலாதிகுணங்களிலே யிழிவாகாயாய்த்திங்ஙனே படுத்துவது. நீங்களிதிலேயிழியாதே அவனுடைய பாரதந்த்ரத்தையே வணிகத்துப் போருங்கோளென்றபடி. ப.உ.— உயிர்காத்தாட்செய்மின்- தன் ஶீலாதிகுணங்களை யநுஸந்தியப்பார்பக்கலிலே யவனதிமாத்ர ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பண்ணித்தன்னுடைய ஶீலாதிகுணங்களையும் ஸ்வாதந்த்ர்யமாக ப்ரகாஶிப்

மூ—திருமாலிருஞ்சோலை* வஞ்சக்கள்வன்மாமாயன் மாயக்கவியாய்வந்தென்* நெஞ்சுமுயிருமுள்கலந்து,
நின்றாரறியாவண்ணமென்* நெஞ்சுமுயிருமவையுண்டு தானேயாகிநிறைந்தானே* ‖க‖

ஆ—ஷத்தைப்பண்ணி வாயிக்குமே; அவர்களுடைய விஶ்வாஸமாநமாக வடிமைசெய்வித்துக்கொளளும் ஸஹாயனல்லனோவென்னில்? அவன் வாயிக்கும் ஸஹாயனுமாயிருந்துவைத்தே வாயியாதானைப்போலேயிருக்கும் தேஹாரவனுகன்கிடீர்கோள், எங்ஙனேயென்னில்? என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு கவிசொல்லுகையென்னும் வ்யாஜத்தினாலே, என்னுள்ளேவந்துபுகந்து கலந்து "இன்னபடிசெய்தருளினான்" என்றயர்வறுமமரர்க்குமறிய நிலமல்லாததொருபடி யென்னெஞ்சையுமுயிரையும் தன்னுள்ளேயடக்கித்தானேயாம்படி மாளஹாஜித்து வரிவரிணைநின்றானென்கிறார். ‖க‖

இ—தைச்சொல்லவந்த வ்யாகரணத்திலே வஞ்சக்கள்வனென்றவனை வஞ்சகனாகச்சொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன வதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (அவர்களுடையவிஶ்வாஸ த்யாதியால்) ஆஶ்ரிதவிஶ்வாஸமாநமாஸஹாயனாக வ்யவஸிதனன்றோவென்று ஶங்காபிப்ராயம், வஞ்சக்கள்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்வாயிக்கும் இத்யாதியால்) கவிகளாயிருப்பார்க்கு ஹிதஞ்சொல்ல வாவகாஶித்து மாயக்கவியாய் இத்யாதியாலே தன்பக்கல் அவன் ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியைப்பேசி யநுபவிக்கை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலென்று) இப்படியவன் வாயிக்குமென்னு மிடம் எங்கேகண்டதென்னிலென்றபடி. மாயக்கவியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை யுபகரணமித்யாதியால்) கலந்துஎன்கிறதற்கு அடக்கியென்கிறத்தோடே யந்வயம், நின்றாரறியாவண்ணமெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னபடியித்யாதியால்) மாளஎன்றது- நிஶ்ஶேஷமாகவென்றபடி.

மூ—பித்தருளி "நினைதொறுஞ்சொல்லுந்தோறும் நெஞ்சிடிந்துகும்" வல்வினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடையா"யென்றும்படிசெய்து, நீராயுருக்கியாத்மாவை யழியும்படிசெய்துவிடும். நீங்களந்த ஶ்ரீவசனத்தில் அகப்படாதே வாக்ஸாரத்தையேபாடி யநுபவியுங்கோளென்றபடி. இப்படி நீர்சொல்லுகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன? அந்தஹேதுவைச்சொல்லுகிறார்மேல். திருமாலிருஞ்சோலைவஞ்சக்கள்வன்- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலிருக்கிற, வஞ்சக்கள்வனை- வஞ்சித்துக்கள்வுஞ்செய்யுமவனை வென்றபடி. வாயியாதே ஶாநுகூல்யம்பண்ணுவானைப்போலேவந்து வாயிக்கும்ஸஹாயனை என்கை, மாமாயன்- ஆஶ்சர்யபூதன்; ஸாமாநாதிகரண்யத்தால் தான் ஶேஷியென்று தன்ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களை யாவிஷ்கரித்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு யஸாத்யமாம்படி யதிமாத்ரஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பண்ணுமவனை வாத்ஸல்யஶாலியென்றபடி. மாயக்கவியாய்வந்து- ஆயாவியான கவியாய்வந்து, உம்மையுபகரணமாக்கிக்கொண்டு நான்சிலகவிகள்பாட நினையாநின்றேனென்றிப்படி யொருவ்யாஜத்தையிட்டுக்கொண்டு என்பக்கலிலேவந்தென்றபடி. தண்ணீர்வேணுமென்றொரு வ்யாஜத்தையிட்டுக்கொண்டு தாருணியிருந்தவிடத்திலே தாருணன்வந்து புகுமாப்போலே, வந்துபுகுந்தானென்றுகருத்து. என்னெஞ்சுமுயிருமுள் என்கிறத்தை என்னெஞ்சுள்ளும் என்னுயிருள்ளுமென்றநயிப்பது, என் மநஸ்ஸினுள்ளேயு மென்னாத்மாவினுள்ளேயுமென்றபடி. நெஞ்சைச்சொன்னது தேஹத்துக்குமுபலக்ஷணம், கலந்து- ஸம்ஸ்ருஷ்டனாய். நீரத்தில்கலந்த க்ஷீரம்போலே ஸம்ஶ்லிஷ்டனாயென்றபடி. வ்யாப்யவ்யாபகபாவமன்றிக்கே தன்வ்யாமோஹத்தாலே தேஹமநஸ்ஸாத்மாவிலே மெய்ந்தேஹத்திலு மென்னாத்மாவிலு மஸம்ஸ்ருஷ்டநீரக்ஷீரங்கள்போலே ஸம்ஶ்லிஷ்டனாயென்கை, அவை- அந்தவென்னுடைய மநோதேஹாத்மாதிகளை, உண்டு- ஸாஜித்து, தனக்கு நிரதிஶயபோக்யமாக வநுபவித்துஎன்றபடி. நின்றாரறியாவண்ணம்- தன்வரிஸரத்திலேநின்ற பெரியபிராட்டியார் திருவனந்தாழ்வானுள்ளிட்டாருமறியாதபடி. தன்னோடு ஸமவியஸம்ஶ்லேஷரஸங்களையும் நித்யமாக வநுபவித்துக்கொண்டு நிற்கிறவர்களும் என்பக்கல் தான்பண்ணுகிற ஸம்ஶ்லேஷப்ரகாரத்தை இதென்னபடிசெய்தானென்றறியமாட்டாதே, விஸ்மிதராய்நிற்கும்படியாக என்றபடி. என்னெஞ்சுமுயிருந்தானேயாகி- க்ஷீரத்தில்கலந்த நீரத்தை, வேறுகாணவொண்ணாமையாலே க்ஷீரமேயாயிருக்குமாப்போலே தன்பக்கல்படிகலந்தவென் தேஹமநஸ்ஸ்வரூபாதிகளை, வேறுகாணவொண்ணாதபடி இவையெல்லாந்தானேயாய், நிறைந்தான்- வரிவரிணைநின்றான், என்னோடிப்படிகரைகடந்த ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பெத்தவாஸஸஹகாரனு

மூ— தானேயாகிநிறைந்தெல்லாவுலகுமுயிருந்தானேயாய்த்* தானேயானென்பானாகித்தன்னைத்தானேதுதித்தெனக்குத்* தேனேபாலேகன்னலேயமுதேதிருமாலிருஞ்சோலைக்* கோனேயாகிநின்றொழிந்தானென்னைமுற்றுமுயிருண்டே* ||௨||

ஆ—(தானேயாகி) இப்படியென்னுயிரைமுற்றுமுண்டு தானேயாகி ஸர்வஜ்ஞனாயினாலே ஸர்வேச்வரனுமாயென்னுயிரை மாளஸாஜித்தும் த்ருப்தனாகாதே நான்சொல்லுஞ்சொற்களைக்கொண்டநுபவிக்கைக்காக வென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழியைச்சொல்லுவித்து இப்படியேயென்னோடுள்ள ஸம்ச்லேஷந்தனக்கு நித்யமாகைக்காக வெனக்குத்தன்னையே நிரவதிகபோக்யமாக்கியருளினான், திருமாலிருஞ்சோலைமலைநாயனாய் நின்ற நிலையவனுக்கு ஸத்யமாயிற்றென்றுகொண்டு ஹர்ஷவிவசத்தாலே சொல்லுகிறார். ||௨||

(என்னைமுற்றும்) என்னை ஸாஜித்தருளுகிறானிந்த ஹேயமான ப்ரக்ருதியினுள்ளேபுகுந்து

இ—அதாவது:— என்னுடைய தேஹேந்த்ரியமநப்ராணாதிகளிலே ஓரவயவமும்விடாதென்றபடி. ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

என்னைமுற்றுமுயிருண்டென்கிறத்தை அடியிலேயநுபவிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) எல்லாவுலகுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதினுடையித்யாதியால்) அதீதவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுயிரையித்யாதியால்) எனக்குத்தேனேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியென்னோடுள்ளவித்யாதியால்) ஒருத்தலைஸ்நேஹமாய்விட்டால் தனக்கு ரஸாவஹமாகாதொழியுமென்று பார்த்து அதற்காகவெனக்கும் தன்பக்கலிலே நிரவதிகஸ்நேஹமுண்டாம்படி தன்னையெனக்கு நிரவதிகபோக்யமாக்கினானென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமாலிருஞ்சோலைமலைநாயனுமித்யாதியால்) நாயன்: நாயகன்: ஹர்ஷவிவசத்தாலேயென்றது ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலேயென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மோடுகலந்தகலவியைப்பேசி யநுபவித்தவரிப்பாட்டிலே தம்மோடு கலந்தவநந்தரம் தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்து க்ருதக்ருத்யனாயிராநின்றானென்று ஸ்ரீதராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ||௨||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

என்மாயவாக்கையிதனுட்புக்கு (புகுந்து) என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை ஸாஜித்தருளுகி

ஸ—றானென்றபடி. ஆதலால் உயிர்காத்தாட்செய்மினென்று கீழோடேயந்வயிக்கிறது. ||க||

என்னை- தனக்கு நிரதிசயபோக்யனானவென்னை, உயிர்- ஆத்மாவை, அநந்தரஸம், என்னாத்மாவையென்றபடி. யதா- "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்" மென்கிறபடியே தனக்குயிராயிருக்கிறவென்னையென்றநுபவிக்கவுமாம். முற்றும்- நிச்சேஷமாக, விபுவான பரமாத்மாவுக்கு அணுவானவிவர் ஸர்வமும் போக்யதாதிசயத்தாலே அவசிஷ்டமாய்க்கொண்டு தன் ஸர்வமுமத்திற்காட்டிலும் அதிகமாய்த்தோற்றுகிறதென்று கருத்தாலே முற்றுமென்கிறபக்ஷம். உண்டு- அநுபவித்து, தானேயாகி- ஸம்ச்லேஷம் அதிசயமாயிருக்கச்செய்தேயும் தானேயிதற்கு போக்தாவாய் ஸம்ச்லேஷம்தனக்கே ஸுகமென்றிருக்குமவனாயென்றபடி. நிறைந்து- அத்தாலே பரிபூர்ணனாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயென்றபடி. எல்லாவுலகும்- ஸகலலோகங்களும், உயிரும்- தத்தல்லோகஸ்தப்ராணிகளும், தானேயாய்- ஸர்வஸ்ய சரீரகனாயென்றபடி. என்னையநுபவிக்கப்பெறுகையாலேயிப்போது ஸர்வேச்வரனானவனாயென்றபடி. யானென்பான்- நானென்றுசொல்லப்படுகிறவன், தானேயாகி- தான்தானேயாய், அஹம்பாவசப்தவ்யவஸாநஸ்திதி தானேயாம்படி. சரீரகனாயென்றபடி. தன்னை- உபயவிபூதிவிசிஷ்டனான தன்னை, தானேதுதித்து- சரீரகனான தானே ஸ்தோத்ரம்செய்து, வெகுதூர்செய்கிறவ்யாபாரத்திலும் ப்ரயோஜகர் இவனேயிறே. எனக்கு- தன்னாலே விஷயீகரிக்கப்பட்டவெனக்கு, தேனே- தேனாகவே. இதற்கு ஆகியென்கிறத்தோடே அந்வயம். அவதாரணத்தால் தேன்போலேயிருக்கையன்றிக்கே தேன்தானேயாய் என்றபடி. பாலே- பாலாகவே, கன்னலே- இக்ஷுரஸமாகவே, அமுதே- அம்ருதமாகவே, ஆகி என்றநுஷங்கித்தநுபவிப்பது. திருமாலிருஞ்சோலைக்கோனேயாகி- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலைக்கு நாயனேயாகி, நின்றொழிந்தான்- நிலைநின்றுவிட்டான், என்னோடு ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காகத் திருமாலிருஞ்சோலைக்கு நாயனாய்நின்றநிலை ஸத்யமாய் க்ருதக்ருத்யனானனென்றபடி. ||௨||

மூ—என்னைமுற்றுமுயிருண்டென்மாயவாக்கையிதனுட்புக்கு[புகுந்து]* என்னைமுற்றுந்தானேயாய்நின்றமாய வம்மான்சேர்* தென்னன்றிருமாலிருஞ்சோலைத்திசைகைகூப்பிச்சேர்ந்தயான்* இன்னம்போவேனேகொலோவென்கொலம்மான்றிருவருளே* ॥கூ॥

ஆ—என்னை ஸ்ருஜித்து என்னைமுற்றவுந்தானேயானான், இப்பேறுபெறுகைக்கு ஹேதுவென்னவென்னில்? அவன்சேர்தென்னன் திருமாலிருஞ்சோலைத்திசை கைகூப்பப்பெற்றேன், என்னுடனிப்படியே கலந்துபரிமாறியும் பின்னையுங்கலந்து பரிமாறுதானு யடிதொட்டுங்கலந்து பரிமாறுகையிலே பாரித்தருளாநின்றான், இன்னமித ற்குமேலொருஸம்ஸ்லேஷமுண்டோ திருவுள்ளமென்தானென்கிறார். ॥கூ॥

இ—(ஜநி த்ருஷ்டியால்)ப்ரக்ருதியினுள்ளேயென்கிறது-ப்ரக்ருதிபரிணாமமான ஶரீரத்துக்குள்ளேயென்றபடி. என்னைமுற்றுமுயிருண்டுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைஸ்ருஜித்துஎன்று) கீழ்மேலுள்ள பாட்டுகளில்போலே யிப்பாட்டிலும் திருமாலிருஞ்சோலையிலே நின்றருளுகிறவனென்றிவ்வளவும் சொல் லாதே திசைகைகூப்பினத்தைச் சொல்லுவானேனென்ன வலதரிப்பிக்கிறார் (இப்பேறித்யாதியால) சேர் ந்தயானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடனிப்படியித்யாதியால்) இன்னம்போவேனே கொலோ வென்கொல்லென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) அடி தொட்டுமென்றது- அடிதொடங்கியென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக் கொண்டு க்ருதக்ருத்யனானென்று வீற்றிருந்தவரிப்பாட்டிலே பின்னையு முத்தரோத்தரஸம்ஸ்லேஷிக்க வ ர்த்திக்கிறானென்று வீற்றிருக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. கார்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இன்னமிதற்குமேலுமித்யாதியால்) ॥கூ॥

ஶ— என்- என்னுடையதான, எனக்கு அஜ்ஞாநாதிகளையுண்டாக்குகைக்கு ஹேதுவானவென்றபடி. மாய- ஆஶ்சர்யமான, ப்ரக்ருதிபரிணாமரூபமான என்றபடி. ஆக்கையிதனுள்- இந்த ஶரீரத்துக்குள்ளே, ஆக்கை- ஶரீரம், ப்ரத்யக்ஷஸித்தமான ஹேயதோஷஸஹிதமான ஶரீரத்துக்குள்ளே என்றபடி. புகுந்து- விடாய்த்தவன் அப்ரதஸரஸ்ஸைக்கண்டால் ப்ரவேஶிக்குமாப்போலே ப்ரவேஶித்து. என்னை- தனக்குஶரீரபூதனானவென்னை, உயிர்- ஆத்மாவை, என்னுடைய ஆத்மாவையென்றபடி. "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமே மதம்"மென் கிறபடியே தனக்குயிரானவென்னை யென்றுமாம். முற்றும்- நிஶ்ஶேஷமாக, உண்டு- அநுபவித்து, என்னை- ஸஶரீரஸ்ஸம்பந்தியானவென்னையும், முற்றவும்- ஸ்வஸ்வரூபத்தையும், யென்னதென்றபிமாநிக்கப் படுகிற தேஹாதிகளையும், குறித்து என்றொருவசநமத்யாஹார்யம். தானேயாய்- தானே ஸ்வாமியாய், இவ் விரண்டையும் தான் காடமாகஸம்ஸ்லேஷிக்கையாலே தன்னில்காட்டில் ப்ருதக்காகக்காணவொண்ணாமையா லிவையிரண்டும் தானேயாயென்றபடி. நின்ற- இத்தாலே விடாய்கெட்டு ஸுஸ்திதனான, மாயவம்மான்- இப் படியாஶ்சர்யசேஷ்டிதனான ஸர்வேஶ்வரன், சேர்- தனக்கு வாஸஸ்தாநமாகவந்து சேர்ந்திருக்கிற, தென்னல்- தக்ஷிணதேஶத்துக்குநல்லதான, தக்ஷிணதேஶாலங்காரபூதமான என்றபடி. நல் என்கிறவிடத்தில் லகார ஸ்யலோபஶ்சாந்தஸ: யத்வா— தென்னனென்று தக்ஷிணதேஶத்து ராஜாவைச்சொன்னபடி. தென்னன் திருமாலிருஞ்சோலை- தக்ஷிணதேஶராஜாவினுடைய திருமாலிருஞ்சோலையினுடைய, அவனாலே பரிபாலி [பாலி]தமான திருமாலிருஞ்சோலையினுடைய என்றபடி. திசை- திக்கைக்குறித்து, கைகூப்பி- அஞ்ஜலிபண்ணி, சேர்ந்தயான்- அவனையிப்படிக்கிட்டப்பெற்ற நான், இன்னம்போவேனேகொலோ- இதற்கு மேலும்போவேனேயோ? நானிவ்வளவில் பர்யவஸியாதே இதற்குமேலும்சில ஸம்ஸ்லேஷத்தைப்பெறவு ஸ்ரமிக்கிறவன்தானேயோ இதற்குமேலுமொரு ஸம்ஸ்லேஷப்ரகாரமுண்டோ என்று கருத்து. அவதா ரணத்தால் என்னையெம்பெருமானிதுக்குமேலும் சில ஸம்ஸ்லேஷத்தைப்பெறவுத்ஸ்ரமிக்கிறவனாயே நிஶ்சயி த்தானோ என்றபடி. இதுக்குமேலில்லாதபடியான ஸம்ஸ்லேஷத்தைப்பெற்று நான் பரிபூர்ணமநோ ரதனாயிருக்க இவனிதற்காகவிங்ஙனே உத்தரோத்தராபிநிவேஶிக்கிறானென்கிறார்மேல். அம்மான்திருவ ருள்- ஸர்வாதிகஸ்வாமியானவனுடைய க்ருபையானது, அவனுடையவபிநிவேஶமானதென்றபடி. என்கொ ல்- என்னவாயிருக்கிறது, இனியேதற்காக விவ்வபிநிவேஶமென்றபடி. ॥கூ॥

மூ—என்கொலம்மான் திருவருள்களுலகுமுயிருந்தானேயாய்* நன்கென்னுடலங்கைவிடான் ஞாலத்தூடே நடந்துழக்கித்* தென்கொடிசைக்குத்திலதமாய்நின்ற திருமாலிருஞ்சோலை* நங்கள்குன்றங்கைவிடானண்ணாவசுரர்நலியவே* ॥௪॥

ஆ—(என்கொல்) என்னுடைய ப்ரக்ருதியினுள்ளேபுகுந்திவ்வாத்மாவை ஸ்வீகரித்தருளுகையுமன்றியே ஸர்வேஜ்வரனாயிருந்தான், என்னுடைய ப்ரக்ருதிதன்னையுங்கூட தனக்கு ஹேயமாகக்கொண்டொருக்ஷணம் கைவிடுகிறிலன், இப்படியென்னோடுள்ள ஸம்ச்லேஷம்பெறுகைக்கீடான தேசமேதோவென்று தேடிக்கொண்டு திருமலையிலேவந்துபுகுந்துதான் கருதினபடியே யங்கேஸம்ச்லேஷித்து ஸ்ரீகளைபிந்த ஸம்ருத்தியெல்லாம் விளைவித்தது திருமலையிறேயென்றுகொண்டு திருமலையையு மென்னுயிருமுடலும்போலே தனக்கு ஹேயமாகக்கொண்டு கைவிடுகிறிலன், என்னுயிரையுமுடலையுந் திருமலையையுமநுபவித்தது ஸ்ரீகளுடைய ப்ரதிகூலரானவிந்தஸம்ருத்தியைக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாதே தறைப்படும்படி ஸ்ரீகளுடையனென்கிறார். ॥௪॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

இ—உலகுமுயிருந்தானேயாய் நன்கென்னுடலங்கைவிடானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) அன்றியேயென்கிறதற்கு விடுகிறிலனென்கிறத்தோடே யந்வயம், இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஹேயமான தம்முடையசரீரத்திலே புகுந்தானென்று ஸ்ரீகரானவரிப்பாட்டிலே யப்படியதிலேபுகுந்த தாத்மன்றிக்கே யதைத்தனக்கு ஹேயமாகப்பத்தியொருக்ஷணமும் விடமாட்டுகிறிலனென்றும் ஸம்ச்லேஷத்துக்கு நிதாநமாயிற்றென்கிற ஸ்ரீகியாலே திருமாலிருஞ்சோலைமலையையும் விடமாட்டுகிறிலனென்றும் சொல்லி யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிப்பிக்கையாயிற்று. ஞாலத்தூடேநடந்துழக்கி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியென்னோடுள்ளவித்யாதியால்) நங்கள்குன்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தான்கருதினபடியேயித்யாதியால்) கைவிடானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த ஸம்ருத்தியெல்லாமித்யாதியால்) பாதத்ரயத்துக்கும் ஸமாஸித தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுயிரையுமித்யாதியால்) நண்ணாவசுரர்நலிய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலரானவித்யாதியால்) ॥௪॥

வ—உலகும்- லோகங்களும், உயிரும்- அந்தலோகங்களிலேயிருக்கிற ப்ராணிகளும், தானேயாய்- தத்தத்ஸ்வாபிமானங்களுக்குத்தானே ப்ரயாநவிஷயனாம்படி தத்தத்ப்ரகாரகனென்றபடி. ஸர்வகாரணத்தாலவனுக்கு ப்ராதாந்யம்விவக்ஷிதம், ஸர்வேஜ்வரனாயிருந்துவைத்துஎன்றபடி. நன்கு- நன்மையான, சரீரம்- ஸர்வாங்க ஹேயமானதென்றபடி. என்னுடலம்- என்சரீரத்தை, கைவிடான்- விடமாட்டுகிறிலன், ஞாலத்தூடே- ஸ்ருஷ்டிக்குள்ளே, நடந்து- ஸஞ்சரித்து, உழக்கி- எங்குமொக்கமிதித்துப்பார்த்து, உழக்குகை- எங்குமொக்கமிதித்துப்பார்க்கை, ஆழ்வாரோடு ஸம்ச்லேஷிக்கைக்கீடான தேசமேதோவென்று தேடிப்பார்த்துஎன்று பாவம், இதுக்கு நங்கள்குன்றம் கைவிடானென்கிறத்தோடே யந்வயம். த்ரிவிக்ரமனைப் ஸ்ருஷ்டியளந்ததைத் தம்மைப்பெறுகைக்கீடான தேசமேதோவென்று ஸ்ருஷ்டியெங்கும்மிதித்துப்பார்த்தபடியாகவினைத்தருளிச்செய்தபடி. தென்கொள்- தெற்காகக்கொள்ளப்படுகிறதான, திசைக்கு- திக்குக்கு, தெற்கென்று ப்ரஸித்தமானதிக்குக்குஎன்று பாவம், திலதமாய்நின்ற- திலகமாய்நின்றதான, திக்ஸாகல்யஸூசகமானஎன்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலை- திருமாலிருஞ்சோலையாகிற, நங்கள்குன்றம்- நம்முடைய பர்வதத்தை, அவன்கருதினபடியே அவனுக்குநம்மோடு ஸம்ச்லேஷத்தையுண்டாக்கினதான திருமலையையென்றபடி. நண்ணாவசுரர்- நண்ணாதவர்களான அஸுரர்கள், நண்ணுகை- கிட்டுகை, தன்பக்கல்விமுகரான ப்ரதிகூலஜனங்களென்றபடி. நலிய- நசிக்கும்படி, நலிகை- நசிக்கை, இவனுடைய ஸம்ருத்திகளைக் (கண்டு) கேட்டுப் பொறுக்கமாட்டாதே து:க்காதிசயத்தாலே உத்ஸரம்படியென்கை, கைவிடான் ஒருக்ஷணமும் விடமாட்டுகிறானில்லை, ஆழ்வார்திருமேனிதனக்கு ப்ராப்யமாகையாலே விடமாட்டுகிறிலன் திருமாலிருஞ்சோலையதுக்கு ப்ராபகமாகையாலே விடமாட்டுகிறிலன் என்றதாயிற்று, அம்மான்திருவருளுடையிலுடைய க்ருபையானது, அவனுடையஸௌசீல்யமானதென்றபடி, என்கொல்?- என்னுயிருள்ளவாறு ஆச்சர்யமாயிருக்கிறது வென்றபடி.

ஊ—நண்ணாவசுரர்நலிவெய்த நல்லவமரர்பொலிவெய்த* வெண்ணாதன [னே] களெண்ணும்நன்முனிவரின்பந்
தலைச்சிறப்பப்* பண்ணார்பாடலின்கவிகள்யானாய்த் தன்னைத்தான்பாடித* தென்னாவென்னுமென்னம்மான்

ஆ—(நண்ணாவசுரர்) ப்ரதிகூலர் தரைப்படும்படியாகவும் தனக்குநல்லரானவமரர்கள் ஸம்ருத்தராம்படியாக கவும் ஸ்ரீஜாவகரணமாயும் ஸௌசீலவகரணமாயுமிருந்த நிரவதிகஸம்ருத்திக ளெம்பெருமானுக்குளவா யிருக்கச்செய்தே, யிவையொழியவேயதின்மேலே ஸர்வஸர்வஜ்ஞனாயிருந்த வெம்பெருமான்தன்னாலும் ஸம் பாதிக்கவொண்ணாதே வாங்மநஸாகோசரமான வயக்தஸம்ருத்திக ளெம்பெருமானுக்குளவாகவேணு மென்று, ப்ரார்த்திப்பார்க்கும் நன்முனிவர் நம்முடைய ப்ரார்த்தநாவிஷயபூதமான நிரவதிகஸம்ருத்திகளை யெம்பெருமானுக்கு விளையப்பெற்றோ மினிநமக்கொருகுறையில்லையென்றுகொண்டு நிரவதிகநிவ்ருத்தியை யுடையராம்படியாகவும் பண்ணார்பாடலான வின்கவிகளை யென்னையிட்டுப்பாடுவித்து இக்கவிகளாகிற ஸம்ரு

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இ—ஸம்ருத்தராம்படியாகவுமென்கிறதற்கு உடையராம்படியாகவு மென்கிறத்தோடே யந்வயம். எண்ணாதனகளெ ண்ணுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஜாவகரணமித்யாதியால்) இருக்கச்செய்தேயென்கி றதற்கு, ப்ரார்த்திப்பார்க்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். இவையொழியவென்றது- நிரதிசயகல்யாணசெய்ய ங்கே, இவற்றிற்காட்டிலு ப்ரத்யக்ஷவிலக்ஷணங்களாக வென்றபடி. இதின்மேலேஎன்கிறதற்கு உளவாகவேணுமெ ன்கிறத்தோடே யந்வயம், நன்முனிவரென்கிறதற்கு உடையராம்படியாகவு மென்கிறத்தோடே யந்வயம், இன் பந்தலைச்சிறப்பஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடையப்ரார்த்தநேத்யாதியால்) யானாய்த்தன் னைத்தான்பாடிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிட்டுப்பாடுவித்துஎன்று) தென்னாவென் னுமென்கிறவிடத்தில் ஸம்க்ஷிப்தார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (இக்கவிகளாகிறவித்யாதியால்) பருகிஎன்றது.

ப—நண்ணாவசுரர்- நண்ணாதவர்களான அஸுரர்கள், பரமபுருஷஸமாச்ரயணவிமுகராயிருக்கிற அஸுர ப்ரக்ருதிகள், நலிவு- நாசத்தை, எய்த- அடையும்படியாக, ஸர்வஸாமாந்யர்களுக்குண்டான திருவாய் மொழியாகிறவிந்த நிரவதிகஸம்ருத்தியைக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாதே நசித்துப்போமபடியாக என்கை. இதற்குப் பாடியென்கிறத்தோடே யந்வயம். நல்லவமரர்- ஸர்வஸாக்ஷிகரான தேவப்ரக்ருதிகள், பொலிவு- வ்ருத்தியை, ஜ்ஞாநவைராக்யஸர்வஸம்பந்நராய் ஸேவகபரதந்த்ர்யஸம்ருத்திகளை யென்றபடி. எய்த- அடையும்படியாகவும், இதற்கும் பாடியென்கிறத்தோடே யந்வயம். 'ஸந்த்ராணாயஸாதூநாம் விநாசாய சதுஷ்க்ருதாம்' மென்கிறபடி ஸ்ருஷ்டினுடைய அவதாரம்போலே, ஸூக்தியினுடைய அவதாரமுமென்றுவா ட்டதாத்பர்யமாயிற்று. எண்ணாதனகள்- கீழைக்கொருவரு மெண்ணாதவைகளை, ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேச்வ ரனாலும் ஸம்பாதிக்கவொண்ணாமையாலே யொருவராலும் சிந்தாவிஷ நினைக்கப்படாதவைகளை யென்றபடி. அதாவது:— ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிசயாஸம்க்யேய கல்யாணகுணகண விசிஷ்டனாயிருப்பவனான ஸர்வேச்வரனுக்கு, ஐச்வர்யாதிசயாதிகாநந்த கல்யாணகுணவிசிஷ்டஸம்ருத்திகளையென்றபடி. எண் ணும்- ப்ரேமாதிசயத்தாலே நித்யம் ப்ரார்த்திப்பவர்களான, நன்முனிவர்- நல்லமுனிகள், ஸந் நிவ்ருத்தமோக்ஷஸாமாந்யசீலராய் ஸர்வஸமாராதநபரராயிருக்கிற திவ்யமஹிஷிகளென்றபடி. இன் பந்தலைச்சிறப்ப- ஆநந்தமபிவ்ருத்தமாயிருக்கப்பெறும்படியாக, இன்பம்- ஆநந்தம், தலைச்சிறக்கை- அபிவ்ரு த்தமாகை, எம்பெருமானுக்குத்தாங்கள் ப்ரார்த்தித்த ஸம்ருத்திகளெல்லாம் பரிபூர்ணமாகப்பெற்ற றோமென்று நிர்ப்பரராம்படியென்கை, இதற்கும் பாடியென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஸ்ரீராமாயணம்போலே ப்ரபந்தமுண்டானதே எம்பெருமானுக்கு ஸர்வோத்தமமான நிரதிசயகல்யாணகுணகண ப்ரகாசிதம் திருவவதாரம், ஸம்ருத்திகளிற்காட்டிலு அதிசயித்தஸம்ருத்தியென்று திவ்யமஹிஷிகளாநந்திப்பராகிறார் களென்றுகருத்து. பண்ணார்பாடல்- ஸ்ரீபரிபூர்ணமாமவைகளான, பண்- ஸ்ரீ, ஆர்- பூர்ணம், ப்ரேமபரிவாஹமாய் ஜநிக்கையாலே ஜநிக்கச்செய்தே ஸ்ரீவிசிஷ்டமாய் ஜநித்தவையானவென்றபடி. இன் கவிகள்- இனியகவிகளை, இன்- மதுரம், 'வால்மீகேர்மதுரம்' மென்கிறபடியே ஸ்ரீஜாதத்திலன்றி க்கே ஸ்வரூபத்திலும் மதுரங்களான கவிதைகளையென்றபடி. யானாய்- ஸ்வரூபனாய், தன்னைத் தான்பாடி- ஸ்வஸ்வரூபனை தன்னைக்குறித்துத்தானே, ஸ்ரீதாவாய்நின்றுபாடி. திருமாலிருஞ்சோலை

மூ— திருமாலிருஞ்சோலையானே* ॥௫॥

திருமாலிருஞ்சோலையானேயாகிச்செழுமூவுலகுந்தன்* ஒருமாவயிற்றினுள்ளேவைத்தூழியூழிதலையளிக்கும்* திருமாலென்னையாளுமாற் சிவனும்பிரமனுங்காணு* தருமாலெய்தியடிபரவ வருளையீந்தவம்மானே*॥

ஆ— தத்தைப் பநிக்களித்தஶ்ரீ கவாநம்பண்ணின வணநிகள்போலே தென்னாதெனாவென்று திருமலையிலே நின்றுபாடியருளாநின்றானென்கிறார். ॥௫॥

(திருமாலிருஞ்சோலையானே) ஸமஸ்தலோகங்களெல்லாந் தன்சிறுவயிற்றிலேவைத்து யுகந்தோறும் ரக்ஷித்தருளுமஹாத்மாவனுப் ஸ்ரீயப்பதியாய் ப்ரஹ்மாருத்ராதிகளால் அநவதாரிதஸ்வரூபனுமானுய் தன் ஸர்வாதிஸ்வரனுமாய் ஸர்வேஶ்வரனுமிருந்த திருமாலிருஞ்சோலையானெனக்குப்பித்தனை யென்னையறிகிறிலனென்கிறார். ॥௬॥

இ— வாநம்பண்ணியென்றபடி. களித்துஎன்கிறதற்குப பாடியருளாநின்றானென்கிறத்தோடே யுகயம், தத்தத்தீய வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ கவாநதித்யாதியால்) இத்தாலக்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்முடைய திருவுடம்பை விடமாட்டாதிருக்கிறானென்று ஸ்ரீகரானவரிப்பாட்டிலே தம்முடைய ஸாரஸகவிதாஸாராஸ்வாதத்தாலே ஶ்லோகித்வடிவுமுடைமையைக்கொண்டு பாடியருளினானென்று ஹர்ஷவிஷயவாரஸ்ஸராகிறாரென்று ஸம்மதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

ஒருமாவயிற்றிலென்கிறத்தைப்புரைக்கிறார் (சிறுவயிற்றிலென்று) ஊழியூழிதலையளிக்குமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (யுகந்தோறுமித்யாதியால்) காணாதருமாலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநவதாரிதேத்யாதியால்) அருளையீந்தவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரேத்யாதியால்) திருமாலிருஞ்சோலையான் மாலாகியென்னையாளுமென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதியால்). நான்தனக்கு அநந்யனென்றறியமாட்டுகிறிலனென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்முடைய ஸாரஸஸாரஸ்ய தீவ்ரஸத்தாலே ஶ்லோகனைப்பாடத்துடங்கினானென்று ஸ்ரீகரானவரிப்பாட்டிலே தன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தைப்விட்டானென்று மிகவும்ஸ்ரீகராகிறாரென்று ஸாமதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥௬॥

ப— லையான் - திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலே நின்றவனைக்கொண்டு, என்னம்மான் - என்னுடைய ஸ்வாமியானவன், தென்னாவென்னும் - தென்னாவென்றுஞ்சொல்லாநிற்கும், இந்த ஸாரஸகவிதாஸ்ரீ கவாநத்தனுப் அந்த ஹர்ஷப்ரவாஹமுள்ளடங்காமையாலே தென்னாதெனாவென்று பாடத்துடங்காநிற்குமென்றபடி. ॥௫॥

செழு - அழகியதான, விவித்தவஸ்துவிஶேஷமானவென்றபடி. மூவுலகும் - த்ரைலோக்யத்தையும், தன் - ஸ்வாஶ்ரிதவடநாயகத்தின் தன்னுடைய, ஒருமாவயிற்றினுள்ளே - ஒருஶ்ரேஷ்டமான ஜடரத்துகளுள்ளே, அத்புதவிஸ்தீர்ணமான ஜடரத்துக்குளளேயென்றபடி. மா என்று அத்புதவிஸ்தீர்ணத்துக்குப்பேர், வைத்து - ப்ரளயாவஸ்தையிலே ஸாக்ஷிகமாயிருக்கும்படி வைத்துக்கொண்டு, வடதளஶாயியான தன்வயிற்றிலேவைத்து என்று தாத்பர்யம், ஊழியூழி - கல்பந்தோறும், தலை - தலையாக, உத்க்ருஷ்டமாகவென்றபடி. அநிவாரணமாகவென்கை, அளிக்கும் - ரக்ஷிக்குமவனை, திருமால் - ஸ்ரீயினிடத்திலே வ்யாமோஹனை, இந்த ஸர்வரக்ஷணயஜ்ஞதீக்ஷையில் ஸஹத்ர்மசாரிணீ விஶிஷ்டனையென்றபடி. பிரமனும் - ப்ரஹ்மாவும், சிவனும் - ருத்ரனும், காணாது - காணாதே, தன்னைக்காணமாட்டாமலென்றபடி. அருமால் - அருமையான வ்யாமோஹத்தை, ஊஷ்மாவமானஸ்நேஹத்தையென்றபடி. ஒருவருக்குங்கிடையாத நிரதிஶயஸ்நேஹத்தையென்கை, எய்தி - அடைந்து, நிரதிஶயஸ்நேஹயுக்தராயென்றபடி. அடி - தன்திருவடிகளை, பரவ - ஸ்தோத்ரிக்க, ஸ்தோத்ரித்தவாறேயென்றபடி. பரவுதல் - ஸ்தோத்ரித்தல், அருளையீந்த - க்ருபையைக்கொடுத்தவனை, ஈதல் - கொடுத்தல், அவர்கள்பக்கல் க்ருபைசெய்தருளினவனையென்றபடி. அவர்களபேக்ஷிதங்களைச் செய்தருளினவனையென்கை, அம்மான் - ஸர்வஸ்வாமியானவனை, திருமாலிருஞ்சோலையான் - அந்த திருமலைக்கு நாயகனை ஸர்வேஶ்வரன், இவ்விடத்தில் ஏகாரத்தையுங்கூட்டிக்கொண்டு மாலேயாகியென்றநுபவிப்பது, என்பக்கல் வ்யாமோஹமேயாய் அவதாரணத்தால் என்பக்கலிவன் பித்தேறினானென்னுமிடத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்று கருத்து. என்னை - அத்யந்தநிக்ருஷ்டனையென்னை, ஆளும் - அடிமைகொள்ளாநின்றான், ஆளுமென்கிறவிடத்தில் ஸர்வஸ்வகாலமிருப்பாகவும். ॥௬॥

மூ— அருளாயீயென்னம்மானேயென்னும் முக்கணம்மானும்* தெருள்கொள்பிரமனம்மானுந்தேவர்கோனுந் தேவரும்* இருள்கள்கடியும்முனிவருமேத்துமம்மான்றிருமலை* மருள்கள்கடியும்மணிமலைதிருமாலிருஞ் சோலைமலையே* ॥எ॥

திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலே யென்றலையே* திருமால்வைகுந்தமே தண்டிருவேங்கடமே

ஆ— (அருளாயீ) இஸ்ஸம்ருத்தியெல்லாந் திருமலையையாஶ்ரயித்தே வந்ததென்றுகொண்டு திருமலையையேத்துகிறார். ॥எ॥

(திருமாலிருஞ்சோலைமலையே) விளைந்தஸம்ருத்திதானேதென்னிலென்கிறார், திருமாலிருஞ்சோலைமலை - திருப்பாற்கடல்- திருநாடு- திருமலைத்தொடக்கமாகத் தானெழுந்தருளியிருக்குந் திருநகரிகளெல்லாவற்றிலுமுள்ள

* ஏழாம்பாட்டு. *

இ— தம்மோடவன் ஸம்ஶ்லேஷித்தவாஸ்பதங்களைச் சொல்லியநுபவியாநின்றவர் இப்பாட்டிலே திருமாலிருஞ்சோலையை யேத்துகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸம்ருத்தியெல்லாமித்யாதியால்) ॥எ॥

* எட்டாம்பாட்டு. *

அவன்தம்முடைய திருமேனியில்பண்ணும வாஸராதிஶயப்ரகாரங்களை யநுபவிக்கவந்தவர் இப்பாட்டிலே உத்யாநாதிப்ரதேஶங்களில் அவனுடைய வாஸராதிஶயத்தை யநுஸந்திக்கை யஸம்மதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (விளைந்தவித்யாதியால்) இப்படி நீர் திருமலையைக்கொண்டாடுகைக்கு அத்தால்விளைந்த ஸம்ருத்திதானேதென்னிலென்றபடி. இது-என்று வக்ஷ்யமாணத்தை நிர்த்தேஶித்தபடி, உத்யாநாதிப்ரதேஶங்களில் அவனுடைய வாஸராதிஶயத்தைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதியால்) பாட்டிலே உத்யாநாதிகளைக்

ஶ— என்னம்மானே- என்னுடையநாயகனே, அருளாயீ- க்ருபைபண்ணித்தந்தருளும், ஈகை- தருகை, என் பக்கலிலே க்ருபைபண்ணியருளுமென்றபடி. என்னும்முக்கணம்மானும்- இப்படிச்சொல்லி ஆஶ்ரயிக் குமவனை த்ரிநேத்ரனாகியும், இப்படி ஸர்வேஶ்வரனையாஶ்ரயித்து தபஸ்ஸாதனத்தாலே ஐஶ்வர்யஶாலியான த்ரிநேத்ரனுமென்றபடி. தெருள்கொள்- ஜ்ஞானத்தைக்கொண்டிருக்கிற, ப்ரஜாபதிகளுக்கும் ஜ்ஞானப்ரதனும் படி ஜ்ஞானநாயகனுணவென்றபடி. ஒருஸமயத்திலேகலங்கி ஸர்வேஶ்வரனோடே எதிராடும் த்ரிநேத்ரனைப் போலன்றிக்கே "யோஸௌ ஸம்ஸந்த்ருஷ்டமாரோஹி ஸ்வாத்மாவாஸஜமஸ்வகிம்" என்கிறபடியே ஸதாஸர்வகாலம் மாத்ருஜ்ஞாநஶாலியானவென்கை. பிரமனம்மானும்- ப்ரஹ்மாவாகிற ஜகத்பதியும், தேவர்கோனும்- தேவேந்த்ர னும், தேவரும் - த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்கோடிஸங்க்யரான தேவர்களும, இருள்கள்- அஜ்ஞானங்களை, ஸாத்விகரா வாய ஸாக்ஷாத்விஷயஜ்ஞாநாஸ்ரவ, ப்ரயாஜ்ஞாநம், விபரீதஜ்ஞாநமிவையாகிற அஜ்ஞானங்களை யென்றபடி. கடியும்முனிவரும்- உத்யாஸஸந்தானாத்யநுஸந்தானத்தாலே நிரஸிக்குமவரான ஸ்ரீவால்மீகி ப்ரப்ருதிகளான ரிஷிகளும், கடிகை- நிரஸிக்கை, ஏத்துமம்மான்திருமலை- ஸ்துதிக்கும்படியிருக்கிற ஸ்வா மியுடைய திருமலையான, அவனுக்கு ப்ராப்யஸ்தானமானவென்றபடி. மருள்கள்- ப்ரமங்களை, ஸமஸ்தப்ராணி ஸமுதாயங்களாய் தேஹாத்மப்ரமாதிகளான விபரீதங்களையென்றபடி. கடியும்மணிமலை-நிரஸிக்குமதாய் நிரதிஶயபோக்யமானமலை, திருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்கிற திவ்யதேஶமே, காரணத்தால் ஸர்வப்ரப்ருதிகளான மற்றுள்ளதேஶங்களொன்றுக்கு மிவ்வதிஶயமில்லையென்றபடி.॥

திருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையைத்தானே, திருப்பாற்கடலே- க்ஷீராப்தியைத்தானே, என்தலையே- என்னுடையஶிரஸ்ஸைத்தானே, ஒருமாநொடியும்- ஒருக்ஷணமும் மானமாகத்தில் விம்ஶதிமாத்ரவயஸ்ஸம்பந்தருகுப்போர், நொடி- க்ஷணம், க்ஷணத்திலொரு விம்ஶதி மாத்ரவகாலமுமென்றபடி. பிரியான்- விஶ்லேஷிக்கிறானில்லை, இங்குஸ்வப்னத்ருஷ்டயோரணங்களால தேஶ ஸம்பந்தரான ரிஷிகளுடைய திருமாளிகைகளில்போலே தத்தஸ்வதேஶங்களிலே ஸந்நி தானமவஶ்யமநுபவியாநின்றானென்றுதோற்றும்படி பகைகவிதனவரிதம்பண்ணி தத்தத்நிர வாஸம்பண்ணுகிறானென்றபடி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது, திருமால்வைகுந்தமே- ஸ்ரீயப்பதியினு டைய வைகுண்டத்தைத்தானே, 'ஸ்ரீயா ஸார்த்தம் ஜகத்பதிः' என்கிறபடியே பெரியபிராட்டியாரும்தானுமாக நித்யமாயெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்டத்தைத்தானே யென்றபடி. தண்டிருவேங்கடமே- ஶீதளமான

மூ—யென துடலே* யருமாமாய்த்தெனதுயிரேமனமேவாக்கேகருமமே* ஒருமாநொடியும்பிரியானென்னூழி முதல்வனொருவனே* ॥அ॥

ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்னுமொருவனுலகெல்லாம்* ஊழிதோறுந்தன்னுள்ளேபடைத்துக்காத்துக்

ஆ— ஸம்ஶ்லேஷத்தினால் ஸ்ரீதனுமாப்போலே யென்னுடையவவயவங்களிலே போரோரவயவத்தோடுள்ள ஸம்ஶ்லேஷத்தினாலே ஸ்ரீதனைப் என்னையொருக்ஷணம்பிரியில் யரிக்கமாட்டுகிறிலன், ஒருவனுடைய ஸந்நிவே ஶம் நக்கும்படியே யிதுவென்கிறார். ॥அ॥

(ஊழி முதல்வன்) நமக்கிந்தஸம்ருத்தியெல்லாந் திருமலையாலேவந்த ஸம்ருத்திகிடாய்நெஞ்சே? யினித்திருமலையைக் கைவிடாதேகிடாயென்று நெஞ்சைக்குறித்துச்சொல்லி யிவ்வாத்மாவினுடைய நிகஷம்

இ— ஈணாமவெனக்ருஷ்டாஜமாக நிஷேதித்தத்தாலே ஊஷ்டாதிகத்துக்கு கடநாகாரிகைம்தோற்றி யத் தாலே வாக்ருவநாவதிக்ருதிகளிற்போலே க்ருஷ்டாஜாவெக்ஷா கினி மெஜநாணும் தோற்றுமென்றுபார்த்து அப்படி மெஜநாணும்தோற்றுமே யதருஜஸாரூம் தோற்றுகைக்காக "ஜாணொகக்ருஷெஷூஸ்ரீக்ருதர வெவாந்ராதாஷ்யொமிதா । ஸொகவாமொயஜஂவாஸ ஸ்ரீஜஸ்யகெ ஈஸவாநவி" என்கிற தாஷ்யொமி தாஙகாரயரொஷெயாலே க்ருஷ்டாஜஊஷ்டாதிகஙகளை ஸஜாயமாக நிஷேதித்திருக்கிறதென்று கருத்து. இப்வாவிரஸத்திலே திவ்யஷெஶங்களிரண்டையும் தம்மவயவங்களிலொன்றையும் நிஷேதிக் கையாலே யவைபஷிநகங்களிலுண்டாம் ஸ்ரீதியிவையோரொன்றிலே யுண்டாகிறதாக விவக்ஷிதமென்றுநி னைத்தருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிக்ருதிபால்) ஒருமாநொடியும் பிரியானென்கிறவிடத்தி லஷாஸவிஶிக் கிறவஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷத்தினாலேஸ்ரீதனுயென்று) தாஜீயவாடித்துக்குத் தாதபர மருளிச்செய்கிறார் (என்னையிக்ருதியால்) ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

என்னம்மான்தண்டிருமாலிருஞ்சோலையென்கிற ஸஂவிஷ்ராஹாரத்துக்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (நமக்கிக்ருதியால்) உடலுமுயிருமங்கவொட்டென்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவினுடை யவிக்ருதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யவனுக்குத்தம்முடைய திருவுடம்பிலுள்ள வாவஸாகிஶயத்தை யநாஸமித்தவரிவன் நம்முடையவிதேஹத்திலே இத்தனைவவஜனுபி நக்கையாலே நம்மைஇம்தேஹத்தோடே

ஸ—ஸ்ரீவெஙகடகிரியைத்தானே, ஸஂஸாரவஜீருஹமான ஸ்ரீவெஙகடகிரியைத்தானே யென்றபடி, எனது- ஜீபமான, உடலே- ஶரீரத்தைத்தானே, ஒருமாநொடியும்பிரியானென்று வாவிவேநஸஷம்ப்பது அரு- அருமையான, "ஜஜாபாதுநாதுயா" என்கிறபடியே துநாதுயமானவென்றபடி, மா- ஜஹத்தான், கநஜாயாஜீவிஸாரமான, மாயத்து- ப்ரக்ருதியில், எனதுயிரே- ஜீபாத்மாவையே, திலமெதஷவஜரா வஹி வஜாவிஷெவமாய்க்கொண் டநாதியாக ப்ரக்ருதியிலேகிடந்து கஹஂகாரஜகாரதுஷிதமாயிருந்த வெ ன்னுத்மஸ்வரூபத்தைத்தானே என்றபடி. மனமே- என்நெஞ்சைத்தானே, வாக்கே- என்வாக்கைத்தானே கருமமே- என்கிரியையைத்தானே, ஒருமாநொடியும்பிரியான்- திவ்யமெஜவிஷுஹவிஶிஷ்டவெஷண வெ ன்கிரியைகளுக்கு நிரஜாம் விஷயமாயிராநின்றானென்றபடி. என்னூழிமுதல்வன்- என்னுடையவனுன க ஜத்திற்கு காரணபூதனானவன், ஊழி- கஸ்ஂ, இது ஸவவஷாஷொவஷணம், என்னைப்பெறு கைக்காக ஈஜாயிஷாதுஷெவதாதி ஸகலவஜாஷங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தவனான ஸவெஶ்வரனென்று வ டாஷம், ஒருவன், ஸொகவிஜக்ஷணன், அதருஶ்யமான வாஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷாதிநிவேஶத்தை யுடையவ னென்றபடி. ॥அ॥

'ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்றும்- காஷொவஜக்ஷிதஸகலவஜாஷங்களுக்கும் காரணபூதனொரு வனேயென்று "ஸகமெவாவிதீயஜ" த்ருதிஶுருதிகளாலே சொல்லப்படுமவனை, ஒருவன்- விஶ்வவிஜக்ஷண்ண ன, காரணாவஸ்தையில் விஷவிதத்துக்களுடைய ஸத்தைத்தன்னயீநமாம்படி யிருக்குமவனிப்போது ஸ்வஸ த்தையென்னயீநமாம்படி யிரானின்றானென்று கருத்து. உலகெல்லாம்- ஸொகங்களெல்லாவற்றையும், ஊ ழிதோறும்- கஸ்ஙகள்தோறும், தன்னுள்ளே- ஸ்வஸஂகல்பெஷகதெஶத்துக்குள்ளே, படைத்துக்காத்துக்கெடுத்

மூ—கெடுத்துழலும்* ஆழிவண்ணனென்னம்மானந் தண்டிருமாலிருஞ்சோலை* வாழிமனமே கைவிடேலுடலு ॥௯॥

முயிருமங்கவொட்டே*

மங்கவொட்டுன்மாமாயைத் திருமாலிருஞ்சோலைமேய [வ]* நங்கள்கோனேயானே நீயாகியென்னையளித்

தானே* பொங்கைம்புலனும்பொறியைந்துங் கருமேந்திரியமைம்பூதம்* இங்கிவ்வுயிரேய்

ஆ—பாராதே யித்தோடே கலந்தருளினையேயாகிலு மென்னுடைய ஹேயமான விந்த ப்ரக்ருதியில ஸந்நிவேசத் ॥௯॥

தை விட்டருளவேணுமென்றெம்பெருமானை ப்ரார்த்திக்கிறார்.

(மங்கவொட்டு) தாமிப்படி ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயும் தம்முடைய ப்ரக்ருதியிலுள்ள ஸ்நேஹத்தாலேயெம்

பெருமான் தம்முடைய சொல்லை யாதரியாதிருக்க அவனுக்கிதினுடைய ஹேயதையை ப்ரதர்சிப்பித்து ந்த

இ— திருநாட்டிலே கொண்டுபோகப் பார்த்தருளுகிறானென்றவனுடைய உத்க்ராந்திஸம்யயையறிந்து இவ

ரிப்படி இதேஹத்திலே ஸந்நிவேசிக்கில் நமக்கிந்த ஹேயஸம்பந்தம் ஒருக்காலும் நிவர்த்தியாதொழியு

மென்று, பார்த்ததற்காகவவனை, நீயிந்த ஸந்நிவேசத்தை விட்டருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ॥௯॥

ஸங்கதியும் ஸங்க்ஷேபமே.

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

மங்கவொட்டென்று கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ரார்த்தித்தவத்தையே இப்பாட்டிலும் ப்ரார்த்திப்பானேனென்

னுமவதாரிகை (தாமிப்படியித்யாதியால்) இவ்வவதாரிகையிலே பாட்டின்வ்யாவ்ருத்தமுமெதைத்தம்,

ஆதியிதினுடைய வித்யாதியாலே உத்தராயத்தின் தாத்பர்யமுமிந்த ஹேயமானவித்யாதியாலே ...

மூ—துழலும்- ஸ்ருஷ்டித்து ரக்ஷித்து ஸம்ஹரித்து இதுவேயாத்ரையாய் நடக்குமவனை, ஆழிவண்ணன்-

ஸமுத்ரஸ்வபாவனை, ஆழி- ஸமுத்ரம், வண்ணம்- ஸ்வபாவம், ஸமுத்ரம்போலே கம்பீரஸ்வபாவனையென்

றபடி, என்னம்மான்- என்னேடிப்படி பஹுப்ரகாரமாக ஸம்ச்லேஷித்தருளின ஸ்வாமியுடைய, இதற்குத்

திருமாலிருஞ்சோலையோடே பர்யயம் அம்- அழகியதான, தண்- சீதளமான, அவனுக்குங்கூட நிரதி

சயபோக்யமானவென்று பதார்த்தம். திருமாலிருஞ்சோலை- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையை, ம

னமே- என்னுடைய மனஸ்ஸே, கைவிடேல் - ஒருநாளும்கைவிடாதேகொள், நித்யமாக அநுஸந்தியென்றபடி. வா

ழி- உனக்குமங்களமுண்டாகவேணும், இத்திருமலையை அநுஸந்திக்கையாகிற ஸம்பத்தியேயுனக்கு நித்யமா

யிருக்கவேணும், இப்படிநெஞ்சைக்குறித்து அருளிச்செய்து அநந்தரமவனைப்பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய்கி

றார், உடலும்- என்சரீரத்தையும், உயிரும்- என்ப்ராணனையும், மங்கவொட்டு- நசிக்கும்படி நீஸம்

கல்பித்தருளவேணும், என்தேஹத்திலுனக்குள்ள ஸந்நிவேசத்தாலே இத்தைநீ நசிக்கவொட்டவொண்

ணாதே யுன்ஸந்நிவேசத்தைவிட்டு தேஹப்ராணாதிஸம்பந்தமான விந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தவிநா ॥௯॥

சத்தை நீஸங்கல்பித்தருளவேணுமென்றபடி.

திருமாலிருஞ்சோலைமேய- திருமாலிருஞ்சோலைமேவாநின்ற, மேவுகை- வர்த்திக்கை, திருமாலிருஞ்சோலை

யிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை, என்றபடி, நங்கள்கோனே- எங்களுடைய நாயனே, பரமபதமிருக்க

நீ திருமாலிருஞ்சோலையிலே வந்து நின்றருளுகிறது நாங்கள் பாவித்தபடி செய்கைக்காகவன்றோவென்று க

ருத்து, நீயேயாகி- என்ரக்ஷணத்திற்கு நான் யத்னிக்கவேண்டாதபடி, நீயேநானாய் என்ரக்ஷணத்துக்கு

நான் பண்ணவேண்டும் யத்னங்களையெல்லாம் நீயே பண்ணினவனாயென்றபடி. என்னையளித்தானே- என்னை

ரக்ஷித்தருளினவனே, நானபேக்ஷிக்கவறியாதிருக்கச்செய்தே அநாதியாகத்துடங்கி ஸ்வயமேவ யத்னம்

பண்ணியென்னை இவ்வளவாக ரக்ஷித்தருளின நீ இப்போதென்னவபேக்ஷையை ப்ரதீக்ஷித்திருக்கவேணு

மோபிரானே, என்றுகருத்து. பொங்கு- பொங்காநிற்கிற, ஸ்வஸஜாதீயாநேகோத்பத்திகாரணமாய் ப்ரவாஹரூபேணாதிக்ரமமாய்

க்கொண்டு விஜ்ரும்பிதங்களாயிருக்குமவையான, என்றபடி, ஐம்புலனும்- சப்தாதிகளான பஞ்சவிஷயங்

களும், புலன்- விஷயம், பொறியைந்தும்- அவ்விஷயங்களிலே பக்ஷித்து ஸஞ்சரிக்கும் ஜ்ஞாநேந்த்ரிய

பஞ்சகமும், பொறி- இந்த்ரியம், கருமேந்திரியம்- அவ்விஷயங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்குஸாதகங்களான கர்மே

ந்த்ரியங்களும், ஐம்பூதம்- இந்தசப்தாதிவிஷயங்களுக்கு இந்த்ரியங்களுக்கு மாச்ரயமாய் சரீராரம்பக

பஞ்சமஹாபூதங்களாயிருக்கிற பஞ்சபூதங்களும், இங்கு- இந்தஸம்ஸாரதேசத்திலே, இவ்வுயிரேய்- இவ்வுயிரை

மூ— பிரகிருதிமானாங்காரமனங்களே* ௰
மானாங்காரமனங்கெட ஐவர்வன்கையர்மங்கத்* தானாங்காரமாய்ப்புக்குத் தானேதானேயானானை*
தேனாங்காரப்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்*

ஆ— ஹேயமானப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை ஸர்வம்விட்டருளவேணுமென்று பின்னையுமபேக்ஷிக்கிறார். ௰

(மானாங்கார) நான்சொன்னபடியே செய்தருளும்ஸ்வபாவனானவாறே தனக்கத்யந்தஹேயமாயிருந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைவிட்டருளி பெரியசெருக்கோடேகூட வென்னுள்ளேபுகுந்து கலந்தருளின வெம்பெருமானென்னோடேகலந்து பரிமாறுகையாலவனுக்குள்ள ஹர்ஷத்தைச்சொல்லுகிறதா யெம்பெருமானை ப்ரதிபாதித்த வாயிரந்திருவாய்மொழியிலும் பெரியகிளர்த்தியோடே யெழுந்தவித்திருவாய்மொழி திருமாலிருஞ்சோலையை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்கிறார். ௯

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— ஹர்ஷத்தின் காஷ்டையும் சொல்லிற்றாயிற்று. ௰

நிகமனம்.

ப்ரியவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாம்சொன்னவித்யாதியால்) ஸ்வபாவனானவாறேயென்றது- ஸ்வபாவனாகையாலே என்றபடி. தானாங்காரமாய்ப்புக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியசெருக்கோடேயித்யாதியால்) செருக்கு- ஹர்ஷம், தானேதானேயானானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேகலந்தித்யாதியால்) சொல்லுகிறதாயென்கிறதற்கு எழுந்த என்கிறதோடே அந்வயம். மானாங்காரத்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியகிளர்த்தியோடே எழுந்தவென்று) ௧௧

ஶ— ஏய்ந்திருக்கிற, ஏய்கை- சேருகை; தேஹவியோகாதிதசைகளிலும் இவ்வாத்மாவைவிடாமல் தொத்திக்கிடக்கிறவென்றபடி. இது ப்ரக்ருத்யாதித்ரயத்துக்கும் விசேஷணம்; பிரகிருதி- மூலப்ரக்ருதியும், மான்- மஹான், மஹத்தத்வமுமென்றபடி. ஆங்காரமனங்கள்- அஹங்காரத்திலே அஹம்புத்தியைப்பிறப்பிக்கும் அஹங்காரதத்வமும் மநஸ்ஸும், உன்மாமாயை- இவையித்தனையுமாகிற வுன்னுடைய மஹாமாயையானது 'மம மாயா துரத்யயா' என்கிறபடியே ஸத்யஸங்கல்பனான வுன்னாலே ப்ரவர்த்திதமாய் துஸ்தரமாயிருக்கிற ப்ரக்ருதியானதென்றபடி. காரணத்ரவ்யமே அவஸ்தாந்தரவனுமாய்க்கொண்டு கார்யமென்றுசொல்லப்படுமத்தனை யாகையாலே இவையித்தனையையும் ப்ரக்ருதியென்னக்குறையில்லையிறே. மங்க- நசிக்கும்படி. ஒட்டுவீர்- ஸங்கல்பிப்பண்ணியருளவேணும். ௰

மான்- மஹானும், என்னைப்பற்றிக்கிடக்கிற மஹத்தத்வமுமென்றபடி. ஆங்காரமனம்- அஹங்காரமநஸ்ஸும், கெட- நசித்துப்போம்படி, ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காராத்யாரப்தமான சரீரமென்னைவிட்டுப்போம்படியென்று பாவம்; வன்கையர்- வலியகையையுடையவரான, அதிபலிஷ்டர்களானவென்றபடி. ஐவர்- பஞ்சேந்த்ரியங்களும், மல்லரைப்போலே துர்ஜயங்களாயிருக்கிறவென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக சேதநஸமாகாரேண நிர்தேசித்தபடி, மங்க- மங்கிப்போம்படி, என்னைவிட்டுப் போம்படியென்கை, இதற்குப் புக்கென்கிறத்தோடே அந்வயம், தானாங்காரமாய்- ஸ்வயமஹங்காரமாய், ஆழ்வார் நெஞ்சிலே புகுறப்பெற்றோமென்று ஹர்ஷயுக்தனாயிருக்கிற வளவன்றிக்கே ஹர்ஷந்தானொரு வடிவுகொண்டாப்போலேயாயென்றபடி, புக்கு- என்னெஞ்சிலே புகுந்தருளி, என்னுடைய தேஹேந்த்ரியஸம் ஸமாப்தம்போம்படி. புகுருகையாவது- தானவற்றில்பண்ணின அபிநிவேசத்தைவிட்டவனாய்க்கொண்டு புகுந்தென்றபடி. தானேதானேயானானை- தானேதானாயிருக்குமவனுமவேயானவனை, புகுந்தவநந்தரமென்னோடே கலந்தகலவியாலே அத்யந்தஹர்ஷனாயே யானவனைக்குறித்து என்றபடி. அவதாரணத்தாலிந்தஹர்ஷத்துக்கினி பாத்ராவதியில்லையென்றுகருத்து. இதற்குச் சொல்லென்கிறத்தோடே அந்வயம். தேனாங்காரப்பொழில்- ப்ரமராஹங்காரஸாலிகளான வ்ருக்ஷங்களையுடைத்தான, தேனென்று ப்ரமரத்திற்குப்பேர், மதோந்மத்த ப்ரமரங்களுடைய ஜ்வநிகவிலாஸஸங்க்ருதாதி விராஜிதங்களான வ்ருக்ஷங்களையுடைத்தானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வார்; திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரென்றபடி. சொல்- அருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்கும் விசேஷணம், ஆயிரத்துள்—

மூ—மாறுங்காரத்திவைபத்துந் திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

வ்யா— ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, மாறுங்காரத்திவைபத்தும்- உதாஹங்காரத்திலிப் பத்துப்பாட்டுகளும், மான்-உஹத்து, இங்கு அஹங்காரமென்றது- அதிஹர்ஷத்தைச்சொன்னபடி, ஸர்வேஶ்வரன் ஆழ்வார்பக்கல்பண்ணின நிரவதிகஸம்ஶ்லேஷரஸத்தாலே யாழ்வாருக்குப்பிறந்த மஹாஹர்ஷத்திலுண்டான விப்பத்துப் பாட்டுக்களுமென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலே, அக்கரைக்கே இக்கரைக்கே யென்னுமாப்போலே மலைக்கேயென்றது ஸப்தம்யர்த்தே சதுர்த்தீ, திருமாலிருஞ்சோலைமலைவிஷயமாகச்சொன்னவையென்றபடி. ஆதலாலெம்பெருமானுக்கு மிகவும்ப்ரியங்களாயிருக்குமென்றுகருத்து. தஸ்மாத் ஶ்ருதித்தை யறியுங்கோளென்று வாக்யஶேஷம், இத்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன ஸௌஹார்தாதிகளெல்லாமெம்பெருமானுக்குத் திருமாலிருஞ்சோலையோடுள்ள ஸம்பந்தத்தாலேவந்தவையா யித்திருவாய்மொழியிலவனுடைய ஸௌஹார்தாதிகளைச்சொன்னவிடமெல்லாம் 'தந்மயதாம் ஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய ஜநிதஜம்' என்கிறகணக்கிலேதிருமாலிருஞ்சோலையிலே வ்யக்தமென்றுகருத்தாலே யித்திருவாய்மொழி திருமாலிருஞ்சோலைவிஷயமென்கிறார். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்ணாதமேயஸ்ரீதேவராஜஜாமாத்ருமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

ஶ்ருதிஶோபிதகாதம்பவிக்ரஹாஶ்ரிதாவளி:.

(செஞ்சொற்கவிகாள்.)

அத்யாஶ்சர்யஸ்வபாவாத்புதமதயாஸ்வஸ்துதாவஸ்தாராகவாக

ஸாத்விகாக்ஸர்வஸம்ரக்ஷகதயாஸ்வஸ்துதாகஸ்துதாவாக் ।

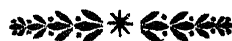
க்ருக்ஷிஸ்தம்யோகயோகாத்பஹுவிபவஸவிபந்நவதேவதேவ:

ஸ்ரீமந்த்யாஶ்ரஸ்த்யாஸ்வஜநவனிகரேஷ்வத்யோஸம்ஜகாத ॥ககo॥

(அத்யாஶ்சர்யஸ்வபாவாத்புதமதயா) மாமாயன்மாயக்கவியாய் வந்தென்னெஞ்சுமுயிரு முள்கலந்து- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களை யுடையவனைக்கொண்டு ஆஶ்ரிதருடைய ஸ்துதிமதனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வஸ்துதாவஸ்தாராகவாக) தானேயானென்பானாகித் தானே துதித்து- ஸ்வவிஷயஸ்தோத்ரத்திலே ஆஶ்ரிதரைப்ரேரிக்குமவனானையாலும், (ஸாத்விகாக) நின்றமாயவம்மான்சேர்- எல்லாருக்கும் நிராவாயிகஸாத்வியாகையாலும், (ஸர்வஸம்ரக்ஷகதயா) உலகுமுயிரும்தானேயாய்- ஸர்வஸத்வங்களுக்கு ரக்ஷகனாயிற்கையாலும், (ஸ்வஸ்துதாகஸ்துதாவாக) யானொப்பத்தன்னைத்தான்பாடி- அப்படியே ஆஶ்ரிதற்கு ரக்ஷகதயாயிருந்து தன்னைத்தானே ஸ்துதிக்குமவனாகையாலும், (க்ருக்ஷிஸ்தம்யோகயோகாத்) செழுமூவுலகும் தன்னொருமாவயிற்றினுள்ளேவைத் தூழியூழிதலையளிக்கும்- ப்ரளயந்தோறும் எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (பஹுவிபவஸவிபந்நவதேவ) அம்மான்திருமலை மருள்கள்கடியும் மணிமலைதிருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலேயிறாதி- பஹுவிபங்களான ஸ்ரீவநாத்ரிக்ஷீராப்தி வைகுண்டவேங்கடாசல ஸ்ரீகவிஸ்ரஷ்டஸ்ரீரங்கதேஶகாதிகளிலே ஸர்வதாவஸ்திக்குமவனாகையாலும், மேலிரண்டுபாட்டிலும் 'ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்னு மொருவனுலகெல்லாமூழிதோறும் தன்னுள்ளேபடைத்துக்காத்து' என்றும் 'நங்கள்கோனேயானேநீயாகியென்னையளித்தானே' என்றும் ரக்ஷகத்வாதிகளைத்தானே யருளிச்செய்கையாலே இவைகீழேயுரார்த்தமாகையாலே ஸம்க்ருஹீதமாயிற்றென்று திருவுள்ளம், ஸர்வஸம்ரக்ஷகனான ஸ்ரீவநாத்ரியிலெம்பெருமான் ஆஶ்ரிதருடைய ஶரீரஸ்துத்யாதிகளிலும் அத்யாதரம்பண்ணுகின்றானென்று "செஞ்சொற்கவிகாள்" என்கிறதஶகத்திலே ஶடகோபரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥ககo॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (திருமாலிருஞ்சோலைமலை) இப்படியபிநிவிஷ்டனாய்க்கொண் டென்னோடுகலந்து பரிமாறுகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன றெம்பெருமானைக் கேட்டா லங்ஙனே யபிநிவிஷ்டனாயிருந்த வவனும் வசிகளவமா ணஹேதுக்களில் ஒருஹேதுவுமென்பக்க லுண்டாகச்சொல்லவொண்ணாது இனி என்பக்கலில்லாதஹே துவை யென்பக்கலிலே யத்யாரோபித்துச்சொல்லப்பார்க்குந் திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்று மிச்சொல் லைச்சொன்னேனென்று மேல்ப்படச்சொல்லலாவதொருஹேது வென்பக்கலிலேயில்லை, இச்சொல்லித்தனையு

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்கிறவிடத்தில் ஸஹேதுகமாக வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியி த்யாதிசொல்லப்பார்க்கிலென்னுமளவாலே) அதிலிப்படி அபிநிவிஷ்டனாய்க்கொண் டென்னோடுகலந்துபரி மாறுகைக்கு ஹேதுவென்கிறவளவாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதை. எங்ஙனேயென் னில்? அருள்பெறுவாரடியாரென்கிற திருவாய்மொழியிலேயவன் தம்மைத்திருநாட்டிலேகொண்டுபோகையி லே த்வரிதனாயிருக்கிறபடியையும் தான்த்வரிதனாயிருக்கச்செய்தேயும் 'ஆஜ்ஞாவ்யாஹம் தவஸ்திநா' என்கி றபடியே தமக்குப்பாரதந்த்ரனாய்க்கொண்டு தம்முடைய ஆஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறபடியையும் செஞ்சொற் கவியிலே தன்திறத்தில் ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே தம்முடையதிருமேனியிலும் நிரவயவமாக க்கலந்தருளித் தம்மை இத்தேஹத்தோடே திருநாட்டிலேகொண்டுபோகவபேக்ஷிக்கிற அபிநிவேஶாதிஶயத்தையும் தா னித்தனை அபிநிவிஷ்டனாயிருக்கச்செய்தேயும் 'மங்கவொட்டுன்மாமாயை' யென்று தாமபேக்ஷித்தவாறே த ன்னபிநிவேஶத்தைத்தவிர்ந்து தாமருளிச்செய்தபடியே செய்தருளக்கடவனாய்நிற்கிற நிரதிஶயபாரதந்த்ர்யத் தையு மநுஸந்தித்து மிகவும் விஸ்மிதரானவாழ்வார் அநாதியாக அவித்யாகர்மவாஸநாதி ஸாம்ஸாரிகது ரிதஸஹஸ்ர ஶரீரவாநாய்க்கிடந்த வென்திறத்திலே பரமயோகிவாங்மநஸாகோசரனான பரமபுரு ஷனித்தனை அபிநிவிஷ்டனாயிப்படி கலந்தருளுகைக்கு என்பக்கலுள்ள ஹேதுவேதோவென்று விஸ்மயாதி ஶயத்தாலே நிரூபித்துப்பார்த்தவிடத்தில தம்பக்கலுள்ள ஸாங்கேதிகவிஷயத்தாலே யாத்ருச்சிக மாயிருப்பதொரு ஸாங்க்ருத்திகஸுக்ருதமாய் மேலுள்ள ஸாத்ருத்தவாங்மௌகளெல்லா மித்தை வ்யா ஜீகரித்துக்கொண்டு உத்தரோத்தரஹேதுஹேதுவாம்படி அவன்தானேயுண்டாக்கினவையாய்ந்த யாத்ருச்சிக ஸாங்க்ருதந்தானும் 'ஶாஸ்த்ரவஸ்யவஶாத்' 'யத்ருச்சாஸ்ஸுக்ருதஸ்யா' என்கிறபடியே தம்முடைய அ நாதிகாலவ்யாஸக்தி லவலேஶாபேக்ஷனாயிருந்த வவனுடைய கேவலஸங்கல்பத்தாலே ஜநிதமாயி ருந்தபடியைக்கண்டு கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே விஷயமெல்லாமொரு ஹேதுவென்னும்படி அதிஸ்பஷ்ட மவிஷயஹேதுகமான அநாதிநிமித்தராய் பொய்நின்றஞானந்தொடங்கி இவ்வளவாகத்தன்பக்க லவன்செய்தருளின ஸாதராதிஶயங்களெல்லாமிப்படி நிர்ஹேதுகஸங்கல்பத்தாலே செய்தருளினனித்தென்ன வாஶ்சர்யமெ ன்றந்த விஸ்மயாதிஶய முள்ளடங்காமையாலே அநுபவித்துக்கொண்டு ஸந்தோஷிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதையாகிறது. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு யாத்ருச்சிகஸுக்ருதமென்கிற ஹேதுஸ்வரூபம் ப்ரதிபா த்யமென்றதாயிற்று. என்பக்கலுண்டாகச்சொல்லவொண்ணாது என்பது - 'யத்ருச்சாஸுக்ருதஸ்யா' 'விஷ்ணோஃ கடாக்ஷ' மென்கிற வாத்ஸல்யகடாக்ஷத்துக்கு முந்தினகாரணந்தன்னை என்பக்கலுண்டாயிருந்ததாகச் சொல்லவொ ண்ணாதென்றபடி. என்பக்கல் கர்மயோகாதிகள் ஸாதநமென்னவொண்ணாதபடியில்லை யாத்ருச்சிகஸுக்ருதாதிகள் ஸ்வ யீநமாகவில்லையென்றுகருத்து. அத்யாரோபித்துச் சொல்லப்பார்க்கிறுமென்றது - 'மெய்யே பெற்றொழிந்தேனே வழ' மென்கிறபடியே ஶரீரகனை வென்னாயாநக அர்த்தாங்கியாலே ஸந்நிவிஷ்டனை அவன்பக்கலிலே ஜ நித்திருந்த ஹேதுவை விஶேஷாஸக்தனானவன்பக்கல் காருண்யமன்றிக்கே விஶேஷணஸக்தனையென் பக்கலிலே அத்யாரோபித்துச்சொல்லப்பார்க்கிறுமென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்கிறவிடத்தில் ஸாவிஶேஷத்திலே ஸங்கிக்கிறவர்த்தத்தையரு ளிச்செய்கிறார் இதற்குமேலப்பட்டவித்யாதியால்) என்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இச் சொல்லித்தனையுமித்யாதியால்) சொன்னேனென்றது - சொன்னேனாகவென்றபடி. தான்ஹேதுவாயென்றது-

மூ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்ன* திருமால்வந்தென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்* குரு
மாமணியுந்துபுனற்பொன்னித்தென்பால்* திருமால்சென்றுசேர்விடந்தென்திருப்பேரே* ||க||

ஆ— மெய்யேசொன்னேனே தான் ஹேதுவா குருமாமணியுந்து புனல்பொன்னித்தென்பாலான திருப்பேரை.

இ— தான் ஹேதுவாகவென்றபடி. இந்த ஹேதுவானது ஸ்வபாவஸித்தமின்றிக்கே ஔபாதிக ஹேதுவாகவுமன்றிக்கே லவமாத்ரமான தீக்ஷ்ணை தன்னாலே வந்ததென்றுகையாலே வ்யாஜமாத்ரமாகையால், வஸ்துநிவ்ருத்தியில்தானே ஹேதுவாகவென்றபடி. யத்வா— தாமென்கிறவிடத்தில் ஏகவசநமானது வ்யாஜமாத்ரமன்றிக்கே சகாரஸஹிதமாகவும் வாசிக்கயோக்யமாகையால் தானும் ஹேதுவாமென்று வாரோமாக்கடவது, அப்போது தாமென்னெஞ்சு நிறையப்புகுருகைக்கு இந்த யாத்ருச்சிகவாக்யத்தில் விஶேஷஹேதுவாகையாலே தனக்கு விஶேஷதோஷம் ப்ரஸம்ஹாரபடி தான்ஸாதாரணஹேதுவாயிருக்கிறவத்தனைபோக்கி 'தஸ்யைகதா ஸ்வதம் விஶ்வகதா ஸ்வயம்' என்கிறபடியே இதில்விஶேஷஹேதுவல்லாதவனாகவென்றபடி. இதற்குப் புகுந்துஎன்கிறத்தோடேயந்வயம். இந்தவ்யாஜத்தைக்கொண்டிதற்குமேல்

வ்யா— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேன்- திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றுசொன்னேன், திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்று ஸர்வேஶ்வரஸமான திருமலையினுடைய திருநாமத்தை யாத்ருச்சிகமாய்ச்சொன்னேனென்றபடி. இவ்வாக்யத்தில் மலையென்கிறவிடத்திலே ஶாஸ்த்ரகாரம் விஶ்ரமித்திவ்வாக்யத்தை பாஷித்தால் அந்த ஸாவிஶேஷத்தாலே நானிதொன்றும் ஒழியப்பின்னையொன்றும் செய்திலேனென்றுமைஷிகரும் என்னவென்றவாறே- இப்படிநான் யாத்ருச்சிகமாகச் சொன்னவாறேயென்றபடி. இதற்குப் புகுந்தானென்கிறத்தோடேயந்வயம், திருமால்- லக்ஷ்மீபிடத்திலேவ்யாமோஹமுடையவன், திரு- லக்ஷ்மீ, மால்-வ்யாமோஹன், இதுஸாபிப்ராயநிர்தேஶம், லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டுவந்து புகுந்தானென்றபிப்ராயம், வந்து- வருகிறக்ரமத்திலேவந்து, அதாவது:- இந்த வ்யாஜத்திற்குமேல் வேண்டினஹேதுக்களையெல்லாம் தானேவிளைத்துக்கொண்டுவந்து என்றபடி. என்னெஞ்சுநிறைய- ஸர்வஸ்வாரஸ்யமின்றிக்கே அநாதிபாகப்பாழ்கிடந்த வென்னுடைய நெஞ்சங்கும்நிறையும்படி, புகுந்தான்- ப்ரவேஶித்தருளினான், சதுர்ஸமவாநாஶ்ரமத்தில் நான்மாஸேன் இவள்மைதிலீ இவன்லக்ஷ்மணனென்று நிஶ்சயித்துக்கொண்டு 'ஶோகபங்கஸம்பாரணம் தீர்த்வா நஶ்ஸநதேஜஸா' என்கிறகணக்கிலே ஜநகாரண்யத்தில் பாழெல்லாம்தீரும்படி வந்துபுகுந்தாப்போலே, என்னெஞ்சில் பாழெல்லாம் தீர்ந்து தங்களிருவருடைய திருவழகாலும் என்னெஞ்சு பரிபூர்ணமாம்படி வந்துபுகுந்தானென்று பாவதாத்பர்யம், திருமால்- லக்ஷ்மீவ்யாமோஹனானவன், பதத்ரயத்திலே லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தைச்சொன்னது திவ்யதம்பதிகளிருவரும் வந்துபுகுரக்கண்டு தம்முடையநெஞ்சில் ஹர்ஷாவேஶம் கரைபுரளுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இங்குத்தராயத்தில் லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தைச்சொன்னது 'த்ருஷ்ட்வா விஜநமதோஜநகாஜ்ஞ திபம் ஶ்ரீரேவமாஸீதவா:' என்கிறஶ்லோகத்தின்படியே தன்பெண்ணையும் மணவாளப்பிள்ளையையுங்கண்டு ஹர்ஷத்தாலே திருக்காவேரி கரைபுரளுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக, யத்வா- ஶாஸ்த்ரத்திலேபோலே உபாயதஶையிலும் ப்ராப்யதஶையிலுமுள்ள லக்ஷ்மீவைஶிஷ்ட்யத்தை இப்பதத்வயத்தாலேங்களிலே யடைவேயருளிச்செய்தபடி, சென்றுசேர்விடம்- ஸர்வேஶ்வரனானவன்தானும் பிராட்டியுமாய் ரமணீயதேஶந்தேடிக்கொண்டுபோய்ச் சேர்ந்திருக்கிறவிடம், இதற்குத் திருப்பேரென்று மேல்சொல்லுகிறதோடே யந்வயம், குரு- ஶ்ரேஷ்டங்களான, ஶ்ரேஷ்டநங்களானவென்றபடி. மா- ஶ்ரேஷ்டத்துக்களான, விசாலங்களாகவுமானவென்றபடி. மணி- மாணிக்கங்களை, உந்துபுனல்- உந்துகிற புனலையுடைத்தான, உந்துகை- ஸமுத்ரமாகத்தள்ளுகை, புனல்- ஜலம், 'ஶுத்தமாணிக்யமுக்தாகராந் காவேரீஶ்ரீகரோவிஹ்வயதீ' என்கிறபடியே தன்பெண்ணைலக்ஷ்மிக்கும் மணவாளப்பிள்ளைக்கும் வேணுமென்று மாணிக்கங்களைக் கைகளிலேயேந்திக்கொண்டுவருமாப்போலே தரங்கங்களின்மேலே தள்ளிக்கொண்டுவருகிற ஜலங்களையுடைத்தானவென்றபடி. பொன்னி- கநகாவதியினுடைய, தென்பால்- தக்ஷிணபார்ஶ்வத்தில், பாலென்று பார்ஶ்வம், தென்- ஸௌந்தர்யமான, திருப்பேர்- திருப்பேரென்கிறதிவ்யதேஶம், இவ்வாக்யத்ரயத்தின் ஸாபிப்ராயம், தான்சேர்ந்திருக்கிறவிடமித்தனை ரமணீயமாயிருக்கச்செய்தே, கிடாரவனென்னெஞ்சிலே புகுந்திருக்கிறானென்று விஸ்மயத்தையுடைத்தாய்க்கொண்டு இதிலேயேயபிக்கிறது. ||கூ||

மூ— பேரேயுறைகின்றபிரானின்றுவந்து* பேரேனென்றென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்* காரேழ்கடலேழ் மலையேழுலகுண்டும்* ஆராவயிற்றனையடங்கப்பிடித்தேனே* ‖உ‖
பிடித்தேன்பிறவிகெடுத்தேன்பிணிசாரேன்*

ஆ— த்திருநகரியாக வுடையனாகவிருந்த வெம்பெருமான் பெரியபிராட்டியாரோடேகூட வென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்து இப்படியென்னோடே கலந்துபரிமாறுவதே யொருவனுடையபாக்யமிருக்கும்படியென்கிறார். ‖
(பேரே) ஸகாரணமாகவின்றுவந்து இனிப்பேரேனென்று நெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான், இதற்குமுன்னிப்படி என்னெஞ்சில் புகுந்தருளப்பெறுமையாலே ஸப்தஜலதிஸ்தானாயிருந்துவைத்து ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனின்றென்றனுள்ளேபுகப்பெற்று நிரபேக்ஷனானானென்கிறார். ‖உ‖

இ— வேண்டினநன்மைகளையெல்லாம் தானேவிளைத்துக்கொண்டுவந்து புகுந்தானென்றுகருத்து. பாட்டுக்குப் ஸாஹ்காத்பதமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியென்னோடேபிதஸ்ஸிரியால்) ‖க‖

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இன்றுவந்தென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஸகாரணமாகவென்று) ஸகாரணமாகவென்றது- ஸம்பந்தகாருண்யஸ்ருகிருபையாலே தன்காரணத்வமொழிய வேறொரு ஹேதுவின்றிக்கேயென்றபடி. இப்ப்ரஸங்கத்தோடு ஸந்தர்ப்பவிவக்ஷயாஸ்திராப்ராஸங்கிகத்திலபிப்ராயமான வஸ்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமுன்னிதஸ்ஸிரியால்) பெறுமையாலேயென்கிறதற்கு ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனென்கிறத்தோடே யபம். உலகுண்டுமித்யாதித்துகதுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸப்தஜலதிஸ்ஸிரியால்) ஆராவயிற்றனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனென்று) அடங்கப்பிடித்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்றென்றனுள்ளேயிதஸ்ஸிரியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே யென்பக்கலுள்ள ஸுஹ்ருதத்தைக்கொண்டு தன்னுடைய கேவலகாருண்யத்தாலே என்னெஞ்சுநிறையப் புகுந்தருளினானென்றவ ரிப்பாட்டிலே யப்படிச்செய்தருளினவதுவும் ஸ்வார்த்தமாகநினைத்து ஹ்ருஷ்டனாயிராநின்றானென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ‖உ‖

ஸ— பேரேயுறைகின்ற- திருப்பேரிலேதானே வஸியாநிற்கிற, ஸர்வாரணத்தாலத்யாதரணீயமாகையாலேயுங்கேதானே நிரந்தரவாஸம்பண்ணுகிறவனான என்றபடி. பிரான்- ஸர்வோபகாரகன், இன்றுவந்து- நானநாதியாக ஸம்ஸாரியாகிறதச்செய்தே நடுவே நிர்ஹேதுகமாகவின்றைக்குவந்து, இன்றைக்குவென்றது யாத்ருச்சிகஸுக்ருதத்துக்கிப்பால்பட்ட காலத்திலேயென்றபடி. பேரேனென்று இந்த நெஞ்சைவிட்டினிச்சலிப்பேனென்றுகொண்டு திருப்பேர்நகரில்காட்டில் யென்னெஞ்சு தனக்குமிகவும் ப்ரியமாயிருக்கையாலே இத்தைவிட்டுச் சலிக்கமாட்டேனென்று கொண்டென்றபடி. அகலகில்லேனிறையுமென்று பிராட்டி தன் விஷயத்திலசொல்லும் வார்த்தையை இவனென் விஷயத்திலே சொல்லாநின்றானென்று கருத்து, என்னெஞ்சுநிறைய- விஷயாந்தரங்கள் புகுருகைக்கவகாசமில்லாதே யென்னெஞ்செல்லாம் தானேயாய் நிறையும்படி. புகுந்தான்- ப்ரவேசித்தருளினான், காரேழ்- ஸப்தமேகங்களையும், காரென்று- மேகம், கடலேழ்- ஸப்தஸமுத்ரங்களையும், மலையேழ- ஸப்தகுலபர்வதங்களையும், உலகு- ஸப்தலோகங்களையும், உண்டும்- ப்ரளயத்திலே வயற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளியும், ஸப்தஜலதிஸ்தானாயிருந்து வைத்துமென்றபடி. ஆராவயித்தானை- த்ருப்தமாகாத ஜடரத்தையுடையவனை, என்பக்கல் விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணுவதற்குமுன் இப்படியென்னெஞ்சிலே புகரப்பெறுமையாலே க்ஷுபிதரைப்போலே ஸாபேக்ஷனாயிருந்த ஸர்வகாரணிகனை யென்றபடி. அடங்கப்பிடித்தேன்- ஸர்வாத்மனாம்படிபற்றினேன்; அடங்குகை- ஸர்வாத்மனாகை, ஸர்வேச்வரனான ஸர்வஜ்ஞனும்படியென்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாகவைத்துக்கொள்ளப் பெற்றேனென்றபடி. நிரகாரமாக ஸத்ருசனாயிருந்தவென்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாயிருக்கப்பெற்றவாறே ஸர்வேச்வரனாகநேராயணனென்று தாத்பர்யம். ‖உ‖

பிடித்தேன்- எம்பெருமானையினியொருநாளும் விச்லேஷியாதபடி ஸ்திரமாக ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெற்றேன். பிறவி- ஜந்மத்தை, ஸாரநாதியமாதி நாநாவிதமேஹப்ரவேச ஸம்பந்தமென்றபடி. கெடுத்தேன்- நசிப்பித்தேன், இனியெனக்குதவாதபடி பண்ணிநின்றேனென்றபடி. பிணிசாரேன்- ஸர்வதுர

மூ—மடித்தேன்மனைவாழ்க்கையுள்நிற்பதோர்மாயைக்* கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்* அடிச்
சேர்வதெனக்கெளிதாயினவாறே* ॥௪॥

எளிதாயினவாறென்றென்

ஆ—(பிடித்தேன்) எம்பெருமானையினியொருநாளும் பிரியாதபடிபற்றினேன், ஸம்ஸாரஸம்பந்தமாகிற நாநாவிதயோநிஸஹஸ்ரஸங்குல ஸம்ஸாரபவஜந்மத்தையும் ஜந்மநிபந்தநதுக்கத்தையும் போக்கினேன், துக்கஹேதுவாயநாளிகாலுந்தொடங்கி யின்னமளவுஞ்செல்லுகிறவிந்த ப்ராக்ருதஸம்பந்தத்தையும் நிவ்ருத்திப்பித்தேன், இப்படி திருப்பேரானடிசேர்வதெனக்கெளிதாவதேயென்று களிக்கிறார். ॥௪॥

(எளிதாயினவாறு) திருப்பேர்நகரானைப் பெற்றேனுடைய ஸகலகரணங்களோடுங்கூட நான்களிக்கின்

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ—பிடித்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) பிறவிகெடுத்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரநிரோத்யாதியால்) பிணிசாரேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மநிபந்தநேத்யாதியால்) மனைவாழ்க்கையுள்நிற்பதோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துக்கஹேத்வித்யாதியால்) மாயைமடித்தேனென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தப்ராக்ருதேத்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே பகவந்நிர்ஹேதுகமாகத் தன்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தபடியைய மத்தையவன்தன்னுடைய வாஸமாகவுகந்திருக்கிறபடியையும் பேசியநுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலே பாதஸ்ரீகமாகவந்து புகுந்தவனாலே தாமனுபாவஸந்தெபெற்ற ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திஹேதுவான லாபங்களைப்பேசி யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகை. ॥௪॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

எளிதாயினவாறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(திருப்பேரித்யாதியால்)என்கண்களித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) எளிதாயினவென்கிறத்தோடு ஸம்பந்தஹாரத்தால்

ஈ—வைஸாதிஸம்பந்தமான வ்யாதியை யினியடையேன், இதுஉபலக்ஷணம், ஒருதுக்கங்களையுமென்றபடி. 'நவோபஹம்ஸோ துக்கபாக்' மென்றத்தையருளிச்செய்தபடி, மனைவாழ்க்கையுள்- மனையில்வாழ்க்கையிலே, மனை- க்ருஹம், வாழ்க்கை- போகங்களைபுஜிக்கை, ஒருக்ருஹஸம்ஸாரத்திலேகிடந்து ஸுத்துதாரக்ருஹக்ஷேத்ர ஸ்பர்சவிஷயங்களைக்கொண்டு ஜகுப்ஸநீயங்களான ப்ராக்ருதவிஷயங்களை ஸம்ஸாரத்தினாலே யநுபவிக்கையிலே யென்றபடி. நிற்பது- நிற்பதான், அநுவர்த்திக்குமதானவென்றபடி. ஸம்ஸாரஸாரமோஹத்திலே ஹேதுகாரணமாகக்கொண்டு க்ஷேத்ரஜ்ஞரைவிடாதே அநுவர்த்திக்குமதானவென்றபடி. ஓர்- விலக்ஷணமான, ஸம்ஸாரிகளானாதி நித்யஸித்தஹாவரான ப்ரஹ்மாதிகளை யநுபாவிக்கும்படியான விசித்ரஸ்ருஷ்டிசக்தியை யுடைத்தானவென்றபடி. மாயை- ப்ரக்ருதியை, மடித்தேன்- என்னைத்தொடராதபடி திருப்பிவிட்டேன், இவ்வநிஷ்டநிவர்த்தநத்தில் கர்த்ருத்வம் பகவானுபிருக்கக் கெடுத்தேன், மடித்தேனென்று தம்மையே கர்த்தாவாகநிர்தேசித்தது 'அதுனம துவிதிவம்பயே' என்கிறபடியே தாம்ப்ரயோஜநகர்த்தாவாம்படி 'க்ருஷ்ணாச்ரயா க்ருஷ்ணபலா' மென்கிறகணக்கிலே அவன்தமக்கு கிங்கரீகனுமிருக்கிறானென்று ஹர்ஷத்தாலே அருளிச்செய்தபடி, கொடிக்கோபுரமாடங்கள்- த்வஜவிராஜிதங்களான கோபுரங்களாலும் க்ருஹங்களாலும், கொடி- த்வஜம், கொடிக்கோபுரமென்று ஸமாஸவாக்யப்ரயோகம், சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய, அடிச்சேர்வது- திருவடிகளையடைவது, எனக்கு- அநாதிஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த வெனக்கு, எளிதாயினவாறே- ஸாக்ஷாத்ப்ரகாரமே, ஆறு- ப்ரகாரம், ஏகாரம் ஆச்சர்யத்யோதகம், இப்படி ஸர்வாநிஷ்டங்களும் நிவ்ருத்தங்களாகையாலே திருப்பேரானடிசேர்வது எனக்குஸாக்ஷாத்காரமாய் விட்டதே இதென்னவாச்சர்யமென்று பரமோதாரத்வங்களுக்கு மநயம். ॥௪॥

எளிதாயினவாறென்று- ஸுலபமானப்ரகாரமென்று, இங்குஎளிது- ஸுலபம், ஸர்வோத்தமமான விஷயமிங்ஙனே நமக்கெளிதாவதேயென்று விஸ்மிதனுயென்றபடி. இதற்குக் களித்தென்கிறத்தோடேயந்வயம்.

மூ—கண்கள்களிப்பக்* கனிதாகியசிந்தையனுக்களிக்கின்றேன்* கிளிதாவியசோலைகள்சூழ்திருப்பேரான்*
தெளிதாகியசேண்விசும்புதருவானே* ||௪||
வானேதருவானெனக்காயென்னோடொட்டி* ஊனேய்குரம்பையிதனுட்

ஆ—றேன், இப்படிதிருப்பேரிலே தானெழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பை யெனக்குக்காட்டித்தந்தருளின விவனினிதிருநாட்டையுந் தந்தருளுமென்கிறார். ||௪||

(வானேதருவான்) நமக்கவன் திருநாட்டைத்தந்தருளுகைக்கு நம்பக்கலிலே ப்ரதிபந்தகங்களில்லையோ வென்னில்? திருப்பேர்நகரானெனக்கு வானேதருவானாய் "நானுன்னைவிட்டேன்" என்னிலுமென்னைவென்று

இ— த்ருதீயபாதத்திலுள்ளிக்கிற தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படிதிருப்பேரித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) இத்தாலகீழ்ப்பாட்டிலே தமக்குபாதப்ரவ்ருத்திகமாகப் பிறந்த வநிஷ்டநிவ்ருத்திகளை யநுபாஷித்து விஶிஷ்டரானவரிப்பாட்டிலே யப்படிபாதப்ரவ்ருத்திகமாகவருகிற விஷப்ராப்திகளையநுபாஷித்துவிஶிஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகை. ||௪||

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

வானேதருவானென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியன்றோ வென்னப் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (நமக்கவனித்யாதியால்) இத்தால் த்ருதீயபாதார்த்தத்திலே யிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் புநருக்தியில்லையென்றதாயிற்று. என்னோடொட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுன்னைவிட்டேனித்யாதியால்) நான்தன்னைப் புகிறவொட்டேனென்னிலுமென்றபடி. வென்றுஎன்றது- ஜயித்துஎன்றபடி. ஒட்டிக்கொண்டுஎன்றது- ப்ரதி

ப்ர— என்கண்கள்- "காணாக்கருதுமென்கண்ணே" யென்று விடாய்த்தவையான வென்கண்கள், களிப்ப- ஆநந்திக்கும்படி, கனிதாகியசிந்தையனுப்- களித்ததான சித்தத்தையுடையவனாய், நெடியானேயென்று கிடக்குமென்னெஞ்ச'மென்கிறபடியே விடாய்த்தவென் சித்தமானந்திக்கும்படி பெற்றவனாயென்றபடி. களிக்கின்றேன்- கூவியுங்காணப்பெறேனென்று விடாய்த்தநான் ஆநந்தியாநின்றேன், முடியானிலே கரணங்களும்தாமுமாய் விடாய்த்தவரிங் கரணங்களும் தாமுமாய்க் களியாநின்றேமென் றருளிச்செய்கிறபடி, கிளிதாவிய- கிளிகள்தாவாநின்றுள்ள, ஸர்வபக்ஷிகோலாஹலஸம்ருத்தி ஜநிதஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே ஸா கிளிகள் உத்ஸுதஸ்வாஸ ஸஞ்சரியாநின்றுள்ளவென்றபடி. சோலைகள்சூழ்- உத்யாநங்களால் வளைக்கப்பட்ட, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான பரமபுருஷன், தெளிதாகிய- ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களின்றிக்கே ஶுத்தஸத்வமயமாகையாலே தெளிந்ததான, இருள்தருமாஞாலம்போலன்றிக்கே தான்ஸ்வப்ரகாஶமாய்த தன்னையடைந்தார்க்கு நிரவதிகஜ்ஞாநப்ரஸாரணஹேதுவானவென்றபடி. சேண்- ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மலப்யமான, 'ப்ரஹ்மஸ்தாநாதூர்த்வம் தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்' என்கிறபடியே ப்ரஹ்மலோகாதிகளுக்கெல்லா முபரிஸ்திதமானவென்றபடி. விசும்பு- ஆகாஶத்தை, பரமவ்யோமத்தையென்றபடி. தருவான்- இனிதந்தருளுவான். ||௪||

தேனேய்- மதுக்கள் ஏய்ந்திருக்கிற, தேனென்று வண்டாகவுமாம். ஏய்கை- சேருகை, மதுவ்ரதபரிபூர்ணங்களான என்றபடி. பொழில- உத்யாநங்களையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, திருப்பேர்நகரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், எனக்கு- அநாதிஸம்ஸாரியானவெனக்கு, வானேதருவானாயென்றதிப்பது. பரமபதத்தையே தரக்கடவனாய்க்கொண்டென்றபடி. அவதாரணம் ஸம்ஸாரபோகத்தையும் ப்ரஹ்மாதிகளுடைய போகத்தையும் வ்யவச்சேதிக்கிறது, என்னை ஸம்ஸாரபோகத்திலே வைத்து திருவாய்மொழிபாடுவிக்கையாகிற கைங்கர்யம்கொள்ளுகையும் தவிர்ந்து "ஏதேவைநிரயாஸ்தாத" என்னும்படியான ப்ரஹ்மாதிபோகங்களிவருக்குவிதங்களன்றென்றவற்றைத்தரவும் நினையாதே பரமபதத்தையே தந்தருளக்கடவனாயென்றபடி. என்னோடொட்டி- என்னோடே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, ஒட்டுகை- ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகை, ஹேயமானவென்னுடம்பிலே யுன்னைப்புகரவொட்டேனென்று நான் ப்ரதிஷேதித்தாலும் நான் புகராதொழியேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி என்றபடி. ஊனேய்- ஊன்கள் ஏய்ந்திருக்கிற, ஊன்- மாம்ஸம், மாம்ஸமஜ்ஜாதிமயமான வென்றபடி. குரும்பையிதனுள்- இந்தக்குரும்பைக்குள்ளே,

மூ—புகுந்தின்று* தானே தடுமாற்றவினைகள் தவிர்த்தான்* தேனேய்பொழிற்றென் திருப்பேர்நகரானே.* ||௫||

திருப்பேர்நகரான் திருமாலிருஞ்சோலைப்* பொருப்பேயுறைகின்றபிரானின்றுவந்து* இருப்பேனென்றென்

ஆ—ஸம்ஸாரியாகிலும் புகிரக்கடவனையொட்டிக்கொண்ட துஸ்ஸஹமான வென்னுடையவிந்த ப்ரக்ருதி யிலேபுகுந்து, தானேயந்த ப்ரதிபந்தகங்களையும் போக்கியருளினானென்கிறார். ||௫||

(திருப்பேர்நகரான்) திருப்பேரையுந் திருமாலிருஞ்சோலையையுந் தனக்குக்கோயிலாகவுடையவன் தனக் கோரிருப்பிடமில்லாதாரைப்போலே இன்றுவந்திருப்பேனென்றென்னை யிரந்துகொண்டென்னெஞ்சு நிறை யப்புகுந்தான், பின்னையுமொருநாளைக்கொருநாளவனுக்கும் ஸ்ப்ருஹணீயனாய் நானுமவனுடைய குணங்க ளாகிற அம்ருதத்தைஸேவித்து களிக்கப்பெற்றேனென்கிறார். ||௬||

இ—சேஷ்டைபண்ணிக்கொண்டு என்றபடி. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துஸ்ஸஹமாயபி த்யாதியால்) ப்ரக்ருதியிலேயென்றது- ப்ரக்ருதிபரிணாமமான ஶரீரத்திலேயென்றபடி. த்ருதீயபாதத்துக் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானேயந்தவித்யாதியால்) ||௫||

* ஆறும்பாட்டு. *

திருப்பேர்நகரான் திருமாலிருஞ்சோலைப்பொருப்பேயுறைகின்றபிரானின்றுவந்து என்கிறபதஸமு தாயஸமபிவ்யாஹாரத்தால் தோற்றுகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தனக்கோரிருப்பிடமித்யாதியால்). இத்தால் என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தானென்று முதற்பாட்டிலநுஸந்தித்தவர்த்தத்தை ஸிம்ஹாவலோகித ந்யாயத்தாலே நினைத்தருளி விஸ்மிதராய் தனக்கிருப்பிடமானகோயில்கள் அநேகங்களுண்டாயிருக்க ஓரிட மில்லாதாரைப்போலே என்னையிரந்துகொண்டு வந்தென்னெஞ்சுநிறையப் புகுந்தானிதென்னவாஶ்சர்யமென் று விஸ்மிதராகிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸந்தர்ப்பிதையாயிற்று. இருப்பேயென்கிறவிடத்தி லவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) விருப்புப்பெற்று என்கிறபதங்களுக்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (அவனுக்குமித்யாதியால்) அமுதமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவி த்யாதியால்) ||௬||

ஶ—குரும்பையென்றது கூண்டு, அதிஹேயமாக ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாய்க் கூண்டுபோலேயிருக்கிற வென்னு டைய தேஹத்துக்குள்ளேயென்றபடி. இன்று- அநாதியாக நான் ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தே நடுவே இன் றைக்கு, அதாவது:— யாத்ருச்சிகஸுக்ருதத்துக்கு இப்பால்பட்டகாலத்திலே என்றபடி. புகுந்து- ப்ரவே ஶித்தருளி, தானே- திருநாட்டத்தரக்கடவனாயிருக்கிற தான்தானே, தடுமாற்றவினைகள்- தன்னைக்காண வொட்டாதே தடுமாறப்பண்ணுவிக்கிற கர்மங்களை, தடுமாறுகை- வ்யாகுலப்படுத்துகை, அவஶ்யாநுபோக்ய ப்ரதிபந்தகங்களாய்க்கொண்டு க்லேஶப்படுத்துகை, பூர்வோத்தரஸகலகர்மங்களையுமென்றபடி, தவிர்த்தான்- நிவர்த்திப்பித்தருளினான், தானேயென்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தால் ஸர்வாபராதங்களையும் க்ஷமித்தருளக்கடவனாயிருக்கிறவன்தானே ஸகலப்ரதிபந்தகங்களையும் நிவர்த்திப்பித்தருளினானாகையாலே நமக் கிதில் விஶநீயமில்லையென்று கருத்து. ||௫||

திருப்பேர்நகரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யதேஶத்தையுடையவனான, திருமாலிருஞ்சோலைப்பொருப்பே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலேதானே, பொருப்பு- மலை, ஸப்தம்யர்த்தே ப்ரதமை, உறைகின்ற- வஸியாநிற்கிறவனான, பொருப்பே என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தாலிதரஸ்தலநிரஸநவ்யவச்சேதம் தோற் றுகையால் திருப்பேர்நகர் திருவயோத்யைபோலேயாய் '[illegible]' என் கிறகணக்கிலே திருப்பேர்நகரில்காட்டிலும் திருமாலிருஞ்சோலையவனுக்குமிகவும் ப்ரியதமமான திவ்யதேஶ மென்று தோற்றுகிறது. பிரான்- உபகாரகனானவன், இன்றுவந்து- தானிப்படி திவ்யங்களான வாஸ ஸ்தானங்களை யநாதியாகவுடையவனாய் அத்தாலே அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருக்கச்செய்தே ஓரிடமில்லாதவனைப் போலேயின்றைக்குவந்து, இருப்பேனென்று- நானிங்கேயிருக்கப்பெறவேணுமென்று, '[illegible]' என்கிறபடியே நம்மய்யர்தாள் நிழலின்கீழே வஸிக்கப்பெறுதவிழவெல் லாம்திரும்படி இனிமேலுள்ளனாள் இவர் சிறகின்கீழேயொதுங்கி வஸிக்கப்பாராநின்றேனென்று பெரியவுடை—

ரூ—நெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்*விருப்பேபெற்றமுதமுண்டுகளித்தேனே*   ॥௬॥

உண்டுகளித்தேற்கும்பரென்குறைமேலைத்* தொண்டுகளித்தந்தித்தொழுஞ்சொல்லுப்பெற்றேன்*

ஆ—(உண்டுகளித்தேற்கு) என்னுள்ளடங்காதே பொங்கிப்புறப்படுகிற ப்ரேமகார்யஸாதநமாய் இவ் வாத்மாவினுடைய ஸமஸ்தாபேக்ஷிதப்ராப்திஸாதகமான திருமந்த்ரத்தினாலே ப்ராப்யமாயிருந்த ஸமஸ்த கைங்கர்யத்தைப்பெற்ற நான் கண்களாரளவுநின்று கண்டுகளிக்கும்படியாக திருப்பேரானென்.

ஏழாம்பாட்டு.

இ— மேலைத்தொண்டுஉகளித்து என்று வடிவிலாமலாக்கி உகளித்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளித்யாதியால்) மேலைத்தொண்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமபக்திரூபத்தாலே) அந்த ரூபத்தையுரைக்கிறார் (ஸ்வஸாதநரூபமாயென்று) பரமபக்த்யவஸாநரூபமாயென்றது - பரமபக்திபர்யவஸாநரூபமாயென்றபடி. பாட்டில் தொண்டென்றது - தாஸ்யத்தைச்சொன்னது தத்ஸம்பந்தமான பரமபக்திக்குலக்ஷணமென்றுகருத்து. ஆதாவது:— பரமபக்தியினுடைய ஸர்வோத்க்ருஷ்டபரிணாமதசையில் பரிபாகரூபமாயென்றபடி. இதற்கு ப்ராப்யமாயிருந்த என்கிறதோடே அந்வயம். தொழுஞ்சொல்லுப்பெற்றேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவினுடையவித்யாதியால்). தொழுஞ்சொல்லென்றது - நமஶ்ஶப்தமாகையால் திருமந்த்ரத்தால் ப்ராப்யமென்றது திருமந்த்ரத்திலே நமஶ்ஶப்தத்தால் ப்ராப்யமென்றபடி. நமஶ்ஶப்தார்த்தவிஶேஷம் ஶேஷவ்ருத்திவிஷயமாகையாலத்தாலேயாத்மாவுக்கு ஸமஸ்தகைங்கர்யம் ப்ராப்யமென்னக் குறையில்லையிறே! பாட்டிலே மேலைத்தொண்டென்று தொடங்கி சொல்லப்பெற்றேனென்றுமளவாலே ஸமஸ்தகைங்கர்யத்துக்கு ஶரண்யவஶீகாரமாய் 'நம இத்யேவ வாதிந:' என்றுசொல்லப்பட்டதான நமஶ்ஶப்தோச்சாரணத்தைப் பெற்றேனென்று ஶப்தஸ்வாரஸ்யமிருக்க கைங்கர்யத்தைப்பெற்ற நானென்றிங்ஙனே வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினது பாஹ்யமான வாசிககைங்கர்யத்திற்காட்டில் ஶ்ரேஷ்டமான மாநஸிககைங்கர்யம் ப்ரதானமாகையால் வாசிகபரிவாஹமாய்வரும்படி ஸர்வோத்தரமான ஸகலகைங்கர்யஸாகரத்திலே யிவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமென்றுகருத்தாலே. ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்.

ரூ—பார்க்கிற தாம் ஸாத்யகோடியாய்க்கொண்டு அக்ரமிக்கையை ஆஶ்ரயித்தாப்போலே ஆழ்வாரினிமேலுள்ளநாள் நானும்முடைய நெஞ்சிலேயிருக்க வேணும்கிடீரென்று பேறுசையாகவென்னை யாசித்துக்கொண்டு என்றபடி. என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான் - நெடுங்காலம்பட்டினியாய்ப்போந்தவனுக்கு மடிநிறையப்பிள்ளை யுண்டாயிற்றென்றுமாப்போலே என்னெஞ்சுநிறையப் புகுந்தானென்று மாநஸஸம்ஶ்லேஷஸாதிஶயத்தாலேயருளிச்செய்கிறபடி. விருப்பேபெற்று - விரும்பப்படுகையைத்தானேபெற்று, விரும்பப்படுகை - ஸ்ப்ருஹணீயனாயிருக்கை, அவதாரணத்தால் ஒருநாளும் வெறுப்பின்றிக்கே யொருநாளைக்கொருநாளவனுக்கு நான் ஸ்ப்ருஹணீயனாயிருக்கையே பெற்றேனென்றபடி. அமுதமுண்டு - அவனுடைய குணங்களாகிறவம்ருதத்தை புஜித்து, களித்தேன் - ஆநந்திக்கப்பெற்றேன், "யத்ர [illegible]" என்கிறபடியே உபயத்தில் [illegible] தாங்கள் விழப்புகாநிற்கவிப்போதம்ருதம்போலே தோற்றிஹிம்ஸிக்கிற க்ஷுத்ரவிஷயங்களை புஜித்துக்களிக்கும் ஸௌவ்ரையைப்போலன்றிக்கே உபயத்தில் நிரதிஶயஸ்வாதுகமாயிப்போதும் நிரதிஶயஸ்வாதவமான பரமபோக்யகுணாம்ருதத்தை புஜித்துக்களிக்கப்பெற்றேனென்று கருத்து.   ॥௬॥

மேலை - மேற்பட்டதான; அதிப்ரவ்ருத்தமென்றபடி. தொண்டு - தாஸ்யமானது, உகளித்து - உஜ்ஜ்ரும்பித்து, உகளுகை - உயரக்கிளம்புகை, அந்தி - அந்தத்தில், அந்தராஸ்யப்ரஜ்ஜ்ரும்பணபர்யவஸாநத்திலேயென்றபடி. தொழுஞ்சொல்லு - தொழுகையைச்சொல்லுகிற சொல்லை, நம: என்கிற உக்தியை என்றபடி, அந்தராஸ்யப்ரஜ்ஜ்ரும்பண பர்யவஸாநபரீவாஹமாகப்பிறக்கும் நம உக்தியையென்று பாடம், பெற்றேன் - அடைந்தேன், ஸமஸ்தகைங்கர்யாதிஶய ப்ராப்யமாயுள்ளடங்காமையாலே அந்த ஸமஸ்தகைங்கர்ய ப்ராப்தியான நம உக்தியை தத்பரிவாஹமாகச் சொல்லப்பெற்றேனென்றபடி. இப்படி நம உக்தியானது பரிவாஹமாம்படி பரிபூர்ணதரமான ஸமஸ்தகைங்கர்ய

மூ—வண்டுகளிக்கும்பொழில்சூழ்திருப்பேரான்* கண்டுகளிப்பக்கண்ணுள்நின்றகலானே* ‖௭‖
கண்ணுள்நின்றகலான்கருத்தின்கண்பெரியன்* எண்ணிலும்பொருளேழிசையின்சுவைதானே* வண்ண
நன்மணிமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்* திண்ணமென்

ஆ—கண்ணுள்நின்றகலான், இப்படியவனை ஸாஜித்துக் களிக்கப்பெற்றவெனக்கினிமேல் அநவாப்தமாயவாப்தவ்யமாயிருப்பதொரு புருஷார்த்தமுண்டோவென்கிறார். ‖௭‖

(கண்ணுள்நின்றகலான்) ஸர்வேச்வரனான ஸர்வ ஸாதாரணனுப் ஸௌஹார்த்தத்தனுயிருந்த திருப்பேரான் கண்ணுள்நின்றகலான், தன்னாலும் விஶ்லேஷிக்கவொண்ணாததொருபடி என்னெஞ்சிலே புகுந்துசெறிந்தான்,

இ—(இப்படியித்யாதியால்) ஶரீரவியோகமவர்ஜநீயமாக ஸர்வேச்வரஸாக்ஷாத்காரம் வர்த்தமானமாயிருந்தாலும் “வஹ்நேரதாலாரம்பஸ்ஸமாயிஷ்யதிகாயகஃ । ந்யூநாதிகதத்ரநோ ஶோகமோஹை” என்கிறகணக்கிலே அந்தரமெல்லாமிப்போதுள்ள அநுபவத்திலும் தமக்குக்குறைவற்றிருக்கையாலே உத்தரோத்தரவாப்த்யமில்லையென்கிறாரென்று கருத்து. இதனால கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யாதார்த்திகமாகவவன் தமக்குச்செய்தருளின ஸூக்திகளை பந்நிஹவித்தவரிப்படி தாம் ஸர்வேச்வரனை நாராயணனையால் வந்ததம்முடைய நிரபேக்ஷத்தை யருளிருச்செய்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கத்யும ஸந்திதையாயிற்று. ‖௭‖

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

எண்ணிலும்பொருள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமித்யாதியால்) எழிசையின்சுவைதானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) திண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னாலுமித்யாதியால்) ‘ஸர்வவ்யாபகஸத்தி’ என்கிறவிடத்தில் ‘வ்யாபக’ என்று ஸாதனமாயிருந்தாலும் ஸர்வவ்யாபகஸர்வஸாக்ஷாத்காரமாயிருக்கிறப்போலே புகுந்தான், செறிந்தானென்கிறவிடத்தில் செறிந்தானென்றதும் ஸாதனமாய் ஸர்வஸாக்ஷாத்காரத்தாலே ஸர்வஸாக்ஷாத்காரமான செறிவைச்சொல்லுகிறதாகவேணுமென்று நினைத்தருளுகிறார் (புகுந்துசெறிந்

ப—ஸாரஸத்தைப் பெற்றேனென்று உபலக்ஷிதார்த்தம், வண்டுகளிக்கும்- ஸர்வதா ஸர்வேச்வரஸூக்திகளாலே ஹர்ஷங்களானிக்கும்படியான, பொழில்- உத்யானங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- அவ்வூரிலிருக்கிற ஸர்வேச்வரன், கண்டுகளிப்ப- நான் தன்னை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டானந்திக்கும்படி, கண்ணுள்நின்று- கண்களுக்குள்ளே ஸ்திரமாயிருந்து, என்கண்களுக்குள்ளே நிரந்தரவிஷயமாயிருந்தானென்றபடி. அகலான்- விஶ்லேஷிக்கிறதில்லை, ஒருக்காலும் விச்சேதமின்றிக்கே என்கண்களுக்கு நிரந்தரவிஷயமாகாநின்றானென்று பாவம், “தத்ரயோமிஶ்ரத்வக்ஷம் ப்ரத்யக்ஷப்ரத்யக்ஷவிசேஷஜம் தத்ப்ரத்யக்ஷவ்யாபாரம் ஸர்வேச்வரஜநம் ப்ரத்யக்ஷவ்யாபாரை பரம்ஹ்ருதி யஜந்துவே” என்று ந்யாயபரிஶுத்தியிலருளிச்செய்தபடியே யாழ்வாருடைய திருக்கண்கள் ப்ரத்யக்ஷப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்கங்களாகையாலே விப்ரக்ருஷ்டஸமஸ்தவஸ்துக்களாகையால் திருநகரியிலிருக்கிற தம்கண்கள்நின்றும் திருப்பேர்நகரான் விஶ்லேஷிபானென்னக்குறையில்லையிறே, உண்டு- இப்படிதன்னை ஸாஜித்து, களித்தேர்க்கு- ஆநந்தித்தவெனக்கு, உம்பர்- உயர்ந்த, இதுக்குமேலென்றபடி. என்குறை- என்னகுறை, ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி. ‖௭‖

எண்ணில்- எண்ணப்பார்க்கில், ஸ்வஸாமர்த்யத்தாலே யவனைப் பிரநினைத்தாலென்றபடி. இங்கு ஐகார ஸ்வஸாமிதாயாம்யோவம், நுண்பொருள்- ஸூக்ஷ்மபதார்த்தரூபமான, நுண்- ஸூக்ஷ்மம், பௌதிகம்ப்ராக்ருதமல்லாதவனானவென்றபடி. தானேஏழிசையின்சுவை- தான்தானே ஸப்தஸ்வரங்களினுடைய ரஸமாயிருக்கிறவனை, சுவை- ரஸம், ஸப்தஸ்வரரஸம்போலே ஸ்வபாவிகமான நிரதிசயபோக்யதனானவென்றபடி. வண்ணநன்மணி- வர்ணராஶிகளாய் நல்லவையான மணிகளையுடையவையான, நானாவர்ணங்களாய் ஶ்ராவ்யங்களான ரத்நங்களையுடையவையானவென்றபடி. மாடங்கள்சூழ்- பவநங்களாலே பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான ஸர்வேச்வரன், கண்ணுள்- என்னுடையகண்ணுக்குள்ளே, நின்று- ஸ்திரமாயிருந்து, அகலான்- விஶ்லேஷிக்கிறானில்லை, ஒருக்ஷணமும் விச்சேதமின்றிக்கே யென்கண்களுக்கு ஸதாவிஷயமாயிருக்கின்றானென்றபடி. திண்ணம்- த்ருடமாக, இனி

மூ—மனத்துப்புகுந்தான்செறிந்தின்றே* ॥அ॥
இன்றென்னைப்பொருளாக்கித்தன்னையென்னுள்வைத்தான்*

ஆ— இன்னமிவ்வளவன்றவனுடைய பாரிப்பென்கிறார். ॥அ॥
(இன்றெனனை) திருப்பேர்நகரானின்றென்னை ஸவிஷயஜ்ஞாநவானாக்கித் தன்னையென்னுள்ளேவை

இ—த்தானென்று) கருத்தின்கண்பெரியனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமித்யாதியால்) பாரிப்பு - ஸம்ரம்பம், இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே யாத்ருச்சிகமாகத்தாமவனுக்கே பராவஸ்தைபோலேநாராயரானபடியை யநுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலே தாமிப்படி நிரபேக்ஷராயிருக்கச்செய்தேயு மவனுடைய ரக்ஷணஸம்ரம்பங்களநந்தங்களாயிருக்கிறனவென்று ஸ்ரீகராகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

பொருளாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஷயேத்யாதியால்) 'அஸ்தி ப்ரஹ்மேதி சேத்வேத, ஸந்தமேநம் ததோ விது:' என்கிறவாக்யார்த்தமிங்கே அபிப்ரேதமென்றுகருத்து. ப்ரதமவாக்யத்தில் இன்றென்கிறபதத்துக்கு நானநாதியாக ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தே நடுவே நிர்ஹேதுகமாக வின்றைக்கென்றர்த்தமாகையாலே என்னைப்பொருளாக்கி தன்னையென்னுள்வைக்கைக்கு நானொருஹேதுவைக்காணேனென்று ஹேதுவைக்ஷேபிக்கிறதாக ஸூசிதமாகையாலும் ஒன்றெனக்கருள்செய்யவித்யாதியாலே இதுக்கொருத்தரமருளிச்செய்யவேணுமென்றவனை ப்ரச்நம்பண்ணுகிறதாக முடிக்கையாலு மிப்ப்ரதமவாக்யம் ஹேதுவிஷயத்தில் ப்ரச்நகர்ப்பாக்ஷேபவாக்யமென்று நினைத்தந்த ப்ரச்நப்ரகாரத்தைக்காட்டுகிறார் (தன்னை

மா—தன்னாலும் விச்லேஷிக்கமுடியாதபடியாக வென்றபடி. என்மனத்து— என்னுடையமநஸ்ஸிலே, இன்று— அநாதியாகநான் ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தே நடுவேஇன்றைக்கு, செறிந்துபுகுந்தான்— அபிவ்ருத்தனாய்க்கொண்டு புகுந்தான், செறிவு— அபிவ்ருத்தி, என்மநஸ்ஸில் புகிறத்துடங்கினவாறே அபிவ்ருத்தமான ஸௌந்தர்யலாவண்யவாத்ஸல்யாதிகளையுடையவனாய்க்கொண்டு புகுந்தானென்றபடி. கருத்தின்கண்— அபிஸந்திகளிலே, கண்ணென்று ஸப்தம்யர்த்தாவ்யயம், பெரியன்— அதிகனானவன், என்பக்கலிப்போது செய்தருளினவளவன்றிக்கே இன்னம் பஹுவிதரக்ஷணாபிஸந்திகளையுடையவனாயிராநின்றானென்றபடி. ॥அ॥

குன்றென்ன— உந்நதபர்வதங்களென்றுசொல்லலாம்படி, திகழ்— விளங்காநிற்கிற, மாடங்கள்— திவ்யஹர்ம்யங்களாலே, சூழ்— பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்— திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான பரமபுருஷன், இன்று— அநாதியாகநான் ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தேநடுவே நிர்ஹேதுகமாகவின்றைக்கு, யாத்ருச்சிகஸாக்ஷாத்கரத்திற்கிப்பாலப்பட்ட காலத்திலென்றபடி. என்னை— 'அஸந்நேவ ஸ பவதி' என்கிறபடியே ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுமில்லாமையாலே அஸத்கல்பனாய்க்கிடந்தவென்னை, பொருளாக்கி— வஸ்துவாக்கி, 'ஸந்தமேநம் ததோ விது:' என்கிறபடியே ஸவிஷயஜ்ஞாநப்ரதாநத்தாலே உஜ்ஜீவிப்பித்தென்றபடி. தன்னை— ஸத்தாக்களுக்கும் நிர்வாஹணீயனான தன்னை. என்னுள்— அதிஹேயமான வென்னெஞ்சிலே, உள்— ஸாக்ஷம், வைத்தான், 'யந்தரவிதேதவி நிவேசயதி' என்கிறபடியே யோகிகள் ப்ரத்யாஹாராதி ஸாதநங்கள்பண்ணுகிறாப்போலே நானொன்றும்பண்ணாட்டாதே அஸத்கல்பனாய்க்கிடக்கச்செய்தே தான்தானே கொண்டுவந்துவைத்தருளினான், தான்புகுந்தானென்னாதே தான்வைத்தானென்கிறவித்தால் உபநிதியை நலலவிடந்தேடிவைத்தாப்போலே தானென்னெஞ்சிலேபுகுந்து தனக்குக்ஷேமமாக நினைத்திருந்தானென்றபடி. பொருளாக்கியென்கிறவிடத்தில் ஸம்பந்தஜ்ஞாநோத்பாதநமும் என்னுள்வைத்தானென்கிறவிடத்தில் நிரதிசயபோக்யவஸ்துவான நிரந்தரஸாக்ஷாத்காரமும் விவக்ஷிதமாகையால புநருக்தியில்லை, இன்று என்னுள்வைத்தானென்கிறவித்தாலே இது நிர்ஹேதுகமாகச் செய்தருளினானத்தனைபோக்கி யிதுக்கு நானொருஹேதுவும் காண்கிறிலேனென்று தாத்பர்யம், என்னைப்பொருளாக்கி தன்னையென்னுள்வைத்தானென்கிற உபந்யாஸத்தாலே ஈச்வரனுடைய பரஹிதப்ரவணத்வத்தைச் சொல்லித்தாய்த்தகையாலே அவனுடைய பரஹிதப்ரவணதாரூபமான காருண்யமொழிய வேறொருகாரணங்கண்டிலேனென்று வாக்யத்துக்கு அபிப்ராயம், இங்கு திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்

மூ— அன்றென்னைப்புறம்போகப்புணர்த்ததென்செய்வான்*.

ஆ— க்குகைக்கு ஹேதுவென்? இதற்கு முன்பிப்படிச் செய்யாதொழிகைக்கு ஹேதுவென்றென்றவனை நான் கேழ்க்கிறேன், இதற்கோருத்தரம் வல்லனாகில்சொல்லுவானென்கிறார், ஒருக்ஷணம்பிரியில்தரிக்கமாட்டாதே.

இ— யிதரிஜியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிச்செய்யாதிதரிஜியால்) உணர்த்தலுத்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைநான்கேழ்க்கிறேனென்று) ஒன்றெனக்கருள்செய்யு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதற்கொருத்தரமிதரிஜியால்) வல்லனாகிலென்கிறவித்தால் இங்கு ஹேது ஸர்வஜ்ஞனவனுக்கு மதற்குத்தரஞ்சொல்லமுடியாதென்று பாட்டுக்கபிப்ராயமென்றதாயிற்று. இங்கு ஹேதுவென்னவென்றது - வ்யாஜஹேதுவென்னென்றபடி. இங்ஙனன்றிக்கே ஹேதுமாத்ரவாரமாகில் பாட்டிலே ஸம்ஸாரவ்ருத்திஸஹேதுக்களையும் வ்யதிரேகித்ததாக ப்ரஸக்திக்கையால் திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்ன திருமால்வந்தென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தானென்கிற வாக்யத்தோடு விரோதமும் ஸம்ஸாரனுக்கு வைஷம்யநைர்க்ருண்யதோஷமும் ப்ரஸங்கிக்குமிறே, ரக்ஷணத்திற்கு வ்யாஜஹேது ஸம்ஸாரனுடைய ஸஹஜகாருண்யமாகையாலும் ஸாவரரை ஸம்ஸரிப்பிக்கைக்கு வ்யாஜஹேது அவனுடைய நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யமாகையாலும் இன்றென்னை ஸவிஷயஜ்ஞானவானாக்கு ஹேது தன்னையென்னுள்ளே வைத்தருளுகைக்கு தன்காருண்யமொழிய வேறு வ்யாஜஹேதுவேது முன்பிப்படிச்செய்யாதொழிகைக்கும் தன்ஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறுவ்யாஜஹேதுவேது என்று வாக்யதாத்பர்யம், இத்தால்கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யாத்ருச்சிகமாகவவன் தம்பக்கல்பண்ணின வாஸ்துபடங்களையெல்லாமநுஸந்தித்தவர் மிகவும்விஸ்மயியாநின்றவாறே நீர் முன்பநாதிகாலம்ஸம்ஸரித்து தம்முடையகர்மங்களாலே வந்தானப்போலே யிப்போதுமக்குண்டான ஸுக்ருதங்களும்முடைய ஸாக்ஷ்யங்களால் வந்தவையத்தனையன்றோ, ஸம்ஸாரவைத்துக்கு ஸாதாரணகாரணமாத்ரமன்றோ, ததஹங்காரமெவிதிகள் தத்தத்பீஜஸஹாவிசேஷ வ்யாபாரங்களாகையாலே அவைத்தில் ஸாதாரணகாரணமான ஜலத்தைக்குறித்து விஸ்மயிக்க ப்ரஸக்தியில்லாதாப்போலே யிங்கும் காரணத்தைப்பற்ற ஸாதாரணனான ஈச்வரனைகுறித்து இத்தனைவிஸ்மயிக்க ப்ரஸக்தியில்லாதாப்போலே யிங்கும் காரணத்தைப்பத்த ஸாதாரணனான ஈச்வரனைக்குறித்து இத்தனைவிஸ்மயிக்க ப்ரஸக்தியுண்டோவென்று, சங்கிக்கிறக்க வென்பக்கலுள்ள ஸாக்ஷ்யதஸ்ஸுக்ருதங்கள் வேதநவ்யாஜிகளல்லாமையாலே ஹேதுவ்யாஜ நயங்களல்லாமையாலும் காரணத்துக்கவஹிதகாரணங்களல்லாமையாலும், இவைத்தின் ஸாதுவஸ்திகளெல்லா ஈச்வரஸங்கல்பாயீநங்களாகையாலு மிவையத்ருஷ்டவகாரணமாத்ரமாகையால் பண்டென்னை வாரிதிவனுக்குகைக்கு மின்றென்னை சுஹிதவனுக்கியித்தனைஸுக்ருதிகளை யெனக்குத்தந்தருளுகைக்குமுன் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் க்ருபையுமொழிய வேறொரு வ்யாஜகாரணங்கண்டிலேன், எனக்குக்காட்டாதே ஸர்வஜ்ஞனான ஈச்வரன் கண்டதுண்டாகிலருளிச்செய்யவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாயிற்று. அன்றென்னைப்புறம்போகப் புணர்த்ததென்செய்வான் என்கிறதற்குப் பண்டென்னைஸம்ஸாரியாக்கினது என்னசெய்யக்கடவனென் ப்ரச்நமாயிருக்க பண்டென்னை ஸம்ஸாரியாக்கினதற்கு ஹேதுவெனனவென் ப்ரச்நம்பண்ணும்போது என்செய்வானென்கிறவாக்யம் க்லிஷ்டமாகிறதென்கிற ஸ்வாரஸ்யத்தாலே பாட்டுக்கு யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷண

மூ— மிறேனென்கிற வாக்யத்தாலேயவன் காருண்யமொழியவும் தம்பக்கல் ஒருகாரணமும் சுவிஜமாகையாலே, அவனுடையகாருண்யமொழிய வேறொருவ்யாஜகாரணமும் கண்டிலேனென்றிவ்வாக்யத்துக்குப் பூர்வோத்தரத்தாத்பர்யம், அன்று - இந்த யாத்ருச்சிகஸாக்ஷ்யதாசைதிக்கு முன்புள்ள அநாதிகாலமெல்லாம், இதற்குப் புணர்த்துஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். என்னை - தனக்கு நிதர்வாதந்த்ர்யனைவென்னை, புறம்போக - பஹிர்முகனாய் அந்யத்திலேபோம்படி, ஸவிஷயஜ்ஞானமின்றிக்கே ப்ராக்ருதவிஷயாநுபவ லைக நிரதனும்படியென்கை, புணர்த்தது - ப்ராக்ருதியோடே ஸம்பந்தியிப்பித்தது, தேஹேந்த்ரியாதிரூப ப்ராக்ருதிவாஸனைத்தி வைத்தது என்றபடி. என்செய்வான் - என்னசெய்யக்கடவனாய், என்னசெய்கைக்காகவென்றபடி. புறம்போகப்புணர்த்தது எந்தஹேதுவை ஸஹமாக்குகைக்காக என்றுவ்யாக்யாநம், இது க்ஷேபமாத்ரம், ஒருப்ரச்நம், புறம்போகப்புணர்த்ததுக்கு ஒருஹேதுவும்கண்டிலேனென்று தாத்பர்யம், என்னைப்புறம்போகப்புணர்த்ததுக்கு ஒருஹேதுவும் கண்டிலேனென்று தாத்பர்யம். என்னைபுறம்போக புணர்த்தது என்கிற வாக்ய

மூ—குன்றென்னத் திகழ்மாடங்கள் சூழ் திருப்பேரான்* ஒன்றெனக்கருள் செய்ய வுணர்த்தலுற்றேனே* ||௯||
உற்றேனுகந்து பணிசெய்துனபாதம்* பெற்றேனீதேயின்னம் வேண்டுவதெந்தாய்*

ஆ— ஸர்வேச்வரனாயிருக்கிற விவனிதுக்கு முன்பநாதியான காலமெல்லாமென்னைவிட்டெங்ஙனே யாறியிருந்தானென்று கேட்கிறாரென்றுமாம். ||௯||

(உற்றேன்) எம்பெருமானொருத்தரங்காணாமை உம்முடைய திறத்தில் நான் செய்த செயலெல்லாம் நீர் சொன்

இ—தீத்யாதியால்) அதில் யாரகனாயிருக்கிறவிவனென்னுமளவாலே ப்ரச்னவாக்யமுமிதுக்கு முன்பித்யாதியாலே த்விதீயவாக்யமும் கேட்கிறேனென்கிறவித்தாலே த்ருதீயவாக்யமும் வ்யாவ்ருத்தம், இந்தயோஜனையில் கீழ்ப் பாட்டுக்களிலே ஸாக்ஷிகமாகவவன் தம்பக்கல் பண்ணின ஸௌசீல்யங்களையநுஸந்தித்து விஸ்மயித்தவர் இப்பாட்டிலே தம்பக்கலித்தனை வாத்ஸல்யனாயிருக்கிறவவன் அநாதிகாலமென்னைவிட்டெங்ஙனே யாறியிருந்தானென்று விஸ்மிதராகிறாரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது. ||௯||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இப்படியவனுடைய கைங்கர்யத்தாலே ஸகலஸம்பத்துகளையும் பெற்றேனென்று தாமிப்போது பரிபூர்ணராயிருக்கச்செய்தே 'ஈதேயின்னம் வேண்டுவதெந்தாய்' என்றும் ப்ரார்த்திக்கை ப ஸம்பந்தமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) காணாமை என்றது- காணாமையாலே

ஈ—வ்ருத்தியாலே யவனுடைய நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யஞ் சொல்லிற்றாகிறதாகையாலே யவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்ய மொழிய வேறொரு காரணங்கண்டிலேனென்று வாக்யார்த்தம், தடுமாற்றவினைகளென்கிற பூர்வவாக்யத்தாலே யவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமொழியவும் தம்பக்கலொரு காரணம் ஸித்தமாகையாலே யவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறொரு ப்ரதாநகாரணம் கண்டிலேனென்றிவ்வாக்யத்துக்குப் பரமார்த்தம், எனக்கு- இப்படிச்சொல்லாநிற்கிறவெனக்கு, ஒன்று அருள் செய்ய- ஒருத்தர மருளிச்செய்கைக்காக, உணர்த்தல்- விஜ்ஞாபநத்தை, உற்றேன்- கிட்டினேன், உறுகை- கிட்டுகை, விஜ்ஞாபநம்பண்ண உத்யோகியாநின்றேனென்றபடி. இதற்கு ஒருத்தரமருளிச்செய்யவேணுமென்றவனைக்கேட்க உத்யோகியாநின்றேனென்கை. விஜ்ஞாபநம்பண்ணுகிறேனென்னாதே விஜ்ஞாபநம்பண்ண உத்யோகியாநின்றேனென்றது இப்ப்ரச்நம் ப்ரத்யுத்தரமருளிச்செய்கைக்கு சக்யமல்லாததாகையாலே யிதையவன் ஸந்நிதியிலே கண்டு வெளிசொல்லுகை யனுசிதமன்றென்று தோற்றுவிக்கைக்காக இப்படி நான் ப்ரச்நம்பண்ணினால் ஸர்வஜ்ஞனானவனும் இதுக்குத்தரமருளிச்செய்ய முடியாதென்றபிப்ராயம். இது ப்ரதமயோஜனை. த்விதீயயோஜனைக்கு ஸ்வாபதேசம், குன்றென்னத் திகழ்மாடங்கள் சூழ் திருப்பேரான்- பூர்வவத், இன்று- ஸாக்ஷிக ஸாக்ஷாத்காரத்துக்கப்பால்பட்ட இக்காலத்திலே, என்னைப்பொருளாக்கி- பூர்வவத், தன்னையென்னுள்வைத்தான்- தானென்னுள்புகுந்தானென்னாதே தன்னையென்னுள் வைத்தானென்று சொன்னத்தால் புறம்போரிடத்திலும் ஸ்திதியற்றுத் தடுமாறுகிற தன்னை யென்னெஞ்சிலே கொண்டுவந்து நிலைநிறுத்தினனென்றபடி. என்னையொரு க்ஷணம் பிரியில் தரிக்கமாட்டாதவனாய் என்னெஞ்சிலே வந்து புகுந்து ஸாத்மீகனானானென்கை, அன்று- முன்புள்ள அநாதிகாலமெல்லாம், இதற்குப் புணர்த்ததென்கிறத்தோடே அந்வயம். என்னை- இப்படித் தனக்கத்யந்தாபிமதனாயிருக்கிற வென்னை, புறம்போகப்புணர்த்தது- தன்னோடு கலவாதே விஷயாந்தரங்களிலே போமபடி பண்ணிவைத்தது. புணருகை- ரக்ஷிக்கை, என்செய்வான்- என்னசெய்யக்கடவானாய், எப்படி ப்ரயோஜனம் பண்ணக்கடவனாயென்றபடி. என்னோடு தான் ஸம்ச்லேஷியாதே என்னை விமுகனாக்கி எங்ஙனே யாறியிருந்தானென்று விஸ்மயிக்கிறபடி, த்ருதீயவாக்யே பூர்வவத். ||௯||

உற்றேன்- கிட்டினேன், உன்திருவடிகளை யநுபவிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. உகந்து பணிசெய்து- ப்ரீதியுக்தராய் கைங்கர்யம்பண்ணி, ப்ரீதிபூர்வகமாய்க் கொண்டு திருவாய்மொழி பாடுகையாகிற வாசிக கைங்கர்யம்பண்ணியென்றபடி. உனபாதம்- உன் திருவடிகளை, பெற்றேன்- அடைந்தேன், அநுபவிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. எந்தாய்- ஸ்வாமிந், ஈதே- இதுவே, இந்தவுன் திருவடிகளை யநுபவிக்கையேயென்றபடி, இன்னம்- மேல்யாவத்காலமும், வேண்டுவது- எனக்கபேக்ஷிதமானது, ஈதேயென்கிறவிடத்தில் ...

மூ—கற்றார்மறைவாணர்கள் வாழ்திருப்பேரார்க்கு* அற்றாரடியார்தமக்கல்லல்நில்லாவே* ॥ம॥
நில்லாவல்லல்நீள்வயல்சூழ் திருப்பேர்மேல்* நல்லார்பலர்வாழ் குருகூர்ச்சடகோபன்* சொல்லார்தமிழாயிரத்

ஆ—னபடியே நிர்ஹேதுகமாகவே செய்தேன், அதுநிற்க இனிநான்செய்யவேண்டுவதென்னென்ன உன்திருவடிகளைப்பெற்றேன் பெறுகிறேனுகந்துபணிசெய்துகொண்டுன் திருவடிகளைப்பெற்றேன், இன்னமுன்திருவடிகளிலடிமைசெய்யுமிதுவேயெனக்கு வேண்டுவதென்று ஆழ்வார்சொல்ல வெம்பெருமானுமப்படியே செய்கிறோமென்றருளிச்செய்ய ஆழ்வாரும் திருப்பேர்நகரான்திருவடியைப் பற்றினார்க்கொரு து:க்கமில்லையாகாதேயென்கிறார். ॥ம॥

(நில்லாவல்லல) அவன்திருவடிகளை யாச்ரயித்தார்க்கல்லல்நில்லாவே இது நிஸ்சிதமென்றுகொண்டு இத்

இ—என்றபடி. இதற்குவேண்டுவதென்னென்ன என்கிறத்தோடேயந்வயம். நிர்ஹேதுகமாகவென்றது- என்காரணமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறுவ்யாஜகாரணமன்றிக்கேயென்றபடி. உற்றேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடி இத்யாதியால்) இவ்வர்த்தத்தையே உபாதம்பெற்றேனென்று பின்னையுஞ்சொன்னது உகந்துபணிசெய்தென்கிற ப்ரீதிகார்யகைங்கர்யவைபவ விஸ்ரம்பார்த்தவாதமென்றுகாட்டுகிறார் (பெறுகிறேனித்யாதியால்) பெறுகிறேனென்றது- க்ரியாவசமன்று பெறுகிறநானென்றபடி. எந்தாயென்று ஸம்போதித்து விண்ணப்பஞ்செய்கிறதாயிருக்கையாலே யுனக்குத்தாரடியார் தமக்கென்று நிர்தேசிக்கை யுசிதமாயிருக்க திருப்பேரார்க்கென்று பரோக்ஷமாகநிர்தேசிக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன வஸங்கதிபரிஹரிக்கிறார் (எம்பெருமானுமித்யாதியால்) இப்படிநிர்தேசிக்க அவனப்படிச்செய்கிறோமென்றவாறே மிகவும்ப்ரீதராய் அந்த ப்ரீதிபரவசத்தாலே யவனுடையகுணத்தை ஸ்வகதமாக வநுஸந்தியிக்கிறாராகையாலே பரோக்ஷமாக நிர்தேசிக்கிறாரென்றதாயிற்று. இல்லையாகாதேயென்றது- இல்லையன்றோவென்றபடி. ॥ம॥

✳ நிகமனம். ✳

அநுஸந்தித்துஎன்கிறதற்கு சேஷவாக்யத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம் திருப்பேர்மேலென்கிறதற்கு

ப—யாறணதால் மற்றொரு ஸாதநாந்தரமும்வேண்டா என்றபடி. அப்படியே செய்கிறோமென்றெம்பெருமானருளிச்செய்ய ஸ்ரீதராயவனுடைய கல்யாணகுணத்தைத்தாமாக தமக்குள்ளேபேசிய நுஸந்திக்கிறார்மேல், கற்றார்- அப்யஸித்தவர்களான, ஆசார்யோபதேசத்தாலே ஸகலசாஸ்த்ரங்களையு மப்யஸித்தவரானவென்றபடி. மறைவாணர்கள்- வேதநிர்வாஹகர்கள், மறை- வேதம், வாணர்- நிர்வாஹகர், ப்ரஸ்துதங்களான வேதார்த்தங்களையெல்லாம் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளுடைய குதர்க்க தூஷிதங்களாகாதபடி நிர்வஹிக்கவல்ல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. வாழ்- வாழாநிற்கிற, பகவதநுபவத்தாலே ஆனந்தியாநிற்கிற என்றபடி. திருப்பேரார்க்கு- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஸர்வேச்வரனுக்கு, அற்றார்- அற்றவர்களான. ஸ்வதேஹ ஸ்வ்ர்க(?) எனகிறவர்த்தத்தையும் தேவதாந்தரசேஷத்வத்தையும் தவிர்ந்து அவனுக்கே சேஷமென்று தீர்ந்திருக்குமவரான என்றபடி. அடியார்தமக்கு- ஆச்ரிதஜநங்களுக்கு, தம்மென்று ஸ்வார்த்தகம். அல்லல்- து:க்கங்கள், பகவதநுபவாலாபது:க்கங்களென்றபடி. நில்லாவே- நிற்கமாட்டாவே, ஆச்ரயணத்தாலிதில ஸம்சயமில்லையென்றபடி. ॥க0॥

அல்லல- து:க்கங்கள், ஸர்வேச்வரனுடைய கடாக்ஷாநுபவாலாபநிமித்த து:க்கங்களென்றபடி. நில்லா- நிற்கமாட்டா, திருப்பேரான்திருவடிகளை யாச்ரயித்தார்க்கிதிலேஷ:, கீழ்ச்சொன்னதை ப்ரீதிபரவசத்தாலே பின்னையுமநுஸந்தித்தபடி. நீள்வயல்- நீண்டவயல்களாலே. அதிவிஸ்தீர்ணங்களான கழனிகளாலேயென்றபடி. சூழ்- வேஷ்டிதமான, திருப்பேர்மேல்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தைவிஷயமாக, இதற்கு சொல்லென்கிறத்தோடே யந்வயம். நல்லார்- கல்யாணகுணாஸ்ரயரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், பலர்- அநேகம்பேர், வாழ்- வாழாநிற்கிற, திருவாய்மொழியைக் கேட்டநுபவித்தாநந்தியாநிற்கிற என்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான வாழ்வாருடைய, சொல்- உக்தியான, இது பத்துக்குவிசேஷணம். ஆர்- பூர்ணமான, ரஸவத்தையையுடைத்தான என்றபடி. தமிழாயிரத்து- த்ராவிட ரூபமான

மூ — துளிப்பத்தும்* வல்லார்தொண்டராள்வதுசூழ்பொன்விசும்பே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ — தையே பின்னையும் அநுஸந்தித்துத் திருப்பேரை ப்ரதிபாதித்தவித்திருவாய்மொழி வல்லாரிட்டவழக்கு திருநாடென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ — சொல்லென்கிறததோடேயமயமென்று நினைத்தருளுகிறார் (திருப்பேரைப்ரதிபாதித்தவென்று) ததீய வைபவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வல்லாரித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஈ — ஸங்க்ரஹத்தில், இப்பத்தும் இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், வல்லார்- அப்யஸிக்கவல்லவர்களான, தொண்டர்- ஸாத்விகர்களானவர்கள், ஆள்வது- ப்ரஶாஸநம்பண்ணுமது, சூழ்- வ்யாப்தமான, அபரிச்சின்னமான என்றபடி. பொன்- அப்ராக்ருதமான, பொன்ஸப்தமிங்கு லக்ஷணவ்ருத்த்யா உஜ்ஜ்வலவாசகம். விசும்பு- ஆகாசம், பரமவ்யோமஸப்தவாச்யமான பரமபதமென்றபடி. இந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை த்ருணீகரித்து பரமபதத்தை ப்ரஶாஸநம்பண்ணும்படி பாகவதசேஷத்துக்கு அர்ஹராய் ஸ்வதந்த்ரராவாரென்று பட்டர் தாத்பர்யம். ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணஸேவதி ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(திருமாலிருஞ்சோலைமலை.)

லக்ஷ்மீகாந்தத்வயோகாத்விபதிஸகிதயா திவ்யதேஶஸ்திதத்வாத்
மோக்ஷோத்யமாத் தத்ஸங்கல்பஸமயதயா ஸர்வதாஸந்நிதாநாத்।
த்ருஷ்ட்யந்தஸ்ஸந்நிவாஸாத் அதிவிதரணத: ஸ்வஸ்வபாவப்ரகாஶாத்
ஸ்வார்த்திகாத் த்ருஷ்டிதீக்ஷம் ஸ்வயமநுபவிதா ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா ॥௧௧௧॥

(லக்ஷ்மீகாந்தத்வயோகாத்) திருமால்வந்து- பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனாகையாலும், (விபதிஸகிதயா) காரேழ்கடலேழ்மலையேழுலகுண்டும்- ப்ரளயாபத்ஸகனாகையாலும், (திவ்யதேஶஸ்திதத்வாத்) கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்- கொடிகளாலே யலங்க்ருதங்களான கோபுரப்ராஸாதங்களாலேசூழப்பட்ட திருப்பேரிலே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (மோக்ஷோத்யமாத்) சேண்விசும்புதருவானே- பரமபதத்தைத்தர வாஞ்ச்யனாயிருக்கையாலும், (தத்ஸங்கல்பஸமயதயா) வானேதருவானெனக்காயென்னோடொட்டி- நிர்ப்பந்தமாக ஸமயம்பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸர்வதாஸந்நிதாநாத்) திருப்பேர்நகரானித்யாதி- திருப்பேர் திருமாலிருஞ்சோலை ஸ்ரீவைகுண்டம் இவைகளிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலும், (த்ருஷ்ட்யந்தஸ்ஸந்நிவாஸாத்) கண்ணுள்நின்றகலானே- அவர்களுடைய கண்வட்டத்திலேநின்றும் பேராமையாலும், (அதிவிதரணத:) நெருந்திங்கட்பெரியன்- அவர்களுக்குபாம்ஹாயிகமாகத்தன்னை ப்ரஸாதிக்கக்கொடுக்குமவனாகையாலும், (ஸ்வஸ்வபாவப்ரகாஶாத்) இன்றென்னைப்பொருளாக்கியித்யாதி- இஸ்ஸம்ஸாரிசேதநனை தானநாதிகாலம் அநாதரித்து இன்று தரிக்கைக்குத் தன்னுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யகாருண்யங்களொழிய வேறு ப்ரயோஜநமில்லையென்று தன் ஸ்வபாவத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்குமவனாகையாலும், (ஸ்வார்த்திகாத்) ஈதேஇன்னம்வேண்டுவதெந்தாய்- ஸர்வர்க்கும் நிரபாயிகஸ்வார்த்தியாகையாலும், திருப்பேர்நகரானிச் சேதநவிஷயத்திலே ஸ்வஸ்வபாவத்தாலே தானேஸந்துஷ்டனாகிறானென்று "திருமாலிருஞ்சோலைமலை" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வாராலே தெளிவிக்கப்பட்டதென்கிறார். ॥௧௧௧॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (சூழ்விசும்பு) இப்படி நிர்ஹேதுகமாக எம்பெருமானோடே ஸம்ஶ்லிஷ்டரானவாழ்வார் தாம் திருநாட்டேற வெழுந்தருளும்படியையுந் தாமெழுந்தருளும்போது ஸகலலோகங்களும் தம்மைக்கொண்டாடும்.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி யாத்ருச்சிகமாக வெம்பெருமான் தம்மோடு கலந்தருளினபடிகளைக்கண்டு பிறந்த நிரவதிகப்ரீதியுள்ளடங்காமையாலே யத்தைப்பேசிக்கொண்டு அநுபவித்தவாழ்வார் அநந்தரமித்திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டு தேவஸேநாபத்யாதிகளும் ஸகலலோகங்களும் தேவர்களும் பஹுமாநபுரஸ்ஸரமாக பூஜித்தார்களென்றிப்புடைகளிலே விசித்ரமாகச் சிலவற்றை யபிதிக்கத்தொடங்குகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வ + ர் (இப் × ல்), திருநாடேற விஸ்ருதி தாமினி யநந்தரகாலத்திலே திருநாட்டுக்கெழுந்தருளப் புகிறபடியையு மிப்போது ஸகலலோகங்களும் தம்மைக்கொண்டாடப்புகிறபடியையு மிப்போது தம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தென்றபடி. இப்படி ஸவிஷ்யத்துக்களான விஷயங்களை 'தூரியமுழக்கின' என்றும் 'தொழுதனருலகர்களென்றும்' இருப்பிடம்வகுத்தனரென்றும் கீதங்கள்பாடினரென்றும் வியந்தனரென்றும் ஏந்தினரென்றும் இப்புடைகளிலே ஸம்பூதாஸங்களாக நிர்தேஶித்தது தமக்கிவைமுற்றிப்பிறந்த ஸத்யஸாக்ஷாத்கார வைஶத்யத்தாலே யிவையித்தனையுமிப்போதே தாம்பெற்றதாகவே தமக்குத்தோற்றுகையாலே சொன்னதென்றுகருத்து. அநந்யவைஶத்தாலேயென்றது- தம்மைவிஶேஷித்து நிர்தேஶியாதே 'நாரணன் தமரை' யித்யாதியாகச்சொன்ன ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமூஹ நிர்தேஶத்தாலேயென்றபடி. இத்திருவாய்மொழியிற் சொல்லுகிற கல்யாணஸம்பத்ரோகங்களிதற்குக்கீழ் தமக்கு நடந்த நாநாகல்யாணப்ராதுர்பாவவிதிகள்போலே, தமக்கொருவருக்கே நியதங்களாயிருக்கையன்றிக்கே தம்முடைய ஸம்பந்திகளுக்குங்கூட ஸாதிகளாயிருக்கிறபடியை தாமிப்போது ஸாக்ஷாத்கரிக்கையாலே தம்மையொருவரையே நிர்தேஶியாதே 'நாரணன் தமரை' யித்யாதியாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமுதாயத்தை நிர்தேஶித்தருளுகிறாரென்றுகருத்து. செஞ்சொற்கவியிலே பேசியல்லது அறிக்கவொண்ணாதபடி தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகப்ரீதியாலேயவன் தம்முடைய திருமேனியிலுங்கூட ஸத்ருஶ்யவணுப்பைக்கொண்டு கலந்தருளினபடியையும் திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருவாய்மொழியில் ஸாதுயோகிகளுக்கு ஸம்பவிக்குமவையான அர்சிராதிகமநகல்யாணபரம்பரைகள் தமக்கவனுடைய ஸஹஜகாருண்யவிஶேஷத்தாலே ஸித்தங்களாயிருக்கிறபடியையும் பேசி யத்தாலேயபிநந்தித்துநின்ற வாழ்வாரருள்பெறுவாரில்படியே தமக்குத்திருநாட்டைத்தந்தருளுகையிலே கூவிக்கொள்ளவும். தம்முடையவாஜ்ஞா ப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறவனுடைய திருவுள்ளத்திற்கநுகுணமாகத் தாமினியிப்போதே திருநாட்டேறப்போகவேணுமென்று ஸங்கல்பிக்க வத்தாலே ஸாதிதஹ்ருதயனான பரமபுருஷன் திருநாட்டிலுள்ள போகாநுபவத்திற்கீடாக, அவர்க்குமிகவும் விடாய்பிறக்கைக்காக ஸாக்ஷாத்ப்ரவேஶத்திற்கு, எழுந்தருளுகிற ஆழ்வார்க்கு ஸூக்ஷ்மமாகவெதாஜங்களிலே ப்ரவேஶமாய் அர்சிராதிமார்க்கமான அதிவாஹிகஸத்காரப்ரகாரங்களையு மங்குள்ள ஸ்வர்காதிஸ்தலங்களாலேபோனாற்கு ப்ராப்யமாய் 'தத்விராஜாம் ஸ்ரவணாபஸ்த்ஸாதாஸாத' மென்னும்படியான பரமபதத்தையும் நித்யஸூரிகள்வந்தாதரிக்கும்படியையும் பிராட்டிமாரும் ஸ்ரீவைகுண்டநாயனான தானுமெதிரேவந்தாதரிக்கும்படியையும் "ஆநந்தமேகாதரணம் ஸ்ரீமஹோதவதியாமவயோரமாஹாராஜூநம்" என்கிற திவ்யாஸ்தாநத்திலே அதிஸ்தாநமான அநந்தபோகபர்யங்கத்திலே ராஜகுமாரியின்மேலே ஊதகமிருந்தாப்போலே, ஏழுலகுந்தனிக்கோல்செல்ல வீற்றிருந்தருளி ஸம்வ்யுபதிவ்யபரிஜந பரிவ்ருதஸ்ஸம்ப்ரேக்ஷணாதிவரிஷ்டனைப் ஸ்ரீமந்நாதஸாதி திவ்யமஹிஷீஸமேதனைக்கொண்டு, தமக்குப்ராப்யனைப் புகிறபடியையும் "அடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்று பரமப்ராப்யரான நித்யஸூரிகள்நடுவே தாமாநந்திக்கிறாராயிருக்கப் புகிறபடியையும் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே ப்ரத்யக்ஷமாம்படி. ப்ரகாஶிப்பித்தருளக்கண்டு மிகவும் ப்ரீதராய் அந்த ப்ரீதியுள்ளடங்காமையாலே யந்தவர்சிராதிமார்க்கத்திலுள்ள கல்யாணபரம்பரைகளைப்பேசி யநுபவிக்கிறாரென்றுகருத்து. இத்தால், அர்சிராதிகதிப்ராபகமென்கிற அர்த்தஸமர்ப்பணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமாயிற்று..

மூ— சூழ்விசும்பணிமுகில்தூரியமுழக்கின* வாழ்கடலலைதிரைகையெடுத்தாடின* ஏழ்பொழிலும்வளமேந்தியவென்னப்பன்* வாழ்புகழ்நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்தே* ௧

நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்துநன்னீர்முகில்* பூரணபொற்குடம்பூரித்ததுயர்விண்ணில்*

ஆ— படியையும் திருவுள்ளத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்த ஹர்ஷாவேஶத்தாலே பேசுகிறார், திருநாடேறப்போகையிலே உத்யுக்தரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டுகந்து அசேதநமான மேகங்களுங்கூட விலர்கள் போகக்கடவிய ஆகாஶத்தையெல்லாம் ஆவரித்துக்கொண்டுநின்று தூர்யகோஷத்தைப்பண்ணின, கடல்களாகிறவை திரைகளாகிற கையையெடுத்தாடின, இப்படி ஸர்வலோகங்களும் மங்களமானசெயல்களைச் செய்தனவென்கிறார். ௧.

முதற்பாட்டு.

இ— நாரணன்தமரைக்கண்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாடேறவித்யாதியால்) வழிபோதுவைகுந்தர்க்கு என்று மேலே சொல்லுகையாலே திருநாடேறப்போக உத்யுக்தரென்றவிடமிங்கு விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. சூழ்விசும்பணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களையித்யாதியால்) தூரியமுழக்கின என்னுமதையுரைக்கிறார் (தூர்யகோஷேத்யாதியால்) ஏழ்பொழிலும்வளமேந்திய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ௧.

ஶ— என்னப்பன் - எனக்கு உபகாரகனான, வாழ்புகழ் - வாழ்விக்கும்புகழுடையவனான, ஆஶ்ரிதரை உஜ்ஜீவிப்பிக்கும் கல்யாணகுணங்களையுடையவனென்றபடி. நாரணன் தமரைக்கண்டு - நாராயணனுடைய அஸாதாரணஶேஷபூதரைக்கண்டு, தமரென்று - ஸ்வகீயர், பரமபதத்திற்குப் போகவுபக்ரமிக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டு என்றபடி. ராஜபுத்ரன்புறப்பட்டால் ராஜகீயரெல்லாருமாதரிக்குமாப்போலே இவர்கள் நாராயணனுக்கு அஸாதாரணஶேஷபூதராகையாலே யிவர்களைக்கண்டால் மஹநீயமான ஸர்வஜகத்திற்குமாதரிக்கப்ராப்தமிறே என்று கருத்து. உகந்து - மிகவும் ஸந்தோஷித்து, இதற்கு முழக்கின என்கிறத்தோடே அந்வயம். ஆதரியாதொழியில் நம்மை ஸர்வேஶ்வரன் கொல்லுமென்றும் பீதியாலே செய்தனவல்ல, இவர்கள் ஸர்வஶேஷிகளென்று மிகவுமுகந்துசெய்தனவென்று கருத்து. சூழ்விசும்பணி - வ்யாப்தமான ஆகாஶத்திற்காபரணங்களான, விசும்பு - ஆகாஶம், அணி - ஆபரணம், இந்த பாகவதரைக்கண்டுகப்பாலே அதிவிஸ்தீர்ணமான ஆகாஶமெங்கும் மேகங்கள் ஆவரித்துக்கொண்டு நிற்கிறதென்று கருத்து. முகில் - மேகங்கள், தூரியம் - வாத்யத்தை, இங்கு வாத்யஸாமாந்யாகாரத்திற்கு ஸம்ஜ்ஞாயாம்ஶாவம். படஹதுந்துபிப்ரப்ருதிவாத்யங்களையென்றபடி. முழக்கின - த்வநீகரித்தன, முழக்குகை - த்வநீகரிக்கை, படஹதுந்துபிப்ரப்ருதிவாத்யகோஷத்தைத் தாங்கள்பண்ணினவென்றபடி. ஆழ் - கம்பீரங்களான, கடல் - ஸமுத்ரங்கள், அலைதிரை - ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலேயலையாநிற்கிற தரங்கங்களாகிற, திரை - தரங்கம், கம்பீரங்களான ஸமுத்ரங்களுமிந்த பாகவதரைக்கண்டு ஹர்ஷத்தாலே க்ஷோபித்துக் கையாற்றினவென்று கருத்து. கையெடுத்து - ஹஸ்தங்களை ப்ரஹ்வமாக ப்ரஸரித்துக்கொண்டு, ஆடின - ந்ருத்தம்பண்ணிற்றின. ஏழ்பொழிலும் - ஸப்தத்வீபங்களும், பொழில் - த்வீபம், வளம் - ஸம்பத்தை, உபஹாரரூபங்களான மங்களவஸ்துக்களையென்றபடி. ஏந்திய - ஏந்திற்றன, இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காக தரித்துக்கொண்டுநின்றன என்றபடி. "[illegible]" என்கிறகணக்கிலே இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்ட அசேதநங்களும்கூட ஹர்ஷவிகாரங்களையுடைத்தனவென்று கருத்து. பொழிலென்று த்வீபவாஸிஜநங்களை லக்ஷிக்கிறதாகவுமாம். ௧

நாரணன்தமரைக்கண்டு - நாராயணனுடைய ஸ்வகீயரைக்கண்டு, நிரூபாதிகஶேஷியான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அஸாதாரணஶேஷபூதரானவர்களைக் கண்டென்றபடி, இங்கும் பரமபதத்துக்கெழுந்தருள உபக்ரமித்தவர்களையென்று விவக்ஷிதம், நல் - நல்லவையான, ஔதார்யஸ்வபாவ[illegible] ஶ்லாக்நீயங்களானவென்றபடி. நீர்முகில் - ஸஜலமேகங்கள், [illegible], உகந்து - மிகவும்ஸந்தோஷித்து, இதற்குப் பூரித்ததென்கிறத்தோடே அந்வயம், ஒருக்கால் தூரியமுழக்கினதோடே நின்றில்லை, உத்தரோத்தரம் ஸந்தோஷியாநின்றனவென்றுகருத்து. உயர் - உன்னதமான, தேவலோகத்திற்கு மேல்பட்டதானவென்றபடி. விண்ணில் - ஆகாஶத்திலே, பூரண - பூர்ணகும்பங்களான, [illegible]

மூ—நீரணிகடல்கள்நின்றார்த்தனநெடுவரைத்* தோரணநிரைத்தெங்குந்தொழுதனருலகே* ॥௨॥
தொழுதனருலகர்கள்தூபநன்மலர்மழைப்* பொழிவனர்பூமியன்றளந்தவன்றமர்முன்னே*

ஆ—(நாரணன்) நாரணன்தமரைக்கண்டு தேவர்களுகந்தன, ஆகாசஸஞ்சாரிகளான தேவாதிகளாகாசத்திலே ஸ்வர்ணகும்பங்களைப் பூரித்தார்கள், நீரணிகடல்கள்நின்றார்த்தன, நெடுவரைப்போலேயிருந்த தோரணநிரைத்தெங்கும் தொழுதனருலகர்களென்கிறார். ॥௨॥

(தொழுதனர்) ப்ருதிவியன்றளந்தவன்தமர்முன்னே தூபநன்மலர்மழைபொழிவனர், ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப்போவார்க்கு வழியிதுவென்று எதிர்வந்து இங்ஙனேயெழுந்தருளவொண்ணாதோ வென்றிருமருங்கும்

* இரண்டாம்பாட்டு. *

இ— உகந்துநன்னீர்முகிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவர்களுகந்தனவென்று) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகாசதேசாதியால்) இத்தாலகீழ்ப்பாட்டுக்கு ஸம்ஹிதமாக வேதநாவேதநங்கள்செய்யு உபசாரத்தைச்சொல்லுகையிலே ந்யாயநேத்ரநோக்கா யிப்பாட்டுக்கணுப ஆகாசசாரிகளான வேதநாவேதநங்கள்செய்யு உபசாரத்தைச்சொல்லுகையிலே ந்யாயநேத்ரநோக்கென்று ஸங்கதமாயிற்று. இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. சேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥௨॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

பொழிவனரென்றது- பொழிவனராய்க்கொண்டென்றபடி. எழுமினென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) முனிவர்களித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே அந்தரிக்ஷசாரிகள்செய்யும் ஸத்காரங்களானவென்றபடி. பொற்குடம்- கநககும்பங்கள், இங்கு குடமென்கிறவசநம் ஜாத்யேகவசநம், பூரித்தது- பூரிக்கப்பட்டன, எங்கும் நிறைக்கப்பட்டனவென்றபடி. ஆலவெழிகைகளிற்போலே ஆகாசதேசத்திலெங்கும் நிவிடங்களாக வைக்கப்பட்டனவென்கை. ஆகாசசாரிகளான தேவாதிகளாலென்றுகருத்து. இங்கு பூரித்ததுஎன்கிற க்ரியையை உகந்துஎன்கிறத்தோடு ஸமாநகர்த்ருகமல்லாமையாலே உகந்துஎன்று க்த்வாந்த்யாஸமாயிருக்கக்கூடாதாகிலும் த்ராவிடத்தில்கவிதிப்படி பிந்நகர்த்ருகஸ்தலத்திலும் க்த்வாந்த்யப்ரயோகமுண்டாகையாலே இங்குமிந்த க்த்வாந்த்யப்ரயோகஸம்பவம், 'ஊரெல்லாந்துஞ்சி யுலகெல்லாம்நள்ளிருளாய் நீரெல்லாந்தேறியோர் நீளிரவாய்நீண்டதால்' என்று த்ராவிடத்தில் பிந்நகர்த்ருகஸ்தலத்திலும் க்த்வாப்ரயோகமுண்டிறே, நீரணி- நீராலேயணிப்பட்டவையான, அணிகை- அலங்கரிக்கை, ஸம்க்ஷோபாதிசயஸஞ்சாத ஸலிலஸம்பாதத்தாலே அலங்க்ருதங்களானவென்றபடி, கடல்கள்- ஸமுத்ரங்கள், நின்று- ஸ்திரமாக, அவிச்சிந்நமாகவென்றபடி. ஆர்த்தன- கோஷித்தன, ஆர்த்தல்- கோஷித்தல், உலகு- லோகங்கள், லக்ஷணயா லோகஸ்தஜநரான தேவர்களென்றபடி. நெடுவரைத்தோரணம்- உத்துங்கபர்வதங்கள்போலிருக்கிற தோரணங்களை, நெடியது- உத்துங்கம், வரை- பர்வதம், உத்துங்கபர்வதங்கள்போலே அத்யுந்நதஸ்திரஸ்தம்பஸம்ஸோபிதங்களான தோரணங்களையென்றபடி. நிரைத்து- பங்க்திசோநிவேசித்து, எங்கும்- ஸர்வதேசத்திலும், ஊர்த்வலோகங்களெங்குமென்றபடி. தொழுதனர்- ப்ரணாமம்பண்ணினார்கள். ॥௨॥

உலகர்கள்- லோகஸ்தஜநங்கள், தத்ததாதிவாஸிகலோகங்களிலுள்ள ஜநங்களென்றபடி. தொழுதனர்- தங்களுடைய சேஷபூதாநுரூபமாக அஞ்ஜலிபந்தம்பண்ணினார்கள், அன்று- பூர்வகாலத்திலே, என்னதென்று ப்ருதிவியை மஹாபலியபஹரித்தவக்காலத்திலேயென்றபடி. பூமி- ப்ருத்வியை, அளந்தவன்றமர் முன்னே- த்ரிவிக்ரமனளந்துகொண்டவனுடைய ஸ்வகீயர்முன்னே, ஸ்ரீவாமநப்ரஹ்மசாரியாய்ப்போய் மஹாபலியைவஞ்சித்து ப்ருத்வியையளந்துகொண்டுவந்த விசித்ரசரித்ரத்தாலே வசீக்ருதசித்தராய்க் கொண்டவனுக்கஸாதாரணசேஷபூதராயிருந்துவைத்து திருநாட்டுக்குநடவர்நிற்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸமாகமத்திலே என்றபடி. தூபநன்மலர்மழை- தூபத்தையும் நல்ல புஷ்பங்களுடைய வர்ஷத்தையும், நல் என்கிறவிடத்தில் லகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் ணகாராதேசம். நல்ல புஷ்பங்களாவன உபசாரார்ஹாதி திவ்யபுஷ்பங்கள், பொழிவனர்- வர்ஷியாநிற்கிறவர்களாய்க்கொண்டு, இகந்து ஏகுமே

மூ — எழுமினென்றிருமருங்கிசைத்தனர்முனிவர்கள்* வழியிதுவைகுந்தற்கென்றுவந்தெதிரே* ॥௫॥
எதிரெதிரிமையவரிருப்பிடம்வகுத்தனர்* கதிரவரவரவர்கைநிரைக்காட்டினர்* அதிர்குரல்முரசங்களலைகடல்முழக்கொத்த* மதுவிரிதுழாய்முடிமாதவன்றமர்க்கே* ॥௪॥

ஆ — முனிவர்கள்நின்றிசைத்தனரென்கிறார். ॥௫॥
(எதிரெதிர்) மதுவிரிதுழாய்முடிமாதவன் தமர்க்கிவர்களொருக்காலிங்கே ப்ரத்யவஸிக்கப்பெறுவது காணென்றுமாசையாலே யிமையவரெதிரெதிரிருப்பிடம்வகுத்தனர், ஸவித்ராத்யாதிவாஹிககணங்கள் பார்த்

இ — ஸத்காரங்களை அநுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலே ததூர்த்வ ஆதிவாஹிகலோகங்களிலுள்ளார்செய்யும் ஸத்காரங்களை அநுஸந்திக்கிறாரென்றுமென்று ஸங்கதியும்ஸூசிகை. ॥௫॥

நாலாம்பாட்டு.

தமர்க்குஎன்கிறதற்கு வகுத்தனர்என்கிறதோடே அந்வயம். ப்ரதமபாதத்தில ஸம்பந்தமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களொருக்காலிக்காதியால்) ப்ரத்யவஸிக்கஎன்றது- விஶ்ரமிக்கஎன்றபடி. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவித்ராதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகலோகத்திலுள்

ஈ — வந்து என்கிறதோடே அந்வயம். ப்ரவாஹத்தைவர்ஷிக்கையாவது வர்ஷம்போலே ஆகாஶாவகாஶமெல்லாம் ஆச்சாதிக்கும்படி நிரந்தரமாக புஷ்பவர்ஷிக்கை. வைகுந்தற்கு- வைகுண்டத்தாற்கு, ஸ்ரீவைகுண்டத்தை பெறப்போகிறவற்கு என்னுதே ஸ்ரீவைகுண்டத்தாற்கு என்றதால் ஸம்ஸாரத்தில் பிறந்துவளர்ந்து வாழ்ந்திருந்த காலமெல்லாம் ப்ரவாஸிகளாய் பெருமாளெழுந்தபின்பு ப்ரவாஸம்தாங்கள் நெடுங்காலமிருந்தவிடமானவாரண்யமும் பரதேஶமாய் திருவயோத்யைதங்களுக்கு ஸ்வதேஶமாயிருக்குமாப்போலே யிவர்களுக்கு மநாதிவஸதியாயிருந்த விஶ்வக்ருதிஸதனம் தாங்கள்வழிதப்பிப்புகுந்துதிரிந்த ஸீக்ஷணாரண்யமாய் ஸ்ரீவைகுண்டமேதங்களுக்கு ஸ்வதேஶமாய்போருகிறார்களென்று கருத்து. வழியிதுஎன்று- ஸமீசீநமிதுவாயிருக்குமென்று, ஸ்ரீவைகுண்டத்தையேறப்போகுகைக்கு ஸமீசீநம் அவிச்சிந்நமானதாயிருக்கிறவிந்த ஸமீசீநமன்றோவென்று ஸநஸ்ஸில அநுஸந்தித்துக்கொண்டு என்றபடி. ஸாமவதவிஷயத்தில் ஸத்கரித்து நாம் க்ருதார்த்தராகவேணுமென்றுமாசையாலே யவர்கள்போம்வழியையிப்படி ஸநஸ்ஸாலே பராமர்ஶித்துக்கொண்டு என்கை. எதிரேவந்து- தந்தாமுடையவெல்லைகளைகடந்து எதிரேவந்து, முனிவர்கள்- ஸநநஶீலர்களான ஸநகாதிகள், இதற்கு இசைத்தனர் என்கிறதோடேயந்வயம். ஸநநஶீலராயிருப்பாருமிந்த ஸாமவதர்திறத்தில் ஸௌரவத்தாலேயந்த ஸநநியமத்தை தவிர்ந்தார்களென்றுகருத்து. எழுமினென்று- இங்ஙனேயெழுந்தருளவேணுமென்று, இருமருங்கு- உபயபார்ஶ்வத்திலும், மருங்கு- பார்ஶ்வம், இசைத்தனர்- பாடினார்கள், பாடினப்போலே ஸப்ரமாகச்சொன்னார்களென்றபடி. ॥௫॥

மதுவிரி- ஸப்ரவானது விஸ்த்ருதமாகாநிற்கிற, ஸகரந்தோத்கரம் ஸஞ்சரியாநிற்கிறவென்றபடி. துழாய்முடி- திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவனான, மாதவன்- ஸ்ரீபதியினுடைய, இவர்களையெதிர்கொள்ளுகைக்காக பெரியபிராட்டியாரோடே திருத்துழாய்முதலான அலங்காரங்கள்மேல தன்னையலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கிறவனுடையவென்றபடி. தமர்க்கு- ஸ்வகீயர்க்கு, அஸாதாரணஶேஷபூதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கென்றபடி. இதற்கு வகுத்தனரென்கிறதோடே யந்வயம், இமையவர்- அநிமிஷரானதேவர்கள், இங்கு அநிமிஷரென்றது ஸ்வாபாவிகவிஶேஷணமன்று, இவர்களை ஸத்கரிக்கையிலுள்ள வைகாக்ர்யத்தைப்பற்றச்சொன்னபடி, எதிரெதிர்- இவர்கள்போகிறவழிக்கு முன்னேமுன்னே, இருப்பிடம்- விடுதிகளை, வகுத்தனர்- தனித்தனியே நிர்மித்தார்கள், கதிரவர்- கிரணவான்களான, கதிர்- கிரணம், கதிருடையவர்- கதிரவர், அவரவர்- அந்தந்ததேவர்கள், கிரணஶாலிகளான அஹ்ராதிதேவதாதிதேவர்களென்று பர்யாயம், இதுஆதிவாஹிககணங்களுக்கெல்லாமுபலக்ஷணம், யத்வா- கதிரவர்- ஆதித்யாதிகர்கள், கதிரவனென்று ஆதித்யருக்குப்பேர், அவரவர்- தாங்கள்தாங்கள், தனித்தனியேஎன்றபடி. கை- ஹஸ்தங்களை, நிரைகாட்டினர்- பங்க்தியாகக்காட்டினர், பார்த்தெழுந்தருளவேணும் பார்த்தெழுந்தருளவேணுமென்றடைவடைவே வழியிலே கைகாட்டினார்களென்றபடி. அதிர்குரல்- அதிராநிற்கிற குரலையுடையவையான, அதிகம்பீரமாகத்வநிக்கிற த்வநியையுடைத்தானவென்றபடி. முரசங்கள்- பேரிஜங்கள், ஸக்கைங்களென்றபடி. அலைகடல்முழக்கு- அலையாநிற்கிற ஸமுத்ரத்தினுடைய, கோஷத்திற்கு, முழக்கு- கோஷம், ஒத்த- ஸத்ருஶங்களாயிற்றன, ஸமுத்ரகோஷ

மூ—மாதவன்றமரென்றுவாசலில்வானவர்* போதுமினெமதிடம்புகுதுகவென்றலும்* கீதங்கள்பாடினர்கின்னரர்கருடர்கள்* வேதநல்வாயவர்வேள்வியுள்மடுத்தே* ॥ ௫ ॥

ஆ—தருளீர்பார்த்தருளீரென்று கைநிரைகாட்டினர், கடலிரைத்தாப்போலே ஸௌந்தர்யவாதித்ரங்கள் ஸகலலோகங்களுமதிசயிதமாம்படி முழக்கப்பட்டனவென்கிறார். ॥ ௬ ॥

(மாதவன்றமர்) இவர்கள்போகிறவழியில் வஸிக்கும்தேவர்களிவர்கள் மாதவன்றமரென்றுகந்து தந்தாமுடையஸ்தாநங்களையும் ஐஸ்வர்யங்களையு மிவர்களுக்கிவைத்தைக்கொள்ளவேணுமென்று ஸமர்ப்பித்தார்கள், கீதங்கள்பாடினர் கின்னரர்கருடர்கள் வேதநல்வாயவர் ஜ்யோதிஷ்டோமாதியாகஸித்தமான தங்கள்ஸமர்ப்பணையைகொடுத்தார்களென்கிறார். ॥ ௫ ॥

இ—ளார்செய்யும் ஸத்காரங்களையநுபவித்தபடி யிப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகர் தாங்கள்செய்யும்ஸத்காரங்களை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸங்க்ஷிப்தமும். ॥ ௬ ॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

வாசலில்வானவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களித்யாதியால்) 'வைஷ்ணவேந பதா ஸர்வே' என்கிறபடியே வைஷ்ணவன் வழிநடந்த வத்தாலே மேலேபோகிறவிவர்களுடைய ஸஹகாரிகளாய்வருகைக்கு வஸிக்கும் தேவர்களென்றபடி. அவர்களாகிறார் ஸார்வபௌமராஜாவத்கள். இத்தால் விஷ்ணுஸாயுஜ்யார்த்தரான ஆதிவாஹிகர்செய்யும் ஸத்காரங்களையநுபவித்தவ ரிப்பாட்டிலே யவர்களுக்குமேல்வருகிற ஸார்வபௌமராஜாவதிகள்செய்யும் ஸத்காரங்களையநுபவிக்கிறாரென்று, ஸங்கதியும்ஸங்க்ஷிப்தமும். எமதிடமென்று ஸ்தாநத்தைச்சொன்னது ஐஸ்வர்யத்துக்குமுபலக்ஷணமென்று, நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடையவித்யாதியால்) இவர்களுக்கென்கிறதற்கு ஸமர்ப்பித்தார்களென்கிறத்தோடேயந்வயம். எமதிடம்புகுதுகவென்னலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவற்றைக்கொள்ளவித்யாதியால்) சேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥ ௫ ॥

டூ—அராரஸத்ருசங்களாயிற்றனவென்றபடி. க்ஷீராப்திமதநகோலாஹலஸத்ருசமாக ஸௌந்தர்யங்களுண்டாயிற்றனவென்று வாக்யதாத்பர்யம். ॥ ௬ ॥

வாசலில்வானவர்- வழியில்தேவர்கள், வாசல்- வழி, ஸமுத்ரனுக்குமேல் வைஷ்ணவன்வழிநடத்தவத்தாலே ஸஹாயராயிவர்கள்போகிறவழியில் தாங்களும் ஸஹகாரிகளாய் வழிநடத்துகைக்குநிற்கிற ஸார்வபௌமராஜாவதிகளென்றபடி. இதற்கு என்னலுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். மாதவந்தமரென்று- ஸ்ரீயபதிக்கு ஸ்வீயரென்று, ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்குப்போகிறவிவர்கள் லக்ஷ்மீநாதனுக் கஸாதாரணசேஷபூதரென்று மிகவும்ப்ரீதராயென்றபடி. இதற்கும் என்றலுமென்கிறத்தோடே யந்வயம், போதுமின்- வாருங்கோள், இங்கேநீங்கள் எழுந்தருளவேணுமென்றபடி. எமது- ஸ்வாதீநமான, இடம்- ஸ்தாநத்தை, ஸத்யலோகாதி ஸ்தாநத்தையென்றபடி, புகுதுக- தேவர்கள் ப்ரவேசித்தருள, இந்தஸத்யலோகாதிபதத்தை தேவர்களங்கீகரித்தருளவேணுமென்றபடி. என்றலும்- என்றுநிற்குமளவில், இப்படி ப்ரார்த்திக்கச்செய்தே யென்றபடி. இதற்கு மடுத்துப்பாடினரென்கிறத்தோடே யந்வயம், வேதநல்வாயவர்- வேதோச்சாரணத்தாலே நல்லதானவாயையுடையவர்கள், ஸமஸ்தவைதிகர்களிலே ஸ்ரேஷ்டராய்க்கொண்டு யாகாதிநிரதரானவென்றபடி, வேள்வி- யாகங்களை, தாங்கள் ததாராதநமாக வநுஷ்டிக்கிற யாகாதிகர்மங்களையென்றபடி. உள்மடுத்து- உள்ளாலேஸமர்ப்பித்து, உள்ளென்று ஸ்வாந்தம், மடுக்கை- ஸமர்ப்பிக்கை, ஸந்தோஷபூர்வகமாக ஸமர்ப்பித்துயென்றபடி. ஆதரத்தோடே திருவடிகளிலேஸமர்ப்பித்தென்கை, இவர்கள் நிரபேக்ஷராய்ப்போகச்செய்தேயும் 'ப்ரீதஸ்ஸ்வஸ்திருநிகாமநாம் ஸம்ஸ்கீதக்ஷமஸாதநங்கள்' என்கிறகணக்கிலே யிவர்களிவர்பக்கல ஸாதிசயத்தாலே தமக்குள்ளவித்தை ஸமர்ப்பித்தார்களென்றுகருத்து. இங்கு யாகங்களைஸமர்ப்பிக்கையாவது- யாகபலங்களாக, ஸாவிகளான ததீயஐஸ்வர்யங்களை ஸமர்ப்பிக்கை, கின்னரர்கருடர்கள்- கின்னரர்களும்கருடர்களும், கீதங்கள்- கீதங்கள், பாடினர்- பாடினார்கள், காநவிசேஷத்தில் நிபுணராயிருக்கிறவர்களாகையாலேகின்னரகருடாதிகள்காநங்களாலேஇவர்களுக்கு ஸத்காரம்பண்ணினார்களென்றபடி. இங்கு பாடினரென்கிற க்ரியையை நிருக்தக்ரமமாயிருந்தாலும் உள்மடுத்துஎன்கிறவிடத்தில் ஸாத்யஸாதநஸம்பந்தமாக

மூ—வேள்வியுள்மடுத்தலும்விரைகமழ்நறும்புகை* காளங்கள்வலம்புரிகலந்தெங்குமிசைத்தனர்* ஆள்மின்கள்வானகமாழியான்றமரென்று* வாளொண்கண்மடந்தையர்வாழ்த்தினர்மகிழ்ந்தே* ॥௬॥

மடந்தையர்வாழ்த்தலும்மருதரும்வசுக்களும்* தொடர்ந்தெங்குந்தோத்திரஞ்சொல்லினர்தொடுகடல்* கிடந்த

ஆ—(வேள்வியுள்) இவர்க்கு ஸ்வக்ருதமான யாகஹோமத்தைக் கொடுக்குமளவில் வேறேசிலர் பரிவதீவாதிகளாலே பஹுமானம்பண்ணினார்கள். சிலர் காளங்கள் வலம்புரிகலந்தெங்குமிசைத்தனர், வாளொண்கண்மடந்தையரிவர்களைக்கண்டு ஸ்ரீக்ருபையாலேயிவர்கள் தாங்கள்பெறப்புகுகிற ஐச்வர்யத்திற்காட்டில் மேற்பட்டதொரு ஐச்வர்யமில்லாமையாலே ஆழியான்தமரானீங்கள் ஆள்மின்கள்வானகமென்று இதுதன்னையே ஐச்வர்யமாக வாசாஸித்தார்களென்கிறார். ॥௬॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

இ— வேள்வியுள்மடுத்தலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்சிலரித்யாதியால்) விரைகமழ்நறும்புகையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறேசிலரித்யாதியால்) ஸ்ரீக்ருபையாலேயென்கிறதற்கு ஆசாஸித்தார்களென்கிறத்தோடே அந்வயம். சேஷம்ஸ்பஷ்டம், வாளொண்கண்மடந்தையரித்யாதியாலே இப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகர்செய்யும் ஸத்காரங்களை அநுஸந்தித்தவர் இப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகஸ்த்ரீகள்செய்யும் ஸத்காரங்களை அநுஸந்திக்கிறாரென்று வாக்யஸங்கதி. ॥௬॥

ஈ—ஊரெல்லாந்துஞ்சியுலகெல்லாம்நள்ளிருளாயித்யாதியில்போலே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்வாபாவ்யாதாசுவம். ॥௫॥

வேள்வி- யாகங்களை, தாங்கள அநுஷ்டித்த யாகங்களுடைய ஹவிஸ்ஸுக்களையென்றபடி. உள்மடுத்தலும்- உள்ளாலே ஸமர்ப்பிக்குமளவில் ஐகரஸ்யமாக ஸ்ரீதியோடே ஸமர்ப்பிக்குமளவிலென்றபடி. இதற்குநறும்புகையென்கிறத்தோடே அந்வயம். விரைகமழ்- பரிமளம் பரிமளிப்பாகிற்கிற, விரை- பரிமளம், கமழ்கை- பரிமளிக்கை, பரிமளம் ப்ரவஹிப்பாகிற்கிற யென்றபடி. நறும்புகை- ஸாமக்ரிகளான தூபங்கள், வேள்வியுள்மடுத்தலும் நறும்புகையென்கிற ஸந்நித்தில் ஸ்வரவிசேஷத்தாலே யாகஹோமங்களை ஸமர்ப்பித்தவளவிலே தூபங்களுண்டாயிற்றனவென்று ஸூசிக்கும், ஸமர்ப்பித்தவளவிலே வேறேசிலர்தூபவாஸிகளைக்கொண்டு ஸத்காரம் பண்ணினார்களென்று தாத்பர்யம். காளங்கள்- காஹளங்களையும், வலம்புரி- சங்கங்களையும், இதற்கு இசைத்தனரென்கிறத்தோடே அந்வயம். கலந்து- ஸம்ச்லேஷாநந்தரம் காஹளத்வநியும் சங்கத்வநியும்கலந்து என்றபடி. எங்கும்- ஸகல திக்குகளிலும், இசைத்தனர்- த்வநிப்பித்தார்கள், சிலரிதிசேஷ:. வாளொண்கண்- காந்தியையுடையவையாய் ஒள்ளியவானகண்களையுடையவர்களான, வாள்- காந்தி, இந்த ஸாதகர்களைக்கண்ட ஸ்ரீக்ருபையத்தாலே உத்தாரத்வநிவிஸ்தீர்ணங்களாய் உஜ்ஜ்வலங்களானநேத்ரங்களையுடையவர்களானவென்றபடி, மடந்தையர்- ஸ்த்ரீகள், கீழச்சொன்ன ஆதிவாஹிகர்களுடைய பத்நிகளென்றபடி. மகிழ்ந்து- தேசாந்தரம்போயிருந்துவந்த புத்ரர்களைக்கண்ட ஜநநிகளைப்போலே மிகவுமாநந்திகளாய், இதற்கு வாழ்த்தினரென்கிறத்தோடேயந்வயம். ஆழியான்தமர்- ஸர்வேச்வரனுக்கு அத்யந்தசேஷபூதரான நீங்கள், வானகம்- பரமாகாசமாகிற ஸ்தானத்தை. அகம்- ஸ்தானம், ஸ்தானம்போலேயுங்களுக்குத்தானாயிருந்தமான பரமபதத்தையென்றபடி. ஆள்மின்களென்று- ஆளுங்கோளென்று, சக்ரவர்த்திமாக யாவதாத்மபாவிநீங்கள் ஐச்வர்யம் பண்ணியருளவேணுமென்று, வாழ்த்தினர்- ஐச்வர்யமாசாஸநம்பண்ணினார்கள். ॥௬॥

தொடுகடல்- ஸகரர்களால் தோண்டப்பட்ட ஸமுத்ரத்திலே, தொடுஎன்றுதோண்டுதலாய் ஸகரத்வத்தைஸூசிக்கிறது, கிடந்து- கண்வளர்ந்தருளினவனான, எங்கேசவன்- நம்முடையகேசவனான, ஆச்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக கிடந்து கண்வளர்ந்தருளினவனான, எங்கேசவன்- நம்முடையகேசவனான, ப்ரசஸ்தகேசனான, கிளரொளி- ஜாஜ்வல்யமானதேஜஸ்ஸையுடைய, மணிமுடி- ரத்நகிரீடத்தையுடையவனான, குடந்தையெங்கோவலன்- திருக்குடந்தையில் நம்முடையகோபாலனுக்கு, க்ஷீரஸமுத்ரத்தளவும் செல்லமாட்டாத நமக்காகத்திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனாய் கோபாலனாய் ஸுலபனானவனுக்கென்றபடி. குடியடியார்க்கு- குடியோடேயடியாயிருக்குமவர்களோடும் மருவும்படி ஸத்ருசஸாம்யஜ்ஞனவனுக்கென்றபடி. குடியடியார்க்கு- குடியோடேயடியாயிருக்கிற, நமக்குங்கூடஸாம்யஜ்ஞனம்படி திருக்குடந்தையில் கண்வளர்ந்தருளின ஸௌலப்யகுணத்தால் வசீக்ருதராய்க்கொண்டு ஸகுடும்பமாகவடிமையாயிருக்கிற, இந்த ஸாதகர்களுக்கென்றபடி. இவர்களைக்குறித்து

மூ—வெங்கேசவன்கிளரொளிமணிமுடிக்* குடந்தையெங்கோவலன்குடியடியார்க்கே* ॥எ॥
குடியடியாரிவர்கோவிந்தன்றனக்கென்று* முடியுடைவானவர்முறைமுறையெதிர்கொள்ள* கொடியணி நெடுமதிட்கோபுரங்குறுகினர்* வடிவுடைமாதவன்வைகுந்தம்புகவே* ॥அ॥

ஆ—(மடந்தையர்) ஸாதுபரித்ராணார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடல திருக்குடந்தைதுடக்கமாகவுள்ள தேசங்களிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளின வெம்பெருமானுக்குக்குடியடியான விவர்களைமடந்தையர்வாழ்த்துமளவிலே ஸாத்யர்களும்வஸுக்களும் தந்தாமுடையலோகங்களன்றியே லோகாந்தரங்களிலுந்தொடர்ந்து தொடர்ந்து ஸ்துதித்தார்களென்கிறார். ॥எ॥

(குடியடியார்) குடியடியாரிவர்கோவிந்தன்தனக்கென்று இவரை சேஷத்வஸாம்ராஜ்யத்திலே அபிஷிக்தராயதுக்குமுடி குடியிருந்தவர்வானமரர்கள் முறைமுறையெதிரேதிர்கொள்ள வடிவுடைமாதவன்வைகுந்தம்புகுவதிற்காட்டில் மேல்ப்பட்டதொரு ஸம்பத்தில்லாமையாலே யாழியான்தமரான நீங்களாள்மின்கள்

✳ ஏழாமபாட்டு. ✳

இ—என்கேசவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகேத்யாதியால்) கேசவன் கோவலனென்று க்ருஷ்ணசரிதஞ்சொல்லுகையாலே ஸ்ரீராமாதிசரிதங்களும் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளுகிறார் (துடக்கமாகவுள்ளவித்யாதியால்) எங்குந்துடர்ந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடைய வித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாகிறது. ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இவரையென்கிறதற்கு எதிர்கொள்ளவென்கிறத்தோடே அந்வயம். முடியுடைவானவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேஷத்வேத்யாதியால்) இவர்களென்கிறதற்கு குறுகினர்களென்கிறத்தோடே அந்வயம்.

ப—என்று தாத்பர்யம், மடந்தையர்- ஸ்த்ரீகள், ஸாத்யவஸ்வாதிதேவர்களுடைய பத்நிகளென்றபடி. வாழ்த்தலும்- மங்களாசாஸநம்பண்ணுமளவில, மருதரும்- மருத்துக்களும், வசுக்களும்- அஷ்டவஸுக்களும், எங்கும்- ஸ்வலோகங்களிலும், தங்களெல்லையளவேயன்றிக்கே அதிவாஹிகலோகங்களிலுமென்றபடி. துடர்ந்து- 'காண்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ' என்று விரோதக்ஷணிகராயிருந்தவர்களாகையாலே யிவர்கள் நிர்ஹேதுகாத்திலே ஆதிவாஹிகலோகங்களை அதிக்ரமித்துப்போவார்களாகையாலே தங்களெல்லைக்குள்ளே ஸேவித்தவளவால தங்களுக்கு பர்யாப்திபிறவாமையாலே உபரிதனலோகங்களிலும் துடர்ந்துஎன்றபடி. தோத்திரம்- ஸ்தோத்ரங்களை, சொல்லினர்- சொன்னார்கள். ॥எ॥

இவர்- இந்தஸம்பந்தரானவர்கள், கோவிந்தன் தனக்கு- க்ருஷ்ணனாய்வந்து ஸௌலப்யமித்தருளினவனுக்கு, கோவிந்தனுக்கு என்றுதே கோவிந்தன்தனக்கு என்றது தனக்கேயல்லது மற்றொருவனுக்குமின்றியே யென்றநந்யார்ஹத்வம் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக, குடியடியாரென்று- காலக்ரமத்தாலே சேஷபூதராயிருக்கிறவர்களென்று மிகவுமுகந்தென்றபடி. இதற்கு எதிர்கொள்ள என்கிறத்தோடே அந்வயம். முடியுடை- கிரீடங்களையுடையவர்களான, சேஷத்வஸாம்ராஜ்யலக்ஷணமான திவ்யகிரீடசோபிதரானவென்றபடி. வானவர்- பரமவ்யோமவாஸிகள், நித்யஸூரிகளென்றபடி. முறைமுறை- பர்யாயம்பர்யாயமாக, எதிர்கொள்ள- ஸ்ரீத்விராஸ்யத்தாலே ப்ரத்யுத்கமனம்பண்ணினவளவிலே, இதற்குகுறுகினர் என்கிறத்தோடே அந்வயம். வடிவுடை- வடிவையுடையவனான, ப்ரஸாதாபராகமான விக்ரஹம். இவர்கள் வருகிறார்களென்கிற ஸந்தோஷத்தாலே உஜ்ஜ்வலநீலோத்பலதளஸ்யாமம் ஸ்நிக்தஸ்யாமம் காந்தஸௌகுமார்யங்களையுடைத்தான என்றபடி. மாதவன்வைகுந்தம்- ஸ்ரீயவனுடைய வைகுண்டத்தை, முலைபிரியமாட்டாத ஸுஹ்ருதைக்காணுமாப்போலே நிரவதிகஸந்தோஷத்தோடே யிவர்களைக்காண்கையி லுத்ஸுகிதருப்க்கொண்டு தன்னிற்காட்டிலும் உத்ஸவ தமோயான ஐக்ஷ்யும்தானுமாயிருக்கிறவனுடைய ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்தை யென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டமென்று திவ்யநகரத்துக்கும் திருநாமமுண்டிறே, புக- ப்ரவேசிக்கைக்காக, இதுக்கும் குறுகினரென்கிறத்தோடே அந்வயம், கொடியணி- கொடிகளாலேயலங்க்ருதமான, இவர்கள்வருகிறார்களென்று முன்னமேயுஜாதிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதான வென்றபடி. நெடு- உத்துங்கமான, மதிள்கோபுரம்- ப்ராகாரத்தில் கோபுரத்தை, திவ்யநகரத்வாரகோபுரத்தையென்றபடி. குறுகினர்- கிட்டினார்கள், இது

மூ—வைகுந்தம்புகுதலும்வாசலில்வானவர்* வைகுந்தன்றமரெமதிடம்புகுதென்று* வைகுந்தத்தமரும்முனி
வரும்வியந்தனர்* வைகுந்தம்புகுவதுமண்ணவர்விதியே* ||௯||

ஆ—வானகமென்று இதுதன்னையே உபபாதிக்கைக்காக இவர்கள்முன்னமே ப்ரஜவதாகாதிக ளாலேயஸம்க்ருதமான பெரியதிருமோவாயத்தைச்சென்று குறுகினார்களென்கிறார். ||௮||

(வைகுந்தம்) வைகுந்தம்புகுமளவில் வாசலில்வானவர்வைகுந்தன்தமராகையாலே எங்களுக்கு ஸ்வாமிக ளானநீங்கள் எங்களுடைய ஸமஸ்தகைங்கர்யஸ்வமான ஸந்நிதிகளைக்கைக்கொள்ளவேணுமென்று ஸப்ர வித்து ஸமஸ்தமானஸஜநித நிரதிசயவ்ருத்திகாரித ஸம்ப்ரமத்தைங்கர்யமான வம்சரும் ஸம ஸ்தமானஸஜநித நிரதிசயவ்ருத்திபாலே ஸந்த்ருப்திமதராய் ஒருஸம்வ்ருத்திபண்ணுகைக்கு க்ஷமரன்றி யேயிருக்கும் முனிவரும் ஸம்ஹிதியுள்ளேயுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருநாட்டிலேவருகைக்கு நாமென்னஸாத்யம் பண்ணினோமோவென்று விஸ்மயப்பட்டார்களென்கிறார். ||௯||

இ— கொடியணிஎன்கிறத்தையுரைக்கிறார் (முன்னமேயிதஸ்ராஷியால்) இத்தாவிவ்வளவாக ஸந்த்ருப்திஸம்பத்தி னுண்டாம் ஸம்ஸ்காரங்களையருளிச்செய்தவ ரிப்பாட்டிலே ஸந்த்ருப்திஸம்பத்தைபரிக்ஷித்து பரமபதத்தி லேபுகுந்தவநந்தரம் நித்யஸூரிகள்செய்தருளும் உபசாரங்களையு மவ்வுபசாரங்களோடே ஸ்ரீவைகுண்டநிவ்யநகரத்தைப்போய்க் கிட்டினபடியையுமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிகை. ||௮||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

வைகுந்தன்தமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைகுந்தன்தமராலேயிதஸ்ராஷியால்) எம திடம்புகுதென்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுடையவிதஸ்ராஷியால்) ஸப்ரவித்தென் கிறதற்கு விஸ்மயப்பட்டார்களென்கிறத்தோடே யந்வயம். இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டநிவ்யநக ரோபகண்டத்தில் நடந்தவுபசாரங்களை யநுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலே நிவ்யநகரப்ரவேசாநந்தரம் அபர வாஸிகளான நித்யஸூரிகள்செய்தருளும் உபசாரங்களை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசி கை, முனிவருமென்று உபஜீவரைச்சொல்லுகையாலே ஸமானாஸ்வரஸிகதாவிசியால் தநிதரஸேவக நிஷ்டரானவமரர் கைங்கர்யபரஸிகராகை யுசிதமென்று நினைத்தருளுகிறார் (ஸமஸ்தமானதஸ்ராஷி யால்) மண்ணவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஹிதியுள்ளேயிதஸ்ராஷியால்) விதியேயென்கிறத ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமென்னஸாத்யமிதஸ்ராஷியால்) ||௯||

ப—பரமபதஸோபானத்திலருளிச்செய்தநிர்வாஹம், ஸ்ரீவைகுண்டநிவ்யநகரத்தினெல்லையில்த் திரு மோவாயத்தைக்கிட்டினார்களென்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு. ||௮||

வைகுந்தம்- ஸ்ரீவைகுண்டநிவ்யநகரத்தை, புகுதலும்- ப்ரவேசித்தவளவிலே, வாசலில்வானவர்- அந்தநிவ்யநகரத்வாரத்தில் தேவர்கள், த்வாரபாலகராகவுள்ள நித்யஸூரிகளென்றபடி. இதற்கு வியந்தன ரென்கிறத்தோடே யந்வயம், வைகுந்தந்தமர்- வைகுண்டநாதனுடையஸ்வகீயர், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக் கநந்ய ஸாதாரணசேஷபூதரானவர்களென்றபடி, எமர்- ஸ்வகீயர், நமக்குஸ்வாமிகளென்றபடி, எமது- ஸ்வகீயமான, இடம்- ஸ்தானத்தை, புகுதென்று- தேவர்கள்ப்ரவேசித்தருளவென்று, புகுதுஎன்றது புகுதுகஎன்றபடி. எங்களுடையவிந்த ஸ்ரீவைகுண்டநிவ்யநகர த்வாரபாலகத்வாதிகாரத்தை நீங்கள்ஸ்வீகரித்தருளவேணுமெ ன்று ஸப்ரவித்துஎன்று வாக்யதாத்பர்யம், வியந்தனரென்கிறபதத்தை யிங்கேயநுஷங்கிப்பது, வியந்தனர்- விஸ்மயப்பட்டார்கள், வைகுந்தத்து- ஸ்ரீவைகுண்டநிவ்யநகரத்திலே, அமரரும்- ஸமஸ்தநாதசரணாரவி ந்தரும், கைங்கர்யபரஸ்வதந்த்ரரான ஸூரிகளென்றபடி, முனிவரும்- உபஜீவரும், ஸமஸ்தகல்யாணகுண ஸ்வாநுபவைகநிஷ்டரான ஸூரிகளுமென்றபடி. இதற்கு வியந்தனரென்று மேலேசொல்லப்புகிறத்தோ டேயந்வயம், மண்ணவர்- மண்ணிலேயிருக்குமவர், ஸம்ஸாரலோகத்திலேயுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. வைகுந்தம்புகுவது- ஸ்ரீவைகுண்டத்தைவந்து ப்ரவேசிப்பது, விதி- ஸாத்யம், என்றுஎன்றெருவபதஸ்யா ஹாரம், நாமபண்ணினஸாத்யமெதுஎன்றபடி. வியந்தனர்- விஸ்மயப்பட்டார்கள். ||௯||

மூ—விதிவகைபுகுந்தனரென்றுநல்வேதியர்* பதியினிற்பாங்கினிற் பாதங்கள்கழுவினர்* நிதியுநற்சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும்* மதிமுகமடந்தையரேந்தினர்வந்தே* ௰

ஆ—(விதிவகை) நம்முடையஸௌபாக்யத்தினாலே இங்கேபுகுந்தனரென்று ஸர்வஜ்ஞரான வயர்வறுமமரர்கள், தங்கள்திருமாளிகையிலே யதோசிதமாகவிவர்களுடைய திருவடிகளைவிளக்கினார்கள், விரகாலவிரஹிதவாத்ஸல்யாதிசயத்தினாலே ஜநநீமாதாபோலே யிவர்களைக்கண்டு ஹ்ருஷ்டைகளாயந்த ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே பாரிஷத்திலே வர்ணாஸ்வர்யாகாரமான திருமேனிகளையுடையராண பெரியபிராட்டியும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் நப்பின்னைப்பிராட்டியுந் தன்னுடைய திவ்யபரிவாரங்களோடேகூட தங்களுக்குஅஸாதாரணமான ஸ்ரீகோசவும் நற்சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும் மற்றும் மங்களமான ஸக்காரோபகரணங்களையெல்லா மேந்திக்கொண்டுவந் தெதிர்கொண்டார்களென்கிறார். ௰

(வந்தவர்) ஸர்வேஸ்வரனைப் ப்ரியம்வதியாயிருந்த வெம்பெருமான் தானும்வந்தெதிர்கொள்ள திருமாமணி

* பத்தாம்பாட்டு. *

இ— நல்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞதேத்யாதியால்) பதியினிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரகோபுரத்வாரமளவுஞ்செய்யு உபசாரங்களை யருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகர கோபுரத்வாரத்தைக்கடந்து மாளிகைப்பெருந்தெருவீதி நடுவேசென்றவாறே திவ்யநகரத்திலுள்ளார்செய்யு உபசாரங்களைச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை, பாங்கினிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யதோசிதமாக வென்று) மதிமுகமென்கிற விசேஷணத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரகாலேத்யாதியால்) மடந்தையரென்கிறத்தை விவரிக்கிறார் (பெரியபிராட்டியுமித்யாதியால்) நிதியும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுக்குமித்யாதியால்) சேஷம்ஸ்பஷ்டம். ௰

* நிகமனம். *

அவரென்கிறவ்யக்திநிர்தேசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) அந்தமில்பே

மூ— விதிவகை- ஸௌபாக்யகாரத்தாலே, நம்முடையஸௌபாக்யவைபவத்தாலே யென்றபடி. புகுந்தனரென்று- ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிங்கே வந்துபுகுந்தார்களென்று இருள்தருமாஞாலமாய் விஷயங்கள்நடையாடுகிற ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்துவைத்து அநந்யப்ரயோஜநராய் பகவதநுபவம் பண்ணப்பெற்றவர்களாய் விண்ணுளாரிலும் சீரியரென்கிறவிவர்களிங்கேவந்து புகப்பெற்றது நம்முடையஸௌபாக்யமன்றோவென்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டென்றபடி. இதற்குக் கழுவினரென்கிறத்தோடே யந்வயம். நல்- நல்லவர்களான, ஸர்வஜ்ஞரானவென்றபடி. வேதியர்- வேதப்ரதிபாத்யர், 'யத்ர ருஷய: ப்ரதமஜாயேபுராணா:, யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா: । தத்ராவோ விவஸ்வத:, ஸதாபஸ்யந்தி ஸூரய:' இத்யாதிவேதவாக்யப்ரதிபாத்யரான நித்யஸூரிகளென்றபடி. பதியினில்- தங்கள்திருமாளிகையிலே, பதி- வாஸஸ்தானம், பாங்கினில்- உசிதப்ரதேசத்திலே, அதாவது:— இவனொருஸம்ஸாரியாய்க்கிடந்த சேதநன் நாமநாதியாக வஸ்துஷ்டஸம்ஸாரமயரென்று தாரதம்யம்வையாதே இவனைஸிம்ஹாஸநத்திலே உயரவைத்து தாங்கள்சேஷபூதராய்க்கொண்டிப்படி ஸர்வவிதமான க்ருதஜ்ஞதையிலேயென்றபடி. பாதங்கள்- இவர்களுடைய திருவடிகளை, கழுவினர்- திவ்யதீர்த்தோதகங்களாலே விளக்கினார்கள், மதிமுக- சந்த்ரவதனைகளான, மதிஸஞ்சன், மடந்தையர்- பெரியபிராட்டியார், ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிமுதலான தேவிகளும் தத்பரிவாரிகைகளும், மடந்தை- ஸ்த்ரீ, வந்து- விரஹாதிசயித்தாயிருந்துவருகிற புத்ரனுக்கெதிர்வருமாப்போலே உத்ஸவத்தோடே பரிகளாய்க்கொண்டிவர்களுக்கெதிரேவந்து, நிதியும்- நிதியையும், தங்களுக்குஅஸாதாரணமான ஸ்ரீகோசத்தையும், நிதியுமென்கிறவிடத்தில் உபகாரஸ்யஸம்ஹிதாயாம்நோபம:, நற்சுண்ணமும்- நல்லசூர்ணத்தையும் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய திருமேனியோட்டை ஸம்பந்தத்தினாலே நிரதிசயபோக்யமான திவ்யசூர்ணாலங்காரத்தையுமென்றபடி. நிறைகுடவிளக்கமும்- பூர்ணகும்பங்களோடே கூடின தீபங்களையும், திவ்யாநுபவதீபங்களான கநககும்பங்களையும், மங்களதீபங்களையுமென்றபடி. ஏந்தினர்- இவர்களுக்கு மங்களோபசாரமாகத்தாங்கள் திருக்கைகளிலேயேந்தினார்கள். ௰

மூ—வந்தவரெதிர்கொள்ளமாமணிமண்டபத்து* அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை* கொந்தலர்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* சந்தங்களாயிரத்திவைவல்லார்முனிவரே* ௧௧

ஆ—மண்டபத்திலேசென்று அந்தமில்பேரின்பம்விளையும்படியாக அயர்வறுமமரர்களோடேகூடத் தாமிருந்தமையைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைவல்லாரந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருக்கப்பெறுவாரென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— ரின்பத்தடியரோடிருந்தமைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தமிலித்யாதியால்) ௧௧

ஸ—அவர்- அந்தஸ்ரீவைகுண்டநாயகன், வந்து- இவர்களைக்காண்கையில் ஔத்ஸுக்யாதிஶயத்தாலே ப்ராட்டிமார்களோடே தானும்வந்து, எதிர்கொள்ள- இவர்களையெதிர்கொண்டவளவிலே, இதற்கு இருந்தமையென்கிறத்தோடே அந்வயம், மா- மஹத்தான, "தஸ்யாஞ்சதுஸ்ஸ்தம்பாவஸ்திரவயிஜநகாவிஶ்ரமேஹாவகாஶ'மென்கிறபடியே அவாப்தஸமஸ்தகாமஸாம்யான வென்றபடி. மணிமண்டபத்து- ஸஹஸ்ரஸ்தூணாதிவாக்யங்களாலே யோதப்படுகிற திருமாமணிமண்டபத்திலே, அந்தமில்- அந்தமில்லாததான, உத்தரவயிலில்லாததானவென்றபடி. பேரின்பத்து- பெரியவின்பத்தையுடையவர்களான, ஆநந்தமேவாஜநமென்கிறதற்கு எதிர்தட்டாக ஸதாநந்தஸ்வநாநந்தஸாமிகளான வென்றபடி. அடியரோடு- ஸமயஸ்தரணஸ்வமெஶேஷதைகரஸிகரான நித்யஸூரிகளோடு, இருந்தமை- 'அடியார்கள்குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ' வென்று ஆசைப்பட்டபடியே யிருக்கப்பெற்றபடியைக்குறித்து. இதற்குச் சொல்லென்கிறத்தோடே அந்வயம், கொந்தலர்- கொத்துக்களலருகிற, வாஷ்பமஞ்ஜரிகள் விகஸியாநிற்கிறவென்றபடி. பொழில்- உத்யாநங்களையுடையதான, குருகூர்- குருநகரியையுடையவரான, சடகோபன்சொல்- ஸமகோவனுடைய ஸூக்திகளான, இது இவையென்கிறதற்குவிஶேஷணம், சந்தங்கள்- ஸந்தோராஸவங்களான, ஸவுரஸவஸங்களன்றிக்கே 'வாதவெஷாக்ஷரஸம்:' என்கிறபடியே வத்யாஸவங்களானவென்றபடி. ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்தில், இவை- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், வல்லார்- அப்யஸித்தவர்கள், முனிவர்- மநநஸீலர், அந்த நித்யஸூரிகளோடேகூட வரிவஸ்யைக்கு ஸமயஸஜ்ஞாந மநநஸவ நிரதராவாரென்றபடி. ௧௧

ஜ்ஞாநவைராக்யநாஷ்டாநஶேவதிஶ்ரீமதேஸடாரிஸாரநாதமஹாதேஸிகாய நம:.

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(சூழ்விசும்பு.)

ஸார்வஜ்ஞாத்ஸ்ரீஶநாராயணஇதிபஶுவாவிக்ரமேணேதிநாகம்
ஸ்ரீமத்வாத்க்ருஷ்ணஜலநிதிஶயநாத்வஞ்சகோவிந்தபாவாத் ।
வைகுண்டஸ்வாமிபாவாதவநிஜநநதிவ்யதேஶாந்யமத்யா
ஸம்ஶோகம்ப்ராவயேஸ்ஸ்ரீபதிரிதிகமயாம் ஸ்ரீஶடாரிப்ரபேதே ௧௧௨

(ஸார்வஜ்ஞாத்) எழ்பொழிலும்வளமேந்தியவென்னப்பன்- ஸர்வஜ்ஞாதியாகையாலும், (ஸ்ரீஶநாராயண இதி பஶுவா) நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்து- ஸர்வநியந்தாவாகையாலும், (விக்ரமேணேதிநாகம்) பூமியளந்தவன்- த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தைக்கொண் டெல்லாலோகங்களையு மளக்கையாலும், (ஸ்ரீமத்வாத்) மதுவிரிதுழாய்முடிமாதவன்- மாதவன்றமரென்று ஸ்ரியப்பதியாகையாலும், (க்ருஷ்ணஜலநிதி) ஆழியான்தமரென்று திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (ஜலநிதிஶயநாத்) தொடுகடல்கிடந்த- க்ஷீராப்தியான திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (கோவிந்தபாவாத்) கோவிந்தன்றனக்கென்று- எல்லார்க்கும்ஸுலபனாம்படி க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரிக்கையாலும், (வைகுண்டஸ்வாமிபாவாத்) வைகுந்தன்றமரெமர்- வைகுந்தனாகி. பரமபதத்துக்கும் அவற்றிலுள்ள ஸூரிகளுக்கும் நிர்வாஹகனாகையாலும் எம்பெருமானாஶ்ரிதஜநங்களை பரிபூர்ணமதியாலே தன்னுடைச்சோதியை யடைவிப்பிக்கிறானென்று "சூழ்விசும்பணிமுகிலிலே". ஶடகோபரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௧௧௨ ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (முனியேநான்முகனே) இப்படி அந்தமில்லாப்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தவாழ்வார் தாமிந்தப்ரக்ருதியிலேயிருந்தவிருப்பைக் காணாதென்றுநோங்கிக் கூப்பிடுகிறார், நிர்வேதபரநிஷ்டாகண த்ராண ஸம்பூர்ணா

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிதமக்கு ஸ்வாமிகளாயிருந்த கல்யாணபரம்பரைகளையெல்லா மிப்போது ஸாக்ஷாத்கரித்து மிகவும் ப்ரீதராயிருக்கிற வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே மாயஞ்செய்யேலென்னையென்றும்! கூவிக்கொள்ளாய் வந்தந்தோவென்றும், உன்னைப்பெற்றினிப்போக்குவனோவென்றும், உன்னையென்னுள்வந்து கூடுவனோன், என்று மிப்புடைகளிலே மிகவுமார்த்தராய்க்கூப்பிடுகை யஸம்பதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படி அந்தமிலபேரின்பத்தடியரோடிருந்த வாழ்வாரென்றது– கீழ்த்திருவாய்மொழியின் ப்ரமேயத்தி லுக்தரீத்யா ஸ்வாமிகல்யாணபரம்பரைகளில் தமக்குப்பிறந்த ஸாக்ஷாத்காரவைசத்யாதிசய வைலக்ஷண்யத்தாலும் இந்த கல்யாணகுணங்களி லத்யாஸக்தியாலும் 'நவிவேசாத்மநோமதே' மென்கிறக ணக்கிலே தாமிப்ப்ரக்ருதியிலேயிருக்கிற விருப்பைமறந் தவ்வஸ்த்ராதிமதியாலே யந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்ததாகவே தம்மையெண்ணியிருந்த வாழ்வாரென்றபடி. கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே யதிசோபநமான அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தையும் ஆதிவாஹிகஸத்காரங்களையும் ஸகலஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான விரஜாஸ்நானம் முதலாகவுள்ளவற்றையும் திவ்யமார்க்காநுபவத்தைக் காட்டித் ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்தைக் கிட்டினவாறே நித்யஸூரிகளெல்லாம் வந்தெதிர்கொண்டுவந்து செய்தருளும் உபசாரங்களையும் மஹாமண்டபமாகிய நகரத்துக்குள்ள நித்யஸூரிகளாதரிக்கும்படிகளையும் ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வார்களும் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுமெழுந்தருளி யுபசரித்தருளும்படிகளையு மத்திருமாமணிமண்டபத்திலே அந்தமில்பேரின்பத்தடியரான நித்யஸூரிகளுடைய வழிக்காலக்கத்திலே தாமாநந்தநிர்ப்பரராயிருக்கும்படியையு மத்யந்த ஸ்பஷ்டமாக நிரதிசயப்ரீதிரூபமான ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே யநுபவித்து பரவசராய்த் தாமிந்த ப்ரக்ருதியிலிருக்குமிருப்பைமறந்து நித்யஸூரிகள்நடுவே யிருக்கிறதாகவே தம்மையநுஸந்தித்திருந்த வாழ்வார் தாமுமவர்களைப்போலே ஸர்வதேசங்களிலே ப்ரக்ருதா யதுகைவாராமையாலே வஞ்சிதராய்த்தமைப் பராமர்சித்துத் தாம்ப்ரக்ருதிவசராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு சோபத்திலேயொருவன் நித்ரைவன்னாய் ஸர்வோத்தமனாயிருந்துவைத்து உபபோகமாய் உத்ஸவமாய் ஓரிடத்திலும்மிலே கில்லாதபடி யத்யந்தமாமான ஸம்ஸாரஸாகரத்திலேதள்ளுண்டால் நோவுபடுமாப்போலே மிகவும்வேதனராய் பரமபுருஷன்றான் நிரவதிகவாத்ஸல்யயுக்த ஸர்வஜ்ஞ நிவிஷ்ட தஜ்ஜாதீயாயா த்ருணப் ஸம்ஸ்ருதனைப் பரமகாருணிகனைப் ப்ரபந்நனைப் ஸர்வஜ்ஞனைப் நிவிசஜநாதமான ஸ்ருஷ்டிருக்கத்தன் திருவடிகளொழிய வேறுகதியில்லாதநம்மை யிங்ஙனே ப்ரக்ருதிவசராயான ப்ரக்ருதியின்கையிலே காட்டிக்கொடுத்துவைப்பதேயென்று மிகவுமார்த்தராய் பசியாலும் தாஹத்தாலும் வருந்தமாய் மாதாபிதாக்களையும் காணப்பெறாத ஸ்தநந்ய ப்ரஜையாத்ருசப்ரதத்தாலே கதறுமாப்போலே நிஷ்க்ருஷ்டமாயிருப்பாருடைய ஹ்ருதயங்களுங்கூட விரங்கும்படியாகவு மவனுக்குத்தம்மைரக்ஷித்தல்லது பரமவைத்திருப்ப தரிதாம்படியாகவு மத்யந்தஸம்நிஹிதமாயதின்மேலே முன்பு பலவிடங்களில் தன்னுடைய கல்யாணகுணவிசேஷங்களாலே இவர்திருவுள்ளத்தைத் தேறப்பண்ணி யநுபவமாக்கி வஞ்சித்தாப்போலே யினியவனுக்குத்தம்மை வஞ்சிக்கவொண்ணாதபடி பெரியபிராட்டியார் திருவாணையிட்டுக் காட்டுத்தீயிலகப்பட்டாரைப்போலே போக்கடியற்று 'ஸாவராப்ரதாரவணமேஸநிகாதகா ஜகத்ஸ்ருஷ்டம் ஸாரணம் ஸஞ்சம்' என்கிறகணக்கிலே அவன்திருவடிகளைப்பூண்டுகொண்டிப்படி நான்ஸோவுனாய் ப்ரக்ருதியிலிருக்கிற விருப்பைப்பார்த்து பரமேதயா உபாயானம் இனியிப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நிச்சேஷமாகநிவர்த்திப்பித்தென்னைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோ யுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்றேங்கிக் கூப்பிடுகிறாரென்றுகருத்து.

முதற்பாட்டு.

கருமாணிக்கமேயென்னும்ளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவிசேதாதியால்) அதில் என்பொ

மூ— முனியேநான்முகனேமுக்கண்ணப்பாவென்பொல்லாக்*

ஆ— ஸ்ரீமனாய் நிரவதிகஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாத்யபரிமிதோதார குணஸாகரனாயிருந்தவுன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களைக்காட்டி என்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கி எனக்கொருவனுக்குமுன்

இ— ல்லாவித்யாதிவிசேஷணங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) என்கள்வா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தோற்பித்தித்யாதியால்) தனியேனாருயிரேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கொருவனுக்குமித்யாதியால்) என்தலைமிசையாய் வந்திட்டுஎன்கிறதற்குத்

ஈ— முனியே- ஸங்கல்பம்பண்ணுமவனே, "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத், ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத், ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத் ந ப்ரஹ்மா நேசாநோ நேமே த்யாவாப்ருதிவீ நநக்ஷத்ராணி நாபோ நாக்நிர்ந ஸோமோ ந ஸூர்ய:, ஆஸீதிதம் தமோபூதமப்ரஜ்ஞாதமலக்ஷணம், அப்ரதர்க்யமவிஜ்ஞேயம் ப்ரஸுப்தமிவ ஸர்வத:" இத்யாதிகளிற்படியே ஸம்ஹாரகாலத்திலே முன்பு ஸம்ஸாரத்தோடே ப்ரஸ்துதமாயிருந்த ப்ரஜைகளையிழந்து மூச்சடங்க ப்ரலயத்திலே போகமோக்ஷாதிபுருஷார்த்தங்களுக்கு ப்ரஸங்கமில்லாதபடி கரணகளேபரங்களையுமிழந்து 'அஸந்நேவ ஸ பவதி' என்னும்படியாய்த்தங்களுக்கு விசேஷித்தொரு பேரிடவொண்ணாதபடி ஸூக்ஷ்மதசையிலே பிரம்புண்டநீர்போலேயிருக்கச்சுவறி யவிசேஷிதங்களாய்க்கிடக்கிற சேதநரைக்கண்டு தயமானமநாவாய் இவர்களுக்கு கரணகளேபரப்ரதானம்பண்ணுகைக்காக "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் ஏகமேவாத்விதீயம் । ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி" இத்யாதிகளிற்படியே 'ஸஹஸ்ராம்சோத்பவாதி ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ப்ரஜாபதேர்' இத்யாதிகளிற்படியே ஸங்கல்பம்பண்ணுமவனை பரமேச்வரனென்றபடி. நாமரூபங்களிழந்துக்கிடந்தவன்றைக்கு ப்ரகாரத்தை ஸங்கல்பம்பண்ணுமவனை பரமேச்வரனென்றபடி. நான் ஸங்க்ருஹீதனாகவென்பக்கலிலேதயைபண்ணி இவ்வளவாகவரும்படியென்னையுண்டாக்கின நீ இப்போது நாநிர்வ்யாஜமாகவென்பக்கலிலே தயைபண்ணி இவ்வளவாகவரும்படியென்னையுண்டாக்கின நீ இப்போது நானுன்னையபேக்ஷித்து நோவுபடாநின்றால் உதவலாகாதோ பிரானே? நீ நினைத்தவன்றே வுதவலாவது நான் நினைத்தவின்று உதவலாகாதோவென்று கருத்து. நான்முகனே- சதுர்முகனுக்கு சரீரகனாயிருக்கிறவனே; நிஷ்க்ருஷ்டஜீவசப்தங்களான சரீரவாசிசப்தங்கள் சரீரிபர்யந்தங்களாகையாலே இங்கு சதுர்முகசப்தம் வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவான பரமேச்வரனை ஸம்போதிக்கிறது, வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிபண்ணியுபகரித்தாருமுண்டாயிருக்க ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவானவென்னை கூப்பிடுகிறதென்னென்ன? ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிமாத்ரத்தாலன்றிக்கே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியாலேயுபகரித்தவனும் தச்சரீரகனானநீயேயன்றோ சதுர்முகனும் உனக்கு சரீரமாகி ஸ்வதந்த்ரகாரணமாதுமன்றோ பிரானே என்றுகருத்தாலே இப்படி ஸம்போதித்தது. முக்கண்ணப்பா- த்ரிநேத்ரனான ருத்ரனுக்கு அந்தராத்மாவாயிருந்து ஸம்ஹாரத்தைப்பண்ணி யுபகரிப்பவனே, இங்கும் ருத்ரசப்தத்தாலே தச்சரீரகனான ஸர்வேச்வரனை ஸம்போதிக்கிறது, அப்பன்- உபகாரகன், ஸ்ருஷ்டிமாத்ரத்தாலன்றிக்கே ஸம்ஹாரத்தைப்பண்ணி யுபகரிப்பவனும் நீயேயல்லையோவென்றுகருத்து. "ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுசிவாத்மிகாம்। ஸ ஸம்ஜ்ஞாம் யாதி பகவாநேக ஏவ ஜநார்தந:" என்கிறபடியே உத்தரோத்தரவிவக்ஷிதமான ஸம்ஹாரமும் ப்ரளயகாலத்தில் போகமோக்ஷசூந்யனாகையாலே ஸ்ருஷ்டிபிற்காட்டிலும் அதிகோபகாரகமிறே ஸம்ஹாரம், என்- என்னுடைய, என்க்ரு பாத்மகமாகையாலே ஸ்ருஷ்டிபிற்காட்டிலும் அதிகோபகாரகமிறே ஸம்ஹாரம், என்- என்னுடைய, நிரதிசயபோக்யமானவென்று தாத்பர்யம், இதுக்குக் கருமாணிக்கமென்கிறதோடே யன்வயம், கீழ் வென்கிற நிரதிசயபோக்யமானவென்று தாத்பர்யம், இதுக்குக் கருமாணிக்கமென்கிறதோடே யன்வயம், கீழ் சப்தம் ப்ரயோகியாதே யிங்கு ப்ரயோகித்த நளினமாத்ரால் நான்முகனேமுக்கண்ணப்பா என்கிறவிடத்தில் விசேஷணங்களாய்த்தோற்றின ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் தமக்கு அந்யரென்றும் கருமாணிக்கமே என்கிறவிடத்தில் விசேஷணமாய்த்தோற்றுகிற திவ்யமங்களவிக்ரஹமே முனியேயென்றுசொல்லப்பட்ட திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தில் நிரதிசயபோக்யமாய்க் கொண்டு தமக்கு அநந்யமென்றும் திருவுள்ளமென்று தோற்றுவதற்காட்டிலும் நிரதிசயபோக்யமாய்க் கொண்டு தமக்கு அநந்யமென்றும் திருவுள்ளமென்று தோற்றுகிறது, கனிவாய்- பிம்பம்போலிருக்கிற வர்ணத்தையுடைத்தான, 'அவாக்யநாதர:' என்றுசொல்லப்படுகிற தனக்கும் அநாதரத்தைக்கண்டால் ப்ரீதியாலே ஸ்மிதம்பண்ணிநிற்கும்படியைச் சொல்லுகிறது, தாமரைக்கண்- தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற கண்களையுடைத்தான, 'ஸுப்ரோக்தசதாசநம் ஸாக்ஷாத்பாரோத்ர' என்றிருக்குமவர்களை யநவதிகஸௌஹார்த்தநாம ரோதநமாகநம்பண்ணும் திருக்கண்களைச்சொன்னபடி, கனகருமாணிக்கமே என்கிறவிடத்தில் கருமாணிக்கத்தோடு ஸாம்யம் பொல்லாக்கருமாணிக்கமே யென்றழைப்பது, பொல்லா- பொல்லாததான, பொல்லுதல்- துளைத்தல்

மூ— கனிவாய்த்தாமரைக்கட்கருமாணிக்கமேயென்கள்வா* தனியேனாருயிரேயென்றலைமிசையாய்வந்திட்டு* இனிநான்போகலொட்டே

ஆ— னுடையகுணங்களையே தாரகமாக்கி என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்திருந்தவுன்னை இனிநான்போகவொட்டேன், இனிபண்டுபோலே உன்னுடையகுணசேஷ்டிதாதிகளை யென்னெஞ்சிலேகாட்டி வஞ்சித்தென்னையொன்றும் மறப்பிக்கவொண்ணாது இனிமெய்யேவந்து கலந்தருளவேணுமென்றுகொண்டு தமமுடையவபேக்ஷிதஞ்செய்தல்லது எம்பெருமானுக்குத் திருநாட்டிலுங்கூட விருக்கவொண்ணாததொருபடி பெரியவார்த்தியோடே

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சமித்யாதியால்) ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேலென்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிபண்டுபோலேயித்யாதியால்) இதுக்குப் பாசுரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்.

ஈ— துளையாமையாலே யொருவராலுமுபயோகிக்கப்படாமல் நித்யாபிநவமாயிருக்குமதானஎன்றபடி. கருமாணிக்கமே. இந்த்ரநீலமாணிக்கமே, 'ஸஜலஜலதஸங்காசதேஜ வபுஷம்மோஹநாங்கம்' என்னுஞ்ச்ருதிக்கு ஸஜலஜலதஸங்காசவபுஷமஹாயியான திருமேனியையுடையவனே யென்றபடி. தாமரைப்பூத்தாப்போலே ஸாந்த்ரமாயிருப்பதொரு நீலரத்நம் ஸ்ருஷ்டம்பண்ணினாப்போலேயிருக்கிறது திவ்யமங்களவிக்ரஹமென்று ஸ்பஷ்டதாத்பர்யம், இங்கு ப்ரஹ்மாத்யஸந்நிதானத்தால் 'ஜிஜ்ஞாஸவிஷயிஸ்ஸம்ப்ரயஜ்ஞாயதார:' என்கிற விஷ்ணுவதாரவிக்ரஹத்தைச்சொன்னபடி, 'ரக்ஷார்த்தம்ஸர்வபூதாநாம் விஷ்ணுத்வமுபஜக்மிவாந்' என்கிறபடியே ரக்ஷணத்துக்கே யிட்டுப்பிறந்திருக்கிறநீ நித்யஸ்ம்ஸாரஸம்பந்தமற்றென்னை யுபேக்ஷிக்கலாமோபிரானே என்றுகருத்து. த்ரிமூர்த்திஸாம்யதமான விஷ்ணுவதாரத்தை நான்முகனுக்கும் முக்கண்ணனுக்கும் நடுவேபதாஸமயிபாதொழிந்தது. ப்ரஹ்மாதிமூர்த்திகளில்போலே இந்தமூர்த்தியில். ஜீவஸம்பந்தமில்லாமையாலும் ஸாக்ஷாத்ஸ்வயமாகையாலும் ஆதலால் நமக்கு ஆஸ்ரயணீயனென்றும் ஷேஹநிரூபமாகையாலும் என்று, கண்டுகொள்வது, என்கள்வா- என்னுடையகள்வனே, உனக்குநித்யஸமாயிருக்கிற விக்ரஹத்தை பரஞ்சியாக ஸஹரித்தவனாயிருக்கிறவென்னை யபஹரித்தவனேயென்றபடி, கருமாணிக்கமேயென்கள்வாயென்கிற ஸமபிவ்யாஹாரத்தால் 'ஸம்ஸாரஜ்யவிஷ்டிதஸஹாரிணீ' மென்கிற படியே யுன்வடிவழகைக்காட்டி என்னையபஹரித்தவனே யென்றுகருத்து உனக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபம்போலே நித்யஸம்மாயிருக்கிறவாத்மாவை 'தியெதெதவஸ்தாரஸ்ஸஹிவ' தென்கிறபடியே திருமணத்தாரகாரத்திலே யொருவருக்குந்தெரியாதபடி யொளித்திருந்தபஹரித்தேன் நான், நீயங்ஙனன்றிக்கே வடிவைக்கொண்டுவந்துகாட்டியேயிப்படி ஸமாவொரானை வென்னையுங்கூட ஸஹரித்தாயென்கை, உன்ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களைக்காட்டி என்னைவசீகரித்துனக் கடிமையாக்கிக்கொண்டவனே யென்று தாத்பர்யம், இப்படி என்னைவசீகரித்தாகிலு முனக்கடிமையாக்கிக்கொண்டநீ இப்போது நானிப்ப்ரக்ருதியிலேகிடந்து நோவுபடப்பார்த்திருக்கலாமோ வென்றுகருத்து, தனியேனாருயிரே- அஸஹாயனாயிருக்கிற வெனக்கு ஸர்வப்ராணனே, ஆர்- ஸர்வம், உயிர்- ப்ராணன், அநுகூலஸஹவத்தி லொருதுணையன்றியே, தனியனாகியாயிருக்கிற வெனக்குன்னுடைய ஸௌந்தர்யஸௌசீல்யாதிகுணங்களைக்காட்டி எனக்கு ஸர்வதாரகனானவனே யென்றபடி. நாட்டார்க்கனவாநங்கள்போலே எனக்கொருவனுக்கு முன்னுடையகுணங்களையே தாரகமாக்கினவனேயென்கை, தமக்கு ஸாமிவிஷாவிஷவரான ஸம்ஸாரிகள்நடுவேயிருப்பு பிராட்டிக்கு அசோகவநிகையில் ராக்ஷஸிகள்நடுவிலிருப்புப்போலே உஸஹமாயிருக்கையாலே தனியேனென்கிறார், என்னை யறியாதே வஞ்சித்துவசீகரித்துக்கொண்டவளவன்றிக்கே யுன்குணங்களிலே யெனக்கு ரஸாதிஸயத்தை யுண்டாக்கினநீ இப்போது ஸர்தவிக்கிறவென்னை யுபேக்ஷிக்கலாமோ பிரானேயென்றுகருத்து, என்தலைமிசையாய்வந்திட்டு- எனக்குத்தலைமிசையாக வந்துவைத்து, தலை- ஸ்ரேஷ்டம், மிசை- மேல், இங்கு அதிகமென்றபடி. ஸ்ரேஷ்டமான அதிகமாயென்றதாயிற்று, அதாவது:— அத்யந்தாதிகமாயென்றபடி. ஸர்வப்ராணமாகவென்கை, என்னெஞ்சிலே ஸர்வப்ராணமாக வந்திருந்தருளிவைத்து என்று, ஸ்பஷ்டார்த்தம். இனி- உன்னைக்கிட்டினபோதுமன்றிக்கே ஸ்வரூபாதிகளின்மழகையும் பரமபதத்திலுள்ள ரஸாதிஸயங்களையு மெனக்குக்காட்டினபின்பு, போகல்- போகைக்கு, நீஎன்னை விஸ்லேஷித்துப்போகைக்கு என்றபடி. ஒட்டேன்- ஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரத்தைக்கண்டநான், ஒட்டேன்- ஸஹியேன், 'ஸெஷ்வஸ்ஸஹஸராயாத:'

மூ—ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேலென்னையே* ॥௧॥
மாயஞ்செய்யேலென்னை யுன்றிருமார்வத்துமாலைநங்கை* வாசஞ்செய் பூங்குழலாடிருவாணை நின்னாணை கண்டாய்* நேசஞ்செய்துன்னோடென்னை யுயிர்வேறின்றியொன்றாகவே*

ஆ—பெருங்கூப்பாடாகக் கூப்பிடுகிறார். ॥௧॥
(மாயஞ்செய்யேல்) பண்டுன்னைக் காணவேணுமென்றாசைப்பட்டுக் காணப்பெறாமையாலே நான் வ்யஸநப்படுமளவில் கண்ணாற்கண்டாப்போலே விசதமாம்படியென்னெஞ்சிலேயுன்னைக்காட்டிக் காணவேணுமென்றவபேக்ஷையைப்பிறப்பித் தென்னுடையவ்யஸநத்தை ஸஹாயமம்பண்ணினப்போலே செய்தருளவொண்ணாது இனியுன்னைக்காட்டிடாதே வஞ்சித்தொளிக்கி லுனக்கு நிரவதிகஸம்பத்தாய் நிரவதிகஸௌந்த்ர்ய

இ—(இனிமெய்யேயித்யாதியால்) ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

மாயஞ்செய்யேலென்னை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டுன்னையித்யாதியால்) உன்திருமார்வத்தித்யாதிவாக்யத்திலே சபதமானவாக்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (இனியுன்னையித்யாதியால்) உன் திருவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) மார்வத்துமாலை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகஸௌந்தர்யாதிகளையுடையாளென்று) நங்கை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஈ—'யாவதாத்மபாவிநம்' என்கிறபடியே யுன்னைமறித்துக்கொள்ளுவேன், 'ஹாதாஸ்மி ஷ்யஸ்யதாஸஸ்' என்னும்படியிருக்கிற நானிப்படிமறித்தா லுனக்கென்னை யதிக்ரமித்துப்போக முடியுமோவென்றுகருத்து. என்னை- இப்படி விரஹஜ்வரவீதிதனாய் தயநீயதசாவஸ்தனாய்க்கிடக்கிற வென்னை, 'ஸஹிவஸ்யஸர்வாணி' என்னுமாப்போலே விரஹமின்ற தம்முடம்பைக்காட்டி ப்ரஸவிக்கிறவென்றபடி. ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேல்- ஒருமாயமும்செய்யாதேகிடாய், இங்கு அதிகத்தவம் ப்ரதிபந்தாஸத்யாநாவகணம், வடிவழகும்போலே யுன்னுடைய விசித்ரகுணசேஷ்டிதாதி ப்ரகாசநத்தாலே யென்னை ஸாவிதனுக்கி யின்னமிஸ்ஸம்ஸாரத்திலேயிருத்தும்படி நீ வஞ்சியாதொழியவேணும் பிரானேயென்றபடி. ॥௧॥

என்னை- முன்புபலவிடங்களிலுண்டான வாதிகள்போலன்றிக்கே யிப்போதொருக்ஷண முன்னைப்பிரியிலும் முடியும்தசையுடையவனானவென்னை, மாயஞ்செய்யேல்- வஞ்சனம்பண்ணாதேகிடாய், சதுர்த்யமா ன ஓநகல்யாணகுணத்தைக்காட்டி யாஹாரிப்பித்திப்ரக்ருதியைவிட்டுப் போகவேணுமென்கிற வபேக்ஷையை மறக்கப்பண்ணி என்னைசோஷிபாதே பிரானேயென்றபடி. இப்படிகீழ்ப்பாட்டில் தாம்ப்ரார்த்தவிடத்தில் அவனொன்றுமருளிச்செய்யாதொழிந்தவாறே பின்னையுமொருக்காலத்தையே யநுபவித்தபடி.. இதின்மேலுமொன்று மருளிச்செய்யாதிருந்தவாறே க்ருதக்நிச்சயத்தாலே யாணையிடுகிறார்மேல், உன்திரு- 'விஷ்ணோஃஸ்ரீ:' என்கிறபடியே உனக்கு ஸ்ரீயாய் 'தஸ்யாஸ்ஸ்ரிரண்யமியிஷிதம்' மென்கிறபடியே ஜகத்துக்கெல்லாம் ஸம்பத்தாயிருக்கிற உமக்குங்கூட ஸாதாரணநிரதிசயஸம்பத்தானவென்றபடி. 'ஸம்ருத்யாஸோபவிஜயிநஃ' என்னக்கடவதிறே! மார்வத்துமாலை- வக்ஷஸ்ஸில்மாலையான, ஸம்ஸ்ப்ருதீக்ஷணீதமக்ஷகை ஸ்ப்ருஹணீயமான உன்வக்ஷஸ்ஸ்தலத்துக்கு கநகஸ்ராவகிரோதிசெய்யானவென்றபடி. உனக்கு கேவலஸம்பத்தாயிருக்கிறவளவன்றிக்கே 'அகலகில்லேனிறையு' மென்கிறபடியே யவளுக்குங்கூட வநகஸுகஸ்ப்ருஹணீயமான உன்திருமார்வாலே யநவரதம்ஸாஜிக்கும்படி. யுனக்குங்கூட நிரவதிகஸௌந்த்ர்யாதி ஸ்வரூபஸ்ரீகொயானவென்கை, நங்கை- பூர்ணையான, ஸர்வாபரணாதி ஸர்வகுணகணவிஹபூர்ணமபூர்ணையானவென்றபடி. வாசஞ்செய்- வாஸனையைச்செய்யாநிற்கிற, மார்வத்துமாலையென்று திருமேனியிலே ஸம்ஸ்லேஷமாயிருக்கையாலே 'ஸர்வகந்த:' என்னும்படியான உன்திருமேனிக்கநவதிகாதிஶயஸௌகந்த்யஜநகங்களானவென்றபடி, பூம்- தர்ஶநீயங்களான, கடிஸ்ப்ருஹணீயஸ்பாஸ்பர்ஶநீயஸ்பர்ஶங்களானவென்றபடி. குழலாள்- கூந்தல்களையுடையவளான, திருவாணை- ஆஜ்ஞையாணை, நின்னாணைகண்டாய்- உன்னாணைகிடாய், கண்டாய்என்றது இவ்வாணைகள் அதிகதரங்களென்னுமிடம் 'ந்யாஸதேசமெதேஷாம் தொலிரஸநாந' என்று மாதாழ்வானைக்குறித்தருளிச்செய்த வுன்திருவுள்ளமேயறியுமிறே!யென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக, ஆதலால் மாயஞ்செய்யேலென்று கீழோடே ஸம்பந்திக்கிறது, உம்முடைய மொஹத்தை

மூ—கூசஞ்செய்யாது கொண்டாயென்னைக் கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ* ॥௨॥
கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோவென் பொல்லாக்கருமாணிக்கமே* ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்புநின்னலாலறி
கின்றிலேனான்* மேவித்தொழும்பிரமன் சிவனிந்திரனாதிக்கெல்லாம்*

ஆ—ஸர்வேச்வரனே! பெரியபிராட்டியார் திருவாணை நின் திருவாணைகண்டாய், ஸம்ஸாரியாயிருந்த
என்னை அருவராதே என் பக்கலிலே ஸ்நேஹத்தைப் பண்ணி உன்னோடொன்றென்று சொல்லலாம்படி
என்னோடே கலந்தருளினாய்; ஆதலால் அது பெறுவானென்று இனிச்செய்கிறேமென்னப் பெறாது ஈண்டென
வந்தென்னைக் கூவிக்கொள்ளாயென்கிறார். ॥௨॥

(கூவிக்கொள்ளாய்) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸர்வஶக்தி த்வம் முதலியவைகளும் தத்வ

இ—செய்கிறார் (உன்னாலும் இத்யாதியால்) இத்தால கீழ்ப்பாட்டிலே மாயஞ்செய்யேலென்று தாம் ஆணையிட்டுத்
தீர்த்தேயும் எம்பெருமான் "ஓமோங்" என்றாப்போலே ஒரு உத்தரமருளிச்செய்யக்காணாமையாலே இப்
பாட்டிலே இனிதம்முடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி அவனுக்கு வல்லபையான
பெரியபிராட்டியார் திருவாணையிடுகிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதை; கூசஞ்செய்யாதென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரித்யாதியால்) அருவராதே என்றது ஜுகுப்ஸைப்படாதே என்றபடி. நேச
ஞ்செய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலே இத்யாதியால்) உயிர்வேறின்றி உன்
னோடு ஒன்றாவென்னைக்கொண்டாயென்றதையித்து தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னோடு இத்யாதியால்) இப்
ப்ரகரணத்திலே தம்முடைய காவல்யங்களைச் சொல்லுகையுசிதமாயிருக்க நேசஞ்செய்து இத்யாதியாலே
முன்பு தமக்கவன் செய்தருளின உபகாரங்களைச் சொல்லுகை ஸங்கதமன்றேயென்ன விதுக்குப் பரிஹாரம் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலால் இத்யாதியால்) திருவாணையென்றது ப்ரமாணமல்லாதவாணையென்றபடி. அதாவது
ஶாஸ்த்ரவசனங்களில் அவன்தன்னை ப்ரதாநத்திலே அபிஷேகம்பண்ணவேணுமென்று ஸாதனங்களையாணை
யிட்டாலது அதுப்ரமாணமல்லாததாயிருக்குமாப்போலேயிருக்குமாணையென்கை. இத்தால் தாமவனைக்குறித்திட்
டவாணை ப்ரமாணமென்கிறஶங்கை முன்பு தமக்கவன் செய்தருளின உபகாரங்களைச்சொல்லுகையுசிதமாகை
யாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. அந்தோவென்கிறதற்கு ஹிதாயமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) ௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாத்யாதியால்) மேவித்தொழுமென்று ப்ரஸாத

ப்பாராதே நீயென்னையிப்படி யாணையிட்டுவளைக்கை யுசிதமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்மேல், கூசஞ்
செய்யாது- ஸங்கோசம்பண்ணாதே, ஸம்ஸாரியானவென்னைக்கண்டு நீ ஜுகுப்ஸைப்படாதேயெ
ன்றபடி. நேசஞ்செய்து- ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி, நேசம்- ஸ்நேஹம், பெரியபிராட்டியார்பக்கல பண்ணுமாப்
போலே யென்பக்கல் ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணியென்று உபயவ்யாக்யாஸம்பந்த ப்ரஹாரத்தால் விவக்ஷிதம், இதுக்
குக் கொண்டாயென்கிறத்தோடே அந்வயம், உயிர்வேறின்றி- ஆத்மாவேறிலலாமல், என்னாத்மாவான துவப்ரயுக்
ஷிதமாக வெனக்குத்தோற்றாமலென்றபடி. உன்னோடு சுவிஶேஷயப்ருதக்ஸித்தனான வுன்னோடு, ஒன்றாகவே-
அப்ருதக்ஸித்தியாலே ஏகவஸ்துவ்யவஹாரவிஷயமாம்படி, என்னை- ஸம்ஸாரியானவென்னை,
கொண்டாய்- ஸங்க்ரஹித்தருளினாய், உன்னோடேப்ருதக்ஸித்தி ஸாக்ஷாத்காரத்தை எனக்குண்டாக்கி என்னை
யங்கீகரித்தருளினாயே? யென்றவதாரம், இப்படி நீயென்னைப் ஸங்க்ரஹித்தருளுகையால் நானே உபாய
நிவ்ருத்யர்த்தமாக உன்னையாணையிட்டுவளைத்துக்கூப்பிடுகை யநுசிதமன்றென்றுகருத்து. அந்தோ- அய்யோ! நீ
தானே ஸ்வீகரிக்கவேண்டியகார்யத்துக்கு நானாணையிடவேண்டியிருப்பதே யென்றுகருத்து. வந்து- ஶீக்ரமாக
வந்து, என்னை- என்பக்கல்நீபண்ணின உபகாரப்ரகாரங்களையெல்லா மறந்திருக்கிறவென்னை, கூவிக்கொ
ள்ளாய்- ஆழ்வீர் வாரீர்? ரென்று திருமிடற்றோசையைக்காட்டி நீயென்னை அழைத்துக்கொண்டருளவேணும்.॥
மேவி- ஆஶ்ரயித்து, உன்னைவந்துகிட்டியென்றபடி. தொழும்- ஸேவிக்குமவர்களான, தந்தாமுடைய
ங்கள் ஸாம்ராஜ்யங்களாகைக்காக உன்னை ஆராதிக்குமவர்களானவென்றபடி. பிரமன்- ப்ரஹ்மாவென்ன, சிவன்-
ருத்ரனென்ன, இந்திரன்- இந்த்ரனென்ன, ஆதிக்கெல்லாம்— இவர்கள்முதலான தேவர்க[illegible]க்கெல்லாம்

மூ—நாபிக்கமல முதற்கிழங்கே யும்பரந்ததுவே*
உம்பரந்தண்பாழேயோ ॥௩॥

ஆ—ஸாதநம் ஆதலாலென்னுடைய ஸஞ்ஜீவநத்துக்குபாயமும் நீயல்லதுமற்றொன்றுங்காண்கிறிலேன் நீயேயுன் திருவடிகளின்மேலேயென்னைவாங்கியருளி பிரானே? யுன்திருவழகைக் காட்டியருளாயென்கிறார். ॥௩॥

(உம்பர்) ப்ரக்ருதிஸாக்ஷாத்காரத்வஹங்கார வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிஹேது ஸமஷ்டிஸ்ரஷ்டா தேவாதி ஸ்தாவராந்த சேதநாசேதநாத்மக ஸகலவஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்த்யாதிகளுக்குள் நீயே

இ—ஜநகவ்யாபாரமிங்கு ஸாதநஸாக்ஷமாகையாலே ப்ரஸாதநகத்வம் ஸித்தமென்றுகருத்து. த்விதீயபாத த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்முடையவாத்மாத்மீயத்தாலே யவனையாணையிட்டு குருக்ஷேத்ரம்பண்ணினவரிப்பாட்டிலே ப்ரஹ்மாதிகளுமிருக்க வென்னையாணையிடுகை யநுசிதமன்றோவென்ன வதுக்குத்தானுஞ்சொல்லாநின்றுகொண்டு தம்முடைய ஊபநீய ஸ்வாபாவிகமான ஸநந்யஶரணத்வத்தையும் சொல்லிக்கூப்பிடுகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாயிற்று. கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயேயுன்திருவடிகளிலேயித்யாதியால்) என்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிரானேயித்யாதியால்) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

உம்பரந்தண்பாழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதிஶப்தத்தாலே) அந்தணுள்மீதையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாச்சப்தத்தாலே) அம்பரநற்சோதியென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயத்தையருளிச்செய்கிறார் (த்வஹங்காரவென்று) அம்பரநற்சோதியென்றது ஸஹகாரிநிர்வேக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிஹேதுவென்று) அவனென்கிறபதத்தையு மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரஷ்டாஶப்தத்தாலே) உம்பரும்யாதவருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாதிஸ்தாவரேத்யாதியால்) இச்சப்தங்களுக்கு நீயென்கிறசப்தங்களோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலும் ஸித்தமா பிப்ராயத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபேத்யாதியால்) எம்பரஞ்சோதிக்கலுற்றனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி

ஶ—முதலென்கிறபதத்தை யிங்கேயநயிப்பது, முதல்- காரணமான, ஸமஷ்டிஸ்ருஜநகாரண ஸர்வஜநகமானவென்றபடி. நாபிக்கமலக்கிழங்கேயென்றுகூட்டுவது- நாபீகமலத்துக்கு காரணபூதனே, அவர்களுடைய ஸத்தாஸ்தித்யாதிநிர்வாஹகனேயென்று பதார்த்தம், உம்பர்- உபரிவர்த்திகளாநர்க்கு, ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமேலாயிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. ப்ரஹ்மாதிஶ்ரேஷ்ட்ராக்ஷராத்யஸ்ரேஷ்டரான நித்யஸூரிகளுக்கென்கை, அந்ததுவே- அந்தக்கந்தமானவனே, அப்படி ஸத்தாஸ்தித்யாதி நிர்வாஹகனானவனேயென்றபடி. ஆவிக்கு- என்னாத்மாவுக்கு, ஓர்பற்றுக்கொம்பு- ஓராலம்பநமாயிருப்பவை, ஒரு உஜ்ஜீவநோபாயத்தையென்றபடி. பற்றுக்கொம்புஎன்கிறவிதத்தால் கொடியானது உபஷ்டம்பமாயிருப்பதில்லாவிட்டால் வ்ருத்தியடையமாட்டாததுபோலே இவ்வாத்மாவு மொருஉபாயமானவாஶ்ரயமில்லாவிட்டா லுஜ்ஜீவிக்கமாட்டாதென்றுகருத்து. நின்னலல்- உன்னையொழிய, யான் அறிகின்றிலேன்- நான்காண்கிறேனில்லை, என்- என்னுடைய, எனக்கு நிரதிஶயபோக்யமானவென்றபடி. பொல்லா- பொல்லாததான, துளையாததானவென்றபடி. பொல்லுதல்- துளைத்தல். அகிஞ்சநமானவென்றபடி. கருமாணிக்கமே- இந்த்ரநீலரத்நமே, இந்த்ரநீலரத்நம்போலே ஸ்யாமளமான திருமேனியையுடையவனேயென்றபடி. வந்து- நீதானேவந்தருளி, கூவிக்கொள்ளாய்- என்னையுன்திருவடிகளின்கீழே யழைத்துக்கொண்டருளவேணும், அந்தோ- அய்யோ! உன்காரியம் நான்சொல்லவேண்டுவதேயென்றுகருத்து. ॥௩॥

உம்பர்- உபரிவர்த்தமான த்வஹங்காராதி காரியவர்க்கங்களுக்கெல்லாம் உபாதாநகாரணமாகையாலே எல்லாவற்றிலும் மேல்பட்டதானவென்றபடி. உபாதாநகாரணதயா ஸர்வஶ்ரேஷ்டமானவென்கை. அம்- அழகியதான, உனக்கு லீலோபகரணமாம்படி விசித்ரபரிணாமஶக்தியுக்தமானவென்றபடி. தண்- தணிந்ததான, ஸத்த்வஸத்வரான ஶுணத்ரயவைஷம்யாபத்தியின்றிக்கே ஶுணத்ரயஸாம்யாவஸ்தமாகையாலே பதார்த்தங்களை ஊர்வஸ்வவிபாகபூர்வகமஜ்ஜராஜாதிகளாலே தவிர்த்திருப்பதானவென்றபடி. பாழ்- அவ்யக்தத்தாலே சொல்லும்படி தேவாதிநாமரூபவிபாகஶூந்யமான மூலப்ரக்ருதி, யதா:—

மூ—வதனுள்மிசைநீயேயோ* அம்பரநற்சோதியதனுட்பிரமன்நீ* உம்பருமியாதவரும்படைத்தமுனிவனவனீ*
எம்பரஞ்சாதிக்கலுற் றென்னைப்போரவிட்டிட்டாயே* ॥ ச ॥
போரவிட்டிட்டென்னை நீபுறம்போக்கலுற்றாற் பின்னையான்*

ஆ—நிவர்த்தகனாயிருந்துவைத் தென்னுடையஸாமக்ரியையும் நானேநிவர்த்திக்கக்கடவேனாகப் பார்த்தருளினையாகில் என்னைக்கைவிடாயென்கிறார். ॥ ச ॥

இ—ச்செய்கிறார் (என்னுடையஸாமக்ரீபால்) இத்தால்கீழே தாமாணையிட்டவநந்தரமே யவன்ஸ்வரூபத்தை க்ரஹிக்கத்தம்மைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோக ஸாத்யமிபாநிற்கச்செய்தேயும் க்ஷணவிளம்பம்பொறுக்கமாட்டாதபடியான தம்முடையவாத்யந்திகப்ரயத்தாலே தம்மையவனுபேக்ஷிக்கிறதாகவெண்ணி யவனைக்குறித்து முறையிடுகிறானென்று ஸங்கதியும்ஸங்கதிகை. ॥ ச ॥

ஸ—பாழென்றிப்போது பயிரின்றிக்கே உதகோபரம் க்ருஷிபண்ணுகைக்கு யோக்யமாயிருக்கும் நிலத்துக்குப் பேராகையாலே காரணகோஸ்ராதி காரணத்வத்தாலே சேதநர்க்கு போகமோக்ஷங்களை விளைத்துக்கொடுக்கவற்றான காரணாவஸ்தப்ரக்ருதியென்றபடி. இச்சப்தமிங்கு தத்தத்வாதிவ்யஞ்ஜகமாவகம், நீயென்கிறவதத்தை யநுஷங்கித்து இங்குள்ள வகாரத்தை யத்தோடேயந்வயிப்பது, நீயே- நீதானே, ப்ரக்ருதிசரீரகன் நீதானேயென்றபடி. ஓ! என்றது ஆர்த்தியாலேகூப்பிடுகிறபடி. க்ஷேத்ரஜ்ஞருக்கு ஸம்ஸாரநிதாநமான ப்ரக்ருதியுன்னையீநமாயிருக்க வென்தலைமேலே பாரத்தைச்சுமத்தி நீயென்னையுபேக்ஷிக்கலாமோ பிரானே? என்றுகருத்து. அதனுள்- அந்தப்ரக்ருதிக்குள்ளான, 'மஹதாத்யவிசேஷாந்தஸ்ஸஹிவஸ' என்கிறபடியேயந்த ப்ரக்ருதியிலுத்பந்நவிகாரமாயிருக்கிறவென்றபடி. மிசை- மேலானது, 'ஐதஸ்மாத்ஜாயதேப்ராணோ மநஸ்ஸர்வேந்த்ரியாணி ச' மென்கிறபடியே கத்யாதிஸஹஸ்ராதிகளாலே யந்தப்ரக்ருதியில்காட்டிலு முத்க்ருஷ்டமான ஜீவதத்வமென்றபடி. நீயே- நீதானே, தச்சரீரகனும் நீதானேயென்றபடி. ஓ- அய்யய்யோ! ஸர்வஜீவஸாக்ஷிவஸித்ராதிகளும் ஸ்வாதீநமாயிருக்க நீயென்தலையிலே பாரத்தைச்சுமத்தி என்னைக்கைவிடுவதே யென்றுகருத்து. அம்பரநற்சோதி- அம்பரமும் நல்லசோதிஸ்ஸும், ஆகாயமும் ப்ரகாசநாதிஸாதகமான தேஜஸ்ஸுமென்றபடி. இது வளநாஜிதங்களுக்குமுபலக்ஷணம், இதுக்குக்கீழ்ச்சொன்ன காரணாவஸ்தைக்கநந்தரம் காயாவஸ்தையைச்சொல்லுமிடத்தில் மஹதஹங்காராதிகளையெடாதே முற்படவாகாசத்தையெடுத்ததும் அநந்தரம் வாயுவையெடாதே தேஜஸ்ஸையெடுத்ததும் 'ஆத்மந ஆகாசஸ்ஸம்பூத:' 'தத்தேஜோऽஸ்ருஜத' என்று தைத்திரீயச்சாந்தோக்யங்களில் ப்ரயோஜநாதத்வமான விவத்திலுக்ஷணத்தை நினைத்தெடுத்தபடி. நீ- தச்சரீரகன் நீயென்றபடி, அதனுள்- அந்தவளநாஜிதங்களுக்குள்ளிருக்கிற, பாஞ்சபௌதிகமான ஸம்பத்துக்குள்ளிருக்கிறவனானவென்றபடி. பிரமன்- ப்ரஹ்மாவும், அவன்- ப்ரஹஸிகனானவந்தராத்மாவும், நீ- தச்சரீரகன்நீயென்றபடி, உம்பரும்- மேலானவர்களும், இந்த்ராதிகளுக்குமேலப்பட்ட தேவர்களையுமென்றபடி. யாதவரும்- ஸகலரையும், இந்த்ராதிகளான ஸகலதேவதைகளையுமென்றபடி. படைத்த- ஸ்ருஷ்டித்தவனான, முனிவனவன்நீ- முனியாகப்ரஸித்தனானவன், நீதானே 'ஸதேவ ஸோம்ய' இத்யாதிகளிற்படியே தத்வவித்ருஷ்டாயமாக தத்வஜ்ஞருடைய ஸத்ஸங்கல்பங்களை உகந்தபண்ணுமவனாக வேதாந்தங்களிலே ப்ரஸித்தனானவன் நீதானேயென்றபடி. எம்பரம்- என்னுடைய பாரத்தை, சாதிக்கல்- ஸாதித்துக்கொள்ளுகை, நானேஸாதித்துக்கொள்ளுவதாகவென்றபடி. உற்று- நினைந்து, உறுகை- கிட்டுகை, இங்குநினைவையக்ஷிக்கிறது, என்னை- உனக்கத்யந்தபாரதந்த்ரனானவென்னை, போர- போம்படி, என்னைச்சேராதேபின்னம் ஸம்ஸாரத்திலேபோம்படி த்யஜித்துவிட்டிட்டாயே, சாதிக்கலுற்றுவிட்டாயென்றது- சாதிக்கலுற்றாயாகில் விட்டுவிட்டாயல்லையோவென்றபடி. ॥ ச ॥

நீ- ஜ்ஞாநஶக்திகளால் பரிபூர்ணனானநீ, என்னை- ஜ்ஞாநஶக்திகளில் பரிவையிபானவென்னை, போரவிட்டு- உன்பக்கல்நின்றும் த்யஜித்துவிட்டு, த்ருணவதநாதரித்து, புறம்போக்கல்- பாஹ்யவிஷயத்திலே போகைக்கு, உற்றால்- அத்யவஸித்தால், அதாவது:— என்காரியம்நானேசெய்வேனாகப்பார்த்து நீயென்னையுபேக்ஷித்தாலென்றபடி. பின்னை- ஸர்வஶக்தியானநீ அநாதரித்தபின்பு, யான்- அஶக்தனானநான், ஆரைக்

மூ— ஆரைக்கொண்டெத்தையந்தோ வெனதென்பதென் யானென்பதென்* தீரவிரும்புண்ட நீரதுபோல வென்னாருயிரை* ஆரப்பருக வெனக்காராவமுதானாயே* ॥ரு॥

ஆ—(போரவிட்டிட்டு) உம்முடையபரத்தை நான்நிர்வஹிக்கத்தவிர்ந்தால் அந்தபரத்தைநீரே நிர்வஹித்துக் கொள்ளலாகாதோவென்னில் நீயென்னைக்கைவிட்டுபேக்ஷித்தால் பின்னையானாரைக்கொண் டெத்தைச்செய்வது நானென்னென்றொன்றுண்டோ என்னுடைதென்றொன்றுண்டோ அடையமுடிந்ததிறே; ஆனபின்பதிதப்தமான விரும்பு தாபந்தீரும்படி நீரைப்பருகினாப்போலே யுன்னைப்பிரிந்தவென்னுடைய ஸந்தாபமெல்லாந்தீரும்படி

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இ— ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பித்யாதியாலே ப்ரேமப்ரகாஶிப்பித்த தம்முடைய அநந்யஶரணத்வத்தை யாரைக்கொண்டித்யாதியாலே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே ஶக்தராய்முறையிட்டவ ரிப்பாட்டிலே யவன்வருமளவும் பொறுக்கமாட்டாத வாத்யந்திகபயத்தாலேகலங்கி யவனும்முடையபரத்தை நீரேநிர்வஹித்துக்கொள்ளுமென் றெண்ணியிருக்கிறானாகஶங்கித்து விஜ்ஞாபிக்கிறாரென்றுகருத்து. போக்கனுற்றவித்யாதித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீ என்னையித்யாதியால்) எனதித்யாதிவாக்யத்துக்கு ப்ரகரணாபேக்ஷயா விஶிஷ்டமானவர்த்தத்தாலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) அடையஎன்றது- ஸர்வமுமென்றபடி. ஆனபின்பு எனக்கு நீயேசெய்தருளாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். இரும்புண்டநீரென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அதிஸந்தப்தமானவென்று) தீரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாபந்தீரும்படியென்று) என்னாருயிரையாரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தவித்யாதியால்)

ப்ர—கொண்டு- எந்தவுபாயத்தைக்கொண்டு, ஆரையென்று ஸாமான்யமாகநிர்தேஶித்தது- ஒருவர்சேதநனாலல்லது ஸாதனாநுஷ்டானஸித்தியில்லையென்கிறகருத்தாலே இதுவரச்சேதநனுக்கு ஶக்தியில்லையோவென்று உபாஸகாபிப்ராயேண நிர்தேஶித்தபடி. எத்தை- எந்தஸாதனத்தை, அந்தோ- அய்யோ! 'மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ' என்றுபதேஶித்தவுனக்கு ஸர்வஜ்ஞனவென்வ்யாபாரங்கள் காயக்லேஶங்களென்று தானுபதேஶிக்கவேண்டுவதே என்றுகருத்து. ஆரைக்கொண்டெத்தை யென்கிறவபேக்ஷையாலே மேல்சொல்லமாட்டாதே விஷண்ணராகிறபடி. ஆதலால் க்ரியாவசநமின்றிக்கே இருக்கிறது. ஆரைக்கொண்டெத்தைஸாதிப்பதென்று வாக்யதாத்பர்யம். ஒருகார்யம் ஸாதிக்கமாட்டாதவளவேயோ, யானென்பதென்- நானென்கிறவஸ்துவேது, எனதென்பதென்- என்னுதென்கிறவஸ்துவேது, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞனா நானொன்றுஞ்செய்யமாட்டாமையாலே உன்னையடையப்பெறாத ஶோகாதிஶயத்தாலே என்னுடைய ஸாதனங்களெல்லாம் முடியுமிறேயென்றுகருத்து. தீர- தீரும்படி, அதிஸம்ஶ்லேஷத்தால்வந்த தாபந்தீரும்படியென்கை. இரும்புண்ட- அயஸ்ஸாலேபீதமான, அதிதப்தமான அயஸ்ஸாலேபீதமானவென்றபடி. நீரதுபோல- ஜலத்தைப்போல, அதுஎன்றது ஸாமீப்யம், இதுக்குப் பருகவென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னாருயிர்- என்னுடையஸர்வஸ்வமான வாத்மாவானது, ஆர்- ஸ்ர்வஸ்வம், ஸர்வஜ்ஞனாகிஜ்ஞாநமாகிரகவும் அநுபவமாகிரவும்யமான வென்னாத்மாவானது என்றபடி. இவ்விடத்திலேகாரம் வாக்யாலங்காரமாதல் விஶேஷ்யத்யோதக ப்ரயோஜனமாதல். ஆர- த்ருப்தமாம்படி, உன்னைப்பிரிந்துபடுகிற ஸந்தாபமெல்லாம்போம் படியென்கை. பருக- பானம்பண்ணும்படி, எனக்காராவமுதானாய் என்கிறத்தோடு ஸம்பந்தம். இரும்புண்டநீரால் இரும்புக்கு ஸந்தாபம்போமாப்போலே என்னுடைய ஸந்தாபம்போம்படி யுன்னைநான் அநுபவிக்கும்படியாகவென்று தாத்பர்யம். எனக்கு- ஸர்வஜ்ஞனான நானுக்கு, ஆரா- ஆராததான, எத்தனைகாலமநுபவித்தாலும் த்ருப்தியாராதபடியான வென்றபடி. அமுது- அம்ருதமாக, நிரதிஶயபோக்யமானவென்றபடி. ஆனாய்- ஆனவனே, இதுஸாபிப்ராயஸம்போதநம், இது எனதென்பதென் யானென்பதெனென்கிறத் தோடே ஸம்பந்திக்கிறது. யாதொருகாலமாகநீயேவந்து எனக்கித்தனைபோக்யனானாப்போலே யின்னங்குறையும் நீயேசெய்தருளவேணுமென்றபிப்ராயம். ॥ரு॥

மூ— எனக்காராவமுதாயெனதாவியையின்னுயிரை*மனக்காராமைமன்னியுண்டிட்டாயினியுண்டொழியாய்*

ஆ—யுன்னைப்பருகவெனக்காராவமுதானாய் இனிக்குறையும் நீயேசெய்தருளாய்? யென்கிறார். ॥ரு॥

(எனக்காராவமுதாய்) ஸௌந்தர்யாதிஸகலகுணங்களினாலு முனக்கேற்குங் கோலமலர்ப்பாவைக்கு போக்யமானாப்போலே எனக்குபோக்யமாயிருந்துவைத்தாயே யன்றியே யென்னுடைய ப்ரக்ருதியையு மென்னுடைய வாத்மாவையும் நிரவதிகமான அபிநிவேசத்தோடே புஜித்தருளின நீ பிரானேயென்னைப்பொகடாதேகொள்ளாய்? யென்கிறார். ॥சு॥

இ—அமுதானாயென்றது- க்ரியாபதமன்று, ஸம்போதநம்; அமுதானவனேயென்றபடி. பாட்டுக்குப் பரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிக்குறையுமித்யாதியால்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥ரு॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

அன்பாவென்னன்பே எனக்காராவமுதானாயென்கிறபதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போக்யமானாப்போலேயித்யாதியால்) இருந்துவைத்தாயேயன்றியே யென்றது- நீஇருந்துவைத்ததொன்றுமன்றியே யென்றபடி. இருந்துவைத்தானென்கிறசப்தத்தாலே ஈஸ்வரனைச்சொல்லும்போது இருந்துவைத்தாயென்றாஸ்ரயமாம், எனதாவியையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையப்ரக்ருதியையுமென்று) ப்ராணேந்த்ரியதேஹாதிரூபமான ப்ரக்ருதியையுமென்றபடி. மனக்காராமை மன்னியுண்டிட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகமித்யாதியால்) இனியுண்டொழியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) பொகடாதேயென்றது- உபேக்ஷியாதேயென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே யவன்தம்மையுபேக்ஷிக்கிறானாக சங்கித்து நீயுபேக்ஷித்தா லென்னுடைய ஆத்மீயங்களெல்லாம் நஷ்டமாய்விடுமென்று விலபித்தவரிப்பாட்டிலே பெரியபிராட்டியார்பக்கல் பண்ணுமாதரத்தை யென்பக்கலிலேபண்ணி என்னைபுஜித்தருளின நீ இப்போதென்னையுபேக்ஷிக்கை யுசிதமோபிரானே? யென்று விலபிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ॥சு॥

ப— புனக்காயா- புனத்திலிருக்கிற காயாவினுடைய, புனம்- க்ஷேத்ரம், காயாஎன்று அதஸீ, க்ஷேத்ரஸ்தயா அத்யுஜ்ஜ்வலமாயிருந்த அதஸீகுஸுமத்தினுடைய வென்றபடி. நிறத்த- காந்தியையுடையவைனை, நிறத்தையுடையவன்- நிறத்தான், நிறத்த புண்டரீகக்கண்ணனென்று ஸமஸ்தபதம். புண்டரீகக்கண்ணன்- புண்டரீகவிலோசநனான, கண்ணனென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் டகாராதேசஃ. செங்கனிவாயுனக்கு- அருணபிம்பாதரனானவுனக்கு, ஏற்கும்- அநுரூபையாகநிற்கிறவளான, ‹‹துல்யசீலவயோவ்ருத்தா”மென்கிறபடியே ஸௌந்தர்யலாவண்யசௌசீல்யகாருண்யாதி கல்யாணகுணங்களாலே அத்யந்தஸத்ருசையான என்றபடி. கோல- கோலமாயிருக்கிற, கோலம்- ஸௌந்தர்யம், ஸௌந்தர்யஸ்வரூபமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸௌந்தர்யமேவடிவுகொண்டாப்போலே இருக்கிறவளான என்றபடி. மலர்பாவைக்கு- பத்மத்தில பெண்ணுக்கு, பாவை- ப்ரதிமை, ப்ரதிமைபோலே யத்யந்தவிலக்ஷணையான பெண்ணென்றபடி. ஸர்வஸ்வாமிநியான பெரியபிராட்டியார்க்கு என்கை. அன்பா- ஸ்நேஹியானவனே, அன்பன்- ஸ்நேஹீ, என்னன்பே- என்பக்கல் ஸ்நேஹமே, அன்பு- ஸ்நேஹம், பெரியபிராட்டியார்பக்கல் ஸ்நேஹியாயிருக்குமாப்போலே யென்பக்கலிலும் ஸ்நேஹியாயிருக்கையன்றிக்கே யென்பக்கலில் ஸ்நேஹந்தானொருவடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்குமவனே? என்றபடி. ஓ! என்று விஷயாதிசயத்யோதகம். இத்தனை ஸ்நேஹியாயிருந்துவைத்தென்னையிங்ஙனே யுபேக்ஷிக்கையுசிதமோபிரானே என்றுகருத்து. எனக்காராவமுதாய்- எனக்கு எத்தனைகாலமநுபவித்தாலும் த்ருப்திபிறவாதவத்யந்தபோக்யமாய், நிரதிசயபோக்யனானாயென்றபடி. எனது- மதீயமான, ஆவியை- ப்ராணனை, இது உபலக்ஷணம், ப்ராணேந்த்ரியதேஹாதிரூபமான வென்னுடையப்ரக்ருதியை என்றபடி. இன்- போக்யமான, உன் பாக்யா உனக்குமிகவும்போக்யமான என்றபடி. உயிரை- என்னாத்மாவையும், இதற்கு உண்டிட்டாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். மனக்கு- மனஸ்ஸுக்கு, ஆராமை- ஆராமையாலே, எத்தனையநுபவித்தாலு முன்னபிநிவேசாதிசயத்தாலே த்ருப்திபிறவாமையாலே என்றபடி. மன்னி- ஸ்திரனாய், நிரந்தரபவனாயென்றபடி. உண்டிட்டாய்- புஜித்தருளினாய்,

மூ— புனக்காயாநிறத்தபுண்டரீகக்கட்செங்கனிவாய்* உனக்கேற்கும்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென் அன்பேயோ* ॥ ௬ ॥

கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பேயோ* நீலவரையிரண்டுபிறைகவ்விநிமிர்ந்ததொப்பக்* கோலவராகமொன்றாய்நிலங்கோட்டிடைக்கொண்டவெந்தாய்* நீலக்கடல்கடைந்தாயுன்னைப்பெற்றினிப்

ஆ—(கோலமலர்ப்பாவைக்கு) பெரியபிராட்டிபக்கலிலும ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிபக்கலிலும் பண்ணும்வ்யாமோஹத்தை என்பக்கலிலே பண்ணிக்கொண்டு என்னை ஸ்ருஷ்டித்தருளின வுன்னைப்பெற்றினி விடுவேனோவென்கிறார். ॥

☀ ஏழாம்பாட்டு. ☀

இ— நீலக்கடல்கடைந்தாய் கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என்கிறவற்றுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியபிராட்டியால்) அதீய க்ருதீபவாதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபூமிப்ராட்டியால்) என்னன்பேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேப்ராட்டியால்) விடுவேனோஎன்று- இனிநானிழந்துபோமித்தனைபோவென்று சொல்லுக்கு, இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே நீயென்னைப்புகவைகூவியாதே பரமீகரித்தருளவேணுமென்று தாம்சொல்லுகிறவந்தக்ஷணத்திலே தானேயவன்வர்க்காணும்மையாலே மிக

ஸா— ஹ்ருஷ்டராக பரமாவதித்தருளினாயென்றபடி. இட்டாயென்று ஸ்வாமிஸம்பந்தமாயிருப்போம். இனி- உத்தேசம், உண்டொழியாப்- நீ ஸ்ருஷ்டித்துவிடவேணும், முன்பு ஸ்ருஷ்டிக்கததொடங்கின நீ உத்தேசமுமெகூவியாதே ஸ்ருஷ்டித்திடவேணுமென்றபடி. ॥ ௬ ॥

நீலக்கடல்- நீலமானஸமுத்ரத்தை, 'ஸ்ரீதகாரங்கதோமெஷ்ரு' என்கிறபடியே கம்பீரமான ஸ்வரூபத்தை ஸாதகஸ்ய திவ்யமங்கள விக்ரஹ ஸங்கிரண ஸம்ஸர்வவராஹத்தாலே கவிர நீலசங்க ஸாலபஜாவாரவுஸ் வயிறோதிதாமராணப்போலே ஸ்வபாவதோ நீலமான க்ஷீராணத்தையென்றபடி. யதா- ரத்நாகரமாகையாலே நீலரத்நங்களையுடைத்தான க்ஷீரார்ணவத்தையென்றபடி. ஸாகரதீவஸாஸ், கடைந்தாய்- 'மமந்தாம்ருதம்' என்கிறபடியே பிராட்டிலாபத்துக்காக மதநம்பண்ணினவனே? நீலவரை- ஜம்பூநீலமானது, இரண்டுபிறை- இரண்டுவக்ரதம்ஷ்ட்ரைகளை, கவ்வி- வாயிலேகவ்விக்கொண்டு, இது ஸ்ரீவராஹனுடைய தம்ஷ்ட்ராக்ரமநுஸந்தானத்தையருளிச்செய்தபடி. நிமிர்ந்தது எழுந்திருந்தது, ஒப்ப- ஸத்ருசமாம்படியாக, ஒரு நீலமணிபோலே இரண்டுவக்ரதம்ஷ்ட்ரைகளைக் கவ்விக்கொண்டெழுந்திருந்தாலொத்ததன்திருமேனிக்கு ஸத்ருசமாம்படியாகவென்று ஸ்வரூபதாத்பர்யம். ஸமுத்திதோ நீலஇவாசலேந்த்ர:' என்று ஸ்ரீவால்மீகிபகவர் ஹுவராஹமாக வருளிச்செய்தத்தை யாழ்வார் ஸாத்ருஸ்யமாக அநுபவித்தபடி இதற்குக் கோட்டிடைக்கொண்ட என்கிறத்தோடேயன்வயம். கோல- அழகியது, வராகமொன்றாய்- ஒருவிலக்ஷணவராஹமாய், லோகத்தில்வராஹம்போலன்றிகே அப்ராக்ருததிவ்யமங்கள விக்ரஹஸம்பன்னமாய் ஸர்வயஜ்ஞமயமாய் ஸர்வஸாதாரண வேஷங்களையுடைத்தான ஸ்ரீவராஹனுபவதரித்து என்றபடி. நிலம்- பூமியை, கோட்டிடை- தம்ஷ்ட்ராக்ரத்திலே, இடையென்று ஸப்தமீ, கொண்ட- ரக்ஷித்தவனே, ப்ரளயார்ணவத்திலே மூழ்கி யோகித்தவனேயென்றபடி. எந்தாய்- ஸ்வாமிநு, அப்படி ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்திலே முழுகிக்கிடந்த வென்னைப்புகவ்வளவாக வுத்தரித்தவனேயென்றுகருத்து. கோல- நிரதிசயஸௌந்தர்யசாலி யான, மலர்ப்பாவைக்கு- பத்மத்திற்பெண்ணுக்கு, 'ஸாக்ஷாத்லக்ஷ்மீர்' என்கிறபடியே பத்மத்திலவதரிக்கும் காந்தியும் ஸௌகுமார்யமும் ஸௌந்தர்யமும் கொண்டொருபெண்ணைப் படைத்தாப்போலேயிருக்கிற லக்ஷ்மிக்குஎன்றபடி. அன்பாகிய- ஸ்நேஹியான, என்னன்பே- என்பக்கலில்ஸ்நேஹமே, அவள்பக்கலுனக்குள்ள ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே தத்கடாக்ஷவிஷயீபூதனான வென்பக்கலும் ஸ்நேஹத்தையுடைகொண்டாப்போலே யிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஓஎன்று ஹர்ஷாதிசயத்யோதகம், என்பக்கலித்தனை ஸ்நேஹியாயிருந்தவுன்னை யினியிழந்துவிடுவேனோ என்றுகருத்து. உன்னை- இப்படிபிராட்டிபக்கல் ப்ரீதிபண்ணுமாப்போலே யென்பக்கல்ப்ரீதிபண்ணின உன்னை, பெற்று- அடைந்துவைத்து, ஸாதகஸாத்யஸாதநாதுபயாநுமாகக் கிட்டியிருந்துவைத்து என்றபடி. இனி- நீயே

மூ— போக்குவனோ* ॥எ॥

பெற்றினிப்போக்குவனோவுன்னையென்றனிப்பேருயிரை* உற்றவிருவினையாயுயிராய்ப்பயனுமவையாய்*

முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாய்த்தூற்றிற்புக்கு* முற்றக்கரந்தொளித்தாயென்முதற்றனிவித்தேயோ.॥அ॥

ஆ—(பெற்றினி) புண்யபாபரூபகர்ம்ம ஸுகது:கரூபதத்பலங்களுக்கு நியாமகனாய், ஜகத்காரணமாய் ப்ரக்ருதிக்குள்ளே மறைந்திருக்கிற ஸர்வேச்வரனாயிருக்கிற நிருப்பையுங்கூட வெனக்குக்காட்டித்தந்தருளி யெனக்கு பாதகனாயிருந்தவுன்னைப்பெற்றினி விடுவேனோவென்கிறார். ॥அ॥

ஷ்ராகரராய் வங்கி இப்பாட்டிலே யினி நானுன்னையிழந்துபோமித்தனையோவென்று ஆவிஷ்கரிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகை. ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ— இருவினையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புண்யபாபாதிகளால்) உயிராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுகது:காதிகளால்) பயனுமவையாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்ம்மம் என்று) முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸோமசந்த்ராதிகளால்) கர்ம்ம ஸுகது:கநியாமகனென்கிறது; ப்ரக்ருதி ஸம்ப்ந்த ஹேதுபூதமாகையாலே, முதல்தனிவித்தேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்காரணமாயென்று) தூற்றில்புக்கென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே பெரியபிராட்டியார்பக்கல் போலே யென்பக்கல்வீடணினவுன்னையினி யிழக்கவோவென்று ஆவிஷ்கரித்தவரிப்பாட்டிலே ஜகத்காரணமாகையாலே யொருவர்க்கும் காண்கை. க்கு அசக்யமல்லாத உன்னை நிரவதிகமான ப்ரயோஜநத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்த நான் விடக்கூடுமோ பெற்று வைத்தினியிழக்கவோவென்று ஆவிஷ்கரிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகை. என்தனிப்பேருயிரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குபாதகனாயிருந்தவென்று) ॥அ॥

மூ— ஸதாஸ்நானபின்பு, போக்குவனோ- நானிழந்துபோமித்தனையோ, பாஹ்யஸம்ச்லேஷாநுபவமுண்டாக்கியிழந்துவிடுமித்தனையோவென்றபடி. ॥எ॥

உற்ற- ஸம்பந்தத்தான, க்ஷேத்ரஜ்ஞரைவிடாதே ஸம்பந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறதான வென்றபடி. இரு- புண்யபாபரூபமான, வினையாய்- கர்ம்மமாய், ஸுகது:கங்களுடைய ஸ்வாதிகளுக்கு ஸாதநங்களாம்படி யத்தைத்தனக் கப்ருதக்ஸித்தவிசேஷணமாக வுடையவனாயென்றபடி. உயிராய்- ஸுகது:கஹேதுவாயிருக்கிற பதார்த்தமாய், பயனுமவையாய்- அவையெல்லாமாய்- ஸர்வோபாதாநமான கர்ம்மமாயிருந்துள்ள ஸகலமுமாயென்றபடி. ஸ்வசரீரகனென்கை. முற்ற உபாதானத்வம், ஸத்வரஜஸ்தமோரூபமாயிருக்கிற, இம்மூவுலகும்- இந்த த்ரைலோக்யமாயிருக்கிற, பெருந்தூறாய் அநாதிகாலமாய், இந்த த்ரிகுணாத்மகத்தில்நின்றும் தம்மையவனின்று யெடுத்துவிடாதவனுத்தாலேயித்தைத் தூறுக்கிவெறுக்கிறார், தனுசரீரகனாயென்றபடி. தூற்றில்- தூறுக்குள்ளே, வேதநர்க்கு அநாதிமானவிந்த ஜகத்தாகிற தூறுக்குள்ளேயென்றபடி. புக்கு- ப்ரவிஷ்டனாய், முற்ற- ஸர்வகாலத்தாலும், ஸாக்ஷாத்ருஷ்டம் விசுவாதிகளெல்லாத்தாலுமென்றபடி. கரந்து- ஸாக்ஷாதசக்யனாய், ஒளித்தாய்- 'ஸர்வமேதமேவாக்ஷரம்' மென்கிறபடியே யொருவருக்குந் தெரியாதபடி மறைந்திருக்கிறவனே, என்- என்னுடையவனான, இப்படிநீ ஸுகவமுண்டாயிருக்கு மிருப்பையுங்கூட வெனக்குக் காட்டித்தந்தருளினவனான வென்றபடி. முதல்- ஆத்யமான, தனிவித்தே- அத்விதீயோபாதாநகாரணமே, வித்து- பீஜம், நிமித்தகாரணமான ஜகதுபாதாநகாரணமே யென்றபடி. தென்றது உபாதிமயத்தாலே முறையிடுகிறபடி. என்- எனக்கு, இதுக்கு உயிரென்கிறதோடே யன்வயம், தனி- அத்விதீயமான, நிரவதிகமானவென்றபடி. பேருயிரை- பெரியவஸ்துவான, அபரிச்சேத்யமான பாதகமானவென்றபடி. சாத்யஸாதநஸமாநாகாரத்தாலே எனக்கு பாதகனானவென்று பலப்ரதம், உன்னை- நிரதிசயபோக்யாஸாதாரண விக்ரஹனான வுன்னை, பெற்று- அடைந்துவைத்து, பாஹ்யஸம்ச்லேஷத்தாலே கிட்டியநுபவித்து என்றபடி. இனி- இப்படி நீயெனக்கு ஸுலபனாயிருந்தபின்பு, போக்குவனோ-

மூ—முதற்றனிவித்தேயோ முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம்* முதற்றனியுன்னையுன்னையெனைநாள்வந்து* கூடுவன் நாயகன் முதற்றனியங்குமிங்கும் முழுமுற்றுறுவாழ்பாழாய்*முதற்றனிசூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்தமுடிவிலீயோ

அ—(முதற்றனி) நான் ஜகத்காரணனாயிருக்கிறவிருப்பைக் கண்டீராகில இனி மற்றவைகளிற் கமெனனென்னில்; எனக்குவமையாகாது; நீ ஜகத்காரணனாயிருக்கிறவிருப்பன்றியே யிவற்றோடொருகலப்பின்றியே திருநாட்டி

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— கீழ்ச்சொன்னஜகத்காரணத்வத்தையும் ஜகதாகாரவிஶிஷ்டத்வத்தையுமே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லிக்கூப்பிடுகை யஸங்கமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (நானி ஸ்ரீபாத) உன்னுடைய ஜகதாகாரவிஶிஷ்ட காரணத்வ மெனக்கமையாதென்கைக்காக அநுவதிக்கிறதாகையாலே ஸங்கமென்றதாயிற்று. முதற்றனியுன்னையென்று ஜகத்காரணத்வாதிவிஶிஷ்ட வேஷத்தை அநுவதித்துவைத்து மேல்நிரபேக்ஷமாக உன்னையென்று நிர்தேஶித்தவிந்தஸந்தர்பத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவெனக்கமையாதிதாகையால்) இரண்டாந்தரமுன்னையென்றது- விஷயவிஶேஷணமென் றுகருதது. யதா- முதற்றனியுன்னையென்றவசநமும் அன்றியென்றெருவசத்தை யப்யாஸித்துக்கொண்டு ஸ்வாகாரதாத்பர்யஞ் சொல்லுகிறதெ

ஸ—நாளிழந்துபோகவோ, வென்பக்கல் ஸ்நேஹமெசெய்தநாளோ பிரானேயென்று வலிக்கிறபடி. ॥அ॥

மூழு- முழுமனா, ஏகதேஶமும்விகலமாகாதே பூர்ணமானவென்றபடி. இது ஸம்ஹிதமான மூவுலகிலேயகிக்கிறது, மூவுலகாதிக்கெல்லாம்- ஜகத் நடம்முதலான ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும், ஜகதாயம்முதலான மற்றுமுள்ள வஸ்துக்கூட்டங்களுக்கும் தத்வாவரணங்களுக்குமென்றபடி. முறட்டமூமூவென்றது- ஓரோருலோகங்களிலே ஏகதேஶமும் விடாதேயென்றபடி. பின்பெல்லாமென்றது- ஸமஸ்த களிலும் தத்வாவரணங்களிலும் ஒன்றும்விடாதேயென்றபடி. முதல்- ப்ரதாநகாரணமான, கர்த்ருகாரணமானவென்றபடி. தனி- அத்விதீயமான, ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமானவென்றபடி. வித்தே- உபாதாநகாரணபூதனே, த்ரிவிதகாரணமுமாயிருக்கிறவனேயென்று பாவம், அங்குமிங்கும்- ஸம்ஹார ஸ்ருஷ்டிதஶையிலும் ஸம்ஹாரதஶையிலும், முழுமுற்று- முழுமையான ஸகலபதார்த்தங்களையும், ஸம்ஹாரதஶையில் ஏகதேஶமும்விகலமாகாதே பூர்ணங்களான ஸமஸ்த வஸ்துக்களையுமென்றபடி. உறு- வ்யாபித்திருக்கிற, வ்யாபித்திருக்கிறவென்றபடி. முதல்- உபாதாந வைஷயா ப்ரதாநகாரணமான, தனி- உபாதாநாந்தர ரஹிதமான, வாழ்- வாழ்ச்சிக்கு அதான, காரணாவஸ்தையிலே வெளிநீக்குவகரித்து மோக்ஷ ஸாதனங்களையுமுண்டாக்குமதானவென்றபடி. பாழாய் மூலப்ரக்ருதியாய் பாழென்று ஸம்ஸாரமாய் மேல் க்ஷிதியோக்யமான நிலத்துக்குப் போரகையா லிந்த காரணாவஸ்தையிலே பகர்க்க மோக்ஷஸாதநமாகையாலே ப்ரக்ருதியைச் சொல்லுகிறது, தத்வீரணையென்றபடி முதல்- ப்ரதாநமான, ஸமஸ்த ஸ்ருஷ்டிக்குக் காரணமான ப்ரக்ருதியிற்காட்டில் ப்ரதாநமானவென்றபடி. தனி- அஸாதாரணமான, இது ஜீவத்வத்துக்கு விஶேஷணம், சூழ்ந்து- ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருத பதார்த்தங்களை ஸ்வஜ்ஞாநத்தாலே வ்யாபித்து, அகன்று- திர்யக் தேஶத்திலே விஸ்த்ருதமாய், ஆழ்ந்து- அதோதேஶத்திலே வ்யாப்தமாய், உயர்ந்து- ஊர்த்வதேஶத்திலே விஸ்த்ருதமான, ஸ்வஜ்ஞாநா ஆதாரங்களுக்கும் வ்யாப்தமானவென்று பாவம், முடிவிலீ- முடிவில்லாத ஸங்கல்ப ஸ்வரூபமான ஜீவதத்வத்தை ஸ்வப்ரகாரமாக வுடையவனேயென்றபடி. இவ்விடத்திலும் ப்ரயோகத்திலும் ஒன்றது ஸ்வவாதிஶயத்தாலே யாக்ருஷ்டம்பண்ணுகிறபடி. முதல்- இப்படி ஜகத்காரணத்தாலும் தத்வீரணத்தாலும் ப்ரதானனா, தனி- நிரபேக்ஷனா, உன்னை ஜகதுபஸ்த்ருகாதிஸம்பந்தன் உன்னை இதற்குக் கூடவென்கிறதோடே பாவம், உன்னை- இதுவிஷயவிஶேஷணம், உன்னுடைய ஜகதுபஸ்ருஷ்டிருக்கிற ஆகாரமன்றிக்கே உன்னஸாதாரணாகாரவிஶிஷ்டனை வென்றபடி. அதாவது:— ஸர்வாத்மஸ்வரூபமான திவ்யமங்கள விக்ரஹயுக்தனான ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை. மஹா மஹிமைகளையுடையனாக உன்னைக்காணப்பெறுமையாலே பெருவிடாய்ப்பட்டிருக்கிறான், எனைநாள்- எந்தநாளிலே, வந்து- திவ்யாபாணஸாக்ஷாத்காரத்திலின்று முன்னுடைய ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தாநத்திலேவந்து

மூ—சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்தமுடிவில்பெரும்பாழேயோ* சூழ்ந்ததனிற்பெரியபரநன்மலர்ச்சோதியோ* சூழ்

ஆ—மேல நீயாயிருக்கும் இருப்பைக்காண வேணுமென்கிறார். ||௯||

(சூழ்ந்தகன்று) இப்படியெம்பெருமானுக்கு மறுத்தருளவொண்ணாதபடி பிராட்டிதிருவாணையையுந் தன்திருவாணையையுமிட்டு நிவர்த்திப்பித்துக்கொண்டாரு ஸ்வாத்தாலே கூப்பிடுகைளவில தாம் நினைத்தபடியே எம்பெருமானுமெழுந்தருள அவனைக்கண்டு மஹதஹங்காராதிகளெல்லாவற்றையும் வ்யாபித்த வத்தைக்காட்டிலும் பெரிதான மூலப்ரக்ருதிக்கும் அத்தையும் வ்யாபித்ததிலும்பெரிதான ஆத்மதத்வத்துக்கும் அதிலும்பெரிதான வுன்னுடைய ஸங்கல்ப ஜ்ஞானத்துக்கும் ஆதாரமாயிருந்ததீ

இ—ன்னவுமாய். என்னுள்வந்துகூடுவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமெனவு) ||௯||

பத்தாம்பாட்டு.*

இப்படி ஆர்த்தராய்க்கூப்பிடாநிற்கிற விவரிபபாட்டிலே என்னவாவரச்சூழ்ந்தாரென்று ஸங்க்ரஹிப்ப தென்ஙனேயென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியெம்பெருமானுக்கித்யாதியால்) மறுத்தருளவென்றது- இவ ரவைக்ஷஞ்செய்யாதிருந்தருளவென்றபடி. தாம் நினைத்தபடியேயென்றது- தம்மைப்போலே திரு நாட்டிலேயெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போம்படியாகவேயென்றபடி. எழுந்தருளவென்றது- தமக்குததாப க்ஷணத்திலே ஸாயுஜ்யப்ரதாநம்பண்ணுவதாக ஸங்கல்பித்தாகவாஹநத்தையும் ஸந்நாஹிப்பித்துக் கொண்டு ஸாவகாசமான திவ்ய ஸௌந்தர்யாதி விசிஷ்டனான தன்னைப்ரகாசிப்பித்தொரு திவ்யதேஹவிசிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸந்நிதானஞ்செய்தருளவென்றபடி கண்டென்கி றதறகு மஹாவாக்யார்த்ததில சைவயோகேயமபம். சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (மஹதித்யாதியால்) பெரும்பாழேயென்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைத்திற்காட்டிலுமித் யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்தையும்வ்யாபித்தித்யாதியால) த்ருதீ யபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிலும்பெரிதானவுன்னுடையவித்யாதியால்) ஸங்கல்ப ஜ்ஞான த்துக்குமென்றது- ஸங்கல்பரூபஜ்ஞானத்துக்குமென்றபடி. பரம்சேதஜ்ஞானத்துக்குளன்கை, ஆதாரவர் யென்றது- சுவ்யக்திவிசேஷ்யமாசனையென்றபடி. ஸ்வபரம்சேதஜ்ஞானத்தைக்குறித்து ஸர்வ வஸ்துக்காதாரம் லோகவேதங்களில ப்ரஸித்தமன்றிறே, ஸுஜ்ஞானமெவாதாரமத விஷயரீரமென்றி றே ந்யாயஸித்தாந்தத்தி லேஸராக்ஷணமருளிச்செய்தது, ப்ரக்ருதியையும் ஆத்மாவையும்பற்ற லீலா னுக்காதாரமுண்டேயாகிலும விசேஷணவாசிஸ்பூத்துக்கு விசேஷ்யவாசிஸ்பூத்தோடு ஸாமாநாதிகர ண்யத்தி லவ்யக்திஸ்வமே ப்ரயோஜநமாகையா லிங்கவைற்றைப்பற்றவு மவ்யக்திவிசேஷ்யஸ

ப—து, கூடுவன- கிட்டியநுபவிக்கடவுகிறேன். ||௯||

சூழ்ந்து- மஹதஹங்காராதிஸ்வகார்யங்களை எல்லாம்வ்யாபித்து, அகன்று- விஸ்த்ருதமாய், சூழ்ந்து- ஸர்வோத்தரமெங்குமவ்யாபித்து, உயர்ந்த- ஊர்த்வப்ரதேசத்திலும் வ்யாப்தமாயிருந்ததான, முடிவில்- முடிவிலலாததான, ஸர்வதேசமலலாததானவென்றபடி. பெரும்- பெரியதான, சுவரிஷ்டமானவென் றபடி, கீழே தியக்மாதிப்ரதேசங்களிலே வ்யாப்தாதுஞ்சொல்லிறது, இங்கத்வ்யாப்தியினுடைய அபவ விதுகஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே புநருக்தியில்லை. இங்குப்ரக்ருதிக்கு ஊர்த்வதேசத்தில வ்யாப்திசொ ன்னது அபரம்பாதேசங்களிலப்போலே யநயூநமான வ்யாப்திசொன்னபடியன்று வ்யாப்தாதர ஞ்சொன்னபடி. 'தமேஸ்வரஸ்த' தென்கையாலே ஊர்த்வமௌளிஸ்ரத்யஸ்யமாயிறே ப்ரக்ருதியிருப் பது, பாழே- வைதர்க்கு வாசகஸ்யவிளையககடவதலமான மூலப்ரக்ருதியை யவ்யக்திவிசேஷ்யவி சேஷணமாகவுடையவனே, சூழ்ந்து- அந்தப்ரக்ருதியும் பரம்சேதஜ்ஞானதாரா வ்யாபித்தது, அதனில்- அந்தப்ரக்ருதியிற்காட்டில, பெரிய- வ்யாப்தததான, பரம்சேதஜ்ஞானதாரா நித்யஸித்தியையும் வ்யா பிக்கையாலே விஸ்வவானமென்றபடி, பர- உத்க்ருஷ்டமான, அசித்ஸம்ஸர்கதோஷாதி ரஹிதயா ப்ர க்ருதியிற்காட்டி லுத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி. நல்- நல்லதான, ஜ்ஞானாநந்தஸ்வரூபமானவென்றபடி. இங்கு ஸகாரத்துக்கு ஸம்யுதாயாநுகாராம்சம், மலர்ச்சோதி- விகாஸஸ்வபாவமான ஜ்ஞானப்ரபையையுடை யதான ஆத்மதத்வமே, ஸம்ஸாரித்வாத்மதத்வத்தை யவ்யக்திவிசேஷணமாக வுடையவனே,

சூழ்ந்ததனிற்பெரிய சுடர்ஞானவின்பமேயோ* சூழ்ந்ததனிற்பெரிய வென்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே* ||௰||
அவாவறச்சூழரியையயனையரனையலற்றி*

ஆ— அந்தஸங்கல்பஜ்ஞாநத்திற்காட்டிலும்பெரிதாயிருந்தவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரும்படி அந்தஜ்ஞாநாகாரனானபடியன்றியே நீயானபடியேவந்துசூழ்ந்தாய், என்னுடையமநோரதமுமொருபடியேமுடிந்ததென்கிறார். ||
(அவாவறச்சூழரியை) ப்ரஹ்மருத்ராதிஸர்வாத்மாக்களுக்கும் காரணபூதனைப் ஸர்வஸ்வேப்ஸப்ரத

இ— ப்ராப்யமே விவக்ஷிதமென்னக்குறையில்லையிறே! சூழ்ந்ததனில்பெரியவென்னவாவற என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸங்கல்பேத்யாதியால்) ஸங்கல்பஜ்ஞாநத்திற்காட்டிலும் பெரியதென்றது- சுத்திப்ரயோகம், இதில் அபிப்ராயத்தையருளிச்செய்கிறார் (அந்தஜ்ஞாநாகாரனித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையமநோரதமுமித்யாதியால்) முடிந்ததேயென்றது- நிறைவேறித் தென்றபடி. இவ்வுபஸம்ஹாரபரத்தாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸாயுஜ்யப்ராப்திகமென்கிற மஹைக ப்ராணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ||௰||

✳ நிகமனம். ✳

அயனையரனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) அயனையரனையென்று ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தில் ஶ்ரேஷ்டரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களையெடுத்தது, ஶேஷபூதஸமஸ்தசேதநாசேதந ஸமஸ்தபதார்த்தங்களுக்கு காரணபூதனென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கையிலே தாத்பர்யமென்றுகருத்து; அவாவறச்சூழென்று பரிபூர்ணஸாயுஜ்யப்ராப்திகஞ் சொல்லுகிறவிதி லக்ஷணங்களான ஹேயப்ரத்யநீகஸ்வாதிகளை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரேத்யாதியால்) அயனையரனையென்கிறவிடத்தில் ஸாமாநாதிகரண்யமஞ்சொல்

ப— வென்றபடி. சூழ்ந்து- அந்தஸங்கல்பகத்தையும் வ்யாபித்து, அதனில்பெரிய- 'ஸர்வாநந்தாயகல்பதே' என்றிருக்கிற ஸங்கல்பரூபவஸ்துவில்க்காட்டில் பெரியதான, அதற்குங்கூட நிர்வாஹகமாய்க்கொண்டு விபுவானவென்றபடி, சுடர்- ப்ரகாஶரூபமான, ஞானவின்பமே- ஜ்ஞாநாநந்தமே, இன்பம்- ஆநந்தம், ஆநந்தரூபமான ஜ்ஞாநமென்றபடி. 'ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோ' என்கிறந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாநத்தை யவ்யபிசாரிவிஶேஷணமாகவுடையவனே யென்றபடி. இங்குவாக்யந்தோறும் ஓ என்றது 'ஹாவு ஹாவு ஹாவு' என்று ஸாமகானம்பண்ணுமாப்போலே பரமாநந்தபாரவஶ்யத்தாலே ஸாமகானம்பண்ணுகிற வா நந்திக்கிறவென்றபடி, சூழ்ந்து- உன்னுடைய ஸ்வரூபகதஜ்ஞாநத்தையும்வ்யாபித்து, அதனில்- அந்தஜ்ஞாநத்திற்காட்டில், பெரிய- பெரியதான, அத்தைவ்யாபித்துக்கொண்டத்தோடு ஸமமாயிருக்கிறவளவன்றிக்கே அதெல்லாமொருதேஶமாம்படி தசைவ்யதிகரமானவென்றபடி, என்னவா- என்னுடையவபேக்ஷையானது, அவாஎன்றுஅபேக்ஷை, அற- அற்றுப்போம்படி, அபேக்ஷிதவிஷயத்தாலே பூர்த்தியாம்படியென்கை, சூழ்ந்தாயே- வ்யாபித்தாயே, அபரிமிதாநந்தரூபனான வுன்னுள்ளே நானொருதுளியாய் ஆழ்ந்திருக்கிற ஸமுத்ரபிந்துவைப்போலே, யதாஸ்தானம்படி நிரதிஶயகல்யாணஸ்வபாவனான வுன்னை யெனக்கதிஶயமாக ப்ரகாஶிப்பித்தருளிக்கொண்டென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினாயென்றபடி. ||௰||

அயனை- சதுர்முகனை, பத்மஸம்பவனானவென்றபடி. அரனை- ஹரனை, ஹரஶரீரகனை என்றபடி. இது ஸாமாநாதிகரண்யத்திலுள்ள ஸகலபதார்த்தங்களுக்குமாதாரனென்கைக்கு ப்ரதர்ஶநார்த்தம், இது அரியை என்கிறதற்கு விஶேஷணம். அவா- அபிநிவேஶமானது, அற- அறும்படி, சூழ்ந்து- சூழுமவனை, தன் திருவடிகளை யடையவேணுமென்று அணிதரான வாஶ்ரிதருடையவபேக்ஷையெல்லாம் ஸாயுஜ்யலக்ஷணமோக்ஷத்தாலே ஶமிக்கும்படியவர்களோடு பரிபூர்ணமாக ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்ஸ்வபாவனை என்றபடி. அரியை- ஹரியை, ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய் நிரதிஶயஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌகந்த்யலாவண்யயௌவநாத்யநந்தகுணநிதி திவ்யரூபனாய் ஶங்கசக்ரகதாஶார்ங்காதி திவ்யாயுதஸஹஸ்ரஶோபிதனாய் அநந்த ஜ்யோதிர்மணிபிரிசித திவ்யபூஷணபூஷிதனாய் நிரதிஶயகல்யாண திவ்யாயுதஸஹஸ்ரஶோபிதனாய் ஶேஷஶேஷாஶநஸாமாந்யப்ரமுக நாநாவிதாநந்தநித்யபரிஜந பரிசரிதசரணநளினபங்கஜனாய் அபரிமிதோதாரமஹாகுணஸாகரனாயிருந்த பரவாஸுதேவனையென்றபடி. அலற்றி- இப்போதே ஸாக்ஷாத்கரிக்கவேணுமென்று

மூ— அவாவற்றுவீடுபெற்றகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* அவாவிலந்தாதிகளாலிவையாயிரமும்முடிந்த* அவாவிலந்தாதியிப்பத்தறிந்தார்பிறந்தாருயர்ந்தே*. ||கக||

திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஈசனுக்கு நிரவதிகாதிசயாவஹம்லெஹ்ய கல்யாணகுணநிதியாய ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வசக்த்யாதிகுணவிசிஷ்டனாய் ஸர்வலோக [illegible] ஜநகனாய் இருந்த எம்பெருமானை யலற்றியவாவற்று நிரவத்ய ஸம்ஸாரஸம்பந்த [illegible] ஸம்பந்தவிமோசநத்தையும் பெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன வவாவிலந்தாதிகளாலிவையாயிரமும் அவற்றிலே தம்முடையவபேக்ஷிதம்பெற்று விடாய்தீர்ந்த பத்திவற்றையறிந்தார் பிறந்துவைத்தே அபர்வரும மரர்களுக்கும் மேல்ப்பட்டாரென்கிறார். ||கக||

ஆறாயிரப்படிமுற்றிற்று.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—விற்றுகையாலே அரியையென்கிறவிடத்திலே நித்யஸம்ஸ்லேஷம் விவக்ஷிதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார். (அவாவற்றெத்யாதியால்) வீடுபெற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (நிரவத்யாதியால்) இவையாயிரமுமென்கிறதற்கு அவாவிலந்தாதிகளாலென்று விசேஷணம். இவையாயிரமும் அவாவிலந்தாதிகளுண்டாயிற்றினவென்று தாத்பர்யம், இப்பத்திலென்கிறவிடத்தில் விசேஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றிலேயித்யாதியால்), பிறந்தாருயர்ந்தேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (பிறந்துவைத்தேயித்யாதியால்) ||கக||

ஈடு—பரிபூர்ணமாக அநுபவிக்கவேணுமென்கிறவபேக்ஷை ஸம்பத்தாலே நிரந்தரமாகக்கூப்பிட்டு, அவாவற்று, அந்தவபேக்ஷைதீர்ந்து "பரிபூர்ணோஸ்மி நாதஸ்" என்கிறபடியே தம்முடைய மநோரதமிப்போது பரிபூர்ணமாகையாலே ஸாபேக்ஷரானாரென்றபடி. வீடு- மோக்ஷத்தை, ஸம்ஸார நிவ்ருத்திபூர்வகமாக நிரவதிகாநந்த ப்ரஹ்மாநுபவத்தை என்றபடி. பெற்ற- அடைந்த, வரான, குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவாழ்வாரென்றபடி. சொன்ன- அருளிச்செய்ததான, இவையாயிரமும்- இந்தப்பாட்டுக்களாயிரமும், அவாவிலந்தாதிகளால்- அவாவில்ப்பிறந்தவையான அந்தாதிரூபஸந்தர்ப்பங்களால், அவா என்று அத்யாஸக்தி, பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்தி ரூபவிசேஷ நிரவதிகஸக்தி என்றபடி. உள்ளடங்காதபடி நிரவதிகமான பரபக்த்யாதி விசேஷபக்தியாலே "ஶோகஃ ஶ்லோகத்வமாகதஃ" என்கிறகணக்கிலே பரிவாஹங்களாய்க்கொண்டுபிறந்தவையாய், அந்தாதிரூபங்களான ஸந்தர்ப்பங்களாலே என்றபடி. இது காரகக்ரியாவதம். இப்பாட்டுக்களாயிரமும் பரபக்த்யாதிவிசேஷ நிரவதிகபக்தி பரிவாஹங்களாய்ப்பிறந்த ஸந்தர்ப்பங்களாலேயுண்டானவையென்று வாக்யார்த்தம். ஆகலாலிவைபக்த்யாதிகாரணவிஶேஷங்களாய் ஸத்வோத்தரசித்தவ்ருத்திகளாகையாலே பரபக்த்யாதிஸேஷமென்றத்யவஸிதமாம், ஸாக்ஷாத்கார [illegible] ஆவிர்பாவங்களென்று பாவார்த்தம். முடிந்தவவாவில்- சரிதமான அபேக்ஷையில், முடிந்தது- சரிதமானது, கீழ்ப்பலவிடங்களிலுண்டானவபேக்ஷைகள்போலன்றிக்கே, யிதுக்குமேலபேக்ஷிக்கவேண்டாதே உத்தரக்ஷணத்திலே பரிபூர்ணஸாயுஜ்யம் கரஸ்தமாம்படி ப்ரத்யக்ஷமாய்ப்பரிணமித்த அபேக்ஷையிலேயென்றபடி. தாத்ருஶாபேக்ஷையில்ப்பிறந்ததானவென்கை, தயாவியோகக்ஷமாபரிவாஹமாய்ப்பிறந்ததான என்று தாத்பர்யம், அந்தாதி- அந்தாதிரூபமான, இப்பத்து- இத்தசகத்தை, அறிந்தார்- அறிந்தவர்கள், அர்த்தாநுஸந்தாநபூர்வகமாக அப்யஸித்தவர்களென்றபடி, உயர்ந்தேபிறந்தார்- உயர்ந்தவராயேபிறந்தவர்கள், நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலுமதிகமான வைலக்ஷண்யத்தையுடையவர்களாய்க்கொண்டே பிறந்தவர்களென்றபடி. உயர்ந்தே என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தால்பிறந்து சிலநாளைக்குப்பின்பன்றிக்கே "ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பஶ்யேந்மதுஸூதநஃ" என்கிறகணக்கிலேபிறக்கச்செய்தேயே யிவ்வைலக்ஷண்யத்தையுடையராய்க்கொண்டு பிறந்தவர்களென்றபடி, இத்திருவாய்மொழியப்யஸிக்கத்தக்க அநுகூலஜந்மத்திலேதானே ஸாமாந்யரான அதிகாரிகளுக்கு நித்யஸூரிகளில்காட்டிலும் அத்யதிஶயிதராயிருக்கையாகிற வைலக்ஷண்யத்தையுடையவர்களாய்க் கொண்

ஸஹ வஸித்தருளின ஸதாபச்யந்தி ஸூரிகளென்று திருவுள்ளம். ॥௧௧॥

ததிம் வ்யூஹ ஸம்ஸ்ருஷ்டி ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹார ஸம்ஸார ஸஜ்ஜனைக ஸ்வாபாவம் விவிதஸஜ்ஜந வ்யக்தியதிஷு । ஸமேதீ ப்ராப்யத்வம் விஷயக்ருதார்த்யாதராதிதாத்ருஷ்ட்வா ததாத்யம் ஸஞ்சாரணீயவாநஜர்ஜநயாஜம் ॥ உக்தம் ஸ்ம்ருதாநுகம்பா ஸம்ஸ்லேஷணீ திவ்யாக்ருபாஷ்ட ஸர்வ வ்யாவ்யாப்தஜநவகேஷு ஸஹவத்திதநேஹாஜநய த்யாதநிநாதே । ஜீயாதாசக்ர வஸ்தூஸ்கமுபநதாதியநூமநமேவந்தம்தே ஸேவ்யம் ஸ்ரீரங்கநாயேசா நிதஜமத்! யே ஸம்வ்ருணம் வம்ஸேத்யாய தீதரு: ॥

இருபத்திஞலாயிரப்படி முற்றிற்று.

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ஸ்ரீமதேவதாந்தராமாநுஜாசார்யாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(முனியேநான்முகனே.)

ப்ரஹ்மேசாத்யைஸ்ஸ்வதேஹே ஜலதிஸுதயா ஸஞ்சிதோரஸ்ஸ்வபாவ:

ச்லிஷ்யச்ச்ரீவிக்ரஹத்வாத் ஸதநுதயா ஸ்வப்தரப்தோபசிஷ்டாபாவாத் ।

பத்மாபாங்கஸம்ருத்த்யா ஸ்வரணகரணத: வாண்யவாமேசிதவ்யா

நாமேகத்ரா ததா நாஸாவ்யரணீபிதிஸம்ஜிதஸம்பந்நவிந்தாவ ॥௧௧௧॥

(ப்ரஹ்மேசாத்யைஸ்ஸ்வதேஹ) முனியேநான்முகனேமுக்கண்ணப்பா- ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கதாரதாரவத் தாங்கி நிற்கையாலும், (ஜலதிஸுதயா ஸஞ்சிதோரஸ்ஸ்வபாவ:) திருமார்வத்துமாலைநங்கைவாசஞ்செய் பூங்குழலாள்திருவாணை- திருமார்வுக்கலங்காரமாய் ஸர்வஜ்ஞனானதனக்கும் வாஸனைபுண்டாக்கும்படியான திருக்குழற்கற்றையையுடையவளாகையாலே தனக்கத்யாவிதேயையான பெரியபிராட்டியார்மேலே மறுக்கவொண்ணாதவாணையிட்டு இச்சேதனனோடே ஸம்ச்லேஷிக்கப்படுமவனாகையாலும், (ச்லிஷ்யச்ச்ரீவிக்ரஹத்வாத்) என் பொல்லாக்கருமாணிக்கமே- விலக்ஷணமான நீலரத்னம்போலேயிருக்கிற திருமேனியையுடையவனாகையாலும் (ஸதநுதயா) உம்பரந்தண்பாழேயோவித்யாதி- ஸூக்ஷ்மவிதவிஷ்வன்யஸ்த ப்ரக்ருதிமஹதாதிதத்வங்களையெல்லாம் சரீரமாகவுடையனாகையாலும் (ஸ்வப்தரப்தோபசிஷ்டாபாவாத்) எனக்காராவமுதானாயே- அநாஸ்வாதிதபூர்வமாய் அவஸரதோறும் ஆஸ்வாதிக்க த்ருப்தியாராதபடி நிரதிசய போக்யனாயிருக்கையாலும், (பத்மாபாங்கஸம்ருத்த்யா) உனக்கேற்கும்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பா- ப்ரியாவதாரஸமக்ஷம் தவைவ வாஸி லக்ஷ்மீ: என்கிறபடியே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் தனக்குப்பொருத்தமுடையளான பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனாகையாலும். (ஸ்வரணகரணத:) கோலவராகமொன்றாய் நிலங்கோட்டிடைக்கொண்டவெந்தாய்- உபநிஷத்பிரதிபாத்யமான வராஹரூபத்தைக்கொண்டு ஸமுத்தரணம் பண்ணி பூமியையுத்தரித்தருளுகையாலும், (வாண்யவாமேசிதவ்யா) உற்றவிருவினைபாயபிராப்யப்பயனும்- வாத்ஸல்யவாத்ஸல்யகலுஷசேதனஜீவஜந்துக்களுக்கு நிவர்த்தகனாகையாலும், ஸர்வேசிதவ்யா என்கிறவித்தாலேதான் மேலிற்பாட்டில் 'முதல்தனிவித்தேயோ' என்றுசொல்லுகிறகாரணகமும் ஸம்க்ருஹீதமாகிறது, (நாமேகத்ரா ததா) என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே- மங்களஸூதஸ்ரீராமசந்த்ர ப்ரீதிமாவிஷ்டஸம்ஸ்ருஜ' என்கிறபடியே ஸ்ரீராமாழ்வானை மடியிலேவைத்து உச்சிமோந்துகொண்டுகந்தணைத்தாப்போலே தம்முடையதிருநாமமும் வருமாம்படிவந்துகலந்த வெம்பெருமான்தானே மோக்ஷப்ரதனுமாய், ப்ராப்யனுமாகிறானென்னுமிவ்வர்த்தத்தை "முனியேநான்முகனிலே" ப்ரதிபாதிக்கிறாரென்றுகொண்டு, 'மேவே கலந்தவனைமுகே ப்ரியாஸாயுஜ்யமஸ்து வ:' ஸ்ரீவைஷ்ணவவிதாந்தர் ஸமேகதர்மதம்மேதேஸஹ" என்கிறபடியே ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே ஸ்ரீஸூரிகளோடேகூட சேஷசேஷிபாவ ஸம்பந்தஜ்ஞானாநாவிர்பவிதஜனவிசேஷிகா வைபவவிகவரணபாஷணஞ்ச்கொண்டு ஏழுலகம்தனிக்கோல்செல்ல வீற்றிருந்தருளுகிற வெம்பெருமான்திருவடிகளிலே ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்றுதேநாதித்தபடியே ஸர்வதேசஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும்பெற்று க்ருதார்த்தரானாரென்கிறார். ॥௧௧௨॥

ஸர்வம் ஸ்வாநாம் பவிஷ்யஜ்ஜடிதி ததிதரஸ்வாநஸங்காஹர்த்தம்
ஸாம்ராஜ்யம் பக்திஸாம்ராஜ்யமபி பஜநப்ரக்ரியம் ஶ்ரீஶௌரி: ।
தீவ்ராதேஶ்யம் ஸ்வாதேஶவஜநதநாக்ருதா தத்ராதரம் ப்ராஹவாந்தே
ஸேவ்யா தாஷ்டம் ஸ்வாதீநதீநவஸரணிர்தாம் தீக்ஷணம் தீக்ஷதே ராகஸ்ய ।।ககச।।
இத்யம் ஸேவ்யம் ஸ்வாஹோஹ்யம் ஸாஹஸாம் அதநாம் ஸர்வஹோஹ்ய ப்ரக்ருஷ்டம்
ஶ்ருதஸ்வேத ஸாஹித்யம் ப்ரபந்நவாத்ஸல்யம் ஸ்வாஶ்ரிதாநிஷ்டஜிஷ்ணும் ।
ஸக்தஹ்ருந்நாரகம் நிரவயஸாம்ஹ்யம் ஸர்வதவ்யாம் ஸஹாயம்
ஶ்ரீஶம் ப்ராஹ ஸ்வவிஶேஷ யதிஹகாரணம் ஸ்வப்ரபந்தே ஶடாரி: ।।ககரு।।
ஆதேஶ்யஸ்ய ப்ரபந்தே ரஞ்ஜித ஹித ஸம்ஸ்கேத தத்த்வஸாரம்
த்விதீயே கஸ்வாஸ்யத்வாத்வ விஶ்வாஸ மஹோ ரஸஶிவஸ்ஸதுஷ்டம் ।
த்ருதீயே கஸ்வகீபரம் மதவத்ஸலம் வேத்யாய ரஸதீவ்ர
ஶரணாகதமேயம் மதவத் ஸாதாவத்தகிம் ஶடாரி: ।।ககசு।।
ஶ்ரீரங்கஸீமாதிஷ்வ விஷ்ணுதரகாரணஸ்வவிகஸ்வஶக்தி:
ஸ்வாமீஸர்வஸ்யாஜ்ஞோ: ஸ்வாரண்யபாதஜ: ஸ்வீக்ருதாஸ்வாகஸாரா: ।

இப்படி ஸாரஶதகத்திலே பத்துஶதகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களானவர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

ஆஶ்ரிதர்க்கு நல்லதுணையாகவும் பொல்லாவழியில்வரும் க்லேஶங்களைப்போக்குமவனும் க்ஷமாநந்தஸ்நேஹத்தாலே ஶங்கிக்கப்படுமவனும் தன்னையாஶ்ரயித்தவர்களாலே ஸாத்யனும் பஹுவிதஜநப்ரகாரங்களையுடையனும், ஆஶ்ரிதருக்கு ஸ்வாத்மப்ரதாநத்திலே க்ருதஜ்ஞதையையுடையனும் அவர்களுடைய ஶரீரத்திலே பக்ஷபாதனும் அவர்கள்விஷயத்திலே ஸௌஹார்த்தத்தாலே ஸந்துஷ்டனும் ஆஶ்ரிதரை ஸம்ஸாரத்தாலே நயிப்பிக்குமவனும் மோக்ஷப்ரதனும் ஶ்ரீவத்ஸாங்கனுமான எம்பெருமானை ஸர்வஸ்வாமியனாக ஸாரஶதகத்திலே ஶடகோபர் ஸ்தாபித்தருளினாரென்கிறார். ।।ககச।।

இப்ப்ரபந்தத்தில் பத்துஶதகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான ப்ரதாநார்த்தங்களை ப்ரதர்ஶிப்பித்தருளுகிறார்.

ஸேவ்யனும், ஸேவிக்குமளவில் ரஸமினியனும், திவ்யமங்கலவிக்ரஹயுக்தனும், ஸர்வேஶ்வரனாயும், பாபநாஶகத்வாயனும், ப்ரபந்நவாத்ஸல்யனும், ஆஶ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகனும், ஆஶ்ரிதநாஶகனாயும், ஸர்வருக்கும் நிரவயிகஸாம்யத்தாயும், ஸர்வஸ்வாமியனுமான எம்பெருமானை ஸ்வப்ராப்தியிலே ஸ்வயம்ஸேவாவாயஸ்ஸ்ரீதனாக ஸ்வப்ரபந்தமான திருவாய்மொழியிலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ।।ககரு।।

இவ்வாழ்வாரருளிச்செய்த நாலுதிவ்யப்ரபந்தங்களுக்கும் தாத்பர்யத்தை ஒருஶ்லோகத்தினாலே ப்ரகாஶிப்பித்தருளுகிறார்.

ஆழ்வார் ப்ரதமப்ரபந்தமான திருவிருத்தத்திலே ஸம்ஸாரத்தினுடைய தோஷத்தையருளிசெய்தார், த்விதீயமான திருவாசிரியத்திலே எம்பெருமானுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளை ஸ்பஷ்டமாகக்கண்டநுபவித்தருளினார், த்ருதீயமான திருவந்தாதியிலே எம்பெருமானுடையவநுபவத்தில் தமக்குண்டான பராதிஶயத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினார், சதுர்த்தமானதிருவாய்மொழியிலே தாமபேக்ஷித்தபடியே அநுபவித்து மோக்ஷத்தையும்பெற்றாரென்கிறார். ।।ககசு।।

பாநஸஇரண்டுஶ்லோகத்தாலே திருவாய்மொழியிலே ஆழ்வாரருளிச்செய்த அர்த்தவிஶேஷங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

ஶ்ரியப்பதியாய் ஸர்வஸ்வாமியாய் நிரவதிககாருண்யவாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யஸௌலப்ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வ க்ருதஜ்ஞத்வஸ்திரத்வ பரிபூர்ணத்வ பராமோதாரத்வாதி கல்யாணகுணங்களையுடைய வெம்பெருமான் திருவடிகளிலே ஆத்மாக்ஷாஸமர்ப்பணம்பண்ணின நமக்கினி கர்த்தவ்யாந்தர